UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK

universität wien

Meurs, Johannes van

Glossarium Graeco-Barbarum

Elzevir
Lugdunum Batavorum
1614

eod books2ebooks.eu

digitalisiert an der Universitätsbibliothek Wien

digitised at Vienna University Library

books2ebooks – Millions of books just a mouse click away!

European libraries are hosting millions of books from the 15th to the 20th century. All these books have now become available as eBooks – just a mouse click away. Search the online catalogue of a library from the eBooks on Demand (EOD) network and order the book as an eBook from all over the world – 24 hours a day, 7 days a week. The book will be digitised and made accessible to you as an eBook. Pay online with a credit card of your choice and build up your personal digital library!

What is an EOD eBook?

An EOD eBook is a digitised book delivered in the form of a PDF file. In the advanced version, the file contains the image of the scanned original book as well as the automatically recognised full text. Of course marks, notations and other notes in the margins present in the original volume will also appear in this file.

How to order an EOD eBook?

eod digital on request

Whereever you see this button, you can order eBooks directly from the online catalogue of a library. Just search the catalogue and select the book you need. A user friendly interface will guide you through the ordering process. You will receive a confirmation e-mail and you will be able to track your order at your personal tracing site.

How to buy an EOD eBook?

Once the book has been digitised and is ready for downloading you will have several payment options. The most convenient option is to use your credit card and pay via a secure transaction mode. After your payment has been received, you will be able to download the eBook.

Standard EOD eBook – How to use

You receive one single file in the form of a PDF file. You can browse, print and build up your own collection in a convenient manner.

Print

Print out the whole book or only some pages.

Browse

Use the PDF reader and enjoy browsing and zooming with your standard day-to-day-software. There is no need to install other software.

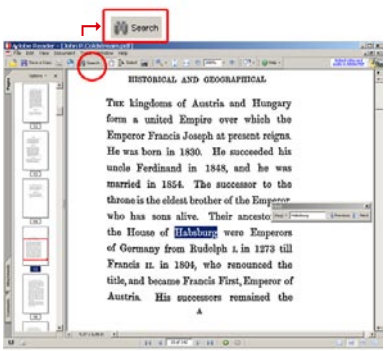
Build up your own collection

The whole book is comprised in one file. Take the book with you on your portable device and build up your personal digital library.

Advanced EOD eBook - How to use

Search & Find

Print out the whole book or only some pages.

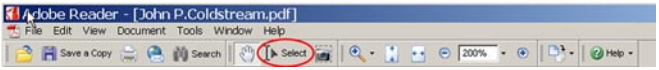

With the in-built search feature of your PDF reader, you can browse the book for individual words or part of a word.

Use the binocular symbol in the toolbar or the keyboard shortcut (Ctrl+F) to search for a certain word. “Habsburg” is being searched for in this example. The finding is highlighted.

Copy & Paste Text

Click on the "Select Tool" in the toolbar and select all the text you want to copy within the PDF file. Then open your word processor and paste the copied text there e.g. in Microsoft Word, click on the Edit menu or use the keyboard shortcut (Ctrl+V) in order to Paste the text into your document.

Copy & Paste Images

If you want to copy and paste an image, use the "Snapshot Tool" from the toolbar menu and paste the picture into the designated programme (e.g. word processor or an image processing programme).

Terms and Conditions

With the usage of the EOD service, you accept the Terms and Conditions. EOD provides access to digitized documents strictly for personal, non-commercial purposes.
Terms and Conditions in English: http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/en/agb.html
Terms and Conditions in German: http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/de/agb.html

More eBooks

More eBooks are available at http://books2ebooks.eu

Universitätsbibliothek Wien
II
264.468
A

Lazzarini:
Manassis Annales.

IOANNIS MEVRSI

GLOSSARIVM GRAECO-BARBARVM.

In quo

Praeter VOCABVLA *quinque millia quadringenta,* OFFICIA *atque* DIGNITATES *Imperij Constantinop. tam in* PALATIO, *quàm* ECCLESIA *aut* MILITIA, *explicantur, & illustrantur.*

EDITIO ALTERA

Emendata, & circiter CIↃ. IↃ CCC. Vocabulis aucta.

Domus Professa Soc. Jesu Vien.

H 38

LVGDVNI BATAVORVM,
Apud LVDOVICVM ELZEVIRIVM.
ANNO CIↃ. IↃ. C. XIV.

II
264468
BIBLIOTHECA UNIVERSIT. VINDOBONENSIS

IOANNES MEURSIUS I.C. ET
HISTORIÆ GRÆCÆ PROFESS.

Nobiliſſimis Ampliſſimiſque

D. HADRIANO à MATHENES,

Equeſtris dignitatis Viro, Domino in Mathenes, &c.

D. CORNELIO vander MYLE,

Equiti, Domino vander MYLE, &c.

Academiæ

CVRATORIBVS.

&

Ampliſſimis ac Prudentiſſimis Viris,

DD. CONSVLIBVS LEIDENSIBVS,

Eorum Collegis.

Item

Conſultiſſimo Prudentiſſimoque Viro,

D. NICOLAO SEYSTIO ICTO.

Vrbis Syndico, & Curatoribus à Secretis,

IOANNES MEVRSIVS

Dedico, Conſecroque.

K.K. UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK IN WIEN

ADmirabilis illa, Viri Nob. & Ampliſſimi, rerum humanarum viciſſitudo, qua arbiter ille vniuerſi Deus eximiam ſuam potentiam oſtendens, domino harum omnium homini clariſſimis ſignis ſuam imbecillitatem ante oculos ponere voluit. Quippe ita æterna iſta ſummi Numinis prouidentia cuncta conſtituit, ut naſci, creſcere, florere, ſtare, cadere, & demum intercidere quoque debeant. Ad quamcunque mundi partem reſpexerimus, per interualla hæc propelli apparebit. Vt minuta tranſeamus; quid in hâc immensâ mole maius exſtat, quàm Imperia? Et an ea legi iſti non obnoxia? Ecce, quod maximum ex his, Romanum! Illud quidem, ut lentè creuerat, ita firmiùs fundatum ſtetit, diuque cum fatali lege quaſi luctatum, multò agriùs conuelli poſſe viſum fuit. Tandem tamen tractu temporis variè impulſum cecidit quoque: & quàm longè à culmine ſuo priſco abſit, nôrunt illi, qui Hiſtoriam veterem docti. Quin immò, ſi comparemus, adeò certè diminutum eſt, vt antiqui triſtes reliquias, quàm Imperium potius aliquod iudicare debeamus. Quippe in Orientem olim Occidentemque diſtributum; quod in Oriente fuit, nunc omninò nullum exiſtit: quod in Occidente reſtat, valdè etiam detruncatum, tantùm ſuſtinet ſe, ac tuetur. Et Orientis quidē Imperium ita intercidit, vt memoria vix ſuperſit, Quam aſſerere, quantum è monumentis veterum fieri potuit, mihi propoſui. Et hoc libro ſtatum Imperij repræſentare conatus fui; quo pacto adminiſtratum Palatium, aut Eccleſia; denique

que quid Militiæ gestum. Quæ ubique dignitates, atque officia: tum ærariaquæ habuerit, quæ tributa, ac vectigalia. Deinde ut pariter cum Imperio lingua quoque mutata fuerit. Quæ adeò quidem ab antiquâ illâ diuersa, ut Italica à Latinâ non possit magis. En vocabula hìc exhibeo IↃↃ. CCCC. è quibus CIↃ. IↃ. CCC. nunc adiecta: cætera passim emendata, atque aucta. Cùm autem primam Operis huius editionem Illustrissimis Patriæ Patribus pridem inscripserim, cur SECVNDAS hasce CVRAS vobis consecrare voluerim, quibus illi secundas partes in hâc Academiâ sua demandauerint, causam non dicendam existimo. Debeo certè non uno nomine. Nam ex quo ante quadriennium inter Professores vestros me etiam esse voluistis, profiteor publicè, & gratissimo quoque animo, vix quisquam est ex nostro ordine, qui tam exigui temporis spatio plus à vobis beneficiorum acceperit. Atque hunc talem in me affectum ut conseruetis, ac porrò benè facere pergatis, etiam vos atque etiam rogo. Id si obtinuero, affirmo vobis, ipsa licet Inuidia audiat, & Obtrectatio, quod hactenus pro virili me feciſſe constat, Academiæ vestræ celeberrimæ famam tueri, aliquis forsan meliore successu, nemo deuotiore animo vnquam conabitur. Valete Viri Nobilissimi, & Amplissimi; meque amare, mereri cupientem, non desinite. Lugduni Batauorum, pridiè Kal. Aprileis, CIↃ. Ic. C. XIV.

Aliud.

HOrrida barbaries linguam vitiarat vtramque,
Quâ noua, quâque vetus Roma locuta fuit,
Multaque natiuis peregrina vocabula miſcens
Obruerat denſis Hiſtorias tenebris.
Plurima MEVRSIADAE *debetur gloria, Romæ*
Qui veteri lucem reddidit, atque nouæ.

BON. VVLCANIVS Brugenſis.

IN

IOANNIS MEVRSI

Gloſſarium Græco-barbarum.

ACcipe quem tibi dat, Lector ſtudioſe, laborem
MEVRSIVS: hâc chartâ Græcia tota patet:
Non quæ Socratico quondam ſermone loquuta eſt,
Quæ Macetûm linguæ fulmine fregit opes;
Sed qualis moriens in regni ſede ſuperbi
Singultus olim mœſtaque verba dedit,
Cùm Byzantinos habuit nova Roma Quirites,
Heu malè vicinis præda futura Getis.
Doctrinæ cultuſque parens, (quis credere poſſit?)
Græcia, quâ demptâ Barbarus orbis erat,
Huc cecidit, Græcos velit vt qui voluere libros,
Debeat hinc Græcam diſcere Barbariem.

H. GROTIVS.

IN

GLOSSARIVM

Græcobarbarum

V. C. IOANNIS MEVRSII.

Ἑλλαδικῆς περίπυσον ἐπεὶ κλέος ὤλεσεν ἄμης·
Ἄρης πανδαμάτωρ, τῷ δ' ἅμα βαρβαρίη,
Οὐκέτι δὴ μοῦνον ἑλλὰς ἐν ἑλλάδι. τίς κε πίθοιτο;
Ἑλλαδικῇ γλώσσῃ μίγνυτο βαρβαρικὴ·
Φωναὶ δ' ἀλλήλῃσι πάλαι μίγεν· ἐδδ' ἴα γῆρυς·
Ὀψιγόνοιζιν ἔλεγον τοῖς ποτὲ γινομένοις.
Καὶ μόγις ἦν ξυνετὴ τοῖς ἀνδράσιν, οἳς ποτὲ γαῖα
Ἑλλάδι ἀρχαίης τίκτε παλαιγενέας.
Μένῳ Μευρσιάδῃ καὶ τοῦτ' ἀνέθηκαν ἄεθλον·
Ἀενάοι Μοῦσαι μητέρες εὐκλεΐης.
Νῦν γὰρ βαρβαρίη τόσσον χρόνον ἀντιπαλαίζας
Τὸ κλέος ἐξ αὐτῆς εὗρε βαρβαρίης.

ΔΑΝΙΗΛ ὁ ΗΕΙΝΣΙΑΔΗΣ.

Idem

Idem Latinè.

Postquam Graiorum deleuit nobile nomen
Mars domitor rerum, mixtaque Barbaries,
Græcia vix iam Græca fuit; quis credere possit?
Linguam etiam traxit improba Barbaries.
Misceri & voces quondam cœpere, nec illa,
Quæ fuerat priscis, tunc quoque lingua fuit.
Vix illam capiant, quos olim tempore primo
Edidit antiquos Græcia docta viros.
Soli Meursiadæ seruârunt præmia tanta
AEterni matres nominis Aonides.
Nam qui Barbariem tam multos dispulit annos,
Huic venit ex ipsa gloria Barbarie.

DANIEL HEINSIVS.

Ad

Clariſsimum & Præſtantiſsimum Virum,

D. D. IOANNEM MEVRSIVM,

Cum

Gloſſarium Græcobarbarum
iteratò ederet.

ACutus ille Martialis Interpres,
Quem Geldra tellus extulit, fouet Gallus,
Memphiticorum ciuium negat linguam,
Omneſque porrò Barbaros ait mutos.
Credamne? credam, ſi taceret hic ipſe
Lutetiani pædagogij doctor.
Quin immò falſi hunc arguit labor Meurſi,
Tot barbararum teſtimonijs vocum.
Amice Meurſi, grande lumen antiquæ
Nouæque Romæ, dextra litteratorum
Ad Sacra, ſeu res Boſpori Palatinas,
Exoticorum proxeneta verborum,
Byzantijque promiconde theſauri,
Poten' iubere vt caprimulgus Interpres
Cum tot canoris vapulet ſolœciſmus?

PETRVS SCRIVERIVS.

Ad

Ad Clariſsimum Virum

D. IOANNEM MEVRSIVM, I. V. D.

Amicum ſummum.

THeſauros multi fuſos & Lexica condunt,
Queîs purioris continentur ſeculi
Voces atque phraſes, quibus aut orator Athenis
Aut entheus poetarum uſus eſt chorus:
At tu Theſaurum nobis, tu Lexicon edis,
Amice MEVRSI, rem ſimul cum nomine
Quod præfert ſpondetque orbi. Namque haud tibi vocum
Spectata tantùm barbararum copia,
In quam paulatim malè Græcia degeneravit
Oblita multum puritatis priſtinæ,
Quæ viguit dum manſit honos virtutibus illic,
Cultuſque fervens obtinebat artium,
Quas certum eſt mores hominum emollire, feroſque
Mox dedocere mentium impetus quoque.
At quæ multa latent geſtorum arcana legentes,
Statumque GRAECI ruminantes Imperi,
Tu clarè pandis, dum Munera publica narras,
Et Dignitatum lubricas edis vices,
Quæ cum ſorte novi paulatim Principis auctæ
Demtæque, ne nomen quidem priſcum ſibi
Servârunt. Quiſnam te clarius explicat illa
Quæ Sacra ſpectant, ritibuſque vel novis
Vel quos laudârat vetus olim Eccleſia paſſim,
Velata, nunc patent tuo nobis bono.

Macte igitur virtute tua, doctiſsime MEVRSI,
Nec Lexicon nobis librum puta tuum,
Sed quia Theſauri nomen cum laude meretur,
Theſaurus illi nomen eſto rectius,
Qui dum barbaricas voces explanat, & ampli
Arcana pandit longè plurima imperi,
Barbarica ut fugiat procul ignorantia præſtat,
In poſterumque ut barbarus nemo cluat.

I. LVNTIVS.

Ad CL. V.

IOANNEM MEVRSIVM.

REgnorum crevit variorum Roma ruinis:
In veterem inque Novam diſcidio interijt.
Quo vetus arctois infelix præda colonis,
Expoſita Eois altera præda fuit.
E linguis miſcella fuit variantibus vna,
Facta è diſparibus moribus vna fuit.
Barbarieſque ſecuta involuit denſa tenebris
Imperij Veteris notitiam atque Novi.
Sed Veteri propè ſunt decora inclyta reddita Romæ,
Certatim è priſcis eruta ruderibus.
Complorata jacet nova, & exſpes ſola ſalutis;
Víne mali, incertum, an temporis invidiâ.
Rem princeps animo tentavit Meurſius alto,
Víque mali euictâ, & temporis invidiâ.
Atque ſuos ſacris ritus, ſua iura profanis,
Notitiamque Noui reddidit Imperij.
Macte auſu. vulgus operetur vilibus orſis;
Tu regna & gentes demeruiſſe velis.

IACOBVS GRVTERVS.

Ocellus

Ocellus Lucanus de Nat. Vniverſi, cap. 111.

Πολλάκις γὰρ καὶ γέγονε καὶ ἔσαι βάρβαρος ἡ ἑλλας, οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων μόνον γενομένη μεῖσα, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς φύσεως, οὐ μείζον οὐδὲ μείονος οὐδὲ γενομένης, ἀλλὰ καὶ νεοτέρας ἀεὶ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀρχὴν λαμβανούσης.

Horatius in Arte Poëticâ.

– mortalia facta peribunt,
Nedum ſermonum ſtet honos & gratia viuax.
Multa renaſcentur quæ iam cecidere, cadentque
Quæ nunc ſunt in honore vocabula, ſi volet vſus:
Quem penes arbitrium eſt, & ius, & norma loquendi.

IOAN-

IOANNIS MEVRSI
GLOSSARIVM
Græcobarbarum.

ABAPY.

ΑΒαρὺ. Non abludit a noſtri idiomatis herbâ, quã *Avaru* appellamus, eſtq; 'abrotonum maſculum antiquorum. Sed Heſychius origanum facit. ἀβαρὺ. ὀρίγανον. Itidem eſt in Gloſſario Græcobarbaro.

ABBAS.

'Αββᾶς. *Abbas.* Iuſtinianus Novell. CXXIII. κελεύομεν τοίνυν τὸν ἀββᾶν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τὰς ἐν ἑκάστῳ μοναστηρίῳ προβάλλεσθαι μὴ παύτως κατὰ τὰς βαθμὰς τῶν μοναχῶν.

ABΔOMION.

'Αβδόμιον. *Abdomen.* Iulius Aphricanus De apparatu bellico. ὁ δὲ μεσόζωνον ὀναμαζόμενον, ὃ μᾶλλον ἀπαύτων γάρων ἐπαινῶσι, τῶν καλαμένων ἀβδομίων.

ABEIN.

'Αβειν. *Habere.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβεις. ἔχῃς. Totidem verbis Heſychius. Phavorinus adſcribit Pamphilijs. ἄβεις. ἔχῃς. παμφίλιοι. Corrigendæ Gloſſæ Baſilicorum. βίτιον ἄβῃ. μέμψιν ἔχῃ. Hodiè editur. βίτιον ἄβῃ, μέμψιν ἔ.

ABERTA. ABERTHΣ.

'Αβέρτα, ſive ἀβέρτης. *Averta.* Equi ornamẽtum laterale, pectori ſubſtrictũ. Gloſſæ Servij. *Averta.* ἀβέρτης. Suidas. ἀορτλὼ λέγεζιν οἱ πολλοὶ νυῦ ἀβέρτλω. μακεδονικὸν ἢ καὶ τὸ σκεῦος καὶ ὸ ὄνομα. Sed ἀβέρτα non eſt Macedonica dictio, ne quid erres in intellectu verborum Suidæ, at ἀορτὴς. Heſychius tibi explicabit, cujus iſta verba. ἀορλὴς, ξιφισὴς ὑπὸ μακεδόνων. Imò ad Latinã linguam refertur, cujus manifeſta indicia præ ſe fert. Baſic. Eclog. LVIII. ἐπὶ δὲ καὶ τῶν ἵππων χρὴ φρονλίζειν, ἐξήκονλα λίτρας ἐχέτω ἡ σέλλα, καὶ ὁ χαλινὸς. ἡ δὲ ἀβέρτα, τελέσι τὸ ὑπομάσχαλον, ὅπερ ἐπιφέρεται καὶ τῷ νώτῳ (καλεῖται δὲ ἀβέρτα ἐκ τὲ ἀπεσοράφθαι) ἕως δὲ καὶ αὐτὸ ἑξήκονλα λιτρῶν. εἰ δέ τις ὑπὲρ τῦτο ποιήζι τὸ ὡρισμένον μέτρον, ἡ σέλλα αὐλῦ καλακλαθήζεται, καὶ ἡ ἀβέρτα δημευθήζεται. Et in l. *quoniam.* XII. C. de Curſ. Publ. *Sexaginta libras ſella cũfrenis, ſexaginta itidem averta non tranſeat, eâ conditione, ut ſi quis præſcripta Imperatorij moderaminis libramẽta tranſcenderit, eius ſella in fruſta cædatur, averta verò fiſci iuribus deputetur.* Videatur quoq; l. *hedæ.* XLVII. Cod. Theodoſ. eodem Titulo. & l. *ſi aurum,* XLVIII. ibidem. Hinc *Avertarius* In l. *cunctis.* LII. Cod. Theod. titulo citato. *Præterea illud adiungimus, ut parhippum vel avertã nullus ac cipiat, nullus impunè præſumat.* Invenio etiam in Gloſſis veteribus. *Liba.* ἀβέρτης. Hodiè καβέρτα dicunt.

ΑΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ἀβεστιάριος. *A vestiario.* Veſtiarij præfectus. Cōſtantinus De adminiſtr. Imp. παρεῖ ἐν τῇ πόλει ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν, καὶ ὁ πρωτοκομήτης, καὶ ὁ ἀβεστιάριος. Vide βεστιάριον.

ΑΒΗΝΑΙ. ΑΒΙΝΑΙ.

Ἀβλώαι, ſive ἀβίναι. *Habenæ.* Cedrenus. τῷ μητέρα αὐτῆς ἀναστασίαν τῷ ἀνεψιῷ δι' ἀβλωῶν ἐμαστίγωσεν. Oppiani Scholiaſtes Halieut. I. σκυτάλαι, ἀβίναι λεγόμεναι. Habenæ autem pro flagellis uſurpari ſolitæ. Ecce in l. *cùm aliter* 1. § *impuberi.* D. de SC. Silan. *Solet hoc in uſu obſervari, ut impuberes non torqueantur: terreri tantùm ſolent, & habenâ vel ferulâ cædi.* Horatius lib. II. epiſt. II.

In ſcalis latuit metuēs pendentis habenæ.

Hoc quoque per occaſionem dicendum, flagelli manubrium fuiſſe deauratum, puta, ſi Conſtantinopoli, & de viris illuſtribus, & Imperatoris nomine, ſupplicium ſumeretur. Clarè ingerit Luitprādus in Legat. *Paupercs ſunt, ſi eos occidimus, manus noſtras ſanguine vili polluimus; pannoſi ſunt, ſervi ſunt, ruſtici ſunt; ſi eos flagellamus, non ipſos ſed nos dedecoramus, qui nec Romanâ ſcuticâ deauratâ, nec huiuſmodi ſunt crucibus digni. O vtinam alter Epiſcopus, alter Marchio eſſet.*

ΑΒΙΣ.

Ἄβις. *Abies.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβιν, ἐλάτην, πεῦκον. Heſychius. ἄβις, ἐλάτη. οἱ δὲ πεύκη.

ΑΒΙΤΕΥΕΙΝ.

Ἀβιτεύειν. *Habere.* Gloſſæ Baſilic. ῥᾴτομ ἀβιτεύσας. δεκτὸν ἡγησάμην. Itaque corrigendæ eædem. ῥατζίωνα ἀβίτευσε. δικαίως κατέσχε. Editur, ῥάτζίωνα βητεῦσαι.

ΑΒΛΑΡΟΣ.

Ἄβλαρος. *Applare.* Cochlear. Heſychius lignum interpretatur. ἄβλαροι. ξύλα. Sic Gloſſæ quoque Græcobarbaræ. Iſidorus in Gloſſis. *Applare. cochlear.* Auſonius epiſt. XX.

Iam patinas implebo meas, vt parcior ille
Maiorum mēſis applaria ſuccus inundet.

Anaſtaſius in vitâ Sergij. *Poſuit in abſidâ baſilicæ ſupraſcriptæ ſuper ſedem apallaream argenteam.*

ΑΒΟΛΛΑ.

Ἀβόλλα. *Abolla.* Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ ἱματίων ἀβόλλαι, καὶ γαυνάκαι ἀπλοῖ. Perperam alibi apud eundem ibidem. μεσχωρεῖ δὲ εἰς τὰς τόπας τάτας ἱμάτια βαρβαρικὰ ἄγναφα τὰ ἐν αἰγύπτῳ γινόμενα, ἀρσινοητικαὶ στολαὶ, καὶ ἄβολοι νόθοι χρωμάτινοι. Scrib. ἀβόλλαι.

ΑΒΟΥΚΑΤΟΣ.

Ἀβυκάτος. *Advocatus.* Cauſarum patronus. Alexius Rharturus Doctr. IX. ἔτοι καυχῶνται καὶ λέγωσιν, ὅτι ἔχωσι τὸν χειρὸν ἀβυκάτον εἰς τὸν πατέρα. Zygomala in epiſtolâ quâdam. ἔπαρ τῷ τοιαύτα σε, καὶ ἄμε σον ἀβυκάτον σε.

ΑΒΟΥΛΛΩΤΟΝ.

Ἀβύλλωτον. Vide βύλλα.

ΑΒΟΥΝΚΟΥΛΟΣ.

Ἀβύνκυλος. *Avunculus.* Gloſſæ Baſilicorum. ἀβύνκυλος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἤγουν μητρυιδὸς. Ita corrigo. perperam editur. ἀβυκόνδυς.

ΑΒΡΙΟΝ.

ΑΒΡΙΟΝ.

Ἄβριον. pro ἄυριον. Corona pretiosa. ἄβριον. *Cras.* ἄυριον.

ΑΒΣΤΙΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀβστιναλεύειν. *Abstinere.* Iustinianus Novell. LXXXIX. διὰ τοῦτο εἰς γνησίως ἀναβαίνοντας οὐκ ἐφίεμθα ἀβστιναλεύειν ἑαυτοὺς τῆς τῶν πατρώων κληρονομίας. Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. ἀβστιναλεύσῃ, ἀποκατάστατος γένηται, ἤγουν ἀποκληρος. Malè editur hodiè; ἀυδιστιναλεύσῃ. Item. ἀβστιναλεῦσαι, τὸ ἀφίσασθαι. Editur, ἀστιναλεῦσαι, τὸ ἀφίσασθαι.

ΑΓΑΕΙΔΑΡΟΣ.

Ἀγαειδαρος. Animalis genus. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. λοιπὸν καὶ ὁ πρῶτος ἀγαειδαρος, καὶ ὁ κύων, καὶ ὁ ὄφις ἄνευ ἀποφάσεως εἰσὶν, καὶ ἐοίκασιν καθὼ τῶν σῶν λόγων καὶ τῷ ἀδὰμ καὶ τῷ χειρῷ. Sed legendum existimo, ὁ πρώτος γάδαρος, vt infra moneo, in illâ voce.

ΑΓΑΛΙΑ.

Ἀγάλια. Planè. Corona Pretiosa. ἀγάλια. *Planè.* ἠρέμα. Ex Italico, *Eguali.*

ΑΓΑΠΗ.

Ἀγάπη. Cõvivium clericis vel pauperibus exhibitũ charitatis ergò. Origenes contra Celsum lib. I. καὶ βέλεται διαβαλεῖν τοὺς καλουμένους ἀγάπους χειστιανούς. Synodus Gangrensis. Can. XI. εἴ τις καταφρονοίη τῶν ἐκ πίστεως ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμιότητα τοῦ κυρίου συγκαλούντων τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ ἐξουθενίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω. VVarnefrid de gestis Longobardorum, lib. I. cap. XXVI.

Signat adesse dapes agapes, sed lividus obstat.

Tertullianus Apolog. cap. XXXIX. *Cœna nostra de nomine rationem suam ostendit: vocatur ἀγάπη, id quod dilectio penes Græcos est.* Prætereà in literis quoque aliquem compellantes dicebant. ἡ ἀγάπη ὑμῶν. Theodoretus Eccles. Hist. V. cap. IX. τῇ ἀποστολικῇ καθέδρᾳ τοῦ φιλομούσου αἰδοῦ ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἀπονέμει. Innocentius in Epist. ad Cler. Constantinop. ἀλλὰ γὰρ αὐτοῦ τοῦ αἰωνοκαίου ἀνδρὸς κλησιν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ὑμετέρας ἀγάπης κεφαλαίου ἐγκωμιάζοντες ὑμῶν τοῦ πόθου ἐγνώκαμεν. Basilius in epistolâ ad Gregorium Theologum. ὥστε μὴ δυνηθῶμεν διαβοῦσαι πρὸς τοὺς ὑμετέρους ἀγάπους. Agnellus in epistolâ ad Arminium. *Frater Martinus exegit literas ad tuam charitatem mittendas, adferens sollicitudinem tuam quærere solatium defensionis fidei Catholicæ.* Aunarius in epistolâ ad Stephanum presbyterum provinciæ Africæ. *Individuam mihi charitatem tuam divina custodiat pietas, venerabilis frater.*

ΑΓΑΠΗΤΟΙ.

Ἀγαπητοί. Qui cùm diaconissis habitabant, sed remoti posteà à Iustiniano, Novell. VI. βελόμεθα καὶ αὐτὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χροτονίαν ἀγομένας διακόνους, εἴτε ἐκ χηρείας, εἴτε ἐκ παρθενίας, μή τινας σωμάτως ἔχειν ἐν τάξει δεῖθεν ἀδελφῶν, ἢ συγγενῶν, ἢ τῶν καλουμένων ἀγαπητῶν. Iulianus Antecessor Constituit. III. *Nulla autem facultas diaconissis tributa est, habere secum quosdam veluti fratres, sive cognatos, vel quos dicere solent* ἀγαπητούς.

ΑΓΓΑΘΑ.

Ἄγγαθα. Stuppa. Glossæ Latinogræcæ, *Stuppa.* κάνναβις. σύβης. ἄγγαθα.

ΑΓΓΑΡΕΥΤΑΔΕΣ.

Ἀγγαρευτάδες. Pro, ἀγγαρευταί. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγγαρεύεται. ἐγγυᾶται. ἀπὸ τ᾽ ἀγγαρευτῶν καλεῖσθαι. ἀπὸ τὰς ἀγγαρευτάδες κραυγάζεται.

ΑΓΓΙΣΤΡΙ.

Ἀγγίστρι. Pro, ἄγκιστρον. Corona pretioſa. ἀγγίστρι *Hamus*. ἄγκιστρον.

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ. ΑΓΓΟΥΡΟΣ.

ΑΓΓΟΥΡΩΤΟΝ.

Ἀγγούριον, & ἄγγουρος. Placentæ genus. Heſychius. ἄγγουρος, εἶδος πλακοῦντος. Etiam cucumerem ſignificat. Conſtantinus De Adminiſt. Imp. τετράγγουριν δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκην ἀγγουρίου. Simeon Sethi, De facultat. cib. ἀγγούρια, τὰ λεγόμενα σίκυα. Achmes Onirocrit. cap. CCXLIII. εἰ δὲ ἀγγούρια, εὑρήσει πλεῖστον ἄπιον. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. τὴν γὰρ ἐκ τῶν παλαικῶν ἀγγούρων πρὸς τὰς ἡδονὰς μεταῤῥύθμισιν αἰμωδίαν καὶ ὁ κομνηνὸς ἦτος ἀλέξιος, ὡς ἔοικεν, παθεῖν καλακέκμικεν. Et etiamnũ ἀγκούρη eſt in idiotiſmo Græcobarbaro. Corona pretioſa. ἀγκούρη. *Cucumer*. σίκυον. Hinc ἀγγουρωλὸν, geſtamen capitis, cucumeris formam præ ſe ferens, quod Bardariotæ geſtabant. Codinus de Offic. Aulæ Conſtãtinop. ἐπὶ δὲ κεφαλῆς περζικὸν φόρημα, ἀγγουρωτὸν ὀνομαζόμενον. Nec aſſentior viro magno, qui ab angaris deducit.

ΑΓΓΥΛΑΣ.

Ἀγγύλας. *Aquila*. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij. lib. I. cap. III. κεφαλὴ μικρὰν ὀμαλὴ ἐπαινῶ, ὡς ὁ ἀγγύλας καλούμενος ἀετὸς, γλῶσσαν μάλαιναν.

ΑΓΓΩΝΕΣ. ΑΓΓΩΝΑΡΗ.

Ἄγγωνες. *Angones*. Haſtæ Francorum. Agathias lib. I. ἤδη δὲ καὶ τοῖς ἄγγωσιν ἡμύνοντο βάλλοντες. ἄτω γὰρ αὐτοῖς τὰ ἐπιχώρια δόρατα ἐπωνόμασαν. Suidas. ἄγγωνες· ἐπιχώρια δόρατα παρὰ Φράγγοις. Erant verò neque parvæ nimis, neque magnæ; ſed quibus & comminus ad ictum, & eminus ad jactum uti poterant. Maximam partem muniebant laminæ ferreæ, in extremo aduncis utrinque mucronibus prominentibus. Vide eundem Agathiam haud ita longè ab initio lib. II. Etymologici Auctor. ἄγγωνες, δοράτια ἃ λίαν σμικρὰ, ἀλλ᾽ οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ᾽ ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἴπως δεήσοι. Quæ ſcire debes ex illo Hiſtorico eſſe deſumpta. Poſteà ἀγγωνάρη dixerunt. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὸ ἕνα χέρη βάσαζε σαΐτα μ᾽ ἀγγωνάρη.

ΑΓΔΑΡΤΟΝ.

Ἀγδάρτον. Pro, ἄδαρτον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἃ δεδαρμένον, ἄδαρτον. ἀγδάρτον.

ΑΓΕΛΑΔΑ.

Ἀγελάδα. Iuvenca. Corona pretioſa. ἀγελάδα. *Iuvenca*. δάμαλις.

ΑΓΕΛΑΡΙΟΣ.

Ἀγελλάριος, ſive ἀγελάριος, dux gregis. Geminatur λ. more recentioribus Græcis uſitato. Cyrillus in Lexico. ἀγελάριοι διὰ τὸ ἄγεσθαι πρόβατα τὰ ζῶα, ἤτοι κτλώη. In legibus Georgicis titulus V. eſt inſcriptus, περὶ ἀγελλαρίων. Et occurrit illic pluries.

ΑΓΕΣΤΑ.

Ἄγεστα. Vide ἄκεστα.

ΑΓΖΕΣΤΟΣ.

Ἄγζεστος. Incoctus. Glossę Græcobarb. ἀνόζεστα. τὰ μὴ ἐζεσμένα. ἄγζεστα. ἢ ἄβραστα.

ΑΓΙΑΔΕΣ.

Ἀγιάδες. Milites Asiatici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. ἄλλοι δ' αὖ οἱ ἀγιάδες καλούμενοι, πεζός τε ὅμιλος, ἐπί τε ταῖς χρείαις τῷ στρατῷ χρώμενος διαπελεῖ.

ΑΓΙΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἁγιοπολιτικὸν. Troparium quoddã. In Breviario Græcorum. καὶ τὸ ἁγιοπολιτικὸν λίγεις, οὐκέτι γὰρ τίχνας κρατῶμεν. Iterum alibi. ψάλλομεν τιχηρὸν, τὸ ἁγιοπολιτικὸν πλαγίᾳ β' δίς, καὶ μαρτυρικόν.

ΑΓΙΟΣ.

Ἅγιος. Acclamatio in coronatione Imperatoris. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ δὲ πατριάρχης χρίει σταυροειδῶς τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως τῷ θείῳ μύρῳ, ἐπιλέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ τὸ, ἅγιος. οἱ δὲ ὄντες ἐν τῷ ἄμβωνι πάντες περὶ τὸν πατριάρχην διαδεχόμενοι τὴν φωνὴν λέγουσι καὶ αὐτοί ἐκ τρίτου τὸ, ἅγιος. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Patriarcha in formam crucis verticem Imperatoris sacro unguento perlinit, & elatâ voce addit,* ἅγιος. *quam excipientes, qui in ambone stant, ter pronuntiant.*

ΑΓΙΤΑ.

Ἀγίτα. Auxilium. Italicum, *Aita.* Glossæ Græcobarbaræ. ἔχε βοήθειαν, καὶ ἀγίταν. Iterũ alibi. ἀρωγὴ· βοήθεια. ἀγίτα.

ΑΓΙΤΙΑΖΕΙΝ.

Ἀγιτιάζειν. Adiuvare. Opitulari. Ex Italico, *Aitare.* Glossæ Græcobarbaræ. κράζε μοναῦτα τὸν θεὸν νὰ σὲ βοηθήσῃ, καὶ νὰ σὲ ἀγιτιάσει.

ΑΓΙΩΣΥΝΗ.

Ἁγιωσύνη. Hâc voce utebantur in sermone aut epistolis ad Episcopos & Patriarchas. Alypius Presbyt. in Epist. ad Cyrillum Archiepiscopũ. τὰ γράμματα τῆς ἐμῆς βραχύτητος ἐπιδίδωσι τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ. Ioannes Tzetzes in epistolâ ad Metropolitanum quendam. εἰ δέ τινος καὶ δέοιμι ἑτέρας, οὐκ ἂν τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ ἐβόησα. Balsamon in Responsis ad Marcum Patriarcham. τὸ γὰρ παρὰ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ σωληθὲν γράμμα διαλαμβάνει ταῦτα ῥητῶς. Basilius Cappadox in Quæsitis. ἔτι δέομαι μαθεῖν παρὰ τῆς ἁγιωσύνης σου τί ὀφείλω ποιῆσαι εἰς τὸν υἱὸς ἕνα ἔχοντας οἰκέτην. Hoc præterea admonendum per occasionem. Patriarcha Metropolitanos & archiepiscopos in literis ἱερωτάτους simpliciter appellabat, ipsi autem sese mutuò πανιερωτάτους. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ μὲν ἐν πατριάρχης γράφει τοὺς μητροπολίτας καὶ ἀρχιεπισκόπους ἱερωτάτους. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς πρὸς ἀλλήλους πανιερωτάτους. Et vis videre exemplum ejus rei? Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. πανιερώτατε ἄρτι ἐν κυρίῳ σωαδελφὲ, πολλάκις ἐγένετό μοι δι' ὄχλου ἡ ἁγιωσωίη σου περὶ τῆς ἐν ἄρτῃ μόνης.

ΑΓΚΑΡΕΥΤΑΣ.

Ἀγκαρευτὰς. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ δὲλοι τῆς αὐλῆς περισκοπῆλες πολλὰ τοὺς Φορολόγους, ἤγουν ἀγκαρευτάδες.

ΑΓΚΟΝΑ. ΑΓΚΟΝΑΣ.

Ἀγκόνα. Palma manus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκὼς, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν. ἡ ἀγκόνα. ἡ παλάμη. At ἀγκόνας est pro ἄγκων. Cubitus. Eædem Glossæ. ἄγκος. ὁ ἀγκὼν. ὁ ἀγκόνας.

ΑΓΚΟΥΡΗ.

Ἀγκύρη. Vide ἄγγυρον.

ΑΓΚΟΥΡΙΔΑ.

Ἀγκυρίδα. Corona pretiosa. ἀγκυρίδα. *Vva acerba.* ὄμφαξ.

ΑΓΚΡΙΖΕΙΝ.

Ἀγκρίζειν. Offendere. Lædere. Glossæ Græcobarbaræ. ἔνι ἀγκρισμῷοι, καὶ μνησικακῆσιν. ἔνι ἐχθρεμῷοι, καὶ φυλάγεσιν τὸν κακίαν.

ΑΓΚΡΙΦΙΑ.

Ἀγκρίφια. Cyrillus in Lexico. σφρομάσιν, κονσάρια μετὰ ἀγκρίφια, ἤγουν περτζίνη.

ΑΓΝΑΤΟΙ. ΑΓΝΑΤΙΩΝ.

Ἀγνάτοι. *Agnati.* Basilius Achridenus in Responsis. καὶ διαφορά τις ἔκ ἔσαι ἀγνάτων καὶ κογνάτων. Glossæ Basilicorum. ἀδγνάτος λέγεται ὁ ἀπὸ ἀρσενικῆς γένους καταγόμενος, ἤγουν ὁ ἐκ τῆς ἀρσενικῆς τεχθείς. Frequenter occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum. Inde ἀγνατίων. Agnatio. Eædem Glossæ. ἀδγναλίωνα. ἀρρενογονίαν.

ΑΓΝΩΓΙΝ.

Ἀγνώγιν. sive, ἀγνώγιον. Pro, ἀνώγεων. Cœnaculum. Glossæ Græcobarbaræ. ἐν τῷ ὑπερῴῳ. εἰς τὸ ἀνώγεων. εἰς τὸ ἀγνώγιν. Iterum alibi. ἀνώγεων. ἀγνώγιον. ἀγνώγιν.

ΑΓΟΡ.

Ἀγὸρ. Aquila. Vide infra, ἀτὸς.

ΑΓΟΡΑΔΑ.

Ἀγοράδα. Emptio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀραβόνα ἔνι ἡ πρώτη καλάθεσις, ἤγουν τὸ πρῶτον χέρι, ὁπὸν διδέται εἰς τὰς ἀγοράδας καὶ πώλησες, διὰ τὰ πωληθέντα καὶ ἀγορασθέντα.

ΑΓΟΥΡΟΙ.

Ἄγυροι. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. τὸν γὰρ ἐκ τῶν παλαικῶν ἀγύρων πρὸς τὰς ἡδονὰς μεταῤῥέουσαν αἱμωδίαν καὶ ὁμοίως ἔστιν ἀλέξι, ὡς ἔοικε, παθεῖν κατακέκριλο. Anna Comnena lib. VII. καὶ μεγαλαλεσάμῳ τὸν ταπίκιον, ἐνετείλαλο συμπαραλαβεῖν τὰς τε καλυμμύας ἠνδρωμμύας ἀγύρας, καὶ τῶν περὶ τὸν θεραπείαν αὐτῆς οἰκοτέρων τὰς λογάδας, καὶ τὰς λαΐνας ἀπαύλας.

ΑΓΡΑΚΤΟΝ.

Ἀγρακτον. Axis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄξων. τὸ ξύλον ὅπου διαβαίνῃ αὐάμεζα τὰς τροχὰς, ὃ σήμερον καλεῖται ἄγρακτον. Propriè significat Fusum, depravatum ex ἄγρακλος. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγρακλον. βέλος. ζαγίτα. ἀγράκλιν. κλωσὴρ τῆς νήμαλος.

ΑΓΡΑΡΙΟΝ.

Ἀγράριον. Navigij genus. Anna Cõnena lib. VII. καὶ ναῦς καλασκευάζας πολλὰς πρὸς ἓξ καὶ τεσσαράκονλα ἀγράρια ζκεπασὰ, προσωρμιζε ταῖς κλυζομμύαις.

ΑΓΡΙΑ.

Ἀγρία. Gramen. Suidas. ἄγρωσις. εἶδος βοτάνης. ἡ κοινῶς ἀγρία.

ΑΓΡΙΑΓΚΟΥΡΕΑ.

Ἀγριαγκυρέα. Agrestis cucumer. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. II. cap. XLII. ἀγριαγκυρέας εἶζαν μετὰ ὄξος. Orneosophion. ἢ ἀγριαγκυρέας εἶζαν πελεκίζας ποίησον ὥσπερ ὑπόθετον.

ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἀγριάνθρωπος Corona pretiosa. ἀγριάνθρωπος. *Satyrus.* σάτυρος.

ΑΓΡΙΟ-

ΑΓΡΙΟΘΩΡΕΙΝ.

Ἀγριοθωρεῖν. Torvum videre. Torvo vultu esse. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρίως βλέπειν. νὰ ἀγριοθωρεῖ.

ΑΓΡΙΟΜΑΛΑΧΟΝ.

Ἀγριομάλαχον. Malva silvestris. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XXXII. εἴδος ἀγριομαλάχης συνάξεις, καὶ τρίψεις, καὶ εἰς ὀξος ἁλμυρὸ ἐμβαλεῖς.

ΑΓΡΙΟΜΕΛΙΝΤΖΑΝΑ.

Ἀγριομελιντζάνα. Oleris genus. Theocriti Scholiastes Idyll. X. τρύχνος καὶ τρύχνη, εἶδος λαχανώδους, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα, Apud Myrepsum est ἀγριομελίτζανον lib. de Antidotis. cap. CCCCLXIV.

ΑΓΡΙΟΠΙΑΝΟΣ.

Ἀγριοπίανος. Pro ἄγριον πήγανον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγριοπήγανον. βοτάνη. ἀγρόχορτον. ἀγριοπίανος.

ΑΓΡΙΟΠΟΥΛΙΟΝ.

Ἀγριοπούλιον. Avis fera. Ornecosophion. ὀφείλεις διδόναι συχνότερον πρὸς τὰς ζαγάνας ἀγριοπούλια, ἤτοι περιστέρια, τρυγόνια, καὶ ἕτερα ὅμοια.

ΑΓΡΟΣΚΙΛΛΑ.

Ἀγρόσκιλλα. Scilla agrestis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀζφόδελος, σκιλλῶδες φυτὸν. ὅπερ ἔχει εἰκόνα καὶ ἰδέαν τῆς σκίλλας, ἤγουν ἀγροζκίλλας.

ΑΓΡΙΟΣΥΚΗ.

Ἀγριοζυκὴ. Marisca. Demetrius Cõstantinop. Hieracosophij lib. II. cap. IX. σπέρμα ἀγριοζυκῆς, μέλι ὀλίγον, οἶνον παλαιὸν, μίξας ὁμοῦ. Iterum cap. XXXVI. σπέρμα ἀγριοζυκῆς, καὶ κεφάμβλω ὁμοῦ τρίψαντες, διὰ τῶν εἰρημένων ἐγχέουσιν ἐπὶ τριτάιων ἡμέρας.

ΑΓΡΙΟΣΦΑΚΤΟΝ.

Ἀγριόζφακτον. Caprea. Glossæ Græcobarbaræ. αἴγαγρον. αἶγα ἄγριον. ἀγριόζφακτον.

ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟΣ. ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΙΔΗ.

Ἀγριόχοιρος. Aper. Nicetas in Isaacio Angelo. καὶ δὴ καὶ τὸν καλυδώνιον ἀγριόχοιρον, ὃς ἐν τῷ ἱππικῷ φέρεται τῷ ἐπινώτιον τείχα ῥῴδιον φέρεσθαι, τῆς βάσεως καθελὼν μετέωρον εἰς τὸ μέσα παλάτιον. Recentiores dixerunt, ἀγριοχοιρίδη. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀλίος αὐλὴ δὲν ἔκαμε μὴ ὡς ἀγριοχοιρίδη, ὅπου γρυκᾶ τὰς κυνηγές.

ΑΓΡΟΛΙΑ.

Ἀγρολιὰ. Oleaster. Glossæ Græcobarbaræ, ἄγριος, γένος τι τῆς ἀγρίας ἐλαίας. γένος κάπριον τῆς ἀγρολιᾶς.

ΑΓΡΟΝΙΣΤΟΣ.

Ἀγρόνιστος. Ignotus. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγνωστον. ἀφανὲς. ἀγνώριστον. ἀγρόνιστον. κεκρυμμένον.

ΑΓΡΥΛΗ.

Ἀγρύλη. Silentium. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρυξία. ἀγρύλη. μύλλωμαι.

ΑΓΧΙΑΛΛΟΣ.

Ἀγχίαλλος. Lusus genus. Vide μάρων.

ΑΓΩΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Ἀγωγιατικὸν. Sarcina. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγώγιμα. φορτία. ἀγωγιατικὰ.

ΑΔΒΕΝΗΣ.

Ἀδβένης. *Advena*. Glossæ Basilicorum. ἀδβένης. ἄποικος. Ita lego: non ἀβδένης.

ΑΔΕΛ-

ΑΔΕΛΦΑΔΕΣ.

Ἀδελφάδες. Sorores. Glossæ Græcobarbaræ. σύγγαμβροι. οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες. ἐκεῖνοι ὅπερ ἔχεζι δύο ἀδελφάδες γυναῖκες.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ.

Ἀδελφάτον. Fraternitas. Omnes enim eiusdem monasterij monachi ἀδελφοὶ dicebantur, inde deducta vox est. Et, aliquē assumere εἰς τὸ ἀδελφάτον, nihil aliud est, quàm inter *Fratres* recipere. In Constitut. quâdam Alexij Comneni. σεβασμίων δὲ καὶ αὐλῶν διὰ τὸ τὴν ἀπασαρίαν τάττων ὑπελθεῖν τῶν προσασῶν αὐτοῖς ἡγεμονιῶν, καὶ οἰκονομιῶν, καὶ ἑτέρων λειτουργιῶν, ἢ καὶ τῶν ἁπλῶς λεγομένων ἀδελφάτων. Item in aliâ ejusdem. πλὴν εἰ κελεύει ὁ ἁγιώταλός μου δεσπότης λαμβάνειν χρείαν ἀδελφάτου. Balsamon de Privileg. Patriarch. ὅσα περὶ ταύτης ἔσχον καθ' τὴν μεγαλόπολιν δίκαια, ἡγεμονείας δηλαδὴ, ἀδελφάτων σιτηρήσια, καὶ λοιπά. Et ad Syn. VI. Can. XXXVII. ἔχειν καὶ αὖθις τὰ πρόσοντα αὐλοῖς ἡγεμονεία, καὶ ἀδελφάτα, καὶ ὀφφίκια. Hoc est, quod *Fraternitatem accipere* vocat Irmbertus in epistolâ ad Abbatem Admontensem. *Capitulum Canonicorum intravi, & domino meo Brunone Episcopo pro me agente fraternitatem ab ipsis accepi.*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Ἀδελφότης. Hâc voce vtebantur inter se Imperatores, ac Reges, ut etiam hodiè. Menander de Legat. χάριν ἀπονέμομεν τῇ ἀδελφότητι τοῦ καίσαρος περὶ τῆς χρείας τῆς εἰρήνης τῆς μεταξὺ τούτων τῶν δύο πολιτειῶν. Iterum. ἡ ἀδελφότης τοῦ καίσαρος πέτρῳ μαγίστρῳ τῶν ῥωμαίων καὶ εὐσεβίῳ ἐκέλευσε καὶ ἐπέτρεψε. Luitprandus in Legat. de Othone Imperatore loquens ad Nicephorum Phocam. *Sed & optimam amicitiæ arrabonam fraternitatituæ nunc Dominus meus contulit.* Et ἀδελφὲς itidem sese mutuò vocabant. Apud eundem Menandrum in epistolâ Chosroæ. χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων &c. ἰησουιανῷ καίσαρι ἀδελφῷ ἡμετέρῳ. Et alio loco. νῦν δὲ ὁ σὸς μὲν ἀδελφὸς, δεσπότης δὲ ἐμὸς, ἔθετο ἐν νῷ ἐμφρονέσασθαι οἶμαι. Vtebantur quoque Patriarchæ, Episcopi, & quivis de clero. Synesius Episcopus Cyrenæus in epistolâ LXXII. quæ est ad Episcopos. ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα τὴν ἐπ' αὐλῷ γνώμῃ μεμυθευμένα. Musalon in Sancitis. ἤκουσεν ἂν ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῆς σωεδεσταζούσης ἀδελφότητος, ὡς ἂν ἐπὶ μόνῃ τῇ χαμικῇ σωαλλάγματος ἀρραβῶνας νενόμισαι δίδοσθαι. Theodosius item Patriarcha in Sancitis. ἠξίωσε τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἱερὰν ἀδελφότητα μαθεῖν. Iuo Carnotensis Episcopus epist. CXXIII. ad Sānctionem Coëpiscopum. *De Gervasio non debet fraternitas vestra mirari, vel indignari.* Adelmannus ad Berengarium. *Hæc ante hoc biennium cùm audissem, fraternitatem tuam per epistolam convenire, idque ex teipso certius esse scisitandum decrevi.* Buggo Episcopus V. Vormaciēsis in epist. ad Canonicos Bambergenses. *Memor fraternitatis vestræ, & dulcissimæ educationis, ad lacrimas compungor.*

ΑΔΕΜΠΤΕΤΕΙΝ.

Ἀδεμπτεύειν. *Adimere.* Glossæ Basilicorum. ἀδεμπτευθὲν, ἀφαιρεθὲν. ἀδεμπτεύσει, ἀφαιρεῖται. ἀδεμπτεύων, ἀφαιρούμενος.

ΑΔΕΣΤΡΑΤΑ.

Ἀδέστρατα. Impedimenta, & ſarcinæ militares. Vide Gloſſarium eruditiſſimi amici noſtri, Nicolai Rigaltij.

ΑΔΕΦΕΝΔΕΥΤΟΙ.

Ἀδεφένδευτοι. *Indefenſi.* Iuſtinianus Novell. CLV. περὶ αὖ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑαυτῶν στρατολῆς καταθοιντο, μὴ τὰς νέας καταλιμπάνειν ἀδεφενδεύτας. Gloſſæ Baſilic. ὅτι καταβάλλει τὰ κεκλιμένα ὁ στρατηγός, καὶ ὅτι ἀδεφένδευτον, ἤγουν αὐτεξούσιον, ἀκέραιον τὴν δίκην.

ΑΔΙΑΝΟ.

Ἀδιανὸ. Vacuum. Corona pretioſa. ἀδιανὸ. *Vacuum.* κενὸν.

ΑΔΙΝΑΤΕΥΕΙΝ. ΑΔΙΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδινατεύειν. *Adire.* Gloſſæ Baſilic. ἀδινατεῦσαι, ὑπελθεῖν. ἀδισινατεύει, ὑπεισέρχεται. Corrige. ἀδινατεύει. Sed rectius eſt ἀδιτεύειν, &, ἀδιτεύῃ. Sic poſteà in iiſdem Gloſſis. ἀδιτεύῃ, ὑπεισέρχεται.

ΑΔΙΟΥΔΙΚΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδιυδικατεύειν. *Adiudicare.* Addicere. Gloſſæ Baſilicorum, ἀδιυδικατεύῃν, προσκυρῶν. Editur, ἀδινδικαλεύῃν.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. ΑΔΝΟΜΙΑΖΕΙΝ. ΑΔΝΟΥΜΙΑΣΤΗΣ.

Ἀδνέμιον. Deſcriptio militum, ut inquit Suidas, cuius hæc ſunt verba. ἀδνέμιον, ὑπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀϋνεμῖν. Vide eundem in ἀϋνεμῖν. illic iterat. Gloſſæ Baſilicorum. ἀδνέμιον, καθ' ὅνομα διέρχεσθαι. Eſt ergo delectus, & cenſus militum. Hæc actio ἀδνεμιάζειν dicebatur. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμε, cap. IV. εἶτα ἕτω ἀπέρχεσθαι ἑτέρους εἰς ἑτέρων ἀπαλλαγὴν καλῶς ἀδνεμιαζομένους, καὶ εὑρεθιζομένους παρὰ τῶν ἀρχόντων. Sed nebant is cenſus vel ſingulis quandoque diebus per banda & cohortes, vel generaliter per univerſum exercitum. Banda & cohortes cenſebant merarchæ; univerſum autem exercitum magnus Domeſticus, & defectuum ſupplendorum curam habebat ille, qui μέγας ἀδνεμιαστὴς dicebatur. De merarchis accipio ex Mauricij Strateg. VII. χρὴ παρασκευάζειν τὰς μεράρχας τὰ βαύδα ἀδνεμιάζειν παρὰ μιᾶς ἢ δευτέρας ἡμέρας τοῦ πολέμε, καὶ ἕτως ἐπιδιδόναι τοῖς βανδοφόροις τὰ ταγμάτων. Et intelligendus de iiſdē Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλίκτε. τὰ ἡμερήσια (ἀδνέμια) καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς παλαιοῖς χρὴ γίνεσθαι. καὶ ἕκαστον τῶν μικρῶν ἀρχόντων τῶν ἱππέων τε καὶ πεζῶν τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν καθ' ἑκάστην βλεπέτωσαν. De generali cenſu habes apud eundē. τὰ δὲ καθολικὰ ἀδνέμια ἐκ ἐλαχίστη μοίρᾳ πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σύγχυσιν τοῦ παντὸς εἰσὶ στρατεύματος, καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν στρατηγῶν. ἐ μέλειος γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν τοιούτων ἀδνεμίων ἐφρόντιζον. De munere verò illic magni Domeſtici, & magni Adnumiaſtæ, clarè eſt videre apud Codinum de Offic. Aulæ Conſtantinop. ὁ μέγας ἀδνεμιαστὴς τοῦ φοσσάτε ἀδνεμιαζομένε παρὰ τοῦ μεγάλε δομεστίκε πάρεστι μοὶ καὶ αὐτός. ἐὰν δέ τινες ὦσιν ἀπὸ τούτων στρατεύματος ἀλόγων, ἢ ἁρμάτων τινῶν, ἀπογραφόμενοι ἕτοι τὰ λείποντα, ἐπιμελεῖται αὐτὰ πληρωθῆναι ταῦτα. Sed quid factū in iſto cenſu militum? In partem vides in verbis citatis Codini. ἐὰν δέ τινες ὦσιν ἀπὸ τούτων στρατεύματος ἀλόγων, ἢ ἁρμάτων τινῶν, &c. Quo loco falluntur egregiè viri docti, qui ἅρματα interpretan-

tur *currus*, cùm debuissent, *arma*. Et Leo in Tacticis, Constitut. VI. χρὴ ὅπλων ἐν τῷ καιρῷ τῆς τροπῆς καὶ ἀδημίᾳ καὶ τὰς παῖδας αὐλῶν καὶ τὸ ἅρμα ὑποχωρεῖσθαι καὶ καταζητεῖσθαι. Plenissimè autem omnium Anonymus loco citato. ἔξεστι τοίνυν μετὰ τὴν τῆς πολεμίας ὅπλων γῆς ἅπαν ἀδημιάζειν τὸ στράτευμα δι' οἰκείων καὶ πιστῶν ἀνθρώπων τῆς ἁγίας ἡμῶν βασιλέως, ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν μετὰ τὸ ταξιδεῦσαι σώζεσιν τὴν ἁγίαν αὐτοῦ βασιλείαν, ὅσοι δὲ ὑπελείφθησαν ὅποι, ὅσοι ἢ καὶ ἔφυγον, μετὰ τούτων καί τινες μὲν ἐν ἀληθείᾳ δι' ἀσθένειαν ὑπελείφθησαν, τίνες ἢ καὶ τεθνήκασιν. καί τινες καλῶς τὰς τείππας καὶ ἄλλας πολεμικὰς παρασκευὰς κέκτηνται. Magni verò Adnumiastæ insigne erat, sceptrum argenteum cum nodo, cui insidebat columba; nam habitu cum cæteris communi vtebatur. Codinus, quem paulò ante citavi. τὸ δικανίκιον (τοῦ μεγάλου ἀδημιαστοῦ) ἀκρύσωλον, ἔχον ὑπανώ κόμβον ἕνα καὶ μόνον, ἔχοντα ὄπισθεν ἡμιφόλιον περιστερᾶν.

ΑΔΟΝΙΝ.

Ἀδόνιν. Pro, ἀηδὼν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀηδὼν. εἶδος πετεινοῦ. θεωρία μεμιγμένη ζώου. ἀδόνιν.

ΑΔΡΑΚΤΗ.

Ἀδράκτη. Pro, ἄτρακτος. Corona pretiosa. ἀδράκτη. *Fusus*. ἄτρακτος.

ΑΔΡΑΣΚΕΛΗΜΑ.

Ἀδρασκέλημα. Passus. Corona pretiosa. ἀδρασκέλημα. *Passus*. βῆμα.

ΑΔΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδσιγναλεύειν. *Adsignare*. Theophilus Institut. lib. III. cap. VIII. γέγονε δὲ καὶ τοῦτο δόγμα συγκλήτου τὸ λέγον, ἐξεῖναι τῷ πάτρωνι πολλὰς ἔχοντι παῖδας, ἑνὶ τούτων ἀδσιγναλεῦσαι, ἤτοι προσκυρῶσαι τὸν ἀπελεύθερον. Et posteà. οὐ μόνον δὲ ἀπελεύθερον, ἀλλὰ καὶ ἀπελευθέρων ἔξεσιν ἀδσιγναλεῦσαι τῷ πάτρωνι.

ΑΕΡΑ.

Ἀέρα. Pro, ἀήρ. Aër. Ioannes Glycas de Van. Vitæ.

εἰς τόπον ἄλλον σκοτεινὸν, καὶ γῆν χωρὶς ἀέρος.

ΑΕΡΙΚΟΝ.

Ἀερικόν. Tributum liberi aëris nomine impositum prædijs à Ioanne Michaëlis Paphlagonis fratre. Cedrenus. πολεμοῦται δὲ ὧδε πρὸς ὧδε αὖ τις εἴπῃ κακίαν, πᾶσαν ἐφεῦρεν ὁδὸν ἀδικίας, προτιθεὶς ἐπέκεινα τῶν τελεσμάτων διδόναι ἕκαστον τῶν χωρίων ὑπὲρ ἀερικὸ κατὰ τιμὴν ποιότητος καὶ ἰσχὺν αὐτοῦ, τῷ μὲν νομίσματος τέσσαρα, τῷ δὲ ἓξ, ἄχρι τῶν εἴκοσι. Leo Tactic. Constit. XX. ἀρκεῖ γὰρ αὐλοῖς τελεῖν τάς τε δημοσίους φόρους, καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐλοῖς ἀερικά. Et apud Harmenopulum lib. I. Tit. IV. Sectio est, περὶ τῶν ζητημένων ἀερικῶν.

ΑΖΑΠΙΔΕΣ.

Ἀζάπιδες. Pedites Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. ἔχων τότε εὐρώστης στράτευμα, καὶ ἀζάπιδας τοὺς τούρκων πεζοὺς ὡς καλουμένους. Occurrit illic pluries.

ΑΖΑΡΙΑ.

Ἀζάρια. Tesseræ. Corona pretiosa. ἀζάρη. *Taxillus*. κύβος. Malaxus in Hist. Patriarch. μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκαθέζετο ὁ αὐλὸς πρωτοβεστιάριος μετά τινων ἀρχόντων, καὶ ἔπαιζον τὰ ἀζάρια, ἤγουν τὸ ταυλῆ, καὶ παίζοντα ἀπώλεσε νὰ ἐπάρῃ τὰ ἀζάρια, νὰ ῥήξῃ. Sed & ζάρια dicebant truncatè.

Glossæ

Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐτίζηλον. ἀστραγαλῶδες ἐν κύκλῳ, καὶ εἰς τὸν γύρον ὅλον μέτρης ὄζης. ἢ ὁ γύρος γεμάτος ζάρια. Nicetas in Iſaacio & Alexio. ζωνεμέθυε μεθ' αὑτῶν, καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία καὶ τὰ ζάρια. Cyrillus in Lexico. κύβοις, ταυλίοις. κύβοι λέγονται καὶ τὰ ζάρια. ἐξ ἧς καὶ κυβισταὶ οἱ ζαρισταί. Ergo hinc etiam, ut vides, ζαρισὴς. Aleator.

AZATOΣ.

Ἀζάτος. Conſtantinus De adminiſtrat. Imp. ὧν καὶ τὰ ἴσα πρὸς ἡμᾶς ἀπέστειλε διὰ τῆς ζερβανύλη αὐτῆς τὰ ἀζάτα αὐτῆς. Anonymus de nuptijs Theſei.

καὶ τότες πάλι παλαμὼν ἐφώναζεν ἀζάτων,
καὶ με τοιοῦτλω λαλιαὶ ζυνάσης τὰς ἰδίας.

Conſtantinus lib. I. Them. XII. ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ γιγαντοειδὴς ἀρμάτος τῆς ἀγγελίνης τῆς λαικαστρίας γαμβρὸς ὁ μακρόχειρ ἐκεῖνος καὶ περιδέξιος, ὃν καλὰ τλιὼ τὸ ἀρμάτιον διάλεκτον ἀζάτον ἐκάλεν. Huc pertinet quod apud Heſychium legitur. ἀζάτη. ἐλευθερία.

AZOΓYPON.

Ἄζόγυρον. Vox ignota. Occurrit apud Myrepſum lib. de Droſatis, cap. LXXVIII. Iterum lib. de Hedricis, cap. XIX. Et ἀζόγηρον ſcribitur.

AΣΩXOIPEIA.

Ἀζωχοιρεία. Apud Myrepſum lib. de decoctis, cap. XXVI. Exiſtimo depravatum ex *Cichoréa*.

AHΔONAKION.

Ἀηδονάκιον. Pro, ἀηδὼν. Luſcinia. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ τ' ἀηδονάκια τἄμορφα ϛερκὴ' ἀπεῖην ἡμέραν.
ἐκηλαδέσαζι γλυκέα εἰς ταῖς κορφαῖς ἀπαίς.

AHP.

Ἀὴρ. Sudarium, quo ſacerdos vtebatur in Liturgia. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα ἐπιτίθηζι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ διακόνου. Et poſteà. εἶτα ἐποτίθηζι τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁγίας δίσκου, καὶ τῆς ἁγίας πόλεως, τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν, ἐπισκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια. Item in Liturgiâ Præſanctificatorum. ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὰ ἅγια, καὶ ἀπάζεται τὸν ἀέρα προσκυνῶν. Eucologium. καὶ σκεπάζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀέρος, καὶ τιθέασιν, τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Propriè ſic appellabāt in partibus Hieroſolymorum. Typicum Sabæ, cap. XXX. ἄρχ δὲ ὁ ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων, καὶ σκεπάζῃ αὐτὰ μετὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἤτοι τοῦ ἀέρος. οὕτω γὰρ καλεῖν εἰώθασιν αὐτὰ ἐν τοῖς τῶν ἱεροσολύμων μέρεσιν. Eadem in Triodio. Myſticam ſignificationem tradit Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ καταπέτασμα, ἤγουν ὁ ἀὴρ, ἐστὶ καὶ λέγεται αὐτὶ τοῦ λίθος, ἐφ' ᾧ ἐζαλείζετο τὸ μνημεῖον ὁ ἰωσὴφ. Et mox appellationis quoq; reddit rationem. διά τι ἄλλο γὰρ τὸ κάλυμμα τοῦτο τὸ ἀὴρ ὠνομάσθη; ἢ πάντως διὰ τὸ τὸν ἐπικαλυπτόμενον παρ' αὐτοῦ ζοτεινὸν ἀέρα τῆς εἰρημένης νυκτὸς εἰκονίζεσθαι. Apud Codinum ponitur pro umbone ſciadij.

AΘHNION.

Ἀθλιώτιον. Pro, ἄνηθον. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐθρήσκιον. λάχανον ἔχον αὐθος. ἤγουν πᾶσα χόρτον ἀθισμένον, ὡς ἀθλιώτιον, ἢ τὸ ἄννησον.

ΑΘΘΟΣ. ΑΘΘΕΙΝ.

Ἄθθος. Pro, αὔθος. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκακαλλὴς. αὔθος ναρκίσσε. ἄθθος τῆ ναρκίσσε. Et occurrit illic pluries. Sic ἀθθεῖν, pro αὐθεῖν, Florere. Ibid.

ΑΘΘΥΜΑΣΘΑΙ.

Ἀθθυμᾶσθαι. Pro, ἐνθυμεῖσθαι. Glossę Græcobarbaræ. δὲν ἀθθυμᾶται τὰ κακὰ μηδὲν ἐνθυμεῖται τῶν κακῶν. Iterum alibi. μνησικακῆσιν, ἤγεν ἀθθυμεῖσθαι τὴν κακίαν.

ΑΙΓΙΝΟΝ.

Αιγινον. Ponderis genus. Orneosophion. καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς αὐτῷ ζκορδυλίε αἴγινα πέντε.

ΑΙΓΟΜΑΝΔΡΗ.

Αιγομανδρη. Caprile. Extat apud Crusium in Turco-græcia.

ΑΙΔΙΛΙΚΙΟΙ.

Αἰδιλίκιοι. *Aedilicij*. Pęanius in Metaphrasi Eutropij, lib. v. ἡ δὲ τῶν αἰδιλικίων ἀρχή τις ἦν, ἧς πρώτης οἱ παρόντες ἅπτὶ τὰ παράγματα τῆς πόλεως ἐτύγχανον.

ΑΙΜΗΜΟΝΤΟΣ.

Αἱμήμονος. *Hæmimonius*. Hæmus mõs. Codinus de offic. aulæ Constantinop. ὁ ἀνδριανουπόλεως ὑπέρλιμος καὶ ἔξαρχος μημόνε. Corrige. ἔξαρχος αἱμημόνε. Nam illud μημόνε nauci nõ est. Firmant correctionem meam sequentia. σημείωσαι ὅτι ἅτω γεάφε μήτροπολίτης πρὸς τὸν ἀνδριανουπόλεως. πανιερώτατε μήτροπολίτα ἀνδριανουπόλεως ὑπέρλιμε καὶ ἔξαρχε αἱμημόνε.

ΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Αἰτάνιον. Mitra. Moschopulus. μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ αἰτάνιον. Sed mendum est: Vide καιτάνιον.

ΑΚΑ.

Ἄκα. Vide ἀκία.

ΑΚΑΘΘΕΡΟΣ.

Ἀκαθθερὸς Spinosus. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρκευθος, εἶδος φυτῆ ἀκανθώδες. θεωρία, ἡ ἰδέα, ἡ εἰκόνα χόρτε ἀκαθθερᾶ.

ΑΚΑΘΘΙΝ.

Ἀκάθθιν. Spina. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκαινα. ἄκανθα. ἀκάθθιν. Græci recentiores ν' sequente θ' convertebant in θ'. Sic ἄθθος & ἀθθεῖν, pro αὔθος & αὐθεῖν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ.

Ἀκάθιστος. Epitheton B. Mariæ. Codinus. τέσσαρες ἀγρυπνίαι γίνονται καθ' ἑνιαυτὸν, τῆ μεγάλη κανόνος, τῆς ἀκαθίστε, τῆ εὐαγγελισμῆ, καὶ καλὰ τὸν μεγάλον ἑορτῶν. Vbi loci, vt sæpè, egregie errat V. Cl. Franciscus Junius; dum ἀκάθιστος ei est, *Iter faciens*, scilicet cum à Iosepho Bethlehemum deducerentur. Origo nominis à victoriâ quam Heraclij tempore adversus Chosroæ legatum Sarbarum obtinuissent; ob quam visum totam noctem ac stantes hymnum B. Mariæ dicere. Triodium. ὅτε μὲν θεοφιλὴς τῆς κωνσταντίνε λαὸς, τῶν θεομήτορι τὴν χάριν ἀφοσιούμενοι, ὁλονύκτιον τὸν ὕμνον καὶ ἀκάθιστον ἐμελῴδησαν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνήσασα, καὶ ὑπερφυεῖ δυνάμει διαπεραξαμένη τὸ καλὰ τῶν ἐχθρῶν τρόπαιον. ἐκ τότε ἔν εἰς μνείαν τῆ τοσαύτε καὶ ὑπερφυοῦς θαύματος ἡ ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἑορτὴν παρέλαβε τῆ μητρὶ ἀναθεῖναι τῆ θεῆ τῷ παρόντι καιρῷ, ὅτι καὶ τὸ τρόπαιον τῆ θεομήτορι γέγονεν. ἀκάθιστον δὲ ὠνόμασαν, διὰ τὸ τότε ἅτως πραξαι τὸν τῆς πόλεως κλῆρον τε καὶ λαὸν ἅπαντα. Et

postea.

poſteà. διὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντα τὰ ὑπερφυῆ θαυμάζια τῆς παναγνοῦ καὶ θεομήτορος τὴν παρεῦσαν ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἀκάθιστος δὲ ἐρρήθη, διότι ὀρθοστάδην τότε πᾶς ὁ λαὸς καθὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν ὕμνον τῇ θεῷ λόγῳ μηδὲ ἐμελέτησαν. καὶ ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις οἴκοις καθῆσθαι ἐξ ἔθους ἔχομεν, ἐν τοῖς παρεῦσι τῆς θεομήτορος ὀρθοὶ πάντες ἀκροώμεθα.

AKAKIA.

Ἀκακία. Aggeſtum aurei cujuſdam textilis, quod ſiniſtrâ manu geſtabat Imperator in ſignum humilitatis. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. ὃ βλάτιον ἔχει χῶμα ἑνὸς, καὶ καλεῖται ἀκακία. ὡς εἴπομεν, τὸ τὸν βασιλέα ταπεινὸν εἶναι ὡς θνητὸν, καὶ μὴ διὰ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγαλαυχεῖν. Item. Φέρων ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σαυρὸν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὸ μανδύλιον μετὰ τὴν ἀκακίας, ὡς ἔθος ἐστὶ.

AKAKIAPHS.

Ἀκακιάρης. Homo expers malitiæ. Probus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκακήτης. ἀκακιάρης. ὅτῳ δὲν ἔχει καμίαν κακίαν ἀπὸ μέσα τοῦ.

AKAMASIA.

Ἀκαμασία. Negligentia. Ignavia. Corona pretioſa, ἀκαμασία. *Ignavia.* ἀπραξία.

AKAMATHS.

Ἀκαμάτης. Ignavus. Laborem fugiens. Corona pretioſa. ἀκαμάτης. *Negligens.* ἀμελὴς. Iterum alibi. ἀκαμάτης. *Ignavus.* ἄπρακτος.

AKANEIN.

Ἀκανεῖν. Sufficere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄρκιον. τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον. ἐκεῖνο ὁ ἀκανεῖ.

AKANETA.

Ἀκανεῖα. Satis. Sufficienter. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλις. ἱκανῶς. πλήρες. ἀκανεῖα. Et alibi iterum. ἀρκέντως ἔχει. ἀὐταρκετὰ καὶ ἀκανεῖα ἔνι.

AKANΘOXOIPOS.

Ἀκανθόχοιρος. Ericius. Echinus. Corona pretioſa. ἀκανθόχοιρος. *Echinus.* ἐχῖνος.

AKAPTEPI.

Ἀκαρτέρι. Expecta. Corona pretioſa. ἀκαρτέρι. *Expecta.* ἀνάμεινον.

AKATADEKTOS.

Ἀκαταδεκτος. Corona pretioſa. ἀκαταδεκτος. *Immitis.* ἀμείλικτος.

AKESTA.

Ἄκεσα. *Aggeſtum.* Machinæ bellicæ genus. Suidas. ἄκεσα, ῥωμαϊκόν τι μηχάνημα ἐκ πλενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. Auctо innominatus apud eundem. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τῷ λεγομένῳ ἄκεσαν, τῇ ῥωμαίων φωνῇ. πλενδροτομήσαντες γὰρ ἐπάλληλα πελέκῃ τῇ ξυνθήκῃ καταφορέσαντες, ἀπετείχιζαν ὡς ἐνῷ τῷ ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ita corrigo: nam malè hodiè editur. ἄκεσα, &, ἄκεσαν. Optimè Lucanus etiam deſcribit. lib. III.

——*tunc omnia latè*
Procumbunt nemora, & ſpoliantur robore ſilvæ.
Vt cùm terra levis mediam virgultaq; molem
Suſpendant, ſtructâ laterum compage ligatam
Arctet humum, preſſus ne cedat turribus agger.

Scribitur etiam ἄγεσα, & ἔγεσα. Idem

Suidas. ἔγεσα. πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χαλκοῦ ἐγκρόμμυον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι σκεπάλυμμα τιθέασιν ἐξ αἰγείων τριχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων. Euagrius lib. IV. cap. XXVII. λαγυνίδας μικρὰς ἀναγούσας τε θείᾳ, ἅμα συστοίᾳ, καὶ τῶν ἄλλων εὐκαταφλέκτων ὑλῶν, καὶ δὴ καὶ λιπομόχθης ἀγέστας ἀπεζωσμένους. Et semel iterumque occurrit illo capite.

ΑΚΕΦΑΛΟΙ.

Ἀκέφαλοι. Sectæ genus. Suidas. ἀκέφαλος. αἵρεσίς τις, ἧς ἦν σεβῆρος ἔξαρχος. Videndus Ioannes Moscus Limonarij capp. CLXXXVIII. & CCXIII. Nicephorus lib. XVII. capp. VII. & VIII. Iterum lib. XVIII. capp. XLV. & XLIX. Leontius de Sectis. ἀκέφαλοι ἐλέγοντο διότι τῷ πατριάρχῃ αὐτῶν μὴ ἀκολουθήσαντες καθ' ἑαυτοὺς ἐκοινώνουν. Vides ccce rationem nominis.

ΑΚΙΑ.

Ἀκία. *Acies*. Mauricius Strateg. VIII. χρὴ τὰ κοντοβέρνια, ἤγουν τὰ βάθη τῶν ἀκιῶν. πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ταγμάτων, καὶ τὴν προτεταγμένων καταχρᾶσθαι γίνεσθαι ἀπὸ παλαιῶν τε καὶ νέων. Leo. τὰς δὲ ὁπλέκτους τῆς ἀκίας ἔχειν καὶ ζάβας, ἤτοι λωρίκια. Idem. ὁ γὰρ ἔχαλος τὸ ὅλον σίχος, ἤγουν τῆς ἀκίας, ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν αὐλῆς, ἅτινες ἴσασι. Vide Glossarium Rigaltij. Corrigendus autem Procopius est de Bello Vandal. lib. III. ὃς ἐπιμελεῖσθαι τὰ περὶ τὴν ἀκίαν δαπάνης ὀπίσω ἅπαντα λαβεῖν. Hodiè editur. περὶ τὴν οἰκίαν. Recentiores ἄκα dixerūt, i absorpto. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκα, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τοῦ φάλαγγος.

ΑΚΚΕΠΤΑ.

Ἀκκεπτα. *Accepta*. Ignatius in epistolâ ad Polycarpum Episcopum Smyrnæ. τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἀκκεπτα ὑμῶν ἄξια θεοῦ κομίζησθε.

ΑΚΛΙΔΙΑ.

Ἀκλίδια. *Aclides*. De quibus Virgilius Aeneid. VII.

——*teretes sunt aclides illis*
Tela, sed hæc lento mos est aptare flagello:

Mauricius corrigendus est Strategic. I. βηρύτιας, ἤτοι ἀκλίδια, ζκλαβινίζκια, τὰς ἀπείρως πρὸς τοξείαν ἐχούσας, ἢ καὶ λιπομόχθους, ὡς εἰκὸς, τόξων. Hodiè perperam, λακίδια, exaratum est in MSto.

ΑΚΛΟΥΘΑΝ.

Ἀκλουθαῦ. Pro, ἀκολουθεῖν. Sequi. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκολουθεῖν· νὰ ἀκλουθᾶ. Ioannes Glycas de Vanit. Vitæ.

πῶς εἶναι αἱ βαγίτες αἱ πόλες, καὶ ἡ σκλάβες τὼ ἀκλουθοῦσαν;

ΑΚΛΟΥΘΗΤΙΚΑ.

Ἀκλουθητικὰ. Consequenter. Glossæ Græcobarbaræ. ἅμα καὶ ἐπακολούθως. αὐτάμα καὶ ἀκλουθητικά.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Ἀκολουθία. Ordo. Sequentia. Nomen frequentissimū in Ecclesiâ Græcanicâ. Et XXVIII. recēsentur in Euchologio.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ.

Ἀκόλουθος. Præfectus Barangorum. Codinus de Offic. Aulæ Cōstantinop. ὁ ἀκόλουθος εὑρίσκεται μὲν ἔνοχος τῶν βαραγγων, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ βασιλεῖ ἔμπροσθεν αὐλῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἀκόλουθος λέγεται.

ΑΚΟΜΗ.

Ἀκομὴ. Etiam. Adhuc. Glossæ Græcobarbaræ. ἐστὶ καὶ κογχυλίᾳ γένος. ἕνι ἀκομὴ καὶ γενεὰ τοῦ κογχυλίου. Eædem alibi.

ἀκμὴν

ἀκμὴν. ἔτι. ἀκομὴ. Bessarion in epist. ἐκεῖνοι, ὡς νέοι ἀκομὴ, ἐδὲν τὰ ἐγροικῶν καλά.

ΑΚΟΡΠΩΤΑ.

Ἀκόρπωτα. Non percussa. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβλητα. ἀπαλήγωτα. ἀκόρπωτα, Vide κόρπη.

ΑΚΟΥΒΙΤΟΝ.

Ἀκόβιτον. *Accubitum.* Onomasticon Vetus. *Accubitum.* ἀνάκλιντηριον. Lampridius de Commodo. *Non accubuit nisi in accubitis, quæ pilum leporinum habuissent, aut plumas perdicum subalares.* Iuvenalis Scholiastes Sat. v. *Apud veteres accubitorum usus non erat, sed in lectulis discumbentes manducabant.* Suidas. σιβαὶ, χαμαικοίτιον ἀκόβιτον ἀπὸ ῥάβδων. Paulus Diaconus in Leone corrigendus est. *Silentium contra sanctas ac venerabiles celebravit iconas in tribunali decem ac novem accubituum.* Hodiè editur. *novem cubituum.* Perperam. Ecce alterum ejusdem locum in Leone Constantini F. *Et in crastino sabbato sancto exivit Imperator in tribunalibus decem & novem accubituum.* Codinus de Origin. Constantinop. καὶ τὰ δέκα ἐννέα ἀκόβιτα, καὶ τὸ σέψιμον, καὶ τὸν ναὸν τῆ ἁγίᾳ σεφαίᾳ. Aponius ad Cantica, lib. III. *Concurrat ad suffragia regis in humilitatis accubitu recubantis, antequam exaltatus sedeat iudex.* Synod. Laodic. Can. XXVIII. ἐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς ζωνεδίειν, καὶ ἀκόβιτα στρωννύειν. Elegantissimus verò locus est in Responsis Ioannis Episcopi Citri ad Constantinum Cabasilam. ἐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ταὶς λεγομέναις ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ ἐδίειν, καὶ ἀκόβιτα στρωννύειν. οἱ δὲ τᾶτο ποιεῖν τολμῶντες, ἢ παυσάθωσαν, ἢ καθαιρεθήτωσαν. ἀκόβιτον δὲ λέγεται ἅπαν στρωμνῆς καταζεύασμα εἰς ὕψος ἠρεμοῦν, καὶ μαλακὸν. ἀκέμβω γὰρ ὅθεν καὶ λατίνοις τὸ ἀνατείνω. Corrige in Leg. Franc. lib. I. cap. LXXV. *Opera textilia non faciant, nec capulent vestitus, non consuant, vel acubitulæ fiant.* Malè editur, vel *acubiculæ.* VVilramus Abbas in Cantica Canticor. *Reclinatoria* appellat, cap. II. *Prospicis illum in reclinatoriis accumbentem, sequè inclinantem ad eos quos collocutione suâ dignatur.*

ΑΚΟΥΜΒΑ.

Ἀκέμβα. *Accubitum.* Cyrillus in Lexico. ὑπερεισκλῶ, ἀκεμβίσκλω, ἢ ἀκέμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἀκεμβίζειν. *Accumbere.* Reclinare. Incumbere. Chronicon Constantinop. τὸ δὲ κλίσμα ἀκέμβιζεν εἰς τεῖχος τὸ χερσαῖον. Nicetas in Alexio, lib. III. ἀφεὶς τὸν πόλεμον μέχρι καὶ τῶν τειχῶν ἀκεμβίσαι τῆς πόλεως. Glossæ Græcobarbaræ. λέγεται καὶ εἰς κάθοιον κλίζον, ὁ ὁποῖος ἀκεμπίζει δύο βακτηρίας. Hinc compositum, ἐπακεμβίζειν. Inniti. Incumbere. Hero in παρεκβολαῖς. καμελαύκιον ἀρκαδικὸν περιβαλλόμενος καὶ ῥάβδῳ ὑποστηριζόμενος, καὶ ἐπακεμβίζων εἶπεν.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΜΑ.

Ἀκέμβισμα. Fulcrum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάβυξις, ἔρεισμα, ἀκύμωσμα, κέμωσμα. Nicetas in Andronico, lib. I. σῶμα ὅθεν πάσης τῆς συγκλήτου τῷ ἀνδρονίκῳ καλέμενος, καὶ σύμβολον καὶ ἀκέμβισμα τᾶτον ἔχων ἀνδρόνικος. Item in Alexio. lib. III. ἀκέμβισμα καὶ ὁ ἀπίτιον ἀφρόντιστον. Restituenda hæc

hæc vox quoque apud Etymologici Auctorem. τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμποσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, ζκευῶν, ἀκρωμιζμάτων. Perperam hodiè editur, ἀκρασμάτων. Dicebant etiam truncatè κέρωτισμα, vt est obseruare ex Glossis Græcobarbaris, quas citaui.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΤΗΡΙΟΣ.

Ἀκκυμβιστήριον. In quo incumbitur. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. τὸ γὰρ ἀκκυμβιστήριον ξύλον, ᾧ ἐπὶ βακτηρευόμενος, ὡς καχεξίᾳ δηθεν παλαίων, ζκολιὸς ἀνασὰς τῇ γῇ προζείρησε.

ΑΚΟΥΜΒΙΤΙΚΗ.

Ἀκκυμβιτική. Cyrillus in Lexico. ὑπερεισικλῶ ἀκκυμβιτικλῶ, ἢ ἀκκύμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΩΝ.

Ἀκκυμβὼν. *Accumbens.* Cyrillus in Lexico. ἐπερειδόμενος, ἐσηλζόμενος, ἀκκυμβὼν.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ. ΑΚΡΙΒΟΣ.

Ἀκρίβεια. Egestas. Penuria. Corona pretiosa. ἀκρίβεια. *Penuria.* σιλοδία. Et ἀκριβὸς. Auarus. Eadem Corona. ἀκριβὸς. *Auarus.* φιλάργυρος.

ΑΚΡΟΔΑΚΤΥΛΟΝ.

Ἀκροδάκτυλον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροδάκτυλον. *Pollex.*

ΑΚΡΟΝΝΕΙΝ.

Ἀκρόννειν. Audire. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροάζεσθαι. ἀκροᾶσθαι. νὰ ἀκούσει. νὰ ἀκρόννεται.

ΑΚΡΟΞΙΦΙΔΙΟΝ.

Ἀκροξιφίδιον. Extremitas gladij. Mucro. Glossæ Latinogræcæ. *Mucrone.* ἀκροξιφιδίῳ.

ΑΚΡΟΧΝΑΡΟΝ.

Ἀκρόχναρον. Extremum plantæ pedis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροβηματίζε. ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο· εἰς τὰ ἀκρόχναρά σε τάθι.

ΑΚΡΟΩΜΕΝΟΙ.

Ἀκροώμενοι. Auscultantes. Pœnitentium ordines in Ecclesia Orientali erant quatuor. Primi προζκλαίοντες, alteri ἀκροώμενοι, tertij ὑποπίπτοντες, quarti ζυνεστῶτες dicebantur. Nunc de auscultantibus, de reliquis infra suo loco agemus. Basilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πενθήσας δεκαεπίαν, τέσσαρας μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρας ὑποπίπτων, καὶ ἐνὶ συνεστῶς. Iterum Can. LXXVII. ὁ τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαιέτω, διετίαν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεστὼς τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω. Et his quidem intrare Ecclesiã non licebat, sed extra eam stabant in loco qui νάρθηξ dicebatur ex re, quod illic quasi sub ferulâ essent censuræ Ecclesiasticæ. Theorianus in Legat. Armen. ὁρᾷς ὅτι τὰς τηλικάτας θυγατερας ὀφείλοντας πῶμα τρία μόνα ἔτη ἀκροᾶσθαι διαπελεύεται ὁ κανὼν, ἤγουν ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἵστασθαι ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ τῶν θείων ἀκούειν γραφῶν.

ΑΚΤΑ.

Ἄκτα. *Acta.* Epiphanius. κατὰ τεσσαρεζκαιδεκατιτῶν. καὶ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες ἀπὸ τῶν ἄκτων θῆθεν πιλάτε αὐχῶσι τὸν ἀκρίβειαν εὑρηκέναι, ἐν οἷς ἐμφέρεται τῇ προ ὀκτὼ καλανδῶν ἀπριλλίων τὸν σωτῆρα πεπονθέναι.

ΑΚΤΑΡΑ.

Ἀκτάρα. Piscis genus. Apua, In Scho-

Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. I. ἀφύης, ἐγχραύλεως, ἀκλάρας. Gloſſæ Benedicti. *Albula.* ἀκλάρας. Malè hodiè editur, ἰκλάρα.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἀκλυάριος. *Actuarius.* Iuſtinianus Novell. CXVII. εἰ δὲ σχολάριος εἴη σκεῦν ὅ τινος περὶ τ τελείης ἡ ἀμφισβήτησις ἐστι. ὧδε τ πρώτων τ σχολῆς ἓ τῦ ἀκλυαρίυ. εἰ δὲ φοιδερᾶτος, ὧδε τῦ ὀπλίονος αὐτ τλῶ εἰρημμένῳ καθέσειν νομίζεσθ λῶ ἐκείνυ γαμέλῳ. Pæanius in Metaphraſi Eutropij lib. IX. τῦτο γὲν αὖλὸν καὶ ἀπωλύεγκεν ὡς τάχισα τῦ βίυ, δεύτερον τ βασιλείας ἄγονθ ἔτ, ὅλυ τινὸς ἀκλυαρίυ τλῶ τελευτλῶ ἐπαγαγόνθ.

ΑΛΑΚΑΤΙΑ.

Ἀλακάτια. Machinæ bellicæ genus. Adi Gloſſarium Rigaltij.

ΑΛΑΓΜΟΣ.

Ἀλαγμὸς. Pro, ἄλλαγμα. Mutatio. Corona pretioſa. ἀλαγμὸς. *Mutatio.* μεταβολή.

ΑΛΑΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἀλαμανικὸν. *Alamanicum.* Tributum, quod ab Alamanis ſolvebatur, inſtitutum ab Alexio Comneno. Nicetas in ejus vitâ, lib. II. βασιλεὺς ὃ φάσκων ἀπορεῖν χρημάτων τάς τε χώρας ἐφορολόγῃ, τὸ καλούμενον εἰσωρᾴτιον ἀλαμανικὸν, τότε καινισθὲν ὠρῴτως, καὶ τὸ τῆς πόλεως σκηνισάσης πλήρωμα, τότε χρυσοπάζον, ἓ ὅσον τῦ βήμαθ τρόφιμον.

ΑΛΑΠΗ.

Ἀλάπη. Gloſſæ Latinogræcæ. *Pitana.* ἀλάπη, ὡς κικέρων.

ΑΛΑΤΗ.

Ἀλάτη. Pro, ἅλας. Sal. Corona pretioſa. ἀλάτη. *Sal.* ἅλας.

ΑΛΑΤΙΣΜΑ.

Ἀλάτισμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγνισήριον. καθαρισήριον. ἀλάτισμα.

ΑΛΑΦΗ. ΑΛΑΦΟΚΕΡΑΤΟ.

Ἀλάφη. Pro, ἔλαφθ. Cervus. Corona pretioſa. ἀλάφη. *Cervus.* ἔλαφος. Sic ἀλαφοκέραλο. Cornu cervinum. Apud Cruſium in Turco-græciâ.

ΑΛΑΦΡΟ. ΑΛΑΦΡΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀλαφρὸ. Pro, ἐλαφρὸν. Leve. Corona pretioſa. ἀλαφρὸ. *Leve.* κυφὸν. Hinc ἀλαφρυνίσκειν. In Gloſſis Græcobarbaris. ἀλαφρυνίσκων. κυφίζων. Iterum alibi. ἄρας. κυφίσας. ἐλαφρυνίσκονλας. ἀλαφρυνίσκονλας.

ΑΛΒΑΝΟΥΡΙΟΝ.

Ἀλβανούριον. Demetr. Cõſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. LXV. μέλιτι ἀλβανυρίῳ κατάχελε τλῶ ὑπερῴων αὐλῦ.

ΑΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Ἀλείβγειν. Pro, ἀλείφειν. Linere. Vngere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλινεῖν, ἀλείφειν, νὰ ἀλείφει, νὰ ἀλείβγει.

ΑΛΕΙΠΤΑΡΕΑ.

Ἀλειπταρέα. Demetr. Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CLIV. χρίε αὐτῦ τλῶ καλυμμένῳ ἀλειπταρέαν λαστάρῳ. ἀλειπταρέα δὲ ἐςὶ τὸ ἐπαίνω τῶν ὀπωσθίων τὸ ἐξισάμενον, ὅπερ τινες καλῦσι κελυθήν.

ΑΛΕΚΤΟΡΑΣ. ΑΛΕΚΤΟΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ἀλέκλορας. Pro, ἀλέκλωρ. Gallus. Corona pretioſa. ἀλέκλορας. *Gallus.* ἀλέκλωρ. Sic ἀλεκλορόπυλον. Eadem Corona. ἀλεκλορόπυλα. *Pulli.* ἀλεκλορίδια.

ΑΛΕΤΡΟΠΟΔΙΟΝ.

Ἀλετροπόδιον. Orion. Scholiastes Arati incertus. καρκίνε αὐατέλλον(ς) ἀνατέλλ' ὅλ(ος) ᾠελίων. ᾠελίων δὲ ἐςὶ τὸ λεγόμενον ἰδιώταις ἀλετροπόδιον.

ΑΛΕΥΡΟΠΙΤΤΑ.

Ἀλευρόπιττα. Placēta è farinâ. Glossæ Græcobarbaræ. πλακοῦντας. πίτας. ἀλευροπίτας. πλακοπίτας.

ΑΛΕΥΡΟΣΤΑΣΙ.

Ἀλευροστάσι. Arca farinaria. Apud Crusium in Turcogræciâ.

ΑΛΕΩΣ.

Ἀλέως, sive ἀλλέως. Pro, ἄλλως. Aliter. Bessarion in epist. νὰ ἀκολυθᾶσι τὴν ἐκκλησίαν καθ' πάντα ὡσὰν λατῖν(οι), καὶ ὄχι ἀλέως. Iterum postea. καὶ μηδὲν γένη ἀλέως, ὅταν περιπαίξῃν εἰς τὴν σφάταν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλοφώνως. ὅπου ἔχουν ἄλλην φωνὴν. ὅτου μιλοῦσιν ἀλλέως.

ΑΛΗΣΜΟΝΕΙΝ.

Ἀλησμονεῖν. Oblivisci. Corona pretiosa. ἀλησμονεῖν. *Oblivisci.* ἐπιλανθάνεσθαι.

ΑΛΙΚΑΡΙΟΣ.

Ἀλικάριος. Rei salariæ præfectus. Chronicon Constantinop. ᾧ καὶ εἰπόντες οἱ ἀλικάριοι, ἵνα κλέψωσι τὰ ἄσπρα τῆς ἀλικῆς, ἐκλείσθη. Et occurrit illic pluries.

ΑΛΙΚΡΟΥΔΑ.

Ἀλικροῦδα. *Alimenta cruda.* Suidas. ἀλικροῦδα. ὡς δὲ ῥωμαίοις ἡ ὠχρὰ τροφὴ, καὶ ἄπυρος. κρούδια γὰρ τὰ ἀνέψητον.

ΑΛΙΜΑ.

Ἄλιμα. Pro, ἄλιμμα. Sed mutatâ significatione. Corona pretiosa. ἄλιμα. *Liquor.* ἔμβαμμα.

ΑΛΙΝΙΚΑ.

Ἀλινικὰ. Arma ænea. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. IX. καὶ ὅπλα ἐπιτηδεύσουσιν ἀπὸ χαλκοῦ τὰ ἀλινικὰ καλούμενα.

ΑΛΛΑΚΤΟΝ.

Ἀλλακτὸν. Flagellum. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. αὐτὸν μοὶ δι' ἀλλακτῶν ἐπαίδευσε δώδεκα. Basilic. Eclog. IX. ὁ ἔχων γυναῖκα, καὶ πορνεύων, διὰ δωδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω. καὶ ὁ μὴ ἔχων δὲ, καὶ τῇ αὐτῇ περιπίπτων ἁμαρτία, δι' ἓξ ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω. Atque hæc totidem verbis apud Harmenopulum lib. VI. tit. VIII. & Attaliatem tit. LXX. Ecloga LL. Leonis & Constantini. εἴ τις δοκιμάζει ἀπὸ ἐκκλησίας φεύγοντα ἀπάραι τὸν οἶον δήποτε, ὁ τοιοῦτος δώδεκα ἀλλακτὰ λαμβανέτω. Quid autem ea propriè sint, optimè discimus ex Thomâ Magistro in Argumento τῶν βαλεάχων Aristophanis. πλάττεται τῷ ποιητῇ δυζφορῶν ὁ διόνυσ(ος), κὴ λεοντλῆ καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τῷ ἡρακλέους μελλοξανθίζει οἰκέτῃ ὄνῳ ἐποχεμένῳ, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντ(ος), ὃ ἀλλακτὸν δημοδεστέρως καλεῖται. Ridiculè faciunt, qui interpretāur magistratus, aut apparitores.

ΑΛΛΑΜΑΝ. ΑΛΛΑΞΙΜΟΝ.

Ἄλλαμαν. Pro, ἄλλαγμα. Item ἀλλάξιμον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλαγλῶ. ἀμοιβλῶ. ἄλλαμαν. ἀλλάξιμον.

ΑΛΛΑΞΙΜΑΡΙΟΝ. ΑΛΛΑΣΣΕΙΝ. ΑΛΛΑΓΜΑΤΑ. ΑΛΛΑΓΑΙ. ΑΛΛΑΓΙΟΝ.

Ἀλλαξιμάριον. Vestiarium, Codinus De offic. Aulæ Constantinop. ὀπηνίκα γᾶν δέησει τὸν βασιλέα καβαλλικεύσαι,

ζαι, φέρει τὰ ὑποδήματα παιδότριλον τῆ βεστιαρίᾳ ἐντὸς, ἔτω κοινῶς ὀνομαζομένη ἀλλαξιμαρίᾳ. Nam ἀλλάσσειν recentiores Græci ſimpliciter dicebant, pro, Veſtem induere. In eodem Codino. τῆ γὰρ ὀρθρινῇ ψαλλομένῃ, ἀλλάσσει ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέρχεται τῆ κελλίᾳ αὐτοῦ. Et poſteà. ἀλλάσσουσιν ὡσαύτως καὶ οἱ ἄρχοντες. In Euchologio. εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσων τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἀπέρχεται ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. Marcus Hieromonachus de Dub. Typ. cap. XLIII. περὶ ὥραν δωδεκάτην σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀλλάσσονται τῆ ἱερέως στολὴν ἀρχόμεθα τῆ λυχνικῆ. Et ἀλλάγματα, pro indumentis. Idem. μετὰ τὰ προρρηθέντων ἀλλαγμάτων. Dicebant quoq; ἀλλαγὰς. Ille ipſe Codinus. ἔπεσθαι ὁ πατριάρχης, μᾶλλον δὲ οἱ πατριάρχαι, εἰ παρόντες εἰσὶν, ἐνδεδυμένοι τὰς ἀλλαγὰς αὐτῶν. Sed hoc quoq; per occaſionem annotandum: ἀλλαγὰς appellari etiam conſueviſſe loca murādis equis publici curſus deſtinata. Baſilic. Eclog. LVIII. ἐάν τις παρελάσῃ μίαν γῆν ἀλλαγὴν, τὸ τετραπλάσιον τὰ τῆ ζώᾳ τιμῆς διδότω. Gloſſæ. σταθμὸς. ζῶον δρομικὸν, ὃς λέγεται νῦν ἀλλαγή. Vocantur *mutationes* in l. *ſi quis* 15. & l. *nemo mul.* 17. C. de curſu publico. Item l. *quia comperimus* 55. & l. *ſi quis* 58. Cod. Theod. eodē Titulo. Item ἀλλάγιον. Curſus publicus. Scholiaſtes Oppiani Halieut. lib. 1. τῆς λόχης interpretatur ἀλλάγια. Inde, ὁ ἄρχων τῆ ἀλλαγίου, ejus præfectus: &, ὁ πρωταλλαγάτωρ. Generalis curſus publici: apud Codinum de Offic. Aulæ Conſtantinop. nec cauſæ quicquam erat, cur ἀλογίᾳ, & πρωταλογάτωρα illic reſcriberent viri eruditi. Et legitur Senacherim Protallagator apud Cantacuzenum lib. 1. cap. XXVI.

ΑΛΛΑΡΙΟΝ. ΑΛΑΤΙΚΟΝ.

Ἀλλάριον. *Salarium.* Suidas. ἀλλαρίοις, λιτηρεσίοις. Innominatus Auctor, apud eundem. ὁ δὲ μακεδόνιος ζωύτατος ἐν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλαρίοις ἀναλῶσθαι, In Gloſſis Latinogræcis ἀλατικὸν invenio. Alij planius ζαλάριον dicunt. Apollonius lib. contra Phryges. ὁ ἐπ' ὀνόματι προσφορῶν τινὶ δωρολησίαν ἐπιτεχνώμενος, ὁ ζαλάρια χορηγῶν τοῖς κηρύττουσιν αὐτὸ τὸν λόγον. Incertus Auctor apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. V. cap. XXVII. ἀνετράφη δὲ ὁ ναζιανὸς ὑπ' αὐλῶν ἐπὶ ζαλαρίου ἐπίσκοπος κληθῆναι ταύτης τῆς αἱρέσεως, ὥστε λαμβάνειν παρ' αὐλῶν μισθὰ δισχίλια ἑκατὸν πεντήκοντα. Modeſtinus lib. II. Excuſat. τὸν ἐν ῥώμῃ ζοφιστεύοντα ἢ ζαλαρίῳ, ἢ καὶ χωρὶς ζαλαρίου ἄφεσιν ἔχειν νενομοθέτηται. Iuſtinianus Novell. CXXVIII. ἐπικοινωνεῖν τοῖς χρήμασιν ἄτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῆ πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς, ἢ ἄλλοις οἱοισδήποτε ζολεμνίοις ἢ ζαλαρίοις ἀφωρίσθησαν.

ΑΛΛΕΩΣ. ΑΛΛΙΩΣ.

Ἀλλέως. Aliter. Vide, ἀλέως. Dicebant etiam ἀλλιῶς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλλοφώνους. ὅπου ἔχουν ἄλλην φωνὴν. ὁποῦ μιλοῦσιν ἀλλέως. ἢ ὅπου ἐσυντυχαίνουν ἀλλιῶς. Occurrit illic pluries.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΝ.

Ἀλληλέγγυον. Tributum quod pauperum vice ſolvebant divites. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλληλέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίσις. Auctor ejus primus Nicephorus Logotheta, ut teſtatur Cedrenus, & cum eo Zonaras Annal. III. cujus iſta verba. ἐθέσπισε καὶ τὰ τῶν πόρων τέλη τοὺς εὐπορῶντας εἰσπράττεσθαι, ὃ ἀλληλέγγυον ὠνομάσθη. Sed exolevit.

& abrogatum fuit non multò poſt, donec iterum inſtituit Baſilius Porphyrogeneta. Cedrenus de eo. δόγμα ἐξέθετο τὰς τ' ἀπωλολότων ταπήνων σωτελείας εἰσπράττεσθαι ἐκ τ' δυναλῶν. καλωνομάθη δὲ ἡ τοιαύτη σώταξις ἀλληλέγγυον. Quæ totidem penè verbis Zonaras. Mox bello cum Bulgaris pollicitus abolere, ſi victoriâ potiretur, quod tamē non præſtitit, etſi multum ſupplicāte Patriarchâ Sergio. Ioannes Curopalates. ὃν ὁ πατριάρχης σέργιος μετὰ νίκης εἰσελθόντα πολλὰ καλεπάρει σβέσαι τὸ ἀλληλέγγυον. ἦν γὰρ ὑποχόμβος ποιῆσαι τοῦτο, εἰ τῶν βουλγάρων ὑπερισχύσειεν. ἀλλ' ἔκ ἔπεισεν. Abolere rurſum ſtatuerat hujus Baſilij frater Conſtantinus, ſed non potuit, morte præventus: itaq; ſucceſſor ejus Romanus Argyrus ei rei animum adjecit, & perfecit. Cedrenus. ἐξέκοψε δὲ, κ τέλειον ἀπερρίζωσε τὸ ἀλληλέγγυον, ὅπερ ἐμελέτα μὲν ὁ κωνσαντῖνος ποιῆσαι, ἐκ ἔφθασε δὲ. Et Zonaras in ipſo Romani illius initio.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑΡΙΟΝ.

Ἀλληλουιάριον. Triodium. ἀλληλουιάριον τὸ ἦχος. εὐαγγέλιον καὶ λεκανῶν. Balſamon ad Synod. VI. Can. LXXV. Ἓ μὴ διὰ ψαλμῳδημάτων, Ἓ ἀλληλουαρίων λιτῶν, καὶ ψαλλομένων καὶ τὸν θεμέλιον τ ἐκκλησίας ἐκπληρῶσας τὴν παννύχιον ψαλμῳδίαν. Pentecoſtarium. εἰς δὲ τὰ σάββατα τὰς αὐαπαυσίμους μακαρισμὸς ψάλλομεν. πεκείμενον δὲ καὶ ἀλληλουάριον εἰς πρόσωπον ἁγίου ἕ ψάλλομεν τὰ στιχηρά. Hericus Monachus de vita S. Germani, lib. III.

——pactæ præſul non immemor horæ,
Exigit ingentem pleno de pectore vocem,
Alleluja pium ternis concentibus urgens.

ΑΛΛΗΜΙΑ.

Ἀλλημία. Alia quædam. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὖθις· πάλιν· ἀλλημίαν φορεῖν. Occurrit illic pluries.

ΑΛΜΗΡΕΥΕΙΝ.

Ἀλμηρεύειν. Idem quod ἁμηρεύειν. Ioannes Curopalates in Romano Conſtantini F. καὶ τὸν ἀλμηρεύοντα τῆς νήσου, κυρόπωλον ὄνομα, λαβὼν αἰχμάλωτον.

ΑΛΟΓΑΤΩΡ.

Ἀλογάτωρ. Præfectus Stratiotarum. Vide στρατιώτης.

ΑΛΟΓΕΥΟΜΕΝΟΙ.

Ἀλογευόμενοι. Qui cum equabus coëunt. Harmenopulus lib. VI. tit. IV. οἱ ἀλογευόμενοι, ἤγουν οἱ κλινοβάται, καυλοκοπεῖσθωσαν. Baſilius Magnus Can. LXIII. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀλογευσάμενος, καὶ ἐξαγορεύσας. Can. XVI. Synodi Ancyranæ. ὁ ἀλογευσάμενος, εἰκοσαετῆς μὲν τελῶν, πενθεκαιδεκαετίαν ὑποπιπτέτω. Vide Capitula Karolina lib. VII. cap. CCLXXIII. Palamas Declamat. II. ἱπποπόρνας appellat, quod non intellexit interpres. οἱ ἱπποπόρνοι, inquit, καὶ ὅσοι εἰς τὰς κατὰ φύσιν χρήσεις ἐκκαίονται.

ΑΛΟΓΟΝ.

Ἄλογον. Equus. Nicetas. ἄλογα αὐλῶν ἁρμαλωμένα μετὰ κεφαλαρέων, καὶ ζαγισμάτων λωρεκαινῶν. Heſychius. καπηλόν, κατάβλημα ἀλόγων. Gloſſæ. *Animalia.* ψυχικὰ, ζῶα ἄλογα. Corrigo interpungendo. ζῶα. ἄλογα. Nam homo etiam animal eſt, non minus quàm quævis irrationalia. Ergo neceſſario interpūgendum. Porrò ut Græci recentiores ἄλο-

ἄλογον. pro equo, ita *Animal* quoque vſurparunt Latini. Diaconus in Heraclio. *Romani animalia ſua nocte & adaquaverunt, & acceperunt.* In l. *tam duces.* 9. Cod. Theodoſ. de Re. Mil. *Cum propriis animalibus eò uſque veniendum eſt ubi obſequium curſuale ſuccedit.* Et in l. *quod* 4. tit. de Murileg. *Quod ad præſens remedium pertinet, decimum animal baſtagijs pro reparatione præbeatur.*

ΑΛΟΓΟΣΤΑΒΛΟΣ.

Ἀλογόσταβλος. Equile. Exſtat apud Cruſium in Turco-græciâ.

ΑΛΟΥΠΟΥ.

Ἀλωπῦ, ſive ἀλωπῆ. Pro, ἀλώπηξ. Vulpes. Anonym. De Vulpe & Lupo. καὶ ἀλωπῦ ϛοχάζεϊον, λέγϕ καὶ μαυλάτα. Occurrit illic pluries. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλωπηκίαι, αἱ τῶν ἀλωπήκων καλαδύσεις. αἱ φολίαι, ἤγουν ἡ φθλιὲς, ἢ αἱ τείπαι, ἤγουν ἡ τείπες τὲς ἀλωπὲς. Corona pretioſa. ἀλωπῦ. *Vulpes.* ἀλώπηξ.

ΑΛΟΥΤΑΡΙΟΝ. ΑΛΟΥΤΗΡΟΝ.

Ἀλυτάριον. *Aluta.* Gloſſa Servij. *Aluta.* ἀλυτάριον. Idem eſt ἀλύτηρον, apud Demetrium Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LIX. καὶ εἰς ἀλύτηρον ἐπίθες, καὶ εἰς τὸν ἱέρακα δῆζον.

ΑΛΟΦΑΝΤΖΙΔΕΣ.

Ἀλοφάντζιδες. Mercenarij. Chalcondyles Hiſt. lib. V. τούτων δὲ ἔχουσι ἀλοφάντζιδες, οἱ μιθωτοὶ καλούμενοι, ἀμφὶ τὲς ὀκτακοσίες. Apud eundem ſcribitur ἀλλοφάτζιδες, in fine lib. VIII.

ΑΛΧΑΡΙΟΝ.

Ἀλχάριον. Scutella. Gloſſæ Latino-græcæ.

ΑΛΩΠΟΥ.

Ἀλωπῦ. Vide, ἀλυτῦ.

ΑΜΑΔΙΝ.

Ἀμάδιν. Vna. Simul. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμῦ. ἀνάμα. ὁμαδὸν. ἀμάδιν.

ΑΜΑΝΙΤΑΡΙΟΝ.

Ἀμανιτάριον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXIII Ἐ ἀφοδεύϕ ὡς τεάφιν, καὶ φαίνεται ὡς ἀμανιτάριον. De ſignificatione dictionis inquirendum eſt. An depravatum ex ἀμήνιον? Erit ergo minium.

ΑΜΑΞΑΡΗΣ. ΑΜΑΞΑΡΙΟΣ.

Ἀμαξάρης, & ἀμαξάριος. Carrucarius. Baſilic. Eclog. XX. εἰ δὲ ἀμαξάριος φιλονεικῶν προλαβεῖν χρείμα τὴν ἄμαξαν, καὶ κλάσει τὸν ζυγὸν, ὃν ὅπὶ μισθῷ ἐφ' ἁμάξης ἦγεν, ἐνέχεται τῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἀγωγῇ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμαξεὺς. ἀμαξάρης. ζευγηλάτης.

ΑΜΑΞΟΠΟΥΛΟΝ.

Ἀμαξόπωλλον. Currus. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ μικρὸν ἀμάξιον, ἢ ἀμάξιν, ἢ ἀμαξόπωλλον.

ΑΜΑΞΟΣΤΡΑΤΑ.

Ἀμαξόστρατα. Via publica. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμαξιτὸν ὁδὸν. δημόσιον ὁδὸν. Ἐ ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδὸν. ἀμαξόστραταν.

ΑΜΑΧΕΥΕΙΝ. ΑΜΑΧΕΥΓΕΙΝ.

Ἀμαχεύειν. & ἀμαχεύγειν. Pignus capere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνδροληψία. ἐνεχύραζον γὰρ τὲς ἔχουλας ἀνδροφόνες. ὁπῦ ἀμαχεύει, ἢ ἀμαχεύγει ἐκείνες ὁπῦ κρατῦσιν ϗ ἔχυσιν τὲς φονιάδες.

AMBITIΩN.

Ἀμβιτίων. *Ambito.* Suidas. ἐξ ἀμβιτίωνος, ἀπ περιδρομῆς τι περίπλων πρὸς ῥωμαίους.

AMBAA.

Ἄμβλα. In Hippiatricis. lib. II. cap. CXXIX. Lemma est. μάλαγμα, τὸ καλέμβυον ἄμβλα μᾶλα. Investigemus quid sit.

AMBONAS. AMEΩN.

Ἀμβων. *Ambo.* Pulpitum. Suggestū. VValafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. VI. *Ambo ab ambiendo dicitur, quia intrantem ambit, & cingit.* Sozomenus lib. VII. cap. II. εἰκάζω αὐτὴν κεῖσθαι πρὸς τὸν ἄμβωνα. Blastares in Synopsi Concil. οἱ γὰρ ἐξαρτῶντες τοῦτο διακονοι τοῖς ἱερεργοῦσι παρεισάμβυοι, καὶ τὰς τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἀπιτηροῦντες εὐχὰς, τῷ ὠφελίῳ τοῖς ἐν ἄμβωνι ζημιώσασι διακόνοις τὸν καιρὸν. Diaconus in Anastasio. *Præcepit in templo Sancti Theodori Sparatij super ambonem Trisagij additamentum admittere.* Corrige Ioannē Curopalatem in Romano Constantini F. φέρει δὲ τοῦτον ὁ πολύευκτος ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Hodiè in MSto Regio est, ἄμμωνι. Hinc ὀπισθάμβωνος εὐχὴ in Liturgiâ Chrysostomi. Porrò mysticam interpretationem reddit Germanus in Hist. Eccles. ὁ ἄμβων ἐστὶν ἐμφαίνων τὸ σχῆμα τοῦ λίθου τοῦ ἁγίου μνήματος, ὃν ὁ ἄγγελος ἀποκυλίσας ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνήματος ἀνεβόα τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου τοῖς μυροφόροις. Hodiè ἄμβωνας dicunt. Corona pretiosa. ἄμβωνας. *Pulpium.* ἄμβων.

AME.

Ἄμε. Abi. Facesse te. Glossæ Græcobarbaræ. ἄπερρε. πορεύου μετὰ φθορᾶς. ἄμε εἰς τὴν κακὴν ὥραν. ἄπελθε ἤγουν ἄμε εἰς τὰ τέλεα κακὰ. ἄμε μὲ χαλασμόν. Iterum alibi. ἀπέλθετε. ἐλάτε. ἄμετε. ἢ πορεύθητε.

AMH.

Ἀμὴ. Sed. Verùm. Bessariō in epist. ἢ μηδὲν ἐνθυμεῖσθαι ὅτι εἶναι βασιλέως ἀπόγονοι, ἀμὴ ὡς ἐνθυμοῦνται, ὅτι εἶναι διωγμῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῶν. Glossæ Græcobarbaræ. ψάελα ὅπου δὲν ἔνι τοῦ πελάγους, ἤγουν ὅπου δὲν κατοικοῦσι τὸ πέλαγος, ἀμὴ τὸν αἰγιαλόν.

AMHPAΔIA.

Ἀμηραδία. Amiræ Præfectura. Vel cohors, aut navis prætoria. Constantinus de Administr. Imp. καὶ εἶχεν ἀμηραδίας, ἤτοι στρατηγίδας, ταύτας. Et occurrit illic pluries.

AMHPAIOΣ.

Ἀμηρᾶς. Constantinus de Administr. Imp. προσλαμβάνει δὲ ὁ μαβίας πᾶσαν τὴν ἐξουσιαν συρίας, ἐπειδὴ ὁμωμόκεσαν οἱ ἀμηρᾶοι πάντες. Significat autem ea vox prætorem. Sigebertus in Chronico. *In regno Sarracenorum quatuor prætores statuit, qui Amiræi vocabantur: ipse verò Amiras dicebatur, vel Protosymbulus.* Loquitur de Mahomete. Theophanes in Chronico. ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ μαχάμεθ, ὃς ἦν ἐτῶν τέσσαρας ἀμηράους ἔθ πολεμεῖν τοὺς ἐξ ἀράβων γένους χριστιανούς.

AMHPAΛIOΣ.

Ἀμηράλιος. & ἀμηραλὴς. *Amiralius.* Cod. de Offic. Aulæ Constantinop. vbi de magno duce. ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμμη-

ἀμμηρᾶλιον, τὸν πρωτοκόμηλα. Anonymus de nuptijs Theſei.

ἢ παρευθὺς ἀμηραλὴς ὁλόρθος ἐσικώθη, ἢ μὲ τὲς ναύταις τᾶ γεργᾶ σύντομα ἐξορθώθη.

Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Stolus etiam Amiralij Babyloniæ per menſem vnum obſedit Accaron.* Non erat ſummus maris præfectus, ut hodiè; ſed ſubjectus & magno Duci, & magno quoque Drungario claſſis, at ſupra Protocomitem tamen, drungarios, & comites. Videmus apud Codinum, loco citato.

AMHPAΣ.

Ἀμηρᾶς. Sæpiſſimè occurrit apud Nicetam, Cedrenũ, Zonaram, Phranzem, & ejus notæ atque ævi Scriptores. Achmes in Introduct. in Aſtrologiam. μέσον τῶν μεγιςάνων ἀφροσιώλων ἀμηρᾶδων, καὶ ὁπλοφόρων, θανάτου παίδων. Ita corrigo: nam in exemplari MSto eſt. ἀμοιρᾶδων. Iterum καλοσιώλων τῶν ἀμοιρᾶδων, καὶ τᾶ ςρατᾶ. Corrige. Et apud Eleutherium Zebelenum de Significat Eclipſ. δύναμιν, καὶ φοσᾶτε, καὶ ςρατᾶ ἐπολαγὴν. etiã illic in MSto eſt. ἀμοιρᾶδων. Et ſæpè iridem illic occurrit, ſed cum hoc mendo. Significat autem protoſymbulum, ſive præſidem Senatus. Vide ἀμηρᾶι.

AMHPEYEIN.

Ἀμηρεύειν. Amiram vel Amiræum agere. Conſtantinus de Adminiſtrat. Imp. τελευτᾶ δὲ ὁ αὐτὸς ἀβδβάχαρ ἀμηρεύσας ἔτη τρία.

AMMAΣ.

Ἀμμαᾶς. Mater ſpiritualis. Palladius Hiſt. Lauſ. in Piterum. αὕτη γὰρ ὑμῶν καὶ ἐςὶν ἀμμαᾶς. ἔτω γὰρ καλᾶσι τὰς πνευματικὰς μητέρας.

AMMATIA.

Ἀμματιὰ. *Oculi.* pro ὀμμάτια: ut ἀρχίδια, ὀρχίδια: & talia plura. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλαοσκοπιὴ. τύφλωσις τῶν ὀμμάτων. ςραβάρα τῶν ἀμματιῶν. τύφλωμα τῶν ὀμμάτων. Iterum alibi. ἄϋπνος. ὀπᾶ δὲν κοιμᾶται. ὀπᾶ δὲν θεωρεῖ τὸν ὕπνον εἰς τ' ἀμμάτιά τε.

AMMOΓH.

Ἀμμόγη. Arena. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμμωᾶδες χωρίον. ὅπε ἔνι μέσα εἰς ἀμμόγλω κτισμὸν.

AMMYΔAPIOΣ.

Ἀμμυδάριος. Vide Ἀμμυρκάριος.

AMMYPKAPIOΣ.

Ἀμμυρκάριος. *Amurcarius.* Qui amurcæ inſtituram exercet. Harmenopulus lib. II. tit. II. ἡ τῶν ἀμμυρκαρίων καὶ τῶν καδηλείων τέχνη ἐ μόνον τὴν ἀπὸ τᾶ πυρὸς ἔχθ λύμλω, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ αὐτᾶ ἐλαίε ἀτμὶς βλάβλω ἐπάγει τοῖς σώμασιν. Ita corrigo: hodiè enim editur corruptiſſimè, ἀμμυδαρίων, & καπηλείων. Torquent ſeſe valdè hîc viri docti, nec immeritò. In principio geminatur μ qui mos eſt vſitatus Græcis Barbaris, ut non ſemel eſt obſervare in hoc noſtro Gloſſario. Cur autem reſtituerim, καδηλείων, vide in κάδη.

AMOΓABAPOI.

Ἀμογάβαροι. Pedites. Nicephorus Gregoras lib. VII. τὲς δὲ ἑτέρες χιλίες ἀμογχαβάρες ὠνόμαζεν. ἔτω γὰρ ἡ λατίνων φωνὴ τὲς πεζὲς ἐν πολέμοις καλεῖ. Corruptè

ruptè verò ab eo ἀμογάβαροι dicuntur, qui Latinis erant *Ampſivarij*. Facit eorum mentionem Notitia.

AMΘNIN.

Ἀμόνιν. Incus. Truncatè, quaſi ἀκμόνιον. ἄκμων. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄκμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγαγεν ἀμόνιν ὅπερ κομοδρομεύει ὁ κομοδρόμος.

AMOYPAXOPIOΣ.

Ἀμυραχόριος. Miniſter aulæ Turcicæ. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. V. ὀκλὸς δὲ σκιωσῖν οἱ λοιποὶ τῶν θυρῶν ἄνδρες, οἵ τε ἀμυραχόριοι.

AMΠAΛATIAΣMATA.

Ἀμπαλαλιάσματα. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰνέα. νφκείοντα. ὀνειδίσματα. ἄλλοι τὰ ἐπαίνου ἄξια. ἢ φιλονεικείας. ἀτιμίας. ὕβρεις. τιμᾶις, ἢ ἀμπαλαλιάζματα.

AMΠAP.

Ἄμπαρ. ſive ἄμπρα. *Ambra*. Genus aromatis. Nicetas in Iſaacio lib. III. καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσαμμάτων παντοῖα, μόσχου, ζαπέτια, ἄμπαρ, καὶ ἐξωπολίσατο, καὶ ἐκαλλωπίζετο πλεκόμμασι. Simeon Sethi De facult. cib. τὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τούτου πηγαὶ, καθάπερ πηγελβίου, καὶ ἀσφάλτου, καὶ θείου. Aëtius lib. I. κόσου λίτραν, μόσχου λίτραν, ἄμπρα λίτραν.

AMΠAΣAΔOYPOΣ.

Ἀμπασαδοῦρος. *Ambaſſator*. Legatus. Anthos. ἦτον ἀμπασαδοῦρος τότε ὅπου τοῦ ἀγάπου τὸν ἔκαμε ὁ μισὲρ ἀνδρέας ὁ γρίτης, ὁποῦ ἔναι τοῦ σήμερον πεντζίπος. Petrus de Vineis in Querimoniâ Frederici II. cap. VIII. *Diverſorum muntij prælatorum, ambaſiatores civitatum rebellium Lombardorum.* Chronica Auguſtenſis ex epiſtolâ Frederici I. *Vltra centum ambaſſatoribus civitatum rebellium Lombardiæ, qui ad præfixum ire concilium præparabant.* Thvvrocz in Chron. Hung. *Ambaſiatores extranei illius campeſtria dum veniebant ad hoſpitia eadem conſpicientes, his à quibus venerant redeuntes mirabundi referre non valebant.* Conſuetud. Hannon. tit. XIX. *Si eum aut infirmitas, aut ambaſcia dominica detinuerit.*

AMΠOTEΣ.

Ἄμποτες. Vtinam. Beſſarion in epiſt. καὶ ἄμποτες τὸ μαῦ ἔταξαν νὰ τῶ φυλάξασι τελείως καινὰ (lego, καὶ νὰ) μηδὲν μεταβληθῶσιν, ὥσπερ ἐποίησαν ἡ ἄλλοι. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὄφελον. αἴθε. εἴθε. ἄμποτες.

AMΠOTΛA.

Ἀμπυλα. *Ampulla*. Aëtius lib. VII. ἄμπυλλαν ὑέλινην πλήσας ἐλαίου, καὶ ἐμβαλὼν αὐτῷ μαράθου τὰ ἁπαλὰ φύλλα, τίθει εἰς τὸν ἥλιον ἡμέρας τεσσαράκοντα.

AMΠPA.

Ἀμπρα. Vide ἄμπαρ.

AMYΓΔAΛEΛAIΟN.

Ἀμυγδαλέλαιον. Amygdalinum oleum. Simeon Sethi De cib. facult. εἰ δὲ βέλεαι φασί τις ἐλαίῳ ἀμυγδαλελαίου ἢ πισακελαίου χεῦσιν περιθεῖναι, τὸ ἔλαιον ἐψησάτω μεθ' ὕδατος τερπλασίου.

AMYΛATON.

Ἀμυλάτον. Gallicum, *Amulet*. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Pacem. πλακοῦντες τινὲς, οἱ δὲ ζυμοὶ πλακουντώδεις, ὃ νυνὶ ἀμυλάτον φασίν.

AMΦI-

AMΦIBAΛON.

Ἀμφίβαλον. Quod veteres. ἀμφίμαλλον. Iſidorus in Gloſſis. *Amfibalum, birrum villoſum.* Chronicon Laurishamenſe.

Et ſunt immenſis induti calceamentis, Amphibalis longis vtentes & ſpatioſis. Sulpitius in vitâ S. Martini. *Nec mora, ſanctus paupere non vidente, intra amphibalum ſibi tunicam latenter eduxit, pauperemque contectum diſcedere jubet.* Deinde iterum. *Diaconus verò nihil intelligens, quia extrinſecus indutum amphibalo veſte, nudum interius non videbat, poſtremò pauperem non comparere cauſatur.* Apud Gregorium Turonenſem *Amphibolum* ſcribitur de Glor. Confeſſ. lib. II. cap. LIX.

AMΦIΘYPA.

Ἀμφίθυρα. Tabulæ bifores, quales in aris collocari hodiè videmus. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. v. cap. XIV. ἀλλὰ μὴν καὶ σαυρὸν γενέσθαι, καὶ πηχθῆναι ὀφείλοντα ὑπὸ τῆς τιμίας τραπέζης, καὶ θυμιατήριον, τὰ πάντα χρυσᾶ, καὶ ἀμφίθυρον ἔννικὸν κεκοσμημένον χρυσίῳ. Quem locũ eruditus interpres non ſatis explicat. Occurrit quoque apud Nicephorum Calliſtum Hiſt. Eccleſ. lib. XVIII. cap. XXII.

AMΩMOΣ.

Ἄμωμος. Nicephorus Homologeta in Sancito. ὃ δεῖ ἐργάζεσθαι τῷ ἑβδομάδα τὴν διακαινισίμου, ὃ δὲ τῷ σαββάτῳ τὴν ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον. Typicum Sabæ. εἶτα αἴρεται ὁ κρὸς τὰς ἑσπερινὰς ἀκολουθίας, ψάλλει τὸν ἄμωμον. Sciendum autem intelligi Pſalmum CXVIII. ab initio, quod eſt. μακάριοι οἱ ἄμωμοι. Obſervo ex Euchologio. καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη στάσις τοῦ ἀμώμου εἰς ἦχον πλαγίου α'. ἐν δὲ τῷ τέλει ἑκάστου στίχου λέγομεν ἀλληλούϊα. Et deinde ponit Pſalmum quem dixi.

ANABPEIN.

Ἀναβρεῖν. Pro, ἀναβρύειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναβρύει. ἀναβλύζει. ῥεῖ ἔξω. τρέχει ἔξω. ἀναβρεῖ.

ANAΓIONNEIN.

Ἀναγιόννειν. Augeri. Creſcere. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐξητικὴ. ἡ δύναμις ὅπου αὐξαίνει, καὶ ἀναγιόννει. Et mox. αὐξάνει, ἀναγιόννει, καὶ μεγαλυνίσκει.

ANAΓIOTPIA.

Ἀναγιότρια. Nutrix. Gloſſæ Græcobarbaræ. τιθήνη. ἀναθρέπτρια. ἀναγιότρια. βυζάστρια.

ANAΓΛYΦAPIOΣ.

Ἀναγλυφάριος. Celator. Sculptor. Macarius Homil. XVI. ὥσπερ οἱ ἀργυροκόποι καὶ ἀναγλυφάριοι ἀναγλύφων δίσκον κατὰ μέρος σκευάζει ἅπερ γλύφει διάφορα ζῴδια. Interpres Iuvenalis Sat. IX. *Opifices, ſervi argentarii, laborioſi, anaglyfarij.* Papias. *Anaglyfarius, ſculptor.*

ANAΓNΩΘEIN.

Ἀναγνῶθειν. Pro, ἀναγινώσκειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναλόγιον. ὄργανον ἐφ' ᾧ ἀναγινώσκουσιν ἐργαλεῖον ἁπάνω εἰς τὸ ὠσεῖον ἀναγνώθουσιν.

ANAΓNΩΣTAI.

Ἀναγνῶσαι. Lectores in Eccleſiâ. Multa de ijs ante decẽnium Animadverſ. Miſcll. lib. I. cap. I. quæ non itero. Hæc addo. Legitimũ illis obeundi muneris tempus fuiſſe annum, ex ſtatuto Synodi Conſtantinop. VIII. Eius Can. 5. προβιβαζέσθω εἰς τὸν

ἀρχιεροτύπλεω, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τῆ ἀναγνώσῃ ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, &c. Numerus eorum magnus, sed restrinxit Iustinianus, & vetuit ne in magnâ ecclesiâ essent supra centum ac decem. Novell. III. θεσπίζομεν μὴ πεφιλέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων καθ' ἑκάστην ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνους δὲ ἄρρενας ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἑνενήκοντα, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα. Sed non obtinuit, & mox sub Heraclio legitimus numerus CLX. Patet ex ejus Novellâ. In Blachernis erant tantum XX. vt apparet ex eâdem Novellâ in fine. Dignitas autem hujus ordinis magna, & in eo sæpe viri genere illustri, imò Imperatorio. Ecce apud Glycam. *Patrueles Constantij Gallus & Iulianus Antiochæ lectorum, quos Anagnostas dicimus, munere aliquamdiu functi sunt.* Ducebat ordinem primicerius. Mentio ejus apud Codinum de Offic. Aulæ Constantinop.

ANAZENNEIN.

Ἀναζέννειν. Vide, ζέννειν.

ANAKALESMAN. ANAKALHMAN.

Ἀνακάλεσμαν, sive ἀνακάλημαν. Quiritatio. Lamentatio. Glossæ Græcobarbaræ. θρῶ. κλάμαν. κλάψιμον. ἀνακάλεσμαν. ἀνακάλημαν.

ANAKALESTADES.

Ἀνακαλεστάδες. Glossæ Græcobarbaræ. θρηνῳδὸς. ἀνακαλεστάδες.

ANAKARA. ANAKARISTAI. ANAKARADAI.

Ἀνάκαρα. Tympana inferiori parte rotunda. Ita rectè olim explicavit V. Cl. Franciscus Iunius. Hinc ἀνακαρίσαι, ipsi tympanissæ. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ἑτοιμαζέτω δὲ καὶ καβαλλικεύτω τῷ βατιλέως, οἱ ἀνακαρίσαι κρέσσι τὰ ἀνάκαρα. Apud Nicetam in Man. Comneno, lib. v. & Isaacio Angelo, lib. I. invenies, ἀνακαράδαι, pro tympanorum pulsationibus.

ANAKATONNEIN. ANAKATOSIS.

Ἀνακαλόννειν· Turbare. Miscere. Corona pretiosa. ἀνακαλόννειν. *Miscere.* φύρειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἄχαν θορυβεῖς. πολλὰ ταράττεις. πολλὰ ἀνακατόννεις. Theodosius Zygomala Thematopist. LIII. καὶ ἀνακάτοσε μέσα ἀλεύρια λίγα, εἶτα τὸ ἔπιε. Hinc ἀνακάτοσις. Corona pretiosa. ἀνακάτοσις. *Confusio.* σύγχυσις. Iterum alibi. ἀνακαλοφύω. *Mixtum* φύραμα. Significat etiam, Expetere. Concupiscere. Glossæ Græcobarbaræ alibi. ἀβέστ. πεθυμᾶ. ἀνακαλόννϛ. ἐπιποθεῖ.

ANALABON.

Ἀνάλαβον. Sive ἀνάλαβος. Vestis monachorum, sicut ἐπωφμάλιον, ἐπιτραχήλιον, ὠμοφόριον, diaconorum, archidiaconorum, patriarcharum. Erant autem resticulæ duæ. Cassianus De Hab. Monach. cap. VI. *Gestant autem resticulas duplices, laneo plexas subtegmine, quas Græci* ἀνάλαβας, *nos verò succinctoria, seu redimicula, vel propriè rebracchiatoria possumus appellare. Quæ descendentia per summa cervicis, & à lateribus colli divisa, vtrarumque alarum sinus ambiunt, atque hinc inde succingunt, ut constringentia latitudinem vestimenti ad corpus contrahant atque conjungant.* Dorotheus Doct. I. τὸ χῆμα ὁ φορῶμεν, κολόβιόν ἐστι μὴ ἔχον χειρίδια, καὶ ζώνη δερματίνη, καὶ ἀνάλαβος, καὶ κεκάλλιον. Erat autem

autem humerale, & in crucis formam ponebatur. Dorotheus ibidem. ὁ ἀνάλαβ@ τίθεται σταυροειδῶς ἐπὶ τὰς ὤμους ἡμῶν. τετέστι τῷ σταυρῷ τὸ σύμβολον βαστάζομεν εἰς τὰς ὤμους ἡμῶν. καθὼς λέγει. ἆρον τὸν σταυρόν σε, καὶ ἀκολούθει μοι Ecce, vides illic etiam rationem. Beda De Tabernac. lib. III. cap. IV. *Ipsa enim est crux, quam sequentes Dominum quotidie ferre jubemur. Unde meritò talis species inter alias humero sacerdotis refulget, ut ipsum ad patienda adversa semper doceat esse paratum.* In Glossis Isidori legitur. *Armilaus, scapulare monachorum.* An scribendum? *Analauus*, sive *Analabus*. an? *Armilausus*. Quod magis probo. Porrò de hoc ipso, sive analabo, sive armilauso, intelligendus Athanasius in vitâ D. Antonij, ὁ δὲ αὐτών@ τοσοῦτον ἐφρόντιζεν. ὥστε καὶ μᾶλλον σπουδάζειν τὸν ἐπενδύτ@.

ΑΝΑΛΟΓΕΙΟΝ.

Ἀναλογεῖον. Pulpitum. Suidas. ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Euchologium. ὁ δὲ κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτους πέντε ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Glossæ Isidori. *Lectrum, analogium, super quo legitur.* Stephanus de Sacram. Altaris. cap. IV. *Officium acolythorum est ante Diaconum ferre cereum accensum cum ceroferario usque ad analogium, & tenere debent dum legitur Evangelium.* VValafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. VI. *Analogium, quod in eo verbum Dei legitur, & annuntietur.*

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Ἀναμνήσεις. Laudationes eorum, qui militiæ aut alibi fortiter se gessissent, quæ fiebant apud Imperatorem, ut ijs in memoriam illi revocaretur, esse cohonestandos præmijs. Huic curæ & muneri qui præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων dicebatur. Sed hoc munus posteà abrogatum est sub malis illis Imperatoribus, & virtutem negligentibus. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τὸ τῶ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων ὑπηρέτημα πάλαι μὲν ἦν τὸ ἀπογράφεσθαι τὰς ἐν ταῖς στρατιαῖς & ἀλλαχῶ ἀρισεύοντας, ἀναμιμνήσκειν τε ὑπὲρ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ, ἵνα λαμβάνωσι τὰς προσηκούσας τιμάς· κατὰ δὲ τὸ παρὸν ἡδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Cantacuzenus lib. III. cap. XV. *Curandæ Reip. propositi erant Spanopulinus à memoriâ, & Ioannes Melitinensis.* In Græco textu erat, σπανοπελίν@ ὁ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων. Clarum autem hujus moris monumentum exstat apud Agathiam lib. IV. ὃ πολλῷ ἔμπροσθεν ἐκ βασιλέως τὸ ῥᾴστικὸν ἔχων ἐπίταγμα, ἐφ' ᾧ ἕκαστά τε τῶ ποιήματα εἰς τὸ ἀκριβὲς διαγγέλλειν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τὰς ἀρισεύοντας τοῖς βασιλείοις δώροις φιλοφρονεῖσθαι. Incumbebat primitus tota hæc res Comiti thesaurorum, sive largitionum: erantque duo ista munera hominis unius; laudare eos qui militiæ præclarè se gessissent, & præmia virtutis ergo ab Imperatore decreta è thesauris ejus persolvere. Animadvertere licet ex hoc loco Agathiæ. Posteà divisa fuerunt. Puto verò τὸν ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων eundem esse, quem *Memorialem* appellat Ambrosius in epistolâ ad Marcellam. *Palatina omnia officia, hoc est memoriales, agentes in rebus, apparitores diversorum commodorum.* Ita

quoque indigetatur in l. ult. C. de diverſ, Offic. & Apparit. Iud.

ΑΝΑΜΟΙΑΣΤΟΣ.

Ἀναμοίαστος. Diſpar. Diſſimilis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀσυμφωνὴ. ἀνόμοια. ἀναμόιαστα.

ΑΝΑΝΕΟΝΝΕΙΝ.

Ἀνανεόννω. Florere. Iuveneſcere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀξαναπαιδιόννει. ἀνανεόννει.

ΑΝΑΠΑΜΟΣ.

Ἀναπαμός. Remiſſio. Quies. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄνεσις. ἀνάπαυσις. ἀνάπαυμα. ἀναπαμὸς.

ΑΝΑΠΑΥΣΙΜΑ.

Ἀναπαύσιμα. Typicum Sabæ. τὸ μαρτυρικὸν τῆς ςίχε πρῶτον, καὶ δύο ἀναπαύσιμα, καὶ θεολόκιον. Vide, ςιχηρὰ.

ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ.

Ἀνάργυροι. Ita dicti ſanctorum nonnulli. Suidas. χειςόδωρος θηβαῖος ἰλλύςριος. ἔγραψεν ἐξευλικὰ δι' ἐπῶν, καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανῆ. Plures verò recenſentur in Liturgiâ Chryſoſtomi, neque omnes tamen. τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανῆ, κύρε καὶ ἰωάννε, πανταλεήμονος καὶ ἑρμολάε, ςαμψὼν καὶ διομήδες, θαλλαλέε καὶ τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν. Aſceterium illis commune cōſecravit Michaël Paphlagō ante urbis muros. Zonaras. καὶ ἀπεισιν εἰς ὅπερ αὐτὸς πρὸ τῆ τειχῶν τῆ πόλεως ἱδρύσατο ἀςικητήριον, ὃ ἐπὶ τῇ κλήσει τῶν. θαυματουργῶν ἀναργύρων ὠνόμαςεν. Meminit quoq; Cedrenus. Dies feſtus omnium communis celebrabatur Kalendis Iulijs. Ecce in Conſtitut. Manuelis Comneni. ἡ πρώτη τῆς ἰουλίε (ἄπρακτός ἐςι) ὅτι αὐτῇ τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων τελεῖ μνήμην τελεῖται. Seorſim verò Coſmæ & Damiano Kalendæ Novembres ſacræ. Eadem Conſtitutio. ἡ πρώτη τῆς νοεμβρίε, ἐπὶ τὸ τοὺς θαυματουργοὺς ἀναργύρους κοσμᾶν καὶ δαμιανὸν ἑορτάζειν. Et in Menologio ita ille dies notatur. κοσμᾶς καὶ δαμιανὸς ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἀνάργυροι. Sampſoni feſtum XVII Iunij, Panteleemoni XXVII Iulij, ut patet ex citata jam aliquoties Conſtitut. Comneni. Cyro & Ioanni pridiè Kal. Februarij, ut ex Menologio accipimus.

ΑΝΑΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Ἀνασικόννω. Exſtruere. Attollere. Excitare. Gloſſæ Græcobarbaræ, κτίζει. ἀνεγείρει. ἀνασικόννει. Nihil aliud eſt, quàm ἀνασηκῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἀνασάσιμον. Troparium dici Dominicæ proprium. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ἢ λέγε τὰ ἡμέρας, ἢ τὸ ἀνασάσιμον, εἰ ἐςὶ κυριακή. Erant autem varia: vel ςιχηρὰ, vel ἐξαποςειλάρια, vel καθίσματα, vel εὐαγγέλια. Habes ςιχηρὰ in Breviario. τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας ςιχηρὰ ἀνασάσιμα κατὰ τὸν ἦχον. Et in Typico Sabæ. Ψάλλομεν ςιχηρὰ τρία ἀνασάσιμα κατὰ ἀρχαῖα, καὶ δύο ἀναλογικά. Vides ἐξαποςειλάρια in eodem Breviario. ἀρχὴ τῶν ἀνασασίμων ἐξαποςειλαρίων, καὶ τῶν ἐωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ιά. εἰσὶ μὲν τὰ ἐωθινὰ λέοντος τοῦ ζοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποςειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κωνσταντίνου. Et obſerva illic, à Conſtantino Leonis F. ea eſſe. Reliqua, nempe καθίσματα & εὐαγγέλια habes ibidem: poſtremum

ſtremum autem etiam in Menologio. ἐ μὴν ἀλλὰ λέγομεν ἑυαγγέλιον ἑωθινὸν ἀναστάσιμον, ἀλλὰ προκείμενον, καὶ ἑυαγγέλιον ἑωθινὸν τῆς θεοτόκου. Dicebantur autem ἀναστάσιμα ab ipſo die, quo canebantur: nam omnes Dominicas ἀναστασίμους indigetabant, propter reſurrectionem Domini ac Servatoris noſtri, quæ in iſtum diem incidit. In Liturgiâ Chryſoſt. καὶ εἰ ἐστὶ κυριακὴ, λέγει ὁ ἱερεὺς, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. εἰ δὲ μὴ ἐστὶν ἀναστάσιμος, λέγει, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. Vbi obiter obſervare licet ipſa verba τῆ ἀναστασίμου de quo dixi. Porrò quod ad dominicæ appellationem attinet, elegans locus eſt apud Palladium in diſputatione Gregentij. καὶ ἔστι, φησὶ, μὴν ἐκ μιᾶς, ταῖς ποικίλων τῶν χριστιανῶν ἑορταῖς ἐμφαίνων, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, καὶ ἀναστάσιμοι ἡμέραι.

ΑΝΑΣΤΕΝΑΜΑΝ.

Ἀναστέναμαν. Gemitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀστενακτί. ἄνευ στεναγμοῦ. χωρὶς στεναγμὸν, ἢ ἀναστέναμαν. Iterū. κλάνθης μὲ ἀναστέναμαν.

ΑΝΑΤΕΙΛΑΝΤΑ.

Ἀναλείλαντα. Hymnus qui canebatur in coronatione Imperatoris, cùm is cum Dominâ in Catechumenis eſſet. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. χρυσῶν δὲ ζηλοθύρων τῷ ἀναβάθραν στεντόντων, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τὰς βασιλεῖς, οἱ ψάλται ᾄδουσι τὸ, ἀναλείλαντα.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ.

Ἀνατολικὰ. Troparia octoëchi, qualia ἀναστάσιμα, & talia. Triodium. καὶ ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμα τρία καὶ ἀνατολικὰ τρία, καὶ τῶ τριωδίου ἰδιόμελα δύο.

ΑΝΑΧΥΣΕΙΝ.

Ἀναχύζιν. Corona pretioſa. νὰ ἀναχύζει. *Arare*. ἀροτριᾶν.

ΑΝΔΕΡΟ.

Ἀνδέρο. Pro, ἔντερον. Inteſtinum. Extat in Turcogræciâ Viri eruditiſſimi, Martini Cruſij.

ΑΝΔΡΑ.

Ἄνδρα. Pro, ἀνὴρ. Vir. Anonymus De bello ſacro.

ἔβρεν ἐκεῖ τὸν μισὲρ τζαῆ τὸν ἄνδραν τῆς ἐκείνων.

ΑΝΔΡΕΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἀνδρειώννειν. Virum ſe præſtare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνδρίζω. καρτέρω. ἀνδρειώννω. Occurrit quoque apud Nicetam in Man. Comneno, lib. VII.

ΑΝΕΙΚΕΛΛΟΝ.

Ἀνείκελλον. Statua. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. ἃ ταῦτα δὲ μόνον ἀναιδῶς διεπεράτωτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἀνδρικέλλων ἀφῃρέθη μόρια.

ΑΝΕΜΗ.

Ἀνέμη. Girgillus. Exſtat apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑ.

Ἀνεμοδούρα. In Canonio Mathematico. ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνεμοδούρα.

ΑΝΕΜΟΣΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΖΑΛΙΖΕΙΝ.

Ἀνεμοζάλη. Vide, ἀνεμοζάραξις. Inde ἀνεμοζαλίζειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀελλώδες. ἀνεμοζαλισμένον. μετὰ ἀνέμου ὁμιχλώδες.

ΑΝΕΥΚΑΙ.

Ἀνεύκαι. Si. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἶγα. ἐαὺ αὖ. ἀνεύκαι.

ΑΝΕΜΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Ανεμοπόλεμος. Velitatio. Apud Nicetam in Iſaacio Angelo, lib. I. ἕως μὴ ἂν ταθηρᾶς μεσημβρίας τοξασμοὶ καὶ ἀνεμοπόλεμοι παρ' ἑκατέρων ἐγίνοντο τῶν μερῶν.

ΑΝΕΜΟΤΑΡΑΞΙΣ.

Ἀνεμοτάραξις. Turbo. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀέλλα. συσροφὴ ἀνέμου. ἀνεμοζάλη. ἀνεμοτάραξις.

ΑΝΕΦΕΛΕΤΟΣ.

Ἀνεφέλετος. Stolidus. Ineptus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνεφέλετον. λωλεῖν. πελλεῖν. Iterum. μάταιον. ἀνωφελὲς. ἀνεφέλετον. ἀνίσχυρον. ἀδύνατον.

ΑΝΖΑ.

Ἄνζα. Vide ἄντζα.

ΑΝΗΜΠΟΡΟΣ.

Ἀνήμπορος. Impotēs. Invalidus. Imbecillus. Gloſſæ Græcolatinæ. ἀσθενὴς. ἀδύνατος. ἄῤῥωστος. ἀνήμπορος.

ΑΝΗΞΕΥΡΑ. ΑΝΗΞΕΥΡΟΣ. ΑΝΗΞΕΥΡΙΑ.

Ἀνήξευρα. Stultè. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀφρόνως. μωρικὰ. πελλικὰ. ἀνήξευρα. Et ἀνήξευρος. Stolidus. Imperitus. Stupidus. Eædem Gloſſæ alibi. ἰδιώτης. ἀμαθὴς. ἀνήξευρος. Inde, ἀνηξευρία. Stultitia. Imperitia. Ibidem. ἀπειρία. ἀμαθία. ἀνηξευρία.

ΑΝΘΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Ἀνθρακάριος. Pro, ἀνθρακοπώλης. Gloſſæ veteres. *Carbonarius.* ἀνθρακάριος.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἄνθρωπος. Famulus. Sic Gallis, *Homme.* Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ πάλιν, ὅτε χωρήσωσι τὰς ἀνθρώπους αὐτῶν, ζηλῶσι τὰ τῶν γυναικῶν αὐλῶν. Et alibi. ὃς καὶ εὑρὼν, μικύρια διὰ ἀνθρώπου αὐλῆς ὁ βασιλικὸς ἐνὸς τῶν χελανδίων μόνων. Ioannes Glycas de Vanit. Vitæ.

πῶς ἐζκόρωιζαν οἱ ἄνθρωποι τους, πῶς ἐδιέλη ἡ Φαμελία τους.

Codinus de Offic. Conſtantinop. τὰς μίνσας λαμβάνοντες, καὶ μέχρι τῆς τῶ τρικλίνου θύρας φέροντες πρὸς τὰς ἑαυτῶν ἀνθρώπους διδόασι. Iterum poſteà. Ὁ ἐπελθὼν δηλώσει ἀνθρώπῳ τῆ αὐλῆ παντοπερσεβάσε.

ΑΝΙΣΑΤΟΝ.

Ἀνισάτον. *Aniſatum.* Aqua aniſi. Alexander Trallianus lib. VIII. cap. VI. καὶ οἰνόμελι, καὶ ἀψινθάτον, καὶ ἀνισάτου πίνομεν. Occurrit iterum lib. IX.

ΑΝΙΨΙΟΤΕΚΝΙΝ.

Ἀνιψιοτέκνιν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁ ἐκ τῆ ἀνεψιῆ, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς, γεγονὼς. ἤγουν ἀνεψιότεκνον. ἢ ἀνεψιότεκνος. ἢ ἀνιψιοτέκνιν.

ΑΝΝΟΥΜΙΝΟΣ.

Ἀννεμῖνος. Deſcriptio militum. Vide ἀδνέμιον.

ΑΝΝΩΝΑ.

Ἀννώνα. *Annona.* Stipendium. Suidas ſimpliciter dixiſſe contentus fuit, ἀννώνα, ῥωμαϊκὴ λέξις. Gloſſæ veteres Græcolatinæ explicant. ἀννώνα. *Salarium.* Iterum alibi. ὁ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀννώνας ἀπαιτητής. *Opinator.* Baſilic. Eclog. LIV. μηδενὶ παντελῶς ἐπὶ τῶν ἀννώνων,

νων, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ, σῖτος παρεχέσθω. Corrigendæ ſunt Gloſſæ Baſilic. ἀννόνα σημαίνει παροχλὼ, ῥόγαν, καὶ τλὼ ἐτήσιον διανομλὼ. Iterum. ἀννόνα, παροχὴ, ῥόγα. ἐστὶ δὲ καὶ ἐτησία διανομὴ. Perperam hodiè editur, ἀγορᾶν, & ἀγορά. Petrus Chryſologus Serm. CLXIII. *Quis rex devotis militibus debitam non procurat annonam?* Occurrit paſſim.

ANTA.

Ἄντα. Vide αὔντζα.

ANTAMA.

Ἀντάμα. Vna. Simul. Sbirus in Epiſt. μιαν χαφήσε πέβω αὐτάμα με ἐτούτλω. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἅμα τοῖς, δύο ἅτοις συνεζευγμένοι, δύο ἄλογα ζευγάρια αὐτάμα. Occurrit paſſim.

ANTAPAIA.

Ἀνταραῖα. Vela. in Scholijs ad Oppiani Hal. lib. I. πείσματα, δι' ὧν τὸ πλοῖον κρατεῖται, ἐπαὶ τῷ λιμένι περιπελάσῃ καλῶς δὲ, τὰ ἄρμενα, τὰ λεγόμενα ἀνταραῖα. Corrige. περιπελάσῃ, κάλωες. αἱ δὲ τὰ ἄρμενα.

ANTEΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἀντεγκύκλια. Vide ἐγκύκλια.

ANTEAINH.

Ἀντελίνη, *Antellina*, ſive *Antelena*. Mauricius Strategic. lib. II. cap. II. μικρὰ τραφία καλὰ τῶν ὀπιθελίνων καὶ ἀντελίνων τῶν ἵππων. Gloſſæ. σηθισὴς. *Antellina*. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἡ σέλα τς ὁλόχρυση, κιόλο τὸ σαλησάρη τ' αὐτέλινό μπορσέλινο με τὸ μαρμαρωτάρη.

ANTEPA.

Ἄντερα. Inteſtina. Pro ἔντερα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔντερα. ἀκρῶα, ἢ ἄντερα. Ibidem. αἱ ἄκραι τῶν ἐντέρων. αἱ ἄκρες τ' ἀντέρων.

ANTZA. ANTZOKOΠΕΙΝ.

Ἄντζα, vel ἄντα. *Anſa*. In Canonio Mathematico Adeſpoto. ἡ ἄντζα, κεφαλλὼ ἂν σωοδεύσεις. Iterum. ἡ ἄντζα, ἐὰν ὁμιλᾷς, εὐδόξιος. Euſtathius ad Iliad. ψ. κώληζα λέγει τλὼ ἀγκύλλω κατὰ τὰς παλαιὰς, τλὼ ἀπὶ τὰς ἰγνύας. ἤν τινες ἄνλαν ἢ ἄνζαν φασὶ. Quid ſignificet diſcis ex his verbis. Laonicus Cretenſis in Batrachom. κνήμησιν. ταῖς ἄντζαις. Iterum. κνήμας ἐκάλυπτον. τὰς ἄντζας ἔκρυπτον. Hinc ἀντζοκοπεῖν. Chronicon Conſtãtinop. καὶ καθ' ὃν τρόπον ἠντζοκόπησε τὰ κάντρα ἐκ τῶν ἐκεῖσε. Et mox iterum. μετὰ τὸ ἀνελθεῖν εἰς τὸ βασιλεύσαι ἔσησεν ἐκεῖσε δύο ἵππους κάντρας ἀντζοκοπημένους.

ANTZIMIA.

Ἀντζιμία. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμόρα. σεμίδαλις ἐφθὴ σὺν μέλιτι σεμιδάλλιν ὀφθὸν μὲ τὸ μέλιν· ἢ ἐφθὸν. ἀντζιμία.

ANTIΔΩΡΟΝ,

Ἀντίδωρον. Panis præſanctificatus, qui populo poſt miſſam dividebatur. In Liturgiâ Baſilij magni. μετὰ τὴν εὐχὴν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. πάντες ψάλλαι τε καὶ οἱ ἀναγνώσαι πολυχρονίζουσι τὸν βασιλέα εἰσερχόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περισκυνῆσαι, καὶ ἀντίδωρον, λήψεσθαι. Et alibi iterum. τελεσθείσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ διαδιδομένου

μῦ τῷ λαῷ τῦ ἁγιάσματος, ὅ φαμὲν ἀντίδωρον, αὖθις μεταλαχὼν, &c. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum, Resp. XV. ἐκκλησιάζειν μὲν γὰρ τὰς πίστεις μέχρι τέλους τῆς θείας ἱεροτελεσθείας, καὶ τῆς τελευταίας τῦ ἱερεργοῦντος εὐχῆς, καὶ τῦ ἀντιδώρου τῆς μεταλήψεως, ψηφιζόμεθα. Pachymerius Hist. lib. V. μεταλήψεις θείας ἄρτου, ὃν ἀντίδωρον λέγουσι. Diaconus in Leone *Munus* appellat. *At verò Iudæi baptizati contra propositum suum diluebant baptismum, & comedentes sancto muneri participabantur, & contaminabant fidem.* Errat vir magnus, qui ab Eucharistiâ non distinguit.

ΑΝΤΙΚΑΝΟΘΑΡΟΝ.

Ἀντικάνθαρον. In Edicto Iustiniani XIII. τετρακοσίας μὲν ἑνενήκοντα δύο χρυσᾶς τοῖς δημοσίοις βαλανείοις τῆς αὐλῆς πόλεως, τετρακοσίας ἓξ καὶ ἑνδεκα τῷ καλουμένῳ ἀντικανθάρῳ. Et mox. τῇ γὰρ τῶν δημοσίων βαλανείων ἐγκαύσει, καὶ τῷ ἀντικανθάρῳ τοῖς δημοσίοις ναύλοις, ἐξ ἑτέρων αἰτιῶν ἀποχραφὴ τῷ δὲ τῷ θείῳ νόμῳ δηλᾶται. Inquirendum amplius quid sit.

ΑΝΤΙΚΕΝΣΩΡ.

Ἀντικένσωρ. *Antecessor.* Hesychius. ἀντικένσωρ. ὁ τὰς νόμους μεμαθηκώς. Attaliates in Pragmat. μετὰ καὶ τῶν ὕστερον ἐκτεθέντων διὰ τῦ ἀντικένσωρος θαλελαίᾳ. Et hi togati, vulgoque *Professores.* Sed & militares fuerunt, qui adjuncti mensoribus castra metabantur. Mauritius Strateg. lib. III. cap. XII. πρὸς τούτοις δεῖ καὶ τὰς μίνσορας τοσούτους εἶναι τὰς ὀφείλοντας μετὰ τῶν ἀντικενσόρων λαμβάνειν, καὶ τὰ ἄτομα μετρεῖν. Leo in Tacticis. ἀντικένσορας δὲ ἄλλους τινὰς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ῥωμαῖοι, ὅς, ὡς ὑπολαμβάνω, νῦν τοὺς μινσορέτορσι συνταίτους ἰδίως ἐκ ὀνομάζουσιν. οἵτινές εἰσιν οἱ προλαμβάνοντες ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις τὰς ἐπιτηδείας ὁδοὺς καὶ τόπους ἀνερευνῶντες, ἐν οἷς τὰ ἄτομα γίνεσθαι ὀφείλει, καὶ τὰς ὁδοὺς ταύτας ὑποῖαί εἰσι καταγινώσκοντες. Et Anthologiæ lib. II. duo epigrammata leguntur, ἰαμβικῦ ἀντικένσορος. Hunc tamen priori & togato ordini adscribendum censeo.

ΑΝΤΙΛΗΓΑΤΕΥΕΙΝ. ΑΝΤΙΛΗΓΑΤΑ.

Ἀντιληγατεύειν. Prælegare. Glossæ Basilic. προελεγάτα δὸς. ἡ ἀντιληγατευθεῖσα πρᾶξις. Sic ἀντιληγάτα. *Antè legata.* Prælegata. In ijsdem Glossis. προληγάτα. ἀντιληγάτα.

ΑΝΤΙΜΙΝΣΙΑ. ΑΝΤΙΜΙΣΙΑ.

Ἀντιμίνσια, sive ἀντιμίσια. Suidas. ἀντιμίσιον, παρὰ ῥωμαίοις τράπεζα περὶ τὸ δικαστήριον κειμένη. Sed aliter in ecclesiânam ibi sacræ mensæ erant instrata, sive mensalia. Nicephorus Homologeta in Can. ἐὰν καλὰ ἄγνοιαν πλανηθῇ ἀντιμίνσιον, ἀμολύνεται, ἀγιασμὸς γὰρ ἐν αὐτῷ ἐστι. Constantinus Cabasilas in Quæstitis. τὰ ἀντιμίνσια καὶ ἐν ἑτέραις ἁγίαις ἐπαρχίαις παρρησιάζονται, ἢ ἐν μόνῃ τῇ τῦ διωργήσαντος ταῦτα; Balsamon Resp. XIII. διὸ καλὰ τὸν τούτων περίληψιν ὁ μετὰ ἀντιμινσίου ἱερουργήσας, ἢ βαπτίσας, &c. Ita verò fiebant. Cùm antistes templum dedicasset, pannum humi stratum, & mensæ circumvolutum, in partes discindebat, sacerdotibusq; distribuebat, qui sacras ijs mensas amicirent. Atque sine illis sacra facere non poterant. Clarè ecce rem omnem discimus ex Quæstitis anonymi cujusdã episcopi Bellensis. ἀντιμίνσια ἵσμεν γίνομενα,

μβα, ἐὰν ὁ ἀρχιερεὺς δι' αὐτῆς ἐνεργήσῃ τὸν ἐγκαινισμὸν, καὶ ἐκ τῆς παναγίας τῆς ἀναστρωθείσης καὶ παρελθούσης τὴν τραπέζαν, εἰς βραχέα τεμνομβα, καὶ γραφομβα, τοῖς ἱερεῦσι δίδοσθαι. καὶ ἄνευ τούτων μὴ δύνασθαι ἱερουργεῖν. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXXI. διὰ τοῦτο γὰρ, ὡς ἔοικεν ἐπενοήθησαν καὶ τὰ ἀντιμίνσια. καὶ γίνονται ἐξ ἀρχῆς τῶν καθ' ὃν καιρὸν ποιοῦσιν ἐνθρονιασμὸν ἐκκλησίας. ἐφ' ᾧ τίθεσθαι αὐτὰ εἰς τὰς ἁγίας τραπέζας τῶν εὐκτηρίων, καὶ λογιζομβων μίνζων τῆς ἁγίας τραπέζας, ἤγουν τοῦ ἐνθρονιασμοῦ τῶν ἀνοιξίων καὶ τῶν ἐγκαινίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀναφέρεσθαι τὸ καθ' ὁλοκληρωτικὴν ἐπισκοπικὴν γίνεσθαι ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἱερουργίαν. Eadem iterat ad Concil. VII. Can. VII. Nec necesse tamen hæc omnibus mensis instrui; sed ijs tantum, de quibus non constaret, vtrum consecratæ essent, nec ne. Manuel Patriarcha in Resp. τὰ ἀντιμίνσια οὐκ εἰς πάσας ἀνάγκη κεῖσθαι τὰς ἁγίας τραπέζας, ἀλλ' εἰς ἃς ἀγνώεμμον ἐστι, εἴτε καθιερωμβά εἰσιν, εἴτε ἀ. τὰ γὰρ ἀντιμίνσια καθιερωμβῶν ἁγίων τραπεζῶν τόπον ἐπέχουσι, καὶ ἐνθα εἰσὶ γνώεμμοι καθιερωμβά, ἀ χρεία ἀντιμινσίων ἐκεῖ. Hoc est, quod Nicephorus Homologeta ait in Can. κυρίως δὲ (τὰ ἀντιμίνσια) ἐπ' ἐκείναις τῶν τραπεζῶν τίθεσθαι, ἃς καθιέρωσις ἐχ ἡγίαζεν. Vniversum autem consecrationis ordinem tradit nobis Euchologium Græcorum, his verbis. τῶν ἱερέων ἐπιθέντων τῇ τραπέζῃ τὰ ἀντιμίνσια, τότοις ἐκ τῆς οἰνάνθης τὸ ἀρκῶν τρὶς ὁ ἱερεὺς ἐπιχέει, λεγομβα ψαλμῷ. ΡΑΝΤΙΕΙΣ ΜΕ ΥΣΣΩΠΩ, ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗΣΟΜΑΙ. ΠΛΥΝΕΙΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΧΙΟΝΑ ΛΕΥΚΑΝΘΗΣΟΜΑΙ. τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν ἐπιζωάπτει καὶ τὰ ἑξῆς τῷ ψαλμῷ. καὶ δοξάζων λέγει. ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, ΠΑΝΤΟΤΕ, ΝΥΝ, ΚΑΙ ΑΕΙ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, ΑΜΗΝ. εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τῆς μεγάλης μύρης, καὶ τῷ διακόνῳ ἐπόντος, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ, ποιεῖ δι' αὐτοῦ σαυρὸς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ ἐκαλέρωθεν δύο, λεγομβῆς ψαλμῷ. ΙΔΟΥ ΔΗ ΤΙ ΚΑΛΟΝ, Η ΤΙ ΤΕΡΠΝΟΝ, ἕως τέλους. καὶ δοξάζοντες λέγει ὁ ἀρχιερεύς. ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ. εἶτα δίδοται τῷ ἀρχιερεῖ τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν λέγει, ΚΡΙΝΟΝ ΜΕ ΚΥΡΙΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΝ ΑΚΑΚΙΑ ΜΟΥ ΕΠΟΡΕΥΘΗΝ. καὶ τῷ διακόνῳ ἐπόντος. ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. ἔυχεται ὁ ἀρχιερεὺς ἔτως. ΚΥΡΙΕ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ. &c. εἶτα λέγει ὁ ἱερεύς. ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΣΙΝ. ὁ διάκονος. ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΥΜΩΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΛΙΝΑΤΕ. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς λέγει τῇ εὐχῇ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΣΕ ΚΥΡΙΕ. &c. εἶτα περισσαγομβῶν τῶν λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομβῶν τῷ κηρομασίχῃ, ἐπιχέει τότοις ὁ ἱερεὺς μύρον. καὶ ἐνθέμβος αὐτὰ ὅπιθεν τῆς ἀντιμινσίς ἐν τῇ ἑτοιμαθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀζφαλισάμβος καλῶς, ἔυχεται τῇ εὐχῇ ταύτῃ. ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ. &c. καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία λειτουργία. Vides ecce omnem rei cæremoniam. De ipso verò nomine elegans planè locus est apud Nicephorum Homologetam, quem jam semel iterumq; citavimus. καλοῦνται δὲ τὰ ἀντιμίνσια, ὡς ἀντιπερίσωμα, καὶ ἀντίτυπα τῶν πολλῶν μυστῶν, τῶν καθαρτιζόντων τῇ ἁγίαν τράπεζαν. Item alter in Responsis Ioannis episcopi Citri. ἡ περισσηγορία δὲ αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσος, τοῦ καθ' ὅλλωσας μὲν τὸ κανοῦν

ηλᾶν, καὶ δὲ τὴν ἰταλὴν γλῶσαν τὸ περιγραμμαλευμένον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεσὸν. καὶ τοῦτο καὶ τὰ ἐν ταῖς τραπέζαις ἐφαπλώμενα ὀθόνια μινσάλια λέγονται. οἷα περὶ κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μίνσων τιθέμενα. καὶ κοινολεξίαν δὲ ἀντιμίνσια λέγονται, ὥσπερ ἐν τοῖς ἱματίοις τὰ ἀντίπανα. Et erat his aliquis etiam præfectus. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. ὁ ἄρχων τῶν ἀντιμινσίων, εἰσάγων τὰς εἰς ἐρχομένους εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν. Errant autem viri docti in explicatione: nam ἀντιμίνσιον non eſt *Anteceſſus menſæ*, ut volunt; ſed illud quod nos diximus.

ΑΝΤΙΝΑΥΛΟΝ.

Ἀντίναυλον. Cenſus nautis impoſitus ab Alexio Comneno. Nicetas in ejus vitâ, lib. II. διὰ τὸ ἐπιτεθὲν παρ' αὐτοῦ κεφάλαιον εἰς τοὺς ναύτας, τὸ νιῶ λεγόμενον ἀντίναυλον. Moſchopulus. τελώνης. ὁ τὰ τέλη ὠνούμενος. οἷοί εἰσιν οἱ τὰ τῆς θαλάττης, καὶ τὰ τοῦ ἀνθιναύλου διενεργοῦντες νιῶ. In diplomate Andronici Iunioris, quod exſtat apud Phranzen Chronici lib. III. cap. XXIV. ἀλλὰ δὲ καισροκτισίας, κατεργοκλισίας, μαγδείας, ἀντιναύλου, ἐξοπεδασίας, κοσμιαλικοῦ, &c.

ΑΝΤΙΠΑΝΑ.

Ἀντίπανα. *Antepanna*. Fimbriæ in extremis veſtibus. Heſychius. πρόσθετον, ἀντίπανον, κράσπεδον. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. καὶ κοινολεξίαν δὲ ἀντιμίνσια λέγονται, ὥστερ ἐν τοῖς ἱματισμοῖς τὰ ἀντίπανα. Balſamō ad Concil. VI. Can. XXVIII. τὰ πολυτελῆ χρυσόφαντα ἐπιβλήματα, τὰ δημοσίως λεγόμενα μαργέλλια, γράμματα, καὶ ἀντίπανα. Et ad Concil. VII. Can. XVI. ἀϊτιωμένων δὲ τῶν λαμπρειμονέντων κληρικῶν δι' ἱματίων λεγομένων ἑξαμίτων, ἃ μόνον ἑτερόχροα ἀντίπανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπαστα, ἢ καὶ γράμματα πολυτελῆ χρυσᾶ.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΟΥΡΑ.

Ἀντιπαρατέρα. *Anteparatura*. Præparatio. Ornatus. Suidas. ἀντιπαρατέρα, ἡ ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. παράτον γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. Et alio loco. παράτον, ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. ἐξ ἧς καὶ ἀντιπαρατέρα, ἡ κόσμησις, καὶ ἄλλη εὐπρέπεια.

ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Ἀντίπασχα. Septimana ſecunda poſt paſcha. Ioannes Curopalates in Michaële Calaphate. φασὶ γὰρ ὡς ἀπώλοντο καθ' ταύτην τὴν ἡμέραν, ἣν δὲ τρίτην τῶν ἀντιπάσχα, ἄνδρες ἀμφὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας. Pentecoſtarium. ἀπὸ τῆς δευτέρας τοῦ ἀντιπάσχα μέχρι τῆς πεντηκοστῆς εἰ καὶ γόνυ οὐ κλίνομεν, ἀλλ' ὅν κανόνας νενρωσίμους ψάλλομεν. Iterum. τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος τοῦ ἀντιπάσχα ἑσπέρας εἰς τὸ, κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀντιπάσχα, καθὼς εἰσὶ γεγραμμένα τῷ ζαββάτῳ τῆς διακαινισίμου. Typicum Sabæ. cap. IV. καὶ σχολάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης πέμπτης μέχρι τῷ ζαββάτῳ τοῦ ἀντιπάσχα.

ΑΝΤΙΠΑΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἀντιπαρώννειν. Pro, ἀντιπληρῶν Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνταποδιδεῖ, καὶ ἀντιπαρώννει, ἢ φέρει τὸ χάρισμα.

ΑΝΤΙΣΑΓΙΤΑΤΩΡ.

Ἀντιζαγιτάτωρ. *Anteſagittator*. Dux ſagittariorum. Vide Rigaltij Gloſſarium.

ANTIΦΩNA.

Ἀντίφωνα. Cantus genus. Prædictiones prophetarũ. Germanus in Hist. Eccles. τὰ ἀντίφωνά εἰσι τῶν προφητῶν αἱ προρρήσεις προκαταγγέλλουσαι τὴν παρουσίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Addit. I. Cap. Carolin. cap. XXIII. *In quadragesimâ, sicut & in alio tempore, vicissim sibi pedes lavent, & antiphonas huic officio congruentes decantent.* Haimo ad Psalm. VII. *Voluit ex diversis psalmis istum psalmum componere, quia vidit partes istas psalmorum in Christo convenire, & quæ per se ad laudem Dei grata erant, coniuncta gratiora fuere. Ideò etiam ex diversis psalmis vel laudibus antiphona vel cantus aliquis coniungitur.* Hermias Sozomenus lib. VIII. cap. VIII. καλὰ τῶν ἀντιφώνων τρόπον ἔψαλλον, ἀκροτελεύτια ζωτεθέντες πρὸς τὴν ἀϊδῶν δόξαν πεποιημένα. Psallebantur à Dominicâ novâ ad Kalend. Novembris, item in Dodecaëmero, festis Dominicis, & memorijs Sanctorum, cum reliquis Dominicis diebus τὰ τυπικὰ psallere moris esset. Typicum Sabæ. ἰστέον ὡς αἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς ἕως τῶν ἁγίων πάντων ἀντίφωνα ψάλλει ἡ ἐκκλησία, καὶ ὁ τυπικὰ. ὁμοίως καὶ τῷ δωδεκαημέρῳ, ταῖς πανσόλικαῖς ἑορταῖς, καὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων, ἃς ἑορτάζομεν, τὰ ἀντίφωνα ψάλλομεν. τὰς δὲ λοιπὰς πάσας κυριακὰς τοῦ χρόνου ψάλλομεν τυπικὰ. Erant autem tria, ut discimus ex Liturgijs Græcorum. Natum inde nomen est, quod duo chori commutato ordine alternatim psallerent. Isidorus Orig. lib. VI. cap. XVIII. *Antiphona ex Græco interpretatur vox reciproca; duobus scilicet choris alternatim psallentibus ordine commutato.* Atque hoc primi sub Constantio Flavianus & Diodorus instituerunt Antiochiæ, vnde per omnes ecclesias mox dimanavit. Radulphus de Can. Observant. Proposit. VIII. *Vt autem chori in duas partes divisi ipsos psalmos alternatim decantent, iam tempore Constantij Imperatoris in ecclesiâ Antiochenâ primi instituerũt Flavianus & Diodorus, viri probatæ vitæ & doctrinæ: quod inde ad terminos totius orbis usq; pervenit.* Quæ totidem verbis Sigebertus in Chronico. Cedrenus solius Flaviani meminit, notatq; accidisse anno ejus XXIII. τῷ κγ΄ ἔτει τοῦ κωνσταντίου Φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχείας τὰς τῶν ψαλλόντων χορὰς ἐμελῶν ἐκ μιᾶς μοχῆς τὴν ἁβιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ἄδειν μελῳδίαν. Alij ad Ignatium auctorem referunt. Photius in Bibliothecâ. ἀρχὴν δέ φασι τῶν ἀντιφώνων ἰγνάτιον γενέσθαι τὸν θεοφόρον, ἀγγέλου τὸ θεῖον ὑμνῦντος τοῦτον τὸν τρόπον ἐκμιμησάμενον. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXV. *Dicendum est, unde sumpsit initium, ut in Ecclesiâ antiphonæ decantentur. Ignatius Antiochiæ Syriæ tertius post Apostolum Petrum episcopus, qui etiam cum ipsis degebat Apostolis, vidit Angelorum visionem, quomodò antiphonas sanctæ Trinitati dicebant, & hymnos. Isque modum visionis Antiochenæ tradidisse probatur Ecclesiæ, & ex hoc ad cunctas transivit Ecclesias.* Primus autem à Græcis ad Latinos transtulit B. Ambrosius episcopus Mediolanensis. Radulphus Proposit. XII. *Ambrosius ritum antiphonarum in Ecclesiâ canendarũ primus à Græcis trãstulit ad Latinos.* Sigebertus in Chronico. *Ambrosius episcopus ritũ canendi antiphonas in Ecclesiâ*

primus ad Latinos transtulit à Græcis, apud quos hic ritus iam inoleverat ex instituto Ignatij Antiocheni episcopi. Vbi hoc quoque obserua, quod hîc principium Ignatio etiam tribuat, cum anteà retulerit ad Flavianum ac Diodorum. De antiphonarum significationibus vide Nicolaum Cabasilam de Explicat. Liturg. cappppp. XIV. XVI. XVIII. XIX.

ΑΝΥΓΕΙΝ.

Ἀνύγω. Pro, ἀνοίγω. Aperire. Corona pretiosa. ἀνύγω. *Aperire.* ἀνοιγύειν.

ΑΝΥΠΟΛΗΤΟΣ.

Ἀνυπόλητος. Discalceatus. Vide, ξηπόλητος.

ΑΝΤΟΦΑΛΙ.

Ἀντόφαλι, sive αὐτόφαλον. Caryophyllum magnum. Myrepsus de Antidotis cap. XXXIX. καρυόφυλλον τὸ μέγα, τὸ ἐπονομαζόμενον ἰταλικῇ γλώσσῃ ἀντόφαλι.

ΑΝΦΕΘΙΖΕΙΝ.

Ἀνφεθίζειν. Facere. Efficere. Glossæ Græcobarb. ἀνφετίζῃ. κάμνῃ. ἤγγυ ποιεῖ.

ΑΝΩΓΙ.

Ἀνῶγι. Superior contignatio domus. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΞΑΖΕΙΝ.

Ἀξάζειν. Vide ἀξίζειν.

ΑΞΑΝΑ.

Ἄξανα. Pro, ἀνὰ. Sæpissimè occurrit in Glossis Græcobarbaris.

ΑΞΑΝΑΖΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Ἀξαναζημόννειν. Miscere. Confundere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμιατίζει. ἀναφυρᾷ. ἀξαναζημόννει.

ΑΞΑΝΑΖΗΝ.

Ἀξαναζῶ. Reviviscere. Glossæ Græcobarb. ἀναβιώσκεσζ. ἀναζῶ. ἀξαναζῶ.

ΑΞΑΝΑΘΥΜΗΣΙΣ.

Ἀξαναθύμησις. Reminiscentia. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάμνησις. ὑπόμνησις. ἀξαναθύμησις. ἀξαναθύμισμα.

ΑΞΑΝΑΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΜΑΝ.

Ἀξανακαινυργίαμαν. Renovatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναβίωσις. ἀνανέωσις ζωῆς. ἀξανακαινυργίαμαν τ ζωῆς. ἢ ἀνακαίνωσις. Verbum ipsum est, ἀξανακαινυργιώννω. Occurrit alibi in ijsdem Glossis.

ΑΞΑΝΑΚΑΤΖΕΙΝ.

Ἀξανακάτζω. Pro, ἀνακαθίζω. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνακαθισαντες. ἐπειδὴ ἀξανακάτζασιν.

ΑΞΑΝΑΜΠΛΕΠΕΙΝ.

Ἀξαναμπλέπω. Respicere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναμύειν. ἀναβλέπειν. ἀξαναμπλέπειν.

ΑΞΑΝΑΠΑΙΔΙΟΝΝΕΙΝ.

Ἀξαναπαιδιόννω. Puerilem ætatẽ excessisse. Adoleuisse. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκμάζῃ. νεάζῃ. νεωτερίζῃ ἀυξῃ. ἀξαναπαιδιόννῃ. Iterum alibi. νεάζσα. θάλλσζα. ὅπε ἀξαναπαιδιόννει. ὅπε ἀθθεῖ ἢ ἀναθάλλει.

ΑΞΑΝΑΣΓΑΦΦΕΙΝ.

Ἀξανασκάφφειν. Pro, ἀνασκάπτειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναβοθρεύσιν. ἀνασκάπτσιν. ἀξανασγάφφσιν.

ΑΞΑΝΑΣΤΡΑΦΑ.

Ἀξανάστραφα. Ex aliâ parte. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάπαλιν. ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρω. ἀξανάστραφα.

ΑΞΑΝΑ-

ΑΞΑΝΑΤΙΝΑΞΙΜΟΝ.

Ἀξαναλινάξιμον. Gloſſæ Græcobarbaræ. μεθίστασις μεθακίνησις. ἀξαναλινάξιμον.

ΑΞΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ἀξαπόλυσις. Emiſſio. Dimiſſio. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ ἁρμάτων συναίρεσις. ἀξαπόλυσις τὰ ἁμαξιῶν.

ΑΞΑΦΝΟΥ. ΑΞΑΦΝΙΚΟΝ.

Ἀξάφνω. Pro, ἐξαίφνης. Subitò. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀθρόως. ἐξαίφνης. ἀξάφνω. μοναῦθα. Inde ἀξαφνικὸς. Repentinus. Subitaneus. Eædem Gloſſæ. ἀδόκητον. αἰφνίδιον. ἀξαφνικὸν.

ΑΞΑΥΤΕΙΝ.

Ἀξαύτειν. Movere. Concutere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ῥιπίζει. ἀξαύτει. ἀνασείει. ἀνακινεῖ.

ΑΞΑΦΤΕΙΝ.

Ἀξάφλειν. Fulgurare. Gloſſæ Græcobarb. ἀστράπτω. ἀξάφλω. ἐγλαμπρίζω.

ΑΞΙΖΕΙΝ.

Ἀξίζειν, vel, ἀξάζειν. Dignum eſſe. Valere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔνδυμά τι πολυτελὲς. κάπιον ῥᾶχον ὅπως ἀξαζει πολλὰ. Extat etiam in Cruſij Turcograeciâ.

ΑΞΙΝΟΡΥΓΙΟΝ.

Ἀξινορύγιον. Securis ad fodiendum quoque apta. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ὑπιφέρεσθαι τὸν στρατηγὸν ζαπία, ἢ ἀξινορύγια, δι' ἐργασίαν σάδας.

ΑΞΙΟΣ.

Ἄξιος. Troparium. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Quod ſi adeſt Imperator à Deo coronatus, cum Patriarcha novo Imperatori coronam imponit, & exclamat Patriarcha,* ἄξιος: *Idem tertium exclamant, qui in ambone ſunt, & poſt eos populus.* Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. εἰ ἔν, ὡς περὶ πομπῆ, πάρεσιν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, αὐλός τε, καὶ ὁ πατριάρχης λαβόντες τὸ στέμμα, καὶ ὑπιτιθέασι τῇ κεφαλῇ τοῦ νέου βασιλέως, καὶ ἀκροωνεῖ ὁ πατριάρχης τὸ, ἄξιος. ὁμοίως καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἄμβωνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λαοῦ πληθος βοῶσιν ἐκ τρίτου τὸ, ἄξιος. Euchologium. περιτίθησι τὸ ὠφόριον τῷ χειροτονηθέντι καθὼς τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων, ἄξιος.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΑ.

Ἀξιωματικοὶ. Qui in dignitate aliquâ, & publicâ functione. Baſilic. Eclog. VI. Ζωσιμοβούλης θυγατρὸς ἀξιωματικοῦ ἀπελευθέρῳ, κἂν ὁ πατὴρ αὐτῆς ὑποκινηθῇ τῆς συγκλήτου, ὁ γάμος βεβαιοῦται. Modeſtinus Excuſat. lib. VI. εἰ δέ τις ὑπάτου ἢ, ἢ κουράτωρ, ἢ μὴ συγκλητικοῦ, ἢ ἄλλως ἀξιωματικοῦ, &c. Gloſſæ veteres. *Honorati.* ἀξιωματικοὶ. Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Plerique in equo, cujus ſeſſione ſanctiſſimus Papa Nicolaus ad ſanctum Petrum pergens uſus fuerat, eum cum Pontificali pallio impoſitum, præcedentibus axiomaticis, & ſubſequente reliquâ turbâ, in urbem redire, patriarchiumque ſubire conſpexerant.* Et ἀξιωματικὰ dicuntur eorum ſalaria. Gloſſæ Baſilic. Ζαλάριον. δαπάνη. δῶρον ἡμερήσιον, ἢ μηνιαῖον, ἢ ἐνιαύσιον. κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικόν. Occurrit quoq; apud Photium Nomocan. Tit. VIII. cap. VII.

ΑΞΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἀξιώνειν. Dignari. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκκάζεσον. τιμῆς ἀξιοῦσθε. τιμῆς ἀξιώνεσθε.

ΑΞΟΥΓΓΙΟΝ.

Ἀξόγγιον. *Axungia.* Gloſſæ veteres Latinogræcæ. *Axungia.* λίπος, ὥ τὰς ἄξονας χρίουσιν. Moſchopulus. λίπος τὸ ἐν σαρκὶ, ἀξόγγιον. Phæmon in Cynoſophio, cap. VIII. βοτάνῃ χελιδονέαν μετὰ ἀξογγίου κόψας σὺς μετ' ἄρτου φαγεῖν. In Conſtitut. Alexij Comneni. τῶν τῷ ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τῆς συνίης, καὶ τῆ ἀξογγίῳ καθὰ καιρὸν ποιουμένων. Gotfridus Viterbienſis Chron. parte II. *In unoquoque animalium vnivit inſenſibilia ſenſibilibus, ut oſſa, axungiam, ac pilos.* In Gloſſario Græcolatino eſt, ὀξύγγιον: item in Gloſſis Servij. Hodiè ξίγγλω dicunt truncatè, ut plurima talia. Gloſſæ Græcobarbaræ repræſentant non ſemel; & Corona pretioſa. ξίγγη. *Axungia.* πιμελὴ.

ΑΠΑΚΙΑ.

Ἀπάκια. Muſculi dorſales. Theophilus Protoſpatharius De Fabr. Hom. lib. v. τέτρας τὰς ῥαχίτας μύας ὀνομάζει ἡ κοινὴ συνήθεια ἀπάκια.

ΑΠΑΛΟΤΗΤΑ.

Ἀπαλότητα. Mollities. Pro, ἀπαλότης. Vide μαλακοκοπία.

ΑΠΑΝΩΘΙΟΝ.

Ἀπανωθιὸν. Idem quod ἀπάνω, de quo ſtatim diximus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὑπὲρ τὸν ἀέρα. ἀπανωθιὸν τοῦ ἀέρος. Iterum alibi. ὑπὲρ τὰ νέφη. ἀπανωθιὸν τῶν νεφῶν.

ΑΠΑΝΑΡΙΝ.

Ἀπανάριν. ſive ἀπαναίριον. Superior molæ lapis, quem Græci veteres ὄνον, & μύλον, Latini *Catillum* appellabant. Cyrillus in Lexico. ὀνικὸς. (puta, ὀνίσκος) μύλος. τὸ ἀπανάριν τῆς μύλης.

ΑΠΑΝΝΟΣ.

Ἄπανν. Soſpes. Gloſſæ Græcobarbaræ. σῶος. ὑγιὴς. σωτὸς. ἀνέγγιστος ἄπανν.

ΑΠΑΝΟΥ.

Ἀπανύ. ſive, ἀπανύω. Pro, ἐπανύω. Corona pretioſa. ἀπανύ. *Supra.* ἄνω. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλίπλοα. τὰ τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα. ἐκεῖνα ὅπερ πλέουσιν ἀπάνω εἰς τὸν θάλασσαν.

ΑΠΕΘΑΜΕΝΟΣ.

Ἀπεθαμένος. Mortuus. Corona pretioſa. ἀπεθαμένος. *Defunctus.* τεθνεὼς.

ΑΠΕΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπελατίκιον. Nicetas in Man. Comneno, lib. v. ῥωμαῖοι δὲ τὰ μετὰ χεῖρας ἐκ σιδήρου ἀπελατίκια χειρισάμενοι (ἔθος ἦν αὐλοῖς καὶ τοιόνδε φέρειν ὁπλισμόν, ἰώνικα αὖ εἰς πόλεμον ἴοιεν.) ἔπαιον τοὺς πάντας ἀπὸ αὐλῶν. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. καὶ μετ' αὐτὸς ἕτεροι δαιμονιῶδες καὶ ἕτοι, φέροντες ἐν χερσὶ πάντες τὰ παράθας αὐλῶν. εἶτα εὑρίσκονται οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκωνες, φέροντες καὶ ἕτοι ἀπελατίκια. Anonymus De Bello ſacro.

Ζαλίβας ἦχαν τυρκικὰς, ὁμοίως ἀπελατίκια.

Viri docti putant eſſe haſtas prælongas. ego diſſentio, &, ſi quid judico, nihil aliud fuerunt quam gladij. Attendamus ipſa verba Codini, ſatis clarè rem ingerunt. Poſt iſtos, inquit, adſunt alij, & hi quidem ſtationarij, ferentes gladios: poſt eos Tzacones, etiam hi cum apelaticijs. Aut potius, ἀπελατίκιον, eſt omne teli genus, ἀπὸ τὸ ἀπὸ-

τὸ ἀπελαύνειν. Nos in noſtro idiomate dicimus, **Een Gheweer**: id quod itidem generale, & τῷ ἀπελατικίῳ planè reſpondet. Poſteà πελατίκη dixerũt. Anonymus De nuptijs Theſei.

με πελατίκη φελοῖον ἐμορφὸν καὶ μεγάλον.

Iterum alibii.

ἐβάσα κεὶς τὸ χέροῖν σίδερον πελατίκη.

ΑΠΕΚΙΑ. ΑΠΕΥΚΗ. ΑΠΕΥΚΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ἀπεκιὰ, ſive, ἀπευκὴ, & ἀπευκόπυλλον. Veſtis ſtragulæ genus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον. ἢ ῥᾶχον. ἢ ἀπευκιὼ. Et mox iterum. ἀπευκοπύλλων. μικρῶν ἀπεκιῶν.

ΑΠΗΔΗΜΑ.

Ἀπήδημα. Saltus. Corona pretioſa. ἀπήδημα. *Saltum*. ἅλμα.

ΑΠΗΛΟΓΙΑ.

Ἀπηλογία. Reſponſum. ἀπολογία. Occurrit ſæpiſſimè apud Anonymum De nuptijs Theſei.

ΑΠΗΝΑΡΙΟΙ.

Ἀπηνάριοι. *Apenarij*. Aurigæ. Carrucarij. Trebellius in Gallienis *Carpentarium mimis, & omni genere hiſtrionũ. Pugiles ſacculis, non veritate pugnantes. Cyclopea etiam luſerunt omnes apenarij, ita ut miranda quædam & ſtupenda monſtrarent.* Quem locum nollem ſollicitari. Falluntur certè viri magni, qui *Apinarios*, putant eſſe *Apenarios*, quos Galli *Plaiſantins* appellant. Certè ſunt aurigæ, nam ἀπηνὴ currus eſt aſinis aut mulis junctus. Pauſanias in Eliacis. λεῖ μὲν δὲ ἀπηνὴ καλεῖται σπανιώτερα δὲ ὄνοις αὐτὶ ἵππων ἔχουσα. Homerus vocat ἡμιονείῳ ἅμαξαν Odyſſ. ζ.

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφὶς ἅμαξαν ἐΰτρεχον ἡμιονείῳ
ὤπλεον, ἡμιόνους ὕπαγον ζεύξαντ' ὑπ' ἀπήνῃ.

Item Iliad. ω.

πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην.

Inde etiam ἀπήνηλον, agon mularũ junctarum. Vide Pollucem, lib. VII. Ergo ἀπηνάριος propriè eſt, qui *Muloci ſiarius* dicitur in Gloſſario Græcolatino.

ΑΠΙΑΤΟΝ.

Ἀπιάτον. *Apiatum*. Aqua apij. Alexãder Trallianus. lib. IX. τῶν δὲ πεπομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, καὶ τὸ ἀπιάτον, ἢ ἀνισάτον, καὶ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον.

ΑΠΙΔΗ.

Ἀπίδη. Pirum. Corona pretioſa. ἀπίδη. *Pirum*. ἄπιον.

ΑΠΙΚΡΑΘΘΟΣ.

Ἀπίκραθθος. Expers doloris, aut triſtitiæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλυπος. χωρὶς λύπης. ἀλύπητος. ἀπίκραθθος.

ΑΠΛΗΚΕΥΕΙΝ.

Ἀπληκεύειν. *Applicare*. Caſtra metari. Leo Conſtitut. XII. χρὴ ἅτε ἐν φοσσάτῳ διάγειν τὸ βαίδον, ἤτοι τὸ τάγμα, εἴτε καὶ καθ' ἑαυτὸ, ὅπως δέῃ ποτε ἀπληκεύειν, πρωΐας εἰς αὐλὸν τὸν ὄρθρον, &c. Anonymus. περὶ καταστάσ. ἀπλ. καὶ τὸ βόρδον μέρος ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας, ὁ λογοθέτης, καὶ ὁ ἀζηρκῆτις, καὶ οἱ ὑπ' αὐλὴς τεταγμένοι ἀπληκεύετωσαν. Idem. δέον ἐστὶ καὶ εἰς τὰ ἕτερα τέλια μέρη τῆς βασιλικῆς ἀπλήκτης ἔνδον μὲν τῶν δημοσίων ὁδῶν τοὺς ἑταιρείας ἀπληκεύειν. Cedrenus. ἀφυλάκτως τὸ στρατὸ ἀπληκεύσαντος. Reperitur quoque apud Suidam, & alios, frequenter.

ΑΠΛΗΚ-

ΑΠΛΗΚΤΑ. ΑΠΛΗΚΤΑΡΙΟΙ.

Ἀπλήκτα. *Applicata.* Foſſata. Caſtra. In Strategico Onoſandri. cap. IX. Titulus eſt, περὶ τῆς ζωεχῶς ὑπαλλάσσειν τὰ ἀπλήκτα. Mauricius Strateg. IX. ὁ ἐν πείρᾳ σκηλάτωρ δύναται ἐκ τινων σημείων, καὶ μὲν ἢ τὰς πολεμίους θεάσηται, καταυοῆσαι τὸ μέτρον τῆς πλήθους αὐλῶν, ἐκ τῆς τῶν ἵππων καὶ παλήσεως, & ἐκ τῶν ἀπλήκτων αὐλῶν. Et in Baſilicis Eclog. LVIII. Titulus eſt. περὶ μιλίων, ἤτοι ἀπλήκτων, καί τινες ἐκ ὑποκείμεναι αὐλοῖς. Hinc ἀπληκτάριοι, famuli ad collocationem tentoriorum. Etymologici Auctor. τὰς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπαπτιζόντων αὐλῶν ἀπληκταρίων, & κυβικλαρίων, μελὰ πλήθους ῥαβδούχων.

ΑΠΛΩΜΙΣΤΟΣ.

Ἀπλωμιστὸς. Implumis. Pro, ἀπλεμιστὸς. Orneoſophion. κοιλὰ τὰ μηρία καὶ τὰ καλάμια τ̃ ποδῶν αὐλοῦ. οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ μακροὶ. ἡ ὀρχὶς αὐλοῦ ἀπλωμιστή.

ΑΠΟΒΑΛΜΑ.

Ἀπόβαλμα. Abortus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐκτρώματα. ἀποβάλματα. καθαρίσματα. Iterum alibi. ἀμβλωθρίδιον. ἔκτρωμα. παιδίον νεκρὸν. ὃ ἡμεῖς καλοῦμεν ἀπόβαλμα.

ΑΠΟΒΓΑΝΕΙΝ.

Ἀποβγάνειν. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τί αὖ θέλης νὰ μας μάχεσαι, ὅπως μας ἀποβγάνεις.

ΑΠΟΒΕΤΖΑΙ.

Ἀποβέτζαι. Leviora Zabarũ tegmina. Vide Gloſſarium amiciſſimi doctiſſimique viri, Nicolai Rigaltij.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ἀπόδειπνον. Vulgò, *Completorium.* Anthos. τὰ ἀποδειπνα ψάλλεται, διότι μέλλομεν νὰ ὑπάμε νὰ κοιμηθοῦμεν, & δίδομεν εὐχαρίστιαν τῷ θεῷ, διὰ νὰ σῴσαι τὸ παναγιον αὐτὸ πνεῦμα, νὰ μας διαφυλάξει ἀπὸ τὰς παγίδας τοῦ πονηροῦ διαβόλου, νὰ μὴν μας ὑποσκελίσῃ εἰς τὸ αὐτὸ θέλημα. Triodiũ. τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἐν τῇ κυριακῇ ψάλλομεν τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, εἰ μήπε τύχῃ ἁγίου μνήμη. Corona pretioſa. ἀποδείπνη. *Completorium.* ἀπόδειπνον. Duplex autẽ erat: vnum τὸ μέγα, alterum τὸ μικρὸν. Extat vtriuſque ἀκολουθία in Horologio Græcorum. Prius pſallebatur per totã quadrageſimam, alterũ per reliquum omne anni tempus. Breviarium Græcorũ. ἕτω μὴν τελεῖται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ καὶ τὴν τάξιν τοῦ παλαιοῦ & καθολικοῦ τυπικοῦ, καθὼς γέγραπται. τὸ δὲ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὃ ψάλλεται ὅλῳ τῷ χρόνῳ παρεκτὸς τ̃ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, &c.

ΑΠΟΔΕΚΟΥΡΙΟΣ.

Ἀποδεκούριος. *A Decuriâ.* Decurionalis. Gloſſæ veteres Latinogræcæ. *Decurionalis.* ἀποδεκούριος.

ΑΠΟΔΕΛΙΠΟΝ.

Ἀποδέλιπον. Reliquum. Corona pretioſa. ἀποδέλιπον. *Reſiduum.* ἀπολοίπομον.

ΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Ἀποθηκάριος. *Apothecarius.* Horrearius. Gloſſæ Græcolatinæ. ἀποθηκάριος. *Horrearius.*

ΑΠΟΚΑΙΣΑΡΟΥΣΘΑΙ.

Ἀποκαισαρεῦσθαι. A Cæſaris dignitate deijci. Antoninus τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. VI. ὅτε μὴ

ἱερᾶ μὴ ἀποκαυζαρωθῆς, μὴ βαφῆς, γίνεται γὰρ.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἀποκαλύψεις. Revelationum libri. In manibus Chriſtianorum verſatur ἀποκάλυψις Ioannis Theologi, quæ ab Eccleſia recepta eſt. Olim etiam exſtitit Petri, quæ damnata. Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. III. cap. XXV. ἐν τοῖς νόθοις καταλετάχθω καὶ τῶν παύλε πράξεων ἡ γραφὴ, ὅ τε λεγόμενος ποιμὴν, καὶ ἡ ἀποκάλυψις πέτρε. Iterum meminit ejus lib. VI. cap. XIV. Retinuerunt tamen nonnullæ eccleſiæ Paleſtinæ, in quibus quotannis die Paraſceves legebatur. Sozomenus lib. VII. cap. XIX. τὴν καλεμένην ἀποκάλυψιν πέτρε, ὡς νόθον παντελῶς πρὸς τῶν ἀρχαίων δοκιμαθεῖσαν, ἔν τισιν ἐκκλησίαις τῆς παλαισίνης εἰσέτι νῦν ἅπαξ ἑκάστε ἔτες ἀναγινωσκομένην ἐγνωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παρασκευῆς. Fuit quoque Pauli, itidem rejecta. Nicephorus Homologeta in Can. τὴν ἀποκάλυψιν τῆ παύλε, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σελινοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, ἃ χρὴ δέχεσθαι. Βέβηλα γὰρ πάντα. Sozomenus loco citato. τὴν δὲ νῦν ὡς ἀποκάλυψιν παύλε τῆ ἀποστόλε φερομένην, ἣν οὐδεὶς ἀρχαίων ἅδε, πλεῖστοι μοναχῶν ἐπαινέσιν. Videndus quoq; Euſeb. Hiſt. Eccleſ. lib. III. cap. III. Ite Adami. Epiphanius καθ' γνωστικῶν mentionem facit. ἀποκαλύψεις δὲ τῆ ἀδὰμ ἄλλας λέγεσιν, εὐαγγέλια δὲ ἕτερα εἰς ὄνομα τῶν μαθητῶν συγγράψασθαι τολμήκασιν. Eſdræ quoque & Zoſimæ invenio. Nicephorus loco citato. τὴν ἀποκάλυψιν ἐσδρᾶ καὶ ζωσιμᾶ, καὶ τὰ δύο μαρτύρια τῆ ἁγίᾳ γεωργίᾳ, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων κηρύκε καὶ ἰακλίπης, καὶ τὴν βίβλον μάρκε καὶ διαδόχε ἃ χρὴ διέχεσθαι. ἀπόβλητα γὰρ, καὶ ἃ διεκτά. Gratianus Decret. Parte I. citat etiam Thomæ, & Stephani. Erat item Moſis, quæ λεπτὴ γένεσις aliâs dicebatur. Cedrenus, ὡς ἐν λεπτῇ φέρεται γενέσει, ἣν καὶ μωσέως εἶναι φασί τινες ἀποκάλυψιν. Erant quoque Zoroaſtris, Zoſtriani, Nicothei, Allogenis, Meſi. Porphyrius in vitâ Plotini. ἀποκαλύψεις τε πεφερόντες ζωροάστρε, καὶ ζωστριανῆ, καὶ νικοθέε, καὶ ἀλλογένης, καὶ μέζε, καὶ ἄλλων τοιούτων, πολλὰς ἐξηπατῶτων.

ΑΠΟΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ἀποκουβικουλάριος. *Excubicularius*. Baſilic. Eclog. LIV. Ὁ τὰς κόμητας τὰς κονσισωριανὰς, καὶ τὰς νοταρίας, καὶ τὰς κουβικουλαρίας, καὶ τὰς ἀποκουβικουλαρίας.

ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΖΕΙΝ.

Ἀποκουκουλίζειν. *Excucullare*. Cucullam exuere. In Euchologio Græcorum legitur, εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκουλίζαι.

ΑΠΟΚΡΕΕΥΕΙΝ.

Ἀποκρεεύειν. A carnibus abſtinere. In Breviario Græcorum. δεῖ γινώσκειν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ ἡ τοιαύτη ἡμέρα τετάρτη, ἢ ἕκτη, ἀκ ἐσθίομεν κρεῶν, ἢ τυρᾶ, ἢ ὠῶν, ἀλλ' ἀποκρεεύομεν.

ΑΠΟΚΡΕΩΣ.

Ἀπόκρεως. Carniſprivium. Quadrageſima. Nicon de Relig. Armen. *Septimanâ quoq; τυροφάγε carne veſcuntur, ieiunãtes ſeptimanâ quæ eſt ante ἀπόκρεων intenſis ieiunijs, præter panem & aquam nihil aliud guſtantes*. Balſamon in Reſp. ὑπέξελε μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τ ἀπόκρεω. Et poſtea. καὶ τὴν ἑβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω. Nicetas

in Alexio, lib. III. ἕως δὲ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν αὗται γεγόνασιν αἱ σωτάφειαι, ἐγγίζοντος τοῦ ἀπόκρεω. Latini *Carnisprivium* dicebãt. In Hiſtoriâ Auſtrali, quæ complectitur res geſtas Rudolphi, Adolphi, & Alberti Cæſarum. *Ante carnisprivium Andreas rex Vngariæ cum magnâ ſolemnitate duxit in vxorem filiam Domini Alberti ducis Auſtriæ.* Sic, quod ſubſequebatur tempus, κρεωφάγος appellabatur. Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. καὶ ποιῶν εὐχὴν, διὰ τὸ τὴν τεσσαρακοστὴν παρελθεῖν, ἀρχὴν δὲ τὴν κρεωφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον, καὶ ἀπέρχεται. Armenij iejunabant ante τὴν ἀπόκρεω, ut vidimus in verbis Niconis citatis; atque id faciebant propter Ninivitas, ut in dodecaëmero propter Artziburium. Docet Balſamon in Reſp. ad Marcum Patriarchã Alexandrinum. καθὰ τὸ δωδεκαήμερον νηστεύσουσιν οἱ ἀρμένιοι διὰ τὸν ἀρτζιβούριον, καθὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω διὰ τοὺς νινευίτας. Et obſerva obiter diſſenſum, cum ante factum Nicon dicat, & Balſamon in primâ ſeptimanâ, niſi corruptus textus Græcus Niconis fuerit, quod arbitror. Ad Artziburij iejunium quod attnet, etiam de eo Triodium. χρὴ γινώσκειν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἑβδομάδι νηστεύσουσιν οἱ τελεσκαθέρατοι ἀρμένιοι τὴν ἑδελυρὴν αὐτῶν νηστείαν τὴν λεγομένην τοῦ ἀρτζιβουρίου. ἡμεῖς δὲ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα τυρὸν, καὶ ὠά. ἀνατρέποντες τὸ ἐκείνων δόγμα τῆς τοιαύτης αἱρέσεως. Nicolaus Patriarcha De Iejunijs.

τὴν ἑβδομάδα ἣν λαλῶ τὴν περὶ τ' ἀπόκρεω,
ἣν καὶ ἐπονομάζομεν τὴν τοῦ ἀρτζιβουρίου.

Sed hoc ὡς ἐν παρόδῳ. Redeo ad τὴν ἀπόκρεω. In hâc alleluia non pſallebatur. Triodium. ὅτι τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπόκρεω ἀλληλούια ἐ ψάλλομεν. Et ſumma tunc hominum erat licentia, puta à principio vſque ad diem cinerum; ut etiam nunc hodiè. Gregoras lib. VIII. ἀπόκρεω γὰρ ἦν καιρὸς, ὁπότε πρὸς εὐωχίας ἀβροτέρας καὶ ἀκεφλοποσίας διδόασιν αὑθρωποι. Et rogas tunc quoq; olim populus accipiebat, ad augendam ſcilicet temporis feſtivitatem; ſed hoc poſteà rejectum in feriam tertiam magnam. Balſamon de Incenſis Patriarchæ die Catechef. ἡ σωήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως ἀπόκρεω, εἰς τὴν ἐτησίως προβαίνουσαν ἐκκλησιαστικὴν ῥόγην κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην κατέπεσε. Incepit verò hanc carnis abſtinentiam populus tumultuans anno Iuſtiniani XIX. quartâ Februarij. Diaconus in vitâ ejus. *Anno imperij Iuſtiniani decimo nono facta eſt inopia frumenti, vini, & olei, ac pluvia magna. Et factus eſt terræ motus magnus Conſtantinopoli, & everſio die ſancto paſchæ, & cæpit vulgus abſtinere à carnibus menſe Februario, die quarto.* Corrigo. *everſio diei ſancti.* Cedrenus. τῷ ιθ' ἔτει γέγονε λείψις σίτου, καὶ οἴνου, καὶ χειμὼν πολὺς ἐν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ διαφθορὴ τῶν ἀγίων πάσχα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν ἀπόκρεων μέχρι φευρουαρίῳ δ'. Sed, quando occaſio eſt, libet plura dicere de Eccleſiæ Orientalis iejunijs, quæ quatuor habuit, præter magnum hoc quadrageſimale, & quidem dierum ſeptem. Primum erat Sanctorum Apoſtolorum, ſecundum Nativitatis Chriſti, tertium Trãsformationis Chriſti, quartum dormitionis ſanctæ Deiparæ. Balſamon in

Reſp.

Resp. ἐξ ἀνάγκης προηγεῖται νηστεία τῶν τεσσάρων τούτων ἑορτῶν. ἤγετο τῆς ἑορτῆς τ ἁγίων ἀποστόλων, τ γεννήσεως τ κυ ἡμῶν, & τ κοιμήσεως τ ἁγίας θεοτόκου. πλὴν ἑπταήμεροι. μία γὰρ τεσσαρακονθήμερος νηστεία ἐστὶν ἡ τ ἁγίου καὶ μεγάλου πάσχα. Erat & iejunium menſis Auguſti, ſed hoc mutatum eſt, ne concurreret cum iejunijs paganorum, quæ in illud tempus incidebant. Obſervabatur tamen nihilominus à nonnullis. Idem Balſamon docet, loco citato. ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει ἁγία σύνοδος ὅτε τ ἡμερῶν τ ἁγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου ἐρωτηθεῖσα εἰ χρὴ τὴν ἐν τῷ αὐγούστῳ νηστείαν ἐπιτελεῖν, ἀπελογήσατο, ὡς αὕτη ἡ νηστεία μετετέθη, διὰ τὸ μὴ περιπίπτειν ταῖς καθ' τὸν καιρὸν τοῦτον γινομέναις ἐθνικαῖς νηστείαις. πλὴν καὶ ἔτι πολλοὶ τ ἀνθρώπων ταύτῃ νηστεύουσιν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΑΡΙΚΙΑ.

Ἀποκρισιαρίκια. Legationes. Achmes in Introduct. in Aſtrologiam. εἰ δὲ ἔστιν ἐπίκοινος σελήνη, δηλοῖ ὅτι ἔρχονται μονάζοντα καὶ ἀποκρισιαρίκια πολλὰ εἰς τὴν μέσην τῶν βασιλέων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Ἀποκρισιάριος. Legatus Eccleſiæ negotia tractãs. Iuſtinianus Novell. vi. διὰ τ τὰ πράγματα πραττόντων τ ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν, ὃς ἀποκρισιάριος καλεῖται. Poſteà indifferenter pro quovis legato vti cœperũt. Niceras in Man. Comneno, lib. vi. πέμψας ἀποκρισιάριος πρὸς βασιλέα πάλιν περὶ εἰρήνης διαλέγεται. Stylianus in epiſtolâ ad Stephanũ Papam. τὰς μὲν οἰκείας ἀποκρισιαρίας ῥᾳδίαλλον καὶ ζαχαρίαν, ὡς πεποιηκότας πρὸς τὰ διατεταγμένα, καθήρησε. Contractus in Chronico. *Hoc tempore Gregorius tunc apocriſiarius moralia Iob ſcripſit.* Paſſim occurrit apud Scriptores. Incepit autem hoc nomen & munus temporibus Conſtantini Magni. Hincmarus epiſt. III. cap. XIII. *Cujus (apocriſiarij) miniſterium eo tempore ſumpſit exordium, quando Conſtantinus Magnus Imperator Chriſtianus effectus propter amorem & honorem ſanctorũ Apoſtolorum Petri & Pauli, quorum doctrinâ ac miniſterio ad Chriſti gratiam baptiſmatis ſacramẽti pervenit, locum & ſedem ſuam, vrbem ſcilicet Romanam, papæ Silveſtro edicto privilegij tradidit.* Ac primitus fungebantur epiſcopi: ſed quia illos rectius cenſebatur curare eccleſias ſuas, plerumque diaconi aut preſbyteri abhiberi cæperunt. Regebat verò omnem clerum palatij, adjunctum habens Protocancellarium: dicebaturque etiam Capellanus & cuſtos palatij. Accipimus ex Hincmaro, loco citato. Is tibi videndus.

ΑΠΟΛΥΣΙΜΟΣ.

Ἀπολύσιμος. Ita appellata fuit certa quædam ſeptimana. Nicephorus Homologeta in Can. ἃ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, ἃ δὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ἀπόλυσις. Vltimus dies cujuſque feſti, quod tunc illud quaſi ſolveretur. Baſilius Seleuciæ epiſcopus, de S. Theclâ. lib. II. cap. XVIII. ἦν ἡ τῆς μάρτυρος αὐτῆς ἑορτὴ, καὶ ἡ τελευταία τῶν ἑορτῆς ἡμέρα, ἣν δὴ καὶ ἀπόλυσιν καλεῖν ἡμῖν ἔθος, ὡς αὖ καὶ πέρας ἐχούσης λοιπὸν τῆς ἑορτῆς.

Nicephorus Homologeta in Can. δεῖ νηστεύειν τὰς μοναχὰς τῇ τετράδι τ̃ τυροφάγα, καὶ τῇ παρασκευῇ, καὶ μετὰ τὴν τ̃ ἀφηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρόν. Demetrius Chomatenus in Resp. ad Cõstantinum Cabasilam. αἱ τοιαῦται δὲ παννυχίδες γίνονται μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις τ̃ πρώτης ἑβδομάδος τ̃ νηστῶν, μετὰ τὴν τ̃ ἱερουργίας τῶν ἀφηγιασμένων ἀπόλυσιν. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τῇ καθ' τὸ δεκεμβρίου μηνὸς, καθ' ἣν τ̃ χριστογέννων ἡ παράμονὴ, τὸ βασιλέως εἰς τὸν ὄρθρον· μὴ ἐξελθόντος καθ' τὴν ἐξ ἔθους αὐλῇ σωθῆναι, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτ̃ κελλίῳ εὑρισκομένου, φέρεται μετὰ τὴν ἀπόλυσιν οἱ κανονάρχαι καὶ ἱστῶσιν εἰκονοστάσιον. Vbi grauissimè errat Interpres, cum, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, vertit, *soluto conventu*. Debebat, *post finē*. s. festi.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΑΙ.

Ἀπολυτικὴ. Epistolæ dimissoriæ, quæ & εἰρηνικὴ dictæ. Balsamon ad Concil. IV. Can. XI. αἱ μὲν τοι ἀπολυτικὴ γραφαὶ, αἱ καὶ εἰρηνικαὶ λεγόμεναι, ἕτεραί εἰσι. λέγονται δὲ ἀπολυτικὴ μὲν, ὡς παρεσῶσαι κατὰ γνώμην καὶ ἀπόλυσιν ἀρχιερατικὴν τὸν κληρικὸν ἢ τὸν ἐπίσκοπον μεταπεσεῖν. εἰρηνικὴ δὲ ὅτι τοιαύτης προσκομιζομένης γραφῆς παρὰ τ̃ χειροτονηθέντος εἰρήνη ἔσται μεταξὺ τ̃ ἀρχιερέων. Sine his itaq;, & commendatitijs, recipi in alterius ecclesiæ clerũ ant monasteria non poterant. Idem Balsamon ad Concil. VI. Can. XVII. χρεία ἐστὶ παντὶ κληρικῷ ἔξω χειροτονήτῳ διπλᾶς γραφὰς ἀποφέρεσθαι τ̃ χειροτονήσαντος αὐτὸν. συναλικὴν δηλαδὴ, καὶ ἀπολυτικήν. ὡς αὖ τῇ μὲν χρήζεται εἰς ἐπισύναξιν τ̃ λεγομένων προσεῖναι αὐτῷ καθαρᾶ. τῇ δὲ, εἰς τὸ ἀπαρεμποδίστως ἐφ' ἑτέρας ἐκκλησίας κληρωσυγκαταλεγῆναι. Excipe tamē Constantinopolim, & Carthaginē, quæ id jus habebāt. Balsamon ipse ibidem in fine. ὑπέξελέμοι τὸν κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸν καρχηδόνος. ἤτοι γὰρ μόνοι δύνανται, ὡς πολλάκις εἴρηται, ἀλλοτρίους κληρικὰς δέχεσθαι ἄνευ γνώμης τ̃ χειροτονησάντων αὐτούς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπολυτίκιον. Oratio, aut formula, quâ populus post liturgiam dimittebatur. Crebrò occurrit in Triodio, Liturgijs Chrysostomi, atq; Basilij. Ego exempla proferre supersedeo. Ita autem dicebatur à principio quod erat, ἀπόλυσις. Phranzes Chron. lib. III. cap. XIX. *Deinde chori psallebant.* εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. *idque tertiò: & illud,* ἀπόλυσις. Erat autem ea formula multiplex, & vnaquæq; diebus suis propria. Observo in Euchologio. καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τ̃ ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα αὐτίφωνα.

ΑΠΟΜΑΚΡΑ.

Ἀπόμακρα. Eminus. Glossæ Græcobarbaræ. μακρόθεν, ἀπόμακρα. ἐξώμακρα.

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙΝ. ΑΠΟΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ἀπομακρύνειν. Longè abesse. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφεστᾶναι. νὰ ξομακρίζῃ νὰ ἀπομακρύνει. Dicebant etiam. ἀπομακρίζειν. Occurrit alibi in ijsdem Glossis.

ΑΠΟΜΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀπομινίσκειν. Ferre. Tolerare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγαρεύει. ὑπομένει. ἀπομινίσκει.

ΑΠΟΜΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀπομυττόμενος. Risus expers. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγελάστως, χωρὶς γέλασμα ἢ γελοῖον, ἀπομυττόμενα.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΞΗΛΟΣ.

Ἀποξηλῶ. Siccus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναλέῳ. καλάξηρῳ. ξερὸς. ξεραμμῷ. ἀποξηλῶ.

ΑΠΟΡΙΒΓΕΙΝ.

Ἀποριβγειν. Pro, ἀποείπειν. Vide ῥίβγειν.

ΑΠΟΣΚΑΛΟΥΝ.

Ἀποσκαλῶν. Exſcendere. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. cap. IX. ὡίκα δὲ γένηται καιρὸς ἐπιήδῳ, ἀποσκαλώσαντες ἔρχονται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἐπιλεγόμενον ἄπρον. Anonymus De bello ſacro.

εἰς τὸ μορέαν ἔφθασαν τὸ πρώτον τῆ μάγῃ,
ἐκεῖσε ἀποσκάλωσαν τὸ ἀχαΐαν τὸ λέγειν.

Formatur à σκάλα, de quâ voce infra.

ΑΠΟΣΚΕΛΩΤΟΣ.

Ἀποσκελωτὸς. Orneoſophion. οἱ ἐλάται αὐλῶν ἀποσκελωτοὶ. Iterum. οἱ ἐλάται αὐλῶν ξενοὶ, πλὴν ἀποσκελωτοὶ.

ΑΠΟΣΤΕΛΝΕΙΝ.

Ἀποστέλνειν. Vide, στελένειν.

ΑΠΟΣΤΗΘΙΖΕΙΝ.

Ἀποστηθίζειν. Eſt illud, quod Galli dicũt, *Dire par cœur*. Palladius Hiſt. Lauſ. in vitâ Ammonij. παλαιὰν δὲ καὶ καινὴν γραφὴν ἀπεστήθιζεν, ὡς ἂν συγγράμματα ἀνδρῶν λογάδων ἀκριβέστατα τε καὶ διδύμως καὶ πιερίως καὶ στεφανίτου διῆλθεν μυρίας ἑξακοσίας. Iterũ in vitâ Marci. μάρκος δὲ ἕτερος νεώτερος ὢν παλαιὰν καὶ καινὴν γραφὴν ἀπεστήθιζεν. Paulus Monachus Collectã. lib. I. ἐκεῖνος δὲ μηδ' ὅλως γευσάμενος πρεζεύων ἀπεστήθισε ψαλμὸς τὸν μέγαν καὶ ἄλλας δεκαπέντε. Idem quoq;, ἀπὸ στήθους λέγειν, dicebãt. Euſtathius ad Iliad. ξ. κεστὸς δὲ διὰ τοῦς ἐν αὐλῷ ἀμυχαὶ τῶν γραμμῶν, καὶ οἷον κεντήσεις τῶν γραμμάτων. ὁ δὲ κεστὸς ἕτος ὢν καὶ σῆθος φορεῖται, ἀφ' ἧ καὶ τὸ ἀποστηθίζειν παρονομάζεται, καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τῶν τις παλαιῶν γραμματικῶν τὸν οἰκεῖον διδάσκαλον ἐζωγράφησε φέρουσα ἐπὶ στήθους οἰκείαν τραγῳδίαν. αἰνιττόμενος τὸ ἐπὶ στόματος ἐκεῖνον φέρειν, καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἐκστηθίζειν τὰ τραγικά. ὁ δὴ καὶ ἀπὸ στήθους λέγειν φαμὲν, ὡσὲ διαφολὴν τῆ, ἀπὸ μεμβράνας, ἢ ἀπὸ βιβλίου. Sic, *Ex corde recitare*. Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. *Prædictas lectiones ex corde, & memoriter, id eſt, ſine libro, quoniam breves ſunt, recitabunt*. Et, *corde tenus*. Andreas Abbas in vitâ Othonis Babebergenſis epiſcopi, cap. V. *Secretius eum compellans, an pſalterium corde tenus pſallere poſſet, inquiſivit*.

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΟΝ.

Ἀποστολεῖον. Templũ Apoſtolo alicui ſacrum. Menologium. τελεῖται ἡ αὐτοῦ σωτάξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τῆ ἁγίᾳ καὶ κορυφαίᾳ πέτρῳ τῷ συγκλήτῳ τῆ ἁγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. Occurrit illic pluries.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Ἀποστολὴ. Miſſio. Tributum, quod Imperatori mittebatur à Iudæis. Iulianus in epiſtolâ ad Iudæos. ἔτι πλεῖον δὲ ὑμᾶς εὐωχεῖν βουλόμενος, τὸν ἀδελφὸν ἔχων τὸν ἀδεσιμώταλον πατριάρχην παρῆνησα καὶ τὴν λεγομένην παρ' ὑμῖν ἀποστολὴν κωλυθῆναι, καὶ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλήθη ὑμῶν τινα ἀδικεῖν τοιαύταις φόρων εἰσπράξεσιν. Suidas. ἀποστολαὶ. ἀποπέμψεις. δῶρα. Sic Germanis eſt *Steur*, quod Imperatori mittunt principes civitatesq; imperij bello cũ Turcâ gerendo. Leonhartus Preſbyter in Chron. Ban. *Hæc gravamina cum prioribus taxata fuerunt ultra*

quadraginta millia florenorum Rhenenſiũ. Per quæ compulſi imponere ſteuram decimi denarij de omnibus bonis eorum. Chronica Aulæ Regiæ cap. XXVII. *Intereà verò Rex exercitum congregat, & ad bella, ſi neceſſe fuerit, ſe coaptat, generalem ſteuram, quæ Berna dicitur, ab omnibus recipit.* Aeneas Sylvius Hiſt. Bohem. cap. LXI. *Mos eſt Auſtralibus, quoties repentina Principi neceſſitas ingruit, ex ſubditis pro modo facultatum pecuniam exigere, quam vocant ſteuram.*

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ.

Ἀποστολικά. Typicum Sabæ. τῇ μὲν τελάρῃ ἑπτέρας δύο ἀποστολικὰ, καὶ ἓν μαρτυρικόν. Vide infra, στιχηρά.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΙΟΝ.

Ἀποστολίκιον. Habitus Apoſtolicus: id eſt, Pontificalis, ſive Epiſcopalis. Achmes cap. CLVIII. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἀποστολίκιον, τοῦτο εἰς τὸν πίστιν αὐτοῦ κρίνεται. Et poſteà. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι φορεῖ τοῦδε τὸ θεῖον ἀποστολίκιον ἐρυθρὸν, ἢ περιστκέλισμα, ἢ ἔνδυμα στρωμνῆς, εὑρήσει χαρὰν τῷ κόσμῳ. Iterum occurrit. cap. CCXLIX. Gulielmus Bibliothecarius, in Hadriano II. *Quidam Adrianum in ſede Apoſtolicâ pallio humeris obducto reclinatum videbant: alij eum cum Apoſtolicis inſulis miſſas celebrantem.* Nam pontifices & epiſcopi etiam *Apoſtoli* dicebantur, vnde pontificatus & epiſcopatus, *Apoſtolatus*. Nicolaus Papa in Epiſt. *Penè totus nobis orbis vndique ad limina ſeu ſedem Apoſtolicam confluens referebat, ab ſentibus quoq; id ipſum noſtro ſcribentibus Apoſtolatui.* Stephanus preſbyter in epiſt. ad Aunarium epiſcopum. *Decurſis literis Apoſtolatus tui, quo ſancti deſiderij ardor pertentat, luce clarius approbavi.* VVarnefridus De geſtis Longobard. lib. IV. cap. XXX. *Tunc etiam beatus Gregorius migravit ad Chriſtum, cum jam Focas per indictionem octavam anno regnaret ſecundo. Cuius in locum ad Apoſtolatus officium Sabinianus eſt ordinatus.* Adelbertus Archiepiſcopus Moguntinus in epiſt. ad Innocentium II. *Intelleximus totius cauſæ ordinem longè aliter, quam ſe veritas habet, ſummo Apoſtolatui veſtro innotuiſſe.*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Ἀπόστολος. Pontifex. Epiſcopus. Godefridus Villahardovinus qui Hiſtoriam Conſtantinop. ſcripſit Gallicè ante annos CCCC. *La renommée de cel ſaint home alla tant, qu'elle vient à l'Apoſtoille de Rome Innocent: & l'Apoſtoille envoia en France, & manda al prodome.* Stero in Annal. *Apoſtolicus, & Imperator Saladinus Babylonicus, terram Hieruſalem intravit.* Hinc *Apoſtolatus*, pro pontificatu, & epiſcopatu; de quo ſupra. Item quivis legati. Heſychius. πρέσβεις. οἱ πρεσβευταὶ, μεσῖται, ἀπόστολοι. Luitprandus in Legat. *Iuramento firmata ſunt, ut omnium gentium Apoſtolis, id eſt nuntijs, penes nos Bulgarorum Apoſtoli præponantur.* Et, literæ dimiſſoriæ. In l. 106. D. De Verb. Significat. *Dimiſſoriæ literæ dicuntur, quæ vulgò dicuntur Apoſtoli.* Paulus ICtus Recept. Sentent. lib. V. Tit. XXXIV. *Ab eo à quo appellatum eſt, ad eum, qui de appellatione cogniturus eſt, literæ dimiſſoriæ diriguntur, quæ vulgò Apoſtoli appellantur.* Eadem ſunt in l. vnicâ. D. de Lib. Dimiſſ. Præterea ſic quoque indigetabāt Imperato-

peratores eccleſiæ & eccleſiaſticorum ſtudioſos. Hiſmenius oſtendit. ἡ σήλη πρὸς τῷ ζευξίππῳ ἱσχνιανῆ ἐστιν, ἡ καθίδρυται πρὸς τὸ πρασίνῃ μέρος, ἱσχνιανὸς καὶ κωνσαντῖν. νέοι ἀποστόλοι. Sic Conſtantinus & Helena ἰσαποστόλοι dicuntur. In Menologio. τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων, καὶ ἰσαποστόλων, κωνσαντίνῃ καὶ ἑλένης. In Conſtitut. Manuelis Comneni. διὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων, κωνσαντίνῃ καὶ ἑλένης. Balſamon De Privileg. Patriarch. πρὸ δὲ τῆ ἁγίᾳ ἰσαποστόλῃ μεγάλῃ κωνσαντίνῃ ἄρτι πρώτας ὀρθοδοξήσαντι. Ad Conſtantinum autē quod attinet, in veneratione Conſtantinopolitanis fuiſſe ejus memoriam, ac quaſi ſanctam, certum eſt: adeóque, libet dicere per occaſionem, corona illius adſervabatur in templo maximo S. Sophiæ, pendens ſupra menſam myſticam. Obſervo apud Nicetam in Andronico Comneno, lib. II. τινὸς τῶν νεωκόρων τὸ τῆ μεγάλῃ κωνσαντίνῃ στέφος, ὅπερ αὖθις ἀπηώρητο τραπέζης τῆς μυστικῆς, καλενεγκόντος διὰ κλίμακος, καὶ τῇ τῆ ἰσαακίῳ κεφαλῇ ἐφαρμόσαντος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΕΥΑΓΓΕΛΟΝ.

Ἀποστολοευάγγελον. Lectio ex Apoſtolo, & Evangelio compoſita. Euchologium. ἀποστολοευάγγελα τῆ ὅλῃ ἐνιαυτῆ ἤγουν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων. ἔτι δὲ καὶ ἀποστολοευάγγελα εἰς μάρτυρας γυναῖκας, ὁσίας γυναῖκας, καὶ ὁσιομάρτυρας γυναῖκας.

ΑΠΟΣΩΣΤΗΣ.

Ἀποσώστης. Dux viæ, qui aliâs διασώστης. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. αἰαίδιν ἀπιζητῆσι ξενάλιαι καὶ. οἱ μὲν ὄψιδες ἄλλα μὲν λόγῳ αὐλῶν, καὶ ἄλλα τῶν αὐλῶν γυναικῶν. οἱ δὲ ἀποσώσαι τὰ μὲν ὑπὲρ τῆ κόπυ αὐλῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ τῆ κόπυ τῶν ἀλόγων αὐλῶν.

ΑΠΟΤΖΙΠΠΟΤΟΣ.

Ἀποτζίππος. Impudens. Vecors. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβης. αἰσχυντος. ἀποτζίππος. μωρὸς. Et occurrit illic pluries. Alexius Rharturus Doctr. VI. σε ποιεῖ ποδαγρὸν, εἰς χεῖρας νεκρωμένον, τυφλὸν, κωφὸν, βωβὸν, καὶ ἠμίξηρον, λάλον, ἀποτζίππολον.

ΑΠΟΤΖΙΠΠΟΧΙΑ.

Ἀποτζιππoχιὰ. Impudentia. Vecordia. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναιδείης φάρος. ἡ ἀκρωλήριν τῆς ἀποτζιππoχιᾶς. Iterū mox. ἀναισχυνίαν. ἀποτζιππoχιαν.

ΑΠΟΥΚΑΤΩ.

Ἀπεκάτω. Extra. Foris. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγραυλος. ὕπαιθρος ὅπου μένει ἀπεκάτω εἰς τὸν ἀέρα, ἢ νοτίαν, ἢ ἐξασείαν.

ΑΠΟΥΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἀποκάμιζον. Vt, ὑποκάμιζον. Sæpe occurrit in Gloſſis Græcobarbaris. Vide κάμαζος.

ΑΠΟΥ.

Ἀπῦ. Pro, ἀπὸ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλήθ. ἐλλειπὴς βοσκημάτων. λέψος ἀπῦ βοσκήματος.

ΑΠΟΤΖΥΛΟΝ.

Ἀποτζύλον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CXVI. τὰς πόδας ἔχει δυσμελαίνας ἐκ ψυχρὰς ἀπὸ τῶν ὀνύχων μέχρι τῶν γονάτων, καὶ ἀποτζύλα διεσταρμένα καὶ διυσώδη. Inquirenda eſt ſignificatio.

ΑΠΟΥ-

ΑΠΟΥΚΟΡΦΗ.

Ἀπουκορφὴ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκορυφῶζα. αὐλιθεῖζα. σκεπάζουζα τῆς ἀπουκορφῆς.

ΑΠΟΥΠΑΝΩ.

Ἀπουπάνω. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνω. ἀπαίω. εἰς τὸ ὕψ@. ὑψηλὰ. ἀπωπαίω.

ΑΠΟΦΙΣΚΟΥΝ.

Ἀποφισκῶν. *Confiſcare.* Vide infra, φίσκ@.

ΑΠΟΦΡΟΥΚΑΛΙΔΙΑ.

Ἀποφρυκαλίδια. Sordes verrendo collectæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπεργοὶ γωνίαι. εὐλελεῖς γωνίαι. εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνῆγον, ἢ ἀποφρυκαλίδια.

ΑΠΠΑΡΙΟΝ.

Ἀππάριον. Equus. Gloſſæ Græcobarbaræ. οἱ τέλειοι ἵπποι. Ἰὰ τελφομμία ἀπαίρια. Sæpiſſimè illic obvium eſt.

ΑΠΠΗΔΗΜΑ. ΑΠΠΗΔΑΝ.

Ἀπαπήδημα. Saltus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἅλμα. πήδημα. ἀπαπήδημα. Et ἀπαπηδᾶν. Saltare. Eædem Gloſſæ. ἀλλόμμ@. ἐκεῖν@ ὅπαι παπηδᾶ. ὅπαι ἀπαπηδᾶ.

ΑΠΡΑΙΔΕΥΤΟΣ.

Ἀπραίδευ@. Non ſpoliatus. Suidas. ἀπραίδευοι. τουτέστιν ἀζημίωτοι. Vide infra, πραΐδα.

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Ἀπρίλλιος. *Aprilis* menſis. Nuſquam non obvium eſt.

ΑΡΑΧΝΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Ἀραχνιατμῶ@. Araneis ſimilis. Ioannes Glycas De Van. Vitæ. ὅλοι καταπενόμεναι μαύροι καὶ ἀραχνιασμένοι.

ΑΡΒΙΝΝΗ.

Ἀρβίννη. Heſychius. ἀρβίννη, κρέας σικελοὶ. Quid ſi? πέαρ. nam pura puta Latina vox eſt, *Arvina.* Gloſſæ veteres. *Arvina.* λίπ@ ἄνευ ζαρκὸς.

ΑΡΓΑΒΙΑ.

Ἀργαβία. Vaſculum, in quo lagenas ſuas milites recondebant. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΑΡΓΑΛΕΙΟΝ.

Ἀργαλεῖον. Inſtrumentum. Pro, ἐργαλεῖον. Gloſſæ Græcobarbaræ. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἀργαλεῖον τὲς πελεκάνες.

ΑΡΓΑΛΙΚΟΝ.

Ἀργαλικὸν. Fabulum. ὑοσκύαμ@. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. 11. cap. XXXIII. ἀργαλικῆ ῥίζαν, ἤγουν ὑοσκυάμου κεκοπανισμένου μετὰ κρέα@ δώσῃς τοῦτο φαγεῖν.

ΑΡΓΑΤΗΣ.

Ἀργάτης. Agricola: Pro, ἐργάτης. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγροῖκ@. χαεικὸς. χωργιάτης. ἐργάτης. ἀργάτης.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΑ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΝ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΩΣ.

Ἀργενταρία, ſive ἀργεντάριον. *Argentarium.* Armarium, in quo vaſa argentea recondebant. Palladius Hiſt. Lauſ. in Pambone. περισήνεγκα αὐτῷ ἀργυρίαν τριακοσίων λιτρῶν ἀργύρου. Baſilic. Eclog. XLIV. τῷ λεγάτῳ τὸ ἀργύριον ἔτε ἡ ἀργυρᾶ κλίνη, ἔτε ἄλλ@ τῆς οἰκοσκευῆς ἄργυρ@ περιέχεται. εἰ μὴ καὶ ταῦτα ὁ διαθέμεν@ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ ἀργύρου. ὁ δὲ τῶν

τῶν μέλων κόσμ@, ὅτε μὴ ἐν ἀργενταρίῳ ἀπόκειται. Vlpianus l. *cum aurum.* 19. D. de auro. arg. mundo leg. *In iunctura argenteâ scio me dixisse, quod non in argentario paterfamiliâs ponebat.* Et, ἀργενταρι@. *Argentarius.* ἀργυροκόπ@: quæ vox exstat aliquoties in Anthologiâ Epigrammatum Græcorum.

ΑΡΓΙΑΚΙΝ.

Ἀργιάκιν, sive, ἀργιάκιον. Glossę Græcobarbaræ. ῥῦαξ, ἤγεν ἀργιάκιν. ἢ αὐλάκιν.

ΑΡΔΙΟΛΗ.

Ἀρδιόλη. *Ardeola. Ardea.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 11. cap. XXVII. ἀρδιόλης δὲ ληφθείσης, ὥσπερ καὶ λάκερά τινες τ῀ ὀπτιχωρίων προσηγόρευσιν, ἐρωδιὸν δὲ οἱ παλαιοὶ τ῀ ἑλλήνων ἐκάλεσαν, ἐγκέφαλον ἅμα τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ ἥπατι ἐσθιέτω.

ΑΡΗΝΑ.

Ἀρῆνα. *Arena.* Tzetzes Var. Hist. Chil. v.

ἀρῆναν δέ μοι γίνωσκε τὴν ἄμμον ὀνομάζειν.

ΑΡΙΝΙΟΝ.

Ἀρίνιον. Scobina. Suidas in Etymologico. ῥινὴ ὀξυλόνως μὲν λέγεται τὸ ἐν συνηθείᾳ ἀρίνιον.

ΑΡΙΟΝ.

Ἀρίον. Cymbium. Patella. Scholiastes Nicandri ad Theriaca. τὸ κύμβον λέγεται, καὶ κυμβίον, καὶ ἐμβάφιον, καὶ ὀξὶς. ἡ δὲ σιὴθη καὶ ἀρίον καλεῖ.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ.

Ἀριστεροί. Sinistri. Ita dicti Sabbatiani, quod sinistram abominarentur, neque ea prehendere quicquam auderent. Harmenopulus De Sectis, ο σαββαλιανοὶ καὶ ἀριστεροὶ καλῶνται, ὅτι τὴν ἀριστερὰν εἰσὶ βδελυσσόμενοι χεῖρα, δι' αὐτῆς προσίεσθαι τὸ οἰονεῖ μὴ τολμῶντες.

ΑΡΙΤΙΝΟΣ.

Ἀρίτιν@. Demetr. Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. CXC. ἐὰν δὲ φλεγμονὴ ἐπανασὴ ἐκ τῆς ὀδύνης, τρίψας ὄστρακον τὸν ἀρίτινον λεγόμενον, ἐπίχριε τὴν τ῀ ὄνυχ@ ἐκβολήν.

ΑΡΚΑ. ΑΡΚΑΡΙΟΣ.

Ἄρκα. *Arca.* Iustinianus Novell. CXXVIII. καί τι ἐξ αὐλῶν εἰς τὴν ἄρκαν εἰσφέσθαι, ἢ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ δίδοσθαι, ἢ δαπανᾶσθαι προσήκει. Hinc ἀρκάρι@. *Arcarius.* Novell. CXLVII. ταύτης δὲ ἡμῶν τῆς φιλοτιμίας ἐγκλείομεν καὶ τὰ ὁμολογηθέντα τυχὸν ἢ καὶ αὐτεπαναφορᾷ τῷ δημοσίῳ προσόδῳ τραπεζιτῶν, ἢ σκευνιαρίων, ἢ ἀρκαρίων. Et in Edicto Iustiniani XIII. Ε γένηται ἐπ' αὐλοῖς πᾶσα προθυμία, καὶ εἰσπραξις, ὅσπερ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρκαρίοις γενέσθαι διετάξαμεθα. Balsamō ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. I. δεῖ τὸς οἰκονόμους κωνσταντινουπόλεως κατὰ μῆνα, ἢ, τὸ μήκιστον, ὑπὲρ δύο, λογοποιεῖν πρὸς τὸς ἀρκαρίους.

ΑΡΚΕΥΓΕΙΝ.

Ἀρκεύγειν. Incipere. Glossæ Græcobarbaræ. αὐθερεὼν. ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος ἀφ' ἑκάτερα τοῦ μέρους ὁ πώγων ἄρχεται. ὁ τόπος ὅπου ἕνεκα ἀπὸ κάτω εἰς τὰ γένεια. ἀπὸ τ῀ ὑποίγειν μερικὸν γένεια ἀρχεύουσιν, ἢ ἀρχίζουσιν, ἢ ἀρκεύγουσιν.

ΑΡΚΙΔΙΑ.

Ἀρκίδια, sive, ἀρχίδια. Testes. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκυλον τὸ αἰδοῖον. ὀρχίδιον. ἀρχίδιν. ἢ ἀρκίδιν. Non semel illic occurrit.

ΑΡΚΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Ἀρκιοκλέπτης. Antiquus fur. Gloſſæ Græcobarbarę. ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. ὁ παλαιὸς κλέπτης. ὁ ἀρκιοκλέπτης.

ΑΡΚΛΑΙ.

Ἄρκλαι. *Arculæ*. Machinæ extra muros vrbis prominẽtes. Nicetas in Man. Comneno. lib. IV. μίαν εἰσιόντες τῶν ἐκπρεμῶν τῆ τείχες, καὶ πευσάντων ἔξωθεν μηχανῶν, ἄρκλας οἵδε ταύτας ἡ κοινὴ καὶ παύδημος φοίτις καλεῖν, τῶν κλεῶν τὰς ἀπάθας εἵλκυσαν. In Etymologico Suidæ. ῥύφακτοι, ξύλινοι θώρακες πύργων. τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα. ἢ αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ἢ τὰ κάγκελα, ἢ αἱ λεγόμεναι παρ' ἡμῖν ἄρκλαι. Et iterũ alibi. σκευιάριοι. οἱ χαλκοφύλακες βασιλέων. σκευία γὰρ αἱ ἄρκλαι. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἤτοι ἐλέλια, ἄρκλαι. ἤτοι ἁρμάριον.

ΑΡΚΛΗΤΖΑ.

Ἀρκλήτζα. Idem quod, ἄρκλα. *Arcula*. Anonymus De nuptijs Theſei.

κεἰς τὸν κορφὸν τῆ κιονίε ὁλόχρυζον ἀρκλήτζιν,
μὲ τέχνη μορφοκάμοτη ἀπὸ ψηλὸν τεχνίτην,
μάζα σκεῦνο ἔτοιμαν, καὶ βάλασι τὸν τέφραν.

ΑΡΚΟΥΔΟΣ.

Ἄρκουδος. Pro, ἄρκτος. Vrſus. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. II. ἄρκτοις. ἀρκούδοις. Alexius Rharturus Doctr. VI. τρέφει τὰ θηρία τὰ θανάσιμα, τοὺς λέοντας, τοὺς ἀρκούδας, τοὺς ὄφεις.

ΑΡΜΑΔΑ.

Ἀρμάδα. Exercitus. Claſſis. Ex idiomate Italico, *Armada*. Gloſſæ Græcobarbaræ. φωσάτον, ἢ ἁρμάδαν. ἤγαγε στρατὸν. Chronicon Conſtantinop. ἔπεμψαν μετὰ πολιορκίας μικρᾶς καὶ ταχέως νέας τεσσαρακόντας, ὅπως πυροπολήσωσι τὴν ἁρμάδαν ἀχαρίτων κρυφίως. Iterum. καὶ τοῦτο ἀκέσασα ἡ λοιπὴ ἁρμάδα εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναύπακτον. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἔκαμψε ἁρμάδα μεγάλη, καὶ φοσσάτα πολλὰ τῆς στερέας.

ΑΡΜΑΔΟΝ.

Ἁρμάδον. Vehiculum. Cyrillus in Lexico. ὀχεῖον, ἁρμάδον.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΑΡΕΙΟΝ.
ΑΡΜΑΜΕΝΤΗΡΙΑ.

Ἁρμαμεντάριον. *Armamentarium*. Chronicon Conſtantinop. πρώην μὲν ὁ μαυρίκιος ἁρμαμεντάριον αὐτὸ ἔκτισε. Vel quoque ἁρμαμεντηρία. Suidas. ἁρμαλιὰ, ἡ τροφὴ, τὸ ἁρμάμαξά τινες ψιλῶσι ἀφελόγως. ἁρμαμεντηρία. Corrigo. ἁρμαλία. ἡ τροφὴ. ἤτοι ἁρμάμαξα. τινὲς ψ. ἀ.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΟΝ.

Ἁρμάμεντον. *Armamentum*. Cedrenus. ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς τὸν στρογγύλον ἡλιακὸν τῆς μαγναύρας, στήσας ἐν τῷ μεσαυλίῳ τὸν ἰδίαν στήλην. καὶ ἀπέθηκεν ἐκεῖ τὸ ἁρμάμεντον. Iuſtinianus Novell. LXXXV. εἰ δέ τινέων καταςκευάζοι, τοῦτο ἀφορεῖσθαι παρ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θείῳ ἡμῶν εἰς φέρεσθαι ἁρμαμέντῳ προσιθησόμενον τοῖς ἐκεῖσε ἀπαφιμένοις δημοσίοις ὅπλοις. Chronicon Conſtantinop. ἡ στήλη ἱσαμένη ἐν τῷ ἁρμαμέντῳ φωκᾶ τοῦ στρατηγοῦ ἐστί.

ΑΡΜΑΡΗ. ΑΡΜΑΡΙΟΝ.

Ἁρμάριον. *Armarium*. Nugatur ille Græcus magiſter, qui ſuæ Græciæ tribuit,

buit, & putat ἑρμάριον esse dicendum. τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἁρμάρια, ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι, ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τῆ ἁγίᾳ διονυσίᾳ. Basilic. Eclog. XLIV. κάψαι, καὶ ἁρμάρια, τὰ μὴ ἕνεκεν βίβλων, ἢ ἐσθῆτος, ἢ ὁπλων ἐυτρεπισθέντα. Corrigendus est Paxamus Geoponic. XVIII. βάλλε γάλα εἰς τὰ αὐλὰ σκευάρια, καὶ θὲς αὐλὰ εἰς κιβωλάριον, ἢ ἁρμάριον ἔνθα αὖ ἀκίνητα μένῃ. Editur vulgò: κιβωτάριον, ἢ μαρμάριον. Hodiè etiam ἁρμάρη dicũt, Corona pretiosa. ἁρμάρη. *Promptuarium.* ταμίειον.

ΑΡΜΑΣΙΑ. ΑΡΜΑΣΜΕΝΟΣ.

Ἁρμασία. Conjugium. Glossæ Græcobarbaræ. γάμος. τῆ ὑπανδρεμάτος. καὶ ἁρματίας. Item ἁρμασμὸς. Conjugatus. Occurrit pluries in ijsdem Glossis.

ΑΡΜΑΤΑ.

Ἅρματα. *Arma.* Basilic. Eclog. LVII. ὁ κλέψας ἀλλότριον ὅπλον, τῆ βαθμῆ τῆς στρατείας ἐξωθεῖται. Thomas Magister. ὅπλα ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ζεύγνυνται. οἱ δὲ ὅπλα ὁπλων λαμβάνοντες ἀ καλῶς χρῶνται. Occurrit sæpissimè in Glossis Græcobarbaris, & apud Achmetem. Lex Burgund. Tit. XVIII. *Ille cuius arma est, nihil pro hoc solvat, nisi fortè arma in manu teneat, ut homini periculum possit inferre.* Vides Latinos quoq; Barbaros extulisse Græcorum more.

ΑΡΜΑΤΟΙ.

Ἁρμάτοι. *Armati.* Basilic. Eclog. LX. ὁ μόνος ὁ ἁρπάζων, ἀλλὰ καὶ ὁ σωάγων ἀνθρώπους ἁρμάτους ἤτοι τὸ ζημιῶσαι, ἢ ἁρπάσαι, δόλον ποιεῖ.

ΑΡΜΑΤΟΥΝ.

Ἁρματῶν. *Armare.* Glossæ Græcobarbaræ. ὡπλίσαν. ἁρμάτωσαν. ἁρματώσασιν. ἢ αὐτισάθησαν, ἢ ἔσησαν ἁρματωμένους ἐναντία. Corona pretiosa. ἁρματωμένος. *Armatus.* ὁπλίτης. Bartholemęus Monachus in Elencho Agareni. ἐξαφνήσωμεν αὐλὲς ὅτι ἀμέριμνοί εἰσι, καὶ ἁρματώθησαν.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΑΙ.

Ἁρματέραι. *Armaturæ.* Milites gravibus armis vtentes. Interpres in Ptolemæi Tetrabiblum, lib. IV. ὁπλορχήσας, οἵπερ εἰσὶν οἱ μεθ' ὅπλων ὀρχούμενοι, ὃς καλῶσιν ἁρματέρας.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΟΣ.

Ἁρμάτερος. Armorum faber. Mauricius Strateg. I. βεκινάτορας, ἁρματέρους, ζαμιάτωρας, τοξοποιὲς, ζαγιτοποιὲς, καὶ τὲς λοιπὲς τοὺς τὴν διατύπωσιν. Sed, ἁρματεργὲς, legendum potius censeo.

ΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ.

Ἁρματώνειν. Idem quod ἁρματῶν. *Armare.* Alexius Rhartutus Doct. VI. ζητῶντες βοήθειαν ἁρματώννωλαι πολλὰ εἰς ὅλλον τὲς κορμὴ. Laonicus Cretensis ad Batrachom. καθοπλίζεσθε, ἁρματόννεσθε. Glossæ Græcobarbaræ. ὡπλίσαν. ἁρμάτωσαν. ἁρματώζασιν.

ΑΡΜΑΤΩΡΙΟΝ.

Ἁρματώριον. *Armatorium. Armamentarium.* Cedrenus. εἰσδραμὼν εἰς τὸ παλάτιον, ἥρπασε τὸν φιλιππικὸν, καὶ ἤγαγεν εἰς τὸ ἁρματώριον τῶν περσίνων. In Lexico Stephani. πέλται, μικρὰ ὅπλα ἔχοντα κύμβαλα προσπεπηγότα, ἅπερ λέγουσιν οἱ ῥωμαῖοι ἁρματώρια.

ΑΡΜΕΓΕΙΝ.

Ἀρμέγειν. Pro, ἀμέλγειν. Mulgere. Corona pretiosa. ἁρμέγειν. *Mulgere.* ἀμέλγειν.

ΑΡΜΕΛΑΥΣΙΑ.

Ἀρμελαύσια. *Armelausia.* Suidas in Etymologico. ἁρμελαύσιον, παρὰ τὸ ἅρμα τὸ ἐπαίω τῶν ὄπλων. Vide Glossas Rigaltij.

ΑΡΜΟΣΤΑΤΙΩΝ.

Ἁρμοστατίων. *Armistatio.* Armorum statio. Obsidio. Vide Rigaltij Glossarium.

ΑΡΜΥΡΟΝ.

Ἄρμυρὸν. Pro, ἅλμυρὸν. Salsum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλάθαρον. ἁλμυρὸν. ἁρμυρὸν.

ΑΡΝΑΔΕΣ.

Ἀρνάδες. Agni. Glossæ Græcobarbari. ἢ ποόβατα. ἢ ἀρνάδες.

ΑΡΝΗ.

Ἀρνή. Corona pretiosa. ἀρνὴ. *Agnus.* ἀμνὸς.

ΑΡΟΥΛΑ.

Ἀρυλα. *Arula.* Aristophanis Scholiastes ad Acharnenses. ἐχάραν, τὴν νῦν καλυμβήλω ἀρύλαν.

ΑΡΠΑ.

Ἅρπα. Italicum, *Harpa.* Barbitus. Instrumentum musicum. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

ἐκρέμτιεν εἰς τὴν χέραν της μία ἅρπα, καὶ σκάφη.

Et occurrit illic pluries.

ΑΡΣΗΝΑΛΗΣ.

Ἀρσηνάλης. Navale. Armamentarium. Sumptum ex Italico idiotismo. *Arsenale.* Vetus inscriptio.

ΒΑCΙΛΕΥC. ΘΕΟΦΙΛΟC
ΤΙΟC. ΜΙΧΑΗΛΟC. ΒΗΓΑ
ΑΡΧΩΝ. ΔΙΚΑΙΟC. ΚΑΙ
ΕΥΛΑΒΗC. ΚΑΙ. ΠΡΟC. ΤΟΥC
ΠΑΡΟΙΚΟΥC. ΑΥΤΟΥ. ΑΝΗΡ
ΑΓΑΘΟC. ΕΚΤΙCEN. ΠΡΟC
ΑΝΑΠΑΥCIN. ΤΟΥ. ΛΑΟΥ
ΤΟΥΤΟΝ. ΜΕΓΑΛΟΤΑΤΟΝ
ΑΡCΗΝΑΛΗΝ.

ΑΡΣΗΣ.

Ἄρσης. Pro, ἄρτλω. Mas. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. 111. ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν περδίκων, ἔχει ἥλω ὄπισθεν κόρνον.

ΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Ἀρτάριον. Pedule. Glossæ. πεδύλια, ποδῶν καλύμματα. τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμήνευσαν. Suidas. ἀρτάρια παρ' ἡμῖν, οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι. Corrigo apud Etymologicum in πῖλω. σημαίνει δὲ καὶ ἀρτάρια, ποδυνία. Malè hodiè ὀρτάρια. Et apud Isaacium Tzetzem ad Lycophronem. ἀσκέρα κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία λέγεται, ἤτοι τὰ ἀρτάρια. Editur illic quoque, τὰ ὀρτάρια. Atque ita quater illic scribitur eâdem paginâ, constanti mêdo. Ioānes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. β'. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια.

ΑΡΤΕΛΑΡΙΑ.

Ἀρτελαρία. Italicum est, *Artigliaria.* Phortius. περὶ στρατ. πραγματ'. lib. 1.

γίνονται καὶ ἐνοχλία,
καὶ δέχονται ἀρτελαρία.

Iterum lib. 11.

μετὰ τὴν ἀρτελαρία,
θέσιν τὰ χαμπιενία.

ΑΡΤΖΗ-

ΑΡΤΖΗΝΙΚΟΣ.

Ἀρτζηνικὸς. Masculus. Virilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄῤῥεν. ἄρσεν. ἀρσενικὸν. ἀρτζηνικὸν. Iterum alibi. φωνὴν ἀρσενικὴν, ἢ ἀρτζηνικὴν.

ΑΡΤΖΙΒΟΤΡΙΟΣ.

Ἀρτζιβότριος. Septimanæ nomen. Anastasius Cæsariensis episcopus de Artziburio. λελυμμέναι ἀπὸ τῶν κανόνων ἑξ ἑβδομάδαι εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἤγουν ἡ προφωνήσιμος, ἣν καὶ ἀρτζιβότριον ὀνομάζομεν. Vide προφωνήσιμος.

ΑΡΤΟΣΠΟΓΓΙΤΗΣ.

Ἀρτοσπογγίτης. In Lexico Stephani. κλύσαι. ἀρτοσπογγῖται.

ΑΡΤΥΣΙΕΣ.

Ἀρτυσίες. Aromata. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΡΧΑΡΙΟΣ.

Ἀρχάριος. Novitius. Hesychius. εἰσαγωγικὸς, νεαρὸς, ἀρχαρίους. Palladius Hist. Lausi. in Marco. καὶ προσκαθέζομαι τῇ θύρᾳ τῆς κέλλης αὐτῆς, ὡς ἄτε ἐγὼ ὁ ἀρχάριος νομίζων αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥσπερ καὶ ἦν. Anonymus de Silentio. ἀποικίλον μόνον, ἀλλὰ καὶ νόσιμον, καὶ σωλῆνα, καὶ ὠφέλιμον τοῖς ἀρχαρίοις, καὶ μέσοις, καὶ τοῖς τελείοις. In Euchologio ἀκολουθία legitur, εἰς ἀρχάριον ῥασοφορεῖα. In Querolo, ἀρχάριοι, *Incipientes* sunt. *Quid ad hæc vos dicitis novelli atque incipientes nunc mei.*

ΑΡΧΗΝΙΖΕΙΝ. ΑΡΧΗΝΕΙΝ.

Ἀρχηνίζειν. Incipere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ τοῦ οἱοίσ τόπου γένεια μερτικὸν ἀρχεύουσιν, ἢ ἀρχηνίζουσιν, ἢ ἀρκεύγουσιν. Dicebant etiam, ἀρχηνάν. Ioannes Glycas de Van. Vitæ. Ἐκείνη τοῦ ἀρχηνήσει, καὶ σὺ παιδάζῃς πάλιν.

ΑΡΧΙΔΙΑ.

Ἀρχίδια. Pro, ὀρχίδια. Vide ἀρκίδια.

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀρχιδιάκονος. Primus diaconorum. Hic quidem non eligebatur à Patriarchâ, aut sacrorum antistite, sed à tempore constituebatur: quippe qui inter diaconos diutissimè fuisset, illum penes erat primitiva. Ideóque omnes alios diaconos, quibuscunque etiam officijs & dignitatibus honoratos, tam in templo, & sacro tribunali, quam in sacrâ communicatione antecedebat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. τὸ ἀρχιδιακονικὸν ὀφφίκιον οὐκ ἔστιν ἀρχοντίκιον, οὐδὲ ἐκ φιλοτιμίας ἀρχιερατικῆς, ὥσπερ τὰ ἀρχοντίκια. περιφορᾶς δὲ πολλῶν ἡλίων ζυμπέρασμα. διὸ καὶ ὡς χρόνῳ ἐδίδου πόσε δώρημα ὁ ἀρχιδιάκονος ἔχει τιμὴ ὑπεροχὴ ὅπου πάντων τῶν διακόνων, εἴτε ἀρχοντικίοις ὁποιοισοῦν τελίμωται, εἴ τε καὶ μή, ἔν τε τῷ ναῷ, ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, καὶ ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων μυστηρίων. Et olim quidem erat in clero tam Ecclesiæ quam Imperatoris: sed postea Ecclesia caruit, habuitque solus Imperator. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. εἰς μὲν τὸ παλαιὸν εἶχε ἡ ἐκκλησίας ἀρχιδιάκονον, νῦν δὲ οὐδαμοῦ, ἀλλ' ἔχει τοῦτον ὁ κλῆρος τοῦ βασιλέως. Designabat autem eum Imperator ex ordine Exocatacœlorum. Idem Codinus. ὁ βασιλεὺς ὅτε προβάλλεται τὸν ἀρχιδιάκονον, ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξωκατακοίλων (ita legendum, non ἐξ κατακοίλων, infra ostendam.) τάξεως, ὡς ἐντιμωτέρων τῶν ἄλλων ὄντων, προβάλλεται τοῦτον, καὶ ἐκ ἄλλοθεν.

Sed sunt ne hæc contradictoria à tempore constituti archidiaconum, & ab Imperatore. Sunt certè. At sciendum de isto loqui Episcopum Citri, qui olim erat in clero Ecclesiæ, Codinum verò de Imperatoris. Atque ita concilio. Porrò archidiacono succenturiatus erat, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, cujus munus, principibus & antistitibus post ingressum benedicere, diebus nō festis evangelium portare, connexiones & petitiones in ijs facere: præterea, absente archidiacono, tempora diaconis amboni inserviētibus assignare, & in alijs quibusdam rebus ejus vices supplere. Et hæc etiam discimus ex Responsis ejusdem Episcopi, cujus ista verba sunt. αὐτὸ ἐστὶν ἡ μετὰ τιὼ εἴσοδον εὐφημία τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχιερέων. τὸ ἐν ταῖς λιταῖς βαστάζειν τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰς ἐν αὐλαῖς σωσπάς καὶ αἰτήσεις ποιεῖν. τὸ, ὑπόνιπτον τῷ ἀρχιδιακόνῳ διδόναι καιρὸς τοῖς ἐν τῷ ἄμβωνι διακόνοις, καὶ ἄλλά τινα τάττει ὑστερήματα ἐκπληροῦν. Introducebat item diaconos communes in munus ac stationem suam. Locum autem non tenebat proximum ab archidiacono, quippe præcedebant omnes Exocatacœli, qui erant διάκονοι ἀρχοντικοὶ, ut infrà dicemus; sed primum inter diaconos minores. Indicat hoc istis verbis Codinus. ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων πρῶτος τῶν κοινῶν διακόνων.

ΑΡΧΙΖΟΥΠΑΝΟΣ.

Ἀρχιζωπάνος. Vestiarij principis præfectus summus apud Servios. qui πρωτοβεστιάριος apud Constantinopolitanos. Vide ζωπανος.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ.

Ἀρχιμανδρίτης. Præfectus cœnobij. Henoticum Zenonis. σὺν τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, καὶ θεοσεβεστάτοις κληρικοῖς, καὶ ἀρχιμανδρίταις, καὶ μονάζουσι. Iustinianus Novell. v. καὶ τοῦτο κωλύσουσιν οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ οἵ γε ἀρχιμανδρίται λεγόμενοι. Novell. CXXIII. abbatem facit. κελεύομεν τοίνυν τὸν ἡγούμενον, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τὰς ἐν ἑκάστῳ μοναστηρίῳ προβάλλεσθαι μὴ παύτως καθὰ καθιεῖς τῶν μοναχῶν. Huc pertinet illud, quod in vetere Onomastico legitur. *Abbatissa.* ἀρχιμανδρίτης.

ΑΡΧΙΣΑΓΙΤΤΑΤΩΡ.

Ἀρχισαγιττάτωρ. Sagittariorum præfectus. Leo Constit. IV. Ἐπισκέψαι αὐτοῖς δεκάρχας χρησίμους, καὶ ἄρχοντα ἕνα τὸν λεγόμενον ἀρχισαγιττάτωρα, ἤγουν ἀρχιτοξότην. Ita correxi. In MSto. erat, ἀρχισαγιττάτωνα.

ΑΡΧΙΣΜΑΤΟΝ.

Ἀρχίσμαλον. Saltatio. Glossæ Græcobarbaræ. εἶδος ὀρχήσεως, ἤγουν ἰδέα τοῦ ὀρχίσμαλος, ἢ ἀρχισμάτος.

ΑΡΧΟΝΤΑΡΕΙΟΝ.

Ἀρχονταρεῖον. Tentorium ante cortem Imperatoris orientem versus collocari solitum. Vide Glossarium Rigaltij. Iacobus Diaconus in vitâ S. Pelagiæ. κελεύει αὐλῷ, ἄπελθε εἰς τιὼ οἰκίαν, καὶ ἀναχαίψας πάντα τὰ ἐν τῷ βεστιαρίῳ μου, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρχονταρείῳ, καὶ φέρε ὧδε. Sed illic legendum potius cōseo, ἐν τῷ ἀργενταρείῳ.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ.

Ἄρχοντες. Hi sex erant in ecclesiâ. ὁ τῶν

τῶν μοναστηρίων, ὁ τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ τῆ εὐαγγελίᾳ. ὁ τῶν φώτων. ὁ τῶν ἀντιμινσίων. ὁ τῶν κοντακίων. Enumerat eos hoc ordine Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. & addit munera singulorum. Hæc sunt eius verba. ὁ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, ἔχων μελὰ τῆ μεγάλῃ σακελλαρίᾳ τὴν τῶν μοναστηρίων ἐνοχὴν. ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, μελὰ τῆ σακελλίᾳ. ὁ ἄρχων τῆ εὐαγγελίᾳ, εἰς τὸ κρατεῖν τῆτο εἰς τας λιβας. ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ἔχων τὴν ἐνοχὴν τῶν νεοφωλίσων. ὁ ἄρχων τῶν ἀντιμινσίων, εἰσάγων τὰς εἰσερχομένῃς εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν. Atq; hi quidem in quintâ pentade: sextus ab his vltimus est septimæ. Quod verò attinet ad τὸν τῆ ἐκκλησιῶν, is non solus erat, sed duo adhuc alij cum eo. Observo ex Responsis episcopi Cirri ad Cabasilam. μετ' αὐτὰς οἱ τρεῖς ὁσιάριοι, καὶ μετ' αὐτὰς οἱ τρεῖς ἄρχοντες ἐκκλησιῶν. Sed hoc monendũ est, quod legitur apud Cabasilam in Quæsitis. περίσαλαι τῶν ὅλων διακόνων ὡς ἀρχιδιάκονον, καὶ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων. Ne quis erret. Nam ibi, οἱ ἄρχοντες ἐκκλησιαστικοὶ, nõ sunt isti de quibus hîc agimus; sed Exocataceli, qui διάκονοι ἀρχοντικοὶ appellabantur, ut infra in ἐξωκατάκοιλοι ostendemus.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΙΟΝ.

Ἀρχοντίκιον. Dignitas τῆ ἄρχοντος. Balsamon ad Concil. VI. Can. VII. ὀφφίκια μὴτοι ἐκκλησιαστικὰ λέγονται τὰ ἀρχοντίκια. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τοιαύτῃ μὴ ἔνι ἡ παλαιτέρα τῶν ἀξιάδοσις εἶχε τὴν τῶν ἀρχοντικίων τάξιν, καὶ τάσιν. Et posteà. κἀντεῦθεν ἐδὲ ἡ τάσις τ' ἀρχοντικίων ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως ἔμενεν, ἀλλὰ μεταικενίηται τοῖς ἀρχιερεῦσι δοκῶν. Et aliquoties ibidem. Occurrit quoq; apud Codinum, & alios plures.

ΑΡΧΟΝΤΙΝΕΙΝ. ΑΡΧΟΝΤΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀρχοντίνειν, sive, ἀρχοντινίσκειν. Principem agere. Glossæ Græcobarbaræ. βλῃθυνίσκει. βολυνίσκει. βλατινίσκει. ἀρχοντινίσκει. Iterum alibi. πότε θέλω βλατίνειν. πότε θέλω ἀρχονλίνειν.

ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΟΙ.

Ἀρχονλόπουλοι. Anna Comnena lib. VII. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βλγαρόφυγον διατείβων, μέρ@ τῆ στρατῆ ἐκλεξάμν@, λογάδας ἁπάνλας, καὶ αὐλὰς τὰς ἀρχονλοπούλας λεγομένας, καλᾶ τῶν σκυθῶν ἔπεμψεν. Et magnus eorum numerus erat. Ecce ibidem paullò post. καὶ ἀγχεμάχᾳ τῆς συμβολικῆς καλασάσης, πίπλεσι τῶν ἀρχονλοπούλων ὡσεὶ τριακόσια, ἐκθύμως μαχόμενοι.

ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἀρωματικὸς. Aromatarius. Corona pretiosa, ἀρωματικὸς. *Aromatarius.* μυρεψικὸς.

ΑΣΑΒΟΥΡΩΤΟΝ.

Ἀζαβούρωτον. Non saburatum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνερμάτις@ ναῦς. καρᾶβιν ἀσαβούρωτον.

ΑΣΒΕΣΤΑΡΙΟΝ.

Ἀσβεσάριον. Calcaria. Domus coquendæ calci. Extat in Turcograecia Cruslij.

ΑΣΒΕΣΤΟΤΥΡΟΣ.

Ἀσβεσότυρ@. Ioannes Curopalates in Michaele Theophili, F. ἐλέξαμεν ἐν τῆ οἰκίᾳ, ψωμῶ πιτυρώδες ἔφεσιν ἔχοντα, καὶ ἀσβεσοτύρῳ.

ΑΣΗΚΡΗ-

ΑΣΗΚΡΗΤΕΙΟΝ.

Ἀζηκρητεῖον. Conclave ſecretioris conſilij. Cedrenus. δεξάμδρ & ταὶς μηνύσεις ὁ βασιλεὺς ὅτι ϑημαλός τε ἐν τοῖς ἀσηκρητείοις ἐκάθιζε, καὶ ἀκριβὴς ἐξετασὴς τ̃ μλωυϑέντων ἐγίνετο. Quæ totidem verbis apud Ioannem Curopalatem in Michaële Rhancabe: ſed malè illic. ἀζηκρητείοις eſt in Regio Codice MSto. Erat autem illud tempore Michaëlis Theophili F. prope Hippodromum. Ioannes Curopalates in vitâ ejus. ὡς ἓν ὁ θεόκτις & προέκοπεν ἐξιὼν, τότε ζωύϑημα ὀρϑὲν ἔγνω, φυγῇ τὴν ζωηρείαν πραγματεύσαϑαι ὡήϑη. ἡ φυγὴ δὲ πρὸς τὸν ἱππόδρομον καὶ τὰ ἀσηκρητεῖα, ἐκεῖζε γὰρ τότε τὸ τῶν ἀζηκρήτις ἦν καταγώγιον.

ΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

Ἀζηκρήτης. ſive ἀζηκρῆτις. *A ſecretis.* Suidas. γραμματεὺς, νοτάριος. τὸν τῶν ἐπορρήτων γραμματέα ἀζηκρῆτις καλεῖζι τὸ ἀξίωμα ῥωμαῖοι. Menander in Eclog. de Legat. πρῶτον μὲν γὰρ κατὰ μέζον τ̃ ὁδοιπορείας τῶν τις ὧδε πέρζας τοῖς βαζιλικοῖς τε καὶ δημοσίοις πράγμαζιν ἐξυπηρετημένων (ὡς εἴ τις λαλίνων χρήζατο φωνῇ, ἀζηκρῆτις ζε προζαγορεύσδεν) ὑπαλλάζας εἴρετο ζφᾶς, ὅτι βέλοιντο, & ὅτι ἥκοιεν. Conſtantinus Manaſſes in Annalibus.

ὠνάκτων ὑπογραμματεὺς, ὃν φασιν ἀζηκρήτιν.

Eodem modo *A ſecreta* Latinis. Carolus Magnus de Cultu Imag. lib. IV. cap. IX. *Mox ut Leontius A ſecreta conſpexit, magnum ſe ſui erroris emolumentum invenisse putavit.* Et πρωτασηκρῆτις, ſive πρωτοτηκρήτης, qui in eo ordine primus, ut infra dicemus. Hallucinantur verò viri docti, qui τὸν ἀσηκρῆτις, & τὸν ὅτι τῶν σεκρέτων eundem eſſe exiſtimant; cum hic eccleſiaſticus fuerit, ille politicus. Dicemus infra in σιλέντιον. Poſteà πρωτοκανκελλάριος indigitari cæpit. Hincmarus epiſt. III. cap. XVI. *Cui ſociabatur ſummus Cancellarius, qui A ſecretis olim appellabatur, erantque illi ſubiecti prudentes & intelligentes ac fideles viri, qui præcepta regia abſque immoderatâ cupiditatis venalitate ſcriberent, & ſecreta fideliter cuſtodirent.*

ΑΣΗΜΑΔΕΥΤΟΣ.

Ἀζημάδευτος. Vide, ζημάδι.

ΑΣΗΜΕΝΟΣ.

Ἀζημένος. Vide, ἀσιμένος.

ΑΣΗΜΙΝ. ΑΣΗΜΙΚΟ.

Ἀζήμιν. Argentum. Corona pretioſa. ἀζήμιν. *Argentum.* ἄργυρος. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. I.

καὶ σίδηρον, καὶ βολίμιν,
καὶ χρυζάφι, καὶ ἀζήμιν.

Arithmetica Adeſpota. χρυζάφιν ἦν ἑξαγίων κ΄. ἄζημιν ἑξαγίων ιε΄. Item, ἀζημικὸ. Argentarium. Corona pretioſa. ἀζημικὸ. *Argentarium.* ἀργυρεῖον.

ΑΣΙΚΟΜΕΝΟΣ.

Ἀζικομὸς. Corona pretioſa. ἀζικομὸς. *Elevatus.* ἐπαιρόμδρ.

ΑΣΙΜΕΝΟΣ.

Ἀζιμὸς ſive, ἀζημὸς. Argenteus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀργυρέα. ἀργυρὴ. ἀζιμένη. Occurrit illic pluries.

ΑΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΤΟΣ.

Ἀζιμοκόντευτος. Inacceſſus. Cui appropinquari non poteſt. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀποπέλας εἰς τὴν γῆν, ἀζιμοκόνλευ εἰς τὴν γῆν.

ΑΣΙ-

ΑΣΙΜΩΜΑ.

Ἀσίμωμα. Opus argenteum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀργυρώμαλα, καὶ χρυσώμαλα. ἀζιμώμαλα, καὶ χρυσώμαλα.

ΑΣΙΜΩΤΟΣ.

Ἀσίμωτος. Inacceſſus. Gloſſę Græcobarbaræ. ἀπροσπέλαστος. ἀπλησίαστος. ἀσίμωτος.

ΑΣΚΗΤΗΡΙΟΝ.

Ἀσκητήριον. Quod funera curabat, conſtabatque ex aſcetrijs ſive canonicis mulieribus pſallentibus octo, & acoluthis tribus. Iuſtinian. Novell. LIX. θεσπίζομεν ἑκάστῃ κλίνῃ πρεπόντως διδομένῃ ἐν ἀσκητήριον ἤτοι ἀσκητριῶν ἢ κανονικῶν μὴ ἔλαττον ὀκτὼ γυναικῶν ψαλμῳδούντων τῆς κλίνης, καὶ ψαλλουσῶν, καὶ τριῶν ἀκολούθων. Inſtituit Anaſtaſius Imperator, & poſteà, cum infringeretur, confirmavit Iuſtinianus. Videre eſt ex loco citato, & Iuliano Anteceſſore, Novellâ LIII. *Reditum funeribus deſtinatum à divæ memoriæ Anaſtaſio imperatore confirmavit, & funeribus deputavit, & dedit ſingulis cadaveribus, ſive ſingulis lectis mortuorum, unum aſceterium: id eſt, octo ſanctimoniales pſallentes, & tres acolythos.*

ΑΣΚΛΑΒΩΤΟΣ.

Ἀζκλάβωτος. Liber. Nam ζκλάβις, ſive ζκλάβος, ſervus eſt, ex idiomate exotico, ut infra dicemus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδέλευτος. οἰκέτης, ἀζκλάβωτος. δοῦλος.

ΑΣΚΟΔΑΒΛΑ.

Ἀζκοδάβλα. Lagena. Vide Gloſſarium amiciſſimi Rigaltij.

ΑΣΚΟΚΗΛΗ.

Ἀζκοκήλη. Planudes in Vitâ Æſopi. πότερον, σέλεχός ἐστι δένδρου, ἢ ἀνθρώπου; ἕτερον εἰ μὴ φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει μὴ ἔχειν ἀσκοκήλη.

ΑΣΠΑΜΕ.

Ἀσπάμε. Corona pretioſa. ἀσπάμε. *Eamus.* πορευθῶμεν. Auctor Hiſtoriæ Apollonij Tyrij.

κεράζει τὸν Ἀπολώνιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν,

λέγει τὸν, ἀσπάμε ὡς ἐμέ, νὰ πάρωμεν ἀέρα.

Anonymus De Lupo & Vulpe.

λέσιν ας δεφόμουν λοιπὸν, εἰς τὸ λιβάδι ἀζπάμε.

ΑΣΠΑΣΤΡΕΥΤΟΝ.

Ἀσπάστρευτον. Vide σπαστρεύειν.

ΑΣΠΡΑΔΑ.

Ἀσπράδα. Albedo. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλφὸς. λευκή τις ἐν τῷ σώματι. ἀσπράδα, ἢ ἄσπρισμα. ἢ ἐγλάμπρυσμα κάποιον εἰς τὸ σῶμα.

ΑΣΠΡΙΖΕΙΝ.

Ἀσπρίζειν. Albicare. Dealbare. Anonymus De nuptijs Theſei.

μὲ χέρια τῆς ἔμορφα ἀσπρίζουν ὡς τὸ χιόνι.

Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ.

ἡ τείχες μας ἀσπρίζασιν, τὸ δέρμα μας ζαρώνει.

Occurrit quoque apud Nicetam.

ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΑΣ.

Ἀσπροδόντας. Qui habet candidos dentes. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀργιόδων, ἀζσπροδόντας.

ΑΣΠΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ.

Ἀζωροκόκκινος. *Albococcinus.* Codinus. τὸ δὲ λοιπὸν συβαλλάρεα ἀζωροκόκκινον, ἄνευ χρυσαφίδος τινὸς. Anonymus De Nuptijs Theſei.

Τὰ ποίζωπα τὰ ἔμορφα με παῤῥησίαν ἐδιέιχναν,
ἀλλάσων ἀζωροκόκκινα.

Iterum alibi.

ἀλήθεια ἐθαυμάζετον πῶς ἐν' ἀλοχριασμῷ,
πῶς ἦτον ἀζωροκόκκινος, πῶς ἦτον μαυρισμῷ.

ΑΣΠΡΟΝ.

Ἄζωρον. Album. Gloſſæ Græcolatinæ. *διωάριον λευκὸν. Aſprum.* Iterum. ἔκλευκον. *Aſprum.* Faſti Siculi. *Φορέσας τιχάριν ἄζωρον ὠδαγαῦδιν.* Hinc ἀζωρότης, *Candor*, in citatis Gloſſis, quod ἀσπράδα, in Græcobarbaris: & compoſitum χρύσασπρον, apud Codinum de Offic. Aulæ Conſtantinop. τὸ δὲ ἐφεξῆς, ἕως κάτω, χρύσασπρον κεκλωσμένον. Nicetas in Andronico, lib. II. ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐντετυλιγμένον ἄζωρον ταινὸν μετὰ λωρίων. Et numni quoque genus erat. Gloſſæ citatæ. *διωάριον λευκὸν. Aſprum.* Chronicon Conſtantinop. *δέδωκεν αὐτῷ καὶ ῥόγαν ἐξόχως αὐτὰ ἑκατὸν ἄσπρα τὴν καθεκάστην ἡμέραν.* Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἦτον δὲ ἡ τιμὴ ὅλη τούτων τῶν πραγμάτων τῆς ἐκκλησίας ἄσπρα χιλιάδες ἑκατὸν ὀγδόντα. Phrãzes Chronici lib. III. cap. XXIX. *Dedit ei ex veſtigalibus frumenti aſprorum quinquaginta millia.* Simeon Hieromonachus in epiſtolâ ad Zygomalam. καὶ ἐχρεώσαν τῷ κυρίῳ μιχαὴλ τὰ πολυπόδια ἄσπρα χίλια πεντακόσια. Hinc *Aſpratnram* quoque Gloſſæ κόλυβον interpretantur.

ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Ἀσπροπόταμος. Achelous fluvius. Neophytus in epiſt. ad Ioannem Zygomalam. Τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβύλλων καὶ σιγιλλίων καλῶς διακεκριμένα τε καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ἅπαντα πεφεύγαι, ἐξ ὧν ἐγὼ τὸ τῆς ἀσπροποτάμου.

ΑΣΠΡΟΧΡΟΥΣ.

Ἀσπρόχρους. Albicolor. Achmes in Introduct. in Aſtrologiam. *ἀσπρόχρους, μέση θερμῆς καὶ ὑγρᾶς κράσεως ποιητική.*

ΑΣΣΑΡΙΟΝ.

Ἀσσάριον. *As.* Suidas. *ἀσσάρια. ὀβολοί.* Mathæus Evangeliſta, cap. X. *μὴ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται.* Epiphanius περὶ μέτρων. *ἓξ λεπτὰ τὰ λαλούμενα, ἑπτὰ ἀσσάρια. Τὰ δὲ ἑπτὰ λεπτὰ τῶν ἀσσαρίων ἑκατὸν ὑπάρχει δηνάρια.* Corrigendus per occaſionem Servius eſt in Gloſſis. *As. ἀσσάριον. Aſſis.* Hodiè ſcribitur perperam. ἀσσάριον. *ἀσσίς.* Atque hinc eſt τετράσσαριον, nummus quatuor aſſium. Arrianus in Epictetum lib. IV. cap. V. *τίνα ἔχει χαρακτῆρα τοῦτο τὸ τετράσσαριον.*

ΑΣΤΕΡΟΠΕΛΕΚΙΟΝ.

Ἀστεροπελέκιον. ſive, ἀστεροπελέκιν. Vide ἀστροπελέκη.

ΑΣΤΗΛΑΙ.

Ἀστήλαι. *Aſtellæ.* ſive *Aſtillæ.* Heſychius. *Φέρμια. ἄς ἔνιοι ἀστήλας, τὰς ἐκ χοίνων πλεκομένας.* Corrige Gregorium Turonenſem lib. II. cap. XVI. *Inante abſidem rotundam habens ab utroque latere aſtellas elegantè conſtructas opere.* Malè hodiè

hodiè editur, *aſſellas*. Anaſtaſius in Leone III. *Supra altare maius fecit tetravela holoſerica alithina quatuor, cum aſtillis*. Et corrige eundem in Benedicto. II. *In Eccleſiâ beati Valentini viâ Flaminiâ fecit coopertorium ſuper altare cum clavis, & aſtellis*. Hodiè legitur, *& faſtellis*. Litera vna abundat.

ΑΣΤΗΦΙ.

Ἀσήφι. Pectus. Occurrit in Turcogręciâ Cruſij.

ΑΣΤΙΜΙΑΣΤΟΝ.

Ἀσιμίαστον. ſive, ἀσημίαστον. Inæſtimatum. Inhonoratum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄτιμον. ἀτίμητον. ἀσιμίαστον. Iterum alibi. ἀπότιμον. ἀσημίαστον.

ΑΣΤΙΛΙΟΝ.

Ἀσίλιον. *Haſtile*. Leo Tactic. Conſtitut. XIV. ἐαὰν ἕως ψιθυρισμῷ ἀκόσωσιν ὑπό τινος τῶν μετ' αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀσιλίων τῶν κονταρίων νύσσωσιν αὐτούς.

ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΣ.

Ἀστράτευτος. Invius. Sine viâ, aut ſtratâ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀστράτευτον. ἄπορος. ὅπου δὲν ἔχει στράταν, ἤγουν ὁδὸν.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

Ἀστράφτειν. Pro, ἀστράπτειν. Corona pretioſa. ἀστράφτειν. *Coruſcare*. σκλάμπειν.

ΑΣΤΡΙΔΙΑ.

Ἀστρίδια. Oſtrea. Corona pretioſa. ἀστρίδια. *Oſtrea* ὄστρεα.

ΑΣΤΡΟΘΕΤΗΜΑ.

Ἀστροθέτημα Sidus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄστρον, τὸ ζῶον, & τὸ ἀφκίνητον ἀστροθέτημα. Scholiaſtes Homeri Iliad. IV. ἀστὴρ δὲ ἄστρου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν ἀστὴρ ἕν τί ἐστι. τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν ἀστέρων, ζῴδιον ὄν, ὃ & ἀστροθέτημα καλεῖται.

ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΗ.

Ἀστροπελέκη. Fulmen. Corona pretioſa. ἀστροπελέκη. *Fulmẽ*. κεραυνὸς. Anna Comnena lib. III. ἀστεροπελέκιν δεδεμένον μετὰ χρυσαφίου, καὶ ὁποβάλσαμον.

ΑΤΕΓΙΑ.

Ἀτεγία. *Attegia*. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΑΤΕΡΓΙΑΣΤΟΝ.

Ἀτεργιαστὸν. Vide τεργιάζειν.

ΑΤΖΑΛΙΝ.

Ἀτζαλὶν. ſive ἀτζάλιον Chalybs. Ex Italico. *Acciaio*. Itali enim I. pro L. vſurpant. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδάμας. γένος σιδήρου, ἢ σιδέρου. ἀτζαλὶν.

ΑΤΖΙΚΑ.

Ἀτζικὰ. Idẽ quod ἄτια. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄτια, φωσφώνησις. ἤγουν ἀτίκα, ἢ ἀτζικὰ.

ΑΤΙΑ.

Ἀτιὰ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἤρα ἡ θέα. ἰτεὰ. ἀτιὰ.

ΑΤΟΣ.

Ἀτὸς. Pro, ἀετὸς. Aquila. Gloſſæ Græcobarbaræ ἀγὸρ. ἀετὸς. ἀτὸς.

ΑΤΡΕΜΟΥΧΙΑΣΤΟΣ.

Ἀτρεμυχίαστος. Securus. Sine timore. Gloſſæ Græcobarb. ἀτρόμητοι. ἀπαθεῖς. ἀτρεμυχίαστοι. χωρὶς τρόμου.

ΑΤΡΟΝ.

Ἄτρον. *Atrum*. Suidas. ἄτρον, τὸ μέλαν παρὰ ῥωμαίοις. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄτρον. μέλαν. μαῦρον.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Αὐγερινός. Lucifer. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. ἑωσφόρος. ἀστὴρ ἔστι, ὁ φέρων τὴν ἕω, καὶ τὴν ἡμέραν. ἢ ὁ περὶ αὐλὴν (lego αὐγὴν) φαινόμενος, ὃν οἱ πολλοὶ αὐγερινὸν λέγουσι.

ΑΥΓΙΤΖΑ.

Αὐγίτζα. Pro, αὐγή, Anonymus De nuptijs Thesei.

αὐγίτζα τὴν αὐλολὴν ἀρχήνιζε ἡ ἀπρίζη.

ΑΥΓΟ.

Αὐγὸ. sive, αὐγόν. Ovum. Glossæ Græcobarbaræ. ὃ καλεῖζιν ὠὸν. ἐκεῖνον ὁπερ κράζομεν αὐγόν. Orneosophium. εἰ δὲ ἄδεν τρώγει, ἔψησον αὐγὸν ῥοφητὸν, καὶ ἔπαρον τὸν κρόκον αὐτοῦ. Occurrit illic pluries. Corona pretiosa. αὐγὸ. *Ovum.* ὠόν. Iterum alibi. αὐγὰ. *Ova.* ὠά. In Turcograecià Crusij. αὐγὸ τάριχο. *Ova piscis condita.* Glossæ Græcobarbaræ. οἱ καὶ θαροι κυλίσπαι τὰ αὐγὰ τοῦ ἀτοῦ. Stamatius Cyprius interpretatur, *Pisum viride*, apud Crusium in Turcograecià. Hinc αὐγόψωτες. Ovorum frusta. Demetrius Zenus in Batrochom.

ἀδὲ καλλαῖς αὐγόπιτες οἱ πολλοὶ ζησαμάτες.

ΑΥΓΟΚΟΥΛΙΚΟΝ.

Αὐγοκούλικον. Simeon Sethi de Facultat. Cib. καὶ τὰ μὲν (ὠὰ) εἰσὶ ῥοφητὰ, τὰ δὲ μέχρι τοῦ μετρίως συσπᾶναι λέγονται τραμητὰ. τὰ δὲ ὅλη τηλοῦον ἐψηθέντα, καὶ κατὰ μόνας δὲ τούτων τὰ αὐγοκούλικα.

ΑΥΓΟΠΙΤΕΣ.

Αὐγόψωτες. Vide, αὐγὸ.

ΑΥΓΟΥΣΤΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΑΝΟΣ.

Αὐγούστα. *Augusta.* Vxor Imperatoris. Theodorus Anagnosta. Eclog. I. καὶ ποιεῖ καίσαρα μάρκον τὸν ἴδιον υἱὸν, καὶ αὐγοῦσαν ζωωνίδα τὴν γαμετὴν ἑαυτοῦ. Ioannes Metropolit. Euchaitensis in Iambis.

διοσαῖς αὐάσσαις αὐλαδέλφαις αὐγούσαις δώρημα κοινὸν ἐξ ἑνὸς δέλτος τόδε.

Achmes cap. CLXXXI. τὸ τηλοῦον ἐν ᾧ βασιλεὺς κάθηται, εἰς τοῦζωπον τῆς αὐγούστης κλίνεται. Sæpè apud eum Scriptorem & alios occurrit. Hinc αὐγουσάλι. *Augustalis.* Palladius in Hist. Laus. de Melaniâ. τοῦ αὐγουσαλίου ἐξορίζοντος τὰς ἁγίας πατέρας ἰσίδωρον, καὶ πιστίμιον, καὶ ἀδελφιον. Menologium. δὲ καὶ αὐγουσάλι. ἀλεξανδρείας γενόμενος, καὶ πατρίκιος τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. Item αὐγουσαλιανὸς. *Augustalianus.* Obvium est in Novellis.

ΑΥΓΟΥΣΤΕΩΝ.

Αὐγουστεών. *Augustale.* Balsamon ad Cōcil. VI. Can. LXXVI. διαφόρων ἁγιωτάτων πατριαρχῶν προσαξάντων, ἀπὸ τε τοῦ αὐγουστεῶνος, καὶ τοῦ προσεχεστέρου μεροῦς τῷ προναῷ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τὰς τραπεζιτας θιωχθῆναι. Mentio quoque ejus pluries apud Nicetam in Alexio Manuelis F. Vide infra γουσεῖον.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΚΟΣ.

Αὐγουσιάλικὸς. *Augustalis.* Constantinus de Administr. Imp. δύναται ὁ τοῦ τραπέζης τοῦ αὐγούστης, τῇ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν αὐγούστου εὐνοίᾳ κεφαλόμενος, ἐξαπατῆσαι τὰς ὑπ' αὐτοῦ κεφαλομένας αὐγουσιαλικὰς ἀργυρικὰς. Et mox. δίδοται αὐλῷ ἡ τῶν αὐγουσιαλικῶν ἀργυρίων ἐξουσία. Idem est αὐγουσικὸς. Ioannes Curopalates in Basilio

filio Macedone. Ἕτερα τῶν ὑπὸ τὴν τραπέζης χρυσωμάτων ἔργα διάφορα, καὶ βασιλικὰς στολάς.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Αὐγῦς. *Augustus.* Hesychius Flavius in Confess. ἐξομνύμενον τὸν ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα, καὶ τὸν εὐσεβέστατον καὶ νικητὴν τῶν φιλοχρίστων βασιλέων, Φλαβίου Θεοδοσίου καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. Occurrit passim.

ΑΥΔΙΑ.

Αὐδία. Pro, ὠτία. Aures. Extat in Turcograeciâ Crusij.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ. ΑΥΘΕΝΤΕΙΝ. ΑΥΘΕΝΤΙΖΕΙΝ.

Αὐθέντης. Dominus. Scholiastes Thucydidis lib. III. αὐθέντας κυρίους οἱ αὐλόχειρες, καὶ οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ νεῶν αὐθέντας τοὺς κυρίους, καὶ δεσπότας. Methodius in Homiliâ περὶ ὑπαπαντῆς. Ὑπολαβεῖν ἔσπευδεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νόμου τὸν τοῦ νόμου πάροχον, τὸν αὐθέντην διδάσκαλον. Hesychius. αὐθέντης, ἐξουσιαστής: Idem est, αὐθεντόπυλος, quod frequenter occurrit. Sed sciendum discrimen fuisse inter δεσπότης, sive αὐθεντόπυλος, & κύριος. Primum nomen δεσπότης est, & in compellatione Imperatoris, ejusque filiorum, generorum, fratrum, Despotæ, Sebastocratoris, & Cæsaris. Sed de solo Imperatore loquentes, δεσπότης μου, dicebant: de reliquis istis, ὁ αὐθέντης, sive αὐθεντόπυλός μου. puta, cum ad Imperatorem verba facerent: inter se verò, ὁ αὐθεντόπυλός μου. Minister autem despotæ, de eo. ὁ κύριός μου & αὐθέντης μου. Et non transgrediebatur hæc vox proceres illos. At principibus dicebant, κύριέ μου, & de ijs, ὁ κύριός μου. Pleniſſimè tractat Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. Hunc vide. Hinc verò, αὐθεντεῖν, Dominari. Hesychius. αὐθεντεῖν. ἐξουσιάζειν. Hyppolytus de Consummat. Mundi. δεσπόται εἰς τοὺς ἰδίους δούλους ἀπάνθρωποι αὐθεντήσουσι, καὶ δοῦλοι πρὸς τοὺς δεσπότας ἀνυπόστακτον διάθεσιν περιβαλοῦνται. Item αὐθεντίζειν. Auctoritatem dare. Sophronius in vitâ D. Marci. Βραχὺ συνέθηκεν εὐαγγέλιον, ᾧπερ ἐπιτυχὼν πέτρος ἐδοκίμασε, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ αὐαγνωσθησόμενον αὐθεντίσας ἐξέδωκεν.

ΑΥΘΕΝΤΟΠΥΛΟΣ.

Αὐθεντόπυλος. sive, αὐθεντόπυλον. Herus minor. vel, Herus quoque ipse. Dominus. Constantin. De Administr. Imp. ἔχουσι καὶ ἀρχοντόπυλον παῖδα τὸν υἱὸν βασίνε, ὃν ὁ πέτρος ὁ ἄρχων σερβλίας ἐτύφλωσε. Occurrit passim. Sub postremis Imperatoribus ita etiam dicti fuerunt milites è primariâ nobilitate selecti. Anna Comnena Alexiad. lib. VII. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βελγαρόφυγον διαλέγεων, μέρος τῆς σερβλῆς ἱκανὸν ἐκλεξάμενος, λογάδας ἄπαντας, καὶ αὐλῆς τὰς ἀρχοντοπύλας λεγομένας, καθ' ὧν σκυθῶν ἔπεμψεν.

ΑΥΛΑΝΑΙΟΝ.

Αὐλαναῖον. Tributum è quo stipendia solvebantur militibus aulam Imperatoris custodientibus. Synesius ad Anastasium, epist. LXXIX. ὃν δὴ τῶν δεσμωτῶν ὄντα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τῇ σερβλιωτικῇ χρυσίᾳ τῇ καλουμένῃ τιρωνικῇ, καὶ σιωπῇ τὰ αὐλαναῖα.

AYΛΑΣ.

Αὐλαὶ. Pro, αὐλὴ. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐλαὶ· αὐλάδες. Iterum ἡλιακοὶ τῶν αὐλῶν, ἤγουν αὐλάδων.

AYΞΙΛΙΟΝ.

Αὐξίλιον. *Auxilium.* Suidas. αὐξίλια, οἱ ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐξίλια. τὸ τῆς βοηθείας ὀξύ, ἢ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον.

AYΡΕΛΑΤΕΙΝ.

Αὐρελαθῆν. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CLV. τίλλειν αὐλῶν τὰς μαχάλας χρὴ, καὶ βελόνῃ χαλκείᾳ καθακεῖσθαι αὐλούς, καὶ ἐδέποτε αὐρελατήσῃ.

AYΡΙΧΑΛΚΟΝ.

Αὐρείχαλκον. *Aurichalcum.* Veteres. ὀρείχαλκον dicebant. Exſtat in Gloſſis Græcolatinis.

AYΣΠΙΚΕΙΟΝ.

Αὐσπίκειον. *Auſpicium.* Pæanius in Metaphraſi Eutropij, lib. II. ἐνεανιεύσαθο καθὰ τῶν συμβόλων. αὐσπίκεια καλοῦσιν αὐθὰ οἱ ῥωμαῖοι. σημεῖα δὲ ἐῶ ταῦθα δαιμονίοις διδόμενα τοῖς ὑπὲ πόλεμον ἐξιοῦσι.

AYΤΙΔΙΟΝ.

Αὐτίδιον. Oleris genus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

λάχανα τὸν ἐφόρτονε, αὐτίδια, καὶ μαρύλια,
πράσα, ῥαπάνια, κάρδαμα, κρεμήδια, καὶ γογγύλια.

AYΤΟΚΕΦΑΛΟΙ.

Αὐτοκέφαλοι. Nemini ſubjecti. Ita dicebantur Archiepiſcopi Bulgariæ, & Cypri, item alij nonnulli Metropolitani, quòd Patriarcham Conſtantinopolitanum ſuperiorem non agnoſcerent. Balſamon de Privileg. Patriarch. ἄνευ μόνων τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τῆ Βελγαρίας φημὶ, καὶ τῆ κύπρε, καί τινων ὀλίγων μητροπολιτῶν λαβόντων ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῆς ἰδικῆς τῆτο τὸ δίκαιον. Et obſerva obiter de Cypro, liberam illam fuiſſe; ſed hoc de ſpiritualibus tantum intelligendum, ſi quidem in temporalibus Antiochiæ ſubjacebat, & ab ejus duce præfectum accipiebat. Balſamon ad Concil. III. πρὸ τῆ ἀποξενωθῆναι τὸν βασιλείαν τῶν ῥωμαίων ἀπὸ τῆς αὐτιοχείας δὲξ ἐν αὐλῆ παρὰ τῆ βασιλέως ἐπέμπετο. καὶ ἔτι πρωτηγὸν εἰς κύπρον ἀπέστελλεν ὡς ὑποκαθιδρύων τῆ αὐτιοχείᾳ. οἱ δὲ κύπριοι ἐπίσκοποι καθ' ἑαυτὸς διῆγον, καὶ ἐχειροτονῆντο. Quod ad ſpiritualia attinet, voluit innovare Epiſcopus Antiochenus, & epiſcopum in Cyprum mittere, ſicuti dux præfectum; ſed oppoſuerunt ſeſe ejus provinciæ epiſcopi, Reginus, Zeno, & Eugrius, atque re ad Synodum Epheſinam relatâ cauſam ſuam obtinuerunt. Exſtat ejus edictum Can. VIII. πρόγραμμα περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς θεσμὰς καὶ τὰς κανόνας τῶν ἁγίων ἀποστόλων καινοτομήθεν, καὶ τῆς παλαιᾶς ἐλευθερίας ἀπετόμθεν προστήγγειλεν ὁ θεοφιλέσαλος συνεπίσκοπος ῥηγῖνος, καὶ σὺν αὐτῷ θεοφιλέσαλοι ἐπίσκοποι τῆς κυπρίων ἐπαρχίας, ζήνων, καὶ εὐάγριος. ὅθεν ἐπειδὴ τὰ καινὰ πάθη μείζονος δεῖται τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τὸν ἕλκεσιν φέροντα, εἰ μὴ δὲ ἔθος ἀρχαῖον παρηκολούθησεν. ὥστε τὸν ἐπίσκοπον τῆς αὐτιοχέων πόλεως τὰς ἐν κύπρῳ ποιεῖσθαι χειροτονίας, καθὰ διὰ τῶν λιβέλλων καὶ τῶν οἰκείων φωνῶν ἐδιδάξαν οἱ εὐλαβεῖς.

εὐλαβέσταλοι ἄνδρες. οἵτινὲς πεζοσοδον τῇ ἁγίᾳ σωσόδῳ ποιησάμενοι, ἔξεστι τὸ ἀνεπηρέασον καὶ ἀβίαστον οἱ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τῶν κατὰ τὴν κύπρον πεζεύοντες, καθὼς τοῖς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν σωσήθειαν, δι' ἑαυτῶν τὰς χειροτονίας τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ποιούμενοι. De Bulgariæ Archiepiscopo clarum ecce etiam testimonium apud Theophylactum in Epist. τίς γὰρ ἐπὶ βουλγάροις μεσσία τῷ κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ, μήτε χειροτονίας ἐπ' αὐτῇ δίκαια ἔχοντι, λαχέσθω τὸν ἀρχιεπίσκοπον αὐτοκέφαλον μήτ' ἄλλό τι διαδεξαμένῳ πεζονόμιον. Talis quoque in ecclesiâ Occidentali primitus erat Archiepiscopus Ravennas, qui tamen mox Pontifici se Romano subjecit temporibus Constantini Pogonati, sedente Dono. Anastasius in Dono. *Huius temporibus ecclesia Ravennatum, quæ se ab Ecclesiâ Romanâ segregaverat causâ autocephaliæ, denuò se pristinæ sedi Apostolicæ subingavit.*

ΑΥΤΟΥΝΗΣ.

Αὐτόμνης. *Autumnus.* Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

καὶ αὐλέντιν τὴν καρποφορίαν παντὸς καὶ τὴν ὀλιγέσι.

ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ. ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ. ΑΥΤΟΥΡΓΙΚΟΝ.

Αὐτέργια. Prædia rustica. Can. XXVIII. Synodi in Trullo. ἐπίσκοπος ἐκτοιῶν τι τῶν εὐπεζοσόδων αὐλεργίων τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ μάλιστα ἄρχουσιν, ἐκδιωκέσθω. In Constitut. quâdam Manuelis Comneni. οἵῳ αὖ καλοῖντο ὀνόματι, τούς τε παροίκους, τὰ αὐλέργια, &c. Et αὐλεργὸς. Colonus. Moschopulus. πόνηρον παροξυτόνως ὁ γεωργός, ὄξυνον ὁ αὐλεργός. Constantinus Manasses in Annalibus.

Ἀλλ' αὐλεργοὶ, καὶ πένητες, καὶ τῶν χειροβιώτων.

Theodoretus De Provid. Serm. VII. κτηνοτρόφοι τε ἦσαν, καὶ αὐτεργοὶ, καὶ ποιμένες, καὶ πολλαπλάσιον τὸ οἰκεῖον ὑπομείναντες πόνον. Hinc τὸ αὐλεργικὸν. Multitudo rusticorum. Gemistus Peloponnes. II. ἐστὶ δ' ἐν πόλει κεδὸν ἁπάσῃ πρῶτον μὲν καὶ ἀναγκαιότατον μέρος καὶ γένος καὶ πλεῖστον τὸ αὐλεργικόν. ὅσον γεωργῶν τε, καὶ νομέων, καὶ ξυμπάντων τῶν τὰς ἐκ γῆς αὐλῶν δι' αὐλῶν προερχομένων καρπὰς.

ΑΦΑΛΗ. ΑΦΑΛΟΣ.

Ἀφάλη. Pro, ὀμφαλὸς. Vmbilicus. Corona pretiosa. ἀφάλη. *Vmbilicus.* ὀμφαλὸς. Item, ἀφαλὸς. Eadem Corona alibi. ἀφαλὸς. *Vmbilicus.* ὀμφαλὸς.

ΑΦΕΛΕΤΡΑ.

Ἀφέλετρα. Lanæ coactæ, sive pili, è quibus sellas faciebant. Leo Tactic. Constitut. VI. σκέπτεσθαι τὰ σήθη καὶ τὰς τραχήλας αὐλῶν, (de equis militaribus loquitur) εἰ ὁλωαλὲς, καὶ τὰς κοιλίας, διὰ μικρῶν ἀποκρεμασμάτων, ἀπὸ τῶν λεγομένων ἀφελέτρων τῆς σέλας. μεγάλων γὰρ ταῦτα κινδυνίων πολλάκις τὰς ἵππους διασώζουσι. Sed ego, φελέτρων, legendum putem, cum sint *Feltra* Latinorum. Vide Glossarium Rigaltij.

ΑΦΕΝΤΕΥΕΙΝ.

Ἀφενλεύειν. Pro, ἀφενλεύειν, sive, αὐθενλεύειν. Dominari. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρχει. ἀφενλεύει. αὐθενλεύει. ἀφεντεύει.

ΑΦΕΝΤΗΣ.

Ἀφέντης. Pro, αὐθέντης. Corona pretiosa. ἀφέντης. *Dominus.* κύριος. Hinc

Hinc ἀφέντρα, Domina. Anonymus De nuptijs Thesei.

εἴ τι καὶ λέγ' ἀφέντρα μοι, ἀληθικὸν νὰ μεώρης.

ΑΦΗΝΕΙΝ. ΑΦΙΝΝΕΙΝ.

Ἀφήνειν, sive ἀφίννειν. Abire. Glossæ Græcobarbaræ. Φεύγω. ὑποχωρῶ. ἀφίνω. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἐπέρνετε τὸς γέροντες. καὶ ἀφήνετε τὸς ἄλλους.

ΑΦΙΟΝΙΟΝ.

Ἀφιόνιον. Orneosophion. ἀφιόνιον κακία τρία μετὰ κρέας διδόμενον ὠφελεῖ.

ΑΦΟΠΑΙΣΤΑΙ.

Ἀφοπλισταὶ. Qui privatos homines, ad cædes & rapinas prohibendas, exarmabant. Iustinianus Novell. VIII. ἢ ληστοδιώκτας, ἢ βιοκωλύτας, ἢ ἀφοπλιστὰς, ἢ τινας τοιούτους ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκπέμπειν. Iulianus Antecessor Constitut. XV. *Cumque in provincijs præsides iusti mittuntur, superfluum est latrunculatores mittere, & eos quos biocolytas, id est, qui violentias prohibent, vel aphoplistas vocant, id est eos, qui privatis hominibus arma habere non concedunt, ne rapinas aut cædes faciant.*

ΑΦΟΤΙΣ.

Ἀφότις. Cum. Quando. Postquam. Exstat in Turcograecià Crusij, viri eruditissimi.

ΑΦΤΗ.

Ἀφτὴ. Auris. Corona pretiosa. ἀφτὴ. *Auris.* ὦς.

ΑΧΑΜΝΟΣ. ΑΧΑΜΝΙΖΩ. ΑΧΑΜΝΙΣΙΣ.

Ἀχαμνὸς. Debilis. Auctor Historiæ Apollonij Tyrij. εἴτονε ἡ κόρη πολλὰ ἀχαμνὴ, καὶ σύγκλινε νὰ πέδη. Hinc, ἀχαμνίζω. Debilito. Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ.

ἐπειὴ λοιπὸν ἐβλέπομεν τι ἀχάμνιζαν τὰ μέλη

διὰ πολὺν, δόξαν, καὶ τιμὴν.

Exstat quoque in Turcograecià Crusij. Hinc ἀχάμνισις. & ἀχάμνισμα. Debilitatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσθένεια, ταλαιπωρία, νόσος, ἀδυναμία, ἀχάμνισις, ἀχάμνισμα.

ΑΧΕΛΥ.

Ἀχέλυ. Corona pretiosa. ἀχέλυ. *Angilla.* ἔγχελυς.

ΑΧΕΛΩΝ.

Ἀχελὼν. Constantinus De Administr. Imp. ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καὶ πόλεμος ἀχελὼν μεταξὺ τῶν ῥωμαίων καὶ τῶν βελγάρων.

ΑΧΕΡΩΝΑ.

Ἀχερώνα. Locus palearum. ἀχυρὼν. Reperitur apud Crusium in Turcograecià.

ΑΧΟΡΤΑΓΟΣ.

Ἀχόρταγος. Noxius. Glossæ Græcobarbaræ. ἄατον. βλαβερὸν. ἢ ὁπωσδήποτε βλάπτει. ἢ ἀχόρταγον. Iterum. κακὸς. δύσκολος. ἀχόρταγος.

ΑΧΙΝΟΙ.

Ἀχινοὶ. Echini. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβρυτοὶ. ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. σήμερον ἀχινοὶ καλοῦνται.

ΑΨΙΘΕΑ.

ΑΨΙΘΕΑ.

Ἀψιθέα. Corona pretiosa. ἀψιθέα. *Absynthium.* ἀψίνθιον.

ΑΨΙΝΘΑΤΟΝ.

Ἀψινθάτον. *Absynthatum.* Aqua apsynthi. Alexander Trallianus. lib. I. cap. XV. τῶν δὲ προσωμάτων ἀπλοϊκῶς προσφερέσθω μόνῳ ἀψινθάτῳ καλυβώσῃ. τοῦτο γὰρ οἶδε καὶ ῥῶσαι τὸν στόμαχον. Iterum. lib. VIII. cap. VII. οἴνῳ τοίνυν θερμοτέρῳ τοῖς ὀπτήδειοις, καὶ οἰνομέλι, καὶ ἀψινθάτον, καὶ ἀνισάτον πινόμενον. Occurrit iterum lib. IX.

ΒΑΒΟΥΤΖΙΚΑΡΙΟΣ.

Βαβυτζικάριος. Morbi genus. Suidas. ἡ εἰς τὸ κεφαλὴ ἀνατρέχειν αἰ ἀθυμίαι ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρὰ ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος καὶ πολλοῖς βαβυτζικάριος. Sed illic legendum censeo, καπυτζικάριος. Vide καπύτζιον.

ΒΑΓΕΥΕΙΝ.

Βαγεύειν. *Vagari.* Suidas. βαγεύει, πλανᾶται. Ruffus in Legg. Milit. εἴ τις τολμήσῃ βαγεῦσαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆς κομμεάτου, τῆς στρατείας ἐκβληθήσεται. Constantinus de Administr. Imp. καὶ ἰώνικα καὶ τὸ λεόν εὑρισκέν τινα ἢ ἐργαζόμενον, ἢ τινα ἀδικοῦντα, ἢ εἰς τὸν ἰδίαν δηλείαν βαγεύοντα, τοῦτον διὰ μαγκλαβίων σφοδρῶν ὑποξήρχετο. Theodorus Prodromus in Lexico.

Βάθρον, τὸ βῆμα λέγεται. Βαγεύει, πλανᾶται.

ΒΑΓΙΑ.

Βάγια. Nutrix. Glossæ Græcobarbaræ. μήτηρ, τροφὸς, μάνα, ἀναθρέπτρια, Βάγια, Βυζάστρα. Idem puto esse Βαγίτζα.

ΒΑΓΙΤΖΕΣ.

Βαγίτζες. Pueri honorarij. Diminutum è Gallico, *Pages.* Ioannes Glycas de Vanit. Vitæ.

πῶς εἶναι οἱ βαγίτζες ὡς πολὺς, καὶ σκλάβες π' ἀκλεθῶσαν;

ΒΑΙΑ.

Βαΐα. Dona, quæ ab Imperatore & Patriarchâ quotannis distribuebantur septimanâ quæ ante diem Palmarum, vnde & nomen. Balsamon de Incens. Patriarchæ, die Cateches. τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν θείων αὐτοκρατόρων προσωπῷ, καὶ τῶν πατριαρχῶν τῷ μεγαλοδότῃ, μετὰ τῶν ἄλλων ἐσήμανεν καὶ ἐτήσιοι ῥόγαι ποτὲ καὶ βαΐων φιλοτιμήματα. Et passim toto illo Tractatu. Et Imperator quidem palatinis suis, Patriarcha clericis dabat. Et de Imperatore, elegantissimè omnem ritum describit Luitprandus Levita. Rer. Europ. lib III. cap. v. *In eâ quæ est ante Baïοφόρον, quod nos palmarum ramos dicimus, hebdomadâ, tam in militibus, quam in diversis constitutis officijs, numismatum aureorum erogationem, prout cuiusque meretur officium, Imperator facit. Cui erogationi quia me interesse voluit, me venire præcepit. Fuit autem huiusmodi. Erat apposita decem cubitorum longitudinis ac quatuor latitudinis mensa, quæ numismata loculis congregata, prout cuique dabatur, numeris extrinsecus in loculis scriptis retinebat. Ingrediebantur deniq; ad Imperatorem non confusè, sed ordinatim, secundùm vocantis vocem, quæ scripta virorum nomina secundùm officij dignitatem recitabat. Quorum primus vocatus est rector domus, cui non in manibus sed in humeris posita sunt numismata cum*

ſcaramangis quatuor. Poſt quem ὁ domeſticoſtos Aſcalonas (lego δομέστικος τῶν σχολῶν.) *& ὁ Delongariſtis ploas* (lego. δρουγγάριος τῆς πλοΐας.) *ſunt vocati: quorũ alter militibus, navigantibus præerat alter. Hi itaque paris numeri, quia dignitas par erat, numiſmata & ſacramanga ſuſcipientes, præ multitudine non iam in humeris portaverunt, ſed adiuvantibus alijs poſt ſe cum labore traxerunt. Poſt hos admiſſi ſunt magiſtri numero viginti quatuor, quibus erogatæ ſunt numiſmatum aureorum libræ, vnicuique ſecundùm eundem numerum viginti quatuor cum ſcaramangis duobus. Patriciorum deinde ordo hos ponè eſt ſecutus, & duodecim numiſmatum libris cum ſcaramangâ vnâ donatus. Turba poſt hos immenſa vocatur, protoſpathariorum, ſpathariorum, candidatorum, & id genus clientum.* Nec in hoc feſto tantũ, ſed in alijs quoque ſolemnitatibus id fiebat. Cedrenus. πατήσαντος εἰς τὸς πραχήλους αὐλῶν, ἄχρις ἀπολύσεως τῆ πρώτη βαΐα, ἐπεβόα ὁ δῆμος. Vbi loci fallitur interpres. Etiam quodcunque donum generaliter ita dictum. Palladius de Mon. Ægypt. in Ioanne. Εἶπε ὀλίγα πρὸς τὸν πρεσβύτερον αἰτησάμενος, τοῖς ξύλοις ζώνας ἐργάσασθαι.

ΒΑΙΟΥΛΟΣ.

Βαΐυλος. *Baiulus.* Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. ὡσαύτως καὶ ὁ τῆ μεγάλη βαΐυλι τόπος ἀνεπίγνωστος ἦν. Moſchopulus. παιδαγωγὸς, καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαΐυλος. Oppiani Scholiaſtes Halieut. lib. I. διδάσκαλοι. κολασταὶ ἀπίφρονες. Ἐπιμεληταὶ αἰδῶς καὶ τῶν παιδίων, εἰσὶ δὲ οἱ λεγόμενοι βαΐυλοι. Et Sophoclis ad Aiacem. πωλοδαμνεῖν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων παιδαγωγεῖν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς, καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαΐυλος. Lupus Abbas epiſt. LIV. *Non ergò admittentur à vobis monitores, quos baiulos vulgus appellat, ne gloriam veſtram inter ſe ipſi partiãtur.* Fredegarius Chron. cap LXXXVI. *Otto quidem filius domeſtici Beronis, qui baiulus Sigeberti ab adoleſcentiâ fuerat.* Hincmarus epiſt. II. ad Carolum Craſſum cap. II. *Regibus noſtris maturos ac prudentes atq; ſobrios baiulos ſingulis conſtituite.* Occurrit iterũ apud eundem mox eâdem epiſtolâ, capp. VI. & VII. & epiſtolâ III. ad Epiſcopos, cap. I. Item apud alios complures. Itaque μέγας βαΐυλος, ſine dubio is dictus fuit, qui Imperatoris filios inſtituebat. Mirum eſt hoc ignoraſſe Codinum. Accipiendus de eo Cedrenus eſt. Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς αὐτίοχον πραιπόσιτον, & παιδίκιον, τὸν βαΐυλον αὐλῆ, παπᾶ ἐποίησεν. Sed quis eſt, *baiulorum præcentor*, apud Ammianum Marcellinum lib. XIV. *Luſcus quidam curator vrbis ſubitò viſus, cumque eo Sthenelaus baiulorum præcentor.* An hic, qui poſteà ὁ μέγας βαΐυλος, de quo iam diximus? Non videtur, & amplius inquirendum eſt. Vocabatur præterea etiam Βαΐυλος Legatus Venetorum Conſtantinopolim. Vide infrà μπαΐυλος.

ΒΑΚΑΝΟΝ.

Βάκανον. Semen braſſicæ. Alexander Trallianus, lib. VII. cap. XX. Βάκανόν ἐστιν ἡ σπερμάτη τῆ ῥαφάνε.

BAKANTHΣ.

Βακαύτης. *Vacans.* Suidas. Βακαύτης. ὁ σχολαστής.

BAKANTIA.

Βακαυλία. Saburra. Gloſſæ Baſilicorum. Βακαυλία. σαβύρρα. Et alibi. Βαυτία. ζαβύρα. Corrigendum.

BAKANTIBOΣ.

Βακαύτιβος. *Vacantiuus.* Ignavus. Suidas. Βακαύτιβος, σχολαστὴς, μὴ περιμένων τῷ πράγματι αὐτῷ. Theodorus Prodromus in Lexico. Βακαύτιβος. σχολαστικὸς. Syneſius epiſt. LXVIII, ad Theophilum. πεφνοσβσί τινες βακαύτιβοι παρ' ἡμῖν (ἀνέξῃ γάρ μοι μικρὸν ὑποβαρβαρίζοντος) ἵνα δηλαδὴ σωφρονεστέρας τῇ πολιτείᾳ φωνῆς τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφαλικώτερον ὠδαξήσαιμι) ἤτοι καθέδραν μὴ ἀποδεδειγμένον ἔχειν ἐ βέλονται, οἵ γε τὴν ζῶσαν ἀπολελοίπασιν, ἐ κατὰ συμφορὰν, ἀλλ' αὐθαίρετοι μεθανάσται γινόμενοι. καρτῶνται δὲ τὰς τιμὰς ἐκεῖ πεφνοσβντες, ὅπερ κερδαλεώτερον. Corrige Lampridium in Severo. *Iureiurando deinde conſtrinxit, ne quem adſcriptum, id eſt, vacantium haberet, ne annonis Remp. gravaret.* Hodiè editur, *vacantium.* neque rectè viri magni mutant in *vacantem.*

BAKAON. BAKAION. BAKAIZEIN.

BAKYAION.

Βάκλον. *Baculus.* Gloſſæ. Fuſtis. ῥάβδος. Βάκλον. Suidas. τύμπανα, βάκλα. Heſychius. ἀμωτήριον, ξίφος μίσημον, ἢ βάκλον. Theodorus Anagnoſta Eclog. II. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κυριακῇ ὅμοια ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν, μετὰ βάκλων εἰσελθόντες. Item Βακλίον dicebant. Gloſſæ Græcolatinæ. Βακλίον. *Baccillum.* Apud Suidam etiam legitur, βακύλιον, κύμβαλον. Hinc item Βακλίζειν. Fuſtigare. Gloſſæ Latinogræcæ. *Fuſtigatus.* Βακλιθεὶς.

BAKOΣ.

Βάκος. Pellis. Suidas in Etymologico. Ζισύρνα, γῦνα, αἴγειον ἔριον τετριχωμένον, τουτέστι βάκος, ὅ ἐστι δέρμα. Niſi legendum, νάκος.

BAKPIZEIN.

Βακρίζειν. Latrare. Gloſſæ Græcobarbaræ. Βοᾶ ὥσπερ οἱ κύνες, ὡς γιὸν οἱ σκύλλοι, ἤγουν βακρίζει ἀποτζιππόζει.

BAΛΘEIN.

Βαλθεῖν. Pro, βάλλειν. Gloſſæ Græcobaræ. ἀνλιτεθήσεται. θέλαι τεθεῖν ἢ βαλθεῖν καζάδικα, κὴ ἐναυλία.

BAΛKA.

Βάλκα. Scapha. Harmenopulus lib. II. Tit. XI. κὴ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ σκάφην, ἤγουν τὴν κοινῶς λεγομένην βάλκαν. Occurrit quoque apud Nicetam in Alexio Comneno, lib. III. Quod ἐφόλκιον legitur in puriori textu. More recepto P in Λ commutabant Græcobarbari. quemadmodum φαλκίμλωα. *Farcimina.* καλδλωάρι. *Cardinalis.* & talia.

BAΛΛIZEIN.

Βαλλίζειν. *Ballare.* Saltare. Gloſſæ Græcolatinæ. Βαλλίζω. *Salto.* Suidas. Βαλλίζειν, τὰ κύμβαλα κτυπεῖν, ᾗ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Synodus Laodicena Can. LIII. ὅ δεῖ χριστιανὸς εἰς γάμους ἐρχομένους βαλλίζεσθαι, ἢ ὀρχεῖσθαι. Et in Photij Nomocan. Tit. XIII. caput eſt, περὶ τοῦ μὴ βαλλίζειν, ἢ ὀρχεῖσθαι ἐν γάμοις. Athenæus extremo VIII. καί τις εἰ-

πόντῳ ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, ὡς λῶστε, ὁ ἀλτωιανὸς γελάσας ἔφη, καί τις ἐλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν; Isidorus in Gloſsis. *Choreis, ballationibus.* Benedictus Levita lib. VI. cap. CXCIII. *Illas verò ballationes, & ſaltationes, canticaque turpia & luxurioſa, & illa luſa diabolica non faciat.* In Notis quoque Tyronis ac Senecæ, ut hodiè quidem eas, ſed falsò, viri docti inſcribunt, invenio: *Ballat. Ballator. Ballatrix.* Hinc βαλλιστεῖα. Vopiſcus in Aureliano. *Adeò ut etiam balliſtéa pueri & ſaltatiunculas in Aurelianum tales componerent.* Sed verò etiam antiquiſſimis Græcis vſitatam fuiſſe hanc vocem conatur nos docere Athenæus loco citato. Michael Scotus Phyſiognom. cap. VI. *In hoc loco ſuæ ſedis facilè cadit, ſive per ſaltum, ſive per ballum.*

ΒΑΛΛΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Βαλλιστάριος. *Balliſtarius.* Iuſtinianus Novell. LXXXV. αὐτὸ δὲ τοῦτο φυλάττειν βουλόμεθα καὶ τοὺς ἐν τοῖς τάγμασι τῶν βαλλισταρίων.

ΒΑΛΜΑΔΙΚΗ.

Βαλμαδικὴ. Vide μπαλομαδάρης.

ΒΑΛΝΕΑ.

Βάλνεα. Potus genus non ſanè delicati. Luitprandus in Legat. *Soli menſæ aſsident nudæ, paximacium ſibi apponentes, balneaque tunc vitro permodico non bibentes, ſed ſorbillantes.* Et anteà. *Parcus, cupidus, allio, cape, & porris veſcens, balnea bibens.* Iterum in fine. *Non proderit tibi balneum, quo te aſsiduò potas in amore beati Ioannis præcurſoris.*

ΒΑΛΣΑΜΟΥΡΓΟΣ.

Βαλσαμουργὸς. Balſamarius. Palladius Hiſt. Lauſ. in Amoun. διὰ πάσης ἡμέρας ἐσχόλαζεν ἐν τῷ κήπῳ, καὶ τῷ βαλσαμῶνι, βαλσαμουργὸς γὰρ ἦν.

ΒΑΛΤΗ. ΒΑΛΤΩΔΗΣ.

Βάλτη. Palus. Leo in Tacticis. ἐκλέγε χωρία χρήσιμα, μὴ ὑλώδη, ἤγουν ὕλας καὶ πηλὰ καὶ βάλτας ἔχοντα. Hinc βαλτώδης. Paluſtris. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ἡ Σενετία τὸ μὲν παλαιὸν ἦν τόπος ἔρημός τις, ἀοίκητος, καὶ βαλτώδης.

ΒΑΜΜΟΝ.

Βάμμον. Vaſculum aceti ad intingendum appoſitum in mensâ. Vide ὀξυτάριον.

ΒΑΜΠΑΤΖΙ.

Βαμπάτζι. Corona pretioſa. βαμπάτζι. *Bombyx.* βάμβυξ.

ΒΑΝΔΟΝ.

Βάνδον. *Bandum.* Vexillum. Etymologici Auctor. σημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ὄπισθεν. Suidas. βάνδον. οὕτω καλοῦσιν οἱ ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. III. cap. VI. τὰ τε σημεῖα τῆς παρατάξεως, ἅπερ ῥωμαίοις εἴθιστο τῇ πατρῴᾳ φωνῇ βάνδα ἀποκαλεῖν. Iterum lib. VII. cap. III. occurrit. Diaconus in Heraclio. *Tulerunt interea Romani banda Perſarum viginti octo.* Hinc βανδοσέκιτε. *Bandum ſequimini.* apud Mauritium Strateg. I. παραγγέλλει ὁ μανδάτωρ σιλεντίῳ μανδάτα. ΚΑΒΕΤΕ ΝΕ ΒΟC ΤΟΥΡΒΕΤΙC. ΟΡΔΙΝΕΜ ΣΕΡΒΑΤΕ. ΒΑΝΔΟΣΕΚΙΤΕ. ΝΕΜΟ ΔΕΜΙΤΤΑΤ ΒΑΝΔΟΥΜ. Sed victoriam

ctoriam interpretatur Stephanus de Vrbibus. ἄλλα μὴν τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκλεω καλεῖσι. ἔνθεν καὶ τοὺς ῥωμαίους βάνδα τὴν νίκλεω φασὶν. Locus eſt in ἀλλὰ βανδα. At verò interpretationem illam ſuam unde accepit?

ΒΑΝΔΟΦΟΡΟΣ.

Βανδοφόρος. *Bandifer*. Signifer. Leo in Tacticis. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἕτεροι κατὰ τὸ ἕκαστον τάγμα ἤτοι βανδον διωρισμένοι, οἷον βανδοφόροι, σαλπιγκταὶ.

ΒΑΝΕΙΝ.

Βάνειν. Facere. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. εἶτα βάνης γονυκλισίας τρεῖς λέγων ἕτως. εὐχαριστῶμέν σε θεὲ ὁ κύριε τῶν ἁπάντων. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorrhoes.

σίδηρα τὸν ἐφόρησαν, εἰς φυλακὴν τὸν βάνεν.

Item alius De nuptijs Theſei.

γιατῖτο βάνω δύναμιν με νόμον καὶ με κόπον.

ΒΑΝΝΑΣ.

Βάννας. Heſychius. βάννας. βασιλεὺς παρὰ ἰβηλιώταις. οἱ δὲ, μέγις ὁ ἄρχων. Ego vocem hanc Latinam nō agnoſco. Inveſtigemus amplius.

ΒΑΝΝΑΤΑΙ.

Βαννάται. Heſychius. βαννάται, αἱ λοξαὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ ταρανλίνοις. τὸ δὲ αὐλὸ καὶ βάνναται.

ΒΑΡΑΓΓΟΙ.

Βάραγγοι. Stationarij milites, qui obſervabant fores conclavis Imperatoris, & triclinij. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. οἱ μὲν γὰρ βάραγγοι εὑρίσκονται ὑπηρετοῦντες εἰς τε τὰς θύρας τοῦ κελλίου τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὸ τρίκλινον. Apomaſar in Myſterijs. δηλοῖ τὸ βαράγγων εὐτυχίαν, ἤγουν τῶν αἱματεκχύτων. Horum arma ſecures erant; ut diſcimus ex Codino locis tribus quatuor. Nicetas in Andronico, lib. II. οἱ παρεσάμενοι αὐλῷ βάραγγοι τὰς μανάρας κατεβίβαταν ἐπάνω αὐλῶν. Alibi ſimpliciter τὰς πελεκυφόρους nominat, ut & Gregoras. Vide quoque Cantacuzenum lib. I. cap. XLI. Hi etiam claves vrbium, in quaſcunque imperator veniſſet, ſervabant. Cantacuzenus oſtēdit lib. II. cap. XIII. *Securigeros Barangos claves vrbis afferre (hos enim vrbium claves Imperatore præſente cuſtodire ſolenne erat) & Arego tradere imperavit.* Habitacula illis in excubitorum platea, quâ ad Imperatoris palatium ibatur, ut nimirum iſtud tanto tutius eſſet. Haurio ex Zonara in Alexio Comneno. τῷ δὲ ἦν ὁρμὴ εἰς τὸ μέγα ἀνάκτορον. ἀπιόντι δὲ ἀγγέλλεται, ὡς οἱ βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκυβίτοις διαληφότες ὁδὸν, ἔνθα περ τέτοις καὶ ἡ κατοίκησις, ἀπελθεῖν δι ἐκείνης ἐκχωρεῖσι τινὶ, ἐδὲ μὴν ὁπλισιάζεσθαι τοῖς βασιλείοις. Angli autem erant, ut diſcimus ex Codino. ἔπειτα ἔρχονται καὶ πολυχρονίζουσι καὶ οἱ βάραγγοι κατὰ τὴν πάτριον καὶ ἔτοι γλῶτταν αὐλῶν, ἤγουν ἐγκλινισὶ. Præfectus eorum ἀκόλουθος dicebatur, ut ſupra docui. Vt autem ipſi βάραγγοι, ita eorum cohors βαραγγία dicebatur. Anna Comnena lib. VII. ὁ τὸν ἱππανάκλιτον, ὁ τὸν ἄρχοντα βαραγγίας τὸν ἀμπάτιλον, καὶ γελήν τινα.

ΒΑΡΑΔΙΟΝ.

Βαράδιον, ſive βαράδιν; vtroque enim modo ſcribebant, ut innumera talia.

Parada. Alveare. Achmes cap. CC LXXXIV. ἐαὶ ἴδῃ τις ὅτι εὗρε βαρράδιν, ἢ ἐυτσόρησε μελιασῶν ἡμέρων, &c. Auſonius ad Theonem. epiſt. v.

Expoſitum ſubter paradas, lectóque iacentem,
Corporis ut tanti non moveatur onus.

Sidonius lib. VIII. epiſt. XII. *Hic ſuperflexo crate paradarum ſereni brumalis infida vitabis.* Sed ut animi ſententiam dicam, non puto *Paradam* eſſe βαρράδιον. Occurrit quoq; apud Aimoinum lib. v. cap. XVII. in Diplomate Othonis III. & Privilegio Childerici.

ΒΑΡΑΚΑΡΗΣ.

Βαρακάρης. Gallicum *Berger.* Opilio. Tamen βαρκακάπης apud Heſychium legitur, qui & ſacras pelles interpretatur. Hæc eius verba ſunt. βαρκάκαι, ἅγιοι διφθέραι ἃς ἐκ κελτῶν. Sed puto illum vocem non ſatis intellexiſſe. Apud eundem, βάειχοι, ἄρνες. Apud Theodorum Prodromum in Lexico βάελον invenio.

Βακαύτιε, σχολαστικὸς. βάελον, σεβάτον τε.

Hinc igitur. βαελχάειος, ſive βαελχάρης, aut βαεικάρης, vel βαρκακάρης; ut ζιλεντιάριος, ζιλεντιάρης: & talia. Quod autem βαείχες agnos explicat, confine eſt Hiſpanico, *Borrego.* Et cenſeo βρεκάριος idem eſſe, quod βαρκακάρης, apud Dorotheum Doctr. XVIII. βαβαὶ κύριε. ἰδὲ εἰ καλὸς δοῦλος. ἐγένε καλὸς βρεκάριος. Et vides veſtigia in Gallico idiomate, *Berger.*

ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΝ.

Βαρβαρικὸν. Armamentarium, in quo Imperatores Græci reponebant ſpolia & donaria belli paciſque temporibus à Barbaris accepta. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. v. cap. XIII. ὅπισθολιὼ δὲ δι ἑλληνικοῖς γράμμασιν, ἅμα τῷ κειμηλίῳ, εἰς τὸ λεγόμενον βαρβαρικὸν παρεπέμπετο. Notitia Imperij. *Subadiuvæ adiutoris duo, fabricarum tres, barbaricorum tres.* In Reſcripto Zenonis, quod extat l. I. C. de Præpoſ. Agent. in Reb. *Qui per ordinem conſequi ſolent principatus inſignia, in vnoquoque fabricarum inſignia, & barbaricorum.*

ΒΑΡΓΕΙΝ.

Βάργειν. Pro, βαρύνειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδρεῖτο. ἐβαρύνετο. ἐβάργετον. Occurrit illic pluries.

ΒΑΡΔΑΡΙΩΤΑΙ.

Βαρδαριῶται. Milites ſtationarij cum baculis & virgis, qui aulæ ianuam cuſtodiebant, & equitante Imperatore populum præeuntes ſummovebant: atque his primicerius præerat. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. κρέμανται δὲ τὴ ζώνης ἑκάστου τούτων (τῶν βαρδαριωτῶν) λῶροι, ἃς καλοῦσι μαγκλάβια, ἵνα βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαζίζειν τὰς ἀξίας μαζίζεσθαι, φέροντες ἀεὶ δικανίκια. ὅτε δὲ καβαλλικεύσῃ ὁ βαζιλεὺς, προηγοῦνται, καὶ φέροντες αὐτοῖς ὄρθια ἐυτακτοῦσι τὸν λαὸν ἔχουσι δὲ ἕτοι καὶ πριμμικήριον. Et primicerius hic *Primivirgius*, ſive ἀρχιεραβδοῦχος, appellatur in Gloſſis Iſidori: ſed locus corruptus valdè eſt, Ita hodiè editur. *Primivirgius, caballarius, quod primus eſt militiæ in virgines.* Corrigo. *Primivirgius, clabarius* (ſive *clavarius*) *quod primus eſt militiæ in virgis.* Et obſerva, *militiæ in virgis.* id eſt, *militum virgatorum.* Veſtibus autem hi Barda-

Bardoriotæ insignie bantur russis, sive coccineis. Codinus loco citato. ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύονται μὴ καὶ οἱ Βαρδαριῶται διὰ παντός. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. ὁ πελεκυφόρος Βάρβαρος, ἀλλ οἱ τὰ ὑσγινοβαφῆ φορῶντες οἱ ῥαιδδῆχοι, ἐτῶν ἀπάντων τις ἕτερος. Vbi ὁ πελεκυφόρος est Barangus, de quo supra dixi: quem βάρβαρον appellat, quia Anglus erat, non Græcus: ὁ ῥαιδδῆχος verò, est hic noster Bardariota. Ita autem dicti sunt à Bardario fluvio. τότε πάλαι πέρσας καὶ γένος ὄντας, ὁ βασιλεὺς μετοικίσας ἐκεῖθεν εἰς τὸν Βαρδάριον ἐκάθισε ποταμὸν, ἀφ' οὗ καὶ Βαρδαριῶται ἐκαλοῦντο. Veteribus ἄξιος dicebatur. Zonaras Annal. III. καὶ ἐπανερχόμενος κατέλαβε πρὸς τῷ ἀξιῷ ποταμῷ τὸν Ζαμουὴλ ἀνιλιζόμενον, ὁ Βαρδάριος ἔτω πρὸς τοῖς παλαιοῖς ὠνομάζετο. Et corrigendus est Theophylactus in Epist. θάτερον δὲ τὸ τὸ γείτονος ποταμῷ, ὃν ἡ παλαιὰ μὲν καὶ ἑλλήνις ἄξιον, ἡ νέα δὲ, καὶ Βάρβαρος, ὀνομάζει Βαρδάριον. Perperam hodiè est in MSto. ὀνομάζει Βαρδάριον.

BARDOS.

Βάρδος. Via. Hesychius. Βάρδοι. αἱ ὁδοὶ πρὸς πλάτας. Est igitur vox Gallica, & vestigium habes in *Bardocucullus*, quod pallium viatorium est, annexū habens cucullum, quali vti etiam hodiè viatores videmus in itinere. Esse autem Gallicam hāc vestem discimus ex Martiale lib. I. epigr. LIII.

Vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocullus.

BARDOYKION.

Βαρδούκιον. Hastile, securicula levis, quæ manu eijci posset. Cedrenus. κυνηγεσίας δέ ποτε γενομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ φιλοπάτιον, προεπορεύετο τότε ὁ πρωτοσπάθαρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον. Et mox. ἔρριψε κατ' αὐτοῦ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον, καὶ τυχὼν τοῦ θηρίου κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ταύτην ἐδιχοτόμησεν. Apud Burchardum De Excid. Mediolan. legitur *Bareocium*. sed locum vitij suspectum habent viri docti. *Postea tertiâ feriâ venit populus cum bareocio.* Non potest tamen esse hoc nostrum Βαρδούκιον, de quo agimus.

BAREA.

Βαρέα. Campana grandior. Typicum Sabæ, cap. V. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον κρούει ὁ καθηλάπτης τὰς βαρέας πρῶτον χολομότερον. Occurrit illic pluries. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XXXIV. περὶ δὲ τίνος ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ ξιδηρᾶν.

BAREAH.

Βαρέλη. Italicum, *Barile*. Cadus. Arsenius in Epist. καὶ ἀποστέλλω σε μὲ τὸν ἀναγνώστην τὸν ζηνιφὸ ἕνα βαρέλη λάδι. Pachomius in Epist. περὶ ὄξους ἐμείνυσας ἡμῖν, καὶ στέλλομεν αὐτὸ, ἕνα βαρέλη γεμάτο, ἀπὸ τὸ καλύτερόν ὅπου εἴχαμεν.

BAREMATA.

Βαρέματα. Sarcinæ. Impedimenta. Nicetas in Man. Comneno, lib. VI. ἔπειτα δ' ἐκεῖσε τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ ἄλλα βαρέματα καταθέμενος ἄνειζιν εἰς νεῶτα πρὸς τὸν χάραξα, κἄφως ὡπλισμένων ἔχων τὴν στρατιάν.

ΒΑΡΙΟΜΟΙΡΑΣΜΕΝΟΣ.

Βαριομοιρασμένος. Infelix. Ærumnosus. Anonymus De nuptijs Theſei. τότε λέγει ὁ ἄθλιος καὶ ὁ βαριομοιρασμένος.

ΒΑΡΙΟΝ.

Βαρίον. Ovis. vide ſupra. βαρβακάρης.

ΒΑΡΚΑ. ΒΑΡΚΟΠΟΤΑΑ.

Βάρκα. *Barca.* Navigij genus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκάτια, ὑποδημάτων εἶδος, ἤγουν θεωρία τῶν ὑποδημάτων, ἢ τὰ μεγάλα ἄρμενα. ἢ οἱ βάρκες. Iterum. ἀκάτιον. ἡ βάρκα. τὸ λέμβος. Corona pretioſa. βάρκα. *Rates.* ἀκάτιον. Arnoldus Preſbyter in Chron. Slavorum, cap. VIII. *Cum abbate Bartholdo barcam ingrediens navigio eum inſequitur.* Item βαρκοπέλα dicebant, vt multa talia. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ σκενίας με λογισμὸν ἐκεῖσε ὁ πενθέρος, μία βαρκοπέλα σέβηκε ἀπέσω τὸν λιμένα.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Βασιλεία. Majeſtas. Cod. de Offic. Aulæ Conſtan. ἀναγινώσκεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας πολλὰ ἔτη. καὶ πάλιν ἐκ τρίτου. πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὸν θεοφύλακτον, καὶ θεοφόρητον, καὶ κραταίαν, καὶ ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Ecce ἡ ἁγία βασιλεία σας, eſt, *Sacra maieſtas tua.* ut hodiè loquuntur. Errant viri docti, qui veteris Græciæ ſignificatione *Imperium*, aut *Regnum*, interpretantur. Et Diaconus quoque in Iuſtino. *Aſſiſtente mihi Imperio tuo*, quod apud Græcos legerat, τῆς βασιλείας σας. Et quidem aliquoties peccat hoc peccatum. Erat hic titulus communis cum Imperatore Deſpotæ, Sebaſtocratori, & Cæſari. Vnicum hoc tamen diſcrimen, quod ſimpliciter de illis dicebant, ἡ βασιλεία αὐτῶν. Idem Codinus, loco citato. τὸν μὲν τοι δεσπότην ἔμπροσθεν τῆς βασιλέως καλοῦσιν ἔτως ἁπλῶς. δέσποτά μου, καὶ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. τὸν καίσαρα, καὶ τὸν δέσποτά μου καῖσαρ, καὶ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. ὥσπερ δὲ τὸν σεβαστοκράτορα. Ad Imperatorem verò, aut de ipſo loquuturi, addebant, ἁγία. ut apparet ex verbis iam citatis. At Imperator ipſe ſi de ſe verba faceret, modeſtiæ ſtudio ἁγία omittebat, & ſimpliciter, ἡ βασιλεία μου, dicebat. Obſervo apud eundem Codinum. καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἰσάμην ἔτως, ἡ βασιλεία μου προβάλλεταί σε δεσπότην. In Cōſtitut. Baſilij Porphyrogeniti. ἐπροδήτωρ ἡ βασιλεία μου, ἀφ' ἧς ἠντοκρατόρησε, καὶ τὰς κινδύνους ὑποθέσεις πρός τε τὸ πλησίον καὶ τῶν πλοιχῶν ἐπεχείρησε ζητεῖν, εὗρεν, &c. Item in Conſtitut. Iſaacij Comneni. τυπωθῇ ἡ βασιλεία μου καὶ ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων, καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον.

ΒΑΣΙΛΕΟΠΑΤΩΡ.

Βασιλεοπάτωρ. Non ſanguinis nomē erat, quod primâ fronte videtur, ſed dignitatis. Cedrenus. ὁ δὲ μέγας θεοδόσιος ἤγαγεν ἀπὸ ῥώμης ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν μέγαν ἀρσένιον, ἀκόντας περὶ τῆς σοφίας αὐτοῦ, καὶ θεϊκῆς γνώσεως. καὶ τούτῳ ἀρκάδιον τὸν ὑνώριον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δέδωκε παιδεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα, ὃν καὶ βασιλεοπάτορα πεποίηκεν. Menander de Legat. ἔστειλε καὶ τῷ ἰταλίαν χρυσίον συχνὸν ἄχρι κεντηναρίων τριάκοντα, ἄτινά γε δὴ πρόφορον ὄνομα, ἀξίω-

ἀξίωμα βασιλέως πατὴρ, ἐκομίζατο ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Munus, & rationē nominis, diſcimus ex Annalibus Conſtantini Manaſſis.

ὁ μὲν γὰρ ἄναξ ῥωμανὸν ἔυνυν νομίζας εἶναι.
καὶ κηδεμόνα τῆς ζωῆς, καὶ τηρητὴν τῶν κρατίστων,
πρῶτα μὲν μάγιστρον τιμᾷ, μέγαν ἐταιρειάρχην,
εἶτα τῇ δόξῃ προσιθεὶς ἄλλην μείζονα δόξαν,
καὶ πρὸς ἀκρώρειαν ὑψῶν ἐκ τῶν χθαμαλωτέρων,
πατέρα καὶ προφύλακα ποιεῖ τῆς βασιλείας.

Simocatta Hiſt. Mauric. lib. 1. cap. x. εἶτα μεθ' ἑκεῖνο εἰσέφρησαν ὕπατον βασίλειον παράδα οἱ ταῖς κορυφαῖς τῶν ἀξιωμάτων περιλαμπόμενοι, ὃς καὶ γονεῖς ἐπεκαλεῖτο βασιλεὺς ἐκ ἀπηξίωσεν ἀντὶ πορφύρας ὥσπερ καταβαλλομένους τὴν ἔυνοιαν. Primus hoc honoris nomen excogitavit Leo philoſophus, ſocerumque Zautzam in Zoes uxoris gratiam eo ornavit. Cedrenus. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ πρὸς ζωὴν τὴν θυγατέρα τοῦ τζαντζᾶ φίλτρῳ νικώμενος, τιμᾷ τὸν ταύτης πατέρα βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ἀξίωμα καινουργήσας, μὴ πρότερον ὄν. Idem in epiſtolâ ad Senatum, de patritio Richimere. *Apud nos cum patre patrioque noſtro Richimere rei militaris peruigit cura.* Sed Cedrenus in Theodoſio Magno dicit Arſenio tributam hanc dignitatem. Conciliabo. Abuſus eſt dictione, & pro ſuo ævo locutus, hoc vult dicere, tanquam patrem à Theodoſio filijs ſuis, quos ei erudiendos tradiderat, conſtitutum fuiſſe. Certè verba ejus etiam Zonaras confirmat. τὸν πατέρα ταύτης (ζωῆς) μάγιστρον ἐτίμησε, καὶ λογοθέτην τῆς δρόμου, μεθέπτα μὲν τοι καὶ βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ὄνομα ἐφεύρων. Ergo certum eſt, & indubitatum, eſſe ab auctore Leone. Anteà verò tales patricij cenſebantur. Iuſtinianus Novell. LXXXI. ἃ γὰρ πρέπον ἐνομίζομεν εἶναι, ἃς ἡμεῖς ἐν τάξει παλαίων ἄγομεν ἡμετέρων, τούτους ὑφ' ἑτέρους τελεῖν ἐξουσίαν. Et ſic quoque licebit extricare locum Cedreni.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Βασιλεὺς. Hoc nomine Conſtantinopolitani ſuum tantùm Imperatorem ornabant, Romanorum verò cōmuni cum regibus vocabulo ῥῆγα dicebant. Vide ῥὴξ. Tamen Bulgarorum quoque regi hunc honorem poſteà habuerunt, ut βασιλεὺς itidem appellaretur, & legati ejus omnium gentiū legatis præponerentur. Obſervamus ex Luitprando in Legat. *Cumque indignans abire vellem, Leo Coroplates* (lego, *Curopalates.*) *Imperatoris frater, & Protoaſecretis Simeon ponè me ſequuntur, hæc latrantes. Cum Chriſtophori filiam Petrus Bulgarorum Vaſileus coniugem duceret, ſymphona, id eſt, conſonantia ſcripta iuramento firmata ſunt, ut omnium gentium Apoſtolis, id eſt, nuntijs, penes nos Bulgarorum Apoſtoli præponantur, honorentur, diligantur.* Et calcei quoque ei rubri, ſicuti Imperatori. Ioannes Curopalates in Tzimiſce. τὰ τοῦ σήματα τῆς ἑλληνικῆς βασιλείας ἐπ' ὄψει τῶν πολιτῶν τὸν βορίσλαον ἀποδιδύσκει. τὰ δ' ἰδίᾳ στέφανον ἐκ χρυσοῦ, καὶ τιάραν νενησμένην ἐκ βύσσου, καὶ πέδιλα ἐρυθρά. Obſerva illic obiter omnia inſignia regni Bulgarici.

ΒΑΣΙΛΙΣΚΑΡΙΟΝ.

Βασιλισκάριον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. 1. cap. IV. καὶ ἐὰν τὰ βασιλισκάρια μακρὰ ἔχῃ ἴσα τῶν πρωτελλάτων.

ΒΑΣΙΛΟΘΥΡΑ.

Βασιλόθυρα. Fores oratorij Imperatoris. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. καὶ παρευθὺς ἀνοίγουσι τὰ βασιλόθυρα, καὶ ὅτε ὁ πρωτοβεστιάριος, ὅτε ὁ λαμπαδάριος, ὅτε μὲν ὁ τὸν βασιλικὸν φέρων πάθον, φαίνονται ὅλως. Et poſteà. τότε δ' ἔτι ψαλλομένου, κλείουσι τὰ βασιλόθυρα.

ΒΑΣΜΟΥΛΟΙ.

Βάσμυλοι. Levis armaturæ milites. Nicetas in Manuele Comneno. lib. III. ἀμέλει καὶ ὁ τῆς ὁπλιτείας ἀρχηγὸς τὸ ὁπλιτεῦον, καὶ τὸ τῆς φρατρῆς ἐλαφρὸν, τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους βασμύλους, εἰς τάξεις διειληφώς.

ΒΑΣΤΑ.

Βασὰ. Italicum, *Baſta*. Rhuzanus in Paraphraſi Varicin.

βασὰ, βασὰ, καινὰ βλέπεις ὅτε ἔλθη ὁ σαχείτζης.

Apud Heſychium invenio. Βασὰ, ὑποδήματα ἰταλιῶται. Sed ibi legẽdum cenſeo. Βαυλὰ. id eſt, *Botta*. Ocrea.

ΒΑΣΤΑΓΙΟΝ. ΒΑΣΤΑΓΙΑ.
ΒΑΣΤΑΓΗ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΗΣ.
ΒΑΣΤΑΓΑΡΙΟΣ.

Βασάγιον. Theca, ſive repoſitorium, in quo reondita arma ſua portabant milites. Leo Conſtitut. V. καὶ ἕτερα τζικύρια ἀμφίσημα, ἐφ' ἓν μέρος οἱονεὶ παράθυρον, ὑπὸ δὲ τὸ ἕτερον, ξύφος κονταρίου, μετὰ θηκαρίων αὐλῶν ἑρμαλίνων, καὶ βασαγίων. Ita corrigo. hodiè legitur, παβύς & κονταρίς. Putant autem viri docti eſſe lora, quibus appenſa arma faciliùs ferrent. Non aſſentior. βασαγία verò erat onus portandarum rerum per iumenta. In l. *ſolita* 3. Cod. de Cohortalibus. *Solita cohortalibus Syriæ privilegia, quæ à divo Diocletiano porrecta ſunt, atque conceſſa, nos quoq; porreximus: ac iubemus eos non ad ſollicitudinem baſtagiæ, non ad functionem navicularem devocandos.* In Cod. Theodoſ. § 11. hoc ipſo Titulo, legitur, *vaſtagæ*. ſed tu corrige *vaſtagiæ*. Βασαγὴ enim erat onus ipſum quod portaretur. Heſychius. Βασαγὴ. Βάρος. Hinc βασαγάρης, ſive βασαγιάριος. Baiulus. Corona pretioſa. βασαγάρης. *Baiulus*. ἀχθοφόρος. In l. *æternam* 8. Cod. de Murileg. *Æternam fiximus legem, ne unquam baſtagiarijs militiam ſuam deſerere liceat.* Vide ll. 4. & 11. Cod. Theodoſ. eodem Tirulo.

ΒΑΣΤΑΝΝΕΙΝ. ΒΑΣΤΕΙΝ.

Βασάννειν. Pro, βασάζειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὑποδήματα. ἢ καρβερᾶ. ἢ βασάννει. Iterum alibi. βασάζει, ἢ βασάννει. Etiam βαστεῖν dicebant. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ πᾶνα τὰ χρειαζόμενα ἐδιώθενε βαστεῖν.

ΒΑΣΤΕΡΝΙΟΝ.

Βαστέρνιον. *Baſterna*. Baſilic. Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τῆς γείτονος, ἢ τὸ ποιῆσαι σωλάριον, ἢ βαστέρνιον, καὶ τὰ ὅμοια. Ammianus lib. XIV. *Opertis capitibus & baſternis per latera civitatis cuncta diſcurrunt.* Harmenopulus lib. II. Tit. IV. εἰ δέ τις ἀπὸ μαγγανείας, ἢ ἀπὸ ἀφεδρῶνος, ἢ κλιμακῶνος, ἢ ἀπὸ

ἀπὸ βασερνίων, ἤγεν τῶν λεγομένων παρέδρων, &c. In Novellâ quâdam Zenonis. ἢ διαβάσεων πρὸς πάροδον μόνλω χρησίμων, ἢ καὶ τάτων ἃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ βασερνια. Ita ſcribo, non βασέρνοια. Gloſſæ Iſidori. *Baſterna, tecta manualis.* Emendo. *lectica manualis.* Sed quomodo, *Manualis*? Ipſe iterum Orig. lib. XX. cap. XII. *Baſterna, vehiculum itineris, quaſi viæ ſterna: mollibus ſtramentis eſt poſita, à duobus animalibus deportatur.* Ponit *Animalia* pro iumentis, ut ἄλογα Græci: ergo hæc convenire non poſſunt. Ita videtur; ſed videtur tantum. Nam *Animalia* etiam ſervos vocabant, ut Græci ψυχάρια. Itaq; hîc oportet adhibere cautionem. Servius ad Æneid. VIII. *Pilenta ſunt vehicula, ſicut nunc baſternas videmus. Erant autem Veneti coloris, non ut nunc ruſſati.* Ergo baſternæ ruſſatæ erant, quod obſerva. Neſcio an aliunde diſces. Corrigendus autem eſt Metellus Quirinal. Eclog. X.

Ac pro placando ſibi Martyre iam meditando,
Quam retuli pridem languens petit ipſius ædem,
Baſternâ vectus quâ ſtratus erat ſibi lectus.

Hodiè editur, *Traſternâ vertus.*

BATAΛΑΡΙΚΟΝ.

Βαταλαρικὸν. Chronicon Conſtantinop. ἐκεῖζε ἔκαμνον τὰ καρφία τὰ μικρὰ τὰ βαταλαρικὰ, ἅπερ λέγεσι σκυθίλια.

BATZEΛΗ.

Βαζέλη. Peluis. Exſtat in Turcograeciâ Cruſij. Eſt Italicum, *Bacile.* Albertus Magnus De falcon. cap. XVIII. *Pone in forti aceto omnia hæc, & dimitte in eo per novem dies in aliquo bacili, ſive pelui.*

BATION.

Βατιὸν. Coitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. μίξιν, ἤγεν συνεσίαν, ἢ βάτευμα, ἢ βατιὸν.

BAΥΚΑΛΙΑ. BAΥΚΑΛΙΟΝ. BAΥΚΑΚΙΣ.

Βαυκαλία. Patera. Ex Italico, *Boccale.* Achmes cap. CXCVIII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μετὰ βαυκαλίας τῆς κλεοτάτρας τινὶ οἶνον, εὑρήσῃ πλεῖον ἐξουσίαν μετὰ γυναικὸς, αἰαλόγως τῶ κάλλους τ' ἀγγείων. Vbi erravit interpres doctiſſimus, qui βαυκαλίαν eſſe *Faſcinũ* putavit. Alexander Aphrodiſeus in Problem. Βαυκάλιον dixit. Et in epigrammate Nicarchi eſt βάυκαλις. Extat Antholog. lib. II.

μὴ φύσα, μὴ κάμινε, μάτλω τὸν κάπνον ἐγείρεις,
εἰς τὸ θέρος χαλκῶ βάυκαλιν ἠγοράσας.

Pontificale Romanum. *Et bacile cum bucali pro manibus abluendis quas ſinguli ad ſuas mappulas extergunt.* Liber Ceremon. II. cap. 51. *Super credentiam debet eſſe vas cum bucali tantum pro lavandis manibus.* Anaſtaſio *Bauca* eſt, in Leone IV. *Obtulit cantharam exauratam unam, baucas exauratas tres.*

BAΥΤΙΣΜΑ.

Βάυτισμα. Pro, βάπτισμα. Corona pretioſa. Βάυϛισμα. *Baptiſma.* Βάπϛισμα.

BΓΕΝΙΚΟΣ.

Βγενικὸς. Pro, εὐγενικὸς. εὐγενὴς. Nobilis. Anonymus De nuptijs Theſei.

πολλὰ ψηλοὶ, καὶ βγενικοὶ, καὶ πολὺ μεγάλο γένος.

ΒΕΖΗΡΙΔΕΣ.

Βεζηρίδες. Consiliarij Imperatoris Turcici, quos *Visiros* appellant. Chronicon Constantinop. εἶχε βεζηρίδας φρονιμωτάτους. Et postea. οἱ δὲ βεζηρίδες ἰδόντες, &c. Malaxus in Hist. Patriarch. ἦτον δὲ ὁ τελφιπασιὰς, ὁ πρῶτος βεζίρης. Phranzes Chronici lib. I. cap. XXXIII. *Quidam Vezires Amurathem monuerunt, ne tantam regni molem ætati tam immaturæ committendam putaret.*

ΒΕΚΑΡΙΟΣ.

Βεκάριος. Pro, βικάριος. *Vicarius.* Glossæ Basilic. βεκάριος. ὁ πρωτώπως.

ΒΕΚΤΙΓΑΛΙΟΣ.

Βεκτιγάλιος. *Vectigalis.* Glossæ Basilicorum. βεκτιγάλιοί εἰσιν ἀρχοὶ πόλεων διωνεκῶς μισθούμενοι ἀπὸ τοιούτου τρόπου καὶ ὅρου. ἵνα ἐφ' ὅλον δίδωσι τὸ ὑπὲρ αὐτῶν βεκτιγάλιον τέλος μὴ ἐκβάλλωνται.

ΒΕΛΑΝΙΔΗ.

Βελανίδη. Pro, βαλανίδιον. Glans. Corona pretiosa. βελανίδη. *Glans.* βάλανος.

ΒΕΛΙΚΑΤΟΝ.

Βελικάτον. *Pellicatus.* Glossæ Basilicorum. βελικάτα. ἁμαρτήματος.

ΒΕΛΟΝΑΔΕΣ.

Βελονάδες. *Acuarij.* In Synodo Constantinop. VIII. Actione IX. ἰγνάτιος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε. καὶ ἕτεροι πολλοὶ, οἶδα, εἰσὶν, οἷον βελονάδες, σαυλιστιανοὶ ἰατροὶ, καὶ ἕτεροι ὅμοιοι.

ΒΕΜΒΡΑΝΑΙ.

Βεμβράναι. *Membranæ.* β. pro μ. ponitur. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXVIII. Σημειώσαι ταῦτα διὰ τὰς βιβλιοκαπήλους τὰς ἀπατηλείφοντας τὰς βεμβράνας τῶν θείων γραφῶν.

ΒΕΝΔΙΚΤΑ.

Βενδίκτα, sive βινδίκτα. *Vindicta.* Glossæ Basilic. βενδίκτα. ἡ ῥάβδος μεθ' ἧς ὁ ἄρχων ἢ ὁ πραίτωρ τιθῇ τὸ ἐλευθερωμένῳ κεφαλῇ ἔπαιεν.

ΒΕΝΕΤΙΑΝΟΣ.

Βενετιανὸς. *Venetianus.* Factio aurigarum. Suidas. βενετιανὸς, ὄνομα κύριον. Antoninus Imp. τῶν εἰς ἑαυτὸν, lib. II. ἀδιάφορος τῇ τροφέως, τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς γενέσθαι. Tzetzes Chil. IV.

τὰς σωαρέξαντας πόλεμάχῳ βενετιανῷ.

ΒΕΝΕΤΟΣ.

Βένετος. *Venetus.* Coloris nomen. Etymologici Auctor. ἐστὶ δὲ χρῶμα ἀνθηρὸν, ἢ τὸ βένετον χρῶμα ἄτω λεγόμενον. Eginhartus in vitâ Caroli Magni. *Sago Veneto amictus, & gladio semper accinctus.* Arethas ad Apocalypsin. cap. XXI. ἄτως τὴν καλαύνην χρώματος καλοῦσί τινες βένετον φασι. Achmes cap. LVII. εἰ δὲ βένετον πολύζιος ἔσαι, καὶ δυσώδης. Et plures illic. Apud Myrepsum, lib. de Zulepijs, cap. XXVI. est nomen herbæ: nisi legendum ibi βενεδέτα, Pro, βενέτα. quod existimo. & intelligetur de carduo benedicto.

ΒΕΝΕΦΙΚΗΣΙΑ.

Βενεφικησία. *Beneficentia.* Glossæ Basilicorum. βενεφικησίας. ἐνεργησίας. Ita corrigo: hodiè perperam editur, βεωφικήσας.

ΒΕΝΕΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

Βενεφικιάλιος. *Beneficialis.* Gloſſæ Baſilic. Βενεφικιάλοι, οἱ ἀπὸ θεραπείας μεταφύναν τεταγμένοι. Lego, βετεράνων: Item, *Veneficarius.* Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. IX. cap. IX. ἵνα μήτε ὑπὸ τῶν Βενεφικιαλίων, μήτε ὑπ' ἄλλων τῶν τυχόντων ὕβρεις μήτε σφαγὰς ὑπομένοιεν. Vetus inſcriptio.

ΚΥΡΙΩ. ΑΣΚΛΗ
ΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ
ΘΕΟΙΣ. ΕΠΙΚΟΥΡΟΙΣ
ΜΑΡ. ΜΓΜΜ. ΛΟΝ
ΓΟΣ. ΒΕΝΕΦ. ΕΥΧΗΣ
ΧΑΡΙΝ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Iuſtinianus Novell. XIII. λησογνώσας τε, καὶ Βενεφικιαλίους, καὶ Καλαντιοδόμους, καὶ ἕτερον τοιοῦτον.

ΒΕΝΕΦΙΚΙΟΝ.

Βενεφίκιον. *Beneficium.* Gelaſius in Synodo Nicenâ. ὡς τινας καὶ ἀργύρια παρέχειν, Βενεφικίοις καταρτῶσαι τὸ στρατεύειν. Iuſtinianus in Edicto IV. ὑπὲρ τῆς παρὰ αὐτῷ δεδομένης δωρεᾶς, ὅπερ καὶ Βενεφίκιον ὀνομάζεται.

ΒΕΝΤΟΣ.

Βέντος. *Ventus.* Suidas. Βέντον λέγουσι πνευμάτων βίαν. Ita corrigo. Malè hodiè geminatione primæ ſyllabæ mendum irrepſit, & Βενέβεντον legitur.

ΒΕΡΓΕΣΙΑ.

Βεργεσία. Pro, ἐυεργησία. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀσὲν πολλὴ μὲ βεργεσία ἐτάτη νὰ τὼ βλέπω.

ΒΕΡΓΕΤΗ.

Βεργέτη. *Veruta.* Anonymus De bello ſacro.

ἄρματα ἤχαζιν καλὰ, γιαρήκια ἐφορᾶζαν,
ἢ μὲν κοντάρια ἐβάσαξαν, ἢ δ' ἕτεροι βεργέτας.

ΒΕΡΓΑ. ΒΕΡΓΙΟΝ.

Βέργα. *Virga.* Iulius Aphricanus de Bell. Appar. ἀθροίζειν δὲ καὶ κληματίδας, καὶ βέργας ἰτέινας. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij, lib. I. cap. CLXII. καὶ διελάζας εἰς τὸν ὦνον τὸ πέρας πέρδικα, ὑποσφύρα βέργα καλῶς. Et βεργίον quoque dicebant. Theocriti Scholiaſtes Idyll. I. ὁ δελφὶς μεγαλορρημονήσας εἰς τὸν θεὸν, ταύτην ὑπέχειν τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν, ἢ λυγιξεῖν, τοῖς βεργίοις δῆσαι, ἤτοι δῆσαι λύγοις. Item Oppiani ad Halieut. III. λύγοισι. ἀπαλοῖς βεργίοις. Achmes cap. CCXLIX. εἰ δὲ εὕρε βεργίον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἀπὸ ἀνδρὸς, ἀνάλογον τοῦ ξύλου τοῦ βεργίου. Hinc compoſitum, πολυβέργια. Oppiani Scholiaſtes Halieut. IV. σάλικες, τὰ πολυβέργια. Item Σκεντροβέργια, & σκεθροβέργια. Sed de his ſuo loco, & ordine, infra.

ΒΕΡΓΙΖΕΙΝ.

Βεργίζειν. *Virgare.* Virgis cædere. Theodorus Prodromus de Accentibus.

αἰὰ τὰ νιρὰ βεργίζε, καὶ ἀχ ἁμάρτης ὅλως.

ΒΕΡΕΔΑΡΙΟΙ.

Βεριδάριοι. *Veredarij.* Procopius Vandal. I. ξυλληφθέντα δὲ καί τινα τῶν εἰς τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ἀεὶ στελλομένων, ὃς δὴ βερεδαρίους καλοῦσι. Iterum de Ædific. Iuſtiniani, lib. V. βαλανεῖον ἐν τῷ καταλυτηρίῳ τῶν βερεδαρίων καλουμένων.

ΒΕΡΕΔΕΥΕΙΝ. ΒΕΡΕΔΟΣ.

Βερεδεύειν. Veredis vti. Apud Heſy-

chium perperam legitur, Βερρεύει. δραπετεύει. Corrige, Βερεδεύει. Etymologici Auctor. Βέρης, ὁ δραπέτης. καὶ Βερεδεύῃ, δραπετεύῃ. Et Βέρεδος. *Veredus*. Suidas nudam vocem ponit, nec explicat. Procopius de bello Perſ. lib. II. ὁ δὲ ἵππος δημοσίοις ὀχήμασι, ἃς δὴ Βερέδους καλεῖν νενομίκασιν, ἅτε ἐν στρατεύματι ξυὺ αὐτῷ ἔχων, τάχει πολλῷ εἰς εὐφρόσυνον ἀφίκετο. Nicephorus περὶ στρατηγικῆς πολέμου, cap. XIII. Εἰ μὴν ἴδῃ τὸ βέρεδον μήκοθεν πολὺ τῆς στρατάξεως τῶν κέρατος ἐρχόμενον ἀποσάλη ἄρχοντα τῶν χρησίμων. Faſti Siculi. ποιήσας στρατηγεῖον ἐν χαλκηδόνι ἐκεῖθεν ἔφυγεν Βερέδους.

ΒΕΡΗΣ.

Βέρης. *Veredus*. Etymogici Auctor. Βέρης, ὁ δραπέτης. Εἰ Βερεδεύει, δραπετεύει.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΙΑ. ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΝ. ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΧΡΟΟΝ.

Βερικοκκία. Prunus. Achmes cap. CCI. εἰς δένδρον, ὃ λέγεται Βερικοκκία, ἀναβαὶς ἥθιον ἐκ τοῦ καρποῦ. Auctor Geoponic. lib. III. τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐγκεντρίσεις, ὅσα πρῶτα δωράκινα, δαμασκηνὰ, βερικοκκίας, ἀμυγδαλέας. Prunum autē ipſum Βερίκοκκον dicebatur. Suidas. κοκκύμηλα, εἶδος ὀπωρῶν, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα Βερίκοκκα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμάδρυα, κοκκύμηλα, Βερίκοκκα, δαμασκηνὰ. Variat aliquantum Democritus Geopon. lib. X. κοκκύμηλόν ἐστιν, ὃ καλοῦμεν δαμασκηνὸν. ἀρμηνιακόν ἐστι τὸ Βερίκοκκον. Corrige Artemidorum Onirocrit. lib. I. cap. LXXV. περσικὰ δὲ Εἰ Βερίκοκκα, Εἰ κεράσια, Εἰ πάντα τὰ ὅμοια πλοῖα συκαμίνων, προσκαίρους ἡδονὰς καὶ ἀπάτας σημαίνει. Hodiè editur, Βερόκκια. Solâ literarum tranſpoſitione vera loci lectio reſtituitur. Hinc autē Βερικοκκόχροον, apud Codinum de Offic. Aulæ Conſtantinop. τὸ τῆς σκαραμύκης αὐλῆς βλάτιον Βερικοκκόχροον συρματέϊνον.

ΒΕΣΤΑΡΧΗΣ.

Βεστάρχης. Zonaras in Eudociâ. τετίμηκε δὲ τῷ τῶν Βεσταρχῶν ἀξιώματι. Et apud Ioannem Metropolitanum Euchaïtēſem leguntur Iambi, εἰς τὸν Βεστάρχην ἀνδρόνικον. Vide Βεστιάριον.

ΒΕΣΤΗΣ. ΒΕΣΤΙΟΝ.

Βέστης. *Veſtis*. Baſilic. Eclog. LIII. ἐὰν πλοῖον ὀθόνην ἢ βέστην κομίζῃ, ὁ ναύκληρος διφθέρας καλὰς παρεχέτω. Harmenopulus. περὶ πλοίων βέστην κομίζοντος καὶ ἀπὸ ζάλης ἢ αὐτλίας βλάβης τῶν φορτίων γενομένης. Item βέστιον dicebant: Moſchopulus in Ecloga Voc. Artic. Βέστια δὲ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΝ. ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Βεστιάριον. Res veſtiaria. Balſamon ad Nomocan. Photij. Tit. II. cap. I. ληξιαρχεύω αὐτοῖς ἐτήσια πρὸς ἀποτροφὴν καὶ βεστιάριον. Vel *Veſtiarium*. Moſchopulus. βέστια δὲ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. ἐξ ἧς καὶ βεστιάριον κυρίως, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται. Conſtantinus Porphyrogenneta Them. Orient. I. ἔστι τινὸς εἰσὶ τὰ ἀργυρᾶ μινσάρια τὰ ἀνάγλυφα, ἅπερ κεῖται ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ. Apud Heſychium ſcribitur, Εἰστιάριον. Sed de notione hujus vocis dicā magis diſtinctè. Primùm accipiebatur pro armario, in quo reponebantur veſtes Imperatoris, dicebaturque βεστιάριον τὸ ἐντὸς, ſive ἀλλαξιμάριον. Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. φέρειν τὰ ὑποδήματα παρὰ τὸ βεστιαρίου

εἰς ἐντὸς, ἔτω κοινῶς ὀνομαζομένης ἀλλαξιμαρείς. Nicetas τὸ ἔσω ταμιεῖον appellat in Alexio Comneno, lib. III. τῷ βασιλεῖ τῷδε ὑπηρετούμενοι, ταῖς δὲ ὠδῖσι λόγοις πρεσβόδοις καὶ ἀναβάσεσι τῶν ἔξω λεγομένων ταμιείων φύλαξ ταχθεὶς. Nec veſtes hîc duntaxat Imperatoris adſervabantur, ſed pretioſiſſima etiã quæque κειμήλια: itaque multa ex eo promebat ad præmia & remunerationem hominum benè de ſe aut imperio meritorum: atque inde factum, ut etiam pro ærario abuſivè acciperetur. Et ita ipſe hic Nicetas alibi vtitur in codice Barbarogræco, & hoc ipſo loco, quem produxi. Sic Gulielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Quid mirum ſi veſtiariorum gazas ablatas reperit, qui ſacrariu perquirens de pluribus donarijs & Eccleſiarum ornamentis pænè nihil invenit.* Anaſtaſius in Severino. *Sigillaverunt omne veſtiarium Eccleſiæ, ſeu cimilia Epiſcopij, quæ diverſi Chriſtianiſſimi Imperatores ſeu Patricij & Conſules pro redemptione animarum ſuarum beato Petro Apoſtolo reliquerant.* Allaximario præfectus erat ὁ βεστιάριος, qui & βεστάρχης Zonaræ in Eudociâ. Atque hic ſub ſe juvenem aliquẽ habebat, qui quotidianas Imperatori veſtes porrigeret, cumque παιδόπωλον τῆς βεστιαρίας appellat Codinus in verbis citatis. Alias dicebatur, ὁ ἀβεστιαρίας, & Imperatorem in caſtra ſequebatur, tentoriumque à ſiniſtrâ habebat vt menſæ domeſticus à dextrâ Imperatoris tentorij. Et hic rurſum ſubjectos ſibi habebat τὰς κοιτωναρίσσας, & τὰς ἑβδομαρίσσας. Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐκτὸς δὲ τῶν τοιούτων χωρίς κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος πηγνύεται ἡ τῆς ἀβεστιαρίας σκηνὴ, καὶ ἀπὸ δὲ τὸ δεξιὸν, τῆς ἐσωτέρας τραπέζης. ὅπιαθεν δὲ τῆς ἀβεστιαρίας, ἡ τῆς φύλακος, καθ' ἑξῆς κοιτωνιτῶν, καὶ ἑβδομαρίων, καὶ λοιπῶν τῶν διακονούντων οἰκείων τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ipſe veſtiarius tãtum mari exercitum ducente Imperatore triremi propriâ veſtes ejus vehens proximè triremem quoq; ejus ſequebatur. Codinus. ὁ βεστιάριος ἔχει ὑπηρέτημα θαλάσσιον. τῆς γὰρ βασιλέως κατὰ θάλασσαν στρατεύοντος, ἄρχει ἔτος τὸ τὸ βεστιάριον φέρον ὁ κατέργης, ἕως τριήρης, ἀκολουθεῖ τε κατόπιν τῆς βασιλικῆς κατέργης. Supra hunc erat ὁ πρωτοβεστιάριος, qui officij præſtandi cauſsa extra vrbem non ſequebatur, eâ moleſtiâ in Veſtiarium incumbente. Vides eius munus apud eundem Codinum pag. 97. & aliquot ſequentibus. Tanta autem illius dignitas erat, ut ad affinitatem quoq; Imperatoris admitteretur. Gregoras de Georgio Muſalone narrat, homine generis obſcuri, lib. III. διὰ δὴ ταῦτα τὸ τῆς πρωτοβεστιαρίας τάχιστα ἀνήχθη ἀξίωμα, καὶ γυναικὶ συνέζευκται, ἣ τῶν καθ' αἷμα προσηκόντων ὑπῆρχε τῷ βασιλεῖ. Et ipſis Imperatorum conſanguineis dabatur hoc munus. Obſervo ecce apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLIII. *Protoveſtiarius matrem habuit Annam ſororem Andronici ſenioris.* Phranzes Chronici lib. II. cap. VIII. *Marcus Palæologus* (Vides Imperatorium genus) *Iagrus, qui & poſteà Protoſtrator creatus eſt, Protoveſtiarij dignitate fungebatur, legationis ſocius mihi adiungitur.* Michael I. Palæologus ſupra omnes dignitates evexit, & praſina Protoſebaſto adempta ei dedit, idque obtinuit etiam ſub Andronico I. & Michaële II. Palæologis, donec

donec mox iterum abrogavit Andronicus iunior in honorem Magni domestici, Ioannis Cantacuzeni. Codinus. ὁ βαζιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος ἀπὸ τῆ πρωτοζεβαστῆ τὰ περίζινα ἀφελῶν, ὅ ἐστι ἀξίωμα ιγ'. ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆ μιχαὴλ τὸν ταρχανιώτλω, τιμήσας πρωτοβεστιάριον. ὃν καὶ ὑπερέχοντα πάντων, τῆ τε μεγάλη δομεστίκη, καὶ τῆ πανυπερσεβαστῆ ἐποίησε, μετὰ τὸν καίσαρα. ὑπερεβίβασε δὲ πάλιν τῆτον ὁ βαζιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ δεύτερος, ὅτε τὸν καντακζηνὸν ἰωάννλω, ὡς ἀνωτέρω προλέλεκται, ἐτίμησε μέγαν δομέστικον. ἀνεβίβασε δὲ αὐτὸν τῆτε πάππα & βαζιλέως ἀνεψιῶν, ἑαυτῆ δὲ θείων, καὶ ἑτέρων πάντων, καὶ αὐτῆ δὲ τῆ πανυπερσεβάστη, καὶ τῆ πρωτοβεστιαρίσσης. Chlamys ejus, calcei, & sella equestris, coloris erant prasini, ut & dicanicium. Codinus. τὸ δικανίκιον τῆ πρωτοβεστιαρίσσης χρυσοπερφύρινον, χρυσοχοϊκὸν, ὑποϋέλιον. τὰ ὑποδήματα αὐτῆ περίζινα. ἔτι καὶ ἡ σέλα, ἔχεζα καὶ αὐτὴ μαργέλλιον, ὡς καὶ ἡ τῆ πανυπερζεβάστης. καὶ τὸ ταμπάριον αὐτῆ πράζινον μετὰ μαργελλίων. Ac de calceis quidem clarè etiam Nicetæs in Alexio Comneno, lib. III. Vbi de Ioanne Protovestiario. καὶ τὰ ἐν τῆ σκλωῆ διελόμενοι, ἐν οἷς καὶ λῶ τὰ βαλράχια τὸ χρῶμα πέδιλα τῆ πρωτοβεστιαρίσσης. Adeoque ex omnibus aulæ Constantinopolitanæ axiomaticis post Sebastocratorē, Cæsarem, ac Despotam, præter Panhypersebastum, qui citrinum colorem gestabat, nemo alius honorem habebat distincti in calceis coloris. Satis clarè indicat Nicetas in Isaacio Angelo. Hoc enim volunt illa verba. ἐπωνείωτο γὰρ ὑπὲρ ἅπαντας, τιμηθεὶς πρωτοβεστιάριος, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἑτερόχρωμα καθυποδήμων πέδιλα. Atque hæc de vestiario propriè, ejusque præfectis. Aerario verò qui præerat, is πρωτοβεστιαρίτης dicebatur: & cave confundas hæc duo nomina, similitudine deceptus. Erat enim ut munere diversus, ita & vestitu distinctus; cum umbellâ veteretur clavatâ, tunicâ & pallâ eâdem cum Logothetâ Generali, dicanicio autem primus nodus erat aureus, reliqui alternatim aurei & coccinei. Codinus. τὸ τῆ πρωτοβεστιαρίτου σκιάδιον κλαπωτὸν. τὸ καβάδιον καὶ τὸ σκαράνικον αὐτῆ, οἷα τὰ τῆ λογοθέτου τῆ γενικῆ. τῆ δὲ δικανικίου αὐτῆ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσῆς, τὸ δὲ ἐφεζῆς, συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Munus ejus partim jam diximus, & prætereà pluribus explicat Codinus pag. 63. 65. Et dignitas hujus quoque tanta, ut Imperatorum etiam consanguineis daretur, sicuti Protovestiarij. Ecce vides apud Codinum. ὁμοίως λέγει καὶ τῷ ἀνεψιῷ τῆ βασιλέως τῷ πρωτοβεστιαρίτη. Suberat ei, ὁ προκαθημένος τῆ βεστιαρίου. Codinus idem hoc nos docet. ὁ προκαθημένος τῆ βεστιαρίου ὑπὸ τὸν πρωτοβεστιαρίτλω εὑρίσκεται, ὑπηρετεῖ δὲ καὶ εἰς τὰς προσφερομένας καὶ ἐξερχομένας εἰσόδους τε καὶ ἐξόδους. Vbi errant viri docti, qui τὸ βεστιάριον, *Vestibulum*, &, τὸν πρωτοβεστιαρίτλω, *Principem vestibuli*, interpretantur.

ΒΕΣΤΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Βεστιοπράτης. Sutor. Qui vestes vendebat. Moschopulus. Βεστιοπράτης, ὁ ῥάπτης. Βέστια γὰρ τοῖς ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ.

Βετεράνος. *Veteranus*. Suidas. Βετεράνος.

νθ. ϖδρὸ ῥωμαίοις ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. Glossæ Basilicorum. Ετεράνθ, ὁ ϖεπαλαιωμένθ, καὶ ἀφεθεὶς τῆς στρατείας. Iterum. Ετεράνθ, ὁ γέρων. Scribitur illic etiam, Βιδεάνθ.

BETTONIKH.

Βεττονίκη. *Betonica*. Vide βιτονίκη.

BHAI.

Βήαι. Vox incognita. Extat apud Anonymum de bello ſacro.

νὰ ἔχῃ τὰ καλάβρηα καὶ βήαι δεκαδύο.

Video veſtigium quoque dictionis in Gloſſis. *Balliſtæ*. καλάβδαι.

BHLARION.

Βηλάριον. *Velarium*. Achmes cap. CCLXII. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι τὰ βηλάρια αὐτῆς διεάγησαν, εὑρήσῃ θλῖψιν εἰς τὸν αὐγῆσαν, καὶ εἰς τὰς γυναῖκας αὐτῆς. Perperam ibi hodiè σελάρια legitur. Nam quid ſellis loci in iſto capite, cujus titulus promittit tractatum ϖερὶ βήλων, καὶ θπικαλυμμάτων, καὶ ταπήτων. Benè itaque correximus.

BHLOΘYPON.

Βηλόθυρον. Non eſt *Velatura*, degenerì verbo Romano, quod exiſtimant viri docti, ſed ϖδρπέτασμα, quod deductum ianuæ inſtar trãſeuntes tranſmittit. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Ranas. ϖδρπετάσματα, ταῖς σκηναῖς, τοῖς ϖερσικοῖς βήλοις, ἢ βηλοθύροις. Codinus de Offic. Aulæ Cnſtantinop. χρυσῶν δὲ βηλοθύρων αὐλαίαν σκεπούσων, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τὰς βασιλείας, οἱ ψάλται ἄδουσι τὸ αὐτοκέλευστα. αἰφνιδίως δὲ εὐθὺς τῶν βηλοθύρων, εὐφημοῦνται οἱ βασιλεῖς. Et ſæpe illic occurrit. Corrige autem Guilielmum Bibliothecarium in Stephano VI. *Fecit & in eâdem baſilicâ egregij doctoris gentium belothyra quatuor, ex quibus vnum auro textum.* Et mox. *Contulit in eâdem baſilicâ Apoſtolorum cortinam lineam vnam, velothyra ſerica tria in circuitu altaris.* Editur, *velothera*. Nemo de correctionis veritate eſt dubitaturus.

BHLON.

Βῆλον. *Velum*. Suidas. ϖδρπέτασμα, ϖδρκάλυμμα, ϖδρόϖλωμα, τὸ λεγόμενον βῆλον. Heſychius. βῆλα, τὸν οἶνον κρῆτες, οἱ δὲ βῆλα. Conſtantinus de Adminiſtrat. Rom. Imp. ἔνδον τῷ βήλῳ τῷ κρεμαμένῳ εἰς τὸν καμάραν. Item. εἰσέρχονται τῷ βήλῳ κρεμαμένῳ εἰς τὸ ἅγιον φρέαρ. Achmes cap. CCLXII. τὰ βῆλα, καὶ τὰ θπικαλύμματα, εἰς θλῖψιν θριμεῖαν. Et aliquoties illo capite. Arcadius archiepiſcop. Cypri in vitâ S. Simeonis. ἰδόντες δὲ αὐτὸν τινες τῶν ἀπίστων ὅτως ἐνίμως μετὰ φώτων καὶ βήλων προξαζομένων, καὶ πληθύνες ζῆλῳ συνετάραξαν τὸς ὁμοίως αὐτῶν ἀτάκτως ἀνθρώπως.

BHMERIA.

Βημερία. Pro, ἡμερία. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ εἰς τὴν ϖρώτην βημερία σε θέλῃ ἀνεβάσῃ.

BHNATΩP.

Βηνάτωρ. *Venator*. Beſtiarum præfectus. Martyrologium in Paſſione Glyceriæ. ὅτως δὲ ὅσης τῆς ἁγίας γλυκερίας ἀνακομίσας ὁ βηνάτωρ ἐϖῆρε τὸ ϖερὸν, & ἐξέρχεται λέαινα ϖαμμεγέθης βρυχωμένη.

BHΞILLON.

Βήξιλλον. *Vexillum*. Vide βίξιλον.

BHPION.

Βηρίον. *Birrus*. Chlamys. Lacerna.

Artemidorus Onirocrit. lib. II. cap. III. χλαμὺς δὲ, ὡ ἔνιοι μανδύλιον, οἱ δὲ ἐφεστρίδα, οἱ δὲ ϑηρίον καλοῦσι. Gloſſæ MStæ. Servij nomen præferentes, præſtantes illæ quidem, & notæ ſatis bonæ, ſed corruptiſſimæ, quippe in quibus Græca omnia charactere ſunt Latino ſignata. Eæ, inquam, Gloſſæ. *Lucerna. filonin. be in.* Corrigo, & reſcribo, *Lacerna.* φελόνιν, θήριν. Iam φελόνιν, & βήριν, corrupto illo ævo ſcribebant, pro φελόνιον, ϑηρίον, ut mille talia. Synodus Gangrenſis Can. XII. καθαιρηθήσοιτο τῶν μεθ' ὑπολαβάσας τὰς βήρας φορούντων. Zonaras. ἐκαθηγορεῖεν τῶ φορούντων τὰς θήρας, τὰ σημεῖα δηλονότι ὑφάσματα.

BHPOYTTA.

Βηρῦττα. *Verutū.* Gloſſæ veteres Græcolatinæ. Θηρῦττα. εἶδος ἀκοντίου. *Canumentum.* Vide Gloſſarium Rigaltij.

BHΣAΛON.

Βήσαλον. Later. Gloſſæ. βήζαλον. *Later coctus.* Et βήσαλα. *Latercula.* Ioannes Tzetzes Chiliade IX.

ὀπίσω δὲ πλίνθον γίνωσκε, τὸν θήσαλον καλοῦσιν.

τὸ βαβυλῶνος κτίσμα γὰρ ὑπῆρχεν ἐκ θησάλων.

Baſilic. Eclog. LXVIII. καμάρων ὑπὸ βησάλων ἔχειν πλησίον τοῖχον. Theophilus de Rer. Diviſ. ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰ λίθον, ἢ βήζαλον, ἢ κίονα. Soſipater Chariſius lib. I. *Neutra ſemper pluralia, hæc arma, avia, arbitria, battualia, bona, ὑπάρχοντα, brevia, beſalia, ieſta.* Et Leo Byzantinus librum ſcripſit, cum titulo, περὶ βησάλων. Auctor eſt Suidas. Apud Myrepſum lib. de Emplaſtris, cap. CXCIII. ſcribitur βίσαλον. Vox Fuchſio non intellecta.

BHTZA.

Βήτζα. Vide βίσσα.

BHTION.

Βήτιον. *Vitium.* Gloſſæ Baſilic. βητίου, αἰτία.

BHXANIA.

Βηχανία. Occurrit apud Myrepſum, lib. de Droſatis, cap. LXXXII. Fuchſius explicare non poteſt. Ego *Tuſſilaginem* eſſe cenſeo, quæ veteribus medicis Græcis θήχιον appellatur.

BIBAPEYTHΣ.

Βιβαρευτὴς. Gloſſæ Græcolatinæ. βικαρευτὴς. *Cetarius.*

BIBAPION.

Βιβάριον. *Vivarium* Tzetzes. Chiliade VIII.

ἔχων ἰχθὺν ἐν μύραιναν ἔν τινι βιβαρίῳ, ζῶσαν ἐκόμισεν αὐτὴν τρεπτῷ τῶν λιθίων.

Scholiaſtes Oppiani Halieut. I. ἔνθα. ὅπως, ἐν τῷ βιβαρίῳ. Scholiaſtes Nicandri Theriacis. ἐχέτλιον δὲ, τόπος τῶν πλοίων, ὅπως τὰς ἰχθῦς τιθέασι καὶ συλλέγωσιν. ἢ ὁ ζῶγρος, καὶ τὸ βιβάριον.

BIBAOΘHKAPIOΣ.

Βιβλοθηκάριος. Bibliothecarius. Bibliothecæ præfectus. Inter epiſtolas Photij vna eſt cum hâc inſcriptione. ἀνατασίῳ πρεσβυτέρῳ καὶ βιβλοθηκαρίῳ ῥώμης.

BIΓΛA.

Βίγλα. *Vigilia.* Excubiæ. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. I. μήτε φυλακὰς ἔχων ἀπερισκέπτους, ἢ βίγλας. Codinus De Offic. Aulæ

Aulæ Conſtantinop. τὰ τῦ μεγάλυ ὀρυγμαείυ τῆς βίγλας φορέματα, &c. Etymologici Auctor. φρυκτωρία ἐστὶν ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη βίγλα. ἢ φανὸς, ἢ λαμπάς. Plura in Gloſſario ſuo vir eruditiſſimus, Nicolaus Rigaltius. Invenio etiam aliam ſignificationem in Turco-græciâ Cruſij. βίγλα. *Crux enſis.*

ΒΙΓΛΑΤΩΡ.

Βιγλάτωρ. *Vigilator.* Excubitor. Nicephorus περὶ τῆς τῶν ὁπλομάχων τάξεως. βιγλάτωρας ἐφιστῶντας ῥωμαλέους ἐκ ἀπιτηδείους.

ΒΙΓΛΕΥΕΙΝ.

Βιγλεύειν, ſive βιγιλεύειν. *Vigilare.* Excubias agere, Leo Conſtitut. XII. καθ' ἑκάστην τέρμαν σκελτάτορας, ἤγουν βιγλεύοντας, ἀφορίσεις. Hierocles τῶν ἀσείων, cap. XXIX. σχολαστικὸς, καὶ φαλακρὸς καὶ κυρεὺς σωοδεύοντες συνέθεντο περὶ τέσσαρας ὥρας βιγιλεῦσαι.

ΒΙΓΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Βιγλιατικὸν. Æs, quod vigiles, ſive excubitores, accipiebant. In Diplomate Andronici, quod exſtat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. καθελκόμενοι εἰς ἀπαντήσεις καμπανιστικᾶ, μεζιτικᾶ, ζυγαστικᾶ, μετριατικᾶ, παχιατικᾶ, γομελαϊκᾶ, ὀψωνίου, σκαλιατικᾶ, βιγλιατικᾶ.

ΒΙΓΛΙΖΕΙΝ.

Βιγλίζειν. Idem quod βιγλεύειν. *Vigilare.* Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ ἀναβλέψῃ. ἤγουν νὰ βιγλίζῃ. Occurrit illic pluries.

ΒΙΖΑΚΙΟΝ.

Βιζάκιον. Lapillus. Fragmentum lapidis. Suidas. βιζακίων. μικρῶν λίθων. Macarius Homil. XVII. ὥσπερ γὰρ εἴ τις βιζάκιον λίθυ ῥίψας εἰς τεῖχος ἀδλὲν ἔβλαψεν ἢ παρεκίνησε τὸ τεῖχος. Antiochus Monachus in Pandecte, Homil. LXVI. οἰκοδομὴ ἐκ μεγάλων καὶ ἐντίμων λίθων σωισαμένη χρήζει τῆς τῶν μικρῶν βιζακίων συνοικοδομῆς.

ΒΙΖΗΕΡΑ.

Βιζήερα. Italicum, *Viſiera.* Buccula caſſidis. Anonymus de nuptijs Theſei.

ἀρκήτας αὐασίκοσε τῦ ἔλμυ τὼ βιζήεραν,
καὶ παρευθὺς τὰ μάτιά τυ ἐβρέθηκεν ὁμπρός τῦ.

Iterum alibi.

ἐξέβη καὶ ἐσάθηκεν, κεβγάνη τὼ βιζήεραν,
γιανατεγνώση ἰδρῶ͂ας; νὰ λάβη καὶ ἀέρα.

ΒΙΚΑΝΑΛΙΑ.

Βικαναλία. Gloſſæ Baſilic. βικαναλία, ὁδὸς ἡ εἰς κώμην ἄγουσα.

ΒΙΚΑΡΙΑ.

Βικαρία. *Vicaria.* Vicariatus. Iuſtinianus Novell. VIII. μήτε αὐθυπαλείαν μηδεμίαν, μηδὲ τὼ μεχεὶ νῦν καλυμένην βικαρίαν.

ΒΙΚΑΡΙΑΝΟΣ.

Βικαριανὸς. *Vicarianus.* Iuſtinianus Novell. XXVI.

ΒΙΚΑΡΙΟΣ.

Βικάριος. *Vicarius.* Suidas. βικάριος. παρὰ ῥωμαίοις διάδοχος. Gloſſæ Baſilic. βικάριος, ὁ ἐκ προσόδυ. Corrigo, ὁ ἐκ προσώπυ. Sic rectius in ijſdem alibi. βικάριος, ἐκ προσώπυ. Baſilic. Eclog.

LIV. τῶν βικαρίων καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ποτὲ δεχομένων τὰ τοιαῦτα, καὶ συγκεχρημένων τῷ κάνονι. Socrates lib. VII. cap. XII. ὑπατικὸς τῆς Ἰταλίας γενόμενος, μετὰ ταῦτα καὶ εἰκαρίου τῶν Βρεττανικῶν νήσων κατασας. Scribebant etiam εἰκάριος, ut multa talia. Itaque tollendum eſt mendum ex epiſtolâ Cōſtantini Magni ad Cæcilianum, apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. X. γίνωσκέ με ἀνιλίνῳ ἀνθυπάτῳ, ἀλλὰ μὴν καὶ πατρικίῳ τῷ εἰκαρίῳ τῶν ἐπάρχων, παρῆσι, τοιαύτας ἐντολὰς δεδωκέναι. Perperam editur, τῷ ἰγκαρίῳ. Simile mendum apud Suidam. ἐυξῆλζκοι, ὄνομα ἔθνους. Hodie eſt. ἐλξῶσκοι. Loquitur de Volſcis. Quod autem ad vicarios attinet, erant illi varij, quos non recēſeo: licet omnes recognoſcere ex Notitiâ Imperij. Hoc tamen vnum monebo, quod in Notitiâ Conſuetudinum bis in ordine legatur, ὁ τῆ μακρῆ τείχους. Sed turbare id neminem debet, tanquam ſuperfluum alterutrum ſit, & malè repetitum à ſupino ac negligente librario. Quippe muri longi vicarij duo fuerunt: alter politicus, alter militaris. Clarè diſcimus ex Novell. XXVI. ὅτι γὰρ τῆ μακρῆ τείχους δύο τινας καθῆσθαι καὶ βικαρίους ὀνομάζεσθαι σωίσμεν ἅπαντες, τὸν μὲν στρατιωτικῶν ἡγούμενον τάξεων, (πολλαὶ δὲ αἱ καθ' τὸν τόπον ἐκεῖνον δυνάμεις) τὸν δὲ τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν ἐφεστῶτα. ἄμφω δὲ ἔστι πληρῆσιν, ὁ μὲν τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχων ἐκείσε τάξιν, ὁ δὲ τῶν ἀνδρειοτάτων στρατηγῶν. Itaque in Notitiâ iſtâ prior de militari, alter de politico capiendus eſt. Hoc ignoratum compulit interpretem Haloandrum, virum eruditiſſimum, in errorem, qui videtur cenſuiſſe repetitionem otioſam ſupini librarij. Sed quis porrò hic longus murus? Libet dicere per occaſionem, illuſtrandi Imperij Conſtantinop. cauſâ. Condidit illum Anaſtaſius Imperator ſexaginta ab Vrbe milliaribus, extenditque à magno mari verſus meridiem milliaribus quinquaginta, latitudine pedum viginti. Suidas. ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ'. διατείνας ἐκ τῆς καλῆς ἄκρου θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν μῆκος μιλίων ν'. εὖρος δὲ ποδῶν κ'. Zonaras Annal. III. addit cauſam, nempe ad prohibendas invaſiones Scytharum. ἔτος ὁ ἀνασάσιος ἔκλισε τὸ μακρὸν λεγόμενον τεῖχος ἀπὸ μεγάλης θαλάσσης δῆκον ἄχρι τῆς ζελυβρίας, διὰ τὰς ἐφόδους τῶν μυσῶν, ἢ βουλγάρων, ἢ τῶν σκυθῶν. Et hinc à conditore ἀνασασιακὸν appellat Cedrenus. At verò, ut ad Vicarios redeamus, primitus hi quoq; impoſiti Iſauriæ, Galatiæ, & Phrygiæ Pacatianæ: ſed pro his dati illis poſteà Comites; Iſauriæ quidem ante tempora Iuſtiniani, ſed Galatiæ & Phrygiæ ab ipſo demum Iuſtiniano, ad exemplum Iſauriæ. Vide Novell. XXVII. Theophanes in Chronographiâ. ἦλθον καλένδαις μαΐαις νόμῃ λεγομένῃ, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν θεόδωρος ὁ εἰκάριος. Apud Anaſtaſium Bibliothecarium in Hiſt. Eccleſ. eſt, *Theodorus Eigarius*. Sed ille erravit, cum exiſtimaret cognomen eſſe, quod erat nomen dignitatis. Apud Anonymum De Form. cap. X. ſcribitur, *Vigarius*.

BIKIA. BIKION.

Βίκια, & βίκιον. *Vicia*. Gloſſæ Servij. *Vicia*. Βίκιον. Gloſſæ Græcolatinæ. Βίκια. χόρτος. *Vicia*.

ΒΙΚΟΣ.

Βίκος. *Vicus.* Gloſſæ Græcolatinæ veteres.

ΒΙΚΤΟΥΡΑ.

Βίκτωρα. *Victoria.* Gloſſæ Baſilicorum. βίκτωρα. νίκη.

ΒΙΛΗ. ΒΙΛΙΟΝ.

Βίλη. *Villa.* Baſilic. Eclog. II. αἱ δὲ οἰκοδομίαι ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκίαι λέγονται, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. Vel βιλίον quoque, ſive βίλιον. Baſilic. Eclog. LVI. ζημιωσάσας τὸν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, ἃ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι βιλίων, εἴτ' ἂν κεντηρίων, καὶ τὰ ὀνόματα τῆς κτήσεως.

ΒΙΛΛΟΣ.

Βίλλος. Liber. Darmarius in fine Synodici cujuſdã. τὸ τέλος τοῦ ἐξίτηλον ἐκ ἑτέρου ἀντίγραφον ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος τῆς βίλλου, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ἐλλιπὲς. Niſi legendum, τῆς βίβλου. Aut βίλλος poſteà depravatè pro βίβλος Græci dixerint. Obſervemus, ſi alibi fortè occurrat.

ΒΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Βινδικατίων. *Vindicatio.* Gloſſæ Baſilic. Ἐνδικατιόνε, ἀμενδικήσει. Ita corrigo. Perperam editur, βινδακτιόνε, ἀμενδίκησις.

ΒΙΝΔΙΞ.

Βίνδιξ. *Vindex.* Exactor. Baſilic. Eclog. LVIII. εἴτε ἂν ἐξάκτορες, ἢ ἐνδίκες, ἢ ταξεώτας, ἢ ἀγελαμβάνουσιν. Et paulò poſt. εἰ μὴ τὸ ἀγὸ τῆς φορέσεως τῶν ἐξακτόρων, ἢ βινδίκων. Evagrius lib. III. cap. XIII. ἀπελεῖλε δὲ καὶ τὴν τῶν φόρων εἴσπραξιν ἐκ τῶν βουλευτηρίων τοὺς καλουμένους ἐνδίκας. Iuſtinianus Novell. XXXVIII. τὰς ἐσίας κατέσειζε, καὶ τὰς πόλεις ἅπως ἐλάττωσεν, ὥστε ὑπὸ τούτους εἶναι τοὺς ὀλεθρίους μισθωτὰς, οὓς δὴ ἐνδίκας καλοῦσι. Vide iterum Novell. CXXVIII.

ΒΙΞΙΛΑ. ΒΙΞΙΛΑΤΙΩΝΕΣ.

Βίξιλα, *Vexilla.* & βιξιλατίωνες. *Vexillationes.* Cedrenus. βιξιλατίωνες. οἱ ῥωμαίων ἱππεῖς. καὶ βίξιλα, ὡγαπετάσματα ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ εἰς τέλεσμα ἕν σχῆμα πεποιημένα. εἶεν δ' αὐτὰ λεγόμενα φλάμμουλα. Methodius de Cruce. ἐντεῦθεν οὖν τῆδε βασιλεῖς πάσης πονηρᾶς ἕξεως ἀπὸ κεδασμῷ, τὸ σταυροειδὲς ἀγκαλαμβάνεσθαι αἰθόμενοι σχῆμα, τὰ καλούμενα τῇ ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ βήξιλα ἐμηχανήσαντο. Vegetius de Re. Mil. lib. II. cap. I. *Equitum alæ ab eo dicuntur, quod ad ſimilitudinem alarum ab utraque parte protegant acies: quæ nunc vexillationes vocantur.*

ΒΙΟΚΩΛΥΤΗΣ.

Βιοκωλύτης. Baſilic. VI. Titulus eſt, περὶ τοῦ δεκὸς, ἤτοι βιοκωλυτοῦ λυκαονίας, καὶ λυδίας. Iuſtinianus Novell. VIII. καὶ ληστοδιώκτας, ἢ τοὺς καλουμένους βιοκωλύτας. Hi nimirum erant conſtituti in provincijs ad vim & proterviam militum compeſcendam.

ΒΙΡΓΟΝ.

Βίργον. *Virga.* In Etymologico Suidæ. βίργον, τὸ κηρύκειον, ῥάβδος ἣν ἐκφέρει ὁ κήρυξ.

ΒΙΡΡΟΣ.

Βίρρος. *Birrus.* Veſtis genus. Honorius Serm. de S. Brixio. *Prunas ardentes circa civitatem in birro ſuo portans ante ſepulchrum S. Martini depoſuit.* Gregorius lib. VII. epiſt. V. ad Ianuarium.

Imaginem illic genetricis Dei, Dominiquê noſtri, & venerandam crucem, vel birrum albam, quâ de fonte ſurgens indutus fuerat, appoſuiſſet. Quæ verba profert etiam Ionas de Cultu Imag. lib. 1. Sed hodiè editur, *pyrrum album.* Nos correximus. Martianus Capella De nupt. Philolog. lib. IV. *Et birrus, & tunica, nomen veſtis habent, & diffinitionem poſſunt accipere.* Suidas. ἐφεστρὶς, ἱμάτιον ῥωμαϊκὸν. λέγεται δὲ καὶ μανδύης, καὶ βίρρον, ἄτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα θλίψεις σημαίνουσι. Quæ poſtrema ex Artemidoro deſumpta ſcias, lib. II. cap. III. Sed quare? θλίψεις σημαίνουσι. Ratio, quia ſervilis hæc veſtis. Accipio ex l. *ſine exceptione.* 1. Cod. Theod. De habitu quo vti oportet intra vrbem. *Servos ſanè omnium, quorum tamen dominos ſollicitudine militiæ conſtat non teneri, aut birris vti permittimus, aut cucullis.* Dicebant etiam *Birretum*, ὑποκοριστικῶς. Liber Cærimon 1. cap. VI. *Cingulo rubeo, cum aureis fibulis, birreto rubeo, & demum mundo nitidoquê rocheto.* Et paſſim illic. Vide quæ olim in Critico Arnobiano, & Animadverſ. Miſcell. lib. IV. cap. III.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ. ΒΙΣΕΞΤΟΣ.

Βίσεκτος, ſive Βίσεξτος. *Biſextus.* Cedrenus. τότε τῷ δευτέρῳ ἔτει αἱ ἰνδικτοὶ ἐπενοήθησαν, καὶ τὸ βίσεξτον. Photius in Bibliothecâ. περὶ τε γὰρ βισέκτε καὶ ἐμβολίμε μηνὸς, καὶ ἐπακτῶν ἡλίε, καὶ ἐπακτῶν σελήνης, λεπομερῶς καὶ ζαφῶς διαλαμβάνει. Ioannes Damaſcenus De Orthodoxa fide. τὸ τελάρτε σωληθεμένε κατὰ τέσσαρα ἔτη μία ὑπολείπεται ἡμέρα, ἥτις λέγεται βίσεξτος. Pſellus lib. de Aſtronomiâ. καὶ ἀφιέναι ὑπὲρ τὸ φευγαρίε δύο ἡμέρας, ἢ μίαν, ἐὰν ᾖ βίσεξτον. Iſaac Argyrus in Can. Paſch. αὕτη ἡ τελεία ἡμέρα προσίθεται τοῖς τξέ ἡμέραις, καὶ γίνεται τὸ ἔτος ἐκεῖνο τξέ ἡμερῶν. ὁ καλεῖται παρ' ἡμῖν ῥωμαϊκοις βίσεξτον.

ΒΙΣΚΗΝΑ.

Βισκινία. Vide βισκίνα.

ΒΙΣΣΑ.

Βίσσα. *Biſſa.* Vas. Heſychius. λήκυθον, βίσσα ἐλαίᾳ. Iterum. ξυστρολήκυθον, κάδη καὶ βίσσα. Tamen in Gloſſis Arabicolatinis legitur, *Biſſa, corrigia.* Quo pertinet illud Auctoris incerti apud Suidam. τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τα δεξιὰ βίτζιον εἰσάγαλο. Et obſerva, quod illic per τζ. ſcribitur. Sic apud Oppiani Scholiaſten Halieut. II. ἱμάθλης, μάσιγος, βίτζας. In Canonio Mathematico Adeſpoto. ἐὰν πέσει βίτζα ἀπὸ τὸ χεροῖν. Cyrillus in Lexico. φεγγύλιον. βίτζα. Vel etiam βήτζα: Anonymus de nuptijs Theſei.

καὶ βήτζαν εἰς τὸ χέρι τῆς ἐβάσαν ἀπὸ φίδι.

ΒΙΣΣΑΛΟΝ.

Βίσσαλον. Vide βήζαλον.

ΒΙΤΑΛΙΑ.

Βιταλιὰ. Galli *Victuaille*, Itali *Vettouaglia* dicunt. Latini recentiores, *Victualia.* Exſtat in Turcograeciâ Cruſij.

ΒΙΤΑΞΙΔΕΣ.

Βιτάξιδες. Milites Turcici. Laonicus Chalcondyles lib. VII. καὶ ἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὸν φάκελον, τὰς βιτάξιδας καλουμένας ἐπῆλθε τὸν τῆς ἁγίας σοφίας ναόν. Puto eoſdem eſſe, quos βιτέζιδας vocat ſub finem libri. ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν ἑτάσ-

ἑτάσσελο χωνιάτης, ἔχων τὰς τε βιτέζιδας καλαμίδας, καὶ τὸν ἀρδελίσκατον.

BITEZIΔΕΣ.

Βιτέζιδες. Vide ſupra, βιτάξιδες.

BITZA.

Βίτζα. Vide βίσσα.

BITION.

Βίτιον. *Vitium.* Occurrit apud Iureconſultos Græcos. Corrigendæ ſunt Gloſſæ Baſilic. Βίτιον ἄβετ. μέμψιν ἔχει. Hodiè editur βιτονάδε.

BITONIKH.

Βιτονίκη. *Betonica.* Demetrius Conſtãtinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XIV. & alibi. Apud Æginetam ſcribitur, βαττονίκη.

BITPANOΣ.

Βιλεάνος. Pro, Βελεάνος. *Veteranus.* Gloſſæ Baſilic. Βιλεάνος, ὁ πεπαλαιωμένος.

BΛAMMAN.

Βλάμμαν. Pro, βλάβη. Gloſſæ Græcobarbaræ. πόνος. κόπος. Βλάβη. Βλάμμαν. βλάψιμον.

BΛAΣTEMA.

Βλασεμὰ. Ex Italico. *Biaſtemare.* Corona pretioſa. νὰ Βλασεμὰ. *Blaſphemare.* βλασφημεῖν.

BΛATION.

Βλάτιον. *Blatta.* Actuarius. βλάττιον βουλλάριον, ὅσον τὸ ῥινὸς τῆς πορφυρᾶς. Gregor. Turonenſis, lib. II. cap. XXXVIII. *Et Anaſtaſio Imperatore codicillos de Conſulatu accepit, & in baſilicâ beati Martini tunicâ blatteâ indutus eſt, & chlamyde, imponens vertici diadema.* Sæpe occurrit apud Codinum, Nicetam, Cedrenum.

BΛAΨIMON.

Βλάψιμον. Vide βλάμμαν.

BΛEΘPON.

Βλέθρον. Moſchopulus. ἔλυθρον. ὁ τῶν καρπῶν φλοιὸς. καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον βλέθρον.

BΛHΣKOYNEΛAION.

Βλησκουνέλαιον. Olei genus. Orneoſophion. κεχινέλαιον, ἢ βλησκουνέλαιον, ἵνα ἀλείφῃς τὸν κεφαλὸν αὐτῆς μέχρι τριῶν ἡμερῶν.

BOEBOΔOΣ.

Βοεβόδος. Dignitatis nomen, *Vaiuoda.* Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. cap. XXXVIII. τὸ τῶν τύρκων ἔθνος πλησίον τῆς χαζαρίας τὸ παλαιὸν τὸν καθοίκησιν ἐποιεῖτο εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπονομαζόμενον λεβεδία ἀπὸ τῆς τοῦ πρώτου βοεβόδου αὐτῶν ἐπωνυμίας. ὅτις βοεβόδος τὸ μὲν τῆς κλήσεως ὄνομα λεβεδίας προσηγορεύετο, τὸ δὲ τῆς ἀξίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αὐτὸν, βοεβόδος ἐκαλεῖτο.

BOOΘPAKOΣ.

Βοθρακὸς. Rana. Vide βορδακὰς.

BOIA.

Βοία. *Boia.* Vinculi genus. Gloſſæ. *Boia, torques damnatorum.* Aldhelmus de Laud. Virg. *Ad calumniam pontificis, & infamiam cleri, boias in collo & compedes in cruribus nectunt.* Cantazucenus lib. I. cap. XLIX. *Si enim iuſſeris, ut pater, boiâ me ſeu collariâ in collum iniectâ venire, & illic carcerem habitare, imperata promptiſſimè exequar.* Maluiſſemus hæc verba Græcè ponere, niſi ipſum auctoris textum viri eruditi nobis inviditſſent; quibus tamen vel pro Interpretatione ſuâ debitas gratias agimus. Iterum occurrit apud eundem Canta-

Cantacuzenum lib. II. cap. IV. Acne hoc interpretis potius eruditi verbū, quàm Auctoris ipsius esse existimemus, facit, quod in Indicem libri relatum videamus. Prudentius περὶ στεφάνων. Hymn. I.

Carcer illigata duris colla boÿs impedit.

Glossæ Græcolatinæ. κλοιὸς. *Boia. Eculeum.* κλοιὸν περιτίθημι. *Inboio.* Ita corrigo: hodiè enim mendosè editur. *Inboîa.* Anastasius Bibliothecarius in Theodoro. *Quem tollentes de ecclesiâ miserunt boiam in collum eius. Similiter & omnes, qui in consilio cum ipso fuerant, imboiatos misit Ravennam per manus Maurini scribonis.* Et posteà. *Illos autem, qui cum ipso directi fuerant, omnes imboiatos iussit arctâ custodiâ in carcerem mitti.* Vbi malè vir magnus, Cardinalis Baronius, legit, *boiatos.*

ΒΟΚΥΔΙΟΝ.

Βοκύδιον. Bucula. Suidas in Etymologico. Σισύρνα, τὸ ἐκ τῶν Σοκυδίων κώδιον βαπτόμενον.

ΒΟΛΓΑ.

Βόλγα. *Bulga.* Anonymus de arte Persicâ. δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βόλγων, καὶ ζατρικίων, ἀγάπας γυναικῶν καὶ παιδίων ἀρρένων.

ΒΟΛΓΟΣ.

Βόλγος. Speculator. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. καὶ αὐλὸς δὲ ὁ χρυσοόπωλος δώροις τὸν Σακρεσάμβον τὸς βόλγας ἴσχυσεν ἀνδρόνικον ἐξελεῖν, ὡς δεσπότην ἑαυτῷ ἄλλον αἰτησάμβον.

ΒΟΛΕΡΟΣ.

Βολερὸς. Propugnaculum. E Gallico. *Boulevert.* Nicetas de Imperio Andronici, lib. II. μέχρι μοζιωποπόλεως καὶ βολερᾶς ἔφθασαν. Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. καὶ ἐπεὶ μὴ ἐκ σίας παρεδίδοσαν αὐλὸς οἱ ἔνδον, πολιορκίαν τοῦτο καλέσας, καὶ τούτους ὁμοίως εἰς τὸν βολερὸν ἀπακίσας.

ΒΟΛΙΑΣ.

Βολιαὶ. Machina bellica, ab eodem etymo quo βολίστρα. Constantinus De Administr. Imp. καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ ἑλασήμερον ἐκράτησαν δέσμιον μετὰ καὶ βολιάδων δώδεκα μεγάλων.

ΒΟΛΙΚΙΟΝ.

Βολίκιον. Trabs. Glossæ Græcobarbaræ. δοκοὶ δὲ. μὰ τὰ βολίκια.

ΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Βολίστρα. *Balista.* Constantinus De Administr. Imp. κατασκευάσαν αὐλὲς ἅρματα πολεμικὰ, καὶ ἐνθένδες ἐν αὐλοῖς τὰς λεγομένας βολίστρας, παρεγένοντο καθὰ τὴν Σοσπορίανῶν πόλιν. Hinc compositum, χειροβολίστρα, de quo infra.

ΒΟΛΟΥΝΤΑΡΙΟΣ.

Βολουντάριος. *Voluntarius.* Theophilus Institut. lib. II. Tit. XIX.

ΒΟΝΙΤΑΡΙΟΣ.

Βονιτάριος. Glossæ Basilic. Βονιτάριος· φυζικὸς δεσπότης. Mendosè posteà scribitur, Βονίτρος.

ΒΟΡΔΑΚΑΣ.

Βορδακὰς. Rana. Corona pretiosa. Βορδακὰς. *Rana.* Βάτραχος. Apud Alexium Rharturum Σοθρακὸς scribitur, Doctr. VII. πρῶτον ἔκαμε τὰ ὕδατα αἷμα· δεύτερον ἔβρεξε πολλὲς Σοθρακὲς. Apud Demetrium Zenum est βορθακὰς, in Batrachomyomachiâ.

ὁ Βορ-

ὁ Βορβακὰς τὸν ἐρωτᾷ, ξένε μὲ ποῖος ἦσες; Hesychius. Βόρταχος. Βάτραχος.

BORΔONION. BORΔOΣ. BORΔΩN. BORΔONIAZEIN.

Βορδόνιον, Βόρδος, & Βόρδων. *Burdo.* Mulus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγονόμοχθος, ἡμίονος, Βόρδος, Βορδόνιν, μῦλος, μῦλα. Achmes cap. CCXXXV. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐκαβαλλίκευσε Βόρδονα εὗ βαίνοντα, εὑρήσει ἐκεσίως ταξείδιον, καὶ ἐξ αὐλῆς ἀγανάκτησιν. Basilic. Eclog. XLIV. τῷ λεγάτῳ τῶν Βορδονίων καὶ αἱ μῦλαι περιέχονται. Victor de Persecut. Vandal. lib. I. *Ex transverso super burdonem vinctum, quasi quendam ligni truncum, toto itinere portabamus.* Ioannes Moscus Limonarij cap. XXV. *Constituebat illum dispensator super burdones.* Et mox. *Porrò burdonarij burdones sque viso leone timore correpti receserunt.* Est etiam veli genus. Basilius Naumachicis. ἐν οἷς δὲ ὁ κράβαλος ὑπερέβαλε, τροχαυλῆρες, καὶ ἄφλαστα, οἱ λεγόμενοι Βόρδονες. Atque hinc est verbum Βορδονιάζειν. Apud Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXVIII. inscriptio est. εἰς τοὺς Βορδονιάζαντας.

BOTA.

Βοῦα. Festum quoddam in honorem Panis. Synodus in Trullo, Can. XLII. καλαύδαι, καὶ βοῦα, καὶ βρυμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου πανήγυρις, τῆς τῶν πιστῶν πολιτείας περιαιρεῖσθωσαν. Balsamon in Comment. Τὰ βοῦα, καὶ τὰ βρυμάλια, ἑορταὶ ἑλληνικαὶ ἦσαν. ἡ μὲν τελευταία χάριν τοῦ ψευδωνύμου θεοῦ τοῦ παυλὸς. (lego πανὸς.) τοῦ ἐφορῶντος, ὡς ἐφυλάρχουν οἱ ἕλληνες, τὰ τῶν βοτῶν, ἤγουν τῶν προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν ζῳῶν. ἡ δὲ χάρις τοῦ διονύσου, τοῦ ὀλοῆρος, ὡς ἐκεῖνοι ἐθλασφήμουν, τοῦ οἴνου. βρῶμος γάρ, ὑπίθετον ἐπὶ τοῦ διονύσου.

BOYBAΛOΠAΠAΣ.

Βουβαλοπαπᾶς. *Bubalopapa.* Insulsus papa. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τοῦτο δὲ βουβαλοπαπᾶς τις σύριγγι ἐκαυήκε.

Et aliquoties iterat.

BOYΔI.

Βόϋδι. Corona pretiosa. Βόϋδι. *Bos.* Βὸς.

BOYΘAN.

Βοηθᾶν. Pro, βοηθεῖν. Auxiliari. Glossæ Græcobarbaræ. Βοηθεῖν. νὰ βοηθεῖ. νὰ βοηθᾶ. Iterum alibi. ἀπαλεξήσῃ. Βοηθήσῃ. νὰ βοηθήσῃ. νὰ βοήθησῃ.

BOYΘHΛEIA. BOYΘOYΛIA.

Βοηθήλεια, & βοηθελιὰ. Vacca. Bos. Glossæ Græcobarbaræ. αἱ πολλαὶ βόες εὑρίσκοντα ὑπὸ ἔθνων. ἐκεῖναι ὅπου εὑρίσκουσι πολλὰς βοηθουλιὰς, ἤγουν πολλὰς βουθήλειας, ὑπὸ τὰ προικεῖα τῶν ἀνδράδων τῶν.

BOYKAKPATON.

Βουκάκρεμον. Bucca panis vino intincta. Dorotheus Doct. XVIII. ὡς διασύρων αὐλὸν ἐν μιᾷ, λέγει αὐλῷ. Βουκακρέματος χρῄζεις δωσίθεε. καλῶς. ὕπαγε, λάβε βουκάκρεμον. ἐκεῖνος ἀκούσας ἀπέρχεται, φέρει φιάλιν ἔχουσαν οἶνον καὶ ἄρτον. καὶ ὑπιδίδωσιν αὐλῷ ὡς ἵνα λάβῃ εὐλογίαν. ὁ δὲ ἀγνοήσας προσέχει αὐλῷ ὡς ξενιζόμενος, καὶ λέγει. τί θέλεις; ἀποκρίνεται. ἐπιδὴ ἐκέλευσάς μοι λαβεῖν βουκάκρεμον, δός μοι εὐλογίαν.

BOYKAMISON.

Βουκάμισον. Indusium. Exstat in Turcograeciâ Crusij.

ΓOYKANIZEIN.

Βουκανίζειν. *Buccinare.* Etymologici Au-

ctor. ἴβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον, καὶ ἴβιξ, εἶδος ὄρνεος κρακτικῆ. ἐξ ἧς ἰβυκὸς, ὄνομα κύριον. καὶ ἰβυκωνίζαι ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βυκανίζαι. Hinc βυκανιστὴς. Glossæ Græcolatinæ. βυκανιστὴς, *Buccinator*. Et βυκανιστήριον. Eædem Glossæ. βυκανιστήριον. *Buccina. Buccinum.*

BOYKEΛATON.

Βυκελάτον. *Buccellatum.* Mauritius Strateg. II. ἑτέρας ἀμάξας ὡσεὶ ἑπτὰ κατασταζούσας πίσσης ἢ βυκελάτα. Eustathius de Temp. Intervallo. ὀφείλουσιν οἱ στρατιῶται χορηγεῖσθαι ἐν ἐξωθεδίτῳ δύο ἡμέρας βυκελάτα. Photius in Bibliothecâ. περὶ σωθέτων ὀξυπορίων, καὶ καθαρτηρίων διαφόρων, καὶ ταξίλλων, ἢ βυκελάτων καθαρτικῶν. Adi quoque Glossarium Rigaltij.

BOYKKEΛΛOΣ. BOYKKEΛΛAPIOΣ.

Βύκκελλον. *Buccella*. Et βυκκελλάριος. *Buccellarius*. Constantinus Them. Orient. VI. βυκκελλάριον καλὰ ῥωμαίων διάλεκτον ὁ φύλαξ τῆς ἄρτης καλεῖται. ὥστε εἶναι τὰς στρατιώτας ἐλαφρὰς καὶ ἀβαρεῖς πρὸς τὸν πόλεμον. Βύκελλον γὰρ τὸ κεγχρελοειδὲς ψωμίον καλεῖται. κελλάριος δὲ ὁ φύλαξ τῆς ἄρτης. Cujus loci sex postrema verba profectò superflua sunt, & delenda: quippe nata à supinâ & negligenti repetitione oscitantis librarij. Nam agitur hîc de buccellario, nõ de cellario, itaque legendum sit, βυκελλάριον. Sed initio dixit, quid sit βυκκελλάριος. Cur igitur fastidiosè repetat? Hoc miror viros doctos non animadvertisse. Præterea etiam parasiti hoc nomine dicebantur. Isidori Glossæ. *Scurra. parasitus, bucellarius.*

BOYKENTPOBEPΓION.

Βυκεντροβέργιον. Boum stimulus. Nam βέργιον, est *Virga.* ut supra exposui. Occurrit in Glossis Græcobarbaris. ἀρεινὰ κέντρον βοῶν ἀρότρου. βύκεντρον. βυκέντριν. βυκεντροβέργια. σκεθθοβέργια τῶν βαδιῶν τῆς ἀλέτρου.

BOYKKH.

Βύκκη. *Bucca.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχυσίζεται. ἐντείβεται ταῖς παρειαῖς, τείβει ταῖς βύκκαις τῆς. Iterum alibi. ἀεισλὼ. γνάθον. βύκκαν. ὅπου ἔχει μεγάλας βύκκας.

BOYKKIZEIN. BOYKKIΣMOΣ.

Βυκκίζειν. Ientare. Buccam sumere. Glossæ Latinogræcæ. *Gustare.* βυκκίσαι. Et, *Ientat.* βυκκίζει. Hinc βυκκίσμη. Glossæ citatæ. *Gustarium.* βυκκίσμη. Et βυκκισμὸς. Glossæ Græcolatinæ. βυκκισμὸς. *Ientaculum.*

BOYKKIΩN.

Βυκκίων. *Bucco.* Glossæ Græcolatinæ. *Buccones.* ψωμάσιτοι. βυκκίονες.

BOYKKINATΩP.

Βυκκινάτωρ. *Buccinator.* Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ζαλωΐζουσι δὲ καὶ οἱ ζαλωϊσαὶ ὁμοίως, καὶ οἱ βυκινάτορες, δηλ. ὀργάνων ἀργυρῶν. Et alibi. ἵσαλλαι πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι ζαλωϊγκαὶ, βυκινάτορες, αὐλακεῖσαι. Cedrenus. εἰσηδήζας ὁ προλεχθεὶς υἱὸς τοῦ βυκινάτορος τὸν βασιλέα ἀφαρπάζει. Leo in Tacticis. βανδοφόροι, σαλωϊγκαὶ, ἤτοι βυκινάτορες. Mauricius, Strateg. lib. I. cap. XXII. δεῖ τὸν στρατηγὸν περὶ αὐτὸν ἔχειν τοὺς βάτορας καὶ βυκινάτορας.

ΒΟΥΚΙΝΟΝ.

Βύκινον. *Buccina*. Nicetas in Man. Comneno. lib. VI. μακρὸς ὡσεὶ βύκινα. Anonymus περὶ καλασάσ. ἀπλ. ὁ δὲ πρώξιμος καὶ ὁ κόμης τῶν βυκίνων σὺν τοῖς μαγκλαβίταις ἐκέτωσαν. Leo Constitut. VII. εἰ δὲ ζῶσαι θέλει, ἢ τῇ τύβα, ὅ ἐστι μικρὸν βύκινον, ἢ τῇ φωνῇ, ἢ νεύματι τῆς χειρός. Mauritius Strategic. lib. I. cap. II. μηδὲ βύκινον ἢ τύβαν λέγειν εἰς ἕκαστον μέρος. Iterum occurrit capp. XVI. XX. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΒΟΥΚΛΑ.

Βύκλα. *Bucula*. Fibula. Ex Gallico, *Boucle*. Nicetas in Man. Comneno lib. II. τὸ δόρυ μετεωρίζων, χλαμύδα ἡμιθώρακα ἀσειστέραν, περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον μετὰ τζεναρτίας ἤτοι βύκλας ἠσφαλισμένην. Isidorus in Glossis, *Angia, ferrum buculae scuti*. Iterum *Ancile, scuti bucula*.

ΒΟΥΛΒΑ. ΒΟΥΛΒΙΟΝ.

Βύλβα. *Vulva*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XII. οἷόν ἐστιν ἥτε βύλβα καλαμώδη, καὶ τὸ σέρνιον, καὶ ἀσακοὶ, καὶ ἰσικοί. Item βύλβιον. Apud eundem, libro citato. cap. I. καὶ βύλβιον, καὶ σέρνιον τούτοις ἐπιτήδειον, καὶ οἱ σκληρόσαρκοι ἰχθύες. Iterum ibidem, cap. V. σέρναν, καὶ βύλβιον, καὶ δαμαλῶν πόδας.

ΒΟΥΛΓΙΔΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΠΩΛΗΣ.

Βελγίδιον. *Bulgeta*. E Gallico, *Boulgette*. Suidas. κώρυκος, θυλάκιον, τό παρ' ἡμῶν βελγίδιον. Codinus in Origin. Constantinop. V. καὶ ὑπηρέτας μὲ χελ τῶν ὀκτὼ, καὶ ἡμιόνους μὲ τὰ βελγιδίων ἄκοσι. Item βελγίον dicebant. Italicum, *Bolgia*. Hinc βελγιοπώλης. Glossæ Græcolatinæ. *Bulgetarius*. βελγιοπώλης.

ΒΟΥΛΛΑ.

Βύλλα. *Bulla*. Sigillum. Nicetas in Man. Comneno lib. II. τὰ δὲ κιβώτια καταλείπει τούτων κενὰ, βύλλας τε τούτοις ἐπικαλῶν τοῖς κατὰ χώραν μέγα δυναμένοις παρέθετο. Achmes cap. CCXX. εἰ δὲ τὸ ὑσίον ἔχει ὡσεὶ βύλλας ἐρυθρὰς, εὑρήσει πλεῖον διὰ χαράγματος, ἀνάλογον τῇ πλήθει. Codinus De Offic. Aulæ Constantinop. πρὸς δὲ δεσπότας, πατριάρχας, καὶ τὰς λοιπὰς ἄρχοντας τῶν ἐνδιμωτέρων, διὰ μολιβδίνης βύλλης. Chronicon Constantinop. ἠσφάλιζαν αὐτὸ διὰ βύλλης τῆς βασιλέως. De varijs autem bullarum generibus vide infra κηρόβυλλον. Atq; hinc ἀβύλλωτον, quod bullam aut sigillū non habet. Glossæ Græcobarbaræ ἀζήμαντα. ἀζρεφέγισα. ἀβύλλωτα. ἀφύλακτα.

ΒΟΥΛΛΑΤΟΣ.

Βυλλάτος. *Bullatus*. Suidas in Etymologico. ζαλὼ, μόδιος βυλλάτος. Et mox, ζαλὸν, μόδιον ἐστὶ βυλλάτον.

ΒΟΥΛΛΕΥΕΙΝ.

Βυλλεύειν. *Bullare*. Signare. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. ὁ δὲ ὡς κερδοσυλλέκτης προεδρεύει, καὶ τὰ ζακκύλια βυλλεύει, ἃ ἔμελλον εἰσφέρεσθαι ζαζιλεῖ.

ΒΟΥΛΛΙΟΝ.

Βυλλίον. *Bulla*. Orbiculus. Circulus. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ἔχον εἰς τὸ ἄκρον κάτω κεχρυζωμμένον βυλλίον, καὶ κατὰ τὸ μέσον δίεμα ὁμοίως κεχρυζωμμένον. Ita corrigo. Perperam hodiè editur, βυτίον: & viri docti non rectè referunt ad idioma Gallicum, *Bout*. Etiam hodiè βύλλα dicunt, ut annotat

notat eruditiſſimus Cruſius Turco-græciæ lib. II. Anaſtaſius in Sergio II. *Gabathas interraſiles deauratas, cum bullis duabus.* Et in Leone IV. *Gammadias de chryſoclavo, & gemmis ac bullis aureis. Regnum ex argento intrinſecus, bullis aureis circundatum.*

ΒΟΥΛΛΩΤΗΡΙΟΝ.

Βυλλωτήριον. *Bullatorium.* Forma in quâ bullæ exprimuntur. Incertus Auctor apud Etymologicographū. ὥσπερ εἰς τὸ βυλλωτήριον τυπόμβρω ὁ μόλιβδος τύπον ποιεῖ, καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ. Harmenopulus lib. VI. cap. XIV. μονίζα δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον ζφραγιστήριον. ἢ βυλλωτήριον. Conſtantinus Lichudes in Sent. Synod. ἐγράφη τὰ διωρισμένα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἔθει, καὶ σφραγισθέντα τῷ διὰ μολίβδε βυλλωτηρίῳ ἐπεδόθη. Balſamon de Chartoph. & Protecd. τὸ πατριαρχικὸν βυλλωτήριον τὸ φερόμενον τῷ σήθει τῆς χαρτοφύλακος ἀπωνωρημένον, ὡς εἴωθε.

ΒΟΥΛΣΟΣ.

Βυλτὸς. *Vulſus.* Convulſio. Ruptura inveterata pulmonis. Morbus equorum. Hippiatrica lib. I. cap. VII. ὅτε μὲν ἀρχὴν ἔχει ἡ τῆς πνευμόνος ῥῆξις, πνευμόῤῥωξ καλεῖται τὸ πάθος, καί ἐστιν ἰνίατον. ὅτε δὲ χρονίζον τὸ πάθος ὑποπύον τὸν πνεύμονα ἐργάζεται, τότε πνευμονία λοιτὸν καλεῖται, καὶ βυλτοὶ, καὶ ἐστὶ λοιτὸν δυσθεράπευτον. Vide Vegetium in libris De Mulomedicinâ, loco non vno.

ΒΟΥΝΑΡΟΜΑΝ. ΒΟΥΝΟΜΑΝ.

Βυνάρομαν. βύνομαν. Cumulus. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ σώρευμα. ἢ σώρεμαν. ἢ βύνομαν. ἢ βυνάρομαν. ἢ βυνάελν.

ΒΟΥΝΕΥΡΟΝ.

Βύνευρον. Flagellum è nervis bubulis. Achmes cap. XVII. ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν ταῖς κελίσεσι δέρει βυνεύροις, ἐξουσίαν λάβῃ ἐκ τῶ φαραῶ ῥαπίσαι. Heſychius. κιαστηρὶς, βύνευρον. Photius in Bibliothecâ. ἡ δὲ τοῖς βυνεύροις τύπτεσθαι. Cedrenus. κωνσταντῖνον δὲ τὸν πατρίκιον τὸν ἑλλαδικὸν βυνεύροις τύψαντες ἀφειδῶς διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐθριάμβευσαν. Lectionale. *Juſſit beatum quidem Sergium mitti in cuſtodiam, beatum verò Bacchum extendi, & crudis bubulis nervis à quatuor viciſſim ſibi ſuccedentibus cædi.*

ΒΟΥΝΙΤΑΙΟΝ.

Βυνίταιον. Tumulus. Auctor Anonymus. περὶ καταστάσ. ἀπλ. γνώρισμά τι γενέσθω, ἢ τάφος μικρὸς, ἢ ἀπὸ χωμάτων βυνίταια, ἢ λιποσωρεῖαι.

ΒΟΥΝΟΠΥΛΟ.

Βυνόπυλα. Tumulus. Collis. Corona pretioſa. βυνόπυλο. *Tumulus.* λόφος.

ΒΟΥΡΓΟΝ.

Βοῦργον. *Burga.* Euſtathius de Temp. Interval. ὁ ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν μείναις ἐν κολλεγίῳ, ἢ βέργῳ, τελέσιν ἐν οἴῳ δήποτε σωματείῳ, ἐκ ἐνάγεται περὶ γεωργίας.

ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΣΕΙΝ. ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΣΜΟΣ.

Βουρδουλίζειν. Alexius Rharturus Doctr. XIV. τί σημαίνει ἡ λόγχη, αἱ ἀκανθαι, τὰ ῥαπίσματα, αἱ ὕβρεις, ὁ βουρδουλισμὸς, τὰ ἐμπτύσματα, τὸ ὄξος, ἡ χολὴ, καὶ ὅλως ὁ σαυρὸς. Et mox. τὸν ἐραπίσετε, τὸν ἐβουρδουλίσετε, τὸν ἐμπτύσετε, τὸν ἐσταυρώσετε. Eſt autem βουρδουλίζειν, nihil aliud quàm *Flagellare.* ut ſatis apparet ex loci circumſtantiâ: immò

πὸ φεαγγελλώνειν, & φεαγγελλώμαλα vocat. Clariſſimum verò eſt ex iſtis.

ἄλλα ὑπέμειναν τὴν τιμωρίαν. ἡ κεφαλὴ τῆς ἀκανθας, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσμαλα, τὸ πρόσωπον τὰ ἐμπτύσμαλα, τὰ ὦτα ταῖς βλαζφημίαις, ὁ νῶτος τὸν βουρδουλισμόν.

In Gloſſis Iſidori eſt. *Borda, clava.* id eſt, μαγκλάβιον, μάσιξ. Atque hinc βουρδουλίζειν. Pro, μαγκλαβίζειν, μασίζειν, φεαγγελλᾶν.

ΒΟΥΡΙΧΑΛΙΑ.

Βουριχάλια. *Burichalia.* Inſtrata equorum. Gregorius Nazianzenus in Teſtamento. ὅζα μὴν τοι ἐκ τῆς μακαρίου ἀδελφῆς μου καὶ ζαρείου πραγμάτων ἐν ἐαθῆτι σημικῇ, ἢ λινῇ, ἢ ἐρίᾳ, ἢ βουριχαλίοις περιλέλειπται, ταῦτα διαφέρειν τοῖς τέκνοις αὐτῆς βάλομαι. Faſti Siculi. ἐασαζόντων τὰ αὐτὰ λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν ἀπλικῆς πατριάρχου κωνσαντινουπόλεως, καὶ μωσέως ἐπισκόπου αὐταρᾶδου φοινίκης, καθεζομένων αὐτῶν ἐν βουριχαλίοις.

ΒΟΥΡΙΧΟΣ.

Βυρίχος. *Buricus.* Equus. Gloſſæ Latinogræcæ. *Mannis,* βυρίχοις. Iſidorus in Gloſſis. *Manius, burceus.* Corrigo *Mannus buricus.* In ijſdem iterum eſt. *Mannus, caballus, buricus.* Paulinus epiſt. x. quæ eſt ad Severum. *Longè diſpari cultu, macro illum & viliori aſellis burico ſedentem.* Hinc ἐμβυρίκλον, ſella equeſtris, ut olim docui in Auctario libri De Gloriâ, cap. xxxii.

ΒΟΥΡΚΟΝΝΕΙΝ.

Βουρκόννειν. Aeſtuare. Fluctuare. Demetrius Zenus in Batrachom.

τότε ναυτρέμει ἄρχηζε τὰ μάτια του βουρκόναν.

Anonymus De nuptijs Theſei.

ἐτῆτος νὰ πηλάληζε ςὶω θάλασσαν ἀπάνω,
ὅταν βουρκόζη με χολὴν, καὶ κυματὴ μεγάλα.

Hinc βύρκος, & ὁλοβέρκως. Ibidem alibi.

εἰς πᾶσαν τόπου φαίνελον μὲ ἤθος ἀχειρμῦο
ὁ ἄρης ὁλοβέρκως μέ χρόμα μανιομένο.

ΒΟΥΡΛΟΝ. ΒΟΥΡΛΙΝΟ.

Βύρλον, *Iuncus.* Pro, βρᾶλλον. De quo infra. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ βύρλα τὰ ἀγγελωτὰ ἴχασι γιακοντάρια.

Conſtantinus in Hiſt. Apoll. Tyrij.

ἐκεῖ θλες καὶ τζακίζασιν ζαὶ βύρλα τὰ κοντάρια.

Hinc βύρλινος, Iunceum. Ibidem.

ἀπαίου τὸν ὑπόλυσε τὸ βέρλινο κονλάρι.

ΒΟΥΣΚΑΛΙΣ.

Βουσκαλὶς. Bulla. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. iii. καὶ ὡς ζωαρτοὶ αἰεθλόθηζαν γίγανλες, καὶ ὡς βουζκαλίδες θιάκενοι, ὡς ἰὼ ἰδεῖν, ἀπέπιπλον τε ἐ διελύοντο.

ΒΟΥΤΑ.

Βῦτα. *Buſta.* Ineptus nimis eſt Græculus ille, qui originem quærit in ſuâ linguâ. βῦτα λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλῦσι λείψανα. θεὸς τὸ φῶ, τὸ λάμπω, γίνεται φῶτα. τροπῇ τοῦ φ εἰς β καὶ ω εἰς υ, βῦτα.

ΒΟΥΤΖΗ. ΒΟΥΤΖΙΟΝ. ΒΟΥΤΤΙΟΝ. ΒΟΥΤΤΙΣ.

Βύτζη, βουτζίον. *Butta.* Cupa. Corona pretioſa. βουτζῆ. *Veges.* ἀμφορεὺς. Nicetas in Alexio. lib. iii. ἔτι δὲ ἐ βουτζία εὐκερᾶ ἔχοντα πέτρας ἐνῆς. Chronicon Cõſtanti-

ſtantinop. ἐποίησαν σκάλας μετὰ βυτζίων καὶ ζανίδων. Gloſſæ Græcolatinæ. βυττίον. *Cupella.* Theomneſtus Hippiatric. lib. 1. cap. XXXIV. ἔχων δὲ ἐν τῷ βυτλίῳ ἔντρυγον κονδίτον, καὶ ἐπειδὴ τρώγειν ἐκ ἠδύναλο, ἀδὲ κινῆσαι τὰς σιαγόνας, ἄρτες καθαρὲς ἐμβρέξας εἰς αὐλὸν αὐακλμῴῳ ἐγχυμάτισα τελτον. Etiam βῦτις dicebãt. Gloſſæ veteres. βῦτις. *Cupa.* Baſilic. Eclog. XLIV. αἱ δὲ βύτεις περιέχονται, εἰ μὴ ἀκίνητοι ἦσαν, ὡς ἐξοπλισμὸς τῆ ἀγρῆ. Et poſteà. λίνοι, κόφινοι, δρέπανοι θερισικοὶ, δρέπανοι χόρτα, κάρταλοι, πρὸς δὲ φυλακλὼ πίθοι, βύτεις. Anaſtaſius in Leone III. *In venerabili monaſterio ſancti Sabæ fecit buttonem argenteum cum caniſtro ſuo.* Et in Leone IV. *Obtulit in baſilicâ beati Petri Apoſtoli buttonem de argento puriſſimo, cum gabathis argenteis pendentibus in catenulis ſeptem.*

BOYTTIZEIN.

Βυτίζειν. Italicum, *Buttare.* Deijcere. Demetrius Zenus in Batrachom.

ὁ Βορθακαὶς ἐτρόμαζε, δὲν εἶχε, τίνα κάμηεἰς τὸ νερὸ ἐβύτιζε, νὰ φύγῃ τὸν θυμόν τε.

BOYTINON.

Βύτινον. *Butina.* Lagena. Gallicum, *Boutteille.* Heſychius. ὠμοσεφάγῳ, βυτίνῳ, τευβλίῳ. Mutatur λ in ν. pro corrupto illo ævo, & more: ut in ὀπιαθέλη, ὀπιαθένη, de quo infra. Ioannes Damaſcenus de Condimentis. *Reponantur in butinam, ſic ut mel citria plurimum excedat.* Lex Ripuaria, Tit. XLII. *Si autem ibidem infra terminationem aliqua indicia ſuâ arte, vel butinæ, aut mutuli factæ exſtiterint, ad ſacramentum non admittatur.* Sed non puto iſtum locum huc pertinere. Examinabimus in Gloſſario noſtro Latinobarbaro.

BOYTTAN.

Βυτᾶν. Gallicum, *Bouter.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναδύεται. δύεται. ἐνδύεται. βυτᾶ.

BPAΔI.

Βράδι. Serò. Tardè. Corona pretioſa. βράδι. *Serò.* ὀψὲ.

BPAKOZOYNIN.

Βρακοζώνιν. Pro, βρακοζώνιον. Cinguligenus. In Canonio Mathematico Adeſpoto. τὸ βρακοζώνιν αὐλινθῆ μόνον τε.

BPAKOMENOΣ.

Βρακομβύνω. Bracam geſtans. Gloſſæ Græcobarbaræ. βρακομβύνω. ὅπερ φορεῖ φημινάλια, ἤγουν βρακία.

BPAΣINO.

Βράσινο. Viridis. Occurrit apud Cruſium in Turcograciâ.

BPAXIAΛION. BPAXIOΛION. BPAXIONION.

Βραχιάλιον. *Brachialium.* Gloſſæ Græcolat. βραχιάλιον. *Veriola.* Iterum alibi. κλανίον, βραχιάλιον γυναικὸς. *Veriola.* Iſidorus in Gloſſis. *Dextralia, brachialia.* Achmes Introduct. in Aſtrologiam. ἐγκόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκελλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. Diaconus in Cõſtantino Conſtantij F. *A brachialio aureæ portæ uſque ad Cyclobium.* βραχιόλιον apud Heronem in παρεκβολαῖς ſcribitur. ἐπιμελεῖσθαι δεῖ τὸ βραχιολίε καὶ εἰς βάθος ἐπὶ πολὺ ἐκτείνεσθαι. Dicebant etiam βραχιόνιον, quod purius. Exſtat apud Cedrenum. ἔλαβον σκεῦος ἀῦλῆ ὁλόχρυσον, τὸ λωρίον, (ſcribo λωρίκιον) καὶ τὰ βραχιόνια αὐλῆ, καὶ τὴν στέλαν.

BPA-

ΒΡΑΧΙΟΝΗ.

Βραχιόνη. Pro, *βραχίων*. Corona pretiosa. Ϛραχιόνη. *Brachium*. Ϛραχίων.

ΒΡΕΒΙΑΤΟΡΕΣ.

Βρεβιάτορες. *Breviatores*. Qui brevia conficiebant, aut describebant. Iustinianus Novell. cv. *τὼ γὰρ ὑπογραφὼ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ θρόνου σε δίδοσθαι ἐκλόμεθα, ἵνα μηδ' αὐτοῖς ἐξῇ παραβαίνειν, μηδὲ τοῖς καλαμάρχοις βρεβιάτορσι νοθεύειν τι τῶν παρ' ἡμῖν διατεταγμένων.*

ΒΡΕΒΙΟΝ. ΒΡΕΟΥΙΟΝ.

Βρεβίον. *Breve*. Anna Comnena in Alexiade. *καὶ τὰ ἐιβλία ἐν μέσῳ τίωικαῦτα πρὸ τίθετο, βρεβία ταῦτα ἡ σωηθεια οἷ δὲ καλεῖν, ἐν οἷς ἀναγράφεται τὰ ἐν ἑκάστῳ τεμαχίῳ ὄντα κειμήλια*. Iustinianus in Edicto IX. *ὧν οἱ ἀργυροπρᾶται καταγράφουσιν ἐν τοῖς αὐτιγραφοις ἢ αὐλογράφοις βρεβίοις*. Basilic. Eclog. VII. *τῶν αὐλῶν κρατούντων, καὶ εἰς τὰ ἀργυροπρατικὰ βρεβία, ἢ τὰ παρ' ἑτέρων τινῶν*. Iulianus in epistolâ ad Commune Iudæorum. *πλείονα δὲ τούτων ἔμαθον εὑρὼν τὰ βρεβία τὰ καθ' ὑμῶν φυλαττόμενα*. In Constitut. quâdam Alexij Comneni. *προσδεχθήσονται καὶ ὑπογραφήζονται ἐν τῷ βρεβίῳ τῆς μονῆς*. Scribitur Βρεσίον apud Eusebium Hist. Eccles. lib. X. cap. VI. *ἅπασι τοῖς προειρημένοις κατὰ τὸ βρεσίον τὸ πρός σε προσφάτως ὑποσαλὲν ταῦτα τὰ γράμματα διαδοθῆναι κέλευζον*. In Glossario Græcolatino legitur. Βρεβίον. *Oratrix*. Quo loco intelligi debet enchiridion precum, quod in Orientali ecclesiâ habebant, pariter ut in Occidentali; & *Breviarium* vulgo indigetatur.

ΒΡΕΚΑΡΙΟΣ.

Βρεκάριος. Vide supra, *βαρακάρης*.

ΒΡΕΜΕΝΟΣ.

Βρεμθός. Pro, *βεβρεγμθός*. Corona pretiosa. Ϛρεμθός. *Madidus*. Βεβρεγμθός. Glossæ Græcobarbaræ. *οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ϛεβρεγμένα, μὲ κρασὶν καὶ λάδι βρεμένα*.

ΒΡΙΚΧΟΣ.

Βρίκχος. Pro, Ϛρίγκος. Piscis è genere cetorum. Glossæ Græcobarbaræ. *ὁ ἰχθῦς, ἤγουν τὸ ψάριν, ὁ βρίκχος*.

ΒΡΙΟΝΙΑ. ΒΡΙΟΝΙΝ.

Βριονία. Sive, *βριόνιν*. Pro, Ϛρυωνία. Vitus alba. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀγριάμπελη. ἡ βριονία ϛοτάνη. βριόνιν*.

ΒΡΙΣΙΟΝ.

Βρισίον. Evagrius lib. VII. cap. VIII. *πέπτωκε δὲ καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλαμένης ὀστρακίνης, καὶ ὁ θεόθεν ἔφημμα ψηφίον, καὶ σύμπαντα τὰ καλάμματα βρισία*. De significatione vocis inquirendum amplius. Puto autem esse fontem, & video vestigium in voce corruptiore, *βρύση*. Corona pretiosa. Ϛρύση. *Fons*. *πηγὴ*. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀργύρα κρίθια λαλᾶσιν. ἤγουν, αἱ Ϛρύσες τὰ ἄζημία λαλᾶσιν*. Codino Ϛρύζος dicitur. *ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀκολουθῶν τῷ βαζιλεῖ ἔφερε κωθώνιον μετὰ ἀλύσεως, ὡς αὖ εἰ ἐν χρείᾳ γένοιτο πιεῖν αὐτὸν, ἀπὸ Ϛρύσης ἢ ποταμὸς δίθεν τοῦτο, καὶ πίη*. Invenitur *Brisa* apud Columellam lib. XII. cap. XXXIX. Sed non censeo huc pertinere.

ΒΡΙΣΚΕΙΝ.

Βρίσκειν. Invenire. Pro, *εὑρίσκειν*. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

εἰς

εἰς ταῖς πληγαῖς σεσῶς λέγεσιν δὲν δεῖσκεσθαι δόλάνη.

ΒΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ.

Βροντολόγια. Libri in quibus de alieni temporis tonitribus, eorumq; præsignificationibus superstitiosè tractabatur. Nicephorus Homologeta in Can. τὴν ἀποκάλυψιν τῆ παύλῃ, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σελινοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, ἃ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα. De his ipsis intelligendus est Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. καί τινα τῶν λόγῳ προφίμων, ἡλίαν τένομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τὰς πολλὰς, τῆ σεσατῆ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιῆσαν, καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, καθ' ὃν ἐβρόντησεν, ἐπελθόντα, φάσκοντα ἐυρεῖν ἅπασι. ΠΤΩΣΙΣ ΣΟΦΩΝ.

ΒΡΟΥΛΛΑΝΕΜΟΣ.

Βρυλλάνεμος. Vehemens ventus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγὶς. καταιγὶς. ὀξεῖα πνοὴ. δυνατὸς ἄνεμος. ἀνεμοζάλη. βρυλλανέμος.

ΒΡΟΥΛΛΟΝ. ΒΡΟΥΛΛΙΑ. ΒΡΟΥΛΛΙΣΜΑ. ΒΡΟΥΛΛΟΔΙΜΜΑΝ. ΒΡΟΥΛΛΟΣΦΙΓΜΑ. ΒΡΟΥΛΛΟΜΑΛΛΟΝ.

Βρύλλον. Iuncus. Oppiani Scholiastes Halieut. III. ἀπάρτοισι, βρύλλοις. Theocriti Idyll. V. βοτάνη τίς ἐστιν, ἢ αὐθύλλια ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα. καλῶ δέ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φύόμενα βρύλλα. Corrige eundem Idyll. I. χοῖνος, τὸ δὲ πρὸς τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Hodiè editur, βρύλλον. Atque hinc βρυλλία. Nassa junco aut vimine contexta. Oppiani Scholiastes Halieut. III. ista verba, κύρτον μὲν ὑπὸ ἀπάρτοισιν, interpretatur, βρυλλίαν ἐμπεπλεγμένην διὰ ἀπάρων. Et composita, βρυλλόδιμμαν, βρυλλόσφιγμα, βρυλλόμαλλον. Glossæ Græcobarbaræ. δίμμα ὁπὲρ σφίγγειν καὶ πλέκειν μετ' αὐλῆς τὰ μαλία τῶν. ὁ καλεῖται βρυλλόδιμμαν, ἢ βρυλλόσφιγμα, ἢ βρυλλόμαλλον. Item. βρύλλισμα. Capillamentum. In ijsdem Glossis. τὸ τρίχωμα, ἤγουν βρύλλισμα.

ΒΡΟΥΛΛΟΚΥΠΕΡΟΣ.

Βρυλλοκύπερος. Iuncus cyperi. Apud Aëtium lib. I. in confectione nardi. καλαμοκρίνου λίτρας τρεῖς, βρυλλοκυπέρου λίτρας τέσσαρας.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΑ.

Βρουμάλια. *Brumalia.* Etymologici Auctor. βρουμάλιον, ὅθεν δὲ τὸ ἐξ ἀλλοτρίων βρωμάτων τρέφεσθαι ἅλις. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκὴ. Ride ineptiã etymi. Tzetzes ad Hesiodi. ἔργ. Ϛ'. τῷ τῶν ληνῶν αἰτίῳ διονύσῳ ἑορτὴν τὴν λεγομένην ἀμβροσίαν ἐτέλουν, ἣ ὅθεν ῥωμαίοις βρουμάλια καλεῖται. βρῦμος γὰρ αὐτοῖς ὁ διόνυσος. Vide Suidam quoque. Exegit illud festum, & vetuit celebrari Synodus in Trullo habita. Ejus Can. LXII καλάνδας, καὶ βοτὰ, καὶ βρουμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου πανήγυρις, τῆς τῶν ἁγίων πολιτείας περιαιρεθῶσαν. Vide Balsamonis Commentarium ad istum locum in βοτὰ.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΤΙΚΟΝ.

Βρουμαλιτικὸν. *Brumale.* Auctor Geoponic. lib. XII. μεταφυλεύεται δὲ γογγύλιν τὸ κεφαλωδὲς, καὶ τὸ γογγύλιν τὸ χρημαλίζον, εἰς τὸ γογγυλοπάραγον, ἢ τὸ ἔντυβον τὸ βρουμαλιτικὸν.

ΒΡΥΑ.

Βρύα. Remus. Nicetas in Man. Comneno, lib. VI. φείσασθαι μηδαμῆ μηδεμιᾶς ἐπισκήψας, ἀποκομίσαι τε αὐλῷ ὕδωρ θαλάττιον, ϵ̓ ϵ̓ρύαν, καὶ ψάμαθον.

ΒΡΥΛΛΟΝ.

Βρύλλον. Iuncus. Scholiastes Theocriti Idyll. I. χοῖνϵ, τὸ ϖϵῤῥὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Et Pindari Olympionic. Od. VI. χοῖνος γὰρ τὸ λϵγόμϵνον ἰδιωτικῶς ϵ̓ρύλλον. Apud alios βρῦλλον scribitur.

ΒΡΥΣΗ.

Βρύση. Vide βϵισίον.

ΒΡΥΣΙΤΖΑ.

Βρυσίτζα. Fons. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὰ κύματα ταῖς ἔβανϵν ἐκϵίνης τῆς ϵ̓ρυσίτζας.

ΒΡΩΜΙΖΕΙΝ.

Βρωμίζϵιν. Inquinare. Maculare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκαθάρτϵ. μιαζμῶ. βρωμισμῶ. μαγϵιρισμῶ. Occurrit illic pluries.

ΒΥΖΑΝΕΙΝ.

Βυζάνϵιν. sive, βυζάννϵιν. Fellare. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. ὥϛϵ ϵ̓ϰ τῶν ἀϑϵλτέρων καὶ νηπία ἔτι βυζάνοντα, ϵ̓ ἀπαραγάνοις ἐνϵλημμῶ, ϖϵὸς τλῶ ἀρχὼ ἐπϵϰϵίνϵτο. Glossæ Græcobarbaræ. ἀϑέλγηϑι. θηλάζηϑι. βύζαννϵ.

ΒΥΖΑΝΟΝ.

Βύζανον. Nicetas De rebus gestis post excidium Vrbis. μϵτὰ φασκίας βύζανον κϵφαλῆν. Est autem sacculus. Invenio in Glossis Arabicolatinis. *Bazana*, *sacculus*. Sed tu corrige, *Buzana*. Apud Vilhelmum Tyrium *Buza* est, lib. XII. cap. XXV. *Si furnum, molendinum, balneum, stateram, modios, & buzas, ad vinum, oleum, vel mel mensurandum facere voluerit.* Iterũ paullò post. *Modiorum, stateræ, atque buzæ mensuris hoc modo vti liceat.*

ΒΥΖΑΣΤΕΡΟΣ.

Βυζάστερος. Lactens. Exstat in Codice Barbarogræco Nicetæ, in Isaacio Angelo, lib. III.

ΒΥΖΑΣΤΡΙΑ.

Βυζάστρια. Nutrix. Moschopulus. τιτθὴ, ἡ βυζάστρια. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ μητήτηρ, ἡ ἀναθρέπτϵια, ἡ βυζάστρια τῆς ἀρτϵμιδος. Et occurrit illic pluries. Corona pretiosa. βυζάστρια. *Nutrix*. τιθλίνη.

ΒΥΖΙΟΝ.

Βυζίον. Mamma. Vber. Nicetas in Isaacio Angelo. τῶν γὰρ ἀφικνουμϵνων ϵἰς αὐλὸν γυναικῶν ἐμάστϵυϵ τὰ βυζία. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγάλαξ. ὁμότιτθος, ὁποῖος ἐβύζασϵν ϵἰς μίαν μάναν μϵ ἄλλον, καὶ ϵἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Corona pretiosa. βυζία. *Mamillæ*. μαστοὶ.

ΒΥΖΟΜΑΧΑΙΡΟΝ.

Βυζομάχαιρον. Nicetas in Andronico lib. II. ἀνόδι ἀπὸ τῆ ϛρατϵύματος. βυζομάχαιρον κϵρατῶν μέχϵι τῶν ἐγκάτων αὐλῆ ἔβαλλϵ. Est ensis genus, ut apparet manifestè.

ΒΥΚΙΝΟΝ.

Βύκινον. Idem quod, ϵ̓ϰκινον. *Buccina*. Anna Comnena, lib. VIII. καὶ τὰς σημαίας ϖϵρὶ τὰ τϵίχη ϛαϑήσας, μϵτὰ βυκίνων καὶ σαλπίγγων ἐυφήμϵι τὸν αὐλοκράτορα.

ΒΥΤΖΑ.

Βύτζα. Culex. Moſchopulus. μύωψ, ὁ κώνωψ, καὶ ἡ κοινῶς βύτζα.

ΓΑΒΑΘΟΝ.

Γάβαθον. *Gabatha.* Paropſis. Heſychius. γάβαθον, τρυβλίον. Anaſtaſius in Gregorio III. *In quo faciens pergulam, contulit dona diverſarum ſpecierum, id eſt, gabathas aureas duas, alias ſaxicas numero quinq;.* Et frequens eſt in illo Scriptore. Guilielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Gabathas argenteas cum lampadibus obtulit, & continuatim vigilijs ardere præcepit.* Iſidorus in Gloſſis. *Paropſis, granata, vel catunis.* Corrigo. *gauata,* ſive *gabata, catinus.* Gloſſæ Baſilicorum. καύκης. γάβατα. Martialis lib. VIII. epigram. XLVIII.

Cum menſas habeat ferè trecentas,
Pro menſis habet Annius miniſtros:
Tranſcurrunt gabatæ, volantque lances.

ΓΑΒΟΣ.

Γάβος. *Cavus.* Foſſa. Scrobs. Codinus in Orig. Conſtantinop. ἔκτιζε δὲ καὶ τὰς μυλῶνας, καὶ τὰς ἀγωγὰς ἔφερεν ἀπὸ βυλγαρίας. ἐποίησε δὲ καὶ γάβους ἐγχωρηγὰς ἀπὸ πᾶσαν τὴν πόλιν, καθεῖς τῷ ὕψει ὅσον τῶν ἐμβόλων. Saxo Grammaticus Hiſt. Dan. lib. II.

Hinc montem ſecurus adi, preſſoq; ligone
Perfoſſos ſcrutare cavos.—

Phædrus Fab. LXIV.

Cum victi mures muſtelarum exercitu
Fugerent, & arctos circum trepidarent cavos.

Horatius.

Ruſticus vrbanum murem mus paupere fertur.
Accepiſſe cavo.—

ΓΑΔΑΡΟΣ. ΓΑΪΔΑΡΟΣ.

Γάδαρος, ſive, γαΐδαρος. Mulus. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸν ὄνον, ἤγουν γαΐδαρον, ἢ γάδαρον, ἀπὸ τῆ τλιῶ γλῶ δέρφη τοῖς πολλοῖς μόχθοις καὶ πόνοις. Vbi vides etymologiam. Anonymus in dialogo, Muli, Vulpis, & Lupi.

ἄχυρον δὲν τεβείσκετον, κελθάρη δὲν ποτάση,
νὰ δόση τε γαδάρε τε, νὰ φάγη, νὰ χορτάση.

Occurrit illic ſæpè. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. λοιπὸν καὶ ὁ πρῶτος ὁ γαΐδαρος, καὶ ὁ κύων, καὶ ὁ ὄφις ἄνευ πορείας εἰσὶν, καὶ εὐκαίρως τῶν σῶν λόγων καὶ τῷ ἀδάμ, καὶ τῇ χελιδῷ. Ita corrigendum cenſeo. Editur hodiè, ὁ πρῶτος ἀγαείδαρος. Niceras in Man. Comneno, lib. VII. ἀλλὰ καὶ ἵππους, καὶ γαδάρους, καὶ ἄνδρας ἱπποκορυστὰς.

ΓΑΙΟΣ.

Γάϊος. Merces. Stipendium. Gallicum eſt, *Gage.* Etymologici Auctor Italiotis & Tarentinis adſcribit. ἰταλιῶται καὶ ταραντῖνοι γάϊον τὸν μισθὸν λέγουσι. Scilicet irruptione Gallorum trāſfuſa dictio in Italiam. Occurrit in Legibus Longobard. Rotharis, ſed aliâ notione. Tit. CIV. *Si quis accipitres de ſilvâ alterius tulerit, excepto de gaio Regis habeat ſibi.* Hâbes illic bis terve.

ΓΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Γαϊτάνιον. *Gaitanum.* Zona. Cingulum. Cyrillus in Lexico. Τὰ ζωνία, ἤγουν τὰ δεσμὰ, καὶ ἡ ἄλυσις, σειραὶ λέγονται, καὶ τὰ γαϊτάνια, καὶ ἅπαν τὸ λέγμα. Anonymus De Amor. Lyb. & Rhod.

ἔχεις ψυχὴ φίλε τὸ χάρτιν, τὸ δλιώτικο γαϊτάνι.

Mar-

Marcellus Empiricus De Medicam. cap. VIII. *De tribus ceraſijs lapillos pertundes, & gaitano lino inſerto pro phylacterio vteris.* Corrigendus eſt Moſchopulus. μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ γαιτάνιον. Hodiè editur. καὶ τὸ αἰτάνιον. Item Codinus De Offic. ἐπὶ δὲ τραχήλε τῶν κελτῶν ἐκρέμαλο δυό τινα διὰ γαιτανίων πιλατίκια λεγόμδα. Perperam editur. διὰ σιτανίων. Hinc compoſitum, χρυσογάϊτανον. Anonymus De nuptijs Theſei.

στεφανομδόν ἔμορφα, μὲ δλάφνη σολισμδόν,
μὲ πλέστιον χρυζογάϊτανον ὅλον πεελπλεμδόν.

ΓΑΙΤΟΝ.

Γάϊτον. Gloſſæ Baſilic. γάϊτον, χαλινάριον ἔγχαφον.

ΓΑΛΑΓΓΑ.

Γαλαγγὰ. Vulgatum, *Galanga*. Cyperus Babylonius. Apud Aëtium lib. 1. τὸ δὲ τελφίδιον ἔσω κινναμώμε ἀληθινῆ λίτρας γ'. γαλαγγαὶ ὀυγγίας ς'. Occurrit illic pluries.

ΓΑΛΑΙΑ.

Γαλάία, ſive γαλέα, Triremis. Ex Italico, *Galéa*. Cedrenus. καθ' ῥωμαίων ἐξέλλετο μεθ' ἑπτὰ καὶ εἴκοσι κομπαείων, αἷς δὴ γαλέας κατονομάζειν εἰώθασιν. Etymologicus in κελητίζει. ἐστὶ δὲ εἰδος πλοίε ληςικῦ, ὅ ἐστι γαλέα. Phrantzes lib. 1. cap. XXXVI. *Navibus piraticis, quas nunc galeas nominare conſueverunt, ſive triremibus prope triginta inſtructi*, &c. Chronica Auguſtenſis in epiſt. Friderici primi. *Convenire fecimus apud Piſas Victorioſum ſtolium galearum.* Et ibi aliquoties. Gotfridus Viterbienſis Chronici Parte VIII.

Dum petit Italiam celeri vectante galéâ,
Victor apud Latium legitur captaſſe trophea.

Gotfridus Monachus in Annal. *Verſus caſtra militiæ Chriſtianæ galeidæ ſurſum ductæ ſunt.*

ΓΑΛΑΙΝΟΝ.

Γαλάϊνον. Vide καλλάϊνον.

ΓΑΛΑΙΟΝ.

Γάλαγον. Odoramenti genus. Achmes cap. XXVI. ἐαύ τις ἴδῃ καὶ ὄναρ ὅτι ἠλείψατο μόχῳ, ἢ γαλαίῳ, πρὸς τὸ ἐυωδεῖν. εἰ μὲν ἐςι βασιλεὺς, ἀγαθὸν μεὶυμα τοῖς λαοῖς ἐυωδήσει, καὶ ποθήσουσιν αὐτὸν καθὼς καὶ τὸν ἐυωδίαν. Eſt verò nihil aliud quàm Zibethum, quod certarũ felium excrementum.

ΓΑΛΕΑ.

Γαλέα. Italicum *Galéa*. Triremis. Baſilius Naumachicis. καὶ μέσαι τριήρεις, καὶ μονήρεις τινὲς ταχιναὶ, λεπταὶ γαλέαι, αἷς ἐν ταῖς βίγλαις χρηςέον. Vide γαλαία.

ΓΑΛΕΥΕΙΝ.

Γαλεύειν. Mulgere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμέλγειν. νὰ γαλεύει. Dicebant etiam, γαλεύγειν. Et occurrit in ijſdem Gloſſis.

ΓΑΛΕΥΤΗΡΙΝ.

Γαλευτήριν. Mulctra. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγγεῖον ξυλένον χωριατικὸν, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον γαλεύουσιν. ἤγεν γαλευτήριν.

ΓΑΛΗΝΟΤΗΣ.

Γαλλωότης. Serenitas. Tranquillitas. Inter titulos Imperatorios. In Constitut. quâdam apud Harmenopulum, lib. v. cap. IX. μία γάρ ἐστι τῆς ἡμετέρας γαλλωότητος φροντὶς. Et in literis encyclijs Leonis apud Eusebium Hist. Eccles. lib. II. cap. IX. τῇ ἡμετέρᾳ ὑπιδεδώκασι γαλλωότητι. Agapetus ὡρολογητικῶν ad Iustinianum cap. L. πλέον ἀγάπα βασιλεῦ γαλλωότατε τὰς λαμβάνειν παρά σε χάριν ἱκετεύοντας, ἥπερ τὰς πεδάζοντας δωρεὰς σοι προσφέρειν. Iterum cap. LII. τῷ λιμῷ τῆς σῆς γαλλωότητος πάντες προσορμῶσιν οἱ ἐλεεῖς δεόμενοι. Vrbicius. λογισάμενος ὅτι συγγνώμην ἔχει παῤῥησία κοινὸν συμφέρον γνωρίζουσα τῷ γαληνοτάτῳ πάντων δεσπότῃ. Sic *Tranquillitas*, in Rescripto Arcadij & Honorij. *Etiãsi nostræ fuerint tranquillitati preces oblatæ.* Item, *Serenitas.* In Rescripto Constãtini. *Indicium nostræ Serenitatis.* Vindicianus in epist. ad Valentinum Imp. *Accipe igitur serenissime Imperator, quod conveniens nobis putetur exemplum.* Mendum autem est in Rescripto Valentiniani & Valentis ad Volusianum præfectum Vrbis, quod exstat Cod. Theodos. lib. II. Tit. IX. *Amotâ pœnâ quam pacto contra ius facto serenitas tua inesse præviderit.* Corrigo, *sinceritas tua.* Nam iste proprius Titulus eius præfecti. Ecce in alio Rescripto eorundem Augg. ad eundem Volusianum. *Sinceritas igitur tua vbique.* &c. Vide lib. VI. Tit. IV. l. 18.

ΓΑΛΙΛΑΙΑ.

Γαλιλαία. Ita appellabatur tempus illud omne à Resurrectione, sive Paschâ, vsque ad Ascensionem, quod in Galilæâ Salvator noster exegit. Locus est Cedreni, pag. 508. è quo accipimus. τῇ δὲ πέμπτῃ ἑβδομάδι τῶν ἁγίων νηστειῶν δέδοται τοῖς κωνσταντίνου τῆς βασιλέως ἀῤῥαβὼν γαμικῆς ζωναλλάγματος ἐλένῃ τῇ θυγατρὶ ῥωμανοῦ. καὶ τῇ τρίτῃ τῆς γαλιλαίας στεφανοῦται μεθ' αὐτῆς ὁ νικολάου τοῦ πατριάρχου ὁ βασιλεὺς. Vide. quam τῷ τρίτῳ τῆς γαλιλαίας hic appellat, eam Zonaras, τῷ τρίτῳ τοῦ πάσχα. Sed solemnia ille nuptiarũ tunc peracta scribit, nullâ coronationis mẽtione. Verba hæc sunt: ὁ μὲν ῥωμανὸς τῷ ἑαυτοῦ θυγατρὶ ἑλένῃ μνηστεύεται τῷ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ πάσχα τελέσας τὸν γαμήλια, τοῦ πατριάρχου νικολάου τῷ ἱερολογίαν ποιήσαντι. At nimirum nuptijs annexam fuisse coronationem est intelligendum.

ΓΑΛΙΝΑΡΙΟΣ.

Γαλινάριος. *Gallinarius.* Glossæ veteres.

ΓΑΛΙΟΝΙΟΝ.

Γαλιόνιον. Navis genus. Italicum, *Galione.* In Synodo Florentinâ. ἦλθον δὲ μεθ' αὐτῶν καὶ ἕτερα μεσοκάτερχα, ἃ ὀνομάζουσι γαλιόνια. Et posteà. εἶχον δὲ καὶ ἓν γαλιόνιον ἐξαίρετον, καὶ πάνυ θαυμαστόν.

ΓΑΛΛΙΑΤΖΑ.

Γαλλιάτζα. Italicum, *Galeassa.* Syndus Florentina. ἵνα γένηται τὸ προσκύνημα τῆς ἱερουσαλὴμ ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ αἱ γαλλιάτζαι αἱ ἀπερχόμεναι εἰς προσκυνησιν τοῦ ζωοποιοῦ τάφου ἵνα ἔρχωνται εἰς κωνσταντινούπολιν.

ΓΑΛΛΙΞ.

Γάλλιξ. *Gallica.* ut δέλφιξ. *Delfica.* μόλ-

κόλληξ. *Collega.* κάλιξ. *Caliga.* De quibus ſingulis infra ſuo loco ſumus dicturi. Suidas. ἄλλικα, χλαμύδα καθ' Θεσσαλούς. οἱ ἰδιῶται γάλλικα ταύτην φασί.

ΓΑΜΑΝΤΙΒΟΣ.

Γαμαντίβων. Gloſſæ Baſilic. γαμαντίβων, ἀργῶν.

ΓΑΜΜΑ. ΓΑΜΜΑΔΙΟΝ.

Γάμμα. Trigonum ad formam literæ Γ. Heſychius. τρίβων, σολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα. Siculus Flaccus de Cõdit. Agr. *Aliquando etiam petras occurrentes in finibus notatas invenimus, quaſdam, ſi perſeueret rigor, notas habentes, in verſuris verò gammas, ſed ſpectantes ſuos rigores.* Et poſteà. *In verſuris verò, quæ notatæ ſunt, aut decuſſes inveniuntur, aut gammæ.* Frontinus de Limit. Agr. lib. II. *Termini autem ſi tranſverſi poſiti fuerint, gammam faciunt.* Item γαμμάδιον, ſive γαμμάτιον, pro eodem. Suidas. τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν σολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια. Ita corrigo: nam perperàm hodiè editur. χαμμάτια. Anaſtaſius in Leone III. *Columnas argenteas octo, & gammadia duo, & arcus duos, cum crucibus quinque.* Et poſteà. *Tabulas chryſoclabas quatuor cum gemmis ornatas, atque gammadias in ipsâ veſte chryſoclabas quatuor.* Et occurrit ſæpiſſimè apud illum Scriptorem.

ΓΑΜΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Γαμματίζειν. Literæ Γ. figuram referre. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. τὸ δὲ δικανίκιον αὐλῆς ἀργυροῦν, χρυσοχοϊκὸν, γαμματίζον ἄνωθεν.

ΓΑΜΠΙΟΥΝΙΑ.

Γαμπιούνια. Pluteoli. Italicum, *Gabbioni.* Phortius. περὶ σεατ. πραγματ. lib. 1.

ποίσει καὶ γαμπιούνια
τροχαλὰ ὥσπερ βατζία.

Etmox.

ὥσπερ τὰ γαμπιούνια,
ἢ σρώματα, ἢ κλαεία.

ΓΑΡΑΣΔΟΕΙΔΗΣ.

Γαρασδοειδὴς. Conſtantinus lib. II. Them. VI. ὥσε τινὰ τ' ὀκ πελοποννήσου μέγα φρονῆσαι ἐπὶ τῇ αὐλῇ εὐγενείᾳ, ἵνα μὴ λέγω δυσγενείᾳ, εὐφήμιον ἐκεῖνον τὸν περιβόητον γραμματικὸν ἀποσκῶψαι εἰς αὐλὸν τετρῆ τὸ θρυλλούμενον ἰαμβεῖον,

γαρασδοειδὴς ὄψις ἐσκλαβωμένη.

ΓΑΡΖΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Γαρζονοστάσιον. Locus Cõſtantinopoli in mediâ aulâ magni tẽpli, vbi pueri ſtabant. Cedrenus. τὸ μεσίαυλον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον γαρζονοστάσιον. Eſt ex Italico idiotiſmo.

ΓΑΡΖΟΥΝΙΟΝ.

Γαρζούνιον. Puer. Ex Italico, *Garzone.* Scholiaſtes Cedreni. γαρζούνιον ὡσεὶ λατίνοις τὸ παιδίον. Annales de Carolo Boëmo Imperatore. *Omnia autem inferiorum menſarum paramenta, etiam pro garcionibus, de argento fuerunt.*

ΓΑΣΤΡΑΔΕΣ.

Γασεράδες. Vox ignota apud Myrepſum, de Vnguentis, cap. XCI.

ΓΑΤΟΣ.

Γάτος. Pro, κάτος. Italicum, *Catto.* Corona pretioſa. γάτος. *Feles.* γαλή. Florentinus Monachus de Expugnat. Accon.

Noſtri turres ligneas facere cæpere,
Gattos, & arietes fieri iuſſere.

ΓΓΙΣΜΑ.

Γγίσμα. Fulcrum. Gloſſæ Græco-barbarę. ἔρεισμα. ἀκέμπισμα. κέπισμα. ἔγγισμα. γγίσμα.

ΓΔΕΡΜΑΔΙΝ.

Γδερμάδιν. Pellis. Gloſſæ Græcobarbarę. ἄδαπον. γυμνὸν. ἄδερμον. χωρὶς δέρμα, ἢ γδερμάδιν.

ΓΔΥΝΕΙΝ.

Γδύνειν. Pro, ἐκδύειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐκδύεται. γδύνεται, καὶ ἀνατέλλει.

ΓΕΛΤΟΝ.

Γέλτον. *Geldus.* Pecunia. Gloſſæ Latinogræcæ. *Lucar.* θεατρικὸν γέλτον. μισθὸς ἀπὸ φίτνης. Ita ſcribo, pro γελίαν, quod hodiè corruptè editur. Viri docti reſtituunt, θεατρικὸν ἀργύριον. Sed nimis longè abeunt à veſtigijs priſcæ lectionis. Detortum eſt ex Alemanico, **Gelt**; quomodo à **Kocht**. ῥᾶχον, & talia. Lex Alemanorum Tit. II. *Si quis liberum de terrâ effoderit, quicquid ibi tulerit, novem geldos reſtituat.* Et occurrit iterum Titulis LXX. LXXI. LXXIII. Ingulphus in Hiſt. *Quieti, & ſoluti ab omni ſcotto, geldo, vicecomitum auxilijs.* Sunt veſtigia quoque huius vocis in *Novigeldus*, & *Werigeldus*: de quibus agimus in Gloſſario Latinobarbaro.

ΓΕΜΑΤΟ.

Γεμάτο. Plenum. Corona pretioſa. γεμάτο. *Plenum.* πλῆρες. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τὼ δυσωδίων γεμάτοι.

Anonymus De nuptijs Theſei.

Ἐμοὶ ὁ ἄρης ἀσμαφῆ, γεμάτον γὰρ τὼ πίκρειν.

Occurrit etiam apud Nicetam in Murzuflo, & De reb. poſt Excid.

ΓΕΜΙΑ.

Γέμια. Anonymus de arte Perſicâ. δηλοῖ κέρδος ἐν λευκοῖς φράγμαζιν, ὡς ἐν γεμίοις, χαρτίοις, καὶ πανίοις. Vox ignota eſt, & inquirenda amplius ſignificatio.

ΓΕΜΟΝΝΕΙΝ.

Γεμόννειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ γεμίζει. νὰ γεμόννει. νὰ σύρει ἔξω. Occurrit illic pluries.

ΓΕΝΑΜΑ.

Γέναμα. Corona pretioſa. γέναμα. *Opus.* ποίησις.

ΓΕΝΑΡΗΣ.

Γενάρης. *Ianuarius* menſis. Vide γενάρης.

ΓΕΝΑΤΟΣ.

Γενάτος. Pro, γενειήτης. Gloſſæ Græcobarbaræ. γενειῶνα. γενάτον.

ΓΕΝΕΡΑΛΙΟΝ.

Γενεράλιον. *Generale.* Gloſſæ Baſilic. γενεράλιον, γενικὸν πρᾶγμα.

ΓΕΝΙΚΟΝ.

Γενικὸν. Ærarium generale. Sciendum autem æraria Conſtantinopoli fuiſſe quatuor: Imperatorium, Militare, Publicum, Privatum. Gregoras percenſet lib. VI. ἐπεὶ δὲ ἔδει χρήματα, καὶ ἵππους, καὶ ὅπλα τούτοις διδόναι, τὰ μὲν ἐκ τῶ βαζιλικῶ πρυτανείω ἐδίδοντο, τὰ δὲ ἐκ στρατιωτικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν κοινῶν, καὶ ἰδιωτικῶν. Imperatorij mentio apud Suidam in Iuſtiniano Rhinotmeto. ὧν ἡ στέφανος ὁ εὐσεβὴς πέρσης, ταμίας τῶν βαζι-

βασιλικῶν χρημάτων. Atque id quidem rursum duplex: vnum in quo tributa vectigaliaque: alterum, in quo reditus patrimoniales. Agathias lib. III. παρῆν δὲ αὐλόσε ἐχ ὥσε στραληγὸς, ἢ ταξίαρχος, ἢ ἄλλο τι εἶναι τ θωμαΐξεων μέρος, ταμίας δὲ μόνον τ βασιλέως χρημάτων, ἃ μὴν τ ἐκ τῆς δασμοφορίας ἐρανιζομένων, (ἄλλῳ γὰρ ἐπετέτραπτο ταῦτα.) ἀλλὰ τ ὅσα ἐκ τ βασιλείων θησαυρῶν ἐπεπόμφει, ἐφ' ᾧ τὰς ἀριστεύοντας ἐν ταῖς μάχαις τὰ πρωτήκοντα κομίζεσθαι χέρα. Militare destinatum erat solvendis stipendijs. Publicum totius imperij reditus excipiebat. Privatum propriè vrbis Constantinop. Primum βασιλέιον, alterum στρατιωτικὸν, tertium γενικὸν, quartum ἰδικὸν dicebatur. τὸ βασιλήριον ut duplex, ita duos quoq; præfectos habebat, priorē τὸν πρωτοβασιλήριον. alterum τὸν κόμητα τ θησαυρῶν, sive τῶν λαργιτιώνων. Iam τῷ στρατιωτικῷ præerat ὁ λογοθέτης. cuius munus vnà cum ærario illo posteà exolevit. Discimus ex Codino. ὁ λογοθέτης τὸ στρατιωτικὸ ἀστρατείαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Sed militare duplex etiam erat, non aliter quam Imperatorium: è priori militibus veteranis stipendia soluebantur, ex altero tironibus. Prius propriè στρατιωτικὸν dicebatur, & eius passim fit mentio: posterius τιρωνικὸν, idque obseruamus ex Synesio ad Anastasium epist. LXXIX. ὃν ἐστὶ τῶν δεκαπρώτων ὅπλα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τὸ στρατιωτικὸ χρυσίῳ τὸ λεγομένῳ τιρωνικὸ. Tertium esse diximus τὸ γενικὸν, eiusque meminit Cedrenus, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον γενικὸν καλιὼν τὰς εἰσπραττομένας ἐσόδους παρὰ τὸ δημοσίου, μήπω τις ἀδίκως εἰσπράττοιτο. Codinus De Orig. Constantinop. αὐήγαγε δὲ & τὴν μαγναύραν, & τὴν τ κυρίως ἐκκλησίαν, καὶ τὸ γενικὸν, & τὸ ἰδικὸν, καὶ τὸ βεστιάριον. Vbi graviter errat eius interpres. Exstruxit id Constantinus Magnus, ut videmus ex citatis verbis Codini; duravitq; ad tempora vsque Isaacij Angeli, qui demolitus est, Nicetas auctor in eius vitâ, lib. III. & τὴν ἐκ πολλῶν παύσης ὀπῆς λαμπρυνθλάτῳ τῷ γενικῷ οἰκοδομὴν καθηδάφισε. Huius præfectus λογιστὴς, sive λογοθέτης τῷ γενικῷ. aut etiam γενικὸς appellabatur. Suidas. αἰαςάσιος βασιλεὺς ῥωμαίων αὐθόμβων τόλον σαρακηνῶν ἔρχεται κατὰ τ πόλεως, ἰωαννίνῳ ἐφίστησιν ἡγεμόνα τῷ πολέμῳ διάκονον τ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ λογιστὴν τῶν φόρων, ὃν γενικὸν καλοῦσιν. Et passim occurrit apud posteriores illos Historicos. Posteà verò itidem desijt. Miror tamen ignorantiam Codini, quam ipse profitetur his verbis. ἡ τῷ γενικῷ λογοθέτῃ ὑπηρεσία ἀγνώσκεται. Certè, etsi munus eius jam tũ desierit, tamen, quin hoc ipsum fuerit, dubitari minimè potest. Restat, quod ordine quartum est, τὸ ἰδικὸν: cujus passim fit mentio apud Scriptores rei Cõstantinopolitanæ. Obiter per occasionem corrigendus Cedrenus pag. 467. εὑρέθη δὲ καὶ ἐν τῷ ἰδικῷ χρυσίον ἀκ ὀλίγον. Hodiè corruptissimè editur, ἐν εἰδίῳ. De eius præfecti appellatione nihil dũ legi. Puto fuisse ἰδικὸν, ut ὁ τῷ γενικῷ γενικὸς. Caue autem confundas cum eo, qui ὁ τῶν οἰκιακῶν dicebatur: nam hic tantum pecunias quotidianas sustentandæ Imperatoris familiæ expendebat. Sed & hoc munus intercidisse quoque posteà docet Codinus.

ΓΕΝΙΤΖΑΡΟΙ.

Γενίτζαροι. Ianizari. Milites Turcici. Occur-

Occurrit frequenter in Chronico Cõſtantinopolitano.

ΓΕΝΝΑΡΗΣ.

Γενναρης. ſive, γενάρης. *Ianuarius.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀυδλωᾶϱ, ὄνομα μλωὸς. ἤγεν ἰαννεάρ. ἡ γενάρης. Conſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij.

ἐτέλιοσα ταρχύνηζα με τᾶ θεᾶ τλὼ χάρη
ϛὰς χίλιας πενζακόσιας τὸν μλύαν τὸ γενάρη.

ΓΕΝΤΗΛΙΟΣ.

Γεντήλι. *Gentilis.* Menologium. ὁ μὰν σέργιος πελμμικήριος λῶ τᾶ χολῆς τῶν γενηλίων, ὁ δὲ βάκχ σεκενδικήρι.

ΓΕΡΑΓΝΟ.

Γεράγνο. Color cæruleus. Occurrit in Turcograeciâ Cruſij.

ΓΕΡΑΚΗ. ΓΕΡΑΚΙΟΝ. ΓΕΡΑΞ.

Γεράκη, & γεράκιον. Accipiter. Detortum ex ἱεράκιον. Corona pretioſa. γεράκη. *Accipiter.* ἱέραξ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄζαρ. εἰδ ἱέρακ. θεωρία τᾶ γερακίς. Item γέραξ, pro, ἱέραξ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

τὸν γάτον κὴ τὸν γέρακα περίσια τὰς τρομάσω.

Anonymus De nuptijs Theſei.

ἄλλοι γεράκια βάσαζαν, ἄλλοι σκυλία ἐσύρναν.

ΓΕΡΑΝΙΟΝ.

Γεράνιον. Tolleno. Nos ſimiliter dicimus. Een Craen. Suidas. κηλώνειον, τὸ γεράνιον. Etymologici Auctor. κηλώνειον, τὸ αἰανεῦον κὴ καζανεῦον ξύλον. ὁ αὐτληὴρ. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμν γεράνιον. Moſchopulus. κηλώνειον, τὸ κοινῶς γεράνιον. Codinus in Orig. Conſtantinop. Ϲ τὰ παλάτια τὰ ἐπανώ μέχρι τᾶ γερανίς.

ΓΕΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γερανίσκειν. Seneſcere. Pro, γηϱάσκειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγήραον. ἀγήραλον. ἢ ὅπϱ δὲν γερανίσκει.

ΓΕΡΔΗΣ. ΓΕΡΔΙΟΣ. ΓΕΡΔΟΠΟΙΟΝ.

Γέρδης, & γέρδι, ut σιλεντιάρης, σιλεντιάρι, & talia. *Gerdius.* Textor. Heſychius. γέρδι, ὑφάντης. Suidas. γέρδι, ὑφάντης. Ϲ παρ' ἡμῖν ἡ γερδία. Item. γηώρας, ὁ ἀλλότελ, κὴ γέρδης ὁ ὑφάντης. Etymologici Auctor. γέρδι, ἡ ὑφάντεια. Gloſſæ Latinogiæcæ. *Textor.* γέρδιος. Et Græcolatinæ. γερδία: *Textrix.* Item. γέρδι, ὑφάντης. *Textor.* Inde γερδοποιὸν. In ijſdem Gloſſis. γερδοποιὸν. *Textrinum.* Sed obſerva, quod γέρδιον omnes interpretentur textorem. Tamen diſtinguit Lucilius lib. xxx.

——*curate domi ſint*
Gerdius, ancillæ, pueri, Zonarius, textor.

ΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Γεριτεύειν. *Gerere.* Gloſſæ Baſilicorum. γεριτεύειν. διοικεῖν.

ΓΕΡΟΣ.

Γερὸς. Purus. Sanus. Beſſariõ in epiſt. ἀλλ' ὀδ' αὐλᾶ εἰς τὸν ἀγκόνα νὰ εἶναι, ἐπφόβ ὀδὲ αὐλὸς ὁ τόπος ἕναι γερὸς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄφθορον. γερὸν. σῶον. σωσὸν. Theodoſius Zygomala in epiſt. ἐὰν ἐσὺ ἦζε γερὸς, Ϲ Ϲ χρυσᾶ παιδία, Ϲ ἡ καλὴ μάνα αὐλῶν, σώνϥ μας Ϲ τᾶτο. Corona pretioſa *Senem* interpretatur. γέρ. *Senex.* πρέσβυς.

ΓΕΡ-

ΓΕΡΡΟΧΕΛΩΝΗ.

Γερροχελώνη. Machinæ bellicæ genus. Biton in Mechanicis. ὅτ' αὖ γερροχελώνη μηχανήματα, ὅτ' αὖ σοὰ, ὅτε χελώνη ῥαδίως προσαχθείη. Sed vocem, μηχανήματα, gloſſema eſſe cenſeo, & à margine irrepſiſſe in textum. Occurrit illic pluries.

ΓΕΥΓΕΙΝ.

Γεύγειν. Pro, γεύειν. Guſtare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄοινος, ὁ μὴ γευόμενος οἴνου, & ὁ μὴ ἔχων. ἐκεῖνος ὁπᾶ δὲν γεύεται. ἢ γευγεῖται, ἢ πίννει κρασὶν. Iterum alibi. ἀρτιμῦς πίτζης γεύεται. ὁ ποντικὸς γεύγεται γυσὰ τὴν πίτζαν.

ΓΕΥΜΑ. ΓΕΥΕΣΤΑΙ.

Γεῦμα. Prandium. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ γεύμα, ἢ τὸ δείπνε. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. σοχασικός γε μὴν λέγω, ὡς ἐπείπερ οἱ τῶν ἀνθρώπων πρωΐας μὴν νήφουσι, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα θύουσιν ὡς ἔτι τὸ πλεῖον, καὶ προπεπέφερται γίνονται. Sed corrigo. μετὰ δὲ τὸ γεῦμα μεθύουσιν. Satis manifeſto argumento firmatur emendatio noſtra: & evincunt quoq; ſequentia ſtatim verba. εἰκότως πρωΐας μὴν ζαλπίζουσι δι' ὃν εἴπομεν τρόπον, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ἐδαμῶς, ἵνα μή τις μεθύων ἀτάκτως ἢ προπετῶς προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. εἶπεν ὁ γέρων. καὶ ἵνα τί σοι τὰ ληκύθια ταῦτα; λέγει ἐκεῖνος. γεύματα ἵνα φέρω τοῖς ἀδελφοῖς. Menologium. & γίνεται δοξολογία μεγάλη. τὸ προσφάριον, καὶ ἀπολύομεν. ἄγομεν ἀργίαν μέχρι τῆς γευμάτος. Sic γεύεσθαι, pro prandere. Apud eundem Paulum libro citato. καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς δεύτερον ἐφάγομεν, καὶ ἐπίομεν. ἐκεῖνος δὲ μηδ' ὅλως γευσάμενος πεζεύων ἀπεχήθιζε ψαλμοὺς τὸν μέγαν καὶ ἄλλους δεκαπέντε. Palladius in Hiſt. Lauſ. καιρὸν ἐπιτήδειον πρὸς τὸ γεύσασθαι ἐπεληφθ διὰ πάσης ἡμέρας.

ΓΗΠΟΝΟΜΟΝ.

Γηπονόμον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. 1. cap. XX. χάμαιζος δὲ ὄντος πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν διδόναι αὐλῷ σίλλιβον τὸ λεγόμενον γηπονόμον. Inquirenda eſt ſignificatio. Occurrit autem in illo Scriptore pluries; & ſcribitur quoq; γηπόνον, cap. XI. Sed corrigendum cenſeo.

ΓΗΣΤΕΡΝΑ.

Γησέρνα. *Ciſterna.* Vide κινσέρνα.

ΓΗΤΑΥΡΟΣ.

Γηταῦρος. Avis genus. Orneoſophion. τὰς δὲ πελαργὰς, τὰς γηταύρας, τὸν τζικνέαν, τὸν αἰθυίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὀφείλεις πάλιν ἵνα προσέχης αὐτά. Iterum alibi. τζυκνέα σάρκας, ἢ πελαργᾶ, ἢ γηταύρα, ἢ αἰθύας, μὴ πολὺ προβάλλεις τῷ ὀρνέῳ.

ΓΙΑΛΗ.

Γιαλὴ. Pro, ὑελὸς. Vitrum. Corona pretioſa. γιαλὴ. *Vitrum.* ὑελὸς. Apud Cruſium in Turcograeciâ legitur, γιαλλὶ. *Poculum.*

ΓΙΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Γιαλλίζειν. Nitere. Splendere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμαρύσσει. σίλβει. λάμπει, γιαλλίζει.

ΓΙΑΛΟΣ.

Γιαλὸς. Pro, αἰγιαλὸς. Littus. Gloſſæ Græcobarbaræ. λόφατα θαλάσσια. κονζέλα τῆς γιαλῆς. Iterum alibi. ἀκλὴ.

ὁ αἰγιαλὸς. ὁ ἐν θαλάσσῃ τόπος. ὁ γιαλὸς. Scholiastes Oppiani Halieut. III. τῶν ἰχθύων τῶν πάρος γιαλῶν. Hinc περιγιάλιον. Ora maritima. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ αὐτοὶ καλὰ ξανοίξασι ἀπέσω καὶ τερ-
γύρον
ὅλα τὰ περιγιάλια. —

Apud Crusium in Turcograeciâ legitur, γίαλο. *Vitrum*. Vide supra, γιαλή.

ΓΙΑΜΜΑΝ. ΓΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γιάμμαν. Pro, ἴαμα. Medela. Glossæ Græcobarbaræ. Θεραπεία, ἡ ἰατρεία, ἴαμα, γιάμμαν. Corrige Apomasarem in Mysterijs. δύναμιν τῶν ἐνδόξων καὶ μεγίστων, χαρὰν, καὶ γιαμάτια. Et mox. καλοσύνην αὐθρώπων, χαρὰν, καὶ γιαμάτια. Et occurrit ibi pluries, sed mendosè semper scribitur, γιαμάτια. Et γιανίσκειν. Curare. Mederi. Eædem Glossæ. ἰατρεύει, ἤγουν γιανίσκα. Iterum. ἰατρεύσειν, γιανίσκασιν.

ΓΙΑΟΣ ΓΑΙΘΟΣ.

Γιάος γλίθος. Hyacinthus. Achmes Introduct. in Astrologiam. δηλοῖ πολλὴν γένεσιν ῥόδων, καὶ τῆς κημίας, καὶ τὰ γιάα γλίθα, ἤγουν τὰ ὑακίνθα, λίθων τε, καὶ μαρμάρων, καὶ τῶν ὁμοίων. Censeo legendum. καὶ μαργάρων. Observa autem. γλίθος dixerunt pro λίθος: at quid γιάος sit non divino. An γιάος γλίθος est veterum χρυσόλιθος? Existimo.

ΓΙΑΠΑ.

Γιαπᾶ. Ecce. Vide. Theodosius Zygomala in epist. μέλλεζι γὰρ εἰπεῖν, ὄρα ὦ εὐτυχὲς; καὶ ἀντὶ τούτου λέγεζι, γιαπᾶ καλότυχε.

ΓΙΑΡΗΚΙΟΝ.

Γιαρήκιον. Teli genus. Anonymus De bello sacro.

ἄρματα ἤχασιν καλὰ, γιαρήκια ἐφορᾶζαν.

ΓΙΑΤΙ.

Γιατὶ. Quare. Corona pretiosa. γιατὶ. *Quare*. διὰ τί.

ΓΙΑΤΡΕΥΕΙΝ. ΓΙΑΤΡΙΑ. ΓΙΑΤΡΟΣ.

Γιατρεύειν. Pro, ἰατρεύειν. Corona pretiosa. γιατρεύειν. *Mederi*. ἰατρεύειν. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὰς λαβομάδας ἔποιναν ὅλας νὰ τὰς γιατρέβαν.

Sic, γιατρία. *Medela*. Et, γιατρὸς. *Medicus*.

ΓΙΔΑ. ΓΙΔΙΟΝ. ΓΙΔΟΒΟΣΚΟΣ. ΓΙΔΟΜΑΝΔΡΗ.

Γίδλα, & γίδιον. Truncatè, pro αἰγίδλιον. Capra. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγιδλίων. γιδλιῶν. ζωακτῶν. Corona pretiosa. γίδλα. *Capella*. αἶξ. Hinc γιδοβοσκὸς. Glossæ citatæ. αἰπόλος. αἰγονόμος. γιδοβοσκὸς. ποιμὴν τῶν αἰγῶν. ὁ ποιμαίνει τὰς αἶγας, ἤγουν βόσκει τὰ γίδια. Item. γιδοβοσκὸν. Ibidem. αἰπόλιον. αἰγονόμιον. γιδοβοσκὸν. Et γιδομάνδρη. Caprile. Exstat apud Crusium in Turcograeciâ.

ΓΙΛΑΟΣ.

Γίλλος. Littus. Pro αἰγιαλὸς. Glossæ Græcobarbaræ. ἄμαθος. ἡ μεσόγιλλος ἄμμος. ὁ ἄμμος ὅπου ἔνι εἰς τὸ μέζον τοῦ γίλλα, ἕως τοῦ αἰγιαλοῦ.

ΓΙΝΙΣΚΟΜΑΙ.

Γινίσκομαι. Fio. Pro, γίνομαι. Glossæ Græco-

Græcobarbaræ. ὁ ἐπὶ τῷ ζυκοφαντεῖν κομῶν. ὅπερ γινίσκεται ἢ κρατέται μεγάλως ὄντων συκοφαντεῖ.

ΓΙΟΜΑ.

Γίομα. sive, γίωμα. Pro, γεῦμα. Prandium. Corona pretiosa. γίομα. *Prandium.* ἄριστον. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ γεύμα τῶς. ἢ τὸ δεῖπνον. ἢ τὸ γιώμα τῶς.

ΓΙΟΜΑΤΟΣ.

Γιομάτως, Plenus. Alexius Rharturus Doctr. I. ἑαυτὸν ὑπόδικον καλεῖ, καὶ γιομάτον ἁμαρτημάτων. Depravatum ἀπὸ τὸ γέμειν.

ΓΙΟΦΥΡΗ.

Γιοφύρη. Pro, γεφύρα. Corona pretiosa. γιοφύρη. *Pons.* γεφύρα. Anonymus de bello sacro.

γιοφύρια ἐπῆκασιν ἄνω εἰς τὰ καράβια.

ΓΙΡΕΒΕΙΝ.

Γιρέβειν. Pro, γυρεύειν. Corona pretiosa. γιρέβειν. *Investigare.* μαζεύειν.

ΓΙΡΕΥΓΕΙΝ.

Γιρεύγειν. Pro, γυρεύειν. Itidem ut γιρέβειν. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

λοιπὸν αἱ ἑτοιμάσωμεν ἀφήτις μας γιρεύγει.

ΓΙΡΟ ΓΙΡΟ.

Γίρο γίρο. Corona pretiosa. τὸ γίρο γίρο. *Circum circa.* κυκλόσε.

ΓΙΤΕΥΜΑ.

Γίτευμα, sive, γίτευμαν. Pro, γοήτευμα. γοητεία. Incantatio Glossæ Græcobarbaræ. διὰ τῆς ἐπῳδῆς. μὲ τὸ γίτευμαν, ἢ γίτευμα.

ΓΙΩΜΑ.

Γίωμα. Vide, γίομα.

ΓΛΑΓΚΙΣΜΑ. ΓΛΑΓΓΙΖΕΙΝ.

Γλάγκισμα. Clangor. Strepitus. Clamor. Glossæ Græcobarbaræ. ἀϋτλὼ, βολὼ, μάχλω, κραυγλὼ, πόλεμον, σκάνδαλον, φωνλὼ, γλάγκισμα, γρείασμα. Sic γλαγγίζειν. Clangere. Alibi in ijsdem Glossis. ὑλακτεῖ γλαγγίζει. κλαγγίζει.

ΓΛΑΝΔΟΥΛΑ.

Γλαύδλα, sive γλαύδλον. *Glandula.* Eumelus Hippiatric. lib. I. cap. XVI. ἐὰν συμβῇ ζῴῳ ἔχειν παρωτίδας, ἢ χοιράδας. ἅπερ τινες ἰδιώτερον γλανδέλας προσαγορεύουσιν. Iterum posteà. καὶ αὐτὰ τὰ λεγόμενα γλαύδλα ἐκβάλλειν παντὶ ζιδήρῳ.

ΓΛΕΦΑΡΟΝ.

Γλέφαρον. Frons. Extat in Turcograeciâ Crusij.

ΓΛΗΓΟΡΑ. ΓΛΗΓΟΡΟΣ.

Γλήγορα. Citò. γλήγορος. Citus. Celer. Glossæ Græcobarbaræ. εὐμεταβόλος. ὅπερ μεταβάλλεται ἕτοιμα. ὅπερ γυρεύζει γλήγορα γνώμλω. Occurrit illic sæpissimè. Corona pretiosa. γλήγορα. *Citò.* ταχέως. Alexius Rharturus Doctr. VI. ἐὰν τοχασθῇς ἄνω εἰς τὸν ἀέρα τὸν κίνησιν τῆς ἡλίας ὅσον κάνει εἰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ὅ θέλει φανῇ γλήγορα πολλά.

ΓΛΗΓΟΡΟΠΟΔΑΣ.

Γληγοροπόδας. Velox. Celer pedibus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀελλόπους. ὁ ταχεῖς πόδας ἔχων. γοργόπους. γληγοροπόδας.

ΓΛΙΑΖΕΙΝ.

Γλιάζειν. Festinare. Glossæ Græcobarbaræ. θέτει ἀπάνω τῆς μάντιν ἢ ῥέχον ὅπως τρέχει καὶ γλιάζει.

ΓΛΙΘΟΣ.

Γλίθος. Pro, λίθος. Lapis. Vide γιάθος.

ΓΛΥΚΑΔΑ.

Γλυκάδα. Dulcedo. Oblectatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἡδονὴ. τέρψις. χαρά. εὐφροζωὴ. γλυκύτης. γλυκάδα.

ΓΛΥΚΑΝΗΣΣΟΣ. ΓΛΥΚΑΝΙΣΟΝ.

Γλυκάνησος. sive, γλυκάνισον. Anisum. Glossæ Græcobarbaræ. μαλάχη, καὶ τὸ ἄνηζον. μόλοχα, καὶ ὁ γλυκάνησος, Theocriti Scholiastes Idyll. VII. ἄνηθον. τὸ μάλαθρον, ἢ. ἄνιζον δὲ, γλυκάνιζον. ι.

ΓΛΥΚΕΟΠΡΑΤΗΣ. ΓΛΥΚΕΟΠΡΑΤΙΟΝ.

Γλυκεοπράτης. Dulciarius. Glossæ Græcolatinæ. γλυκεοπράτης. *Dulciarius*. Et γλυκεοπράτιον. Officina dulciarij. Eædem Glossæ. γλυκεοπράτιον. *Dulciarium*.

ΓΛΥΚΟΚΑΛΑΜΟΝ.

Γλυκοκάλαμον. Lotus, Quia nimirum fructum prædulcem habet. Basilius Magnus De Exercit. Grammat. λοτὸς. τὸ γλυκυκάλαμον. Occurrit etiam apud Myrepsum De Antid. cap. LXXXVIII. Fuchsius interpretatur, medullam fistulæ cassiæ.

ΓΛΥΚΟΣ. ΓΛΥΚΟΣΥΝΗ.

Γλυκὸς. Corona pretiosa. γλυκὸς. *Dulcis*. γλυκὺς. Inde γλυκοσύνη. Ibidem. γλυκοσύνη. *Dulcedo*. γλυκύτης.

ΓΛΥΤΟΝΝΕΙΝ.

Γλυτόννειν. Anonymus De Vulpe & Lupo. καὶ θέλο νὰ γλυτόσεῖε νάχεῖε τὶὼ ζωὴ σας. Occurrit illic pluries.

ΓΝΕΜΑ.

Γνέμα. Filum. Exstat in Turcograeciâ Crusij.

ΓΝΕΟΝΥΦΟΣ.

Γνεόνυφος. Vide νύφη.

ΓΝΙΦΩΝ.

Γνίφων. Nicetas in Man. Comneno. lib. I. κίμβιξ δὲ ὢν εἰς ἄκρον, καὶ γνίφων, καὶ δυσχείτις, ἐδ' αὖω ἀεὶ τὰ ἐλέφαρα πειρώμενος.

ΓΝΩΘΕΙΝ.

Γνώθειν. Nosse. Glossæ Græcobarbaræ. μηδὲ αἰσθάνεσθαι. μηδὲ γνώθει. ἢ νάθει. Occurrit illic pluries.

ΓΟΜΑΡΙΑ. ΓΟΜΑΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Γομάρια. Sarcinæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγωγίμων. Φορλίων. γομαρίων. Occurrit illic pluries. Itaque corrigo in Diplomate Andronici junioris, quod exstat apud Phranzem Chronici lib. III. cap. XXIV. διὰ πεσοφαγίων, πασσῶν, ἢ γομαρίων, ἢ πετζίων, ἢ παιᾶν, ἢ λινοκόκκα, ἢ τζιχαρικῆς. Hodiè editur, τομαρίων. Sed corruptè. Hinc γομαριατικὸν, vectigal pro illis solvi solitum. In eodem Diplomate. καθελκόμβοι εἰς ἀπαντήσεις καμπανισικᾶ, μεσιτικᾶ, ζυγαστικᾶ, μετζιατικᾶ, παχιατικᾶ, γομαριατικᾶ, ὀψωνίᾳ. Mendosè editur, γομεριατικᾶ.

ΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Γονάτιον. Nicolaus Cabasilas De veste sacrâ. καὶ τύπον τινὰ ῥομφαίας περιζωννύσιν αὐλὸν τὸ λεγόμενον γονάτιον, πρὸς σχῆμα ξίφους ἐσχηματισμένον.

ΓΟΝΑΤΙΣΤΑ.

Γονατίστα. Flexis genibus. Ad genua provolutus. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ τότες ἐλιέβηκε ἐμπρὸς εἰς τὸν Θησέον,
καὶ λέγη τὰ γονατίστα, εὐγενικὲ μ' αὐθέντη.

ΓΟΝΑΧΙΟΝ.

Γονάχιον. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. μορφὴ ὡς αἰετῦ, κρατῶν γονάχιον τάπις καὶ πάλιον, μεμιμνᾶ εἰς πράγματα. Significatio ignota eſt.

ΓΟΝΙΑ.

Γονία. Focus. Corona pretioſa. γονία. *Focus.* πυρεῖον.

ΓΟΝΥΚΛΙΝΕΣ.

Γονυκλινὲς. Pulvinar, quod genibus ſubſternitur, in quo illa inclinentur. Codinus de Orig. Conſtantinop. ἐν αὐλῇ τῇ βασιλικῇ χρυσορόφῳ, ὀπίσω τῦ μιλίου ὃ ἀνθρωπάκελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον. ἔνθα ὃ τὸ ἔξαμμον ἡράκλειᾳ τῦ βασιλέως, καὶ γονυκλινὲς ἱστίνᾳ τῦ τυράννου. Apud Suidam in βασιλικὴ hæc paullò corruptiora ſunt, ut monemus in Notis noſtris ad Codinum. Anonymus De Antiquit. Conſtantinop. χαλκοῦργημα βραχὺ παντελῶς καὶ δεδεμένον γονυκλινὲς ἔχει.

ΓΟΡΓΩΡ.

Γοργὼρ. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. ἐφόρει δὲ ὁ διὰ τὸν ὑπακολὸν μανιάκιν χρυσῦν, καὶ γοργῶρα, καὶ πλείονα τῶν ἄλλων δόξαν εἶχεν. De ſignificatione nondum liquet.

ΓΟΥΒΙΟΝ.

Γυβίον. Veſtis genus. Oecumenius Comment. ad Acta Apoſt. cap. xxviii. τὰ δὲ σιμικίνθια ἐν ταῖς χερσὶ καὶ ἐχέσιν οἱ μὴ δυνάμενοι ὠφέλιμα φορέσαι, εἰοί εἰσιν οἱ φορῦντες ὑπατικὰς στολὰς, ἢ γυβία. Idem eſt, quod *Guſa*. Invenio in veteribus Gloſſis, ſed corrigendis, *Bigera veſtis, guſa villata*. Mendoſi hodiè libri, in quibus editur. *Bigera, veſtis, guſa, vel villata*. Sed obſerva illic, *Eigera*. quæ vox non temerè alibi obvia. Invenio, *Bigerriga*, apud Sulpitium de vitâ S. Martini. *E proximis tabernis bigerrigam veſtem brevem atque hiſpidam quinque comparatam argenteis rapit, atque ante Martini pedes iratus exponit*. At tu, *Bigerra*, reſcribe in Gloſſis. Et *Bigerriga* apud Sulpitium eſt *Eigerrica*. nam C & G confundunt librarij. Bigerri autem ſunt Galliæ populi. Ergo Bigerra veſtis eſt Gallica.

ΓΟΥΛΑ. ΓΟΥΛΑΙΝ. ΓΟΥΛΑΙΟΝ.

Γῦλα. *Gula*. Erotianus in Lexico Hippocratis. ὃϊ δὲ στόμα. γῦλαν προβάτου. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄχαρα. τὸ τῦ δράκοντος εἰς τὸν αὐλὸν τῆς ἁρπαδορατίδος ἐμπίπτον. τὸ γυλλὶν τῦ κονταρίου. Eſt autẽ illic γυλλὶν, pro γυλίον, corrupto ſcribendi more. Demetrius Cõſtantinop. Hieracoſophij lib. 1. cap. CXXVIII. ἐὰν διαμείνωσιν αἱ τροφαὶ ἐν τῷ στομάχῳ τῦ ἱέρακος ἄπεπτοι, ὃ καὶ γῦλα ὀνομάζεται, καὶ ταῦτα ἐκ ἐμέσῃ, ἄχρι δεκάτης ὥρας τῆς ἡμέρας μηδὲν λαβέτω. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. ἄλλ ἴδιον δαίμονα ἔχει, ὃ ἴδιον πόλεμον ἐκ τῆς γῦλας αὐλῦ. Anonymus de bello ſacro.

ἐστέβη ἀπέζω τὸν γυλὰν, καὶ ἐκαθεσόχαξέν των.

ΓΟΥΝΑ. ΓΟΥΝΑΣ. ΓΟΥΝΙΟΝ.

Γῦνα, sive γῦνας, & γυνίον *Guna*. Vestis pellicea. Moschopulus. Ζισύρα, ἡ γῦνα. Et alio iterum loco. Δισφθέρα, ἡ γῦνα. Et. μηλωτὴ, ἡ ἀπὸ τύτυ γῦνα. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. Ζισύρα, τὸ ὂν δέρμα ἔνδυχον, ὅπερ καὶ γῦναν καλῦσιν. Achmes cap. CLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει γῦναν νέαν, ἐὰν ἐστι χθμὼν, εὑρήσει πλῆτον ἀπὸ μεγισάνων, ἀνάλογον τῦ πληθυς τῶν ἐρίων. Et passim toto illo capite occurrit. Apud Mauricium Strateg. lib. III, cap. II. κυνία, ἤγυν νευρικὰ ἀπὸ κενδύκλων πλαίσια παύυ. Rectius alij codices præferunt, γυνία: nam κυνία aliud erant, ut infra suo loco ostendemus. Corrigēdum verò existimo Suidam. γῦνας, τὸ παρ' ἡμῖν γυνίον λεγόμενον. Hodiè editur γῦνδας, & γυνδίον. Reperio quoque apud Euthymium Zygabenū Panopliæ Dogmaticicæ Tit. XXVIII. τὸν δὲ Δαβὶδ & τὸν Σολομῶντα δαίμοσι & ὄρνεοις περιδιαλέγεσθαι, δαίμονάς τε ζωεργῦντας τῷ Σολομῶντι παρεῖναι, & γύνδας τινὰς. Sed fine dubio aliâ illic notione est. Cinneardus epist. ad Lullum Episcopum. *Orarium & coculam, & gunam brevem nostro more consutam.* Guitbertus item in epistolâ ad eundem. *Gunnam de pellibus lutrarum factam tuæ fraternitati misi.* Corrigendus est locus in Conc. I. Salisburgensi. *In pileis suffurraturas non habeant, nisi fortè de nigro centato, vel panno, aut nigrâ pelle, aut gunâ.* Hodiè editur. *a. n. pelle aguna.* Porrò à *Guna* est *Gunatus*: gunâ amictus. Luitprandus in Legat. *Nec ipsa capiet eum, in quâ ortus est, pauper & gunata, id est pellicea, Saxonia.*

ΓΟΥΠΠΟΣΑΝΙΔΟΝ.

Γυππόσανιδον. Abacus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβάκινον. ἄβαξ. γυππόσανιδον. ἢ ὃ μὴ βάσιν ἔχων.

ΓΟΥΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Γυργιάζειν. Clāgere. Strepere. Glossæ Græcobarbaræ. χωρὶς καμιαὶ ἐυλάξαι φωνάζει καὶ γυργιάζει. Hinc infra, γυρίασμα.

ΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Γύργυρος. *Gurgulio.* Nicetas in Alexio lib. I. διὰ τῦ γυργύρυ αὐλῆς κρώζυς καὶ ἐρεγμὸς ἐποίει, & Σφυγμὸς ἐξέφερεν ἀπὸ τῦ στόματος αὐλῆς. Anonymus in Canonio Mathematico. ὁ γύργυρος, ἀγαθὸς καλὰ. Hinc μακρογύργυρος. Oblongū collum habens. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ὅτε μέλλῃς ἔυξεσθαι, λάβε μακρογύργυρον κεράμιον ζωὺ ὕδατι.

ΓΟΥΡΙΑΣΜΑ.

Γυρίασμα. Vide γλάγκισμα.

ΓΟΥΡΝΑ.

Γῦρνα. *Vrna.* Crassiore sono pronuntiabant, ad quem exprimēdum γ præfigitur. Glossæ Græcobarbaræ. ἄμφη. σκάφη. γῦρνα. Iterum alio loco. ἀγκεῖον ζιδέρενον. ἢ σκάφη. ἢ γῦρνα. Et occurrit illic sæpius.

ΓΟΥΡΟΥΝΙΝ. ΓΟΥΡΟΥΝΙΟΝ. ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Γυρῦνιν, sive, γυρύνιον: vtroque enim modo scribebant, ut innumera talia. *Grunnius.* Porcus. Ioannes Tzetzes Chil. XII. μύσης

μέσης τῆς τριοδίτιδος φέρεται μῦθος λέγων,
ἄλλος μὴ ἔχων δαίμονα ἠγόρασε γυρῆνιν.

Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXIII. ἀπὸ σκυλοπώλης μικρᾶς, ἢ ἀπὸ γυρνίας, διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐλὸν θρέψεις. Cyrillus in Lexico. δελφάκιον, τὸ τῆς χοίρας βρέφος, ἢ τὸ γυρᾶνιν. In Glossis Græcobarbaris legitur, γυρνόπωλλον, quod idem est. χοιρίδιον. γυρνόπωλλον.

ΓΟΥΣΤΕΙΟΝ.

Γυστεῖον. *Gusteum.* Forum cupedinarium. Codinus in Orig. Costantinop. ἐπωνόμασε τὸν τόπον ἀγυστεῶνα, πρότερον γυστεῖον λεγόμενον, ἤγουν ὀψοπώλιον. Et mox. ἐκαθάρισε τὸν αὐλὸν, καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐλὸν, τὸ πρότερον ὄσαν γυστεῖον, ἤγουν ὀψοπώλιον. Scio apud Suidam, ἀγυστεῖον, legi; sed validè hanc lectionē defendit nominis ratio, & τὸ ἔτυμον; siquidem γῦστα, *Gusta*, appellabant cupedias. Apitius de Re Culin. lib. IV. cap. V. *Gustum versatile sic facies: Albas betas minutas, porros requietos, apium, bulbos, & cochleas elixabis*, &c. Et totum illud caput est, *De gustis.*

ΓΟΥΤΑΛΙ.

Γυτάλι. Frons. Extat in Turcograeciâ Crusij.

ΓΟΥΤΤΟΣ.

Γῦττος. *Guttus.* In Etymologico Suidæ. γῦττος, ληκύθου εἶδος.

ΓΡΑΔΕΛΛΑ.

Γραδέλλα. *Craticula.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀδία. ἐχάρα. ζωμὸς. θυσιαστήριον. γραδέλλα. Itali *Graticula* dicunt. Et sic in Glossis Græcolatinis quoque reperitur. ἐχάρα. *Graticula.*

ΓΡΑΙΚΟΛΩΝΟΣ.

Γραικολωνὸς. Græcæ linguæ peritus, quo exteri vtebantur Constantinopolim venientes, ad rem domesticam procurandam necessariaque coëmenda. Atque inde nomen impositum. Luitprandus in Legat. *Græcolonum meū, id est, Græcæ linguæ gnarum, qui non signorum signis, sed digitorum, seu capitis nutibus cum venditore emptor loquebatur: tantique nummis emebat quatuor, quanti Græcolonus obsonium vno.*

ΓΡΑΝΑΤΖΑ.

Γρανάτζα. Vestis Imperatoris prælongis manicis, & ad talos vsque dependentibus, quæ non cingebatur: translata verò erat ex Assyiâ. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἔτι δὲ ἀπὸ τῶν ἀσυρίων βασιλείας καλῆλθε τι φόρεμα μέχρι τῶν νῦν βασιλέων, γρανάτζα λεγόμενον, ὅπερ φορεῖ ὁ βασιλεὺς ἄνευ ζώνης, ἀλλ' κρεμμάμενα τὰ μανίκια διήκουσι μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Et posteà. καὶ ὁ μὲν ὁ βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται. In Isidori Glossis legitur. *Paropsis, granata, catunus.* Sed mendosus locus est, & nos jam ante correximus in γάβαθον. Hoc autem monendum erat, ne quis vocis similitudine fallatur.

ΓΡΑΝΟΣΟΛΟΝ.

Γρανοσόλον. *Granum solis.* Myrepsus de Antidotis, cap. XXVII. ἀδιάντε, μακεδονισίε, γρανοσόλε.

ΓΡΑΤΟΥΤΟΝ.

Γρατοῦτον. *Gratuitum.* Glossæ Basilicorum. γρατοῦτον. χαριστήριον.

ΓΡΙΚΕΙΝ. ΓΡΟΙΚΕΙΝ. ΓΡΥΚΕΙΝ. ΓΡΙΚΗΜΑ.

Γρικεῖν, sive γροικεῖν, aut γρυκεῖν. Nam ita indifferenter scribitur. Intelligere. Corona pretiosa. νὰ γρικᾶ. *Intelligere.* νοεῖν. Phortius. περὶ τραπ. πραγμαλ. lib. I.

Φώτισόν μου τὴν καρδίαν,
τὲ πολέμου νὰ γροικήσω,
τὰ αἰαγκαῖα νὰ ξηγήσω.

Alexius Rharturus Doct. VI. γρύκησον γῆν ἐὰν ἔχει τι καλὸν νὰ σε ἐρμηνεύσῃ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

τὸν γάλα ὅπου τὴν εἰδῶ, καὶ κείπου τὴν γρυκήσω.

Atque hinc γρίκημα. Intellectus. Corona pretiosa citata. γρίκημα. *Intellectus.* νόημα.

ΓΡΙΣΙΟΝ.

Γρίσιον. Hamus. Glossæ Servij. *Hamus.* γρίσιον.

ΓΡΟΘΘΙΑ. ΓΡΟΘΟΣ.

Γροθθία. Detortum ex antiquo. γρόνθος. Pugnus. Glossæ Græcobarbaræ. ταῖς πυγμαῖς, ἤγουν γροθθίαις. Sic γρόθος quoque. Corona pretiosa. γρόθος. *Pugnus.* κόνδυλος.

ΓΡΟΝΙΖΕΙΝ.

Γρονίζειν. Pro, γνωρίζειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἐπέγνω. ἐγνώρισεν. ἐγρόνισεν. ἔμαθεν.

ΓΡΟΥΤΑ.

Γρῦτα. *Crusta.* Glossæ Græcobarbaræ. αἰαγηεῖς. μάζα. σημηδία. γρῦτα. παννάδα. Iterum. ἰδέα σημηδίας, ἢ γρύτας. Hinc *Grutaria*, apud veterem Palladij interpretẽ, quæ auctor τραγήματα dixit.

ΓΡΩΣΙ.

Γρωσὶ. Velamen muliebre argenteum, sub quo manus occultant. Extat in Turcogræciâ Crusij.

ΓΥΒΕΝΤΙΣΩ.

Γυβεντίζω. Nicetas de Rebus gestis post excidium Vrbis. ἐγυβέντιζε μὴ τολμῆσαι τινὰ ἐν τῷ παλατίῳ γυναικὶ πλησιάζαι. Crusius Turcogræciæ lib. II. interpretatur. *Fustuario afficio.* Ego autem censuerim γυβεντίζειν esse, patibuli supplicio afficere: nam γύβελον est Gallicum *Gibet*, quippe exoticum T. aut D. Græcobarbari convertunt in ντ. Apud Nicetam verò, ἐγυβέντιζε, significat; *Patibuli supplicium denuntiabat.* In Glossis Græcobarbaris κιβεντίζω scribitur. ἀλλοιᾶ, ἔτυπεν, ἔδερεν, ἐκιβέντιζεν. Iterum τύπει, δέρει, δέρνει, κιβεντίζει. Et κιβεντισμὸς in ijsdem est, *flagellatio.* ἄλυγος, ἄνευ μάσιγος, χωρὶς φραγγελλίου, ἤτοι δαρμοῦ, ἢ κιβεντισμοῦ.

ΓΥΜΝΩΝΝΕΙΝ.

Γυμνώννειν. Pro, γυμνοῦν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναδέρειν. γυμνοῦν. νὰ γυμνώννει.

ΓΥΝΑΙΚΑ.

Γυναῖκα. Mulier. Corona pretiosa. γυναῖκα. *Mulier.* γυνὴ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβαεισαὺ, γυναικιζομένου. ἢ γυναῖκα ὅπου θεωρεῖ καθ' ἡμέραν.

ΓΥΝΑΙΚΙΣΙΜΟΣ.

Γυναικίσιμος. Muliebris. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβρωμα. σολῆς γυναικείας εἶδος. θωρία, ἢ θεωρία, ῥοῦχα γυναικίσιμα. Iterum alibi. ἱμάτιον γυναικεῖον. ῥοῦχον γυναικίσιμον.

ΓΥΠΝΑ-

ΓΥΠΝΑΠΙΟΝ.

Γυπνάπιον. Pyri genus. Nonus De Morb. Curat. cap. CLXXXV. καὶ χρῆσις αὐλοφυῶν θερμῶν, συπηελωδῶν, καὶ νιτριωδῶν, καὶ γυπνάπια.

ΓΥΡΑΙ.

Γύραι. Circulationes. Ecloga LL. Leonis & Conſtantini. κελεύομεν μηδένι τῶν ἀρχόντων ἐξεῖναι χωρὶς ἀναγκαίας χρείας ἀποδημίας ποιεῖσθαι, ἢ τὰς λεγομένας γύρας.

ΓΥΡΕΒΕΙΝ. ΓΥΡΕΥΓΕΙΝ.

Γυρέβειν. Quod γυρέβειν quoque ſcribitur, ut ſupra oſtendimus. Ambire. Prenſare. Petere. Corona pretioſa. γυρέβειν. *Petere.* αἰτεῖν. Dicebant quoque, γυρεύγειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐξετάζει. ἢ γυρεύει. ἢ γυρεύγει.

ΓΥΡΙΣΜΑ.

Γύρισμα. Reditus. Corona pretioſa. γύρισμα. *Reditus.* ἐπανόδος.

ΓΩΤΑ.

Γῶτα. *Gutta.* Ex Italico, *Gota.* Reperitur apud Myrepſum lib. De Vnguentis, cap. XCII.

ΔΑΙΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Δαιμονάριος. *Dæmonarius.* Dæmoniacus. Furioſus. Niceras in Iſaacio Angelo, lib. I. τὰ μὲν πρῶτα δαιμοναρίους ὤοντο τοὺς τῶν ἰχθύων ἀγρεύτας, εἰ ἔτως ἐπὶ τῶν ἁλιέων μόλις ζαλεύοντες ἐγχείρειν αὐτοῖς ἀπεθάρρησαν.

ΔΑΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Δαιποτάτοι. *Deputati.* Vide infra. διποτάτοι.

ΔΑΓΚΑΝΩ.

Δαγκάνω, ſive δακκάνω. Pro, δάκνω. Mordeo. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ ζαὶ ἠξεύρης ταύτοτες τὸ δόντη τᾶ φιδίᾳ
πρώτα δαγκάνη κάτιναν, μικρὴ δαγκαμαλία.

Demetrius Zenus in Batrochom.

δαγκαίνω τὸν τὸ δάκτυλο, καὶ δὲν αἰσθάνοται.

Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸν δάκνοντα τρόπον. τὸ ἦθος ὅπᾶ δακκάινεται ἀφ' ἑαυτό τᾶ.

ΔΑΚΚΑΜΑΤΙΑ.

Δακκαμαλιὰ. Morſus. Gloſſę Græcobarbaræ. ἰατρεύει καὶ ὑγιαίνει τὰς ζκύλλας ἀπὸ τες δακκαματιὲς τῶν θηελῶν. Vbi hoc ſcire debes, τὲς δακκαματιὲς corrupto ævi more ſcriptum eſſe, pro, ταῖς δακκαμαλιαῖς. Sæpe hoc eſt obſervare in iſtis Gloſſis. Anonymus De nuptijs Theſei.

πρώτα δαγκάνη κάτιναν, μικρὴ δαγκαματία.

ΔΑΛΜΑΤΙΚΗ.

Δαλματική. *Dalmatica. Dalmata.* Veſtis ſacerdotalis. Epiphan. καθ' ἑρμαμάλεων. ἐπιδὴ ζολαῖς, εἴτ' ἔν ἀμπεχόνας, οἱ τοιῦτοι ἀνεβάλλοντο, Ὁ δαλματικάς, εἴτ' ἔν κολοβίωνας ὁκ ὁλοσύρμων διὰ πορφύρας ἀλεργοϋφεῖς καὶ ἐσκευασμένας. Gloſſæ Arabicolatinæ. *Dalmata, veſtis ſacerdotalis candida, cum clavis purpureis.* Qui locus illuſtrat Epiphanium. Auctor vitæ Cypriani. *Cùm ſe Dalmaticâ exſpoliaſſet, ad lineam ſtetit, & cæpit ſpiculatorem ſuſtinere.* Iuo de ieiunio, l. b. II.

Tunc propter ſolemnitatem ſancti ſpiritus diaconi dalmaticis induantur.

ΔΑΜΑΚΗ.

Δαμάκη. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἄρχοντες ναγροικήσετε, ἀθέλετε δαμάκη,
ὁ λύκος μὲ τὼ ἀλεπῦ πῶς ἔπιαν το φαρμάκη.

ΔΑΜΝΑΤΟΣ.

Δαμνάτος. *Damnatus*. Occurrit apud Iureconſultos Græcos.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. ΔΑΣΚΑΛΕΥΕΙΝ.

Δάσκαλος, Pro, διδάσκαλος. Doctor. Corona pretioſa. δάσκαλος. *Doctor*. διδάσκαλος. Conſtantinus in Hiſtoria Apollonij Tyrij.

ὁ δάσκαλος τῆς γιατρικῆς ἄνοιξε τὼ κατέλα.

Hinc δασκαλέυειν. Docere. Ibidem alibi.

Ὁ πέμπτη τὼ εἰς τὸ σκολίο νὰ τὼ ἐδασκαλέβη.

ΔΑΤΟΝ.

Δατὸν. *Datum*. Eſt illa adſcriptio anni, menſis, dieique in literis vſurpari ſolita. Suidas. δατὸν, τοῖς δὲ ῥωμαίοις ζημασία τῆς ἡμέρας καὶ τῦ καιρῦ, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἔκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. Auctor apud eum innominatus. μήποτε τῦτό ἐστιν ὃ καὶ νυῦ σωήθως λέγεται, τὶ δατὸν ἔχεις; Magno in Notis. DAT. *Data*. Et paſſim occurrit in Novellis.

ΔΕΗΣΕΙΣ.

Δεήζεις. Supplicationes. Libelli ſupplices. Et his præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν δεήζεων, dicebatur. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων ἀνάγεται εἰς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἀδικημένων. In inſcriptione epiſtolæ Euſtathij, quæ præfixa Dionyſio. εὐσταθίῳ διακόνῳ, ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ μάγιστρος τῶν ῥητόρων. Nicetas in Alexio Man. F. εἰς τὸ τῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων ὀφφίκιον ἀναβιβάζει. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ ὁ ἑταιρειάρχης, καὶ ὁ μυσικὸς, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων.

ΔΕΙΚΤΗΡΙΟΝ.

Δεικτήριον. Pulpitum. Suggeſtum. Baſilius Seleucus De Theclâ, lib. II. ἔ καὶ ἀποκυλισθέν[τ]ος ἐκ τῶν σκολιῶν καὶ ἀδύτων ὡς εἰπεῖν πόρων, ὤφθη ἐπὶ τῦ δεικτηρίυ. λέγεται δὲ ἅτως ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπιδείκνυνται οἱ λέγοντες, τῦτό ἐστιν ὁ ἄμβων, ἤτοι τὸ ἀκροατήριον.

ΔΕΙΧΝΕΙΝ.

Δείχνειν. Pro, δεικνύειν. Corona pretioſa. δείχνειν. *Oſtendere*. δείκνυθαι. Occurrit etiam ſæpè in Gloſſis Græcobarbaris.

ΔΕΚΑΝΙΑ.

Δεκανία. *Decania*. Decuria. Gloſſæ Græcolatinæ. δεκὰς, ἡ δεκανία. *Decuria*.

ΔΕΚΑΝΙΚΑ.

Δεκανικὰ. Carcer eccleſiaſticus. Iuſtinianus Novell. LXXIX. ὑπ' αὐτῶν τῶν θεοφιλεςάτων ἐπισκόπων κωλυέσθωσαν, καθειργέσθωσαν ἐν τοῖς καλυμμένοις δεκανικοῖς, ποινὰς τὰς πρεπώδεις ὑφέξοντες. Baſilius diaconus in Libello ad Theod. & Valentin. κἀκεῖθεν τυπτόμενοι ἀπηγόμεθα ἐν τῷ δεκανικῷ. κἀκεῖ γυμνὲς ἡμᾶς, ὡς δημίους καὶ ὑπευθύνους, τιμωρίαν ἐσόλιζον. Iulianus Anteceſſor Conſtitut. LXXIII. *Executor autem litium conſtitutus in*

tus in decanicis ecclesiarum recludatur competentes pœnas luiturus.

ΔΕΚΑΝΟΙ.

Δεκανοὶ. *Decani.* Hi Constantinopoli lictores erant, & cadaverum quoque humandorum curam habebant. Corippus lib. III.

—iamque ordine certo
Turba decanorum, cursorum, in rebus agentum,
Cumque palatinis stans candida turba tribunis.

Chrysostomus ad Hebræos Homil. XIII. μὴ γὰρ δὴ ἐπειδὴ βασιλεία λέγεται νομίζητε πάντες τῶν αὐλῶν τυγχάνειν. εἰ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ὁ ὑπαρχος, καὶ πᾶντες οἱ περὶ τὸν βασιλέα, καὶ οἱ ζοφόδρα καλαδέεσεροι, & τὸν τῶν λεγομένων δεκανῶν τόπον ἐπέχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶ, καίτοι τοσοῦτος ὄντος τοῦ μέσου τοῦ ὑπάρχου καὶ τοῦ δεκανοῦ. Basilius diaconus in Libello ad Theodosium & Valentinianum. Θαχρῆμα ἐκέλευσε συλληφθῆναι ἡμᾶς Θεοῦ τοῦ ὄχλου τῶν δεκανῶν. Horum numerus mille & centum constitutus à Constantino Magno, & Anastasio, confirmatusque iterum posteà à Iustiniano. Vide Novell. XLIII. Ac primitus quidem nongentos quinquaginta Cōstantinus statuerat, quibus deinde cētum quinquaginta addidit Anastasius, ut esset is numerus, quem dixi. Discimus ex Novell. LIX. quæ adeatur. Ex his verò octingenti, ne diminuerentur, curæ erant defensoribus; reliqui trecenti Oeconomis. Patet ex eâdem Novellâ.

ΔΕΚΑΤΑΡΙΑΕΣ.

Δεκατάριδες. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαζοπέρται. οἱ τὰς τελώνας μιμούμενοι τὰ τέλη. ὅπερ κάμηλον νῦν τὰς τελώνας, ἤτοι μαρτζάδες, ἢ δεκαπέριδες, διὰ τὰ τέλη.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Δεκέμβριος. *December.* Passim occurrit.

ΔΕΚΚΕΣΙΩΝ.

Δεκκεσιῶν. *Decisio.* Glossæ Basilicorum. δεκκεσιῶν. διάταξις. ψῆφος.

ΔΕΚΟΚΤΩΡ.

Δεκόκτωρ. *Decoctor.* Glossæ Basilicorum. δεκόκτωρ. χρεωκόπος.

ΔΕΚΟΥΡΙΩΝ.

Δεκυρίων. *Decurio.* Absyrtus Hippiatric. lib. I. cap. XXXVI. ἄψυρτος ἁλέντι δεκυρίωνι χαίρειν. Et cap. LIII. ἄψυρτος ἰουλίῳ Φαύστῳ δεκυρίωνι χαίρειν. Polybius. οἱ δὲ δύο δεκαδάρχων ἔχουσι τάξιν, καλοῦνται δὲ πάντες δεκυρίωνες.

ΔΕΚΡΕΤΟΝ.

Δέκρετον. *Decretum.* Iustinian. Novell. XXXVIII. καλῶς ἐφάξατο πρώην τεθῆναι νόμον, ὃς δεκρέτα χωρὶς ἐπέτρεπεν αὐτοῖς τὰ οἰκεῖα δωρεῖσθαι. In Synodo Florentinâ. ἵνα μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπελθεῖν καθὰ δύναμιν τὰ δεκρέτα γενήσεται ἡμῖν.

ΔΕΛΕΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Δελεγατεύειν. *Delegare.* Iustinianus Novell. CXXX. Θαμεριμνᾶν δὲ αὐτὸν τὴν ποσότητα τὴν διὰ τῆς πράξεως δηλουμένην ἐκ τῶν δελεγατευομένων ἀπὸ τοῦ δημοσίου, τοῖς ἐξάρχοις καὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς τὴν δαπάνην ποιουμένοις. Glossæ Basilic. ἐδελεγάτευον. μετετιθέμην.

ΔΕΛΙΚΤΙΚΙΟΝ. ΔΕΛΙΚΤΟΝ.

Δελικτίκιον. *Delictum.* Glossæ Basili-

corum. δελικίκιον. ἁμαρτία. Item. δελίκτον. Eædem Gloſſæ alibi. ἐπενοήθη δὲ αὐτὴ ὑπὸ τῦ πρώτου, καὶ καλάγεσαι ἐκ τῦ δελίκτε.

ΔΕΛΜΑΤΙΚΙΟΝ.

Δελματίκιον. Idem quod δαλματικὴ. *Dalmatica.* Gregorius Papa Dialogo de Eleemoſ. Orar. & Oblat. ζωέβη δὲ τὸν αὐλὸν παχάζιον ἐν τοῖς χρόνοις ζυμμάχε τῦ ἀποστολικῦ προέδρε τελευτήσαν. ἐν δὲ τῇ αὐλῇ κηδεία τῦ δελματικίε αὐλῇ τῇ κλίνῃ ἐπιτιθέντων δαιμονιῶν τις ἀψάμενος παραχρῆμα ἰάθη.

ΔΕΛΦΙΝΑΣ.

Δελφίνας. *Delphin.* Corona pretioſa. δελφίνας. *Delphin.* δελφὶν.

ΔΕΛΦΙΞ. ΔΕΛΦΙΝΕΣ.

Δέλφιξ. *Delphica.* ut κάλιξ. *Caliga.* Procopius Vandalic. lib. 1. ἐν παλατίῳ γὰρ τῷ ἐπὶ ῥώμης, ἔνθα συνέβαινε ζιβάδας ταὰς βασιλέως εἶναι, τρίπες ἐκ παλαιᾶ εἰρήκει, ἐφ' ᾧ δὴ τὰς κύλικας οἱ βασιλέως οἰνοχόοι ἐτίθεντο. δέλφικα δὲ τὸν τρίποδα καλᾶσι ῥωμαῖοι, ἐπεὶ πρῶτον ἐν δέλφοις γέγονε. Dicebant etiam δελφῖνες. Baſilic. Eclog. XLIV. τελέσι τὰ κινηλὰ ἄψυχα, οἷον τράπεζα, τραπεζοφόροι οἱ τραπέζας ἔχοντες, δελφῖνες, ζαβσέλλια, ζκάμνια. Anaſtaſius in Silveſtro. *Farum cantharũ ex auro puriſſimo ante altare, in quo ardet oleum nardinum piſticum cum delphinis octuaginta, qui penſant libras triginta, vbi cãdelæ ardẽt ex oleo nardino piſtico in gremio eccleſiæ. Pharum cantharum argenteũ cum delphinis centum & viginti.* Et ibi pluries.

ΔΕΛΦΟΣ.

Δελφὸς. Pro, ἀδελφὸς. Frater. Anonymus De nuptijs Theſei.

τῶ τὸν ζωὸν τὸ τέρατος μὲ τὸν μεγάλον νύκλαν,
τῶν δύο δελφῶν τὸν βασίλειαν μὲ τὸ καμόμαλά της.

ΔΕΜΑΤΟΔΙΜΜΑΝ.

Δεματόδιμμαν. Funis. Vinculum. Gloſſæ Græcobarbaræ. χοινίον. χοινὶν. δεματικὸν. δεματόδιμμαν. Sed legendum exiſtimo. δεματικὸν. δέμα. τὸ δίμμαν.

ΔΕΝ.

Δὲν. Pro, μηδὲν. Corona pretioſa. γιατὶ δὲν ἔνι. *Cur non eſt.* διὰ τὶ δὲν ἐστί. Iterum. γιατὶ δὲν θέλεις. *Cur non vis.* διὰ τὶ δὲ θέλεις.

ΔΕΝΔΡΟ. ΔΕΝΤΡΑ.

Δένδρο. Pro, δένδρον. Corona pretioſa. δένδρο. *Arbor.* δένδρον. Sic δέντρα, pro δένδρα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων. ὁ ἀθθὸς τῶν δεντρῶν. Iterum. εἰς θεωρίαν τῶν δεντρῶν, ἤγεν δένδρων. Conſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij.

ὄντων ὁ κύριος ἑκαμὲν ἀνάπαλη καὶ δύση,
ἀνθρώπες, ζῶα, καὶ δεντρὰ, κέβαλεν εἰς τὸν κόσμον.

ΔΕΝΝΕΙΝ.

Δέννειν, ſive δένειν, & δίννειν. Ligare. Vincire. Gloſſæ Græcobarbaræ. χοινὶν εἰς τὸ ὀπωῖον δέννειν ἢ δίννειν τὰ χερβόλια.

ΔΕΝΤΡΟΥΤΖΙΚΟΝ.

Δεντρούτζικον. Pro, δένδρον, ſive δένδρου. Arbor. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἡ κόρη

ἡ κόρη κατὰ τὸν καιρὸν καὶ τὸν ζυνήθη θρῆνον
ἦλθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἔκατζεν ἀποκάτω.

ΔΕΞΙΟΛΑΒΟΣ.

Δεξιόλαβος. Suidas, & Etymologici Auctor interpretantur, τὸν σωματοφύλακα. D. Lucas Act. cap. XXIII. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινας τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν. ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. I. οἱ δὲ λεγόμενον τερμάρχαι εἰς ὑπουργίαν τῶν στρατηγῶν ἐτάχθησαν. Σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα, τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους, καὶ πελτασταὶς τριακοσίους, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Fuit autem illorum munus in militiâ, quod lictorum in vrbibus. Manū nimirum inijciebant maleficis, & sontibus, eosque apprehendebant, quod nominis ratio manifestò loquitur: inde δεξιόλαβοι dicti. Et carceri quoque mancipatos, aut ad supplicium producendos custodiebant, stipabantq; : atque inde eos σωματοφύλακας interpretantur magistri Græci. Hactenus vitis eruditissimis hîc tenebræ fuerunt, quas jam tandem satis discussas esse existimamus.

ΔΕΞΤΡΟΧΕΡΙΟΝ.

Δεξτροχέριον. *Dextrocherium.* Armilla in dextro brachio gestari solita. Capitolinus in Maximino maiore. *Pollice ita vasto, ut uxoris dextrocherio vteretur pro annulo.* Iterum in minore. *Dextrocherium cum cosula de hiacinthis quatuor.* Trebellius in Quieto. *Viri in auro & argento, mulieres in reticulis & dextrocherijs.* Lucifer Caralitanus De non parcendo in deum delinquent. *Debemus tibi lupo parcere, debemus vereri regni tui diadema, inaurem etiam, & dextrocheria, debemus insignes quas esse censes vestes tuas honorare.* Invenio quoque apud Interpretem veterem Iuvenalis, Sat. IX. *Gemmata dextrocheria.*

ΔΕΠΟΡΤΑΤΕΥΕΙΝ.

Δεπορτατεύειν. *Deportare.* Rufus in Legg. Milit. ὁ πρὸς καιρὸν ἐξορισθεὶς, εἰς μῆλον αὐλὸς ἐκατοντάρχης στρατεύσηται, εἰς νῆσον δεπορταλεύεται. Glossæ Basilic. δεπορτατευθήσεται. ἐξορισθήσεται.

ΔΕΠΟΣΙΤΑΡΙΟΣ.
ΔΕΠΟΣΙΤΟΝ.

Δεποζιτάριος. *Depositarius.* Glossæ Basilicorum. δεποζιτάριος. καθαιρετής. Et, δεπόζιτον. *Depositum.* Ignatius in epistolâ ad Polycarpum episcopum Smyrnæ. τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὅπλα, ἡ πίστις, ὡς περικεφαλαία. ἡ ἀγάπη, ὡς δόρυ. ἡ ὑπομονή, ὡς πανοπλία. τὰ δεποζιτά ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν.

ΔΕΠΟΤΑΤΟΙ.

Δεσποτάτοι. Vide δεσποτάτοι.

ΔΕΡΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Δερεκτάριος. *Derectarius.* Glossæ Basilic. καὶ οἱ τοιχωρύχοι, καὶ οἱ σάκκους ἀναρρίζοντες, καὶ οἱ δερεκτάριοι, ἤγουν κλέπται. Glossæ Latinogræcæ. *Derectarius.* ὁ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἕνεκεν τοῦ κλέψαι εἰσερχόμενος οἰκίας. Iterum. *Derectarius.* θυρεπανοίκτης.

ΔΕΡΝΩ.

Δέρνω. Pro, δέρω. Verbero. Corripio.

Castigo. Corona pretiosa. δέρνω. *Corripio.* παιδεύω. Alexius Rharturus Doct. V. καὶ ἰάτρευζε χωλὰς, τυφλὰς, δαιμονιζομένας, ὡσαλύτως. ἠλέηζε πιζὰ καὶ καλὰ τὸν ἄνθρωπον δερόμενον, μαστιζόμενον. Occurrit sæpe quoque in Glossis Græcobarbaris

ΔΕΣΕΡΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Δεσερτωρεύειν. *Deserere.* Desertorem agere. Ignatius in epist. ad Polycarp. episcop. Smyrnæ. ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε, ἀφ' ὧν ὀψώνια κομίζεσθε. μήτις ὑμῶν δεζερτωρευθῇ. Non dissimulabo tamen lectionem quorundam codicum, δεσέρτωρ εὑρεθῇ. Vtrumque rectum est.

ΔΕΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Δεζιγνατεύειν. *Designare.* Glossæ Basilicorum. δεζιγνατεύεσθαι. ἀποδείκνυσθαι.

ΔΕΣΙΜΟ.

Δέσιμο. Pro, δεσμὸς. Corona pretiosa. δέσιμο. *Ligamen.* δεσμὸς.

ΔΕΣΜΟΤΡΙΧΟΝ.

Δεσμότριχον. Ornatus in capite muliebris in vinciendis crinibus. Glossæ Græcobarbaræ. κεκρύφαλον. κόσμον γυναικῶν. ζαβακάθιον. κεφαλοδέσμιον. δεσμότριχον. ζεδάριον.

ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

Δεσπόταν. Dominium. Anonymus De bello sacro.

ἦτον αὐθέντης τῆς βλαχίας, καὶ ὅλης τῆς ἑλλάδος,
τῆς ἄρτης τῶν ἰωαννίνων, καὶ ὅλα τὰ δεσπόταν.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Δεσπότης. Hoc nomine vocabantur filij, fratres, generi Imperatoris, Sebastocrator, Cæsar, & Patriarchæ. Sed καῖσ ἐξοχὴν ita dictus fuit Imperij successor, filiorum natu maximus. Hoc discimus ex libro Codini De officijs aulæ Constantinop. loco non vno. Non semper tamen illi dignitas Imperatoriæ proxima constitit: quippe posteà, etsi nullum quidē nomen Despotâ maius, honos tamen maior excogitatus est, idque primus fecit Michael Palæologus, qui coronam in familiam suam intulit. Cantacuzenus lib. IV. cap. V. *Matthæum seniorem filium nullâ nominatim dignitate coh onestat, honore tamen supra Despotas effert, nempe ut esset Imperatori proximus. quem honorem primus Palæologorum Imperator Michaël propter filium Constantinum Porphyrogenitum invenit; videbaturque ea dignitas Despotarum dignitati antecellere.* Nonnunquam & alijs principibus amicitiæ aut affinitatis ergò deferebant. Ecce apud Gregoram lib. II. ἐτετιμήκει μὲν τοι ὁ βασιλεὺς ἑκατέρως τῷ δεσποτικῷ ἀξιώματι διὰ τὰς τῆδε κήδες μνησείας. Et præfecturæ quoque fuit significatio, quæ dabatur principibus, qui se suaque Imperatori submitterent. Clarum rei exemplum habes apud Cantacuzenum lib. I. cap. XXXVI. *Boësilas demortui regis patruus, qui tum ad Romanos profugerat, audito Regis obitu, reliqua Mæsiæ oppida à Stilbno ad Copsin citra pugnam propter generis propinquitatem se se dedītia recepit, mittens suos ad Imperatorem, ac se cum oppidis & exercitu in eius arbitrio fore pollicens, Despotam Mæsiæ se appellandi potestatem accepit.* Turcarum Chaganus μέγας δεσπότης appellari volebat, quorum Imperato-

res

res etiã hodiè illud ſibi nomen vindicant. Theophylactus Simocatta De Legat. Θέρσις γὰρ ἐνεστῶτος ὁ πρὸς τλῶ ἕως ἀπὸ τῶν τέρκων χαγάνου ὑμνέμβου πρέσβεις ἐξέπεμψε μαυρικίῳ τῷ βασιλεῖ, ἀπισολλώ τε ζωλεβαχὼς, ἀπινίκια ἐκόμισαν ἐν αὐλῇ. ἡ τῆς ἀπισολῆς ἀπιγραφὴ εἶχεν ἀπὶ λέξεως ἅτω. τῷ βασιλεῖ τῶν ῥωμαίων ὁ χαγάνου ὁ μέγας δεσπότης.

ΔΕΥΤΕΡΙΑΡΙΟΣ.

Δευτεριάριος. Præfectus monaſterij ſub Hegumeno. Gregorius Dialogus De Vitis Sanct. lib. I. ἀνήρ τις εὐλαβέστατος, ὀνόματι λιβερτῖνος, ἐν τοῖς χρόνοις τωλίλα τῦ ῥηγὸς λῶ δευτεριάριος ἐν τῇ μονῇ τῦ Φανδεσίνε.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ.

Δευτερωταὶ. Qui poſt vtrunque Teſtamentum ſecundas tribuentes Traditionibus eas gloriosè jactabant. Procopius in Eſaiam. δύο δὲ τείχη τῆς καθ' ἡμᾶς θεὸν πολιτείας ἥτε παλαιὰ καὶ καινὴ διαθήκη, ὧν οἱ δετέρας οἱ τῶν πρεσβυτέρων μετέχουσι παραδόσεις, ἐφ' ἃς οἱ δευτερωταὶ λεγόμενοι παρ' ἐκείνοις ἀλαζονεύονται.

ΔΗΓΕΙΝ.

Δηγεῖν. Pro, ὁδηγεῖν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγαγε. ὁδήγησον. δήγησε. δήγα. φέρε.

ΔΗΛΑΤΩΡ.

Δηλάτωρ. *Delator*. Suidas. δηλάτωρ, ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτορες. Cedrenus. δηλάτορας τὲς διαβόλους καὶ ζυκοφάντας καλῶσι ῥωμαῖοι. Et alibi τὲς δηλάτορας ἐκ τῆς πόλεως τελείως ἐξέκοψεν. Heſychius. δηλάτωρ. κατήγορος. Balſamon ad Nomocan. Photij Tit. II. cap. I. ὁ δὲ γινώσκων τὸ καθ' ἁλῆφθεν, καλῶς ποιεῖ λέγων τῷ ἄρχοντι, ἢ τῷ ἐπισκόπῳ, ἢ ἐκ ἔστι δηλάτωρ.

ΔΗΛΑΤΟΡΕΥΕΙΝ.

Δηλατορεύειν. *Deferre*. Accuſare. Hegeſippus. ἔτι δὲ περιῆσαν οἱ ἀπὸ γένους τῦ κυρίε ἰωνοὶ ἰάδα τῦ κατὰ σάρκα λεγομένε αὐτῦ ἀδελφῦ, ὃς ἐδηλατόρευσαν, ὡς ἐκ γένους ὄντας δαβὶδ. Gloſſæ Baſilic. οἱ δῆλοι δηλατορεύοντες τὲς δεσπότας ἐκ ἀκέοντας, ἀλλὰ τιμωρῶντας.

ΔΗΛΑΤΟΡΙΑΙ.

Δηλατορίαι. *Delationes*. Auctor innominatus apud Suidam. ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατορίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις. Ipſe Suidas. δηλατορίαι, αἱ τῆς καθαιρέσεως τῦ δημοσίε φόρε ἀποδείξεις, παρὰ ῥωμαίοις. Iterum alibi. εἰσαγγελία, δηλατορία.

ΔΗΛΗΓΑΤΙΩΝ.

Δηληγατίων. *Delegatio*. Suidas. δηληγατίων, κατὰ ῥωμαίες ἡ ἐκβαγὴ τῦ σιτοπωμπικε, καὶ ἡ ἀνόνων μεταπομπή.

ΔΗΛΙΚΙΑ.

Δηλίκια. *Delicia*. Plutarchus in Antonio. ὁ δὲ Σάρμηλος τῶν καίσαρος παιγνίων παιδάριον, ἃ δηλίκια ῥωμαῖοι καλῦσιν. Dorotheus Doctr. XVIII. τὸν δὲ ἕτος δηλίκιν τινὸς στρατιώτε διάγων ἐν πολλῇ τρυφῇ ἀεὶ γὰρ ἐν πολλῇ βλακείᾳ εἰσὶ τὰ δηλίκια τῶν τοιύτων.

ΔΗΜΟΣΙΑΡΙΟΣ.

Δημοσιάριος. Municeps. Cõſtantinus in Tacticis. ἐὰν ζημιώσῃ τις στρατιώτην, ἢ δημοσιάριον, ἵνα ἀνασρέφῃ αὐτὸ εἰς τὸ δημόσιον. Et mox iterum occurrit.

ΔΗΝΑΔΙΠΤΡΑ.

Δηναδίπτρα. Suidas. δηναδίπτρα, παρὰ ῥωμαίοις δῶρεὰ βασιλικὴ τοῖς στρατιώταις διδο-

διδομάδη. Non intelligo quid ſibi velit. Inveſtigemus amplius.

ΔΗΝΑΡΙΟΝ. ΔΗΝΕΡΙΟΝ.

Δηνάριον. *Denarium.* Gloſſæ Græcolatinæ. Δηνάριον. *Seſtertium. Denarius.* Item. Δηνάριον λευκὸν. *Aſprum.* Heſychius. Δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἢ εἰδος ἀργυρέας. Epiphanius de Pond. & Menſ. Τὰ δὲ ἑπτὰ λεπτὰ τῶν ἀσσαρίων ἑκατὸν ὑπάρχει δηνάρια. Didymus Claudius de Analogiâ Romanorum. τὰ δὲ χίλια σησέρια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ. δέκα δὲ χρυσᾶ. Poſtea δηνέριον dixerunt ævo corruptiore; & generaliter pro quavis pecuniâ: ſicuti Itali *Denaro.* Galli *Denier.* Hiſpani *Dinero.* Anonymus De bello ſacro.

δηνέρια ἔχεις πολλὰ, δῶτε τῶ ταβερνάρη,
ἐπάραις πολλὼ κρασὶ, ϛ πίνεις μεθ' ἡμῶν.

ΔΗΠΟΡΤΑΤΟΣ.

Δηπορτάτος. *Deportatus.* Heſychius. δηπορτάτος. ἐξορισμαῖος. Pachymerius in Paraphraſi Dionyſij Ariopagitæ. Epiſt. X. ὁ γὰρ ἁγιώτατος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης ὁ θεολόγος δηπορτάτος ἐγένετο, ἦγεν εἰς νῆσον ἐξόριστος.

ΔΗΡΙΓΕΤΟΜΟΝΟΣ.

Δηριγευομονὸς. Metator. Suidas. δηριγευομονὸς, ὀψικευόμενος. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ρωμαϊκὴ. Ita corrigo. Editur hodiè δηριγεόμενος. Compoſita vox ex dictione Latinâ & Græcâ. Nam Δηριγεύειν eſt *Dirigere*, διευθύνειν, & μονὴ, *Manſio.* Ergo δηριγευομονὸς, qui dirigit & præparat manſiones, id eſt, metator. Atque hoc erat munus τῶν ὀψικευομένων. Conſtantinus Them. Orient. IV. καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ ὀψίκιον, καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐτῆς εἴπομεν, διὰ τὸ προπορεύεσθαι τὸν βασιλέως, καὶ καταρτίζειν καὶ διευθύνειν τὰς ὁδὸς αὐτῆς, καὶ τὰς μονάς. Et ipſe Suidas interpretatur, ὀψικευόμενον Ergo certa eſt correctio noſtra. In Imperio Occidētali dicebatur *Manſionarius.* Hincmarus epiſt. III. cap. XXIII. *Inter quos etiam & Manſionarius intererat, ſuper cuius miniſterium incumbebat, ſicut & nomen eius indicat, ut in hoc maximè ſollicitudo eius intenta eſſet, ut tam ſupradictos actores, quamque & ſuſceptores, quo tempore ad eos illo vel illo in loco Rex venturus eſſet, propter manſionum præparationem, ut oportuno tempore præſcire potuiſſent.*

ΔΗΦΕΝΔΕΥΕΙΝ.

Δηφενδεύειν. *Defendere.* Gloſſæ Baſilicorum. Δηφενδεύεσθαι. ἐξκυσεύεσθαι. ἐνδικεῖσθαι. Conſtantinus Porphyrogeneta Novell. II. καὶ καλωτέρω ἀρχόντων ἔτυχον ἀγοράσαντες χωρὶς οἴας δήποτε εἰσαγωγὴς καὶ ἀδικίας μηδὲ προσασίας δυναλωτέρων Δηφενδευόμενοι. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ πρωτοσπάθαρος ἐπίσης τῶν εὑρισκόμενος Δηφενδεύει τὰς ἐν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. Nicetas de rebus geſtis poſt excidium Vrbis. καὶ λαμβάνοντες τὰ χρεωδῆ, καὶ δηφενδευόμενον ὑπ' ἐμοῦ. In Diplomate Andronici iunioris. ἀπολαύσι τῆς ἧς εἶχον πρότερον ἐξουσίας ϛ Δηφενδεύσεως.

ΔΗΦΕΝΣΙΩΝ.

Δηφενσίων. *Defenſio.* Suidas. Δηφενσίων. ὁ ἔκδικος χάρτης.

ΔΗΦΕΝΣΩΡ.

Δηφένσωρ. *Defenſor.* Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ πρωτοσπάθαρος ἐστὶ καὶ Δηφένσωρ τῶν κουρζευόντων. Item. περὶ

πρὸς τούτοις εἶναι καὶ δηφένζωρ καὶ ἐκδικητὴς αὐλῆς. Glossæ Basilicorum. δηφένσωρες, οἱ μετὰ τοὺς κέρσωρας, ἤτοι στρομάχους, ἐπακολουθοῦντες στοὺς ἐκδίκησιν αὐλῶν. Suidas. δηφένσωρ, ὁ ἔκδικος. Eadem Hesychius. Balsamon De Privil. Patriarch. τῷ μέσον τε κέντρε τῆς κοσμικῆς ὡρομότητος τοὺς δηφένζωρας τότε δοξάζοντι.

ΔΙΑΒΑ.

Διάβα. Via. Glossæ Græcobarbaræ. ἄπορος. ὅταν δὲν ἔχει τρόπον, ἤγουν ὁδὸν. μηδὲ μονοστάτιν. μηδὲ διάβαν. Occurrit illic pluries.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΟΝ.

Διαβατικὸν. Tributum, quod mercatores pro transitu mercium pendebant. In Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXIV. ἀπό τε τῆς ἀπαιτήσεως τῶ κομερκίε τῶ διαβατικῶ, καὶ τῶ τελατικῶ.

ΔΙΑΓΕΡΝΕΙΝ.

Διαγέρνειν. Peregrinari. Discedere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀποίχεται. ἀποπορεύεται. ὁδεύει. ταξιδεύει. διαγέρνει.

ΔΙΑΓΟΥΜΙΖΕΙΝ.

Διαγυμίζειν. Pro, διακυκλεύειν. Circumsidere. Obsidere. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐκτὸς ναὸς ἐξέβηκε, καὶ ἐλέγετο τὸν λαόν τε,
τὸ πῶς ἐδιαγέμιζαν τὴν πόλιν γὰρ ἐκείνην.

ΔΙΑΓΡΑΦΟΝ. ΔΙΑΓΡΑΦΑΡΙΟΣ.

Διάγραφον. Abbo Floriacensis in Vitaliano. *Afflictiones populo Calabriæ, Siciliæ, Africæ, Sardiniæ, vel per diagrapha, seu capita, atq; nauticationes imposuit.* Hinc διαγραφάριος. Publicanus. Hesychius. διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια.

ΔΙΑΙΤΑΡΙΟΣ.

Διαιτάριος. *Diætarius.* Glossæ Latinogræcæ. *Atriensis.* διαιτάριος. διαιταρχης. Ioannes Curopalates in Michaële F. τοῖς ἐν τῷ μεγάλῳ παλατίῳ δηὶ τότῳ ἀφωρισμένοις διαιταρίοις δήλων ἐτίθη τὸν τῶν οἰκονομῶν.

ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΙΜΟΣ.

Διακαινίσιμος. Corrupta hæc vox est apud plerosque Scriptores. Apud Balsamonem bis est διακινήσιμος. item apud Germanum. Apud Codinum minus mendosè διακενίσιμος scribitur. Integra remansit in Canonibus Nicephori Homologetæ, vnde & nos cæteris, quos diximus, Auctoribus restituemus. Nicephori ergo verba sunt hæc. ὃ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, ὃ δὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον. Balsamon in Resp. ad Cabasilam. ὑπέξελέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακινισίμου. Et postea. καὶ δὲ τὴν ἑβδομάδα τῆς διακινησίμου ἀκινδύνως κρεωφαγήσομεν. Sed rescribo vtrobiq;, τῆς διακαινισίμου. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἣν καλοῦσι διακενίσιμον (scribe διακαινίσιμον.) ἀπέρχεται ὁ πατριάρχης εἰς τὸ παλλάτιον. Erat verò illa septimana quæ Pascha subsequebatur. Discimus ex Historiâ Ecclesiasticâ Germani. τὰς ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα ὀπίσελεμνίας κρέγιεν τῇ διακαινισίμῳ. Horologium. ἀπὸ ταύτης τ

ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινισίμου, αἱ ὧραι καὶ τὰ ἀποδεῖπνα ἕτως ψάλλονται. Et Codinus quoq; ſtatim Paſchati ſubiungit, quod obſervandum. Neq; autem aſſentior viro magno, qui putat eſſe hebdomada rogationum, atque ita dictam, tanquam exinanitioni dedicatam, quod per illud tempus exinanirent ſua corpora, & macerarēt, oraturi Deum pro commoditate anni. Sed impoſuit illi vocis depravatio non animadverſa. Nam διακαινίσιμος dicebatur, non διακενίσιμος; celebrabaturque in triumphum Reſurrectionis Chriſti, per quam eſſent renovati & regenerati homines ad vitam æternā. Cantacuzenus lib. 1. cap. XVIII. appellat, νέαν ἑβδομάδα. Feriatam hanc eſſe voluit Conſtantinus Magnus. Alexander Monachus de Invent. S. Crucis. τρίτον νόμον ἔγραψε (de Conſtantino loquitur) ἀπράκτους εἶναι τοῦ τε ζωτηρίου πάθους ἑβδομάδα, καὶ τοῦ τῆς διακαινισίμου. Dominica eius dicebatur καινὴ, vel νέα κυριακὴ. Synodus in Trullo, Can. LXVI. ἀπὸ τῆς ἁγίας ἀναστασίμου χειρὸς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, μέχρι τῆς καινῆς κυριακῆς, τοῦ ὅλου ἑβδομάδα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σχολάζειν δεῖ ἀπαραλείπτως τοὺς πιστούς. Item ἀντιπάσχα, &, ἡ ψηλαφήσις τῆς θωμᾶ, vt eſt videre ex Typico Sabæ, cap. XLVII. vel ſimpliciter quoq; ἡ κυριακὴ τοῦ θωμᾶ. Ecce in eodem Typico, cap. X. τῇ νέᾳ κυριακῇ, ἤτοι τοῦ θωμᾶ, εἰς τὸν ὄρθρον, εὐαγγέλιον τὸ κατὰ ματθαῖον. Iterū cap. XXXII. ψάλλουσι οἱ κανόνες τοῦ μεσαΐου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ λαζάρου μέχρι τῆς νέας κυριακῆς τοῦ θωμᾶ. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XLVII. εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τῇ νέᾳ κυριακῇ τοῦ θωμᾶ. Et tota etiam ſeptimana, ἡ ἑβδομὰς τοῦ θωμᾶ appellabatur. Typicum, cap. XLI. ἀπὸ ταύτης τῆς ἁγίας ἡμέρας (loquitur De feriâ quintâ magnæ ſeptimanæ, quæ hanc antecedit,) μεσονυκτικὸν ψάλλεται εἰς τὸ μέζον, ἕως τῆς ἑβδομάδος τοῦ θωμᾶ. Sic legitur, σάββατον τοῦ θωμᾶ, in Triodio. ἀπὸ τῆς σήμερον ἕτε μαρτυρικὸν, ἕτε θεοτόκιον, ἕτε ὀκτωήχου ψάλλεται, ἄχρι τοῦ Σαββάτου τοῦ ἁγίου θωμᾶ.

ΔΙΑΚΙΤΡΙΟΝ.

Διακίτριον. Cortex citri melle conditus. Simeon Sethi De Cib. Facult. τὸ δὲ σὺν μέλιτι καὶ ἀρτύμασι σκευαζόμενον, διακίτριον ὀνομαζόμενον, θερμαίνει τὸν γαστέρα.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΑ.

Διακονικὰ. Vide εἰρωνικὰ.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΙΟΝ.

Διακονίκιον. Diaconi munus. Diaconatus. Balſamon Concil. VI. Can. VII. ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος παρείσαλται τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχονλίκια, ἤτοι ἀξιώματα, βαθμοὺς εἶναι ἐκκλησιαστικοὺς, ὡς τὰ διακονίκια, καὶ τὰ λοιπά.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ.

Διακονικὸν. Conclave diaconorum, in quo illi congregati tractabant negotia numeris ſui. Typicum Sabæ. καὶ εἰσελθόντες ἀλλάττουσι τοὺλιτὸν ἐν τῷ διακονικῷ. Enchologium. μέλλει ψάλλειν τὸν τριθέκτην κατέχειν ὁ ἁγιοταῖος πατριάρχης ἐν τῷ μεγάλῳ, ἤγουν τῷ διακονικῷ. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ἐν δὲ τῇ τοῦ ἑσπερινοῦ ὥρᾳ εἰ μὲν ἐνδέχεται πατριάρχης, ἀπέρχεται εἰς τὸν

τῷ ἁγίαν Σοφίαν Βασιλεὺς, καὶ ἀκέει παρ' αὐτῇ τὰς τῆ μεγάλης βασιλείης ἐυχὰς πλησίον τῆ διακονικῆ. In Catalago Patriarch. Constantinop. μετὰ δὲ θάνατον μαξιμιανῆ γέγονε κωνσταντίνης πόλεως, κειμήλιης τῆ λειψάνης αὐτῆ ἐν τῷ διακονικῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Διάκονος. Iustinus Martyr Apolog. II. ἐυχαριστήσαντος δὲ τοῦ προεστῶτος, καὶ ἐπευφημήσαντος παντὸς τοῦ λαοῦ, οἱ καλούμενοι παρ' ἡμῖν διάκονοι διδόασιν ἑκάστῳ τῶν παρόντων μεταλαβεῖν ἀπὸ τοῦ ἐυχαριστηθέντος ἄρτου, καὶ οἴνου, καὶ ὕδατος. Occurrit passim. Et erant septem numero. Synodus Neocæsarienſis Can. XIV. διάκονοι ἐπὶ ὀφείλουσιν εἶναι κατὰ τὸν κανόνα, κἂν πάνυ μεγάλη ᾖ ἡ πόλις. Sozomenus lib. VIII. cap. XIX. διάκονοι δὲ παρὰ ῥωμαίοις εἰσέτι νῦν ὀλίγοι εἰσὶν ἐπὶ, καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων χειροτονηθέντων. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις διάφορος ὁ τούτων ἀριθμὸς. Diaconorum vero Constantinopoli duo erant ordines: vnus maiorum, qui ἀρχοντικοὶ διάκονοι, alter minorum, qui κοινοὶ dicebantur. οἱ ἀρχοντικοὶ appellabātur quoque ἑξωκαθήμενοι, & erant sex numero, habebantq; singuli munus ſuum, quorum vnumquodque infra ſuo loco exponimus. οἱ κοινοὶ autem, in magnâ Constātinop. eccleſiâ, viri quidem centum, fæminæ quadraginta erant, præter ſubdiaconos, qui nonaginta. Ita inſtituit Iuſtinianus, cuius hæc verba ſunt Novell. III. θεωρίζομεν περαίτερω μὴ ἐξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι. διακόνους δὲ ἄρρενας, ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα. Sed non obtinuit, niſi in fœminis. Nam ecce mox ſub Heraclio diaconorum numerus legitimus fuit CI. ſubdiaconorū LXX. Clarum id ex eius Novellâ. In Blachernarum verò eccleſiâ diaconi tantum erant XII. diaconiſſæ VI. ſubdiaconi VIII. vt patet ex fine eiuſdem Novellæ. Et occupabantur circa ambonem, lectionemque ſacram Evangelij. Oſtendimus olim Animadverſ. Miſcell. lib. I. cap. I. Legitimum verò obeundi muneris tempus illis quidē anni tres, ſubdiaconis duo. Arq; ita Synodus Constantinop. VIII. ſtatuit. Eius canon V. προβιβαθήτω εἰς τὸν ἀρχιεροσύλλω, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τῆ ἀναγνώστου ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τῆ ὑποδιακόνου δύο, ἐν τῷ τῆ διακόνου τρεῖς. Iam τοῖς ἀρχοντικοῖς præerat ὁ ἀρχιδιάκονος: at inter τοὺς κοινοὺς agmen ducebat ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων. Hæc omnia fuſius declaramus in ἀρχιδιάκονος, & ἑξωκατάκοιλοι.

ΔΙΑΚΩΝ.

Διάκων. *Diaconus.* ut πάτρων, *Patronus.* Malaxus in Hiſt. Patriarch. ὁ πατὴρ γένει ἀρχιερεὺς, ἢ ἱερεὺς, ἢ διάκων. Pontius in Paſſione B. Cypriani. *Dalmaticam verò tradidit diaconibus, & ſtetit in lineis expectans ſpiculatorem.* Iſidorus De Viris illuſtr. cap. XIII. *Eugippius abbas ad quendam Paſchaſium diaconem libellum de vitâ ſancti monachi Severini tranſmiſſum brevi ſtilo compoſuit.*

ΔΙΑΛΕΜΑ.

Διάλεμα. Diſcrimen. Selectios. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐξαίρεσιν ποιεῖσθαι. νὰ κάμνουσιν ἐπίλεξιν, ἤγουν διάλεξιν. ἢ διάλεμα. ἢ διαλέξιμον.

ΔΙΑΛΕΜΕΝΟΣ.

Διαλεμμένος. Selectus. Egregius. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκλεκτοὶ. διαλεκτοὶ. διαλεμμένοι. Occurrit illic bis terve.

ΔΙΑΛΕΞΙΜΟΝ.

Διαλέξιμον. Discrimen, Delectus. Vide, διάλεμα.

ΔΙΑΜΑΝΤΕ.

Διάκων. *Adamas.* Italicum. *Diamante.* Corona pretiosa. διαμαάντε. *Adamas.* ἀδαμας. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀπὸ διαμαάντη πόρτες τε ἦζαν καὶ τὰ καρφία.

ΔΙΑΡΙΟΝ.

Διάριον *Diarium.* In Constitut. Man. Comneni. καὶ ἀπὸ κλασμάτων ὥσι, καὶ ἀπὸ ζύμωθείων, ἢ ἀπὸ κεκινημμένων ἢ ὁλοπλώτων, ἢ ἀπὸ ταπήνων τελεμμένων διαρίων. Basilic. Eclog. III. μόνας δὲ παρέχειν αὐτὸν ταῖς ζωνηθείαις τῶν χειροτονέντι ὑπηρετεμμένοις, ἢ ἐξ ἔθους κομιζομμένοις, ἑνὸς ἑνιαυτῷ διάρια μὴ ὑπερβαινούσας. In Constitut. Heraclij. καὶ τὸ δὴ χείρισον, καὶ τὰς λεγομμένας τῶν διαρίων κομίζεσθαι ῥόγας, ἐπὶ τε διανομαῖς. Iustinianus Novell. CXXIII. εἰ δὲ τοῦτο ὑπερθήσει πρᾶξαι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἰδίων διαρίων ἀλλοτριωμμένη ἐν μοναστηρίῳ ἀποδιδόσθω. Occurrit quoque apud Balsamonem ad Concil. VII. Can. XII.

ΔΙΑΣΩΖΕΙΝ. ΔΙΑΣΩΣΤΗΣ.

Διασώζειν. Recentiores Græci pro ὁδηγεῖν dixerunt. Gregorius Nyssenus De Eunt. Hierosol. ἀμήχανον γὰρ γυναικὶ τοσαύτην ὁδὸν διαθραμεῖν, εἰ μὴ τὸν διασώζοντα ἔχοι. Hinc dux itineris. Constantinus De Administ. Imp. ὀφείλει εὐθὺς ἀποστέλλειν εἰς πατζινακίαν, καὶ ἀπιζητεῖν ὄψιδας παρ' αὐτῶν, καὶ διασώσας, καὶ ἐρχομμένων αὐτῶν, τὰς μὲν ὄψιδας εἰς τὸ κάστρον χερσῶνος κρατυμένας καταλιμπάνειν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν διατωσῶν πρὸς πατζινακίαν ἀπέρχεται. Paullò post ἀποσώσας vocat. Luitprandus in Legat. *Sicque nimis, ut res poscebat, turbatus,* διασώσῃ, *id est ductori meo, quinquaginta aureorum res pretio dedi.* Et posteà. *Civitate cum diasoste meo lintre egressus, diebus quadraginta & novem æstuando, ambulando, equitando, ieiunando, sitiendo, suspirando, flendo, gemendo, Naupactum veni, quæ est Nicopoleos civitas, in quâ diasostes meus me deserens, duabus parvis impositum navibus, duobus me mandatoribus, qui Hydruntem me per mare conducerent, commendavit.*

ΔΙΑΤΡΗΤΑΡΙΟΙ.

Διατρητάριοι. Qui calices cælatos fáciant. In l. *artifices.* 1. C. De Excus. Artif. *Argentarij, barbaricarij, diatretarij, ærarij.* Nam διατρήτους calices vocabant cælatos. In l. *si servus.* 27. § *si calicem.* D. ad Leg. Aquil. Martialis lib. XII. epigramm. LXXXI.

O quantum diatreta valent, & quinque comatæ.

ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΕΙΝ.

Διαφενεύειν. Quod anteà, διαφενδεύειν. *Defendere.* Anonym. De nupt. Thesei. καὶ εἰς ζωστὸν ἐβάλθηκε τὸ πῶς διαφενεύῃ. Phortius περὶ στρατηγ. πραγματ. lib. II. τὰ τείχη δὲ ἀρδυνεύσεις. καλῶς νὰ διαφεντεύσεις.

ΔΙΑΨΑΛΜΑΤΑ.

Διαψάλματα. Intervalla pſalmorum. In Lexico Stephani. διάψαλμα. μουσικὸν μέλος. Optatus contra Parmenianum lib. IV. *Legimus quadrageſimo nono pſalmo ſub ſecundo diapſalmate Spiritum ſanctum dixiſſe.* Iuſtinus Martyr Diſſertat. cum Tryph. καὶ ἐν τῷ διαψάλματι τῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ ψαλμῷ, ἔφην, εἰς τὸν κύριον ἔτως εἴρηται. Haimo ad Pſalm. XXXVIII. *Hic incipit ſecunda pars. Continuatio, Omnis homo eſt ſubditus vanitati, propter hoc deberet ceſſare à peccato. Diapſalma. Verumtamen pertranſit homo de peccato in peccatum.* Vide Hieronymum in epiſt. ad Marcellam. Gregorium Nyſſenum in Pſalmos Tractatu. II. cap. X. & Eucherium De Var. Voc.

ΔΙΒΑΜΒΥΛΟΝ.

Διβάμβυλον. Vide, μονοβάμβυλον.

ΔΙΒΑΜΠΥΛΟΝ.

Διβάμπυλον. Ampulla divino cultui deſtinata. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ λαμπαδάριος ὁ τῶν κηρῶν τὸ χρυσοῦν διβάμπυλον, &c. Poſteà. τῷ ὁ λαμπαδαρίῳ κάτωθεν τῷ μεγάλῳ δομεστίκῳ τὸ διβάμπυλον μεθ' ἡμμένης λαμπάδος φέρουσιν, &c. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἐκάμε ὁ Ζκεύη τ μεγάλης ἐκκλησίας, διβάμπυλον, (ita ſcribo, non διβάμβλον.) ἀργυρὸν, λεκανίον ἀργυρὸν, καὶ μανδάλια δύο ἀργυρᾶ. Hæc Zygomala non intellexit, qui κηροδοχεῖον ſignificare exiſtimavit. Viri docti cenſent διβάμπυλον eſſe *Divam Ampullam*; non poſſum aſſentiri. Facerem, ſi δίβους pro *Divus* recentiores Græcos vſurpaſſe invenirē. Eſt autem nihil aliud quàm voce Græcolatinâ *Duplex ampulla*. Nam in liturgiâ habebant duplicem ſive geminam ampullam, hanc ad chriſma, illam ad oleum. Anſegiſus lib. I. cap. CLXII. *Preſbyter in cœnâ domini duas ampullas ſecum deferat, vnam ad chriſma, alteram ad oleum, ad catechumenos inungendos, vel infirmos.* Eadem habes in Legg. Franc. lib. I. cap. CLVI.

ΔΙΒΑΡΙΟΝ.

Διβάριον. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. τελοῦσι γὰρ οἱ βενέλικοὶ τῷ κατέχοντι ῥηγάτον ἰταλίας, ἤτοι πατρικίᾳ, διβάρια ἀσήμων λίτρας λς'. Sed legendum cēſco: διάρια.

ΔΙΒΕΛΛΙΟΝ.

Διβέλλιον. Vexillum Imperatoris; tanquam duplex velum, ſive *Divelium*, Nam bifidum erat. Viri docti hîc quoque interpretantur, *divum velum*. Sed falluntur. Nihil aliud erat, quàm quod nos diximus. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ σκυτέρι βαστάζει τὸ διβέλλιον, καὶ τῷ βασιλέως σκυτάριον. Et occurrit illic bis terve.

ΔΙΒΙΝΙΤΑΤΟΝ.

Διβινιτάτον. *Divinitas*. Gloſſæ Baſilicorum. διβινιτάτον, τὸ θεῖον.

ΔΙΓΕΣΤΑ.

Δίγεστα. *Digeſta*. Pandectæ Iuris. Iuſtinianus Nov. XIII. καθάπερ αὐτὴν ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐνεστῶτοις, καὶ διγέστοις, ὁ τῷ τ διαλάξεων ἐνομοθετήσαμεν βιβλίῳ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΙΟΝ.

Διδασκαλίκιον. Doctoris munus. In Conſtitut. Alexij Comneni. οἱ δὲ ἀξιόλογοι κατά τε λόγον καὶ τάξιν εἰσαγέσθωσαν εἰς τὴν τ διδασκαλίας διακονίαν.

καὶ διὰ τῶν διδασκαλικίων προβαινέτωσαν εἰς τὰ ἀρχοντίκια. Balsamom ad Concil. VI. Can. XIX.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ.

Διδασκάλισσα. Magistra. Glossæ Græcobarbaræ. τέτη ἡ ἀσασία ἦτον Ζοφίσρια καὶ διδασκάλισσα τὰς λόγας τῶν ῥητόρων.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Διδάσκαλος. Doctor. Achmes cap. CLXXXVII. μοναχὸς ἐὰν ἴδῃ τᾶτο, διδάσκαλος ἔσαι, καὶ Ζωηρίας πρόξενος. Quatuor autem erant in Ecclesiâ hoc nomine. ὁ τᾶ εὐαγγελίε, qui Evangelistas: ὁ τᾶ ἀποσόλε, qui Apostolum: & ὁ τᾶ ψαλτηρίε, qui Psalmos docebat, & interpretabatur. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ διδάσκαλος τᾶ εὐαγγελίε, ἑρμηνεύων αὐτό. ὁ διδάσκαλος τᾶ ἀποσόλε, ἑρμηνεύων αὐτόν. ὁ διδάσκαλος τᾶ ψαλτηρίε, εἰς τὸ ἑρμηνεύειν αὐτό. Dignitate maximus quartus οἰκουμενικὸς dicebatur, qui apud cisternam regiam in palatio habitabat, cum duodecim discipulis, viris in omni disciplinarum genere insignibus, qui tantâ cum auctoritate res divinas tractabant, ut absq; eorum consilio ne ipsi quidem Imperatores temere aliquid aggrederentur. Cedrenus. πρὸς τῇ λεγομένῃ Βασιλικῇ κισέρνῃ παλάτιον ἓν Ζεμνὸν, ἐν ᾧ καὶ τύπον ἀρχαῖον οἰκουμενικὸς ἐκάθητο διδάσκαλος, ἔχων μαθητὰς λόγῳ καὶ βίῳ σεμνὰς τὸν ἀριθμὸν δώδεκα. ἔτοι πᾶσαν λογικὴν ἐπισήμην τάχει τε & μεγέθει φύσεως μετερχόμενοι ἐχ ἥκισα τὴν ἐκκλησιαστικὴν μετήεσαν φιλοσοφίαν. ὧν τῆς γνώμης χωρὶς ἐ θεμιτόν τι ποιεῖν ἐδόκει ἐδὲ τοῖς βασιλεῦσιν αὐτοῖς. Zonaras Annal. III. ἦν δὲ ἕτος (ὁ οἰκος) αὐτέκαθεν τᾶ πρώτοκονῆος ἐν λόγοις καθοικητήριον, ὃν οἰκουμενικὸν ἐκάλεν διδάσκαλον. ὃς καὶ δώδεκα εἶχεν ἑτέρους ζωοικοῦντας αὐτῷ, κἀκείνους τῆς λογικῆς παιδείας μεθέκοντας καθ' ὑπερβολήν. τέτοις καὶ ζητήσεις ἀνεῖτο δημοσίαι, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφοίτων οἷς ἔμελλε λογικῆς παιδείας καὶ γνώσεως. ὃς καὶ οἱ βασιλεύοντες συμβέλες ἐν τοῖς πρακτέοις ἐποίεντο. Idem refert in Annalibus suis Constantinus Manasses. De Evangelij doctore capienda ista Nicetæ in Man. Comneno, lib. VII. ὁ τῆς Θεσσαλονίκης μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων οἰκεῖσθαι. De Apostoli verò clarè ibidem idem Nicetas. ὁ βασιλάκης νικηφόρος τὰς τᾶ παύλε ἀναπύσων ἐπ' ἐκκλησίας ἐπισολὰς, καὶ διαλευκαίνων τῷ τῆς καλλιῤῥημοσύνης φωτὶ ὅσα τῶν ἀποσολικῶν ῥήσεων τῇ ἀσαφείᾳ ὑπομελαίνοντο, καὶ τῷ βάθει τᾶ πνεύμαος ἐπιφέροντο. Docebant autem Doctores hi jure & auctoritate Patriarchæ. Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX. τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν μόνον ἐνεδόθη τοῖς ἐπισκόποις, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δικαίῳ τᾶ πατριάρχε διδάσκεσι. Itaque defuncto Patriarchâ, neq; alio rursum suffecto, non poterant docere. Alexius Comnenus in Novellâ. καὶ τελευτήσαντος τᾶ κατὰ καιρὸς πατριάρχε ἐδὲ αὐτοὶ (οἱ διδάσκαλοι) δύνανται διδάσκειν. Stipendium illis decrevit idem Imperator libras trecentas tres, & frumenti modios quinquaginta. Balsamon ad Canonem supra citatum. παρίσαται δὲ τᾶτο καὶ ἀπὸ τῆς νεαρᾶς τᾶ ἀοιδίμε βασιλέως κυρίε ἀλεξίε τᾶ κομνηνᾶ τῆς ὑποψηφίσεως ὅτως καὶ τινες ὀφείλεσι ψηφίζεσθαι εἰς τὰς

εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τυπωσάσης τοῖς διδασκάλοις πᾶσι τοῖς ἐντὸς ὄσι θηλαδὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῖς ἐκτὸς, ἀνὰ τριακοσίων λίτρας τρεῖς, καὶ ἀνὰ σίτου μόδια πεντηκοντα. Assistebant Patriarchæ statim post τὰς ἄρχοντας. In Novellâ Alexij Comneni. ἔσω καὶ αὕτη τοῖς θιδασκάλοις δι' ἃς τὴν ἀναχώρησιν ἑτοιμάζατο αὖθις ἐν ταῖς οἰκείαις ἐκκλησίαις ἀπονενεμημένη τιμὴ, τὸ εὐθὺς μετὰ τοὺς ἄρχοντας ἴσαδε τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ παρεισαμένας ὡς ἐμπεριπατοῦντας αὐτῷ.

ΔΙΔΕΙΝ.

Δίδειν. Dare. Corona pretiosa. δίδυμ. Dare. παρέχειν.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ.

Διερμηνευτὴς. Interpres, qui communiter θεαγόμενος. Sed plures erant numero, inter quos qui dignitate excellebat, ὁ μέγας dicebatur. Codinus. ὁ μέγας διερμηνευτὴς ἐστὶ πρῶτος τῶν ἑρμηνέων, οὓς κοινῶς ὀνομάζουσι θεαγομένους. Erat autem hoc officium tam in ecclesiâ, quam palatio. Methodius Metropolitanus Melenici in epist. τὸν ζοφώδεστον καὶ λογιώτατόν μοι μέγαν διερμηνευτὴν τῆς μεγάλης χριστοῦ ἐκκλησίας ἀπασάζομαι ἐν χειρί.

ΔΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Δικάβαλλοι. Vide τρικάβαλλοι.

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΗΣ.

Δικαιοδότης. Iuridicus. In Nov. Man. Comneni. καὶ οἱ μεγαλοεπιφανέστατοι τε πρωτασηκρῆτις, καὶ ὁ δικαιοδότης, ἐνώπιον ἔντες ποιῆσαι τὸν τούτων ἐπιμερισμὸν ἐξ ἑνὸς ἑκάστου τῶν τεσσάρων δικαστηρίων, τοῦ μεγάλου ὁρφανοτροφείου, τοῦ πρωθαθημένου τῶν δημοσιακῶν δικαστηρίων, ταῦ πρωτασηκρήτου, καὶ τοῦ δικαιοδότου.

ΔΙΚΑΝΙΚΙΟΝ.

Δικανίκιον. Sceptrum judiciale. Codinus. κατεῖχε δὲ δικανίκιον ξύλον λεῖον. Et alibi non semel. Chronicon Constantinop. ἰδίαις χερσὶ δεδωκεν αὐτῷ δικανίκιον πολλῆ ἄξιον, ἤτοι ῥάβδον ἀργυρᾶν πεελκεχρυσωμένην. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔτζη ἔλαβεν ὁ σκλτᾶν με τὸ χέρι τοῦ τὸ δικανίκι, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ χέρι τοῦ πατριάρχου.

ΔΙΚΑΠΙΟΝ.

Δικάπιον. Biceps. Glossæ Basilicorū. δικάπιον. δικέφαλον.

ΔΙΚΕΡΑΤΟΝ.

Δικέρατον. Tributum pro reficiendis Vrbis muris institutum. Cedrenus auctorem facit Leonem Iconomachum. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὰ τείχη τῆς πόλεως πεσόντα διελάλησε, λέγων, ὅτι ὑμεῖς οἱ τῆς πόλεως ἀδυνατεῖτε τὰ τείχη κτίζειν. ἀλλὰ προσταξάμην τοῖς διοικηταῖς τῶν θεμάτων ἀπαιτεῖν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα μιλιαρήσιον ἕν, καὶ λαμβάνειν αὐτὰ τὰ βασίλεια, καὶ κτίζειν αὐτά. καὶ τεῦθεν ἐκράτησεν ἡ ζωὴ θεια παρέχειν τὰ δικέρατα τοῖς διοικηταῖς. Constantinus Manasses in Annal. refert ad Nicephorum.

ΔΙΚΗΡΙΟΝ.

Δικήριον. Vide κηρόβελλον.

ΔΙΚΙΟΝ.

Δίκιον. Nummi genus. Suidas in Etymologico. λίτρα. μία. καὶ δίκιον ἀργυρίου. καὶ πολλοὶ τύποι. Nisi illic legendum. λίτρα. μνᾶ. καυκίον. ἀργύριον.

ΔΙΚΟΚ-

ΔΙΚΟΚΤΑ.

Δικόκτα. *Decocta.* Athenæus lib. III. ὅπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ κένυλικὸς πιεῖν ἤτησε δικόκταν, δεῖν λέγων ἁλμυρὰς λόγχας γλυκέασιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν.

ΔΙΚΟΥΡΙΑ.

Δικυρία. *Decuria.* Dositheus Sentent. lib. III. διὰ βιβλιδίων λέγοντος τινὸς, πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δικυρίαν ἀφηρῆσθαι, ἵν' ἀπαιτεῖ.

ΔΙΚΤΑΤΩΡΕΙΑ.

Δικτατωρεία. *Dictatura.* Suidas. δικτατωρεία. ἀρχὴ αὐτοκρατορική. Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. ἧς ἀφηγεῖτο πατρίκιος κύρσωρ, τιὼ τῆς δικτατωρείας ἔχων ἐξουσίαν. Dion. lib. XLI. ποιήσας δὲ ταῦτα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δικτατωρείας ἀπεῖπε.

ΔΙΚΤΑΤΩΡ.

Δικτάτωρ. *Dictator.* Hesychius. δικτάτωρ. ὁ δισπλατίαν τιὼ ἀρχιὼ ἔχων. Et alibi. δικτάτορσιν. ἡγεμόσι. βασιλεῦσι. Suidas. δικτάτωρ, ὁ δισπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁ παρὰ ῥωμαίοις καὶ δισύπατος καλεῖται. Sed falluntur Græculi isti in etymo. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ φυλάττουσι τὸ ω. κοιέσωρος. πραίτωρος. μανδάτωρος. δικτάτωρος. Scholiastes Nazianzeni in Iulianum Orat. I. ἡνίκα δὲ (οἱ ῥωμαῖοι) μετὰ τῶν ὑπάτων ἐν τοῖς πολέμοις ἐδυσύχουν, δικτάτορα προείλοντο, ὃς μῆνας εἶχεν ἓξ.

ΔΙΜΜΑΝ.

Δίμμαν. Vinculum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαθὶς. δέσμη ἐμματος. δίμμαν τὸ ῥαμάτε καὶ τὸ ζήμον. Occurrit illic sæpius.

ΔΙΜΜΕΝΟΣ.

Διμμένος. Vinctus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλυσίδεις. ἀλύσει δεδεμένος. ὅπε ἔνι δεμένος, ἢ διμμένος.

ΔΙΜΠΕΣΑΚΤΩΡ.

Διμπεσάκτωρ. *Dispensator.* Glossæ Basilicorum. διμπεσάκτωρ. οἰκονόμος. Sed mendum est. Rectius ibidem posteà. διαπενσάτωρ, &, διαπεσάτωρ.

ΔΙΝΝΕΙΝ.

Δίννειν. Vide, δέννειν.

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ.

Διοικηταὶ. Collectores tributorum, ac vectigaliũm. Publicani. Leo Novell. LXI. τὰς ὅπὶ ζυλλογὴν τῶν δημοσίων φόρων καθισαμένους (διοικητὰς δὲ αὐτοὺς ἡ ζωηθὴς ὁμιλία καλεῖν οἶδε) τολμῶντας ὑπερεκτείνειν πλέον τὰ νενομισμένα τὰ τέλη. Atque inter hos vnus dignior, ad quẽ reliqui collectas suas conferebant, qui μέγας διοικητὴς dicebatur. Cantacuzenus lib. III. cap. XIV. *Glaba magno diaceta cum cruce ex pretiosissimis lapillis confectâ, quo verbis esset fides, celeriter ad eam misso, de lethali Imperatoris morbo certiorem fecit.* Sed huius munus posteà intercidit. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ μέγας διοικητὴς ἐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Falluntur viri docti, qui nullam eius mentionem illic exstare existimant.

ΔΙΟΜΑ.

Δίομα. Pro, ἰδίωμα. Anonymus De nuptijs Thesei.

μεσοκερίτης ἄνθρωπος, πειρίχαρος τὸ δίομα.

ΔΙΟΧ.

ΔΙΟΧΝΕΙΝ.

Διόχνειν. Trudere. Impellere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνασκόννω. ὤθω. διόχνω. Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ.

διὲν ξεύρεις ὅτι διόχνευν τὸ τὸν λύκ ὀκλοκοπάδη.

ΔΙΠΑΓΙΝΟΝ.

Διπάγινον. Quod eſt in duas paginas diſtinctum. Vide infra παγίνη.

ΔΙΠΛΑΡΟΙ.

Δίπλαροι. Gemini. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγάστορες. ἀδελφοὶ. διδυμοι. δίπλαροι.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Διπλοκατηχέμενον. Typicum Sabæ, cap. XXXIV. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπάρχεται ὁ ἱερεὺς τῶν διπλοκαθηχεμένων μετὰ τῆς εὐχῆς.

ΔΙΠΛΟΜΑΔΕΣ.

Διπλομάδες. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδένες, ζυγροφαὶ, διπλομάδες εἰς τλὼ ἐφ-χιν, ἐγγόνες.

ΔΙΠΛΟΜΑΝΤΙΝ.

Διπλομάντιν. *Duplomantum*. Duplicatum pallium. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμφαικτὴρ. χιτὼν διπλᾶς. διπλὸν ῥᾶχον. ἢ διπλομάντιν.

ΔΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Διπότατοι. *Deputati*. Scribitur etiam δεπότατοι, & δαπότατοι, apud Auctores. Corrige in Etymologico Suidæ. δεπότατοι. λειτουργοὶ ἀφωρισμένοι. Perperam in cod. MSto eſt. δεποτάτοι. Duo verò erant τῶν διπλάτων genera. Hi eccleſiæ, illi militiæ operam navabant. De Eccleſiaſticis locus eſt in auctoris innominati Quæſtionibus ad Nicetam Metropolitanum Theſſalonicenſem. ὁ δευτερογαμήσας δεποτάτος εἰ ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσόδου ζωνεισοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ; Non habebant verò officium, ſed miniſterium tantum, idque ad ſacrum altare; & palliati cum lampadibus præibant ſancto Evangelio, cum lectionis cauſsâ in ambonem ferretur: item ſacris donis in introitu ad ſacram menſam, & in receſſu ad altare præparationis. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſponſis. θεωροὶ δὲ καὶ δεπολάτοι καὶ καμισάτοι ἐκ εἰσὶν ὀφφίκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον βῆμα τάτοις ἁρμόζουσαι. Et paullò poſt. οἱ δεπολάτοι μανδυοφορᾶντες μετὰ λαμπάδων πορευονται τῇ τε ἁγίᾳ εὐαγγελίᾳ, ὁπότε ἀναφέρεται εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν, καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἔν τε τῇ εἰς τλὼ ἁγίαν τράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τλὼ πρόθεσιν ἐπανόδῳ αὐλῶν. In coronatione Imperatoris ferulam tenebant manu ſiniſtrâ. Codinus De Offic. τῇ δὲ ἀριστερᾷ καλέχει νάρθηκα. ἐπέχει τότε τάξιν σκληνσιαρικλὼ λὼ καλᾶσι δεπολάτε. Ita rectè corrigunt viri docti in ſecundis curis. Cantacuzennus lib. I. cap. XLI. vbi coronationē Andronici iunioris deſcribit. *Siniſtræ ferulam tradunt, ut ordinem ſeu locum eccleſiaſticum teneat eius, qui. Deputatus appellatur*. Si ſecundas nuptias contraxiſſent, annum vnum, aut biennium quoque communicatione ijs interdicebatur. Nicetas Metropolitanus in Reſponſis. ὁ μὴτοι δευτερογαμήσας δεπολάτος φυλάξας, οἶμαι, τὸ τᾶ διγάμε πρότερον ἀπιτίμιον, ὅπερ αὐτῷ κανονικῶς ἀπιτίθεται, (ἤγεν ἕνα ἐνιαυτὸν,

τὸν, εἴτε δύο γενόμην & ἀκοινώνητον, ὡς αὐτὸς δοκιμάσης) μετὰ τοῦτο πάλιν φιλανθρώπως ἐπὶ καταστήσεται εἰς τὴν τῆς λειτουργίας ἐνέργειαν. Venio iam ad militares. Eorum duo erant ordines: hi saucios curabant, illi arma fabricabant. De medicis Leo Imp. in Tacticis. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι καθ' ἕκαστον τάγμα ἤτοι ὅλον λειτουργοῦντες. οἷον βανδοφόροι, σαλπιγκταὶ, ἤτοι βουκινάτορες, θεραπευταὶ, ἰατροὶ, οἱ καὶ λειτουργοῦντες. Vide Gloſſarium Rigaltij. De fabris armorum eſt locus Baſilic. Eclog. LVII. ἀλλ' οἱ δεῖτες ἐν τοῖς ἀριθμοῖς καταλεγόμενοι, οὓς ὁπλοποιοὺς καὶ λιτουργοῦντας καλοῦσι, τοὺς ἐπὶ τοῦ δημοσίου κομιζομένους σιτήσεις, συγχωρεῖν ἐργάζεσθαι, ἢ τινι πιπράσκειν ὅπλα. Iuſtinianus Novell. LXXXV. totidem penè verbis.

ΔΙΠΟΥΝΤΙΟΝ.

Διπούντιον. *Dupondium.* Cleopatra in Coſmeticis. ὁ σαλὸς ἄγει δραχμὰς δ'. καλοῦσι δὲ αὐτὸν τετράδραχμον. καὶ τὸ διπούντιον δὲ ὁμοίως ἄγει δραχμὰς δ'.

ΔΙΠΤΥΧΑ.

Δίπτυχα. Libri Eccleſiaſtici. Erant verò gemini, vnde & δίπτυχα dicebantur: alter mortuorum nomina complectebatur, alter adhuc viventium. Chryſoſtomus in Liturgiâ. ὁ διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὰ δίπτυχα, τῶν τε κεκοιμημένων καὶ ζώντων, ὡς βάλλει, μνημονεύει. Mortuorum liber continebat nomina, ſtatus, ordinum, obitumque hierarcharum. Et de hoc intelligendi, Iuſtin. in Edict. de fide Orthod. ἀπήλλαξαν ἐξ ἐκείνης τῶν ἱερῶν τὰ ἐκκλησίας δίπτυχων τὴν τούτων προσηγορίαν. Anaſtaſius in Agathone. *Abſtulerunt de diptychis Eccleſiarum nomina Patriarcharum, vel de picturis Eccleſiæ figuras eorum.* Victor in Chronico. *Nomina Proterij & Salafatiarij de Eccleſiaſticis diptychis tollit, & Dioſcuri & Heluri, qui Proterium interfecit, ſcribit.* Gregoras lib. V. ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνῳδίαις τὸν πάπαν εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύεσθαι ὁμοῦ τοῖς ἑτέροις τέτταρσι πατριάρχαις. In vivorum libris inſcribebantur à preſbytero, vel diacono, nomina illuminatorum, & ſuſceptorũ. Pachymerius in Paraphraſi Dionyſij. περὶ ἐκκλησ. ἱεραρχ. cap. II. τότε τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθησι, ἐκκελεύει τοῖς ὑπ' αὐτὸν πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις ἐν δέλτοις ἱεραῖς ἐπογράψασθαι τὰ ὀνόματα τῆς τε προσελθούσης & τῆς ἀναδοχέως. ταῦτα δὲ, οἶμαι, εἰσὶ τὰ τῶν ζώντων δίπτυχα.

ΔΙΡΙΒΙΤΩΡΙΟΝ.

Διρεβιτώριον. *Diribitorium.* Xiphilinus in Caligulâ. καὶ εἴ γέ ποτε εἰς ὑπερβολὴν ὑπέφλεξε, τῷ διρεβιτωρίῳ αὐτὴ τῷ θεάτρῳ ἐπεπυρώμην ἐχρῶντο. Occurrit mox iterum in Tito.

ΔΙΣΑΚΙΟΝ.

Δισάκιον. Et δισάκι. Biſaccium. Pera. Nicetas De reb. poſt. excid. πρόσηγε δὲ ἡμῶν ὁ οἰκουμενικὸς ἀρχιποίμην, μὴ δισάκιον φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ τὴν ὀσφὺν, ἀράβδος καὶ ἀσανδάλητος. Acacius in epiſt. ὅμως δι' ὀλιγωρίαν ἐνθύμησιν σέλινα σὺ μὲ τὸν λεβέτι ῥεῖζη εἰς τὸ δισάκι ραμμένο εἶναι καλλον φακὶ. Et teſt genus, Anonymus De Vulpe & Lupo.

νάχη καὶ βόλι ἀριθμητὰ δισάκια κρεμασμένα.

ΔΙΣΚΟΚΑΛΥΜΜΑ.

Δισκοκάλυμμα. Lancis operculum. Euchologium. βασάζοντος τὸ πρωτοσυγκέλ-

ρέως τὸ μῦρον μετὰ τῆς ἁλαβάστρου κεκαλυμμένον μετὰ τῆς δισκοκαλύμμας. ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων μυστηρίων.

ΔΙΣΚΟΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Δισκοποτήριον. Nicetas De reb. gest. post excid. Vrbis. σατῆρας, ἤγουν δισκοποτήρια.

ΔΙΣΠΕΝΣΑΤΩΡ.

Διασπενσάτωρ. *Dispensator*. In Etymologico Suidæ. διασπενσάτωρ, ὁ οἰκονόμος.

ΔΙΣΠΟΥΤΑΝΤΟΙ.

Διασπούτανοι. *Disputantes*. In Synodo Florentinâ. τῇ ἓν τετάρτῃ τὸ πρωῒ ἀπήλθομεν πρὸς τὸν πάπαν πάλιν μεμυθέντες, ἐυρόμην αὐτὸν μόνον μετὰ ἑνὸς καρδηναλίς, καὶ τῶν διασπλάντων. καὶ κραξῶν αὐτὰ χεῖρας ἁρπὴν τελυλιγμένον, φησὶ πρὸς ἡμᾶς.

ΔΙΣΤΑΜΟΣ.

Δισαμὸς. Dubietas. Glossæ Græcobarbaræ. χωρὶς ἀμφιβολίαν. Ϲ δισαμὸν. Occurrit illic mox iterum.

ΔΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Δισράτον. *Bistratum*. Bivium. Glossę Græcobarbaræ. ἄμφοδα. δίοδα. δισρά-τα. ζαρώτια.

ΔΙΣΤΡΙΑ.

Δίσρια. Clavæ ferreæ. Simocatta Hist. Mauric. lib. VIII. cap. IV. ὁ μὲν ἓν μανρίκιος κελεύει τοῖς σωματοφύλαξιν ἀπειλεῖν ταῖς σιδηραῖς καλαῖς τῶν ἱππόνων κορύναις. ταύταις δὲ ἄρα τῇ ῥωμαίων φωνῇ δίσρια λέγεται.

ΔΙΤΑΡΙΟΣ.

Διτάριος. Ditarius. Glossæ Basilicorum. διτάριος. πλατυπώγων.

ΔΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Διτζέριον. Biremis. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. γενεάρχης γάρ τις καφόρης τέκνωμα κάτεργα διτζέρια καὶ τριτζέρια πηξάμενος, καὶ πλοίοις τροχηλάτοις φραξάμενος, τὰς Θεσσαλονίκης ἔκειρε πόλεις.

ΔΙΦΕΝΣΩΡ.

Διφένσωρ. *Defensor*. Hesychius. διφένσωρ. βαζανιστὴς. κριτὴς.

ΔΙΩΔΙΟΝ.

Διώδιον. Vide τριώδιον.

ΔΙΩΞΗΜΑΤΟΝ.

Διωξήματον. Persecutio, Pro, διωγμὸς. Glossæ Græcobarbaræ. αἱρετῆς, ἢ τῆς διωγμῆς, καὶ τῆς διωξήματος.

ΔΙΩΧΝΕΙΝ.

Διώχνειν. Pro, διώκειν. Hinc ἀποδιώχνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναβρέπειν. ἀναστρέφειν. νὰ μεταλλάσσει. νὰ ἀποδιώχνει.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Δομεσικάτον. *Domesticatus*. Anna Cõnena lib. VIII. καὶ τὸ δομεσικάτον αὐτέμβρυον τῆς ἀναβολῆς, ἀκέτυχε τῆς αἰτήσεως. Exstat quoque apud Balsamonem ad Can. Apost. XVII. Gregorius Turonensis lib. II. cap. VIII. *Gaudentius pater, Scythiæ provinciæ primoris loci, à domesticatu exorsus militiam ad magisterij equitum culmen provectus est.*

ΔΟΜΕΣΤΙΚΙΟΝ.

Δομεσίκιον, sive δομεσικεῖον. *Domestica res*. Codinus De Offic. διακομίζονται δὲ μίνσας τῆς δομεσίκας τῆς δομεσικίας ἵς μέλλει φαγεῖν ὁ βασιλεύς. Et mox. οἱ δομεσικίες τοίνυν δομέσικοι τὰς μίνσας ἅπαυλας φέροντες τιθέασιν ἐπ' ἐδάφους.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Δομέστικος. *Domesticus.* οἰκεῖος. Et ita accipitur Basilic. Eclog. XXVII. τῷ αὐτῷ κραβάττῃ καὶ ὅπι τῶν υἱῶν, καὶ ἀνεψιῶν, καὶ δομεστίκων, καὶ συγγενῶν, καὶ συγκαθέδρων, καὶ ὅπι πάντων τῶν οἰκείων αὐλῆς. Pisides in Hexaëmero.

αὐτὸς δὲ δῶρα λαμβάνειν ἐπείγεται,
πτωχὸς ὑπάργυρος ἀξιοχρέως ἔχων.
ὡς εἴ τις εἴποι πιστικὸς δομέστικος.

Apud Isidorū Peluſiotam lib. I. epiſt. CCC. inſcriptio eſt. Σωζομενῷ δομεστίκῳ τῷ ἐπ' ἀρχῆς. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. VIII. cap. XIII. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ πραιζεντῖνος, ὁ τὰς τῆς πίστεως πεπιστευμένος Φροντίδας, ὃν δομέστικον εἰώθασιν οἱ ῥωμαῖοι ἀποκαλεῖν. Invenies quoque apud Harmenopulum lib. IV. Tit. II. Alias erat dignitatis genus eccleſiaſticæ pariter & politicæ. Balſamon in Quæſitis. ποίας ἐστὶ γλώσσης ἡ τῆς δομεστίκης προστηγορία, καὶ ὅπι ποίας ἐξουσιάζει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν; Ecce hic de Eccleſiaſtico loquitur, vt de altero Malchus De Legat. καὶ τὰς προαγωγίας τῶν λημμάτων τῆς ἀρχῆς, ἃς δομεστίκας καλέσι ῥωμαῖοι. Iterum. ἀνεψιὸς δέ ἐστιν ὢν ἀδελφιδοῦς, γηριώτης τε μάλιστα ὄντος οἰκειότατος, καὶ τῷ τῶν λεγομένων δομεστίκων ἀρχὴν ἄρχοντι, μεγάλην τινὰ ἴζαν τῶν περὶ βασιλέα. De vtroque Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. ἡ τῆς δομεστίκης προστηγορία καλεῖται λατίνοις τὸν ἐξάρχοντα, τὸν προηγούμενον, τὸν ὅπισθεν λεγόμενον. καθὰ δὲ καὶ ταῖς βασιλικαῖς ταξιαρχίαις λέγεται δομέστικος αἱ μὲν καὶ ἀπόλεις, καὶ δύσεως, καὶ σχολῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τάξεσι δομέστικος λέγεται, εἷς ἐν ἀρχῳδὸς, καὶ ὅπισθεν τῶν μελῳδῶν τε καὶ τῶν μελῳδῶν. οἷα εἰς ῥυθμὸν καὶ τάξιν καθιστῶν αὐλὰς καὶ τὰ μελῳδήματα. Sed de Eccleſiaſtico prius dicamus. Erat in Eccleſiâ ὁ δομέστικος τῷ δεξιῷ καὶ τῷ ἀριστερῷ χορῷ, qui τῷ πρώτῳ & δευτέρῳ χορῷ dicitur alijs. Item ὁ δομέστικος τῶν ψαλτῶν, qui & πρωτοψάλτης, & ἀρχῳδὸς. A que de hoc intelligi debet Conſtantinus De Adminiſt. Imp. ἦν καὶ δομέστικος εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν, ὑπῆρχε δὲ τεχνίτης εἰς τὸ ἆσμα, οἱ τῷ τότε καιρῷ ἕτερος οὐκ ἦν. Item Ioannes Coreſes epiſt. ad Metrophanem. Ἰσίδωρος, ὁ ἡμέτερος δομέστικος, μυσικὸς ὤν, καὶ τῶν αὐτιλεχνῶν, ὡς λέγεται, ὅπι μοιχεία διαβληθεὶς, μένειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας χρεὼν καὶ τῆς σῆς παναγιότητος καθαιρεδίκασαν. Sed horum omnium tria erant genera. Hi enim ad Patriarcham, ſive Eccleſiam, illi ad Imperatoris clerum, iſti ad Dominæ pertinebant. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ἐν δὲ πρωτοψάλτῃ ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομέστικον ὁ δὲ βασιλικὸς κληρος καὶ ἀμφοτέρως. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τῷ βασιλικῷ ἔξαρχος κληρος. ὁ δέ γε δομέστικος τῷ δεσποινικῷ. Obſerva. Cleri Imperatricis princeps erat domeſticus, vt ὁ πρωτοψάλτης Imperatoris: & illic δεσποινικὸς, hîc βασιλικὸς, at in eccleſiâ πατριαρχικὸς nuncupabatur. Et hic poſtremus in lectorum ordine erat, eiuſque munus, τὸ πολυχρόνιον dicere Patriarchæ in proceſſionibus. Ioannes Epiſcopus Citri, loco citato. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ λεγόμενοι πατριαρχικοὶ δομέστικοι. καὶ τοῦτο δὲ ὀφφίκιον τῶν ἀναγνωστῶν ἐστι. διακονία δὲ τούτου τὸ ἐν ταῖς προόδοις τῷ πατριάρχῃ λέγειν τὸ εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. In palatio domeſtici varij erant, & recēſentur apud Codinum. ὁ τῆς τραπέζης. pagg. 15. 119. ὁ τῶν

ὁ τῶν τοιχῶν. pag. 15. ὁ τῦ δομεστικίυ. paggg. 117. 119. 125. In militâ erat, ὁ τῶν θεμάτων. Codinus pagg. 17. 47. Glossæ Basilicorum. δομέστικος τῦ θέματος; ὃς μετὰ κόμητ᾽ κόρτης εἰς τὴν πεδέλευσιν τῦ σεβηγῦ τέτακται. Erant quoq; ὁ τῶν σχολῶν. ὁ τῶν ὁπλιμάτων. Quorum frequens passim mentio apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Sed erant & simplices illic domestici, puta cohors destinata custodiæ imperatoris, eaque ex equitibus constabat. Suidas. δομέστικοι. οἱ τῶν ῥωμαίων ἱππεῖς. οἱ καὶ ῥωμαίοις οἰκειακοὶ σεβιώται. Quæ habes quoque in Glossis Basilicorum. Zonaras Annal. II. de Diocletiani patre. κόμητα δομεστίκων αὐτὸν γενέσθαι φασὶ. δομέστικος δέ τινες τὰς ἱππέας νομίζουσι. Hinc *Domesticatus*, pro militiâ equestri, apud Gregorium Turonensem. Vide supra in δομεστικάτον. Nec equites tantum erat, sed & pedites, & legebantur è milite perito. Iulianus in epist. ad Leontium. ἐπιλεξάντες ἔν σοι τὴν τῶν ὅπλων χρῆσιν, ἀπεστείλαμέν τε πανοπλίαν, ἡ τέως τοῖς πεζοῖς ἁρμόττει· κεφαλέρα δέ ἐστιν αὕτη τῆς τῶν ἱππέων. ἐγκαλελέξαμθ δέ σε τῷ τῶν οἰκειακῶν ζυντάγματι. γίνονται δὲ ἀπὸ τῶν ὁπλοφορησάντων ἔτι καὶ σεβευσαμένων. Recentiorum anteà inter cæteros, τὸν τῆς τραπέζης. Atque hanc dignitatem accepit hereditariam à Constantino Magno princeps Russiæ, teste Gregora lib. VII. Supremus autem inter omnes erat ὁ μέγας, & exercitum terrestrẽ ducebat. Codinus. ὁ μέγας δομέστικος εὐθέως κατέστη εἰς τὸ φοβερώτατον ἀπάντων κεφαλή. Luitprandus De Reb. Europ. lib. III. cap. VII. *Fecam vero domesticum maiorem, id est, terrestris ducem exercitus fecit.* Erat autem dignitate proximus Cæsari, evectus ad illud fastigium ab Andronico Palæologo iuniore, cùm anteà ὁ πανυπερσέβαστος eo esset superior. Codinus. ὁ βασιλεὺς αἰδρένικος τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας ἅπερ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἔπαρχος κίτρινα, ἐφόρεσε ταῦτα ἰωαννίνῳ τὸν παλαιολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτῦ, τὸν τῦ πορφυρογεννήτ᾽ υἱόν. ποιήσας πανυπερσέβαστον τὸν ἀνεψιὸν αὐτῦ ὑπερέχοντα πάντων, ἔτι γε μὴν καὶ τῦ πρωτοβεστιαρίου, τῦ μεγάλυ δικοῦ, τῦ μεγάλυ δομεστίκυ, καὶ τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, ὁ δεύτερος, ἔστ᾽ δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ πάππος αὐτῦ, ἐποίησε τὸν μέγαν δομέστικον καισαρεσχισὸν ἰωάννην, ὃς ἐγεγόνει καὶ βασιλεὺς, ἰσοστάσιον καὶ τῷ πανυπερσεβάστῳ. ἔπειτα ἔστ᾽ δὲ ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, μετὰ τὸν τῦ βασιλέως θάνατον τῦ πάππυ αὐτῦ, τιμήσας τῦτον δὴ τὸν μέγαν δομέστικον τὸν καισαρεσχισὸν, ὑπερέχοντα πάντων ἐποίησε τῶν μὲν τῦ πάππυ ἔ βασιλέως ἀνεψιῶν, ἑαυτῦ δὲ θειῶν, τῶν ἑτέρων τε πάντων, τῦ πανυπερσεβάστυ, βεσιαρίυ. ἦν δὲ ἔστ᾽ ἐνταῦθα ὁ μέγας δηλαδὴ δομέστικος, μετὰ τὸν καίσαρα ἀρχὴ. VVilhelmus Tyrius de bello sacro, lib. II. cap. V. *Cùm esset in Imperiali palatio plurimum honoratus, & Megadomestici dignitate, quem nos maiorem Seneschallum nominare consuevimus, fungeretur, ab Imperatore secundus.* Vides dignitatem. Adeoque ipsi Imperatoris consanguinei obviam venientes honoris ergo de equo descendere necesse habebant. Accipimus ex Niceta in Ioanne Comneno. μέγας τιμηθεὶς δομέστικος, ὡς καὶ πολλὰς τῶν ἐλλίμων μετὰ γένος βασίλειον ἀποβαίνειν τῦ ἵππυ, καὶ τύτῳ ἀπονέμειν προσκύνησιν, καὶ συγκυρίαν ὑπαλιάζοντας. Et plures uno fuerunt. Ecce in occi-

dente quoque, apud Annam Comnenam Alexiad. lib. II. ἔτυχε γὰρ τὼι καῦμα μέγας δομέστικος ὢν τῆς ἑσπέρας. Sic lib. VII. μετὰ τὸ τὼι καῦμα προχειρισθέντος μεγάλης δομεστίκης τῆς δύσεως. Et in oriente, apud eandem lib. VIII. καὶ τὸ δομεστικάτον αἰτήσαντος τῆς ἀνατολῆς, οὐκ ἔτυχε τῆς αἰτήσεως. Parem ferè cum illo administrationem habebat olim Domesticus Scholarum. Codinus. ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν πάλαι μὲν εἶχεν ὑπηρεσίαν ἀχρεῖον ἦν ὁ μέγας δομέστικος ἄρτι. νῦν δὲ εὐδημίαν.

ΔΟΜΗΚΙΛΙΟΝ. ΔΟΜΙΤΖΙΛΙΟΝ.

Δομηκίλιον. sive δομιτζίλιον. *Domicilium.* Glossæ Basilicorum. δομηκίλιον. οἶκον. Et eædem corrigendæ. Δομιτζίλιον, τὸ οἴκημα. Hodiè editur, δμιτζίλιον.

ΔΟΜΝΑ.

Δόμνα. *Domina.* Augusta. Oppianus Cyneget. lib. I.

αὐζονίης ζωὸς γλυκερὸν θάλος ἀντιόωσα
τὸν μεγάλη μεγάλῳ φυτήσατο δόμνα σεβήρῳ.

Gregorius Turonensis lib. IX. cap. XX. *Quas Gailesuindam germanam domnæ Brunichildis, tam in dote, quam in morganegibâ, hoc est, matutinali dono, in Franciam venientem certum est adquisivisse.*

ΔΟΝΙΚΟΣ.

Δονικὸς. Pro, ἡδονικὸς. Luscinialis. Suauis, vt est luscinię cantus. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τὰ πελία τὰ ἔμορφα τὸν πόθον τῆς ἀρχίζαν.

ὅλα να κελαδίζουσι με δονικὴν λαλήτζαν.

Occurrit ibi pluries.

ΔΟΝΤΗ. ΔΟΝΤΙΟΝ.

Δόντη, sive, δόντιον. Dens. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸ δόντη τῆς φιδίας πρώτα δαγκάνη κάτινα,

Glossæ Græcobarbaræ. ἦχος ὁ δόντων. κτύπωμα τῶν δοντίων. Corona pretiosa. δόντια. *Dentes.* ὀδόντες. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τὸ φῶς μας ἀδυνάτησεν, τὰ δόντια μας ἐπέσα.

ΔΟΞΑ.

Δόξα. Troparium, ita dictum à voce initiali. Codinus De Offic. εἰς μήτι τὸ τελευταῖον τῆς ἐννάτης ὥρας προσαγόμενον λέγει ὁ πρωτοψάλτης τὸ, δόξα. In Liturgiâ Chrysostomi. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ χορὸς εἰς τὸ, δόξα πατρὶ. ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ποιῶσι προσκυνήματα τρία. Triodium. ἐν ταῖς λιταῖς τῆς ὄρθρου ψάλλονται εἰς τὸ, δόξα, καὶ νῦν. Anstegisus lib. I. cap. LXX. *quisque sciat quod petat à Deo, & ut* GLORIA PATRI *cùm omni honore apud omnes cantetur.* Iterum in Addit. I. Capit. Karolin. cap. LXVI. *Psalmus invitatorius, &* GLORIA *pro defunctis non cantetur.*

ΔΟΞΑΡΗ. ΔΟΞΑΡΙΟΝ.

Δοξάρη, sive, δοξάριον. Pro, τοξάριον. Corona pretiosa. δοξάρη. *Arcus.* τόξον. Anonymus De Amor. Lybistri.

ἐπλήρωσα τὰ γράμματα, καὶ ἐξέβλεψα ἐν τῷ τέντᾳ,

γεμίζω

γεμίζω τὸ δοξάριν μου, ἀποστέχω τὸ κυβέκλιν.

Alter De nuptijs Theſei.

καὶ παρευθὺς ἐπιάσαζι τὰς πόρας τῶ λιμνῶ & μετὰ δοξάρια τ' ἄμορφα.

Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβιοι. ἐκεῖνοι οἱ ὀπισθεν ἔχειν δοξάρια, ἤγουν τόξα.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δοξολογία. Hymni genus, aut potius pars quædam. Gregoras lib. IV. Ἐπὶ τῷ ἡ λαληθεῖσα κατηγορία, ὅτι ὁ ζηλωτὴς ἀζατίνης τῆς ἱερᾶς τελετῆς δοξολογίας πολλάκις ζυμπαρὼν καὶ ὁμίλει τῷ πατριάρχῃ ἔνδον τῶ ναῶ. Iterum lib. VIII. ἐπεὶ ἦν ἦκε τὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ὁπότε δὴ καὶ ἔμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων, ἐμῶ καὶ πατριαρχῶν, ἐλπλύθει καὶ ὅτ& ζωηθως εἰς τὴν ἑξῆς ἐπαύριον ἐκείνης παννυχίδα. περὶ δὲ μέσας νύκτας ἅμα αὐλῷ ζωισαμένων ἡμῶν, καὶ τῆς δοξολογίας ἀκουόντων, ἦκε τις ἐκ βασιλέως, καινοτέραν τινὰ αὐτῷ κομίζων ἀγγελίαν. Calliſtus in Indice Sozomeni. περὶ τῆς ἐν ὕμνοις δοξολογίας: Et erat, quæ ἡ μεγάλη dicebatur. Horologium. εἰ ἔν ἐστι κυριακὴ, ἢ δεσποτικὴ ἑορτὴ, ἢ ἅγιος ἔχων μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται ὅτως τὸ πᾶσα πνοὴ. Iterum alibi. εἰ δὲ ἐστι τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα δοξολογίαν μεγάλην, &c. Philotheus de Inſtit. Diacon. ὁμοίως καὶ εἰς ὄρθρους καθ' ἃς ψάλλεται μεγάλη δοξολογία.

ΔΟΞΟΤΗΣ.

Δοξότης. Pro, τοξότης. Corona pretioſa. δοξότης. *Sagittarius.* τοξότης.

ΔΟΡΑΧΗ.

Δορχὴ. Vox ignota. Occurrit apud Myrepſum lib. De Vnguentis, cap. LXXXIX.

ΔΟΡΥΔΡΕΠΑΝΟΝ.

Δορυδρέπανον Haſta falcata. Hero in παρεκβολαῖς. τῶν δὲ κριῶν τυπτόντων ἐνεργῶς τὰ τείχη, καὶ τῶν δορυδρεπάνων ἀποσυρόντων τὰς ἐπάλξεις, &c.

ΔΟΥΚΑΙΝΑ.

Δοῦκαινα. *Ducissa.* Vxor ducis. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. πρὸς μέγιστον ἀρχεῖον ἡ δοῦκαινα ἐυφροσύνη ἄραζα ἤλαυνε.

ΔΟΥΚΑΣ.

Δοῦκας. *Dux.* Ex Italico, *Duca.* Codinus De Offic. ὁ ἀμηρᾶλι& ὑπὸ τὸν μέγαν δοῦκαν ἐυρίσκεται. Nicetas in Man. Comneno, lib. I. μέγαν δοῦκαν προσαλλόμενο& τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν κοντοστέφανον. Et exſtat epiſtola Euſtathij præfixa Commentarijs in περιήγησιν Dionyſij, in cuius inſcriptione eſt. πρὸς τὸν πανσεβέστατον δοῦκαν κύριον ἰωάννην. Anonymus De bello ſacro.

ὡσαύτως καὶ οἱ ἐυγενεῖς δουκάδες καὶ κοντάδες.

Synodus Florentina. καὶ οἱ μεγάλοι αὐθέντες, καὶ ῥηγάδες, καὶ δουκάδες, καὶ ἕτεροι αὐθέντες.

ΔΟΥΚΑΤΟΝ.

Δουκάτον. *Ducatus.* Præfectura. Ductus. Conſtantinus Porphyrogenneta Thē. Orient. I. εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δουκάτα, καὶ τὰς καλουμένας κονσιλιαρίους. Item De Adminiſtrat. Imp. ἡ καλαβρίας στρατηγὶς δουκάτον ἦν τὸ παλαιὸν τῆς στρατηγίδ& σικελίας. Philippus Preſbyter Commēt. in Iob. lib. II. cap. XXVIII. *Pro certo ſcias Deus, quòd hæc*

hæc ſapientia properet, cui etiam ipſe ducatum præberet. Sedulius Scotus in epiſt. ad Rom. cap. II. *Libet inquirere quare Moſes ipſe, qui legem circumciſionis patribus a Deo datam, & ſibi toties inculcatam refert, toto ducatus ſui tempore neminẽ circumcidi voluerit.* Occurrit quoque apud Apuleium, & alios. Eſt etiam nũmus aureus, ex Italico, *Ducato.* Beſſariõ in epiſtolâ, quæ exſtat apud Phrãzen lib. III. cap. XXVII. ἔταξεν ἵνα δίδωνται καθ' μῆνα τοῖς αὐθενλοπέλοις δηνάρια τριακόσια, ὥσπερ ἐδίδω καὶ τῷ ἁγίῳ τῷ λεπότη. Et habes illic pluries. Conſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij.

καὶ μεῖ' αὐλὸν ἐχρίκησιν ἔδωκεν τῶν ἀνθρώπων,
ὁπποῖ ἐκεῖν ἠβρεθὴ τὸν ῥῆγα νὰ τὸν φέρη,
νάχει ἑκαλὸν ὁλόχρυζα δηκάτα εἰς τὸ χέρη.

ΔΟΥΚΑΤΩΡ.

Δηκάτωρ. *Ductor.* Leo Tactic. Conſtitut. VIII. ἐὰν, ὡς εἰκὸς, ἐν ἀγνώστοις τόποις ἡ ὁδοιπορία γίνεται, καὶ ἀπαρεισιν ἐντόπιοί τινες δηκάτορες, ἀποστέλη τὰς μινζοράτορας. Gloſſæ. *Ducator.* ἀγὸς. πομπεύων.

ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΙ.

Δηκωνάριοι. *Ducenarij.* Exactores tributorum. Vide l. *ducenarij* I. C. De Exact. Trib. Etiam agentes in rebus, erantque quadraginta octo, redacti in eum numerum â Zenone, cũius Reſcriptum exſtat tale in l. *matriculam.* 3. C. De Agent. in Reb. *Matriculam agentium in rebus à tuâ celſitudine confectã admittentes, iubemus, ne ducenarij plus quàm quadraginta octo in cingulis habeantur in poſterum.* In epiſtolâ Synodi Antiochenæ, apud Euſebium Hiſtor. Eccleſiaſt. lib. VII. cap. XXX. καὶ δηκωνάριον μᾶλλον ἢ ἐπίσκοπον θέλων καλεῖσθαι, καὶ σοβῶν κατὰ τὰς ἀγορὰς, καὶ ἐπιστολὰς ἀναγινώσκων, καὶ ὑπαγορεύων ἅμα, καὶ δορυφορούμενον. Photius in Bibliothecâ. βασιλεύοντων ῥωμαίων δεκίου καὶ ἁλικιανοῦ περέννιου δηκωνάριον πεσσαγμα λαβὼν παρ' αὐτῶν, πάντας τοὺς αὐτοῦ ῥώμην ἐπὶ τὰς πέριξ ἐπαρχίας χειοτονὴς βαρυβάτας βασάνοις καὶ πικραῖς τιμωρίαις ἀδωλολατρεῖν ἐβιάζετο.

ΔΟΥΚΙΚΟΣ.

Δηκικὸς. *Ducalis.* Nicetas in Man. Comneno, lib. III. παρελύθη τῆς δηκικῆς ἀρχῆς τῆς βεμνιτζόβης καὶ βελεγράδων. Etymologici Auctor. ζηνιάριον τῆς δηκικῆς ὑπάρχων τάξεως λατίνων φωνῇ. In Conſtitut. Man. Comneni. διορίζεται διὰ τῆς παρούσης πεσσάξεως, μηκέτι τῶν πόλεων, ἢ ἀναγραφὰς, &c.

ΔΟΥΛΑΜΑ.

Δηλαμὰ. Veſtis interior. Exſtat in Turcograecâ Cruſij.

ΔΟΥΛΑΠΠΙΝ.

Δηλάππιν Colus. Gloſſæ Græcobarbaræ. τῷ ἠλακάτῳ, ἤγουν τὸ δηλάππιν, ἢ τῷ ῥόκαν.

ΔΟΥΛΕΥΤΑΔΕΣ.

Δηλευτάδες. Servi. Famuli. Anonymus De nuptijs Theſei.

τότες οἱ δύο ζικόθηζαν οἱ ἔμνοσοι ζυντρόφοι.
ἀπελὰ λογια τὰ γλυκὰ αὐλῶν τῶν δηλευτάδων.

Gloſſæ

Gloſſæ Græcobarbaræ. διακόνες. δῆλες. δηλευζῶδες.

ΔΟΥΛΕΨΗ.

Δηλέψη. Servitium. Servitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. βαζιλικαῖς ὑπηρεσίαις. ἢ ταῖς δηλέψαις ταῖς ἀφενλικαῖς.

ΔΟΥΜΑΚΗΣ.

Δεμάκης. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXI. εἰ δὲ ἴδη ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐξαζιατὴς, ὅταν λύεγκαν αὐλῷ χοῖρον ἔχονζα δίκλιν κελῦ δημάκλιν, ἐυρήσει ἐχθρὸν πολύφλεκτον δημάλον, ᾧ ἀκολυθεῖ ὁ φλῦτ@ αὐλῦ. Viri docti interpretantur, *caudam*. Aſſentior. quippe favent interpretationi poſtrema verba Achmetis. Auctor Hiſtoriæ Apollonij Tyrij.

καὶ πῆρε σαὶ φαρηγοείαν, καὶ αὐάφαλψη δημάκη.

ΔΟΥΝΑΒΙΣ.

Δάναβις. Danubius. Fluvius notiſſimus. Ex idiomate Germanico, quibus vulgo *Donaw* dicitur. Anthologium. κατ' αὐτῖν@ ὁ μέγας εἶχε ποτὲ πόλεμον εἰς τὸν δάναβιν ποταμὸν καὶ τὰ τῶν Ζκυθῶν.

ΔΟΥΞ.

Δοὺξ. *Dux*. Heſychius. δοὺξ. ἡγεμὼν. ἄρχων. Procopius De Ædific. Iuſtiniani, lib. III. τραλιανικὸς καβαλόγος τῇ δὲ ἰδρύζαλο, εἰς δὴ ἄρχοντα εἰζαεὶ ἐφιζάναι διώρισεν, ὃν ῥωμαῖοι δοῦκα τῇ λατίνων καλοῦσι φωνῇ. Zoſimus lib. II. ἐφεζώτων τοῖς ἁπαλαχοῦ τραλιώταις ἑνὸς μόνον ἑκαλοῦ ἄρχων χιλιάρχων, ἀλλὰ τῶν λεγομένων δηκῶν. Incertus Auctor apud Etymologicographum. δοὺξ δὲ πρῶτον ὑπὸ ῥωμαίων ἐκλῳθεὶς καὶ τὸν μιθριδατικὸν πόλεμον. Erant item in provincijs ita appellati, qui vim prohiberent. Itaque Baſilic. Eclog. VI. Tit. eſt, περὶ δυκὸς, ἤτοι βιοκωλύτε λυκαονίας τ λυδίας. Et de ijs intelligendis Codinus De Orig. Conſtantinop. ἔχραψε δὲ τ τοῖς τρατηγοῖς, καὶ τοπάρχαις, τ ζατραπαις, τ δυξι, τ πᾶζι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀρχηγέταις τ βαζιλικῶν θεμάτων. Omnes antecedebat, ὁ μέγας, quippe qui dignitate primus à Cæſare; & ut Magnus Domeſticus terrâ, ita hic mari primas tenebat, & ſub ſe habebat Magnum Drungarium claſſis, Amiralium, Protocomitem, Drungarios, & Comites. Codinus De Offic. ὥπερ ὁ μέγας δομέσικ@ εὐρίσκεται εἰς τὸ φωταπὸν ἄπαν κεφαλὴ, ὕτω καὶ καλὰ θάλαταν ἔτ@. (ὁ μέγας δὲ ξ) ἔχει ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρυγγάριον τ ζόλε, τὸν ἀμπεράλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τὰς δρυγγαρίας, καὶ τὰς κόμητας. Clarum exemplũ videmus apud Niceram in Man. Comneno, lib. II. ὕτω τοίνυν καὶ ὡς ᾤετο καλῶς τὰ καλὰ τὸν σικελικὸν πόλεμον παρασκευασάμενον αὐάγκαζε μὲν τὸν ζόλον τοῖς ἐρέταις καὶ κελευσαῖς λύζαζι τὰ παρχήσια, μέγαν δᾶκαν ποιβαλλόμενο@ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν κοῦρζέφανον. Et mox. ὁ μέγας δομέσικ@ ἰωαάννης τῆς τριπαρχίας ὑπιλαμβάνεται, ἐχ ὥζε τ μέγας δοὺξ ὀνομάζεθαι, ἀλλ' ὅζον τ ζόλε ἐξηγεῖθαι. Sed non cõſtitit ei hæc dignitas, nam ab Andronico juniore prælatus ei fuit Magnus Domeſticus, ut oſtendi ſupra in δομέσικ@. Hæreditarium autem τ μεγάλε δυκὸς nomen accepit à Conſtantino Magno Atticæ princeps, ut teſtatur Gregoras lib. VII. Inde, inquit. καὶ τὸν τῆς ἀτλικῆς καὶ ἀθλων ἀρχηγὸν αὐτὶ μεγάλε δυκὸς δᾶκα καλῦσι τ ἀθλων. Ergo poſteà non obtinuit, & ſimpliciter Dux dictus fuit. Apud Godefridum Villahardovinum

lib. III. corruptè vno vocabulo *Megedux* appellatur. *Et ce eſtoit li Megedux, l'Empereor de Conſtantinople, qui bien avoit cinq cens chevalier de Grieves.* VVilhelmus Tyrius De bello ſacro, lib. xx. cap. XIV. *Miſit autem cùm claſſe de ſuis principibus Megalducas conſanguineum ſuum, quem univerſis præfecit.* Iterum lib. XXII. cap. XI. *Alexius Megalducas, qui claſſi erat præfectus.*

ΔΟΥΠΛΑ.

Δοῦπλα. *Dupla.* Scholiaſtes Harmenopuli, lib. I. Tit. IX. Ὁ ἀγωγὴ εἶναι ταύτας ἀναγκάζεσαν τὸν πρώτιμον δεφενδεύειν, καὶ ἐπερωτᾶσθαι τιμὴ δοῦπλαν.

ΔΡΑΓΑΤΗΣ. ΔΡΑΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Δραγάτης. Advena. Cuſtos. In Lexico Stephani. γηώρας, φύλακας, δραγάτας, ἢ μετοίκους, ἤγουν παροίκους. Anonymus de Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ὃς ἦν τῇ κάτρᾳ βασιλεὺς, καὶ τῆς δεπτόινης ὅλου,
καὶ τῶν χαρίτων κηπουρὸς, τῆς καλλονῆς δραγάτης.
καὶ τρυγητὴς τῶν ἡδονῶν. —

Hinc δραγατεύειν. Cuſtodire. Apud eundem.

βλασφολογήσει τὸ καλὸ, καὶ δραγατεύσει τοῦτο.

ΔΡΑΓΓΑΙΑ.

Δραγγαία. *Tragæa.* Occurrit apud Myrepſum, lib. De Antidotis, cap. LXXVIII.

ΔΡΑΓΟΜΕΝΟΙ. ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΙ.

Δραγόμενοι. ſive δραγουμάνοι. Interpretes linguarum exoticarum. Malaxus in Hiſt. Patriarch. μόνον εἶχε δραγουμάνον ὁπῶς ὁμίλιε. Beſſarion in epiſt. quæ exſtat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. πρῶτον ὁ ἰατρὸς, δεύτερον ὁ διδάσκαλος ἕλλιν, τρίτον ὁ διδάσκαλος λατῖνος, τέταρτον δραγουμάνος. Godefridus Villahardovinus Hiſt. Conſtantinop. lib. IV. *Si ſen entra in vne chambre, & nemmena avec lui que l'Empereris, & ſon chambrier, & ſon drugemenz.* Et hi quidem in aulâ Imperatoris plures erant numero, ſuo quiſque ordine, ac loco; & qui primus inter illos, ὁ μέγας διερμηνεύτης dicebatur. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ μέγας διερμηνευτὴς πρῶτος ἐστὶ τῶν ἑρμηνέων, ὡς κοινῶς ὀνομάζουσι δραγουμάνους. Et dignitas hæc ſanè honorata erat, & ad legationes quoque adhibebatur. Obſervo apud VVilhelmum Tyrium de bello ſacro, lib. XVIII. cap. XXX. *Adſunt Imperatoris Conſtantinopolitani legati: primus, vir illuſtris, Guido Stephanus, eiuſdem conſanguineus; ſecundus maximus palatinorum interpretum, Triſillus, homo vafer, & pro negotijs imperialibus valdè ſollicitus.*

ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Δραγουμανίζειν. Interpretem agere. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. αἰχμάλωτος, ὃς τοῖς ἐκ τῆς διαλέκτου ταύτης τῷ βασιλεῖ ἐτύγχανε δραγουμανίζων τὰ ἰωνικὰ γενόμενος.

ΔΡΑΚΟΝΑΡΙΟΣ.

Δρακονάριος. *Draconarius.* Signifer. Leo Conſtitut. III. βανδοφόρους, ἤγουν δρακοναρίους. Modeſtus de vocab. rei milit. *Signiferi, qui ſigna portant, quos nunc draconarios vocant.*

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΝ.

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Δρακόντειον. *Draco.* Vexillum cùm effigie draconis. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ἄλλο δρακόντιον καὶ ἕτερον δὲ τῶ βασιλέως ἔχον τήλιν ἔφιππον. Et ab Aſſyrijs acceperunt Conſtantinopolitani. Codinus idem alibi ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἀσσυρίων, τό τε χαρσάνικον, τό τε καββάδιον, καὶ τὸ δρακόντειον φλάμβλον. Draconem in eo fuiſſe & nomen ſatis indicat, & ex Etymologico clarum eſt. Σημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα, καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. ἃ κοντοῖς ἤρτηται, ἀετῶν, ἢ λεόντων, ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα, καὶ πολυτελέσι λιθαρίοις κεκαλλωπισμένα, ἑκάστη τῶν τάξεων ἐπιδεικνῦται. Ionas De Cultu Imag. II. *Labarum, quem dicunt draconem, in ſpeciem crucis dominicæ exaptat.* Modeſtus De Vocab. Rei Milit. *Dracones etiam per ſingulas cohortes à draconarijs feruntur ad prælium.* A δρακόντειον autem eſt δρακοντειοφόρος. Signifer. Gloſſæ veteres Græcolatinæ. δρακοντειοφόρος. *Draconarius.*

ΔΡΑΚΟΣ.

Δράκων. *Draco.* Corona pretioſa. δράκων. *Draco.* δράκωνος.

ΔΡΑΠΑΝΗ.

Δραπάνη. Corona pretioſa. δραπάνη. *Falx.* δρεπάνη.

ΔΡΙΜΥΤΑΤΗ.

Δριμυλάτη. Herbę genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. XLV. κυπήρε, & μόχε, & βολάνης δριμυλάτης καλυμμένης, & οἰναν θης ὑγρᾶς.

ΔΡΙΦΟΣ.

Δείφων pro δίφρος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. IV. βαρβαρίζωντις ἐλέγχεται, ἢ πλεονασμῷ, αἰχίνε, αἰχίνες. κοιμᾶ, κοιμᾶζαι. τοιῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρέμβνον φαύλως, κοῖλον, κόϊλον. ἢ μεταθέσει. κρόταφον, κόταφρον. δίφρον, δείφον. Tamen Syracuſanos ita olim dixiſſe teſtatur Etymologici auctor. Heſychius Dorienſibus tribuit. δλρίφον, τὸν δλίφρον δλωελᾶς, καὶ ἐυσόχι. Ita corrigo. Hinc compoſitum τοιχοδλρίφων. Apud Anonymum De Reb. Bell.

ΔΡΟΜΑΞ.

Δρόμαξ. Gloſſæ Græcolatinæ. δρόμαξ. *Currax.*

ΔΡΟΣΑΤΟΝ.

Δροσάτον. Mutilatum eſt, pro ὑδροροσάτον. Aqua roſacea. Apud Myrepſum De Antidotis, cap. XII. περδικαίας, καὶ δροσάτε. Iterum cap. CXLIX. ζαχάρεως, καὶ δροσάτε τῶν ῥόδων. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LXXXVII. ποτίζουσες αὐτὸν ὑδρόμελι, ἢ δροσάτον. Alibi ὑδροσάτον, & ὑδροροσάτον, ſcribitur.

ΔΡΟΣΑΤΟΣ.

Δροσάτος. Anonymus De nuptijs Theſei.

χαιτωμβύλαις, κ' ἐμορφαῖς, κυρτέσαις, & δροσάταις.

Iterum alibi.

— ἐλένῳ τῷ δροσάτῳ.

ὅπε τῷ ἔκλειψα ἐγὼ τῷ ἐμορφία γεμάτῳ.

Hinc compoſitũ κοκινοδροσάτος. Apud eundem.

κὲκ τῷ ἐμηλίαν τῷ λαμπρὸν τῷ κοκινοδροσάτῳ.

ΔΡΟΣΙΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Δροσιοβότανον. Betonica. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis, cap. XI. Scholiastes. δροζιοβότανον, ἡ βετονίκη,

ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΣ.

Δρουγγάριος. *Drungarius.* Præfectus drungi. Basilacas in Monodiâ. τῷ εὐγενειανῷ ἐπιταφιάσαντος πανσεβῶς μέγαν δρουγγάριον κύριον στέφανον τὸν κομνηνὸν. Ioannes Tzetzes Var. Histor. Chiliad. v.

ἀφ' ἧς ὁ περιώνυμος ὁ μέγας κωνσταντῖνος,
ὁ μέγας ὁ δρουγγάριος, εἷς ζεβαστὸς ἐν βίῳ

Vbi ineptit vehementer interpres vertens, *Magnus Hodrungarius.* Et erat ex præfectis classis, vt scimus ex Codino De Offic. Sed drungarij, qui τῷ μεγάλῳ nomine ornabantur, duo erant, ὁ τῆς βίγλης. & ὁ τοῦ στόλου: quorum postremus imperabat Amiralio, Protocomiti, Drungarijs alijs inferioribus, & Comitibus, ipse soli magno Duci subiectus. Accipimus ex istis Codini verbis. ὥσπερ ὁ μέγας δομέστικος εὐρίσκεται εἰς τὸ φοσσάτον ἅπαν κεφαλή, ὅτως καὶ ἐπὶ θαλάσσης ὅτος. (loquitur de magno Duce.) ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηρᾶλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας. Et præfectura quidem hæc navalis primitus fuit, sed postea quoq; ad militiam terrestrem translata est. Leo in Naumach. καὶ τὸ ὁμοίωσιν τοῦ βασιλικοῦ πλοίου καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλοῖμοι στρατηγοὶ δρουγγάριοι ἐκαλοῦντο πότε τοῖς ἄνω χρόνοις, ὑπ' αὐτοὺς κόμητες μόνον καὶ κένταρχοι. ἀλλὰ νυῦ εἰς στρατηγίδαν ἐκάστη τῶν δρουγγαρίων ἀρχὴ ἀναβέβηκε, καὶ ὅτω καλουμένη ταῖς στρατηγικαῖς καταμερίζεται τάξεσιν. Et sic in exercitu erat, ὁ μέγας δρουγγάριος τῆς βίγλης. Eiusque munus, constituere excubias ex præscripto magni Domestici. Codinus ostendit. πρὸ τοῦ πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, ἀπερχόμενος ὁ τῆς βίγλης μέγας δρουγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς πρὸ τοῦ μεγάλου δομεστίκου πρόσταξθη. Corrigendus autem est Luitprandus in Legat. *Drungaris enim sub cuius manu navium est omnis potestas, recedente sancto Imperatore, curam tui aget.* Hodiè editur, *Delongaris enim.* Corruptissimè. *Drungaris*, est δρουγγάρης, pro δρουγγάριος: vt σιλεντιάρης, σιλεντιάριος. & infinita talia.

ΔΡΟΥΓΓΟΣ. ΔΡΟΥΓΓΙΣΤΗΣ.

Δροῦγγος. *Drungus.* Globus militum. Glossæ Basilic. δροῦγγος, τὸ σύνταγμάτων, ἤτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κομήτων συγκείμενον πλῆθος. Codinus De Offic. idem indicat. τὸ τοῦ πρωτοκόμητος, θαλάσσιόν ἐστιν. εὐρίσκεται δὲ ὅτος τῷ ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ πάντων κομήτων πρῶτος. καὶ τὸ τοῦ δρουγγαρίου ὡσαύτως, ὁ πρῶτος θαλάσσιος. δρούγγος πόσοτης τοσούτων πλοίων ἑρμήνευσαι, ἧς ἡ ἀρχὴ ὁ τοιοῦτος δρουγγάριος. Vopiscus in Aureliano. *Omnium gentium drungos, vsque ad quingenos homines, in triumphum duxit.* Alia interpretatio est apud Epiphanium. κατὰ Φρυγασῶν. δροῦγγος μυκτήρ, ἤτοι ῥύγχος καλεῖται.

ΔΡΟΥΠΑΤΑ.

Δρουπάτα. *Druppa.* Suidas. τὴν ἐν δένδρῳ πεπαυθεῖσαν ἐλαίαν γιγέριμον ἐλαίαν, παρ' ἡμῖν δρεπάδαν. Corrigo γερόντιμον

ρημον ἔλεγον, παρ' ἡμῖν δροῦπαν. Nam, *Druppa*, dicunt Latini. Glossæ Latinogræcæ. *Druppa*. γεργέρμ@. ἐλαία μέλαινα.

ΔΡΟΧΙΑ.

Δροχιὰ. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀναπνοή. πνοή. ὀπνή. δροχιὰ*. Iterum alibi. *δροσία. δροζοβόλισμα. δροζοβολία. δροχιὰ*.

ΔΡΥΜΟΝΑΣ.

Δρυμόνας. Pro, δρυμών. Corona pretiosa. *δρυμόνας*. *Quercetum*. *δρυμών*.

ΔΥΕΙΡΜΟΝ.

Δύειρμον. Vide εἱρμὸς.

ΔΥΚΤΗ.

Δύκη. Pro δίκτυον. Rete. Corona pretiosa. *δύκη*. *Rete*. *δίκτυον*.

ΔΥΝΑΜΑΡΙΟΝ.

Δυναμάριον. Locus munitus. Castrū. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ ὅλαις γὰρ ὁρμήσαζι καὶ πᾶν τὰ δυναμάρια.

ΔΥΝΑΜΙΣΙΣ.

Δυνάμισις. Augmentum. Incrementum. Corona pretiosa. *δυνάμισις*. *Augmentum*. *αὔξησις*.

ΔΥΝΑΜΩΜΑ.

Δύνάμωμα. Statumen. Firmamentum. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀζφάλσαι. στερώματα. δυναμώματα*.

ΔΥΝΑΜΩΝΝΕΙΝ.

Δυναμώνειν. Glossæ Græcobarbaræ. *ὀξύνεζαι. δυναμῶζαι. δυναμώννεζαι*.

ΔΥΣΠΥΡΓΙΑΝ.

Δυσπυργιᾶν. Aegrè ferre. Offendi. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀφορμίζει. ἢ μανίζει. ἢ δυσπυργιᾶ*.

ΔΥΣΩΜΙΑ.

Δυσωμία. Pro, δισωμία. Vterque humerus. Orneosophion. *αἱ δυσωμίαι αὐτῶ πολλαὶ εἰσι*. Occurrit illic pluries.

Δ Ω.

Δὼ. Pro, ἐδῶ. Vide illic.

ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ.

Δωδεκαήμερον. Tēpus à Natali Christi, vsque ad Epiphaniam. Nos *Duodecim noctes*. vulgo appellamus. Balsamon in Resp. ὑπέξελέμοι τὰς τεσσάρας, καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀποκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακαινισίμου, καὶ τῶ δωδεκαημέρου. ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατ@ ἀκινδύνως καταλύομεν, ὅτι καὶ τὸ δωδεκαήμερον νηστεύουσιν οἱ ἀρμένιοι διὰ τὸν ἀρτζιβέριον. Typicum Sabæ. τά τε σάββατα καὶ τὰς κυριακὰς πάσας ὁμοίως πρὸς ἐν κάθισμα συνολογοῦμεν, ἐ αὐτῶ τῶ ἑβδομάδα ὅλην τῆς τυρινῆς, καὶ τὸ δωδεκαήμερον ἓν κάθισμα. Et solenne tunc convivium Imperator præbebat, nisi in luctu aliquo versaretur. Cedrenus. διὸ ἐ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χορὸς σύμπαν@ προῆλθε, καὶ τὰ ἐξ ἔθους κλητόρια τῶ δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν δέδωκε τοῖς πτωχοῖς. Ita corrigo: hodiè perperam editur, κτητόρια. Vide infra, κλητόριον.

ΔΩΚΑΝΟΝ.

Δώκανον. Decipula. Extat apud Crusium in Turcogræciâ.

ΔΩΝΑΤΙΚΟΣ.

Δωνατικὸς. *Donaticus*. Suidas δωνατικὴ, διάδοσις ἢ διδομένη παρὰ τῶ βασιλέως τοῖς στρατεύμασιν. Intelligit *Donativum*.

ΔΩΡΑΚΙΝΑ.

Δωρακινὰ. *Duracena.* Florentinus Geoponic. lib. x. Τὰ δωρακινὰ χαίρει ὑδρηλοῖς χωρίοις. Corrigendæ Gloſſæ Græcolatinæ. δωράκινον. *Duracinum.* Hodiè editur, δωράσινον.

ΕΒΓΑ.

Ἔβγα. Ortus. Vide infra, ἔυγα.

ΕΒΓΑΡΜΑΝ.

Ἐβγαρμαν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔκβαλμα. ἔβγαρμαν. ἄλειμμα. ϖερισάλατμα. Scribitur etiam ἔυγαρμαν. Vide infra.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἑβδομάδα. Pro, ἑβδομὰς. Accuſatiuus, pro nominatino; quod frequens Græcis poſterioribus. Typicum Sabæ, cap. XLVI. δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὕτως γίνεται ἡ ἀκολυθία τῦ ὄρθρυ καθ' πᾶσαν τὴν ἑβδομάδαν τῆς διακαινισίμυ. Anaſtaſius Cæſarienſis epiſcopus De Artziburio. ἔϛω γινώσκων ἀσφαλῶς ϖᾶς χρισιανὸς ὅτι λελυμμένα ἀπὸ τῶν κανόνων ἐξ ἑβδομάδας εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ.

Ἑβδομαδάριος. *Hebdomadarius.* Coquus monaſterij. Regino Chron. lib. II. *Accidit autem, ut, iuxta quod mos eſt, ad coquinæ officium hebdomadarius deputaretur.* Ratio nominis, quia ſinguli monachi per vices ſuam quiſque ſeptimanam operam hanc monaſterio præſtabat. Caſsianus De Reg. Cænob. Ægypt. ϖρὸς τύτοις καὶ ἑβδομάδας ἐν διαδοχῇ οἱ ἀδελφοὶ ποιῆζιν ἔν τε μαγειρείοις καὶ τοῖς ἄλλοις καθήκυσιν. Hinc poſteà. ἐν τῇ ἑβδομάδι τινὸς ἀδελφῦ ϖαρὼν ὁ οἰκονόμος, &c. Et rurſum. καὶ ἐγκαλέσας ϖολλὰ τῷ τλὼ ἑβδομάδα ϖεπισευμμένῳ ἀδελφῷ ἔδωκεν ἐπιτίμιον. Hinc in Reg. S. Benedicti. *Egredi de ſeptimanâ*, id eſt, Hebdomadarij munus deponere. Hildegardis in Explicat. Reg. *Egreſſurus de ſeptimanâ ſabbatho munditias fecit, ſcopis ſordes & puluerem, vbi neceſſe fuerit, extergendo.*

ΕΒΔΟΜΑΡΙΟΙ.

Ἑβδομάριοι. *Hebdomarij.* Iuvenes qui per vices ſeptimanatim cubiculum Imperatores cuſtodiebant. Vt ſciamus autē vniverſum hunc ordinem, plenius pertractabo. Ad cuſtodiam ſacri cubiculi erant iuvenes ἑβδομάριοι appellati, ut iam dixi; quibus maiores οἱ κοιτωνάριοι, ſive κυβικυλάριοι, ſupra hos erat iterum, ὁ ϖροκαθημένῳ τῦ κοιτῶνος, atque illo rurſus maior, ὁ ϖροκοιμώμενος τῦ κοιτῶνος. Haurimus ex Codino De Offic. ὁ ϖροκοιμώμενος τῦ κοιτῶνος εὐρίσκεται κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι ϖαιδοπτύλων, καὶ τῶν κοιτωναρίων, ἔχων ὑπ' αὐτὸν καὶ τὸν ϖροκαθημένον τῦ κοιτῶνος. De hebdomarijs & cubicularijs habes in Conſtitut. 11. Baſilij Porphyrogennetæ. ἀφ' ἧς δὴ τῦτον εἰς τιμὴν ὁ θεὸς ἀνῆγεν ἑβδομαρίαν, εἶτα κοιτωνίτην, καὶ μετὰ ταῦτα ϖρωτοβεσιαρίαν. Anonymus De Caſtrametat. ὅϖισθεν δὲ τῦ ἀβεσιαρίυ, ἢ τῦ Φύλακος, καὶ καθεξῆς κοιτωνιτῶν, καὶ ἑβδομαρίων, καὶ λοιϖῶν διακονύντων οἰκείως τῇ βασιλικῇ ὑϖηρεσίᾳ. Chronicon Conſtantinop. καὶ ἐδίδου καθ' ἑκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς ὀϖοφάσεις. αὐτῶν δὲ τῶν ϖιτακίων τοῖς ἑβδομαρίοις ἢ κοιτωνίταις αὐτῦ. Quod ad τὸν ϖροκαθημένον attinet, meminit ejus quo-

quoque Actuarius, περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. XV. τῷ γάρ τοι προκαθημένῳ τῆ βασιλικῆ κοιτῶνι εἰς πρεσβείαν σελομένῳ ἀπὸ τὰς ὑπερορείας ζώθας &c. At τῷ προκειμωμένῳ mentio eſt etiam apud Cedrenum. Et Euagrius τὸν προεστῶτα τῶν βασιλικῶν κοιτώνων appellat, lib. IV. cap. II.

ΕΒΔΟΜΑΤΙΣΕΙΝ.

Ἑβδοματίζειν. Septennalia matrimonij celebrare. Amphilochius in Homil. περὶ ὑπαπαντῆς. ἐπεὶ ἔτη τῷ ἀνδρὶ ζωὴ ἐζήσεν, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς ἑτῶν ἑβδομάδα πληρώσασα, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τὴν αἰδημονικὴν ὁμιλίαν καταπαύσασα καλῶς ἑβδομάτισθη, καλῶς ἐβαβάτιζεν, καλῶς τὴν κυρίαν τῆς χάριτος κατέλυσεν.

ΕΒΙΣΚΗ.

Ἰβίσκη. Pro, ἰβίσκος. Ibiſcus. Althea. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. CXL. βοτάνην τὴν καλουμένην ἰβίσκην, ἥγουν ἀλθέαν, ἑψήσας μετ' ὕδατος.

ΕΒΟΔΙΑ.

Ἑβοδία. Suavis odor. Pro, εὐωδία. Conſtantinus in Hiſtor. Appollonij Tyrij.

ἄλλα τὴν φύσιν ἔχουσι, νάχαν τὴν μυροδία.

ἄλλα τῆς γεύσις ἔμπροσθεν, νάχαν τὴν ἑβοδία.

ΕΓΓΕΡΟΣ.

Ἔγγερος. Recens. Corona pretioſa.

Ἔγγερος. *Recens.* προσφατος.

ΕΓΓΩΝ.

Ἔγγων, Nepos. Pro, ἔγγονος. vt διάκων, πάτρων, Pro διάκονος, πάτρωνος. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. κατὰ διαδοχὴν ἦρξεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ πάλιν ὁ ἔγγων, καὶ ἕτως οἱ ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ οἱ καθεξῆς ἄρχοντες.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ.

Ἐγκαίνια. Feſta anniverſaria vrbium conditarum. Alexander Monachus De Invent. Crucis. τὴν δὲ ζεβάσμιον ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῶν ἁγίων τόπων, καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ προκυνητοῦ σταυροῦ ἀρίζαντο οἱ πατέρες βασιλικοῦ προστάγματος γίνεσθαι αὐτὰ ἔτος ἕκαστον. Codinus in Origin. Conſtantinop. Ἐν ἐνέᾳ μηνὶ τὸ τε χερσαῖον καὶ παράλιον τεῖχος μετὰ πλείστων οἰκοδομημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει δομηθέντων. ἀπαρτίζαντος τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ μαΐου μηνὸς τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως γέγονε, καὶ προηγορεύθη κωνσταντινούπολις. Nec Vrbium tantum, ſed & templorum dedicatorum. Ioannes Evang. cap. X. ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῇ σοᾷ τοῦ σολομῶντος. Calliſtus in Indice Sozomeni. περὶ τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις νεῶ, ὃν ὁ μέγας ἔκτισε κωνσταντῖνος ἐν γολγαθᾶ. καὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ. Diaconus in Iuſtiniano. *Poſt Iunio menſe facta ſunt encænia ſanctorum Apoſtolorum apud Conſtantinopolim.* Sed hæc αὐοίξια quoque, & ἐνθρονιασμοὶ dicebantur. Balſamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum, Reſp. XIII. ὁ μετὰ αὐτιμινσίου ἱερουργήσας, ἢ βαπίσας εἰς εὐκτήριον οἶκον, μὴ ἱερωθέντα διὰ ἐγκαινίων αὐοιξίων, καὶ τοῦ ζωηθοῦς ἐνθρονιασμοῦ &c. Fiebant autem vnctione ſancti vnguenti, & repoſitis ibi reliquijs Martyrum. Idem Balſamon Reſp. XXXVIII. διαφορὰ μεγάλη ἐστὶν ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν διὰ ἐγκαινίων αὐοιξίων,

ἀνοιξίων, καὶ ἐνθρονιασμῶ, χείσματός τε ἁγίας μύρε, καὶ ἀποθέσεως λειψάνων ἁγίων μαρτυρικῶν. De repositione reliquiarum apparet etiam ex Diacono, loco citato. *Facta sunt encænia sanctorum apud Constantinopolim, & recondita sunt* λείψανα *Andreæ & Lucæ Apostolorum, & transijt Menas episcopus cum sanctis* λειψάνοις *sedens in carrucâ aureâ Imperatoriâ lapidibus insignitâ, tenens tres thecas sanctorum Apostolorum in genibus suis, & ita encænia celebravit.* De vnctione est etiam locus in Responsis Ioannis episcopi Citri ad Cabasilam. εἰ πάνις δέ ἐστι μύρε ἔν τε τοῖς θείοις βαπτίσματι, καὶ ἐν τῇ τῶν ναῶν καθιερώσει, καὶ ἐν ἄλλῃ τότε χρήσει, τῷ εὐρισκομένῳ ὀλιγῳ μύρῳ συγκαταμίγνυσθαι ἔλαιον συγκεχώρηκε. Hæc porrò fieri non poterant nisi suspensis prius candelabris, Apparet ex Codini Orig. Constantinop. τελειώσασα δὲ τὸν ναὸν, ἔμελλε κρεμάζειν ταὶς χαλκαὶς αὐλύσεις, καὶ ταὶς λυχνίας, ὅπως ἐνθρονιάσῃ τὸν ναὸν, καὶ ἐγκαινίσῃ αὐτόν. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς ἰουστινιανὸς ἐφθόνησεν ἵνα μὴ περιλάβῃ, καὶ ἐγκαινιαθῇ περὶ τῆς ἁγίας σοφίας. καὶ παρήγγειλε παντὶ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ποιήσωσιν αὐλύσεις, καὶ κρεμάζωσιν ἐκεῖσε. ἡ δὲ βασίλισσα ἐποίησεν ἀπὸ μεταξήνης πλεκτὰ χοινία πίσει καὶ μόχθῳ. ᾗ κρεμάσασα τὰς πολυφώτους ἀργυρᾶς λυχνίας ἐνεκαίνισε καὶ ἐνεθρόνιασε τὸν ναὸν, περιλαβοῦσα τὸν μεγάλον ἐκκλησίαν.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΗ. ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ.

Ἐγκλειστὴ. Dies sepulti Servatoris. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπὸ τῶν μοναστηρίων μὲ, ἀπὸ τὸν ἐγκλειστῆς, καὶ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως. At ἔγκλειστοι dicebantur monachi, *Claustrarij*. Suidas in Iustiniano Rhinotmeto. ἐ θεόδοτόν τινα, ἔγκλειστον γενόμενα, καὶ τὰ θρακῶα μέρη τῆ γενῆ, τὸν δημοσίων λογιστὴν. Passim occurrit. Sic *Inclusi* apud Latinos. Anastasius Bibliothecarius in Agathone. *Ex presbyteris, & inclusis, in exilium in Romanam directi sunt civitatem.* Regino in Chron. *Horum adventum vir Dei Hospicius, qui apud Nicæam erat inclusus, sancto sibi revelante spiritu, longè ante prævidit.* Dodichinus. *Ecce quidam inclusus, cui nomen erat Petrus, in finibus Hispaniæ constitutus, claustris egressus totum commovit orbem.*

ΕΓΚΛΕΙΣΤΡΑ.

Ἐγκλείστρα. Cavea. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. XV. ἐαθίειν δὲ ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ κρέας θερμὸν. Et mox. ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ γὰρ ὠφελεῖ τὸ χοίρειον. Occurrit ibi pluries, scribiturque etiam ἔγκλειστον, & ἔγκλειστρον.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ.

Ἐγκόλπιον. Quod è collo gestabatur in pectore. Anna Comnena lib. III. ἐγκόλπιον χρυσῶν μετὰ μαργαριτῶν. In Synodo Constantinop. Act. v. ἐπιτέθεικε τοῖς ἡμετέροις ὁ βασιλεὺς τραχήλοις τὸ ἐγκόλπιον αὐτῶν. Occurrit quoq; pluries apud Ioannem Cantacuzenum in Histor.

ΕΓΚΟΥΣΗΤΟΣ.

Ἐγκυσῆτος, vel ἐγκυσᾶτος. *Inquisitus.* Glossæ veteres Latinogræcæ. *Inquisitus.* τεθραυμένος. Niceta ab hâc interpretatione discedit, & pro onusto vsurpat. in Man. Comneno, lib. v. περιγραφεῖας ποιοῦντες, καὶ ἐγκυσῆται ὄντες,

τες, τας ἀγκύρας ἀνέμησαν. Iterum, lib. VII. πλέοντες, καὶ πραγματείας ποιοῦντες εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας, ἐγκρατοῦς ὄντες, καὶ ἐκ τούτων κερδαίνοντες.

ΕΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἐγκύκλια. Literæ circulares. Eusebius Hist. Eccles. lib. VI. cap. XVIII. πολλὰς δὲ καὶ τῶν ἰδιωτικωτέρων ἐνῆγεν ὅπη τὰ ἐγκύκλια γράμματα. Evagrius lib. II. cap. VIII. ἐγκυκλίοις δὲ χρῆται γράμμασι λέων τῷ ἀνὰ τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ὅπισκόπων πρωτοθρόνῳ. Et mox, cap. IX. σύγκρατα δὲ καὶ ἐγκύκλια τούτοις τοῖς ῥήμασιν. Inde ἀντεγκύκλια. quibus contraria mandabantur. Idem Evagrius lib. III. cap. VII. ἐκεῖνοι δὲ αὖ ἐξαρνήσασθαι τὰ αὐτεγκύκλιά τε διαπέμπεσθαι ζωνισῶντα μὴ ἐν χαλκηδόνι συνόδου. καὶ ταῦτα μὴ ἃ φησιν αὐτεγκύκλια παρῆκεν ἐμπαθῶς τῷ ὅλῳ πραγματείαν συγγράψας. Niceph. Callistus in Indice. Φοβηθεὶς ὁ βασιλίσκος ἐναντία τῷ πρότερον γράψας ἐξαπέστειλεν αὐτεγκύκλια.

ΕΓΛΑΜΠΡΙΖΕΙΝ.

Ἐγλαμπρίζειν. Fulgurare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστράπτει. ἢ στράπτει. ἢ στράφτει. ἢ ἐγλαμπρίζει.

ΕΓΧΟΡΗΓΟΣ.

Ἐγχόρηγος. Codinus De Orig. Constantinop. ἐποίησε δὲ καὶ γάβρας ἐγχορήγους ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. Constantinus De Administr. Imp. τὸ αὐλὸ κάστρον ἔστε ἀπὸ βησάλων ἐστὶν ἐκλισμένον, ἔστε ἀπὸ ἐγχορήγε, ἀλλ' ἀπὸ λίθων τετραπεδίκων. Anna Comnena lib. III. λιμένι δὲ ἐγχορήγε καὶ μαρμάρων πάλαι τῶν χρόνων ᾠκοδόμητο.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Ἐγχώριοι. Militū quorundam appellatio. Synesius ad Anysium, epist. LXXVIII. ἀδὲν αὖ γένοιτο πενταπόλει λυσιτελέστερον, τοῦ τὰς ἀγαθὰς καὶ ἄνδρας ἐστρατιώτας ἐννιγάρδας τοσετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, ἃ τῶν ἐγχωρίων λεγομένων μόνων, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πώποτε καλῶ ζυμμαχίαν εἰς τὰς δέ τὰς τόπους ἀφίκοντο. Hi neque donatiua ab Imperatore, neque equos, neque arma accipiebant, & stipendium valde exiguum. Clarè est videre ex eiusdem epistolæ verbis sequentibus. δέονται γὰρ δὴ σοῦ μοὶ δὲ ἡμῶν, βασιλέως δὲ διὰ σοῦ δέησιν, ἵν' αὐτὸς ἡμᾶς ἐν' αὐλῶν σιωπώντων ποιήσασθαι, μὴ καταλεγῶσι τὰς ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις. ἀχρεῖοι γὰρ αὖ ἑαυτοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιντο, τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφῃρημένοι, εἰ μήτε ἵππων ἔξουσι διαδοχὴν, μήτε ὅπλων παρασκευὴν, μήτε διατάξει ἀγωνισταῖς αὐδρᾶσιν ἁρκέσουσιν.

ΕΔΙΚΟΣ. ΕΔΙΚΟΣΜΑΣ. ΕΔΙΚΟΣΣΑΣ.

Ἐδικὸς. Proprius. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ αὐτομολῆσαι ἕνι, νὰ προδώσῃ τινὰς τὲς ἐδικές τε πατελώτας. Occurrit illic pluries. Hinc composita, ἐδικοσμας. Meus, aut, Noster. Corona pretiosa. ἐδικόσμας. *Noster.* ἡμέτερος. Bessarion in Epist. καὶ μετὰ ταῦτα θέλησα μεριθεῖν μετὰ βελῆς ἐδικῆς μας εἰς ἐκείνες ὅπε θέλησιν ἀποφύειν. Alexius Rharturus Doctr. II. ἐὰν γῆν ἀδὲν σπέρεται, ἢ ἐὰν ἀδὲν τελειώννη, ἔναι σφάλμα ἐδικόσμας ἀδελφός. Item ἐδικόσας. Tuus. Vester. In neutro genere ἐδικὸν & ἐδικό dicebant; nam solenne illis ν finale in neutris abijcere. Inde & ἐδικόζας, pro, ἐδικόνζας. In Corona pretiosa. ἐδικόζας. *Vestrum.* ὑμέτερον. Et apud

Anonymum De bello ſacro.

καὶ εἰπέτας εἰς πληροφορίαν ἐκ μέρους ἐδικόμεν.

ΕΔΩ.

Ἐδλὼ. Corona pretioſa. ἐδλὼ. *Hîc* ἐνθάδλε. Sphachanes in epiſtolâ ad Meletium Monachum. ὅμως δ' ἀπ' ἐδλὼ ἕως αὐτῆ τί σε θέλω φῆσαι ἠσεν, τί σε θέλω δισλάξειν, ὅτι ἕνι εἷς θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. In cuius loci interpretatione valde ſe torquet interpres eruditus, Rudolphus Gualterus, & vel Adeth intelligendum cenſet prophetam Iſmaëlitarum; vel Huth, qui primus Iſmaëlitarum literas didicit. Debuerat vertere, *Verum tamen exinde in hoc uſque tempus*. Pro eodem etiam δλὼ truncatè dixerunt. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ δλὼ καὶ κεῖ γυείζουλας ἀπάνω κάτω βλέπει.

ΕΖΟΥΛΑ.

Ἐζυλα. Occurrit apud Myrepſum De Antidotis, cap. XXX. Et Gloſſæ ejus interpretantur τὴν χαμαίπιτυν.

ΕΙΔΟΙ.

Εἰδοὶ. *Idus*. Moſchopulus. εἰδοὶ, φησὶ ῥωμαίοις αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἡμέραι. Nicetas in Ioanne Comneno. εἰδοὶ μὲν Ἰαννουάριοι τὸν βασιλέα ἔλειψαν Ἰωάννην· ἐκ τῶν περσικῶν καμάτων τὴν πόλιν ἐπιστόντα. Sozomenus lib. VII. cap. XVIII. καὶ ταύτην εἶναι λέγουσι τὴν περὶ ὀκτὼ εἰδῶν ἀπελλίων. Corrigendus eſt Epiphanius κατὰ τοὺς αὐτοὺς. περὶ ἐξ ἰδῶν νοεμβρίων. Hodiè editur, περὶ ἐξ ἰνδῶν. Sed vide, quæſo, quàm inepta de nominis origine tradat Ioannes Tzetzes Chil. III.

ἐῶ κάλανδον, νόννον τε, καὶ τὸν εἰδῶν σὺν τούτῳ,
ὥνπερ τὸ ἐυεργέτημα ἡμέρας παρεχράφη.
ἐν χρόνοις αὐτωνίνου γὰρ ῥωμαίων ἠτίμηθέντων,
καὶ συγκλειαθέντων ἐν αὐτῇ τῇ γεραιτέρᾳ ῥώμῃ,
κινδυνεύοντων τε λιμῷ πάντων αὐαφθαρῆναι,
ἔτοι τὸν δῆμον οἰκόθεν ἔτρεφον τὸν τῆς ῥώμης.
ἡμέρας ὀκτωκαίδεκα κάλανδον καθ' μῆνα,
νόννου ἡμέρας δὲ ὀκτὼ, τὰς τέσσαρας εἰδὸς δὲ.

Et conſentit cum eo Bälſamon ad Concil. VI. Can. LXII. καλάνδας λέγεσθαι αἱ πρῶται δεκαἡμέραι τοῦ μηνὸς, νόννας αἱ δευτέραι, καὶ εἰδοὶ αἱ τρίται. ἐκλήθησαν δὲ ἔτως ἀπό τινων τριῶν ῥωμαίων μεγιστάνων ἀνδρῶν ἐν καιρῷ λιμοῦ τὸ καὶ περὶ τὴν ῥώμην ἀποθρεψάντων. Mirandum eſt Græcos illos tanta rerum Latinarum imperitiâ laboraſſe.

ΕΙΚΟΝΑ.

Εἰκόνα. Pro, εἰκὼν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβιλύκη. εἰκόνα. Sic *Icona*, apud Metellum in Quirinal.

His confinia iuncta
Diſcernuntur iconâ,
Quæ fert ſaxea ſuccus
Diſtentum ſatis, æquè
Saxi pondere durum.

ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Εἰκονοστάσιον. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. Φέρουσι μετὰ τὴν δοξολογίαν οἱ καισαρίται. Εἰσὶ δὲ τὰ εἰκονοστάσια, εἰς ὃ κρέμανται ἅγια εἰκόνες, τῆς τε χριστοῦ

ζεως τῦ χειρῦ, καὶ ἕτεραι τρεῖς ἢ τέσσαρες. Videre facile est quid fuerit.

ΕΙΛΙΤΑΡΙΟΝ.

Εἰλιτάριον. Volumen. Liber. Andreas Cæsariensis ad Apocalyps. cap. XVIII. ἠγάμεθα δὲ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ ζυνηθείᾳ χρήζασθαι τὸν ἀπόστολον, εἰλιτάριοις γὰρ οἱ εὐσεβεῖοι αὐτὶ τῶν παρ' ἡμῖν βιβλίων ἐκέχρωντο. Glossæ Basilic. ἡ ἐκ χαρτῶν, ἤγουν. τῆς ἐν εἰλιταρίῳ διαθήκης διακατοχή.

ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΣ.

Εἰρηνάρχης. Glossæ Græcolatinæ. *εἰρηνάρχης. Pacator. Irenarcha.* Michaël Syngelus in Encomio S. Dionysij. ὁ ὄντως ἀρχιπείμην & εἰρηνάρχης χριστὸς ὁ θεὸς πάλιν ὁμοφρόνως δοξάζοιτο. Basilic. Eclog. XXV. ἤγουν δανειστὴς τῦτο ποιήσει, ἢ εἰρήναρχος, & τῦτο δειχθείη, ὡσὰν τῦ ἄρχοντος τιμωρηθήσεται ζοφοδρῶς. Eius autem munus erat res territorij sui pacare, & pacem conservare; nominabaturq; à decurionibus, & à præsidibus provinciarum eligebatur. Apparet ex Codice Iustiniani, lib. x. Tit. LXXV. *Irenarchæ, qui ad provinciarum tutelam quietis ac pacis per singula territoria faciunt stare concordiam, à decurionibus iudicio præsidum provinciarum idonei nominentur.* Sustulerunt mox hunc morem Honorius & Theodosius, exstatq; eorum Rescriptum ad Anthemium præfectū prætorio Cod. Theodos. lib. XII. Tit. XIV. Appellatur quoque *Præfectus pacis*, eiusdem Codicis lib. II. Tit. XXX.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ.

Εἰρηνικά. Quæ diaconus extra tabernaculum dicebat, sacerdote secreto in tabernaculo orationem dicente. In Liturgiâ Chrysostomi. τῦ ἱερέως λέγοντος τὴν εὐχὴν μυστικῶς ἐν τῷ βήματι, ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ὁ διάκονος λέγει ἔξω τῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Et mox. εὐχομένῳ δὲ τῦ ἱερέως ὁ διάκονος λέγει ἔξω τῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Codinus De Offic. Aulæ Constantinop. καὶ μετὰ ταῦτα τῦ ἀρχιδιακόνυ τὰ εἰρηνικά, ὡς ἔθος, εἰπόντος, ὁ πρωτοσπαθαρίος αὐτοίξας τὴν θύραν διὰ χρὸς εἰσέρχεται ἕτός τε τῶν μυστῶν. Dicebantur etiam διακονικά. In Liturgiâ Præsanctificat. μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, ἵνα καὶ αὐτοὶ, λέγονται καὶ ταῦτα τὰ διακονικά, ἤγουν τὰ εἰρηνικά. Erant autem hæc εἰρηνικὰ nihil aliud quam preces pro pace; & quia variæ illorum formulæ, quas connectebant inter se, inde ζωσπαῖαι quoq; simpliciter vocabantur. Explicabimus fusè rem vniversam in illâ voce. Porrò hoc nomine etiam literæ dicebantur, quas Episcopi dabant clericis, inopiæ causâ in aliam proficisci vrbem, eiusque in clerum recipi volentibus: vel etiam, quæ ab archiepiscopis dabantur episcopis ad Imperatorem legatis, Can. XI. Syn. IV. εἰρηνικαῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἐπιστολαῖς οἱ πένητες ὁδεύετωσαν, ἀλλὰ μὴ ζυστατικαῖς. αὗται γὰρ τοῖς ἐν ἀπολήψει παρέχονται. Scholiastes. εἰρηνικαί εἰσιν ἐπιστολαί, αἱ ζωσπόροι τῶν ἐπισκόπων διδόμεναι τοῖς κληρικοῖς θέλουσι δι' ἔνδειαν εἰς ἑτέραν ἀπελθεῖν πόλιν, καὶ τῷ ἐκεῖ κλήρῳ καταλεγῆναι. ἢ καὶ αἱ τοῖς ἐπισκόποις ζωσπόροι τῶν ἀρχιεπισκόπων διδόμεναι πρὸς βασιλέα διά τινα χρείαν ἀπερχομένοις. Nicephorus Callistus in Indice Sozomeni. ἐπιστολὴ εἰρηνικὴ πρὸς τὸν μέγαν ἀνάστασιον. Eædem & ἀπολυτικαὶ dicebantur. Vide supra in illâ voce.

ΕΙΡΜΟΣ.

Εἱρμὸς. Hymnus, qui ante troparium canebatur. Ita autem dicebatur, quod reliquorum, quæ canerentur, conſequentia & ſeries ab eo duceretur. Hoc nos docet Simeon Archiepiſcopus Theſſalonicenſis, lib. de Templo, Sacerdot. & Myſtagog. Cedrenus. τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς κατήρχετο τὸ εἱρμὸς, τὸ λέγοντος, &c. Horologium. εἰ μὲν ἐστι κυριακὴ, τὸ, ἄξιόν ἐστι. εἰ δὲ μή ἐστι κυριακὴ, μετὰ τὸν εἱρμὸν ζωαπλῆ. Theodorus Prodromus in Can. Coſmiæ. τῇ τε ὠδῇ πρώτῃ παρακολάθως ἥρμοσας τὸν εἱρμὸν, καὶ ἅμα τῆς ἐν χερσὶν ἀποθέσεως ἐκ ἐξέσῃ τῆς σαυρικῆς παναγύρεως. In Eccleſiâ Romanâ *Tractus* dicitur. Lib. Cærimon. II. cap. XXXIX. *Dum cantatur tractus, clerici capellæ portant paramẽta ad locum vbi ſtant Cantores.* Iterum, cap. XLI. *Cùm Tractus dicitur, cantores tres parant ſeſe pro paſſione dicendâ.* Pontificale Romanum. *Dicitur deinde Alleluia cùm ſuo verſu & prima pars Tractus, quibus dictis ordinat presbyteros.* Occurrit pluries in Miſſali. Hinc δύφρμον, in quo duo εἱρμοὶ. Typicum Sabæ. cap. XXIX. ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὰ τριῴδια, καταλιμπάνομεν αἱ τοιαῦται ᾠδαὶ τῆς ὀκτωήχου, ἐπῳδὴ δύφρμόν ἐστι τὸ τριῴδιον. Triodium. εἰ δὲ δύφρμόν ἐστι τὸ τριῴδιον, καταλιμπάνομεν τὸ δύο κανόνων τὸ ὀκτωήχου τὰς ᾠδάς.

ΕΙΣΟΔΟΣ.

Εἴσοδος. Introitus in ſancta ſanctorum. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. κρατῶν ἓν ἀμφότερα ὁ βασιλεὺς, ἤγεν τὸν σαυρὸν καὶ τὸν νάρθηκα, προηγεῖται τῆς εἰσόδου πάσης. Anonymus in Quæſitis ad Nicetam Metropolitanũ Theſſalonicenſem. ὁ δευτεροζαμήλιος δεσπότης εἰ ὀφείλῃ ἐν τῷ καιρῷ τὴν εἴσοδον ζωσσοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ. Myſticã ſignificationem tradit Maximus Monachus in Expoſit. Liturg. cap. XVII. Erat autem duplex: vna ἡ μικρὰ dicta, altera ἡ μεγάλη. De priore ecce in Liturgiâ Chryſoſtomi. λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον δίδωσι τῷ διακόνῳ, καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τῆς θύρας τοῦ βορείου μέρους ἔρχονται εἰς τὸν ζωοθῆ τόπον, καὶ ποιοῦσι μικρὰν εἴσοδον, καὶ κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς. De alterâ Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Inſtituatur intra templum ſupplicatio, ſive proceſſio, quâ panis & vinum conſecranda in ſancta ſanctorum, ſive in tabernaculum ad altare primarium inferantur, quæ μεγάλη εἴσοδος appellatur.* Codinus. ἀρχομένου δὲ ψάλλεσθαι τὸ ὅπι τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ ζεμνῷ, ἐρχόμενοι οἱ ἐνδημώτεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦνται τὸν βασιλέα.

ΕΚΔΙΚΕΙΟΝ.

Ἐκδικεῖον. Secretum τῷ ἐκδίκῳ τῶν κληρικῶν. De quo infra ſatis. Vide σέκρετον.

ΕΚΔΙΚΟΣ.

Ἔκδικος. Defenſor. Erant hi numero quatuor. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. ad Cabaſilam. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι ὀφφίκια, ἅπερ μάλιστα τοῖς ἱερεῦσιν ἀρμόζουσιν. ὁ ὅπι τῶν κλήσεων, ὁ ὀρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἔκδικοι. Primus erat ὁ πρωτέκδικος, qui ſuſcipiebat captivos de clero in cauſis criminalibus, & de ijs iudicabat, providebatque ne quis ijs iniuriã faceret. Codinus De Offic. πρωτέκδικος, εἰς τὸ ἀναλαμβάνεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους καὶ κελλὴς τῶν ἐγκληματικῶν ἀποθέσεων. Auctor Anonymus De Offic. Protecdici. δεῦ ὑμᾶς, (ſermo eſt ad Protecdicum.)

cum.) εἴ τις τῶν πρεσβυτέρων ἢ διακόνων δίκλιν ἔξῃ μετὰ τινος, προσκαλεῖσθαι τὸν διεγκαλούμενον ἐκ τρίτης καὶ τὸν εἰρημένον τρόπον, ἢ μὴ ὑπείκοντα καθαδικάζειν. Exercebat autem munus ſuum in proſcenio templi maximi, quod eâ quoque ex re πρωτεκδικεῖον appellabatur. Licet colligere ex Niceta in Alexio Man. F. κάτεισιν εἰς τὸ προσκυνητὸν τῆς νεὼ, ὁ πρωτεκδικεῖον κικλήσκεται. Secundus defendebat cauſas cleri civiles, vti primus criminales; eratque primitus hoc munus Chartophylacis. Codinus. ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῶα διαταμάρια, κρατῶν τῶν ὅλων ἀποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν, ἔχων τοὺς γαμικοὺς ἀποθέτας. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς τῶν κληρικῶν ἀποθέσεσιν ἔκδικος. Tertius erat, ὁ τῆς βήματος. Balſamon eius meminit lib. De Chartoph. & Protecd. ὁ τοιοῦτος κανὼν ἐκπεφώνηται, ὅτε λόγος ἀκλῶ ἐκδίκων ὄντων ἀπὸ τῆς βήματος, λαϊκῶν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις δεδομένων ἑκάστοτε πρὸς ἐκδίκησιν. Et hoc munus ſuſtinebat Protopapa. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς, ἔκδικος καὶ πρῶτος τῆς βήματος. Quartus autem, ὁ τῆς ἐκκλησίας. Theodorus Anagnoſta Eccleſiaſtes, μακρὸς ὤν, τῷ πληγῷ καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ εὐφημίᾳ λαβὼν ἐκινδύνευσεν. VVarnefridus De geſt. Longobard. lib. III. cap. XXVII. *Nec non etiam Antonio iam ſene Eccleſiæ defenſore.* Maxentius in Reſp. ad epiſtolam Hormiſdæ. *Non ergo, vt iſte mentitur, populus, ſed defenſores Eccleſiæ eos exinde egredi compulerunt.* Et obſerva plures hos fuiſſe. Legitimus verò illis numerus conſtitutus ab Heraclio, vt eſſent x. Conſtat ex ejus Novell. De Num. Cleric. Munus verò illorum, adiuvare epiſcopos in pauperibus adverſus ditiorum ac potentiorū vim & tyrannidem defendēdis. Synodus Carthaginenſis, Can. LXXV. περὶ ἐκδίκων τῶν ἐκκλησιῶν ὀφειλόντων ἀπὸ τῆς βασιλέως αἰτηθῆναι, σύμπασιν ἔδοξεν αἰτῆσαι ἀπὸ τῶν βασιλέων διὰ τὴν πενήτων κάκωσιν, ὧν ταῖς ἐπαχθείαις ἀπαύστως ἡ ἐκκλησία παρενοχλεῖται, ὥστε ἐκδίκους τούτοις μετὰ τοῦ ἐπισκόπων προνοίας ἐπιλέγεσθαι κατὰ τῆς τῶν πλησίων τυραννίδος. Papias in Gloſſis. *Defenſores à Romanis pontificibus conſtituti ſunt Epiſcoporum adiutores, quibus honores inter clericos, ſicut & regionarijs, concedimus.* Et hi quidem quatuor ſunt, qui ἐκκλησιέκδικοι appellantur à Iuſtiniano in Edicto XIII. & Novellâ LVI. Atque præter hos eccleſiaſticos erant alij politici civitatum, quorum multa mētio in Iure noſtro. De ijs dicere hîc ſupersedeo. Adi Novell. XX.

ΕΚΘΥΡΙΖΕΙΝ.

Ἐκθυρίζειν. Euſtathius ad Iliad. ὁ. ἐστὶ δὲ ἀθύρειν, τὸ ἄνεσθαι καίνειν, ἐκφέρεσθαι τῆς καθηκούσης, ὡς οἷα πρὸ θύρας ὄντα φασὶν ἥκοντα. ἢ μὴ εἰδότα θύραν. ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐκθυρίζειν φησίν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΙΝ.

Ἐκκλησιάζειν. In Eccleſiâ Orientali mos erat vt fœminæ quadrageſimo à partu die infantem in templum deferrent, initium facientes pueri in eccleſiam introducendi: atque hoc ἐκκλησιάζειν dicebāt. Euchologium. τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρα πάλιν προσάγεται τῷ ναῷ (τὸ παιδίον) ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαθλιῶν, εἶτεν ἀρχὴν λαβεῖ τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. προσάγεται δὲ πρὸ τῆς μητρὸς ἤδη κεκαθαρμένης καὶ λελουμένης ὕσης, παρόντ-

ρόντ῾ω καὶ τῷ μέλλοντ῾ι αἰωνίῳ τῦτο κατὰ τὸ κάπισμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΡΧΗΣ.

Ἐκκλησιάρχης. Ecclesiæ præfectus. Menologium. καὶ ταθεὶς καὶ αὐλοὺς ἄρας τὸ τίμιον ξύλον ἐκ τῦ δίσκυ, ζφεγίζ-ζην ἀπάρχεζαι ὁ ἐκκλησιάρχης, ἢ ἕτερός τις τ῀ μοναχῶν. Dicebatur ὁ μέγας, qui magnæ ecclesiæ Constantinopoli præerat. Malaxus in Hist. Patriarch. ὁ ὁπωσοῦ῾ν ἦτον μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ταύτης. Sed cave confundas cum eo, qui ὁ ἄρχων τ῀ ἐκκλησιῶν appellabatur, quod video facere viros doctos: nam ille generalem omnium ecclesiarum præfecturã habebat, & presbyteros ijs præficiebat. Pachymerius. ὁ ἄρχων τ῀ ἐκκλησιῶν ἐπιβλέπων ζας ἐκκλησίας τοῖς πρεσβυτέροις. Tuebatur verò hoc munus vnà cũ minore sacellario. Docet nos hoc Codinus de Offic. ὁ ἄρχων τ῀ μοναστηρίων, ἔχων μεθ᾽ ἑαυτ῀ τ῀ μεγάλυ σακελλαρίυ τῶν τ῀ μοναστηρίων ἐνοχλῶ. ὁ ἄρχων τ῀ ἐκκλησιῶν, μεθ᾽ ἑαυτ῀ τ῀ ζακελίυ.

ΕΚΠΕΛΑΤΩΡ.

Ἐκπελάτωρ. sive, ἐκπηλάτωρ. Glossæ Basilicor. ἐκπελάτωρ. παῖς ὁ αὐλοκράτωρ ἐλαύνειν λαχὼν τὸν πόλεμον. Nicephorus περὶ ὠδ῀ῆς. πολ. cap. V. αἱ χῶραι δι᾽ αὐλῶν τε καὶ τῶν ἐκπηλατόρων μιμυόμεναι. Nisi illic legendum, ἐκπλορατόρων.

ΕΚΠΙΓΑΤΟΣ.

Ἐκπιγγάτος. Photius in Bibliothecâ. ὑβρίζ-ζε τὺς ἐπισκόπυς, καὶ τὺς ἐκπιγγάτυς κελεύσ῀ ἐκβληθῆναι τ῀ οἰκίας αὐτ῀. Habes totidẽ verbis in Synodo adversus Chrysostomum; sed illic legitur, ἐπιγγάτυς. De vocis significatio inquirendum est amplius.

ΕΚΠΛΟΡΑΤΟΣ.

Ἐκπλορᾶτος. Idem quod ἐξπλορᾶτος, & ἐξπλορᾶτωρ. *Explorator*. Glossæ Basilic. ἐκπλορᾶτοι. πρέσβης. ἀποκρισιάριοι, καὶ ἐκσπλορᾶτορες. Ita corrigo. Hodiè editur, ἐκπλορᾶτοι. π. ἀ.

ΕΚΣΙΚΕΤΑΡΙΟΣ.

Ἐκσικετάρι῾ω. Glossæ Basilicorum. ἐκσικετάριοι, ὑποδέκτων τ῀ σίτυ. Censcã legendum, ἀλεκσιλάριοι.

ΕΚΣΤΡΑΜΒΟΥΛΙΖΕΣΘΑΙ.

Ἐκστραμβυλίζεσθαι. Idem quod ἐξαρθρ῀σθαι. Nicetas in Isaacio Angelo. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς ἐκστραμβυλισμένας χεῖρας περιπλυνόμενοι, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐλὰς προσαπλοῦντες, τῷ ὅσον ἀδέπω τούτων στρογγύρευεν αὐανακάμψιν καὶ κρατύνωσιν.

ΕΚΤΑΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Ἐκταγιατικὸν. Sportula. In Novellâ Constantini VIII. μὴ ὑπερβαινέτω ἡ ἀπαίτησις τ῀ ἐκταγιατικ῀ τὸ ἑκατὸν νομίσματα. Iterum IX. μηδὲ ζυμμερίσας τ῀ ἐκταγιατικῶν εἶναι. Et occurrit illic bis terve.

ΕΚΤΕΝΗΣ.

Ἐκτενὴς. Menologium. καὶ εὐθέως γίνεται ἡ ἐκτενὴς, ὡς ζωαπὴ τ῀ αἰτήζεων, ὡς ἀπόλυζις. Sophronius in vitâ Mariæ Ægyptiæ. καὶ ὅτως τότε ζωὴ γίνετο πάντες εἰς τὸ εὐκτήριον, καὶ γινομένης εὐχ῀ς ἐκτενοῦς, καὶ γονυκλισίας ἐφ᾽ ἱκανὸν, ἠπάζοντο ἀλλήλυς οἱ γέροντες. Erat autem continuatio precum, quas δεήσεις appellabant, à verbis, δεόμεθά σε, quibus illic vtebantur. Erat autem hæc formula.

κύριε παντοκράτωρ, ὁ θεὸς τ῀ πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σε, ἐπάκυσόν, καὶ ἐλέησον.

ἐλέησον

ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀὶ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε. ἐπάκουζον, καὶ ἐλέησον.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τ εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡμῶν κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐλῶν, καὶ τ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ὑπὲ πολέου ζωεργῆσαι, καὶ ευοδῶσαι αὐλὸς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὰς πόδας αὐλῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τ ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν τ δε, καὶ πάσης τ ἐν χρισῷ ἡμῶν ἀδελφότητ.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ παντὸς ἱεραλικ καὶ μοναχικ τάγμα.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τ μακαρίων & ἀειμνήστων κτιτόρων τ ἁγίας μονῆς ταύτης.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ὑπισκέψεως, συγχωρήσεως, καλευοδώσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τ δούλων τ θεῦ τ ἐν χρισῷ ἀδελφότη. τ ἁγίας μονῆς ταύτης.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τ καρποφορούντων, καὶ καλλιερούντων, δωρησαμένων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ παναγίῳ ναῷ τούτῳ κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τ περιεστ λαῦ τ ἀπεκδεχομένε τ θεά σε μέγα καὶ πλούσιον ἔλε.

ἔτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καί σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τ αἰώνων.

Ad finem vniuscuiusq; versus respondebat chorus, κύριε ἐλέησον; planè vt in irenicis: excepto penultimo, ad quem non chorus sed populus dicebat. εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. Accipimus rem vniuersã ex Euchologio. De his precibus loquitur Methodius, De conuers. ad fid. orthodox. σχολάζοντες εἰς προσευχὰς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις.

ΕΚΤΡΑΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ἐκτραορδινάριος. *Extraordinarius.* Suidas. ἐκτραορδιναρίους. ῥωμαϊκὴ λέξις. δηλοῖ δὲ ὑπιλέκτους. Auctor innominatus apud eundem in προαφεκτοι, qui tamen Polybius est. ἐκ τῶν προαγεγονότων ξυμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ὑπερβαλλομένους ἐκτραορδιναρίους, ὁ μεθερμηνεύομενον ὑπιλέκτους. Basilic. Eclog. LIV. ἀπὸ διαχραφῶν, καὶ ῥυπαρῶν λατουργιῶν, & ἐκτραορδιναρίων, καὶ ἐμπορευόμενοι, οἱ κληρικοὶ μετὰ παιδίων καὶ γαμετῶν ἔσωσαν ἀτελεῖς.

ΕΛΑ.

Ἔλα. Veni. Corona pretiosa. ἔλα μεταμφίαν. *Veni mecum.* Glossæ Græcobarbaræ. ἔλθετε. ἀπέλθετε. ἐλάτε. ἀμέτε. ἤγαν πορεύθητε.

ΕΛΑΙΟΤΟΠΟΣ.

Ἐλαιοτόπ. Corona pretiosa. ἐλαιοτόπ. *Olivetum.* ἐλαιῶν.

ΕΛΑΙΟΦΟΡΟΣ.

Ἐλαιοφόρ. Accipitris genus. Demetrius Constantinop. in Hieracosophio, lib. I. cap. II. καὶ ὁ καλούμενος ὑπὸ τ πολλῶν ἐλαιοφόρ, ὀλιγοχρόνι.

ΕΛΑΣΙΑ. ΕΛΑΤΗΣ.

Ἐλασία. Volatus. Orneosophion. αἱ ἐλυσωμίαι αὐτῶν (τῶν φαλκωνίων) πλατέαι. μακρὰ ἡ ἐλασία αὐτῶν Sic ἐλάτης. Ala. Ibidem alibi. οἱ ἐλάται αὐτῶν ὑποσκελωτοὶ. Loquitur de accipitribus. Sic Virgilius dixit, *Remigium alarum.*

ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἐλευθερώννειν. Pro, ἐλευθερῶν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπολύω. ἢ ἐλευθερώννω.

ΕΛΗΚΙΑ.

Ἐληκία. Aetas. Pro, ἡλικία. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὡς ἔσαν ἡ σάρκες τὲς, ὡς δλιέβη ἡ ἐληκία τὲς.

ΕΛΜΙΓΓΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Ἐλμιγγοβότανον. Herbæ genus, cuius vſus adverſus lumbricos. Orneoſophion. ἢ ἐλμιγγοβόταγον ὡσαύτως δὸς μεθ' ἡρέδ@.

ΕΛΜΟΣ.

Ἕλμ@. Italicum, *Elmo*. Galea. Caſſis. Anonymus De nuptijs Theſei.

τέτια ἀπαθία τε ἔδωκε τὸν ἕλμον τὸ ἐαμένον,

ἐκ τὸ φάρη τὸν ἔρριξεν εἰς γὴν ἀπεθαμένον.

Idem alibi.

ἐξέβαλε τὸν ἕλμον τε ἀπετὴν κεφαλήν τε.

ΕΛΠΙΔΑ.

Ἐλπίδα. Pro, ἐλπὶς. Spes. Beſſarion in epiſt. κ' ἐκαλησόρεν τὸν, ὅτι εἰς ξενηλείαν νὰ θρέφη τόζες με ξένα δλικάτα καὶ ξέναις ἐλπίδαις.

ΕΜΒΑΤΙΚΙΟΝ.

Ἐμβατίκιον. Aditiale. Honorarium, quod Patriarchę & ſacerdotes, cùm munus ſuum aggrederentur, pro deſignatione ſolvebāt. Malaxus in Hiſt. Patriarch. περὶ δὲ τῆ ἐμβαλικίε νὰ ἐσυγχώρηζαν νὰ τὸ ἐπάρνεν. Vide eundem in Metrophane Patriarchâ. XXIV.

ΕΜΒΟΤΡΙΚΛΟΝ.

Ἐμβερίκλον. *Imburuclum*. Vide βερίχ@.

ΕΜΕΝΑ.

Ἐμένα. Ego. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ τότε πάντες δλεγίμεθε, ἔλθετε πρὸς ἐμένα.

Et alius De nuptijs Theſei.

χαίροις ὅσαν ζε κάμνει χρεία, νὰ ἔχης ἀπ' ἐμένα.

ΕΜΜΑΓΚΙΠΑΤΙΩΝ.

Ἐμμαγκιπατίων. *Emancipatio*. Balſamon ad Nomocan. Photij, Tit. VII. cap. 1. ἀπιτρέπει ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἐλευθερίας καὶ ἐμμαγκιπατίωνας ποιεῖσθαι. Gloſſæ Baſilicorum: ἐμμαγκιπατίων, ἐλεύθερ@. Scribo, ἐλευθέρωσις.

ΕΜΟΡΦΟΣ. ΕΜΟΡΦΙΑ.

Ἔμορφ@. Pro, ἔυμορφ@. Pulcer. Formoſus. Anonymus De nuptijs Theſei.

αὐτίνοι ἦζαν ἔμορφος ἀπὸ ψηλὴν γενέαν.

Occurrit illic ſæpiſſimè. Inde ἐμορφία. Pulcritudo. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ὡς ἐγίνηζαν τὰ κάλη ζας, πῶς δλιέβη ἐμορφία ζας.

ΕΜΟΥΡΑΔΑΜΙΟΙ.

Ἐμυραλάμιοι. Signiferi Turcici. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. V. Σημοφόροι, οἱ λεγόμδνοι ἐμυραλάμιοι.

ΕΜΠΑ.

Ἔμπα. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὔσδ@. ἀνάβασις. ἀνάβασμα. ἔμπασμα. ἔμπα. Anonymus De bello ſacro.

ΕΜΠΑΣΜΑ.

καὶ προσέξε ὃς φρονίμως νασέβης εἰς τὸ κάστρο.
πῶς ςέκειν καὶ τὰ ἔμπαλα, καὶ πόσοι τὸ φυλάττειν.

ΕΜΠΑΣΜΑ.

Ἔμπασμα. Gradus. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰαβασμοὶ. αἰαβαθμοὶ. ἐμπάσματα. Et occurrit illic alibi.

ΕΜΠΕΙΝ.

Ἐμπεῖν. Incedere. Ire. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰαβήσομαι. ἐπαναελεύσομαι. θέλω ἐμπεῖν.

ΕΜΠΕΝΝΕΙΝ.

Ἐμπέννειν. Ingredi. Intrare. Gloſſæ Græcobarbaræ. μία ἀπαίω τῆς ἄλλης ἐμβαίνει. μία ἀπάνω εἰς τὸ ἄλλο ἐμπέννει.

ΕΜΠΕΤΟΣ.

Ἔμπετος. *Impetus.* Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΕΜΠΕΤΡΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἐμπετραθλεύειν. *Impetrare.* Gloſſæ Baſilic. ἐμπετραπευθεῖσα. ἡ μετ' ἐξουσίας ἄρχοντος ἐπιτραπεῖσα.

ΕΜΠΙΜΕΝΟΣ.

Ἐμπιμπλώς. Firmus. Stabilis. Gloſſæ Græcobarbaræ. βέβαιος. πιγμβύος. ἢ ἐμπιμπλώς. ἢ σερεὸς.

ΕΜΠΟΥΛΟΝ.

Ἔμπουλον. *Ebulus.* Occurrit apud Myrepſum De Antidotis, cap. XXIX. Non rectè cenſet vir eruditus, Leonardus Fuchſius; nam μπ. valet β. apud Græcobarbaros.

ΕΜΠΡΟΣΘΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ἐμπροσθοκούρβιον. Anterior ſellæ crepido. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ πλάκοζε τὸ ςῆθος τε κακὰ τομπροσθοκούρβη.

Vide κούρβη.

ΕΜΦΑΝΙΣΤΙΚΑ.
ΕΜΦΑΝΙΣΙΜΑ.

Ἐμφανιστικὰ. Quæ clerici ſolvebant, in clerum allecti magnæ eccleſię. Ac primitus quidem in omnibus eccleſijs dabant, ſed poſteà reſtrinxit Iuſtinianus, & vetuit niſi in ſolâ magnâ dari. Vide Novell. LVI. cuius inſcriptio eſt, ὥστε τὰ καλύμματα ἐμφανιστικὰ τῶν κληρικῶν ὀφείλει μόνῃ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ δίδοσθαι, ὀφείλει δὲ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν μὴ παρέχεσθαι. Iulianus Anteceſſor Conſtitut. L. *Si quis in Conſtantinopolitanâ civitate clericus factus fuerit: ſiquidem magnæ eccleſiæ clericus ſit, emphaniſtica præſtet, quæ ex conſuetudine præſtari oportet. Sin autem alterius oratorij clericus fuerit, nihil ab eo emphaniſticorum nomine exigatur.* Vel ἐμφανίσιμα quoque dicebantur. In verbis Novellæ LVI citatæ. χωρὶς δὲ αὐλῆς ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις μηδενὶ τῶν ἐν αὐλοῖς κληρικῶν παρρησίαν εἶναι παντελῶς ὑπὲρ τῶν καλυμμάτων ἐμφανισίμων τι κομίζεσθαι.

ΕΜΦΥΤΕΥΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Ἐμφυτευτικάριος. *Emphyteuticarius.* Baſilic. Eclog. LV. Titulus eſt, περὶ ἀρχόντων λιμεναρχέων, καὶ λιμενοτρόφων, καὶ ἐμφυτευτικαρίων.

ΕΝΔΟΜΑΤΙΚΑ.

Ἐνδοματικὰ. Iuſtinianus Edicto XIII. τὸν τῶν νεῶν ἀποδέκτην βουλόμεθα μὴ ἄδειαν ἔχειν πᾶσιν ἑαυτὸν ἐπεμβάλλειν τοῖς δημοσίοις τέλεσι, καί τισι μόνῳ τῷ ὑπευθύνων

ἐνδιδόναι, καὶ τὰ καλούμενα ἐνδομαλικὰ κομίζεσθαι, καὶ ἐνλεῦθεν τῷ δημοσίῳ ῥαθυμεῖν, ἑτέρως ἢ πρὸς τὸ πρεσῆκον εἰσπράττειν. Erāt autem illa, quæ Imperatores publicanis concedebant vt sibi privatim exigerent præter publica vectigalia.

ΕΜΦΩΤΟΝ.

Ἔμφωτον. Intervallum. Distantia. Mauricius Strategic. IV. γίνεται δὲ (ὁ βόλος) κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ἄνευ τριβόλων, τροχυγύλων ὀρυγμάτων, τῶν λεγομένων ἱπποκλασῶν, ὀρυσσομένων πορείδιον, ἀπὸ ἑνὸς ποδὸς τὸ ἔμφωτον ἐχόντων καὶ βάθος, ἢ δύο, ἢ τριῶν.

ΕΝΑΚΡΑΤΟΝ. ΕΝΟΜΕΛΙ.

Ἐνάκρατον. Pro, οἰνάκρατον. Merum. Occurrit in Glossis Græcolatinis, sed sine interpretatione. Sic ἐνόμελι, pro οἰνόμελι, apud Myrepsum De Antidotis, cap. III.

ΕΝΑΝΤΙΟΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἐναντιοματικὸς. Contentiosus. Glossæ Græcobarbaræ. φιλόνεικος. ἀσύμφωνος. ἐναντιομάτικος.

ΕΝΑΣ.

Ἕνας. Vnus, Pro, εἷς. Glossæ Græcobarbaræ. μάχη ἑνὸς πρὸς ἕνα. ἤγων ὅταν μάχεται ἕνας μὲ ἕνα. ἢ ἕνας καὶ ἕνας. Occurrit illic pluries. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἐβλέπω τί ὅλοι μοιάζετε ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

ΕΝΔΥΤΗ.

Ἐνδυτὴ. Supremum sacræ mensæ instratum. Nam in illâ primum sternebatur τὸ ἀνλιμίνζιον, inde καζάρκα, & super hoc hæc, de quâ nunc dicimus, ἐνδυτὴ. Euchologium. Ϲ μετὰ τῶν ἀπόγων ἐκμάσσειν αὐλαῖα, εἶτα τίθεται τὸ καταστάρκα, Ϲ μετὰ τοῦτο ἡ ἐνδυτὴ. Typicum Sabæ, cap. XLIV. Ϲ αἴρει τὸν ἐνδυτὴν τῆς ἁγίας τραπέζης, ὡσάυτως καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιπλα Ϲ ἐπικείμενα αὐλῇ. καὶ αὐλὸ τὸ καταστάρκα.

ΕΝΙΑ.

Ἐνιὰ. Novem. Pro, ἐννέα. Glossæ Græcobarbaræ. ἐννέα κόρμι. ἐνιὰ κορμιές.

ΕΝΝΑΤΑ.

Ἔνναται. Glossæ Latinogræcæ. *Novendialia*. ἔνναται, Ϲ ἐπὶ νεκρῶν ἀγόμενα. Vide τριτεννάται.

ΕΝΟΡΔΙΝΟΣ.

Ἐνόρδινος. *Ordinarius*. Scholiastes Harmenopuli lib. I. Tit. III. καλαλιπὼν δικάζεσθαι πρὸς τῷ αἱρεῖσθαι κριτὴν ἀπῆλθεν εἰς ἐνόρδινον δικαστήριον. Et in ipsis Harmenopuli verbis. ὁ καλαλιπὼν τὸν αἱρετὸν, Ϲ ἐναγων ἐνορδίνως, ὑποπίπτει τῇ ποινῇ τοῦ δίκης. Constantinus De Administr. Imp. παρέλυσε δὲ Ϲ τὸν μετὰ τῶν Βαλγάρων παγιωθεῖσαν εἰρήνην, διαλαφάξας τοὺς ὑπὸ τῷ οἰκείᾳ πατρὸς ἐνορδίνως γεγονότας τύπους.

ΕΝΤΑΓΙΣΙΓΡΑΤΟΙ.

Ἐνταγισιγράτοι. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. XV. τοὺς παλιπαρατάτας καὶ ἐνταγισιγράτας διαχωρίζων ἐξ αὐτῶν, καὶ εἰς ὀχυρώματα, εἴ τε κάστρα ἀποστέλλων, εἰ τύχη πλησίον.

ΕΝΤΙΜΕΝΟΣ.

Ἐντιμμένος. Indutus. Amictus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμπεχόμενος. περιβαλλόμενος. ἐνδεδυμένος. ἐντιμμένος.

ΕΝΤΟΛΙΝΑ.

Ἐντόλινα. Præscripta, quæ legati a principibus suis accipiunt, in quibus lega-

legationis capita continentur. Luitprandus in Legat. *Nuper sanctissimus dominus meus, ut est sapientissimus, & spiritu dei plenus, hæc prænoscens quæ asseris, ne terminos, quos constituit mihi, transcenderem,* ἐντόλινα, *id est præceptum conscripsit, quod & sigillo signavit suo, ne secus facerem.*

ΕΝΤΡΙΤΟΣ.

Ἔντριτος. Intertius. Sequester. Arbiter. Glossæ Latinogræcæ. Sequester. μεσίτης. ἔντριτος. ζωθηκοφύλαξ. Inde *Intertiare*, pro, *Apud sequestrum deponere.* Anastasius lib. III. cap. XLVI. *Si actor venerit, & rem intertiatam recipere noluerit, campo vel cruce contendant.* Benedictus Levita lib. VI. cap. CCIX. *Si res intertiata furto ablata fuerit, liceat ei, super quem intertiata fuerit, sacramento se excusare de furto.*

ΕΝΤΥΒΙΟΝ.

Ἐντύβιον. *Intubus.* Glossæ Latinogræcæ. *Intubus. Intubusina.* ἐντύβιον.

ΕΝΩΣΙΣ.

Ἕνωσις. Vnio. Ita dicta simpliciter ea, quâ temporibus Constantini Porphyrogennetæ & Romani sopiebatur schisma ortum sub Leone Philosopho, ob quæstionem de trigamiâ; populoq; quotannis mense Iulio prælegebatur è suggestu. Mathæus Monachus De Quæst. Matrimon. τηνικαῦτα (loquitur de ijs temporibus, quæ dixi.) ἐξωέχθη τόμος ὁ λεγόμενος τῆς ἑνώσεως, διαλαμβάνων πότε καὶ τίσι τὸν τρίτον δεῖ γάμον παραχωρεῖν, ταῖς ἀνδράσι τῶν ἐρώντων ἐπιθυμίας ἐκ πολλῆς τῆς περιόδου ἐπιλιθεὶς χαλινὸν, ὃς καὶ κατὰ τὸν ἡλιον μιᾶς ἑτησίως ἐπ' ἄμβωνος ἀναγινώσκεται. Multa huius mentio passim.

ΕΝΩΤΙΚΟΝ.

Ἑνωτικὸν. Edictum de vnione ecclesiarum, quod fecit Zeno Imperator. Victor Tunnunensis in Chronico. *Anastasius Imperator hæreticorum synodum faciens, Henoticum Zenonis confirmat.* Theodorus Anagnosta Eclog. II. ὑπέθετο λάθρᾳ τῷ βασιλεῖ πείθειν τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον τῷ ἑνωτικῷ ζώνως ἐπογράφειν. Exstat illud totum apud Evagrium lib. III. cap. XIV.

ΕΞΑΓΙΟΝ.

Ἑξάγιον. Ponderis genus. Zonaras. ἦν δὲ πρὸς τὰς ἄλλας καὶ χρημάτων ἥπτων, ὡς ἔοικε· μέχρι γὰρ ἐκείνης παντὸς νομίσματος ἑξαγίου σταθμὸν ἔλκουσι, ἐκεῖνος τὸ τεταρτηρὸν ἐπενόησε, κολοβώσας αὐτὸ κατὰ τὸν σταθμόν. Suidas. σαλὴν, τετράγωνον, νόμισμα, καὶ τὸ ἑξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον. Vetus inscriptio. SVB. EXAGIO. POTIVS. PECORA. VENDERE. QVAM. DIGITIS. CONCLVDENTIBVS. TRADERE. Glossæ Græcolatinæ. ἑξάγιον. *Pensatio.* In Novellis Theodosij & Valentiniani, Tit. XXIII. *De ponderibus quoque ut fraus omnis amputetur penitus, à nobis aguntur exagia, quod sub interminatione superius comprehensâ sine fraude debeant custodiri.* Scribitur etiam σάγιον, apud Anonymum, περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων. Sed manifestus error est, & natus ex compendio scripturæ, σ' ἀγίου, quod valet ἑξάγιον: vnde mox, neglecto spiritu, σάγιον factum est.

ΕΞΑΕΡΟΝ.

Ἑξάερον. Locus aëri expositus. Area domus. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. τὰ ἀλλότρια ἐδάφη, ἐν οἷς οὐκ εἰσὶν οἰκίαι, καὶ τὰ τῶν γειτόνων ἑξάερα ἐξ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν

τὰς πλησίον κτίζειν βελομένους ἀποδιώκουσιν. Chronicon Constantinop. Ἐμέλλοντο οὖν ἐξισᾶν πρὸς τὸ κτίζειν τάς τε ἐμβόλους καὶ τὸ ἑξάερον, κάμπτοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λατόμοι τὰς κορυφὰς τῶν πετρῶν, καὶ ἐκύλιον τοὺς κειμένους ἔξω τῶν τειχῶν.

ΕΞΑΚΑΝΘΙΛΟΤΟΝ.

Ἐξακανθίλωτον. Chronicon Constantinop ἵστατο δὲ εἰς τὸν λιμένα στήλη μαρμάρινος ἐλευθερίας, φέρουσα πῖνον καὶ ἐξακανθίλωτον. Ignota significatio.

ΕΞΑΚΤΩΡ.

Ἐξάκτωρ. *Exactor.* Ioannes Metropolit. Euchaïtensis in Iambis.

μυσοχαρὴς χθὲς εὐγενὴς νεανίας,
καὶ σήμερον πάρεσιν ἐξάκτωρ νέος.

ΕΞΑΜΙΤΟΣ.

Ἑξάμιτος. Balsamon ad Syn. VII. Can. XVI. τῶν λαμπρυνομένων κληρικῶν διὰ ἱματίων λεγομένων ἑξαμίτων, ἐχομένων δὲ μόνον ἑτεροχροα ἀντίπανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπαστα. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τοὺς ἐν Σικελίᾳ καταίροντας θηβαίων παῖδας καὶ κορινθίων ἰσῷ περιεχομένους τῶν ἑξαμίτων καὶ χρυσοπάστων. Lib. V. ἅπας περιστόρφυρος πέπλος χρυσέοις βλατίοις καὶ ἑξαμίτοις καταστικτος ἐπηώρητο. Posteriores Graeci ξάμιτος dixerunt. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὅπου πολλάτονε κοντὰ στὸ τζάμπερον τῆς
ἐκείνης,
μὲ φυτάνα καὶ ξάμιτον. —

Latinis Barbaris *Samitus*, vel *Samittus* dicitur. Arnoldus Presbyter in Chronico Sclavorum, cap. v. *Regina autem donavit duci samittos plurimos, ita ut omnes milites suos vestiret samittis.* Cunradus Episcopus in Chronico Rer Moguntiac. *Item duæ casulæ de samito albo, & eiusdem filî dalmaticæ duæ.*

ΕΞΑΠΛΟΝΝΕΙΝ.

Ἐξαπλόννειν. Extendere. Explicare. Glossæ Græcobarbaræ. τείνει. ἐξαπλοῖ. ἐξαπλόννει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ἐξαποστειλάρια. Cantica quædam. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων, cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἴκοι, καὶ ζωαξάρια, καὶ ἐξαποστειλάρια. Erant autem varia: & invenio τὰ ἀναστάσιμα vndecim numero, facta à Constantino Leonis F. Breviarium Græcorum. ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων, καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ἕνδεκα. εἰσὶ μὲν τὰ ἑωθινὰ λέγοντος τοῦ ζωοποιοῦ Βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστειλάρια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Singula sequebantur θεοτόκιον, & ἰδιόμελον. Licet illic videre. Erant quoque alia, τῶν ἀγγέλων, τοῦ προδρόμου, τοῦ σταυροῦ, τῶν ἀποστόλων. Invenio in Horologio.

ΕΞΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ. ΕΞΑΡΜΑΤΩΤΟΣ.

Ἐξαρματώνειν. *Exarmare.* Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἡνίκα δὲ τῶν ῥωμαίων μὴ βάλλων καὶ καταβάλλων πάσῃ, ἢ μὴ ἐξαρματώνων τὸν πεπληκότα, ἢ μὴ πανοπλίαν ἑτέραν ἐπενδυόμενος. Hinc ἐξαρμάτωτος. *Exarmatus.* Corona pretiosa. ἐξαρμάτωτος. *Inermis.* ἀθωράκιστος.

ΕΞΑΡΧΟΙ.

Ἔξαρχοι. Primò dignitatis titulus fuit, & erant metropolitani, sed non omnes: nam metropolitanorum duo ordines erāt, prior honoratior, & ὑπέρ-

τιμοι

τιμοι δὲ ἔξαρχοι dicebantur, ſcribebanturq; : alter non ita, & ὑπέρτιμοι tantùm. Habes apud Codinum De Offic. aulæ Conſtantinop. ſubiunctam quoque narrationem, περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν. τίνες αὐτῶν λέγονται ἔξαρχοι καὶ ὑπέρτιμοι, τίνες ὑπέρτιμοι μόνον. Et ad finem. μέχρι τούτων οἱ ἔχοντες τὰς ἐξαρχίας. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μητροπολῖται ὑπέρτιμοι μόνον χειροτονίαν καὶ ἀκέφαλοι. Hic porrò ius dicebat inter metropolitas & epiſcopos, idque ex ſtatuto Synodi Chalcedonenſis. Fius Can. XVII. καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν εἴ τις ἐπίσκοπος ἀδικοῖτο πρὸς τὸν ἴδιον μητροπολίτην, πρὸς τὸν ἔξαρχον τῆς διοικήσεως δικάζεσθαι. Vide item Barlaamum De Papæ principatu, cap. IX. Poſtea ἔξαρχοι dicti quoque chorepiſcopi, ſed aliâ ratione, quaſi ex principatu dependentes aliorum. Hinc illud Scholiaſtæ in Can. IX. Synodi Antiochenæ. χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγόμενοι ἔξαρχοι, εἴτε παροικίας εἰσὶν, εἴτε μητροπολίτου. Theophraſtus in Epiſt. διὰ τίνος δὲ καὶ τὰ ψάλματα τῶν μοναχῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας ζυσάσης τηρηθήσεται, καὶ διορθωθήσεται; διὰ τοῦ τὰ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῦ ἄλλων μοναχῶν ἐπικρατοῦντος καὶ διευθύνοντος, ὃν ἔξαρχον ὀνομάζομεν.

ΕΞΑΣΤΡΙΑ.

Ἐξαστρία. Locus aëri expoſitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄχαυλος ὕπαιθρος. ὅπου μὴ ἴσχει ἀποκάτω εἰς τὸν ἀέρα, ἢ νοτίαν, ἢ ἐξαστρίαν.

ΕΞΑΥΤΩΡΕΙΑ.

Ἐξαυτωρεία. ſive, ἐξαυλωρεία. *Exautoratio.* Apud Suidam eſt, ἐξαλωρεία, ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Sed corrige, ἐξαυλωρεία. Ita dicebant, vt ἐξκουσατεία. *Excuſatio.* Et talia. Occurrit etiam apud Leonem in Tact. Conſtit. XX. ἀδικίας ἐλεύθερον φύλαττε τὸν ὑπό σε τεταγμένον λαὸν, ὅσοι τῇ στρατείᾳ εἰσὶν, καὶ ὅσοι τῆς λεγομένης ἐξαυλωρίας. Perperam etiam illic ſcriptum erat, ἐξατωρίας.

ΕΞΑΨΑΛΜΟΝ.

Ἐξάψαλμον, & ἐξάψαλμος. Senio pſalmorum, quos canebant in matutinis. Triodium. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὸ, Θεὸς κύριος, εἰς τὸν ἦχον τῆς ὀκτωήχου. Pentecoſtarium. ἀρχόμενοι ὄρθρου τῷ Ζαββάτῳ τῆς διακαινησίμου ψάλλομεν τὸ καταζιώθητι ἐξάψαλμον. Menologium. εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον ψάλλομεν τὸ καταζιώθητι ἐξάψαλμον. Philotheus de Inſtitut. Diacon. καὶ εὐθὺς ὁ ταχθεὶς μοναχὸς λέγει τὸν ἐξάψαλμον. Pſalmi verò erant iſti, III. XXXVIII. LXII. LXXXVII. CII. CXLII.

ΕΞΕΜΟΝΑΧΙΑΖΕΙΝ.

Ἐξεμοναχιάζειν. Vide infra, μοναχιάζειν.

ΕΞΕΜΠΛΑΡΙΟΝ.

Ἐξεμπλάριον. *Exemplarium. Exemplar.* Ignatius in epiſt. ad Trallianos. τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον τῆς ἀγάπης ἔλαβον καὶ ἔχω μεθ' αὑτῆς ἐν τῷ ἐπισκόπῳ ὑμῶν. Et ad Heronem. ὡσάυτως δὲ καὶ τῷ ζηνοβίτῃ μαρίαν, τὸ ἐξεμπλάριον τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν. Rurſum ad Epheſios. κρόκος δὲ ὁ θεῦ ἄξιος ὑμῶν, ὃν ὡς ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπελάβομεν, καὶ κατὰ πάντα με ἀνέπαυσε. Maximus Monachus Cent. IV. cap. LXXXVI. τὸν οἰκεῖον βίον πρὸς μίμησιν παρέχοντες αὐτοῖς ἐξαίρετον ἀρετῆς ἐξεμπλάριον. Iterum Cent. V. cap. LIX.

πάλιν ἑτοιμάζας ἑαυτὸν τοῖς πιστοῖς λαοῖς ἀγαθὸν ἀρετῆς ἐξεμπλάριον.

ΕΞΕΜΠΛΩΤΟΝ.

Ἐξεμπλωτὸν. Eustathius ad Odyss. β'. ἐστὶ δὲ αὕτη (ἡ παρυφὴ) καθὰ τὸν ἀθήναιον κόσμος εἰδος ἐν ἱματίῳ, ἢ ἐυδιάρθρωτος πάνυ σαφῶς. ὁποῖα ἴσως καὶ λεγόμενα ἐξεμπλωτά, καὶ πλεκτὰ.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἐξερεδατεύειν. *Exheredare*. Glossę Basilicorum. ἐξερεδάτευσεν, ἄκληρον ἐποίησεν. Itaque corrigendum est ibidem. ἐξερεδατεύσας, καὶ μὴ κληρονόμον ποιήσας. Perperam editur, ἐξεδρατεύσας.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΟΣ.

Ἐξερεδάτος. *Exheredatus*. Iustinianus Novell. 1. ἐξερεδάτους δὲ παῖδας ἢ καλῷμεν, ἢ δὲ προσιέμεθα, κἂν εἰ μυριάκις βεληθεῖεν.

ΕΞΕΡΚΕΤΟΝ.

Ἐξέρκετον. *Exercitus*. Corrigendus est Cedrenus pag. 317. ἐκέλευσε δὲ κοπτῶαι δένδρα, καὶ σύρεσθαι ὀπίσω τῷ ἐξερκέτῳ αὐτῷ. Malè editur hodie, τῷ ἐξκέρτῳ. Suidas. ἐξέρκετον, κατὰ ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

ΕΞΕΡΚΙΤΩΡ.

Ἐξερκίτωρ. *Exercitor*. Glossæ Basilicorum. ἐξερκίτωρ, ὁ ναύκληρος.

ΕΞΕΣΤΙΚΟΣ.

Ἐξεστικὸς. Attonitus. Externatus. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκπλαγεῖς. μωλωδὸι, καὶ θαυμασικοὶ. ἤγουν ἐξεστικοὶ.

ΕΞΚΟΥΒΙΤΑ.

Ἐξκούβιτα. *Excubita*. Cohors Imperatoria *La Guardia*. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. XII. Λῶ γὰρ ἐξάρχων τῶ βασιλικῶ τάγματος τῶ καλουμένου ἐξκουβίτων. Codinus De Orig. Constantinop. ἔκτισε τὰ παλάτια τῆς χαλκῆς, καὶ τῶν ἐξκουβίτων. Temerè viri docti putant ἐξακούβιτων esse legendũ. Zonaras in Alexio Comneno. οἱ βάεργοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβίτοις διανυκτέρευσιν ὁδὸν. Vel ipsæ excubiæ. Ruffus in Legg. Milit. ὁ ἀφορισθεὶς εἰς φυλακὴν τῶ παλατίου, καὶ καταλιπὼν τὰς περιαγείας τῶν ἐξκούβιτα, ἐλαττοῦται τιμωρεῖται. Cedrenus. ἔστὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀναδεξάμενος κολυμβήθρας, πατρίκιον ἀνέπε, καὶ κόμητα τῆς τῶν ἐξκουβίτων σχολῆς. Modestus De Vocab. Rei Milit. *De singulis centuriis quaterni equites & quaterni pedites excubitum nocte faciunt*. Glossæ Græcolatinæ. παννυχὶς. *Hoc excubitum*. Scribitur ἐξκόβητα in Syn. Constantinop. VIII. Act. 1. ἰωάννου λογοθέτου τοῦ δρόμου, λέοντος δομεστίκου τῶ ἐξκοβήτων. Corrigendus autem est Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὃς τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἐδεξάλο κολυμβήθρας, πατρίκιον ἀνεῖπε, καὶ κόμητα τῶν ἐξκουβίτων. Hodie scribitur in MSto. bibliothecæ Regis Galliarum, τῶν ἐξ κουβίτων. Nullum est manifestius mendum.

ΕΞΚΟΥΒΙΤΩΡ.

Ἐξκουβίτωρ. *Excubitor*. Simocatta Hist. Mauric. lib. III. cap. XI. ἡγεμὼν δ' ἔτος ἐτύγχανεν ὢν τῶν τῆς βασιλέως σωματοφυλάκων, καὶ ὑπασπιστῶν, ὃν κόμητα τῶν ἐξκουβιτώρων τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ῥωμαίοις καλεῖν. Iterum lib. VII. cap. XV. τὰς σωματοφύλακας ἀναλαβὼν, ὃς ἐξκουβίτωρας ῥωμαῖοι ἀναγορεύουσι. Balsamon De Chartoph. & Protocd. ἐπεχείμαζον ἐν

ἐν ἡμιόνῳ, πατριαρχικῶς μετὰ ὀθονίᾳ κεκοσμημένον λευκῇ, καθὼς καὶ τοῦτο διὰ τῆς ῥηθείσης θεσπίσματος ὥρισαν, καὶ ἀπὸ ἐξκουβιτώρων λορυφορέμενον. Cedrenus. ἰσῶς ὁ ζαζιλεὺς τιβέριον τὸν νόμητα τῶν ἐξκουβιτώρων ἠποιησάμην καί σαρα ἀνηγόρευσε. Evagrius lib. IV. cap. II. εἴ τε τὸν δῆμον τοῖς χρήμασιν ἐξονησάμην, εἴ τε τὴν τῶν καλεμένων ἐξκουβιτώρων εὔνοιαν. Invenies quoque apud Suidam. Gloſſæ Baſilicorum. ἐξκουβίτωρες, τῶν παρεξόδων τῆς παλατίας ὑπάρχοντες φύλακες.

ΕΞΚΟΥΛΚΑΤΩΡ.

Ἐξκουλκάτωρ. *Exculcator.* Vide κάλκαι.

ΕΞΚΟΥΛΚΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουλκεύειν. *Exculcare.* Excubare. Auſcultare. In excubijs eſſe. Suidas in Etymologico. ἐξκουλκεῦσαι, ὡσηκροάζασθαι. Ita corrigo: nam mendoſe eſt in MSto. ἐξκυλευῦσαι. Vide κάλκαι.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΕΥΕΙΝ.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΙΩΝ.

Ἐξκουσατεύειν. *Excuſare.* Et ἐξκουσατίων. *Excuſatio.* Frequens eſt apud Iureconſultos Græcos.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΟΙ.

Ἐξκουσάτοι. *Excuſati.* Iuſtinianus Novell. LIX. ἡ κομίζεσθαι προφάσει τῶν καλεμένων ἐξκουσάτων χρήματα ὑπὲρ πάντων ἢ ὑπέρ τινων ἐργασηρίων.

ΕΞΚΟΥΣΣΕΙΑ.

Ἐξκουσεία. *Excuſatio.* Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. IX. οἱ προεκλευσιμαῖοι καθυπαργοῦντες τοῖς κεντᾶις μετὰ τῶν ἄλλων, ὧν ἀπολαύουσι, φωσσάτων τε ἐξκουσείας, καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοι, ἐχέτωσαν καὶ τὰ τῶν ἐκταγιαλικῶν. Apud Suidam eſt, ἐξκουσία.

ΕΞΚΟΥΣΣΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουσεύειν. *Excuſare.* Theophylactus in Epiſt. οὐδὲ πρότερον παρ' ἡμῶν ἐκερδαίνοντο, ἀλλ' ἐν ζεύγει ἕκας ἐξκουσεύοντες τὰ ἐπέκεινα τούτων ἐπετέλουν τῷ δημοσίῳ. Michaël Attaliates Pragmat. Tit. XVI. ἐξκουσεύονται δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ πρωτοσπαθάριοι, καὶ οἱ τῆς μείζονος ἀξιώματι. Occurrit ſæpe apud reliquos conditores Iuris Græci.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Ἐξοδιαστὴς. Diſpenſator. Corona pretioſa. ἐξοδιαστὴς. *Diſpenſator.* ἀναλωτὴς.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ. ΕΞΟΔΙΟΝ.

Ἐξοδιαστικὸν. Ritus exequiarum. Euchologium. ἀκολουθία τῆς ἐξοδιαστικῆς τῶν μοναχῶν. Iterum. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ τῶν ἐξοδιαστικῷ τῶν κοσμικῶν. Nam ἐξόδιον pro exequijs accipiebant. Corrige itaq; Gloſſas Græcolatinas. ἐξόδιον. *Exequiæ.* Perperam editur, *Equies.*

ΕΞΟΜΑΤΖΟΚΟΝΝΕΙΝ.

Ἐξοματζοκόννειν. Anonymus de Vulpe & Lupo.

συχνὰ πηδᾷ τζηλοπερδᾷ, καὶ τὴν ἐρὰν σικόνη,
πεύτε κοιλίεται γέρνεται, καὶ ἐξοματζοκόννη.

ΕΞΟΜΠΑΛΙΑΣΜΑ.

Ἐξομπαλίασμα. Vide infra, ξομπαλίασμα.

ΕΞΟΠΑΣΧΙΟΝ.

Ἐξοπάσχιον. Horologium. τὰ ἀπολυτίκια.

τίκια, καὶ κονδάκια τῶ τριωδίῳ, καὶ ἐξοπλαχίῳ, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῶ τελώνε καὶ τῶ φαρισαίε, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. Investigemus quid sit.

ΕΞΠΕΔΙΤΟΝ.

Ἐξωέδιτον. *Expeditum. Expeditio.* Suidas. ἐξπέδιτα, τὰ στρατιωτικὰ σκήνη. Iustinianus Novell. CXVII. τὸ μὲν τοι παρ' ἡμῶν νομοθετηθὲν περὶ τῶν ἐν ἐξπεδίτῳ ὄντων, &c. Mathæus Monachus de Quæst. Matrimon. ἐὰν στρατιώτης ἐν ἐξπεδίτῳ διάγῃ, ἤγουν ἐν δημοφελεῖ κατασκευάσματι, ὅσους δήποτε ἐνιαυτοὺς, περιμενέτω τὸν ἢ αὐτῆ γαμετὴ. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XXVIII. ὁ κλέπτων ἐν φουσάτῳ, ἤτοι ἐν ἐξπεδίτῳ, εἰ μὲν ὅπλα, τυπτέσθω. εἰ δὲ ἄλογον, χειροκοπείσθω. Corrigendus est Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. εἴ τε ἄλλοι τινὲς ἐφ' ἑτέραν οἶαν ἂν στρατείαν καλεγόμενοι, ὅσους δήποτε ἐνιαυτοὺς ἐν ἐξπεδίτῳ μένωσιν. Malè hodiè, ἐν ἐξεπεδίτῳ. Item Glossæ Basilic. ἐξωέδιτον ἐστιν, ἔνθα διάγει τὸ στρατόπεδον. Hodiè editur, ἐξεπέδιτον. In Fastis Siculis scribitur, ἐξπαδίτον.

ΕΞΠΛΗΚΤΟΣ.

Ἔξωληκ. *Explicatus.* Expeditus. Leo Constit. XIII. ἀσφαλῶς ἐσωτήδευε σὺν τῆς ἡμέρας τῶ πολέμῳ μετὰ ἐξωλήκτων καὶ χρησίμων ἀνδρῶν λελεηθότως καὶ μὴ φανερῶς ἐσέρχεσθαί τινι μέρει αὐτῶν. Item XVII. ἀεὶ δὲ ἔξωληκλον καὶ ὡπλισκευασμένον τὸν στρατὸν κίνει, & μηδὲν περισσὸν ἐπιφερόμενον.

ΕΞΠΛΩΡΑΤΟΣ. ΕΞΠΛΩΡΑΤΩΡ.

Ἐξωλωράτ. *Explorator.* Auctor incertus apud Suidam. ἤτοι οἱ ἐξωλωράτοι τῶν Βασιλείων πόλεις τε καὶ κώμας, καὶ τὰ ἄλλων τόπους, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων καὶ τῶν ὁδῶν διασήματα, καὶ τὰς θέσεις. Etiam ἐξωλωράτωρ. Suidas. Mauricius Strategic. lib. VIII. cap. IV. χρὴ τὰ κατὰ τὰς ἐχθρὰς παιδάζειν πολυπραγμονῆσαι διὰ σκυλτῶν ἀκριβῶν καὶ ζωηρῶν, ἐκ διασημάτων ἱκανῶν, καὶ διὰ καλασκόπων, ἤτοι ἐξωλωρατόρων. Ruffus in Legg. Milit. ἐὰν οἱ ἐξωλωράτορες τῶ ῥωμαϊκῶ στρατεύματος ἀπαγγείλωσι τοῖς πολεμίοις τὰ ῥωμαίων ἀπόκρυφα βεβουλεύματα, κεφαλικῶς τιμωρεῖσθαι. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦ. ΕΞΠΛΩΡΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ.

Corrige Nicephorum περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. v. αἱ χῶραι δι' αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐκπλωρατόρων μεμυήμεθα. In MSto. exaratum est, ἐκπηλατόρων. Perperàm. Idem mendum est apud eundem, cap. XI. Et in Glossis Basilicor. ἐκπλορατόρες. κατάσκοποι. Hodiè editur, ἐκπλοάτορες.

ΕΞΣΤΡΑΝΕΟΣ.

Ἐξστράνε. *Extraneus.* Theophilus Institut. lib. II. Tit. XIX.

ΕΞΣΤΑΘΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Ἐξστραορδινεύειν. Glossæ Basilic. ἐξστραορδινεύεται φραγγελίζεται.

ΕΞΣΤΡΑΙΟΡΔΙΝΩΣ.

Ἐξστραορδίνως. *Extraordinariè.* Sæpe occurrit apud ICtos. Græcos.

ΕΞΥΠΝΙΣΤΗΣ.

Ἐξυπνιστὴς. Qui fratres dormientes in ecclesiâ excitaret. Typicum Sabæ, cap. v. ζφραγίζει ὁ πρωτεσὼς ἐξυπνιστὴν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὃς ἐν ἑκάστῃ ἀναγνώσει, μετὰ τὸ ἀναγνῶναι μικρὸν, ἀνίσταται τῶ ἰδίῳ τόπῳ, καὶ ποιεῖ τρεῖς μετανοίας εἰς τὸ μέσον. ἔπειτα διέρχεται τὰς ἀδελφὰς ἡσυχῇ, καὶ ὃν ἂν εὕρῃ

αὖ εὕρη καθεύδοντα καὶ κοιμώμενον, νύσσει αὐλὸν ἠρεμαίως.

ΕΞΥΠΤΕΡΙΟΝ.

Ἐξυπτέριον. Auis venaticæ genus. Orneosophion. τὰ ἐξυπτέρια ὀφείλειν εἶναι κοντοπόδαρα.

ΕΧΩΒΙΓΛΑ.

Ἐξώβιγλα, siue ἐξωβίγλια. Extremæ excubiæ, & remotius positæ. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ τὰς ἀποστελλομένας εἰς τὰ ἐξωβίγλια εἰς ὁρισμένον τόπον, &c. Vel ἐξώβιγλα. Nicephorus περὶ στρατηγ. πολ. cap. XII. ἐξώβιγλα ἀποστέλλων εἰς φυλακὴν ἑαυτῷ. Iterum cap. XXI. ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διπλᾶς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσώβγλα.

ΕΞΩΚΑΤΑΚΟΙΛΟΙ.

Ἐξωκαλάκοιλοι. Secretorum ecclesiasticorum præfecti, qui numero quinque: nempe magnus Oeconomus, magnus Sacellarius, magnus Sceuophylax, Chartophylax, & Curator sacelli. Balsamon De Chartoph. & Protecd. ἐδέχετο τοῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀρθοδοξίας ἡμῶν αὐλοκράτορσι καταμερίζειν ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐλοκράτορσι καταμερίζας ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταύτῃ πρὸς πέντε ἐκ χειρετῶν ἐναγῆ λογοθεσία, & αἰαθῆναι τὴν τούτων διοίκησιν διακονηταῖς. ὁδὲ γὰρ ἔδωκε τὸν πατριάρχην ὅτως ἀκωλύτως ἐν πᾶσι νυμφοσολέμνον περὶ σκαπάνην ἀσχολεῖσθαι, καὶ ὅλων χορτάσματα. ἐκ τοῦτο γὰρ καὶ μέχρι τοῦ νῦν σῴζεται πέντε πρωκαθημένων, τῶν ἐξωκαλίων ἀρχόντων φημὶ, ὡς ὑπὸ πέντε αἱρεθέσεων, ταυτὶ διεξάγονται. ἦγεν τὸ μεγάλης οἰκονόμος, τὸ μεγάλης σακελλαρίου, τὸ μεγάλης σκευοφύλακος, καὶ τὸ χαρτοφύλακος, καὶ τὸ σακελλίου. Ioan. Epiſc. Citri in Resp. ad Cabasilam. ἀπὸ μὲν παλαιᾶς τάξεως πρῶτός ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος, ὁ ἐπὶ τοῦ μεγάλης σακέλλης, ἦγεν ὁ μέγας σακελλάριος. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ χαρτοφύλαξ. πέμπτος, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης, ἦγεν ὁ σακελλάριος. ἕκτος, ὁ πρωτέκδικος. οἵτινες καὶ ἐξωκαλάκοιλοι λέγονται. Ita rescribo: non ἐξωκατάκηλοι. Habes itaque hîc eorum omnium nomina, & ordinem: munus verò singulorum partim iam ex Balsamone scimus; & speciatim disces ex Codino De Offic. aulæ Constantinop. ac nos suo loco infra magis dicemus. Ergo errant graviter viri docti, qui putant fuisse pastores parochiarum. Antiquitus autem etiam sacerdotes erant, ecclesiasque gubernabant singuli, & clerum quoque proprium habebant. Sed posteà, cùm ferijs illustribus, ipsis in suis ecclesijs occupatis, Patriarchæ honoratos administros nullos haberent, diaconos eos fecerunt; id est, vt aliquis ex ipsis eligeretur, qui ἀρχιδιάκονος dicebatur. Codinus De Offic. κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι (ita legendum statim monebimus) ἱερεῖς εὐλογοῦντο, ἔχοντες ἕκαστοι ἐκκλησίας, & ὑπ' αὐτοὺς κλῆρον. διὰ τοῦτο καὶ τὰς μεγάλας καὶ ἐπισήμους τῶν ἑορτῶν ἡμέρας, ὅλων ἑκάστου εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν, ὁ πατριάρχης ἐκ εἶχεν ὑπηρέτας ἐντίμους μεθ' ἑαυτοῦ. τῶν πατριαρχῶν ἦν τὸ ἠθέλησεν αὐτοῖς διακόνους εἶναι πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν ταῖς τοιαύταις τῶν ἑορτῶν. ὃ δὲ καὶ πεποίηκεν. Et quæ ibi sequuntur. Itaque hi intelligendi sunt, qui à Cabasila in Quæsitis vocantur, οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες ἀρχοντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια. Hæc eius verba. τίνες προτιμῶνται εἰς τὸ ψηφίζεσθαι εἰς ἐπισκοπὰς, ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ οἱ μεῖ' αὐλὸν ἱερεῖς,

ἢ οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες τὰ ἀρχοντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια; Sed hoc animadverte in Respōso illo episcopi Citri, quod sex enumerat, non quinque, vt Balsamon facit loco jam citato. Expediam hunc nodum. Sciendum à primâ quidem institutione quinque eos duntaxat fuisse, posteà verò τὸν πρωτεκδικον ex inferioribus in hanc classem esse allectum à Georgio Xiphilino Patriarchâ Constantinopolitano sub imperio Alexij Comneni, idq; approbante Eustathio Metropolitano Thessalonicēsi. Accipio ex Responsis eiusdem episcopi. τὸ τῆ πρωτεκδίκε δὲ ὀφφίκιον ἐν τοῖς ἰωαννείνοις οὐ ἔκαλαι ὕστερον τοῖς ὑπερέχυσι ζιανεβάγη ὧδε δὲ τῆς μακαρίας λήξεως πατριάρχε κωνσταντινυπόλεως γεωργίε τῆ ξιφιλίνε. τῆ πρώξει δὲ ταύτη ἐπηκολούθησε καὶ γνώμη γενναία τῆ ἐν ἁγίοις μητροπολίτε θεσσαλονίκης εὐσταθίε, ἐπαινέσα καὶ ἐξαίρεσα τὸ γεγονὸς, ὡς εὐλόγως καὶ ἀμέμπτως πεφχθὲν. Et hinc est, quod Codinus eos sex quoq; numeret, apud quem item nomen ter corruptè legitur hodiè, his locis, κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξ καβίκοιλοι ἱερεῖς εὑρίσκοντο. Et posteà. ὁ πατριάρχης ζρεφγίζει τὰς τοιάυτας ἐξ καβικοίλας. Tertio. προβάλλεται ἀρχιδιάκονον ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξ καβικοίλων τάξεως. Corrige. Priora duo loca habes pag. 131. alterum 133. Item in Synodo Florentinâ. Ϲ τὸν πάπαν ὁ πατριάρχης ἠσπάζετο ἰσάμβων ἐν τῆ καθέδρᾳ, ἡμεῖς δὲ καθημένε τῶ δεξιᾶ αὐτῦ, καὶ τῶ καθέδρᾳ, ζιὼ τοῖς ἐξωκαβικοίλοις. Editur, ζιὼ τοῖς ἔξω καβικίλοις. Iterum. ὧδε γενομένε ἐν αὐτῷ τῆ βασιλέως τῆ ἁγίε, τῶν καρδιναλέων, Ϲ πάντων τ ἀρχιερέων, Ϲ τ ἐξωκαβικοίλων. Editur, τῶν ἔξω καβικήλων. Vides variè depravatam scripturam. Integra verò apud Balsamonem permansit loco citato, & Codinum pag. 5. cuius ista verba. ὁ πρωτονοτάριος, θύρα τ ἐξωκαβικοίλων. At in loci istius explicatione fallitur interpres, qui arbitratur fuisse admissionalem Patriarchæ, cùm nihil minus fuerit. Hoc vult dicere ille Scriptor, per Protonotarij dignitatem aditum patuisse ad τῶν ἐξωκαβικοίλων. Ille enim primus statim post eos in ordine ecclesiasticorū officiorum, quod apparet & ex recensione ipsius Codini, & ex Responsis jam semel iterumque citatis. Verba ista sunt. μετὰ τὰς ἐξωκαβικοίλας δὲ (ita scribendum, non ἐξωκατακήλας) πρωτός ἐστιν ὁ πρωτονοτάριος.

ΕΞΩΚΙΟΝΙΟΝ. ΕΞΩΚΙΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωκιόνιον. Monasterij nomen. & ἐξωκιονίτης. quicunque illic monachus. Nicetas in Alexio Comneno. Man. F. ἐπεβάλετο μὴ τὸν οἰκεῖον οἶκον διανεστάνειν, καὶ κατασκευάζειν ἐπιτειχίσματα κατὰ τὸ ἐξωκιόνιον. Codinus in Orig. Constantinop. οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἔμβολοι, ἀπὸ τῆς χαλκῆς, καὶ τῶ μιλίε, καὶ τῶ φόρε, μέχρι τῶ ταύρε, καὶ τῶ βοὸς, καὶ τῶ ἐξωκιονίε. Ita scribo, non ἐξακιονίε. Occurrit quoque non semel apud Cedrenum. Videtur autem fuisse Arrianorum. Colligere est ex Fastis Siculis. ἐγένετο ῥῆξ ῥώμης ὁ ἐκ γένες αὐτῶ ἀταλλάριχος. ὃν δὲ ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὅ ἐστιν ἐξωκιονίτης.

ΕΞΩΛΗΣ.

Ἐξώλης. *Exul.* Glossæ Græcolatinæ. ἐξώλης. *Extorris.*

ΕΞΩΜΑΚΡΑ.

Ἐξώμακρα. Eminus. Gloſſæ Græcobarbaræ. μακρόθεν. ἀπόμακρα. ἐξώμακρα.

ΕΞΩΜΑΝΤΙΟΝ.

Ἐξωμαύτιον. Exterius mantellum, ſive pallium. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ ἐξωμαυτίσματα, ἢ ἐξωμαύτια, ὁπῶ ἔνι ὅπτη σλεια νὰ σκεπασθῇ μετά των ὁ ἄνθρωπ@ σιὰ ὄνομαν τῦ αὐέμυ. Iterum alibi: ἱμάτιον, ἔχον. μαύτισμα τὸ ἔξωθεν. τὸ ἀπέξω μαύτισμαν. ἐξωμαύτιν.

ΕΞΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ. ΕΞΩΜΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωμονιτάτον. Adelphatum, quod dabatur. τοῖς ἐξωμονίταις, id eſt, alterius monaſterii monachis. In Conſtitut. Alexii Comneni. πλὴν εἰ κελεύει ὁ ἁγιώτατός μυ σεπότης λαμβάνειν χρείαν ἀδελφάτε τινὰ κοσμικὸν ὄντα, ἢ καὶ μοναχὸν ἀπὸ ἑτέρυ μοναστηρίυ σιαφέροντ@ αὐτῦ, ἵνα μὴ σιδῶσι κοσμικῷ ἢ μοναχῷ ἐξωμονιτάτον, ὡς ἂν βαρύνηται ἡ μονὴ ἀπὸ τῦ ἀδελφάτε. Vide quoque Balſamonem ad Concil. VII. Can. XIX. vbi legitur, ἢ μοναχῷ ἐξωμονίτῃ, non ἐξωμονιτάτον, quod malim. Eſt verò ἐξωμονίτης, qui *Presbyter forenſis* Ratperto Monacho De Orig. Monaſt. S. Galli, cap. v. *Aſſumens quendam Presbyterum forenſem, nomine Werdonem, obtulit eum ad noſtrum monaſterium.*

ΕΞΩ ΝΟΜΟΙ.

Ἔξω νόμοι. Extraneæ leges. Ita vocabant eccleſiaſtici ius civile. Nicetas Metropolitan. Theſſalonicæ in Reſp. εἰ τοιῦτον τι διαπρέποντες, καθὼς οἶδας καὶ αὐτὸς θεοφιλέσατε, καὶ σοφὸς τῶν ἔξω νόμων τιμωρᾶνται, ὡς ὑπεύθυνοι καὶ τῷ τῆς ζωωμοσίας καὶ φατρίας ἐγκλήματι. Synodus Chalcedonenſis Can. XVIII. τὸ τῆς ζωωμοσίας ἢ φατρίας ἔγκλημα καὶ σοφὸς τῶν ἔξω νόμων πάντη κεκώλυται. Balſamon in Comment. ἔξω δὲ νόμυς ὁ κανὼν καλεῖ τὰς πολιτικάς.

ΕΞΩΠΙΑΣΤΟΣ.

Ἐξωπίας@. Qui pullos non alit. Orneoſophion. τὰ φαλκώνια τὰ ἐξωπίασα κρείσσονα παρ' ὃ τὰ πωλοτρόφα.

ΕΞΩΠΟΡΤΟΝ.

Ἐξώπορτον. Exterior porta. Chronicon Conſtantinop. ἐξώπορτα δὲ ἐτύγχανεν. ὅπι δὲ ἡρακλείᾳ περιεκτίσθησαν, γενομθύων ἐκεῖσε θαυμάτων καὶ ὁπλασιῶν πολλῶν τῆς ἁγίας θεοτόκυ. Vide infrà ζωπόρτης.

ΕΠΑ.

Ἐπᾶ. Ecce. Simeon Cabaſilas in epiſt. περὶ δὲ τῶν διαλέκτων τί ἂν καὶ εἴποιμι; πολλῶν ὄντων, καὶ διαφόρων, ὑπὲρ τῶν ἑβδομήκοντα. τούτων δὲ ἁπασῶν ἡ τῶν ἀθηναίων χειρίση. βελόμθοι γὰρ εἰπεῖν, ἰδὲ πίσις, ὑπνήη, καὶ ἑλλήνων δικαιοζωή. λέγυσιν ἀντὶ τούτων. ἐπᾶ πίζι, ἐπᾶ ζολὴ, ἐπᾶ ῥωμαϊκὴ κρῖσι.

ΕΠΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἐπακυμβίζειν. Suidas in Etymologico. σκήπτω, τὸ ἐπακυμβίζω. Vide ſupra, ἀκυμβίζειν. Moſchion De Morb. Muliebr. cap. LI. ἐξ ὧν αἱ δύο εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ πλάγια σῆναι ὀφείλυσιν, ἐφ' αἷς ἐπακυμβίσαι ὀφείλει.

ΕΠΑΝΟΙΚΙΟΝ.

Ἐπανόικιον. Tributũ. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. χώρια δὲ τὰ πρῶτα

κλέος αὐτὸς, ἔπειτα ἡ βασιλεία ῥωμαίων μέρος ἴσως ἐκεῖθεν ἐπανοικίσ.

ΕΠΑΝΟΚΑΙΒΑΝΑ.

Ἐπανοκλίβανα. Quæ loricis superinduebantur. Nicephorus περὶ τοῦ ἁγ. τωλ. cap. XI. θώρακας ἀμπεχομένων, καὶ τὰ λεγόμενα ἐπανοκλίβανα μὴ λευκὰ ὄντα.

ΕΠΑΡΧΟΣ.

Ἔπαρχος. Dignitas media inter magnum Pappiam, & magnum Drungarium biglæ. Munus autem eius sub postremis Imperatoribus nullum, & sub antiquis planè incognitum. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ μέγας παππίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρεσίαν ἀνεπίγνωστον, νυῦ δὲ ἀδεμίαν. ὁ ἔπαρχος ὡσαύτως. νυῦ δὲ ἀδέστ. Hic citrina primitus gestabat vsque ad tempora Andronici I. Palæologi, qui ademit, dedit que Ioanni Palæologo. Idē Codinus alibi. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας ἅπερ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἔπαρχος κίτρινα, ἐφόρεσε ταῦτα ἰωάννῃ τὸν παλαιολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τοῦ πορφυρογεννήτου υἱόν.

ΕΠΕΙΚΤΗΣ.

Ἐπείκτης. Cedrenus. βασιλεὺς δὲ ὁ ἐπείκτης τοῦ βασιλέως τὸ ἀποῤῥητον ἐκοινώσατο Ζαμωνᾶ καθικλαρίῳ. Iterum alio loco. καὶ οἱ τοῦ δεξικα ἀνδρονίκου τοῦ λυδοῦ παῖδες, χελιόφορος ὁ ἐπείκτης, καὶ Σάρδας ὁ μογκὸς. Magnæ hîc tenebræ sunt eruditò interpreti, Gulielmo Xylandro. Apud Zonaram legitur, ὁ πήκτης βασίλειος. Corrige ad Cedreni exemplar. ἐπείκται, erant Compulsores, qui à Iudice adiungebantur Executoribus. Basilic. Eclog. IX. εἴτε ἄρχοντες εἴησαν δικασταὶ, εἴτε θεῖοι διαιτηταὶ. ἔχεσι καὶ ἕτοι ἐκβιβασας καὶ ἐπείκτας.

ΕΠΙΓΓΑΤΟΣ.

Ἐπιγγάτος. Vide, ἐκπιγγάτος.

ΕΠΙΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ἐπιγονάτιον. Genuale. Etiam ὑπογονάτιον vocabatur, ut infra dicemus. Marcus Patriarcha Alexandrinus in Quæsitis ad Cabasilam. ἐκχωρητόν ἐστι τὰς ἱερεῖς ἡγεμόνας ὄντας, ἢ πρωτοπαπάδας, καὶ τὰς ἀρχιερεῖς, δι' ἐπιμανίκων καὶ ἐπιγονατίων ἀποστεμνύεσθαι, ἢ κεκώλυται; Horum solus Patriarcha ius habebat. Rem, ejusque rationem, tradit Balsamon in Responsis. ἡ τῶν ἐπιμανίκων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερωσύνη ἐνδυμασία μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλοτίμηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχειν τοῦ κυρίου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Minister, qui hæc portabat, substernebatq; ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων dicebatur. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων, κρεμῶν τὸ ἐπιγονάτιον τοῦ ἀρχιρέως. Mysticam autem significationem accipimus ex Balsamone, de privileg. Patriarch. τῶν γονατίων τὰ ἐπιβλήματα δοξάζεσι τοῦ λεντίου τὸ ἐγκεφάλιον, διὰ οὗ τὰς ὠδὰς ὁ κύριος τῶν ὅλων ἀπέσμηξεν.

ΕΠΙΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἐπικάμισον. Tunica. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργων, lib. II. χιτὼν δ' ἐστὶ καθ' τοῦτον νυῦ, καὶ καλὰ τὶνὶ ζωνήσεται, τὸ λεγόμενον ἐπικάμισον. Corrigēdæ sunt Glossæ Basilicor. καμίζιον. τὸ ἐπικάμισον. χιτὼν. Malè editur, ὁ ἐπικαμάτων χιτὼν.

ΕΠΙΚΑΡΙΟΝ.

Ἐπικάριον. Pallium. Chlamys. Homilia Scholastica vetus. καλόμαξόν μοι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς πόδας, ὅλος ζαυδαλία, ἀποδύσόν με, ἐπίδυ ἐπικάριον. In Glossis veteribus est. *Amiculum*, ἐπικάρζιον.

ΕΠΙΚΟΜΒΙΑ.

Ἐπικόμβια. Ea erant, quæ Imperator festo coronationis vel nuptiarum die spargebat in populum. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὅτε καὶ αὖθις ῥίπτουσι ἐπικόμβια τοῖς μὴ ζυγκλητικοῖς τῷ λαῷ. Erant vero segmenta panni, quibus involuti nummi aurei, argentei, ærei. Idem Codinus. ῥίπτουσι εἰς τὸν λαὸν ἃ λέγουσιν ἐπικόμβια. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον. τμήματα ἐκ παιῶν κόπτοντες, καὶ ἐν ἑκάστῳ τμήματι νομίσματα μὴ χρυσᾶ τρία, ἀργυρᾶ δὲ τοσαῦτα, ⁊ τρία ἐξ ὀβόλων, περιδήσαντες ῥίπτουσιν εἰς τὸ πλῆθος. ῥίπτουσι δὲ τοιαῦτας ἀποδεσμὰς ἀριθμὸν χιλιάδων ὅσον ἂν προσάξει ὁ Βασιλεὺς. εἰώθασι δὲ ἀπορίπτειν τὰ τοιαῦτα ἐπικόμβια ἐν τοῖς προαυλίοις τῆς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ναὸς, ἤγουν ἐν ᾧ εἴρηται ἀνάγνωσιν, ἑστὼς ἐν τῇ ῥίπτουσι ἐπάνω τῶν τῆς ἀναγνώσεως βαθμίδων. Cantacuzenus Hist. lib. 1. cap. XLI. *Die quo Imperator unctus exit è templo, ab aliquo eius optimatum, quem ad hoc delegerit, in populum iaciuntur, quæ vocant Epicombia. Sunt autem fasciculi segmentis linteis illigata habentes numismata aurea Imperatoria tria, totidem argentea, aut plura, & obolos æreos totidem. Sparguntur huiusmodi fasciculi circa decies mille, in vestibulo præcipuè.* Mos verò Constantinopolitanis pecuniam segmentis implicatam gestare, loco crumenarū, quod & hic observare licet, & in Lectionali. *Non modicum auri ligans in panno perrexit ad domum viri.* Hæc autem segmenta, has crumenas, è re κόμβους appellabant, & κομβολύτας crumenarum sectores. Hesychius. κομβολύτης, βαλαντιοτόμος. Atque hinc est, quod illa Imperatorum ἐπικόμβια nomen traxerunt. Prochorus De rebus gestis S. Ioannis Evangelistæ, ἀποδεσμὸν χρυσίου, nominat. ὁ δὲ ἀποδεσμὸν χρυσίου ἔδειξεν αὐτοῖς, λέγων. Et mox iterum. καὶ πάλιν τὸν ἀποδεσμὸν χρυσίου ἐπεδείκνυεν αὐτοῖς. Apud Georgium Pachymerium Hist. lib. IX. cap. 1. in coronatione Michaëlis Palæologi. ῥιπίζονται οἱ συνήθεις ἀποδεσμοί. Vbi ineptissimum est, quod Hieronymus VVolphius, vir alias non ineruditus, interpretatur ἀποδεσμὰς, *fasciculos florum.*

ΕΠΙΚΟΡΜΙΟΝ.

Ἐπικόρμιον. Mensa coquinaria. Eustathius ad Odyss. γ'. βᾶν ἐπικόψων, ἀντὶ τοῦ, ἐπάνω τοῦ τραχήλου πλήξων. ὅθεν καὶ ἐπίκοπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐπίξυλον, ὅπερ ἰδιωτικῶς ἐπικόρμιον λέγεται. Iterum alibi. ad Odyss. β'. παρθένοι κεφαλὰς ἀντὶ τοῦ προτείναντες. ἢ ὡς ἐν ἐπιξύλῳ, ἤτοι ἐπικόπῳ, ἤτοι ἐπικορμίῳ θέντες ὥστε κοπῆναι.

ΕΠΙΚΟΥΤΖΟΥΛΟΝ.

Ἐπικούτζουλον. Camasus. Psellus De Grammatica.

κάμαζον, τὸ ἐπικούτζουλον. κέφαλον, εἶδος ὀρνέου.

Constantinus De Administr. Imp. ὁ δὲ αὐλὸς κλίνας τὸν πατρίκιον Ζαμωνᾶν ἐδυσώπησε, τῷ τότε καιρῷ παρακοιμωμένῳ αὐλοῦ ὄντος, μεσιτεῦσαι αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα, τοῦ γενέσθαι αὐτὸν, καὶ φορεῖν ἐπικούτζουλον, καὶ προσέρχεσθαι εἰς τὸν λαυσιακόν.

ΕΠΙΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Ἐπιλόρικον, ſive ἐπιλώρικον, & ἐπιλωρίκιον. Viri docti interpretantur, *prætextam vittatam loris.* Non debebant. Nihil enim aliud eſt, quàm ſuperula thoraci ſuperindui ſolita. Nam λώρικον, ſive λωρίκιον, pro λῶρικον & λωρίκιον dicebant, vt infra oſtendimus. Cod. De Offic. φορεῖ δὲ φακεωλίδα, καὶ ἐπιλώρικον, οἷα τὰ τῶν λογοθέτων. Et crebrò illic occurrit. Iulius Aphricanus De Appar. Bell. καὶ ἐάπιλα περὶ ἐπιλώρικα καὶ καμιλαύκια παχέα, εἰ δοίησαν, ἀντὶ καυσιδίων. Ioannes Tzetzes ad Heſiodi ἔργ. β'. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ἀκριβεστάτους τῶν παλαιῶν, χιτῶνα καὶ φάρος. ἐστὶ τὸ διεζωσμένον ἱμάτιον, ὁ καλοῦμεν ἐπιλώρικον.

ΕΠΙΜΑΛΟΣ.

Ἐπίμαλος. Vermiculi genus. Euchologium in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & aruis. βρῦχος, ἀκρὶς, ἐπίμαλος, καλιγάρις, μακρόπους, μύρμηξ.

ΕΠΙΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἐπιμάνικον, ſive ἐπιμανίκιον. Supermanicale. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. 1. cap. CXCIV. καὶ ὅτως τιὼ μὴ λαμὰν τῷ πέρδικι ἐπιθῶμαι, καὶ τοῖς ποσὶ τὸ ἱερακος, περιειλημμένω τῷ καλαμβώμῳ ἐπιμανικίῳ. Et mox iterum. τιὼ δὲ ἤδη τμηθεῖσαν κεφαλὴν ἐνδεθεὶς ἄνωθεν τὸ ἐπιμανικίῳ, φαγεῖν τὸν ἱέρακα ἐξ αὐλοῦ ἐνδασκεύαζον. Erat quoque ornatus manicæ ſacerdotis in dextro brachio. In Liturgiâ Chryſoſtomi. καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανίκια ἐν μὴ τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει ὅτως. Erat verò intertexta effigies Servatoris. Chronicon Conſtantinop. ὃ κατεδέξαλο προσκυνῆσαι τὸ ἐπιμάνικον τῆς δεξιᾶς τοῦ χωρεπισκόπου ὑφαιλῶς ἐπάνω κοσμούμενον τὴν εἰκόνα χριστοῦ. Horum autem geſtandorum ius ſoli præſules ſacrorum habebant. Balſamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum, Reſp. XXXVII. ἡ τῶν ἐπιμανίκων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερωτάτη συνλυμφία μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλοτίμηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχουσι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Myſticam rei huius rationem diſcimus ex eodem Balſamone, lib. De Privileg. Patriarch. τὰ τῶν πατριαρχῶν τῶν ἁγίων ἐπιμάνικα τὰς χειροπέδας τοῦ κυρίου δοξάζουσιν, ἃς ἐκὼν ὑπέστη διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κατὰ μαγίαν ἀγόμενος. Eadem quoque tradit Reſponſo citato.

ΕΠΙΜΟΔΙΟΝ.

Ἐπιμόδιον. Biton in Mechanicis. χρήσιμον δέ ἐστι καὶ φυτεύειν ἐν τῇ πόλει καὶ κύκλῳ περὶ τὸ τεῖχος, ἵνα κατασκευασμένοι τοῦ ἐπιμοδίου φαρμάκου μηδὲν ὑμῶν πάσχωσιν οἱ πολῖται.

ΕΠΙΟΥΡΟΣ.

Ἔπιουρος. *Epiurus.* Subſcus. Gloſſæ Græcolatinæ. γόμφος. ἔπιουρος. *Compages.* Iterum alibi. ἔπιουρος. *Compages.* Heſychius. ἔπιουροι. ἐπίσκοποι, καὶ ἥλοι ξύλινοι. Sotion Geoponic. lib. X. ἐκ δὲ τοῦ ῥίπτει τὸν καρπὸν τὰ φυτὰ, ἐὰν τὴν ῥίζαν περιορύξας καὶ τρυπήσας κεφάλης ἔπιουρον ἐμβάλλης, καὶ γῆν ἐπισωρεύσης. Palladius lib. XI. Tit. VIII. *Si poma decurrant, oleaſtri epiurum terebratæ infige radici.* Auguſtinus De Civit. Dei, lib. XV. cap. XXVII. *Lignum ligno per ſubſcudines, epiros, clavos, & gluten bitumi-*

ruminis non poteſt adhærere. Reſcribo *epiuros, clavos.* Iſidorus Orig. lib. XIX. cap. XIX. *Epigri, & clavi ſunt, quibus lignum ligno adhæret.* Itidem ſcribo, *Epiuri.* Idem mendum quoque eſt in Gloſſis ejus : tolle. Non rectè olim ſenſi Animadverſ. Miſcell. lib. IV. cap. XI. At verò nunc muto, & retracto. Apud Etymolog. βλῆτρον ζημαίνει τὰς κατὰ ἁρμονίαν γόμφους, τὰς ωτίδας. Corrigo. τὰς ἐπωτίδας. Simili penè modo apud Senecam De Benefic. lib. II. cap. XII. *Pigros* hodiè editur. Tu reſtitue, me auctore, *epiuros.*

ΕΠΙΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ἐπιριπτάριον. Veſtis genus. Ioannes Curopalates in Conſtantino Leonis F. τῷ ζυμεὼν ἀποκλίναντα τῷ πατριάρχῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ εὐχὴν ἀξαμένου παρ' αὐτοῦ, ἐπιτιθέντα ὡς φασι τῇ βαρβάρᾳ κεφαλῇ ἀντὶ σεφάνης τὸ ἴδιον ἐπιριπτάριον.

ΕΠΙΣΕΛΛΙΟΝ.

Ἐπισέλλιον. Sellæ indumentum, ſive coopertorium. Vide Gloſſ. Rig. Sed in Gloſſis Græcolatinis longè aliud eſt, itaque malè confunditur. Explicatur, *Subſellium. Dagus.* Ioannes Savaro, V. CI. Notis in Sidonium legendum cenſet *Abacus.* vel, *Bacus.* Sed fallitur : nam *Dagus* eſt Gallicum *Dais.*

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΑΝΟΣ.

Ἐπισκοπειανὸς. Epiſcopianus. In Novellâ Iſaacij Angeli. ἐπὶ παρασίᾳ τῷ ἐυλαβεῖς ἐπισκοπειανῷ κυρῷ κωνσταντίνῳ τῷ χειρομάχῃ. Et mox. πρεσβύτερος, ὅτι καὶ ἐπισκοπειανὸς κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ θεοφιλεσάτου χαρτοφύλακος κατὰ τὸ ἔθος ἀπεστάλησαν εἰς τὰ, ἐν οἷς καταμάθοι, κελλία.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΕΠΙΣΚΟΠΗ.

Ἐπίσκοπος. Antiſtes eccleſiæ. Barlaam De Papæ principatu, cap. III. κοινὴ μὲν, ὡς εἴρηται, οἱ τοῦ λόγου μαθηταὶ ποιμένες τε καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης ἐτύγχανον. μερικὰς δὲ ποιμένας, ὃς ἐπισκόπους ὠνόμασαν, ἄλλον ἄλλης πόλεως ἢ χώρας προεβάλοντο. Occurrit paſſim. Et hinc ἐπισκοπὴ. *Epiſcopatus.* Iulianus in Epiſt. ad Alexandrinos. ἀθανάσιον δὲ πυνθάνομαι τὸν τολμηρότατον ὑπὸ τοῦ ζωήθους ἐπαρθένου θεάσας ἀντιλαβέσθαι τοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνου. Et hæc quoque vox obvia. Prima autem epiſcoporum inſtitutio vnde ſit, accipimus ex Sedulio Scoto Comment. in epiſt. Pauli ad Tit. cap. I. *Antequàm diaboli inſtinctu ſtudia in religione ſierent, & dicerent in populis : ego ſum Pauli, ego autem Apollo, ego autem Cephæ, communi Presbyterorum conſilio eccleſiæ gubernabantur. Poſtquam verò vnuſquiſque eos, quos baptizaverat, ſuos putabat eſſe, non Chriſti, in toto orbe decretum eſt, ut vnus de Presbyteris electus ſuperponeretur cæteris, ad quem omnis cura eccleſiæ pertineret, & ſchiſmatum ſemina tollerentur.*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΡΧΗΣ.

Ἐπιστημονάρχης. Doctrinæ eccleſiaſticæ præſes. Erat titulus Imperatoris Cōſtantinopolitani. Demetrius Chomatenus in Reſp. ad Cabaſilam. ὁ βασιλεὺς γὰρ οἷα κοινὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιστημονάρ-

μονάρχης καὶ ὢν καὶ ὀνομαζόμενος καὶ ζωοδικαῖς γνώμαις ἐπισταλεῖ, καὶ τὸ κῦρος ταύταις χαρίζεται. ἐκκλησιαστικὰς τάξεις ῥυθμίζει, καὶ νομοθετεῖ βίῳ καὶ πολιτείᾳ τῶν τοῦ βήματος. ναὶ μὴν καὶ δίκας ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ πρὸς γε χηρευσάσων ψήφοις ἐκκλησιῶν. ἐνάγει δὲ καὶ ἀπὸ ἐλάττους τιμῆς εἰς μείζονα, δηλαδὴ ἀπὸ ἐπισκοπῶν εἰς μητρόπολιν, ἢ ἀνδρὸς ἀρρενὸς, ἢ πόλιν τιμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΣ.

Ἐπιστολεύς. Optio protocarabi, qui ſecundas tenet. Baſilius in Naumachicis. ναύαρχος, καὶ ἐπιστολεύς. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου διάδοχος τοῦ ναυάρχου.

ΕΠΙΤΡΑΧΗΛΙΟΝ.

Ἐπιτραχήλιον. Collarium patriarchæ, & archidiaconi. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ὅμνυσεν ὅρκους φρικτοὺς καὶ φοβεροὺς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καὶ μετὰ ἐπιτραχηλίου καὶ ὠμοφορίου. Codinus De Offic. περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σαυρὸν ἀπὸ τῆς παλατίου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ ζώνθες αὐτῷ σιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ φελόνιον, ἀμὲν ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον. In Liturgiâ Chryſoſtomi. εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. Myſticam ſignificationem tradit Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ τοῦ ἐπιτραχηλίου δεξιὸν μέρος πέφλωκεν ὁ κάλαμος ὃν ἔδωκαν ἐμπαίζοντες τῇ δεξιᾷ τοῦ χριστοῦ. τὸ δὲ ἐξ εὐωνύμου μέρος, ἡ τοῦ σαυροῦ βασαγὴ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Anonymus in vita Arſenij. μονάζατος, καὶ ἄσκευος, μόνον τὸ ἐπωμάδιον, τὸν τοῦ χριστοῦ σαυρὸν, φέρων. Aliter Balſamon De Privileg. Patriarch. τὰ ἐπιτραχήλια δοξάζουσι τὸ φαιγέλλιον τὸ ἑλκύζον τῷ ζωῷ πρὸς τὸν θανάτον. Vide etiã Bedam De Tabernaculo, lib. III. cap. IV.

ΕΠΤΑΣΚΑΛΟΝ.

Ἑπτάσκαλον. Vide infra. σκάλα.

ΕΠΩΜΑΔΙΟΝ.

Ἐπωμάδιον. Idem quod ἐπιτραχήλιον, de quo ſupra. Macarius Chryſocephalus De Exaltat. Crucis. τὸν σαυρὸν ὡς ἐπωμάδιον ἔχων τὸν ἀοίδιμον ἐκάστοτε ὑπέστη δι' ἡμᾶς θάνατον.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ.

Ἐργαστηριακὸν. Tributum, quod pro officinis ſuis ſoluebant officinatores. Mentio eius fit in diplomate Andronici iunioris, quod exſtat apud Phranzen Chron. lib. III. cap. XXIV. ἐξωτερικὰς, κοσμικὰς, καπηλικὰς, μισιατικὰς, ἐργαστηριακὰς, μεταξικὰς.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ.

Ἐργόχειρον. Opus mannum. Caſſianus De Diſcret. μηδὲν ἄλλο ἐνθυμεῖσθαι, μὴ περὶ σκέψεως ἀθενῶν, μὴ περὶ ὑποδοχῆς ξένων, μὴ περὶ ἐργοχείρου. Balſamon ad Concil VI. Can. XIX. πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν ταῖς κυριακαῖς, ἐν αἷς εἰώθασιν ἅπαντες ὀφείλειν τῇ ἐκκλησίᾳ προσδέχεσθαι, τῶν ἐργοχείρων αὐτῶν ἀπαλλαττόμενοι. Typicum Sabæ, cap. V. οἱ δὲ ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐργόχειρον, οἱ δὲ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

ΕΡΗΜΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ἐρημόκαστρον. Vrbs habitatoribus vacua. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ἡ δὲ καινὴ νῦν πόλις ὑπερμεγέθης, καὶ ἐάλω ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἤτοι τῶν ἀφελκῶν, καὶ κατέλυσαν αὐτὴν. ἐρημοκάστρα δὲ ἔζης ὤκουν ἐν αὐτῇ οἱ λαγγοβάρδοι. Occurrit apud illum pluries.

ΕΡΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Ἐρημόννειν. Vastare. Desolari. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλαπάζονται. πορθοῦνται. λαμβάνονται. ἁρπάζονται. ἐρημόννονται.

ΕΡΜΗΤΑ. ΕΡΜΗΤΑΡΙΟΝ.

Ἕρμητα. *Armenta.* Inde ἑρμητάριον. *Armentarium.* Glossæ veteres Latinogræcæ. *Armentarium.* ξύλον ἑρμητάριον.

ΕΡΡΗΣ.

Ἑρρῆς. *Henricus.* E Gallico, *Herri*, pro *Henri.* Nicetas in Balduino Flandro. περὶ μιᾶς τοίνυν τὸν φυλλοχόον τῆς πόλεως ἔξεισιν ἑρρῆς ὁ τῶν Καλδούνε κασίγνητος. Et pluries occurrit illo libro.

ΕΣΕΝΑ.

Ἐσένα. Tu. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

τὸ πόσων χρόνων διάστημα παρέδραμον δι' ἐσένα.

ΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑΙ.

Ἐσκουπονδίαι. *Sescupondia.* Suidas. ἐσκουπονδίαι, κατὰ ῥωμαίους στρατιωτικὰ ἐφόδια. Melius ζεσκουπόνδια scribitur in Glossis Basilicorum. Sed cur militaria viatica interpretantur? an intelligunt buccellata? & hoc illorum pōdus? Porrò inquirendum censeo.

ΕΣΟΥ. ΕΣΥ.

Ἐζῦ, sive ἐσὺ. Tu. Glossæ Græcobarbaræ. Ζαύλον ὁ τρέφων, κύνας τρέφεις. ἤγγικεν, ἐσὺ ἢ ἐστῦ ὁπῆ δὲν δύνεσαι μηδὲ ἠμπορεῖς νὰ θρέψῃς τὸν ἑαυτόν σου, ἀναιρέφεις σκύλλους. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἀλλὰ καὶ γλῶ καὶ θάλασσαν ἐσὺ ὅλλων τὴν ἡξεύρεις.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἑσπερινὸς. Hymnus vespertinus, in ecclesiâ cani solitus. Triodium. μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐθιόμην τυρὸν καὶ ὠά. Sed extra ecclesiam cantabant Armenij. Observo apud Theorianum in Legat. Armen. τούτων δὲ ῥηθέντων, ἤρξαντο οἱ ἱερεῖς αὐλῶς ψάλλειν τὸν ἑσπερινὸν τὴν ἀκολουθίαν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, καθὰ τὴν αὐλῶν ζωὴ θᾶν. Duplex autem erat: vnus ὁ μέγας, alter, ὁ μικρὸς. Menologium. χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παρᾶ ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναβάσιμα καὶ τῆς θεοτόκου, ὡς σύνηθες. ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, &c. Marcus Hieromonachus De Dubijs Typici, cap. III. καὶ ψάλλεται, ὅτε θέλῃ ὁ ἐκκλησιάρχης, οἱονὲ σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ ἀναβάσιμα, καὶ τῆς θεοτόκου, ὡς σύνηθες. ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Peragebatur ὁ μικρὸς ante occasum solis, horâ decimâ, vt numerabant Græci; ὁ μέγας verò paullo post occasum. De minore disco ex Typico Sabæ, cap. I. de altero cap. II.

ΕΣΠΙΝΙΗ.

Ἐσπινίη. Papilio. Glossæ Benedicti. *Papilio.* ἐσπινίη.

ΕΣΩΒΙΓΛΑ.

Ἐσώβιγλα. Interiores ac propiores excubiæ. Niceph. περὶ Θεοδώρ. πολ. cap. XXI. ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διπλᾶς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσώβιγλα.

ΕΣΩΔΙΑ.

Ἐσωδία. Pro, εἴσοδος. Introitus. Reditus. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

πᾶ ἐγίνει ὁ βίος τῆς πολυς, πᾶ ἐδιέβη ἡ ἐξωδιατης;

ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΙ. ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ.

Ἐσωμονίται. Opponuntur τοῖς ἐξωμονίταις, de quibus ſupra. In Conſtitut. quâdam Alexij Comneni. σεβασμιότεροι γὰρ ὀφείλουσιν εἶναι οἱ ἐσωμονίται τῶν ἄλλων ἁπάντων, εἰς τὸ λαμβάνειν τὰς χρείας αὐτῶν. Inde ἐσωμονιζάτον, ut ἐξωμονιτάτον, adelphatum monachorum intra monaſterium habitantium. In eâdem Conſtitut. εἰ γὰρ ἀπιβαρύνεται, λείψει πάντως καὶ τὸ ἐσωμονιζάτον, καὶ γίνεται αὐτὶ μιᾶς κεῖμα. Habes eadem apud Balſamonem ad Concil. VII. Can. XIX.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΡΧΗΣ.

Ἑταιρεία. Cohors quædam, quæ non conſtabat ex militibus Romanis, ſed Romanorum ſocijs, & auxiliaribus. Cedrenus. Βασίλιος ἔτος ἐτύγχανεν, ὁ πελάνος τὴν σεσηγορείαν, ἐν τῷ τάγματι τῆς ἑταιρείας καλλεγμένος. Item. ὅπερ πυθόμενος ὁ βασιλεὺς, ἀπέστειλε τὸν τῆς ἑταιρείας ἄρχοντα μετά τινων σεκελιωτῶν. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὁ δὲ βαζιλεὺς ἔνθινι ὑπερδεξίῳ τόπῳ ἑστὼς κατὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἑταιρείας, καθεσκόπει τὸ θρώμμα. Huius præfectus ἑταιρχάρχης dicebatur, eratq; nō vnus. Obſervo apud Cedrenum. τῇ αὐτήσει τε τάτε σεσεβλήθησαν ζυμεῶν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ θεόδωρος ὁ γυναικάδελφος αὐτῆς ὁ ζωφινέζαρ, ἑταιρχάρχαι. Sed erant cohortes quoq; plures; quarum vna nominabatur, ἡ μεγάλη. Ioannes Curopalates in Michaële Calaphate. αὐτὶ δὲ νικολάου σεκήγος αὐτοκράτωρ κωνσταντῖνος ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας ἄρχων, &c. Atq; huius præpoſitus, ὁ μέγας ἑταιρχάρχης. Cantacuzenus lib. II. cap. VI. *In hoſtem lento paſſu & ordine, Exotrocho magno Hetæriarchâ ducēte procedebant.* Corrige VVilhelmum Tyrium De bello ſacro, lib. XXI. cap. XVI. *Erant per idem tempus Hieroſolymis domini Imperatoris nuntij, Andronicus Angelus, Ioannes vir magnificus Megaeteriarcha.* Malè editur, *Megaltriarcha.* Dixit *Megaeteriarcha*, qui μέγας ἑταιρειάρχης, quēadmodum *Megadux*, & *Megadomeſticus*, qui μέγας δὼξ, & μέγας δομέστικος. Munus eius propriè erat, exules & profugos è ſocijs & confœderatis imperij Conſtantinopolitani excipere. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. δέχεται δὲ ἔτος (ὁ μέγας ἑταιρειάρχης) καὶ τὰς σεσερχομένας φυγάδας, διὸ καὶ ἑταιρχάρχης καλεῖται, ὡς τὰς ἑταίρας ἤτοι τὰς φίλας δεχόμενος. Apparet quoque ex eiuſdem verbis alibi. ὁ ἑταιρχάρχης ὑπηρετεῖ εἰς τὴν σωφρόσυνιν, ὡς σεσείρηται, συνυπηρετεῖ δὲ καὶ τῷ μεγάλῳ ἑταιρειάρχῃ ὑπὲρ τῶν σεσφύγων.

ΕΤΖΗ.

Ἔτζη. *Ita.* Gloſſæ Græcobarbaræ. εἰς τοιοῦτον τρόπον. ἢ ἔτζη, ἢ ἴτζε. Iterum alibi. ἔτως σκάλεν. ἔτζη ἔλεγαν, ἤτζε σκέαζαν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

ἔτζη αὐτοὶ ἐσκόρτιζαν τὰς μαχικὰς βατράχους.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Εὐαγγέλια. Non ſemper ita vocabant ſacrā tetrabiblon quatuor Euangeliſtarum, ſed certa quoq; ex illis excerpta, & themata, quæ ſtatis diebus populo prælegebant, qui διδάσκαλοι τῶν εὐαγγελίων nuncupabantur. Et ſic ferè ſemper intelligi debet apud Codinum De Offic. Ecce in illis verbis, ἔπεται τὰ εὐαγγελία ἀναγινωσκόμενα παρ' αὐτῆς, ὅταν ἔλθῃ,

νίπτη, τὸ ὕδωρ βάλλῃ εἰς τὸν νιπτῆρα, ἐκχεῖ ἐν τῇ λεκανίῃ τὸ ὕδωρ ὁ Βασιλεύς. Et mendum eſt in illo loco. τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, ἐν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, ἀναγινώσκουσι τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια. Non enim legebant totam illam tetrabiblon, quod hæc lectio præ ſe fert, ſed quatuor eiuſmodi themata, quæ dixi. Corrige itaque: ἀναγινώσκονται τέσσαρα εὐαγγέλια, pro numero ſcilicet dierum. Orta corruptela eſt ex ſupinâ iteratione poſtremæ ſyllabæ verbi, ἀναγινώσκονται. Erat verò certus horum numerus, & ordo: quod ex iſto loco apparet. τῶν δὲ εὐαγγελίων τὸ μὲν πρῶτον ὁ πρωτοπαπᾶς (ἀναγινώζει) τὰ δὲ λοιπὰ ἱερεῖς ἕτεροι. Et erant quidem duodecim. Clarè liquet ex iſtis verbis. καθ' ἓν ἀναγινώσκουσι τὰ δώδεκα εὐαγγέλια. Iterum paullo poſt. κἂν ἄτε γε πάλιν μέλλει ἀναγινωσθῆναι ἕτερον εὐαγγέλιον, ὁ δηλωθεὶς ἄρχων τὴν λαμπάδα λαμβάνων δίδωσιν αὖθις τῷ βασιλεῖ καθεξῆς ὁμοίως μέχρι τῶν δώδεκα. Et ſingula quidem diverſis temporibus legebantur, univerſa autem quater duntaxat in anno. Capio ex Anaſtaſio in Leone III. *Fecit verò veſtem ſuper altare maius chryſoclavam, diverſis ornatam picturis, quam conſtituit quatuor temporibus per annum in duodecim lectionibus ponere.* In his verò lectionibus poſt Euangelium etiam Symbolum legebatur, idq; ex decreto Synodi Conſtantinopolitanæ. Rem & cauſſam tradit Berno, De Reb. ad Miſſ. ſpectant. cap. 1. *In duodecim lectionibus ſymbolum quoq; fidei Catholicæ poſt Euangelium recitatur, vt per ſanctum Euangelium corde credatur ad iuſtitiam, per ſymbolum autem ore fiat confeſſio in ſalutem. Quod tamen non ſecundùm Nicenum concilium, ſed ſecundùm Conſtantinopolitanũ canimus tranſlatum.* Donec autem Evãgelium legeretur, reverẽtiæ ergò non ſedebatur in eccleſiâ Latinâ, ex decreto Anaſtaſij: Diaconus autem, qui legebat, in ambone vertebat ſe ad meridiem, id eſt, ad viros, fœminis ad aquilonem ſedentibus. Accipimus ex Micrologo, De Eccleſ. Obſervat. cap. IX. *Iuxtà decretum Anaſtaſij papæ non ſedetur, dum Euangelium legitur; quæ reverentia, vt aiunt, & Apoſtolicæ lectioni exhibetur apud Græcos. Diaconus, cùm legit Euangelium, iuxta Romanum ordinem in ambone vertitur ad meridiem, vbi & maſculi conveniunt; non ad Aquilonem, vbi fœminæ conſiſtunt.* Sed hoc non ſemper obtinuit, & mox neglecto ordine itum eſt in contrarium. Ibidem. *Itaq; illa vſurpatio emerſiſſe videtur, vt etiam Diacones in ambone contra Romanum ordinem ſe vertant ad Aquilonem, potiuſque ſe ad partem fœminarum quàm maſculorum vertere non vereantur. Sed quia certiſſimè contra ordinem eſt, & inhoneſta, à diligentioribus ordinis ſervatoribus meritò refutatur.* Inſtitutionis verò eius meminit quoq; Anaſtaſius Bibliothecarius in vitâ eius Põtificis. *Conſtituit, ut quotieſcunq; Euangelia ſancta recitantur ſacerdotes non ſederent, ſed curvi ſtarent.* Marianus Scotus in Chronico rem hanc ad Siricium refert, non Anaſtaſium. Et hæc ipſa cenſeo eſſe, quæ μικρὰ dicebãtur, & à mulieribus in primitivâ eccleſiâ geſtabãtur, vt à Iudeis phylacteria. Iſidorus Peluſiota lib. II. epiſt. CL. ἴσθι ὅτι (τὰ φυλακτήρια) δελτία ἐστὶ μικρά, ἅτινα τὸν νόμον ὠδίνουσα, ἅπερ ἐφόρουν οἱ τῶν Ἰου-

δαίων καθηγηταὶ, ὥσπερ νυῦ αἱ γυναῖκες τὰ εὐαγγέλια μικρά. Porrò ſciendum, quãdo in hanc vocem incidimus, Euangelia primis Eccleſiæ temporibus plura circumlata fuiſſe. Sic apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. III. cap. XXV. legitur fuiſſe, quod τὸ καθ' ἑβραίους diceretur, quo vtebantur illi Iudæi, qui ſuſcipere Chriſtũ videbantur. Erat quoq; Thomæ Manichæi. Petrus Siculus. μαθηταὶ δὲ τούτου τοῦ ἀνλιχείσου μάνεντος γεγόναζι δώδεκα. ζισίννιος ὁ τούτου διάδοχος, καὶ θωμᾶς, ὃ τὸ καθ' αὐτὸν μανιχαϊκὸν εὐαγγέλιον ζυντάξας. Et hoc eſt illud, quod Manichęorũ Evangeliũ appellat Photius in Bibliothecâ. Etiam Philippi nominat Leontius De Sectis. λέγουζι γὰρ εὐαγγέλιον κατὰ θωμᾶν, καὶ φίλιππον, ἅπερ ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν. Exſtabant itidem, Petri, Mathiæ, Thaddæi, Barnabæ, Barptolemæi, & Andreæ, ut partim ex Cyrillo ſcimus in Catech. IV. & Euſebio, loco citato; partim ex Gratiano Decret. Parte I. Diſtinct. XV. Invenio quoq; Schytiani apud Cyrillum in Catech. VI.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ.

Εὐαγγελισμὸς. Dies Annuntiationis. Nicephorus Homologeta in Canon. ἐὰν φθάσῃ ὁ εὐαγγελισμὸς τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, ἢ τῇ μεγάλῃ ωδῇ πασκευῇ, οὐκ ἀμαρτάνομεν ὅταν τὰ ἰχθυϊκὰ μεταλαμβάνοντες καὶ ἰχθύων. Synodus in Trullo habita Can. LII. δὶ ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς πλὴν ζαββάτου καὶ κυριακῆς καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ. Zonaras in Michaële Ducæ F. κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ πανηγύρεως. Armenij celebrabant quintâ Ianuarij. Nicon De Relig. Armen. *Quinto menſe Ianuarij veſperæ feſtum Euangeliſmi celebrant, tum aliã quãque huius feſti conſequentiam facientes; tum etiã conveniens Euangelium legentes.*

ΕΥΒΟΥΛΟΣ.

Εὔβουλος. *Ebulus.* Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXIX. βοτάνην τὴν λεγομένην εὔβουλον, ἥτις εἰς τὸν κῆπον τὸν θερμὸν τοῦ μαξιμιανοῦ γενναῖται, τρίψον, καὶ μετὰ πανὸς καθαροῦ ἔκλιζον.

ΕΥΓΑ.

Εὐγα. Ortus. Gloſſæ Græcobarbaræ, αὐγολή. ἔυγα τοῦ ἡλίου. Scribitur etiam ἔβγα, per β. In ijſdem Gloſſis alibi. αὐγολαὶ. ἀναφανδὸν. ἔβγα. βλάσημα.

ΕΥΓΑΛΛΕΙΝ.

Ευγάλλειν. Eijcere. Effundere. Gloſſæ Græcobarbaræ. χέει, ἢ χύννει. ἢ εὐγάλλει τὸ νερὸν ἴζον. Iterum alibi. ἀφελῶν. σκεπτόνου ὅπως σερεύει, καὶ εὐγάλλει τὸ ἐδικὸν τοῦ ἄλλου.

ΕΥΓΑΡΜΑΝ.

Εὐγαρμαν. Caſus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγαὶ. ἡ πῶσις τοῦ ἀσαγάλου. τὸ πέσιμον, ἢ τὸ εὔγαρμαν τοῦ κοκκίου. Scribitur etiam ἔβγαρμα, per β. alibi in ijſdem Gloſſis.

ΕΥΓΑΣΙΣ.

Εὔγαζις. Exitus. Corona pretioſa. ἔυγαζις. *Exitus.* ἔξοδος. Et compoſitum, παρεύγασις. Anonymus De arte Perſicâ. ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἐλπίδες παρεύγασιν ἢ διάκρισιν.

ΕΥΓΑΤΑ.

Εὐγατα. Oua. Myrepſus De Hieris, cap. XXIII. τινὲς ἐμβάλλουσιν εὔγατα μικρὰ λευκὰ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἅπερ λέγουσιν οἱ λατῖνοι ὠάρια.

ΕΥΓΕ-

ΕΥΓΕΝΕΙΝ.

Εὐγένειν. Exire. Anonymus De Amor. Lybiſtri & Rhodamnes.

ἐπλήρωζα τὰ γράμματα, & εὐγένω ἀπὸ τῶν τένζων.

Hinc εὔγαζις, de quo paullò antè.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ. ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΟΝ.

Εὐλογητὸς. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ πρωτοπαπᾶς ἐκλὸς ποιεῖ τὴν θύραν εὐρισκόμενον ποιεῖ εὐλογητὸν. Erat verò precatio. Pachymerius in Paraphraſi Dionyſij De Hierarch. Eccleſ. cap. III. ὁ μὲν ἱεράρχης εὐχὴν ἱερὰν ἐντὸς τῷ θυζιαστηρίῳ ποιησάμενος. αὐλὸν δὲ εἶμαι τὸν εὐλογητὸν. καὶ ἐξ αὐλῶ δὲ τῷ θυμιᾶν ἀρξάμενος περιέρχεται πᾶζαν τὴν περιοχὴν τῷ ναῷ. Erant verò εὐλογητοὶ diverſi, & nomen hoc ab initio habebant, quod eſt. εὐλογητὸς εἶ κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Vide Horologiũ. & in Euchologio. καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Et hæc pronuntiare, hoc eſt quod, ποιεῖν εὐλογητὸν paſſim nominatur. Eadem εὐλογητάρια quoq; dicuntur. Apparet ex eodem Horologio, Euchologio, & Typico Sabæ.

ΕΥΛΟΓΙΑΙ.

Εὐλογίαι. Benedictiones. Fruſta panis benedicti. Nicephorus Homologeta in Canon. τὰς ὄλας ἐν ἁπαντήσεσι μοναχὰς χρὴ σωφρονεῖν καὶ σωφρονεῖσθαι, μεθέξειν δὲ τῆς εὐλογίας, ἤγουν καλλακλασίας, ἅμα τῇ αὐλῶν ἐξομολογήσει. Socrates lib. VII. cap. XII. ἀπό τε τῶν ἐκκλησιῶν ἑδὲν ἐσλέξαλο, πλὴν κατὰ κυριακὴν δύο ἄρτους τῶν εὐλογιῶν ἐλάμβανεν. Ioannes Moſcus Limonarij cap. XLII. *Miſit ad illum abbas Conon dux lauræ ſancti patris noſtri Sabæ ſudarium, unam habens benedictionem, & numiſmata ſex, ita illi ſignificans: Ignoſce mihi, quia non permittit mihi ægritudo aſcendere, & te ſalutare. Senex autem benedictionem quidem retinuit, nummos verò remiſit.* Sic cap. LXXXV. *Acciperent medium tritici ſextarium, benedictiones tredecim, & ſextarium vini.* Aldhelmus De Laud. Virg. *Fructuoſum eulogiæ munuſculum ab ignotis allatum eſt paraſitis.* Cap. Carol. Addit. I. cap. LXVIII. *Eulogiæ fratribus à presbyteris in refectorio dentur.* In Liturgiâ ſtellam imponebant. Liturgia Chryſoſtomi. καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάζας τὸν ἀντερίσκον τίθησιν αὐλὸν ἐπάνω τῆς ἅρλε, καὶ λέγει. ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω ἧς ἦν τὸ παιδίον κείμενον. Eadem habes apud Nicolaum Cabaſilam in Expoſit. Liturg. cap. XI. Et vides clarè rei ſymbolum. Etiam crucem imprimebant. Idem Cabaſilas libro citato, cap. V. σαυρὸν ἐν τῷ ἅρλῳ χαράττει, καὶ ὕτω μιγνύει, πῶς ἡ θυσία γέγονεν. ὅτι διὰ τῆς σαυρῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

Εὐχαριστία. Iuſtinus Martyr Apolog. II. οἱ καλούμενοι παρ' ἡμῖν διάκονοι διδόασιν ἑκάστῳ τῶν παρόντων μεταλαβεῖν ἀπὸ τῆς εὐχαριστηθείσης ἄρλε καὶ οἴνε καὶ ὕδαλος, καὶ τοῖς μὴ παροῦσιν ἀποφέρουσι. καὶ ἡ τροφὴ αὕτη καλεῖται παρ' ἡμῖν εὐχαριστία. Paſſim occurrit.

ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ.

Εὐχέλαιον. Sic dicebatur ἡ ἀκολυθία, quæ in conſecratione olei pſallebatur à ſeptem ſacerdotibus. Invenio in Euchologio. ἀκολυθία τῆς ἁγίας ἐλαίας, ψαλλομένη ὑπὸ ἑπλὰ ἱερέων ζωαχθέντων ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ. ἤγουν τὸ εὐχέλαιον.

Iterum alibi. *καὶ μετὰ τλὼ ἐυχλὼ λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆ ἁγίᾳ ἐλαίᾳ, καὶ χείᾳ τὸν ποιῆσαι τὸ ἐυχέλαιον.*

EYXITAI.

Ἐυχίται. Massaliani hæretici, à precibus, ἐνθουσιαστὴ quoque dicti. Harmenopulus De Sectis. *τὸ δὲ τῶν μασσαλιανῶν ὄνομα ἑξελληνιζόμενον ἐυχίτας δηλοῖ. πολὺ γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ τῆς ἐυχῆς ὄνομα, διὰ καὶ τοῖς πολλοῖς ποιεῖσιν αὐτὲκφορον. καλεῖνται δὲ ἐκ τῆ περὶ γμαι ἐνθουσιασταὶ.* Orti sunt sub Valente, vt docet Cedrenus.

EXELION.

Ἐχέλιον. Vox non intellecta mihi. Occurrit apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. LVI. An ἐχέτλιον est? de quo Nicandri Scholiastes ad Alexipharmaca. *ὁ ζῶγρος, καὶ τὸ βιβάριον, ἐχέτλιον λέγεται.* Ampliandum censeo.

EXPA.

Ἔχερα. Pro, ἔχθερα. Corona pretiosa. ἔχερα. *Inimicitia.* ἔχθερα.

ZA.

Ζᾶ. Pro, ζῶα. Animalia. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ μυζηρήταις, καὶ λαγὼς, πολλόνια μερομμύα,
λαφόπολα, καὶ ἄλλα ζᾶ ἐκεῖζαν μαζομμύα.

ZABAI.

Ζάβαι. *Zabæ.* Loricæ. Leo Constitut. VI. *δὲ διαφάνονται γὰρ μηκόθεν αἱ ζάβαι τοῖς πολεμίοις ὑπ' αὐτῶν σκεπόμμυαι.* Iustinianus Nov. LXXXV. *ἢ τὰς λεγομένας ζάβας, ἤτοι λωρίκια.* Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. *ζάβας ζωὴ σκαπόλιοις τελείας μετὰ τῆ ἀγραφάλε ἀναζυρομένας λωρίοις.* Glossæ Arabicolatinæ. *Lodix, cuculata, Lorica. Zaba.* Sed corrige. *Lodix. Lorica cucullata. Zaba.* Vox primùm omissa à festinante librario, ac posteà supra adscripta adhæsit dictioni superiori. Atque hæc est verissima mendi origo. Thvvrocz in Chron. Hung. cap. III. *De agmine Solomonis ad prædictum militem solus Opus super gilvo equo in loricâ cucullatâ euulsus in modum fulminis ictu lanceæ ruptâ loricâ Petrum per medium cor transfixit.*

ZABAPEION.

Ζαβαρεῖον. *Zabarium. Zabaria.* Repositorium Zabarum, & translatè pro quovis armario. Suidas. *ζαβαρεῖον, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἵ εἰσὶν ὅπλα πολεμικὰ, ἀπόκεινται. ζάβα γὰρ τὸ λώρικον.* Ioannes Tzetzes Chil. IV.

τῷ κυρίῳ ἰωαννῃ τῷ λαχανᾶ γραμματικῷ τῆ ζαβαρειῆ
ὑπάρχοντι. —

Quo loco valdè fallitur interpres. Abdias, ut vulgò inscribitur, Hist. Apostol lib. IV. *Collectis libris magicis, Zabarias plenas ad Apostolum attulit.* Et paullo post. *Appende Zabarijs lapides, & plumbum, & mitte in mare.* Hodiè corruptè editur, *Zabyras*, & *Zabyris*. Correximus itaque.

ZABOMAN. ZABONNEIN.

Ζάβομαν. Curvatura. Inflexio. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀγκὼν, ζάβομαν τῆ τοίχε.* Et, *ζαβόννειν* Inclinare. Curvare. Ibidem, *κλινίσκει. ζαβόννει.* Occurrit illic non semel.

ZABOS.

Ζαβὸς. Curuus. Vncus. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀγκύλον. ζαβον. ς. γελὸν.*

ZAGA-

ΖΑΓΑΝΟΣ.

Ζαγάνος. Auis venaticæ genus. Orneosophion. ὁ ζαγάνος ὀφείλει εἶναι μακρόλαιμος. Et mox. ὀφείλεις δὲ διδόναι ζυχνότερον πρὸς τὰς ζαγάνας ἀχειοπαλία, ἤτοι περιστέρια.

ΖΑΓΑΡΙΟΝ.

Ζαγάριον. *Sagarius*. Canis. Vulgò Hiſpanicum dicunt. Nicetas in Alexio, lib. 1. ὥσπερ τὰ ζαγάρια ἀνιχνεύοντα τῷ ὀσμῷ τῶν πεδίκων γυρεύουσιν. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. 1. cap. CXCIV. καὶ ὕστερον τὸ ὀσῶδες ἀνελόμενος εὐφυῶς τῶν ὀνύχων, πάρεχε τῷ ζαγαρίῳ εἰς τὸ φαγεῖν. Et occurrit illic pluries. Anonymus De nuptijs Theſei.

ζαγάρια καὶ λαγονικὰ σᾶς ἄλιοσαις λεμένα.

Et alius De Vulpe & Lupo.

καὶ μὲ ζαγάρια καὶ σκυλία τὸ λάζος τριγυρίζη.

ΖΑΓΓΡΑΤΟΡΕΣ. ΖΑΓΓΡΟΙ.

Ζαγγράτορες, & ζάγγροι. Vide infra, ζάγγροι.

ΖΑΚΑΝΟΝ.

Ζάκανον. Adſcriptio dati, ut vulgò loquuntur, quæ fit in literis, & monumentis: alias λαλὸν dicebant, vocè Latinâ. Suidas. λαλὸν τοῦτο καὶ ῥωμαίοις σημαῖνει τῆς ἡμέρας καὶ τῦ καιροῦ. ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἐκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. οἱ δὲ ζάκανον. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ὅτε ποιήσωσιν οἱ πατζινακῖται πρὸς τὸν βασιλικὸν τοὺς ὅρκους καὶ τὰ ζάκανα ἀνάμεσα. Iterum alibi: ὃν καὶ ἄρχοντα κατὰ πάντων χαζάρων ἔθος καὶ ζάκανον ποιήσασι. Sed illic *legem* ſive *ſancitum* ſignificare potius videtur.

ΖΑΜΒΑΚΕΛΑΙΟΝ.

Ζαμβακέλαιον. Oleum è baccis olivarum. Simeon Sethi De Cib. Facult. φασὶ δὲ ὡς ὁ τούτων μυελὸς ἅμα καὶ ἡ χολὴ σὺν ζαμβακελαίῳ ἐριθιζόμενα, πρὸς μνήμης ἀπώλειαν λυσιτελεῖ.

ΖΑΠΕΤΙΟΝ.

Ζαπέτιον. Vide infra τζεφέτον.

ΖΑΡΙΟΝ. ΖΑΡΙΣΤΗΣ.

Ζαρίον, & ζαριστὴς. Vide ἀζάριον.

ΖΑΡΚΑΔΙ.

Ζαρκάδι. Corona pretioſa. ζαρκάδι. *Capreolus*. δορκάς.

ΖΑΡΟΒΟΤΑΝΑΙ.

Ζαροβοτάναι. Machinæ bellicæ genus. Laonicus Chalcondyles Hiſtor. lib. VII. ἔφερον τότε καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαξῶν τηλεβόλους ζαροβοτάνας καλουμένας πολὺ τὸ πλῆθος. Cenſeo eſſe, quæ vulgò *Serpentinæ*: & vides manifeſta veſtigia corruptæ dictionis.

ΖΑΡΟΥΠΙΟΝ.

Ζαρούπιον. Platea. Vicus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγυιαὶ, ἄμφοδα, ῥῖοδαι, ῥῖσεγα, ζαρούπια, ῥύμες. Et occurrit illic pluries.

ΖΑΡΩΝΕΙΝ.

Ζαρώνειν. Rugas ducere. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἡ τρίχες μας ἀπειλοῦσιν, τὸ μέρμα μας ζαρώνει.

ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ. ΖΑΤΡΙΚΙΖΕΙΝ.

Ζατρίκιον. Ludi genus. Achmes cap. CCXLI. ὁ βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ ἄρχων πολέμου,

πολέμῳ, ἐὰν ἴδῃ ὅτι τὸ ζατρίκιον αὐλῆ ἀπωώλετο, ἢ σκλάθη, ἢ σκλάτη, ἀπολέσει τὸν τρατὸν αὐλῆ, καὶ εἰς θλῖψιν μεγίσλω ἥξει. Theocriti Scholiastes Idyll. VI. ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολεκῶς λεγόμενον ζατρίκιον. Anonymus De arte Persicâ. δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βόλγων, καὶ ζατρικίων, καὶ ἀγάπας γυναικῶν. Hinc ζατρικίζειν. Lusum istum ludere. Achmes loco citato. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ζατρικίζει, τόπον πολέμῳ μεῖ ἐχθρῶν ἐναντίων διαμηχανήσεται. Iterum. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι παίζων ζατρικίζει ἑτέρῳ γνωρίμῳ, χάρην κέρδος προσπαιχθῆσιν ἀλλήλοις. Videtur autem fuisse ille ludus, qui vulgo *Scacchia* appellatur. Colligas inde, quod ad militiam semper & bellum eius interpretationem referat Onirocrita. Præterea etiam clarius est ex altero eiusdem Achmetis loco. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι παίζων ἔλαβε πλείονας τῶν τῆ παιγνίᾳ προτώπων, πλείονας δεσμώσει τῶν πολεμίων δεσμίων. Tamen Theocriti, quem citavi, Scholiastes ad calculos refert.

ΖΑΦΗΡΗ.

Ζαφήρη. Pro, ζάπφειρος. Corona pretiosa. ζαφήρη. *Sapphyrus*. ζάπφειρος.

ΖΑΦΟΡΑ.

Ζαφορὰ. Crocus Italicum, *Zaffrano*. Corona pretiosa. ζαφορὰ. *Crocus*. κρόκος. Sæpè occurrit apud Constantinum Asynkitum in Viatico.

ΖΑΧΑΡΙ.

Ζάχαρη, sive ζάχαρι, aut, ζάχαρ. *Sacchar. Saccarum*. Corona pretiosa. ζάχαρη. *Saccarum*. Franciscus Domesticus in Epist. ἀλλ' καίμοι τῷ δίκαιον, ὅπως ἔκαμνε. καὶ ὁ πόλος ἂς εἶναι νερὸν ψημένον μὲ ζάχαρι. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ τρώγῃ γλύκυσμα, σάχαρι κλωικὸν, τὸ λεγόμενον παλῶδιν, εὑρήσει θλῖψιν καὶ νόσον, διὰ τὸ χρῶμα, καὶ τὸ πῦρ, ἀνάλογον τῆς βρώσεως. Sed corruptus est locus, rescribendumque, καὶ τὸν πυρὸν. Simeon Sethi. τὸ ζάχαρι ἐν θερμόν ἐστι καὶ ὑγρὸν κατὰ τὸν πρῶτον βαθμόν.

ΖΕΜΕΝΟΝ.

Ζεμένον. Iunctum. Glossæ Græcobarbaræ. ἕνι τὰ βόδια εἰς τὸν ζυγὸν, ἤγουν ζεμένα.

ΖΕΝΝΕΙΝ.

Ζέννειν. Pro, ζέειν. Feruere. Inde compositum, ἀναζέννειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνέζεννεν. ἀνέβραζεν. ἐχύλαζεν.

ΖΕΡΒΟΣ. ΖΕΡΜΠΟΣ.

Ζερβὸς, sive, Ζερμπὸς. Sinister. Corona pretiosa. ζερμπὸς. *Sinister*. εὐώνυμος. Damascenus Hypodiaconus Studita in Thesauro, Serm. XXVI. πρῶτα μὲν νὰ τὸ θήσει εἰς τὸ βλέφαρόν τε, δεύτερον εἰς τὴν κοιλίαν τε, τρίτον εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον, τέταρτον εἰς τὸν ζερβὸν ὦμον. Anonymus De nuptijs Thesei.

πρὸς τὴν ζερβὴν τῆς τὴν μεσίαν ἐγύρησεν ἡ κυρτέσα.

ΖΕΡΝΑ.

Ζέρνα. Cyperus. Democritus Geoponic. lib. II. καὶ κύπειρον, ὃν τινες ζέρναν καλοῦσι. Et mox. κύπειρον, ὃν τινες ζέρναν καλοῦσι, φύλλα ἔχει ὅμοια κάρπῳ.

ΖΕΣΗ. ΖΕΣΤΑ.

Ζέση, & ζέστα. Corona pretiosa. *Calor*. Θερμότης. Extat quoque in Turcogra-

cogræciâ Cruſij. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἅτε τὴν ζέστη γνώεισε τῆς ἐρωτοπλασίας.

ΖΕΣΤΕΝΕΙΝ.

Ζεσένειν. Feruere. Feruefieri. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ ζεσένεται. ἢ νὰ βράζει. Iterum alibi. ὅπως ζέει, ἢ ζεσένει, ἢ βράζει πολλά.

ΖΕΥΓΑΛΑΤΗΣ.

Ζευγαλάτης. Pro, ζευγηλάτης. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐργάτης ἀργάτης. λεβεντέλ. ζευγηλάτης. ζευγαλάτης.

ΖΕΥΓΑΛΑΤΙΑ. ΖΕΥΓΗΛΑΤΕΙΑ.

Ζευγαλάτια. Iumenta. In Diplomate Andronici Iunioris, quod exſtat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXIV. καὶ πάντες ὅσοι ὑπερῴκησι κτήματα, ἢ ζευγαλάτια ἢ κάστρα ὁρισμῷ τῆς Βασιλείας μου, &c. Apud Nicetam ζευγηλατεῖα ſcribitur, in Man. Comneno, lib. VII.

ΖΕΥΓΑΡΗ.

Ζευγάρη. Par. Copula. Corona pretioſa. ζευγάρη. Par. ζεῦγος.

ΖΕΥΓΑΡΙΟΝ.

Ζευγάριον. Idem quod ζευγάρη. Paullus Monachus Collectan. lib. I. εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρων. πάθισον μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ νήστευσον τρεῖς ἑβδομάδας ζευγάρια, ἤτοι ἀνὰ δύο ἡμέρας, καὶ τῇ τρίτῃ κατάλυε. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ δὴ περὶ ὥραν τέταρτον ἄπαρτι τῆς ἡμέρας.

εὗρεν ἀνθρωπον εὗρε κάμνοντα τὸν γιὸν μὲ τὸ ζευγάριν.

ΖΕΥΛΕΣ.

Ζεύλες. Depravatum ex ζεύγλαι. Iugulæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ζεύγλη, ἢ ζεύλες τοῦ ζυγοῦ τῶν βοδιῶν.

ΖΗΖΗΡΟΣ.

Ζήζιγξ. Cicada. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκανθίας. τέττιγξ. εἶδος. θεωρία τοῦ ζηζήρου. Iterum. τέττιξ, ἤγουν ζήζηγξ.

ΖΗΛΑ.

Ζήλα. Invidia. Gloſſæ Græcobarbaræ. φθόνον. ζήλαν. πόρθησιν. χαλασμόν.

ΖΗΛΙΑΡΗΣ.

Ζηλιάρης. Invidus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγαστὴς, βάσκανος, ζηλιάρης, φθονηρός. Corona pretioſa. ζηλιάρης. ζηλότυπος. Anonymus De nuptijs Theſei.

αὐτὸς γὰρ ἤτονα πολλὰ ζηλιάρης παραφύσι.

ΖΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Ζημόννειν. Miſcere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλφιτον. τὸ ἀπὸ νέας κριθῆς ἢ σίτου πεφυρμένον ἄλευρον. τὸ ἀλεύρειν ὅπως ζημόννεται, ἢ ταράσσεται, ἢ μαλάσσεται ἀπὸ νεωστὸν κριθάριν, ἢ σιτάριν. Hinc compoſitum, ἀξαναζημόννειν. Vide ſupra.

ΖΗΝΙΧΙΟΝ.

Ζωνίχιον. Vide, ζινίχιον.

ΖΙΒΥΝΟΙ.

Ζίβυνοι. Teli genus. Iuſtinianus Novell. LXXXV. καὶ τὰς τε καλυμμένας ζιβύνας, ἤτοι μισιβίλια. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΖΙΕΙΝ.

Ζιεῖν. Vivere. Gloſſæ Græcobarbaræ.

ἐπὶ τῶ ἐξ ἀλλοδαπῶν βιβλίων. εἰς ἐκείνους ὅπως ζιβῶσιν ἀπὸ τῶ ξένα. Iterum alibi. ἀγγαρευτάδες ζιβῶσιν ἀπὸ τῶ ἀγγαρεύματος.

ZIZOYΛΑΝ.

Ζιζυλᾶν. Alexander Trallianus lib. VII. cap. 11. τὸ ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρείας μικρὸν φασίολον, ἢ τὸ λεγόμενον ζιζυλᾶν, ἢ ἔλυμον. Vox ignota.

ZINIXION.

Ζινίχιον. Corrigia. Lorum. Suidas. Φαιρωλὴρ Γανδαλίου. Ζινίκιον. οἷον τὸ λωρίον τῶ ὑποδήματος. Corrige, ζινίχιον. Ipſe alibi. ζινίχιον, τὸ λωρίον τῶ ὑποδήματος. Et ita ſcribitur quoque apud Etymologici Auctorem in Φαιρωτὴρ. Apud Heſychium eſt, ζωνίχιον. Sic in Gloſſis Græcobarbaris. καὶ ναβάλλει ὁ Γαμβρὸς τὸν κόλπον της ἀπὸ τὸν τραχηλόν της, ἢ τὸν κόλφον, ἢ τὸν κόρπον, ἀπὸ τὸ ζωνίχιν καὶ λαμόν της.

ZINOΦYΛΛΟΝ.

Ζινόφυλλον. Zenæ folium. Nonus De Morb. Curat. cap. CI.XXIII. λίδα καὶ τὸν διὰ τῶ τραγέως αἵματος ἀντίδοτον, καὶ τὸν διὰ τερπίγων, καὶ τῶ ζινοφύλλου.

ZIΠOPA.

Ζιπορᾶ. Vinacea. Apud Cruſium reperitur in Turcograecia.

ZIΠOYNI.

Ζιπούνι. Tunicula interior. Exſtat in Turcograecia Cruſij. Eſt Italicum, *Giupone*. In Coronâ pretioſâ ſcribitur, τζιπούνη. Quod omninò idem eſt. Vide infra.

ZITZINΦA.

Ζίτζινφα. *Zizypha*. Serica. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὰ ζίτζινφα ζύμμετρά ἐστι τῇ ὑγρότητι, καὶ τῇ θερμότητι. Scribitur item, σιντζίφια. Vide infra.

ZIXIΔΕΣ.

Ζίχιδες. Monachi Turcici. Laonicus Chalcondyles Hiſt. Turc. lib. VII. τὼ μὲν ἓν ἀρχὼ ἀποδεχόμενοι μετὰ ζιχίδων, τῶν παρ' αὐτῶν καλουμένων, καὶ σειτίδων, καὶ τῶν τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέτριβεν.

ZONTANOΣ.

Ζονλανὸς. Vide ζωνταvὸς.

ZOΣH.

Ζόζη. Lumbus. Corona pretioſa. Ζόση. *Lumbus*. ὀζφὺς.

ZOYΔION.

Ζούδιον. Pro, ζώδιον. Anonymus De nuptijs Theſei,

τότε ζὼ μέσῳ τερανῦ ἐχανέβη ὁ φεῖβος,
τὸ ζούδιον ὅπως κράτησεν. —

ZOYΛΑΠΙΟΝ.

Ζελάπιον, ſive ζελάπιν. Vulgatum, *Iulapium*. *Iulepũ*. Achmes cap. CXCVI. εἰ δὲ ἴδοι ὅτι ἔπινεν οἶνον ἐκ τῆς ζαχάρεως, τὸ λεγόμενον ζελάπιν, εἰ μὲν ἐμεθύσθη, εὐρήσῃ πολὺν καὶ ἐξουσίαν μετὰ κόπου διὰ τὸ πῦρ. Rhaſes De Peſte, cap. V. καὶ εἰ ἔμεσε τὸ ἄχρις οὗ εἰς σύσταζιν ἀφίκηται ζελάπιν. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ ζελάπιον σύμμετρόν ἐστι τῇ κράσει, ἔστι δὲ διὰ τὼ ψυχρότητα, λυζιτελεῖ τε διὰ πυρετῶν καύσεως. Et alibi. σκευάζεται δὲ καὶ τῶν ὁδίτων ζελάπιον, καὶ ἔστι χρήσιμον.

ZOYMI.

Ζούμι. Iuſculum. Exſtat in Turcograecia Cruſij.

ZOYN-

ΖΟΥΝΤΟΝΠΑΣ.

Ζωντονπᾶς. Aromatis genus. Eucho-logiũ, De confectione sacri vnguenti. τζυντζέρεως λίτρας δ'. ζωνλονπᾶ λίτρας β'.

ΖΟΥΠΑ. ΖΟΥΠΑΝΟΣ. ΖΟΥΠΑΝΙΑ.

Ζῆπα. Vestimenti genus, quod vestibus reliquis superinijciebatur. Achmes cap. CCXXVIII. ἐαν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσαλο ζῆπαν, εἰ μὴ ἐστιν ἐξεζιάζων, ὄνομα καὶ φήμιν καλὸν εὑρήσῃ, διὰ τὸ ἐπάνω φορεῖσθαι τὸ ζῆπαν ἀεὶ. Erat ergo chlamys, aut penula. Sæpe occurrit illo capite. Servij vsurpabãt pro quâvis veste, vnde ζηπαί, præfectus vestiarij principis. VVilhelmus Tyrius De bello sacro, lib. XX. cap. IV. de his ipsis Servijs loquens. *Magistratus habent, quos Suppanos vocant, & domino Imperatori aliquando serviunt.* Anna Comnena lib. VIII. ἐκ τῶν ὁμήρων λαβὼν τοὺς τε ζυγγενεῖς καὶ ἐκκρίτους τῶν ζηπαίων. Et ἀρχιζηπαί, qui apud Constantinopolitanos πρῶτος βεστιάριος. Nicetas in Man. Comneno lib. II. vbi de bello, quod Imperator gessit cùm principe Serviæ. ὁ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς καθ' μονομαχίαν τῷ ἀρχιζηπαίῳ ἐκεχείρισεν, ἡρωϊκὸν προφαίνοντι σῶμα, καὶ αὐτοργὸς χεῖρας ἐξ ὤμων φύοντι. Zupani verò mentio est apud eundem Nicetam in Isaacio Angelo, lib. III. ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς Σερβῶν ζηπάνος κακουργῆσαι, καὶ τὰ σκότια φθείρουσι, καὶ ἐκείνους ἐξώρμησε. Cõstantinus De Administr. Imp. ἀρχοντίας δὲ, ὡς φασι, ταῦτα τὰ ἔθνη μὴ ἔχειν πλὴν ζηπάνας γερόντας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ σκλαβινίαι ἔχουσι τύπον. Thrvvocz in Chron. Hung. cap. XXXV. *Zowanum* appellat. Hinc ζηπανία. Præfectura. Ibidem. καὶ παρεκτείνεται μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Σεντίνας τρεῖς ἔχουσα ζηπανίας. Iterũ· αἱ μὲν δύο ζηπανίαι, ἤγουν ἡ ἀσάρτζα, καὶ ἡ τῶν μόκρων, προσκεινται τῇ θαλάσσῃ.

ΖΟΥΡΑ. ΖΟΥΡΙΑΡΗΣ.

Ζῆρα. Sordes. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθόλωτον, καθαρὸν, ὅπου δὲν ἔχει θόλωμαν, ἤτοι ζῆραν. Ibidem. ἄσπρη, ῥύπος, μόλυσμος, ζῆρα. Habes illîc pluries. Sed & pro *Vsurâ* accipitur. Corona pretiosa. ζῆρα. *Vsura.* τόκος. Demetrius Zenus in Batrachom.

ζητά μου καὶ πορσότερο ζουρὰ νὰ τῆς πληρώζω.

Inde ζουρλάρης. *Vsurarius.* In eâdem Corona. ζουρλάρης. *Vsurarius.* τοκιστὴς.

ΖΟΥΦΗΡΙΑ.

Ζουφηρία. Ioannes Metropolitanus Euchaïtensis in Iambis.

ἐξάξας ἀδὰμ παγγενῆ ζουφηρίας.
ἔδειξεν ἀσίβηλον οἶμον εἰς πόλον.

ΖΟΥΦΙΟΝ.

Ζύφιον. Codinus De Offic. aulæ Cõstantinop. ἔχει δὲ ὁ τοῦτο ἴδιον καὶ ἐξαίρετον, ὅτι ἐάν τι ζύφιον ἴδῃ, ἢ πηλὸν, ἢ ἄλλο τι περὶ τὸ ἱματίου τοῦ βασιλέως, τὸ σκιάδιον, ὥστε τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐκβάλλων, τὴν χεῖρα ἐκείνας ἐπαίρει, ἢ καθαίρει τοῦτο ἀνερωτήτως. Viri eruditi, ἐάν τι ζύφιον ἴδῃ, vertunt, *siquid alienum viderit.* & referunt ad linguam Arabicam. Sed opus non erat. Nam ζύφιον recẽtiores Græci dixerunt, quod ζωύφιον veteres. Debebat itaque vertisse, *si viderit animalculum aliquod.* Hæc est vera loci istius interpretatio. Aristophanis Scholiastes ad Nubes. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ζύφιόν ἐστι χρυσίζον, καὶ θάρῳ ὅμοιον.

ΖΟΧΙΟΝ.

Ζοχίον. Spongia. Eustathius ad Iliad. ξ'. τὸ δ' ἐστὶ λογίως, ζομφὸν, ὁποῖόν τι καὶ ὁ ζωόγγος, ἃ καὶ ἰδιωτικῶς λεγόμενα ζοχία.

ΖΟΧΟΣ.

Ζοχὸς. Remissus. Inefficax. Ignavus. Eustathius ad Iliad. ξ'. λέγεται σιφλὸς, ὁ ῥᾴθυμος, καὶ ἀνενεργὴς. οἱ καὶ ἀπαιτηθέντες ἐρμηνείαν τῆς ζιφλῆς, φασὶ τοιοῦτον εἶναι τὸν ὡς ἐκεῖνοι μὴ φασι ζοφὸν, καθ' ἃ δὲ ἄλλως χυδαίως ζοχὸν.

ΖΥΓΑΡΕΑ.

Ζυγαρέα. *Lanx.* Libra. Corona pretiosa. ζυγαρέα. *Lanx.* ζυγὸς. Iterum alibi. ζυγαρέα. *Libra.* ζυγὸς.

ΖΥΓΟΚΕΦΑΛΟΝ.

Ζυγοκέφαλον. Occurrit apud Iustinianum Novell. XVII. Verba hæc sunt. αἰαγκάσεις δὲ τὰς δημοσίας πράκτορας, ἤτοι τὰς ἀπαιτητὰς, ἐν ταῖς ἰδίαις ἑαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα ἐφ' οἷς αὐτὰς δι[illegible]ράσιν. τότε πόσον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰσγων, ἢ ἰσγαλίων, ἢ ὅπως δήποτε αὖ αὐτὰ κατὰ χώραν καλοῖεν, καὶ ὑπέρ τινων αὐτὰ καὶ ποίων χωρίων ἀπαιτῶσι. Erat autem collatio pro numero jugorum, & capitum, quę quisque habebat. In l. vlt. C. De Immunit. Nem. Conced. *Pro jugorum numero, vel capitum, quæ possidere noscuntur, dare cogantur.*

ΖΥΓΟΛΩΡΟΝ.

Ζυγόλωρον. Iugi lorum. Proclus in Hesiodi ἔργων β'. πρὸς τὸν ῥυμὸν τ' ἀμάξης ἐξέδραμλν. ὅθεν πολλοὶ ἀλώπεκα ταύτην φασὶ τὸ ζυγόλωρον ἐοθίεσαν.

ΖΩΓΡΑΦΟΠΤΑΛΟΝ.

Ζωγραφόπτιλλον. Penicillus pictorius. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλειπτήριον, γραφεῖον, ζωγραφόπτιλλον, ἢ τόπος ὅπου ζωγραφοῦσιν.

ΖΩΗΤΖΑ.

Ζωήτζα. Pro, ζωὴ. Vita. Anonymus De nuptijs Thesei.

γιατ' αὐτὸ σε πρέπει καλῶ ἀνακριβῆ τὴν ἔχης ἐμφύτα τὴν ζωήτζα μὲ σκεῖνο τὸ γυάβης.

ΖΩΝΑΡΗ.

Ζωνάρη, Pro, ζωνάριον. Corona pretiosa. ζωνάρη. *Cingulum.* ζώνη.

ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

Ζωνλανὸς. sive, ζονλανὸς. Vivus. Glossæ Græcobarbaræ. ἐποιμωξόν με τὸν ζῶντα. ἐπόκλαυσε με τὸν ζονλανὸν. Alexius Rhartus. Doctr. IV. εἰς ὁποῖον ὅταν ἕναν καβαλλάρος, εἰσὶν οἱ κάπνοι τοιοῦτος ζωνλανοὶ καβαλλοὶ, ὅτι τὸν μεταχημαλίζουν τὸν ἄνθρωπον τὰ φύλλα, καὶ θεοποιοῦσιν αὐτόν. Iterum Doctr. VIII. ὅτι γίνεται νεκρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωνλανὸς εἰς τὸν θεόν. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τότε πρὸς τὰς ἰδίας μὲ ζοντανὴ καρδία. ἐγύρεζε. —

ΖΩΣΤΗ.

Ζωστὴ. Dignitatis genus, quâ ornatæ fœminæ principes. Cedrenus. Διαδόχαλι δὲ τῆς Διοδώρης καλαστροφθείσης, καὶ ἡ ταύτης μήτηρ Θεοκτίστη ζωστή τε καὶ πατρικία τετίμηται. Item apud Zonaram, in Iustiniano. Ἰωάννης εἰς τὸν βασιλέα αἰτιασάμενος, καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὸν βασιλέα αἰτιασάμενος, καὶ μηθεὶς

μηθεὶς μάγιστρ☉, καὶ ἡ τότε σύζυγ☉ ζωστὴ. Chronicon Constantinop. αἱ δὲ πατρικίαι, αἱ ζωσταὶ, καὶ οἱ πατρίκιοι, ἐκεῖ δὲ προήρχοντο, καὶ ἤλασαν τὸν βατιλέα μέσα καὶ τῶν πρωτοσίτων, καὶ τ̃ ζωστῶν.

ΖΩΣΤΡΕΣ.

Ζῶστρες. Zonæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβρομίτρας. λαμπροζώνυς. ὅπως ἔχουσιν ἐκλαμπρες ζώστρες.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ. ΗΓΟΥΜΕΝΕΙΑ.

Ἡγούμενοι. Præfecti monasteriorum. Balsamon in Resp. ὁ ζητῶν ἀναγνώσης πρὸ τῶν ἱερέων καθῆσθαι, καὶ μετὰ τὸν ἡγούμενον μνημονεύεσθαι, τοῖς κυριακοῖς διαλιπόφρονεῖ τῶν ἐγγέλμασι. Theodorus presbyter De incarnat. Dom. τρίτ☉ πάλιν θεοπρεπὴς ὁ εὐτυχὴς ἀναφαίνεται, ὃς ἰδίῳ ἡγούμ☉ μοναστηρίου ἐνὸς τῶν περὶ τὸ βυζάντιον. Mendum hodiè in Paulli Diaconi Nicephoro. *Theodorus autem Egumenus studij, & Ioseph frater eius Archiepiscopus Thessalonicensis.* Iterum in eiusdem Michaële Curopalate. *Inter quos & Theodorum Eugumenum studij.* Corrige priore loco, *Hegumenus Studij*: altero, *Hegumenum Studij*. De Hegumeno quidem jam satis clarum est: de Studio per occasionem addam, firmandæ alteri parti correctionis meæ. Erat id monasterium, ab auctore nomen habens. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 11. ἐν δὲ δοσίθ☉ ἐν τῇ τ̃ στδίᾳ μονῇ τῷ ἀσκητῶν μετιών. Suidas. στάδι☉, δυνάστης, ὡς καὶ τῷ περιβόητον μονῷ ἔκτισεν. Pantoleon De mirac. Archang. S. Michaëlis. τῷ δὲ τῶν τοιούτων πιστ̃ται ἀληθεύειν θεοστεφὴς αὐτὴ ἐ περίβλεπ☉ ὕπαλ☉ ὁ στάδι☉. Corrigendus igitur Theodorus Anagnosta, Eclog. 11. τ̃ ἡγουμένου τῆς μονῆς τ̃ στδίου τελευτήσαντ☉, ἀπῆλθε τιμόθε☉ ὁ ἐπίσκοπ☉ εἰς τὸ μοναστήριον προβαλέσθαι ἐπίσκοπον. Hodiè editur τ̃ στδίτου. Hujus etiam Studij mentio fit Novell. LIX. Atque hoc obiter. Porrò corrigendus quoque est Anastasius in Hadriano. *Direxit eius ter beatitudo continuò ad eundem Desiderium Regem suos missos ad easdem recipiendas civitates, scilicet Pardum religiosum Hegumenum beati Sabæ, & Anastasium primum defensorem.* Hodiè editur, *Hegumenum præfectum monasterio beati S.* Manifesto glossemate inserto. Item Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano 11. *A Sisinnio Imperiali Protospathario & Theognisto Patriarchali Hegumeno.* Editur, *Patriarchali Eugumeno.* Hinc ἡγουμενεῖα, præfectura monasterij. In Constitut. quædam Alexij Comneni. στρατιωτῶν δὲ καὶ αὐτῶν, διὰ τὸ τῶν ὑποστασίων τούτων ὑπεισελθεῖν τῶν προστατῶν αὐτοῖς ἡγουμενείων καὶ οἰκονομιῶν. Iterum in aliâ. ὁ εὐεργετούμ☉ λαμβάνων, ἢ καὶ διδοὺς, εἰ μὴ ἔστιν ἡγούμ☉, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας.

ΗΕΡΑΝΕΟΝ.

Ἠερένεον. Quod aërei coloris est. Cæruleum. Orneosophion. ῥίπτει θολὰ, καὶ ποτὲ μὲν κίτρινα, ποτὲ δὲ ἠερένεα, ποτὲ δὲ πράσινα. Sæpe occurrit apud Codinum De Offic. aulæ Constantinop.

ΗΛΑΚΑΤΑ.

Ἡλακάτη. Machinæ bellicæ genus. Hero in παρεκβ. οἱ δὲ μηχανοποιοὶ περὶ τὰς μηχανὰς κινοῦντα ἔργα, οἷον τετραξέσεις μαγγανικὰς, καὶ τὰς λεγομένας ἡλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΗΜΑΝΤΗΡΙΟΝ.

Ἡμαντήριον. Officina monetaria. Suidas. ἀργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. ὃ νῦν τινες ἡμαντήριον καλοῦσι. Iterum alibi. ἡμαντήριον καλοῦσι τινὲς τὸ ἀργυροκοπεῖον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀργυροκοπεῖον, ἢ ἡμαντήριον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, εἰς τὸ ὁπωδιοῦν κόβγεται τὸ νόμισμα.

ΗΜΕΡΑΙ.

Ἡμέραι. Simpliciter, & κατ' ἐξοχὴν dicebantur dies hebdomadis, qua paſſus eſt Chriſtus. Nicetas in Alexio, lib. III. ὡς δὲ ἕκτη τῶν ἡμερῶν ἐκ παρέρσεως πρὸς μεταβασιν, καὶ μάλιστα τῷ βαθέως ὄρθρου μεθισαμένῳ. &c.

ΗΜΕΡΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Ἡμερονύκτιον. Diurnæ vigiliæ, ſive excubiæ. Codinus De Offic. aulæ Cõſtantinop. περὶ τοῦ πεζεύειν τὸ φοβερόν, ἀπερχόμενος ὁ τῆς βίγλης μέγας δρουγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς περὶ τοῦ μεγάλου δομεστίκου περιεργάζηται. καὶ οἱ μὲν ἡμέρας βιγλήζοντες ἀπέρχονται εἰς τὴν βίγλαν αὐτῶν.

ΗΜΕΡΩΝΕΙΝ.

Ἡμερώνειν. Corona pretioſa. ἡμερώνειν. *Mitesſcere.* πραύνειν.

ΗΜΙΘΗΚΑΡΙΟΝ. ΗΜΙΘΗΚΙΟΝ.

Ἡμιθηκάριον, ſive ἡμιθήκιον. *Semitheca.* Mauricius Strategic. lib. II. cap. I. ἔχειν μὲν τὸ τόξον τεταμένον ἐν τῷ ἰδίῳ θηκαρίῳ ἐὰν παλαιόν ἐστιν, ἢ ἐν ἄλλῳ ἡμιθηκαρίῳ ὑπὸ τοῦτο γινομένῳ. Leo ἡμιθήκιον appellat, Conſtit. VI. Vide Gloſſarium Rig.

ΗΔΙΚΟΣ.

Ἥμικος. Gloſſæ Latinogræcæ. *Repid.* ἥμικος.

ΗΜΙΟΝΟΚΟΥΡΟΣ.

Ἡμιονόκερως. *Mulocurus.* Gloſſæ veteres. *Mulicurius.* ἡμιονόκερως. Errant valdè viri docti, qui reſtituunt, ἡμιόνερως. Nam illud, κερως, quod in cauda verbi, Latinum *Curus* eſt, ut *Viocurus.* Sic vſurpant etiam initio dictionis in κυροπαλάτης.

ΗΜΙΦΟΡΙΟΝ.

Ἡμιφόριον. Epiphanius contra Ariomanitas. ἡμιφόριον γὰρ ὁ τοιοῦτος καὶ κολοβίωνα ἐνδιδυσκόμενος γλυκυὺς ἐκαλεῖτο τῇ πρεσβυτέρᾳ. Palladius Hiſt. Lauſ. in Melania iuniore. πάντα αὐτῆς τὰ ζηρικὰ ἡμιφόρια καλύμματα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐδωρήσατο. Significat autem dimidiatam veſtem: nam φορέματα, & φορεσίαι, recentioribus Græcis ſunt veſtes. Per ά ſcribit Suidas. ἡμιφάριον, τετέσιν ἥμισυ ἱματίου. Et iſta quoque lectio bona eſt. Heſychius, φάρη. ἱμάτια. νεφέλαι. Item. φάρος. ἱμάτιον. περιβόλαιον.

ΗΜΙΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Ἡμιχρύσινος. Dimidiatus aureus. Michaël Apoſtolius epiſt. LVI. quæ ad Quirinum. ὁλοχέρμαι σοί γε ὅμως τὸν ἡμιχρύσινον ἄσμενος, καὶ τὰς πατριάρχας σατῆρας.

ΗΜΠΟΡΕΤΟΣ.

Ἡμπορετὸς. Poſſibilis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἢν ἐκ οἵοντε ἐξιλάσασθαι τὴν ὁπωδιοῦν θεὸν ἐνὶ ἡμπορετὸν καὶ τὴν ἐνμῶσαν. Hinc μπορετὸ, de quo infra.

ΗΝΤΡΑΔΕΣ.

Ἠντρεάδες. Reditus. Purum putum Gallicum, *Entrades*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλλοι ῥέντες. ἕτεροι ἠντρεάδες. Theonas in epiſt. καὶ μηδεποθεν ἔτυχέ μοι φολία μία, ἐξ ὧν ἠκούετε τῶν μεγάλων ἐκείνων εἰζοδημάτων, ἢ τὰς ἠντρεάδας (καθὰ τὴν αὐτῶν βάρβαρον φωνὴν) τὰς μεγάλας τῆ μοναςηρίᾳ.

ΗΞΕΥΡΕΙΝ.

Ἠξεύρειν. Experiri. Diſcere. Gloſſæ Græcobarbaræ. θέλει μαθεῖν. θέλει ἠξεύρειν.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ.

Ἡσυχασταὶ. Monachorum genus. Iuſtinianus Novell. v. εἰ μή τινες αὐτῶν τὸν ἐν θεωρίᾳ τε καὶ τελειότητι διαζῶντες βίον ἰδιαίζον ἔχοιεν οἴκημάτιον, ἐς ὃ δὴ καλεῖν αὐ ἀναχωρήσεις τε καὶ ἡσυχασὰς εἰώθαζιν, ὡς τ' κοινότητι ὅπῃ τὸ κρεῖττον ἐξηρημένους. Obuium eſt paſſim.

ΗΤΖΟΥ.

Ἠτζῳ. Vide ἔτζι.

ΗΧΟΣ.

Ἦχος. Cantici nomen in liturgia. Gennadius De Igne Purgat. cap. III. τῇ δευτέρᾳ ἦχε εἰς τὴν ἐβδόμην ᾠδήν. Sæpè occurrit in Triodio. Erant autẽ numero octo, & conjunctim dicebantur ὀκτώηχος. Sæpè eſt obſervare in eodem Triodio. Porrò duo erãt genera. ἦχος βαρὺς, & ἦχος πλαγίς: & in exodio utriuſque erat τριαδικὸν vnum, atque θεοτόκιον. Haurio ex Rituali Græcorum.

ΘΑΛΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Θαλασσίδιον. Euchologium. ἀφ' ἑζῆς ἐρας εἰζφέρουσι τὰ ἱμάτια τῆ μέλλοντι λαβεῖν τὸ ἅγιον ὠχῆμα ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαςηρίῳ, καὶ ἀποτίθεσι ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας τραπέζης.

ΘΑΛΑΣΣΟΔΟΜΕΤΡΑ.

Θαλασσοδομέτρα. Inſtrumenti genus. Ioannes Tzetzes Chil. XIII. cap. CCCCLVII.

ἐξ ὧν ἤρων, ἀνθέμιος, καὶ πως μηχανοῤῥάφος,
τὰ ὑδρικά τε ἔγραψαν, καὶ τὰ πνευματικὰ δὲ,
βαρύκλικά τε σύμπαντα, καὶ θαλασσοδομέτρας.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΜΒΟΝ.

Θαλασσόκραμβον. Gloſſæ Benedicti. θαλασσόκραμβον. *Holus marinum*.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΩΡ.

Θαλασσοκράτωρ. Prefectus maris. Anna Comnena lib. VIII. μεμαθηκὼς δὲ ταῦτα ὁ αὐτοκράτωρ, τὸν θαλασσιωὸν κωνσταντίνον θαλασσοκράτορα προχειρισάμενος, ἐξέπεμψε καθὰ τὰ τζαχᾶ.

ΘΑΛΑΣΣΟΝ.

Θάλασσον. Pro, θάλασσα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνλίπερα. εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆ πολαμῆ, ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ θαλάσσα. Et occurrit illic pluries.

ΘΑΜΑΣΜΑ.

Θάμασμα. Pro, θαῦμα. Miraculum. Anonymus De nuptijs Theſei.

καπνοφαρία πανέμορφα, ἄγρια τῆ πολέμῳ,
μεγάλα πάντα θάμασμα τινας κατὰ ἐβλέπη.

ΘΑΝΑΤΙΚΟΝ.

Θανάλικὸν. Pestis. Corona pretiosa. Θανάλικὸν. *Pestis.* λοιμὸς. Chronicon Cōstantinop. τῷ ἔτϊ δὲ τούτῳ γέγονε Θανάλικὸν μέγα, καὶ ἔξαίσιον, ὅπερ οὐκ πολλῶν χρόνων οὐκ ἐγένετο. Simeon Hieromachus in epistolâ ad Theodosium Zygomalam. ἤθελον δὲ ἐλθεῖν καὶ αὐτῶ, ἐπ' ἀναμνηθῆς τὸν θυμὸν τῦ Θανάλικῦ, οὐκ ἦλθον. Bessarion in epist. ἐνταῦθα ἕναν Θανάλικὸν καλὸ τὸ παρὸν, ὅτι αὐτὸν ἐφάνη καλὸν μετὰ βελὴν τῶν ἀρχόντων, ὅπῶς εἶναι ἐδῶ, καὶ μὲ τὸ θέλημα τῦ ἁγιωτάτου πάπα, νὰ μηδὲν ἔλθουν τὰ αὐθεντόπαλα ἐδῶ διὰ τὸν κίνδυνον. In Euchologio exstat, εὐχὴ εἰς τὴν παρηγὴν τῦ Θανάλικῦ.

ΘΑΝΑΤΩΝΕΙΝ.

Θανατώνειν. Occidere. Glossæ Græcobarbaræ. φονεύεται, καὶ ζφάζεται, ἢ σκοτώνεται, καὶ θανατώνεται. Anonymus De nuptijs Thesei.

ζυχνὰ ταῖς ἐθανάτωνε, καὶ σκότωνε ταῖς ὅλαις.

ΘΑΝΗ.

Θανὴ. Mors. pro Θάνατος. Anonymus De bello sacro.

ὅσις γὰρ μετὰ τὴν θανὴν ἐκείνε τῦ πατρός τε
ἔζησεν, ἐγένετον τῶν ἀθλιῶν ὁ δέκας.

ΘΑΡΑΠΑΜΟΣ.

Θαραπαμὸς. Curatio. Medela. Glossæ Græcobarbaræ. θεραπείαν. ἢ θεράπευμα. ἢ γιάτρευμα. ἢ θαραπαμὸν.

ΘΕΜΑ. ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ,

Θέμα. Primitus pro legione accipiebatur, quæ provinciæ alicui imposita. Constantinus Them. Orient. 1. ὃ καὶ τὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν, ὡς ἐμοὶ καλὰ φαίνεται, ἢ τῶν θεμάτων ἐγένετο προηγορία. ὃ δὲ γὰρ παλαιὰ τίς ἐστιν, ὃ δέ τις τῶν ἱστορίας γραψάντων ἐμνήσθη τῆς τοιαύτης ὀνομασίας, ὡς λέγουσι. ἀλλὰ πρώην καὶ καὶ' ἀρχὰς τάγματά τινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον αἱ παγχαραμμῶα καὶ' ἔθνη. & quæ illic plura sequuntur. Hinc illud est in Glossario. *Legio.* τάξις. θέμα. Posteà ipsæ provinciæ translato nomine ita appellari cœperunt. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Vis mains scandalum, quàm quod se Imperatorem vocat, Imperij nostri themata sibi usurpat.* Loquitur autem de territorijs Capuano, & Beneventano; quæ observa prius ad Imperium Orientale pertinuisse, mox verò Imperatores Occidentis ea invasisse. Atque hoc obiter. Pergo. Idem Luitprandus. *Duo illa themata, quæ ultra mare habes, prævalebunt auferre.* Cedrenus. προεξετάξαμεν τοῖς διοικηταῖς τῶν θεμάτων ἀπαιτεῖν εἰς τὸν κανόνα καλὰ νόμισμα μιλιαρήσιον ἕν. Constantinus loco citato. ὡς ἂν προείπομεν, τὸ νεῶ αὐτολικὸν καλούμενον θέμα ὑπὸ πέντε ἐθνῶν καλεῖται. Atque ita semper intelligi debet apud illum auctorem: errantque viri doctissimi, qui longè aliter sentiunt. Corrige verò Ioannem Curopalatem in Constantino Leonis F. ἐνῆν δὲ τούτοις Ϲ μελιαὶ ὁ μάγιστρος μετὰ τῶν ἁρμυρίων, ἢ τῶλεῖσοι ἄλλοι στρατηγοὶ τῶν θεμάτων. Hodiè in MSto. bibliothecæ Regis Galliarum θεαμάτων exaratum est. Nicephorus περὶ τῶν θεμ. πολ. vocat ἀκριτικὰ θέματα, *Limitaneas provincias.* Hæc sunt verba, cap. IV. τὰς τῶν μεγάλων ἀκριτικῶν θεμάτων τὴν προῖσαν ἀναδεχομένους. Ϲ ὑπὸ τὴν αὐτῶν πικράτειαν τὰς κλεισούρας ἔχοντας, πάσῃ

πάσῃ μηχανῇ καὶ ἀγρύπνῳ ἐπιμελείᾳ προσήκει προσδάζειν. Inde θεμελιῶδεις sunt *Provinciales*, in Constitut. Alexij Comneni. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν πρακτικῶν ἀναγράφονται, καὶ ἡ σύμφωνος κατάθεσις τῶν ὅλων θεμελιωδῶν παρέσηται τῇ βασιλείᾳ μου. In Novell. IX. Constantini Porphyrogennetæ. ὁ σκεβᾶς ἐκ ἐστὶ δίκαιος δικαστὴς, ἀλλὰ καὶ τῶν θεμελιωδῶν κελίων, καὶ αὐλῶν τῶν ὑπογραφέων ὑποδέδεκται. Sed & θέματα vocabantur ædificia. Codinus in Orig. Constantinop. τὸν ζηρολόφον τινὲς πρώϊον θέμα ἐκάλεσαν. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι δέκα ἓξ, καὶ ἀρτέμιδος σήλη, ἐ σεβήρου κτίσμα ἐστί. Quò pertinet illud in Glossis Isidori. *Positiones*, *ædificia*. Mensæ quoq; tripodes erant, quæ consecratæ in templis ararum vicem tenebant. Apud eundem Codinum. καὶ θεμάτιον τρίπους. ἔνθα ἐθυσίαζε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. Vel etiam statuæ: proprio, ac significanti nomine. Ibidem. ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρος θεοκοπίᾳ ἐν τῇ χελώνῃ σήλη ἵσταται ἐυσέχυ τινὸς, ἧς ἐν τῷ σήθει ἔγραψεν. ὁ μεθ' ἑτέρας θεμάτια, τῷ βρόχῳ ἀναδοθέτω.

ΘΕΟΠΑΣΧΙΤΑΙ.

Θεοπασχῖται. Sectæ nomen, quæ divinitatem passioni obnoxiam putabat, Trisagio addens. ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Harmenopulus De Sectis. θεοπασχῖται, οἱ περὶ Πέτρον τὸν κναφέα τῷ τρισαγίῳ προσθέντα τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. ἀναθεματίσαντες τὴν ἀπαθῆ ποιοῦντες θεότητα.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ. ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Θεοτόκος. Inditum hoc nomen est matri Domini ac Servatoris nostri Iesu Christi à Synodo v. Constantinopolitana tempore Iustiniani. Vide V Varnefridum, De Gest. Longobard. lib. VI. cap. XIV. & Platinam in Vigilio I. Attribuit autem ipse Iustinianus Novell. III. ὅτε προσκυνητὸς οἶκος τῆς ἁγίας ἐνδόξου παρθένου καὶ θεοτόκου μαρίας. Florianus in epist. ad Nicetum Papam. *Mariam Christotocon & Theotocon apostolicâ auctoritate perdocuit.* Vincentius Lirinēsis Commonit. I. *Asserunt sanctã Mariam non* θεοτόκον *sed* χριστοτόκον *esse dicendam.* Hinc θεοτόκια, hymni, sive troparia, εἰς τὸν θεοτόκον, quæ semper echum claudebant cum triadico, ut discimus ex Rituali Græcorum. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. IV. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηστείᾳ ἐν ταῖς ὥραις, τοῖς ἀποδείπνοις, ἐ σιχολογοῦμεν, ὅτε τροπάρια ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ τροπάρια, καὶ τὰ θεοτόκια.

ΘΕΡΙΣΤΑΔΕΣ.

Θεριστάδες. Messores. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμητῆρες. θεριστὰι. θεριστάδες.

ΘΕΡΙΣΤΗΣ.

Θεριστὴς. Iulius mensis. Corona pretiosa. θερίστης. *Iulius.* ἰούλιος.

ΘΕΡΜΑΡΙΟΝ.

Θερμάριον. Caldarium. Fuchologium, ἔσθ' ὅτε φέρει ὁ χαρτοπλάστης ὀρνιθώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΘΕΡΜΗ.

Θέρμη. Febris. Corona prætiosa. θέρμη. *Febris.* πυρετὸς. Pro æstu accipit Eleutherius De Significat. Eclypsi. ἔνιοι θέρμην, καὶ καλοσυλλαν κανίων.

ΘΕΡΜΙΟΝ.

Θέρμιον. Demetr. Cōstātinop. explicat Hieracosophij lib. I. cap. XC. ἐστὶ πάθος,

θέρμιον καλόνομαζόμενον, ἔνδον τῦ τόμαλος ποδὸς τὸ χεῖλος τῦ ἱεράκος γινόμενον.

ΘΕΤΤΕΙΝ.

Θέτταν. Ponere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὅπως θέτταται ἢ βάλλεται τ' ἀμόνιν. Iterum. τὰς τόπους ὅπως θέτταζιν ἢ βάλλωσιν τὰ ἀμόνια. Hinc compoſitum, προσθέτταν. Andreas Hieroſolymitanus De rat. inven. circ. ſol. κρατεῖ τὰ κάτω τῶν χιλιονταέτων καὶ ἑκατονταέτων τῶν ἀπὸ κλίσεως κόσμου, καὶ προσθέτται καὶ ἕτερα καθ'.

ΘΕΩΡΗΤΡΟΝ.

Θεώρητρον. Quod poſt primum concubitum novæ nuptæ dabatur, vt ſe videndã exhiberet. Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. II. εἰ γὰρ ὕπανδρος γαμετὴ τῷ φωνεῖται, τιμᾷ τε προῖκα δεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα κομίζεσθαι ταύτην παῖδα, καὶ ἔτι τιμᾷ πρὸ τῦ γάμου δωρεαν. εἰ τύχη δὲ & θεώρητρον ἐπιπροσθεῖσα, ἢ ἄλλό τι, & τάτου πάντως ἔχειν τιμᾷ ἀνάληψιν, καὶ τιμᾷ κυριότητα. Harmenopulus lib. IV. Tit. VII. ἡ δευτερογαμήσασα γυνὴ τὸ μὲν ἴσον ὀφείλει δεσποτείας ἐκπίπτειν παίδων ὄντων αὐτῇ, τῦ θεωρήτρου δὲ ἀδαμῶς. Veteres Græci ἀνακαλυπτήριον vocabant. Moſchopulus. ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν τὰ πρῶτα ἀνακαλύπτονται ὥστε ὀργᾶσθαι τοῖς ἀνδράζιν. ἦγον τὰ κοινῶς θεώρητρα. Euſtathius ad Iliad. λ'. προέλδα, ἢ προὸ τῶν γάμων θέα, ἴσως τὰ λεγόμενα θεώρητρα. Videatur etiam Harpocration in ἀνακαλυπτήρια. Item ὀπτήριον. Callimachus Hymno in Dianam.

ἠφάνσε καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη.

Scholiaſtes. ὀπτήρια, τὰ ὑπὲρ τῦ ἰδεῖν δῶρα. In Gloſſis Græcobarbaris ἄθρημα vocatur. ἀθρήματα, δῶρα προσφερόμενα τοῖς συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις. καινίσκια ὅπως πέμπονται ἀπὸ τῶν συγγενεῖς εἰς ταῖς παρθένοις ὅπως ὑπανδρεύθησαν. Iuvenalis Sat. VI.

——nec illud,
Quod primâ pro nocte datur, cùm lancte beatâ
Dacicus & ſcripto rutilat Germanicus auro.

Hunc ritum non tradiderunt, qui *De Ritu Nuptiarum* ſcripſerunt. Nos oblatâ occaſione non eſſe negligendum exiſtimavimus.

ΘΕΩΡΟΙ.

Θεωροὶ. Qui ſacra vaſa cuſtodiebant, eorumque conditoria; & ad ſacrum altare ſacerdoti miniſtrabant. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. θεωροὶ δὲ, καὶ δεπόλατοι, καὶ καμισάτοι, ἃ καὶ εἰσὶν ὀφφίκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον βῆμα τάτοις ἁρμόζουσαι. οἱ μὲν γὰρ θεωροὶ τὴν φυλακὴν καὶ τήρησιν πιστεύονται τῶν ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν καλυμμάτων αὐτῶν, εἰ μάλα εὐρίσκονται ταῦτα λίθοις καὶ μαργάροις κοσμούμενα.

ΘΟΥΘΡΙΞ.

Θούθριξ. Vox ignota. Occurrit apud Myrepſum De Antid. cap. LXVIII.

ΘΡΥΜΒΗ.

Θρύμβη, Pro, θύμβρη. vt τραφος, pro τάφρος. δρίφος, pro δίφρος. Occurrit apud Myrepſum De Antid. cap. C. Neque ſcite mendum eſſe putat Fuchſius.

ΘΥΓΑΤΕΡΑ.

Θυγατέρα. Pro, θυγάτηρ. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. τῷ βασιλεῖ δὲ τῷδε καὶ τρίτη θυγατέρα ἦν εὐδεκία τέκνωμα.

ΘΥΜΟ-

ΘΥΜΟΤΙΑΡΗΣ.

Θυμοτιάρης. Animoſus. Ferox. Iracundus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγριόθυμος. ἀγριόψυχος. θηριώδης. Θυμοτιάρης. Iterum alibi. Θυμοτιάριδες. καρδίτμοι.

ΘΥΡΙΔΑ.

Θυρίδα. Feneſtra. Corona pretioſa. Θυρίδα. *Feneſtra*. Ζαλάμβη.

ΘΩΡΑΚΗΣΙΟΝ.

Θωρακήσιον. Anna Comnena lib. I. Alexiad. ταῦτ' ἂν θεασάμθμος, καλύπτει μὲν τὸ πρόσωπον τῷ θωρακησίῳ, ὁ τῆς κόρυθος κύκλῳ ἐξήρτηλο.

ΘΩΡΙΑ.

Θωρία. Species. pro θεωρία. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβρωμα. σολῆς γυναικὸς εἶδος. θωρία ἢ θεωρία ῥᾶχε γυναικίσιμε. Iterum. ἄχημος. ἄνοσος. ὁπόθεν ἔχει καλὴν θωρίαν. Occurrit illic pluries.

ΙΑΓΚΟΣ.

Ἰαγκος. *Ioannes*. Sæpè occurrit in Chronico Cõſtantinopolitano; Prius ἰωαννίκιος dicebant, vt ex Niceta diſcimus; quod poſtea in ἴαγκος contraxerunt. Invenies quoq; apud Phranzen Chronici lib. II. cap. XVIII. Et corrigendum cenſeo Nicetam in Alexio Comneno, lib. I. ἴαγκος ὄνομα τῷδε, σημαίνῃ δὲ ἡ λέξις ἰωαννίκιος. Hodiè ἴβαγκος editur, & aliquot ibi locis occurrit.

ΙΑΜΑΣ.

Ἰάμας. Gloſſæ veteres Benedicti Abbatis. *Iuridicus*. ἰάμας.

ΙΑΝΙΤΖΑΡΙΟΙ.

Ἰανιτζάριοι. Milites Turcici notiſſimi. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. IX. καὶ ἕτερον ποιήσε ἰανιτζάριον, καὶ δουλευλὰς ἀπὸ σκευαῖς ὁπλεξάμθμος παῖδας ὀκτακοσίας, καὶ εἰς τὴν τῶν νεηλύδων τάξιν ἐτάξατο.

ΙΑΡΙΝ.

Ἰάριν. Metalli genus. Rhazes De Peſte, cap. XI. ἀκόρυ ῥίζα, καὶ ἐβένυ τμῆμα, μαμιρὰ, τυτία, αἱματίτης, ἰάριν, σάκχαρ κεκαυμθμόν. Invenio in Lexico Chymico Ioannis Garlandij Angli, qui vixit ante annos circiter DC. *Iarim. id eſt, viride rame.*

ΙΑΡΟΧΡΕΙΑ.

Ἰαρόχρεια. Heſychius. ἰαροχρείαν, τὴν ὀζΦὺν Ἴταλοι. Hodiè Itali dicunt *Garletto*. Sed eſt poples, non coxa.

ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗΣ.

Ἰατροζοφιςὴς. Qui medicinam & docebat, & factitabat. Cedrenus. ἀφ' ὧν οἱ τῶν ἑλλήνων ἰατροζοφισαὶ ζΦετερισάμενοι, καὶ τὰς ἀφορμὰς εἰληφότες, τὰς οἰκείας ζυνεσήζαντο τέχνας. Theophilus Protoſpatharius De Vrinis. μετὰ δὲ τῦτο γαλλιὼς ὁ θαυμάζιος ἰατρὸς ἐπεχείρησέ τε καὶ ἔχραψεν. εἶτα μετ' αὐτὸν μάγνος ὁ ἰατροζοφιςὴς. Et inter Aeneæ Gazæi epiſtolas vna eſt quæ inſcribitur, γεωτίῳ ἰατροζοφιςῇ. Suidas in huius Geſſij vitâ. καὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀκριβεςέραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἰατρῶν τε καὶ ἰατροζοφιςῶν κατώρθωζε τέχνην. Videndus quoque Stephanus in γέα.

ΙΒΥΚΙΝΑΤΩΡ.

Ἰβυκινάτωρ. *Buccinator*. Baſilius Patricius in Naumachicis. προθετέον δὲ

τούτοις καὶ περιφύλλιον, καὶ κελευστήν. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν, ἰβυκινάτωρ. ὁ δὲ, ὁ τὸ φλάμβελον κατέχων.

ΙΓΓΛΑ.

Ἴγγλα. Cingulum equi ſub ventre. Exſtat apud Cruſium Turcogræciæ lib. 11. Detortum ex Latino *Iungla*. Gloſſæ Latinogræcæ. *Iungla*. ἡνίαι ζευκτικαί.

ΙΓΚΛΙΝΟΙ. ΙΓΚΛΙΝΙΑ. ΙΓΚΛΙΝΙΣΤΙ.

Ἰγκλίνοι. *Angli*. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. 11. ſub finem. ἀλλὰ καὶ ὁ ῥὴξ Φεραγγίας, καὶ ὁ τῶν πελεκυφόρων καταρχων Βρεττανῶν, ὃς νῦν Φασιν ἰγκλίνος. Et paullò poſt. ὁ δέ γε τῶν ἰγκλίνων ῥὴξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατάρας εἰς κύπραν, &c. Et ἰγγλινία, ſive ἰγκλινία, *Anglia*. Nicetas in Alexio Comneno, lib. 1. ἐάλω μὲν πρὸς τῶ ῥηγὸς ἰγγλινίας εἰς παλαιρίνλω ἀφικνεμένω διαπροντίω. Hinc item, ἰγκλινιστὶ. *Anglicè*. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ἔπειτα ἔρχονται καὶ οἱ βάραγγοι καὶ τὴν πάτριον καὶ ὅτι γλῶτταν αὐτῶν, ἤγουν ἰγκλινιστὶ. Hoc quoque non neglexerim, in exemplaribus editis legi, ἐγκλινιστὶ: cui voci patrocinatur etymon & origo nominis, quod ab Engiſto primo Saxonum duce inhæſiſſe regno tradit in Chronico Anglicano Paulus Iovius. Sed priorem ſcripturam tuetur gentis ipſius idioma, & pronuntiatio.

ΙΓΚΟΛΑΣ.

Ἰγκόλας. ſive ἴγκολ. *Incola*. Modeſtinus Excuſat. lib. 1. εἰδέναι χρὴ, ὅτι ὁ ἐν ἀγρῷ καταμένων, ἰγκόλας δὲ νομίζεται. ὁ γὰρ ἐκείνης τῆς πόλεως ἐξῃρέτοις μὴ χρώμενος, ξένος δὲ νομίζεται ἰγκόλας. Gloſſæ Baſilic. ἴγκολ. ὁ παροικῶν, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ ἐν πόλει ἢ ἐν χωρίῳ τὴν οἴκησιν ἐκτήσατο.

ΙΔΙΚΤΟΝ.

Ἴδικτον. *Edictum*. Balſamon in explicat Concil. σημειωσαι ὅτι ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰδίκτου, ἤτοι βασιλικοῦ προστάγματος, τοῦ ἁγίας μεγάλης κωνσταντίνης. Theodorus Anagnoſta Eclog. 1. καὶ τὰ δίκαια τῷ θρόνῳ ἀπέδωκε, πλὴ ἑτέρας ἰδίκτου καταλύσας τὸ πρότερον. Cedrenus. ἴδικτον δὲ ἔγραψεν ἀλεξιανὸς τοῖς ἐν ἀσίᾳ, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀναλολῇ ἐπισκόποις. Evagrius lib. IV. cap. XXXIX. τὸ καλούμενον παρὰ ῥωμαίων ἴδικτον γράφει. Apud Theophilū ſcribitur, ἔδικτον, lib. 1. Tit. 11. Corrige autem Conſtantini Novell. 111. ἐπιτιθέμεθα δὲ νομίζειν διαλυπτόμενον, ἢ τὸν καθιερωμένον τοῖς ἱεροῖς λεγεῶσι τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τούτους, οἱ διά τινα τύχης ἐπήρειαν ἐπιδεεῖς ὀφθέντες ἀδωρείας ἐδίκτου τετυχήκασι. Hodiè legitur, ἐνδίκτου.

ΙΔΙΟΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Ἰδιοδομέστικος. Propriis ac peculiaris domeſticus. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ ἰδιοδομέστικος, τῶν πρώτων καὶ τοῦ δευτέρου χορτοῦ.

ΙΔΙΟΚΑΒΑΛΛΟΣ.

Ἰδιοκάβαλλος. Proprius equus. Conſtantinus De Admiſtr. Imp. ἀπέχουσι δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὁδὸν ἰδιοκαβάλλου ἡμέρας μιᾶς.

ΙΔΙΟΜΕΛΟΝ.

Ἰδιόμελον. Canticum feriæ propriis. Gennadius περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ στιχηρὰ, καὶ προσόμοια, καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια. Triodium. ψάλλομεν τῇ

τῆς ὀκλωήχε αὐλαῖς ἄσιμα τρία, & αὐλολικὰ τρία, & τὰ τριωδία ἰδιόμελα δύο. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. εἶτα εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται μετὰ τῶν ἱππέων αὐλῶν & καμισίων αὐλῶν, καὶ ψάλλουσιν ἰδιόμελον τὸ τῆς ἑορτῆς. Idem. προέρχεται γὰρ ὁ λαμπαδάριος & εἰς τὸν μέσον λαμπάδα φορῶν, ψάλλων ὅλον τὸ ἰδιόμελον. ἐξέλθετε καὶ λαοὶ, θεάσασθε σήμερον τὸν βασιλέα τῶν ἀρετῶν. Vbi obiter obserua hymnum solennem festi Palmarum, quem (dicam per occasionem) composuisse fertur Theophilus Imperator. Cedrenus de eo. καὶ τὸ στιχηρὸν ὃ λέ τὸ καλὰ τῷ βαϊοφόρον, τὸ, ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοὶ. τὸν ὑμνον φασὶ τόκον εἶναι ψυχῆς. Zonaras Annal. III. ἐφιλοτιμεῖτο δὲ καὶ μελῳδεῖν. λέγονται μὲν ἓν καὶ ἕτερα εἶναι ὑμνοι τῶ ἁγίου ποιήματα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ, καὶ τὸ καλὰ τῷ βαϊοφόρῳ ἑορτῷ ἀδόμενον στιχηρὸν, τὸ, ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοὶ. Atque hic quidem eius diei hymnus in Orientali ecclesiâ: in Gallicana erat, *Gloria, laus, & honor*: ejusque auctor fuit Theodulphus episcopus Aurelianensis. Sigebertus in Chronico. *His temporibus* (id est, sub Ludovico, anno DCCC. XLIII.) *floruit Theodulphus abbas Floriacensis, postmodum episcopus Aurelianensis, de quo refertur, quod illos versus, quos in die palmarum singulis annis ecclesiæ Galliarum decantare in usu habet, ipse composuerit: id est*, GLORIA. LAVS. ET HONOR. *Quos cùm ipse Ludovico Imperatore secus domum, in quâ exul detinebatur, apud Andegauum traseunte decantaret, audiens Imperator, & misertus illius, iussit eum absolui.*

ΙΔΡΟΜΑΧΙΟΝ.

Ἱδρομάχιον. Stragula, quæ sellæ substernebatur, ad prohibendum equi sudorem. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ἡ σέλα τῶ ἵππε αὐλῆ δολεόλεα, ὡσαύτως μετὰ ἀετῶν μαρμαρωτῶν ἔμπροσθέν τε & ὄπισθεν, & εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τ ἱδρομαχίων ἔχουσα καὶ μαργέλλιον ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, ὡς καὶ ἡ βασιλική.

ΙΔΡΟΤΑΣ.

Ἱδρώτας, Proi, ἱδρὼς. Corona pretiosa. *ἱδρώτας. Sudor.* ἱδρὼς.

ΙΕΝΕΙΑ.

Ἱένεια. Barba. Occurrit apud Crusium in Turcograeciâ.

ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ἱερομνήμων. Quod eius in ecclesiâ munus fuerit tradit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν τὰς εὐχὰς ὄπισθεν τῶ ἀρχιερέως, περιλῶν τὸν ἐνθρονιασμὸν, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς χειροτονίας. Nonnunquam etiam loco diaconi cùm canstrisio patriarcham sacrificaturum sacrâ stolâ induebat, nisi & sacerdos ipse esset, tum enim non licebat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τὸ τῶ ἱερομνήμονος & δὲ ὁ Φώκιον διακόνῳ ἐξ ἀνάγκης προσήκει. ἐπειδὴ ζωνυποργὸς ἔτος ἐστὶ τῷ καισαρίῳ εἰς τὸ περιλιθέναι τῷ ἱερεῖ στολὴν τῷ ἀρχιερεῖ μέλλοντι ἱεροπραξεῖν. εἰ δὲ ἱερεύς ἐστιν ὁ ἱερομνήμων, κενῷ ὀνόματι, ὡς ἔτος εἰπεῖν, ἱερομνημονεῖ, δὲ γὰρ ἐξὸν αὐτῷ ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις τ ἀρχιερατικῶν στολισμάτων διακόνου τάξιν τηρεῖν.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙ.

Ἱερομόναχοι. In monasterijs erant duo monachorum genera: hi μοναχοὶ simpliciter dicti, illi ἱερομόναχοι. De monachis infra dicemus: ἱερομόναχοι erant sacerdotes. Chronic. Constanti-

nop. ὑπῆρχε δὲ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἱερομόναχός τις, ὀνόματι Συμεών, τραπεζάντιος, χρησιμώτατος πάνυ καὶ φιλόξενος, ὡς ἄλλος οὐδείς. Phranzes Chronici lib. II. cap. v. *Viris, & fœminis illustribus, & probatis hieromonachis, & Deo consecratis virginibus veniam annuebat.* Gregoras appellat, ἱερωμένας μοναχὰς, lib. VIII. καὶ τὸ τοῦτον τὸν χρόνον τὸν πατριαρχικὸν διαδέχεται θρόνον τῶν ἱερωμένων τις μοναχῶν, ἐκ μονῆς τῶν μαγγάνων, γεράσιμος. Dicuntur ἱερεῖς μοναχοὶ à Nicephoro Chartophylace in epistola ad Theodosium quendam monachum Corinthium. οἱ δὲ μὴ ὄντες ἱερεῖς μοναχοὶ, δεχόμενοι λογισμούς τινων, καὶ δεσμοῦντες καὶ λύοντες, γινωσκέτωσαν ὅτι ἀκανονίστως τοῦτο ποιοῦσιν.

IKANATON.

Ἰκανάτον. Torsit hæc vox viros doctos, qui ignorabant quid significaret. Erat verò cohortis nomen. Constantinus Them. Orient. V. ὅζαι γὰρ ἐν ταῖς χολαῖς, καὶ ἐν τοῖς ἰκανάτοις, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τάγμασιν ἐστρατεύοντο, εἰς ὑπηρεσίαν εἷς ἕκαστος αὐλῶν τῶν ὁπλιμάτων ἐκέκτητο. Cedrenus. ἦρχε δὲ τοῦ μὲν τάγματος ἐξακοσίτων ἰωάννης ὁ χράψων, ἀνὴρ πολεμικὸς, καὶ πολλάκις ἐν μάχαις ἀνδραγαθήσας, τοῦ δὲ ἰκανάτου ὀλβιανὸς ὁ μαρέλλης, ἀνὴρ δεδοκιμασμένος. Iterum alio loco. ὁ τοῦ βαρέως μιχαὴλ υἱὸς ὁ κωνσταντῖνος, τοῦ τάγματος ἄρχων τῶν ἰκανάτων, καταλιπὼν τὸν λέοντα τῷ ῥωμανῷ προσεχώρησε. Nicetas Paphlago in vita Ignatij. νικήτας δὲ πρῶτον μὲν δεκαέτη τυγχάνοντα τῶν λεγομένων ἰκανάτων δομέστικον ἀπέδειξε νικηφόρος φασὶ τοῦ πάππου προβεβλῆσθαι.

IKMADA.

Ἰκμάδα. Pro, ἰκμαὶ. Vligo. Humor. Glossæ Græcobarbaræ. ἄνικμος. ξηρὸς. ἐκείνη ὅπου δὲν ἔχει ἰκμάδαν καὶ ὑγρασίαν.

ILASTHRION.

Ἱλαστήριον. Typicum Sabæ. cap. I. θυμιάζας δὲ ὁ ἱερεὺς σταυροειδῶς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ θυσιαστήριον, ἐξέρχεται διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ ποιήσας σταυρὸν μετὰ τοῦ θυμιατοῦ κατενώπιον τοῦ ἱλαστηρίου, ἐπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου. Et cap. V. θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν σταυροειδῶς, ὡσαύτως καὶ τὸ ἱλαστήριον ἅπαν.

ILAUSTRIOS.

Ἰλλούστριος. *Illustris.* Dignitatis nota. Basilic. Eclog. VII. οἱ ἀπὸ πατρικίων ἕως ἰλλουστρίων εἰσὶν οἱ συγκλητικοὶ. Et pluries in illis Eclogis. Suidas. πρωκόπιος ἰλλούστριος καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. Item alibi. χρισόδωρος θηβαῖος ἰλλούστριος ἔγραψεν ἐξευτικὰ δὶ ἐπῶν. Iustinianus Novell. XIII. ἡμεῖς γὰρ οὐδενὶ τὴν εἰρημένην ἀρχὴν ἀπονεμόμεν πλὴν ἢ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἰλλουστρίων, &c. Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. ἰλλούστριος. εὐγενὴς. Malè editur, ἱλαστήριος. Victor De Persecut. Vandal. lib. II. *Mittit ergo tunc ad ecclesiam Alexandrum illustrem, huiusmodi legationem deferentem.* Alchimus Avitus in Homilia. *Tunc numerosis illustribus curia florebat.* Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. II. ὅτε γὰρ πρωκόπιος, ὅτε μὲν ἀνδρόνικος, ὅτε ἡσύχιος ἰλλούστριος ἐμνημόνευεν τοιούτου ὀνόματος. Et errant viri docti, qui putant cognomentum esse Hesychij. Ac corrige obiter

obiter Ioannem Tzetzen ab interpunctione laborantem, Chiliad. III.

ἡσύχιος ἱλλάσριος, πλάταρχός τε, καὶ λίων,
καὶ λιονύσιος ὁμῶς γράφεσι τὰ λὲ πάντα.

Malè hodiè dirimitur, ἡσύχιος, ἱλλάσριος. Sic Anthologiæ lib. VI. legitur epigramma, ἐνολμίᾳ ἱλλασείᾳ. Ergo desinant posthac istius erroris.

IMAPETION.

Ἱμαρέτιον. Templum grandius. Malaxus in Hist. Patriarch. ἦτον λὲ εἰς τὸν καιρὸν τῶν ῥωμαίων αὕτη ἡ παμμακάρις γυναικεῖον μοναστήριον. ὁ λὲ ναὸς αὐλῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων: ὅπῶ ἐκαθέζετον πρότιτερα ὁ πάλριάρχης: τὸν ἔκαμαν ἱμαρέτιον τῶ αὐλῶ ζελτὰν μεχεμέτη. Theodosius Zygomala in epistola. ἱμαρέτιον, καὶ μέγιτιον, ναοὶ ἀγαρλιῶν εἰσιν. ὧν ὀκεῖνο μὲν μέγα: τῶτο λὲ, μικρόν. Chronicon Constantinop. καὶ ἔφερον τὸν νεκρὸν αὐλῶ ἐν τῇ αὐλείᾳ, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ ἀνεγερθέντι ὑπ' αὐλεναῷ, ὃ λέγεσιν ἱμαρέτιον.

IMATION.

Ἱμάτιον. Peculiare vestis genus, aut palli. Codinus. φορεῖ λὲ ἔνδυμα μέλαν, λεγόμενον ἱμάτιον, καὶ μανδύαν ὀξύν. Et ad seculares pertinebat, vt μανδύας ad clericos. Apparet ex Euchologio, De Ordinat. Lectoris aut Psaltæ. πρόσωπον τῷ ἀρχιερεῖ ὁ τοιῶτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου ἀσκεπὴς. εἰ λὲ μοναχός, μετὰ μανδύου.

IMΦAΣ.

Ἱμφας. *Infans*. Glossæ Basilicorum. Ἱμφας, νηπίον. Harmenopulus lib. VI. Tit. VI. ὅτε ὁ ἱμφας, τελέσιν ὁ ἐπιτροπεύων, ὅτε ὁ μανόμενος φονεύων, ὑποκείται τῷ θανάτῳ. Quæ verba desumpta sunt ex Novella Anastasij. Nicetas in Alexio Manuelis F. ἔ φασι δεῖν τὸν ἱμφαντα, καὶ εἰς μέτρον ὅπως ἡλικίας ἰκόμενον, λειογένυσον, προαναγορεύεσθ τὸ πολιτεύεσθαι ἀνδρικὸν.

INBENTAPION. INBENTON.

Ἰνβενταρίον. *Inventarium*. Basilic. Eclog. XXXV. ἐὰν χωρὶς ἐυλόγου αἰτίας ὁ ἐπίτροπος μὴ ποιήσει ἰνβενταρίον, ἤτοι καταγραφὴν, ὡς ὅλον ἁμαρτάνων ὑποκείται τῷ ἐνδίκῳ ὅρκῳ εἰς τὸ διαφόρον. Invenio ἴνβενον, pro eodem in Novell. II. Leonis & Constantini. καὶ αὐλὴν τὴν πᾶσαν τῶ οἰκοποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν, προδήλως δημοσίαν ἀναγραφὴν ποιησαμένης αὐλῆς, ἤτοι ἴνβενον, πάσης τῆς καταλιμπανομένης ὑπὸ τῶ ἀνδρὸς αὐλῆς παντοίας ὑπάρξεώς τε καὶ περιουσίας. Harmenopulus lib. I. Tit. XIII. εἰ λὲ ἴνβενον οὐ ποιήσει ἐμπροθέσμως, βοηθῆναι οἱ δανεισταὶ.

INΓPOYΣIA.

Ἰνγρουσία. *Ingrusia*. Suidas. ἰνγρουσία, παρὰ ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ ὅτε ζῶ ὅτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Habes totidem verbis in Glossis Basilicorum. Sed hæc exponenda sunt, quandoquidem non omnes intelligunt. Ficum vocabant *Grusum*. Glossæ veteres Græcolatinæ. ὄλωθος, *Bolunda, hoc Grusum*. Ficus autem inquinabant veneno ita temperato, ut, quibus illas edendas porrigerent, & vivere & mori nequeuntes longâ tabe conficerentur. Lampridius in Commodo. *Motilenum præfectum prætorio per ficus veneno interemit*. Atque ejusmodi ficus, &, sumpta inde

inde metaphora, omnis cibus venenatus *Ingrusia* dicebatur. Nos autem in nostro quoque idiomate dicimus de eadem re, **Een vyghe ghheven**. Quod nihil aliud est, quàm, ficum, sive ingrusiam dare.

INΔΙΚΙΟΝ.

Ἰνδίκιον. *Indicium.* Glossæ Basilicorum. *ἰνδίκιον, μήνυμα.*

INΔΙΚΤΙΩΝ. INΔΙΚΤΟΣ.

Ἰνδικτιὼν. *Indictio.* Nicetas in Alexio Manuelis F. *καθ' ἡμέραν ἑβδόμην, πλευτέρᾳ τῆ μιᾷ μηνὸς, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος.* Nicephorus Blemmijdes Ἐπιτομῆς Φυσικῆς cap. XXVII. *ἰνδικτιὼν πεφέρεται πρώτη.* Occurrit passim. Dicebant etiam *ἴνδικτος.* Suidas. *ἴνδικτιὼν λέγεται.* Christophorus Patricius in Menologio.

ἴνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέαν χρόνον.

Glossæ Latinogræcæ. *Indictus.* Ἐπινόμησις. Et errant, qui apud Codinum De Orig. Constantinop. *τῆ τρίτῳ μηνὶ τῆς πλευτέρας ἐπινομήσεως*, interpretantur, *tertio mense secundæ distributionis.* Debebant. *t. m. secundæ indictionis.* Gregoras lib. IV. *ἐπέτρεψε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ πλίνθους ἐρυθρὰς ὑπογράφειν γράμμασι πρόσφορα, ἃ μύτοι μῦα καὶ ἴνδικτον.* Cedrenus. *τότε τῷ δευτέρῳ ἔτει αἱ ἴνδικτοι ἐπενοήθησαν.* Ride ineptam etymologiam Cedreni in Theodosio maiore, & Constantini Them. Occident. VIII. quam ex Hesychio profert. Illic vide.

INΔΙΞ.

Ἴνδιξ. *Index.* Glossæ Basilic. *ἴνδιξ. ἑρμηνεία. ὑπόμνημα.*

INΔΟΥΛΚΕΝΤΙΑΙ.

Ἰνδουλκεντίαι. *Indulgentiæ.* In Constitutione quâdam Tiberij ita corrigimus. *τῶν ἤδη πεποιημένων ταῖς αὐλαῖς θείαις οἰκίαις προνομίων ἀπὸ τούτου, ἀπὸ πλέ γε τοῖς τῶν πλησίον πλατανήμασι φυλαττομένων, ὑπέρ τε τῶν λεγομένων ἰνδουλκεντίων*, &c. Hodiè corruptè editur *ἰνδεκέντων.*

INΚΕΡΤΟΣ.

Ἴνκερτος. *Incertus.* Scholiastes Basilic. Eclog. XLIV. *εἰ γὰρ πάλλαξ τις ἔχων οἰκέτας, ἀνκέρτως οἰκέτῃ ἐλεγάτευσεν, ὄνομα μὴ προσθεὶς, τότε ὁ λεγατάριος ἔχει τὸν ἅπαντα λόγον.*

INΚΕΣΤΟΣ.

Ἴνκεστος. *Incestus.* Sæpè occurrit apud Iureconsultos Græcos.

INNOYΛΑ.

Ἰννυλα. *Inula.* Sotion Geoponic. IX. *εἰς ἔλαιον ὀμφάκινον, ἢ ἄλλως καλὸν, ἔμβαλε ἴννυλαν ξηρὰν, καὶ δάφνης φύλλα.*

INPOΣΑΣΙΑ.

Ἰνροσασία. Glossæ Latinogræcæ. *Portulaca. αὐλαχνη, ἰνροσασία.* Vide infra, *πρόσασια.*

INΣΤΙΤΟΥΤΑ.

Ἰνσιτοῦτα. *Instituta.* Libri Institutionum Iuris. Iustinianus Novell. XVIII. *καθάπερ αὐτῷ ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἰνσιτούτοις, καὶ διγέστοις, καὶ τῷ τῶν διαλάξεων ἐνομοθετήσαμεν βιβλίῳ.* Harmenopulus lib. I. Tit. I. *καὶ τῶν ἰνσιτούτων ἦγεν τῶν νόμων εἰσαγωγήν.* Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. II. cap. I. *ἅτινα ἔχουσιν, ὡς ἐν τοῖς ἰνσιτούτοις ἐγράφη.* Et

Et Theophili Operum inſcriptio eſt, ἐνστίτα Θεοφίλε αὐτικένσωρ.

ΙΝΣΤΡΟΥΚΤΟΝ.

Ἰνστρῦκτον. Gloſſæ Baſilicorum. ἰνστρῦκτον, τραπεζοκεφάλαιον.

ΙΝΤΕΡΚΕΔΕΥΕΙΝ.

ΙΝΤΕΡΚΕΣΙΟΝ.

Ἰντερκεδεύειν. *Intercedere*. Et ἰντερκέσιον. *Interceſſio*. Sæpè obvia ſunt in libris Iureconſultorum Græcorum.

ΙΝΤΡΟΙΤΟΝ.

Ἰντρόϊτον. *Introitus*. Clemens Conſtitut. Apoſtol. lib. II. cap. LVII. ἔσω δὲ τῶν τόπων πρεσβυτῶν ὁ διάκονος, ἵν' ἕκαστος τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὁρμᾷ, καὶ μὴ πρὸς τὸ ἰντρόϊτον καθέζωνται.

ΙΟΖΟΥΛΑΠΟΝ.

Ἰοζύλατον. E roſis confectum Zulapium. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν σκευαζόμενον ἰοσάκχαρον, ἢ ἰοζύλατον, πρὸς τὸ θώρακός τε καὶ πνεύμονος λυσιτελεῖ ἀῤῥωσίας.

ΙΟΝΘΟΝΑΡΙΟΝ.

Ἰονθονάριον. Lanugo. Euſtathius ad Odyſſ. ξ. τῆς ἐχέσης ἰόνθυς, ὅ ἐστιν ἐξανθήματα σώματος φησιν ἀκμάζοντος, ἅπερ οἱ νῦν χυδαΐζοντες ἰονθονάρια φασι.

ΙΟΣΑΚΧΑΡΟΝ.

Ἰοσάκχαρον. Saccharum aquâ roſacea conditum. Vide ἰοζύλατον.

ΙΟΥΓΑΛΙΑ.

Ἰουγάλια. *Iugalia*. Tributa, quæ pro agri iugeris ſolvebant. Iuſtinianus Novell. XVII. ἀναγκάσῃς δὲ τὰς δημοσίους ἐπιβολὰς, ἤτοι τὰς ἀπαιτητὰς, ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἐπαναγκάζει ἀφ' οἷς αὐτὰς διδόασιν, τουτέστι τότε πόζον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰούγων, ἢ ἰυγαλίων, ἢ ὅπως δήποτε αὖ αὐτὰ καλῶσιν καλοῦσιν.

ΙΟΥΓΕΡΑΤΙΟΝ. ΙΟΥΓΕΡΟΝ.

Ἰουγεράτιον. *Iugerum*. Diminutivè. In Lexico Stephani. ἰουγεράτιον, πλέθρον. Ita corrigo. Perperam erat in MSto. τῶ γεραλίων. Etiam ἰούγερον dicebant. Exſtat apud Heſychium, ſine explicatione. Sed dubium non eſt, quin ſit Latina iſta dictio.

ΙΟΥΓΟΝ.

Ἰοῦγον. *Iugum*. Iuſtin. Novell. XVII. λέγοντες μὴ δύνασθαι τινὰ τῶν ἰούγων ἐπιθέναι ποσότητα. Baſilic. Eclog. LVII. σημαινέζας τινὰ τῶν χρημάτων ποσότητα, ἢ τῶν εἰδῶν, ἢ μίαν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι ἰούγων. Iterum Nov. CXXVIII. ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ χιλίων, ἢ κεντηναρίων. Corrigēdus eſt Achmes, cap. CXXXVIII. εἰ δὲ εἴδη ὁ βασιλεὺς ὅτι ἄρρια καὶ αὐτοτάκτα ὑπῆρχαν αὐτῷ. εἰ μὲν ἦσαν δεδεμένα, δεσμίους ἀλλοφύλους ἄρχοντας, καὶ χαρὰν μεγίστην δέξεται. εἰ δὲ ἀγεληδὸν, καὶ ἄγελαι ὑπὸ ἰούγων, μεγίστων ἐθνῶν καταχυριεύσῃ. Hodiè editur, ὑπὸ λόγων, appoſito aſteriſco, mendi nota. Attende: τὰ αὐτοτάκτα opponit τοῖς ἀγομένοις ὑπὸ ἰούγων: indomita ſubiugibus. Ergo certa eſt noſtra emendatio.

ΙΟΥΡΙΣΓΕΝΤΙΑ.

Ἰουρισγενσία. *Ius gentium*. Anonymus in Reſp. De Nud. Pact. τὰ δὲ ἰδικὰς ἔχουσι προσηγορίας, οἷον πράζεως, μισθώσεως, κοινωνίας, χρήσεως, παρακαταθήκης. ἅτινα τοῦ ἰουρισγενσίας εἰσὶ κομβεντίονες.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΙΟΝ.

Ἰουστινιάνιον. Capitis tegmen, ab Im-

peratore Conſtantinopolitano geſtari ſolitum, nomine à Iuſtiniano deducto, qui eo primus vſus eſſe videtur. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. Ἐπὶ δὲ κεφαλῆς φορέματα διάφορα, ποτὲ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον προταγχίαν, ποτὲ δὲ ἰσσινιάνιον, ἐν ἄλλοις δὲ ὑπέρτερον, ὧν τὰ σχήματα ἑκάστων ἐν ἐστὶ νῦν καιρὸς μέρος λέγειν.

ΙΠΠΟΚΟΝΤΟΥΡΟΣ.

Ἱπποκόντωρος. Veredus. Suidas in Etymologico. Ἑρέδιοις, ἱπποκοντόροις. Vide κόντωρος.

ΙΡΔΙΟΝ.

Ἴρδιον. Currus tectus. Carruca. Suidas. λαμπαδεύη, ἅμαξα βασιλικὴ. ἴρδιον περιφανὲς. ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

ΙΣΙΑΣΗ.

Ἰσιάση. Corona pretioſa. νὰ ἰζιάση. Dirigere. εὐθύνειν.

ΙΣΚΙΟΣ.

Ἴσκιος. Vmbra. Corona pretioſa. Ἴσκιος. Vmbra. σκιὰ. Alexius Rhartur. Doctr. VI. εἰς ποῖον ἤθελες πιάσθη εἰς τὸ πλένδρον, ἢ εἰς τὸν ἴσκιον τὸ πλένδρον. Occurrit ibi pluries. Demetrius Zenus in Batrachom.

κιοσαὶ τὸ λέγη παροιμία, τὸν ἴσκιον σῦ φοβᾶζε.

ΙΣΜΑΓΙΔΙΟΝ.

Ἰσμαγίδιον. Vide μαζγίδιον.

ΙΣΜΙΟ.

Ἰσμίο. Subitò. Protinus. Corona pretioſa. ἰσμίο. Protinus. εὐθὺς. In Turcogræciâ Cruſij truncatum eſt, σμίο.

ΙΣΜΙΤ.

Ἰσμὶτ. Spira. Genus panificij. Occurrit in Turcogræciâ Cruſij.

ΙΣΟΚΑΜΠΟΣ.

Ἰσόκαμπος. Planus. Aequalis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμαλὸν. ἰσόπεδον. ἐπίπεδον. ἴζον. ἰσόκαμπον.

ΙΣΟΝΝΕΙΝ.

Ἰσόννειν. Aequare. Pro, ἰσᾶν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμαλίζειν. ἰσάζειν. νὰ σάζει. νὰ ἰσόννει.

ΙΣΟΠΟΣΟΝ.

Ἰσόποζον. Quod eſt ejuſdem quantitatis. Orneoſophion. χ μετὰ ὥραν ἐκαθίσθη νὰ χαλάζον πάλιν αὐτὸ, καὶ ἔβαλε καπίστρι ἰσόποζον τὸ ἄλλο.

ΙΣΧΥΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἰσχυρώννειν. Roborare. Munire. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. I.

ὡς πρέπει καθ' ἕνα τόπον.
ἰσχυρώννοντας με κόπον.

ΙΤΑΛΙΑΝΟΙ.

Ἰταλιανοί. Itali. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸς Ἰταλὸς, ἢ Ἰταλιάνος.

ΙΤΕΑ.

Ἰτεὰ. Vide αἰτιὰ.

ΙΤΖΟΥ.

Ἴτζου. Ita. Vide ἔτζη.

ΙΤΡΙΟΝ.

Ἰτρίον. Iterum. Iteratum. Exſtat in Gloſſis Græcolatinis.

ΙΧΘΗΡΕΥΤΗΣ.

Ἰχθηρεύτης. Piſcator. ἁλιεῦσι. θαλασσεργοῖς. ἰχθηρευτᾶς.

ΙΧΙΟΣ.

ΙΧΙΟΣ. ΙΦΟΣ.

Ἴχιος, sive, ἴχθ. Aequalis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἰσοδύναμος. ὅπου ἔχει ἴσον ἢ ἰχίλιον δύναμιν. Iterum alibi. ὁμαλεῖ. ἤγουν ἴσοι. ἢ ἴχοι.

ΙΧΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἰχιώννειν. Aequare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμαλίζειν. ἰσάζει. νὰ ζάζει. νὰ ἰσόννει. νὰ ἰχιώννει.

ΚΑΒΑΚΑ.

Καβάκα. Pro, κάβηξ. Larus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἐγὼ τὴν ἐκολόσυρνα ἐκείνην τὴν καβάκα,
καὶ κείνη ἐυτερονγίαζε, καὶ κράζει κάκα κάκα.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΙΟΝ.

Καβαλλαρίκιον. *Caballaricium*. Equile. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. εἰς τὸ καβαλλαρίκιον τῆς βασιλέως ἄρχων τε ὁ Φέρδν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἐφίζδν, πρεζδν δ' αὖ εἰς τὸ καβαλλαρίκιον.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΟΣ.

Καλλαρικὸς. *Caballarius*. Equeſtris. Nicetas in Ioanne Comneno. διὰ μὴν ἐχυρότητα ταύτησι τῆς πόλεως, καὶ τὸ ἔνδον καβαλλαρικὸν στράτευμα.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΝ.

Καβαλλάριον. *Caballarium*. Equitatus. Codinus. ὁ ἀπὸ τῶν ἱππάσεων λέγεται τὰς τῶν αἰτούντων καὶ ἀδικημένων ἀναφορὰς, καβαλλαρίου διερχομένου τῆς βασιλέως.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΣ.

Καβαλλάριος. *Caballarius*. Eques. Auriga. Baſilius Magnus De Exercit. Grammat. κέλης, ὁ καβαλλάριος. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. δύο καβαλλαρίους σήσας ἐν τῷ ἅμα, καὶ σκυτίσας τὸν ἵππον, καὶ ἐγκράξας, καὶ τὸν ἕνα δὴς μετὰ τῆς κονταρίου κατέλαβεν. Ioannes Diaconus ad Heſiodi Scutum. ἀναβεβηκότες δέ τινες ἰδίοχοι, ἤγουν καβαλλάριοι, ἐπαίνω δίφρων ἐνκαταστευάσων ἀπέλυσαν τὰς ταχείας ἵππους. Conſtantinus in Tacticis. ἐξώπλιζον δὲ τὸν μὴ καθάφρακτον καβαλλάριον παντοθεν αὐτόν τε καὶ τὸ ἱππάριον αὐτοῦ.

ΚΑΒΑΛΛΕΤΟΝ.

Καβαλλέτον. Italicum, *Cauallетto*. Fulcrum. Phortius περὶ στρατ. πεζομαλ. lib. I.

πεζομαχόντας καβαλλέτα
πᾶσι, καὶ μὴ ζολωνέτα,
ὡς πρέπει καθ' ἕνα τόπον.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ.

Καβάλλης. *Caballus*. Equus. Gloſſæ Latinogræcæ. *Cantherius*. καβάλλης μηχανικὸς. Antipater Antho. log. lib. I. cap. XLI.

βυκόλος ἔπλεο, φοῖβε, ποσειδάων δὲ καβάλλης.

Heſychius. καβάλλης, ἐργάτης ἵππου. Iterum alio loco. νίννον, τὸν καβάλλιον, ἵππον. Plutarchus De non fœner. ὄνῳ τινὶ τῷ τυχόντι, καὶ καβάλλῃ χρήμενος. Φεῦγε πολέμιον καὶ τύραννον δανείσιον. Fulbertus epiſt. IX. *Suſceptum unum caballum à famulo noſtro Deodato debuit comparare triginta duobus ſolidis.* Marculfus Form. lib. I. cap. XI. *Leguminum carra tanta, facwlas tātas, itemque victum ad caballos eorum,*

ΚΑΒΑΛΙΣ.

Καβαλὶς, sive καβαλλὶς. Stercus. Eustathius ad Odyss. α'. τὸ δὲ καβαλεῖν, καταῤῥίψαι ἐστὶν. ὁ δὴ συγκοπὲν, ποιεῖ τὸ καββαλεῖν. ἴσως δὲ καὶ τῷ κοινῶς λεγομένῳ καβαλῖνα, καθ' ὃ ὁ κοπρώνυμος καβαλῖνος ἔσκωπται. περὶ ἧς φέρεται, ὅτι καβαλὶς δικαζάληλον ἔγκειται δέ φησιν ἡ κάτω, καὶ τὸ ἄλις, ἤγουν αὐλάρκως. περίπωμα γάρ ἐστι τῶν ἀπὸ κάπης ἐθιόντων ἀλόγων. Huc pertinent quoque illa, quæ apud Suidam leguntur in καββαλλὶς. Michaël Glycas Annal. IV. *Quum Constantinus hic inde originem traxerit, ac more inoleverit, vt stercus* CABALLINVM *dicamus; non abre vir sceleratissimus à stercoreo nomine Copronymus est nuncupatus.* Corrigendus est Paulus Diaconus Hist. Misc. lib. XXI. *Luxuryis, cruentisque sacrificijs, & caballinis, atque lotio gaudens.* Hodiè editur, *& caballinis stercoribus, atque l. g.* Sed glossema malè in textum est receptum. Non gaudebat Constantinus ille Copronymus, de quo loquitur, stercoribus caballinis, sed baptisterium concacauerat; atque ea ex re καβαλλῖνος dicebantur, quia istius temporis Græci stercus καβαλῖνα appellarent.

ΚΑΒΑΛΛΙΚΕΥΕΙΝ.

Καβαλλικεύειν. *Caballicare.* Equitare. Achmes cap. CCXXXV. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἐκαβαλλίκευσε βόρδωνα εὐ βαίνοντα, εὑρήσει ἑκατὸν ταξείδιον. Cyrillus in Lexico. ἐποχεύομαι, βαστάζομαι, καβαλλικεύων. Balsamon in Explicat. Concil. Ἐκαβαλλικεύσε μετὰ ἀληθινῆς ζηλοχαλινῆς καθὼς τὰς βασιλεῖς. Detortum est è voce *Caballicare*, qua vtebatur Italia jam barbarismorum plena. VVerimbertus in vita Caroli Magni. *In lecto non illis possumus cooperiri, caballicans contra ventos & pluvias nequeo defendi.* Anastasius in Conone. *Sed & pallio adcaballicandum vti licentiam ei concessit.* Lex Salica Tit. XXII. *Si quis caballum sine permissu domini sui adscenderit, & eum caballicaverit.* Haimo in Homilijs. *Vidente autem stellam dixit vnus ad alterum, cavallicate bene: ecce nostrum signū, prope hoc est quod quærimus.*

ΚΑΒΑΣΤΙΩΝ.

Καβαστίων. Propugnaculum. Agger. Ex Italico, *Bastione.* Biton in Mechanicis. δεῖ δὲ καὶ βάλλειν ἐκ τῶν καβαστιώνων λίθοις ὡς μεγίστοις τὰς πλησιαζούσας τῷ τείχει.

ΚΑΒΒΑΔΗΣ. ΚΑΒΒΑΔΙΟΝ. ΚΑΒΒΑΔΙΚΙΟΝ.

Καββάδης. Vestis est militaris. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

ἔνδημα ἐνυάλιον, στρατιωτῶν τὸ εἷμα,
ὅπερ καββάδης λέγεται ἀπὸ καββάδου
τέρζε.

Dicebant etiam καββάδιν, sive καββάδιον, vt infinita eius commatis. Achmes cap. CXXXI. εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἤτοι σκαραμάγκιν. ταχὺ ἀποθανεῖται αὐτὴ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. τὸ δὲ καββάδιον αὐτῆς ὀξὺ, ἢ ἐρυθρὸν, μαρμαρίζαρεϊνὸν. Et sæpissimè occurrit apud illum scriptorem. Item καββαδίκιον dicebant. Achmes cap. CCLXVIII. γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρεσε καββαδίκιον, σκαραμάγκιον, (ita lego, non καββαδίκιον σκαραμαγκίς) ἢ φακιόλιον αἰθρὸς, χαρήσεται ὅπι τῷ αἰθρὶ αὐτῆς.

Ab Assyrijs autem petitam hanc vestem discimus ex Codino. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἀσυρίων τὸ σκαράνικον, τότε καββάδιον, καὶ τὸ δρακόντειον φλάμμυλον. Alij à Cabade rege Persarum deducunt, in quâ opinione est Tzetzes, cujus jam testimonium vidimus. Hodiè καβάδι dicunt.

ΚΑΒΙΔΑΡΙΟΣ.

Καβιδιάριος. Lapidarius. Glossæ Græcolatinæ. καβιδάριος. *Cabidarius.* Palladius Hist. Laus. in Macario senio-re. ὦ γὰρ ἐν νεότητι αὐλῆς λιθουργὸς, ὃν λέγουσι καβιδάριον. καὶ ἀπελθὼν λέγει αὐλῇ· λίθοι ἀναγκαῖοι, σμάραγδοι, καὶ ὑάκινθοι ἐμπεπλώκασί μοι.

ΚΑΒΟΣ.

Κάβος. Ebrius. Suidas. κάβος, μέτρον ζιτικὸν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ. ΚΑΒΟΥΡΟΣ.

Κάβουρας, sive κάβουρος. Vox Fuchsio ignota, apud Myrepsum lib. De Drofatis, cap. XXIII. Et malè, καράβους, restribendum censet. Significat autem cancrum. Corona pretiosa. κάβουρος. *Cancer.* καρκῖνος.

ΚΑΒΩΝ.

Κάβων. *Cabo.* Equus. Isidorus in Glossis. *Cabo, caballus grandis.* Iterum. *Cabo, caballus, sonipes equus.* Hinc κρισσοκάβων. Equus varicosus. Apsyrthus Hippiatric. lib. I. cap. XIV. καὶ ὅσοι δὲ καβ' τῶν διδύμων κριοὺς ἔχουσιν, οἱ λέγονται κριοτοκάβωνες, ἄθελοί εἰσι.

ΚΑΓΓΕΛΑ. ΚΑΓΓΕΛΟΙ.

Κάγγελα, vel κάγγελοι, sive κάγκελλοι. *Cancelli.* Theocriti Scholiastes Idyll. VIII. ὕσπληγξ, ἡ τῶν δρομέων ἀφέτηρία, κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἀνὰ τὰ καγγέλλων, καὶ τὸν ζφενδόνα, καὶ τὰς καμπτῆρας, καὶ τὰς δημους. Etymologici auctor. δρύφακλα, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἤγουν τὰ κάγκελα. Callisthenes in vitâ Alexandri. ἐξῆλθον αὐταυλώσας τὰ ἵππων, ἠνοίγησαν δὲ ἀφέται τὰ καγκέλλων. Eustathius ad Dionysium. ὕσπληγξ δὲ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ἀλλὰ καμπτῆρα λέγεται, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε καὶ ἐπ' ἀφετηρίας, ὅ ἐστι κάγγελον. Glossæ Basilicorum. κάγκελλον, ἀντὶ τοῦ δικτύσκιον ὑποκοριστικῶς, ὅτι κάστας ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι. Ὑποκοριστικῶς κάγκελλον. ἔνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἑστηκότες. δύο δὲ ἔτοι μόνοι.

ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΟΝ. ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΣ.

Καγγελοθύριον. Ianua cancellata. Codinus in Orig. Constantinop. ἔγραψε δὲ Ἑτοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοπάρχαις, Ἑ δεξὶ, Ἑ πᾶσι τοῖς ἄζιν ἀρχηγέταις βασιλικῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως, ὅπως δηλαδὴ εὑρεθῶσι, κίονάς τε καὶ ζυστημάτια, καὶ στήθεά τε, καὶ ἀεβάκια, καὶ καγγελοθύρια. Dicebant etiam καγγελοθυρὶς. Etymologici Auctor. κιγκλὶς, ἡ καγγελοθυρὶς θύρα δικτυωτὴ, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων αἱ τοιαῦται ἦζαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. ζωσεχῶς γὰρ εἰσήεσαν καὶ ἐξήζαν. Has *lucidas fores* appellat, & *ianuas fenestratas*, Cassiodor. Var. lib. XI. epist. VI. *Respice quo nomine nuncuperis, latere non potest quod inter cancellos egeris. Tenes quippe lucidas fores, clausta patentia, fenestratas ianuas. Et quãvis studiosè claudas, necesse est vt te cunctis aperias.*

ΚΑΓΚΕΛΟΥΝ. ΚΑΓΚΕΛΩΤΟΝ.

Καγκελῶν. *Cancellare.* Onomasticon

Vetus. *Cancello.* καγκελόω. Inde καγκελωλὸν, *Cancellatum.* Aristophanis Scholiastes ad Vespas. κιγκλὶς, ἡ θύρα τῶ δικαστηρίω, ἢν καὶ καγκελωλὶν καλῶσι. Etymologici Auctor. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ ἐγκλὶς. ὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. Iulius Pollux lib. VIII. αἱ μὲν ἓν τῶν δικαστηρίων θύραι κιγκλίδες ἐκαλῶντο, ἃς οἱ ῥωμαῖοι καγκελωλὰς λέγουσι. Hesychius. δικτυωτὴ, καγκελωτὴ. Iterum. κιγκλίδες θύραι, ἃς ἡμεῖς καγγελωλὰς λέγομεν.

ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Καγκελλάριος. *Cancellarius.* Constantinus Novell. X. ἐπειδὴ αἱ διαθῆκαι παρὰ τῷ κοιαίστωρι ἀνοίγονται τοῖς ὑπηρέταις ἐν τῇ ἀνοίξει καγκελλαρίοις ἅπτὶ τῇ συναγωγῇ τῶν μαρτύρων, καὶ τὸ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. ὥστε ὁ μὲν τὸν οἰκεῖον, ὡς ἡ λατίνων ἔλεξαι φωνὴ, καγκελλάριον. ὡς δ' ἕλληνες εἰπεῖν, λογοθέτην &c. Et in Isaacio. lib. I. τὸν ἅπτίσκοπον μαγέντζης νενικηκὼς καγκελλάριον ὄντα τῶ ῥηγὸς. Erāt autem cancellarij XII, redacti in eum numerum ab Heraclio Imp. Clarum ex ejus Novellâ. τὰς μὲν θεοφιλεῖς συγκέλλους εἰς β' τὸν ἀριθμὸν περιαίρας, καγκελλαρίους δὲ εἰς ιβ'. Et mox iterum. ἐπὶ δὲν δὲ συμβαίη περισσῶσαι τὰς μὲν συγκέλλους εἰς β', καγκελλαρίους δὲ εἰς ιβ'. Miror quod in Glossis Basilic. ἔνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐλῇ ἑστηκότες. δύο δὲ ἦτοι μόνοι. An commutatio sit numerorum, ϛ' & ιϛ'. Horum vnus dignitate præeminebat, & πρωτοκαγκελλάριος dicebatur: vt infra dicam.

ΚΑΔΗ. ΚΑΔΗΛΕΙΟΣ.

Κάδη. *Cada. Cadus.* Vas. Hesychius. ξυστρολήκυθον, κάδη, ἢ βίστα ἐλαίας λεπτεί-

κὰ. Vel Aruina. Glossæ Arabicolatinæ. *Cadà, aruina, Oleum de cadâ, oleum oxycedri. Cadala, institura, negotiatio pinguedinis.* Hinc καδηλεῖος. *Cadalius.* Institor eiusmodi, & negotiator. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. ἡ τῶ ἀμμυδαλείων ἢ καδηλείων τέχνη ἐ μόνον τλὼ ἀπὸ τῶ πυρὸς ἔχῃ λύμλω, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἐλαίας ἀτμὶς ἐλάβλω ἐπάγῃ τοῖς σώμασιν. Hodiè mendosè editur, καπηλείων, quod viri docti rectè animadverterunt esse loco valdè alieno, sed malè tamen expungunt. Nos vnius litterulæ mutatione veram lectionem eruimus.

ΚΑΔΗΣ.

Καδὴς. Præfectus. Sic interpretatur vir eruditus Martinus Crusius, Turcograeciæ lib. I. Chronicon Constantinop. καθιστήσας τῇ μεγαλοπόλῃ φύλακας, ἢ καδλῶ, καὶ πασῶν τῆς διοικήσεως. Malaxus in Hist. Patriarch. ἢ τὸ ὥρας εὐγνῶκε καδδὴς καὶ σκλάβῳ ἀπάνω τῶ. Smaragda in epistolâ ad Zygomalam. ὅπως ἤθελα ἀγορᾶζειν ἀπ' αὐλὸν χρόνοι περασμένοι, μεχοντζέτιον τῶ τότε καδῆ. Constantinus De Administ. Imp. ὑπῆρχε καθ' τὸ τῶν Σαρακηνῶν ἔθνος εὐζεβὴς, οἵους ἐκεῖνοι καλῶσι καδῆς, τελέσι πιστὸς ἢ ἡγιασμένος.

ΚΑΘΕΕΙΣ. ΚΑΘΕΙΣ.

Καθεεῖς, sive, καθεῖς. Vnusquisque. Glossæ Græcobarbaræ. ἕκας. ὁ καθεεῖς. ὁ καθεῖς. Bessarion in epist. ἐξάπαλα ἀφ' μαθεῖν ὁ καθεῖς ἀπ' αὐλὸς ὀνηθὲς ἕνα πρόσφωνημα.

ΚΑΘΗΜΕΡΝΑ.

Καθημερνὰ. Quotidie. Anonymus De nuptijs Thesei.

γιατὶ θανάτως ἑκαλὸν καθημερνὰ δια-

βάζω.

ΚΑΘΙ-

ΚΑΘΙΣΗ.

Καθίση. Sedes. Scamnum. Gloſſæ Græcobarbaræ. καθέδλεαν. καθίσλω. κάθισμα. σπαμνὶν.

ΚΑΘΙΣΜΑ.

Κάθισμα. Apud Græcos Pſalterium vniverſum eſt diviſum in καθίσματα viginti. Et primum quidem complectitur pſalmos, 1.2.3.4.5.6.7.8. Secundum, 9.10.11.12.13.14.15.16. Tertium, 17.18.19 20.21.22.23. Quartum, 24.25.26.27.28.29.30.31. Quintum, 32.33.34.35.36. Sextum, 37.38. 39.40.41.42.43.44.45. Septimum, 46. 47.48.49.50.51.52.53.54. Octavum, 55.56.57.58.59.60.61.62.63. Nonum. 64.65.66.67.68.69. Decimum, 70.71.72.73.74.75.76. Vndecimum, 77.78.79. 80.81.82.83. 84. Duodecimum, 85.86.87.88.89. 90. Decimum tertium, 91.92.93.94. 95.96.97.98.99.100. Decimum quartum, 101.102.103.164. Decimum quintum, 105.106.107.108. Decimum ſextum, 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. Decimum ſeptimum, 118. Decimum octavuum. 119.120.121.122.223.124.125.126. 127. 128. 129. 130. 131. Decimum nonum, 132. 133.134.135.136.137. 138.139.140. 141. 142. Vigeſimum reliquos vſque ad 150. Eſt hæc omnia obſervare ex ipſo Pſalterio. Erant præterea aliâ plura. ἀναπαύσιμον, ἀναςάσιμον, ἀποστολικὸν, θεοτόκιον, καλαυκλικὸν, μαρτυρικὸν, τῶ μιναίω, & ςαυρώσιμον. Occurrit paſſim in Typico Sabæ, Triodio, Euchologio, & Horologio.

ΚΑΘΟΛΙΚΙΑΝΟΣ.

Καθολικιανὸς. Manceps. Gloſſæ Baſilic. ῥατιοναλίςας, τὰς μαγκίπας, τὰς αὐτὰς καὶ καθολικιανὰς, καὶ σιτώνας, καὶ ἔλλιμας.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ.

Καθολικὸς. Conſularis. Gloſſæ veteres Latinogræcæ. *Conſularis.* καθολικὸς. Theorianus in Legat. Armen. ἡ χαιρετίζαλες τὸν καθολικὸν τῶν ἀρμφίων, κύριν νορσέζιν, ὁκ τῶ μέρως τῶ κραλαιῶ Ϲ ἁγίω ἡμῶν Ϲασιλέως, ὁλεδώκαμθ αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν Ϲαζιλικὸν θεῖον γράμμα. Conſtantinus Magnus in epiſt. ad Cæcilianum epiſcopum. ἔδλωκα γράμματα πρὸς ἔρζον τὸν διασημόταλον καθολικὸν τῆς ἀφρικῆς. Et in aliâ ad Euſebium. ἀπέςαλται δὲ γράμματα πρὸς τὴν μεγέρως ἡμερότηλος πρὸς τὸν τῆς διοικήσεως καθολικὸν. Etiam dignitas eccleſiaſtica fuit, quaſi Patriarchalis. Zonaras Annal. III. γενομένῳ ἔπ' Ϲασιλεῖ ἡρακλείῳ καθ' ἡλικ ἱεροσαλήμ, ὁ τῶν ἰακωβιτῶν καθολικὸς προσελήλυθεν, ὃν ἐκεῖνοι πατριάρχλν ὠνόμαζον.

ΚΑΘΟΥΡΗ. ΚΑΘΟΥΡΕΥΕΙΝ.

Καθέρη, ſive καθέριον. Anonymus De nuptijs Theſei.

βροντῆς μεγάλαις, κιςραπαῖς, καθέρη, καὶ χαλάζη
ἐσκότασεν ὁ ἥλιος, ἐφύσηζαν ἀνέμοι.

Hinc καθερεύειν. Ibidem alibi.

πὲ χαλαζώνεται ζυχνᾶ ἐκ τῶ πολλὰ καθέρια.
πανότε καθερέβει ἐκ τὲς πολλὲς ἀνέμες.

ΚΑΘΡΕΥΤΗΣ. ΚΑΘΥΡΤΗΣ.

Καθρεύτης. Speculum. Corona pretioſa. καθρεύτης. *Speculum.* κάτοπρον.

Apud

Apud Anonymum De Amor. Callimachi & Chryſorhoes καθύρωτης ſcribitur.

εἰς τὸν καθύρπιλιν ἔβλεπεν, καὶ τὸ λεπτὸν ἐθώρει.

Occurrit illic pluries.

ΚΑΙΛΟΙ.

Καίλοι. *Cæli.* Heſychius. καίλες, ἀεργὲς ῥωμαῖοι.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ.

Καινέργιον, ſive καινέριον. Nouus. Corona pretioſa. καινέργιον. *Nouus.* καινὸς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβλητα. καινὰ. νοσὰ. καινέργια. Alexius Rhartuus Doct. VI. ἡμεῖς ἐσμὲν ἐκεῖνοι οἱ νέοι, ἦγουν οἱ καινέριοι διὰ τὸ καινεργοποιήσαντον ἡμᾶς τὸ ἁγίω πνεύματον. Corrige Demetrium Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. IX. καὶ ταῦτα ἔμβαλον εἰς χαλκῆν τι καινέργιον, καὶ θέρμανον. Hodiè eſt in MSto. κονέργιον. Iterũ. cap. XVIII. ὁμῶ ταῦτα μίξας βάλε αὐτὰ εἰς καπάβιν καινέργιον. Perperam ſcribitur, κενέργιον. Incorruptũ verò exſtat cap. X. τὸ ἀσβέσιν ἐν καινεργίῳ καπαβίῳ κατάσβεζον. Occurrit illic pluries.

ΚΑΙΡΟΛΟΥΣΙΑ.

Καιρολουσία. Tempus lotionis. Clemens Conſtitut. Apoſtol. lib. I. cap. IX. ὥρα δὲ ζοι ἔσω τακτὴ τῆς καιρολουσίας ἑκάτη, δεῖ γὰρ ζε πιστεῦω ἔζαν ἐκ παιδὸς καὶ παιτόλε τὴν πολυόφθαλμον περιεργίαν φεύγειν.

ΚΑΙΡΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Καιροπόλεμον. Tempus belli. Conſtant. in Tact. πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχε μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συβάλλας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅζα ἐπινοήζεις.

ΚΑΙΣΑΡΗΣ.

Καισάρης. *Cæſaries.* Heſychius. καισάρει. περικεφαλαίᾳ. Non rectè intellexit vocem Latinam. Conſtantinus Manaſſes in Anna!.

ἄλλοι δὲ πάλιν λέγυζι τῆς κεφαλῆς τὴν κόμλω ῥωμαίυς λέγειν καισάρλω. καίζαρ γὰρ ἐπεκλήθη γαΐον ὡς εὐπλόκαμον.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΟΣ.

Καιζαριανὸς. *Cæſarianus.* Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXIV. ἔτι ζοι τύραννον ἔσαι τις, ἢ δορυφόρον, ἢ καιζαριανὸι, ἢ ὀρδινατίων δέξεταί ζε.

ΚΑΙΤΖΗ.

Καίτζη. Pro, καὶ ἔτζη. Atque ita. Anonymus De nuptijs Theſei.

καίτζη τὸ ἐβελεύθηκεν ἡ τύχη νὰ τὸ κάμη.

ΚΑΙΤΡΕΑΙ.

Καιτρέαι. *Cetræ.* Heſychius. καιτρέαι, ὅπλα ἰβηρικά. οἱ δὲ κυρτίας.

ΚΑΚΗΤΑ.

Κάκηζα. Peccatum. Malitia. Depravatio. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἁμαρτία. ζφάλμα. φαλιὰ. κάκωσις. κάκηζα.

ΚΑΚΟΘΩΡΗΤΟΣ.

κακοθώρητος. Deformis. Gloſſæ Græcobarbaræ. δυσειδὲς. κακόμορφον. κακοθεώρητον. κακοθώρητον.

ΚΑΚΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

Κακοκαρδίζειν. Malè affectum eſſe. Triſtari. Animum offenſum gerere. Anonymus De nuptijs Theſei.

μεταύ-

με ταύτα ἀφηγάτοναι με τὰς γλυκὰς τὰς λόγας.

πολλὰ τὸν ἐπαρηγορεῖ νὰ μὴ κακοκαρδίζῃ.

Glossæ Græcobarbaræ. ἐλύπει. ἐπίκραινε. ἐκακοκαρδίζεν.

ΚΑΚΟΚΟΥΣΤΟΥΜΟΣ.

Κακοκούστουμος. Malè moratus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπροσήγορος. κακοήθης. κακοκούστουμος.

ΚΑΚΟΛΟΓΑΝ.

Κακολογαῖν. Impeditæ linguæ esse. Malè loqui. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγλωσσεῖ. δυςφημεῖ. κακοφημίζῃ. κακολογᾶ.

ΚΑΚΟΜΑΖΑΛΟΣ.

Κακομάζαλος. Aerumnosus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

πλοχὸν, καὶ κακομάζαλον, πολλὰ δυσυχημένον.

ΚΑΚΟΜΕΤΑΒΑΛΤΟΣ.

Κακομεταβαλτος. Difficilis mutatu. Glossæ Græcobarbaræ. σκληρὸν. δυσμεταβλητον. κακομεταβαλλον.

ΚΑΚΟΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Κακοξοδιαστὴς. Prodigus. Corona pretiosa. κακοξοδιαστὴς. *Prodigus*. ἄσωτος.

ΚΑΚΟΠΑΘΗΧΙΑ.

Κακοπαθηχία. Infirmitas. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσθένεια. ἀῤῥωστία. κακοπαθηχία.

ΚΑΚΟΠΟΔΑΡΟΣ.

Κακοπόδαρος. Infelix. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθλίως, τὰς κακοειζίκας, καὶ κακοποδάρας, καὶ δυσυχεῖς.

ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΟΣ. ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Κακοείζικος. Infelix. Corona pretiosa. κακοείζικος. *Infelix*. ἀτυχὴς. Anonymus De nuptijs Thesei.

κακὰ κὴ κακορίζικα. —

Item alius De Vulpe, & Lupo.

ζὰν φαίνεται ὁ γάδαρος, ὁ καταφρενεμμένος,

πάντοτε κακορίζικος, καὶ παρεπονεμμένος.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τὶ αὐτὸ ζῆμε οἱ κακορίζικοι, θὲν ἔναι γιὰ ζημία σε.

Hinc κακοριζικία. Ibidem. κακοριζικία. *Infortunium*. ἀτύχημα. Vide infra εἰζικον.

ΚΑΚΟΣΚΑΒΩΤΟΣ.

Κακοσκλάβωτος. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλγεινοὶ. χαλεποὶ. κακοὶ. δυχείρωτοι. κακοπίαστοι. κακοσκλάβωτοι.

ΚΑΚΟΥΒΑΙ.

Κακούβαι. Vniones. Ita Glossæ veteres interpretantur. Apud Epiphaniũ, κατὰ ἐθιωναίων, legitur κακάβιον. sed illic referibendum esse, κακάβιον, monemus infra.

ΚΑΚΟΦΑΙΝΟΜΑΙ.

Κακοφαίνομαι. Indignor. Aegrè fero. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγανακτεῖ. βαρέως φέρει. δυσαρεστεῖται. κακοφαίνεται.

ΚΑΚΟΨΗΤΟΝ.

κακόψηλον. Malè coctum. Durum. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ μὴ εὐφόρως τῶν ὀπτρίων. ἤγουν τὰ ὄπτρια ὅπως ἔνι κακόψητα.

ΚΑΛΑΒΡΙΚΑ.

Καλαβρικὰ. *Calabrica*. Fasciæ, aut lori genus. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. XXXVIII. καὶ ἀναπατεῖντ ἀυτὲ

καλαβρικοῖς τὰ σκέλη ποίᾳ καταδεσμεῖσθαι.

ΚΑΛΑΚΑΝΘΗ.

Καλακάνθη, Pro, χαλκάνθη. Nicandri Scholiastes ad Theriaca. ἄνθεσι δὲ χαλκῦ, ἀντὶ τῦ χαλκάνθη, ὡ νῦν φασι καλακάνθιον.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ.

Καλαμάριον. *Calamarium.* Theca calamorum. Atramentariũ. Glossæ Græcolatinæ. καλαμάριον. *Atramentarium.* Cyrillus in Lexico. πυξίον, καλαμάριον, ἢ πυκτίδιον. Nicetas lib. De Reb. post Excid. οἱ δὲ καλαμάρια ἓ δοχεῖα μέλανος φέροντες τόμυς εἰς τὸν χεῖρα ἐδίδοσαν, ὡς γραμματέας ἡμᾶς τωθάζοντες. Hodiè καλαμάρη dicunt. Corona pretiosa. καλαμάρη. *Atramentarium.* μελανοδοχεῖον. Sed & pro loligine pisce acceperunt. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. τευθίδες εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα καλαμάρια.

ΚΑΛΑΝΑΡΧΟΣ.

Καλανάρχον. Pulpitum. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΚΑΛΑΝΔΑΙ.

Κάλανδα, sive καλάνδαι. *Calendæ.* Suidas. νόνναι τῦ μηνὸς, αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας. Theodorus Prodromus De XII. mensibus.

πίθους ἀνοίγω, καὶ κάλανδα δίνυω.

Glossæ. καλάνδαι. *Calendæ.* Anatolius in Can. Paschali. ὡς δ' αὖ ἔποιεν ῥωμαῖοι, περὶ ἑνδεκα καλανδῶν ἀπριλλίων. Eunapius in Maximo. ἡ τρίτη δὲ ἦν ἡμέρα τῶν καλανδῶν, ἃς ἔτος ἰανναρείας ἡμέρας ῥωμαῖοι προσονομάζουσιν. Vide ineptam nominis etymologiam ex Tzetze, in εἰδοὶ. Porrò ita etiam vocabant festa calendaria, quibus mensem auspicabantur, quæ cum alijs sustulit Synodus in Trullo habita. Eius Can. LXII. καλάνδαι, καὶ βῶλαι, καὶ βρυμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τῦ μαΐου πανήγυρις, τῆς τῶν ψευδῶν πολιτείας περιαιρεῖσθωσαν. Maximè verò celebres erant calendæ Ianuariæ, de quibus vide Sozomenũ lib. IV. cap. XXIII. extremo; Et Libanium in eo Progymnasmate, quod inscribitur, ἔκφρασις καλανδῶν.

ΚΑΛΑΝΔΙΚΑ.

Καλανδικὰ. *Calendalia.* Tributa, quæ si in strenã solvi solita calendis Ianuarij. Iustinianus Edicto XIII. ἔτος ἑκάστου λαμβάνειν ὑπὲρ ζητήσεων βουλόμεθα, ἓ ὑπὲρ ζωηθειῶν, καὶ καλανδικῶν.

ΚΑΛΑΝΔΟΛΟΓΙΑ.

Καλανδολόγια. Libri quidam, de auspicijs Kalẽdarum, quæ ex paganismo ad Græcos longo temporis tractu pervenerant. Vetiti ijdem posteà. Nicephorus Homologeta in Canon. τῶν ἀποκαλυπτομένων παύλου, καὶ τὰ λεγόμενα ἑορτολόγια, ἓ ζελωσοφρόμια, ἓ καλανδολόγια, ἃ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα.

ΚΑΛΑΦΑΤΕΙΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΙΖΕΙΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ.

Καλαφατεῖν, sive, καλαφατίζειν. Commissuras, rimasve solidare. Nos *Kalfaten* dicimus. Anonym. De bello sacro.

νὰ σιλαφρωθῇ τὸ κάτεργον, νὰ τὸ καλαφατήσω.

Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. ἤρξαντο τοίνυν καλαφατίζειν τὰ τῶν σκαφιδίων ὑποσαθρά τε ἓ θερμηδέστατα μόλις εἰς εἴκοσιν ἠριθμημένα. Constantinus in Historia Apollonij Tyrij.

καὶ

καὶ τις καὶ λύγῳ καὶ σεσῆ τῶν σκαλαφατῆζαν.

Hinc καλαφάτης. operis istius peritus. In παρεκβολαῖς Heronis. κωπωποιὸς, οἰκοδόμος, ναύτας, καλαφάτας, ἀρχιτέκτονας, μυλοχαρακίλας.

ΚΑΛΑΦΗ.

Καλαφὴ. Sporta. Occurrit in Turcogræciâ Crusij.

ΚΑΛΔΗΝΑΡΙΟΣ.

Καλδηνάριος. *Cardinalis*, vide καρδηνάλιος.

ΚΑΛΗΓΙΟΝ.

Καλήγιον. *Caliga*, Pro, καλίγιον. Cedrenus. καὶ τὰ καλήγια ἀ ἐφόρει διὰ τὸ συχνῶς τῷ καλόχῳ νοσημάλι κεκλεῖσθαι.

ΚΑΛΙΑ.

Καλία. Ocreæ fœminarum. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΚΑΛΙΓΑ.

Καλίγα. *Caliga*. sive, καλλίγα. Modestinus Excusat. lib. III. οἱ τὰς ἀπὸ καλίγας στρατείας καὶ τὰς λοιπὰς πριμιπιλάριοι στρατευσάμενοι. Suidas. ἀπὸ τ καλλίγων ἦν καλιγάλαν αὐτὸν ὠνόμαζαν. Corrigēdus est Dio, lib. XLVIII. διέσκωπτον γὰρ σφᾶς ἄλλα τε καὶ βαλιὰ καλλίγων ἀπὸ τῆς τ στρατιωτικῶν ὑποδημάτων χρήσεως ἀποκαλέντες. Hodiè editur. βαλιὰ καλίγαν. Senatus caligarum, pro, hominum caligatorum, tropus est. Idem quoque mendum est in Epitome Xiphilini.

ΚΑΛΙΓΑΡΙΟΣ.

Καλιγάριος. *Caligarius*. Sutor. Hesychius. σκυτεὺς, ζαγγάριος, καὶ καλιγάριος.

ΚΑΛΙΓΑΡΙΣ.

Καλιγάρις. Vermiculi genus. Vide, Πίμαλος.

ΚΑΛΙΓΑΤΟΣ.

Καλιγάτος. *Caligatus*. Iustinianus Novell. LXXIV. ἀδὲ γεωργὸς, ἢ στρατιώτας ὑπόπλους, ὃς ὀνόμος καλιγάτους καλεῖ, (τουτέστιν ἐυτελεστέρους, καὶ ἀφανεστέρους) περιεργαζόμεθα.

ΚΑΛΙΓΙΟΝ.

Καλίγιον. Idem quod καλίγα. *Caliga*. Corona pretiosa. καλίγια. *Crepidæ*. ἐμβάδες. Gregorius Dialogus De vitis Sāct. lib. I. ἕτερον θαῦμα περὶ τὸ καλιγίς τὸ ὀνομαστὸς, ὃ εἶχε ζωνύθφαν ὁ λιβερτῖνος βασάζων ἔνθα αὖ ἐπορεύετο, δι' ὃ καλιγίς αὐτὸς ἐζήτει ἐκ νεκρῶν καὶ τὸν ἰὸν τ χήρας ἐκείνης. Paulus Monachus Collectan. lib. I. ὁ μὲν κώδιον αὐτῷ ἐπέρριπτεν, ὁ δὲ καλίγιν εἰς τὸ ὑποδήσεσθαι. Euchologium. τ εἰσόδου δὲ γενομένης τὸ εὐαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον σχῆμα τὸ ἐκ τ κεφαλῆς αὐτὸ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ποσὶ καλίγια.

ΚΑΛΙΣΚΟΠΟΣ.

Καλίσκοπος. Corona pretiosa. καλίσκοπος. *Industrius*, εὐφυὴς.

ΚΑΛΙΤΖΑ.

Καλίτζα. *Calix*. Ex Italico, & Gallico, *Calice*. Pachomius in epistolâ ad Zygomalam. σέλλομαι καὶ τὸ ἐντιμωτάτε καὶ λογιωτάτε ἁγίε μεγάλε λογοθέτε μία καλίτζα ὄξος. Vel καλύζα quoque. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχὲς, ἡ κάλυξ, ἡ καλύζα.

ΚΑΛΚΑΤΟΥΡΑ.

Καλκατοῦρα. *Calcatura*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΑΛΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Καλκυλάτωρ. *Calculator.* Modeſtinus Excuſat. lib. VI. μηδὲ λιβερίους, μηδὲ καλκυλάτορας, ὃς διαψηφισὰς λέγομεν, ἔχειν ἀλειτουργησίαν λέγειν αἱ θεῖαι διατάξεις.

ΚΑΛΛΑΙΝΟΣ.

Καλλάϊνος. Cæruleus. Venetus. Gloſſæ Græcolatinæ. καλλάϊνον. *Venetum.* Etymologici Auctor. ἔνθα καὶ τὸ καλλάϊνον. ἐστὶ δὲ τὸ χρῶμα αἰθηρὸν, ἢ τὸ βένετον, ὅτω λεγόμενον. Arethas ad Apocalypſin, cap. XX. ὅτως τῷ καλαΐνῳ χρώματι καὶ μώλωπι, ὅ τινες βένελον φασι. Mendum eſt apud Nicetam De Imperio Andronici, lib. II. ἀνὲσαλμὸν βασιλικῶς, ἀδὲ χρυσοφορεῖν ὡς ἀνάκτα, ἀλλά τινα πολύτλαν ἐργαλικὸν ἐκ καλαΐνε βαφῆς ἐνδεδυμένον ἀμπεχόνην. Vir eruditus, Hieronymus VVolphius, tentabat, ἐκ κελαινῆ: non rectè. Legendum, ἐκ καλαΐνε, ſive, καλλαΐνε. Dicebant etiam καλαΐνον & καλαΐζον; nam κ & γ confundebant. Achmes cap. CCXX. εἰ δὲ ὑσίον καλαΐζον, ἢ βένελον, ἐυρήσει πλεῖστον διὰ χαράγματος ἀργυρᾶ, ἀνάλογον τῇ πλήθυς. Demophilus in Ptolemæi Apoteleſm. ὁ κρόνος (κυριεύει) βαφῆς καστορίζούσης. ἡ ἀφροδίτη λευκῆς χροιᾶς. ὁ ζεὺς καλαϊζούσης, ὅτι τὸ λευκὸν ῥεπτούσης. Etiam hodiè καλάσιο dicunt, ut annotat eruditiſſimus Cruſius Turcogræciæ lib. II. Sed in eo fallitur, quod ex θαλάσσιος detortum putat. Certè nihil eſt, quam καλαΐζον. Veſtigia clariſſima ſunt.

ΚΑΛΛΙΒΙΟΝ.

Καλλίβιον. Pro, καλύβη. Tugurium. Caſa. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ἤρξαντο μὲν φεύγειν πάντες οἱ φρουροὶ ἀπὸ ἀκκηλεγίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἑτέρων τῆς φρουρίας κάστρων, ἔρχεσθαι δὲ πρὸς τὰς ἀοικήτους νήσους τῆς βενετίας, καὶ ποιεῖν ἐκεῖσε καλλίβια διὰ τὸν τῦ βασιλέως ἀτίλα φόβον.

ΚΑΛΛΙΞ.

Κάλλιξ. *Caliga.* vt δέλφιξ, *Delphica.* & plura talia. Ab hoc recto deduci poſſunt inflexiones in locis Suidæ & Dionis, quæ produximus in καλίγα. Gloſſæ Græcolatinæ. κάλιξ. *Caliga.* Dupliciter ſcribebant, κάλλιξ, & κάλιξ, vt καββάδιον, καβάδιον. & infinita talia.

ΚΑΛΛΙΟΝΕΣ.

Καλλίονες. *Calones.* Servi militum. Conſtantinus in Tacticis. ἵνα ἔχης καὶ ἄλλες ὅτι τῦτο αὐτὸ ἐλαφρὸς, καὶ μηδὲν βάρος βασάζοντας, τὺς καλλίονας καὶ περισσοτέρους, καὶ ποιῆς αὐτῦς ἀκολυθεῖν ἐκ περισσῦ ἔξωθεν τῶν δύο παραταγῶν εἰς τὰ τέσσαρα μέρη. Sed ſcribendum eſt, κάλλωνας. Sic *Callo* quoque pro *Calo* exſtat in Notis quæ Tullio Tironi adſcribuntur, Comment. I. cap. X.

ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΟΝ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΖΕΙΝ.

Καλλοκαίριον. Æſtus. Hinc, καλλοκαιρίζειν. Æſtatem agere. Vide infra, καλοκέρη.

ΚΑΛΛΩΣΟΝ.

Κάλλωσον. *Calloſum.* Florentinus Geoponic. lib. XIX. λοφιὰν δὲ καλῶμεν τὰς καθὰ τῦ αὐχένος ἐγειρομένας τρίχας, καὶ ὅταν ἔχωσι τὸν λεγόμενον κόλλοπα πολιόν. κόλλοπα δὲ καλῶμεν τὸ ἐν τῇ χρήσει λεγόμενον κάλλωσον.

ΚΑΛΟ-

ΚΑΛΟΓΗΡΙΚΟΣ.

Καλογηρικὸς. Monachalis. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ἡ ἀλέξιος μὲν τὸ μέλαν ἀπασάμην ἄμφιον καλογηρικῷ μεθήρχετο τῷ ἀκροθίνι τῶν ἐφετῶν ἐφίεμένη. Iterum lib. VII. διὰ ταῦτα τοίνυν εἴτε τῷ καλογηρικῷ ὑπερείδων σεμνότητι ἤδη ἀφανιζομένῳ, καὶ πρωὶ ὅπου σῶμα πίπτουσαν, εἴτε μᾶλλον δεδιὼς, μὴ ἐσαῦθις μέσος ληφθεὶς ὡς χαίρων οἷς διεβέβλητο, ἑτέραν ἐτράπετο ἧς οἱ ἐξ αἵματος ἐκείνῳ ἐβάδιζαν.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. ΚΑΛΟΓΡΙΑ.

Καλόγηρος. Monachus. Corona pretiosa. καλόγηρος. *Monachus.* μοναχὸς. Glossæ Græcobarbaræ. μοναχοὶ. μονάζοντες. καλόγηροι. Occurrit non semel apud Malaxum in Hist. Patriarch. Palladius Hist. Lauf. in Innocentio. δακρύσας ἔν ὁ καλόγηρος, καὶ παλαγχνιαθεὶς ἐπ' αὐλὲς, λαβὼν τὸν νεανίσκον εἰσῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον ἑαυτῷ. Iterum in Annatalide de fœminâ quoque vsurpat. ἦ σωφρόνων ἑξάκοντα νεανίδες παρθένοι τὸν τῆς ἀσκήσεως καθαρῶς ἐξανύσασαι δρόμον τῇ ταύτης τῆς καλογήρου διδασκαλίᾳ. Ita autem vocabant monachos & monachas ætatis provectioris, quasi à pulchrâ senectute: & mox extendi nomen ad quoslibet cœpit, nullâ habitâ ætatis ratione. Sed de fœminâ posteà καλογρία dicere cœperunt. Corona pretiosa. καλογρία. *Monialis.* μονάστρια. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

καὶ κόνομα τῷ καλογρία, καὶ κόβη τὰ μαλία της.

ΚΑΛΟΓΙΑΤΡΕΥΤΟΣ.

Καλογιάτρευτος. Curatu facilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἐυϊατος. καλοθεράπευτος. καλογιάτρευτος.

ΚΑΛΟΓΡΑΔΕΣ.

Καλογράδες. Pro, καλόγηροι. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

εἴτον σεκείνῳ τῷ μερίαν ὅμορφο μοναστήρη,
μὲ καλογράδες ἀξίας. —

Iterum.

οἱ καλογράδες ἴσλασιν ὡῶς εἴτον ἀξομένη
ἡ ἀρχισεράτα τῆς τιμῆς. —

ΚΑΛΟΓΡΟΝΙΣΤΟΣ.

Καλογρόνις. Notu facilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρίγνωστος. ὁ ἐυδιάγνωστος. σκεῖν. ὁ ὡῶς ἔνι καλογρόνις.

ΚΑΛΟΘΕΛΕΙΑ.

Καλοθέλεα. Bona voluntas. Bessarion in epist. ἁγιώτατος πάπας, διὰ τῶν παρακλήσεως φίλων τινῶν, καὶ οἰκείας καλοθελείας, ἔταξεν ἵνα δίδωνται καλὰ μιᾶα τοῖς ἀνθενοπέλοις δυκάτα τριακόσια.

ΚΑΛΟΙΠΠΑΡΑΤΟΙ.

Καλοϊππαράτοι. Bonis equis instructi equites. Nicephorus περὶ τῶν δρομήης πολέμου, cap. IX. τοῦ ποσέλλων τουρμάρχου, ἤτε ἕτερον ἄρχοντα τῶν ἐμπειροτάτων καὶ χρησίμων μετὰ σκελετῶν ἀρχόντων καὶ καλοϊππωτάτων τῶ ποιῦπαυλῆσαι.

ΚΑΛΟΚΑΜΟΤΟΣ.

Καλοκάμοτος. Benè laboratus. Glossæ Græcobarbaræ. μάντισμα πάχυ, καὶ καλοκάμοτον.

ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΑ. ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

Καλοκαρδία. Lætitia. Et καλοκαρδίζειν. Lætari. Bono animo esse. Corona pretiosa. καλοκαρδία. *Lætitia.* εὐθυμία. Iterum. νὰ καλοκαρδίσει. *Lætari.* χαίρειν. Et mox. καλοκαρδισμένος. *Lætus.*

ἔυθυμ@. Achmes in Introduct. in Astrologiam. δηλοῖ εἰρήνλω τε ἀπὸ ἀθενείας, καλοκαρδίας παγγνιωτῶν, καὶ ἐυφροσύνλω αὐτῶν.

ΚΑΛΟΚΕΡΗ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΟΝ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΖΕΙΝ.

Καλοκέρη. &, καλλοκαίριον. Aestas. Corona pretiosa. καλοκέρη. Aestas. θέρ@. Anonymus De Vulpe & Lupo.

χειμῶνα δὲν ἐδύνετον, ἀδὲ τὸ καλοκέρη.

Constantinus De Administr. Imp. ἔχει δὲ τὸ τοιῦτο κάστρον κύκλον αὐτῦ ὄρη ὑψηλὰ, ὥστε μόνῳ τῷ καλλοκαιρίῳ βλέπειν τὸν ἥλιον διὰ τὸ μεζεραινεῖν, τῷ δὲ χειμῶνι ἀδιαμῦς. Et καλλοκαιρίζειν. Aestatem transigere. Idem alibi. καὶ οἱ πατζινακίται ἐκεῖθεν τῦ Δανάπρεως ποταμῦ μετὰ τὸ ἔαρ διέρχονται, καὶ ἀεὶ ἐκεῖζε καλλοκαιρίζυσι.

ΚΑΛΟΚΟΥΣΤΟΥΜΟΣ.

Καλοκόστμ@. Vide infra, κοστόμιον.

ΚΑΛΟΛΟΓΑΝ. ΚΑΛΟΛΟΓΗΜΑΝ.

Καλολογᾶν. Benè loqui. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαθιζομένη. ἡ ἀγαθὰ λέγυζα. ἡ γυναῖκα ἡ καλολογᾶ. Hinc καλολόγημαν. Bona fama. Laus. Eædem Glossæ alibi. ἔπαιν@. καλολόγημαν.

ΚΑΛΟΠΩΛΙΤΟΣ.

Καλοπώλι@. Vendibilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἔυωνον. ἢ ἐυπρατον. ἢ ἐυαγόρασον. ἤγυν καλοπώλιτον. ὅπου πωλεῖται καλὰ.

ΚΑΛΟΡΙΖΗΚΕΥΕΙΝ. ΚΑΛΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Καλοριζηκεύειν. Felicem esse. Glossæ Græcobarb. καλοριζηκεύεις, καὶ πολλίζεις. Et καλοριζικία. Felicitas. Corona pretiosa. καλοριζικία. Beatitudo. μακαριότης. Et καλοριζικ@. Felix. Theodosius Zygomala Thematoepist. xxx. καλοριζικον λοιπόν ζε ἔκρινα, καὶ μετὰ χωρᾶς ἤθελα ἔλθη καὶ ἐγὼ, ἂν δὲν με ἔλιπεν ἄζπρα. Vide infra, ἔλζικον.

ΚΑΛΟΣΤΡΙΜΕΝΟΝ.

Καλοστριμμόν. Phortius περὶ στρατηγημάτ. lib. 1.

εἰς χόντρως βραχίωνα ἕνα
νὰ εἰσὶ καλοστριμμένα.

ΚΑΛΟΤΙΜΑΝ.

Καλοτιμᾶν. Honorare. Venerari. Revereri. Glossæ Græcobarbaræ. ἄζιν. ἐντρέπω. ἐυσέβω. καλοτίμα. ἐυλαβᾶ. ἔχε ἐυλάβειαν.

ΚΑΛΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Καλούτζικ@. Pro, καλὸς. Pulcer, vt ὕστερ@, ὑστερούτζικ@. μικρὸς, μικρούτζικος. & talia. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καλλίμαχε καλούτζικα πῶς ἐν κινδύνῳ κεῖσαι.

Et alius De nuptijs Thesei.

ὁ ὑψηλότατ@ θησεὺς, ὁ δικάς τῆς ἀθλιώτης,
μὲ αὔεμον καλούτζικον ἁρμόνησεν ὑπαύγη.

ΚΑΛΟΦΡΕΝΕΣΤΟΣ.

Καλοφρένες@. Vrbanus. Facetus. Argutus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστεῖ@. ἐυσύνετ@. χαρίεις. καλοφρένες@.

ΚΑΛΤΖΑ. ΚΑΛΤΖΙΣ. ΚΑΛΤΖΟΠΟΔΙ.

Κάλτζα. Caliga. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. τὸ αὐτὸ τὸ μὲν ποδαλγὸν ζητεῖται, πολλὼ αἱ κάλτζαι ἡεμανέαι. Et

Et ſæpiſſimè illic. Conſtantinus in Hiſtoria Apollonij Tyrij.

μετὰ γὰρ ἐλάτῃ ψαρῇ, γδυμνὸς μὲ δίχ᾽ κάλτζα.

Hodiè adhuc κάλτζις, & καλτζοπόδι dicunt; Quorum poſtremum in Turcogræciâ Cruſij explicatur, Indutorium calceorum.

ΚΑΛΥΜΑΥΧΙΟΝ.

Καλυμάυχιον. Vide καμελαύχιον.

ΚΑΛΥΣΑ.

Καλύζα. Vide καλίτζα.

ΚΑΜΑΚΗ.

Καμάκη. Pro, κάμαξ. Pertica. Fuſcina. Corona pretioſa. καμάκη. *Fuſcina.* τρίαινα.

ΚΑΜΑΡΔΑ.

Καμάρδα. Tentorium. Vide Gloſſas Rigaltij. Eſt Hiſpanicum, *Camarada.*

ΚΑΜΑΡΙΟΝ.

Καμάριον. Machinæ genus. Hero De Chiroboliſtrâ. γεγονέτω καὶ τὸ καλόμβιον καμάριον τῷ χήματι οἷον ὑπογέραπλα.

ΚΑΜΑΣΟΣ.

Κάμασος. *Camaſus.* Iſidorus in Gloſſis. *Camaſus. amfimallus.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ῥᾶχον, ἢ κάμασος, ἢ ἱμάτιον, ἤγουν ἀπεκάμισον. Iterum alibi. ῥᾶχον κόκκινον, ἢ μαίδυσμα, ἢ μάντισμα χειμωνιατικὸν, ἢ θεωρία τῆς καμάσυ. Nazianzenus in Teſtamento. βάλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμασον ἕνα.

ΚΑΜΑΤΕΡΟΝ.

Καματερὸν. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. τὸν δὲ λαὸν εἰσαγαγὼν εἰς καμαλερὰ καραβία, ἀπῆλθεν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ταναΐδος πολεμῆ, ἐν ᾧ τὸ κάστρον ἔμελλε κτίζαι.

ΚΑΜΒΑ.

Κάμβα. Scaramangium ſericum. Achmes cap. CLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει κάμβα, τὸ λεγόμενον σκαραμάγκιον ζενικὸν, εὑρήσει ἐξουσίαν τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀπὸ λόγου τῆς κάλλους καὶ τῆς τέχνης αὐτῆς. Dicebant autem κάμβα, & κάββα; ut μαμπάρλον, μαπάρλον. ταμπάρλον, ταπάρλον. ὀμφίκιον, ὀφφίκιον. Hinc ergo καββάδιον, & καββαδίκιον, de quibus ſupra; ſunt enim ὑπονοητικὰ huius vocabuli. Hoc erat admonendum.

ΚΑΜΒΕΣΤΙΟΝ.

Καμβέστριον. *Campeſtre.* Machinæ bellicæ genus. Hero de Chirobaliſtrâ. κατασκευάζωσαν δὲ καὶ τὰ καλόμβια καμβέστρια τρόπῳ τοιῶδε.

ΚΑΜΕΙΟΝ.

Καμεῖον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. XI. περιπύξας τὸν ἱέρακα ὀθονίοις ἄπαγε εἰς καμεῖον, καὶ πρεμάζας αὐτὸν, ἔασον ἀπὸ τῶν φόφων ἡμερωθῆναι. Nihil aliud eſt, quàm ἐργαστήριον.

ΚΑΜΕΛΑΥΧΙΟΝ.

Καμελαύχιον. Pilei genus. Suidas. καμελαύχιον, ῥωμαίων ἡ λέξις. Et alibi. κίδαρις, περίδεμα κεφαλῆς, ἢ ἀπὸ τῆς τριχὸς ὕφασμα, ἤτοι εἶδος καμελαυχίου. Occurrit rurſum in σκιάδιον, &, πιλίδιον. Heſychius. τιάρα, λόφος τῆς περικεφαλαίας περιθέρμος κεφαλῆ, καμελάυκιον. Et obſerva illic per *κ* ſcribi. Sic apud Scholiaſten Ariſtophanis ad Acharnenſes.

nenſes. πιλίδιον, νῦν καμελαύκιον καλούμενον. Apud Suidam locis citatis indifferenter ſcribitur, ſed per χ videtur eſſe recentius. Malaxus in Hiſtor. Patriarch. καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ ζοκαμίλαυχα ἐρρήξας κατὰ γῆς. Achmes cap. CCXIX. τὸ καμιλαύχιον ὑπὸ βασιλέως εἰς τὸν αὐγέρην καὶ εἰς τέκνον κρίνεται. Scribitur item καλυμαύχιον: atque ita legitur novies apud hunc ipſum Achmetem, capite citato; & ſemel CXXXI. Hinc detorta illa in Gloſſis Iſidori. *Galeros, calamaucos.* Beda De Tabernac. lib. III. cap. VIII. *Super caput autem geſtat pileum in modum paruuli calamamauci, ſiue caſsidis, quod extenditur ſupra ſummitatem capitis.* Ita corrigo: hodiè editur, *calamaci.* Originem vocis tradit Etymologici Auctor. καυσία εἴρηται μὴν καμελαύκιον, παρὰ τὸ ἑλαύνειν τὸ κᾶυμα. At quomodo hoc rectum, ſi Latio debetur dictio, ut teſtatur Suidas? Sed in talibus pluribus ſolenniter ineptit ille Græculus. Perperam in Gloſſis Baſilic. ſcribitur, καμηλάννιον.

ΚΑΜΕΡΑΡΙΟΣ.

Καμεράριος. *Camerarius.* Præfectus cubiculi. In Synodo Florentinâ. ὁ ἀνεψιὸς τοῦ πάπα, ὁ καμεράριος, κύριος φραγκίσκος, καρδινάλις τοῦ ἁγίου κλήμεντος.

ΚΑΜΕΝΟΣ.

Καμμένος. Aduſtus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὑπὸ πολὺ κεκαυμμένος. πολλὰ καμμένος. Iterum alibi. κεκαυμμένον. λαμπρὸν. καμμένον. ἔκλαμπρον.

ΚΑΜΗΛΑΡΙΟΣ.

Καμηλάριος. *Camelarius.* Palladius Hiſt. Lauſ. De Tabenneſiotis. ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ ἐώρακα ἐμπλας δεκαπέντε, χαλκοῦς ἑπτὰ, τέσσαρας τετραγώνους, καμηλαρίους δώδεκα, κναφεῖς δεκαπέντε. Dorotheus Doctr. XI. ἤρχοντο οἱ ξένοι, καὶ ἐπέρριζον μεθ' αὐτῶν, καὶ πάλιν καμηλάριοι, καὶ ἐποίουν τὴν χρείαν αὐτῶν. Sed legendum illic cenſeo, καὶ παλιγκαπηλάριοι.

ΚΑΜΙΛΑΒΟ.

Καμίλαβος. Pannus vtrinque dependens ſub pileo Patriarchæ. Occurrit apud Cruſium in Turcograciâ.

ΚΑΜΙΝΗ.

Καμίνη. *Caminus.* Fornax. Corona pretioſa. καμίνη. *Fornax.* κάμινος.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΑΤΩΡΕΣ.

Καμινοβιγλάτωρες. Excubitores in caminobiglijs conſtituti. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. V. ἀναγκαία καὶ ἡ τῶν καμινοβιγλατώρων ὑπάρχει ὠφέλεια, καὶ χρὴ τὸν στρατηγὸν καὶ τούτων πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Καμινοβίγλιον. Excubiæ in itinere diſpoſitæ ad ſpeculandum. Exſtat apud Anonymum περὶ καταστ. ἀπλ. Titulus, περὶ καμινοβιγλίων, καὶ καταστόπων. Itidem apud Nicephorum περὶ παραδρ. πολ. Et in eodem capite. καὶ ἐν ὑπωρείοις τόποις καθιστᾶν τὰ καμινοβίγλια. Iterum, cap. IX. τὸν δὲν στρατηγὸν παραί τε τῶν καμινοβιγλίων καὶ τῶν βιγλατόρων τὴν τούτων ἐξέλευσιν ἀναμανθάνειν, πρὶν ἢ πολλὴ τὰ ἐν ταῖς ἄκραις καταλαμβανέτω χωρία.

ΚΑΜΙΝΟΣ.

Κάμινος. Via. Ex Italico, *Camino.* Hinc

Hinc illa composita, καμινοβιγλάτωρ, & καμινοβίγλιον; de quibus supra.

ΚΑΜΙΣΑΤΟΙ.

Καμισάτοι. Ministri, qui in ecclesiâ in calefaciendis sacris lebetibus, & similibus ministerijs occupabantur. Ioannes episcopus Citri in Resp. οἱ καμισάτοι ἐναχολῆσαι ποὸς διακομιδὼ αὐθεφάκων πυρὸς εἰς τὸ θυσιαστήριον, & περὶ τὼ τῶν θείων λεβήτων ἐκπύρωσιν. ἵνα ἐκεῖθεν σωτήθως ζέον ὕδωρ τοῖς ἁγίοις πολιτικοῖς καθ' καιρὸν ἐγχεθῆ, καὶ περὶ ἄλλας ὑμείας τὰ τοις ὑπηρεσίας.

ΚΑΜΙΣΙΟΝ.

Καμίσιον. *Camisia.* Glossæ Basilicorum. καμίσιον, ὁ ὑπὸ καμάτων χιτὼν. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. οἱ αὐαγνώσαι μέσα τὰ τρικλίνια καθ' ποόσωπον τὰ βασιλέως μετὰ τῶν ἱματίων & ὑποδρομαρίων αὐλῶν, φορῶντες καὶ καμίσια ἐπάνω τῶν ἱματίων. Et iterum alio loco. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται μετὰ τῶν ὑποδρομαρίων καὶ καμισίων αὐλῶν, καὶ ψάλλουσιν ἰδιόμελον τὸ τῆς ἑορτῆς. Palladius in Hist. Laus. in Magistriano. τῇ ἑαυτὰ ἐσθῆτι μεταμφιάζας αὐλὼ, τοῖς τε καμισίοις, καὶ τῇ χλαμύδι, καὶ τοῖς ἀνδρείοις πᾶσιν.

ΚΑΜΟΝΝΕΙΝ. ΚΑΜΩΜΑ.

Καμόννειν. Operari. Laborare. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκεῖνον ὅπως ἀροτριάζειαι, ἢ καμόννειαι. Inde κάμωμα. Opus. Labor. Glossæ eædem alibi. καλὰ ἔργα, ἢ καλὰ καμώματα.

ΚΑΜΟΥΧΑΣ.

Καμουχᾶς. Malaxus in Histor. Patriarch. ἐχάρισε κατάστιον ἐνδυμιὸν μὲ τὸν καμουχᾶ, καὶ μανδήλι μὲ τὰς ποταμὰς.

ΚΑΜΠΑΓΙΑ.

Καμπάγια, sive καμπάκια. *Campagi.* Suidas. ξυρίδες, καμπάκια, ἢ ἄλλό τι ὑποδημα διάφορον. Capitolinus in Maximino juniore. *Calceamentum eius, id est, campagum regium, quidam in luco, qui est inter Arziam & Aquileiam, posuerunt.* Trebellius in Gallienis. *Caligas gemmatas annexuit, cum campagos reticulos appellaret.* Anastasius in Stephano IV. de degradatione Constantini. *Accedens Maurianus subdiaconus orarium de eius collo abstulit, & ante pedes eius proiecit, & campagos ipsius abscidit.* Ita lego. non *compages.* In Ecclesiâ Romanâ diaconis erant proprij, quibus tamen gestare non licebat nisi permissu Pontificis : & gestabant alij quoque eodem permittente. Papias. *Campagi, calceamenti genus, quo utebantur diaconi Romani : vel quibus à Pontifice licentia daretur.* In Concilio Toletano IV. *Campagis verò calceari absque Apostolicâ licentiâ non permittitur diaconis; sicut & mappulis uti absque eius auctoritate quibuslibet clericis conceditur.* Gregorius lib. VII. epist. XXVIII. *Pervenit ad nos quod diaconus Ecclesiæ Catinensis calceatus campagis procedere præsumpsisset.* Malè hodiè utrobique legitur, *compagis.*

ΚΑΜΠΑΝΑ.

Καμπάνα. *Campana.* Balsamon De Convocat. ad æades sacras. ἄλλη τις παρεδόθη ζωηθέα περὶ τῆς εἰς τὰς ναὰς μετακλήσεως τὰ λαὰ. ἐνὶ γὰρ κέχρωται ζημαντηρίῳ, τῇ καμπάνᾳ φημὶ.

ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Καμπανάριον. *Campanarium.* Locus

in turri, vbi campanæ: & pro ipsa quoque turri, per tropū. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐκαλεύαζαν τὸν ϛαυρὸν διὰ ὁρισμοῦ τῆ πασιᾶ ἀπαύωθεν ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς παμμακαρίϛε τῆ πατριαχείε, ὁπῆ ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ καμπαναέλον. Est *Campanile*, apud Anastasium in Leone IV. *Fecit etiam ibi ipsum campanile, & posuit campanam cum malleo aureo.*

ΚΑΜΠΑΝΟΣ. ΚΑΜΠΑΝΙΖΕΙΝ. ΚΑΜΠΑΝΙΣΤΙΚΟΝ.

Καμπανὸς. *Campana.* Statera. Achmes cap. XV. ἐὰν τις ἰδῃ καὶ ὄναρ ζυγὸν, ἢ τὸν λεγόμενον καμπανὸν, ἐν τόπῳ τινὶ ϛαθμιζόμενα ταῦτα, εἰς πρόσωπον νοείτω κριτῆ. Et mox. ὁμοίως καὶ ὅπῃ τῆ λεγομένε καμπανῆ. Glossæ Græcolatinę. καμπανὸς. *Stater.* Et Arabicolatinæ. *Campana. Statera.* Hinc καμπανίζειν. Ponderare. Apud Nicetam in Alexio Angelo. lib. III. ὁ δὲ τὼ χέσιν τῆ πρωτοσράτορος ἐν πλάϛιγγι μιᾷ τῆς Φρενὸς ζυγῆ καθεὶς, ἐν δὲ θατέρᾳ τὰ τότε χρήματα, καὶ καμπανίζων ἀμφότερα, πολλῇ τῇ ῥοπῇ βαρυτέραν καὶ δεινέραν ἔυρισκεν. Occurrit quoque apud Myrepsum, lib. de Malagm. cap. XXI. quod malè, *Requirere*, Fuchsius interpretatur. Et παρακαμπανίζειν. Injustè ponderare. Vnde παρακαμπανίϛμα, apud Nicetam de Imperio Andronici lib. II. ἔπαυϛε ταῖς ἁρπαγαῖς τῶν πρώτων, καὶ ταῖς ἀδικίαις, καὶ τὰ παρακαμπανίϛματα. Itidem καμπανιϛικὸν, quod libripendi, sive publico ponderum præfecto solvebatur. In Diplomate Andronici junioris, quod exstat apud Phranzen Chronici lib. III. cap. XXIV. ἢ καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήϛεις καμπανιϛικῆ.

ΚΑΜΠΕΣ.

Κάμπες. Corona pretiosa. κάμπες. *Locusta.* Βρῆχοι.

ΚΑΜΠΙΔΟΥΚΤΩΡ.

Καμπιδούκτωρ. *Campiductor.* Vide Gloss. Rigaltij.

ΚΑΜΠΟΣ.

Κάμπος. *Campus.* Codinus. τὸ δὲ τῆ σέλας ἐπάνω σκέπιον, λευκὸς κάμπος, ἤγουν πεδίον, μετὰ ἀετῶν κοκκίνων μικρῶν. Nicetas in Isaacio, lib. I. μέζον τῆ κάμπε ἐποίει τὰ καλλυντόπια αὐλῆ. Sæpè occurrit in Glossis Græcobarbaris.

ΚΑΜΠΟΣΟ.

Καμπόσο. Aliquantum. Paullulum. Simeon Hieromonachus in epist. ἐπαντίχενα νὰ ἀκούϛο καλοσύνι ἀπὸ τὼ αὐθεντία σας, νὰ πάρω καμπόϛο παρηγοριά. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ὁπῆ καμπόϛο φαίνονται, καὶ ἀπ' ὀλίγε ϛωεφιάζει.

ΚΑΜΨΑ. ΚΑΜΨΑΚΗΣ.

Κάμψα, Pro κάψα. *Capsa.* Hesychius. κάμψα, θήκη, γλωσσόκομον. Sic καμψάκης, pro καψάκης. *Capsaces.* Epiphanius contra Ebionitas. ὕδωρ κελεύσας ἐνεχθῆναι ἐν ἄγγει, ἐν καμψάκῃ φημὶ.

ΚΑΜΨΑΡΙΚΑ.

Καμψαρικὰ. Glutinum. Mauritius Strategic. XI. δυνατὸν δέ ἐϛι καὶ ζανίδας παϛαϛκευάζειν ταχυτέρας, καὶ ἐν καταϛρώγματι ζυμπῆξαι αὐτὰς ὡς ὅπῃ ζαπίῳ, καὶ διὰ πίϛεως, καὶ ϛυππείᾳ, ἢ καμψαρικῶν καταζαλίζεσθαι τὰς ζεύξεις, ἤγουν τὰς ἁρμὰς αὐλῆ.

ΚΑΜΩΠΙΣΤΡΙΑ.

Καμωπίστρια. Gloſſæ Græcolatinæ. ἀκέστρια, ἡ καμωπίστρια. *Sarcinatrix.*

ΚΑΝΑΒΑΡΙΟΣ.

Καναβάριος. *Cannabarius.* Gloſſæ Græcolatinæ. καναβάριος. *Stupparius.*

ΚΑΝΑΛΗ. ΚΑΝΑΛΗΣ. ΚΑΝΑΛΟΣ. ΚΑΝΑΛΙΣΚΟΣ.

Κανάλη, ſive κανάλης, & κανάλιον. *Canalis.* Corona pretioſa. κανάλη. *Aquæductus.* ὀχετὸς. Gloſſæ Baſilicorum. κανάλης, ἀγωγὸς ὕδατος. Cedrenus. ὁ μὲν τοι εὐφραδὴς ἰὼς κανάλης ὠνόμασε καλαμεύσας, καὶ πᾶσαν ὠγὴν ὑδάτων ἀναμώσας, τῶν τειχῶν ἤρξατο. Baſilic. Eclog. XIX. ὡς τὸ φρεάτιον σκέπασμα, καὶ αἱ ἐξαμβαὶ, καὶ οἱ λίθηρες, καὶ οἱ ἡνωμένοι τοῖς ἀναβρυτοῖς ζωλῆνες, εἰ καὶ πόρρω τῆς οἰκίας ἐκτεινόμενοι, ἢ οἱ κανάλαι. Iterum occurrit Eclog. LVIII. Gloſſæ Græcolatinæ. κανάλης. *Canalis.* Hinc diminutiuum, καναλίσκος. Eædem Gloſſæ. καναλίσκος. *Claax.*

ΚΑΝΑΤΑ. ΚΑΝΑΤΙΟΝ.

Κανάτα. Corona pretioſa. κανάτα. *Amphora.* λάγυνος. Idem eſt. κανάτιον, quod occurrit apud Myrepſum, lib. De Antidotis. cap. IƆ. Eſt autem deductum ex Germanico, *Cant.* Apud Cruſium in Turcogiæcia ſcribitur, κανάτι.

ΚΑΝΔΗΛΑ.

Κανδήλα. *Candela.* Suidas ineptit, qui tanquam Græcæ dictioni etymon quærit. Hæc verba ejus ſunt. κανδήλα, παρὰ τὸ καίειν δῆλα. Nicolaus Patriarcha Can. I. οἱ μοναχοὶ διὰ τὸ ἀχήμα εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰσίτωσαν ὑφάψεως χάριν κηρῶν κανδήλας. Neque candelam, quã vocamus, ſemper ſignificat, ſed etiam vas aliquod, cujus vſus in liturgia. Epiphanius contra Meletianos. μετά καί τινων τῶν ἀπὸ τῆς λαῆς κατεάξας κανδήλαν, ὡς ἔχει ὁ λόγος. Et mox. οἱ καθήγαροι ἂν προσῆλθον τῷ βασιλεῖ, σκεῦός τι μυστηρίων λέγοντες εἶναι, ὅπερ κανδήλαν τινὲς ἔφαζαν, ἣν πρεσβύτερον. Nicetas in Iſaacio & Alexio. τότε μανδάλια, καὶ κανδήλας. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ κανδήλας ἀργυρᾶς ὡραίας μὲ τὸ χρυσάφι τέσσαρας. Scribitur etiam κανδίλα, apud Demetrium Zenum in Batrachomyomachia.

καὶ γία τὸ λάδι κόπτεσι, καὶ φθέρνευ ταῖς κανδίλαις.

ΚΑΝΔΗΛΑΡΙΟΝ. ΚΑΝΔΗΛΑΥΡΑ. ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ.

Κανδηλάριον. *Candelabrum.* Baſilicorum Eclog. XLIX. σκεύη μύρινα, καὶ χρυσάλλινα, καὶ ἄλλης τιμιωτέρας ὕλης. ἐὰν δὲ εἰς τὸν ἀργυρὸν ἀνήνεκται, καὶ ἀργυρᾶ κανδηλάρια τῷ ἀργύρῳ περιέχεται. Dicebant etiam, κανδηλάυρα. Eadem Ecloga. σκεύη ὑδρηλὰ, χερνιβάζεσα, κανδηλάυραι, λύχνοι, τρέλλαι. Iterum. ὅτε αἱ ἀργυραῖ κανδηλάυραι, ἢ λυχνία, ἢ ζώδια ἀργυρᾶ ἐν τῷ οἴκῳ κείμενα. Hodiè καντηλιέρη dicunt. Corona pretioſa. καντηλιέρη. *Candelabrum.* κηροπήγιον.

ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗΣ.

Κανδηλάπτης. Qui candelas accendebat in eccleſia. Typicum Sabæ. περὶ τοῦ δύναι τὸν ἥλιον, ἤγουν περὶ ὥραν ἑνάτην τῆς ἡμέρας ἀνέρχεται ὁ κανδηλάπτης. Euchologiũ. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ἄσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἀπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ

καυδηλάπης, καὶ κρέει τὰς βαρέας ὑπὸ τῶν σιδηρῶν.

ΚΑΝΔΗΛΟΣΒΕΣΤΡΙΑ.

Καυδηλοσβέστρια. Pyrausta. Scholiastes Lycophronis. περὶ μὲν τῆς Φαλαίνης τὸ χερσαῖον ζῶϋφίον, ὃ καὶ καυδηλοσβέστραν ἰδιωτικῶς φασιν, εἴρηται. Item Oppiani, ad Halieut. I. φάλαινα, εἶδος ἰχθύος, καὶ ἡ καθ' ὑγρὸς εἰς τὸ φῶς ἁλλομένη, ἢ κοινῶς καυδηλοσβέστρα. Ioannes Tzetzes Chiliad. IX.

Φάλαινα, ψώρα, ψύχη τε, καὶ πυρὸς σέμορος δὲ,
ὅπερ φασὶ κοινότερόν τινες καυδηλοσβέστραν.

Vocatur καυδηλοσβέστης à Scholiaste Nicandri in Theriaca. τῷ γὰρ ὄντι ἀποδώδει εἰσὶ καὶ πιλαὶ καυδυλοσβέστου.

ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΙ.

Καυδιδάτοι. *Candidati.* Militum genus. Menologium. καλῶς ὑπ' αὐλῶν ὁ εὐδόκιμος ἀναγόμενος εἰς ἀρετὴν, καυδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται. Victor Tunnunensis in Chronico. *Cui nepos Iustinianus vocabulo fuit, candidati militia functus.* Vetus inscriptio.

ΙΠΠΩ. ΔΗΜΟΣΙΩ. ΤΙ
ΜΗΘΕΝΤΑ. ΧΙΛΙΑΡΧΟ.
ΛΕΓΕΩΝΟΣ. Δ. ΣΚΥ.
ΘΙΚΗΣ. ΤΑΜΙΑΝ. ΚΑΝ
ΔΙΔ. ΤΟΝ. ΔΗΜΑΡΧΟ
ΚΑΝΔΙΔΑΤΩΝ.

Horum scholæ erant duæ: vna Seniorum, altera Iuniorum. Primam Gordianus senior instituit, secundam junior, & ex nomine suo vterque appellavit. De seniore tradunt Fasti Siculi. γορδιανὸς αὔγυστος ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων καυδιδάτων, ἐπάρας αὐλὲς καὶ ὑπλογλῶ, ὡς τελείους καὶ εὐσθενεῖς, καὶ μεγάλης ὄψεως θέας, ἀπὸ τῶν τάγματος τῶν λεγομένων σχολαρίων. καλέσας τὸν σχολὸν τὸν αὐλὸν ἀριθμὸν εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον, γενιώρων. ἤτοι εἰσὶν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς. Erant ergo Candidati electi è Scholarijs, ætate vigentes, & robore, quique adspectu hosti esse terribiles possent. De junioribus, quod dixi, docet Cedrenus: μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν ἰουνίωρ μιλῶν τρεῖς, ὃς πρῶτος ἐποίησε καυδιδάτον, καὶ προτίκτωρας. καὶ τὸ τάγμα ἐκ τῶν σχολαρίων ζυσησάμενος ἐκάλεσεν αὐλὸ ἰουνιώρων εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.

ΚΑΝΔΥΛΟΣΒΕΣΤΗΣ.

Καυδυλοσβέστης. Vide καυδηλοσβέστρια.

ΚΑΝΕΛΛΑ.

Κανέλλα. Cassia. Cinnamomum. Ex Italico. *Canella.* Corona pretiosa. κανέλλα. *Cinnamomum.* κιννάμωμον. Occurrit item apud Myrepsum, lib. De Antidotis, cap. LXXVII.

ΚΑΝΕΝΑΣ.

Κανένας. Aliquis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγαλμα. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πᾶσα πρᾶγμαν εἰς τὸ ὁπωσοῦν κανένας χαίρεται. Sæpius illic occurrit. Alexius Rharturus Doctr. II. ἐὰν λειπὸν εἰς τὴν ψυχὴν, ἤδη κανένα πρᾶγμα ἔσαι ὠζαὺ ἡ ψυχή.

ΚΑΝΗΣ.

Κανὴς Nemo. Pro, ἁκαὐ εἷς. Corona pretiosa. κανὴς. *Nemo.* οὐδείς.

ΚΑΝΘΗΛΙΟΣ.

Καυθήλιον. Vasis genus. Ioannes Moschus Limonarij cap. CVII. *Portabat cantheliũm capientem amphoras quatuor, ferebatque aquam in monasterium.*

KANI-

ΚΑΝΙΚΛΕΙΩΝ.

Κανικλείων. Caniclei præfectus; qui &, ὁ ἐπὶ κανικλείᾳ dicebatur. In disputat. Gregentij. ὁ δὲ Βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον θεασάμενος τὸν ἐρᾶσθαι, καὶ ἀδοκήτως αὐτῷ γενόμενος ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ λέοντα μετονομάζας, ἕνα τῶν ζυγκλητικῶν αὐτῷ τάξιν ἀπέφηνε, ὑπερκλησίονα αὐτὸν ποιήσας, ὃν οἱ ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ κανικλείονα προσαγορεύουσι. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ψυχικάς τινας κηλίδας ἐκλεταί τινι τῶν θεοφίλων ἐξαγορεῦσαι διὰ θεοκτίστου, ὃν μετὰ ταῦτα τῷ κανικλείᾳ τετίμηκεν ἀξιώματι. Et corrigi idem debet in Constantino Leonis F. μετ' ὀλίγον δὲ ἀπεσάλη πρὸς τὸν αὐγούστης πατρίκιον καὶ βασίλιος ὁ ἐπὶ τῷ κανικλείᾳ. Hodiè in MSto Regio perperam est, ἐπὶ τῷ κανικλείᾳ. Nicetas in Manuele Comneno, lib. I. καὶ τέλος τὴν μὲν εἰς τὸν τῆς κανικλείας μεγαλοπρεπῆ προβιβάζει τιμὴν, καὶ τὴν πρὸς τῷ βασιλεῖ μεγίστην οἰκείωσιν. Et inter epistolas Planudis exstat vna inscripta, τῷ κανικλείᾳ. Erat ergo magna valdè dignitas. Liquet ex verbis ciratis Niceræ, & alijs quoque eiusdem in Alexio. lib. II. παρὰ βασιλεῖ δυνάσθαι τὰ πάντα οἴομαι καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῇ κανικλείᾳ ὄφφικιον. Itaque & Imperatorum consanguinei eâ ornabantur. Ecce tibi Palæologum apud Phranzen Chronici lib. II. cap. XVII. *Duxi ego uxorem Helenam, filiam Alexij Palæologi Examplaconis, qui Canicléo præerat.* Aut consocer quoque Imperatoris esse poterat. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ἐπὶ τῇ κανικλείᾳ ἦν ὁ ζυμπενθερὸς τῷ βασιλέως ὀχήματος. id est, tanta erat ejus dignitas, ut posset filio suo impetrare filiam Imperatoris, & filiæ filium. Clarum exemplum huius rei apud Gregoram, lib. VII. νικηφόρος ὁ ἐπὶ τῇ κανικλείᾳ, ἔτος θωπευτικοῖς τισι λόγοις καὶ πράγμασιν ὑπεθθὼν τὴν τῆς βασιλέως πρωτοστασίαν, αἰτεῖ καὶ λαμβάνει γαμβρὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τὸν ῥηθέντα τῆς βασιλέως υἱὸν ἰωάννην. Habes item apud Cantacuzenum, lib. I. cap. XIV. Errant viri docti, qui ζυμπενθερὸν τῆς βασιλέως, interpretantur, *socerum Imperatoris*, apud Codinum loco citato. Dicitur *Caniclinus* apud VVilhelmum Tyrium De bello sacro. lib. XXII. cap. VI. *Totius factionis opifices, Manuel senioris Andronici filius, Alexius quoque Protostrator, insuper Logothetes, qui Caniclini vtebatur officio, & alij quidam magnates.* Ita corrigo. Hodiè perperam est: *qui Canaclini.* Guntherus lib. VIII.

— *tempore servus eodem*
Argolici regis, (Græci cognominis vsu
Hic Caniclinus erat, nobis Camerarius idem
Esse potest.) domino secretâ fraude parabat
Sanguinis insidias. —

Sed errat quod *Camerarium* interpretatur: nisi ad dignitatem potius respexerit, quàm ad nomen: & observandum censeo, quod non, *Est*, dicat; sed, *Esse potest*. Ergo comparemus. De Canicléi præfecto inquit loco jam citato Nicetas. πρὸς βασιλεῖ δυνάσθαι τὰ πάντα οἴομαι καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῇ κανικλείᾳ ὄφφικιον. De Camerario Hincmarus epist. III. cap. XXII. *De honestate verò Palatij, seu specialiter de ornamento regali, nec non & de donis annuis militum, absque cibo & potu, vel equis, ad Reginam præcipuè, & sub ipsâ*

ipsâ ad Camerarium pertinebat: & secundùm cuiusque rei qualitatem ipsorum sollicitudo erat, ut tempore congruo semper futura prospicerent, ne quid, dum opus esset, ullatenus opportuno tempore defuisset. De donis verò diversarum legationum ad Camerarium aspiciebat, nisi fortè iubente Rege tale aliquid esset, quod Reginæ ad tractandum cum ipso congrueret. Atque hæc pro Gunthero attulimus, in gratiam poëtæ supra æuum suum elegantis. Radevicus interpretatur Cancellarium, De reb. Friderici Imp. lib. I. cap. XLVII. *Vnus de servis palatij, Caniclinus videlicet, quem nos Cãcellarium dicere possimus, principi suo fraudem molitus est.*

KANIKON. KANION.

Κανικὸν, & κανίον, sive καννίον. Achmes In Introduct. in Astrolog. ὁ ζεὺς θερμὸν ποιεῖ, καὶ ἡρέμα ξηραίνει. καὶ ἡ χροιὰ αὐτῷ κίτρινος, καὶ δηλοῖ μέταλλα πολυειδῆ, καὶ χρυσίον, καὶ ἅπαν μεταλλικὸν, καὶ κανικὸν, καὶ ἐργασήρια μεταλλικά. λέγεται δὲ καὶ μεχαράδιον. τὸ πλεῖον δ' εἰς κίτρινον. Apomasar in Mysterijs. ὀλιγότητα τῶν κανίων, καὶ μεχαράδων, καὶ μεταλλικῶν, μάλιστα τῶν ἀργυρείων. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλάβαστρον. φωκάδιον. μυροθήκη. καννίον. καννὶν. Eleutherius Zebelenus De Significat. Eclypsi. ἔυκραῖον θέρμιν, καὶ καλοζώϊν κανίων. Idem de Formâ & Constitut. Corp. οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλῶν τὰς μεταλλικὰς τὰς ἐργαζομένας τὰ κανία, καὶ μεχαράδια.

KANISTEION. KANISKION. KANISKEYEIN.

Κανίστειον, sive κανίσκιον, & κανισκεύειν. Vide infra, κατάστελλον.

KANONARXHS.

Κανονάρχης. Præfectus canonum, quĩ monachos ad psallendos in vigilijs canones excitabat. Dorotheus Doct. XI. ἐν τοσούτῳ δὲ ἔφθανεν ἡ ὥρα ἀγρυπνίας, καὶ ὡς μόνον ἤρπαζον μικρὸν, ἰδὲ ὁ κανονάρχης ἐξυπνίζων με. Erant plures numero. Codinus De Offic. aulæ Cõstantinop. οἱ κανονάρχαι δὲ μετὰ ἱματίων μόνων, καὶ ἀσκητῶν. Et ex ordine Lectorum, vt docet Simeon Thessalonicensis Archiepiscopus, lib. De Templ. Sacerd. & Mystag. Et apparet ex isto loco Codini. ὁ ψάλλεται πρὸ ὀκτὼ δευτέρου τὸ τροπάριον, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου. Qui inter hos ordinem ducebat, is, πρωτοκανονάρχης dicebatur. Reperitur ejus nomen apud Codinum.

KANONIKON. KANONIKAPIOI.

Κανονικὸν. Tributum ordinarium. In Constitut. Isaacij Comneni. τυποῖ δὲ ἡ βασιλεία μου ὁ ὅτι τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων, καὶ ὅτι τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον. Et posteà ὡσαύτως ὁ ὑπὲρ τοῦ κανονικοῦ, ὅπου τοῦ ἔχοντος χωρὶς τριακοστὰ κατωνὺς, νόμισμα ἐν ἀργυροῦν, &c. Quæ verba citat quoque Photius in Scholijs ad Epitomen Canonum. Hinc κανονικάριοι, *Canonicarij*, exactores collectoresque, in quos jus erat præpositio sacri cubiculi. Iustinianus Novell. XXX. μὴ δυναμένων τῶν καθὰ καιρὸν ἐπιτεμνομένων κανονικαρίων τῷ ἐνδεχομένῳ πραγματεύεσθαι μέχρι ὀβολοῦ γῆν ἑνὸς νομίζεσθαί τι, ἢ ὀνόματι ζωηθείων, ἢ ἑτέρας τῆς οἱασοῦν αἰτίας. Iterum multa eorum mentio est Novell. CXXVIII. & in Variis Cassiodori libb. XI. & XII.

KAN-

ΚΑΝΣΤΡΑΤΟΣ.

Καντρᾶτος. *Castratus.* Balsamon ad Can. Apost. XXI. πρὸς δὲ τὴ εἰς καντρᾶτες, τὲς διὰ σιδήρε ἀκρωτηριασθέντας. κάντρων γὰρ τῷ παρὰ ῥωμαίοις σίδηρος. Sed in etymo ineptit.

ΚΑΝΣΤΡΙΟΝ. ΚΑΝΣΤΡΙΣΙΟΣ.

Καντρίον. *Canistrum.* Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ καντρίσιος εἰς τὸ καντρίον, καὶ εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα. Atque hinc καντρίσιος. Sed ille vel palatinus, vel ecclesiasticus. Palatini meminit Suidas. μαγιστριανὸς, ὁ καντρίσιος. Et huc pertinet Tit. XXVI. lib. XII. Codicis. Ecclesiastici Codinus loco citato, & Demetrius Chomatenus in Resp. ἐν τῷ πρὸς νικόλαον διάκονον καὶ καντρίσιον, τὸν ὕστερον ἐπίσκοπον μελοσόβης, πεμφθέντι παρ' αὐτὸν λόγῳ. Eius munus erat, Patriarchæ sacra facturo sacram stolam circumdare. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ζωυπραγὸς ἔτός ἐστι τῷ καντρισίῳ εἰς τὸ περιτιθέναι τὴ ἱερᾶν στολὴν τῷ ἀρχιερεῖ μέλλοντι ἱεροπραξεῖν. Hoc ipsum est quod Codinus loco citato dicit illum esse, εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα.

ΚΑΝΤΑΤΩΡ.

Καντάτωρ. *Cantator.* Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ. ΚΑΝΤΙΛΑ.

Καντηλιέρη, & καντίλα. Vide supra, καυδηλάριον, & καυδήλα.

ΚΑΝΤΙΟΝ.

Καντίον, sive καυδίον. Sacchari genus. Orneosophion. κάθισον αὐτὸ ἵνα πίῃ νερόν, καὶ ἔκλοτε χανίασον αὐτὸ, καὶ βάλλε καντίον κομμάτια δύο. Et alibi. καὶ μετ' ὤραν ἱκανὴν χανίασον πάλιν αὐτὸ, καὶ βάλλε καντίον ἰσόποσον τῇ ἀλάτῃ. Occurrit etiam apud Myrepsum De Antidotis, capp. XXXV. & XCIV.

ΚΑΝΤΟΚΑΛΑΜΟΣ.

Καντοκάλαμος. Acutus calamus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. III. τὰς ἐν τῇ ῥινὶ ἐλαίας μέλαινας; εἰς τὴν ὥραν πίλα δεκατρία, ἢ ἑνδεκα, τοῖς ποσὶ καντοκάλαμον.

ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΑ.
ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΟΚΛΗΔΙΟΝ.

Καντυνέρα. Phortius. περὶ τραπ. πραμμάτ. lib. II.

καντυνέρας καὶ κληδίσι
ποίησον με ὀρδινία.

Et observa. καντυνέρας & κληδία conjungit: sic καντυνεροκληδία appellat vnicâ dictione, lib. I.

γίνονται καὶ πεμαχόντες
τετραγώνιοι μὴ ὄντις,
με καντυνεροκληδίῳ.

Et mox

μετὰ καταμάτων δύο.
με καντυνεροκληδίῳ.

ΚΑΝΤΟΥΝΟΤΟΣ.

Καντυνοτὸς. Angulatus. Acutus. Glossæ Græcobarbaræ. σκβλωτὸς λίθος, ἤγουν σκυλωτὴ πέτρα, ἢ καντυνοτὴ, ἤτοι ξιφαροτὴ, ὁπὸ ἔχει τὰς ἄκρας ἀκιδωτὰς, ἢ ηκονισμένας. Ex Italico, *Cantone.*

ΚΑΝΩΝ.

Κανὼν. Psalmus, & canticum, certis diebus ordinariè, & quasi ex regulâ cani solitum. Zonaras ad Can. Anastas. Damascenι. κανὼν λέγεται, ὅτι ὡρισμένον καὶ τελουμένον ἔχει τὸ ἔμμετρον ἐνέα

νέα ᾠδαῖς ζωτελέσφορον. Ioannes Moſcus Limonarij cap. XLIII. *Cùm implebis pſalmodiæ canonem, loqueris: præter canonem verò, tacebis.* Cedrenus. εἰώθεσι γὰρ καὶν ταῖς ψαλμῳδίαις ἐξάρχειν τῶν ἄγνων, ἢ μᾶλλον ὅτε ἐν τῇ τοῦ χριστοῦ γεννήσει οἱ τῆς ἑορτῆς κανόνες ἐψάλλοντο. Ita quoque legitur, κανὼν ὁ τῆς ὑψώσεως, apud Etymologici Auctorem, qui ſcilicet canebatur feſto τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ, quod fuit XIV. Septembris, vt ſcimus ex Conſtitutione Manuelis Comneni. Et eſt νεκρώσιμος, quem canebant in ſabbato Paſſionis. Gennadius De Purgat. Igne, cap. III. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ᾨδὴ κλητικὸν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδὴν τοῦ νεκρωσίμου κανόνος, τὸ τρίτον τροπάριον, λέγει. Invenio item, τὸν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, qui in magnâ, id eſt, antepaſchali hebdomade canebatur. Meminit etiam τῆς μεγάλης Codinus pag. 143. & Cantacuzenus lib. I. cap. XIII. Huius auctor erat Andreas Hieroſolymitanus, epiſcopus Cretenſis. Triodium. τῇ δευτέρᾳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ ἀποδειπνον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον, ψάλλομεν τὸν παρόντα μέγαν κανόνα, ποίημα τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου. Plura de ejus auctore, magnitudine, & argumento, vide in Notis viri eruditi, Iacobi Pontani, ad locum citatũ Cantacuzeni. Etiam ἀναστάσιμοι erant, atque illi quidem in octoëcho. Triodium, οἱ κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι τῆς ὀκτωήχου. Atq; erant hi canones conſcripti carmine Iambico, diſtributique in certas partes, quas ᾠδὰς appellabant. Obſervo ex Cedreno, vbi de canonibus Nativitatis Chriſti loquitur. ὅτε τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς κατήρχετο τοῦ εἱρμοῦ, τοῦ λέγοντος.

τῷ παναγίᾳ ἐξεφαύλισον τὸ ἄθλον. Gennadius loco citato. τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδὴν, In Triodio ſextam ᾠδὴν invenio. εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκτωήχου, καὶ ἓκτου κανόνος ἡ ἕκτη. Vnde autem κανόνες dicti fuerint, rationem reddidimus jam in initio: & facit eleganter Antiochus Monachus in Pandecte, Homill. CV. ἡ ψαλμῳδία ἡμῶν κανὼν λέγεται, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ἐὰν μὴ δοίη πλήρη καὶ καλὸν τὸν κανόνα αὐτοῦ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ κρεμνᾶται, καὶ δέρεται, ἕως ἂν ἀποδῶ πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ μοναχὸς ὅταν ἀμελήσῃ τοῦ κανόνος αὐτοῦ, εὐθέως ἐγκαλαλιμπάνεται ὑπὸ τῆς χάριτος, καὶ ᾨδηδίδοται τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. Et elegans locus eſt VVolcuini Abbatis Homiliâ De zizaniâ. *Rara auis in terris hodiè Canonicus à canone vitæ. Vnde ergo? audi vnde. Eſt namque canon vitæ, vt dictum eſt, & eſt canon pecuniæ, videlicet alicuius pẽſionis certæ. Vnde ſolet dici. Solue mihi canonem meum, id eſt penſionem meam. Eia ergo, ô canonice, inueniamus canonem tuum, à quo deriuaris, id eſt, à canone pecuniæ, non à canone vitæ; id eſt, à canone regionis, non à canone religionis.* Sed & decretorum Synodalium capita ita appellabant. Socrates lib. I. cap. XIII. τότε οἱ ἐν τῇ Ζωοδόχῳ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλά τινα ἐγχειρήσαντες, ἃ κανόνας ὀνομάζειν εἰώθασιν, αὖθις καλῶς πόλιν τὴν ἑαυτῶν ἐχώρησαν. Sozomenus lib. I. cap. XXIII. ἡ δὲ ζωοδόχος ἐπανορθοῦται τὸν βίον ἀπαιδεύτου τε περὶ τὰς ἐκκλησίας διατριβόντων, ἔθετο νόμους, οὓς κανόνας ὀνομάζουσιν. Notum eſt etiam quid in iure noſtro toties *Canon* vocetur.

ΚΑΠΑ.

Κάπα. Veſtis ſtragulæ genus. Simeon Hieromonachus in Epiſt. πλεῖ δηὰ μικρὸν ἐνθύμησιν τελένωτλεῖ ἀὼθενείαν σε μίαν κάπαν νεωλία· καὶ δηέχλισε τλεῖ δηὰ πολὺ, τλεῖ ὀπίσανα τλεῖ χρώνις τὸν χιμῶνα κάθεζε ἀπανό.

ΚΑΠΑΣΙΟΝ.

Καπάζιον. ſive καππάζιον. Cappa. Cuculio. Pileus. Codinus De Offic. οἱ τζάκονες δὲ μετὰ καπασίων, φορεῦντες καὶ ἐπάνω κλίβανα ἠρμένα. Iterum. ὁ μὲν δὴ καὶ καπάζια, ἔτι δὲ καὶ κάλτζας τοιαύτας, μετὰ παπουτζίων μελάνων. ἐκτὸς δὲ φορεῖ τοὺς τοιαύτας σκυφίας μετὰ καπασίων. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἐχάρισε καπάζιον ἐνδυμιὸν μὲ τὸν καμυχαῦ. Beſſarion in epiſtolâ, quæ exſtat apud Phranzen Chronici. lib. III. cap. XXVII. ὡς ὑποσκεπάζωνται καὶ αὐτοὶ τὸ καπάσιον τῶν. Nicetas in Man. Comneno, lib. I v. καὶ τῇ μὲν χλαμύδι τὸ σῶμα περιέλησε τὸν λύγον. τὸ δὲ ὑπὲρ κρατὸς καπάζιον ἐπέθηκεν ἄνωθεν. Apud Heſychium legitur. καπάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. An inde detortum nomen, quia fortaſſe forma illis iſtius veſtimēti muliebris? Non cenſeo. Potius ex Italico, *Cappa*. Hodiè adhuc καππάσι dicunt, vt liquet ex Turcograecià Cruſij.

ΚΑΠΕΛΑΝΟΣ.

Καπελάν. *Capellanus*. Anonymus De bello ſacro.

ὥρθωσεν ἐπρονίαζεν τέσσαρες καπελάνες.

Odo in Stat. Synod. cap. VI. *Ne vllus ſacerdos aut capelanus exigat aliquid ante benedictionem nuptialem.*

ΚΑΠΕΤΑΝΙΚΙΟΝ.

Καπεταϊνίκιον. *Capitaneatus*. Vt ἀρχοντίκιον. στρατηλατίκιον. παπαδίκιον. & talia. Occurrit apud Nicetam, ſed corruptū. Vide infra καλεπάν.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΣ. ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ.

Καπεταίνι, ſive καπετάν, & καπεταίνις. *Capitaneus*. Ex Idiotiſmo Italico. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγουδα, ἡγέμθον, ὁδοδοποιῆν, καπετάνον. Iterum alibi. φιλᾶσι τὰς καπεταίνιδες τὰς, ἤγαν ὁδηγὰς, ἤγαν κυρίας. Chronicon Conſtantinop. ἰὼ δὲ ἐν τῷ χόλῳ καπεταίνι ὁ μέγαφα πασίας, ὃς γέγονεν ὕστερον καὶ βεζίρης. Et mox. εὑρέθη τῶν βενετίκων καπεταίνι ὁ λαρδαῖς. Zophronius in epiſtolâ. τιμιώτατε καὶ ὀρθοδοξώτατε κύρε μανουὴλ καπετάνε καὶ δηίτροπε. Invenitur etiam in Notis, quas ſub Senecæ ac Tullij Tyronis nomine imprudenter vulgârunt viri docti Comment. I. cap. III.

ΚΑΠΗΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Καπηλιατικὸν. Tributum, quod pro cauponâ ſuâ ſoluebant caupones. Mentio eius fit in Diplomate Andronici iunioris, quod exſtat apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. καὶ καστροκτισίας, καὶ ἐργοκτισίας, μαγειρίας, αὐτινάυλα, ἐξοπρασίας, κοσμιατικᾶ, καπηλιατικᾶ, μιωιαλικᾶ, &c.

ΚΑΠΙΚΛΑΡΙΟΣ.

Καπικλάριος. Cuſtos carceris. Martyrologium in Paſſione Glyceriæ. πρωΐας δὲ γενομθήσης προῆλθεν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐκέλευσεν ἀχθῆναι τὴν ἁγίαν γλυκερίαν. ἀνοίξας δὲ ὁ καπικλάριος εἶδεν αὐτὴν λυθεῖσαν. Et in Paſſione Acacij. ὁ καπι-

κλάριος ἐκπλαγεὶς ἐφ' οἷς ἐθεάζετο, πολλοῖς ἔτι φίλων αὐτῷ ἀπελθὼν ἐφανέρωσεν.

ΚΑΠΙΟΣ.

Κάπιος. Aliquis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγριος, γένος τι τῆς ἀγρίας ἐλαίας. γένος κάπριον τῆς ἀγριολιᾶς. Iterum. ἀγρόθερα, βολάνη τις. κάπριον χόρτον. Sæpissimè lilic occurrit. Scribebant autem etiam, κάποιος. Licet ibidem observare quam pluries.

ΚΑΠΙΣΤΡΙΟΝ.

Καπίστριον. *Capistrum.* Moschopulus. ἀπὸ τῆς φορβῆς, ἤγουν τοῦ κοινῶς καπιστρίου. Anonymus in Lexico. φορβειὰ, τὸ καπίστριον. Occurrit non semel apud Etymologici Auctorem, Hesychium, & Suidam.

ΚΑΠΙΤΑΝΕΥΕΙΝ.

Καπιτανεύειν. *Capitaneum agere.* Glossæ Græcobarbaræ. ἡγεῖται, καπιτανεύει. Iterum alibi. ἀνδρολογεῖ, στρατολογεῖ, καπιτανεύει.

ΚΑΠΙΤΑΤΙΩΝ.

Καπιτατίων. *Capitatio.* Iustinianus Novell. VIII. πρὸς φάσει ἀννόνων τε καὶ καπιταλιώνων.

ΚΑΠΙΤΕΥΕΙΝ.

Καπιτεύειν. *Capere.* Glossæ Basilic. ἐκαπιτεύσε. ἐκ ἀναλαμβάνει.

ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ.

Καπιτώλιον. *Capitulum.* Itali dicunt, *Capitolo:* Locus vbi congregantur monachi, & capitulares, vt vulgò loquuntur. Palladius De Monachis Ægyptijs in Oxyryncho. ἔγεμον δὲ καὶ τῆς πόλεως οἱ ναοὶ, καὶ τὰ καπιτώλια τῶν μοναχῶν, καὶ καθ' πᾶν μέρος τῆς πόλεως οἱ μοναχοὶ ᾠκουν. Haimo in Comment. ad Psalm. LXVIII. *In celebribus locis eorum, ut in templo, & synagogâ, & capitolio, non sit aliquis eorum qui inhabitet.* Alij dicunt, *Capitulum.* Irmbertus in epistola ad Abbatem Admontensem. *Sequenti die ipsius domini mei episcopi iussione capitulum canonicorum intravi.* Manasses Trecēsis episcopus in literis De donatione Vennæ. *Cum maximè eiusdem ecclesiæ capitulum, per quod ad tanti honoris gradum diuinâ providentiâ sublimati sumus,* &c. Nicolaus Clemanges De corrupto eccles. statu, cap. 11. *Sic fundata cœnobia, conventus instituti, extructa capitula atque collegia.*

ΚΑΠΑΛΟΝ.

Καπάλιον. *Capulum.* Capsa. Theca. Errant viri docti, qui putant esse scapulam. Mauricius lib. 1. cap. 1. ζάβας σὺν καπαλίοις τελείας μέχρι τῆς ἀσφαλείας. Capsæ autem, sive thecæ Zabarum sunt, quæ aliter ζαβαρεῖα dicebant, ut supra ostendimus. Apud eundē Mauricium lib. VI. cap. XV. τὰ σκαπάλια δὲ τῶν ζαβῶν ὄπισθεν καθ' ἕκαστον τῶν ὡμοπλάτων φέρειν. Iterum lib. X. τὰς μὴ ἔχοντας ζάβας τὰ σκαπάλια τῶν ζαβῶν φέρειν. Corrige vtrobique, τὰ καπάλια. Posses etiam finem interpretari. Præeunt huc Glossæ veteres, in quibus invenio. *Caplum, funis.* Et Isidorus, lib. XX. cap. XVI. *Capulum, funis, à capiendo, quod eo indomita iumenta capiantur.* Papias. *Caplum funis, à capiendo dictum.* Sed in citatis Mauricij locis omninò pro capulo sive theca loricæ accipi oportet.

ΚΑΠΝΙΚΟΝ.

Καπνικὸν. Tributū fumarium, quod pro

profumariorum numero pendebant. Cedrenus. τὸ εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον εἰσαγόμενον δημόσιον τέλος, ὁ καπνικὸν καλεῖν εἰώθασιν. In Constitut. Man. Comneni. ἀλλ' ἐδὲ δικαιώματα ἐπὶ τούτοις αὐαζηλεῖν, ἃ καπνικὸν ἀναλαμβάνεσθαι. Immunes ab illo erant Ecclesiastici, donec Nicephorus Logotheta Generalis tandem etiam ab illis exegit. Zonaras Annal. III. in vitâ eius. τοῦτο καὶ ἡ τῶ καπνικῶ ἐξαίτησις ἐννόημα κάκιστον, ἐπαχθὲν τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ θεοσεβῶν γηροκομείων τε καὶ μοναστηρίων παροίκοις. Abolevit Ioannes Tzimisces deletis Bulgaris. Cedrenus. ἀφῆκε δὲ καὶ τοῖς ἐπιφόροις πᾶσι τὸ λεγόμενον καπνικόν. Sed iterum imposuerunt successores ejus, donec absolvit rursus Manuel Comnenus. Huius ista verba sunt in Constitut. ἢ κ ἐξέσαι ἔν ὅτε αἰσχρᾷ, ἢ παρὰ δημόσιον ὀφειλήτην ζεκρέτε, ἢ ἐξιζώσῃ, ἢ ἐνεργοῦντι, ἢ ἑτέρῳ τινὶ παρὰ τὸ δημόσιον, τὰ τῶν μοναστηρίων ἀκίνητα αἰσχρᾶφειν, ἢ καπνολογεῖν. Et de hâc ipsâ re loquitur Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. ἢ κ ἐξέσαι πράκτορι, ἢ αἰσχρᾶφεῖ οἱῳδήτινι, ἢ καπνικὸν, ἢ μετοχλίκιον, ἢ ἕτερόν τι αἰσχρᾶφικὸν ἢ πρακτορικὸν φορολόγημα. ἀπὸ τῶν ἐπωκειμένων ταῖς δηλωθείσαις μοναῖς ἀκινήτων αἰναλαμβάνεσθαι.

ΚΑΠΝΟΔΟΧΟ.

Καπνοδόχο. Fumarium. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΚΑΠΟΙΟΣ.

Κάποιος. Aliquis. Vide κάτις.

ΚΑΠΟΥΤΖΙΟΝ. ΚΑΠΟΥΤΖΙΚΑΡΙΟΣ.

Καπούτζιον. *Caputium.* Ex Italico, *Capuccio.* Codinus. ἐρχόμενοι δὲ καθ' ἡμέραν εἰς προσκύνησιν αὐτῦ, ἀφαιρῦντες τὰ ἑαυτῶν καπούτζια γονατίζουσι δεύτερον. Iterum. εἰς τὸ ἐξῆς δὲ ὅταν ἔρχονται, τὰ μὲν καπούτζια μόνον αὐτῶν ἐκβάλλουσιν, ἃ γονατίζουσι δὲ. Ita rectè vtrobique corrigit V. Cl. Franciscus Iunius, præeuntibus ad emendationem Niceta, alijsque recentioribus Græcis scriptoribus. Liber Cærimon. I. cap. VI. *Depositis croceis, & parvis caputijs, cappas suas reassumunt.* Sigebertus in Chronico. *Reijcientes à se quicquid regulæ refragabatur, foricos videlicet, & pelliceas, estamina, caputia quoque, & femoralia, pectinia, & coopertoria.* Hinc καπουτζικάριος fortasse, morbi genus, qui ἐφιάλτης veteribus Græcis, quod caput infestet. Suidas. ἡ εἰς τὸν κεφαλὴν αὐατρέχουσα αὐαθυμίασις ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρ' ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται. ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς καπουτζικάριος. Editur hodiè, βαβουτζικάριος.

ΚΑΠΠΑ. ΚΑΠΠΑΤΟΣ.

Κάππα. *Cappa.* Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop. νὰ τὸν ἐνδύσουν κάππαν, νὰ κρατῇ βροχὴν, καὶ κρυάδαν. Honorius in Sermone de S. Martino. *Huius cappa Francorum regibus ad bella eumibus pro signo anteferebatur, & per eam hostibus victis victoriâ potiebantur: vnde & custodes illius cappæ vsque hodiè Cappellani appellantur.* Odo in Stat. Synod. cap. v. *Nisi in superlicio aut cappa clausa.* Galo Constitut. III. *Ne sacerdotes de cætero cappis manicatis vtantur.* Hinc κάππατος. *Cappatus.* Cappa indutus. Rhuzanus loco citato. καὶ κρατεῖ πολλὰ καπίδια,

καὶ ἀνεμώδη οἱ καππάδοκες, καὶ τινάζειν τὰ καρήδια.

ΚΑΠΠΑΡΟΡΙΖΟΝ.

Καππαρόριζον. Radix cappareos. Orneosophion. ἢ καππαρόριζον τρίψας ὅλος μελὰ κρέας.

ΚΑΠΠΑΣΙΟΝ.

Καππάζιον. Vide καππάζιον.

ΚΑΠΡΙΟΛΟΣ.

Καπρίολος. *Capreolus.* Fulcrum tecti. Glossæ Græcolatinæ. καπρίολος. τὸ ἔρεισμα τῆς στέγης. *Furcilla.*

ΚΑΠΩΝ.

Κάπων. *Capo.* Glossæ Græcolatinæ. κάπων, *Gallus Castratus.* Qui locus bifariam legi potest: & sine interpunctione, ut significetur avis; & cum ea, nempe. *Gallus. Castratus.* Nam, ut nos in nostro idiotismo, ita quoq; medio illo ævo *Caponem* pro eunucho & castrato dicebant. Luitprandus, qui vixit ante annos amplius DC. in legatione sua ad Nicephorum Phocam, vbi in episcopos Græcos invehitur. *Ipsi vendunt, ipsi emunt, ostia ipsi claudunt, ipsi aperiunt; ipsi dapiferi, ipsi agasones, ipsi capones; sed hic caupones volui scribere; verùm res ipsa, quæ vera est, veritatem etiam nolentem compulit scribere: dicimus enim quia capones sunt, id est eunuchi, quod canonicum non est.*

ΚΑΡΑΒΙΟΝ.

Καράβιον, sive κάραβος. *Carabus.* Navigij genus. Etymologici Auctor. ἄκατος, τὸ μικρὸν πλοιάριον, παρὰ τὸ ἄγω. ἐξ οὗ τὸ ὑπωκορισικὸν ἀκάτιον, ὅ τινες μὲν ἐπακτρίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα, τινὲς δὲ κάραβον ὀνομάζουσι. Vide eundem in κάραβος. Basilic. Eclog. LIII. ἐὰν δέ τις κλέψῃ σκεύη πλοίου, ἤ τι τῶν ἐν τῷ πλοίῳ χρηματιζόντων, τριήρεσι ἀχοίνων τε καὶ καναβίνων, ἢ ἀρμῶν, ἢ σιφθερῶν, ἢ καραβίων, ἢ λεμβῶν, δίπλα ἀναδιδότω ὁ τὰ σῦλα ποιήσας. Suidas. ἐφόλκια, καράβια μικρὰ, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν πλοίων, ἢ τῶν μεγάλων πλοίων.

ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ.

Καραβοκύρης. Nauclerus. Navis dominus. Nauta. Stamatius in epist. στέλνω τοι ἀφεντίαν διὰ τοῦ ὥραν σιωξύλα τζεκήα πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβοκύρη.

ΚΑΡΑΓΟΣ.

Καραγὸς. *Carrago.* Leo in Tacticis. καραγὸς λέγεται ὁ διὰ τῶν ἀμαξῶν, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν γινόμενος περιορισμὸς εἰς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ.

ΚΑΡΑΚΑΛΛΙΟΝ. ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΝ.

Καρακάλλιον, sive καράκαλλον. *Caracalla.* Cuculla. Glossæ Græcolatinæ. καρακάλλιον. *Cuculla.* Palladius Histor. Laus. in vita Melaniæ. ἄνδρα παλαιὸν καρακάλλιον λαμβάνειν καὶ ἐπὶ ἔργον εἰσέρχεσθαι τοῖς τοὺς χεῖρας. Martyrologium in Passione Christophori. ἐκέλευσε γενέσθαι χαλκῆν καράκαλλον, καὶ πυρώσας ἐνέδυσεν αὐτόν. Papias. *Caracalla, cappa.* Beda Hist. Angl. lib. 1. cap. VII. *Se caracallâ, quâ vestiebatur, indutus, militibus exhibuit.* Corrigendus autem est Eucherius De Vest. *Ephod, vestis sacerdotalis; quæ superindumentum, vel humerale appellatur: est autem velut in caracallæ modum, sed sine cucullo.* Editur perperàm. *in caracellæ.* Recentiores κάρ-

καρκαλον, & καρκάλιον dicebant. Anonym. De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ τὸ καρκάλιν τὸ λαμπρὸν τὸ μεμαρμαρωμένον,
ὅπερ ἐντὸς ἐυρέθημεν τῦ δράκοντος τοῖς οἴκοις.

ΚΑΡΒΑΝΙΟΝ.

Καρβάνιον. *Carruanum* Constantinus De Administr. Imp. καὶ ἐπεὶ πολλαί εἰσιν ὁδοὶ αἱ εἰσάγουσαι εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσιουπόλεως, ἃ δύνανται ἀπὸ τῦ κάστρου βλέπειν τὰ εἰσερχόμενα καρβάνια εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσιουπόλεως. δύνανται δὲ εἰσέρχεσθαι καρβάνια ἐν Θεοδοσιουπόλει τῇ κυκτὶ ἐκείνων μηδὲν νοούντων. Est autem nihil aliud quam Turcicum, *Carruana*. Significatque hæc dictio multitudinem mercatorum, aliorumq; peregrinantium, qui simul iter instituunt, vt tanto tutius commeent. Hinc εἰσβολὼ interpretantur Glossæ Latinogræcæ. *Carruanum*. εἰσβολὴ. Mendosissimum est, quod hodiè editur. *Carruonum*. εἰσβόλη.

ΚΑΡΒΑΤΙΩΝΕΣ.

Καρβατίωνες. Nescio divinare quid fuerint. Rigaltius in suo Glossario è Philone producit, sed valde breviter. Quod si locum nobis totum dedisset, fortasse intellexissemus.

ΚΑΡΒΟΥΝΟΝ. ΚΑΡΒΩΝ. ΚΑΡΒΩΝΙΟΝ. ΚΑΡΒΩΝΑΡΕΙΟΝ.

Κάρβουνον, sive κάρβων. *Carbo*. Basilic. Eclog. XLIV. καὶ τὰ ὄσπρια, καὶ ὁ σῖτος, καὶ ἡ κριθὴ, καὶ τὰ ξύλα, καὶ οἱ κάρβωνες. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμαυρὸν πῦρ, ὁ χνὲς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων. μαύρη φωλία, τὸ χνῦδι, καὶ τὸ ὑψηλότατον τῦ καρβούνου. Iterũ ἀλάδη, ἄνθρακες, κάρβουνα. Corona pretiosa. κάρβουνα. *Prunæ*. ἄνθρακες. Demetrius Pepagomenus lib. De Podagrâ, cap. XLI. καὶ καλῶς ταῦτα σκεπάζας δπίθες εἰς ἀπόμβρια κάρβουνα. Et καρβώνιον. Scintilla. Etymologici Auctor. σημαίνει δὲ τὰ καρβώνια, ἤγουν τὰς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένας. Item. καρβωναρεῖον. *Carbonarium*. Officina carbonaria. Chronicon Constantinop. τὰ καρβωναρεῖα ἔκτισεν ἱλαρίων ὁ πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις τῦ λεωμακέλλ.

ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΖΕΙΝ.

Καρβουνιάζειν. Carbonis instar nigrum reddere. Glossæ Græcobarbaræ. κεκαπνισμένον. καρβουνιασμένον. μαυρισμένον.

ΚΑΡΓΑΡΤΙΑ.

Καργάρτια. Vela. Oppiani Scholiastes Halieut. I. ἱσία, τὰ καργάρτια. Nisi legendum. τὰ καλάρτια.

ΚΑΡΔΑΡΑ.

Καρδάρα. Solium. Apud Crusium in Turcogræciâ.

ΚΑΡΔΗΝΑΡΙΟΣ. ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ.

Καρδηνάριος, sive καρδινάλιος. *Cardinalis*. Indifferenter enim scribitur. Nicetas in Balduino Flandro. ὑπὸ τῶν καλλόμενων πρός τε καρδηναρίας μαρτίνας, καὶ θωμᾶ τῦ προσεχῶς ἀφιγμένου ἐν Γενεσίᾳ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Sic apud Hincmarum epist. VII. cap. XXII. *Diaconus Cardinarius constructus vrbis Romæ nisi in viginti sex non condemnabitur*. Chronicon Constantinop. ὁ μόνον δὲ ὁ πάπας, ἀλλὰ καὶ οἱ καρδινάλιοι, καὶ ἄλλοι ἐπεθύμουν τὴν ἕνωσιν καλορθωθῆναι. Bessarion in epistolâ. νὰ γονατίζουν τὰς ὑπερέχοντας, καὶ πάπα,

καὶ καρδιναλέας, καὶ τὰς ἄλλας αὐθεντίας. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. ὁ θεοσεβέστατος βησαρίων ὁ νικαίας, καρδιναλίς θεσσαλονίκης, καὶ ταύτας ἐξ ἀπελλίας αὐασώζας τοῖς βελομένοις μετέδωκεν. Nonnulli etiam καλδιναέας dicebant, corruptâ λ & ρ commutandi cõsuetudine. Itaque exstat Dissertatio, quam vnà cum Nilo vulgarunt viri docti, cuius hæc inscriptio. ἀρχὴ διαλέξεως τινὸς χαικὸς καὶ καλδιναερίων τινῶν ἀπὸ πρεσβυτέρας ῥώμης. Corrige Balsamonem ad Nomocan. Photij. Tit. VIII. cap. I. ἔδρα δὲ τῷ κεφαλῷ αὐτὸς ὡς καλδιναερίς πατριαρχικὸς σκέπεσθαι μετὰ τῆς χρυσῆς τιάρας, ἥτις ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Perperam est in MSto. ὡς καδδιναερίς. Sed quando horum prima institutio, aut à quo? ut per occasionem dicam. Non facilè dixerim. Certè mẽtionem eorum non invenio, quæ sit antiquior mille circiter annis, in quod tempus incidit põtificatus Gregori Magni. Vniversitas Pragensis in epistolâ ad Oxonienſem. *Perlectis multis Chronicis, & Historijs authenticis, nihil invenio de Cardinalibus vsq; ad tempus Gregorij Magni; quo tempore episcopi indifferenter Cardinales faciebant, & papa Cardinales in episcopos promovebat.* Et ecce initio eorum creandorum potestas erat penes episcopos, mox legerunt eos Pontifices ex episcopis, presbyteris, diaconis, & subdiaconis, quibus tanquam rerum ecclesiasticarum consiliarijs vtebantur. Neque licitum nisi ex his legere Pontifices, quod in Romano Concilio decretum est, sub Stephano IV. anno DCCLXIX. Anastasius in ejus Stephani vitâ. *Prolata est sententia ab eodem sacerdotali concilio sub anathematis interdicto, ne vllus vnquam præsumat laïcorum, neque ex alio ordine, nisi per distinctos gradus ascendens, Diaconus aut Presbyter Cardinalis factus fuerit, ad sacrum Pontificatus honorem posse promoveri.* Dignitas ijs par regiæ, excepto titulo: non enim *Serenissimi*, ut illi, sed *Reverendissimi Illustrissimique* dicuntur, & scribuntur. In confirmatione autem Imperatoris, quæ fit à Pontifice, ante confirmatum eum priori loco sedebat primus episcopus Cardinalis: & ante regem, si quis adesset, Cardinalis presbyter. Pontificale Romanum. *Notandum quod Cæsar, antequam coronetur imperiali diademate, sedet post primum episcopum Cardinalem; & si quis rex adest, sedet tunc post primum presbyterum Cardinalem.* Et in hanc rem invehitur Nicolaus Clemanges De corr. eccles. statu, cap. X. A cinitio sanè duodecim tantum fuisse videntur, ad numerum scilicet Apostolorum. Sigebertus in Chronico anni MLXXXV. *Gregorius nunc in extremis positus ad se vocavit vnum de duodecim Cardinalibus, quem multum diligebat præ cæteris.* Primitus efferendorum mortuorum cura illis demandata fuit. Nicolaus Clemanges loco citato. *Quibus* (Cardinalibus) *id olim erat negotij, vt efferendis mortuis sepulturæque mandandis, inservirent.* Honestandi ordinis causſa rubro eos galero insignivit Innocentius IV. anno circiter CIↃ. CCL. Auctor est Platina, lib. de vitis Pontificum.

ΚΑΡΔΙΣΙΜΟΣ.

Καρδίσιμος. Animosus. Iracundus. Gloſſæ Græcobarbaræ. θυμοτιάελδες, ἢ καρδίσιμοι.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ.

Καρδίτζα. Cor. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀπὸ τὸν καρδίτζα μου ζφάξε μὲ τὸ χρυσὸ ζαΐρα.

ΚΑΡΕΛΛΑΡΕΙΝ.

Καρελλάρειν. Ex Italico. *Querelarſi. Queri.* Querelam inſtituere. Accuſare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγωγεὺς. ὁ δίωκων. ὁ ἐνάγων τὸν δίκην. ὅπου καρελλάρει. ὅπου ἐγκαλεῖ.

ΚΑΡΙΔΙ.

Καρίδι. Corona pretioſa. καρίδι. Nux. κάρυον.

ΚΑΡΙΠΙΔΕΣ.

Καρίπιδες. Advenæ. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. v. μετὰ δὲ τούτους καρίπιδες, οἱ ἐπήλυδες καλούμενοι, ἀπό τε ἀσίας, καὶ αἰγύπτου. Iterum occurrit in fine lib. VIII.

ΚΑΡΚΑΛΙΟΝ.

Καρκάλιον. Vide καράκαλλον.

ΚΑΡΝΑΒΑΔΙΟΝ.

Καρναβάδιν, ſive καρναβάδιον. Cuminum Aethiopicum. Simeon Sethi De Facultat. Cib. καρναβάδιν. θερμὸν ἐστὶ καὶ ξηρὸν κατὰ τὸ τέλειον ἀποφατικόν. Florentinus Geoponic. lib. IX. τινὲς δὲ καὶ μαράθου σπέρμα, καὶ καρναβάδιν, καὶ ζελινοσπέρμου, καὶ ἀνήθου μιγνύουσι. Exſtat etiam apud Myrepſum De Antidotis, cap. I.

ΚΑΡΟΙΟΝ.

Κάροιον. Viride putamen iuglandis. Moſchopulus. περοίαξ ἀρσενικῶς, καὶ κλίνεται περοίακος. τὸ κοινῶς κάροιον. Gloſſæ Latinogræcæ. *Gulliocæ.* κάροιαι μακεδονικῶς λεκιλλίω. Ita rectè emendant viri docti, pro, *Gutilliocæ.* Sed κάροιαι ſollicitare non debebant. Iterum ibidem. *Gulluca.* καροιοτομία. Nihil eſt mutandum.

ΚΑΡΟΥΚΑ. ΚΑΡΟΧΑ. ΚΑΡΟΥΧΙΟΝ. ΚΑΡΟΥΧΑΡΙΟΣ.

Καρούκα. *Carruca.* Theophilus De Rer. Diviſ. εἶχες σὺ καρούκαν, δι' ἧς ἐδούλευμεν ἐγὼ τὴν ὁδὸν διαυῦσαι. Et mox. ἀπεθέμην ἐν τῇ καρούκᾳ τὰ ἐμὰ πράγματα, ζωύβη τινὰ τῶν πραγμάτων σκεπεσῶν τῆς καρούκας αὐτῆς. Et per χ quoque ſcribebant, καρόχα. Heſychius. ἅρμα, ὄχημα, καρόχα, διφρος. Iterum alibi. ῥησίων, καρόχων, ῥαιδίων. Suidas in Etymologico. ἅρμα σημαίνει παρ' Ἕλλησι τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν. ὡσαὶ δὲ ῥωμαίοις τὴν καρόχαν. Chronicon Conſtantinop. ἐκεῖ ἂν ἵσατο ἡ σφήλη τῆς φόρας, ἕως εἰς καρόχαν ἐβάστηκαν ἀπὸ φιλαδελφίας. Item καρόχιον dicebant. Gloſſæ Græcolatinæ. καρόχιον. *Rheda.* Suidas. σκιαδείων, καροχίων. Detortum ex Latino. *Carrocium.* Godefridus Monachus in Annal. *Armatorum autem ſe circiter quinque millia circa carrocium coadunant; qui omnes noctu metu Imperatoris fugiunt, carrocio & multis curribus derelictis.* Et in curru Frederici Imperatoris, quem ei Parmenſes direptâ Victoriâ ripuerunt, ablatum anteà Cremonenſibus, inſcriptum fuit geminum hoc carmen.

Carrocij flet damna ſui miſeranda Cremona,

Imperij Friderice tui fugis abſq; coronâ.

Hinc καρεχάελ@. *Carrucarius.* Gloſſæ Græcolatinæ. καρεχάελ@. *Mulociſiarius. Carrucharius.*

ΚΑΡΟΥΛΗ.

Καρέλη. Tolleno. Occurrit apud Cruſium in Turcogræcia.

ΚΑΡΠΕΝΤΟΝ.

Κάρπενλον. *Carpentum.* Dion. καὶ τῇ μεσαλίνῃ τὴν πρεσβρίαν ἣν καὶ ἡ λιβία ἐχήκει, καὶ τῷ καρπένλῳ χρῆσθ ἔδοσαν. Iterum καὶ μάλισα ὅτι καὶ τιμὰς ἄλλας τε καὶ τῷ καρπένλῳ ἐν ταῖς πανηγύρεσι χρῆσθαι πρῶτος τῆς βελῆς ἔλαβεν.

ΚΑΡΠΕΤΙΑ.

Καρπετιὰ. Veſtis ſtragula. Italicum, *Coperta.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον. ῥῆχλω. ἀπενίκλω. ἢ καρπετιὰ. ἢ σκλαβίνα. Iterum mox. μικρῶν ἀπεκιῶν, ἢ καρπετιῶν.

ΚΑΡΠΟΧΕΙΡΟΝ.

Καρπόχειρον. Palma manus. Codinus. ὁμοίως καὶ οἱ βάεγκοι, καὶ ἴσανται καὶ ἔτοι ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ πλησίον τῶν τῆς πρωϊνύψεως κιονίων, φέροντας τὰς πέλεκας αὐλῶν ἐπὶ τῶν καρποχείρων αὐλῶν.

ΚΑΡΡΕΡΑ.

Καρρέρα. Ex idiomate Hiſpanico. *Carrera.* Curſus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλιπλὸν, δρόμον, καρρέραν, τρέξιμον, ἢ κυλίσραν.

ΚΑΡΡΕΤΤΑ.

Καρρέτα. Carrum. Ex Italico, *Carretta.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀξῆες, ξύλον τῦ ἁρματίς, ἢ τῆς καρρέτας, ἢ τῦ ἁμαξίς. Iterum alibi. ἄθρας, ἅρμα, ἁμαξα, ἁμάξιν, καρρέτα.

ΚΑΡΡΟΝ.

Κάρρον. *Carrum.* Gloſſæ Græcolatinæ. κάρρον. *Rheda.* Item Latinogræcæ. *Couinus.* κάρριον καθεδρῶλον,

ΚΑΡΣΑΜΑΤΙΟΝ.

Καρσαμάτιον. Eunuchus. Spado. Luitprandus. *Obtuli mancipia quatuor carſamatia Imperatori nominatis omnibus gratioſiora. Carſamatium autem Graci vocant amputatis virilibus & virgâ eunuchum.*

ΚΑΡΤΑΛΑΜΙΟΝ.

Καρταλάμιον. Gloſſæ Græcolatinæ. καρταλάμιον. *Cartalamia.*

ΚΑΡΤΖΑ.

Καρτζὰ. Pecuniæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ φυλαγμάτα πράγματα, τὰ ἀποθεμμένα σάμπα, ἢ καρτζὰ, ἢ καὶ ἄλλα χρήματα τῶν χερῶν. Iterum alibi. χρήματα, ἢ σάμπα, ἢ τορνέσια, ἢ καρτζὰ. Ἐπιλαμβάνεσι τὰ σάμπα, ἢ καρτζὰ, ἢ σελλιὰ, ἤγεν χρήματα. In Gloſſarum Arabicolatinarum Excerptis legitur, *Cartica*; ſine interpretatione. Fortaſſe hoc ipſum eſt. Nihil tamen decerno; nam ecce in Græcolatinis invenio. *Carticula.* δελτίον.

ΚΑΡΦΕΛΙΟΝ.

Καρφέλιον. Panis cibarius. Exſtat in Turcogræcia Cruſij.

ΚΑΡΦΗ.

Καρφὴ. Corona pretioſa. καρφὴ. *Clauus.* ἦλ@.

ΚΑΡ-

ΚΑΡΦΩΜΑ.

Κάρφωμα. Pegma. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐτίπηγμα. ἐναντίον καὶ καζάδικον κάρφωμα.

ΚΑΣΑ.

Κάζα. *Caſa.* Domus. Heſychius. κάζα, οἰκία, καλύβη, οἴκησις παρὰ ῥωμαίοις. Athenæus in Mechanicis. ἔχει δὲ καὶ παραδείγματα ἐξ ἑκατέρας μέρας ὑπὸ διαφόρους κάζας παραπλήσια.

ΚΑΣΑΜΑΤΟΝ.

Καζαμάτον. Italicũ, *Caſamatta.* Phortius περὶ στρατ. παραγμάτ. lib. 1.

μετὰ καζαμάτων δύο,
καὶ ἔχουσι τὸ πλευρόν.

Et mox iterum.

μετὰ καζαμάτων δύο,
μὲ καντζεροκληδίω.

ΚΑΣΕΛΛΑ. ΚΑΣΕΛΟΠΟΥΛΑ.

Καστέλα. *Capſella.* Arcula. Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

τὸ λοιπὸν εἰζακῆζαν τε, καὶ πίαναν τὴν καστέλα,
καὶ μέζα τὴν ἐβάλαζιν τὴν ἀκριβὴ κοπέλα.

Nicanor in epiſtolâ ad Zygomalam. καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν θέλομαι ἀποστείλλειν καὶ τὴν καστέλαν. Et καζελοπέλα, diminutivè. Ibidem. νῦν δὲ γνώριζον, ὅπως ἡ καστελοπέλα, ἵνα ἔρχαψας ἡμῖν, γίνεται.

ΚΑΣΙΔΑ.

Καστίδα. *Caſſis.* Conſtantinus in Tacticis. ἐχέτω δὲ ὁ πεζὸς καὶ καστίδαν ἔχειζαν ἄνω εἰς τὴν κορυφὴν καὶ τετράφιον μικρόν.

ΚΑΣΚΙΟΝ.

Κασκίον. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ἡ μὴ φέρων τὴν λύπην τε κυνὸς ὁ ἀμπελας, λαβὼν κασκίον ἀπῆλθεν εἰς τὸ κυρέσαι μετὰ εἰρήνης. καὶ οἱ ἄραβες ἔχαιρον τὴν εἰρήνην ὡς μέγα τι πρᾶγμα. Καὶ ἰδόντες οἱ πορασιῶται αὐτὸν ἐρχόμενον μετὰ τὸ κασκίον, καὶ δόντα αὐτοῖς τὴν εἰρήνην, ἀπεμερίμνησαν αὐτὸν, ὅτι ἴσως ἔκ ἐθυμήθη τι κακόν. An eſt Italorum *Caſcio*, id eſt, *Caſeus*? Videndum. Non puto tamen.

ΚΑΣΣΙΣ. ΚΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Κάσις, ſive κάασις. *Caſſis.* Iuſtinianus Novell. LXXXV. περὶ τούτοις δὲ καὶ ἀσπίδας, ἤτοι σκυτάρια, καὶ περικεφαλαίας, ἤτοι κάσιδας. Chryſoſtomus in Orat. De Circo. λάβε καὶ τὴν κασίδα τὸ ζωηρόν, καὶ τὸ φραγγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Heſychius. περικεφαλαία, ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα, περιθέλικον μέρος τι νεως, ἢ κάσσις. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. ζωὸν δὲ τῷ μηδὲν αἰνύειν καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλετο κάζιν. Quem locum non rectè reddit interpres. Item κασίδιον & κασιδίδιον dicebant. Laonicus Cretenſis ad Batrachom. κόρυς, τὸ κασίδιον. Mauricius Strateg. 11. κασίδια ἔχοντα τυφία μικρὰ. Iulius Aphricanus. καὶ ῥάπαι περὶ ὑπολώρικα, καὶ καμελαύκια παχέα, εἰ δεήσει, αὐτὶ κασιδίδι. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΚΑΣΟΣ. ΚΑΣΣΟΝ.

ΚΑΣΣΟΣ.

Κάζος, κάσσον, & κάσσος. *Caſſus.* Gloſſæ Baſilicorum. κάζον, μοῖρα νόμισμος, μέρος τέταρτον, κέρδος. Iterum. κάζος, μέρος, ἢ ζυμφορά. Apud Iureconſultos Græcos occurrit non ſemel. In Conſtitut. 11. Leonis Conſtantini. καὶ

τέταρτον μέρος. τοιαύτης θεοικὸς ἐκ τῶν ἐγκαλαφθέντων τῷ ἀνδρὸς αὐλῆς παντοίων θεαγμάτων ἐπ' ὀνόματι κάστρα εἰς κέρδος οἰκεῖον λαμβάνειν αὐλῶ, Iustinianus Novell. LIII. διὰ τοῦτο τοίνυν θεατίζομεν τὰς ἐκ τῶν καλαμῶν κάστρα τρεφείας μὴ παντὶ θεοχείρως ἐπανοικεῖν. Glossæ Latinograecæ. *Casibus.* ϑέματι. κανόζι. Scribo, κάζισι. Desumpta vox erit ex poëmate aliquo novitio. Restituendus item per occasionem Suidas est. τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. ταύτῃ ἐφεῦρε παλαμήδης εἰς συναγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν τρεφῶν σοφίαν θεολλῆ. τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήϊνος κόσμος. δώδεκα δὲ κάζοι, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. Malè in hodie editis libris exulat hæc vox, legiturque: δώδεκα δὲ, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. Fundus meæ correctionis est Cedrenus. ἔτος ἐστὶ παλαμήδης ὁ κατὰ τὴν ταῦλαν εὑρὼν θεὸς μετεωρισμὸν τῶν τρατῶν, καὶ τὴν ἐν αὐλῇ ζωθεσίαν ζωὴν φιλοσοφίαν θεολλὴ καταζήσας. ὥρισε γὰρ εἶναι τὴν ταῦλαν τὸν γήϊνον κόσμον, τὰς δὲ δώδεκα κάζας τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν. Isaacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri. ὁ δὲ (παλαμήδης) πρῶτος τὸ ταυλίζειν, ἤτοι κυβεύειν ἐξεύρηται. ἐκ γῆς τὴν κινήσεως τῶν ἐν ἀέρι ἐπὶ πλανήταις τὴν καθ' μοιρικὴν τύχην ὡς φασιν. ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς ἀνθρώποις καὶ λύπας ἀφίζαλο τὴν ταῦλαν, ἤτοι τὸν πίνακα τῆς παιγνίας, τὸν γήϊνον κόσμον. τὰς δὲ δώδεκα κάστρας, ἤτοι τὰ χαρακώματα τότε, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν.

ΚΑΣΤΑΝΑΤΟΣ.

Καστανᾶτος. Colorem habens castaneæ. Glossæ Græcobarbaræ. μέλανα οἶνον. κρασὶν μαῦρον, ἤγουν καστανᾶτον.

ΚΑΣΤΕΙΑ.

Καστεία. *Castus.* Vsurpatione antiquissimorum, qui *in casto Cereris* esse dicebãt matronas eius Deæ sacris operantes. Marinus in vitâ Procli. τὰς δὲ μητρωακὰς θεὰς ῥωμαίοις, ἢ καὶ θεότερον θεὰς φρυζὶ παρθενείας καστείας ἑκάστης μητρὸς ἤγνευε. Hodie editur, παρθενείας ἁγισείας. Glossema scilicet appositum à docto aliquo lectore, pro verâ lectione. Sed nos insignem locum in integrum restituimus auspicijs Suidæ, qui auctorem, ut solet, dissimulans, totum transscripsit in μετρωακὴν. Illic videbis. Festus. *Cum propiore quis cognatione, quã is qui lugetur, natus est; cùm in casto Cereris est.* Arnobius noster lib. v. *Quid temperatus ab alimonio panis, cui rei dedistis nomen castus, nonne illius temporis imitatio est, quo se numen Cereris ab fruge violentiâ mœroris abstinuit?*

ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΙΚΙΟΝ.

Καστελλανίκιον. *Castellania.* Præfectura castelli. Anonymus De bello sacro.

μὲ ὅλης τὴν περιοχῆς τῶν καστελλανικίων.

Iterum.

ὁ ζαΐτως τὸ καστελλανίκιον αὐτὸ τῆς καλαμάτας.

ΚΑΣΤΕΛΗ.

Καστέλη. Corona pretiosa. καστέλη. *Oppidum.* ἄστυ.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΙ. ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ. ΚΑΣΤΕΛΛΙΑΝΟΙ.

Κάστελλοι, & καστέλλια. *Castella.* Procopius De Ædific. Iustiniani, lib. II. πυργοκάστελλον αὐτῶν ἕκαστον εἶναι ἐκελεύσε πεποίηκεν. καστέλλας γὰρ τὰ φρούρια τῇ ῥωμαίων καλοῦσι φωνῇ. Epiphanius cõtra Manichæos. ἀπὸ καστέλλας ἀσφαλίων ἕως καλαμῶν. Nicetas in Ioanne Comneno. μεγίστη δ' ἐστὶν αὕτη ἡ πόλις ἔχουσα

καὶ ὑποκείμενα καστέλλια αὐλῆς. Theodorus Anagnosta Eclog. I. τὸν μὲν μαρκιανὸν χρόνον ὑπὸ ἀκακίᾳ πρεσβυτέρᾳ παρεσκεύαζον, εἰς τὸ παπυρίᾳ καστέλλιον ἐξέπεμψαν. At cum Hesychius scribit. κάστελλον, ὄνομα τόπου ἄνω καὶ κάτω φέρον καὶ μεμιζόν τὸ ὕδωρ: loquitur de ijs, quæ veteres *Dividicula* appellasse discimus ex Festo, quorumque multa mentio in Iure. Sic Ioannes Curopalates in Constantino. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς τε τῶν ὑδάτων ὄγκως ἐπεποιήτο τῆς τὸ ὕδωρ τῇ πόλει εἰσάγουσας, καὶ τῆς δεχομένης τοῦτο καστέλλης. Hinc καστελλιανοὶ. *Castelliani*. Milites castellis impositi. Extatq; Basilic. Eclog. LVII. Titulus περὶ στρατιωτῶν λιμηταίων καὶ καστελλιανῶν. Nicetas in Manuele Comneno, lib. II. ἐπῆγε δὲ πρὸς τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἔργον ὁ καστελλιανὸς Θεόδωρος, ὁ ἄρχων τῆς φυλάξεως.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΥΝ.

Καστελλεῖν. *Castellare*. Castellis exstructis locum aliquem munire. Chronicon Constantinop. τὸ καστέλλιον τιβέριος ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς, διὰ τὸ μὴ ναῦσαι τὸν σόλον καταγάνειν τὸν ἄρχοντα βλαχερίας. ἐκεῖσε γὰρ τὰ πλοῖα ἤγαγε καστελλώσας καὶ ὀχυρώσας αὐτό. Ita corrigo. In MSto. exemplari perperam erat. καὶ στελλώσας καὶ ὀχυρώσας.

ΚΑΣΤΕΛΛΩΜΑ.

Καστέλλωμα. *Castellamentum*. Pars navis, ubi clypeos suspendebant milites. Basilius in Naumachicis. ἐκεῖσε τε καὶ τὸ καστέλλωμα γίνεται, ἔνθα τὰς ἀσπίδας οἱ στρατιῶται κρεμῶσι.

ΚΑΣΤΡΑ.

Κάστρα. *Castra*. In Constitut. quâdam Man. Comneni. κἂν κάστρα ἔν τισι τούτων ᾠκοδομήθησαν. Iustinianus Novell. CXXVIII. καὶ τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὄντας ἄρχοντας πολιτικάς τε καὶ στρατιωτικὰς ἐν ταῖς πόλεσιν, ἤτοι κάστροις. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. εἴ τινα τὰ κάστρα περιποιήσεως δέοιτο. Constantinus Them. Orient. X. κάστρον ἐστὶν ὀχυρώτατον, καὶ κρημνώδες. Vbique obvium est.

ΚΑΣΤΡΕΣΙΟΝ.

Καστρέσιον, sive, καστείσιον. *Castrense*. Harmenopulus lib. III. Tit. III. ὑποξύσιον ἐκ τῶν καστρησίων πωλῶν ἐνέχεται ὡς αὐτεξούσιον. Absyrtus Hippiatric. lib. II. cap. CXXIX. δίδυμον ἡμιμόδιον καστείσιον ἑπτέρας, καὶ ἡμιμόδιον ἕωθεν, ἵνα καθ' ἡμέραν μόδιον καστείσιον ἐσθίῃ τὸ κτῆνος.

ΚΑΣΤΡΕΥΕΙΝ.

Καστρεύειν. Anonymus auctor apud Suidam. καστρεύοντες δὲ ἑαυτὸς περὶ τὸν ἀρχιερατεύοντα διὰ προσκλήσεως πείθειν ἐνόμιζον.

ΚΑΣΤΡΟΚΤΙΣΙΑ.

Καστροκτισία. Castrorum metatio. In diplomate Andronici junioris apud Phranzen. καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγειρείας.

ΚΑΣΤΡΟΚΤΙΣΤΗΣ.

Καστροκτίσης. Castrorum metator. Theophylactus Bulgariæ episcopus in Epist. καὶ λυσίας αὖ εἶπεν ἐξείργασο ἡγεμόνων κακότητος, καὶ νῦν μοὶ ὁ καστροκτίσης καθήρει τὰ τῶν ἐλεφάντων.

ΚΑΣΤΡΟΦΥΛΑΞ.

Καστροφύλαξ. Castrorum custos. Codinus De Offic. aulæ Constantinop.

οἱ πεντακαθημερῖται, καὶ οἱ καστροφύλακες ὑπηρέται, ἑκάστῳ κατ' ἀξίαν τῶν πόλεων.

ΚΑΣΩΝ.

Κασὼν. Lapsus. Glossæ Basilicorum. πασόντα. ἐκπεπτωκότα.

ΚΑΤΑ.

Κάτα. *Catta.* In Canonio Mathematico Adespoto. ἡ κάτα αὖ κάτζη εἰς γόνατά τινων. Methodius De Consummat. Temp. ἦθιον γὰρ πᾶσι ἀκαθαρσίαν, καὶ ἕτερα ζῶα μύγας τε καὶ κίβδηλα, κώνωπας τε, καὶ μύας, κάτας, καὶ ὄφεις.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ

Κατάβασις. Anus. Podex. Orneosophion. ἡ λαρδίτις μέρος ποιήσας, ὥσπερ ὑπόθετον, βάλε τοῦτο ὑποκάτω τῆς καταβάσεως τοῦ ὄρνεως. ἢ ἀγριαγκυρέας ρίζαν πελεκίσας ποίησον ὥσπερ ὑπόθετον. καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὴν κατάβασιν ὡσαύτως τοῦ ὄρνεως. Et alibi. ψιρίζει τὴν καλάβασιν αὐτοῦ συχνά.

ΚΑΤΑΒΕΙΑΙ.

Κατάβειαι. Ballistæ. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Ballistæ.* κατάβειαι. Nisi locus corruptus, & legendum, καταπέλται. Vide ἐήαι.

ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ.

Κατάβολος. Navale. Emporium. Suidas. ἐπίνειον. παραθαλάσσιον χωρίον, ἢ πρόσορμισμα. ὁ λεγόμενος κατάβολος. Et mox. δύναται δὲ ὅπου παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίου χρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃν νῦν οἱ πολλοὶ καταβολον καλοῦσι. Habes etiam apud Scholiasten Thucydidis. Apud Latinos pro stabulo vsurpatur. Papias. *Catabulum*, *clausura animalium*, *vbi desuper aliquid iacitur.* Corrige Glossas veteres. *Catabulum*, *stabulum.* Hodiè editur. *Cantabulum.* Anastasius in Marcello. *Semper contemnens & deridens præcepta Maxentij, damnatus est in catabulo: qui dum multis diebus serviret in catabulo, orationibus & ieiunijs Domino servire non cessabat. Mense autem nono nocte venerunt clerici eius omnes, & emerunt eum de catabulo.*

ΚΑΤΑΓΝΑΝΤΑ.

Καταγναῖλα. Pro, καλέναυλι. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀπάνω σε βουνόπελον ἀνέβηκε, καὶ
ςάθη
κατάγναντα τοῦ καστελίου ὀπούζαν τὰ
κοπάσια.

ΚΑΤΑΓΝΩΝΕΙΝ.

Καταγνώνειν. Pro, καταγινώσκειν. Glossæ Græcobarbaræ. καταγινώσκει. ἤγουν καταγνώνει. ὑβρίζει. καὶ γελᾷ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑ.

Κατάδικα. Contra. Glossæ Græcobarbaræ. ἀντερεῦσιν. ἀντιλέγουσιν. ἢ ἀντιλέξουσιν. ἐναντίον λέξουσι. θέλουσιν εἰπεῖν κατάδικα. Occurrit illic sæpissimè.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΑ.

Καταθέσια. Repositoria. Conditoria. Palladius Hist. Laus. in Ammonio. καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐρήμου ζωελλυδρίων εἰς τὰ καταθέσια τῶν ἁγίων ὅπερ αὐτὸς ἔκτισεν μαρτυρίῳ, ἐν αὐτοῖς τοῖς καταθεσίοις ἀποδέχεται τὸν ῥοφῖνον ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Καπισμαλῶν. In Menologio sunt festa depositionis sacrarum vestium & Zonæ beatæ deiparæ. In mense Iulio. εἰς τὴν δευτέραν τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν βλαχέρναις.

νης. Iterum in menſe Auguſto. εἰς τὴν λὰ τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

ΚΑΤΑΚΛΑΣΤΟΝ.

Καταϰλαστὸν. Fruſtum panis benedicti. Euchologium εἶτα δίδοται τὸ καταϰλαστὸν, ϰαὶ γίνεται ἀπόλυσις. Dicitur ϰλαστὸν ſimpliciter in Menologio. ϰαὶ λαμβάνειν οἱ ἀδελφοὶ ϰλαστὸν, ϰαὶ πρὸς ἓν πρωϊνὸν βόλιον ἐν τῷ νάρθηϰι, ϰαὶ πλέον οὐδέν.

ΚΑΤΑΚΝΙΑ.

Καλαϰνία, ſive, καλαχνία. Corona pretioſa καλαϰνία. *Pruina.* πάχνη. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμίχλη. νοτοβολία. ϰαταχνία. Et occurrit illic pluries.

ΚΑΤΑΛΑΛΗΤΑΔΕΣ.

Καταλαλητάδες. Accuſatores. Actores. Gloſſæ Græcobarbaræ. ϰατήγοροι. καταλαλητάδες.

ΚΑΤΑΛΛΑΚΤΗΣ.

Καταλλάϰτης. Collybiſta. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. οἱ ἐν τριόδοις ϰαὶ ἀγοραῖς ϰαὶ ϰολυβισταὶ ϰαὶ πανοπωλῆται ζέβασοι ἐτιμήθησαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ.

Καλάλογοι. Milites in laterculum relati. Erantque duplices: hi in exercitu militabant, illi in palatio, ad cuſtodiam Imperatoris. De palatinis ecce Menander Hiſt. lib. II. Θεόδωρος τῷ πέπρᾳ, ὃς τῶν ἐν τῇ αὐλῇ ϰαλάλογων πρὸ τότε γενόμενος ἡγεμών. Et in Legatione Iuſtini ad Perſas. ἀλλ' αἱ μὲν πεντηϰόντιδες ἀπονδαὶ ἦσαν, ἃς ἔθετο πέτρος ὁ τ πρὸς τὸν βασιλέα ϰαλάλογων ἡγεμών. De ijs autē, qui in exercitu, loquitur idem Menander alibi. δεῖταλός τις ῥωμαῖος ἀνὴρ τ ἐνεῖζε ῥωμαϊϰῶν ϰαλάλογων ἐτύγχανε πρεσβεύων. Procopius Sophiſta in Eſaiam. ὀϰ ἔτι δὲ παρ' ἰουδαίοις πολεμιϰαὶ· οὐδὲ γὰρ ἐναριθμεῖται τοῖς στρατιωτιϰοῖς ϰαλάλογοις. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. μεῖζόν ἐστι τῶν στρατιωτιϰῶν εἰσὶ ϰαλάλογων. Zonaras in Baſilio Porphyrogenneta. ϰαὶ αὖθις τὰ περὶ τὰς στρατιωτιϰὰς ϰαλάλογας, ϰαὶ τὰ τῆς πολιτιϰῆς εὐνομίας μεταχαράττεται. Ab his catalogis excluſi tirones. Conſtat ex Niceta in Manuele Comneno, lib. VII. ϰαὶ τὰς νεωστὶ στρατευομένους πρότερον ἐξετάζεσθαι, εἰ εὐρώστως ἔχουσι τῶν σωμάτων, εἰ τόξων εἰσὶν εἰδήμονες, εἰ προσλαίνειν δόρυ ἐπήσκηϰαν, εἶθ' ὕστερον ϰαλάλογοις ἐγγράφεσθαι. Quod tamen malè mutavit hic Imperator, ut Nicetas idem narrat loco citato. Cave autem confundas locum Dexippi in Eclogâ περὶ πρεσβ. vbi, στρατοπέδων ϰαλάλογοι, vocantur laterculum militare, cuius cuſtodia prius penes Quæſtorem fuit, deinde penes magiſtrum militum, à quo rurſus ad Quæſtorē tranſlatū à Theodoſio, ut diſcimus ex ejus Codice. Tit. De Offic. Quæſt. Dexippi verò, quem dixi, locus iſte eſt. ϰαλόπιν δὲ βασιλέως τὰ σήματα ἐπὶ τῆς ἐπιλέϰτου στρατιᾶς. τὰ δὲ εἰσὶν, ἀετοὶ χρυσοῖ, ϰαὶ εἰϰόνες βασίλειοι, ϰαὶ στρατοπέδων ϰαλάλογοι γράμμασι χρυσοῖς δηλούμενοι, ἃ δὴ σύμπασα αἰχάλεται πρὸς φάνελο ἐπὶ ξυσῶν ἠργυρωμένων. Sed, per occaſionem, militum quis vniverſus numerus ſub Imperatoribus Conſtantinopolitanis? Lōgè certè minor, quàm ſub illis antiquæ Romæ. Et Iuſtiniani tēporibus, iſtius magni principis, vix centum quinquaginta millia fuerūt. Agathias nobis locuples teſtis eſt, lib. V. τὰ τ ῥωμαίων στρατεύματα ὁ το-

σᾶτα διαμεμνημένα ὁπόσα τῷ ἀρχῷ ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων ἐξεύρηται, εἰς ἐλαχίστην δέ τινα μοῖραν περιελθόντα, ἀπ' ἔτι τῷ μεγέθει τῆς πολιτείας ἐξήρκει. πλέον γὰρ εἰς πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας μαχίμων ἀνδρῶν τῷ ὅλῳ ἀγείρεσθαι δύναμις, μόλις ἐν τῷ τότε εἰς ἑπτήκοντα καὶ ἑκατὸν περιῆκεν. Erat porrò & catalogus Ecclesiasticus, qui ὁ ἱερὸς κατάλογος dicebatur, in quem relatus vniversus clerus. Huius meminit Gregoras, lib. X. διὸ προσκαλεῖν ἔγνωκε δεῖν εἰς τὸν τοιοῦτον προσταξιν καὶ ἡμᾶς, τὰς ὁπλισμένους μὲν ἔχοντας γλῶτταν, ἐξω δὲ τοῦ ἱεροῦ κατάλογου τυγχάνοντας. Ecloga LL. Leonis & Constantini vocat κατάλογον ἱερατικὸν: item Can. Apost. LXIII. Gelasius in Synodo Nicenâ, & Theodoretus Hist. Eccles. lib. I. cap. II.

ΚΑΤΑΜΑΓΟΥΛΟΝ.

Καταμάγουλον. Scholiastes Euripidis ad Orestem. μαλέας δὲ ἀκρωτήριόν ἐστι περὶ τὸν λακεδαιμονίαν, λεγόμενον προσέτι ἰδιωτικῶς ὄνυξ καταμάγουλον. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. προσφορά τε φθεγγόμενος ἐν τῷ χολῷ, καὶ τὰ καταμάγουλα τῶν γενείων τρομαλέα δεικνύς. Hodiè editur, κατομάγουλα. Correxi. Vide infra, μάγουλον.

ΚΑΤΑΝΩΤΙΟΝ.

Κατανώτιον. Pallium. Paulus Monachus in Collectaneis. μή ποτε δὲ θελήσης ἐξελθεῖν τῷ κελλίῳ ἄνευ καταγωτίου, ἤγουν μανδύα.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΗΣ.

Καταπαλητὴς. Explorator. Corona pretiosa. καταπαλητὴς. *Explorator.* καλάσκοπος. Anonymus De bello sacro.

μὴ προνοίαν ἀπέχειλεν τὰς καταπαλήτας,
νὰ μανθάνουν διὰ λεπτὰ ἀ πράττουσιν οἱ φεύγοι.

ΚΑΤΑΣΑΡΚΑ.

Κατασάρκα. Institutum aliquod sacræ mensæ. Euchologium. καὶ μετὰ τῶν ἀπόγονων ἐκμάσσουσιν αὐτὸ. εἶτα τίθεται τὸ κατασάρκα. Typicum Sabæ, cap. XLI. καὶ αἴρουσι τὸν ἀνθλυτὸν τῆς ἁγίας τραπέζης, ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ ἔπιπλα. Ἐπικείμενα αὐτῇ, καὶ αὐτὸ τὸ κατασάρκα. Fuisse autem impositum antiminsio, clarè apparet ex alijs ejusdem capitis verbis, quæ mox sequuntur. καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ἀμφιάζουσι τὸν ἁγίαν τράπεζαν, ἀλλ' ὑπονοοῦντες τὸ κατασάρκα, ἐπὶ τὸ ὑπόκατω τούτου μέρος ἀντιμήσιον, ἐπιθέντες αὐτὸ τούτων ἕτερα.

ΚΑΤΑΣΠΡΟΝ.

Κάταπρον. Album. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

τὸν πλεῖον καιρὸν ἐνεβίσκετα κατάπρη
εἰς τὰ χείλη.

Cōposita dictio est, ex κατὰ & ἄπρον, de quo supra à nobis dictum,

ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΚΤΗ.

Καταστάλακτη. Demetrius Constantinop Hieracosophij lib. II. cap. XVI. εἰ δὲν πονηθῇ ἐκ τοῦ ζυμβάντος, καλασταλάκτῳ διυλισμένῳ ὅλος αὐτῷ πιεῖν. Iterum cap. XVIII. καὶ ὕστως καθαρίσεις τὸν ἱέρακα μετὰ σάκτης ἀπὸ κληματίδων γενομένης. καὶ θέρμανε τῷ αὐτῷ καταστάλακτῳ, ὅζονή χεῖρός τοῦ θέρμου βασάζει. Rescribo. κ. τὸν ἱέρακα καταστάλακτης ἀπὸ κ. Iterum occurrit cap. LV. Et corrigendum quoq; cap. LIV. Vbi editur,

editur, Ϲ ϛάκτλω κλημαλίδων. Scribe, καταλαλάκτλω κλ.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ.

Καταϛατὸν. Pultis genus. Theocriti Scholiaſtes Idyll. IX. ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον καταϛατὸν. ὁπέρ ἐϛι δὲ γαλακτῶδες τὶ σίτου βεβρεγμένου, καὶ ζεσθέντος, Ϲ ἀποπιεσθέντος, εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον.

ΚΑΤΑΣΤΗΝΝΕΙΝ.

Καταϛηννεῖν. Pro, καθίϛασθαι. Gloſſæ Græcobarbaræ. Ϛυνήθεϛαι ποιῆσιν. ἢ ἁρμόζει καὶ καταϛηννέναι ποιήματα.

ΚΑΤΑΤΖΑΚΚΙΣΜΑ.

Κατατζάκκισμα. Fiſſura. Præcipitiũ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ῥαθραύσεις. κατατζακκίϛματα. ἀπορρῶγες. καταχίϛματα.

ΚΑΤΑΤΟΠΙΟΝ.

Καταλόπιον. Statio. Nicephorus περὶ ἁδρόμου. πολ. cap. IV. ἀποϛέλλειν τε πίϛεις αἰθρώπους καὶ ἐμπροθάτους τῷ ἐφορᾷν αὐλῆς εἴγε καλῶς καὶ ἀγρύπνως τὰ καλατόπια αὐλῶν διαφυλάττωϛι. Anonymus περὶ καλαϛάϛ. ἀπλ. χρὴ καὶ τῶν λοιπῶν ταξιαρχῶν τὰ μεγάλα φλάμβλα ἐν τοῖς καταλοπίοις αὐλῶν τοῖς ἐν τῷ χάρακι ἵϛαϛθαι. Alius De nuptijs Theſei.

ἀφ' ὧν ἐκένταϛε σιμὰ ϛαυτὸ τὸ καταλόπιον.

ΚΑΤΑΦΟΡΤΙΟΝ.

Καταφόρτιον. Exſtat apud Myrepſum lib. De Droſatis, cap. XCVIII. καταφόρτιον λιβάνου. De ſignificatione inquirendum eſt.

ΚΑΤΑΧΝΙΑ.

Καταχνία. Vide κατακνία.

ΚΑΤΕΠΑΝΟΙ. ΚΑΤΕΠΑΝΙΚΙΟΝ.

Κατεπάνοι. Redemptores ſupremi tributorum & vectigalium, qui ſub ſe habebant τὰς πρακτόρας, ſive exactores ſuos. In Conſtitut. Alexij Comneni junioris. ἀργήϛει δὲ καὶ ἡ μέχρι τοῦ νῦν ἐπϛκωμάσαϛα τοῖς ὑπὸ τὰς καθ' ὑμᾶς μονὰς ἀκινήτοις τοῖς κατὰ τὸ θέμα θρᾴκης Ϲ μακεδονίας διακρίνουϛι ἀπαίτηϛις τῆς τε πρακτορικῆς καὶ καϛεπανικῆς χρείας, ἢ καὶ ϛυππίϛ, καὶ ἀξαγγίϛ ἐξώνησις, ἢ ἀπαίτηϛις. ὡς διὰ τῆς παρούϛης λύϛεως ἐκκοπτόμενα καὶ ῥιζοτομούμενα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα παρελθόντα καὶ ἀπονόμαϛον ἀποκαθιϛάμενα τῶν πρακτόρων Ϲ πρακτόρων, καϛεπανῶν, Ϲ τ τὴν ἐξώνηϛιν ἢ ἀπαίτηϛιν τῶ ϛυππίϛ καὶ τῶ ἀξαγγίϛ καὶ κατὰ καιρὸς ποιουμένων Ϲ τ ἐξυπηρετούντων αὐτοῖς, ὅτω παραλειφθ. Ioannes Curopalates in Michaële Paphlagone. παγκρατίϛ δὲ τῶ ἐξουϛιαϛῶ ἀβαϛγίας Ϛοδρῶς ἐπικρατούντι τῷ κατεπανῳ ἰβηρίας τῷ ἰαϛίτῃ, &c. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀϛαί δὲ, γραμματοφόροι, ἄγγαροι, κατεπανοι, ἀγγαρευτάδες, μαρτζάδες. Hinc κατεπανίκιον. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. ἐϛὶ δὲ τότε καϛεπανικώτατον τῆς ἀγγρίας ἢ τὸ ἐλάχιϛον, ἀλλ' ἱκανῶς πολυάνθρωπον. Sed rectius cenſeo ſcribi, κατεπανίκιον, VI ἀρχοντίκιον, ϛρατηλατίκιον, & talia plura.

ΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Κάτεργον. Triremis. Gloſſæ Græcob. τριήρης, ἢ κάτεργα. Nicetas in Man. Comneno. lib. I. καὶ ῥῶγαν τ ἐν τοῖς καλέργοις ϛρατιωτῶν τελαγμένων. Chronic. Conſtantinop. ἐκ τ καλέργων ἐβάληϛαν τὴν τζιβδαν. Anthos. ἐν ταῖς ἐννέα τῶ αὐγούϛου ἦλθαν ἐννέα κάτεργα βενετικά. Hinc μεζοκάτεργον, in Synodo Florentinâ. ἦλθον δὲ μετ' αὐτῶ καὶ ἕτερα μεζοκάτεργα, ἃ ὀνομάζουϛι γαλιόνια. Et καλεργοκτιϛία, in Diplomate Andronici junioris, quod

quod exſtat apud Phranzen lib. III. XXIV. ἀλλὰ δὴ καυροκλισίας, κατεργοκτισίας, μαγδελίας, ἀνδιναύλα, &c.

KATEYAZEIN.

Καλευάζειν. Minuere. Inde compoſitum, παρακαλευάζειν. Vide infra.

KATEYΘYNTHPIA.

Κατευθυνηρία. Amuſſis. Perpendiculum. Homeri Schol. Iliad. ὁ. ϛαθμὴ, ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ἡ καὶ καλευθυνηρία λεγομένη. Etymologici Auctor. ἡ κατευθυνηρία, κάθετος.

KATZAPOΣ.

Κατζαρὸς. Criſpus, à *Cæſarie*. Corona pretioſa. κατζαρὸς. *Criſpus*. ἕλος.

KATZEIN.

Κάτζειν, Pro, καθίζειν. Sedere. In Canonio Mathematico Adeſpoto. ἡ κάτα ἂν κάτζη εἰς γόνατά τινος. Anonymus De bello ſacro.

ἐδιέβη ϛιὼ κάτεναν τὸν, καὶ ἔκατζεν καταμόνας.

Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἤκουεν τὸ παιδόπουλον, λέγει μανίτζα κάτζε.

Et occurrit illic pluries. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνακαθίζαντες. ἐπειδὴ ἀξανακάτζασιν.

KATZIN. KATZION.

Κάτζιν, ſive, κάτζιον. Italicum *Caſſa*. Capſula. Anonymus in Paſſ. Domicâ, ἃς περιφάζωσιν αἱ μυροφόροι μετὰ ζιγῆς καὶ φόβε, βασάζεσαι κάτζιν καὶ θυμιάματα. Breviarium ἀδεκατολόγιον, quod recēſet vaſa ſacra. δίσκος, κραλὴς, μυάκια τ λαβίδος, ἀσπερίσκος, ἄτμὸς, θυμιατὸν, ριπίδιον, κάτζιον. Aliter exponit Laonicus Cretenſis ad Batrachom. τόμος ὁ πέρνης, τὸ γενόμενον κατζίον.

KATHNA. KATHNION.

Καλήνα, & καλήνιον. *Catena*. Theodoretus Hiſt. Eccleſ. lib. II. cap. VIII. ὁ μὲν τὰ σίδηρα καὶ τὰς καλήνας περιέφερεν, αἱ δὲ αὐτὰς ἐφόρεζεν. Gloſſæ Græcolatinæ. καλήνα. *Catella*. Chronicon Conſtantinop. μέζον δὲ τᾶ ϛαυρᾶ ἡ τύχη τ πόλεως, καλήνιον κλῆδόμενον. Et mox. ἡ δὲ κλεὶς τᾶ καλωνίς καλεχώθη εἰς τὰς βάσεις τ κιονίων. Menologium. ἔκραξε δὲ καὶ ὁ βαλλεριανὸς. πωρίναις με καλήναις ἕτως ἔλκεις.

KATHΦOPON.

Καλήφορον. Deorſum, Exſtat in Turcogiæcia Cruſij.

KATHXHΣIΣ.

Καλήχησις. Inſtitutio Catechumenorum. Theodorus Anagnoſta. Eclog. II. αὐτᾶ μὴ δὲ λεχομένε τὸ σύμβολον, ἀπαξ τᾶ ἔτες λεγόμενον πρότερον ἐν τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ τᾶ θείε πάθες τῷ καιρῷ τ γενομένων ὑπὸ τᾶ ἐπισκόπε καληχήσεων. Vbi hoc quoque obiter obſerva, moris fuiſſe, ut die paraſceues catechizandis ſymbolum præirent. Et orationē quoque dominicam. Clarè Ferrādus Diaconus in Epiſt. ad Fulgentium, De Æthiope catechizando. *Vniverſa quoque religionis Catholicæ veneranda myſteria cognoſcens atq; percipiens, celebrato ſolenniter ſcrutinio, per exorciſmum cōtra diabolum vindicatur: cui ſe renuntiare conſtanter, ſicut hic conſuetudo poſcebat, auditurus Symbolum profitetur. Ipſa inſuper ſancti ſymboli verba memoriter in conſpectu fidelis populi clarâ voce pronuntians, piam regulam dominicæ orationis accepit.* Neque hoc tantum; ſed & principia qua-

quatuor Euangeliorum. Beda De Tabernac. lib. II. cap. XIII. *Pulcer in ipsâ ecclesiâ mos antiquitus inolevit, ut his, qui catechizandi, & Christianis sunt sacramentis initiandi, quatuor Euangeliorum principia recitetur, ac de figuris & ordine eorum in apertione auriū suarum solenniter erudiretur: quo sciant exinde, ac meminerint, qui & quot sint libri, quorū verbis maximè in fide veritatis debeant erudiri.*

KATHXOYMENA. KATHXOYMENEIA.

Καθηχέμενα. Quid fuerint, discimus ex Novell. LXXIII. Leonis. φημὶ δὲ τὸ ἐν τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ὑπερῴοις, ἅπερ ὁ πολὺς ἀνθρωπος καθηχέμενα καλεῖν ἔγνω, ζωοικεῖν τινας γυναῖξιν. Codinus. καλασπασάμενος τὰς αὐλῶν χεῖρας ἀνέρχεται εἰς τὰ λεγόμενα καθηχέμενα. Diaconus in Constantino Copronymo. *Cùm Artavasdo faveret, convocato populo apud Catechumena magnæ Ecclesiæ, & per iam dictū Athanasium persuasit omnibus credere.* Dicebant etiam καθηχεμενεῖα. Nicetas in Alexio, lib. I. ἱκανὸν ἐκεῖσε χρόνον διέτριψε, προσδεχόμενος ποτὲ αὐ ἁλῶναι τὴν τῶν ἀνελθόντων τὸν τ ὥρας καιρὸν τῶν ἱερῶν καθηχεμενείων ἄνωθεν. Michael Anchialus in Sancito. ἐν τοῖς ἀλεξιακοῖς καθηχεμενείοις ζωεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐλῆ ἱερωτάτων ἀρχιερέων. Ioannes Episcopus Citri in Resp. κολάζῃ καὶ τὰς ἁπιζέπονλας τλὴ εἰς τὰ καθηχεμενεῖα καθοίκησιν. Ratio nominis est, quod illic Catechumeni starent, & tabulæ quoque Catecheticæ adservārētur, quas in singulis haberi ecclesijs mos erat. Prius illud de institutione catechumenorum satis est notum: alterum de tabulis haurimus ex Niceta in Man. Comneno, lib. VII. ἔγκειται τῷ καθηχητικῷ πυκτίῳ μεθ' ἑτέρων ἀφορισμῶν καὶ τὸ ἀνάθεμα τῷ θεῷ τῷ Μωάμεθ, περὶ ὅ λέγει, ὅτε ἐγέννησεν, ὅτε ἐγεννήθη, καὶ ὅτι ὁλόζωρός ἐστι. τὸν τοιοῦτον τοίνυν ἀναθεματισμὸν ἀπαλεῖψαι τῶν ὅλων κατηχητηρίων βίβλων προέθετο, ἀπ' αὐλῆς τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ πυκτίδος ἀρξάμενος. Porrò erat hîc etiam carcer Patriarchæ. Sed, per occasionem, libet exponere omnem rationem sumendi supplicij Patriarchæ usitatam. Ea hæc erat. Non irrogabat pœnas capitis, ut Imperator; sed, si quis peccasset, ubi peccatum confessus fuisset, Euangelium & crucem cervici eius imponebat, atque ita includebat vel in Catechumenis, ut dixi, vel in Diaconio, vel in Scevophylacio: ubi fame cùm satis afflixisset, iterum inde educebat, & participatâ eucharistiâ dimittebat. Hæc omnia nos docet Gregorius Dialogus Epist. II. ad Leonem Isaurum, cuius verba, etsi lōgiuscula, apponam: non enim facilè locum geminum inveneris. οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν ἁμάρτῃ τις, καὶ ἐξομολογήζεται, αὐτὶ τῆς ἀγχόνης, καὶ τὸ ἀποκεφαλισμὸ, περιλιθέαζιν εἰς τὸν τραχηλον αὐλῆ τὸ εὐαγγέλιον, & τὸν σαυρὸν, καὶ φυλακίζουσιν αὐλὸν εἰς τὰ κἀμηλιαρχεῖα, καὶ εἰς τὰ διακόνια τ ἐκκλησίας ἐξορίζουσιν αὐλὸν, καὶ εἰς τὰ καθηχέμενα. καὶ νησείαν εἰς τὰ ἕντερα, καὶ εἰς τὰς ὀφθαλμὰς ἀργυρωνίαν, καὶ δοξολογίαν ἐν τῷ σόματι αὐλῆ ἐμποιοῦσι. καὶ ὅτε καλῶς παιδεύζωσι, & καλῶς λιμαγχονήζωσι, ἀποδάλλουσιν αὐλῷ τὸ τίμιον σῶμα τῆ κυρίε, καὶ τὸ ἅγιον αἷμα ποτίζουσιν αὐλὸν. καὶ ἀποκαθιστήζαντες αὐλὸν σκεῦος ἐκλογῆς, καὶ ἀναμάρτητον, ὅτως αὐλὸν ἀποπέμπουσι καθαρὸν & ἄμωμον πρὸς κύριον.

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΙ.

Κατηχούμενοι. Qui ſacris nondum initiati imbuebantur adhuc elemẽtis religionis. Theophylactus in Ioannem, cap. I. πολλοὶ λαμβάνεσι μὴν αὐλὴν διὰ τὴν πίσεως ζαν μόνον, οἷοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι κατηχούμενοι. ὅπω δὲ ἐγένοντο τέκνα θεῦ, ἐξουσίαν μὴτοι γε ἔχουσιν, εἰ βέλοιτο βαπίσθῆναι. Eorum verò ordines duo: unus minor, qui audiebat tantùm; alter maior, qui etiam genua flectebat. Can. XXV. Synodi Cæſarienſis. ὁ κατηχούμενος ἁμαρτάνων, εἰ μὴν γόνυ κλίνων, ἀκροάθω, μηκέτι ἁμαρτάνων. εἰ δὲ ἀκροώμενος, ἐξωθείσθω. Scholiaſtes. δύο τῶν κατηχουμένων ἦσαν τάξεις, ἡ μὴν τῶν γόνυ κλινόντων, ἡ τελειοτέρα. ἡ δὲ τῶν ἀκροωμένων, ἡ ἀτελεσέρα.

ΚΑΤΙΝΑΣ.

Κάτινας. Aliquis. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ σὰν ἐξεύρης πάντοτε τὸ δόντη τῆ φιλίᾳ
πρώτα δαγκάνη κάτιναν μικρὴ δαγκαματία.

ΚΑΤΟΠΗΓΙΟΝ.

Κατοπήγιον. Obex, Theocriti Scholiaſtes Idyllio II. καὶ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἰῷ τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ κατοπηγίῳ.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΩΣ.

Κατορδίνως. Secundum ordinem. Pentecoſtarium. ἰσέον καὶ τῦτο, ὅτι τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ τῆ πάσχα ἕ καθορδίνως ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ παρηλλαγμένως.

ΚΑΤΟΣ.

Κάτος, ſive, κάτθος. Catus. Felis. Scholiaſtes Callimachi Hymno in Cererem. τὸν αἴλερον, τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάθον. Achmes cap. CCLXXX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπολέμησεν, ἢ ἐφόνευσε κάτον, κλέπλει δεσμεύσει, καὶ ἀποκτείνει. Et aliquoties illo capite.

ΚΑΤΟΥ.

Κάτυ, Pro, κάτω. Corona pretioſa. κάτυ. Subter. κάτω.

ΚΑΤΟΥΔΙΟΣ.

Κατούδιος, Pro, κάτος. vt ab ἄρκυς, ἀρκούδιος. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. δέρμα κατούδιον, καὶ ἀνάθεμα ἀποδιδόσῳ μιαινομένῳ ἀπὸ χοιρείᾳ καὶ ὄνυ. Iterum ſub finem. μετὰ δακτυλιδίᾳ χρυσᾶ καὶ γᾶνα κατούδια φορῶν μὴ εὐχεται.

ΚΑΤΟΥΝΑΙ. ΚΑΤΟΥΝΕΥΕΙΝ.

Κατῦναι. Tentoria. Sarcinæ. Moſchopulus. σκευοφόροι λέγονται οἱ τῶν ἀποσκευῶν φέροντες. ἀποσκευὴ δέ ἐσιν ἡ κοινῶς λεγομένη καλῦνα. Gloſſæ Baſilic. κάτρον, τετέσι φόαται, ἢ ἡμεῖς καλῦναν. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. τὰς ἐξερχομένας τέρκας μετὰ τῶν καλύνων αὐλῶν, καὶ βόσκοντας τὰ ζῶα αὐλῶν. Iterum occurrit lib. VI. ejuſdem Comneni, & in Iſaacio, lib. I. Anonymus De bello ſacro.

ἐδίδεν τὴν κάτυναν τε, καὶ ἔκατζεν καταμόνας.

Gloſſæ Iſidori. *Citenæ, cautumniæ.* Sed mendum eſt à librario, pro *Citenæ, catunæ*. Nam Arabes, à quibus deducta vox, *Catina, Catuna.* vel *Cittuna* dicebant, ut docet ad Codinum, V. Cl. Fran-

Franciſcus Iunius. Hinc κατγνεύειν, pro σφατοπεδεύειν, apud Nicetam in Alexio Angelo, lib. III.

ΚΑΤΟΥΝΟΤΟΠΙΟΝ.

Καλγνοτόπιον. Locus tentoriorum. Caſtra. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ἔτι ἡνίκα δεήσει πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, περαπέρχεται ὁ ἀπὶ τῆ σφήλῃ, καὶ ἐκλέγεται ὃ αὖ αὐτὸς διακρίνοι κατγνοτόπιον. Nicetas in Iſaacio, lib. I. ὀφείλει ὁ μέλλων καλαπολεμῆσαι αὐλὲς ποιῆσαι τὰ αὐλῆ καλγνοτόπια, καὶ εἰσελθεῖν εἰς αὐλὲς. Iterum. μέζον τῆ κάμπε ἐποίει τὰ αὐλῆ καλγνοτόπια. Anonym. De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

τὸ πᾶν ἀποσυναγαγὼν εἰς τὸ κατγνοτόπιν.

ΚΑΤΤΑ.

Κάτλα. *Catta*. Felis. Evagrius lib. VI. cap. XXIV. ἐπαυθάνετο τί αὖ εἴη τῆτο. ὁ δὲ ἔφη ἄλπρον εἶναι, ὡ κάτλαν ἡ ζωήθεια λέγει. Radevicus De Reb. Friderici, lib. II. cap. LIX. *Cremenſes magnâ audaciâ ſuper muros cum ſuis machinis, quas cattas appellant, operiuntur*. Gloſſæ Græcolatinæ, κάτλα. *Catta*. Et Latinogræcæ. *Catta*. κάτλα. In Gloſſis Baſilicorum invenio, κάτλα, ὑποδήματα. Cenſeo legendum. κάλτζα. *Calcei*.

ΚΑΥΓΕΙΝ.

Καύγειν, Pro, καίειν. Cremare. Vrere. Gloſſæ Græcobarbaræ. καυσικὸς, ὁ πῦρ καίει. ὁ πῦρ καύγει.

ΚΑΥΚΑ. ΚΑΥΚΑΛΙΟΝ. ΚΑΥΚΙΟΝ.

Καῦκα. *Cauca*. Pellex. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβερα, δάλη, παλλακὴ, καῦκα. Item Calix. Gloſſæ Græcolatinæ. καῦκα. *Patera*. Et in Arabicolatinis invenies, *Caucum*. Etiam καυκάλιον dicebant. Achmes cap. CLXXXVII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καυκαλίῳ ὑελίνῳ ὑδροχοεῖ τῷ λαῷ, ἀγαθοποιήσει, καὶ μισθοκομιεῖται. Palladius Hiſt. Lauſ. in Macario Alexandrino. καθαρὰν ὀθόνιν φορῆσα, καὶ ἐχέσα καυκάλιον ὕδαλος γάζον. Vel καυκίον quoque. Suidas. καυκίον παρ' ἡμῖν, κάλιξ δὲ παρὰ ζοφοῖς. Theocriti Scholiaſtes Idyll. I. κισύβιον, καυκίον ξύλινον ποιμενικόν. Et Anthologiæ lib. VI. exſtat epigramma Anonymi cuiuſdam, εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυκίῳ. In Novell. CV. ponitur pro nummi genere. ἔν τε τοῖς καλεμένοις μιλιαρησίοις, καὶ μήλοις, καὶ καυκίοις, καὶ τετραγωνίοις ζυμμέτροις. fueritque nummus poculo ſignatus, ut μῆλον ove. Fortè etiam ſic legendum in Etymologico Suidæ: λίτρα, μνᾶ, καυκίον, ἀργύριον, καὶ πολλοὶ τύποι. Hodiè in exemplari MSto. exaratum eſt, μία, ἓδίκιον ἀργυρίων.

ΚΑΥΚΟΥΛΟΣ.

Καυκῦλος. Vitium in pedibus accipitrum. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LXIII. ὁ ἱέραξ καυκῦλον ἐὰν ἔχει εἰς τὲς πόδας, ποίησον κωδωνίσκιν μικρὸν καθὼς ὁ καυκῦλος, καὶ πύρωσον αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ ἀπόθήξης τὸν καυκῦλον ἰσχυρῶς, ἵνα μὴ εἰς ἄλλο σάρκα ἐγγίσῃ.

ΚΑΥΛΟΚΟΠΟΣ.

Καυλοκόπος. Vermiculi genus. Euchologium in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & arvis. μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ἐρυσίβη.

ΚΑΥΧΙΟΝ.

Καυχίον. Idem quòd καυκίον. Arith-

metica Adeſpota. καυχίον εἶχε τὶς ἐξαγίων ν'. ἀφ' ὧν λῶ χρυσάφιν ἐξαγίων κ'. ἄσημον ἐξαγίων ιε'. χάλκωμα ἐξαγίων ί'. καὶ καστίτερ@ ἐξαγίων ε'.

ΚΑΥΧΙΤΖΑ. ΚΑΥΧΟΠΟΥΛΑ.

Καυχίτζα. Ancilla. Anonymus De Amor. Callimachi & Chriſorhoes.

— καὶ δελευτὰς ὀλίγας,
ἢ μᾶλλον μηδὲ δελευτὰς, ἀλλὰ καυχίτζαν μίαν.

Et occurrit illic pluries. Item alius De Amor. Lybiſtri, & Rhodamnes.

μὲ ταὺς καυχίτζας μοναχὴ, καὶ μὲ τὸν ἐυνυχοπώλον τῆς.

Dicebant quoque καυχοπῶλα. Ibidem.

ἐμπρὸς τῆς ὁ ἐυνυχόπωλ@, καὶ ὁπίζω καυχοπῶλα.

ΚΑΦΟΥΡΕΛΑΙΟΝ.

Καφουρέλαιον. Oleum camphoræ. Simeon Sethi De Cib. Facult. ἔνιοι δὲ τοῦτο δοκιμάζουσι, τῷ τὸν ζιδηρὸν ἀνάπαλιν δι' αὐτοῦ ἀλειφόμενον, καὶ πυελ πρὸσφερόμενον, ὃ καὶ τῷ καφουρελαίῳ καὶ ἑτέροις λεγομένοις ὑπάρχει.

ΚΑΧΙΑΝΙΖΕΙΝ.

Καχιανίζειν. Arefacere. Torrere. Gloſſæ Græcobarbaræ. φρυγόμενον. καχιανισμένον.

ΚΑΨΑ.

Κάψα. Capſa. Suidas. κάψα, κίστη, καὶ θήκη. Ineptè magiſter quidam Græcus etymon quærit in ſuâ linguâ. Dion is eſt apud Etymologicographum, quem vide. Baſilic. Eclog. XLIV. κάψαι, καὶ ἁρμάρια, τὰ μὴ ἔνεκεν βίβλων,, ἢ ἐσθῆτ@, ἢ ἄλλων ἐυτρεπισθέντα. Invenio in Turcograeciâ Cruſij aliâ quoque ſignificationem. κάψα. Calor. Nempe pro, καῦσις.

ΚΑΨΑΚΙΟΝ.

Καψάκιον. Heſychius. καψάκιον. γλωσσόκομον. Gloſſæ Arabicolatinæ. *Capſaces, vaſculum.* Cyprianus De Eleemoſ. *Hæc dicit Dominus: fidelia farris non deficiet, & capſaces olei non minuetur.*

ΚΑΨΙΣ.

Κάψις, Pro, καῦσις καῦμα. Aeſtus. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς τὸν καιρὸν ὁπὸζασι οἱ κάψις οἱ μεγάλες.

ΚΕΛΙΟΣ.

Κελιὸς. Stolidus. Ineptus. Vanus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἠλίθιον. μάταιον. κελιὸν. ἐλαφρὸν.

ΚΕΛΛΑΡΕΥΕΣΘΑΙ.

Κελλαρεύεσθ. Cellarium eſſe. Præfecturam cellæ gerere. Cyrillus in Lexico. ταμιεύεσθ, κελλαρεύεσθ.

ΚΕΛΛΑΡΙΚΟΝ. ΚΕΛΛΑΡΙΟΝ.

Κελλαρικὸν, & κελλάριον, idem eſt. Gloſſæ veteres exponunt *Penum* & *Penarium*. Harmenopulus lib. II. Tit. x. ὁμοῦ τὸν ἐν τῷ ἀγρῷ γινομένων κελλαρικῶν τινῶν χρῆσιν μόνῳ ἔχων τὸ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀρκοῦν αὐτῷ λαμβανέτω. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἔκαμε κελλάριον μεγα ὡραιοτάτ@ θρόνῳ πατριαρχικῷ, καὶ ἄλλα πολλὰ κελλία ἄντικρυς τῷ κελλαρίῳ. Baſilicor. Eclog. XLIV. κελλαρικῷ λεγατευομένῳ πάντα τὰ βρώσιμα καὶ τὰ πόσιμα περιέχεται. Et poſteà, κελλαρικῷ δὲ καθόλ λεγαλευομένῳ, καὶ ὅξ@ περιέχεται, εἰ μὴ ἄλλη καταστάσει ἐμπρησμῷ ἐυτρεπίσῃ. Accipitur quoque pro

pro ipſis rebus, quæ in cellario recondi-tæ. Apud Palladium Hiſt. Lauſ. in Apollonio. παιδεία ἰατρικὰ καὶ κελλαρικὰ ἀγορεύζων ἐν ἀλεξανδρείᾳ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι, εἰς τὰς νόσους ἐπήκει.

ΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Κελλάριος, *Cellarius*. Gloſſæ Græco-latinæ. κελλάριος. *Penuarius*. Heſychius. ταμίη, ἡ προσάτις τῶ οἴκω, οἰκονόμος, ἡ κελλαρία πιστή. Conſtantinus Them. Orient. VI. κελλάριος δὲ, ὁ φύλαξ τῶ ἄρτου. Sed ſupra monuimus verba illa inſititia eſſe, & à mergine in textum irrepſiſſe. Nec nos adhuc iudicij iſtius pœnitet.

ΚΕΛΛΑΡΙΤΗΣ.

Κελλαρίτης. Idem quod κελλάριος. Dorotheus Doctr. XI. τότε λαμβάνω αὐτὸν ἐγὼ λέγω τῶ κελλαρίτῃ ὅπου αὐλῶ. ποίησον ἀγάπην. Iterum. ἀνύξας ὁ κελλαρίτης λέγει μοι, κέλευσας. Typicum Sabæ. ὁ δὲ κελλαρίτης διακλάζας τὰς ἄρτους κολλίδωσι τοῖς ἀδελφοῖς. Euchologium. ὁ δὲ κελλαρίτης τιθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτους πέντε, ἐξ ὧν ἐθίσμῳ ἐν τῇ προσκομιδῇ.

ΚΕΛΛΗ.

Κέλλη. *Cella*. Ioannes Tzetzes Chil. VI.

στρατιῶται δ' ἐν τῷ παλατίῳ βιβλίδια πολλὰ τῶν ἐμῶν
πονημάτων εὑρόντες ἐν κέλλῃ τινὸς, —

Iterum VIII.

ἕως πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τῇ κέλλῃ τὸ κεῖνο.
λαθραίως παρεισφρήσαντες ἐφεῦρον τὸ βιβλίον.

ΚΕΛΛΙΟΝ.

Κελλίον. *Cellula*. Propriè monachorũ. Theodorus Anagnoſta Eclog. I. νυκτὸς ἐν τοῖς τῶν μοναχῶν κελλίοις περιερχόμενος ἐξ ὀνόματος ἕκαστον. Codinus in Orig. Conſtantinop. τὰ δὲ πέριξ κελλία ἦσαν τῶν κληρικῶν. Vide Sozomenũ lib. VI. cap. XXXI. Nec monaſticæ tantum cellæ, ſed & quævis cubicula. Moſchopulus. κοιτὼν, κυρίως μὲν οἶκος ὁ περιέχων κοίτας πολλὰς, ὡς οἱ ξενῶνες. καταχρηστικῶς δὲ, τὸ κοινῶς λεγόμενον κελλίον. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. περὶ γὰρ τῶν βασιλέα ἐξελθεῖν τῶ κελλίῳ αὐλῶ ἔστι εὑρίσκεται ἐν τῷ τρικλίνῳ.

ΚΕΛΛΙΩΤΑΙ.

Κελλιῶται. Miniſtri interioris conclavis Imperatoris, ac deſpotarum. Phranzes Chronici lib. II. cap. I. *Mos & conſuetudo vigebat in Imperatorum palatio, per quam patrum celliotis filiorum cellas, non contra, filiorum miniſtris patrũ frequentare licebat.* Ex mox. *Hoc quoque mos tenet, ut celliotæ Imperatoris ad ſepulcrum eius uſq; ad prima ſacra funeralia, ſive iuſta perſeverent.* Imperatorum autem celliotæ claves quoque geſtabant cubiculi Deſpotarum, & liberum in id introitum habebãt, quotieſcunq; vellent; ut inveſtigarent ſcilicet, an quæ clandeſtina cõtra patrem conſilia capeſſerent. Videmus hoc apertè in priore loco Phranzæ. Illi ipſi ſepulcrum quoque Imperatoris defuncti obſervabant ad prima uſque ſacra funeralia. Hoc nos docet locus poſterior. Porrò ut κελλίον tam monachi cellulam, quàm conclave aliud aliquod ſignificabat, ita κελλιῶται etiam Monachi dicebantur. Occurrit apud Dorotheum Doctr. XVI.

ΚΕΛΛΙΩΤΙΚΟΙ.

Κελλιωτικοὶ. Balſamon ad Concil. VI. Can. XLV. τῶτο καὶ νῦν γίνεται παρὰ τοῖς κελλιωτικοῖς, καὶ μάλιστα μοναστηρίοις.

ΚΕΝΟΥΧΟΣ.

Κενῶχος. Crumena. Pſellus περὶ γραμματικῆς.

κενῶχος, τὸ βαλάντιον. κύρβεις, ἄξονες νόμων.

ΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Κένταρχος. *Centarchus*. Centurio. Baſilius in Naumachicis. ἐστὶ δὲ ὁ λεγόμενος κένταρχος. κέντρα γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ἑκατὸν ἀριθμός. καὶ κένταρχος, ὁ ἑκατὸν ἀνδρῶν ἡγέμων. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΚΕΝΤΗΛΙΩΝ.

Κεντηλίων. Suidas. κεντηλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος. Puto rectius eſſe, κεντηρίων, de quo infra. Sed Suidas tamen diverſa facit. Reperitur quoque totidem verbis in Gloſſis Baſilicorum.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΙΑ.

Κεντημαλία, Pro, κέντημα. Corona pretioſa. κεντηματία. *Punctura*. κέντημα.

ΚΕΝΤΗΝΑΡΙΟΝ.

Κεντηνάριον. *Centenarium*. Suidas. κεντηνάριον, νομισμάτων ποσότης. Incertus auctor apud eum in πρίσκος. τότε ὁμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάσεσι γραμματίοις ξυμβῆναι ἐκ ἥσσον εἰς ἑκατὸν κεντηνάρια. Codinus in Orig. Conſtantinop. καὶ ἔδωκε κεντηνάρια τῷ λαῷ διὰ τραπηζίου μαγίστρου. Olympiodorus. μάξιμος εἰς τῶν εὐπόρων εἰς ἦν τῶν ἡδὺ πραγματευομένων. Porrò ita etiam vocabatur maxima turris curiæ magnæ Conſtantinopolitanæ. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. καὶ τῶν τῆς μεγίστης πύργος (τῆς μεγάλης αὐτῆς) διαζώγων, ὃς κικλήσκεται κεντηνάριον, ἀφιεὶς τοῖς ὀπίσω βέλεμνα.

ΚΕΝΤΗΡΙΩΝ.

Κεντηρίων. *Centurio*. Suidas. κεντηρίων, ὁ ἑκατόνταρχος. Cedrenus. κεντηρίων, ἤτοι κένταρχος, τὴν τοῦ σώματος ἀναδρομὴν μέσος. Cyrillus in Lexico. κεντηρίων, ἑκατόνταρχος. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. V. διέφερον μὲν δὴ πρὸς τὸν τῆς ἀχαΐας ἡγεμόνα ἰταλικὸν κεντηρίονα οἱ ἕλληνες τὸν πόλεμον ὀλίγον τινὰ χρόνον. Chriſtophorus Patricius in Menologio.

ὁ κεντηρίων πῦρ πόθῳ θείῳ πνέων,
ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Victor Preſbyter Cōment. in D. Marcum. Ὅτι κεντηρίων διὰ τοῦτο μάλιστα ὀλίγευσεν, ὅτι μετ' ἐξουσίας ἀπέθανεν.

ΚΕΝΤΟΥΚΛΑ.

Κέντυκλα. *Centunculi*. Suidas. πῖλία, τὰ κέντυκλα. πῖλος, τὸ κέντυκλον. Moſchopulus. πῖλος, τὸ κοινῶς κέντυκλον. Ioannes Tzetzes ad Heſiodi ἔργ. Β'. πίλοις, κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπιλημένοις, καὶ συμπατηθεῖσι καὶ συζυχθεῖσιν ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν κέντυκλά φασι. Conſtantinus Aſynkitus in Viatico. ἀπὸ κεντύκλου κεκαυμένη μετ' ὄξους καὶ ἐλαίου. Orneoſophion. τρίχας ἀλόγου τρίψον, καὶ ποίησον αὐτὰς ὥσπερ κέντυκλον. Vide etiam Gloſſarium Rigaltij.

ΚΕΝΤΟΥΡΙΑ.

Κεντυρία. *Centuria.* Basilic. Eclog. LVI. *Σημαινόζας τὸν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, ἃ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶ ζευγῶν, ἤτοι βιλίων, εἴτε ἓν κεντυρίων, καὶ τὰ ὀνόματα τῆ κτήσεων.* Iustinianus Nov. CXXVIII. *ὑπὲρ ἑκάστε ἱππέως, ἢ βιλίε, ἢ κεντυρίων, ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε ὀνόματι.*

ΚΕΝΤΟΥΡΙΩΝ.

Κεντυρίων. *Centurio.* Constantinus Them. Orient. I. *λογγίνες γὰρ ἔλεγον τὲς χιλιάρχας, καὶ κεντυρίωνας τὲς ἑκατοντάρχας.* Suidas in *σημαία. οἱ δεήγεμόνες τύτων, κεντυρίωνες, καὶ ταξίαρχοι.* D. Marcus cap. XV. *ἐπεσκαλεσάμβος τὸν κεντυρίωνα ἐπερώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. καὶ γνὺς ἀπὸ τῆ κεντυρίων, ἐδεήθη τὸ σῶμα τῷ ἰωσὴφ.* Hesychius. *κεντυρίων, ἑκατοντάρχων.*

ΚΕΝΤΡΟΣ.

Κέντρον, Pro, *κέδρον.* Nam ἡ. valet δ. apud recentiores Græcos. Corona pretiosa. *κέντρον. Cedrus. κέδρον.* Anonymus De nuptijs Thesei.

κέντρες ὑπερεχλιασμὲς ποτὲ δ' σέβηζαύτες.

ΚΕΝΤΩΝ. ΚΕΝΤΩΝΙΟΝ.

Κεντὼν. *Cento.* Et *κεντώνιον. Centonium.* Suidas. *κεντὼν, κεντῶνος. ῥωμαϊςὶ. καὶ κεντώνιον.*

ΚΕΡΑΜΑΡΕΙΟΝ. ΚΕΡΑΜΙΔΑΡΙΟΝ. ΚΕΡΑΜΙΔΙΖΑΦΙΟΝ.

Κεραμαρεῖον. Figulina. Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. *αἱ ἁλικαὶ, οἱ ἀμπελῶνες, οἱ λιβαδιῆοι τόποι, οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ κεραμαρεῖα, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τοιαῦτα.* Etiam *κεραμιδάριον*, & *κεραμιδιζάφιον* dicebant. Invenies apud Crusium in Turcograecia.

ΚΕΡΑΜΑΡΙΝΟΣ.

Κεραμάρινος. Figulinus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. II. cap. X. *κόνιν κεραμαρίνην ἔχεζα δακτύλες ἓξ, πρὶν τὸν ἱέρακα καλέσεις, ὑπερῴσεις αὐτὸν.*

ΚΕΡΑΤΑΡΙΟΝ.

Κεραταρίον. Antennæ extremitas: vel etiam chela, quæ in fluvium aut mare excurrens vim verticum fluctuumque frangit, atque inhibet. Constantinus De Administr. Imp. *βαλόντες κεραταρία ἅπαν τὸ πέραμα ἐναπέφραξαν.* Et mox. *καὶ οἱ μὲν γενετικοὶ εἰσήρχοντο εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν, καὶ ἴσαντο ὄπισθεν τῶν παρ' αὐλῶν ῥιφέντων κεραταρίων.* Moschopulus De Schedis. *κέρας, καὶ ἡ ἰχὺς, καὶ τὸ περύγιον ἐν θαλάσσῃ, & τὸ κοινῶς κερατάριον.* Basilius Magnus *περὶ χαμμ. γυμν. κεροίαξ, τὸ κεραταρίον.* Ita emendo. Hodiè editur, *καροίαξ, τὸ καραταρίον.*

ΚΕΡΑΤΟ.

Κέρατο, Pro, *κεράτιον.* Corona pretiosa. *κέρατο. Cornu. κέρας.*

ΚΕΡΒΙΚΑΡΙΟΝ.

Κερβικάριον. *Cervicarium.* Cervical. Pulvinus. Paulus Monachus Collect. lib. I. *αὐασας εἰς ἐξ αὐλῶν λαβὼν τὸ μικρὸν κερβικάριον, τὸ ὑπικείμβον τῷ καθίσματι αὐτῦ, ἔλαβεν ἐπάνω τῶν ὤμων αὐτῦ.* Et mox iterum. *καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς. τὸ κερβικάριον, ὃ ἐβάσαζον ὑπὲ τῶν ὤμων, τὸ θέλημά μέ ἐσι.*

ΚΕΡΗ.

Κερὴ. Corona Pretiosa. *κερὴ. Cera, κηρὸς.*

KEPIA.

Κερία. Favi. Vide, μελιχιαί.

KEPKETA.

Κέρκετα. *Circitationes.* In παρεκβολαῖς Heronis. ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ ποὸς βαθὺν ὕψος κατενεχθῶσι. καὶ μάλιστα ἐαὺ κέρκετα καὶ ποδοκέρκετα ἁπινοηθῇ. Adi Gloſſarium Rigaltij.

KEPKIOΣ.

Κέρκιος. *Circius.* Venti nomen. Ioannes Damaſcenus De fide Orthodoxâ. μέσος δὲ ἀναρκτίας καὶ ἀργέστου θρασκίας, ἤτοι κέρκιος ἀπὸ τῶν περιοίκων ὀνομαζόμενος.

KEPKITEYEIN.

Κερκιτεύειν. *Circare.* Circitationes facere. Anonymus περὶ κατασάσ. ἀπλ. ἐκέτωσαν δὲ καὶ ἀρχηγὸς τῶν χρησίμων, ἵνα καὶ παρ' αὐτῶν δεόντως αἱ ἔγλαι ταὶς σάσεις λαμβάνωσι, καὶ κερκιτεύωνται. Rigaltius in Gloſſario.

KEPOΣ.

Κερὸς, Pro, καιρὸς. Tempus. Anonymus De bello ſacro.

διαβάντα ὀλίγος κερὸς ἀπόθανε ἡ κυντέσα.

Et alius De nuptijs Theſei.

ἐγὼ νὰ σόλον τὸν κερὸν χερέμενος τὸν κόσμον
ἀθλέωτε τιὼ δόξα σε νὰ μὲ κατηγορήσω.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ τῆς ζωῆς τὸν πλέον κερὸν πέρνεσιν μὲ τὰ μαῦρα.

Hinc compoſitum, καλοκέρη: de quo ſupra.

KEPTON.

Κέρτον. *Certum.* Baſilic. Eclog. XIX. ἀθλεμία γὰρ ἔσαι πρᾶσις τιμήματος μὴ ὑποκειμένε, ἀλλὰ καὶ κέρτον εἶναι ὀφείλα τὸ τίμημα. Occurrit quoq; apud Theophilum non ſemel.

KEΦAΛAΔEΣ.

Κεφαλάδες. Qui vulgò, *Capitanei.* Codinus De Offic. Aulæ. Conſtantinop. τρίτον δὲ λόγῳ τῶν μερικῶν κεφαλάδων, ἀφ' ἑ μέρες ἕκας ἄρχει. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. τὰ περὶ τῆ στρατῆ, καὶ τῶν κεφαλάδων, ὁκ τῆ ἄρεως. Apomaſar in Myſterijs. βλάβλω κεφαλάδων, καὶ ποδὸς βασιλέως ζωαγωγιὼ πραγμάτων. Occurrit quoque apud Nicetam.

KEΦAΛAPEA. KEΦAΛAPON.

Κεφαλαρέα, ſive, κεφάλαρον. Frenis pars quæ auribus circundatur, quæ *Aurea* veteribus Latinis dicebatur, teſte Feſto. Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. ἐπὶ τῆ μετώπε τῆς κεφαλαρέας τῆ χαλιναρίε, διβολέας καὶ αὐτῆς ἔσης, ἀπηώρηται φορβέντα μετὰ φοινικίων, οἷα καὶ ἐπὶ τῆ βασιλικῆ. Item armatura capitis equorum. Nicetas in Manuele Comneno, lib. v. ἄλογα αὐτῶν ἁρματώματα μετὰ κεφαλαρέων καὶ σαγισμάτων. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. III. cap. XIV. καὶ κοσμεῖται μὲν ἵππος κεφαλάροις τε καὶ θώρηξι, σιδηροφορεῖται δὲ καὶ τὸ μάχιμον. Ita corrigo. Hodiè perperam editur, καπφαλάροις.

KEΦAΛATIKEYEIN.

Κεφαλατικεύειν. Capitaneum agere. Ducere cohortem. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. γυμνοὶ τιὼ ἁπλήσιν,

ζιν, καὶ ὁ τάττων κεφαλατικεύων γυμνὸς τἄνομα. Apomaſar in Myſterijs. οἱ κεφαλατικεύοντες πρὸς τὰς αὐθρώπους ἀγαθοὶ, καὶ αἱ πράξεις τάτων καλαὶ. Iterum. οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων μετὰ τῶν κεφαλατικευόντων καὶ στρατευομένων ἰσχὺν ἔχουσι.

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κεφαλατίκιον. Capitaneatus. Reperitur in codice Barbarogræco Nicetæ.

ΚΕΦΑΛΗΤΙΩΝ.

Κεφαλητίων. Capitatio. Capitalis cenſus. Iuſtinianus Novell. VIII. προφάσει ἀννόνων τε καὶ καπιτατιώνων, ἤτοι κεφαλητιώνων, ἢ σιωτελειῶν. Cedrenus. ἐπορίσευειν τε (προσέταξε) καὶ ἀναγράφεσθαι τὰ τικτόμενα βρέφη, πρὸς τὸ ἀπαιτεῖσθαι τὸν λεγόμενον κεφαλητίωνα. Zonaras. τάς τε καλαβρὰς καὶ τὰς σικελὰς φόροις νέοις ἐβάρυνε. κεφαλητίωνα κατὰ τὰς ἰδιαίτας δογματίσας αὐτὰς, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς τιμώμενα ἄρρενα ἀποχράφεσθαι. Latini *Capita* dixerunt. Abbo Floriacenſis in Vitaliano. *Afflictiones populo provinciarum Calabriæ, Siciliæ, Africæ, vel Sardiniæ, per diagrapha, ſeu capita, atq; nauticationes impoſuit.* Inde *Capitiarius*, apud Fulbertum, epiſt. CIII. *Secundum beneplacitum cordis tui conſtituit tibi alium theſaurarium, & capitiarium de bonis clericis.*

ΚΕΦΑΛΙΚΟΝ.

Κεφαλικὸν. Medicamenti genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CLXIII. λίβανον ἄρρενα κόψας ἔμπαστες, ἢ τὸ λεγόμενον κεφαλικόν. Deinde. ἡ δὲ ζύνθεσις τᾶ κεφαλικᾶ ἔστιν αὕτη. Et tunc deſcribit. Inſpiciendus locus eſt.

ΚΕΦΑΛΩΤΑΙ.

Κεφαλῶται, qui & κεφαλάδαι, ſive κεφαλάδες. Capitanei. Olympiodorus. τῆ ῥοδογαύσᾳ γόθων οἱ κεφαλῶται ὀπλιμάτοις σκαλῆνοις, εἰς δώδεκα ζωλεινοῦς χιλιάδας.

ΚΕΧΡΗ.

Κεχρὴ. Corona pretioſa. κεχρὴ. *Milium.* κέγχρος.

ΚΗΒΑΡΙΟΣ.

Κηβάριος. *Cibarius.* Simeon Sethi De Facult. Cib. οἱ μὲν (ἄρτοι) ῥυπαροί τε καὶ κηβάριοι (ita ſcribo, non κηβαροὶ.) ὀνομαζόμενοι, ὀλιγότροφοί εἰσι.

ΚΗΝΣΕΥΕΙΝ.

Κλωσεύειν. *Cenſere.* Baſilic. Eclog. LVI. ἐν τῷ κλωσεύειν δεῖ καὶ τὰς ἡλικίας ἀποχράφεσθαι τὰς ἐν καιρῷ τῆς ἀποχραφῆς. In Conſtitut. Leonis & Alexandri. πᾶσα κλώσευσις ἀπὸ αὐγούστου καίσαρος σκιτιθεῖσα ἀπολελεῖς πάντας τὰς ὁμογενεῖς παρεσκεύασεν.

ΚΗΝΖΙΤΩΡ. ΚΕΝΖΙΤΟΡΕΙΑ.

Κλωσίτωρ. *Cenſitor.* Iuſtinianus Novell. XVII. πρότερον ἀναγκαζομένων τῶν κλωσιτόρων τὰς καλεμένας σκηθέσεις ἀκριβεῖς διελόναι. Heſychius interpretatur geometram. κλωσήτωρ, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. Iſidorus in Gloſſis. *Cenſitores, agrimenſores.* Vetus Inſcriptio.

Q. HED. L. F. POL. RVF.
LOLLIANO. GENTIANO.
AVGVRI. COS. PROCOS.
ASIAE. CENSITORI.
PROV. LVGD.

Et in eâdem paullo infra.

ITEM. CENSIT.
H. C. X. VIRO STL. IVD.

Hinc κλωσιτωρεία. Isidorus Peluſiota, lib. I. epiſt. CCLXXV. ὑποψιθυρίσας γὰρ τῇ εὐηκόῳ ἀκοῇ τὸ κρατοῦντος συκοφαντίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τοῦ ἐνταῦθα κλωσιτωρείαν.

ΚΗΝΣΟΣ.

Κλῶζος, *Cenſus*. Miror quomodo voci Latinæ etymon quærant in ſua lingua magiſtri Græci. Suidas. κλῶζος, τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος. ὅθεν καὶ τὸ καίνω, τὸ κόπτω, κλῶζος. ἔτω τῇ ὑπαχοείῳ γλώττῃ οἱ ῥωμαῖοι τοῦ ἐξέτασιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ πολίτου τοῦ ζωγρεύσαι. Matthæus Euang. cap. XXII. ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κλώζου. Marcus cap. XII. ἔξεστι κλῶζον καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; Conſtantinus Nov. III. πρὸς τὸ μὴ διαπίπτειν τὸν ἐκ τοῦ κλώσου φόρον. Paſſim obvium eſt. Alij κίνζος ſcribunt. Heſychius. κίνζος, εἶδος νομίσματος. ὑπερφάλαγον. Iterum. κλῶζος, βοζάνη τις, τὸ δὲ τέλος κίνζος, διὰ τοῦ ι. Item apud Etymologici Auctorem, ὑπὸ κίνζον, ὑπὸ τέλος.

ΚΗΝΣΟΥΑΛΙΟΣ.

Κλωζουάλιος. *Cenſualis*. Iuſtinianus Novell. XVII. ὁ συγχωρήσεις δὲ ἡ βασιλευτὰς ἢ κλωζουαλίοις, ἵνα καὶ πρόσοδοι γίνωνται χωρίων, &c. Item CXXVIII. μηδενὶ δὲ παντελῶς ἐξέστω τῶν τοῦ δημοσίου τέλη εἰσπραττόντων, μήτε δὲ κλωζουαλίοις, ἢ λογοθρόφοις, ἢ ἄλλοις τισὶ τῷ δημοσίῳ ὑπηρετουμένοις, λόγῳ ἀσυλίας κεχρῆσθαι.

ΚΗΝΣΩΡ.

Κηνσωρ. *Cenſor*. Suidas. κήνσωρ, τιμητὴς, ὅθεν καὶ ῥωμαίοις ὀνομάζομεν. Pæanius in Metaphraſi Eutropij, lib. II. καὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ἄππιος κλαύδιος κήνσωρ αἱρεῖται. Iterum. κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνσωρες τοῦ ἔργοις καινοῖς καὶ κοσμεῖν τὴν πόλιν.

ΚΗΡΙΟΛΑΡΙΟΝ.

Κηρολάριον. *Cereolarium*. Invenio in Gloſſis Græcolatinis. κηρολάριον. *Cerilarium*. Interpretor officinam cerarij, τοῦ κηροπώλου.

ΚΗΡΙΟΛΟΣ.

Κηρίολος. *Cereolus*. In Synodo Epheſina. ἀπαυλῶσι τοῖς λαοῖς μονάζοντες μετὰ κηρίολων ψάλλοντες.

ΚΗΡΚΗΤΩΡ.

Κηρκήτωρ. *Circitor*. Gloſſæ Baſilicorum. κηρκήτορες, οἱ περὶ τὸς μαχαιροφόρους περιιόντες, καὶ χορηγοῦντες ὅπλα, αὐτοὶ μήπω ὑπασπισμένοι μάχεσθαι.

ΚΗΡΟΒΟΥΛΟΝ.

Κηρόβουλον. *Cerea bulla*. In Conſtitut. Alexij Comneni, κἂν διὰ κινναβάρεως ὑποζεσημασμένη τυγχάνῃ, κἂν τὴν κηρόβουλον ζωγραφοῦσα φέρῃ. Sed de bullis dicam plenè, per hanc occaſionem. Erant eæ quadruplices; aurea, argentea, cerea, & plumbea. Omnibus vtebatur Imperator, Patriarchæ verò tantùm cerea praſina uti moris erat, vel etiam plumbea. Itaque legimus in Sancito quodam Germani. εἰχε τὸ μὲν ἰσνίφ, ὑπενερήζεως ἐ. διὰ τῆς πατριαρχικῆς καὶ θείας χάρτου, ἐ τὴν σωθῆ μολιβδίνῳ βούλλαν. Aurea utebatur Imperator in Conſtitutionibus ac mandatis ad reges, Sultanos, ac toparchas. Clarè accipimus ex Codino De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ μέγας λογοθέτης διαλάττει τὰ πρὸς τὸ βασιλέως ἀποστελλόμενα πρόσαγματα καὶ χρυσόβουλα πρός τε ῥῆγας, ζελτάνους, καὶ τοπάρχας. Invenio etiam ad Clerum data apud Nicetam, cuius verba ſtatim ſum prolaturus. Idem vſus

vſus argenteæ. Phranzes Chron. lib. II. cap. X. *Ego cum literis bullâ argenteâ insignitis, & iureiurando firmatis, & multo milite miſſus ſum, ut Athenas & Thebas in poteſtatem reciperem.* Luitprandus in Legat. *Tulerunt autem & alias literas argento ſignatas, atque dixerunt, Papam veſtrum.* &c. Ad matrem, uxorem, & filium cerea, ad Deſpotam, Patriarchã, Sebaſtocratorem, & Cæſarem plumbea vtebatur. Codinus. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Θρενδόνης τὴν τῶ βασιλέως Θρενδόνην λαμβάνων Θρεφγίζῃ διὰ κηρῶ δηλαδὴ. ἐδαμῶ γίνεται ἀλλαχῶ δὲ τῶ βασιλέως, ἢ μὴ πρὸς τὴν δέσποιναν τὴν μητέρα αὐτῶ, καὶ τὴν δέσποιναν τὴν γυναῖκα αὐτῶ, καὶ τὸν βασιλέα τὸν υἱὸν αὐτῶ. πρὸς δὲ δεσπότας, πατριάρχας. καὶ τὲς λοιπὲς ἄρχοντας τῶν ἐντιμοτέρων, διὰ μολιβδίνης βύλλης. Quem locum viri docti non intelligẽtes malè ſunt interpretati. Et obſerva obiter, aureæ bullæ ſignationem penes magnum Logothetam fuiſſe; & veriſimile etiam argenteæ: cereæ verò, & plumbeæ, penes Accubitorem fundæ. Atque cerea quidem duplex erat; rubra ſcilicet, & praſina, dicebaturque δικήριον: & vtebatur vtraque Imperator, quo innuebatur, ad eum etiam, pariter atque ad Patriarcham, docendi munus pertinere. Balſamon De Privileg. Patriarch. οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πατριάρχαι μεγαλύνονται μᾶλλον καὶ διδασκαλικοῖς ἀξιώμασι, διὰ τὴν τῶ ἁγίου χείσματος δύναμιν. ἐντεῦθεν γὰρ οἱ πιστοὶ δεσπότας καὶ αὐτοκράτορες καθηχητικῶς ὁμιλῶσι τῶ χριστωνύμῳ λαῶ, ἢ θυμιῶσιν ὡς ἱερεῖς, καὶ μετὰ δικηρίου σφραγίζουσι. Et hinc δημαρχης appellabatur, ut ex Demetrij Chomateni Reſponſis ſupra diximus. Dixi anteà aureæ bullæ præfuiſſe magnum Logothetam, id quod præter Codinum nobis etiam oſtendit Nicetas in Man. Comneno, lib. III. ἐκεῖνον καὶ τὰ καρδίας ἑτέραν ἀνδρείαν πλουτοῦντα εἰληφὼς ὁ δημοσθεὶς λογοθέτης, ἐν τῶ τῷ συμποσίῳ δοθῆναι δοκεῖον ἐρυθροδάνῳ διαλιθον χρύσεον, καὶ τοῖς ὅρκοις ὑπισχνεῖται, &c. ἃ τῷ λογοθετικῷ δήπεθεν ὀφφικίῳ ἦσαν ἁρμόδια. Subſcribebat autem aureis bullis Imperator literis rubris, id eſt, cinnabari. Gregoras lib. IV. ἐπέτρεπε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπογράφειν γραμμάτων τοῦ σύγγραμματος. Hinc appellat ἐρυθροσήμαντον γράμμα Nicetas in Man. Comneno. lib. I. ὁ δὲ μέγας δομέστικος τῆς τῶν βασιλείων φυλακῆς ὑπιμεληθεὶς, καὶ τῆς τῶ βασιλέως μανδήλ τοῖς αὐτοῖς ἀναγορεύσεως, γράμμα ἐρυθροσήμαντον Θρεφγίδι τῷ χρυσείᾳ καὶ σηρικῷ νήματι, ἔμπεδον κόγχης αὐαδεδευμένῳ αἵματι, τῷ κλήρῳ τῶ μεγάλου νεὼ ἐπεδίδωσι. Et mox, ἠρυθροδανωμένῳ γραφήν. Gregorius Dialogus epiſt. I. ad Leonem Iſaurum. καὶ τέως ὡρῶτον, καὶ ἐξαίρετον, ὅτι τὰ σὰ γράμματα, καὶ ἐκ ἀλλοτρίας τῶς βασιλικῶς Θρεφγῖσιν ἐΘρεφγισμένα ἀΘραλῶς, Θ ἔσωθεν ἀΘραλεῖς ὑπογραφὰ διὰ κινναβάρεως ἰδιοχρόσ, ὡς εἴθιστο τοῖς βασιλεῦσιν ὑπογράφειν. Præter hanc ſubſcriptionem tres quoque in fronte cruces ejuſdem coloris addebat, per quas tacitè ſcilicet jurabat, rata ſe ea velle quæ ſcriberet. Phrãzes lib. III. cap. IV. *Imperator manu ſuâ eo videnti tres cruces cinnabari in fronte bullæ ad confirmationem pro conſuetudine exprimit, bullamq; auream Legato in manu tradit.* Patriarcha ſubſcriptione cæruleâ vti cæpit ſub primis Palæologis.

Cantazenus lib. III. cap. XXXVI. *Patriarcha, quia gradum permutare nō poterat, habitu se augustiorem fecerat, & in subscriptionibus colore cæruleo est vsus.*

ΚΗΡΟΚΙΣΣΙΡΟΝ.

Κηροκίσσιρον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. II. cap. LXVI. ἔλαιον ῥόδινον, καὶ κηροκίσσιρον μετὰ ματίχης ἓζω μέτρῳ χύτρῳ καινὴν ἐψήσεις. Vocat autem ita compositè, quod paullò ante disiunctum dixit, κηρὸν καὶ κισσήρινον.

ΚΗΡΟΜΑΝΔΑΛΙΟΝ.

Κηρομανδάλιον. Candelabrum cereorum. Typicum Sabæ. τὸ ἐυτρεπίζες τὸν θυμιατὸν τίθησι λαμπάδα μετὰ κηρομανδαλίου εἰς τὸ μέζον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΗΡΟΜΑΣΤΙΧΗ.

Κηρομαστίχη, sive, κηρομάστιχ. Euchologium. ἐυτρεπίζεται δὲ καὶ τῶν ἁπλῶς ἐχόντων εἰς τὸ κηρομάστιχ μετὰ τετριμμένης μαρμάρου ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν κηρομάστιχον τῆς ζαλευθείσης ἁγίας τραπέζης ξηρὰν. Ibidem alio loco. εἶτα σὺν ζαγομένων τῶν λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ κηρομαστίχῃ, ἁπτέσθω τούτοις ὁ ἀρχιερεὺς μύρου.

ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΟΙ.

Κηρυλάριοι. *Cerularij.* κηροπώλαι. Cedrenus. καί τινα κηρυλάριον ὄντα ἐν τῷ φόρῳ αἰνδεῆ τυγχάνοντα ἐκ πόνων ἰδίων μεταστειλάμενος ὁ παμφάγος φησὶ, &c.

ΚΗΡΟΦΟΡΟΣ.

Κηροφόρος. Qui candelas ac cereos ad templum ferebat, accendebatque: & aliter καυδηλάπτης dicebatur. Pantoleon De mirac. Archang. S. Michaëlis. ἐν τοῖς χρόνοις μιχαὴλ ἀνακτος ἡ θεοδώρας τῆς τότε μητρὸς ἦν τις αἰνὴρ ὀνόματι μαρκιανὸς, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων γενόμενος κηροφόρος τοῦ πανσέπτου ναοῦ αὐτῆς.

ΚΙΒΕΝΤΙΖΩ.

Κιβεντίζω. Vide γυβεντίζω.

ΚΙΒΟΣ.

Κίβος. *Cibus.* Etymologici Auctor. κιβωλὸς, ὅθεν τὸ κεῖθι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. καὶ λέγει ὥρος, ὅτι ἴσως ὅθεν τὸ κίβος ἐστὶ τὸ ζημαῖνον τὴν τροφήν. Ridicula etymologia.

ΚΙΒΟΥΡΓΙΟΝ. ΚΙΒΟΥΡΙΟΝ.

Κιβούργιον, sive κιβούριον, aut κιβόριον. Templum. Monumentum. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγεα, τεμένη, κιβούργια, μνήματα. Et mox. ἀγέεσι, τεμένεσι, εἰς τὰ κιβούργια. Iterum alibi. μνῆμα, ἢ ταφον, ἢ κιβόριον.

ΚΙΚΟΝΕΙΟΝ.

Κικόνειον. *Ciconia.* Suidas. κικόνειον, ὀρνέον.

ΚΙΛΙΑΚΙΑ.

Κιλιάκια: Hero in παρεκβολαῖς. ἐπὶ δὲ τῶν κελῶν βίας διαζεθείη καὶ καταπέσοι τὰ τείχη, ἃ χρὴ εὐθέως ἀποχινώσκειν, ἀλλὰ κιλιάκια μὲν κρεμᾶν, πρὸς τὸ δέχεσθαι τὰ πεμπόμενα βέλη. Sed legendum censuerim. ἀλλὰ κιλίκια.

ΚΙΝΣΟΣ.

Κίνζος. Vide κῆνζος.

ΚΙΝΣΤΕΡΝΑ.

Κινστέρνα. *Cisterna.* Hesychius. κινστέρνα, λάκκος φρέατος, εὐρυθρον, ἢ βόθος. Mauritius Strateg. X. καὶ φιάσον κινστέρνα οἰκοδομηθῆναι, καὶ ὄμβελον ἐπὶ-

ἐκ τοῦ λέξεως ὕδωρ. Codinus in Orig. Conſtantinop. ἐνθα δὲ καὶ ἡ ψυχρὴ καλεμβώη κιγκέρνα. Apud Suidam innominatus Auctor. τὴν μωκισίαν κιγκέρναν ὁ βασιλεὺς ἀναστάσιος κτίζει ὁ δίκορος. In Gloſſis Græcobarbaris γησέρνα ſcribitur. ἀμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδροῤῥόη. ἡ γησέρνα, ἡ δεξαμενή. Iterum alibi. φρέατα. λάκκοι. γησέρνες.

ΚΙΡΚΕΛΛΙΑ.

Κιρκέλλια. *Circelli.* Circuli. Gloſſæ Græcobarbaræ. ψέλλια. κρίκοι. δακτύλια. δακτυλίδια. κελκέλλια, ἢ κιρκέλλια. Et mox iterum. ψέλλια. κελκέλλια. κιρκέλλια. δακτυλίδια.

ΚΙΡΚΗΣΙΑ.

Κιρκήσια. *Circenſia.* Ludi Circenſes. Arrianus in Epictetum lib. IV. cap. X. ἢ τρὶς ἢ τετράκις δεῖ ζῆμα καθῖζαι, ἢ κιρκήσια δεῖναι, καὶ ἀγωνίσι δείπνησαι.

ΚΙΡΚΗΤΟΡΕΣ.

Κιρκήτορες. Circitores. Vide locum è Gloſſis Baſilicorum. κηρκήτορες.

ΚΙΡΚΟΣ.

Κίρκος. *Circus.* Heſychius. κρίκος, κίρκος, ἐν ᾧ ἡ κώπη εἰσέρχεται.

ΚΙΤΡΑΤΟΝ.

Κιτράτον. *Citratum.* Potionis medicæ genus. Alexander Trallianus lib. IX. τῶν δὲ ποτημάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, ἢ τὸ ἀψιάτον, καὶ τὸ αἰσάτον, ἢ λιβυσικάτον, ἢ ἀψινθάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαστιχάτον.

ΚΙΤΡΗΝΙΑΖΕΙΝ.

Κιτρηνιάζειν, ſive κιτρινιάζειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀποπορίασε. ἀπεχλωρίασεν. ἐκιτρηνίασεν. ἔχασε τὴν ὄψιν.

ΚΙΧΛΑΤΟΣ.

Κιχλάτος. Turdi colorem referens. Orneoſophion. τὸ γὰρ κόκκινον καὶ κιχλάτον τὸ ψηφῖν ἀδόκιμον. Et mox. τὸ καλὰ πολὺ μαῦρον, ἢ τὸ λεγόμενον καστανὸν, ἢ καὶ κιχλάτον.

ΚΛΑΒΙ.

Κλάβι. Tuber pilei. Apex. Exſtat in Turcograecià Cruſij.

ΚΛΑΜΑ.

Κλάμα. Dolor. Triſtitia. Planctus. Gloſſæ Græcobarbaræ. διὰ τὴν λύπην, πένθος, καὶ κλάμαν τῆς ἀνδρός της. Et ſæpe illic occurrit.

ΚΛΑΜΑΤΟΝ.

Κλάματον. Luctus. Dolor. Lamentatio. Gloſſæ Græcobarbaræ. λυπητικὸν. ἄξιον λύπης. ἄξιον κλαμάτος.

ΚΛΑΜΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Κλαμυρίζειν. Eiulari. Plangere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔκλαυσε. ἐκλαύψεν. ἐκλαμυρίζε.

ΚΛΑΝΝΟΚΟΠΕΙΝ.

Κλαννοκοπεῖν. Vide, κλάννειν.

ΚΛΑΠΑ.

Κλάπα. *Clapa*, ſive *Claba*, vel *Clava*. Suidas. κωλοβάθρα, τῆς λεγομένης κλάπας ὡς καὶ πολλοῖς. Hinc *Clapularius*, ſive *Clabularius*, & *Claularius curſus* in l. *ad procurationē*. 23. Cod. Theodoſ. De Curſ. Publ. *Ad procurationem clabularij*

curſus eligendi ſunt ex eo hominum genere. Iterum in l. *Curſus.* 36. *Curſus mancipes clabularij ex quo hominum genere debeant ordinari, apertiſſimâ lege decrevi.* Et in l. *vſurpationem.* 62. *Exceptâ magnitudine tuâ, præſumendi velocis & clabularij curſus nullus habeat poteſtatem.* Occurrit quoque in Cod. Iuſtiniani, l. penult. De Curſ. Publ. Neque rectè viri docti volunt reſcribere, *caballarem curſum.* Ammianus lib. xx. *Cum familijs eos ad Orientem proficiſci præcepit, clausularis curſus facultate permiſſâ.* Hinc item *Clavicarij*, harum clabarum, ſive claparum, fabri: unde coniunguntur in l. *Artifices.* 1. Cod. De Excuſat. Artific.

ΚΛΑΠΟΣ. ΚΛΑΠΩΤΟΝ.

Κλάπος, ſive κλάβος. *Clauus.* Hinc κλαπωτὸν, ſive κλαβωτὸν. *Clavatum.* Clavis ornatum. Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. ὡσαύτως καὶ ἡ σέλα, ἔχει ἔμπροσθέν τε καὶ ὀπισθεν μαργέλλιον κλαπωτὸν. Iterum. τὸ σκιάδιον τῆ μεγάλη δεκὸς χρυσοκόκκινον κλαπωτὸν, ἄνευ ἀέρος. Et alio loco. τὰς δὲ κλαπωτὰ φορθέντας οἱ προδηλωθέντες ὑπηρέται τὰς θύρας ἑκάστων ἑτῶν γινώσκοντες φέρουσιν αὐτὰς, καὶ πολυχρονίζουσι καὶ ἔτοι. Hinc χρυσόκλαβα, & χρυσοκλαβωτικὰ, de quibus infra diximus. Viri docti putant eſſe vocem Arabum, & Syrorum, quæ merè Latina eſt; & aliter interpretantur, quàm debebant.

ΚΛΑΡΙΑ.

Κλαρία. Phortius σφήνη. πραγμ. lib. 1.

μετὰ ταῦτα να κεντάξης
χώμα καὶ τὰ σοιδάξης
ἕναν πάτον μ' ὀρδινίκα
ἄλλον δὲ μετὰ κλαρία.

Iterum.

ὥσπερ τὰ γαμπιωνία,
ἢ σρώματα, ἢ κλαρία.

Pſellus περὶ γραμματικῆς exponit quid ſit.

κλαρία δηλ. τὰ ψέλλια. κικλισμὸς, μικρὸς γέλως.

ΚΛΑΣΤΟΝ.

Κλαστὸν. Vide κατακλαστὸν.

ΚΛΑΥΘΜΟ.

Κλάυθμος. Corona Pretioſa. κλάυθμος. *Lamentatio.* θρῆνος. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὸν ἔθαψε με κλάυθμον, καὶ με μεγάλον θρήνος.

ΚΛΕΓΕΙΝ.

Κλέγειν, Pro, κλαίειν. Anonymus De nuptijs Theſei.

κλέγω, θρηνῶ, καὶ θλίβομαι, τὸ πᾶς κατεδάγη.

ΚΛΕΙΔΟΝΙΑ.

Κλειδονία. Corona pretioſa. κλειδοίνα. *Serra.* κλεῖθρον.

ΚΛΕΙΘΡΑΔΕΣ.

Κλειθρᾶδες. Fabri ſerarij. Occurrit apud Cruſium in Turcograeciâ.

ΚΛΕΙΝΩΔΙΟΝ.

Κλεινώδιον. *Clenodium.* Veteres κειμήλιον appellabant. Ex idiomate Alemānico, & Flandrico. Nicetas De fide Orthod. lib. v. cap. xxvii. interprete Petro Morello. *Nam quid aliud, quæſo, fecisſemus, cum primariæ ſedis pontificem, & cæteros, vt ordine ſubſequuntur, epiſcopos, vnico nutu & verbo permiſisſe vidi-*

remus,

mus, vt ſacra clinodia avellerentur, gentibuſq; tanquam canibus ad epulas parandas exponerentur. Minimè dubium eſt, quin in græco textu doctiſſimus interpres invenerit, κλφνώδια. Vruntur etiam Latini poſterioris ævi. Hiſtoria Auſtralis. *Tradiderat duas coronas aureas, & ſceptra regalia, ac pretioſiſſimam amphoram aureã nobiliſſimis gemmis vndique adornatam miræ pulcritudinis, & alia quam plura clenodia aurea.* Annales Egmondani. *Ex ſcriniis & ciſtis Abbatis violenter effractis cum eorum inſtrumentis plurima bona & clenodia rapuerunt.*

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ.

Κλφσῦρα. *Cluſura.* Suidas. ἐμβολὴν, κλφσύραν, αὔζοδον. Iterum. κλφσῦραι, ὕτω καλεῖται τὰ ὀχυρώματα τῆ διαβάσεων τῆ παρείσῳ τῶν ῥωμαίων φωνῆ. Cõſtantinus Chliarenus in Sancito. *διηγησαμένων ἐπιτυχεῖν ἐνόπλοις ληστὰς εἰς τὴν κλφσύραν τοῦ ἁγίου Βασιλέως, ἢ φονεῦσαι αὐτὸν.* Marcus Eremita De lege Spirit. cap. CXL. *προσβολή ἐστιν αἰσθητὸν κίνημα καρδίας, κλφσύρας δίκην τῶν ἐμπειρων καθεχομένη.*

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΡΧΗΣ.

Κλεισυραρχης. *Cluſurarcha.* Cluſuræ præfectus. Cedrenus. *ἀλλὰ καὶ τοῦτον ὁ τοῦ χαρσιανοῦ καταδιώξας κλεισυράρχης γεγόνασι μετὰ τοῦ στρατεύματος.* Conſtantinus De Adminiſt. Imp. *καὶ ὀνομασθῆναι μὲν τὸν Βασιάκιον κλεισυράρχην, ὅπερ καὶ γέγονεν. τὸν ἰσμαὴλ κλεισυράρχην εἰς τὸ ζυμωτόσιον.*

ΚΛΕΠΤΑΒΒΑΔΕΣ.

Κλεπταββάδες. Abbates qui fraude dignitatem iſtam invaſerunt. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

ἐγὼ δ' ἀσείως εἴρηκα τῶν μοναχῶν τὸς νόμους
θύραν τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς ἐν κοινοβίῳ.
μὴ διὰ θύρας βαίνειν δὲ λέγω τὸς κλεπταββάδας.

Et occurrit illic aliquoties.

ΚΛΕΦΤΗΣ.

Κλέφτης. Corona pretioſa. κλέφτης. *Fur.* κλέπτης.

ΚΛΗΜΑ.

Κλῆμα. Pagus. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. *καὶ λαΐζεσθαι αὐτοῦ τε χερσῶνα, καὶ τὰ λεγόμενα κλήματα.* Occurrit apud eundem bis terve.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ.

Κληρικοὶ. *Clerici.* Iulianus in epiſtola ad Boſtrenos. *τὰ γὰρ πλήθη τὰ πρὸς τῶν λεγομένων κληρικῶν ἐξαπατηθέντα, τοῦτ' ἔστιν ὅτι ταύτης ἀφαιρηθείσης σασιάζει τῆς αἱρέσεως.* Codinus De Orig. Conſtantinop. *τὸ δὲ πέριξ κελλία ἦσαν τῶν κληρικῶν.*

ΚΛΗΡΟΣ.

Κλῆρος. *Clerus. Le Clergé.* Suidas. *λέγεται κλῆρος καὶ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων.* Primus hunc inſtituit Hyginus Pontifex temporibus Antonini Pij. Anaſtaſius in vita ejus. *Hic clerum compoſuit, & diſtribuit gradus.* Quadruplex verò erat in Imperio Orientali: primus Imperatoris, ſecundus Imperatricis, tertius Patriarchæ, ſive eccleſiæ, quartus Exocatacœlorum. Tres priores eſt obſervare ex iſto loco Codini De Offic. aulę Conſtantinop. *ὁδὲ πρωτοψάλτης ἔχει ἡ ἐκκλησία. ἀλλὰ δημόσιον. ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος, ἀμφο-*

ἀμφοτέρους. Ὁ μὲν πρωτοψάλτης τῆς βασιλικῆς ἐξαρχος κλήρου, ὁ δέ γε δομέστικος τῆς δεησεωνικῆς. Et de tertio Nicetas in Man. Comneno, lib. 1. χράμματι ἐρυθροσήμαντον ζωφορίδι τε χρυσέᾳ καὶ ζηλωτῷ νήμασι, ἔμπεδον κόγχης ἀναδεδευμένῳ ἄμμασι, ἵνα κλήρῳ τῷ μεγάλης νεὼ ἐπιδίδωσι. Constabat autem ex presbyteris sexaginta, diaconis viris centum, fœminis quadraginta, subdiaconis nonaginta, lectoribus centum decem, psaltis viginti quinq;, & ostiarijs cētum: numero à Iustiniano ita constituto, cuius hæc verba sunt Novellâ. 111. θεωρίζομεν μὴ περιττερωμένους ἐξήκοντα πρεσβυτέρων καθ' ἱερὸν ἁγιώτατον μεγάλου ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνους δὲ ἄνδρας ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. ὡς εἶναι τὸν πάντα ἀριθμὸν τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν τετρακοσίοις εἴκοσι πέντε προσώποις, καὶ ἑκατὸν πρὸς τούτοις τῶν καλυμμένων πυλωρῶν. De quarto est iste locus Codini. κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι ἱερεῖς ἐυρίσκουσι ἔχοντες ἑκάστοι ἐκκλησίας, καὶ ὑπ' αὐτὲς κλῆρον. Sed hunc posteà vnâ cum Exocatacœlorum sacerdotio Patriarchæ sustulerūt, ut docemus in ἐξωκαλάκοιλοι. Imperatorij cleri mentio etiam est apud Gregoram lib. v. ἔχων ζωηρυτὴς καὶ ζυλλήπορος τῶν ἀγῶνος, τόν τε μελιτηνιώτην, καὶ τὸν μελοχίτην, ἀρχιδιακόνους ὄντας τῆς βασιλικῆς κλήρου. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij. θεοφάνης ἐκεῖνος ἦν κληρικὸς μὲν τότε βασιλικὸς, καὶ δόξαν ζοφίας ἱκανῶς ἔχων παρὰ τῷ βασιλεῖ νομιζόμενος. Cantacuzenus lib. 1. cap. XXI. *Non diu post, cùm ita vsus posceret, in Clerum Imperatoris eundem cooptavit.* Zonaras in Leone Armenio vocat, τὰς τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένους: vbi insigniter fallitur eruditissimus vir, Hieronimus VVolphius, qui *cubicularios* interpretatur. Et de hoc ipso intelligendus est Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὄργανον δ' ἐπιτήδειον πρὸς τοῦτο ἔχειν αὐδρεα τινὰ διαβόητον ἐπὶ πανουργίᾳ, τὸν τάγματος τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ψαλλόντων τὴν προσασίαν ἔχοντα. Habitabant autem hi clerici primitus in ædibus quisque suis, & tertiâ noctis vigiliâ ad eburneam palatij portam conveniebāt, per quam in ecclesiam intromittebantur, vota deo matutina nuncupaturi: Sed quia permixti his percussores palatium ingressi Leonem Armenium interemerunt, ex eo tempore, eâque de causa constitutum est, ut in palatio habitarent circa cubiculum Imperatoris. Postremum hoc indicant verba Zonaræ citata, non intellecta VVolphio; priora omnia clarè Cedrenus. ἔθος ἐστὶ περάτει τότε, μὴ, ὥσπερ νῦν, ἔνδον τῶν βασιλείων, ἐκ τότε λαβὸν τὴν ἀρχὴν, μένειν τοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς παλατίου ψάλλοντας κληρικοὺς, ἀλλὰ τοῖς ἰδίοις οἴκοις. περὶ δὲ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀγείρεσθαι κατὰ τὴν ἐλεφαντίνην, κἀκεῖθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τῷ θεῷ τὰς ἐωθινὰς ἀποδιδόναι εὐχάς. Vt autem in Orientali Imperio clerus erat proprius Imperatori & Imperatrici, sed geminus; ita in Occidentali quoque, sed vnus: & ut ille Protopsaltæ, iste Domestico suberat; ità hic Apocrisiario, sive Capellano. Discimus ex Hincmaro epist. 111. cap. XVI. *Apocrisiarius autem, quem nostrates Capellanum, vel Palaty custodem appel-*

appellant, omnem clerum palatij ſub curâ & diſpoſitione ſuâ regebat.

ΚΛΗΤΟΡΙΟΝ.

Κληδόριον. Vide κτηδόριον.

ΚΛΙΑΡΙΣΟΣ.

Κλιάριζος. Gloſſæ Benedicti. *Vrſus.* ἄρκτος, κλιάριζος.

ΚΛΙΒΑΝΟΝ.

Κλίβανον. & κλιβάνιον. *Clibanum.* Lorica Leo Conſtitut. VI. εἰ δὲ ἁλιᾶτον δὲ καὶ θώρακας ἔχειν, οἵτινες καλοῦνται νῦν κλιβάνια. Achmes cap. CLVI. ἐὰν δέ τις εἴδῃ ὅτι ἐνεδύσατο τὸ λεγόμενον κλιβάνιον μονομερὲς, εὑρήσει στένωσιν ἑκάστου ἐν τῷ ὑπτιῳ μέρει αὐτοῦ. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΚΛΙΔΗ.

Κλιδὴ, Pro, κλειδίον. Corona pretioſa. κλιδὴ. *Clavis.* κλεις.

ΚΛΙΜΑΤΕΡΗ.

Κλιματερὴ. Vitis arbuſtiua. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄμπελος. τὸ εἰς αὐλὸν δενδρεχόμενον ξύλον. τὸ ξύλον ὅπου ἕνι εἰς τὸν κλιματερῶνα.

ΚΛΟΤΖΑΝ. ΚΛΟΤΖΟΚΟΠΛΟΥΝ.

Κλοτζοκοπλεῖν. Calcibus percutere. Calcitrare. Idem quòd κλοτζᾶν, ſive κλωτζᾶν, ut alij ſcribunt. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἶξ σκυελία. αἶγα ὅπου κλωτζᾷ, ἤγουν λακτίζει. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κλώτζοντας ζὰν ἠμπόρεσε, κιαπάνου ἐστρέφετον.

ΚΛΟΥΒΟΝ.

Κλοῦβον. Sigillum. In Gloſſario Latinogræco inuenio, *Caldutera.* ἀπὸ κλοῦβα κρέας ζωὴ λίπει. Quod etſi non ſatis intelligamus, tamen videmus illic vocem, de quâ agimus. Malè viri docti reſcribunt, ἀπὸ κολοβᾶ. Ioannes Tzetzes Chil. v.

ἰζοτιμῶν καὶ τῷ αὐτῷ κλοῦβῳ ζωεμβιβάζων.

At errat illic quoq; Interpres, qui putat eſſe nomen proprium. Hinc περικλοβίζειν, περιζωγρίζειν. Exſtatque Baſilic. Eclog. XXXV. Tit. VIII. περὶ τῶν ἐν διαθήκῃ χαραγέντων, ἢ περικλοβισθέντων, ἢ ἀπαλοιφθέντων. In Gloſſis eſt, περικεκλοβισμένα, καθαχαραχθέντα.

ΚΛΟΥΘΕΙΝ.

Κλωθεῖν. Pro, ἀκολουθεῖν. Sequi. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὅπως μας ὁδηγεῖ ὁ καιρὸς ἐκεῖθεν ας κλωθήσωμεν.

ΚΛΥΣΤΕΡΙΑ.

Κλυστερία. Herbæ genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXVIII. ἢ βοτάνιον κλυστερίαν μετὰ λευκοῦ ὠοῦ, καὶ μέλι, καὶ ἄλατος ὀλίγον μίξας.

ΚΛΩΒΙΟΝ. ΚΛΩΒΟΣ.

Κλωβίον. Cavea. Naſſa. Oppiani Scholiaſtes Halieut. lib. III. κύρτοισιν. σκεύεσιν ἁλιευτικοῖς. ζωγρίοις. κλωβίοις. Iterum poſteâ. κύρτον. ζωγρεῖον. κλωβίον. Diminutum eſt à κλωβὸς. Gloſſæ Græcolatinæ. κλωβὸς. *Cavea.*

ΚΛΩΖΑΤΟΝ.

Κλωζάτον. Planta pedis. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ἐξῶζαν αὐτὸς τοῦ λυτροῦ, παιόντες καὶ τὰ γλουτῶν τοῦ κλωζάτου. Sed ſcribendum cenſeo, τοῦ

κλώτζω. Nam κλώτζον dicebant: vnde κλωτζοκοπλῆν, & κλωτζᾶν, de quibus ſupra.

ΚΛΩΝΑ.

Κλωνὰ. Filum. Corona pretioſa κλωνὰ. *Filum.* κλωσήρ.

ΚΛΩΣΙΑ.

Κλώσια. Lemniſci aurei à peplo dependentes. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΚΛΩΤΖΑΝ.

Κλωτζᾶν. Vide κλοτζοκοπλῆν.

ΚΝΙΘΘΕΣ.

Κνίθθες. Vrticæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. κνίδαι: κνίθθες. σκνίθθες.

ΚΟΒΑΡΙΣΚΙΟΝ.

Κοβαρίσκιον. Glomus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XLII. καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίβ ἀπολύτυ ὑπονάτωθεν τῶν πτερύγων θήσεις, καὶ βάλεις αὐτὸν λανάτον. Legitur κοβάρι apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΚΟΒΓΕΙΝ.

Κόβγην. Pro, κόπτην: ſic κρύβγην, pro κρύπτην. Et talia. Gloſſæ Græcobarbaræ. σικόννοβγις τὸ ῥομφαίσιν ἢ πόρπας, ἢ κόβγοντας το. Et occurrit illic non ſemel.

ΚΟΓΓΙΑΡΙΟΝ.

Κογγιάριον. *Congiarium.* Congius. Epiphanius De Pond. & Menſ. κογγιάριον. δὲ μέτρόν ἐστιν ὑγρῶν, καὶ αὐλὸ παρ' ἑβραίοις ἐκφωνέμενον.

ΚΟΓΙΝΟ.

Κόγινο. Spadiceus. Occurrit in Turcogræciâ Cruſij.

ΚΟΓΚΑΟΣ.

Κόγκλος. Taxillus. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐτίζηλον. ἀστραγαλῶ ἐν κύκλῳ στρογγύλον, καὶ εἰς τὸν γυρὸν ὅλον μὲ τὲς ὄζυς. ἢ ὁ γυρὸς, γεμάτος ζάγια, ἢ ὄζυς, ἢ κόγκλους.

ΚΟΓΝΑΤΟΙ.

Κογνάτοι. *Cognati.* Baſilius Achridenus in Reſp. Ἐ διαφορά τις ἐκ ἔσαι ἀγνάτων ἢ κογνάτων. Sæpe occurrit in libris Iureconſultorum Græcorum.

ΚΟΔΙΚΙΛΛΙΟΝ.

Κοδικίλλιον. *Codicillus.* Vide, κωδικέλλιον.

ΚΟΔΡΑ.

Κόδρα. *Quadra.* Gloſſæ Græcolatinæ. κόδρα. *Codra. Qnadra.*

ΚΟΔΡΑΝΤΗΣ.

Κοδράντης. *Quadrans.* Suidas. κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Moſchopulus. κοδράντης, νόμισμα. Epiphanius De Menſ. σίκλος, ὁ λέγεται καὶ κοδράντης, τέταρτον μνᾶ ἐστι τῆς ἀγγίας, ἤμισυ δὲ τῦ σατῆρος, δύο δραχμὰς ἔχον. Marcus Euangeliſta, cap. XII. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης. Apud Heſychium legitur. κεδράντης, τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Sine dubio mendum eſt, legendumque, κοδράντης. Rectius alibi. κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτόν. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντυ, ὅ ἐστι νόμισμα ἓν, ἢ κόκκοι τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον λίτρας ἑκατὸν εἴκοσι πέντε. ὁ δὲ κοδράντης, νομίσματα τρία. ὁ δὲ ἑξάλος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. Qui locus eſt contaminatiſſimus. Reſtituamus.

mus. τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτὰ δύο. Sic Suidas, & ipſe hic Heſychius alibi, loco citato. Iam λεπτὸν, vnum valebat nummum, vt ipſe teſtatur iſtis verbis. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἓν. & quadrans λεπτὰ δύο: ergo poſtea legendum. ὁ δὲ κοδράντης νομίσματα δύο. Orta menda eſt ex confuſione numerorum β'. & γ'. Matthæus Euangeliſta cap. v. ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ex hoc loco nata proverbialis loquendi forma, quâ vltimus quadrans pro vniverſo ſumebatur: atque hinc τὸ πᾶν interpretantur magiſtri Græci, ut eſt videre in locis citatis.

ΚΟΔΡΙΤΗΣ.

Κοδρίτης. *Quadratus.* Panis. Suidas. κοδρίτης, ἄρτος. De eo ipſo loquitur Athenæus lib. XIII. πόθεν ὑμῖν εἰδέναι ὅτι καὶ κύβοι, ἐφ' οἷς ἀεὶ μεθαχειρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετράγωνοι ἠλυσμένοι ἀνήθῳ, καὶ τυρῷ, καὶ ἐλαίῳ.

ΚΟΙΑΘΟΣ.

Κοιάθος. Pro κύαθος. Gloſſæ Baſilicorum. κοιάθους. σκαφίδια.

ΚΟΙΑΙΣΙΤΩΡ.

Κοιαισίτωρ. *Quæſitor.* Moſchopulus. κοιαισίτωρ, ὁ ἐπ' ἐγκλήμασι τιμωρός. Baſilic. Eclog. VI. θεωρίζομεν τὸν τοῦ ἀρχοῦ τοῦ κοιαισίτωρος, ἤτοι ἐρευνητὴν ἔχοντος ταύτην.

ΚΟΙΑΙΣΤΩΡ.

Κοιαίστωρ. *Quæſtor.* Moſchopulus. κοιαίστωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν. ἐστὶ δὲ ὁ συζητῶν καὶ ἐρευνῶν ἐπὶ χρήμασι. Menander De Legat. στέλλεται κατὰ τῶν περσῶν χώραν πρεσβευτὴς γαϊανὸς ἐν τοῖς βασιλείοις πατρᾶσι τελῶν, καὶ τοῦ λεγομένου τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχοῦ. ὡς οἶμαι ἐκ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι ῥωμαίοις. Priſcus in Hiſt. Goth. ἐβούλετο καὶ ἐπιγόνου ὁ πολίνθας συμπρεσβεύειν αὐτῷ, ὡς μείζονι ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν ἐπιφερόμενον, καὶ τοῦ ἀρχοῦ ἔχοντα τοῦ κοιαίστωρος. Hoc munus autem ſub poſtremis Imperatoribus abrogatum fuit. Codinus teſtatur libro De Offic. aulæ Cōſtantinop. ὁ κοιέστωρ εἶχε μὲν πάλαι καὶ ὕπαρξιν, νυνὶ δὲ ἐδαμῶς.

ΚΟΙΛΟΣ.

Κοῖλος, Pro, κοῖλος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. I v. βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῷ, ἀχίνης, ἀχίνης. κοιμᾶ, κοιμάσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρέμενον φαύλως, κοῖλον, κόιλον.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ.

Κοιμητήρια. Loca circum templa, mortuis ſepeliendis conſecrata. Can. IX. Syn. Laodic. ὁ κοιμητηρίοις ἢ μαρτυρίοις αἱρετικῶν εἰσελθὼν εὐχῆς ἢ θεραπείας ἕνεκεν, ἀκοινώνητος ἔστω. Apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. X. Aemilianus Aegypti præſes ad epiſcopos. ἐδόκει μοι ἐξέσται ὅτε ὑμῖν, ὅτε ἄλλοις τισὶν, ἢ ζυνόδους ποιεῖσθαι, ἢ εἰς τὰ καλούμενα κοιμητήρια εἰσιέναι. Theodulphus in epiſt. ad Sacerdotes Aurelianenſes. *Antiquus in his regionibus in Eccleſiâ ſepeliendorum mortuorum vſus fuit, & plerumque loca divino cultui mancipata, & ad offerendas Deo hoſtias præparata; cæmeteria ſive polyandria facta ſunt.* Et occurrit paſſim.

ΚΟΙΝΟΒΙΟΝ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΟΣ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΣ.

Κοινόβιον. Habitatio monachorum communis. Iuſtinianus Novell. v. τὰς ἄλλας, ὅσοις εἰς πλῆθος ἡ ἄσκησίς ἐστιν, ἐν τοῖς καλουμένοις κοινοβίοις εἶναι βουλόμεθα. Palladius in Hiſt. Lauſ. in Paulo Simplice. ἄπελθε, εἰ ἄρα θέλεις μοναχὸς εἶναι, εἴσελθε εἰς κοινόβιον πλειόνων ἀδελφῶν. Theophylactus Comment. ad D. Marcum, cap. IV. οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, καὶ ἐρημικοὶ, ἄλλοι μιγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ. ἕτεροι λαϊκοὶ, καὶ ἐν γάμῳ. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

θύραν τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς, ἐν κοινοβίῳ.

Primus ea inſtituit Baſilius. Lectionale de eo. *Primus cœnobia excogitavit, ritumque illum monachorum agreſtem ad formulam quandam religioni propiorem reduxit.* Atq; hinc, κοινοβιακὸς. Theophylactus ad D. Matth. cap. XIII. ὁ κοινοβιακὸς τυχὸν μοναχὸς, καὶ ἔτι πρακτικὸς. Baſilius Magnus Conſtit. Aſcet. XVIII. καὶ τοῖς λόγοις ἐπάρω τὰ τῶν κοινοβιακῶν κάλλη θώμαλα. Item, κοινοβιάρχης. Onomaſticon Vetus. *Abbas.* κοινοβιάρχης.

ΚΟΙΝΟΛΑΙΤΗΣ.

Κοινολαΐτης. Aliquis è vulgo. Balſamon ad Concil. VI. Can. XXIII. ὁ πιπράσκειαι, ὁ δὲ χρήμαζιν ὁ ἁγιασμὸς μεταδίδοται, ἀλλὰ δῶρον τοῖς ἀξίοις τὰ ἅγια δῶρα διανέμεται. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἁγία δωρεὰ καλὰ κοινολαΐτας λέγεται τὰ ἅγια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

Κοινωνικὸν. Quod pſallebat chorus poſt communionem, ſublato ſacro pane. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερέα ἐκλείοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἀπόμενον τῆς ἁγίας ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν, ἐκφωνεῖ. πρόσχωμεν. καὶ ὁ ἱερεὺς. τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. ὁ χορὸς. εἷς ἅγιος, εἷς κύριος Ἰησοῦς χριστὸς, εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. ἀμήν. εἶτα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς ἁγίας. Occurrit ſæpe in Ritualibus Græcorum.

ΚΟΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Κοιταλώριον. Eruditiſſimus Xylander putat eſſe, *Edictum.* Cedrenus vtitur. ὑπὸ τούτου γερμανὸς ἐκ μητροπόλεως κυζίκου μεταλλάττεται εἰς κωνσταντινούπολιν, καὶ κοιτατώριον μετὰ θεσίμου ἐκπωφώνησαι ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν θεοφιλεσάτων ἐπισκόπων. Sed ſcribendum cenſeo omnino, καὶ κιταλώριον μετὰ θεσμοῦ. Eſtque κιταλάριον, *Citatorium.* In l. *Omnia.* 2. C. De Princip. Agent. in Reb. *Omnia citatoria omnium cauſarum atque perſonarum, licet ſint ſenatoriæ dignitatis, ad principes ſpecialiter revocari præcipimus.*

ΚΟΙΤΩΝΑΡΙΟΣ.

Κοιτωνάριος. Cubicularius. Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. ὁ παρακοιμώμενος τῆς κοιτῶνος εὐρίσκεται κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παιδοπέλων, καὶ τῶν κοιτωναρίων.

ΚΟΚΑΛΑ.

Κόκαλα. Corona pretioſa. κόκαλα. Ὀστέα. Alexius Rharturus, Dect. VIII. ὅταν τὸ ἀνθρωπάριζη τὸ βαζιλικὸν κόκαλον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ χρεία ἔναι ὀδηγοῦ, νὰ τὸ κομίζη εἰς τὸ αὐτί του. Anonymus De nuptijs Theſei.

— νὰ μετρίσης
ἀπάνω σόλον τὸ κορμὶ τὰ κόκαλά του
ὅλα.

Exſtat

Exſtat quoq; in Turcogræciâ Cruſij.

KOKINOΔPOΣATOΣ.

Κοκινοδροσάτος. Vide δροσάτος.

KOKKINIΔIN.

Κοκκινίδιν, ſive, κοκινὶν. *Coccus Guidius.* Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. X. κοκινίδιν λαβὼν, καὶ καθαρίζας αὐτὸ καλῶς, καὶ τὸ ἥμισυ θλάσας. Occurrit illic bis terve.

KOKKION.

Κοκκίον. Siliqua. Anonymus De Pond. & Menſ. κεράτιον, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κοκκίον. Sæpè occurrit apud Medicos recentiores. Scribitur quoq; κεκκίον, pro eodem.

KOKKOBA.

Κοκκόβα, ſive κεκόβα. *Cucuba.* Noctua. Corrige Heſychium. κοκκόβα, ἡ γλαυξ. Perperam editur, κοκκοβάρη, γλαυξ. Apud Papiam per M. ſcribitur, *Cucuma*, *noctua.* Emenda; nam certè *Cucuma* aliud eſt. Hinc κοκκοβαῖος, ſive κουκκοβαῖος. Glaucus. Cæſius. Noctuinus. Scholiaſtes Oppiani ad Halieut. lib. I. γλαυκοὶ, αἱ κουκκοβάαι. Hinc *Cucubare.* In Carmine De Philomelâ, quod Ouidio aſſcribitur.

KOKKOΔAΦNON.

Κοκκόδαφνον. Bacca lauri. Occurrit apud Demetrium Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XVIII.

KOKONAPIA.

Κοκονάρια, ſive κεκονάρια. Pro, κωνάρια. Nuces pineæ. Apud Myrepſum, lib. De Antidotis, capp. LXV. XCIX. Corona pretioſa. κεκεναρία. *Pinus.* πίτυς. Nonus De Morb. Curat. cap. CXXV. κεκεναρίαν φρυκτῶν, ἀμήλα, γλυκυρρίζης, ἀνὰ ἀγγίας δύο. Exſtat quoque in Turcogræciâ Cruſij. Errat Fuchſius, qui falſam ſcripturam putat.

KOΛAINA.

Κολαΐνα. Italicum, *Collana.* Corona pretioſa. κολαΐνα. *Torques.* ὠμοφόριον. Cõſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij.

— βάλε μοι ἡ ῥηγίνα
νὰ δώσῃ οἱ γιαχάθισμα τέτιον τιὼ κολαΐνα.

KOΛAKTANEOΣ.

Κολακτάνεος. *Collactaneus.* Gloſſæ Baſilic. δῶλος κολακτάνεος. ὁμογάλακτος. Ita corrigo. Hodiè mendoſum eſt, quod editur. διλιϊνικολακτάνεος.

KOΛANΔIOΦΩNTON.

Κολανδιόφωντον. Nauigij Barbarici genus. Arrianus in Periplo maris rubri. ἕτερα ἢ ἐκ μονοξύλων πλοίων μεγίστων ἁφῆς ἐζευγμένων λεγόμενα ζάγγαρα. τὰ δὲ εἰς τιὼ χρυσιὼ καὶ εἰς τὸν γάγγιον διαίροντα, κολανδιόφωντα δὲ μέγιστα.

KOΛEΓIATOΣ.

Κολεγιάτος. *Collegiatus.* Vide, κολεδάτος.

KOΛEΔATOΣ.

Κολεδάτος. Gloſſæ Baſilicorum. κολεδάτος. στρατιώτης. Sed legendum exiſtimo, κολεγιάτος. *Collegiatus.* Iterum alibi. δικανὰ. κολεγιάτοι. ζωνηγμένοι. Hodiè editur, κολογεάτοι.

KOΛEKTAPIOΣ.

Κολεκτάριος. *Collectarius.* Suidas. κολεκτάριος, ἀργυραμοιβός. ἤτοι ὁ κέρμα αὐτὶ ἀργύρου ἀλλαττόμενος. τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης. Gloſſæ Græcobarbaræ.

ἀργυροπρᾶτης. ὁπᾶ πωλεῖ ἡ ἀλλᾶντα τὸ ἀσήμιν. ἤγγυν κολλεκτάριον.

ΚΟΛΙΑΝΔΡΟΝ.

Κολίανδρον. Veteres κορίαννον dicebant. *Coriandrum.* Scholiastes Aristophanis ad Equites, κορίαννα. εἶδος βοτάνης. τὸ νῦν, κολίανδρον.

ΚΟΛΛΑΡΙΟΝ.

Κολλάριον. *Collarium.* Hesychius. κλοιὸς. μέρος τι τῆς νεὼς, ἢ περιτραχήλιος δεσμὸς. κολλάριον, ἤτοι μανιάκης. Glossæ Græcolatinæ. κολλάριον. *Collarium.* Aristophanis Scholiastes ad Vespas. κλοιὸς, τὸ κολλάριον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον. Occurrit apud Cantacuzenum aliquoties.

ΚΟΛΛΕΓΑΣ.

Κολλέγας. *Collega.* Cõstantinus Asynkitus in Viatico. γίνεται ὁ ἕτερος αὐτῆς ἄνθρωπος, ἤγουν ὁ σωτροφος, ὁ κολλέγας. Et per η quoque scribitur apud Eusebium Hist. Eccles. lib. x. cap. v. ἐν οἷς ἐμφέρεται κεκιλιανὸν τὸν θεσπεσιωτατ καρθαγενεσίων πόλεως ὄντά τινων κολλήγων αὐτῆς τῶν καθ' ἡμᾶς αἱρικιανῶν καθεστώτων, ἐν πολλοῖς πράγμασιν εὐθύνεται. Et posteà. γράμμασιν ἐμοῖς ὑποτάξας, πρὸς τὰς περιεργημένας κολλήγας ὑμῶν ἐξέπεμψα.

ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ.

Κολλέγιον, sive, κολλήγιον. *Collegium.* Palladius in Hist. Laus. De Mose Aethiope. πεντήκοντα σημεῖα ἀπῆλθεν, ὅπου τὸ κολλήγιον εἶχεν.

ΚΟΛΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολλεκτάριος. *Collectarius.* Vide κολλεκτάριος.

ΚΟΛΛΗΤΖΙΔΑ.

Κολλητζίδα. Herbæ genus. Scholiastes Theocriti Idyll. XIII. τὴν ἄγριαν φασιν εἶναι βοτάνην τινὰ περιοικητὴν, ἣν ἰδιωτικῶς φασι κολλητζίδαν.

ΚΟΛΟΒΙΟΝ. ΚΟΛΟΒΙΩΝ.

Κολόβιον. Glossæ Græcolatinæ, κολόβιον. *Colobium. Subucula.* Arabicolatinæ. *Colobium, cocleum.* Iterum. *Levitonarium, est colobium, sine tunicis.* Lego. *sine manicis.* Ita in altero veteri Glossario rectius reperitur. Codinus in Orig. Constantinop. ὁσάκις δὲ ἤρχετο εἰς θεωρίαν, ἐφόρει λευκὸν κολόβιον, καὶ ἐβάδιζε λευκὴν κατέχε τῇ χειρί. Cod. Theodos. lib. XIX. Tit. X. *Nullus Senatorum habitum sibi vendicet militarem, sed chlamydis terrore deposito, quieta coloborum ac penularum induat vestimenta.* Anastasius in Eutychiano. *Constituit, ut quicunque fidelium martyrem sepeliret, sine dalmaticâ, aut colobio purpurato, nullo modo sepeliret.* Vix ad ima cubitorum pervenisse tradit Cassianus, additq; significationẽ mysticam, lib. De Hab. Mon. cap. v. *Colobÿs quoque lineis induti, quæ vix ad cubitorum ima pertingunt, nudas de reliquo circumferunt manus, ut amputatos habere eos actus & opera mundi huius suggerat abscissio manicarum, & ab omni conversatione terrenâ mortificatos eos velaminis linei doceat indumentum.* Eadem Dorotheus Doctr. I. διὰ τί φορῶμεν κολόβιον μὴ ἔχον χειρίδια; τῶν ἄλλων ἐχόντων πάντων χειρίδια, ἡμεῖς διὰ τί οὐκ ἔχομεν; τὰ χειρίδια σύμβολά εἰσι τῶν χειρῶν, αἱ δὲ χεῖρες λαμβάνονται εἰς τὴν πρακτικήν. ὅτε οὖν ἔρχεται ἡμῖν λογισμὸς ἐνεργῆσαι τι τῶν πολλῶν ἀνθρώπων διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὑποθήκλεψαι.

κλέψαι, ἢ ἀπλῶς οἱανδήποτε ἁμαρτίαν ποιεῖσθαι δι' ἀ χειρῶν, ὀφείλομεν πρόσεχειν τῷ σήμερι ἡμῶν, καὶ μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔχομεν χλεύδια, τέλειον οὐκ ἔχομεν χεῖρας, τὸ ἐνεργῆσαί τι τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων. Et ſiguum quoque erat intertextum è purpurâ. Idem Dorotheus ibidem. ἔχει δὲ τὸ κολόβιον ἡμῶν σημεῖον τί πολε πορφυρᾶν. τι θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τὸ πορφυρᾶν; ἕκαστος στρατευόμενος τῷ βασιλεῖ πορφύραν ἔχει εἰς τὸ χλανίδιον αὐτοῦ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ βασιλεὺς πορφύραν φορεῖ, πάντες οἱ στρατευόμενοι αὐτῷ βάλλουσι πορφύραν εἰς τὰ χλανίδια αὐτῶν, τέλος τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα, ἵνα διὰ τούτου δείξωσιν ὅτι τοῦ βασιλέως εἰσὶ, καὶ ὅτι αὐτῷ στρατεύονται. οὕτω καὶ ἡμεῖς λαμβάνομεν τὸ σημεῖον τὸ πορφυροῦν εἰς τὸ κολόβιον ἡμῶν, δεικνύοντες ὅτι τῷ χριστῷ ἐστρατεύθημεν, καὶ χρεωστοῦμεν ὑπομένειν ὅλα τὰ πάθη μετ' αὐτοῦ, ὅσα ὑπέμεινεν ὑπὲρ ἡμῶν.

ΚΟΛΟΚΙΘΗ.

Κολοκίθη, Pro, κολοκύνθη. Corona pretioſa. κολοκίθη. *Cucurbita*. κολοκύνθη.

ΚΟΛΟΝΑ.

Κολόνα. *Columna*. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἐλάμπρυνε δὲ καὶ τὰς κολόνας. Corona pretioſa. κολόνα. *Columna*. στήλη. Scholarius in Explicat. Vaticin. Conſtantinop. εὑρέθη εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν εἰς μίαν κολόναν μαρμαρικήν. Anonymvs De nuptijs Theſei.

κολόνες ἦσαν σιδηραῖς πολλὰ χοντραῖς μεγάλες.

ΚΟΛΟΠΑΝΔΡΟΣ.

Κολόπανδρα. Scolopendra. Vide, σκολόπανδρος.

ΚΟΛΟΣ.

Κόλος. *Culus*. Corona Prætioſa. κόλος. *Podex*. πρωκτὸς. Iterum alibi. κόλος. *Nates*. πυγή. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ἵνα δὲ τὶς ὠφέλεια τῷ ἀνθρώπῳ τὸν κόλον αὐτοῦ πλύνειν πάζας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Hinc compoſitum, πλυνοκόλος, qui nates lavat. Apud eundem Scriptorem. τὴν ἁγίαν ψυχὴν καλοῦσιν ἐν παραδείσῳ, ἢ λέγουσιν, ἐλθὲ πλυνοκόλε ἐν τῷ παραδείσῳ.

ΚΟΛΠΟΣ.

Κόλπος. Italicum, *Colpo*. Vulnus Plaga. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ δίδουσι πολλὰς πικρὰς τὰς κόλπους τὰς ἐκείνας.

Dicebant etiam κόρπος. Vide infra.

ΚΟΛΦΟΣ.

Κόλφος, Pro, κόλπος. Sinus. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ βάλλει παραμπρὸς τὸν κόλπον της ἢ τὸν κόλφον της. Et alibi. ἄδθηλος. κόλπος. κόλφος. κόρφος. Gloſſæ Latinogræcæ. *Sinus*. κόλφος. Et temerè mutant viri docti. Huic ſimile eſt illud Italicum. *Golfo*.

ΚΟΛΩΝΟΙ.

Κολωνοὶ. *Coloni*. Novell. CLXII. Et paſſim apud Iureconſultos Græcos. Gloſſæ Baſilic. κολωνὸν, ἀγροικον.

ΚΟΜΑΤΑΚΗΣ.

Κοματτάκης. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. 11.

εὗρον φελὸν κοματτάκη
καθ' ὥσπερ τετραγωνάκη.

KOMATH.

Κομάτη, Pro, κομμάτιον. Corona pretiosa. κομάτη. *Frustum.* κλάσμα.

KOMBENTON. KOMBENTZIONAΛΙΟΣ.

Κόμβεντον. *Conventio.* Et inde, κομβεντζιονάλιος. *Conventionalis.* Suidas, & Iureconsulti Græci.

KOMBIA.

Κομβία. Fimbriæ. Ioannes Diaconus ad ἀσπίδα Hesiodi. θύσανοι, οἱ κροσωτοὶ, ἤγουν τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα κομβία, ἢ κυμβία. In Turcograciâ Crusij invenio. κομβιὰ. *Fibula.*

KOMBINA. KOMBINEYEIN.

Κομβίνα. Apud Suidam κομπίνα est, qui tamen vocem non explicat, quod facit non semel. Ita autem vocabantur mandata nomine animalium publico cursui destinatorum. Eustathius De Temp. intervallo. ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ ἀπὸ τῶν ἐπάρχων πεφάσει ζώων δρομικῶν γενόμεναι, οὓς καὶ κομβίνας ἡ αὐτὴ γλῶσσα καλεῖ ῥωμαίων, τετέσι ζωοθέματα. Glossæ Basilic. τραχτορία. κέλευσις ἐπάρχου, ἢ καὶ κομβίνα. ἤτοι σωὸθεμα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων. Atque hinc κομβινεύειν, & κομβίνευμα. Chrysostomus in Orat. De Circo. μὴ τρεπέτω σε τὰ ποδιώπικὰ κομβινεύματα, ἵνα μὴ καταλάβῃ σε τὰ περὶ κέλσεως κινδυνεύματα. εἰ ἐθέλῃ κομβινεύειν, καὶ διαβάσεις, δηλώσαι τοῦτο ποιεῖν μᾶλλον ἐν τῷ θεωρήματι πνευματικῷ.

KOMBOΣ.

Κόμβος. Vide ἐπικόμβια.

KOMEATON.

Κομεάτον. Hesychius. κομεάτον, ἐξαίτησιν λαμβάνειν τῆς ἀφεδρῶνος. Suidas totidem verbis. Eustathius De Temp. Intervallo. ἐὰν οἱ σχολάρχοι κατὰ κομεάτον ἀπολειφθῶσιν, εἴσω πέντε μηνῶν, περὶ χρημάτων ἐκ ἐναγωνίας.

KOMENON.

Κομμόον. Pro, κεκομμόον. Corona pretiosa. κομμόον. *Fractum* κεκλασμόον.

KOMENTA.

Κόμμοτα. *Commenta. Commentaria.* Prochorus De rebus gestis S. Ioannis Euangelistæ. καισαρείας τῆς παλαιστίνης ἐγὼ ὑπάρχω ὁ ἄθλιος. Βοηθὸς κομμότων, καὶ δύο ἄνδρες παρεδόθησάν μοι, καὶ λαβὼν αὐτοὺς ἐγὼ ἔβαλον ἐν τῇ φυλακῇ τρεῖς ἡμέρας. Non alius autem est, ὁ βοηθὸς τῶν κομέντων. quàm qui *Commentariensis* dicitur: ὁ κομμεντάριος.

KOMENTAPIΣIOΣ.

Κομμεντάριος. *Commentariensis.* Suidas. κομμεντάριος, ὄνομα κύριον. Hesychius. κομμεντάριος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων ἐκδέχων. Etymologici Auctor. κομμεντάριοι. τοὺς ὑπὸ τῶν ἱστομνημαλογράφων περιποιουμένους ὄνομα καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπαπιζόντων αὐλῶν ἀπληκταρίων, καὶ κεκικλαρίων, μετὰ πλήθους ῥαβδούχων. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν οἱ λεγόμενοι χαρτουλάριοι. Iustinianus Novell. XIII. ἐστι γὰρ αὐτῇ δικαστήριον ἴδιον, καὶ τάξις, κομμεντασίους τε ἔχουσα καὶ τἄλλα πάντα ὅσα χρεὼν τῇ πολιαρχίᾳ ἀπὸ τῶν νόμων ἀφωρίσαι. Et in Edicto XIII. γέλλιον ἐκεῖσε ἐπὶ ταύτῃ μόνῃ τῇ αἰτίᾳ κομμεντασίων, μετὰ δημοσίας ἐπισολῆς γενόμενον.

KOMHΣ.

ΚΟΜΗΣ.

Κόμης. *Comes.* Hesychius. κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. Memnon Episcopus in Epist. ad Clerum Constantinop. πρὸς τῷ καὶ τὸς μεγαλοπρεπεστάτους κόμητας ἐντεῦθεν ἀναχωρῆσαι, τὸς καθημέραν παρέστονσας καὶ τῷ πόλιν καὶ τῷ πίστιν. Eusebius De vitâ Constantini lib. IV. τῶ παλὸς στρατῶ καθηγεμόνες, κόμητές τε, καὶ παῦ τὸ ἀρχόντων τάγμα. Porrò hic in exercitu munus habebat, in palatio, & provincijs. Rursus in exercitu duplex erat ordo; hic terrâ militabat, ille mari: utrobiq; cohortem ducebat. Leo Cõstitut. III. κόμης δέ ἐστιν ὁ τῶ ἑνὸς τάγματος, ἢ βανδα, ἀφηγέμονος. Mauricius. κόμης δέ ἐστιν, ἤτοι τριβῦνος, ὁ τῶ τάγματος, ἢ ἀριθμῶ, ἢ βάνδα, ἡγέμονος. Alius tamen est ὁ τῶ βάνδα, ab eo qui βανδάριος dicebatur: itaque ne quis confundat. Nam primus ille bando praerat; id est, militibus, qui sub bando: hic postremus autem, & cùm eo alij, custodiebant τὸν βανδοφόρον, ideoque βανδάριοι nuncupati. Meminit eorum Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐν ταύταις δὲ ταῖς δυσὶν ὁδοῖς πρὸς τὰ ἔνδον χείλη κόμητες οἱ βανδαρίοις σκιωὰς καθῶ τὸ εὐθὺ τῶ ὁδῶν ἱστάθωσαν. Atque prior ille κόμης simpliciter dicebatur, posterior cum epitheto, κόμης ὁ βανδαρίου. Iam de eo, qui in mari militabat, locus est apud Eustathium ad Iliad. ἀναύαρχον τὸν τοιῦτον φασὶν. εἴη δ' ἂν ὁ τοιῦτος, ὁ καὶ κόμης βανδα τοῖς ὕστερον. Et is Drungario subiectus erat. Leo Naumachicis. κατὰ τὸ ὁμοίωσιν τῶ βασιλικῶ πλοΐμα καὶ οἱ τῶ ἄλλων θεμάτων πλοΐμοι στρατηγοὶ δρουγγάριοι σκαλῶνίο πόλε τοῖς ἄνω χρόνοις. Ϲ οἱ ὑπ' αὐτὸς κόμητες μόνον, ἢ κέντα ρχοι. Præficiebantur autẽ aliquot dromonibus. Leo ibidem. ἐπισήσεις αὐτοῖς ἄρχοντα ἢ καὶ πέντε, ἢ καὶ τρεῖς δρόμωνας ἕνα τὸν λεγόμενον κόμητα. Inter hos maximus ὁ πρωτοκόμης, qui dignitate proximus Amiralio. Codin. ostendit. ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν (ὁ μέγας δὲ ξ) τόν τε μέγαν δρουγγάριον τῶ πόλε, τὸν ἀμηρᾶλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τὸς δρουγγαρίους, καὶ τὸς κόμητας. Et alibi. τὸ τῶ πρωτοκόμητος ὑπηρέτημα θαλάσσιόν ἐστιν. εὑρίσκεται δὲ ἕτος τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ πόλῳ κομήτων πάντων πρῶτος. De reliquis vero Comitibus qui passim in palatio, & provincijs, vide quæ, vir magnus in literis, Barnabas Brissonius, De Verb. Significat. lib. III.

ΚΟΜΗΤΑΤΗΣΙΟΣ.

Κομητατήσιος. *Comitatensis.* Theodoretus Hist. Eccles. lib. IV. cap. XXII. καὶ ὁ τῶ κομητατησίων δὲ, λαργιτιώνων κόμης, στρατιωτῶν ἐπαγόμενος ἀμεταρσον πλῆθος, &c. Ammianus lib. XXIX. *Cum comitatensi auxilio militis pauci Theodosius magister militum mittitur.*

ΚΟΜΗΤΙΑΝΗ.

Κομητιανὴ. *Comitiva.* Iustinianus Novell. VIII. μὴ δύο τάξεσι χρῆσθαι, ἀλλὰ ἀναμιγῆναι ἑκατέραν, τῷ τε τῶ ἄρχοντος, τῷ τε τῶ βικαρίου, μίαν γενέσθαι κομητιανὴν ὅσαν τε καὶ ὀνομαζομένην.

ΚΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Κομητοπῶλος. Comitis filius. Comes. ut αὐλοπῶλος, παιδοπῶλος, & infinita talia. Cedrenus. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοὶ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπέμφθησαν μετὰ ταῦτα, ἐφ' ᾧ τ πατρῴας αὐτοκράτορας βασιλείας, Ϲ τὸς κομητοπόλους ἀπείργεσι τῆς πρόσω φορᾶς,

ΚΟΜΙΔΙΟΝ.

Κομίδιον, ſive κομίδιν. Gummi. Rhazes De Peſte cap. XIV. τὸ ἰχωρῶδες τῆ ὀξυῶδε γάλακτος μετὰ πεφρυγμένε ἄρτε, ὀλίγον. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ δὲ κομίδιν μεταλαμβάνομεν μετ' οἴνε λιθιῶντας ὀνίνησι. Ioannes Garlandius in Lexico Chymico. *Comidi, id eſt, gumma Arabica.*

ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ.

Κομιτάτον. *Comitatus.* Socrates Hiſt. Eccleſ. lib. II. cap. XXIII. διὰ πολυτέρων γραμμάτων ἐδηλώσαμεν ὅπως ἀμερίμνως εἰς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον παραγένη διὰ τὸ μάλιστα βουλεύεσθαι ἡμᾶς ἀποστεῖλαι σε εἰς τὰ ἴδια. Et poſtea. ἐλθεῖν πρὸς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον παρεδλάσης. Epiphanius contra Ebionæos. ἄνεισι δὲ ὅπι τὸ κομιτάτον, καὶ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ φιλιᾶται. Iterum contra Meletianos. ἐπεφέροντο γὰρ καὶ χεῖρα ἐν τῷ κομιτάτῳ, καὶ ἐπεδεικνυον ἥτις ἦν ἐν γλωσσοκόμῳ. In epiſtolâ quâdam Diaconorum & Preſbyterorum ad Alexandrum Papam, quæ exſtat apud eundem, contra Ariomanitas. ἐπὶ αὐλῆς ἐταλαιπώρησε ὅπι τὸ κομιτάτον.

ΚΟΜΜΑΝ.

Κόμμαν. Vide, κόψιμον.

ΚΟΜΜΕΡΚΕΥΕΣΘΑΙ.

Κομμερκεύεσθαι. *Commercia exercere.* Harmenopulus lib. II. Tit. V. ὅτι πάντες ὀφείλουσι κομμερκεύεσθαι. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. ἐκ τῆς αὐτιγόνε μονῆς ἐκεῖσε ἀφίκετο κομερκεύσων τλὼ πανήγυριν. Et in Alexio Comneno, lib. III. ξυνθήκας ποιησάμενοι, αὐτός τε ἐς χρήματα ἐζημίωσαν, καὶ τὰ πλοῖα τῶν ἐκομέρκευον.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΑΡΙΟΣ.

Κομμερκιάριος. *Commerciarius.* Marcus Patriarcha Alexandrinus Quæſt. Canon. XXIV. ἀκινδύνως γίνεται ἱερεὺς ἢ διάκονος καταλάκης, ἢ κομμερκιάριος, ἢ ἰατρὸς, ἢ ἀστρολόγος, ἢ ὁ; Conſtantinus De Adminiſt. Imp. ἢ καὶ δέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς καλόικησιν εἰσελθόσῃ τῆ ποτὲ γεγονότος κομμερκιαρίε χαλδίας καὶ τῆ ψωμαθέως τὴν μονὴν. Apomaſar in Myſterijs. ζητητέον πολλὰ μεγισταίων, ἐνόχων, γραμματικῶν, κομμερκιαρίων. Occurrit itē apud Iureconſultos Græcos.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΟΝ.

Κομμέρκιον, ſive, κεμέρκιον. *Commercium.* Cedrenus. τῆς ἀβύδε καὶ τῆ ἱερῆ τὸ κομμέρκια ἐκάθισε. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. διδῶσιν χάριν κομμερκίε εἰς ποσότητα νεμισμάτων ἑκατὸν νεμίσματα δύο. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. VI. ἰωαννὴς δ' ὃν ὁ τῆ Βυζαντίε βασιλεὺς ἐπολέμει πρὸς τὰς ἰωαννίδας διενεχθεὶς ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε, τῆς ἀπὸ κεμερκίων τὰ χαλάτα ἕνεκα. Et mox. καὶ περὶ τῶν κεμμερκίων αὐλῶν ὅπως συγκαλατεθῆ ὁ βασιλεὺς συγκαλένευσαν οἱ ἰαννῖοι. Ita correxi. Perperam erat in MSto. exemplari. οἰαννῦοι. Anna Comnena. lib. VI. ὑπὲρ κεμερκίε, ἢ ἑτέρας τινὰς εἰσπράξεως τῷ δημοσίῳ εἰσκομιζομένης.

ΚΟΜΜΙΤΕΥΕΙΝ.

Κομμιτεύειν. *Committere.* Gloſſæ Baſilicorum. κομμιτεύσαι. βεβαῖται.

ΚΟΜΜΟΝΗΤΟΡΙΟΝ.

Κομμονηϊτόριον. *Commonitorium.* Suidas. κομμονηϊτόριον (ita ſcribo, non κομμονητήριον.) ἐπιστολὴ πρεσβευτικὴ ἀποστελλομένη

ρμὴν εἰς χώρας. Euagrius lib. II. cap. XVII. πρὸς ἃ διόσκορος ἔφη, κομμονηλόριον τὸν ἐλπίδιον ἀπιφέρεσθαι. Iustinianus Nov. CXXVIII. μηδὲ εἰ πραγματικὸν, ἢ ἄλλον τύπον, ἢ θεῖον κομμονηλόριον λάβοι, ἀπιτρέπον αὐτῷ τι τοιοῦτον. Ammianus lib. XXVIII. *Quo inficiante, secretioribus chartis ab eius domo prolatis, commonitorium repertum est manu scriptum Hymelij.* Et posteà. *Deferri provident vicariam, & commonitorium cum Augusti literis tradidit.* Anastasius in Gregorio II. *Rescriptis commonitorijs, nisi ad Catholicam converteretur fidem, etiam extorrem à sacerdotali esse officio mandavit.*

ΚΟΜΜΟΠΟΔΑΣ.

Κομμοπόδας. Cui incisa sunt crura. Glossæ Græcobarbaræ. ὅπερ ἔχει τὰ πόδια, ἢ ποδάρια, κομμῶα. ὁ κομμοπόδας.

ΚΟΜΟΔΑ.

Κόμοδα. *Comoda*, id est, *Commoda*: corruptâ scribendi ratione, quæ tunc obtinebat. Sic apud Vestium Valentem Florid. lib. I. *Capturas ex aquis, itemque à reginis aut regum familiaribus comoda.* Suidas. κόμοδα, δόσις ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη. Quæ totidem penè verbis Glossæ Basilicorum. Isidorus in Glossis. *Comoda, Hostiaria.* Corrigo, *Comoda, ostiaria.* Interpretatur ostiariam, quia nimirum ostiatim corrogabatur. *Commoda* autem dicebatur, pro *Commodatio*: qualia sunt. *Abscissa. Resona. Deducta.* & talia, quæ nos observavimus & annotavimus olim Critici Arnobiani lib. IV. Et observa illic vsum commodationum non alibi facilè obvium. Nos in nostro statu **Leeninghen** appellamus. Dabant verò illi sub Imperatoribus Constantinopolianis, cùm vrbes aliquas terræ motu desolari cõtigisset. Clarè indicant illa Suidæ verba. δόσις ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ. Sed ne quid temerè de illo Isidori loco pronuntiem, meritò ampliavero. Ecce enim in Historiâ Australi, quæ res gestas complectitur Rudolphi, Adolphi, Albertique Cæsarum, ab anno MCCLXXVI. usque ad MCCCIII. *Circumquaque extra partes civitatis receperunt se cum equis suis, in cubiculis, & stabulis, & cameris, in stupis, de commodijs suis hominibus electis.* Et hîc *Comodia* est diversorium, vnde *Hostiariam* interpretatur, quod est purum putum Italicum, *Hostaria.*

ΚΟΜΟΔΡΟΜΕΥΕΙΝ.

ΚΟΜΟΔΡΟΜΟΣ.

Κομοδρομεύειν. Fabricare. κομοδρόμος. Faber, sed auri tantùm, æris, sive ferri. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγνεν ἀκμόνιν ὅπου κομοδρομεύει ὁ κομοδρόμος. Iterum alibi. ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. αἱ ἄκραι, ἤγνεν αἱ ἄκρες τῶν ἀσκῶν ἢ ἀσκιῶν μετ' αἷς ὁποίαις φυσῶσιν οἱ κομοδρόμοι τὴν φωτίαν. Anonymus De Pass. Domini. καὶ ὅτε φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν ὁ κομοδρόμος αἰς σταυρώσῃ αὐτὸν, &c.

ΚΟΜΟΝΤΟΥΡΙΟΝ.

Κομεντέριον. Puto corruptum esse, pro κομμονιτόριον. *Commonitorium.* Gregorius Dialogus De vitis Sanct. lib. III. σαβῖνος ὁ τοῦ κυρίου ἡμῶν χριστοῦ δοῦλος κομοντέριον πάλαι.

ΚΟΜΠΑΡΟΣ.

Κόμπαρος. *Compar.* Suidas. κόμπαρος, ὁς ζωνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινὶ ὁμοίων τὴν αὐλὴν ἐκτελῶν χρείαν.

ΚΟΜΠΑΣΣΟ.

Κομπάσσο. Italicum. *Compasso.* Circinus. Corona pretiosa. κομπάσσο. *Circinus.* διαβήτης.

ΚΟΜΠΕΒΑ. ΚΟΜΠΕΠΕΡ.

Κομπέβα. *Cubeba.* Occurrit apud Actuarium. Myrepso κομπέπερ scribitur, De Antidotis cap. XXII.

ΚΟΜΠΕΣΑΤΕΥΕΙΝ.
ΚΟΜΠΕΣΑΤΙΩΝ.

Κομπεζατεύειν. *Compensare.* Glossæ Basilicorum. κομπεζατεύει, συλλογίζεται, ψηφίζει. Et κομπεζατίων. *Compensatio.* Eustathius De Temp. intervall. ὁ θέλων ἀντιτιθέναι κομπεζατίονα, ἤτοι αὐτέλλογον τῷ φίσκῳ, ὀφείλει ἀποδεικνύειν ἴσως δύο μισθῶν, ὅτι κεχρεώστηται αὐτῷ ὅπερ βέλεται αὐτιλογίζεσθαι. Scholiast. Basil. Eclog. VII. μηδεὶς ἀντιτίθεται κομπεσατίονα τῷ φίσκῳ, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς κεχρεώστηται σατίονος ἐξ ἧς μεθοδεύεται.

ΚΟΜΠΛΕΣΙΩΝ.

Κομπλεσίων, vel, κομπλετίων. *Complexio.* Harmenopulus lib. III. Tit. III. εἰ δὲ διὰ ταβελλίωνος γένηται, καὶ κομπλεσίων ἀκολουθήσει, &c. Scholiastes Basilic. Eclog. XIX. εἰ μὴ καὶ κομπλετίονες ἀκολουθήσουσι.

ΚΟΜΠΛΕΤΕΥΕΙΝ.

Κομπλεύειν. *Cõplere.* In Nov. Alexij Comneni. τὸ δὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ταβελλιώνων ἀρκεῖν, ἀγοραῖα τε ἔγγραφα ζωστὰν, κἂν μὴ κεκομπλεύμενα τυγχάνοιεν.

ΚΟΜΠΛΗ.

Κόμπλη. *Complementum.* E Gallico, *Comble.* In Novellâ Alexij Comneni. μὴ ἀγοραῖα καλουμάζειν καὶ τὴν ἰσοτιμάνειον νεαρὰν, εἰ μὴ ἀκόλουθα ταβελλίωνι τελοῖντο, καὶ ζωήθης ἐπιφέροιντο κόμπλας. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὅτι τζάκωμαν, κόμπλιν, καὶ πλήρωμα τοῦ ζητουμένου ἔργου. Ita corrigo. Perperam est in MS. κόπλιν. Corrigendæ quoque Glossæ Basilicor. κόμπλα. ἡ τελείωσις. Hodiè editur, κόμπλα.

ΚΟΜΠΟΣ.

Κόμπος, Pro, κόμβος. Corona pretiosa. κόμπος. *Nodus.* κόμβος. Vel etiam, *Commodus.* Mauritius Strategic. II. καλὸν δὲ ἐστι τέντας καλὰ τὸ χῆμα τῶν ἀβάρων ἢ τέρκων γενέσθαι, ὅτι καὶ κομποὶ καὶ χρειώδεις εἰσὶν.

ΚΟΜΠΡΟΜΕΣΟΝ.

Κομπρόμεσον, sive, κομπρόμισον. *Compromissum.* Metrophanes Archiepiscopus Constantinop. in epist. καθαιρέσει γὰρ ὑποδικον ἑαυτὸν ὑπογράψας ἐν τῷ κομπρομέσῳ καὶ συμφωνητικῷ γράμματι. Glossæ Basilicorum. κομπρομισον, πρόσιμον.

ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΝ.
ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Κομπρομισιάριον. Idem quod κομπρόμισον. *Compromissum.* Glossæ Basilicorum. κομπρομισιάριον, ζωλαγὴ, ἤτοι ἐστὶ πρόσιμον. Et, κομπρομισιάριος. *Compromissarius.* Eædem Glossæ. κομπρομισιάριος, ὁ ζωντιθέμενος τῷ πρόσιμῳ δικαστὴς αἱρετικὸς. διαγνώμων.

ΚΟΜΦΑΚΤΩΡ.

Κομφάκτωρ. *Confector.* Glossæ Basilico-

licorum. κομφάκτωρ, κατασκευασὴς.

ΚΟΜΦΙΡΜΑΤΕΥΕΙΝ.

Κομφιρματεύειν. *Confirmare.* Gloſſæ Baſilicorum. κομφιρματεύει, βεβαιοῖ. Iterum. κομφιρματευθῆναι, κυρωθῆναι, βεβαιωθῆναι.

ΚΟΝΒΙΤΙΟΝ.

Κονβίτιον. *Convitium.* Gloſſæ Baſilicorum corrigi debent, quæ valde corruptæ. κονβίτιον, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις. καὶ κόμβεντον, ἡ βελὴ, ἤτοι ἐκ τῶν πολλῶν ζυναγωγὴ. Hodiè corruptè & mutilè editur, κονβίνιον ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, καὶ ἡ βελὴ. Quæ ineptiſſima eſſe facilè quivis iudicaverit.

ΚΟΝΔΑΚΙΟΝ.

Κονδάκιον. Idem quod κοντάκιον; ſicut κονδὸς, & κοντὸς, pro ratione illâ ſcribendi. Breviarium ἀδέσποτον, quod recenſet res ſacras. καινδήλα, μανδάλιον, ξεσίον, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΟΝΔΑΡΗ.

Κονδάρη, Pro, κοντάριον. Corona pretioſa. κονδάρη. *Haſta.* δόρυ.

ΚΟΝΔΙΤΟΝ.

Κονδῖτον. *Condītum.* Potionis genus. Galenus περὶ εὐπορίστων. ἐρεβίνθων τῶν καλαμῶν κριῶν ἀφέψημα μελὶ κονδίτῳ ποτίζε. Agathotychus Hippiatric. lib. I. cap. II. ἐγχυμάτιζε χυμῶν καὶ μῶλι οἴνῳ παλαιῷ, ἢ κονδίτῳ. Palladas Anthолog. lib. I.

κονδίτῳ μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔχειν τύνομα; τ̃ φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον τ̃ τ̃ ἑλλήνων. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται, αὐλὸς ἂν εἰ δείης ῥωμαϊκώτατος ὤν.

Tiberius Hippiatric. lib. I. cap. XXX. δίδοτον κοχλιάριον μετὰ κονδίτῳ κεκραμμένον. Alexander Trallianus lib. VII. cap. V. πέπειρε, καὶ ὅσα διὰ πεπέρεως σκευάζεται, ὑδρόμαρόν τε καὶ κονδῖτον. Reperitur quoque apud Plutarchum in Parallelis.

ΚΟΝΔΟΣ.

Κονδὸς, ſive, κοντὸς. Curtus. Gloſſæ Græcolatinæ. κονδὸς. *Curtus.* Et alibi. κολοβὸς, ὁ κονδὸς. *Curtus* Corona pretioſa. *Corto.* κονδὸς. μικρὸς. Anatolius Geoponic. lib. X. οἱ δὲ καὶ τὰ κονδὰ παστάλια τῶν κιτροφύτων, τὰ μὴ δωράμβια καμφθῆναι, κατὰ κεφαλῆς φυτεύσι. Adamantius Phyſiognom. lib. II. παχεῖαι χεῖρες, κοντὰς ἔχουσι τοὺς δακτύλους, κλειπίσασαι. Achmes cap. CCXXXII. εἰ δὲ κονδὰ καὶ ὑψηλὰ δόκιμα ζῴου κυείων, χαρὰν ἐλαττίζει μεγάλων, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλόγως.

ΚΟΝΔΟΥΡΑ.

Κονδοῦρα. Italicum *Gondola.* Genus navigij. Conſtantinus De Adminiſt. Imp. ἡ βαπτισμένη χρωβατιὰ ἐκβάλλει καβαλλαρικὸν ἕως ξ'. πεζικὸν δὲ ἕως χιλιάδας θ'. καὶ ζαγυάς μέχρι τῶν ω'. καὶ κοντάρας μέχρι τῶν ρ'. Et mox iterum. ἀλλ' ὅσα δὲ ζαγυάς κέκτηνται, ὅσα δὲ κονδάρας, ὅτε ἐμπορευτικὰ πλοῖα, ὡς μηκόθεν τῆς θαλάσσης.

ΚΟΝΔΥΝΕΙΝ.

Κονδύνειν. Vide, κοντύνειν.

ΚΟΝΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Κονοσαῦλος. Vide, κοντοσαῦλος.

ΚΟΝΣΕΓΙΑΡΕΙΝ.

Κονζεγιάρειν. *Conſulere.* Italicum.

Consigliare. Theodosius Zygomala in epist. κὴ ἔπαρ τῳ τοιαύτα σε, κὴ ἄμε σὸν ἀβκάτον σε, κὴ εἴτι σε κονσεγιάρη, ζαλᾶ κάμε το.

ΚΟΝΣΕΛΙΟΝ.

Κονσέλιον, sive, κονσίλιον. *Consilium.* Glossæ Basilicorum. κονσέλιον, βελή, κὴ ζωέδριον ἐκ φανερῶν ἀνδρῶν. Synodus Florentina. ὅπως ἐλθωσι πάντες κὴ οἱ λοιποὶ τᾶ κονσιλίᾳ τῆς ζασιλείας, κὴ οἱ τῆς ρώμης.

ΚΟΝΣΙΛΑΡΙΟΣ.

Κονσιλάριος. *Consularius.* Consularis. Cōstantinus Them. Orient. I. τὸ δὲ τ ῥωμαίων ζασιλείαν γενόμβοι εἰς ἐπαρχίας διηρέθηζαν, ἑ ἡγεμονίας, ἑ δκάζ, ἑ τᾶς καλεμβάς κονσιλαρίας, τετέσι βελευτᾶς. Iterum Them. XV. ἐπαρχία κύπρε τῆς νήσε τὸ κονζιλάριον, τετέσι βελευτλῶ, πόλεις δεκατρεῖς. Scribitur quoque κονζελάριος. Hesychius. κονζελάριος. ὑπατικός. Iustinianus Novell. VIII. μήτε ὑπατικλῶ, μήτε ἡγεμονικλῶ, ἀς δὴ κονζελαρίας τε κὴ κορρηκτορίας καλᾶσιν. Notitia Consuetudinum. κὴ ὅζαι ἀρχαὶ, ἤτοι κονζελαρίαι. Freculphus Chron. Tom. I. lib. II. cap. XVI. *Quicquid Diceneus eorum Consularius præcepisset, hoc modis omnibus expetendū, hoc vtile dijudicantes fore.* Erant autem Cōsulares quindecim. Enumerat Notitia Imperij. *Consulares quindecim. Per Orientem quinq;, Palæstinæ, Phœnices, Syriæ, Ciliciæ, Cypri. Per Asiam tres; Pamphyliæ, Hellesponti, Lydiæ. Per Ponticam duo; Galatiæ, Bithyniæ. Per Thracias duo; Europæ, Thraciæ. Per Illyricum tres; Cretæ, Macedoniæ, Daciæ mediterraneæ.* Invenio quoque vnum Byzantij : exstatque Cod. De Offic. Com. Rer. Privat. Valentiniani & Valentis Rescriptum, cujus inscriptio. *Ad Honoratum Consularem Byzantij.* Atque hic ipse est, qui ab Eulogio vocatur, *Consularis provinciæ Byzacenæ.* Eius enim Disputatio De Somnio Scipionis inscribitur, *Superio V.C. Cos. provinciæ Byzacenæ.* Nam Byzaceni etiam Byzantes dicebantur, & vrbs earum quoque Byzantium: vt tradunt Eustathius, & Stephanus.

ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΟΝ. ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Κονζισώριον. *Consistorium.* Hesychius. κονζισώριον, θεῖον ζωέδριον. Suidas. κονζισώριον, παρὰ ῥωμαίοις ὕτω λέγεται τὸ ζωέδριον, κὴ τὸ σύζημα, ἔνθα περὶ τῶν ἐπεγόντων βελεύονται. Ammianus lib. XXVIII. *Cùm intromissi in consistorium hæc referrent, negantem Valentinianum se id statuisse, & calumnias perpeti clamitantem, moderatè redarguit Quæstor Eupraxius.* Hinc κονσισωριανὸς. *Consistorianus.* Basilic. Eclog. LIV. ἡ διάταξις καλεῖ τινας ἀπηλλαγμένους πονομίων, τυχὸν ζυγκλητικὰς, κὴ τὰς κόμηζας τὰς κονζισωριανὰς, κὴ τὰς νοταρίας, &c. Iustinianus Novell. XIII. ἡμεῖς γὰρ ἑνὶ τλῶ εἰρημένῳ ἀρχὴν παραδώσομεν, πλὴν εἰ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἰλλεστρίων, ἢ τῶν περιβλέπτων κομήτων κονζισωριανῶν.

ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Κονζελάριος. Vide, κονζιλάριος.

ΚΟΝΣΟΥΛΟΣ.

Κόνζελος. *Consul.* Suidas. κονζέλους αὐλοκράτορας αὐλὰς τῶν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντας ὠνόμαζαν οἷα προβούλους καὶ παρηγόρους

γόρες τινας. Vide eundem in ὕπατοι. Conſtantinus Magnus in epiſt. ad Silveſtrum. οἱ πατρίκιοι, καὶ οἱ κόντακλοι, ἤγουν ὕπαλοι, καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιώματα. Codinus De Offic. Aulæ Conſtantinop. εἶτα καὶ ὁ τῶν πιτακίων ἔρχεται κόντακλος, καὶ πολυχρονίζει καὶ ἕτερος ζωὴ τοῖς μεθ' αὐτὸν κατὰ τὸν τάξιν αὐτῶν. Gregoras lib. iv. οἱ γὰρ πρὸ καθ' χρόνους ταχθεὶς ἄρχειν ἀποστελλόμενοι, ὁ μὲν ἐκ βενετίας καλεῖται μπάϊλος. ὁ δὲ ἐκ πίσης, κόντακλος.

KONTAKATATIΩN.

Κονταλτατίων. *Conſultatio.* Iuſtinianus Novell. xxviii. διὸ δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰς ἐφέσεις τὰς παρ' αὐτοῦ κατὰ τῶν πρεσβεύοντων ἀρχόντων χίμα, πρός τε τοῖς ἐνδοξοτάτοις ἐπάρχοις, πρός τε τῶν ἐνδοξοτάτων ἡμῶν κατὰ κονσταλτατίωνα μένεσθαι κοιαίσωρι. Iterum Novell. xxix. εἴτουν κατὰ τάξιν κονσταλτατίωνος αὐτῶν ἀκροάζονται.

KONTA.

Κοντὰ. Prope. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. οἱ ἄνθρωποι ὅπου πολεμίζουν ἀπὸ κοντὰ. Iterum. ὁ ἐγγὺς ἐσὼς. ὅπου σέκει σιμὰ. ὅπου σέκει κοντὰ. Et occurrit illic pluries. Theodoſius Zygomala Thematoepiſt. xxxii. κοντὰ τέσσαρες ἢ ἓξ μιλίους δέν μας ἔχαψες.

KONTAKION.

Κοντάκιον. Tomus. Volumen. Moſchopulus. τόμος, τὸ κοντάκιον. Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. v. ἔχουσες τῶν σωθέντων ἁγίων εὐχῶν ἀπαρχάλλακτα, ὡς μεταγραφέντα ἐκ κοντακίων καλλιγραφηθέντων διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται, καὶ πολυχρονίζουσι, ψάλλοντες καὶ μετὰ αὐτὸ τὸ κοντάκιον. ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. Et alibi. ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν ταῖς εὐχαῖς ὅπισθεν τοῦ ἀρχιερέως, κρατῶν τὸν ἐνθρονιασμὸν, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς χαροτονίας. Reperitur quoque in Liturgijs Chryſoſtomi, & Baſilij Magni. Et quidam erat, ὁ ἄρχων τοῦ κοντακίων, in eccleſiâ, qui inter Lectores cenſebatur. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. ad Cabaſilā. ἀναγνωσῶν δὲ ὀφφίκια ταῦτα. ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ὁ δομέστικος τοῦ ἀριστεροῦ. λαοζωάκτης ὁμοίως. ὁ δομέστικος τῶν ψαλτῶν, ὁ ὡδά τινων λεγόμενος πρωτοψάλτης. ὁ πριμμικήριος τῶν ἀναγνωσῶν. ὁ ἄρχων τῶν κοντακίων.

KONTAΞ.

Κόνταξ. Iaculatio. Photius in Nomocan. cap. xxix. μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, καὶ κωνταυὸν κόντακα χωρὶς τῆς τόρπης. Balſamon in Scholijs. κωνταυὸς κόνταξ χωρὶς τῆς τόρπης, ὁ ἀκοντισμὸς χωρὶς πτερόνης, ἤγουν σιδήρου, ἀπὸ κυΐνθου τινὸς ἕνεκα κληθείς.

KONTAPATOΣ.

Κονταράτος. *Contatus.* Conto armatus. Iulius Aphricanus. μαχόμενοι δὲ, ὅτε μὲν διώκειν, ὀφείλειν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ παθάτοι. In παρεκβολαῖς Heronis. ἔτι δὲ καὶ τοὺς κονταράτους ὡδηγάσων, καὶ ἔμπροσθεν συμπορευομένους ἔχων.

KONTAPEMENON.

Κονταρέμενον. Telum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγανέησιν. ἀκοντίοις. κονταρεμένοις.

KON-

ΚΟΝΤΑΡΕΥΕΙΝ. ΚΟΝΤΑΡΕΥΓΕΙΝ. ΚΟΝΤΑΡΕΜΑΝ.

Κονταρεύειν. Haſtâ percutere. Demetrius Zenus in Batrochom.

ὁπῶ τὸν ἐκοντάρεψο ψιχάρπαγας ὁ νέος,
ὁμπεὸς τε ἐξαπλόθηκε, ἔπεσε, καὶ φονεύθη.

Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ πολεμίζει, νὰ κονταρεύει. Dicebant etiam, κονταρεύγειν. Inijſdem Gloſſis. ἀκοντίζω. ἄνω εἶπει. κονταρεύγει. Hinc, κοντάρεμαν. Iaculatio. Gloſſæ citatæ. ἀκοντισμὸς. κοντάρεμαν.

ΚΟΝΤΑΡΙΟΝ.

Κοντάριον. *Contarium*. Contus. Leo Conſtitut. VII. διὰ κονταρείων ἄνευ ξίφων, ἢ ζαγιτῶν. Heſychius. ζειρομάχης, εἰδος κονταρίου. Vide etiam Gloſſarium Rigaltij.

ΚΟΝΤΑΡΟΘΗΚΗ.

Κονταροθήκη. Contorum theca. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. II. δεξοδόκη κονταροθήκη.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΙΦΑΡΟΝ.

Κονταροξίφαρον. Halebarda vulgò. Nicetas in Iſaacio, lib. II. ὁ βασιλεὺς κονταροξίφαρα κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, εἶτε πρὸς αὐτὸν ὁ τοιοῦτος πατριάρχης. Leo κονταρίου ξίφος dixit, Conſtitut. IV. τὸ ἓν σῶμα δίκλιν παθεῖν δπιμῆκες, τὸ δὲ ἕτερον δίκλιν ξίφος κονταρίου μακρὸν, καὶ ὀξύ. Sic in Gloſſis Græcobarbaris. τὸν σίδηρον τῶν δορατῶν. τὸ σίδερον τῶν κονταρίων. τὸ ξιφάριν τὸ ἀπάνω τοῦ κονταρίου.

ΚΟΝΤΑΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Κονταρόπουλον. Parva haſta. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκόντιον. δορατίον. μικρὸν λόγχη. κονταρόπουλον. μικρὸν κοντάριν.

ΚΟΝΤΑΣ.

Κονταὶς, ſive, κοντὰς. Comes. Ex Italiço, *Conto*. Anonymus De bello ſacro.

ὡζάυτως καὶ οἱ εὐγενεῖς δεκάδες, καὶ κονταίδες.

Corrigendæ ſunt Gloſſæ Græcobarbaræ. μεγιςάνοι. ἄρχοντες. κοντάδες. Malè eſt κόντιδες. Dicebant κονταίδες, ſive κοντάδες; ut δεκάδες, ῥηγάδες.

ΚΟΝΤΕΥΕΙΝ.

Κοντεύειν. Propinquare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁ πλησίον βαίνων. ὁπῶ ἔρχεται σιμὰ. ὁπῶ κοντεύει. Iterum alibi. πρὸς θαλάσσι. ὁπῶ κοντεύει τῆς θαλάσσης. Occurrit illic pluries.

ΚΟΝΤΗΝΙΩΣ.

Κοντινίως. *Continuo*. Gloſſæ Baſilic. κοντινίως. ζυναπτῶς.

ΚΟΝΤΙΚΤΩΡ.

Κοντίκτωρ. *Contector*. Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. X. cap. V. ἵνα λαβὼν παρὰ τῆς λαμπροτάτης λατρωνιανῆς τῆς κοντίκτορος Σικελίας δημόσιον ὄχημα. Verba ſunt Conſtantini Magni, ex epiſtolâ ad Chriſtum epiſcopum Syracuſanum. Corrigendus verò eſt Nicephorus Calliſtus lib. VII. cap. XLIII. Vbi perperam legitur, κενλίκιωρος, & interpretem eruditum impulit in errorem iſtũ, vt verteret, *Agitatorem*.

ΚΟΝΤΙΛΑΤΟΣ.

Κοντιλάτος. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τὰ μάτια κεῖνα τὰ γλυκία, κ' ἡ μήτη κοντιλάτη.

ΚΟΝΤΙΛΟΝ.

Κόντιλον. Penna. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. CXC. καὶ τοῦτο μεσώσας ἀξεγγίῳ χοιρείῳ πεελίδηζον τὸν κόντιλον τῦ ὀρνέω. Theodosius Zygomala, Themeroepist. v. ἀπὸ τόρα πιάνοντας τὸ κοντίλη τὰ χέρη, ἐχέλζα νὰ σε χράψω.

ΚΟΝΤΙΝΙΟΝ.

Κοντίνιον. *Continuum*. Glossæ Basilicorum. κοντίνιον, τὸ ζωάπλον.

ΚΟΝΤΙΝΙΣΚΕΙΝ,

Κοντινίσκειν. In compendium redigere. Glossæ Græcobarbaræ. ζωντομεύειν. νὰ σωλομεύζ. καὶ νὰ κοντινίσκει.

ΚΟΝΤΙΝΟΝ.

Κόντινον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXVII. ποίηζον κόντινον, καὶ δὸς αὐτῷ πολὸν.

ΚΟΝΤΟΛΟΓΙΑ.

Κονζολογία. Brevitas orationis. Glossæ Græcobarbaræ. ζωζόμως. εἰς ζωτομίαν. ἢ εἰς κονζολογίαν.

ΚΟΝΤΟΜΑΞ.

Κοντόμαξ. *Contumax*. Glossæ Basilicorum. κοντόμαξ, ἀπφθὴς.

ΚΟΝΤΟΜΕΛΙΑ.

Κοντομελία. *Contumelia*. Glossæ Basilicorum. κοντομελία, ἡ διὰ λόγων ὕβρις, καταφρόνησις. Et alibi. ἰδιικῶς δὲ λέγεται κοντομελία, ἤγεν ὕβρις διὰ λόγων, καὶ καταφρόνησις.

ΚΟΝΤΟΜΟΝΟΒΟΛΟΝ.

ΚΟΝΤΟΠΑΙΚΤΗΣ.

Κοντομονόβολον. Saltus. Photius Nomocan. cap. XXIX. πάξειν ἔξεσι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον. Balsamon in Scholijs. κοντομονόβολον, τὸ πήδημα. Hinc puto, κονζοπαίκζης. Idem Balsamō ad Concil. VI. Can. LI. ἔοικε δὲ διὰ τὰ τῶν τοιούτων κανόνων ἐπιτίμια ἐπινοηθῆναι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὸν κοντοπαίκτλω δηλαδὴ, τὸν μάρωνα, &c.

ΚΟΝΤΟΠΟΔΗΣ. ΚΟΝΤΟΠΟΔΑΡΟΣ.

Κοντοπόδης. Qui curtos pedes habet. Orneosophion. ὁ περίτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακροδάκτυλος. Idem est, κοντοπόδαρος. Ibidem alibi. τὰ ἐξυπηρέτια ὀφείλουσιν εἶναι κονζοπόδαρα.

ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΙΝ.

Κοντοράβδιν, sive, κοντοραβδίον. Clava. Scipio. Baculus. Cyrillus in Lexico. ῥόπαλον, παλάκιν, ἢ κοντοράβδιν.

ΚΟΝΤΟΣ.

Κόντος. Comes. Ex Italico. *Conte*. Nicetas in Andronico lib. I. ἐκεῖν τοῖς τραληγοῖς ὀπαυόμλος, ἐς κόντες ἔπη τις αὐ λαλίνη διαλέκτῳ χρώμλος. Cantacuzenus lib. I. cap. XL. *Comperiunt principem Sabaudiæ, quem Latinorum lingua Conton vocat, filio filiâque superstitibus è vitâ migrasse*. In Synodo Florentinâ. ἐκαθέζοντο καβαλλάρηοί τε, καὶ μαρκέζιοι, κόντοι, καὶ δεκάδες. Gregoras lib. IV. τὸν δεύτερον ὄνομα ἐλένλω ζυζεύγνυσι κόντῳ τινὶ τῶ ἀξίαν, ὄνομα βιντιμίλια. Idem lib. VIII. ὃν ἔσχε φονεύζας θωμᾶς ὁ ἐκείνε ἀδελφιδὲς κόντος.

ΚΟΝΤΟΣΤΑΒΛΙΑ.

Κοντοσταβλία. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγημα, τὸ περιὸν τῦ βασιλέως τάγμα. ἡ κοντοσταβλία ὁπῦ πάγει θεραπεὺς τῦ βατιλέως. οἱ ὁποῖοι παγενεν μὲ ἐλέφαντες, καὶ ἀππάρια, καὶ ἄλλοι πεζοί.

Iterum alibi. κεφωδία. ζωτροφία ξένων. ἤγουν κονδοσαβλία.

ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΛΟΣ.

Κοντοσαῦλος, ſive, κονοσαῦλ. Quēadmodum Itali *Contoſtabile*. Galli *Conneſtable*. Ergo nihil mutandum. Ita autem dicebatur â Conſtantinopolitanis exotico vocabulo exoticarum auxiliarium copiarum præfectus: & ὁ μέγας appellabatur, ad differentiam τῦ κόμητ τῦ σαΰλε. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ μέγας κοντοσαῦλ εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν ῥογατόρων φεύγων. Gregoras lib. III. καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ τότοις αὖθις τῷ τῦ μεγάλε τετίμηται ἀξιώματι κονοσαύλε. Iterum lib. VI. Φασὶν ὁ ἡγεμὼν ἐπαφεῖναι τῷ μεγάλῳ κονοσαύλῳ μιχαὴλ τῷ γλαβᾶ εἰς σφαγιαστὴν ἐμπειρίαν ἐξησκημένῳ. Regino lib. II. *Burchardum comitem ſtabuli ſui, quem corruptè conſtabulum appellamus, cum claſſe miſit in Corſicam.* Et inter primas quoque hæc dignitas erat; itaque in eâ legitur Ioannes Palæologus, ex genere Imperatorio, apud Cantacuzenum lib. I. cap. XXVII.

ΚΟΝΤΟΥΒΕΡΝΙΟΝ.

ΚΟΝΤΟΥΒΕΡΝΑΛΙΟΣ.

Κονταβέρνιον. *Contubernium* Leo. κοινοποιήσεις τὰ κονταβέρνια, καὶ εἰς μίαν καμάρδλην λεγομένην τὰ δύο ποιήσεις ἀναπαυεσθ. Idem alibi. τὴν δὲ τοιαύτην ἐπαλογὴν καὶ ὀρδινίαν ποιεῖσθ ἐν τοῖς κονταβερνίοις, τέλεσιν ἐν ταῖς ἀκίαις. Hero in παρεκβολ ἀπέφειλε διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ἀπηκτα αὐλῶν καὶ τὰ κονταβέρνια. Atque hinc κονταβερνάλι, ſive κονταβερνάρι. *Contubernalis.* Heſychius. κονταβερνάλιος, συσκατιώτης. Baſilic. Eclog. LIV. ἐάν τις συμφωνήσῃ ἀπολογεῖσθ ὑπὲρ τῦ κονταβερναρίε αὐλῆς, ἐν οἷς αὐλὸν ὁ νόμ ὑποβάλλ, ἐκ ἔρρωται. ἐφ' οἷς δὲ καταβάλλει ὑπὲρ τῦ κονταβερναρίε αὐλῆς, ἔχει ἀγωγὴν καὶ αὐλῆς, καὶ τῶν αὐλῆς κληρονόμων. In παρεκβολαῖς Heronis. μιμνήσθ τῷ σφηνῷ, ὅτι ἤκουσέ τι τοιῦτον, ἢ εἰς κονταβερνάριον λεγόμενον, ἢ ὡδὲ ἄρχον ὁ ἰσθμὸς ὁ ὁδὸς ἦν.

ΚΟΝΤΟΥΡΑ.

Κοντῦρα. Nauigij genus. Conſtantinus De Adminiſt. Imp. ὅτε αἱ ζαγῆται τῶν τοιούτων χρωβάτων, ὅτε αἱ κοντῦραι, ἐδιέποτε κατὰ τινα πρὸς πόλεμον ἀπέρχονται.

ΚΟΝΤΟΥΡΟΣ.

Κόντυρ. Vide infra, κέντυρ.

ΚΟΝΤΡΑΚΤΟΝ.

Κοντράκτον. *Contractus.* Gloſſæ Baſilicorum. κοντράκτον, λέγεται τὸ ζευγάλλαγμα.

ΚΟΝΤΥΝΕΙΝ.

Κοντύνειν, ſive, κονδύνειν. Decurtare. Minuere. Gloſſæ Græcobarbaræ. κολοβώσῃν. νὰ κονδύνῃ. νὰ κοντύνει.

ΚΟΞΑ.

Κόξα. *Coxa.* Suidas. κόξα, τὸ ὀπίσω τῦ γονάλιε μέρ. Vide eundem in καλλαπα. Gloſſæ Græcobarbaræ. εἰς τὴν ψόαν. εἰς τὸν γλουτὸν. εἰς τὴν ζώνην, ἢ κόξαν. Et apud Phæmonem Cynoſophij. cap. XXXVI, inſcriptio eſt. εἰς τὸν σκηπτοφόρον κόξαν.

ΚΟΟΡΤΙΣ.

Κοόρτις. *Cohors.* Suidas. κοόρτις. ῥωμαϊκὴ σπεῖρα ἄνδρες ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ὀλίγοι τέτταρες κοόρτις. Inſcriptio Veteris.

ΧΕΙΛΙΑΡΧΩ. ΚΟΟΡ. Θ. ΒΑΡΑΓΓΩΝ. Glossæ Latinogræcæ. *Præfectus cohortis.* ἔπαρχος τῆς κοόρτις.

ΚΟΠΑΔΙΟΝ. ΚΟΠΑΔΙΣΙΜΟΣ. ΚΟΠΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Κοπάδιον, sive κοπάδιν. Grex. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγεληδῶς. καζὰ τὴν ἀγέλην. εἰς τὸ κοπάδιν. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ὅλην ξεύρεις ὅτι ὅλιόχνεν τε τὸν λύκ' ὀκτὸ κοπάδη.

Hinc κοπαδίζιμος. Eædem Glossæ. ἀγελαίαν. ἄφετον. νεμομήν. κοπαδισίμην. ἐοζκητικὴν. Item. κοπαδιασὸς. Ibidem. ζωρεμήα. κοπαδιασὰ.

ΚΟΠΕΛΑ.

Κοπέλα. Puella. Ancilla. Corona pretiosa. κοπέλα. *Puella.* κόρη. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐγίνη ὅλε ὁλονῶν, καὶ καθ' ἑνὸς κοπέλη.

Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij. καὶ μέζα τὴν ἐβάλαζιν τὴν ἀκελβὴ κοπέλαν.

ΚΟΠΕΛΛΙΣΙΜΟΣ.

Κοπελλίσιμε. Puerilis. Stolidus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνοήτως. μωελικὰ. πελλικὰ. κοπελλίσιμα. χωελὶς γνῶσιν.

ΚΟΠΕΛΟΣ.

Κόπελε. Spurius. Moschopulus. σκότι, ὁ φυσικὸς υἱὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς κόπελε, Ita corrigo, nam malè hodiè negativa inseritur, ὁ μὴ φυσικὸς. Schol. Sophoclis ad Electram. τὴ γνησίᾳ ἐναντίον ὁ φυζικὸς, ὁ λεγόμενε κόπελε. Etiam illic perperam editur, ὁ μὴ φυσικὸς. Vulgo notum est, alios esse liberos legitimos, alios naturales, siue spurios.

ΚΟΠΙΑΣΤΑΔΕΣ.

Κοπιασάδες. Miseri. Afflicti. Glossæ Græcobarbaræ. ταλαιπώρες. ὅπε κοπιάζεν πολλὰ. ἀδαδαριάδες. ὅπε ἀδιαδέρνεν ἡμέραν καὶ νύκτα. κοπιασάδες.

ΚΟΠΙΑΤΗΣ.

Κοπιάτης. Vespillo. Glossæ Latinogræcæ. *Bispelliones.* κοπιάται. Iustinianus Novell. LIX. ὥστε μήτοι μὴ ἐλάττους εἶναι τὰς δεκανὰς, ἤτοι κοπιάτας, τὸ ὀκλακοσίων τὸ ἀπονεμηθέντων τοῖς θεοφιλεστάτοις σκδίκοις. In l. 15. Cod. Theodos. lib. XVI. Tit. II. *Clerici verò, vel hi, quos copiatas recens usus instituit nuncupari, ita à sordidis muneribus debent immunes atq; à conlatione præstari, si exiguis admodum mercimonijs tenuem sibi victum vestitumque conquirent.*

ΚΟΠΙΤΖΙΝ.

Κοπίτζιν. Pro, κόπε. Labor. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

κείνης ἔτο δίκαιον, ἢ τὸν δεμαγάτω κίνης. νὰ φάγει τὸν κοπίτζιν τε, να φᾶ τὴν ἔξοδόν τε.

ΚΟΠΡΙΤΟΡΙΟΝ.

Κοπελόριον. *Coopertorium.* Plinius *Cooperculum* dixit. Est ex Italico, *Copritura.* Codinus De Offic. ἐ μὴν καὶ μετὰ μαργάρων τὸ κοπελόριον. Iterum. ὁ κῶνος, ἤ τε σέλα, καὶ τὸ κοπρίσοριον ἠερανέα. Scribitur etiam, κοπελόριον, & κοπελόριον, indifferenter. Viri docti putarunt κοπελόριον esse Græcam vocem, ἀπὸ τὲ κόπρε Ϲ ὁρᾶς. Sed analogia repugnat: tum enim κοπελόριον foret. Itaq; non est, quod *Fimocaudium* interpretentur, & postilenam esse dicant.

ΚΟΠΡΟΠΑΤΑΝ.

Κοπροπαταν. Contemnere. Ignominiâ afficere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀθετερίζειν. ἀποδοκιμάζειν. ἀτιμάζειν. καὶ ἀτιμάζειν ἰσκυβαλίζειν. καὶ κοπροπατᾶν.

ΚΟΠΤΕΡΟΝ.

Κοπτερὸν. Securis. Cuneus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀξίνης κρέσμα. κτύπωμα καὶ κόρπωμα τῆς κοπτερᾶς, ἤγουν τῆς κεντίας.

ΚΟΡΑΚΑΣ.

Κόρακας. Corona pretioſa. κόρακας. *Corvus.* κόραξ.

ΚΟΡΑΣΙΔΑ.

Κορασίδα. Corona pretioſa. κορασίδα. *Puella.* παρθένος. Anonymus De nuptijs Theſei.

νεωτζικήτον τρυφερὴ ἀκόμη κορασίδα.

ΚΟΡΑΤΖΑ.

Κοράτζα. Vide κεράτζα.

ΚΟΡΑΧΙΣ.

Κοραχὶς. Virgo. Puella. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐννέα κόραι. ἐνιὰ κοράχιες.

ΚΟΡΒΙΗ.

Κορβίη. *Corbula.* Didymus Geoponic. lib. x. εἰ δὲ θέλῃς μὴ εἰς ὕψος ἀναβαμεῖν τὸ σύκον, κορβίλιον καὶ κεφαλῆς φύτευσον.

ΚΟΡΒΟΣ.

Κόρβος. *Corvus.* Suidas. κόρβοι, ὡς οἱ Ῥωμαίοις οἱ κόρακες.

ΚΟΡΔΑ.

Κόρδα. Funis. Italicum, *Corda.* Mauritius Strateg. lib. II. cap. II. τοξάρια ἔχοντα δηκάρια πλατέα, ἵνα ἐν καιρῷ δυνατὸν ἐστι τεταμμένα χωρεῖν τὰ τόξα ἐν αὐτοῖς. κόρδας ἐκ περισσοῦ ἐν τοῖς περγίοις αὐτῶν. Chronicon Conſtantinop. ἔσφιγξαν τὸν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ κόρδας καὶ ἐπήδησαν ἔξω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. Conſtantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ κόρδας ἐκ περισσοῦ εἰς τὰ δηκάρια αὐτῶν. Corrigendus eſt Iaphar De Mutat. Temp. cap. I. *Sunt autem linearum cordæ in circulo protractæ, quantum videlicet arcus ad tetragonum, trigonum, & hexagonum, quâdam cognitionis habitudine referuntur.* Minus rectè editur; *corde in circulo protractè.*

ΚΟΡΔΕΛΙΟΝ.

Κορδέλιον. Aluta. Corona pretioſa. κορδέλια. *Alutæ.* ἐπιγλωττίδες.

ΚΟΡΔΗΛΗ.

Κορδήλη. Italicum, *Cordella.* Vitta. Diadema. In Lexico Stephani. κορδήλη, διάδημα βασιλικόν.

ΚΟΡΗΓΙΑ.

Κορηγία. *Corrigia.* Vide κορυγία.

ΚΟΡΙΠΙΟΝ.

Κορίπιον. Hydria. Gloſſæ Græcobarbaræ. κεραμικὰ ἀγγεῖα, ἤγουν καμιὰ, κορίπια. λαγύνια. πιθάρια.

ΚΟΡΙΤΖΗ. ΚΟΡΙΤΖΙΟΝ.

Κορίτζη. & κορίτζιον. Puella. Virgo. Corona pretioſa. κορίτζη. *Virgo.* παρθένος. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

παιδία, καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίτζαι, παιδρεμμύες.

ΚΟΡΙΤΖΟΛΑ.

Κορίτζολα. *Corrigiola.* Occurrit apud Myrepſum lib. De Droſatis, cap. XLII.

ΚΟΡΜΗ.

Κορμὴ. Corona pretioſa. κορμὴ. *Corpus.*

pus. σῶμα. Et alibi. κορμὴ τῦ χριστῦ. Corpus Christi. σῶμα τῦ χριστῦ. Alexius Rharturus Doct. VI. ζητῶντες βοήθειαν ἁρμαλώνωνται πολλὰ εἰς ὄλλον τὸς κορμή. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

Ὁ τλὼ ψυχλὼ ἀπὸ τὸ κορμὴ ἐκεῖνο νὰ χωρίζει.

KOPNIAKTOΣ. KOPNIAKTIΣMENON.

Κορνιακτὸς. Pulvis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄτα. ἄσβολος. κόνις. κονιορτὸς. κορνιακτὸς. Iterum alibi. κόνις, ἤτοι κορνιακτὸς. Anonymus De nuptijs Theſei.

ὁ κορνιακτὸς ἐχάθηκε ἐκ τὸ φολλλὼ τὸ αἷμα.

Hinc κορνιακτισμένον. Puluere deformatum. Apud eundem alibi.

Τὰ γένια τυ καὶ τὰ μαλία ὅλα κορνιακτισμένα.

KOPNON.

Κόρνον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. III. καὶ ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν πρδίκων, ἔχει ἥλος ἔτιοθεν κόρνον.

KOPONA.

Κορόνα. Corona. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἄρμαλα, σκήπτρα, λόχρυσα ῥέχα, χρυσᾶς κορόναις,

ἡ καθεμία ἀρχόντησα ἔβανε τῦ δικέτης.

Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

καὶ τλὼ κορώνλω τλὼ χρυσλὼ βάνη τῆς τὸ κεφάλη.

KOPΠOMATIA.

Κορποματιὰ. Vulnus. Gloſſæ Græcobarbaræ. πληγῶν. βαζανισμῶν. πληγομματιῶν. κορπομματιῶν.

KOPΠOΣ. KOPΠOYN. KOPΠΩNNEIN.

Κόρπος. Colpus. Ex Italico, Colpo. Vulnus. Plaga. Mutant autem L. in R. ut ſæpè eſt obſervare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγος. κλαύσμα. τραῦμα. τζάκνισμα. πληγὴ. κόρπος. Et occurrit alibi in ijſdem Gloſſis. Lex Salica, Tit. XIX. *Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit*, &c. Inde κορπᾶν, & κορπώννειν. Ferire. Sæpè in illis Gloſſis.

KOPPHKTΩP. KOPPHKTOPIA.

Κορρήκτωρ, ſive, κορρίκτωρ. Corrector. Iſidorus Peluſiota lib. I. epiſt. CXVI. ſcribit αὐσονίῳ κορρίκτορι, item CCCXCV. & lib. II. epiſt. XXV. ut etiam XV. ζερασπίωνι κορρίκτορι. Munus eius explicat ſatis lib. III. epiſt. CCLXIII. καλῶς αὖ, ὦ ἐλλογιμώτατε, διοικήσας τλὼ ἀρχλὼ, εἰ τῦ μὴ δικαίυ φύλαξ ἀκλινὴς γένοιο, ἴσον σ' ἀπόχοιο ἀπεχθείας ἀδικα, καὶ χαέλος. τὸ δὲ ξίφος ἄχραντον, ὡς ἐνδέχεται, τηρήσεις, ταῖς ἀπειλαῖς τὰ πάσματα περιασέλλων. Hinc κορρηκτορία. Correctura. Iuſtinianus Nov. VIII. μήτε ὑπατικλὼ, μήτε ἡγεμονικλὼ, ἃς δὴ κονσελαρίας, καὶ κορρηκτωρίας καλῶσι. Notitia Conſuetudinum. καὶ ὅσαι ἀρχαὶ ἡγεμονικαὶ, ἤτοι κορρηκτορίαι. Correctores verò in Oriente bini; vnus Auguſtanicæ, alter Paphlagoniæ; in Occidente tres; & horum duo per Italiam, tertius per Pannoniam: illi Apuliæ, & Calabriæ; Lucaniæ, & Brutianorum: hic verò Sueviæ. Patet ex Notitiâ Imperij. In Caſſiodori Var. III. epiſtola ſcribitur, *Venantio V. S. Correctori Lucaniæ, & Brutiorum.* Sed quando nata dignitas hæc? Videtur mox poſt Cæſares, declinante imperio. Et inve-

nio primum temporibus Aureliani. Eutropius in eius rebus gestis, lib. IX. *Qui quidem Tetricus corrector Apuliæ postea fuit, ac privatus diutissimè vixit.*

ΚΟΡΤΕΛΙΝΟΙ.

Κορτελίνοι. *Cortelini.* Constantinus Them. Orient. V. ἐστὶ δὲ ἡ ὀνομασία τῶν ἀτίμων ἵστλων ὕβριν φέρειν τῶν παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένων κορτελίνων. Cave cum Cortinarijs confundas. Et corrigendæ sunt Glossæ Basilic. κορτελῖνοι. ἐυτελεῖς. θυρωροὶ τῆς πραιτωρίας. Hodiè editur, κοντελλῖνοι.

ΚΟΡΤΗ.

Κόρτη. *Curtis.* Aula. Ex Italico, *Corte.* Codinus De Offic. εἰς τλὼ τῆς βασιλέως σκηνλῶ, ἥτις κόρτη ὀνομάζεται. Bruno in Hist. Belli Saxon. *Episcopus cum in castella quodam, dum ipse pergeret ad curtem regiam, militibus suis custodiendum tradiderat.* Godefridus Monachus in Annal. *In quâdam curti monachorum de Euera latẽs, Heinrico de Karinthia proditus, & mox à militibus eius circumventus, crudeliter occiditur.* Velius Longus De Orthographiâ. *Cortes audimus quidem vulgò, sed barbarè dici.*

ΚΟΡΤΙΝΑ.

Κορτίνα. *Cortina.* Suidas. καρπασινοὶ. κορτίναι. Martyrologium in Passione Irenes. καὶ ἔτω κρυπτόμενον ὑπὸ κορτίνας διδασκέτω γράμματα τλὼ θυγατέρα ἡμῶν. Anna Comnena lib. VIII. καὶ τῇ νικαίᾳ περιπελάσαντες τὰς πύργας καὶ ἄς μεταξὺ κορτίνας ζφίσιν αὐτοῖς διενείμαντο, καὶ τάξιν τλὼ τειχομαχίαν ποιήμενοι. Scribebant etiam, κερτίνα. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἡ κυρταγάτη καὶ κερατὴ τὸ χέρημβα κυρτίνα.

ΚΟΡΤΙΝΑΡΙΟΙ.

Κορτινάριοι. *Cortinarij.* Codinus De Offic. ὑπηρετοῦσι δὲ οἱ κορτινάριοι εἰς τλὼ τῆς βασιλέως σκηνλῶ. Ergo erant stationarij, qui in castris ante Imperatoris tentorium excubias agebant, & habebant præfectum Comitem. Idem Codinus alibi. εἰσὶ καὶ κορτινάριοι, ἔχοντες καὶ ἕτοι ἔνοχον, ὃς κόμης καλεῖται.

ΚΟΡΤΙΝΗΤΖΑ.

Κορτινήτζα, sive κορτινίτζα. *Cortinula.* Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

Φρεντζάτον θέλω ἔυμορφον νὰ ποίσετε
εἰς τὸν κῆπον,
καὶ τὸ νερὸν ἐκ μηχανῆς τριγύρω τῆς φρεντζάτης,
καὶ κορτινήτζαν γύρωθεν, καὶ διαλευτὰς ὀλίγας.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΙΟΝ. ΚΟΡΥΦΑΝΤΙΟΝ.

Κορυβαντίον, sive, κορυφαντίον. Pileus. In Lexico Stephani. κορυβαντίον, περίθεμα κεφαλῆς ἐγκόσμιον, καλὸν. Iterum. κίδαρις, κορυφαντῶν πῶλος ἐστὶ εἶδος καμελαυκίου. ὁ καὶ τιάρα νοεῖται. Corrigo. κορυφαντίον, πῶλος. ἐστὶν εἶδος καμελαυκίου, ὁ καὶ τιάρα νοεῖται.

ΚΟΡΥΓΙΑ.

Κορυγία. *Corrigia.* Hesychius. ἱμαντώσεις, ζωδεσμος τῶν κορυγίων τῆ ὑποδήματος. In Lexico Stephani per η scribitur. ἱμαντώσεις, ζωδεσμοι τῶν κορηγίων τῆ ὑποδήματος.

ΚΟΡΦΟΣ.

Κόρφος. Sinus. Pro, κόλπος. Glossæ Græ-

læ Græcobarbaræ. ἄδδηλ(ον). κόλπ(ον). κόλφ(ον). κόρφ(ον).

ΚΟΣΜΙΚΟΣ.

Κοσμικὸς. Secularis. Quisquis extra clerum. Euchologium De Ordinat. Lectoris. προσαγόμεθ(α) τῷ ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτ(ος), εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου ἀσκεπὴς. εἰ δὲ μοναχὸς, μετὰ μανδύου. Typicum Sabæ, cap. v. ἵνα μὴ ἐῶζι τοὺς ἐρχομένους εὐχῆς χάριν μοναχοὺς εἴτε κοσμικοὺς, εἰσέρχεσθ(αι) ἐν τῷ ναῷ ψαλλόσης τῆς ἐκκλησίας. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XI. μὴ ἐσθίομεν εἰ μὴ ἔλαιον, καὶ πίνομεν οἶνον, μοναχοί τε καὶ κοσμικοὶ ἐξ ἴσου. Nicolaus Patriarcha De jeiunijs.

οἱ πλεῖσοι ἔθ(ος) ἔλαβον ἀδιαφόρως καταλύειν
τετράδα καὶ παρασκευήν, οἱ κοσμικοὶ τὸ κρέας.
ὡσαύτως καὶ οἱ μοναχοὶ τυρῷ μεταλαμβάνειν.

ΚΟΣΜΙΤΗΣ.

Κοσμίτης. Constantinus De Administr. Imp. ἵστανται δὲ καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ κίονες πυκνοὶ ἔχοντες ἐπάνω κοσμίτας.

ΚΟΣΜΟΝ. ΚΟΣΜΙΑΤΙΚΟΝ.

Κόσμον. Iumentum. Vnde μονόκοσμον, vehiculum vno jumento trahi solitum. Glossæ Isidori. *Monocosmum; quod ab vno jumento ducitur, vehiculi genus.* Et corruptum est in Glossis Arabico-latinis. *Monacus, genus vehiculi, quod ab vno jumento ducatur.* Rescribo ex Isidoro. *Monocosmum.* Atque hinc κοσμιατικὸν, quod pro iumenti tractura solucbatur veredario; aut cursus publici præfecto. Occurrit in Diplomate Andronici Palæologi iunioris, apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. καὶ καστροκτισίας, καλεργοκτισίας, μαγειρίας, ἀντιναύλα, ἐξοπρασίας, κοσμιατικῆς, καπηλιατικῆς, &c.

ΚΟΣΣΙΑ.

Κοσσία. Fæniſecium. Apud Cruſium in Turcograciâ.

ΚΟΣΣΟΣ. ΚΟΣΣΙΖΕΙΝ.

Κόσσ(ος). Alapa. Suidas. κόσσ(ος). τὸ ῥάπισμα. Palladius Hiſt. Lauſ. in Pachone. ὑπομανεὶς ἔν ἐγὼ ἔδωκα αὐτῷ κόσσον. Hinc κοσσίζειν. Alapam infringere. Apud eundem in Philoromo. ὃν ξυριαθῶσαι ἐκέλευσεν, καὶ ὑπὸ παιδαρίων ἐντονώτατα κοσσιαθῶσαι.

ΚΟΤΡΑΦΟΣ.

Κότραφος, Pro, πρόταφος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. IV. Βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῷ, αἰχίνα, αἰχίνας, κοιμᾷ, κοιμᾶμαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρήμενον φαύλως, κοῖλον, κόϊλον. ἢ μεταθέσει, κρόταφον, κότραφον.

ΚΟΤΤΟΣ. ΚΟΤΖΙΟΝ. ΚΟΤΤΙΣΤΗΣ.

Κόττος. Alea. Photius in Nomocan. Tit. XXIX. ὁ ἡττηθεὶς εἰς κόττον οὐκ ἀπαιτεῖται. Basilic. Eclog. III. τὸ κεκωλύσθαι τὸν κύβον, ἤτοι κόττον, τῇ φυλακῇ τῶν ἐπισκόπων παραδίδωσιν ἡ διάταξις. Huius diminutum κοττίον, pro quo recentiores κοτζίον, sive κότζιν dixerunt. In Canonio Mathematico Adesporo. τὸ κότζιν, τὸ μυστήριον ἐν φανῇ. Iterum. τὸ κότζιν, εἰς εὐτυχίαν. Hinc, κοττίζειν. Glossæ Græcolatinæ. κοττίζω. *Aleam ludo.* κοττιστὴς. *Aleator. Aleo.* κοττισμός. *Alea.* Et occurrit quoque in Basilicis citatis.

KOTT-

ΚΟΤΤΑΑΡΙΟΣ.

Κοτυλάριος. Piſcator purpuræ. Scholiaſtes Dionis Chryſoſtomi ad Orat. VII. quæ εὐβοϊκὸς inſcribitur. πορφυρεῖς, κοτυλαρίους. ὥσπερ τὸ ἐν μικροῖς πλοίοις ἥως κοτύλαις παρομοίοις πορφυρεύειν. Ita rectè emendat V.C. Fed. Morellus, pro, κητυλαρίους.

ΚΟΤΥΜΒΑ.

Κότυμβα. Nauigij barbarici genus. Arrianus in Periplo maris rubri. τάττε χάρην περὶ αὐλὸν τὸν εἴσπλουν βασιλικοὶ ἁλιεῖς ἐντόπιοι πληρώμασι μακρῶν πλοίων, ἃ λέγεται τριάκοντα καὶ κότυμβα, πρὸς ἀπάντησιν ἐξέρχονται.

ΚΟΥΒΑΡΙΣ.

Κυβαρίς. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CXXXIV. ἐπωαζόσης ὄρνιθος τὰς λεκίδας τρίψας, καὶ ἀκαλίδας, ἤγουν κυβαρίδας. Apud Dioſcoridem lib. II. cap. XXXVII. in inſcriptione, ita dicuntur, qui in ipſo textu, ὄνοι οἱ ἀπὸ τὰς ὑδρίας.

ΚΟΥΒΕΡΤΑ. ΚΟΥΒΕΡΤΙΑΖΕΙΝ.

Κυβέρτα. Italicum. *Coperta*. Tegmen. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀκόμη ξεσκεπάζασι καὶ τάλογά τες ὅλα.
ἐκ ταῖς κυβέρταις. —

Phortius περὶ σχημ. ποιημαλ. lib. II.

τὸ πυγμίον να γεμήσῃς
μυρίωνες, χόντρες, καὶ πάλιν
ποίησον κυβέρταν ἄλλην.

Hinc κυβερτιάζειν. *Cooperire*. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς χαλκεδόνιον φαρὴ ἦτον κυβερτιασμένο
ἀπὸ συρμακὸν βλαντὶ, ἔμορφα πλεμισμένο.

Iterum alibi.

ἐκεῖ ἔβλεπες νὰ σέκωσι φαρία κυβερτιασμένα
με ἀργυρᾶς κιολόχρυσαις σέλαις. —

ΚΟΥΒΙΖΟΣ.

Κύβιζος. Stramentum in quo cubatur. Heſychius. κύβιζος, σιβᾶς. Ita corrigo. Malè hodie. σηβεὺς. Hinc diminutum, κυβίζιον. Suidas. κλισία, ἡ καθέδρα. κλίσια, τὰ κυβίζια.

ΚΟΥΒΙΚΛΑΡΕΑ.

Κυβικλαρέα. *Cubicularia*. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ἐγένετο παρρησίαν τῆς γυναικὸς κυβικλαρέαν πάνυ αὐτῇ οὖσαν φιλτάτην παρασχοῦσαν ἀπὸ ὄψεως αὐτῆς γένους.

ΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Κυβικουλάριος. *Cubicularius*. Irenæus Comes in Epiſt. ad Orientales. τὸν μὲν οὖτοι μεγαλοπρεπέστατον καὶ φιλόχριστον κυβικουλάριον σχολαστικὸν ἔσεσθαι ὁμολογουμένως. Cedrenus. κελεύσας κυβικουλάριον καὶ ἑτέρους τινὰς εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν αὐτῆς. Menander in Eclog. De Legat. ἡμᾶς μὲν ἰσθηγησάμενος θείῳ κυβικουλαρίῳ ἐκελεύσαμεν, καὶ ἐξουσίαν δεδώκαμεν. Etymologici Auctor. ὑπαντιζόντων αὐτῷ ἀπληκταρίων καὶ κυβικουλαρίων. Et Anthолog. lib. IV. exſtat Epigramma, λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα καλλινίκου κυβικουλαρίου.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΕΙΟΝ.

Κυβουκλεῖον. *Cubiculum*. Sive, κυβίκλιον. Notitia Conſuetudinem. τοῖς περὶ-

περιβλέπτοις χαρίεντα ρήσεις τῆς θείας κυβερνήσεως νομίσματα ἐννέα. Codinus in Orig. Constantinop. ἐκ δὲ τῶν ἱππέων καλαβαίτες, ἴππους ἔχοντες κυβέκλιον ἕν, καὶ τὸ ἔδαφος πεπληρωμένον χρυσίου χαράγματος. Cedrenus. εὑρεθῆναι πάνυ πολλάς, καὶ ἐν κυβερνείῳ τῆς θαλάσσης φυλαττομένας. Basilic. Eclog. XXXI. περὶ τῶν κυβερνήτων τρεῖς ἐλεύθεροι. Iterum XLIV. μήπω εἰσῆλθεν εἰς τὸ κυβερνεῖον τοῦ ἀνδρός. Glossæ Græcolatinæ. κυβέκλιον. *Cubicula. Conclave.*

ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΣΙΟΝ.

Κυβουκλίσιον. Balsamon ad Concil. VI. Can. VII. πολλάκις εἶς τὸ δικαστήριον εἶπόν τινες μήτε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἄρχοντας, μήτε τοὺς μητροπολίτας, ἐν ἀξιωματικῇ μοίρᾳ ζωγραφεῖσθαι. καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ θυμαλὸν εἶναι τὸν τοῖχον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κυβερνησίου, ἢ τοῦ ἐπισκόπου.

ΚΟΥΓΓΕΣΤΑ. ΚΟΥΓΓΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Κογγέστα. Gallicum. *Conqueste.* Anonymus De bello sacro.

τῆς κογγέστας ὁπῶ ἔμελλεν ἔκβαις τλὼ συείαν.

Iterum alio loco.

αὐτὸ γὰρ ἦτον ὁ ἴδιον τ' γονικῆς κογγέστας.

Hinc, κογγεστίζειν. *Conquirere.* Ibidem.

— καὶ νὰ κρατῆσῃ τλὼ μάχλω.
νὰ κογγεστίζῃ τὰς ῥωμαίας μελὰ φασάτα τάχιον.

ΚΟΥΔΕΑ.

Κυδέα. Caput papaveris. Theocriti Scholiastes Idyll. XI. μήκων λέγεται ἡ κεφαλὴ, καὶ αὐθηφόρος βοταίνη, ἢ κοινῶς λεγομένη κυδέα. Veteres dicebant, κώδια; sed recentiores ω mutant in υ: ut λέυκον, pro λώευκον, & plura talia.

ΚΟΥΔΕΛΛΑ.

Κυδέλλα. Ovis Glossæ Græcobarbaræ. ἀμέλγει. ὑπαπᾶται τὸ γάλα. σύρει τὸ γάλαν ἔξω ἀπὸ τῆς βυζίνης τῆς ζφακτῆς, ἤγουν τ' αἰγὸς, ἢ ἄγας, ἢ προβάτου, ἤγουν κυδέλλας.

ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ.

Κυδούνια. Tintinnabula. Pro, κώδωνια. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. καὶ τὰς κάτας με κυδούνια, καὶ τὸ μιαρὸ πουλίκιν.

ΚΟΥΔΡΙΓΑΡΙΟΝ.

Κυδριγάριον. *Quadrigarium.* In Hippiatricis lib. II. cap. XXVIII. Lemma est. προπότισμα τὸ ἀπὸ ῥωμαίους κυδριγάριον καλούμενον. Et sequenti cap. CXXIX. κατασκευὴ τεθείππου τοῦ λεγομένου κυδριγαρίου. Occurrit illic semel atque iterum.

ΚΟΥΖΟΥΠΕΣ.

Κυζοῦπες. Glossæ Græcobarbaræ. τὰς κορμὰς, ἢ κλάδους, ἢ ἐλάτες, ἢ κυζοῦπας, ἢ ξύλα τῶν ἀμπελιῶν.

ΚΟΥΚΙΑ. ΚΟΥΚΙΟΝ.

Κυκία, sive, κυκίον. Faba. Corona pretiosa. κυκία. *Faba.* κύαμος. Gennadius in Explicat. Rhamplij. τὰ μόνα κυκία τῶν πεντεκαίδεκα οἴκων διαμέριζον. Dorotheus Doctr. XI. καὶ εὑρέθη ὅτι ἔκλεπτεν ὁ ἀδελφὸς ἐκεῖνος κυκία, φοινίκια, ζυκίδια.

ΚΟΥΚΚΟΣ.

Κοῦκκος. *Cucus. Cuculus.* Suidas. κόκκυξ, εἶδος ὀρνέου, ὃ παρ' ἡμῖν κοῦκκος. In Excerptis Glossarij Arabicolatini hodiè legitur. *Tucus, quem Spani cuculum vocant, à voce propriâ nominatus.* Sed sine dubio corrupta est

dictio, ſcribendumque, *Cucus*. Itidem eſt apud Papiam.

ΚΟΥΚΟΥΒΑΙΟΣ.

Κουκουβαῖος. Glaucus. Cæſius. Noctuinus. Scholiaſtes Oppiani Halieut. lib. I. γλαυκοὶ, αἱ κουκουβάιαι. Vide κοκκόβα.

ΚΟΥΚΟΥΛΛΙΟΝ.

Κουκύλλιον. *Cuculla*. Sozomenus lib. III. cap. XIV. σκέπασμα τῆς κεφαλῆς, ὃ κουκύλλιον καλοῦσι. Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὰ δὲ κουκύλλια καλὰ τὸν λέγοντα ἀπόστολον, ὅτι ἐσκύρωταί μοι ὁ κόσμος, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Vbi obiter obſerva, quid cuculla in habitu monaſtico myſtycè ſignificet. Sed aliter explicat Dorotheus Doct. I. λαμβάνομεν δὲ καὶ κουκύλλιον. τοῦτο δέ ἐστι σύμβολον τῆς ταπεινώσεως. τὰ γὰρ νηπία τὰ μικρὰ τὰ ἄκακα φοροῦσι κουκύλλια. αὐθρώπως δὲ τέλειος κουκύλλιον ἀ φορεῖ. ἡμεῖς δὲν διὰ τοῦτο φορέσωμεν, ἵνα νηπιάζωμεν τῇ κακίᾳ, ὡς λέγει ὁ ἀπόστολος. Corrigendus eſt Trebellius in Claudio. *Bardocucullum unum, cucullia villoſa duo.* Malè hodiè legitur, *cucutia*. Neque placet, *cucurnia*, quod è Codice reſtituit vir magnus: nam hæc quoque vox mendoſa eſt, ut ſtatim oſtendemus. Habet porrò etiam notionem in re metrica. Scholiaſtes Hephæſtionis. οἱ δὲ νεώτεροι διαιροῦσιν (τὸ ἀνακρεόντειον) εἰς τε κῶλα ἓξ, καὶ εἰς δύο. καὶ τὰ μὲν ἓξ κῶλα, φασὶν οἱκεῖα. τὰ δὲ δύο, κουκύλλιον. καὶ ἀποδέχονται οἱ μὲν οἰκοι ἀνάπαιστον καὶ δύο ἰάμβους, καὶ περιτίθεσι συλλαβὴν, οἷον.

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ῥεῖθρον. Ȣ,
ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου.

τὸ δὲ τούτων κουκύλλιον σύγκεισθαι ἐκ τε τοῦ ἐλάσσονος τῶν διασυλλάβων ποδῶν, τοῦτέστι τοῦ πυρριχίου, καὶ ἐκ τοῦ μείζονος, ἤτοι τοῦ ἀνωνδείου. καὶ ἔχει ἐν μὲν ταῖς περιτθαῖς χώραις τὸν ἐλάσσονα, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίοις τὸν μείζονα, οἷον.

ἀρετῆς εὐσεφανίου ἄνθεα δρέψας.

ΚΟΥΚΟΥΛΛΟΝΝΕΙΝ.

Κουκυλλόννειν. Cuculla obtegere. Velare. Obruere. Demetrius Zenus in Batrachom.

ἔρχονται μαῦρα νύματα, καὶ τὸν ἐκκυλλόναν.

ΚΟΥΚΟΥΜΙΟΝ. ΚΟΥΚΟΥΜΟΣ.

Κουκύμιον, ſive, κούκυμος, *Cucuma*. Vaſis genus. Gloſſæ Græcolatinæ. κούκυμος. *Cucuma*. Gloſſæ Servij. *Cucuma*. κουκύμιον. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXII. δεῖ αὐλὸν κουκύμιον ἔχειν, ὅπως τὸ θερμὸν ποιήσει τῷ παιδίῳ. Conſtantinus Aſynkitus in Viatico. καὶ τὰς σομαχικὰς νόκκας, καὶ τὸ κουκύμιν, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις προσάπτων. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij, lib. II. cap. LVII. ἔψηζον εἰς κουκύμιν ὀστράκιον ἕως ἀποτριβῇ. Sed in Conſtantini verbis nō cucumam, ſed cucumerem deſignari cenſeo.

ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΑ.

Κουκουνάρια. Vide κοκονάρια.

ΚΟΥΚΟΥΡΟΝ.

Κούκουρον. Theca. Purum putum Teutonicum. **Koker.** Leo Conſtit. v. Ϛωλωνάρια μετὰ μικρῶν ζαγαθῶν, καὶ κουκούρου αὐλῶν. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. ὁ πλισμὸς γὰρ αὐλοῖς, κούκουρον ἀπὸ τῆς ἰξύος ἐξηρτημένον, πλάγιον, ϗ καμπύλα τόξα, Ȣ ἄτρακοι. Cedrenus. κουκούρου γέμοντα νομισμάτων πέμψας. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΚΟΥΚΚΟΥΤΟΠΟΥΛΟΝ.

Κυκκυλόπυλλον. Porcellus. Ex Italico, *Cochino*. Gloſſæ Græcobarbaræ. χοιρίδιον, γυρυόπυλλον, ἢ κυκκυλόπυλλον.

ΚΟΥΛΑ.

Κυλὰ. Theorianus in Legat. Armen. καὶ ἀπὸ τὸν δεκάτον πέμπτον τῦ μαΐου μηνὸς κατελάβομεν ζιὼ τῷ θεῷ τῶν ῥωμαίων κυλὰ. Eruditiſſimus Leunclavius interpretatur, *limites*. Non rectè. nam nihil aliud eſt, quam acropolis. In codice Barbarogræco Nicetæ, in Balduino Flandro, invenio. εἰς τὰ κουλὰ ἀναβαμεῖν, pro quo in puriori Græco eſt. εἰς τὸν ἀκρόπολιν. Occurrit quoque in Lexico Cyrilli. προσεδρία τῦ κυλῦ. ἡλιωσεκὴς, καὶ ὑπίσωσις ἀσχολία. Sed ibi *Culum* ſignificare exiſtimo; & προσεδρία τῦ κυλῦ, erit *Aſſiduitas*, ſecundùm iſtam Cyrilli explicationem.

ΚΟΥΛΑΡΙΑ.

Κυλαρία. Gallicum, *Cuillier*. Cochlear. Heſychius. γελγία, πίνη, πάθη, κυλαρία.

ΚΟΥΛΙΑΖΕΙΝ.

Κυλιάζειν. *Colare*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀθελβάζειν. ληθᾶν, νὰ ληθεῖ. ἀφυλίζειν. νὰ κυλιάζει.

ΚΟΥΛΚΑ.

Κύλκα. *Culca*. Leo in Conſtitut. VI. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως πως ἀναγκαῖα τὰ κέντυκλα ἐν ταῖς κύλκαις. Ita habet Codex Regius: cùm alias legatur, ἐν ταῖς βίγλαις. Vt monet in Gloſſario ſuo Rigaltius. κύλκα igitur & βίγλα idem eſſe videntur, & ἱζοσπωαμένα. Certè κύλκα, ſive *Culca*, eſt Gallorum, *Couche* : vnde *Culcare*, *Coucher*, Cubare. Lex Salica Tit. XXXIX. *Adrhamire noluerit, nec ſolem ſecundem legem culcaverit*. Atq; hinc ἐξκυλκεύειν. *Exculcare*. Excubare : & ἐξκυλκάτωρες. *Exculcatores*. Excubitores. Mentio eorum fit non ſemel in Notitia Imperij.

ΚΟΥΛΠΑ.

Κύλπα. *Culpa*. Paſſim occurrit apud Iureconſultos Græcos.

ΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Κουμβίζειν. *Cubare*. Niti. Inniti. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. τὸν γὰρ σκίπωνα, ᾧ ἐπὶ κουμβίζομεν, ὡς καχεξίᾳ δῃθεν παλαίων, σκοτᾷ καὶ ἀνασας τῇ γῇ προσείρηζε. Hinc compoſita, ἀνακουμβίζειν, & ἐπακουμβίζειν, de quibus ſupra ſuo loco.

ΚΟΥΜΕΝΤΙΟΝ.

Κουμέντιον. Commentandi locus. Muſeum. In Synodo Florentinâ. ἐμάθομεν ἔν τισι τῶν αὐτῦ, ὅτι ληστὴς ἀπῆλθεν ἐν τῷ κουμεντίῳ αὐτῦ κατὰ τὸν αὐτῦ ζωὴν θειαν, καὶ λαβὼν χάρτην καὶ πόνδυλον, ἔγραψε.

ΚΟΥΜΕΡΚΙΟΝ.

Κυμέρκιον. Vide κομμέρκιον.

ΚΟΥΜΟΥΛΙΟΝ.
ΚΟΥΜΟΥΛΟΝ.

Κουμούλιον, ſive, κύμουλον. *Cumulus*. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ ἔκαμναν κυμούλια με ταῖς πέτραις, ἀναθεματίζοντες αὐτόν. Chronicon Conſtantinop. ὁρίσθη δὲ τὸν μόδιον κουμούλιον ποιεῖσθαι. Arithmetica Adeſpota. ἡ γὰρ φάκη, ἢ κύμουλον, ἡ λεγομένη ἀντλητὴ, ἴσης λίτρας, &c.

ΚΟΥΜΟΥΝΙΟΝ.

Κμμούνιον. *Commune.* Galli. *Communauté.* In Synodo Florentinâ. καβαλάριοί τε καὶ μαρκέσιοι, κῶντοι καὶ βαρόνες, καὶ οἱ τοποτηρηταὶ τῶν κμμουνίων.

ΚΟΥΜΟΥΤΖΙΝ.

Κμμούτζιν. *Cumulatè.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀθρόα, ὁμοῦ, πάντα, ὁλαντζίμα, ὅλα ζωρεμμία. ὅλα κμμούτζιν.

ΚΟΥΜΠΑΝΙΑ.

Κμπανία. Gallicum. *Compaignie.* Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. τότε τῶν βαναύζων καὶ ξυνηλύδων τινες φιλοτάραχοι, κμπανία μία γενόμενοι, τινὰ κοντοσέφανον ὀνόματι ἀλέξιον, εἰς τὸ μέγιστον ξυλλεγέντες τέμενος, ἀναγορεύουσιν αὐτοκράτορα.

ΚΟΥΜΠΑΡΙΑ.

Κμπάρια, sive, κομπάρια. Errant viri docti, qui cymbas esse putant, nam Saracenica dictio est. Ecce Cedrenus. ὁ τῆς ταρσοῦ ἀμηρᾶς τῇ προηγησαμένῃ ἐπαιρόμενος νίκῃ, τριάκοντα πλοῖα μέγιστα ἐξαρτυσάμενος (κμπάρια ταῦτα καλεῖν εἰώθασιν οἱ Σαρακηνοὶ) τῇ πόλει ἐπιτίθεται ἐυείπτῳ. Constantinopolitani γαλέας vocabant. Idem auctor alibi docet. κατὰ ῥωμαίων ἐστέλλετο μεθ' ἑπτὰ καὶ εἴκοσι κμπαρέων, ἃς δὴ γαλέας καλονομάζειν εἰώθασι. Chronicon Constantinop. ἕτινος ὁ περσικὸς ὀνόματι νικηφόρος καθήρπαζε κμπάρια τῆς χώρας ἐυμεγέθη.

ΚΟΥΜΠΙΣΜΑ.

Κόμπισμα. Vide ἀκόμβισμα.

ΚΟΥΝΔΟΥΒΕΡΝΙΟΝ.

Κνδουβέρνιον. Idem quod, κοντουβέρνιον. *Contubernium.* Glossæ Basilic. κνδουβέρνιον, ἡ κοινωνία.

ΚΟΥΝΑ.

Κῦνα. *Cunæ.* Moschion De Morb. Mul. cap. CIV. ἡ κῦνα κρεμαστὴ ἔσω ὥστε ὡς ἐπὶ πλέον κόφων κινεῖν ἄρξηται. Et occurrit mox iterum.

ΚΟΥΝΕΛΗ.

Κουνέλη. Vide κουνίκλος.

ΚΟΥΝΙΑΔΟΣ.

Κουνιάδος. *Cognatus.* Affinus. Corona pretiosa. κουνιάδος. *Affinis.* Συγγενὴς.

ΚΟΥΝΙΚΛΟΣ.

Κουνίκλος. *Cuniculus.* Erotianus in Lexico Hippocratis. φησὶ δὴ ζυζανανγνισῦ καὶ λιμοπτοιῦ ζώου μικροῦ ὄνομα εἶναι τὴν λεβηρίδα, μικρῷ λαγωῷ ὁμοίου. ὁ ῥωμαῖοι μὲν κουνίκλον καλοῦσι, μασσαλιῶται δὲ λεβηρίδα. Occurrit quoque apud Ælianum, & Athenæum. Hodiè dicunt, κουνέλη. Corona pretiosa. κουνέλη. *Cuniculus.* δασύπους.

ΚΟΥΝΝΙΑ. ΚΟΥΝΝΙΟΝ.

Κουνιὰ, sive, κουννίον. *Cuneus.* Instrumentum fabrile, & inde metaphorica notio in re militari. Glossæ Græcolatinæ. κουννίον, τὸ σύσημα. *Cuneus.* Et Græcobarbaræ. ἀξίνη, πέλεκυς, ζφυρὶν, κουνιὰ, κοπλικὸν σίδηρον. Iterum alibi, δίσομος πέλεκυς, δίκοπος κουνιὰ. Mauricius νευρικὰ interpretatur, lib. II. cap. II. χρὴ κουννία, ἤγουν νευρικὰ, ἀπὸ νευρήκλων πλατέα πανία, ἔχοντα μανίκια φαρδέα, ὑφαινοῦσι αὐτὰ. Sunt itaque hic σάρσανα, vt Nicetas quoque interpretatur: id est, *Cunia*, à cunis, sive *Cunabula.*

bula. Beda De Orthographiâ. *Cunabula ſunt panni infantiæ, ſed Io. Conſtantinopolitanus Epiſcopus ſcribit Lazarum in monumento cunabulis involutum.* Sed pro ipſis quoque cunis vſurpabant. Scholiaſtes Callimachi Hymno in Iovem. λίκνον, τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κοιμίσιον, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Theon in Aratum. λίκνον δὲ τὸ κοιμίσιον φησὶ, ὃ δὲ τὸ λίαν κινεῖσθαι.

ΚΟΥΝΟΥΠΙΟΝ.

Κουνούπιον. Pro, κώνωψ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκρίδων, ἢ ἀγριομελίσσων. καὶ ἄλλοι, κωνώπων. ἦγεν κεντρίων. Alexius Rharturus Doctr. VII. τρίτον ἔδωσε κεντρία πολλὰ, τέταρτον μυίας πολλάς.

ΚΟΥΝΤΕΛΑΣ.

Κουντελὰς. Ex idiomate Italico, *Gondola.* Harmenopulus lib. II. Tit. XI. καὶ τὸν ἐκ τοῦ πολοίου σκάφον, ἤγουν τὸν κοινῶς λεγομένον βάλναν, καὶ κουντελάδα λαβεῖν.

ΚΟΥΝΤΕΣΑ.

Κουντέσα. Comitiſſa. Ex idiomate Italico, & Gallico. Anonymus De bello ſacro.

διαβαίνει ὁλίγος κερὸς ἀπόθανε ἡ κουντέσα.
τὴν κούντε τεμπρέναι ἡ γυνὴ. —

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ.

Κεντύρα. Lolium. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγρας, ἀγρίας βολάνας, ἀγριόχορτα, ἢ λεγομένη σήμερον κεντύρα. Iterum alibi. σίζιν τὸ σιτάριον, ἐκαθαρίζετο ἀπὸ τῆς ἄγρας, ἤγουν ἀπὸ τὴν κεντύραν.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΝ.

Κέντυρον. Subſtantivè. Andreas Hieroſolymitanus De rat. inuen. circ. ſol. κράτει τὰ αὐτὰ κέντυρα τῶν χιλιονταέτων καὶ ἑκατονταέτων τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Paulò antè dixit. κράτει τὰ κάτω τῶν χιλιονταέτων καὶ ἑ. Hinc apparet quid ſignificet.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΣ.

Κουντύρος, & κουνταύρος, ſive κόντυρος. Omnibus his modis ſcribunt, adiectiuè. pro κόνδυρος, ὃ δὲ τὸ κονδύλιον ἔχειν τὴν ἀρχὴν. Eſt ergo *Curticandis.* Ita dicti fuci, quod caudam, ſive aculeum, non habeant. Etymologici Auctor. κόνδυρος σημαίνει τὸν κόνδυρον. γένος μελισσῶν. ὁ κηφήν. Vide etiam Suidam. Sed vſurparunt etiam de equis. Achmes cap. CLIII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καὶ αὐτὸς ἵππος ἦν κόντυρος, ἢ πανόυρος, εὑρήσει μέριμναν, καὶ ὑστέρημα τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς λείψεως τῶν τριχῶν. Et Baſilic. Eclog. LVIII. Titulus eſt, περὶ τῶν δημοσίων δρόμων, καὶ τῶν τοῖς κοντύροις χρωμένων. Quo loco falluntur vehementer, qui fuſtes eſſe putant, quibus equi agitentur. Corrigendus autem Nicetas eſt in Man. Comneno, lib. II. μετὰ κοντύρων, καὶ ἀλόγων ἀραβικῶν. Hodiè editur, μετὰ κονταρίων. Hinc compoſitum. ἱπποκόντυρος. pro veredo. Suidas in Etymologico. βερέδοις, ἱπποκονδύροις.

ΚΟΥΝΤΡΑΠΑΝΤΟΝ.

Κουντραπάντον. Italicum, *Contrabando.* Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἐγὼ κυρὰ ζυντέκνισσα ζεσὲν ἐθάρρησα πάντα,
νὰ ξεύρῃς ὅλαις ταῖς δελλίαις καὶ ὅλα τὰ κουντραπάντα.

ΚΟΥΝΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Κουντραπέζον, sive κουντραπέζιον. Æquilibrium. Ex Italico, *Contrapeso.* Phortius περὶ στρατ. τακτ. lib. II.

τρεῖς ὀκτὼ νὰ καταβαίνουν,
κουντραπέζα νὰ ἐβαίνουν.

Iterum.

ἐν δὲ τῶν κουντραπεζίων,
ὡς τὸ τέλος τῶν παντίων.

ΚΟΥΠΑ.

Κῦπα. *Cupa.* Hero. κῦπα, ἧς ἡ κάτω διάμετρος ποδῶν πέντε, ἡ δὲ ἄνω ποδῶν πεντήκοντα.

ΚΟΥΠΑΝΙΣΤΗΡΙΝ.

Κυπανιστήριν. Pro, κοπανιστήριον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀληθινὸν. τὸ κοπανιστήριον. κυπανιστήριν.

ΚΟΥΠΙΝ. ΚΟΥΠΙΟΝ.

Κυπῖν, sive κυπίον. Pro, κώπη. Remus. Glossæ Græcobarbaræ. κώπας. κυπία. Iterum. κώπη, καὶ κυπῖν.

ΚΟΥΡΑΝΑ.

Κυράνα. Corona pretiosa. κυράνα. *Cornix.* κορώνη.

ΚΟΥΡΑΝΙΟΝ.

Κυράνιον. Alcoranus Mahometistarũ. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ὅσις δ' πλύνει τὴν καθέδραν, εἴτα τὸ σῶμα τοῦ, εἰς ᾅδου δόξαν οὐκ εἰσέρχεται, καθὼς διαλαμβάνη τὸ κυράνιον ζῦ. Occurrit illic pluries.

ΚΟΥΡΑΤΖΑ.

Κυράτζα. Thorax. Ex Italico, *Corazza.* Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ τις ἐθώρες καὶ εἶχεν κυράτζας, καὶ λυρίκια.

Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄζωσαι. ζωσαι, ἄνοπλος, ὁπλῖται δὲν ἔνι ζωσμοί. κυράτζα ἀξηρμάτωτος. Scribebant quoque, κορατζα. ut multa talia. Corona pretioſa. κοράτζα. *Thorax.* ζώσαι.

ΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Κυράτωρ. *Curator.* Heſychius. κουράτωρ, τροφεὺς, παιδοτρόφος. Achmes cap. CCXLIV. ἀνικανὸς ἐ εὐλελὴς ἔσαι ὁ κουράτωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ. Cap. CCXCV. εὑρῆσαι κυράτωρα χρήσιμον εἰς τὰς δίκας αὐτῦ. Paſſim occurrit apud Iureconſultos Græcos. Sed curatorum quidem duo genera. Vnus civilis, de quo diximus: alter palatinus, & de eo Agathias lib. V. τ' γε μὴν δικαίων ἐ ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ ἀναγεγραμμένων, αὐτάλιον μόνον φθαρῆναι ξυνέβη, ἄνδρα τῆ τε τῶν ὑπάτων ἀξίᾳ τετιμημένον, ἐ πρός γε τὸ φρονίδα τίθεσθαι καὶ ἐπιμελείαν τῶν βασιλέως οἴκων τε καὶ κτημάτων ἀρχὴν εἰληχότα. κυράτωρας δὲ τούτους καλῦσι ῥωμαῖοι. Et hic poſtea λογοθέτης dictus eſt. Harmenopulus. κυράτωρ τῦ βασιλέως, ὁ νῦν λογοθέτης λέγεται.

ΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Κουρατωρεία. *Curatura. Curatela.* Lucas Patriarcha in Sancitis. τὰς ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀρχόντων λεγομένας κουρατωρείας οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες καθαιρέσει καὶ ὑποβάλλουσι. Michaël Anchialus. καὶ ἐφεξῆς διατάττεται καὶ τὰς ἀναγνώσεις ἐπίσης τοῖς διακόνοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, μὴ ἀναδέχεσθαι κοσμικὰ ὀφφίκια, ἢ στρατιωτικὰς ἐνεργείας, ἢ κυρατωρείας.

ΚΟΥΡΑΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Κυρατωρεύειν. *Curatorem agere.* Frequens eſt in Iureconſultorum Græcorum libris.

ΚΟΥΡΒΑ.

Κύρβα. Meretrix. Gloſſæ Baſilicor. κύρβον, τὸ καμπτύλον, καὶ σκαμβὸν, κἀνλεῦθεν τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κύρβια λέγονται, ὡς καμπύλα. διότι δὲ πάλαι τὰ τοιαῦτα κύρβια εἰς ὀχεῖαν ἀεὶ ἐωνοῦνται τοῖς ἐφίπποις, διὰ τοῦτο μεταφορικῶς ἑταίρα πόρνη κύρβαν λέγομεν, διὰ τὸ ἀεὶ ὀχεῖσθαι. Exſtat quoq; in Turcogræciâ Cruſij.

ΚΟΥΡΒΗ.

Κύρβη. Crepido ſellæ. E Gallico, *Croupe*. Per metatheſin. Mauricius Strategic. lib. III. cap. IX. δεῖ ταὶς δυὸ σκάλας τῶν διπτύχων ὑπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς σέλας ποιεῖν, τύπτει τινὶ μίαν ποὸς τῇ κύρβῃ, ὡς ἔθος ἐστὶ, καὶ τινὶ ἄλλῃ ποὸς τῇ ὀπισθοκύρβῃ. Hinc ἐμπροσθοκύρβιον, & ὀπισθοκύρβιον, Antilena, & Poſtilena, de quibus in Gloſſario ſuo Rigaltius. Gloſſæ Baſilicorum. τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κύρβια λέγονται, ὡς καμπύλα.

ΚΟΥΡΒΟΝ.

Κύρβον. *Curvum*. Gloſſæ Baſilicor. κύρβον, τὸ καμπτύλον, καὶ σκαμβὸν.

ΚΟΥΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Κυργιάζειν. *Curare*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὑποφρονλίζω. δὲν ἔχω ἔννοιαν. δὲν σημειάζω. δὲν κυργιάζω.

ΚΟΥΡΔΕΛΑ.

Κυρδέλα. Ligula. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΚΟΥΡΚΟΥΜΟΝ.

Κύρκυμον. *Curcuma*. Capiſtrum. Heſychius. ἐν κημῷ, ἐν κυρκύμῳ. Achmes cap. CCLXXI. εἰ δὲ ἄνευ δεσμῶν σιδηρῶν, ἤτοι κυρκύμων, οἱ εἰρημένοι μέγιστοι ὑποτασσόμενοι ἐλεύσονται ἐν αὐλῇ. Vegetius Artis Veterinariæ lib. II. cap. XXXIII. *Curcumam conſtrictam oportet imponi, ne depravet dentes & labia*. In l. unicâ. C. Nulli in fren. *Nulli prorſus liceat in frenis, & equeſtribus ſellis, vel in baltheis ſuis margaritas, & ſmaragdos, & hyacinthos aptare poſt hâc, vel inſerere. Alijs autem gemmis frena, & equeſtres ſellas, & baltheos ſuos privatos exornare permittimus, de curcumis omnem prorſus qualiumcumqúe gemmarum habitum præcipimus ſubmoveri*. Ita corrigo. Male hodie legitur, *de cucurnÿs*. neque rectè olim, vir magnus, Andreas Alciatus, tentavit, *gutturnÿs*. Et in Reſcripto D. Hadriani, quod exſtat l. I. § *diuus Hadrianus*. D. ad leg. Aquil. *Si clavâ percuſsit aut curcumâ in rixâ, quamvis ferro percuſſerit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam eius*. Hactenus mēdosè editum fuit, *aut cucumâ*. Atque idem mendum eſt apud Auctorem Collat. Legg. Moſaic. Tit. I. Etiam B. pro M. ſcribebant, ut in multis talibus. Itaque lego in Gloſſario Arabicolatino. *Corcuba, lorum*. Perperam ibi hodiè eſt, *lorcum*. Et apud Iſidorum Orig. lib. XIX. *Spiræ, funes quibus in tempeſtatibus viuntur, quas nautici ſuo more curcubas vocant*.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΗΣ.

Κυροπαλάτης. *Curopalates*. Codinus in Orig. Conſtantinop. μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν ὁ αὐτψιὸς αὐτοῦ ὁ ὑπὸ κυροπαλάτων, ὁ δικαιότατος. Luitprādus in Legat. *Leoni Coroplati, & Logothetæ τῷ δρόμε, Luitprandus epiſcopus*. Reſcribo, *Leoni Curopalati*. Ita mendum quoque eſt apud Ioan. Curopalatem in Mi-

in Michaële Theophili F. ἔνθεν κ᾽ τὴν τῦ κυροπάτυ ἀναλαμβάνϕ τιμήν. Corrige ad præſcriptum. Quod ejus olim munus fuerit ignoravit Codinus, cujus jam ætate deſierat. Ipſe teſtatur in elegantiſſimo libro De Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ κυροπαλάτης εἶχε μὲν εἰς τὸ παλαιὸν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐστὶν ἀνεπίγνως@-, νῦν δὲ ἐδεμίαν. Nos tamen ſcimus: nam aulæ cuſtodia & cura illi erat demandata. Ecce ab Euagrio diſcimus lib. v. cap. 1. τὴν φυλακὴν τῆς αὐλῆς ἐμπεπιϛευμένος, ὁ κυροπαλάτιον ἡ ῥωμαίων λέγει φωνή. Et à Theophylacto Simocattâ, Hiſt. Mauric. lib. III. cap. XVIII. ὅτω δὲ καὶ ὀλίγον ἐξαιρέσης τῆς τύχης αὐτὸν, ὡς κ᾽ ϕιλαριγμεδὲμ τῆς βασιλικῆς ἀναδεῖξαι. ἐϛὶ δὲ ὃν δὴ κυροπαλάτιον ῥωμαῖοι καλονομάζουϲιν, εἰς μέγα ἀπονοίας ἐλήλακε. Exſtat ad eum formula apud Caſſiodorum Var. lib. VII. Ergo falluntur viri docti, qui putant fuiſſe τὸν ἀρχιτρίκλινον. Magnæ autem erat dignitatis, & auream virgam geſtans primus erat in comitatu Imperatoris. Diſcimus ex formulâ Curæ palatij, quæ eſt apud Caſſiodorum, libro citato, epiſt. v. *Illud quoq; conſidera quâ gratificatione tracteris, ut aurea virgâ decoratus inter obſequia numeroſa, ante pedes regios, primus videaris incedere, vel uti ipſo teſtimonio vicinitatis noſtræ agnoſcamus tibi palatia commiſiſſe.* Atq; adeò inter illuſtriſſimos cenſebatur. In Novellâ quâdam Alexij Comneni. πᾶϲι παυλοίως καλὰ ϕηλα γενέϲθ πρεῦζον μεγαλεπιφανέϲαλε κυροπαλάτᾳ. Immò proxima Imperatoriæ auctoritas eius. Photius in Bibliothecâ. ὁ δὲ βαρϕὰμ ὅπὶ τοσῦτον δόξης ἦν κεχωρηκὼς πρὶν ἢ μελετῆϲαι τὰ τῆς ἀποϲατείας, ὡς μετά γε τὸν βαϲιλέα μηδένα τῶν παύτων μείζονα δόξαν ἔχειν αὐτῦ. ἦν γὰρ κυροπαλάτης ὃν ῥωμαῖοι καλῦϲι. Itaque ipſe etiam Imperatoris frater quandoque hoc munere ornabatur. Luitprandus loco citato. *Mittit autem illi Curopalates Imperatoris frater, non per ſuos pauperes nuntios, ſed per te epiſtolam.* Et Iuſtinus quoque è Curopalate factus Imperator eſt, ut teſtatur Hiſtoria. Latinis primitus *Cura palatij* dicebatur. Inl. vnicâ C. De Præp. & Trib. Schol. & Cod. Theodoſ. De Com. & Trib. Schol. *Inter quos comites etiam ſacri ſtabuli, & curæ palatij numerantur.* Corippus lib. I.

Cum magni regerent divina palatia patris,
Par exſtãs curis, ſolo diademate diſpar,
Ordine pro rerũ vocitatus Cura palatij.

Vbi & obſerva ſecundo verſu auctoritatem eius Imperatoriæ proximam, ut ſtatim dixi. A Gallis olim dicebatur *Maior domus.* Eginhartus in vitâ Caroli Magni. *Opes & patentia regni penes palatij præfectos, qui Maiores domus dicebantur, & ad quos ſumma imperij pertinebat, tenebantur.* Originem autem accepit dignitas hæc ſub Clotario. Venericus in Apologiâ Henrici IV. *Tempore Clotarij patris Dagoberti regnum Francorum regi cœptum eſt, & adminiſtrari, ab his, qui proviſores aulæ regiæ, vel Maiores domus eſſe videbantur.* Poſtea *Seneſchalli* dicti ſunt. Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Servivit regi Francorum ut Seneſchallus Franciæ. Hanc Seneſchalciam, vel, ut antiquitus dicebatur, Maioratum domus regiæ, Robertus rex Francorum dedit Gaufrido,* Erant verò Curopalatæ numero plures. Licet colligere ex iſto loco

loco Cedreni. μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἰσαακιανὸς ἐκράτησεν ὁ αἰνέψιος αὐτοῦ ἰσαάκιος ὁ ἐπὶ τοῦ κυροπαλατῶν. Et apud Ioannem Curopalatem in Isaacio Comneno. ἰωάννῃ δὲ τὸν ἀδελφὸν, καὶ καλακαλῶν κεκαυμένον, κυροπαλάτας καὶ ἀμφοτέρας τιμᾶ.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κυροπαλατίκιον, sive, κυροπαλατίκιν. Curopalatæ munus. Constantinus De Administr. Imp. ἀπιστεῖλαι μετὰ μεγάλης καπισκίης τὸν κυρκένιον πρὸς τὸν βασιλέα, ἐξαιρέμενον τὸ κυροπαλατίκιν, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΣΣΑ.

Κυροπαλάτισσα. *Curopalatissa.* Curopalatæ uxor. Chronicon Constantinop. τῷ δὲ ὑπεραγίαν θεοτόκον τὸ ἀρεοβίνδα ἀπήγειρε πέτρος ὁ μάγιστρος, καὶ ἡ κυροπαλάτισσα, ἡ ἀδελφὴ μανουήλ.

ΚΟΥΡΟΥΛΙΟΣ.

Κυρούλιος. *Curulis.* Ioannes Tzetzes Chil. XIII. Cap. CCCCLXIX.

τὰ τῆ θελαμβικῆ παίζα τῆ κυρυλίη
φέρε.
ἔχει τὸ ἀπισόλιον.

ΚΟΥΡΟΥΝΝΑ.

Κυρούννα. *Corona.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάδημα. στέμμα. κυρούννα. ἤγουν μίτρα.

ΚΟΥΡΟΥΝΙΑΖΕΙΝ.

Κυρουνιάζειν. *Coronare.* Glossæ Græcobarbaræ. νὰ στεφανωθῆ, καὶ νὰ κυρουνιαθῆ. νὰ στυλιθῆ. Et mox. ἀναδήσομαι, στεφανώζω, κυρουνιάσω. θέλω στεφανώσειν. ἢ θέλω κυρουνιάσειν.

ΚΟΥΡΣΑΡΙΟΣ.

Κυρσάριος. *Cursarius.* Pirata. Ex Italico, *Corsaro.* Nicetas in Isaacio, lib. I. ὁ ἐν τῇ θαλάττῃ περιπαλῶν κυρσάριος. Eleutherius Zebelenus De Signific. Eclypſ. ἔυκρασον τὸ θέρος, καὶ εὐνέφελος ἀὴρ, δρόμος τε πλεπτῶν καὶ κουρσαρείων.

ΚΟΥΡΣΑΤΩΡ.

Κουρσάτωρ. Leuis armaturæ miles. *Cursator.* Leo in Tacticis. ὥστε ἑκάστου μέρους τὸ τρίτον πόσον κουρσάτορας εἶναι. τούτους δὲ εἶναι καὶ τοξότας. τὸ δὲ δίμοιρον τὸ ἐν μέσῳ τῆ στρατῆ διαφέντορας, ἤγουν ἐκδίκους, τοὺς ἐπισπεχομένους τοὺς κουρσάτορας.

ΚΟΥΡΣΕΥΕΙΝ.

Κουρσεύειν. *Cursare.* Prædari. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοστράτωρ ἐστὶ καὶ διηφένσωρ τῶν κερσευόντων. Et posteà. ἀπὸ δὲ τῶν κουρσευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια, ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν τὸν πρωτοστράτορα. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. καὶ περὶ τοὺς ζαγόρας κουρσεύοντας.

ΚΟΥΡΣΟΝ.

Κῦρσον, sive, κῦρς. *Cursus.* Præda, & ipsi quoque *Cursarij.* Moschopulus. σκύλον, τὸ κοινῶς κῦρσον. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ λάφυρα, τουτέστι τὰ κέρση. Et occurrit illuc sapissimè. Codinus. εἴτε περὶ ἀλόγων, εἴτε ἁρμάτων, εἴτε καὶ κέρσων, ἢ περὶ τοιούτου τινὸς καθισᾶ, ἐξετάσει. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. τὰ κέρση ἐν τοῖς ἀλόγοις φορτώσαντες. Corrige Apomasarem in Mysterijs. ὀχλήσεις μεγάλας καὶ καθολικὰς, ἔλευσιν φοβερὰ τοῦ, πῶς ἐν κεφαλῆς ἀπλοφόρου ἄρχοντος βαρβάρου, ἐμφανίσεται

ἐχθρῶν, ἐξ ὧν κῦρζα γίνεται μεγάλα. In MSto. exemplari erat, κῦσα.

ΚΟΥΡΣΩΡΕΣ.

Κύρσωρες. *Curſores.* Gloſſæ Latino-græcæ. *Exercipes.* ταχυδρόμος, δρομεὺς, καὶ κύρσωρ. Cedrenus. ἕνα τῶν κυρσώρων αὐτὸς ὁ ἔπαρχος πρὸς τὸν μάγιστρον ἔπεμψε. Mauricius Strateg. lib. 1. δηφένσωρες οἱ ζωστελαγμένοι περιπατητὲς πρὸς ἐκδίκησιν τῶν κυρσώρων. Iterum lib. IV. Τὰ μὲν τοι τῶν ζανδῶν αὐτῆς τάσσεις κύρζωρας, τὰ δὲ δηφένσωρας. καὶ πάλιν ἐναλλάσσειν αὐτὰ, ὅτε τὰς κύρσωρας δηφένζωρας ποιεῖν, ὅτε τὰς δηφένζωρας κύρζωρας. Anonymus in Paſſ. Domin. προσκαλεσάμενος ὁ πιλάτος τὸν κύρζωρα, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀγαγεῖν τὸν ἰησοῦν.

ΚΟΥΡΤΕΣΟΣ. ΚΟΥΡΤΕΣΙΑ.

Κυρτέσιος. Italicum, *Corteſe.* Anonymus De Amor. Lybiſtri.

καὶ πῶς πρὸς ὥραν ἀειλινῆ βλέπουσι τὴν κυρτέζαν.

Item alius De nuptijs Theſei.

λοιπὸν κυρᾶ μου λέαινα, εὐγενικὴ, κυρτέσα,
αὐτόλα δεῖς καὶ βάλησα. —

Hinc κυρτεσία. *Corteſia.* Humanitas. Idem Auctor De nuptijs Theſei.

ἔμνος ἦτον θυελακὸς ὅλος τῆς κουρτεσίας.

ΚΟΥΡΤΕΟΥΒΡΑΚΙΑ.

Κυρτζουβράκια. *Curti tubraci.* Codinus De Offic. προελοιμάζουσι πλουσίους δώδεκα, καὶ ἐνδύουσι τούτους τζωκάμιζα, ἤγουν χιτῶνας, κυρτζουβράκια, καὶ παπούτζια. Ita corrigo. Hodiè editur, κυρτζουβάκια. Iſidorus lib. XIX. cap. XXII. *Tubraci, quod à bracis ad tibias uſq; perveniant.* VVarnefridus De Geſt. Longobard. lib. IV. cap. XXIII. *Calcei eis erant uſque ad ſummum pollicem, pænè aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Poſtea verò cæperunt hoſtis uti, ſuper quas equitantes tubragos birreos mittebant.* Ita corrigo, Pro, *Tubrugos.* Sed & *Tubrucos* editur in Iſidoro loco citato, & in Gloſſario Arabicolatino, *Trubucos.* Reſcribe ad hoc exemplum.

ΚΟΥΡΤΙΝΑ.

Κυρτίνα. Vide κορτίνα.

ΚΟΥΡΤΙΟΝ.

Κυρτίον. Chronicon Conſtantinop. καὶ ἦσαν ἀποχορὰ ὅπου τὰς κίονας μετὰ κεντέλων καὶ κυρτίων.

ΚΟΥΣΟΥΛΕΤΟΝ.

Κουζελέτον. Ex Italico, *Corſaletto.* Armaturæ notiſſimæ genus. Phortius περὶ σχημ. lib. I.

κουζουλέτα καὶ παναθία,
καὶ ὅζα εἰσὶν ὅμοια.

ΚΟΥΣΠΙΟΝ.

Κουσπίον, ſive κουσπὶν. *Cuſpis.* Lancea. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἡ μαχαίρα, ἢ δόρυ, ἢ λόγχη, κουσπὶν, κουσάριν.

ΚΟΥΣΠΟΣ. ΚΟΥΣΠΑΤΩΡ.

Κοῦσπος. *Cuſpus.* Cippus. Moſchopulus. ζητρεῖον, κοινῶς ὁ κοῦσπος, ἐστὶ δὲ εἶδος κολαστηρίου, ᾧ οἱ δοῦλοι ἐδεσμοῦντο. Suidas in Etymologico. ποδοκάκη, ποδῶν κάκωσις. ὁ λεγόμενος κοῦσπος. Lexicon ineditum. Gloſſæ Latinogræcæ. *Cuſpus.* ξύλινον ζανδάλιον. Hinc κουσπάτωρ. Gloſſæ Baſilicorum. κουσπάτωρες. φυλακισταί. κόσπους γὰρ ξυλοπόδας καλοῦσι.

ΚΟΥΣ-

ΚΟΥΣΤΟΣ.

Κῦς☉. *Custos.* Etymologici Auctor. κῦς☉, φύλαξ. Totidem etiam verbis Suidas.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΟΝ.

Κυστούμιον. Consuetudo. Mos. *Consuma.* Glossæ Græcobarbaræ. ἔχει φοβερὸν καὶ ἦθος, καὶ τρόπον, καὶ κυστούμιν. Ex idiomate Italico, & Gallico. *Costume*, sive *Coustume.* Necrologium Trecense. *Dedit ecclesiæ tempore quo vivebat pro anniversario suo faciendo coustumas quas habebat apud Polliacum.* Atq; inde compositum, καλοκύστουμ☉. Benè moratus. Glossæ Græcobarbaræ. καλοκύστουμοι, καλοήθεις, ἀγαθότροποι, ὁπῦ ἔχουν καλὰ ἤθη, ἢ τρόπους, ἤγουν κυστούμια. Itē, καλοκύστουμ☉. Eædem Glossæ alibi. καλοήθης, ἢ καλοκύστουμ☉.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΝΟΝ.

Κυστούμινον. *Crustuminum* pirum Glossæ Græcobarbaræ. ἄπιον. ὄχτη. εἶδος κύστου, ἢ κυστούμινου.

ΚΟΥΣΤΩΔΙΑ.

Κουστωδία. *Custodia.* Hesychius. κουστωδία. βοήθεια στρατιωτική. κουστωδίας, τῦ τῶ δεσμοφυλακείῳ ἐπικειμένου στρατεύματος, ἢ ζωαγωγῆς. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. Ἐ εἶχε πάλιν αὖθις κουστωδίαν μείζονα. In Disputatione Gregentij. παρεγένετο Ἐ ὁ ἐρβᾶν μετὰ τ κουστωδίας αὐτῦ. D. Matthæus cap. XXVII. ἠζφαλίζαντο τὸν τάφον, ζφραγίζαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΚΟΥΤΑΛΙ.

Κουτάλι. Cochlear. Exstat in Turcograecià Crusij. Depravatum ex κοχλάριον, de quo infra.

ΚΟΥΤΑΛΕΥΕΙΝ.

Κουταλεύειν. Tudiculâ circumagere cibum in ollâ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναλοιδυκάζειν. ἀναλαρράσειν. νὰ κουταλεύει. νὰ ἀνακατόννει.

ΚΟΥΤΖΑ.

Κούτζα. Latus. Gallicum, *Costé.* Aritmethica Adespota. ὀφείλει τιθέναι μαγαειρικὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς πρώτης κάτζας τῆς πρώρας.

ΚΟΥΤΖΑΓΓΕΙΟΝ.

Κουτζαγγεῖον. sive, κουτζαγκίον. Vasis genus. Glossę Græcobarbaræ. ἀκύρματα. ὀποτεύγματα, κατασκευὴ τῶν χειρῶν, ἀγγεῖα, κουτζαγγεῖα. Iterum alio loco. λαγήνια, πιθάρια, κουτζαγκία. Vide κουτζὸς.

ΚΟΥΤΖΑΣΘΛΑΝΗΣ.

Κουτζασθλάνης. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. αἱ χεῖρες τούτῳ ἐξήρθριωτο, καὶ τὼ πόδε ἐπασκάζοντε ἦσαν, καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ἁρμαμάξης τὸν πορείαν ἐποιήτο. ὅθεν καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κατ' αὐτῦ σκωμμάτων ἐξ αὐτῦ δὲ ἀνδρόνικ☉ εἰσέπειτα ποιζόμεν☉ κουτζασθλάνιν τῦτον ὠνόμαζε. Vide κουτζὸς.

ΚΟΥΤΖΟΣ.

Κουτζὸς. Claudus. Mutilus. Ex Hispanico, *Coxo.* Corona pretiosa. κουτζὸς. *Claudus.* χωλὸς. Glossæ Græcobarbaræ. λέγεται καὶ εἰς κάποιον κουτζὸν, ὁ ὁποῖ☉ ἀκουμπάζει δύο βακτηρίας, ἤγουν ἀντιβασάματα ξύλινα ἐπακάτω εἰς ταῖς μασχάλαις τῦ. Iterum alibi. ἀμφιγυήεις, ὁ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλοὺς ἔχων. ἐκεῖν☉ ὁποῦ ἔχει τὰ δύο πόδια χωλὰ, ἤγουν κουτζά. Atque hinc, κουτζαγγεῖα,

& κουτζαφλάνης: de quibus supra. Item, κουτζόσφν. Eædem Glossæ. θέλεις τὸν κεζόσειν, ἤγουν χωλαίνειν.

ΚΟΥΤΙΑ.

Κουτία. Cauda. Gallicum, *Queue*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XV. ἀποβάλλων δὲ τὰ πτερὰ, καλῶς γενήσεται, ὥσπερ κατίαν ἔχων μεγάλην τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ. Iterum mox. τὴν αὐλὴν ἔχει ἰδέαν τῆς κέλιας, μήτε αὔξων μήτε μειῶν τὸ σχῆμα τῆς κουτίας.

ΚΟΥΤΟΥΛΟΙ.

Κουτούλοι. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. καὶ οἱ μὲν μυστικοὶ κρύπτουσι τὰς μυστικὰς, οἱ δὲ φορεικίδες ὀρχοῦνται ἀσκεπεῖς κατάλοι, καὶ οἱ κοσμικοὶ καὶ οἱ λαϊκοὶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῶν κρύπτουσι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, καὶ ἀναιδῶς φωνάζουσι. καὶ οἱ κουτάλοι ὀρχοῦνται, καὶ ὅτως καταπίπτουσιν.

ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΟΝ.

Κουβρούβιον. Potionis genus, Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. βομβύλιον, ἤγουν τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον κουτρούβιον.

ΚΟΥΤΡΟΥΚΟΝ.

Κουτρούκον. Machinæ genus. Apud Heronem De Chiroboliſtrâ. μίμησις τῶν κουτρούκων.

ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ.

Κουτρούλης. Corona pretiosa. κουτρούλης. *Tonsus*. κεκουρευμένος.

ΚΟΥΦΑΡΙΟΝ.

Κουφάριον. *Supra*. Stamatius in Epist. καὶ ἔδωσά τον τὸ νερὸν, καὶ ἐπέρασεν αὐλὸν ἀπὸ μέσα τὴν αὐλὴν περιβολαίαν τῆς γῆς ὑποκάτωθεν μέχρι κουφαρίου, εἰς τὸ ἀρδεύειν τὸ αὐλὴν περιβόλαιον. Et mox iterum. Τὰ νῦν δὲ ἐγέμισαν εἴδους τὰ λεγόμενα κουφάρια.

ΚΟΥΦΕΤΑ.

Κουφέτα. In Synodo Florentinâ. καὶ ἐπρόσφερεν ὁ πάπας διάκονος ἡμῖν, κουφέτα, καὶ οἶνον κεράσας πᾶσιν ἡμῖν.

ΚΟΥΦΙΑ.

Κουφία. Galericulum. Ex idiomate Italico, *Cuffia*. Perperam apud Codinum σκουφίας legitur. Vide σκουφία.

ΚΟΥΦΟΞΥΛΟΝ.

Κουφόξυλον. Lotus. Moschopulus. λωτὸν, κοινῶς κουφόξυλον, ὃ τὸ ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχει καθ' ὅμηρον, καὶ εἰς τροφὴν χρήσιμον τοῖς ζώοις.

ΚΟΧΑΡΙΝ.

Κοχάριν. Achmes in Introduct. in Astrolog. τῶν πανίων, καὶ τῶν μαχαιρίδων, καὶ κοχάριν, ἤτοι μεταλλῶν.

ΚΟΧΛΕΑΡΙΟΝ.

Κοχλεάριον. *Cochlearium*. Suidas. κοχλεάριον, τὸ παρ' ἡμῖν. Galenus περὶ εὐπορίσων. ἐμβάλλειν δεῖ αὐτὰ κοχλιαρίῳ, καὶ ὅτως προσιθέναι τῇ κλυσμῷ. Damogeron Geoponic, lib. VII. ταῦτα πάντα εἰς ὀθόνιον ἐνδύσας, ἑκάστῳ πίθῳ μετὰ τὸ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, καὶ πλασθῆναι, ἐμβαλε κοχλεάριον ἕν, καὶ κίνησε εἰς εἶδος πλατύμυ. Glossæ Græcolatinæ. κοχλεάριον. *Cochlearium*. Phrynichus. κοχλεάριον, τοῦτο λίαν ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς λέγει, καὶ σὺ δεῖ ὅτω λέγε. Æmylius Hispanus Hippiatric. lib. I. cap. IV. σελινοσπέρμου κοχλεάρια πέντε.

ΚΟΨΙΜΟΝ.

Κόψιμον. Abscissio. Dissectio. Glossæ Græcobarbaræ. ἢ τὰ κάρας ἐκτομὴ, κόμμαν, ἢ κόψιμον τῆς κεφαλῆς.

KPABA.

Κράβα. Morbi genus. Cedrenus. ἐπέδωκε δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις καὶ πάλαι τὴν ῥωμαίων ἐπιοῦσαν, καὶ λυμαινόμενον, καὶ διαφθεῖρον τὰς βόας τὸ λοιμικὸν πάθος, ὃ κράβα καλονομάζεται. Apud Ioannem Curopalatem κράβρα scribitur.

KPAKTAI.

Κράκται. Lectores. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. οἵ τε ψαλτοψάλται, καὶ οἱ ἀναγνῶσται. ὃς ἐξ ἔθους παλαιοῦ κράκτας ἐν ταῖς τοιαύταις ὀνομάζουσι ψαλτῳδοῖς, καὶ τελεταῖς, ψάλλουσιν ἄσματά τινα ζωηλεγῆ καὶ ἁρμοσμένα εἰς τὰ τοιαῦτα. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Protopsaltæ, & qui Domestici vocantur, & cæteri ordinis Ecclesiastici, qui cantare nôrunt, quos in talibus sacris κράκτας appellare mos est, cantica quædam de industriâ ad huius dici festi celebritatē confecta modulātur.* Glossæ Basilicorum. νομεγκλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός τινα φωνῶν. ὁ ᾠδὴν ζυνηθείαν κράκτης.

KPAΛHΣ. KPAΛΑΙΝΑ.

KPAΛITΣA.

Κράλης. Rex. κράλαινα, & κραλίτζα, Regina. Georg. Logotheta in Chron. ἡ δὲ τρίτη εὐδοκία, ἣν ποτὲ καιρῷ ὁ πατὴρ τῷ κράλῃ Σερβίας ζυνέζευξε. In Sancito quodam Patriarchæ Anonymi. τῷ μὲν τοι κυμνηνῷ κυρῷν θεοδώρᾳν, τῷ χρημαλίζα ζαν σύζυγον τῆ λαπαρδᾶ ἐκείνῃ κυρίᾳ αὐτοκράτορίσσῃ, δοπκαρεῖσαν καλῶς βίαν τῆ τυρράννῳ, ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει ζωόδος ἁπαρεχώρησε μεταχημαλιωθῆναι, & ζυζυγῆσαι τῷ κράλῃ ἀγγελίας εὐθύμως τοῦτο ζητήσαντι. Chronicon Cōstantinop. ἀπεκλίνε καὶ τὸν κράλλω, τῷ δὲ κραλίτζαν ταύτῃ ἔφερεν ἐν κωνσταντινουπόλει λαβών. Et aliquot ibi locis. Gregoras lib. VII. αἱ κραλαίνας τῆ θυγατρὸς & δημητρίου τῆ παιδὸς καλελείφθησαν μόναι. Invenies quoque apud Cantacuzenū in Historiâ. Errant viri docti, qui *Carolum* significare putāt: item illi qui Barbarum quidem nomen, sed tamen proprium. Itaque semper apud Gregoram, τὸν κράλλω σερβίας; interpretantur, *Cralem Serviæ regulum.*

KPAMBOΦYΛΛON.

Κραμβόφυλλον. Folium brassicæ. Demetrius Zenus in Batrachom.

κραμβόφυλλα ἐρρίζωσι, καὶ κάμασι σκυτάεια.

KPAMΠION.

Κραμπίον. *Crambe.* Laonicus Cretensis ad Batrachom. κράμβας. κραμπία.

KPAΞIMON.

Κράξιμον. Vocatio. Clamor. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναβόησις. αὐτόματος. ὅπου ἔρχεται ἀφ' ἑαυτῆς χωρὶς κάλεσμα, καὶ ᾠδὴ κάλεσμα, ἢ κράξιμον.

KPAΣION. KPAΣI.

KPAΣOBOΛION.

Κράσιον. Vinum. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. & λαβράκια, καὶ τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ λιῶδες ὀψάρια τρώγοντες μετ' ἐκείνου, & τὸ τριγλιανὸν καὶ σάμιον κράσιον πίνοντες μετ' αὐτῆς ἀκραιῶς. Hodiè κρασὶ dicunt. Corona pretiosa. κρασὶ. *Vinum.* οἶνος. Hinc κρασοβόλιον. Poculū. Cyathus. In Menologio. & λαμβάνουσιν οἱ ἀδελφοὶ κλασὸν, & ἐν κραζοβόλιον ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ πλέον οὐδέν. Typicum Sabæ, cap. XLV. αἰὰ ἐξ ἰχάδων φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς κραζοβολίου οἴνου.

KPATHΣ. KPATINOΣ.

Κράτης. *Crates.* Constantinus in Tacticis. τὸν δὲ καβαλλάριον ἐξώπλιζον λωρικίοις,

κίοις, καὶ κλιβανίοις, ἢ σιδηροῖς, ἢ ἀπὸ κεράτων πεπλεγμένοις. Hinc κεράτινος. Idem Constantinus. ποδόψελλα, καὶ χειρόψελλα σιδηρᾶ, ἢ κεράτινα, ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης διὰ τὰς μὴ ἔχοντας. Corrige eundem. καὶ εἰ μὴ δυνατὸν. ἔσωζαν ὅλα τὰ λοιπὰ ἀλυσιδωτά. εἰ δὲ μὴ, ἔσωζαν τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ κεράτινα, ἢ ἀπὸ δερμάτων ξηρῶν βυβαλικῶν. Perperam est in MS. καὶ κερατίνα.

ΚΡΑΧΙΟΝ.

Κραχιὸν. Idem quod κράσιον. Vinū. Glossæ Græcobarbaræ. οἶνος ἄνθος. ἄνθος τοῦ κράσις, ἢ κραχιός.

ΚΡΕΒΑΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κρεβατόπουλλον. *Grabatulum.* Lectulus. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ μικρὸν καὶ πλωχὸν κλινίδιον, ἤγουν κρεβατόπουλλον.

ΚΡΕΜΑΣΤΑΡΙΑ.

Κρεμασάρια. Quæ Galli *Pendants.* Achmes cap. CCXLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις βασιλεὺς, ὅτι τὰ ἐνώτια, ἤτοι τὰ κρεμασάρια τοῦ στέμματος αὐτοῦ ἀπεκόπη, τὸ βασίλειον αὐτοῦ ὀλιγόκοσμον καὶ ὀλιγοχρόνιον ἔσαι.

ΚΡΕΜΜΑΣΤΕΙΝ.

Κρεμασεῖν, sive, κρεμμασεῖν. Pendere. Glossæ Græcobarbaræ. κρυφὰ ἐκρεμμάσκεν μὲ τὸ χοινὶν ἀπὸ τὸ ταβάτωμαν τῆς θύρας.

ΚΡΕΜΕΔΙ. ΚΡΕΜΗΔΙΟΝ.

Κρεμέδι. sive κρεμήδιον. Depravatum ex κρομμύδιον. Corona pretiosa. κρεμέδι. *Cepa.* κρόμμυον. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ταράσα, ῥαπάνια, κάρδαμα, κρεμήδια, καὶ γογγύλια.

ΚΡΕΟΦΑΓΟΣ.

Κρεοφάγος. Tempus post Quadrageſimam, quo carnibus iterum vesci licebat. Codinus De Offic. καὶ ποιῶν ἐυχλὼ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης, ἀπὸ τὸ τλὼ τεσσαρακοστλὼ παρελθεῖν, ἀρχλὼ δὲ τλὼ κρεοφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον καὶ μίνσον, καὶ ἀπέρχεται.

ΚΡΙΑΔΑ.

Κριάδα, sive, κρυάδα. Frigus. Corona pretiosa. κριάδα. *Frigus.* ψύχος. Glossæ Græcobarbaræ. βοηθεῖ καταδίκα τῷ αέρος ἢ κρυάδας. Iterum alibi. βοηθεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἀέρα, ἤγουν ὅταν ἔνι κρυάδα.

ΚΡΙΑΡΗ.

Κριάρη. Corona pretiosa. κριάρη. *Aries.* κριός. Item, κριαρεῖον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. L. εἶτα δι' ἄλλων δέκα ἡμερῶν δώσεις κρέας κριαρείας, εἶτα ἄλλας δέκα μετὰ περιστερόπουλα.

ΚΡΙΘΑΡΙΝ.

Κριθάριν. Hordeum. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ φάγει πολλλὼ κριθλὼ, ἢ κελθάριν.

ΚΡΙΚΕΛΛΟΣ. ΚΡΙΚΕΛΛΙΟΝ. ΚΡΙΚΕΛΛΟΕΙΔΕΣ.

Κρίκελλος. sive, κρίκελος. *Circellus.* Circulus. Glossæ Græcolatinæ. κρίκελλος. *Circulus.* Item, κρικέλλιον. Alexander Trallianus lib. IX. λαβὼν λαπίδιον σιδηρᾶν ποίησον γενέσθαι τὸ κρικέλλιον αὐτοῦ ὀκτάγωνον. Suidas. κρίκος, τὸ κρικέλλιον. Etymologici Auctor. κρίκος, τὸ κρικέλλιον, παρὰ τὸ κλείω. Glossæ Græcobarbaræ. ψέλλια. κρικέλλια. κιρκέλλια. δακτυλίδια. Corrige apud Zenobium Cent. IV. Proverb. XII. ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κρίκελ' ἐπίβαλε. Hodiè editur, μείονα κρίκελ' ἐ. Facilis lapsus. Viri docti emen-

emendant, κύκλα. Hinc κρικελλοῤῥὲς, apud Constantinum Them. Orient. VI. Βάκελλ@ γὰρ τὸ κρικελλοειῤῥὲς ψωμίον καλεῖται.

ΚΡΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Κεκνίσκειν. Pro, κρίνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκείνους ὅσους δὲν κεκνίσκουσι, ἢ ὅπως δὲν ἔναι δίκαιοι.

ΚΡΙΝΩΝΙΑ.

Κεκνωνία. Genus pilei Imperialis. Codinus de Imperatore loquens. φορεῖ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δοκεῖν αὐλῷ φόρεμα, ἤως ἡ κρινωνία, ἢ τετράφυλλον, ἢ τι ἕτερον ὅμοιον τούτοις.

ΚΡΙΣΣΟΚΑΒΩΝ.

Κριοτοκάβων. Equus varicosus. Vide κάβων.

ΚΡΙΤΑΔΕΣ.

Κριτάδες. Iudices. Glossæ Græcobarb. καὶ οἱ κριτάδες ἀποφάζισαν κατὰ δικά τους. Occurrit etiam alibi ibidem. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

πλούσιοι, κριτάδες, καὶ ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ μεγάλοι.

ΚΡΟΚΑΤΟ.

Κροκάτο. Ruber. Exstat. in Turcogræciâ Crusij.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΙΑΡΟΣ.

Κροκοδείλιαρος. *Crocodilus.* Demetrius Constantinop. Hieracos. lib. I. cap. XLVIII. λαβὼν μέλι ἀτικὸν, ἄκαπνον, καὶ κροκοδείλιάρας κόπρους λευκῆς, τὰ ἴσα μίξας.

ΚΡΟΥΔΕΛΑΦΟΣ.

Κρυδέλαφος. Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. οἱ δ' ἄνακρατος ἐδραπέτευον, καὶ μάλιστα οἱ στρατιῶται, ὡς κρυδέλαφος πολέον δειλανδροι.

ΚΡΟΥΜΕΝΑ.

Κρυμνὰ. *Crumena.* Corona pretiosa. μπόρσα. πουγγὶ. κρυμνὰ. φασκώλιον.

ΚΡΟΥΣΑΡΟΣ.

Κρυσάρ@. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἄνθρωποι ξένοι ζητοῦσι, καὶ δράκους, καὶ κρυσάροι.

ΚΡΟΥΣΤΑ.

Κρῦσα. *Crusta.* Vestimenti genus, in quo purpura alijs coloribus intermixta. In l. *Nulla.* 11. Cod. Theodos. De Scen. *His quoque vestibus noverit abstinendum, quas Græco nomine à Latino crustas vocant, in quibus alio admixtus colori puri robur muricis inardescit.* Glossæ Latinogræcæ. *Crusta.* γρῦτα. Malè viri docti rescribere conantur, *Scruta.*

ΚΡΥΑΔΑ.

Κρυάδα. Vide, κριάδα.

ΚΡΥΒΓΕΙΝ.

Κρύβγειν. Pro, κρύπτειν. Celare. Occultare. Glossæ Græcobarbaræ. κρύπτει. κρύφει. κρύβγει. Et occurrit illic pluries.

ΚΡΥΜΕΝΟ.

Κρυμμένο. Pro, κεκρυμμένον. Corona pretiosa. κρυμμένο. *Absconditum.* ἀπόκρυφον.

ΚΤΗΝΟΒΑΤΑΙ.

Κτηνοβάται. Qui cum iumentis rem habent. Harmenopulus lib. VI. Tit. IV. οἱ ἀλογευόμενοι, ἤγουν οἱ κτηνοβάται, καυλοκοπεῖσθωσαν.

ΚΤΗΤΟΡΙΑ.

Κτητόρια. Solemnia. In vsum recepta. Cedrenus. διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς στέμματ@ προῆλθε. καὶ τὰ ἐξῆς ἔθος κτητόρια τῇ δωδεκαημέρῳ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ

ἀλλὰ τὰς ἐξόδες αὐλῶν δέδωκε τοῖς πλωχοῖς. Sed legendum censeo, κληδόρια. Ita alibi rectius apud eundem Cedrenum. Suidas. κληδόριον, ἡ βατιλικὴ δόξα, ἢ τραπεζα. Ioannes Curopalates in Leone Basilij F. λέων δὲ ὁ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος τὰ καθ' τύπον ἐπιτελεῖν κληδόρια, ἀνάγκης μὴ ὔσης, ἔφει αὖναν τῷ θυγατέρα ζωῆς τῆ ζαυτζᾶ. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. μετὰ δὲ φονευθῶσι τῷ χαῦν μετὰ τὰς παῖδας αὐτῆς, καὶ τὸν ἀπεθαλεπῆ, ἐτράφη ὁ μαχαμὲτ μετὰ τὸ φοβερὸν αὐτῆ εἰς τὸ κάτρον μωλινὰ, καὶ ἐποίησε κληδόριον μέγα.

ΚΤΙΠΑΝ.

Κτιπανῖ. In Canonio Mathematico. τῆ λιχνάρη τὸ φητίλιν ἐαν κτιπᾶ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ταράττεται, ἀνακάλοννεται, κτιπᾶ τὰ χέρια τε.

ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ.

Κτισάδες. Fabri lignarij. Occurrit apud Cruſium in Turcograecia.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΔΕΣ.

Κυβερνητάδες. Gubernatores. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄρχοντες. ἤγαν κυβερνᾶ. ἢ κυβερνητάδες.

ΚΥΔΟΝΗ.

Κυδόνη. *Cydonium* malum. Demetrius Cōſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXXV. τὸ ὑγρὸν τ κυδόνης ἢ κίτρε ἀποπιέσης μετὰ οἴνε παλαιᾶ, ἢ μέλιτ.

ΚΥΔΩΝΙΑΤΟΝ.

Κυδωνιάτον. *Cydoniatum*. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ δὲ παρ' αὐλῶν κυδωνιάτον ευσόμαχον, καὶ ἥπαλος ρωσικὸν. Nonus De Morb. Curat. cap. CLVIII. καὶ τὸ, διὰ τριῶν πεπέρεων, καὶ τὸ κυδωνιάτον, καὶ τὸ διοσπολιτικὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΚΥΛΑΣ.

Κύλας. Piſcis genus. Oppiani Scholiaſtes Halieutic. lib. III. λάριμον, τὸ λεγόμενον κύλας. εἶδ ἰχθύ.

ΚΥΜΒΗ.

Κύμβη. *Cymba*. Suidas. κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ ῥωμαίοις. Etymologici Auctor. κυμβεῖον, εἶδ πολεμίν, παρὰ πλήσιον τῷ χήμαλι πλοίῳ, ὁ καλεῖται κύμβη. Euſtathius ad Iliad. V. κυμβαῖον πόλήριον, κυμβίον ἕτεροι γράφεσι. λέγοντες καὶ ὅτι ἔοικε καὶ χῆμα πλοίῳ καλαμδώ κύμβη.

ΚΥΜΒΙΑ.

Κυμβία. Vide κομβία.

ΚΥΜΑΤΟΠΟΥΛΟΝ.

Κυμαλόπολλον. Fluctus. Gloſſæ Græcobarbaræ. κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείζοις. ἤγαν καὶ κυμαλόπολλον ὅπε γίνεται εἰς τὰς γείζες.

ΚΥΜΗΤΟΣ.

Κύμητ. Italicum, *Comito*. Cubitus. Etymologici Auctor. ῥωμαῖοι τὸν ἄγκωνα κύμητον λέγεσι. Non debebant viri eruditi reſcribere, κύβιτον. Eſt enim idiotiſmus, ut oſtendi.

ΚΥΝΗΓΗ.

Κυνήγη. Corona pretioſa. κυνήγη. *Præda*. ἄγρα.

ΚΥΝΤΑΝΟΣ. ΚΟΝΤΑΞ.

Κυντανὸς κόνταξ. Vide ſupra, κόνταξ.

ΚΥΠΠΟΣ.

Κῦππ. *Cippus*. Suidas. ποδοκάκη, ξύλον εἰς ὃ ἐν εἱρκῇ τὰς πόδας ἐμβάλλοντες ζωέχεσιν, ὃ παρὰ ῥωμαίοις κῦππ λέγεται. Et obſerva, κύππ, non κίππ. Nam ita corruptâ jam Roma ſub poſterioribus Imperatoribus ſcripſiſſe

sisse videntur. Sic apud Siculum Flaccũ De Cõdit. Agror. *Sepulcra in extremis finibus facere soliti sunt, & cyppos ponere.*

ΚΥΠΡΙΑΝΑ.

Κυπριανά. Festum in memoriam B. Cypriani à Carthaginiensibus institutum. Nautæ ita quoque tempestatem appellabant, quæ ordinaria circa illud festum. Euagrius lib. IV. cap. XVI. κυπριανὸν ἅγιον αὔδρα μάλιστα πάντες χαλκηδόνιοι σέβονται, καὶ αὐτῷ νεὼν ἵνα λόγε πολλῦ ἄξιον πρὸ τῆς πόλεως ἱδρυσάμενοι περὶ τὴν τῆς θαλάσσης ἠϊόνα, τάττε ἄλλα ἐξοσιοῦνται, & ἄγυσιν ἐνιαύσιον ἑορτὴν, ᾗ δὲ κυπριανὰ καλῦσι, καὶ ἀπ' αὐτῆ τὸν χειμῶνα οἱ ναῦται, ὅπερ ἐγὼ ἀρτίως ἐμνήσθην, ὁμωνύμως τῇ πανηγύρει προσαγορεύειν εἰώθασι. ἐπεὶ εἰς τὸν καιρὸν ἅπισκηπτεν φιλεῖ, ἐφ' ᾧ ταύτην οἱ λίβυες ἄγειν εἰς αὐτὴν ἑορτὴν νενομίκασι. Sunt autem ea verba perita è Procopio Vandalic. lib. I. circa finem. De tempestate verò habes ibidem. οἱ δὲ ναῦται ἐκ ἐπείθοντο. τὴν τε γὰρ ἐκείνη ἀκτὴν ἀλίμενον ἔφασκον εἶναι, καὶ χειμῶνα ἅπασιν οὐτίκα μάλα ἐπίσεσθαι ἅπιδοξον εἶναι, ὃν δὴ οἱ ἅπιχώριοι κυπριανὰ καλῦσι. Videndus quoque Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. XVI. cap. XII.

ΚΥΠΡΟΚΑΝΔΗΛΟΝ.

Κυπροκανδήλιον. Candelabrum ex ære Cyprio. Breviarium ἀδιάφορον, quod recenset sacra vtensilia. κυπροκανδήλιον, κανδήλα, μανδάλιον, ξεστὸν, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας. Perperam erat in MS. κυθροκανδήλιον.

ΚΥΡ.

Κῦρ. Truncatum. pro κύριε. Dominus. Anthos. ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ κῦρ μανόλης, καὶ ἄρχησε, καὶ ἔκλισε τὸ ἐξαμίλιον. Iterum ibidem. ἐβασίλευσεν εἰς αὐτὸ τότε ὁ κῦρ κωνσταντῖν ὁ παλαιολόγος.

ΚΥΡΑ. ΚΥΡΑΣ.

Κυρὰ, Pro κυρία. Domina. Chronicon Constantinop. ὠνόμαζαν δὲ ταύτην, τὸ κενὸν ζωοικέζιον ποιήσαντες, κυρὰν τῆς αὐλῆς. Item κυρὰς dicebant, sed eo discrimine, ut κυράδες essent, *Damoiselles*. Anonymus De bello sacro.

ἐκεῖ κυρὰν τὴν μπριγγίπισσαν μεθ' ὅλλαις ταῖς κυράδαις.

Iterum ibidem.

ἀπαυτὲ ἐδιέβησαν νὰ ἠδέσιν ταῖς κυράδαις,
ποῦ ἦζαν μὲ τὴν μπριγγίπισσαν ὅλλαι εἰς τὸ παλάτη.

ΚΥΡΙΑΚΗ. ΚΥΡΙΑΚΟΝ.

Κυριακὴ. Primus dies hebdomadis. In Man. Comneni Constitut. De Ferijs, ἡμέραι κυριώνυμοι, dicuntur. Et vetus omninò ista nuncupatio. In l. *Solis*. 13. Cod. Theod. De Exact. *Solis die, quem Dominicum ritè dixêre maiores, omnium omninò litium & negotiorum quiescat intentio.* Ecce Alexandri Severi tẽporibus. Loquitur vetus Inscriptio.

ΕΤΕΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΤΩ. Α. ΑΡΧΗ
ΑΙ. ΚΥΡΙΑΚΑΙ. ΤΟΥ. ΠΑΣΧΑ,
ΚΑΤΑ. ΕΤΟΣ.

Immò apud Ignatium occurrit in epistolâ ad Trallianos. περιέχει δὲν ἡ μὲν ἀναστασις, τὸ πάθος. τὸ σάββατον, τὴν ταφὴν. ἡ κυριακὴ, τὴν ἀνάστασιν. Errant ergo viri docti manifestò, qui volunt Silvestrum Pontificem huius rei auctorem, rogante Constantino Mag-

no. Porrò, ἡ μεγάλη κυριακὴ dicebatur κατ' ἐξοχὴν dies Paſchatis. Suidas. κυριακὴ μεγάλη. περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. καθ' ἑκάστην ἑορτὴν τοῦ χριστοῦ γεννήσεως, τῶν φώτων, ἀλλὰ δὲ καὶ τῶν βαΐων, τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Et bis terque ibidem. Diaconus in Leone Conſtantini F. *In craſtinum, quando videlicet magnus Dominicus dies Paſchæ celebratus eſt.* Sed & Templa κυριακαὶ vocârunt. Cedrenus. τότε καθίστα κωνσταντῖνος τὰς ἰδίας παῖδας καίσαρας, καὶ κυριακὰς πρὸς ἐπιτροφὰς τῶν ἐθνῶν καθ' ὁτουοῦν εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖ. Item κυριακὰ. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. ἃ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ταὺς λεγομένους ἀγάπας ποιεῖν. Can. XXVIII. Syn. Laodic. ἃ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς ζητεῖσθαι, καὶ ἀκίβδηλα φρονεῖν. Videatur Amalarius De Eccleſ. Offic. lib. III. cap. II. Sic Latini quoque *Dominica*. Hieronymus in Chronico, *In Antiochiâ Dominicum, quod vocatur Aureum, ædificare cæpit.* Et mox *Antiochiæ Dominicum Aureum dedicatur.*

ΚΥΡΙΞ.

Κύριξ. Apomaſar in Myſterijs. τῶν τε κυρίκων, καὶ γελοιαστῶν, καὶ μεζαζόντων, καὶ οἰνοποτῶν ζημίαν.

ΚΥΡΙΣ.

Κῦρις. Dominus. Pro κύριος. Theorianus in Legat. Armen. καὶ χαιρετίζοντες τὸν καθολικὸν τῆς ἀρμενίας, κύριν Νορσέσιν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κραλαιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον γράμμα. Chœroboſcus De Trop. Poët. χρῆμά ἐστι λόγος ζολοικισμὸν ἀπολογίας ἔχων, ὡς ἵνα εἴπωμεν. ὁ κῦρις ἰωάννης, ὃν ὁ θεὸς ἐλεήσει, καλὸς ἄνθρωπός ἐστι. Hinc Compoſitum, Φαγόκυρις: de quo infra.

ΚΥΡΟΣ.

Κῦρος. Pro, κύριος. Baſilius Magnus περὶ γραμματ. γυμναστ. πόσα ζημαίνει κῦρος; δύο. τὸ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ κύριον ὄνομα ὡς τὸ, κῦρος καὶ ὁ πλάνης ἔκλεψε κῦρε μακάριε. Codinus. τὰ λίτρα δὲ ἐνόρια ὄντα τῆς μεγάλης ῥωσίας μητροπόλεως γενόμενα ἐπὶ τῆς βασιλείας κύρου ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ πατριάρχου ἰωάννου τοῦ γλυκέως. Malè viri docti interpretantur, *regnante Cyro Andronico.* Iterū alibi. αὕτη ἡ ἐπισκοπὴ ἔζα τῆς σάρδεων προεβιβάσθη πρὸς τὰ βασιλέως κύρου ἀνδρονίκου παλαιολόγου εἰς θρόνον δέκαλον. Idem illic error committitur. In Præfat. Schol. ad Pindari Olymp. διορθώθη δὲ πρὸς τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ, ἤτοι μυσαγωγοῦ, κύρου δημητρίου τοῦ τρικλινίου. Chronicon Conſtantinop. πατριαρχεύοντος δὲ κύρου μαξίμου τοῦ λογίου τὰ τῆς ἐκκλησίας ἅπαντα εὐρύθμως διεκείνετο.

ΚΥΡΤΙΑ.

Κυρτία. Scutum. Heſychius. κυρτίαν, κελτοὶ τὰς ἀσπίδας. Vide eundem in καιτρεία.

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ.

Κωδίκελλος. *Codicellus.* Macarius Homil. XXXIX. ὥσπερ βασιλεὺς γράψας ἐπιστολὰς οἷς βέλεται κωδικέλλους καὶ δωρεὰς ἰδίας χαρίζεται. Doſitheus lib. III. κωδικέλλους τίς ποτε ἀθελεανῷ παρέδωκεν; δι' ὧν ἔφασκε πλείονας εἶναι πλανήσας. Himerius. πρῶτος ὑπατος ἐν τῷ φόρῳ καλλίστοις ἐτιμήθη, καὶ ἕως βασιλείως κωνσταν-

κωνσταντίνε ὕπατοι κωδικέλλες ἐν τῷ φόρῳ ἐλάμβανον. Occurrit passim apud Iureconsultos Græcos, & Grammaticos.

ΚΩΔΙΚΙΛΛΙΟΝ.

Κωδικίλλιον, sive κοδικίλλιον. Idem quod κωδίκελλον. Scholiastes Nazianzeni in Iulianum Orat. 1. ζωοθήμαζιν. ἃ καλοῦσι κοδικίλλια.

ΚΩΔΙΚΙΟΝ.

Κωδίκιον. *Codiculus.* In Sancitis Michaëlis Patriarchæ. ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ εὐαγεῖ ζεκρέτῳ ἐκβληθὲν. Balsamon in Resp. καὶ ἐζήτησε τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα κανονικὰ πρόβλήματα καὶ ζητήματα λαληθῆναι. ὅπερ κοινῶς καὶ ἀδελφικῆς ἀποκρίσεως καλλιεργαφηθῆναι τοῦτο κωδίκιον. Interpres Historiæ Apollonij Tyrij. *Apertoque scrinio codiciorum suorum anquisivit omnium quæstiones auctorum.*

ΚΩΔΙΞ.

Κώδιξ. *Codex.* Suidas. κώδιξ, κώδικος. Isidorus Pelusiota lib. IV. epist. XCI. ἢ οἱ νομοθετῶν κώδικες, ἢ αἱ δημοσθένες βίβλοι. Codinus. τὸν δέ γε σαυρὸν ἐν δεξιᾷ φέρῃ ἀεὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ βλάτιον κώδικι ἐοικὸς δεδεμένον μετὰ μανδυλίου. Nicetas in Man. Comneno lib. 1. ἔνια δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις κώδιξι. Gregoras lib. IV. ἁμάρτασι τὰς ἑαυτῶν ἐγχαράξαντες ὅρκους τοῖς ἱεροῖς ἐνλεθείπασι κώδιξι.

ΚΩΜΑΚΤΩΡ.

Κωμάκτωρ. *Coactor.* Glossæ Latinogræcæ. *Argentarius.* κωμάκτωρ. Eædem alibi. *Coactor.* κωμάκτωρ. ἀναγκαστής. Apud Hesychium est. κωμάκτωρ. ἡ λέξις ὧδέ ἐνθωνι ἐν μηδείᾳ. Sed non huius loci ista dictio est, & ab aliâ origine.

ΚΩΤΑ.

Κωτᾶ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. 1. μίαν τινὰ κωτᾶ κορυφῆς διόπτραν τῆς καλύβης ποιησάμενοι.

ΚΩΤΑΛΙΣ.

Κώταλις. Tudicula. Cochleare maius. Suidas. λάκτιν, τὴν λεγομένην κώταλιν, τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυζιν. Hodiè dicunt. κοτάλι. Extat in Turcograeciâ Crusij.

ΚΩΤΙΔΕΙΝ.

Κωτίδειν. Demetrius Constantinop. lib. 1. cap. 1. ἐπιδὰν δὲ τὰς θαλέρας κωτίδωσι κρεῶν ἐμφορεμένας, διδόασι γὰρ αὐτοῖς κρέα ἐσθίειν οἱ θηρεῖαι, τῇ τάτων θοίνῃ ποστρεσόνλες ἀθρόως καὶ αὐτοὶ ἀλίσκονται.

ΛΑΒΑΝΤΙΣ.

Λαβαντὶς. Spica nardi, quæ vulgo *Lavanda*, sive *Lavandula*. vnde formata dictio. Hesychius. ἴφια, ἡ λυχνὶς. ἄνθος, ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν.

ΛΑΒΑΡΟΝ.

Λάβαρον. *Labarum.* Vel etiam λάβωρον. Vtroq; modo scribitur. Sozomenus lib. 1. cap. IV. ἐκέλευσεν ἄνδρας ὑπισήμονας χρυσῷ & λίθοις τιμίοις εἰς σαυρὸν σύμβολον μετασκευάζαι τὸ ὧδε ῥωμαίοις καλούμενον λάβωρον. σημεῖον δὲ τοῦτο πολεμικὸν τῶν ἄλλων τιμιώτερον. Aldhelmus De Laud. Virg. *Præmisso Christi laboro tutus, & Christi vexillo armatus, nec venenata draconum detrimenta tremebundus extimuit.* Ita corrigo: hodiè editur. *Christi taboro.* Ionas episcopus Aurelianensis, De cultu Imag. lib. II.

Ac labarum, quem dicunt draconem, in ſpeciem crucis Dominicæ exaptat. Corrigendus item Mauricius Strateg. lib. 11. cap. 11. κονσάρια καβαλλαρικὰ ἔχοντα λωρία καὶ τὸ μέζον, πρὸς τὸ σχῆμα τῶν λαβάρων, μετὰ φλαμούλων. Hodiè eſt in MS. τῶν ἀβάρων. Figuram labari plenè nobis diſcribit Euſebius lib. 1. De vitâ Conſtantini. Illic vide.

ΛΑΒΕΤΖΗ.

Λαβέτζη. Gutturnium. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij. Eſt Italicum. *Lavezo.* Lebes.

ΛΑΒΙΚΛΑΙ.

Λαβίκλαι. Vide λάγυκλαι.

ΛΑΒΟΝΝΕΙΝ.

Λαβόννειν. Vulnerare. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὸ πῶς ὁ ἔρως ἔδωκε με τὴν χρυσῆν σαΐταν,
καὶ λάβοζε ζας καὶ τὲς δύο, κ' ἤκσεν ὁμοῦ θλιμμένοι.

Demetrius Zenus in Batrachom.

σάρματα τὸν ἐκτίπωζε, καὶ δλὲν τὸν ἐλαβώνη.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

κ' ὅποιον λαβώσας παρ' ἐμοῦ χρείαν γιαν ἀποθάνη.

ΛΑΒΟΜΑΝ. ΛΑΒΟΜΑΤΙΑ. ΛΑΒΟΜΕΝΟΣ.

Λαβοματία. Vulnus. Corona pretioſa. λαβοματία. *Vulnus.* τραῦμα. Anonym. De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ σείγγιζε καλλίμαχε τίς ἐπολέμησέ ζε.
αὐ ἀπὸ ξίφος ἔλαβες, καὶ πᾶ τὸ λάβομαί ζε;
κεῖσαι νεκρὸς ἀναίμαλος καὶ πῶς ἐθάνατώθης;

Item λαβόμενος. Vulneratus. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὲς λαβομένους ἔποικαν ὅλες νὰ τὲς γατρέβεν.

ΛΑΒΟΥΤΟ.

Λαβοῦτο. Teſtudo. Ex idiomate ſeculi corrupti, quo *Laudis* dicebatur, ex Alemannico. *Lauten.* Gotfridus Viterbienſis Chronici Parte IX.

Mira videre meat, celebri plaudente choreâ,
Laude, tubâ, citharâ feſta columtur ea.

Apud Petrarcham in Teſtamento *Leutum* eſt. *Thomæ Bambaſiæ de Ferrariâ legato leutum meum bonum, non ut cum ſonet pro vanitate ſeculi fugacis, ſed ad laudem Dei æterni.* Vox verò hæc Græcobarbara reperitur apud Cruſium, Turcogræciæ lib. 11.

ΛΑΒΡΑΤΟΝ.

Λαβράτον, ſive λαυράτον. *Lauratum.* Imago Imperatoris laureati ac triumphatoris. Baſilic. Eclog. LVI. οἱ τὰς δημοσίας ἱλαρίας, εἴτ' ἂν χαρμόζωνα δημοφερόμβοι, μηδὲν παντελῶς τῶν ἐπαγχιωῶν λαμβανέτωζαν, εἴτε πολεμίων αἰχμὴν χώρησιν, εἴτε νίκην, εἴτε ὑπάτων ἀναγόρευζιν, εἴτε εἰρήνην γενομβένην πρὸς τὲς πολεμίους, εἴτε λαβράτον καταγγέλλοιεν. Gregorius Dialogus in epiſt. 1. ad Leonem Iſaurum. διὰ τοῦτο καὶ τὰ λαυράτα σε κατεδέξαντο, καθὼς πρέπει βασιλεῦσι βαζιλέας τιμᾶν. Et mox. τότε ἐλίψαντες τὰ λαυράτα σε κατεπάτησαν, καὶ ἀνασκαφὴν τῷ προσώπῳ σε ἐποίησαντο. Optatus. *Lauratis, & iconibus, quæ mittuntur ad civitates, vel regiones, obuij adeunt*

deunt populi cum cereis & incenſis, non cerâ perfuſam tabulam, ſed Imperatorem honorantes. Poteſt pleniſſimè intelligi ex collatione eorum quæ habentur in l. quicquid. vnicâ, Cod. De Publ. Læt. Nunt. *Quicquid noſtrorum nuntiari cœpit proſperorum, ut bella ſi deſinunt, ſi oriuntur victoriæ faſtus, ſi honor datus fuerit regalium, vel conſulum, vel trabearum, compoſitæve pacis erit offerenda tranquillitas*, SI SACROS VVLTVS INHIANTIBVS FORTE POPVLIS INFERIMVS, *hoc ſine immodico pretio nuntiari excipique ſancimus.* Sed hæc mendoſa, & luxata, ſic corrigimus. *Si oriuntur victoriæ faſtis, ſi honor datus fuerit regalium trabearum, vel conſulum, compoſitæve pacis*, &c. Vide l. *quicquid.* 4. Cod. Theod. lib. VIII. Tit. XI. Cùm autem hæc laurata provincijs inferrentur, obviam ijs procedebatur à populo cum cereis, & incenſis. Patet ex loco Optati, quem jam produximus. Sed aliud eſt *Labrazum*, & cave confundas. Gloſſæ Latinograecæ. *Labratum*, φίλημα βασιλικόν. Item. *Labratum.* ἀσπασικὸν βασιλέως. Expoſuimus pro etymi ratione in Auctario libri noſtri De Gloriâ, cap. XVIII. Illic vide, ſi tanti eſt. Aliter verò explicant Gloſſæ Baſilic. λαβρᾶτον, τουτέστιν ὁ εἰρασμῷ καὶ χαροποιητῷ ὄρῳ.

ΛΑΒΡΑ.

Λάβρα. *Laura.* Epiphanius contrà Ariomanitas. πλησίον ἑκάστης ἐκκλησίας αὐτῶν ἐ ἀμφόδων, ἤτοι λαβρῶν ἐπιχωρίως καλουμένων. Vide infra, λαῦρα.

ΛΑΒΩΡΟΝ.

Λάβωρον. Vide, λάβαρον.

ΛΑΓΓΑΔΗ. ΛΑΓΚΑΔΙΟΝ.

Λαγγάδη. ſive λαγκάδιον, & λαγγάδιον. Vallis. Corona pretioſa. λαγγάδη. *Vallis.* κοιλας. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ εἰς τὸ ὄρος τῶ ῥιφίω ἐσέβλω εἰς λαγκάδη.

Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγκεα. κοίλους τόπους. λαγκάδια. φαράγγια.

ΛΑΓΓΙΟΣ.

Λάγγιος. Longus. Ex idiomate Teutonico. Demetr. Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. III. καλὸν δέ ἐστιν ἐὰν καὶ μακρὸν ὡς ὑπερπολὺ ἦγεν λαγγίαν τὴν ὀρὰν ἔχει.

ΛΑΓΙΝΑΚΗΣ.

Λαγινάκης. *Lagenula.* Maximus in epiſtolâ ad Zygomalâ. λάβε ὀπὸ τὸν ζακελλίω ἕνα λαγινάκιον μέλη γεγραμμῷον ἐπαίνω τὸ ὄνομα τῦ αὐθεντίας σε. Et Burclas itidem in epiſt. ad eundem Zygomalâ. καὶ θέλο τις αὐθεντία σε εἰς ἕνα λαγινάκι.

ΛΑΓΙΝΗ.

Λαγίνη. Lepus. Pro, λαγωὸς. Nicetas in Andronico Comneno. ἔτι δὲ οἱ πηνόπωδες λαγίναι, καὶ κύνες αἱ θηρευτικαί. Conſtantinus Manaſſes.

καὶ κύνες καρχαρόδοντες, πιλωόποδες λαγίναι.

ΛΑΓΚΗ. ΛΑΓΚΑΑ.

Λάγκη. *Lanx.* Gloſſæ. Servij. *Lanx.* λάγκη. Hinc diminutiuum, λάγκλη, *Lancula.* Iul. Pollux lib. VI. cap. XII. vbi de menſâ agit, eiuſque vaſis. ὃς μὲν δίσκους καλοῦσιν, ἐρεῖς. κύκλους ἀργυροῦς, ἢ χεύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας, ὥσπερ τὰς λάγκλας ὀνομαζομένας, πίνακας κοινὰς. Ita emendo: Hodiè editur, τὰς λαβίκλας.

ΛΑΓΟΓΗΡΩΣ.

Λαγόγηρως. Suidas. μύζ. ὁ λαγόγηρως παρ' ἡμῖν. Otneosophion. ἢ τὰς λεγομένας λαγογήρας φάλαινας τῷ ὀρνέῳ.

ΛΑΓΟΝΙΚΟΝ.

Λαγονικόν. Laconicus canis. Anonymus De nuptijs Thesei.

ζαγάρια καὶ λαγονικὰ ταῖς ἄλιαταῖς ἀλωπέκας.

Et alius De Vulpe & Lupo.

σκύλας χονδρὰς λαγονικὰ ἀπὸ ἦλω λυμφαρδίαν.

ΛΑΓΧΑΡΙΟΝ.

Λαγχάριον. *Lancea*. Theodorus Prodromus in Lexico. ὀβελία, τὰ λαγχάρια. Nisi illic legendum, λογχάρια.

ΛΑΔΙΝ. ΛΑΔΙΟΝ.

Λάδιν, sive, λάδιον. Vnguentum. Adeps. Glossæ Græcobarbaræ. μύρισμα. ἄλειμμα. λάδιν. Et alibi. τὰς ὑπὸ τῷ ὕδατι σαλαγμὰς ἐλαίας. ἤγουν τὰ σαλάγματα, ἢ σαξήματα τὰ λαδίσ, ὅπως σάσωσιν εἰς τὸ νερόν. Corona pretiosa. λάδι. *Oleum*. ἔλαιον. Arsenius in Epist. καὶ ἀποστέλνω σε μὲ τὸν ἀναγνώστην τὸν σκνιφὸ ἕνα βαρέλι λάδι. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

καὶ γία τὸ λάδι νὰ πιοῦσιν, καὶ φτέρνουν ταῖς καντίλαις.

ΛΑΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Λαεντιάριος. *Lapicidinarius*. Hesychius. λαεντιάριος. λιθοξόος.

ΛΑΖΑΡΟΣ. ΛΑΖΑΡΩΜΑ.

Λάταρος. Homo recens mortuus, & λαζάρωμα. Vestis mortualis. Triodiū. ἀπὸ τότε ἕως ἄνθρωπος ἄρτι θανὼν λάζαρος λέγεται, καὶ τὸ ἐνταφιον ἔνδυμα πάλιν λαζάρωμα καλεῖται, ἀνιστομένου τοῦ λόγου εἰς μνείαν τοῦ πρώτου λαζάρου ἔρχεσθαι.

ΛΑΖΟΥΡΙΟΝ.

Λαζούριον. Color cæruleus. Italicum, *Azuro*. Arethas ad Apocalypsin, cap. XXI. ἐξ ὧν ζαπφείρου φασὶ καὶ τὸ λαζούριον χρῶμα γίνεσθαι. Leontius De sphærâ Arati. καὶ ἄλλῳ βαθεῖ τινὶ χρώματι ἐπαλείψαντες, οἷον τῷ καλουμένῳ λαζουρίῳ. Achmes in Introduct. in Astrolog. ὑγρός ἐστι, καὶ χροιὰν τοῦ λαζουρίου ἔχει. Nonus De Morb. Curat. cap. CXLIII. ἢ τὸν ἀρμωνίαν ὅλον πίνειν, ἢ τὸν λαζούριν.

ΛΑΘΡΟΚΟΡΥΖΑ.

Λαθροκόρυζα. Grauedinis species in accipitre. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. LXVII. εἴδη δέ ἐστι κορύζης τέσσαρα. ξηρὰ, ὑγρὰ, καταχομένη, ἡ νοσερὰ, σὺν ἄλλαις δυσὶ, λαθροκόρυζα, καὶ σηθοκόρυζα.

ΛΑΙΚΟΣ.

Λαϊκὸς. *Laicus* vulgò. Iustinianus Nov. V. ὅπως τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἠξιωμένος, ἀλλὰ καρᾷ τε ἐθελήσῃ τῇ τῶν καλουμένων χρηστῶν λαϊκῶν, καὶ μάλιστα τὰ τοῦ θεοῦ διδασκόμενος λόγια. Acacius Episcopus Berhœensis in Epist. ad Cyrillum. ἔτι μὴν ἡ πρὸς ἡμᾶς, τοῦτο μὲν κληρικῶν, τοῦτο δὲ λαϊκῶν, ζωηγορεῖν δοκοῦσι τῷ ῥηθέντι ῥητῷ ἐκ ἐναντίας ἔχοντι καλὰ διάνοιαν, τῇ ἀποστολικῇ πίστει. Palladius Hist. Laus. in Macario Alexandrino. καὶ ἔδωκεν τοῦ μηκέτι ἁμαρτῆσαι, μήτε λειτουργῆσαι, τῷ θυσιαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸν λαϊκὸν ἀπαλλαθῆναι κλῆρον. Theophylactus ad D. Marcum, cap. IV. οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, καὶ ἐρημικοὶ. ἄλλοι μιγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ. ἕτεροι λαϊκοὶ, καὶ ἐν γάμῳ.

ΛΑΙ-

ΛΑΙΜΟΝΙΟΝ.

Λαιμόνιον. Italicum, *Limone*. Malum Heſperium. Logizus in epiſt. ad Theodoſium Zygomalam. καὶ ἔδωκα αὐτῷ δύο κάφας. ἡ μία, κιτρία. καὶ ἡ ἑτέρα, λαιμόνια.

ΛΑΚΙΝΑΡΙΔΙΟΝ.

Λακιναρίδιον. Heſychius. λακιναρίδιον, ῥωμαῖοι τὸ σῆμα. Nihil aliud eſt, quàm *Lacinia*. Sed errat Heſychius; non enim eſt τὸ σῆμα.

ΛΑΚΚΑ. ΛΑΚΚΟΣ.

ΛΑΚΚΑΡΙΟΣ.

Λάκκα. Vulgatum, *Lacca*. Apud Myrepſum lib. De Antidotis, cap. CXXIII. λάκκα τῶν βαφέων. Item λάκκος. Apud Arrianum in Periplo, maris rubri. καὶ γαυλάκαι, καὶ μολόχινα, καὶ σινδόνια ὀλίγα, καὶ λάκκος χρωματινὸς. Hinc λακκάριος, idem quod λακκοποιός. Gloſſæ Græcolatinæ. λακκάριος, *Laccarius*.

ΛΑΚΡΗ.

Λάκρη. Ardea. Vide ἀρδιόλη.

ΛΑΚΤΕΝΔΟΠΟΥΛΑ.

Λακτενδόπουλα. Lactentes porcelli. Simeon Sethi De Facult. Cib. οἱ δὲ δέλφακες, ἅ τινα ὀνομάζουσι λακτενδόπουλα, ὑγροί εἰσι καὶ περιτταμαλικοί.

ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΝ. ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΣ.

Λακωνάριον. *Lacunarium*. *Lacunar*. Et λακωνάριος. Laqueatus. Socrates lib. I. cap. IX. τὴν δὲ τῆς βασιλικῆς καμάρας ὕστερον λακωναρίαν ἢ διά τινος ἑτέρας ἐργασίας γενέσθαι μοι δοκεῖ πᾶσί σε γνῶναι βούλομαι. εἰ γὰρ λακωναρία μέλλοι εἶναι, δυνήσεσθαι καὶ χρυσῷ καλλωπισθῆναι τὸ λειπόμενον. Et poſtea. ὃ μόνον περὶ τῶν μαρμάρων τε καὶ κιόνων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λακωναρίων, εἴγε τοῦτο κάλλιον ὑπονοίας. Sunt autem verba Conſtantini Magni ex Epiſtolâ ad Macarium, quæ exſtat etiam apud Theodoretum Hiſt. Eccleſ. lib. I. cap. XVII. & Euſebium De vita Conſtantini, lib. III.

ΛΑΛΑΓΓΕΣ. ΛΑΛΑΓΓΙΑ.

Λάλαγγες, & λαλάγγια. Cruſtula. Suidas. πολλύρα, εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ πολλυρίζω, τὸ τὰς λάλαγγας τηγανίζω. καὶ ὑπερχωρίως πολλύρια, τὰ λαλάγγια. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀρεσκὴρ. πόπανον. λαλάγγιον. Laonicus Cretenſis ad Batrachom. πλακοῦς τανύπεπλος, λαλάγγιον ἐξηπλωμένον.

ΛΑΛΗΤΑΣ.

Λαλητάς. Præco. Demetrius Zenus in Batrachom.

διὰ λαλητάδες ὅριζαν ναυγοῦν νὰ διαλαλήζουν
ἐκλὴ νὰ γένη σύλλογα. —

ΛΑΛΗΤΖΑ.

Λαλήτζα, ſive, λαλίτζα. Loquela. Vox. Anonymus De nuptijs Theſei & Aemyliæ.

καὶ τὰ πλία τὰ ἔμορφα τὸν πόθον τοὺς ἀρχίζαν
ὅλανα νὰ κοιλαδίζουν μὲ διονικὴν λαλήτζαν.

Iterum alibi.

— μὲ ταπεινὴ λαλήτζα,
μὲ τὴν ἀλήθεια λέγει τα. —

ΛΑΜΑ.

Λάμα. Italicum, *Lama*. Lamina. Phortius περὶ σεσ. πραγμ. lib. II.

ποίη-

ποίησον καὶ ἀπὸ ξύλον
λάμπαν δὲ ψιλὴν ὡς φύλον,
εἰς τ' ἀγγεῖον βαλημφύλιν,
εἰς Βολήμιν καρφωμφύλιν.

Er mox iterum.

ὡς ἡ λάμπα νὰ 'παγένει
ἡ ἄνωθεν εἰρημφύη.

Corona pretiosa. λάμπα. *Lamina.* λεπὶς.

ΛΑΜΒΑ.

Λάμβα. Glossæ Latinogræcæ. *Sappula.* λάμβα. Iterum alibi. *Sappulo.* λάμβα.

ΛΑΜΝΑ. ΛΑΜΝΕΙΟΝ.

Λάμνα. *Lamna.* Lamina. Basilic. Eclog. XLIV. ἐσκευασμένος ἄργυρός ἐστιν, ὁ μὴ ὢν ἐν βώλῳ, ἢ λάμναις, ἢ ζφεργίδι. Hesychius. φράλαμνα, λάμνα, κῶοι. Glossæ Græcolatinæ. λάμνα. *Lamella.* Item λαμνεῖον dicebãt. Moschion De Morb. Mul. cap. CXXXVIII. ἀλλὰ μὴν καὶ λαμνέα μολίβδινα τοῖς νεφροῖς αὐλῶν ἐπιθεῖναι, καὶ ἅτως φασκιωθήτω.

ΛΑΜΝΕΙΝ.

Λάμνειν. Agere. Impellere. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ σύρνῃ, νὰ λάμνῃ, ἤγουν νὰ ἐλαύνῃ τ' ἀμάξιν. Iterum alibi. λάμνει. ἤγουν ἐλαύνει.

ΛΑΜΝΗΜΟΝ.

Λάμνημον. Agitatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ πρώτη κωπηλασία. τὸ πρῶτον λάμνημον τῶν κωπῶν.

ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ.

Λαμπαδάριος. *Lampadarius.* Inter officia ecclesiastica erat. Hieremias Patriarcha in Epist. ὁ ἐνιμιότης λαμπαδάριος τ' καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας, κύριος φωκᾶς, ἀνέφερον ἡμῖν, ὅτι δέδωκε θεοδώρῳ τῷ ζαρομβύῳ ἔτι ζῶντι ἄπερα πενιακόζια. Hic facem præferebat Imperatrici, & Patriarchæ, in liturgiâ, processu, aut profectione aliqua. Codinus De Offic. τῇ δὲ λαμπαδαρίᾳ, κάτωθεν τῆ μεγάλη δομεσίκῳ τὸ λιβάμπελον μεθ' ἡμμένης λαμπάδος φέρουσος. Atque hæc quidem fax, si Imperatoris esset, corolla aurata gemina cingebatur: si Imperatricis, aut Patriarchæ, vnâ tantùm. Balsamon De Privileg. Patriarch. αἱ λαμπάδες μὲν τῶν βαζιλέων διπλοῖς περιχρύζοις περιζώνυλαι στεφανώμαζι. τ δὲ παπριαρχῶν, ἓ τ βαζιλίσσης, ἑνὶ καλακυκλῆνται θριγγώμαλι. Idem cùm Patriarchâ jus habebant ex speciali Imperatoris indulgentiâ Archiepiscopi Bulgariæ & Cypri, & pauci nonnulli Metropolitani, qui αὐτοκέφαλοι erant, nec Patriarcham Constantinopolitanum pro superiori agnoscebant. Discimus ex eodem Balsamone, cuius hæc verba sunt. τῆτο δὲ ποτέ τις εἶδε γενόμενον (loquitur de hâc facis prælatione) εἰς τινὰ τῶν μητροπολιτῶν, ἢ τῶν ἀρχιεπισκόπων, πολλῷ δὲ πλέον τ ἐπισκόπων, ἄνευ μόνων τ αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τῇ Βουλγαρίας, φημὶ, καὶ τῆ κυπρησκαί τινων ὀλίγων μητροπολιτῶν, λαβόντων ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῆς ἰδικῆς τῆτο τὸ δίκαιον. Innuebat autem hæc fax, curandum illis esse, ut ita luceret lux eorum, secundùm textum Euangelij, qui est Matthæi cap. v. Codinus. τῷ λαμπαδα φέρειν ἔμπροσθεν αὐτῆ, ἀλλὰ τὸ φάσκον λόγιον, ὅτι ἅτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωζι τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα, καὶ δοξάζωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Et hanc ipsam lationem Balsamon quoque reddit loco citato. Imperatoris lampadariorum mentio fit in l. vlt. C. De Divers. Offic. & Apparit. Iud.

ΛΑΜΠΑΖΕΙΝ.

Λαμπάζειν. Furere. Mente carere. Gloſſæ Græcobarbaræ. μαινόμενος. ἔξω τοῦ νοῦ ὢν ἢ ἀφορμισμένος. λαμπασμένος.

ΛΑΜΠΡΑ.

Λαμπρά. Solennis. Corona pretioſa. λαμπρά. *Solennis.* ἐξ ἔθους.

ΛΑΜΠΡΟΝ.

Λαμπρόν. Ignis. Vide infra, τολλαμπρόν.

ΛΑΝΑΡΙΟΣ.

Λανάριος. *Lanarius.* Apollonij Scholiaſtes lib. IV. λεώσιον, τοῖς ἐρίοις. ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ πλενισταί.

ΛΑΝΑΤΟΣ.

Λανάτου. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XLII. καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίνου ἀπολύτου, ἐπανακάτωθεν τῶν πλευρῶν θήξεις, καὶ βάλεις αὐλὸν λανάτον. Iterum cap. L. τὸν ἱέρακα θάλψας εἰς τὸν ἥλιον, ἐν λανάτῳ θήσεις.

ΛΑΞΑΜΕΝΤΟΝ.

Λαξάμεντον. *Laxamentum.* Gloſſæ Baſilicorum. λαξάμεντον. ποδοθεσμία.

ΛΑΞΙΕΣ.

Λαξιὲς. Valles. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνόμαλον. τραχεῖαν. τὴν γῆν ὅπου δὲν ἔνι ἴση, παρὰ μερτικὸν ψηλή, καὶ ξιές. ἤγουν τέμπες καὶ λαξιές.

ΛΑΠΑΤΖΑΣ.

Λαπατζᾶς. Veſtis principum Conſtantinopolitanorum. Codinus. ὁ μὲν βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται. τὸ δὲ τῶν ἀρχόντων, λαπατζᾶς. ὅπως δὲ, ἄδηλόν ἐστιν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄρχοντες ἔτω. τὸ μεγάλε δομεστίκε τοῦτο καὶ αὐλὸ τοῦτο φορεῖ ἐζωσμένον καλὰ τὰς ἄλλες, τὸ μὲν τῶν τοιούτε λαπάτζα μανικίων ἐνὶ ἐμπεπηγμένον, τὸ δὲ ἕτερον κρέμμαται τιμῆς ἕνεκεν. Vide ibi Notas Franciſci Iunij; item quæ nos infra in πατζινάκαι.

ΛΑΡΒΑ.

Λάρβα. *Larva.* Heſychius. λάρεις, λάρβας, τὰς κυρίτας, ῥωμαῖοι ἔτως. Malè hodiè editur. λάρεις. λάρβες. Nam erant apud Romanos, qui Lares interpretarentur Larvas, & Curetas. Hoc vult dicere. Videndus Arnobius eſt extremo lib. III. In Gloſſis Baſilicorum habes totidem verbis, ſed ſine mendo.

ΛΑΡΓΙΤΙΩΝΑΛΙΚΟΣ.

Λαργιτιωναλικὸς. *Largitionalis.* In Edicto Iuſtiniani XIII. ποιοφάσει τῶν λαργιτιωναλικῶν τίτλων, καὶ πάντων τῶν ποσηκόντων εἰς τὰς θείας ἡμῶν λαργιτίωνας. Et mox. ποσηκόν ἐστιν αὐλόν τε καὶ τὴν αὐλᾶ λάξιν κινδυνῷ οἰκείῳ ποιοεῖν τ εἰσπράξεως τ λαργιτιωναλικῶν τινῶν.

ΛΑΡΓΙΤΙΩΝΕΣ.

Λαργιτίωνες. *Largitiones.* Theſaurus, & ærarium Imperatoris, è quo ſumptus in publicum impendi ſoliti. Baſilic. Eclog. VII. ἐκβαλέσθω τ ζωηγόρων, ποσέτι τ τοῖς λαργιτιῶζι λίτραν καλαβαλλέτω χρυσᾶ. Iterum IX. μηδεὶς πορνοβοσκέτω τᾶ λοιπᾶ, μηδὲ πόρου ἐντεῦθεν τοῖς λαργιτιῶζιν εἰσαγέσθω. Huic præfectus Comes. Theodoretus Hiſt. Eccleſ. lib. IV. cap. XXII. καὶ ὁ τῶν κομητατησίων δὲ, λαργιτιώνων κόμης. Et poſteà. δῆλον φόρου ποιοὺς ἀδικίαν τῷ τ λαργιτιώνων χρώμενον.

κόμητι. De eodem loquitur Menander Hist. lib. II. τὰ τῶν βασιλεῖ αὐθημερῶν πρεσβείας θησαυρῶν, οἵτε ἀπὸ τῆς δαψιλείας τῆ ῥωμαίων πρεσβευούσαις φωνῆ. Ammianus lib. VI. *Iuncto ad audiendi societate Vrsulo largitionum comite.* Tria verò erãt, quæ ad Imperatorem pertinebant, λαργιτίωνες, de quibus hic: item πελβάτα, & πατριμόνια. Scholiastes Basilic. Eclog. VII. τρεῖς εἰσὶ τάξεις τῶν βασιλικῶν τάξεων. μία μὲν αἱ λαργιτίωνες, τουτέστιν ὅτε αἱ δημόσιαι ἔισοδοι εἰς δημοσίας ἀναλίσκονται χρείας, καὶ τὰ κοινά· αἵπερ δαψίλεια λέγονται, καὶ παροχαί· αἱ δὲ λέγονται πελβάτα, ὅταν αἱ δημόσιαι εἰσφοραὶ εἰς ἰδικὰς τῆ βασιλέως παρέχωνται χρείας, οἷά εἰσι τὰ ἰδιόμηλα τρίμηνα τῷ βασιλεῖ, ἄτινα εἰς ἕτερον μεταφέρονται. αἱ δὲ λέγονται, πατριμόνιαι (lego, πατριμόνια) αἵ τινες μεταφέρονται. οἷον τὰ ἴδια κτήματα καὶ πρόσοδα τῆ βασιλέως.

ΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Λάργυρον. Pro, ὁ λάργυρος. Argẽteum. Anonymus De nuptijs Thesei.

σκουτάρη βάσα λάργυρον, καὶ φάγελον εἰς αὐτο.

ΛΑΡΔΟΣ. ΛΑΡΔΙΟΝ. ΛΑΡΔΟΦΑΓΟΣ.

Λάρδος. *Lardum.* Glossæ Græcolatinæ. λάρδος. *Laridus.* Eustathius De Temp. Intervall. ὀφάλλειν οἱ φερεκιῶται χωρηχεῖσθαι ἐν ἐξ πεδίῳ δύο ἡμέρας ἕκκελλάτον, μίων ἡμέραν λάρδον. Basilic. Eclog. LVI. λαμβανέτωσαν δὲ οἱ ὑποδέκται τῆ μὲν σίτε τῶν πεντηκοστῶν, τῶν δὲ πελθῶν τῶν τεσσαρακοστῶν, οἴνε δὲ καὶ λάρδε εἰκοστῶν. οἱ δὲ ἐν ἀρμηνία ὑποδέκται καὶ πελθῆς καὶ σίτε τεσσαρακοστῶν λαμβανέτωσαν, οἴνε δὲ καὶ λάρδε πεντεκαιδεκάτῳ μοῖραν λαμβανέτωσαν. Etiam λαρδίον dicebant. Etymologici Auctor. Τέρμανον, ὃ δὲ τὸ γάρον. σημαίνει δὲ τὸ πεπασμένον λαρδίον. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. ἦσαν δὲ οἱ χθὲς τε καὶ πρώϊμοι διαμασσώμενα τὰ ὀρυόκαρπα, & τὰ πόντικὰ λαρδία ὅτι σόμαλος ἔτι φέρουσες. Orneosophion. ἡ λαρδίε μέρος ποιήσας, ὥσπερ ὑπόθεσιν, βάλε τοῦτο ὑποκάτω τῆς καταβάσεως ὀρνέε. Hinc compositum, λαρδοφάγος. *Lardivorus.* Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

τὸ λαρδοφάγε τὸ εἰγὸς λέγεται θυγατέρα.

ΛΑΣΑΡΙΟΝ. ΛΑΣΑΡΟΝ. ΛΑΣΣΑΡΟΝ.

Λασάριον, sive λάζαρον. *Laser.* Glossæ Latinogræcæ. *Laser.* ὀπὸς. λασάριον. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. XXII. λασάρε πόκκον, ὡσεὶ λεπτοκάρυον μικρὸν, εἰς οἶνον λῦζον. Et Eumelus lib. I. cap. XXIX. αἷμα ἀπὸ τῆ σκελῶν λάμβανε, & μετὰ ταῦτα λασάρε εἴζης, ὡς κυάμε μέγεθος. Occurrit etiam apud Alexandrum Tralianum lib. II. Scribitur λάσαρον apud Myrepsum, lib. De Zulapijs, cap. XXVI.

ΛΑΣΑΤΙΒΟΣ.

Λαζατίβος. *Laxativus.* Myrepsus De Antidotis, cap. XXV. ἐσὶ δὲ ἡ τοιαύτη λαζατίβα. Iterum cap. XXXVI. Observa autem σ pro ξ Græcobarbaris vsitatum. Sic apud eundem, cap. LXXXIII. τόσιτζον, pro, *Toxicum.*

ΛΑΣΠΗ.

Λάσπη. Lutum. Corona pretiosa. λάσπη. *Lutum.* βόρβορος. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὁ κορνιακλὸς ἐχάθηκε, καὶ γίνετον ὡς λάσπη.

ΛΑΣΣΕΙΝ.

Λάσσειν. Latrare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὑλακῆσαι. λάσσειν. γλαγγίζειν. ἢ κλαγγίζειν.

ΛΑΤΕΡΚΟΥΛΙΣΙΟΣ.

Λατερκυλίσιος. *Laterculenſis*. Scriniarius laterculi. Iuſtinianus Nov. XXIV. τῷ πεμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων, καὶ τοῖς λατερκυλισίοις. Erant verò numero quatuor. Obſerva ex Notitiâ Conſuetudinum. τῷ πεμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων, μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τῶν θείων λατερκύλων νομίσματα.

ΛΑΤΕΡΚΟΥΛΟΝ.

Λατέρκυλον. *Laterculum*. Notitiâ Cõſuetudinum. μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τῶν θείων λατερκύλων. Iuſtinianus Novell. XXIV. τοιγαρῆν ἐξὸν ἀποτεθῆναι καὶ τὸ θεῖον ἡμῶν λατέρκυλον τὰ τοιαῦτα θεῖα μανδάτα διεκελευσάμεθα.

ΛΑΤΖΟΝΙΟΝ.

Λατζόνιον. Italicum, *Lancione*. Haſtile. Anonymus De nuptijs Theſei.

σαῖται δὲ λατζόνια ἔχειν ὡς τὸ χῶμα. Et mox iterum.

μὲ ταῖς σαῖταις ταῖς φρικταῖς λατζόνια καὶ λιθάρια.

ΛΑΤΟΣ.

Λάτος. *Latus*. Anaſtaſius Sinaïta. εἰδέναι μὲν τοι ἐχρῆν, ὅτι τινὰ ὀνόματά εἰσιν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ ἔστε διύναιλαι ἐτυμολογηθῆναι. οἷον σακελλάριος συρίζεσι. σάκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται. ὁμοίως γάτος ῥωμαϊστὶ. λάτος γὰρ παλάτος κέκληται.

ΛΑΥΡΑ.

Λαῦρα. *Laura*. Monaſterium. Ioannes Patriarcha Hieroſolymitanus in vitâ Damaſceni. πᾶζαν διελθεῖν τὴν τῆς λαύρας περιοχὴν, καὶ δι' ἑαυτῆς σκηνοθάραι τὰ ἐν ταῖς κέλλαις τῶν μοναχῶν τῶν ῥυπασμάτων οἰκίδια. Euagrius lib. I. cap. XXI. καὶ ἐναγῆ δεῖμαθαι φροντιστήρια, καὶ τὰς καλυμμένας λαύρας. In Conſtitut. Nicephori Phocæ. κελλία δὲ καὶ τὰς καλυμένας λαύρας, ἐν ἐρήμῳ οἰκοδομεῖν, μὴ πρὸς κτήσεις καὶ ἀγρὰς ἑτέρας σκτεινομένας, &c. In Conſtitut. Manuelis Comneni. ἢ καὶ ἀναχωρητικῶν κελλίων, ἢ λαυρῶν, καὶ ὁπωσδήποτε κατοικητηρίων μοναχικῶν. Atq; hinc ὡδεῖλαύριον, de quo infra.

ΛΑΥΡΑΤΟΝ.

Λαυράτον. *Lauratum*. Vide λαβράτον.

ΛΑΥΡΟΣ.

Λαῦρος. *Laurus*. Heſychius. λαῦρον, τὸ δάφνιον.

ΛΑΥΣΑΙΚΟΝ.

Λαυσαϊκὸν. Hiſtoria SS. Patrum, conſcripta à Palladio epiſcopo Helenopoleos, ad Lauſum Præpoſitum; quæ prælegi in eccleſiâ ſolita certis diebus. Triodium. εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ λαυσαϊκὸν. Et poſteà. ἀπὸ δὲ τρίτης ὠδῆς, κάθισμα τῆς μιᾶς, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ λαυσαϊκὸν.

ΛΑΦΙΟΝ. ΛΑΦΟΠΟΥΛΟΝ.

Λάφιον. Ceruus. pro ἐλάφιον. ἔλαφος. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀχείμια λάφια, καὶ λαγὲς. —

Item λαφόπελον. Idem alibi.

λαφόπελα, καὶ ἄλλα ζᾶ σκεῖζαν μαζομένα.

ΛΑΦΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Λαφρούτζικος. Pro, ἐλαφρὸς. Leuis. Anonymus De nuptijs Theſei.

— καὶ πρατὴ σο χέρη μία κερίνα,
τὶω μπόρδα ὅλη σκέπαζε, λαφρύτζικα κρεμέτον.

ΛΑΧΑΝΑΡΙΟΝ.

Λαχανάριον. Gloſſæ Græcolatinæ. λαχανάριον. *Holerarium.*

ΛΑΧΝΟΣ.

Λαχνὸς. Sors. Corona pretioſa. λαχνὸς. *Sors.* κλῆρος. Gloſſæ Græcobarbaræ. ποιεῖ τίπες χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον.

ΛΕΒΕΡΝΟΙ.

Λέβερνοι. *Liburnæ.* Suidas. λέβερνοι, πλοῖα πολεμικὰ, τριήρεις. Et alibi. πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦσι λέβερνοι. Quæ totidem verbis Etymologici Auctor.

ΛΕΒΗΤΩΝ. ΛΕΒΗΤΩΝΑΡΙΟΝ.

Λεβήτων. Veſtis monachorum. Palladius in vitâ Abbatis Pachomij. ἐν ταῖς νυξὶ λεβήτωνας λινᾶς ἐζωσμένοι. Et λεβητωνάριον. Suidas. λεβητωνάριον, χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν ζωστὸς ἐρραμμένος. Gloſſę veteres. *Levitonarium, colobarium lineum ſine manicis.*

ΛΕΓΑΤΑΡΙΟΣ.

Λεγατάριος. *Legatarius.* Gloſſæ Latinogræcæ. *Legator.* λεγατάριος. Suidas. λεγατάριος, εἰδικὸς ἄρχοντος παρὰ ῥωμαίοις. Frequens eſt apud Iureconſultos Græcos. Quàm ſuavis autem Pachymerius eſt in Paraphraſi Dionyſij Areopagitæ, ἐραν. ἱεραρχ. cap. xv. λῆξιν τὶω κληρονομίαν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ὅθεν καὶ ληγάτα, καὶ ληγαλάριοι, καὶ ληξιαρχικὸν γράμμα, τὸ διδόμενον τοῖς ὑπὲρ τὰ δέκα ὀκτὼ ἔτη ἔστι τῶν κληρονόμων.

ΛΕΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Λεγατεύειν. *Legare.* Baſilic. Eclog. xv. ἐάν τινι λεγατευθῆ μέρος τινῶν πραγμάτων. Et ſæpiſſimè occurrit apud Græcos Iuris magiſtros. Suidas. ἐληγάτευσεν. ἀπένειμε.

ΛΕΓΑΤΟΙ.

Λεγάτοι. *Legati.* Georgius Logotheta in Chronico. τῷ δὲ ἐρρῇ τῆς κωνσταντίνου καθέρχονται, ἀπεστάλη πρὸς τὸ πάπα πρὸς τὶω κωνσταντίνου ἀρχιερεὺς, ἐν καὶ λεγάτον αὐτοί φασι. Gennadius De primatu Papæ. cap. v. εἶδον, καὶ καλῶς μέμνημαι, ἐν ταῖς διαλέξεσί τινος μοναχῷ γενομένοις ἐν κωνσταντινουπόλει μεθ' τινος λεγάτου ἀποστολικῷ περὶ τῆς ἀρχῆς τῷ πάπα. ἔνθα συμπεραίνων ὁ λεγάτος φησὶν. Pæanius in Metaphraſi Eutropij, lib. IV. ὅτε καὶ τὸς λεγάτους αὐτῷ ζωὴν δὲ ἐνέδρας ἀποθανεῖν. Beſſarion in epiſtola, quæ exſtat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. ὁ μακαριώτατος πάπας, καὶ ἐγὼ, χεῖρα δὸς τὸν λεγάτον τῆς μάρκας ὅπως νὰ σὰς βοηθήσῃ. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ εἶχε θέλημα παρ' αὐτῷ, καὶ πρὸς τῷ λεγάτῳ τῷ πάπα.

ΛΕΓΑΤΟΝ.

Λεγάτον. *Legatum.* Cedrenus. ὃς καὶ ἑκάστῳ στρατευομένῳ λεγάτον, νομίσματος τριῶν, ὑπὲρ κωνσταντίνου ἀδελφῷ αὐτῷ. Zonaras in Schol. ad Can. Apoſt. XXXIX. ἢ τὰ ἴσως περιερχόμενα αὐτοῖς μετὰ τὴν ἀπὸ συγγενῶν κλῆρονομίαν, ἢ λεγάτον, ἢ ἕτερον ὅμοιον τρόπον. Et frequens eſt in libris Iureconſultorũ Græcorũ.

ΛΕΓΕ-

ΛΕΓΕΝΗ.

Λεγένη. Peluis. Exstat apud Crusium in Turcogræciâ.

ΛΕΓΕΤΙΜΟΣ.

Λεγέτιμος. *Legitimus.* Glossæ Basilicorum. λεγέτιμος. νόμιμος.

ΛΕΓΕΩΝ.

Λεγεὼν. *Legio.* Basilius Magnus contra Eunomium, Orat. III. ὁ τοίνυν ἀρχιστράτηγος τῶν ἐν ταῖς λεγεῶσι καταταγμένων ἀγγέλων, ἄρχων ἐστὶ δηλονότι. Niceras in Man. Comneno, lib. IV. κατὰ λεγεῶνας ζυλλέγει καὶ παρίστησι τὰ δαιμόνια. Palamas Declam. I. παρίημι γὰρ τὸν τέως ἐφεπόμενον τούτοις λεγεῶνα. Constantinus Them. Orient. I. πρώτου καὶ κατ' ἀρχὰς τάγματά τινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον αὐτοῖς ἀγεγραμμέναι κατ' ἔθνος.

ΛΕΓΟΚΑΤΗ.

Λεγοκάτη. Glossæ Basilic. λεγοκάτη. τουτέστιν ἐνοχή. Et posteà. λεγικάτη, ἐνοχή. Corrige vtrobique. λοκάτη. Id est *Locati.*

ΛΕΗΜΩΝ.

Λεήμων. Pro, ἐλεήμων. Misericors. Anonymus De Nuptijs Thesei.

κιατίζε τόρα πρὸς ἐμὲν λεήμων ὡς με
Φένη,
ἅτως τὸ τέλος νὰ γενὴς ζημὲν χαριτωμένη.

ΛΕΗΝΟΣ.

Λεινὸς. Pro, ἐλεεινὸς. Miserabilis. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐγὼ λεινός που ἔφυγα ἀπετὴ φυλακή σου,
πρέπει νὰ λάβω θάνατον, καὶ νὰ με σὴν ὀργήν σου.

ΛΕΙΞΑ.

Λεῖξα. *Lixa.* Suidas. λεῖξαι, ἅτινες ἐκαλοῦντο στρατιῶται. τοῦτο δὲ ἦν τὸ γένος τῶν ἐργαστικῶν καὶ ὑπηρετουμένων ἀνθρώπων.

ΛΕΙΞΟΥΡΙΑ. ΛΕΙΞΟΥΡΕΥΕΙΝ.

Λειξουρία. sive, λειξούρα. *Luxuria.* Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. ἐκ ἔλαττον δὲ καὶ ἡ λειξουρία τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ τὸ πρὸς συλλογὴν χρημάτων ἄπληστον τινῶν καὶ ἀκόρεστον. Apud Suidam scribitur, λειξούρα. Hinc λειξουρεύειν *Luxuriari.* Leo Tact. Constitut. XX. καὶ γὰρ καὶ οἱ στρατιῶται λειξουρεύομενοι ἄποροι γίνονται, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀνανδροι προχειρίζονται. Malè Checus interpretatur, *attenuati milites.*

ΛΕΙΠΑΝΑΒΑΤΑ.

Λειπανάβατα. Balsamon ad Concil. VI. Can. X. καὶ ἡμεῖς ἀδιαφόρως ἐθίομεν ἄζυμα, τὰ λεγόμενα λειπανάβατα.

ΛΕΙΠΟΚΕΝΤΡΟΝ.

Λειπόκεντρον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXLVIII. κρηπίδων παλαιῶν ἡλάρια, τὰ καλούμενα λειπόκεντρα, ἀποβρέξας εἰς ὄξος ἄνυδρον, ἄλειφε τὰ περὶ τὸ ἱερόν.

ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

Λείψανον. Cadaver. Reliquiæ. Ossa sanctorum. Euchologium. τελευτήσαντός τινος τῶν ὀρθοδόξων εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἐβαλὼν ἐπιταχήλιον, &c. Et occurrit illic pluries.

ΛΕΙΨΟΣ.

Ἀφ̓ψὸς. Egens. Carens. Defectus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλήϊ@. ἐλλιπὴς ϛοσκημάτων. λφ̓ψὸς ἀπὸ ϛοσκήμαϛα.

ΛΕΚΑΤΗ.

Λεκάτη, Pro, ἡλακάτη. Colus. Gloſſæ Græcobarbaræ. κατὰ πρόσωπα τῆ ὑφαντικῆ ξύλα τῆ γνναικισίμα, ἴσας τῆς λεκάτης, ἢ τῆς ῥόκκας.

ΛΕΚΕΝΤΙΑ.

Λεκεντία. *Licentia.* Pro delicti oblivione, & gratiâ. Suidas. λεκεντία, κατὰ ῥωμαίους ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις. Gloſſæ Baſilicorum. λεκεντία. ἀμνηστία. βασιλικὴ χάρις.

ΛΕΚΤΙΚΑΡΙΟΙ.

Λεκτικάριοι. *Lecticarij.* Qui mortuos in lectis efferebant ad rogum. Iuſtinianus Novell. XLIII. θεατίζομεν τὰ μὲν χίλια ἑκατὸν ἐργαστήρια πᾶσι τρόποις ἀμίαντα ἐπάσης δόσεως καθαρὰ φυλάττειν τῆ ἁγιωτάτη μεγάλη ἐκκλησίᾳ, πρόφασιν τῶν δεκανῶν, ἤτοι λεκτικαρίων, καὶ τ̃ τ̃ τελευτώντων ὁσίας ἀφωρισμένα. Ibidem. τὸν τῶν καλαμένων λεκτικαρίων, ἤτοι δεκανῶν, ἀριθμὸν περιέσῃσαν εἰς ἓν μέτρον.

ΛΕΚΤΙΚΙΟΝ.

Λεκτίκιον. *Lectica.* In Etymologico Suidæ. λεκτίκιον, ὡσὰὸ τὸ λέκτ@, τὸ σημαῖνον τὸν κοίτην. Gloſſæ Baſilicorum. λεκτίκιον. ϛρώμνα. κραββάτον. Paullus Monachus in Collectan. lib. I. ὁ δὲ θυρωρὸς προσδοκῶν ὅτι μετὰ λεκτικίου ἔρχεται, ἢ ἄλλως τινὸς φαντασίας, ὡς ὑπέσκοπ@, ἐλθόντα αὐτὸν ὡς εἶδε μόνον, καὶ πεζὸν, καὶ ἐνόησεν, εὐθὲως ὤιξεν. Faſti Siculi. καὶ παραγενὸς τὸν ζφόνδυλον αὐτ̃ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ λευκ̃. Corrige Palladium Hiſt. Lauſ. in Saluiâ. ἐκ ἀνεχόμενον ἀποδ̃ναι τῆ ϛρώμνῃ τὸ ἔθ@, ἐκ ὑπὸ κλίνης ϛκαθεύδησα, ἐ λεκτικίῳ ὠδευσά πω. Perperam eſt in MS. ἐ λεντικίῳ.

ΛΕΜΟΣ.

Λεμὸς. Pro, λαμὸς. Heſychius. λεμὸς. λάρυγξ. Corona pretioſa. λεμὸς. Gula. γαστριμαργία. Anonymus De nuptijs Theſei.

βλέπουσα τὸν αὐθέντη τ̃ς, ὅς τὸν λεμὸν χοσμένον.

ΛΕΜΟΣΥΝΗ.

Λεμοσύνη. Pro ἐλεημοσύνη. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀλλ' ἐ λεμοσύνη αὐ γένη, καὶ δὼ αὖ ἀποθάνῃ.

Iterum alibi.

γιαυτὸ με θάρ@ ϛέκεται να βρίτε λεμοσύνη.

ΛΕΝΤΙΟΝ.

Λέντιον. *Linteum.* Simeon Metaphraſtes in Senarijs.

πῶς λεντίῳ δὲ δελικῶς συ ζωννύῃ.

Achmes cap. XVI. εἴ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐγυμνώθη καὶ τὸν ἰδίαν φορῶν λέντιον, ἢ περισκέλισμα, μερίμνης καὶ θλίψεως ὧν ἔχῃ λυθρωθήσεται. Auctor Geoponic. lib. XX. λεῖα ποιήσας κολλύρια, καὶ περιχεόν ἀσάρτα, ἢ λέντια ἄκροατα. Balſamon ad Martyrium Patriarcham Reſp. XXXVII. τὸ δὲ ἐπιγονάτιον εἰς τύπον τ̃ λεντίου. Coſmas Hieroſolymitanus Hymno in magnã quintam. ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπῃ γόνυ δέλων ϛεκλύναι πόδας. Occurrit paſſim. Etymologici Auctor ineptit in origine quærendâ. λέντιον. ὡσὰὸ τὸ λφ̓αίνω, τὸ καθαίρω.

ΛΕΝΩΝ.

ΛΕΝΩΝ.

Λενῶν. *Leno.* Vide infra, λινῶν.

ΛΕΝΤΡΑΒΟΣ.

Λέντραβ. Cedrenus. ἐν δὲ τῇ κατὰ Συρίαν δαμασκῷ ἰωάννης μοναχὸς καὶ πρεσβύτερ, ὁ χρυζόρρόας, ὁ τὰ μανσὲρ, ὁ ἑρμανεύεται λέντραβ, ὅπερ ὁ δυσεβὴς μανζὴρ ἰσδαϊκῷ φρονήματι μετωνόμαζεν. Ignota eſt dictio. Inveſtigemus quid ſignificet.

ΛΕΠΤΟΛΑΧΑΝΑ.

Λεπτολάχανα. Minuta olera. Oluſcula. Palladius Hiſtor. Lauſ. in Dorotheo. ἤθιεν μὲν γὰρ ἀγνίας ἐξ ἄρτου καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ λεπτολαχάνων δέμα.

ΛΕΠΤΟΝ.

Λεπτὸν. Dimidius quadrans. Suidas. κοδράντης. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Ioannes Moſcus Limonarij cap. XLII. *Vt per quatuor dies vnam tantùm oblationem manducaret minutorum viginti.* Iterum cap. CXXVII. *Dabant omnibus, qui in templo erant, duo minuta.* Erat nummus viliſſimus, è ferro. Heſychius. σιδάρεοι, παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδάρεοι θεοὶ, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι, ᾧ ζημιοῦσι. καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι.

ΛΕΣΣΑ.

Λέσσα. Machinæ bellicæ genus. Ioannes Curopalates in Michaële Calaphate. αὐλὸς δὲ σκιλλὰς ἐκ λύγων ἔχων καὶ πεπλεγμένας, βοείαις βύρσαις ἄνωθεν ἐσκεπασμένας, ἐ τροχοὺς ἐχούσας ὑπὸ τὰς τῶν βασταζόντων κιόνων βάσεις, λέσσας τὰς τοιαύτας ὀνομάζουσι μηχανὰς, λαὲ πλήσας δικέλλας φέρον, καὶ σκαπάνας, καὶ ἄλλα γεωργικὰ ὄργανα, ὥστε καλὰ μικρὸν ὑπωθεῖν τὰς σκιλλὰς κ τοῖς τείχεσι προσαρμόσαι, ἐ ἔτως ὑπορύτ ἀνέτως καὶ ἀδεῶς τὰ θεμέλια, &c. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ἐποίησε λέσσας, ἤτοι πλοκὰς ἰσχυρὰς πάνυ ἐ σερεμνίους, ὥσε μὴ δύνασθ τὰς τόρκους ἀντιπερᾶν. Et mox. ἀναλαβόμενοι τὰ σκιλλάρια καὶ παθία αὐλῶν, ἀνδρείῳ καὶ ῥωμαλέῳ ὁρμήματι ἐκπηδήσαντες τὸ χελανδίον, κατέκοψαν τὰς λέσσας, ἤτοι τὰς πλοκὰς, καὶ ἤνοιξαν τὸν πόρον τόρκοις.

ΛΕΣΤΗΣ.

Λεσὴς. Latro. Pro, ληστὴς. Gloſſæ Græcobarbaræ. κακοῦργ. ὅπερ πρόσθ κακὰ. ἤγεν ληστὴς, ἢ λεσὴς.

ΛΕΥΓΗ.

Λεύγη. *Leuga*, ſive *Leuca*. Heſychius λεύγη, μέτρον τι γάλακ. Corrige, γαλάτας. Nam Gallorum vox eſt. Iſidorus Orig. lib. XV. cap. XVI. *Menſuras viarum nos milliaria dicimus, Græci ſtadia, Galli leucas.* Iornandes De Reb. Get. *Convenitur itaque in campos Catalaunicos, qui & Mauriſcij nominantur, centum leugas, ut Galli vocant, in longitudinem tenentes.* Borchardus Monachus De Terrâ Sanctâ, cap. I. *Ingreditur mare magnum, id eſt mediterraneum, iuxta vallaniæ villam, leucâ vnâ diſtante à prædicto caſtro.* Vel *leuva* quoque, ex idiotiſmo, *lieue*. Nithardus Hiſt. lib. IV. *Diſtat Wormatia Mettis leuvas plus minus ſeptuaginta.*

ΛΕΥΘΕΡΙΑ. ΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Λευθερία. Pro ἐλευθερία. Anonymus De nuptijs Theſei.

τῆς κάθε μίας ἐγὼ θυμῶ, αὐθέλη λευθερία.

Sic

Sic λεύθερος, sive, λεύτερος. pro, ἐλεύθερος. Idem alibi.

καὶ λεύθερον τον ἄφηκεν νὰ πάγη ὅπου θέλη.

Glossæ Græcobarbaræ. αὐθέται. ἐλεύθεροι. λεύτεροι.

ΛΕΥΚΟΧΑΛΚΟΣ.

Λευκόχαλκος. Corona pretiosa. λευκόχαλκος. *Orichalcum*. ὀρείχαλκον.

ΛΕΥΤΕΡΟΣ.

Λεύτερος. Pro, λεύθερος, & ἐλεύθερος. Vide, λευθερία.

ΛΕΦΑΣ.

Λέφας, Pro ἐλέφας. Corona pretiosa. λέφας. *Elephas*. ἐλέφας.

ΛΕΩΜΑΚΕΛΛΙΟΝ.

Λεωμακέλλιον. Publicum macellum. Vide μάκελλος.

ΛΗΒΑΔΙ.

Ληβάδι. sive ληβάδιον. Corona pretiosa. ληβάδι. *Pratum*. λειμών. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ναφὰ ἓ χόρτον ληβαδίν, ναπὴ κιαπὸ τὶω ἔρυση.

Anonymus De nuptijs Thesei.

μόνον σὲς κάμπες τὲς πλαΐνες, κεὶς τὰ πλαΐεια ληβάδια.

ΛΗΙΔΑ.

Ληΐδα. Pro ληΐς. vt plura talia. Glossæ Latinogræcæ. *Præda*. ληΐδα.

ΛΗΚΤΕΥΕΙΝ.

Ληκτεύειν. *Lectitare*. Suidas. ληκτεύω, κατὰ ῥωμαίους διορθῶμαι. Sed vocem non intellexit. Nos explicavimus.

ΛΗΠΙΝΗΣ.

Ληπίνης. Piscis genus. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. 1. φυκίδες. ληπῖναι. ῥᾴδια.

ΛΗΣΤΑΔΕΣ.

Ληστάδες. Latrones. Glossæ Græcobarbaræ. ληστῶν. ἢ ληστάδων.

ΛΙΑ.

Λία. Pro, λεῖα. Præda. Glossæ Græcolatinæ. λία, τὰ λάφυρα. *Præda*. Basilius Soleuciæ episcopus De Mirac. S. Theclæ, lib. 11. cap. XVII. τὰ τῇ δὲ παῖδα καταθεούλων τε καὶ ληϊζομένων, καὶ μυσῶν λίαν ποιουμένων τὰ πράγματα. Vbi frustra se tantopere torquet. V. CL. Petrus Pantinus. Nam apud recentiores Græcos. ι pro αι & οι indifferēter scribitur. Sic λίος, pro λεῖος, iterum in ijsdem Glossis. λίος. *Levis*. Et alibi. λίψανα, *Reliquiæ*. pro, λείψανα. Ita quoq; λιψυδρία, pro λειψυδρία, apud Ioannem Lydum interpretem Brontoscopiæ Nigidij Figuli, tribus locis. Sic ὁμίως, pro ὁμοίως, apud Anonymum De bello sacro. Et infinita talia passim in manuscriptis observavimus.

ΛΙΒΑΝΗ.

Λιβάνη, Pro, λίβανος. Corona pretiosa. λιβάνη. *Thus*. θυμίαμα.

ΛΙΒΕΛΛΙΚΟΝ.

Λιβελλικὸν. Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. εἰ καὶ προσεταχθησαν λογιθεῖσαι ἢ ἐκκοπεῖσαι τινὰ τελέσματα, ἢ πάκτα, ἢ τριβεῖας, ἢ δημόσια, ἢ λιβελλικὰ, ἢ ἕτερόν τι τῷ δημοσίῳ αὐῆκον.

ΛΙΒΕΛΛΙΣΙΟΣ.

Λιβελλίζιος. *Libellensis*. A libellis. Iustinianus Novell. XX. εἰς τε τὸν θρόνον τὸν σὸν, εἰς τὸν ἐνδοξότατον ἡμῶν κοιαίστωρα, τῶν καθοσιωμένων λιβελλισίων ὑπηρετούντων αὐτῇς.

ταῖς. Ioannes Curopalates in Romano Diogene. μεσάζοντος ἐν πᾶσι τῷ μαγίστρῳ τῷ λιβελλισίῳ, ἀνδρὸς τἀ τε ἀσυγέλων καὶ ἑλλήνων παιδείαν ἄκρως ἐξησκημένου.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ.

Λίβελλος. *Libellus.* In Constitut. Manuel Comneni. ἢ δημόσια, ἢ λίβελλοι, ἢ ἕτερόν τι τῷ δημοσίῳ ἀνῆκον. In Novella Romani Porphyrogennetæ. ἢ δὲ ἐπισκοπείας, ἢ βασιλικὰ οἴκου, διὰ λιβέλλων ἐξωνήσαντο. In Novella Nicephori Phocæ. κἂν λιβέλλους ἐποιοῦν, καὶ χρυσόβουλα ἐπιφέρωνται. Anonymus in Aristotelis Rhetoric. lib. I. τὰ ἐν λιβέλλῳ γεγραμμένα, καὶ δοθέντα ἡμῖν. ἐπίγραμμα γὰρ λέγεται ὁ λίβελλος. Charisius Presbyter in Libellos ad Syn. Ephes. ἐγὼ χαρίσιος διέδωκα τοὺς λιβέλλους, ὡς προγέγραπται, ἐπιχάψας χειρὶ ἐμῇ. Suidas in Ioviano. λίβελλον ἔγραψε περὶ τῆς ὀρθοδόξης πίστεως, ἀποδεχόμενος τὴν ἐν νικαίᾳ ζωοδόχον.

ΛΙΒΡΑ.

Λίβρα. *Libra.* Constantinus in Tacticis. καὶ ζημιόω, στατηρὸς μὲν χρυσίου λίτρας μίαν, τουρμάρχης δὲ νομίσματα πεντακοσίους ἓξ.

ΛΙΒΡΑΡΙΟΣ.

Λιβράριος. *Librarius.* Modestinus Excusat. lib. VI. μηδὲ λιβράριος, μηδὲ καλκεολάτορας, ὡς διαψηφισαμένους λέγομεν, ἔχειν ἀλειτουργησίαν λέγειν αἱ θεῖαι διατάξεις.

ΛΙΒΡΙΟΝ.

Λιβρίον. Insigne. Gallicum, *Livrée.* Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ καπίλλας σιδηρᾶς σεσαμιωμένας λαμπρὰς πάντοτε ἐχούσας ἄνωθεν εἰς τὰς κορυφὰς τετρίχα μικρὰ ἤγουν λιβρία. Observavit & in Glossario suo eruditissimus amicus noster, Nicolaus Rigaltius. Intelligit hæc ipsa Eunapius in Ecloga De legat. οἰκέται δὲ καὶ γυναῖκες ἐκείνων, οἱ μὲν βασιλικὰ σχήματα ἔχοντες. τὰς δὲ ἐπὶ ἀροτέρας ὁρᾶν, ἢ κατὰ αἰχμάλωτον. Et mos hic etiam vetere imperio Romano obtinuit. Observo ecce apud Suetonium in Domitiano, cap. XII. *Generum fratris indignè ferens albatos & ipsum ministros habere; proclamauit.* ἐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη.

ΛΙΒΥΡΝΟΝ.

Λίβυρνον. *Liburnum.* Glossæ Græcolatinæ. λίβυρνον, εἶδος πλοίου. *Liburnum.* Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. ναυσὶ τε ἐχρῶντο μακραῖς. λίβυρναι δὲ ἡ ζωήθεια προσαγορεύει. Cyrillus in Lexico corrigendus est. πολεμικὴ ναῦς, καθὰ λίβυρνα. Perperam erat in MS. πολεμικὴ. ναυς καθὰ λίβυρζα.

ΛΙΒΥΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Λιβυστικάτον. *Levisticatum.* Potionis genus. Alexander Trallianus lib. IX. τῶν δὲ προπομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδίτον, καὶ τὸ ἀπιάτον, ἢ ἀνισάτον, ἢ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον. Vulgò *Levisticum* dicitur τὸ ἱπποσέλινον antiquorum.

ΛΙΓΑΡΙΟΝ.

Λιγάριον. *Ligo.* Suidas. ἡ σκάφευσις, καὶ σκαφίδιον, τὸ λιγάριον.

ΛΙΓΓΑΒΙΣ.

Λιγγάβις. *Lingua avis.* Ita hodiè vocant officinæ semen fraxini. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. LXV.

ΛΙΓΕΑ.

Λιγέα. Vox ignota. Exſtat apud Myrepſum lib. De Droſatis, cap. LXIII.

ΛΙΓΝΟΝ.

Λίγνον. *Lignum.* Theodorus Prodromus De Accent. ὄρθιον, ἄκλιτον λίγνον, βεργίον ἰσασμῴον. Ita lego, pro βερσίον. Orneoſophion. καυσηείαν ποίησον μετὰ λιγνῦ, σιδηρῦ. πλεῖν ἵνα ἔχῃς παυσίαν πεσσεχεῖν, ἵνα μὴ καύζῃς νεῦρον.

ΛΙΓΟΘΥΜΙΑ.

Λιγοθυμία. Pro, ὀλιγοθυμία. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἐβεήσκομαι εἰς τυραννισμὸν γὰρ τὴν λιγοθυμίαν σου.

ΛΙΓΟΣ.

Λίγος. Pro, ὀλίγος. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀνέλιπε ὅτι ἕλλιπες λίγοι σὺν ἄμμον ἦσαν.

Theodoſius Zygomala Thematoepiſt. LIII. καὶ ἀνακάτοσε λίγα ἀλεύρια μέσα, εἶτα τὸ ἔπιε.

ΛΙΓΟΨΥΧΕΙΝ. ΛΙΓΟΨΥΧΙΑ.

Λιγοψυχεῖν. Delinquere animo. Exanimari. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ πάλιν ἐκ τὸ κράτημαν τῦ πλακτυλιοπάλου
ἀχανακλεῖ, λιγοψυχεῖ. —

Hinc λιγοψυχία. Corona pretioſa. λιγοψυχία. *Exanimatio.* ὀλιγοθυμία.

ΛΙΖΙΟΣ.

Λίζιος. *Ligius.* Domeſticus, Familiaris. Moſchopulus. λίζιος, ὁ οἰκεῖος. Nicetas in Ioanne Comneno. λίζιον ἑαυτῷ τὸν πρίγγιπα δείξας, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸν περιπόλεως κόμητα. Et in Man. Comneno, lib. VII. εἴ τε τὸ εἰς φιλίαν ἐκείνῳ ἑλκύσαι τινὰς ἦν, ὡς λιζίους φασὶν, εἴτέ τι ἕτερον ῥωμαίοις ὠφέλιμον. Anonymus De bello ſacro.

τότε τὸν μεταλάλησε, καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον,
μισὲρ τζεφρὲ ἀπὸ τῦ νυῦν αὐθρωπός μου ἔση λίζιος.

ΛΙΘΟΜΑΡΓΑΡΟΝ.

Λιθομάργαρον. Margarita. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ὁ τρῦλος ἦν ἀπὸ χρυσῦ μετὰ λιθομαργάρου.

Item alius De nuptijs Theſei.

σολὴν ἐβάσα λόχρυσον ὁ βασιλεὺς ἐτῦτος
πολλὰ κεντὴ καὶ ἔκλαμπρη μετὰ λιθομαργάρων.

ΛΙΘΟΡΙΝΑΡΙΟΣ.

Λιθορινάριος. Ruſſus. Scholiaſtes Oppiani Halieutic. lib. I. λιθορινάριος ῥᾴζια.

ΛΙΚΟΥΑΜΕΝ.

Λικυάμεν. *Liquamen.* Auctor Geoponic. lib. XX. De gari confectione. τὸ καλούμενον λικυάμεν ἄτω γίνεται. Et mox. καὶ ἄτω διὰ τῦ κοφίνου διηθεῖν αἰωρεῖται τὸ καλούμενον λικυάμεν. Ita corrigendū cenſeo. Perperam hodiè vtrobique editur, λικυλμὸν.

ΛΙΜΑ.

Λίμα. *Lima.* Corona pretioſa. λίμα. *Lima.* ῥίνη.

ΛΙΜΗ-

ΛΙΜΗΤΑΝΕΟΣ.

Λιμηταναῖος, ſive λιμηταναῖος. *Limitaneus*. Baſilicorum Eclog. LV. τὰς ἀγρὰς τὰς λιμηταναίας, καὶ τὰς λίμνας, & παῦ δίκαιον ἀφορισθὲν ἐξ ἀρχῆς τοῖς λιμηταναίοις στρατιώταις, ἀτελῆ εἶναι, καὶ βεβαίως καθέχεσθαι παρ' αὐτῶν. Innominatus auctor apud Suidam. οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις παλαιὰ τῆς πολιτείας ἐχαλιῶν πάμπολυ καλεσήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος ὅπῃ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ καθ' ἑκάστην ἑῶαν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους τῶν περζῶν τε καὶ σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, ἅπερ λιμιταναῖς σκάλας.

ΛΙΜΗΤΟΝ.

Λιμῆτον, ſive λιμῖτον. *Limes*. In Gloſſario Græcolatino malè hodiè editur. λιμῆτον. *Luvies*. Corrige. *Limes*. Euagrius lib. v. cap. XXIII. τὰς πανερήμους τῶν λεγομένων λιμητῶν περαινοσῶν ἐν οἷς μάλιστα θεσπίσαι δόγματα καλεκράτης. Iuſtinianus Edicto XIII. σκεῦθεν ἡμᾶς καλεῖ ἡ τῶν λιβυκῶν λιμίτων φροντὶς, ὅπερ ὅπῃ τῶν θεσμοφυλακίων ἱδρυσάμεθα. Et poſtea. καὶ τόπων τῶν ὑπακόντων τῷ ἐρημοφύλακι τῶν λιβυκῶν. Faſti Sicculi. ἀπέλυσεν εἰς τὸ λιμῖτον ἀναλοῦσαι ἀπὸ ἀρκτίων & παλαιστίνης ἕως τῶν κιρκισίων κάστρων. Gloſſæ Baſilic. & ἐν ταῖς ἑκατέραις φρυγίαις, λίμητα ῥωμαῖοι καλοῦσι, τετέσι τὰς κλεισούρας.

ΛΙΜΗΤΟΤΡΟΦΟΝ.

Λιμητότροφον. *Limitotrophum*. Baſilic. Eclog. LV. Titulus eſt. περὶ ἀγρῶν λιμηταναίων, καὶ λιμητοτρόφων, καὶ ἐμφυτευτικαρίων. Iterum Eclog. LVII. περὶ στρατιωτῶν λιμηταναίων, καὶ κασελλιανῶν, καὶ τῶν τοιούτοις ἀφορισμένων ἀγρῶν, & νομῶν, καὶ λιμνῶν τῶν λιμητοτρόφων καλουμένων.

ΛΙΜΙΤΗΣ.

Λιμίτης. Idem quo λιμιτὸν. *Limes*. In Edicto Iuſtiniani XIII. τὸ παῦ τάγμα μετασαὰ ἐκ τῆς χώρας ἐν τοῖς πορρωτέρω τῆς ἴσρα ἤτοι δανουβίᾳ θεσπισθεῖσι τόποις, μεταλεθήζεται τοῖς ἐκεῖζε λιμίταις τῆς θεσφυλακῆς ἕνεκα θεσκαρτερῆζον.

ΛΙΜΙΩΝ.

Λιμιὼν, Pro, λιμὴν. Portus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγριοι λιμένες. ἀνήμεροι λιμιόνες. Iterum alibi. ἀειρισθας. κύκλως τῆς ὅρμης. γυρὲς τῆς λιμιόνος, ἤτοι λιμένος. Anonymus De nuptijs Theſei.

χόρης ναργήση τίτωτες ὀρθόνη τὲς λιμίονες.

Et alius De Vulpe & Lupo.

κεῖς σε λιμίονα γύρεψε σεγέρον, νὰ μας βάλης.

ΛΙΜΝΙΣΚΟΣ.

Λιμνίσκος. *Lemniſcus*. Epiphanius De Menſ. λιμνίσκος ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰατρῶν καλῶς ἐκλήθη, διὰ τὸ λιμναίζειν κλυζόμενον τὸν μοτὸν ἐν τοῖς τότε ὑγροῖς. Occurrit illic pluries.

ΛΙΝΑΡΗ.

Λινάρη, Pro, λινάριον. Corona pretioſa. λινάρη. *Linum*. λίνον.

ΛΙΝΕΑ.

Λινέα. *Linea*. Biton in Mechanicis. καὶ ἐνδεδεμένος δὲ ἔσω ἑκάτερος σιδηραῖς λεπίσι, ὡς τὸ ἀκίνητος δὲ εἶναι τὰς λινέας. Et mox. ἐπεχέτωσαν δὲ οἱ κόρακες οἱ ἀπὸ τῶν λινέων ἀλλαγίσια ἐκτείνειν τὴν νευρὰν τῆς τόξης ἐν ταῖς ἐπιλάσεσι τῶν κοχλιῶν.

ΛΙΝΟΚΑΛΑΜΗ.

Λινοκαλάμη. Linum agreſte. In Lexico Stephani. λινοκαλάμη. ξυλοκαυάδη.

ΛΙΝΩΝ.

Λινὼν. *Leno.* Gloſſæ Latinogræcæ. *Leno.* λινὼν. Ita corrigendum cenſeo: hodiè enim depravatè editur, λίνο. Mutant Græci ε Latinorum in ι ut *Cenſus*, κίνζος. *Antilena.* ἀντέλινον. *Poſtilena.* ὀπισθόλινον. Et infinita talia. Corrigendæ quoque Gloſſæ Baſilic. οἱ λενόνες. πορνοβοσκοὶ. Editur, σιλενόνες, ϖ.

ΛΙΠΟΠΟΥΛΟΣ.

Λιϖόϖηλος. Auis genus. Achmes cap. CCXCII. κατὰ τὴν αὐτὴν κρίζιν καὶ ὁ λεγόμενος λιπόπηλος.

ΛΙΠΟΣΩΡΕΙΑΙ.

Λιϖοζωρεῖαι. Tumuli. Colles. Anonymus De Caſtramet. ἐκτὸς τῶν τοιούτων γνώρισμά τι γινέσθω, ἢ τάφρος μικρὸς, ἢ ἀπὸ χωμάτων βουνίσματα μικρὰ, ἢ λιϖοζωρεῖαι, ἵνα μὴ ἀσκόπως τινὲς τῶν τῆς ἰδίας στρατεύματος ϖεριϖίπτοντες τοῖς τοιούτοις παλαβλάπτωνται.

ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ.

Λισγάριον. Ligo. Schol. Theocriti Idyll. IV. σκαπάνην, ἤγουν δικέλλαν, ἢ λισγάριον, ἢ σκαφίον. Suidæ, λιγάριον.

ΛΙΣΣΑΡΗΣ.

Λισσάρης. Rabidus. Corona pretioſa. λισσάρης. *Rabidus.* λυσσώδης.

ΛΙΤΖΙ.

Λίτζι. Gloſſæ Myrepſi ad lib. De Antidotis, cap. XCIX. λάπις λίτζι, τὸ λαζάριον, ὁ λίθος περάσιος.

ΛΙΤΙΓΙΩΣΟΣ.

Λιτιγίωζος. *Litigioſus.* Corrupta ſemper hæc vox in Gloſſis Baſilic. itaque corrigenda. λιτιγίωζα. τὰ ἐπὶ ϖλέον ὄντα. Hodiè editur, λικιπιῶζα. Iterum. λιτιγίωζα. δικασεία. Editur ineptiſſimè. λιπιῶζαι. Et mox. λιτιγίωζα. ἐπίδικα. Editur. λιτιῶζα. ἐπιδίκων.

ΛΙΨΑΝΟΝ.

Λίψανον. Vide λία.

ΛΙΨΥΔΡΙΑ.

Λιψυδρία. Vide λία.

ΛΟΓΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Λογαδιαστὸς. Varius. Corona pretioſa. λογαδιαστὸς. *Varius.* ϖοικίλος.

ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙΝ.

Λογαριάζειν. Computare. Rationes ſubducere. Moſchopulus. ϖερὶ σχεδ. λογίζομαι, τὸ διανοοῦμαι, καὶ τὸ λογαριάζω. ἀφ' οὗ λογισμὸς, ὁ λογαριασμὸς. καὶ λογιστὴς, ὁ λογαριαστὴς. Baſilius Magnus ϖερὶ γραμμ. γυμν. λόγος, καὶ τὰ ϖαρ' αὐτοῦ. λόγιος, λογισμὸς, λογιστὴς ὁ λογαριαστὴς. Scholiaſtes Sophoclis ad Aiacem. ψηφίζω, τὸ λογαριάζω. Hinc compoſitum, ἀϖολογαριάζω. Suidas. ἀϖολογίζω, τὸ ἀϖοδιώκω, καὶ ἀϖοβάλλω, ὅϖερ ἐ ϖροσδέχομαι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀϖολογαριάζω. Indè ἀϖολογαριασμὸς. Georgius Lecapenus, ϖερὶ ζωλάξ. λέγεται λόγος καὶ ὁ ἀϖολογαριασμὸς.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΣ.

Λογαριαστὴς. Rationum præfectus. Bini erant hoc nomine: vnus, ὁ τῆς αὐλῆς; alter ὁ μέγας dicebatur. Prior curã habebat militum ſtipendiariorum, qui in aula. Codinus De Offic. ὁ δ' αὐλῆς

λῆς λογαριαστὴς λογίζεσθαι τὰς ἐν τῇ αὐλῇ εὐρισκομένας πάσας ῥογάτορας, οἱ λέγεται τινὶ ἀπὸ τῆς ῥόγας αὐλῆς, εἰς δάλευζιν ὑπὲρ ὧν ἐρογεύθη. At ὁ μέγας publicos reditus tractabat. Nicetas in Man. Comneno, lib. I. ἐμέλητε δὲ καὶ τῶν κοινῶν τῷ βασιλεῖ τῷδε πράξεων, καὶ τῶν μὲν δημοσίων εἰσφορῶν φροντιστὴν καὶ λογιστὴν μέγιστον τὸν σκπάτζης ἰωαννίκιον προβάλλεται καὶ αὐτὸς. Et idem est cum eo qui ὁ λογιστὴς, sive λογοθέτης, τῆς γενικῆς. de quo supra. ὁ τῆς αὐλῆς vocatur ὁ τῆς βασιλείας in Chronico Constantinopolitano. εἶτα γνώμῃ τῆς ντεσπενταίρη, τῆς λογαριαστῆς τῆς βασιλείας, διὰ τὸ δόξαι τὸ τέλος. Munus eius posteà abrogatum fuit. Codinus. ὁ λογαριαστὴς τῆς αὐλῆς δὲ ἔστι καὶ ἔχει τὸ ὑπηρέτημα νυῶ.

ΛΟΓΓΟΣ. ΛΟΓΓΙΝΟΣ. ΛΟΓΓΑΡΧΗΣ.

Λόγγος. Locus angustus, & quodãmodo intercluſus. Nicetas in Man. Comneno, lib. I. ἐν δὲ τῇ ἀπάρξει λόχους ἐπικαθιζάνων πολεμίων καὶ τὰς κλισιάδας καὶ λόγγους προφληφότων, μείζους τὸ πρὸ τέρων αἰσθάνεσθαι πόλεμοι. Hinc λογγῖνος, qui tali loco impositus. Polybius Episcopus in vitâ Epiphanij. πλοῖα ἔχων ἐξ ἰδίας ἐμισθώσατο καὶ ἄλλα πέντε, καὶ δόξας λογγίνων τῷ πισιδάτῳ τῷ οἴκῳ αὐλῆς χρήματα, ἀπέστειλε πρὸς τὸ πέλαγος σῖτον. Constantinus Them. Orient. I. τὸν χιλιάρχην interpretatur. λογγίνους γὰρ ἔλεγον τοὺς χιλιάρχους, καὶ κενταρχίωνας τοὺς ἑκατοντάρχας. Et Anthologiæ lib. VI. Epigramma exstat, καρανηλίου λογγίνου. Constantinus Manasses in Annal. λογγάρχας appellat.

αὐθυποστρέφει, φαίνεται λογγάρχαις, φαλαγγάρχαις.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

Λογοθέτης. Duplex erat; hic ecclesiasticus, ille palatinus. Ecclesiastici munus ecce apud Codinum De Offic. ὁ λογοθέτης, εἰς τὸ λογογραφεῖν, καὶ εἰς τὰς δημοσιακὰς καὶ ἀρχοντικὰς ἐπιτεθέσθαι λογογραφεῖν. Sed palatini varij. Erat ὁ τῆς γενικῆς, de quo supra diximus in γενικὸν. Erat ὁ τῶν οἰκιακῶν, qui aliâs κεφάτωρ. Vide in illâ voce. Erant præterea, ὁ τῆς δρόμου, τῆς στρατιωτικῆς, τῶν ἀγγελῶν, τῶν σεκρέτων, cuius meminit Nicetas in Ioanne Comneno, & Anna Comnena lib. III. Priores reliquos recensèt Codinus libro citato. At ὁ τῶν σεκρέτων etiam καγκελλάριος dicebatur: neque enim de alio intelligi debet Nicetas in Man. Comneno lib. VII. ὡς ἡ λαλίνων βάλεται φωνὴ, καγκελλάριον. ὡς δ' ἕλληνες εἰποιεν, λογοθέτην. Corrigendus per occasionem Constantinus De Administr. Imp. σαυράκιος ὁ πλαλὺς εἰς τὸν πατρίκιον ἡμέριον ἐπὶ λογοθέτην τὸν δρόμου Φαρρῶν, ὡς ἅτε παρ' αὐλῆς εἰς τὸν βασιλέα μεσιτευθείς, τῷ σκηπτροσώπῳ ευσαθίῳ ἀντέπιπεν. Perperã est in MS. ἡμέριον καὶ λογοθέτην. Inter omnes autem excellebat ὁ μέγας; eiusque munus, circa mandata & bullas Imperatoris occupari. Codinus. ὁ μέγας λογοθέτης διαζάπτεται τῷ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα πραγματεία καὶ χρυσόβουλλα, πρός τε ῥῆγας, ζελζάνους, καὶ τοπάρχας. Præterea iusiurandum à novo Imperatore accipiebat in templo Blachernarum. Observamus apud Nicetam in Man. Comneno, lib. III. ἐκδν κατὰ καρδίας ἑτέραν ἀνταίαν πληγὴν εἰληφὼς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης σκῆπτρον τὸ στυπφώτη δοθλῶν δοχεῖον ἐρυθροδαὺς διάλιθον χρύσεον, καὶ τοῖς ὄγκοις πᾶσιν ἀπιστῆσαι καὶ ἀ-

τὸν ἐν Βλαχέρναις μέγαν νεὼν, οἱ τὸ τῶ κράτος διαδοχὴ ἐνεπέδουν ἀλεξίῳ τε τῷ ἐξ ὑγρίας, καὶ τῇ θυγατρὶ τῶ βασιλέως μαρίᾳ, ἃ τῷ λογοθετικῷ δήπουθεν ὀφφικίῳ ἦσαν ἁρμόδια. Erantque nonnunquam hâc dignitate plures: atque ita apud Cantacuzenum lib. I. cap. XIV. duo leguntur, Theodorus Metochites, & Constantinus Acropolites.

ΛΟΓΧΗ.

Λόγχη. Cultri genus, cuius vsus in liturgiâ. Germanus in Hist. Eccles. ὥσπερ τῶ διακόνε, ὡς ἡ μεγάλη ἐκκλησία παρέλαβε, διαλέμνεσθαι σιδήρῳ τινὶ, ὅπερ καὶ λόγχιον λέγουσι. Nicolaus Cabasilas in Exposit. Liturg. cap. VIII. ὅτι τὰ δεξιὰ μέρη κεντεῖ τὸν ἄρτον, τὸ πλευρῷ τῆς πλευρᾶς ἐκείνης διηνεμένῳ τῇ τῶ ἄρτε πλευρᾷ. διὰ τῶτο γὰρ καὶ τὸ πλῆθον σιδήρεον λόγχιον καλεῖ, καὶ εἰς σχῆμα λόγχης αὐτὸ ἐπεπόιητο, ἵνα ἐκείνης ἀναμιμνήσκῃ τ λόγχης. Non semel occurrit in Liturgijs Chrysostomi, & Basilij Magni.

ΛΟΙΠΑΔΑΡΙΟΝ. ΛΟΙΠΑΣ.

Λοιπαδάριον. Glossæ Græcolatinæ. λοιπαδάριον. *Reliquarium*. Et λοιπὰς quoque dicebant. Suidas. λοιπὰς, & λοιπαδάριον. Inscriptio Novellæ CXLVII. ὥστε τὰς ἐποφλομένας λοιπάδας τοῖς ἐπάρχοις, ἢ ταῖς λαμπρότησιν, ἢ τοῖς πριβάτοις, ἢ τῷ θείῳ πατριμονίῳ, συγχωρεῖσθαι ἐν παντὶ εἴδει, ἄχρι παρελθούσης ἑβδόμης ἐπινεμήσεως καὶ αὐτῆς ὀφειλήν. Glossæ Latinogræcæ. *Reliquarium*. ἔκθεσις λοιπάδος.

ΛΟΚΟΥΣΤΑ.

Λοκούστα. *Locusta*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. II. ἢ κηρυκίων, ἢ ἀσακῆς, ἢ λοκούστων, ἢ τ λεγομένων καραβίδων.

ΛΟΝΤΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Λονταρόπουλλον. Leo. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ ὡς τὸ λονταρόπουλλον ὡς πεῖνα τὸ κενσάι,

καὶ περιστὰ μανίοντε, καὶ πλέο ξανα-χριομμύο.

ΛΟΡΘΑ.

Λόρθα, Pro, ὀλόρθα. Rectà. Vide infra.

ΛΟΤΤΕΣ.

Λόττες. Scrofæ. Porcæ. Glossæ Græcobarbaræ. αἱ χόιροι. αἱ σκρόφες. αἱ λόττες.

ΛΟΥΔΕΜΠΙΣΤΗΣ.

Λουδεμπιστὴς. Opicus. In Lexico Stephani. λουδεμπιστὴς. ἀρρητοποιὸς. Clemes Constitut. Apostol. lib. VIII. c. XXXII. τῶν ὅπλα σκιλλῆς ἐάν τις προσείη ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, ἢ ἰδιώτης, ἢ μονομάχος, ἢ σασιοδρόμος, ἢ λουδεμπιστὴς, ἢ ὀλυμπιακὸς, ἢ χορφαύλης, ἢ κιθαριστὴς, ἢ λυρικὸς, ἢ τὴν ὄρχησιν ἐπιδεικνύμενος, ἢ κάπηλος, ἢ ταυσάθωσαν, ἢ ἀποβαλλέθωσαν.

ΛΟΥΔΟΣ. ΛΟΥΔΟΤΡΟΦΟΣ.

Λοῦδος. *Ludus*. Clemens Constitut. Apostol. lib. V. In proœmio. εἴ τις χριστιανὸς διὰ τὸ ὄνομα τῶ χριστῶ, καὶ τῶν εἰς τὸν θεὸν ἀγάπω καὶ πίστιν καταριθῆ ὡς ἀσεβῶν εἰς λοῦδον, ἢ θηρία, ἢ μέταλλον, μὴ παρέσθητε αὐτὸν. Vetus inscriptio.

Τ. ΑΙΛΙΟC
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
CΕΒΑCΤΟΥ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟC
ΙΑΤΡΟC

ΛΟΥΔ. . ΜΑΤ
ΧΕΙΡ.

Hinc λαδοτρόφος. Laniſta. quaſi, Ludum alens. Gloſſæ Latinogræcæ. *Laniſta.* λαδοτρόφος. μονομαχοτρόφος. δασάτης μονομάχων. Et Græcolatinæ. λαδοτρόφος. *Laniſta.*

ΛΟΥΚΑΝΙΚΟΝ.

Λουκάνικον. *Lucanica.* Farcimen. Corona pretioſa. λουκάνικα. *Farcimen.* ἀλλαὶ. Lexicon adeſpoton MStum. ἀλλαὶ, ἀλλαντος, τὸ λουκάνικον.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΝ.

Λουλούδιον. Anonymus De nuptijs Theſei.

ὁ ζέφυρος τὰ φίλα τῶν δένδρων εἰχε δόσῃ.
καὶ τὰ λουλούδια τ' ἄμορφα τὴν γῆν κατασόλιζαν.

Ierum alibi.

ἀστεχορτάρια τρυπερὰ, πιορεκτικὰ λουλούδια.

ΛΟΥΜΒΑΡΔΑ.

Λομβάρδα, ſive, λομπάρδα. *Bombarda.* Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. 1.

λομπάρδας πασῶν λογαίων,
καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων.

Corona pretioſa. λομβάρδα. *Machina.* σκευὴ. Anonymus De Vulpe & Lupo.

λομπάρδες νάχει μπρέτζινες, τυφέκια γεμίσμένα.

ΛΟΥΝΕΙΝ.

Λούνειν, Pro, λούειν. Lavare. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ καθαίρει. νὰ καθαρίζει. νὰ λούνει, νὰ λούει. νὰ πλυνίσκει.

ΛΟΥΠΗΣ.

Λύπης. Miluius. Achmes cap. CCXCI. ὁ λύπης εἰς πρόσωπον στραλιώτης ἐνδόξης καὶ πλουτοδότης κρίνεται. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι καίεχε λύπην, ἢ ἔσφαξεν αὐτὸν, εὑρήσει ἄνδρα τοιοῦτον ἀναιδῆ, καὶ πατάξει αὐτὸν. Exſtat quoque in Etymologico Suidæ.

ΛΟΥΠΙΝΑΡΙΟΝ.

Λουπινάριον, ſive, λουπλωάριον. *Lupinarium. Lupinum.* Suidas. λουπλωάρια, εἶδος ὀσπρίου, ἃ θέρμους καλοῦσι. Achmes cap. CCVI. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι εὗρε κυάμους, ἢ φακὸν, ἢ ἐρέβινθον, ἢ τὸ λεγόμενον λουπινάριον, ἢ ἕν τῶν λοιπῶν, εὑρήσει θλῖψιν, καὶ μερίμναν, ἀνάλογον τῆς εὑρέσεως. τὸ δὲ λουπινάριον μόνον, θριμυτέραν πάντων ἔχει τὴν κρίσιν διὰ τὴν πικρίαν. Moſchopulus. θέρμια, τὰ λουπλωάρια. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XLIII. ἄλλοι τεάφιν τετριμμένον εἰς ὕδωρ βάλλουσιν ἕως λύσιν. ἕτεροι λουπινάρια ἀπέβρεξαν. Iterum cap. LIII. καὶ μετὰ ὕδατος λουπλωάριον ἀπόπλυνε. Malè illuc eſt in MS. λιπλωάριον. Apud Myrepſum lib. De Droſatis cap. v. λομπιναρίων ſcribitur, vbi temerè Fuchſius mutare vult. Toties jam monui μπ idem quod π & β valere apud Græcobarbaros.

ΛΟΥΠΙΝΟΣ.

Λουπίνος. *Lupinus.* Cyrillus in Lexico. θερμίων. λουπίνων. Nonus De Morb. Curat. cap. I. λουπίνων ὑποζέματα σμήξας σμήχε.

ΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Λόρικον, & λορίκιον, pro λώρικον, λωρίκιον. *Lorica.* Etymologici Auctor. λέγεται δὲ θώραξ τὸ ὅπλον, ὁ σιδηρὸς χιτὼν, ὅπερ ἐστὶ λορίκιον. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

λορίκια

λαιρίκια μάντο κάμαζι νασλείχειν ἀγριόμηλοι.

Hinc ἐπιλώρικον, de quo supra. Eodem porrò modo recentiores Latini *Luricula*, pro *Loricula* dicebant. Beda in libros Regum, Quæst. XIII. *Tabulatis, vel muris, vel cancellis, cùm ad tutelam viæ ponuntur, vulgus Luricularum nomen indidit.* Glossæ Latinogræcæ. *Luricarius.* θωρακοποιὸς. Ita rescribo: hodiè enim *Lucarius*, editur perperàm.

ΛΟΥΡΙΝ.

Λωρίν. Pro, λωρίον, id est, λωρίον. *Lorum.* ut multa talia. Glossæ Græcobarbarç. ἀγωγεὺς, καὶ ὁ λῶρ, τὸ λωρίν.

ΛΟΥΣΟΡΙΟΝ.

Λωσόριον. *Lusorium.* Epiphanius in Orat. Anchor. ὁ ἀνθίνους ὁ ἐν ἀνθινόῳ κεκηδευμένῳ, καὶ σὺν λωσορίῳ πλοίῳ κείμενος, ἕως ἀδριανοῦ ἔτους καθετάγη.

ΛΟΥΤΡΑ.

Λάτρα, Pro, λίτρα. Simeon Cabasilas in Epist. καὶ ἀντὶ τοῦ σὺ (λέγωσι) σοῦ. καὶ πορεύω, σοῦζε. καὶ λίτραν, λάτραν.

ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ.

Λωτράρης. Balnearius. Corona pretiosa. λωτρέρης. *Balnearius.* βαλανεὺς.

ΛΟΥΧΟΣ.

Λοῦχος. Evagrius lib. VI. cap. XIV. τῷ ἀπολῆψιν τῶν ἐγκαθημένων αὐτῷ σφαλιωτῶν ἐπιτηρήσας, καὶ λοῦχον περσικὸν, ὡς ῥωμαῖον, εἰσαγαγὼν, τῷ πόλιν κατέσχεν. Sed de significatione investigandum est, non enim capio.

ΛΟΧΟΧΟΡΟΝ.

Λοχοχόρον. Penna in caudâ accipitris mediâ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. IV. καὶ ἐὰν ἔχῃ σκέπτον λοχοχόρον ἤγουν πτερὸν τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ τὸ μέζον.

ΛΟΧΡΥΣΟΣ.

Λόχρυζος. Pro, ὁλόχρυζος. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἄρματα, σκήπτρα, λόχρυσα ῥοῦχα, χρυσαῖς κορόναις.

Iterum mox.

τὴν τέφραν τοῦς ἐβαύαζι μετήρησι μεγάλῳ
εἰς σεντένια λόχρυσα, τὰ φέρνασι μεταύταις.

ΛΥΓΝΟ.

Λυγνὸ. Corona pretiosa. λυγνὸ. *Subtile.* λευκὸν.

ΛΥΚΟΣ.

Λύκος. Vinculi genus. Aretæus Hippiatric. lib. II. cap. LXXIV. καὶ δεσμεύειν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἄμματι τῷ λεγομένῳ λύκῳ, καὶ τηρεῖν ὀρθὸν ἡμέρας τεσσαράκοντα. Hierocles. πλατίγγια τε προσθεὶς, ὡς ἔθος, δέσμει ἐξ ἑκατέρου μέρους ἄμματι τῷ καλουμένῳ λύκῳ.

ΛΥΠΑΙΛΟΣ.

Λυπαίλος. Exstat apud Codinum lib. De Offic. aulæ Constantinop. sed corruptum est. Vide μπαίλος.

ΛΥΤΡΩΝΕΙΝ.

Λυτρώνειν. Solvere. Liberare. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

μίαν λύπην δὲν λυτρώνονται, καὶ δευτέρη γενάται.

ΛΥΧΕΙ.

Λύχει. Corona pretiosa. νὰ λύχει. *Lingere.* λιχμάζειν.

ΛΥΧΝΙ-

ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Λυχνικὸν. Tempus vesperti num, quo lumen accenditur. Palladius Histor. Laus. De Tabennesiotis. ἐτύπωσε δὲ διὰ πάσης τῆς ἡμέρας ποιεῖν αὐλὰς εὐχὰς δώδεκα, καὶ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα, καὶ ἐν ταῖς παννυχίσι δώδεκα. Gregorius Papa, Dialogo De Eleemos. Orat. & Oblat. συνήθροιζεν ἐν τῷ χώρᾳ πᾶζαν, καὶ τὸν ἐπίσκοπον, βαλόμενον ποιήζαζ τὰ ἐγκαίνια τῆ ναῷ. καὶ ὡς μόνον ἤρξαλο τῆ λυχνικῆ, εἰπὼν τὸ, εἰρήνη πάσιν, ἤρξαλο ἡ λάρναξ πελπαλεῖν. Balsamon ad Concil. VI. Can. XC. καὶ καλαλήγειν μέχρι τ Συμπληρώσεως τῆ λυχνικῆ, ἤτοι τῆ ἑσπερινῆ τ νυκλικῆς. Fiebat eius introitus cũ tribus cereis. Menologium. μὴ ὄσης δὲ νηςείας ποιεῖ τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδε τῆ λυχνικῆ, ΕΣΠΕΡΑC ΚΑΙ ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΜΕCΗΜΡΡΙΑC. γίνεζαι δὲ εἴσοδ μεζὰ κηρῶν τριῶν, καὶ θυμιᾶ τὸ εὐαγγέλιον, κἂν ἐςὶ νηςίμη, κἂν μὴ. Augustinus *Lucernarium* appellat, Reg. II. De Temp. Edendi. *Et postquam refecerint, sive in horto, sive ubicumque fuerint, faciant opus usque ad horam lucernarij.*

ΛΩΔΙΚΙΟΝ. ΛΩΔΙΞ.

Λωδίκιον. λώδιξ. *Lodix.* Epiphanius contra Meletianos. καταπέτασμα αὐλὸς ὁ πέντε μέζον τῆς φυλακῆς, ἱμάτιον ὀκπετάζας, τυτέζι λωδίκιον, εἴτε ἄν παλλίον. Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ ὀθόνιον, καὶ αἰδόλλαι, καὶ λώδικες ἁ πολλαὶ, ἀπλαῖ τε ἐνδόπιοι.

ΛΩΛΑΝΕΙΝ. ΛΩΛΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Λωλάνειν. Stulteſcere. Gloſſę Græcobarbaræ. μωραίνειν. νὰ μωραίνει. νὰ λωλάνει. νὰ πελλάνει. νὰ γένη μωρὸς. Item λωλανίσκειν. Eædem Gloſſæ alibi. μωρίζει. ἀφορμίζει. λωλανίσκει. πελλανίσκει.

ΛΩΛΟΣ. ΛΩΛΑΡΑ.

Λωλὸς. Stultus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀσίφρων. λωλὸς. πελλὸς. μωρὸς. Hinc λωλάρα. Stultitia. Alibi in ijſdem Gloſſis. ἀβελτερία. μωρία. λωλάρα. πελλάρα.

ΛΩΡΙΚΑΙΝΟΝ.

Λωρικαινὸν. *Loricatum.* Inſtar loricæ. Nicetas in Man. Comneno. lib. V. ἄλογα αὐλῶν ἁρμαλώμενα μεζὰ κεφαλαρέων, καὶ ζαγισμάτων λωρικαινῶν.

ΛΩΡΙΚΑΤΙΩΝ.

Λωρικαλίων. *Loricatio.* Basilic. Eclog. II. ὡς ἐςὶ ζ χλοηφόρα γήδια, καὶ τὰ ἀναερυλὰ ὕδαζα, καὶ αἱ μαρμαρώζεις, καὶ αἱ λωρικαλίωνες, καὶ αἱ ζωγραφίαι.

ΛΩΡΙΚΑΤΟΣ.

Λωρικάτ. *Loricatus.* Leo in Tact. πάντως δὲ χρήσιμόν ἐςι τὸ πολλὰς λωρικάτας καὶ καταφράκτας φαίνεθαι τοῖς πολιορκυμένοις.

ΛΩΡΙΚΗ.

Λωρίκη. *Lorica.* Ecloga LL. Leonis & Conſtantini, Tit. XVII. καὶ ἐὰν, ὡς εἰκὸς, ἐπεκτήζαλο λωρίκιον μόνον.

ΛΩΡΙΚΙΟΝ.

Λωρίκιον. Idem quod λωρίκη. *Lorica.* Achmes cap. CLVI. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύζαλο, ἢ εὗρε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, χαρήσελαι ὅτι ἀπολεία τῶν ἐχθρῶν αὐτ. Iterum cap. CCXLIX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρεν ἢ ὑπόρησε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, εὑρήζει χρυσίον καὶ πλῆτον μελὰ τόλμης ἀφόβως. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΛΩΡΙΟΝ.

Λωρίον. *Lorum.* Leo Conſtitut. VI. ἔχειν δὲ αὐτὸς δεῖ τὸν καθ' ἕνα αὐθρα ὁποῖόν τινα τοιαύτην. ζάβας τελείας μέχρι τῦ ἀστραγάλε, ἀνατυρομμένας δὲ διὰ λωρίων, καὶ περικελλίων. Etymologici Auctor. ζφαιρωλὴρ ζαυδαλίε ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τῦ ὑποδήματος. Germanus in Hiſt. Eccleſ. Τὰ λωρία τῦ σιχαρίε εἰσὶ τὰ ἐν τῇ χειρὶ ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τῦ χειρῦ.

ΛΩΡΟΝ.

Λῶρον, ſive, λῶρος. *Lorum.* Gloſſæ Græcolatinæ. λῶρος. *Habena.* Heſychius. ῥυὴρ, ἰμάς, λῶρος. Scholiaſtes Homeri Iliad. γ. ἱμᾶς. λῶρος. Codinus De Offic. κρέμανται δὲ ἀπὸ ζώνης ἑκάστε τούτων λῶροι, οὓς καλῦσι μαγκλάβια. Baſilic. Eclog. XXXI. ἐὰν ὁ δεσπότης λώροις ἢ ῥάβδοις τυπήσῃ τὸν ἴδιον οἰκέτην, &c. Paſſim occurrit.

ΛΩΡΟΣΟΚΚΟΝ.

Λωρόσοκκον. Soccus loro adſtrictus. Leo Conſtitut. VI. εἰς δὲ ταὶς σέλαις ταὶς δύο σιδηραῖς σκάλαις, καὶ λωρόζοκκα, πέδιλον, καὶ σελοπάγγιον. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΛΩΡΟΤΟΜΟΣ.

Λωροτόμος. Coriarius. Heſychius. σκυτοδόμος. λωροδόμος. Suidas. σκυτοτόμος, σκυτεὺς, λωροδόμος.

ΛΩΡΩΤΟΝ.

Λωρωτὸν. *Loratum.* Virgatum. Achmes cap. CCXX. εἰς εὐγενῆ πρόσωπον, ἢ εἰς εὐδοξίαν, ἢ τὸ χιλώνων αὐλῶν ἔσαι τὸ λωρωτὸν κέρας. Et ſæpè illo capite.

ΛΩΤΑΞ.

Λώταξ. Mendicus. Chryſoſtomus Homil. XIII. ad Epheſios. οὐχ ὁρᾷς τὰς τὰς πρὸ σαββάτων, ὃς λώταξ ἡμῖν ἔθος καλεῖν. Euſtathius ad Iliad. Ε'. Ε δηλαδὴ (λῶτος) καλαμίσκον τινὰ, ἐξ οὗ καὶ λώταξ, ὁ περὶ τοιῦτον λωτὸν πονήμενος.

ΜΑ.

Μὰ. Sed. Verò. Italicum, *Ma.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐπὶ δὲ σιδήρε, σφρεὸς, μὰ εἰς τὸ σίδερον, δωρεὸς. Iterum alibi. Τὰ ἱερὰ τὰς ὑπερβορείας διὰ κάπιαν ἁγιωσύνην καὶ καθαρώτητα δὲν φυλάγυνται ὑποκάτω εἰς τὸ σέγος, μὰ φυλάττυνται ἔξω εἰς τὴν ἐξασφάλειαν.

ΜΑΒΡΟΣ.

Μαβρὸς. *Niger.* Vide μαυρὸς.

ΜΑΓΑΡΙΖΕΙΝ.

Μαγαρίζειν. Agarenorum religionem profiteri. Achmes Onirocritici cap. XII. ἐὰν δέ τις ἴδῃ καβ' ὄναρ ὅτι ἐμαγάρισεν, ὁμοίως τῶν ἀρνημένων Χριστὸν γίνεται αὐτῷ. Petrus Chartophylax in Quæſt. Eccleſ. εἰς ἔθνη κρατηθεὶς, καὶ μαγαρίζας, καὶ ἐν κοίτῃ μιανθεὶς, μήπω δὲ μυζελμανίζας, μυρώνεται. Anonymus De Vulpe & Lupo.

αἱρετικὲ, καὶ πίβελε, σκύλε μαγαρισμένε.

Hinc μαγάρισμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀσέλγεια, πορνεία, ἀκαθαρσία, μιαρία, μαγάρισμα, μαχαρισία.

ΜΑΓΑΡΙΣΙΣ.

Μαγάρισις. Corona pretioſa. μαγάρισις. *Macula.* κηλὶς.

ΜΑΓΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Μαγγανάριος. *Manganarius.* Hero in παρεκβολαῖς. ἁρματοποιὸς, μηχανοποιὸς, μαγγανάριος, ἰατρὸς, χαλκεὺς, σελοποιὸς. Conſtan-

Constantinus in Tacticis. ἐμπείρους μαγγανικῆς, λεπτεργὰς χαλκεῖς, μετὰ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν.

MAΓΓΑΝΕΛΛΑ.

Μαγγανέλλα. Machina bellica. Italicum, *Mangonella*. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ μαγγανέλαις φοβερᾶς, καὶ πύργες, καὶ τραμπέκα.

MAΓΓΑΝΙΤΖΑΤΖΑ.

Μαγγανιτζάτζα. *Machina*. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. οἱ γὰρ βάρβαροι τὰς διαπρεπεστάτας τῶν μηχανημάτων ἔβαλλον ὑψόθεν, & τὰ ἔργα ἀπεκώλυον, βέλη τε νιφάδων ἀφιέντες πυκνότερα, σήσαντές τε ξύλα & μαγγανιτζάτζας.

MAΓΓΑΝΟΝ.

Μάγγανον. *Machina*. Etymologici Auctor. ἐλεπόλεις σημαίνει τὰ μάγγανα, καὶ μηχανήματα, τὰ πόλις πορθοῦντα. Suidas. Φεσκάσιον, μάγγανον πολεϊκὸν. Scribo, πολεμικὸν. Gloſſæ Græcolatinæ. μάγγανον. *Manganum*. Ioannes Curopalates. σωλῆνα δὲ ἑτέρα ὑπερβολὴ καλὰ ῥωμανὸς ὁ ὁ τὶν & κωνσταντῖνε κτημαλίωσε, δαζιὸ τὸ κυμαλιανὸ, καὶ μιχαὴλ κεράτωρ & τῶν μαγγάνων. Corrigendus eſt Radevicus De Reb. Fred. I. Imp. lib. II. cap. XLVII. *Obſides eorum machinis alligatos ad eorum tormenta, quæ vulgo manganas vocant, & intra civitatem novem habebantur, decrevit obſidendos.* Hodiè editur. *vulgò mangas vocant.*

MAΓΓΑΝΟΤΖΑΓΓΡΑ.

Μαγγανότζαγγρα. Arcubaliſta. Vide τζάγγρα.

MAΓΓΥΠΙΟΝ.

Μαγγύπιον. Vide μαγκιπᾶον.

MAΓΓΥΡΑΝΑ.

Μαγγυράνα. Italicum, *Maiorana*. Occurrit apud Myrepſum De Antidotis, cap. CCCCXCI.

MAΓΕΡΕΜΑ. MAΓΕΡΟΣ. MAΓΕΡΕΥΩ.

Μαγέρεμα. Ferculum. Corona pretioſa. μαγέρεμα. *Ferculum*. ἔδεσμα. Item μαγειρικὰ dicebant, vt eſt videre in Turcogreciâ Cruſij. Sic μάγερ&. Ibidem. μάγερ&. *Cocus*. μάγειρ&. Et μαγερεύω. Pro, μαγειρεύω. In eâdem Corona.

MAΓΙΣΣΑ.

Μάγισσα. Saga. Venefica. Nicetas in Alexio Duca. γυναικάριόν τι σεσωρευμένον ἁμαρτίας, ἐριννύων ζάκορον, μάγισσα καὶ μανίτρια.

MAΓΙΣΤΕΡΙΑ.

Μαγιστερία. *Magiſteria*. Dignitas magiſtri. Suidas. μαγιστερία, ἀρχὴ. Incertus Auctor apud eundem. προβάλλεται καὶ θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ τῶν ῥωμαίων τιμώμενόν τε καὶ γεραιρόμενον. Theophylactus Simocatta Hiſt. Mauric. lib. II. cap. III. ὁ καὶ τὸν τῶν ῥωμαίων μαγιστερίων διανύσας ἀρχὸν ἐκαθεν τὸ γένος ἐφέρετο. Caſſiodorus epiſt. XII. *Sume igitur magiſteriæ inſulas dignitatis, vſurus omnibus privilegijs, quæ tuos habere conſtiterit deceſſores.*

MAΓΙΣΤΕΡΙΑΝΟΣ.

Μαγιστεριανὸς, & μαγιστριανὸς. *Magiſtrianus*. Gloſſæ Latinogræcæ. *Agens in rebus*. μαγιστριανὸς. Suidas. μαγιστεριανὸς. ὁ καντήσιος. Gloſſæ Baſilicorum. μαγιστεριανὸς. ὁ καστρίσιος. Et μαγιστριανὸς.

μανδλάτωρ. Euagrius lib. III. cap. XVI. ἃ δὴ καὶ τὰς μαγιστριανὰς ἀπεσάλησαν. Malchus in Byzanticis. ἀδιαμαίτοις δὲ ταῦτα πυθόμενος, πρεσβείαν τῶν ἱππέων τῶν βασιλικῶν τινὰ, ἃς μαγιστριανὰς καλοῦσι. Apud Suidam in καθοσιωμένος Auctor innominatus. ὁ καθοσιωμένος μαγιστριανὸς εὐσεβῆ γράμματα ἀπεδίδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ καλενδίωνι. Corrigendus est Victor Tunnunensis in Chronico. *Literas satis idoneas Iustiniano principi per Olympianum Magistrianum mittunt.* Hodiè editur, *Magistranum.*

ΜΑΓΙΣΤΗΡ.

Μαγίστηρ. *Magister.* Suidas. μαγίστερ. διδάσκαλε. Etymologici Auctor. μαγίστερ, διδάσκαλε, ἔπισκατα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός. Iustinianus Nov. XXX. ὀνομάζεσθαι δὲ βουλόμεθα καθ' οἰκίαν ἑκάστῳ κινδυνεύοντι τῆς ὅλης κομητιανῆς, καὶ τῶν διακοσίων τῶν πρωτευόντων, ἃς δὴ μαγίστερας καὶ πρώτους καὶ δευτέρους καλοῦσιν, ἑτέρους τοὺς μετ' αὐτοὺς, &c.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Μαγιστράτον. *Magistratus.* Dignitas Magistri. Constantinus De Administr. Imp. διαλαμβάνει καὶ αὐτῷ μικρὸν μαγιστράτε πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κερκένιον τὸν ἴβηρα μάγιστρον. Et mox iterum. διὰ τὸ καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ὑποτεῖλαι μετὰ μεγάλης κανισκίου τὸν κερκένιον πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαιτούμενον τὸ κυροπαλατίκιον, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Μαγιστράτος. *Magistratus.* Qui in magistratu. Glossæ Basilicorum. μαγιστράτοι, ἄρχοντες.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΚΗΝΣΟΣ.

Μαγιστρόκηνσος. *Magister census.* Glossæ Basilicorum. μαγιστρόκηνσος. ἄρχων τῆς ἀναγραφῆς.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ.

Μάγιστρος. *Magister.* Codinus in Orig. Constantinop. τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν ἄδον, τὸν πρωτάδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. Priscus in Hist. Goth. μαρτιάλιον τὴν τοῦ μαγίστρου διέποντα ἀρχὴν πρεσβεύσαντα, ἔλεγε τοὺς πρὸς τὸν βάρβαρον ζωθήκας. πασῶν γὰρ τῶν βασιλέως βουλῶν ὁ μάγιστρος κοινωνός. Et inter Basilij Magni epistolas una est, quæ inscribitur. σωφρονίῳ μαγίστρῳ. Magnus autem illorum honos, quippe qui intimis Imperatoris consiliis adsciti, ut ex citato Prisci loco apparet. Et Novella prima Romani senioris περιβλέπτους appellat, & περιφανεῖς. Cassiodorus Var. VI. *Reverendum honorem sumit, quisquis Magistri nomen acceperit.* Immò inter patricios numerabantur. Priscus in Hist. Goth. ἐδόκει δὲ τὸν ἀετίλαν πρεσβεύσαι αἰτήσοντα νόμον. τὸν μὲν αἰτήσοντα τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἄρχοντα τέλων, καὶ τὰς ζωθήκας τῆς ἐκείνου εἰρήνης πρεσθέμενον. τὸν δὲ νόμον τὴν τοῦ μαγίστρου ἀρχὴν ἄρξαντα, ἐν τοῖς πατρικίοις σὺν ἐκείνοις καταλεγόμενον. Posteà longè quoque supra hos habiti. Ecce clarè apud Cedrenum. πρῶτα μὲν τῇ τῶν πατρικίων τιμῇ τιμήσας ἀξίᾳ, εἶτα εἰς μάγιστρον, εἶτα ὕπαρον καὶ σάρα. Itaque apud Codinum De Orig. Constantinop. ante patricios collocari hos observa. τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν ἄδον, τὸν πρωτάδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. ὀκτὼ δὲ πατρικίους, τὸν πρόξον, &c. Item in Synodo Constantinop.

tinop. VIII. οἱ δὲ μάγιστροι, καὶ πατρίκιοι, οἱ εἰς τὴν σωδον εὑρεθέντες συγκαθημένοι ἑκάστῳ τῶν θείων συμβόλων, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ εἶπον ἔτως. Et ad ζωσεκνίαν Imperatorum nonnunquam adsciti. Zonaras in Theophilo. καὶ μάγιστρος αὐτίκα ἐτιμᾶτο, & ἐκ τῆς ἁγίας βαπτίσματος τὸν τῆς βασιλέως υἱὸν μιχαὴλ ἐδέξατο. Itaq; consanguinei Imperatoris hoc quoque titulo ornati, ut est videre apud Constantinum Manassem. *Viri cuiusdam illustris, & clari, qui dignitate Magister, consanguinitate Imperatori iunctus esset.* Etiam fratres, ut ex Euagrij verbis statim citandis patebit. Quin ipsi etiam filij. Cedrenus. εἰ καὶ οἰκεῖα ταῦτα τὸν υἱὸν, τῇ τῶν μαγίστρων ἀξίᾳ τιμήσας, καὶ διάδημα μέλαν μικρὸν αὐτῷ περιέθηκε. Sed quis fuit hic μάγιστρος, ita dictus καθ' ἐξοχήν? Profectò non alius, quam Officiorum. Patet ex Zosimo lib. II. κοινωνὸν ἑλόμενος τῆς κινδύνου τὸν μαρτινιανὸν, ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων ὄντα, μάγιστρον τῶν ὀφφικίων καλοῦσι ῥωμαῖοι. Euagrius lib. III. c. XXIX. πρῶτα μὲν λογγῖνον ζωῶνος ἀδελφὸν τιμᾷ τῆς μαγίστρου ἀρχῆς διέποντα, ὃν ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων οἱ πρόσθεν ἐκάλουν, ἀνὰ τοῦτο ἐνεγκαμένῳ ἐκπέμπει. Huic in creatione dabatur vestis. Observo ecce apud Constantinum De Administr. Imp. δεδώκασι αὐτῷ καὶ ἱμάτιον μαγιστρικὸν τε πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κερκένιον τὸν ἴβηρα μάγιστρον. Et erant plures vsque ad viginti quatuor. Docet id nos Luitprandus Levita. Rer. Europ. lib. VI. cap. V. *Post hos admissi sunt magistri numero viginti quatuor, quibus erogatæ sunt numismatum aureorum libræ, vnicuique secundùm eundem numerum viginti quatuor, cum sacramangis duobus.*

ΜΑΓΚΙΟΝ.

Μαγκίον. Nummi genus. Vide καῦκα.

ΜΑΓΚΙΠΑΤΟΣ.

Μαγκιπάτος. *Mancipatus.* Suidas. μαγκιπάτος. ὁ χειροφέτος, παρὰ ῥωμαίοις. Sed manifestus error est, nam ὁ χειροφέτος, est *Emancipatus.* Vide μαγκιπεῖον.

ΜΑΓΚΙΠΕΙΟΝ.

Μαγκιπεῖον. *Mancipium.* Pistrinum. Suidas. ἀρτοπωλεῖον, τὸ μαγκιπεῖον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. Basilic. Eclog. LIV. μηδενὶ παντελῶς αὐτὶ τῶν οἰνόνων, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ παρεχέσθω, ἀλλὰ τοῖς μαγκιπείοις δισθόσθω, ἐπὶ τῷ τὰς ἄρτας ὑπηρμένας λαμβάνειν. Cedrenus. ἐν τοῖς μαγκιπείοις τῶν καταπιπτόντων ζώων ἄχει γήρως τοῖς μύλωσι συγκλειομένων, & ἀληθεύειν καλεσαγομένων παρεῖλε. Quo loco errat interpres. In l. vnicâ. Cod. De Pist. *Quicunque ex mancipijs comitis horreorum* &c. Anastasius lib. II. cap. XXIX. *His omnibus non liceat alienare rem immobilem, sive domum, sive agrum, sive hortum, sive rusticanum mancipium, vel panes civiles.* Scribebant etiam μαγγύπιον. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ μαγγύπιον, καὶ μύλον. Hinc μάγκιπες. *Mancipes.* Pistores: & *Mancipatus*, ipsum ministerium, in l. *ut concessa.* XVIII. Cod. Theod. De Pist. & Catabol. Socrates lib. V. cap. XVIII. ἦσαν ἐξ ἀρχαίας καθ' τὴν μεγίστην ῥώμην οἶκοι παμμεγέθεις, ἐν οἷς ὁ τῇ πόλει χορηγέμενος ἄρτος ἐγίνετο, οἵτε προϊστάμενοι τούτων, οἱ μάγκιπες τῇ ῥωμαίων γλώσσῃ καλοῦνται. Et posteà. γνοὺς τοῦτο ὁ βασιλεὺς τοὺς μάγκιπας ἐτιμωρήσατο. Glossæ Basilic. μάγκιψ, ὁ τεχνίτης τὸ δημόσιον

ἄρτε. Vt autem Latini *Mancipatus* dicebant pro ipso ministerio, ita Græci quoque μαγκιπάτον, quâ formâ ἀδελφάτον, δομεστικάτον, Et plura talia. Ineptus aliquis Græculus offendens apud probatum Auctorem, neque animadvertens genus, ut loquuntur Grammatici, μαγκιπάτ@ esse rectum casum putavit, & χειρόφετον interpretatus est perperam. Occurrit inter Glossas Suidæ, & nos locum paullò ante proposuimus. Hoc erat monendum.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΟΝ.

Μαγκλάβιον. *Maniclavium.* Manualis clava. Veteres *Aclidem* appellabant. Servius hanc ipsam intelligit, & describit ad Æneid. VII. *Aclides sunt tela quædam antiqua, vt nec vsquam commemorentur in bello. Legitur tamen, quod sint clavæ cubito & semis factæ, eminentibus hinc inde acuminibus, quæ ita in hostem iaciuntur religatæ loro vel lino, vt peractis vulneribus ad dominos possint redire. Putantur tamen esse teli genus, quod per flagellum in immensum iaci potest.* Accipienda quoque de manclavio verba VVarnefridi De Gest. Longobard. lib. VI. cap. LII. *Eum, qui primus ei occurrit, clavâ quam manu gestabat, percutiens, eius vitam exstinxit.* Et Saxonis Grammatici lib. III. *Victoria ad superos concessisset, ni Hotherus inclinatâ suorum acie celerius advolans, clavam præciso manubrio inutilem reddidisset. Quo telo defecti divi sublatam dedere fugam.* Nec pro telo semper, sed etiam pro flagello & bacillo accipiebant. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. κρέμανται δὲ ἀπὸ ζώνης ἑκάστε τούτων λῶροι, ἐς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤγουν βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. τὸν δὲ πουτσάκιλον ὁ βασιλεὺς ζυλλαβὼν ἔξαγε μαγκλάβια δίχως πολλὰ δημόσια καθά τε τῶ νώτου καὶ τῶν ὤμων. Achmes cap. CCXXI. ὁμοίως ἐὰν αὐτὸς σκεῖν@ ὁ βασιλεὺς ἔτυψέ τινα μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσει ἐξ αὐτῶ περίφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα. Ita restituo locum, qui hodiè mendosè editur. Iterum cap. CCLIX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἔλαβε μαγκλάβια δῶρον, λαμβάνει ἐξουσίαν· εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι σκόπτη τὸ μαγκλάβιον αὐτῶ, εὑρήσει θλῖψιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶ, ἀνάλογον τῶ μήκους τῆς κοπῆς. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάττονα τῶ μαγκλαβίου. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. XIII. cap. XXIII. τὰς δὲ τολμῶσας καὶ αὖθις τὸ πανὸν σωφρονίζεσθαι διὰ μαγκλαβίων.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΤΗΣ.

Μαγκλαβίτης. Maniclavio insignitus. Cedrenus. καὶ τῇ τῶ μαγκλαβίτε ἀξίᾳ τιμηθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τῶν μαγγάνων ἐτηρεῖτο. Erat autem μαγκλαβίτης nihil aliud quàm Bardariota, sive custos ad aulæ januam. Codinus De Offic. τοιαῦτα ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύνονται μόνοι καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ φανίων, οὐκ ἐκ τῆς κάρτης, ἀλλ' ἐξ οἰκείων, ἀπὸ κεφαλῆς δὲ περσικὸν φόρημα, ἀγγερωτὸν ὀνομαζόμενον, ἔχον ἀντὶ μαργελλίων φάνιον κίτρινον. κρέμανται δὲ ἀπὸ ζώνης ἑκάστου τούτων λῶροι, ἐς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤγουν βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι.

ΜΑΓΚΥΡΑΝΑ.

Μαγκυράνα. Italicum, *Maiorana. Amara-*

maracus. Exſtat apud Myrepſum De Antid. cap. xxi. In Corona pretiosâ ſcribitur, μαντζερένα.

τόπια ῥαπὰ πλοιάρια, τὰ λεγόμενα μαλαράτε.

ΜΑΓΓΑΔΙΟΝ.

Μαγγάδιον. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἢ γύρωθεν εὐγενικὸν μαγγάδιν ὡς κερτίναν.

ΜΑΓΟΥΛΟΝ. ΜΑΓΟΥΛΟΥΚΙΝ.

Μάγυλον. *Magulum.* Gena. Bucca. Moſchopulus. παρειὰ, ἡ κὴ κόρρη. λέγεται δὲ διὰ δύο ρ. ἤγουν τὸ κοινῶς μάγυλον. Nicetas in Murzufio. ἰὼ ὄψιν ὡραίαν κὴ τερπνὴν εἶχες πρότερον, ἀρτίως χαλαρὴ, κὴ κακόχρωμα, κὴ ἐξηρωμένη τὰ μάγουλα. Auctor Anonymus De Nævis Corp. ἐὰν τὸ μάγυλον τῷ αὐθρὸς, πλήσιον γενήσεται. Interpres Iuuenalis Sat. ii. *Peribomius. Nomen Archigalli cinædi, quem magulum conſpurcatum dicimus, qui publicè impudicitiam perpeſſus eſt.* Apud Myrepſum De Antidotis. cap. xx. μαγύλας βιβρωσμένας legendum cenſeo, non μυέλας. Atque hinc μαγουλάκας, ſive, μαγυλάκιον. Pulvinus, in quem genis interiacendum inclinatur. Gloſſæ Græcobarbaræ. πρόσκεφαλον, ἢ προσκεφαλάδιν, ἢ μαγυλάκιν.

ΜΑΓΥΡΙΣΣΑ.

Μαγύρισσα. Lebes. Olla. Gloſſæ Græcobarbaræ. ταὶς μαγυρίσσας. ἢ καπνάβια. ἤγουν ταὶς χύτρας.

ΜΑΔΑΡΑΤΕ.

Μαλαράτε. Nauigij Barbarici genus. Arrianus in Periplo maris rubri. κὴ ἀπὸ ὁμάνων εἰς τὴν ἀραβίαν ἐν-

MAZA. MAZION.

Μάζα. *Maſſa.* Hoc non intellexerunt viri docti, qui δρυγγισὶ, &, ὁμῦ, interpretantur. Gloſſæ Græcolatinæ. μάζα, ὁ ὅλος. *Maſſa.* Et Latinogræcæ. *Maſſa.* μάζα. φύραμα. Eſt ergo merè Latina vox. Hinc μάζαι ξιφοειδεῖς apud Leonem in Naumachicis. Cùm verò idem Auctor dicit, δρυγγισὶ, ἤγουν ὡς μάζα. vult dicere *densè*, ſive, *compactè ad inſtar maſſæ.* Clarius alibi loquitur. δρυγγισὶ τάττεται, ἤγουν ὁμῦ, ὡς μάζα. Suidas. παλάθαι, μάζαι σύκων. Hinc μαζίον, diminutiuum. Suidas. κυμβία, μαζία χρυσίων. Scholiaſtes Thucydidis lib. ii. χρυσία ἀστήμα, μὴ ἔχοντα σημεῖον, οἷον μαζία τινὰ. Auctor Geoponic. lib. xx. μόχλῳ χολλῷ φυράσας μετὰ ἀλφίτου κὴ ἐλαίου κὴ ὕδατος, ποιεῖ μαζία, ἃ δελέαζε.

MAZIZANION.

Μαζιζάνιον. Melangiana. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ λεγόμενον μαζιζάνιον θερμόν ἐστι κὴ ξηρόν. Ita Aëtio quoq; dicitur. Conſtantino Afynkito, ματζιτζάνα. Alijs eſt μανζιζάνα.

MAZOMA.

Μάζωμα. Corona pretioſa. μάζωμα. *Chorus.* χορὸς.

MAZONNEIN.

Μαζόννειν. *Maſſare.* Maſſam facere. Coacervare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγυρεῖ. ἀθροσμαλεῖ. σωρεύει. μαζόννει. Anonymus De nuptijs Theſei.

κὴ σιγανᾶ περπάτιε ἀπάνου κὶ ἀπὸ χορτάρια,
αὖθη πολλὰ μαζόνοντα ἀνάμεσα τὰ δένδρη.

Bartho-

Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ἰδόντες ὁ λαὸς τὸν μεχαμὲτ νικήζαντα, ἐμαζόθη πολὺς λαὸς, καὶ ἐφεζάτευζεν ἐκ νέων ὁ μουχαμὲτ καταπάνω τοὺς, Hinc μάζομα, & μάζοξις. Eædem Gloſſæ. σώρευζις, μάζοξις. σώρευμα, μάζομα.

ΜΑΗΣ.

Μάης. *Maius*, menſis. Corona pretioſa. μάης. *Maius*, μάϊος.

ΜΑΘΙΑΝ.

Μαθιαῦ. Euellere. Extirpare. Eradicare. Amputare. Gloſſæ Græcobarbaræ. μαθιᾷ. ἀναπᾷ. ξηριζόννει.

MAINOMENION.

Μαινομήνιον. Alexander Trallianus lib. II. cap. VIII. ἀρίζη δέ ἐζιν ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐγκατηρὰ λεγομήνη, καὶ ἡ κατὰ τὰ ἀλεξανδρέων βελίδια, καὶ μαινομήνια, καὶ μεμβελιδιά ἐζιν.

ΜΑΙΟΥΛΙΟΝ.

Μαΐλιον. Edulij genus, totâ quidem æſtate, ſed menſe potiſſimum Maio confici ſolitum. Etymologici Auctor. θριδακίνη, εἶδος μάζης καὶ λαχανίς, ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θριδακίνη τις. τὸ μαΐλιον. Suidas. θριδακίνη, τὸ παρ' ἡμῖν μαΐλιον. Heſychius. θριδακίναι, εἶδος μάζης ἁβρὰ ἀπίκοις, καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες, ἤτοι μαΐλια. In Apoſtolij Collectaneis μαρῦλιον legitur: & apud Auctorem Geoponic. lib. XII. cap. I. μαρῦλιν, conſtanter toto capite. Sic apud Demetr. Conſtantinop. Hieratoſ. lib. I. cap. V. γάλα δέ ἐζι ἀρχὶς μαρύλι, θριδακίνης ἀρχίας, ἰὼ ἀποτεμνὸν τοῖς ἱέραξιν ἔθος ὑπὲρ ἰάσεως.

ΜΑΙΟΥΜΑΣ.

Μαϊουμᾶς. *Maiuma*. Feſtum Maij Kalendis celebrari ſolitum. Eleganter Suidas deſcribit. μαϊουμᾶς πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ ῥώμῃ καθ' ὃν μῆνα τὸν μάϊον μιᾶς. τὴν ἁγίαν καλαλαμβάνουζες πόλιν τὴν λεγομένην ὁσίαν, οἱ ἀπὸ πρώτης τῆς πόλεως τελῶντες, ἡδυπαθεῖν ἠνείχοντο ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδαζι, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ μαϊουμᾶς ὁ τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. Idque in honorem Maiæ. Gloſſæ Baſilic. τὸν λεγόμενον μαϊοῦμαν ἐπετέλεσεν οἱ ῥωμαῖοι μάϊε μηνὸς εἰς τιμὴν τῆς μάϊας. Et fiebant magni ſumptus in celebratione. Iulianus in Miſopogone. ὑμῶν δ' ἕκαστος εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰς ἑορτὰς τῶ μαϊουμᾶ χρήματα ἀπολέζαντες, ὑπὲρ δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἀδεὶς θύζ ἔτε ἰδίᾳ τῶν αὐτῶν, ἔτε ἡ πόλις κοινῇ. Damnavit Synodus in Trullo, ſub Conſtantino. Eius Can. LXII. καλάνδας, βότας, βρουμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐε πανήγυρις, καὶ τὰ τῶν ἑλλήνων πόλεως περιαιρεῖσθαι. Poſtea redditur Arcadius & Honorius imperij anno primo. Exſtatq; hoc eorum Reſcriptum ad Cæſarium Præfectum Prætorio Cod. lib. XI. Tit. XLV. *Clementiæ noſtræ placuit, ut Maiumæ provincialibus lætitia reddatur: ita tamen, ut ſervetur honeſtas, & verecundia caſtis moribus perſeveret.* Sed cùm honeſtas non ſervaretur, quadriennio poſt iterum abrogarunt ijdem Auguſti; eorumq; Reſcriptum ad Aurelianum Præfectum prætorio exſtat Cod. Theodoſ. lib. XV. Tit. VI. Hæc ſunt verba. *Ludicras artes concedimus agitari, ne ex nimiâ harum reſtrictione triſtitia generetur. Illud verò, quod ſibi nomen procax licentia vindicavit, Maiumam, fœdum atq; indecorum ſpectaculum, denegamus.*

MAI-

ΜΑΙΣΤΡΟΜΕΛΑΝΟΝ. ΜΑΙΣΤΡΟΡΟΥΣΙΟΝ.

Μαϊστρομέλανον. Vox non intellecta. Exſtat apud Myrepſum, lib. de Vnguentis, cap. XLV. Sic μαϊστροῤῥόσιον, lib. de Droſatis, cap. XV.

ΜΑΙΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΡΟ.

Μαΐστωρ. *Magiſter*. Suidas. μαΐστορες, οἱ διδασκάλοι. Codinus in Orig. Conſtantinop. ἐπῆρχον δὲ μαΐστορες τῶν λιθίων ἑκατὸν ἔχοντες ἀνὰ μυρίους τεχνιτείας. Iterum. ὁ δὲ μαΐστωρ εἷς μηχανικὸς, καὶ πολλῆς γνώσεως γέμων εἰς τὸ αἰωρεῖραι ναὸς ἱππήδην. Demetrius Chomatenus in Reſp. ad Cabaſilam. ὁ δὲ σοφώτατος σκεύους ἕξιν ἔθετο τοῦ κρίνοντος ἀκόνης ὄντος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων. Poſteà etiam μάστωρ dixerunt. Nicanor in Epiſt. ad Zygomalam. ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐνταῦθα ἱπποκρηνούντων παῦσαι παρεχέτω. Item μάστορα. Ioaſaphus in epiſt. ad eundem. καὶ ἐξαρίσασθαι πολλὰ τῆς ἡδονῆς, ὅσας ἔγνωκεν ἡ ἐλπὶς μὲ τὸν μάστορα γεῶρον. Ariſtides Quintilianus De Muſicâ. χρόνος δέ ἐστι μάστορα κινήσεως καὶ στάσεως. Sed ſcribendum cenſeo. ἐστὶ μέτρον κινήσεως κ. τ. ς.

ΜΑΙΩΡΑΙ.

Μαιώραι. *Maiores*. Suidas. μαιώραι, οἱ πρεσβύται. In l. 2. C. de Iudæis. *Iudæis, & maioribus eorum, & Patriarchis volumus intimatum*. Benedictus Levita lib. V. cap. CVII. *Presbyteri curas ſeculares nullatenus exerceant, id eſt, vt neq; iudices neq; maiores fiant*. Flotilda in Viſionibus. *Audiebatq; vocem dicentem, quod hi eſſent Archidiaconi, & præpoſiti, Iudices ſq; & maiores, atq; decani, quos ibi videbat reſidentes*.

ΜΑΚΑΡΙ.

Μακάρι. Vtinam. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἴθ' ὄφελες. εἴθ' ὄφελες. ἄμποτες. νὰ χρόσες. μακάρι. Et alibi. αἴθε, εἴθε. μακάρι. ἄμποτες. Suidas. ὄφελον. Ἔ ὄφελον. εἴθε. μακάρι. εὐκλικῶς. Τὸ δὲ μακάρι τῶν ἀπαιδεύτων εὐκλικὸν ἀπόῤῥημα, ἀντὶ τοῦ εἴθε, καὶ αἴθε.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακαρισμοὶ. Hymni, ac troparia in commemorationem beatitudinis Sanctorum. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ἐν ᾗ καὶ ἐστι κυριακὴ, ψάλλει τοὺς μακαρισμοὺς καὶ τὸ ἅγιος τῆς ἡμέρας. Et occurrit ſæpè in Liturgijs Græcorum. Palladius Hiſt. Lauſ. in Paëſio & Eſaia. τούτων δὲ ἀμφοτέρων τελευτησάντων, διάφοροι μακαρισμοὶ ἑκατέρων ἐψάλοντο παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Item ſex pſalmi Davidis, incipientes à μακάρι, quales ſunt. I. XXXI. XL. CXI. CXVIII. CXXVII. & in D. Matthæi Euangelio, cap. V. novem illi verſiculi à III. ad XI. Poſterius ex Horologio & Menologio eſt obſervare; vtrumque verò ex Theophylacto ad D. Matthæum, capite citato. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν μακαρισμῶν, ὥσπερ καὶ ὁ Δαβὶδ ἀπὸ μακαρισμοῦ ἄρχεται. Quod ad Euangeliſtæ μακαρισμὸς attinet, de huius primo loquitur Antonius Monachus Meliſſæ lib. II. cap. III. τὸν πρεσβῦτα μὴ ἐπαιρέτω τὸ ἀξίωμα, ἵνα μὴ σκοπὸν τῆς μακαρισμοῦ τῆς ταπεινοφροσύνης. In Pentecoſtario μακαρισμοὺς ἀναπαυσίμους invenio. εἰς δὲ τὰ σάββατα, τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν. Sed hi nō alij ſunt, quàm quos initio dixi continuiſſe commemoratio-

morationẽ beatitudinis Sanctorũ, quorum animæ jam requieſcebãt in pace.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΙΟΝ.

Μακεδονίσιον. Herbæ genus. Itali vocant, *Apio Macedonico.* Græci veteres, σμύρνιον. Achmes cap. CCVI. ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἤσθιε σέλινον, ἢ μακεδονίσιον, ἐὰν μὲν νοσεῖ, εὑρήσει ὑγείαν. ἐὰν δὲ μὴ, εὑρήσει μέτριον ἀγαθόν. Suidas. σέρρεις, εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σέλινα λεγόμενα. αἱ πτερίδες παρ' ἄλλοις, ἢ μᾶλλον δ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονίσια. Myrepſus de Antidotis, cap. XXVII. ἀδάνου, μακεδονισίου, χρανοσάλυ. Heſychius. ἀβαρὺ. ὀρίγανον. μακεδονίσια.

ΜΑΚΕΛΛΑΡΗΣ. ΜΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Μακελλάρης, & μακελλάριος. *Macellarius.* Corona pretioſa. μακελλάρης. *Carnarius.* κρεοπώλης. Gloſſæ Græcolatinæ. μακελλάριος. *Laniator. Lanius.* Suidas in Etymologico. μακελλάριος, ὁ σφάζων τὰ ζῶα. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. ἐν τῇ αἰγοκερῳ δηλοῖ καλοσιτίαν τῶν τέρκων, στρατιωτῶν, μακελλαρίων. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclipſ. μακελλαρίοις, κωμῳδοῖς, αἱματεκχύταις, καὶ μαγείροις.

ΜΑΚΕΛΛΕΙΟΝ.

Μακελλεῖον. *Macellum.* Gloſſæ Græcolatinæ. μακελλεῖον, *Laniatorium.* Palladius Hiſt. Lauſ. in Moſe Æthiope, ἐὰν δὲ τις κλείσῃ τὸ μακελλεῖον, καὶ μηδεὶς αὐτῷ μηδὲν δῷδῶ, &c.

ΜΑΚΕΛΛΟΣ.

Μάκελλος. Idem quod μακελλεῖον. *Macellum.* Gloſſæ Græcolatinæ. μάκελλος. *Macellum.* D. Paulus ad Corinthios Epiſt. I. πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Socrates lib. I. cap. XXXVIII. ὅπισθεν τῆς ἀγορᾶς κωνσταντίνου, ἔνθα ἐν τῇ σοᾷ μακέλλῃ. Conſtantinus Manaſſes in Annal.

γυναῖκες ἀπαλόχροαι, κορίσκαι, μειρακίσκοι,
Φύρδην κατεμελίζοντο καθάπερ ἐν μακέλλῳ.

Hinc compoſitum λεωμακέλλιον. Publicum macellum. Cedrenus. κεῖται δὲ αὐτῇ πρὸς τὸ λεγόμενον λεωμακέλλιον. Corruptè λαιμομακέλλιον eſt in Faſtis Siculis. καὶ αὖτις τῷ ἑξῆς ἐσφάγησαν πρόβατα πολλοὶ ἐν τῷ λαιμομακελλίῳ. Corrige, λεωμακελλίῳ.

ΜΑΚΡΙΟΣ.

Μακρὸς. Pro, μακρὸς. Gloſſæ Græcobarbaræ. μέρος τι τῆς μακρᾶς νεὼς, κάπιον μερικὸν τὸ μακρὸ, ἢ μακρὸν, ἢ μεγάλου καραβίου. Occurrit illic pluries.

ΜΑΚΡΟΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Μακρογούργουρος. Vide γούργερος.

ΜΑΚΡΟΚΕΝΣΑ.

Μακρόκενσα. Longiores receſſus. Peregrinationes. Conſtantinus de Adminiſtr. Imp. ἔνθα εἰς μακρόκενσα ἀπῆλθεν ὁ μακάριος ἔτος βασιλεύς, οἷον εἰς νικομηδίαν, εἰς τὸν ὄλυμπον, εἰς πύθια. Alibi reſoluit vocem compoſitam, & μακρότερον ᾠκέτασον appellat. εἰς μακρότερον ἀπῆλθεν ᾠκέτασον, οἷον εἰς τὰ θερμὰ τῆς πύλης.

ΜΑΚΡΟΚΟΥΡΟΥΝΑΙ.

Μακροκουρώναι. Longę, atque ingentes coronæ. Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin.

Vaticin. Cõſtantinop. ἔρχεν ἡ μακροκαρύενις καὶ νὰ ἐιδῇς, καὶ νὰ θαυμάσῃς.

ΜΑΚΡΟΠΟΥΣ.

Μακρόπους. Vermiculi genus. Vide πάμαλος.

ΜΑΚΡΥΛΑΜΝΟΣ.

Μακρύλαμνος. Orneoſophion. ὁ ζαχάνος ὀφείλει εἶναι μακρύλαμνος. Et mox. ὁ φείτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακροδάκτυλος, μακρύλαμνος. Iterum. τὰ ἱεράκια ὀφείλουσιν εἶναι μακρύλαμνα.

ΜΑΛΑΚΙΟΝ.

Μαλάκιον. Ornamentum muliebre. Heſychius. μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. Palladius in Hiſt. Lauſ. de Tabenneſiotis. ἄλλος πλέκων σπυρίδας πὰς μεγάλας, ἄλλος τὰ λεγόμενα μαλάκια, τὰ σπυριδάλια τὰ μικρά.

ΜΑΛΑΚΤΙΑΝΕΙΝ. ΜΑΛΑΚΤΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Μαλακτιανίσκειν. Mollire. Gloſſæ Græcobarbaræ. μαλάσγω. μαλακτιανίσκω. Idem eſt, μαλακτιάνειν. Eædem Gloſſæ alibi. ἀραίξαι. σωτρίψαι. νὰ καταζακκίζει. νὰ μαλακτιάνῃ.

ΜΑΛΑΚΤΟΚΟΠΙΑ.

Μαλακτοκοπία. Mollities. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβρότης. εἰς τὸ τρυφερότης. εἰς τὸ ἀπαλότης. εἰς τὸ μαλακτοκοπία.

ΜΑΛΕΝΔΙΤΟΣ.

Μαλενδίτος. *Maledictus*. Anonymus de Arte Perſicâ. ἡ θλῖψις σημαίνει ἰδαίας, ψυχάρια, μαύρας, καὶ λοιπὰς αἱρετικὰς, καὶ κακοπιὰς ἀνθρώπους, καὶ μαλενδίτους, καὶ διερρηγμένους, καὶ σνιφὰς.

ΜΑΛΗ.

Μαλὴ. Lana. Corona pretioſa. μαλὴ. *Lana*. ἔριον.

ΜΑΛΙΟΝ.

Μαλίον. Capillus. Corona pretioſa. μαλία. *Capilli*. τρίχες. Nicetas de Reb. geſt. poſt. Excid. Vrbis. ἕτεροι δὲ τὰς ὑβριθείσας ὑπ' αὐτῶν γυναῖκας εἰς τὰ ἄλογα ἀναβιβάζοντες, καὶ ῥᾶχα μακρὰ ἐνδύοντες, καὶ τὰ μαλία αὐτῶν εἰς ἕνα πλόκαμον πλέκοντες ὄπισθεν, διήρχοντο. Gloſſæ Græcobarbaræ. ξόλισμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν, ἤγουν δίμμα ὁπᾶ σφίγγουν καὶ πλέκουν μετ' αὐτὰ τὰ μαλία τῶν. Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin. Conſtantinop. ὕστερον ἂν τὸν ἰδεῖτε πῶς δύγανε τὰ μαλία δ'. Alexius Rharturus Doctr. XIII. καὶ τὰ μαλία τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐσφόγγισαν τὰ πόδαρα δ' χρισᾶ. Vel etiam Lanam ſignificat, eſtque idem quod μαλὴ. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXXVII. ὑγροποίησαν μὲ μαλία εἰς τὸ σῶμα ἔμβαλε. Et cap. XLII. καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κθαρίσια ποιήσας ἀπὸ μαλία ἀπολύτου, ὑποκάτωθεν τῶν περύγωθήσεις.

ΜΑΛΙΣ.

Μάλις. *Malleus*. Morbus iumentorũ. Apſyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II. Παιδεύξω σοι τὸ μέγιστον ἀῤῥώστημα τῶν ἐμπιπλόντων εἰς αὐτὰς, ἐξ οὗ ῥαδίως ἀναφέρῃ τὸ κτῆνος. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν. Genera eius quatuor; *Humeidus*, *Aridus*, *Articularis*, *Subtercutaneus*. Apſyrtus ibidem. ἐστι μάλεως χῆνη τέσσαρα. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ὑγρὰ, ἡ δὲ ξηρὰ, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις. Et Hierocles. τῆς καλουμένης μάλεως,

ὁ μέγιστον αὖ νομίζοιτο τῶν ἀῤῥωστημάτων, καὶ σφαλερώτατον, ἐστι γὰρ τέτταρα. ἡ μὲν γὰρ ἐστιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ὑποδερματὶς, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ξηρά. Addit Vegetius *Subrenalem Elephantiasim*, & *Farciminosum*. Verba eius hæc Mulomed. lib. 1. cap. 11. *Morborum quidem diversæ sunt species, sed uno generali vocabulo continentur, quod ab antiquis Malleus nominatum est, ipsâ appellatione vim cladis periculumq; testante. Sunt autem species mallei numero septem. Humidus, Aridus, Subtercutaneus, Articularis, Elephantiasis, Subrenalis, Farciminosus.* Parcior omnibus Theomnestus, & *Humidum* tantùm atque *Aridum* recensèt. Διαφοραὶ δὲ τῶν νοσήματος (μάλεως) δύο, ἡ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι ξηρὰ, ἡ δὲ ὑγρά.

ΜΑΛΛΗΝΟΣ.

Μάλλωσις. Lanatus. Villosus. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ δὲ λινὸν χιλῶνα, οἱ δὲ μαλλωτὸν. καὶ μερλικὸν λέγουσι τὸ λινὸν ἱμάτιον, ἤγουν ἀπτυκάμισον, καὶ μερλικὸν ῥᾶχον μάλλινον.

ΜΑΛΛΟΣ.

Μᾶλλος. *Mallus*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄνομος γνώμη. ἢ ἔξω μᾶλλον νόμου. In Edicto Carisiacēsi Caroli Calui anni DCCCLXIV. *Et ipse sic mallum suum teneat, ut varigildi eius & advocati, qui in alijs comitatibus rationem habent, ad suum mallum accurrere possint.* In Synodo Bavarica. *Nullus ad mallum, vel ad placitum, intrà patriã arma, id est, scutum & lanceam portet.* Occurrit non semel in Capitibus Karolinis, & Lege Salicâ. Sed valdè dubito an respondeat voci Græcobarbaræ.

ΜΑΛΩΜΑ.

Μάλωμα. Bellum. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΑΛΩΤΟ.

Μάλωτο. Pro αἰχμάλωτος. Captivus. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΑΜΑ.

Μάμα. *Mamma*. Mater. Martyrologium in Mamante. δὸς πέρα τοίνυν ὁ παῖς ἅπαντο τὸ χρόνο, καὶ τὴν ἀμμίαν ἀπαλὴν γλώσσην μάμα προσαγορεύσ. ἔστο δὲ τῇ ῥώμων Διαλέκτῳ τὴν μητέρα λέγοι.

ΜΑΜΗΡΑ.

Μαμηρὰ. Rhazes lib. de Peste, cap. XI. ἀκόρα ἔλζα, καὶ ἐβένα ἡμῆμα, μαμηρὰ, τυτθία, αἱματίτης, ἰάερν, σάκχαρ κεκαυμένον.

ΜΑΜΙΛΑΡΙΟΝ.

Μαμιλάριον. Forpicula. In Lexico Stephani. ἐντομίδας, μαμιλάρια, ψαλίδια.

ΜΑΜΜΕΥΕΙΝ.

Μαμμεύειν. Nutrire. Educare. Glossæ Græcobarbaræ. ἐγὼ ὁ κάνθαρος νὰ μαμμεύσω, ἢ νὰ αὐαθρέψω ἀέρον.

ΜΑΜΜΟΥ.

Μαμμοῦ. Glossæ Græcobarbaræ. μαῖα. ἢ μάμμη. ἢ μαμμοῦ.

ΜΑΜΟΥΚΩΔΗΣ.

Μαμυκώδης. Ridiculus. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. ἐθεάσω γὰρ ἂν σκιωκὰ ταῦτα. ὁ μαμουκώδη ὁ βασιλεὺς πρόσωπα, καὶ ἡ βασιλὶς, καὶ ὅσην αὐτοῖς ἡλίκας ὄπισθεν.

ΜΑΜΠΑΡΙΟΝ. ΜΑΜΠΑΡΙΟΣ.

Μαμπάριον. *Mappa*. Pro μαππάριον; Et

ut τὸ μαμπάριον, pro τὸ παππάριον: &, μαμπάριον. *Mapparius.* Chryſoſtomus in Orat. de Circo. ἀμελειωρίας ἀπένιζε τὸν τῷ ἀναγνώσματι εὐαγγελίε Δεκανὸν λέγων. μαμπάριον. μήτις με δόξη γελοιάζοντα λέγειν. ἃ ψεύδομαι. ὡς γὰρ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἅπτονται τὸ μαμπάριον πεπηγότος καὶ σημαίνεσι ἀπονίζεσι, &c.

MANA. MANITZA.

Μάνα. ſive, μάνας. *Mana.* Mater. Anthos. εἰς τὰς ὁπλὰ χρόνας τῆς Βασιλείας καὶ κωνσταντίνε, ἀντάμα με τὸν μάνα καὶ τὸν εἰρήνην, γίνεται ἡ ἑβδόμη ἁγία συνόδος εἰς τὴν Βιθυνίαν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκάλαξ. ὁμότηθος. ὅπε ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με ἄλλον, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Luitprandus in Legat. *Adeo impotentem & transfiguratum revertenti ad palatium ſibi præcepit occurrere, ut obviantes mihi, quæ prius in ſtuporem mentis mulieres verſæ, Mana, Mana, clamabant, miſeriam meam, pugnis pectora tunſæ.* Cedrenus. εἰσιᾶτο τὸν ἱκανοῦτα ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅλην τὸν Δεβάντα τὸν αἰχρὸν τέτου δένδερην ἤρετο, ὅποι ποτὲ ἐτύγχανεν ὤν; ὁ δὲ ἀπεκρίθη τὸν μάναν ἔφησεν εἶναι. τὸν ὁλέθριον ἄτον καλῶν θεοδώραν. In Poëmata Græcobarbaro.

---μάθε ἀπὸ τὸν μάναν.

Vbi, μάμαν, reſcribendum cenſet, vir eruditus, Melior Goldaſtus. Nõ rectè. Huius diminutum μανίτζα. Anonymus de Amor. Callimachi, & Chryſorhoes.

ἤκουσεν τὸ παιδόπουλον, λέγει μανίτζα κάτζε.

MANARA.

Μανάρα. Securis. Italicum. *Manara.* Nicetas in Andronico lib. II. οἱ παρισφόμενοι αὐτῷ βάραγγοι τὰς μανάρας καὶ πεῖσασαν ἐπάνω αὐτῶν.

MANDATON.

Μανδάτον. *Mandatum.* Baſilic. Eclog. VI. ὁ ἐγγυητὴς αὐτιφωνησάσης βοηθεῖ, καὶν μὴ ἔχη καὶ' αὐτῆς τὸν ὠθεῖ καὶ μανδάτε ἀγωγιῶ. Euagrius lib. II. cap. IV. θείων δὲ ὠεσκυνημένων ἡμῶν μανδάτων καταπεμπομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεςάτων ἐπισκόπων. Achmes cap. CXXVII. μανδάτον ἐναντίον λέχεται ἐξ ἐναντίων. Iterum occurrit apud eundem capp. CXXIX. CCLIV. Apud Iureconſultos Græcos paſſim.

MANDATOR.

Μανδάτωρ. *Mandator.* Apud Iureconſultos Græcos. Conſtantinus Laſcaris Grammat. lib. III. τὰ ὑπὸ ῥωμαϊκὰ φυλάτθεσι τὸ ὦ. κοιέσαρος, πραίτωρος, μανδάτωρος, δικτάτωρος. Suidas. πολίτῃ πολίτῃ, ὁ μανδάτωρ. Idem alibi. μανδάτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Mauricius in Strategicis. ἔμπροσθεν ὑπὸ τὸ μετώπε ὠειπατόσιν καμπιδόκτωρ, καὶ ὁ μανδάτωρ. Idem. ὠροπορευόμενος τὸ ἄρχοντος ἅμα τῷ βανδοφόρῳ, καὶ μανδάτωρι, καὶ καμπιδόκτωρι. Leo in Tacticis. λαιποτάκτοι, καὶ μανδάτωρες.

MANDATOREVEIN.

Μανδατωρεύειν. *Mandare.* Mandatorem agere. Iuſtinianus Novell. IV. καὶ οἱ μὲν παρόντες αὐτῷ τύχοιεν ἀμφότεροι, ὅτε πρωτότυπος, ὅτε ἐγγυησάμενος, ἢ μανδατωρεύσας, ἢ ἀνθιφωνήσας, ταῦτα ἐπὶ παντὸς φυλαττέσθω τρόπε.

MANDRA.

Μάνδρα. Monaſterium. Theodorus

Anagnosta Eclog. I. ὁ λαὸς ἐθαύμασεν, ἐκ τῆς συμεῶνος μάνδρας ἐλθὼν, τῷ ξύλῳ ἐπέβη τῷ ἐν τῷ ἀνάπλῳ. Hinc ἀρχιμανδρίτης, eius præfectus: de quâ voce jam ante à nobis dictum est.

MANΔYAION.

Μανδύλιον. *Mantile.* Codinus de Offic. ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ βλάττιον κώδικι ἐοικὸς, δεδεμένον μὲ μανδυλίᾳ. Cedrenus. ἐξ ἧς καὶ μανδύλια ἔρριπτεν. Moschopulus. χειρόμακτρον, τὸ μανδύλιον. Et apud Achmetem cap. CCXXIV. inscriptio est, περὶ περικεφαλαίων, καὶ χειρομάκτρων, ἤτοι μανδυλίων. At Suidas certè ineptus nimis, qui Latinæ voci etymon quærit in Græciâ. χειρόμακτρον, ὃ ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον, παρὰ τὸ μάπτειν τὴν ὕλην.

MANΔYON.

Μανδύον. Germanus in Hist. Eccles. τὸ δὲ μανδύον ἐμφαίνον διὰ τῆς ἀπολελυμένης ἀπλώσεως τὴν περιωπικὴν τῆς τῶν ἀγγέλων μιμήσεως, καθὸ ἀγγελικὸν σχῆμα λέγεται. Codinus. καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς εἰς περιποίησιν τοῦ βασιλέως, ὡς εἴρηται, ἐρχόμενοι καὶ τῶν ἐχόντων μανδύον ἀπλοῦν πλαμύς, περιποιοῦσιν αὐτόν. Aliàs μανδύας, & μανδύη, dicitur, apud Artemidorum, Hesychium, Pollucem, Suidam.

MANEIHAION.

Μανιήλιον. *Manuale.* Mantile. Suidas in Etymologico, μανδήλιον, μανειήλιον, & μαντήλιον, τὸ ἀπογλίζον τὰς μάνας, τουτέστι τὰς χεῖρας.

MANZHP.

Μανζήρ. Papias. *Manzer, filius scorti.* In Disputat. Gregentij. μὴ τίς σε περιλάνηκεν, ὅτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐκ ἐχρημάτισε θεὸς τοῦ νόμου μηδέν σοι πρὸς ταῦτα, μανζηρὲ. Cedrenus. ὅνπερ ὁ ψυστεβὴς μανζὴρ ἰουδαϊκῷ φρονήματι μεμωνόμασεν.

MANZIZANA.

Μανζιζάνα. Vide μαζιζάνιον.

MANIAKHΣ. MANIAKION.

Μανιάκης. Monile. Torques. Suidas. μανιάκης, ὁ περιαυχένιος κόσμος. Glossæ Latinogræcæ. *Torques.* μανιάκης. Hesychius. κλοιὸς, μέρος τι τῆς νεὼς, ἢ περιαχήλιος δεσμὸς, κολλάριον, ἤτοι μανιάκης. Iterum. ὁρμίσκοι, περιαχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ἢ μανιάκης, ἢ περιδέραια. Auctor Anonymus apud Suidam. μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κεκοσμημένοι. Hispanis *Manya* est armilla, sive brachiale. Etiam dicebant μανιάκιον. Hesychius in μανίσκοι. πέπλα, περιαχήλια, μανιάκια, περιδέραια. Constat. de Admin. Imp. Φορῶν καὶ τὸ κουρσὰν διὰ πινακιδίων εἰς τὸν τραχήλιον αὐτοῦ δίκλω μανιακίου. Iacobus Diaconus in vitâ S. Pelagiæ. Ἡ πολλὴ φαντασία τῶν παίδων καὶ τῶν κορασίων τῶν μετ' αὐτῆς φορούντων ἱματισμὸν πολυτελῆ, καὶ μανιάκια χρυσᾶ περὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν.

MANIAΞ.

Μανίαξ. Idem, quod μανιάκης. Glossæ Græcolatinæ. μανίαξ. *Tortile. Circus. Circulus.* Achmes cap. CCLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει μανιάκα ἀπὸ λίθων καὶ μαργαρίτων ὑρήσῃ ἀξίωμα ὑπερέχον εἰς διοίκησιν λαοῦ. Ita corrigo. Malè hodiè editur μανιάκι. Nisi quis μανιάκιν malit, quod erit μανιάκιον. pro more scribendi tunc vsitato.

MANIZEIN.

Μανίζειν. Vide, δυσπυργίαν.

MAN-

MANIKAPION.

Μανικάριον. Aeris ſpecies. Occurrit apud Myrepſum lib. de Pulveribus, cap. XXI.

MANIKELAION.

Μανικέλιον. Diminutum à μανίκιον. Achmes cap. CLVI. ἐὰν δὲ τὰ λεγόμενα μανικέλια, καὶ ψευκνημίδας, δύναται χαρὰν ἐκ τερετίσματα ἐν τοῖς δάκτυλοις αὐτοῦ. Baſilius in Naumachicis. τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν τῷ σκαλμῷ δέρμα, ἄσκωμα, τὸ παρ' ἡμῖν μανικέλλιον. Corrigendę ſunt Gloſſæ Baſilic. μανικέλλιον, τὸ τῆς κώπης περιτιθέμενον σκύτος, ἢ ῥάκος, ὅμοιον μανικίῳ. Corruptum eſt, quod editur. ἢ ῥάκος, ὃ μόνον μαγισκήω.

MANIKION.

Μανίκιον, ſive μανίκιν. *Manica.* Moſchopulus. χειρίδωτὸς χιτὼν, ὁ χειρίδας ἔχων, ἤγουν τὰ κοινῶς λεγόμενα μανίκια. Cedrenus. τὰ μανίκια τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν ἔκαψαν. Codinus de Offic. ὅπερ καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς ἀναζώνης, ἔχει τὰ μεμμένα τὰ μανίκια διήκουσι μέχρι τῶν ταρσῶν. Achmes cap. CCXXX. τὸ περσικὸν μανίκιν ἔστωκαμίσα εἰς καθάρσιον καὶ σώζειν ἔστι βίς κείνε). Hodie corruptè editur, περσικὸν μανιάκιν. Nos rectè correximus. Sic in Gloſſis Græcobarbaris invenio. ἀβάκχιον, μανίκιν λινὸν πλεμμισὸν.

MANITZA.

Μανίτζα. Vide μάνα.

MANNAKION.

Μαννάκιον. Idem quod μανιάκης. Theocriti Scholiaſtes Idyll. XI. μάννος ἐστὶν ὁ θελεσχήλινος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαννάκιον.

MANOKIA.

Μανόκια. Phortius ὠδὴ γραῦ. πεζομαῦ. lib. I.

ἡ ὅλη ἡ τέχνη ῥέπει,
οἱ τέκνονες μὲν ὡς πρέπει,
μανόκια νὰ χροικοῦσι.
νὰ κλίζεν, νὰ πηλοκτῶσι.

Et mox iterum.

καὶ ὅταν μὲν ἦν πιήσῃς,
πρωμαχόνεις νὰ χροικήσῃς,
μανόκια ἀπὸ κλαρία,
νὰ πίσῃς μὲ ὀρθινία.

MANOTALION.

Μανταλίον. Candelabrum. Philotheus in Diaconico. Ἐὸ ἀέρινον ἴσαμεν πλεξιόθεν αὐτὸ κατέχων μανταλίον μὲ λαμπάδον ἡμμένης. Pentecoſtarium. πρωπορευομένων ἐνὸς τῶν κληρικῶν μὲ λαμπάδων καὶ μανταλίων ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως. Nicetas in Iſaacio, & Alexio. καὶ τὰ ἅγια σκεπάσματα τὰ πολύτιμα, τὰ σκούρια χρυσᾶ ὄντα, τάτε μανταλία, καὶ καντήλας. Malaxus in Hiſt. Patriarch. μανταλία πλοῦ δεγυρᾶ, καὶ ἄλλα πολύτιμα λαμπρὰ καὶ χρυσᾶ ἱερά.

MANSIONARIOS.

Μανσιονάριος. *Manſionarius.* Gregorius Dialogus de Vitis Sanct. lib. III. ὁ δὲ ἀπόστολος φανεὶς αὐτῇ καθ' ὕπαρ, εἶπε πρὸς αὐτήν. ἄπελθε εἰς τὸν πρωτομονάριον τῆς ἐκκλησίας, τὸν λεγόμενον σαβίνδιον, τὸν μανσιονάριον, καὶ αὐτὸς δώσει σοι τὴν ὑγείαν.

MANTATA.

Μανδάτα. Pro μανδάτα. *Mandata.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπαγγελίας, μηνύματα, μανταῦτα, μανδατοφορίες. Occurrit illic pluries.

MANTA-

MANTATOΦOROΣ.

Μανταφόρος. Legatus. Qui fert mandata. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγγελιαφόρος, πρεσβευτής, μανταποφόρος. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. καὶ ἀγαθοσιώλω μανταποφόρων, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ δίφροσιώλω βασιλέων. Eleutherius Zebelenus de Formâ & Conſtitut. Corp. ταχυδρόμους, μανταφόρους, καὶ ὑποκρισιαρίους.

MANTEIAAI.

Μαντείλαι. *Mantilia.* Iulius Pollux lib. VII. cap. XVI. λάσια σκάλοιω τὰ μαλλὰς ἔχοντα χλρόμαχλρα, ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητος, ὥστε ὀδὲν κωλύει τὰς ὀνομαζομένας μανλείλας καλεῖν ἕτω.

MANTEAΩ.

Μανπέλω. Italicum, *Mantello.* Corona pretioſa. μανπέλω. *Pallium.* πέπλον.

MANTZOYPANA.

Μανλζουράνα. Italicum, *Maiorana.* Amaracus. Corona pretioſa. μανλζουράνα. *Amaracus,* ἀμάραν.

MANTIAAKION.

Μανλιλάκιον. *Mantile.* Smaragda in Epiſt. στέλλω ὑμῖς αὐθενλία σὺν διὰ τῆς ὥρας διὰ μικρὸν ἐνθύμησιν ἐξ μανλιλάκια, καὶ δέξου τὰ ὡς μικρᾶς σὺν ἀδελφῆς.

MANTIΣΣA.

Μάνλισσα. Vates fœmina. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀρχεφία μαίνις. μάνλισσα τῆς φράζας καὶ ὁδοῦ.

MANTPIZEIN.

Μανλρίζειν. Acervare. Cumulare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀϊέσκοντο, ἠυλίζοντο, ἐμανλρίζοντων, ἐσωρεύοντων, ἐμαζόνανζαν.

MAΞIAA.

Μάξιλα. *Maxilla.* Gloſſæ Baſilic. μάξιλα. σιαγὼν. φάλνωμα. Occurrit inter lemmata capitum Gregorij de Vitis Sanct. lib. II. ὠθὶ δ' δλαιμονιῶντος ἀδελφὸς, καὶ διὰ μαξίλας δ' ἀγίου ἐαθέντος. Sed illic pro alapâ accipiendum.

MAΞIAAPION.

Μαξιλάριον. *Maxillarium.* Pulvinus. Achmes cap. CCXXIV. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι τὸ λεγόμενον μαξιλάριον σκαλλιώθη πολέον δ' ἰῶ, χαρήσεται ἐπὶ τῷ πεωλδοντι δῆλον αὐτὸ. πολλάκις δὲ ἐπὶ πολλακὰς κείνεται. Et poſteà. ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι νέον μαξιλάριον ἔχε, νέον δῆλον ποθέμενον ὑψώσῃ.

MAΠA. MAΠΠA.

Μάπα, & μάππα. *Mappa.* Iuſtinianus Novell. CV. μεθ' ἑκάνιον δὲ δευτέραν ἄξιαν θέαν τιὼ τῶν ἀμιλλητηρίων ἵππων, ἰῶ δὲ μάππαν προαιγορεύσι. Cedrenus. μὴ δὲ τὸ παύεσθαι τῆς εὐωχίας τὸ ἐν χεροῖν σημαγεῖον, ὃ καὶ μάππαν καλοῦσιν, ἐξ οὗ καὶ μανδύλιον, ἔρριπτον. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. I. ὧδε τε κἀκεῖσε ὥσπερ μάπα διαγομένη τε καὶ μεταγομένη διηκονίζετο. In Turcogræciâ Cruſij invenio, μάπα. *Pila.*

MAΠΠAPIOΣ.

Μαππάριος. *Mapparius.* Qui mappam in Circo mittebat. Cedrenus. ὅπερ ὑποδεχόμενος ὁ μαππάριος τὸν ἀγῶνα παρεσκεύασεν. Corrigendæ ſunt Gloſſæ Baſilic. μαππάριος καλεῖται, μανεπάριός τις ὢν, ὁ τῇ χειρὶ δεικνύων. καὶ δὲ ἕτερος, ὅτι ἐθεώθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ὕπαλοι εὐσχεδίως πρότερον, καὶ μὴ τιὼ εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν σημαγεῖα, ἅπερ τῇ

τῇ ῥωμαϊκῇ φωνῇ μάππαν λέγεται. καὶ ταῦτα ἀναλαμβανόμενος ὁ ἅγιος τοῦτο τετελεσμένος ὡς σωτήριον, εὐθέως τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε. καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο ὁ τόπος μαππᾶδες. Peſſimè laborat hodiè hic locus quà ab interpūctis, quà à verbis. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. ἐπεὶ δ' ἐφειστήκει καιρὸς καθ' ὃν ἔδει τοὺς τὸν γυμνικὸν ἐκτελέσοντας ἀθλον, ὁ μὲν ἱππόδρομος τὸν μαππάριον εὐτόνως, τῷ μέσῳ εἰληχὼς χώραν, εἰς βραχίονας τὰς χεῖρας ἀνεκάλυψε. Gloſſæ Latinogræcæ. *Tranſenna.* ὕπαλληξ. ἀπαλλαγὴ. μαππαρίκιον σημεῖον.

ΜΑΠΠΑΣΘΑΙ.

Μαππᾶσθαι. Mappâ ſignum dare in Circo. Gloſſę Baſilic. ἐώθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ὕπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον, καὶ μὴ τὴν εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἅπερ τῇ ῥωμαϊκῇ φωνῇ μάππαν λέγεται. καὶ ταῦτα ἀναλαμβανόμενος ὁ ἅγιος τοῦτο τελεσμένος ὡς σωτήριον, εὐθέως τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο ὁ τόπος μαππᾶδες. Ita corrigendus ille locus, ut monui in μαππάριον.

ΜΑΠΠΙΟΝ.

Μαππίον. *Mappa.* Matta. Storea. Gloſſę Servij. *Matta.* μαππίον.

ΜΑΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Μαρανίσκειν. Pro, μαραίνειν. Gloſſę Græcobarbarę. μαραίνει. σήπει. φθείρει. μαρανίσκει. σαπινίσκει. χαλᾷ.

ΜΑΡΑΤΗ.

Μαράτη. Templum maius. Theodoſius Zygomalas in epiſt. ἰσμαγίδιόν ἐστιν ἱερὸν ἀγαρίνων μικρὸν, μέγα μαράτη λέγεται. Idem eſt ἰμαρέϊον, de quo ſupra.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΙΝΟΝ.

Μαργαριταρεῖνον. *Margaritatum.* Codinus De offic. aulę Conſtantinop. τὰ δὲ ὑποδήματα αὐτοῦ διβολέα, χρώματος ὀξέως, καὶ λευκᾶ, ἔχοντα ἀέτους μαργαριταρεῖνους ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν. Occurrit illic ſępiſſimè.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΟΝ.

Μαργαριτάριον. Pro μαργαρίτης. Anna Commena lib. III. ἐγκόλπιον χρυσοῦν μὴ μαργαριταρίων.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Μαργαρίτης. *Margarita.* Ita appellabantur micæ, quę à conſecratione ex ſacramento patinę ſive calici adhæſiſſent. Scilicet quia tam pretioſæ eſſent. In Liturgiâ Chryſoſtomi. μὴ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰ οὖν ἐστὶ διάκονος, εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ ὑπολειφθὲν ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ προσεχῶς καὶ εὐλαβῶς, καὶ ἀποπλύνει τὸ ἅγιον ποτήριον τρὶς, καὶ ὁρᾷ μὴ μείνῃ τὸ λεγόμενον μαργαρίτης. Germanus in Hiſt. Eccleſ. ἡ ἁγία τράπεζά ἐστιν ἀντὶ τῆς τραπέζης τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μαργαρῖται, τὰ θεῖα δόγματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ πατρὸς πρὸς τοὺς μαθητάς. Et domus quoque quędam Imperatoris ita dicta. Ioānes Scylitza in Hiſt. καὶ ἐνταῦθεν παροξύνει αὐτὸν κατὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ ἐν ἑνὶ τῶν βασιλείων οἴκων, ὃς μαργαρίτης κατονομάζεται. ἔμφρονα τοῦτον πεποίηκεν ὁ πατήρ.

ΜΑΡΓΕΛΑΗ. ΜΑΡΓΕΛΛΙΟΝ. ΜΑΡΓΕΛΛΟΓΡΑΜΜΟΝ.

Μαργέλλη. *Margella.* Corallium. Ex Gallico, *Morgelline.* Intellige autem ſpeciem anagallidis, quæ rubore co-

rallium mentitur, & κοραλλία Æginetæ dicitur. Sed Barbara Græcia à flore ad lapidem transtulit, & cõfudit propter synonymiam. Glossę Græcolatinæ. κοράλλιον. *Margella.* Errãt viri docti, qui à margaritâ nequeunt distinguere. Hinc μαργέλλιον, fimbria è margellâ, sive corallio. Codinus de Offic. τὸ παμπάεζιον αὐτοῦ κόκκινον, μὲ μαργελλίων. Occurrit apud eum pluries. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXVII. ἀλλὰ τὰ πολυτελῆ χρυσοῦφαντα ἐπιβλήματα, τὰ δημοσίως λεγόμενα μαργέλλια, γράμματα, καὶ αὐτόπανα, καὶ τὰ ἐκ κογχύλης πορφυρίζοντα ἱμάτια. Idem ad Concil. VII. Can. XVI. ἔπι τινὰ ἐπιρόχροα ἐπιβλήματα ποσοτήτων ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ἱματίων, ἤγουν μαργέλλα. Moschopulus. λῶμα, τὸ ἐπ' ἄκρᾳ τινὸς ἐκτεταμένον, καὶ οἱονεὶ ὁρίζον αὐτὸ, ὡς τὸ κοινῶς λεγόμενον μαργέλλιον. Hinc μαργελλόγραμμον. Corallio fimbriatum. Cedrenus. τότε γὰ λεγόμενον στρατήγιον ἀνακαθάρεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὰς τῶ πολιτῶν κεφαλὰς σκέπεσθαι μὴ διὰ γραμμάτων, ὡς νῦν, ἀλλὰ διὰ μαργελλογράμμων ὀθονίων ἐκ βύσσου πορφυρᾶς ἐξυφασμένων. Ita corrigo: nã hodiè editur, διὰ μεγαλογράμμων.

MARIALE.

Μαριάλε. *Mariale.* Liber continens horas B. Marię. Hermodorus Lestarchus in epistolâ ad Zygomalam. πέμπω σοι τὸ μαριάλε. τὰ δ' ἄλλα παρέξει τις τῶν ἐνετίησι φίλων διακομιδῆαι. Idem in aliâ. πέπομφά σοι τὸ μαριάλε. τὰ δ' ἄλλα ἐγὼ ἐνετίηθεν κομιδῆαι ποιήσω. Iterum. τὸ μαριάλε ὑπέσχετό μοι τις τῶ ἐνταῦθα φίλων διαχεῖν.

MARKA.

Μάρκα. Italicum, *Marca.* Territorii, *Marca d' Ancona. Marca Treuigiana.* Bessarion in epist. μακαριώτατε καὶ πάτερ ἐγὼ γράφομεν τὸν λεγάτον τῆς μάρκας ὀπῶς νὰ σᾶς βοηθήσῃ.

MARKESINH.

Μαρκεσίνη. Marchionissa. Marchionis vxor. Georgius Logotheta in Chronico. ἐρώτων δὲ ἡλέων ἠπᾶτο, ἐξ ὅτε ἡ σύμβιος αὐτῦ εἰρλώη ἐξ ἀνθρώπων ἐγήρα. μάλιστα δὲ τῆς ἐξ Ἰταλίας μαρκεσίνης.

MARKESIOS.

Μαρκέσιος. *Marchio.* Ex Italico, *Marchese.* Constantinus de Administr. Imp. καὶ μὲ τῦτο ἦλθον ἀπὸ Βεργωνίας τρεῖς μαρκέσιοι πρὸς παπίαν. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. ἀπὸ τότε μὲν τὸν μόντης Φεράντης μαρκέσιον, ἀγχιστεία καὶ ἀδελφικία κομῶντα, καὶ μέγα δυνάμενον. Occurrit apud illum pluries. Gregoras lib. I. ὁ δὲ μόντης Φεράντης μαρκέσιος μέχρι θεσσαλονίκης τὴν ἔφοδον ποιησάμενος, &c. Sed non fuit hoc olim ita magnæ dignitatis nomẽ, ut nunc est. Clarè docet idem Gregoras lib. VII. ἡ δὲ τοῦ μαρκησίου τάξις ἐν τῶν ἀξιωμάτων ἐστὶ παρὰ λατίνοις, ἀλλ' ὅπερ ἐν τοῖς στρατεύμασιν ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τῦτο παρὰ λατίνοις μαρκέσιος.

MARKIATON.

Μαρκιάτον. Alexander Trallianus lib. I. cap. X. οἷον νάρδινον μῦρον, ἢ γλυκινον, ἢ τὸ μαρκιάτον καλούμενον.

MARKON.

Μάρκον. Biton in Mechanicis. τυγχάνει δὲ καὶ πρὸς τὰς στραλίας ἱκανὸν τοῦτο μάρκον.

MARMA-

ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΣ.

Μαρμαράριος. *Marmorarius.* Corrigendæ ſunt Gloſſæ Græcolatinæ, in quibus malè editur, μαρμάριος. *Marmorarius.* Scribe, μαρμαράριος. Manifeſtum mendum eſt.

ΜΑΡΜΕΝΙΟΣ.

Μαρμένιος. Corona pretioſa. μαρμένιος. *Marmoreus.* μαρμάρινος.

ΜΑΡΟΥΛΙΟΝ.

Μαρούλιον. Vide μαιούλιον.

ΜΑΡΡΟΝ.

Μάρρον. *Marra.* Heſychius. μάρρον, ἐργαλεῖον σιδηρῶν.

ΜΑΡΣΑΠΑΣ.

Μαρσαπᾶς, ſive μαρτζαπᾶς. Italicũ. *Marzapane.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμλὼ, πλακοῶτος εἶδος. θεωρία, καὶ ἰδέα πλακοπίττας, ὁ λεγόμενος μαρσαπᾶς. Et mox iterum. τῆς πλακοπίττας, ἤγουν τ μαρτζαπᾶ.

ΜΑΡΤΖΑΔΕΣ.

Μαρτζάδες. Mercatores. E Gallico, *Marchands.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγασοπέρτας, οἱ τὰς πελῶνας μιμούντες τὰ τέλη. ὁπᾶ κάμνουσιν νῶσιν τὰς πελῶνας, ἤτοι μαρτζάδες. Iterum alibi. κατεπάνοι, ἀγαρδτάδες, ἤτοι μαρτζάδες.

ΜΑΡΤΖΙΚΑΥΛΟΣ.

Μαρτζίκαυλος. *Matriculus. Matricularius.* Suidas in Etymolog. μαρτζίκαυλος. πλωχὸς. Sed corrigendum puto. μαρτζίκλος. Gregorius Turonenſis, lib. VII. cap. XXIX. *Nonnulli etiam matriculariorũ & reliquorum pauperum procelere cõmiſſo tectũ cellulæ conantur evertere.* Occurrit quoq; apud Aïmoinum lib. IV. cap. XXXIII. Hincmarum epiſt. VII. cap. XXXV. & Iſidorum in Gloſſis.

ΜΑΡΤΖΟΒΑΡΒΟΥΛΟΝ. ΜΑΡΤΖΟΜΑΒΟΥΛΟΝ.

Μαρτζοβάρβουλον, ſive μαρτζομάβουλον. *Marteobarbulum.* Malleolus, ſive ſecuricula militaris levis, ut etiam inter miſſilia haberetur. Compoſitum ex *Marteus* & *Barbulus.* Manifeſta veſtigia ſunt. Leo in Tacticis. μαρτζομάβουλον ἐλέγετο ἡ νῦν σαλίβα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. τοξοφαρέτρους, βηρύτλους, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρισκίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοβαρβούλοις. Modeſtus de Vocab. Rei Milit. *Alacriter ſe agunt verutis, vel martiobarbulis, quas plumbatas nominant.* Godefridus Monachus in Annal. ſimpliciter *Barbolos* appellat. *Cùm barbolis & unceis ferreis impugnaverant eam diutius, ignem Græcum cum lapidibus deſuper deïcientes de turribus.*

ΜΑΡΤΗΣΙΟΙ.

Μαρτήσιοι. *Martenſes.* Milites. Martyrologium in Paſſione Acacij. ἔχει τὸν τρόπον φίρμα ἵνος πεξιαρχῶντος ἐ ἀριθμᾶ κζ' μὲν τῶ ῥωμαίων γλώτζων μαρτησίων, κζ' δὲ τῶ ἑλλήνων, ἀρείων. Et mox. φίρμος ὁ τριβῶν τ λεγομένων μαρτησίων ἀκάκιον γραπώτω ἐ νεμέρα αὖ δέσμιον παρέπεμψε. Erant in Altâ Ripâ, ſub diſpoſitione Ducis Moguntiacenſis, ut diſcimus ex Notitiâ Imp. Occident. cap. XC.

ΜΑΡΤΥΡΕΙΝ.

Μαρτυρεῖν. Martyrio afficere. Triodium. τοῦτον ὃ τὸν μέγαν (loquitur de Theodoro Tirone) ὁ δυσεβὴς βρίγας ἐπὶ μαξιμίνα ἐμαρτύρησεν αἰκιαθέντα πέρην.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μάρτυρες. In Eccleſiâ primitivâ, qui pro religione Chriſtianâ mortem oppetebant, teſtimonium Chriſto fidei ſuę perhibere dicebantur. Loca & phraſes eiuſmodi crebrę apud Auctores. Conſtantinus Them. Orient. II. ὁ ὅπι λικιννίκ μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς ἡῶν χριστιανῶν πίστεως. Achmes cap. CXVIII. μαρτυρῶν ὑπὲρ πίστεως ἀπεκεφαλίθη. Iterum cap. CCXLVII. ὑπὲρ χριστῦ μαρτυρήσι, ὃ ὀνομας ὸς ἔστιν. In Diſputat. Gregentii. πάντας ἀπεκτέιναπι, μάρτυρας αὐτὸς τὸ κυρίκ μκ ἰησῦ χριστῦ ἀπεργασάμενοι. Et cœperunt ex eo μάρτυρες appellari ſimpliciter καθ' ἐξοχὴν. Vetus inſcriptio.

FIDELIS. IN. XRO. EIVS.
MANDATA. RESERVANS. MARTYRVM. OBSEQVIIS
DEVOTA. TRANSEGI. FALSI
SECVLI. VITAM.

Chromatius Diſſertat. in Matth. cap. V. *In quâ ſignificatione martyres maximè declarantur, qui propter iuſtitiam, fidem, & nomen Chriſti, perſecutiones in ſeculo ſuſtinent.* Eunapius in Ædeſio. μάρτυρες γοῦν ἐκαλῦντο ὑπ' ἀμάθων ἄνες, ὑπ' ἀπέσβεις τῶν αἰτήσεων, &c. Irridet homo impius. Viros autem plerumque μεγαλομάρτυρας appellabant, ut fœminas καλλιμάρτυρας. De viris ecce in Conſtit. Man. Comneni. τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην θεόδωρον. Item. ὡς ὑπὸ μεγαλομάρτυρ ος γεωργίκ ἱμωμένκ. Poſteà. ὅπι τὸ μεγαλομάρτυρα σεσκέπον ἑορτάζομεν. Conſtantinus Them. Orient. X. πλατυνομένη δὲ σὺς τὴν τῶν ἀραβρακίων πόλιν, τὴν ὑπ' ἀφανεστάτκ ὑπ' μεγαλομάρτυρ ος εὐστρατίκ παλρίδα. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. V. cap. XVI. τῷ μεγαλομάρτυρι σεργίῳ χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων. De Fœminis, patet ex eâdem Conſtitut. Comneni, quam citavimus. ἀφ' τὴν καλλιμάρτυρα βαρβάραν. Et mox. ὅπι τὴν καλλιμάρτυρα εὐφημίαν πανηγυρίζομεν.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΝ.

Μαρτυρικὸν. Typicum Sabæ. εἰς τὸν σίχον δὲ περιέχομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, λέγομεν ἢ ὑπ' τὸ μαρτυρικὸν. Occurrit paſſim illic, & in cęteris Ritualibus Græcorũ. Erat autem κάθισμα. Triodium. μετὰ τὴν πρώτην σιχολογίαν λέγομεν καθίσματα μαρτυρικὰ δ' ὀκτώηχα. Et quidem erant numero quatuor. Idem alibi. εἰς τὰς αἴνας ψάλλομεν τὰ τέσσαρα μαρτυρικὰ δ' ἤχα. Et illic ſæpè obuium eſt.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ.

Μαρτύριον. *Martyrium.* Templum, ſive ſacellum, in Martyris alicuius honorem & memoriam ædificatum. VValafridus Strab. de Reb. Eccleſ. cap. VI. *Martyria vocabantur Eccleſiæ, quæ in honorem aliquorum martyrum fiebant.* Syn. Laodic. Can. IX. μὴ συγχωρεῖν εἰς τὰ κοιμητήρια, ἢ εἰς τὰ λεγόμενα μαρτύρια, πάντων τῶν αἱρετικῶν, ἀπένας τὰς τῆς ἐκκλησίας, εὐχῆς ἕνεκα. Theodorus Anagnoſta Eclog. II. ὅπι ἡγναδίκ πατριάρχκ ὠκέχθη ὑπὸ δ' σιρμίου τὸ λείψανον τ ἁγίας ἀναστασίας, ὑπ' κατετέθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς ὁμονίου ἐμβόλοις. Sozomenus lib. II. cap. XXVI. ἀμφὶ τὴν τρίτην σελακάδα τῆς κωνσταντίνκ ἡγεμονίας ἐξεργακάδα τῷ ἐν ἱεροσολύμοις νεῷ σεσωκρανίκ χῶρον, ὃ μέγα μαρτύριον σεσωγορεύε-

γερεύεται. Hieronymus in Chronico. *Euſtathius Conſtantinopolitanus presbyter agnoſcitur, cuius induſtriâ in Hieroſolymis Martyrium exſtructum eſt.* Et mox. *Conſtantinopoli Apoſtolorum martyrium dedicatur.*

ΜΑΡΩΝ.

Μάρων. Luſus genus. Balſamon ad Concil. VI. Can. LI. ἔοικε δὲ ἀπὸ τῶν τοιούτων κανόνων ὀπτάμια ὀπτανοθλῶσι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὴν κοντοπαίκτλιν σηλαδὴ, τὸν μάρωνα, τὸν ἀγχίαλλον, τλὼ ὀκτάηχον, ἢ τὰ λοιπὰ, ὡς μὴ διάχυσιν καὶ γέλωτα ἄσεμνον ἐμποιῆντα τοῖς βλέπουσιν.

ΜΑΣΑΡΙΑ.

Μασαρία. Suppellex. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΜΑΣΓΙΔΙΟΝ.

Μασγίδιον. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. εἰ μὲν ὑπάρχεις ἐγγὺς μασγιδίᾳ, λαβὼν μανδήλιον, καὶ ἄπλωσον ἔμπροσθέν σε εὐχόμενος, ἵνα μὴ μιανθῇ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὸ τοῦ χοὸς τοῦ μασγιδίᾳ. εἰ δὲ τυγχάνεις ἔξωθεν μασγιδίᾳ, καὶ οὐκ ἔχεις μανδήλιον, ἔκβαλε τὸ ἄνωθεν σε ἱμάτιον. Ibidem ſub finem. ἐστὶ δὲ τὸ μασγίδιον ἐρωμένον, ὥσπερ κλίνη, ἵνα μὴ μιάνῃ τις πειπαίξαντος τὸ ἀνθρώπε ἄνωθεν αὐτοῦ. Corrige Conſtantinum de Adminiſtr. Imp. ἕλιν καὶ δι' αἰτήσεως ἐκτίσθη τὸ τοῦ σαρακηνῶν μασγίδιον ἐν τῷ βασιλικῷ πραιτωρίῳ. In MSto. ſcribitur μαγίσδιον. Significat autem templum, quod illi *Moſquée* appellant. Apud Malaxum in Hiſt. Patriarch. ἰσμαγίδιον ſcribitur. τλὼ δὲ ἐκκλησίαν τῶν Φεάγγων τλὼ ἔκαμεν ἰσμαγίδιον. Idē eſt μετζίζιον: de quo infra ſuo loco.

ΜΑΣΤΑΓΙΝ.

Μασάγιν. Pro βασάγιν, ſive βασσάγιον: ut μέναυλον, βέναυλον. Et talia. Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin. Conſtantinop. ἔφαγε τὸ μιαρὸν πονηρὸν τὸ μασάγιν τῆς καυδήλας, καὶ ἐτζακίζω ἡ καυδήλα.

ΜΑΣΤΙΧΑΤΟΝ.

Μαστιχάτον. Alexander Trallianus lib. IX. τὸ δὲ πεπμάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κυδώνιον, ἢ αὐισάτον, ἢ λιβυστικάτον, ἢ ἀφιυθάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαστιχάτον.

ΜΑΣΤΡΑΠΑ.

Μάστραπα. Hydria. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΜΑΣΤΡΟ.

Μάστρο. Vide μαΐστωρ.

ΜΑΣΤΡΟΜΗΛΗΣ.

Μαστρομήλης. *Maſtromiles.* Magiſter militum. Conſtantinus de Adminiſtr. Imp. ἰστέον ὅτι μαστρομήλης ἑρμηνεύεται τῇ ῥωμαίων διαλέκτῳ ὁ καπετάνεος τοῦ στρατοῦ.

ΜΑΣΤΡΟΡΑΣ.

Μάστροφας. Anonymus De bello ſacro,

αὐτὸς ἦτον ὁ μάστροφας καὶ πρωτοσύμβουλός τε.

ΜΑΣΤΩΡ.

Μάστωρ. Vide μαΐστωρ.

ΜΑΤΑΙΟΤΕΚΝΟΝ.

Ματαιότεκνον. Proles ex ſcortatione aut adulterio ſuſcepta. Gloſſæ Græcobarbaræ. ματαιότεκνον, ὅτε ἐποίησεν, ἤγουν ἔπεκεν τέκνον, ἤ παιδίν, τουτέστι παιδίον ἁμαρτωλὸν καὶ ψεμαλινόν.

MATERIA.

Ματερία. *Materia.* Athenęus lib. III. δεῖ ὃ τῷ ματερίαν ἀνειμμένῳ πιεῖν. Iterum. ὁ ὃ βωλητὸν καλούμενος ἄρτος πλάτει μὲν ὡς βωλίτης, καὶ ἀλείφεται ἡ μάκτρα ἰσοπαχυνομένης μήκωνος, ἐφ' ἧς ὀπτᾶται ἡ ματερία, ἢ ἐν τῷ ζυμοῦσθαι ὑπὸ πολλῶν τῆ καρδόπῳ.

MATZIKORYΔON.

Ματζικόρυδον. *Massicorudum.* Id est, massa, cumulus, sive multitudo corrudarum. Glossæ Græcobarbaræ. ἢ κρίνον, ἤγουν ἄνθος, ματζικόρυδον, μητζικόρυδον.

MATZITZANA.

Ματζιτζάνα. Constantinus Asynkitus in Viatico. μηδὲ φαγέτω κεφάμβας, μήτε φακὰς, μήτε ματζιτζάνας, ἢ τυρὸν. Vide μαζιζάνιον.

MATZOS. MATZOYMANOS.

Ματζὸς. Macer. Gracilis. Et ματζομάνος, qui graciles habet manus. Glossę Basilicorum. ματζομάνος, ἰσχνόχειρ, μάνος δὲ ἡ χεὶρ, καὶ ματζὸν τὸ ἰσχνὸν. Corrigendus Suidas in Etymologico, vbi perperam est, ματζομὰ. ἰσχνόχερ.

MATZOYKAKH. MATZOYKH. MATZOYKION.

Ματζάκη, & ματζάκιον. Italicum. *Mazzoca.* In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ἐμπεῖσμὸν ὀπιτηδεύειν ἀπὸ πυρφόρων σαγιτῶν, καὶ δι' ὀρνέων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐγκεντρῶν ματζακίων εἰς κάσρα τὰ σκεπόμενα ἰσοδυπεήσει ὕλης. Vide Glossarium Rigaltij. Apud Niceram in Man. Comneno. lib. VII. etiam ματζακάκη legitur.

MATIN.

Μάλιν. Pro, ἰμάλιον. Glossæ Græcobarbaræ. ἰμάλιον. μάλιν. ἀπονκάμισον. ῥοῦχον.

MATAAION.

Ματλαῖον. *Matula.* Euchologium. εἰς ματλαῖα ἐλαίου δώδεκα, καὶ οἴνου ὅσα μέτρα ἱκανὰ εἰσιν, ὅπου τὰ βαρούλια μὴ ἔχει ἐλαίου. Et inter vasa ad oliuetum necessaria matula quoque recensetur apud Catonem de Re Rust. cap. x.

MATOTTINOS.

Ματυτῖνος. *Matutinus.* Vetus inscriptio.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΛΟΥΔ. ΜΑΤ.

Hoc est, λούδου ματυτίνου.

MATRIKARIOS.

Ματρικάριος. *Matricarius.* Lignarius. Cedrenus. λίβερ δὲ ὁ φλοιὸς ἐφ' οὗ γράφουσι τοῦτο καὶ ματρίκιον. καὶ ματρικαρίους τοὺς ξυλουργοὺς καλοῦσι. Sed pro matricario ponitur Novell. XIII. παρέσονται ὃ αὐτὸς αὐτὰ εἴκοσι στρατιῶται, καὶ ἀνὰ τριάκοντα ματρικάριοι. Iulianus Antecessor Constitut. XXIII. *Interesse prætores oportet, vicenos secum habere milites, & tricenos matricarios.*

MATRIKION.

Ματρίκιον. *Matricula.* Cedrenus. ματρίκιον, τὸ πλατὺ ξύλον, καὶ παχύ. Suidas solam dictionem ponit, nec explicat: quod facit non semel. Ioannes Tzetzes Chiliad. XII.

ἐν ματρικίοις ἔγραφον, ἤτοι σανίσι ξυλίναις. Nicephorus Φωκᾶς στρατηγικ. πολ. cap. V. τραπέζιτας ὀπλίτας γυναίους, καὶ ἀνδρείους

φρέας, ὃς οἱ δερμένιοι πασναρίας καλῶσι, καὶ ἐν ματρικίοις ἀποχράφας. Glossæ Basilicorum. ματρίκιον, ἡ ἀναγορὰ τῶν γραμματῶν. Corrigo, ἡ ἀναγραφή.

ΜΑΤΡΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ματρικουλάριος. *Matricularius.* Photius in Bibliotheca. ἐγραπύσατο δ' ἔτος ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς ἐπάρχοις ἄγων ἡλικίας ἔτη κά. ἔτη δὲ μ̄ δικολόγος ὢν, εἶτα καὶ ματρικουλάριος.

ΜΑΤΡΙΞ.

Μάτριξ. *Matrix.* Glossæ Basilicorum. μάτρικες, ἀπογραφαὶ καὶ ἀντιγραφαί. Synod. Carthag. Can. XXXIII. ὥστε μηδενὶ ἐπισκόπῳ ἐξεῖναι πράγματα καταγκεχειρίσθαι ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μάτρικος.

ΜΑΤΡΩΝΑ.

Ματρώνα. *Matrona.* Cedrenus. τὰς σώφρονας γυναῖκας ματρώνας ἐκάλουν. Clemens De reb. gest. S. Petri. πολλὰς τῷ μέσῳ χριστὸν ὡμολόγησε διὰ τοῦ βαπτίσματος ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας· ὡς καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν γυναικῶν τὰς ἀφανεστέρας, καὶ ἃς ὁ λόγος ματρώνας οἶδε καλεῖν. Sozomenus lib. VII. cap. XXI. βαλομένῳ τε τοῦ βαπτίσματος τὸ λείψανον λαβεῖν, μόλις φασὶν ἀντιπεῖν ματρώναν, ἡ παρθένος μὲν ἦν ἱερά. Et illic ter quater.

ΜΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Ματρωνίκιον. *Matroneum.* Cedrenus. πόσον τὸ αἰδοῖς ἐφρόντιζον, ὡς μηδὲ τὸ πολλοῖς τῶν γυναικῶν ὁμιλεῖν, ἀλλὰ τόπους τινὰς ἡσυχίας ἐν τοῖς βαλανείοις ἔξω τοῦ πλήθους ἑαυταῖς ἀφορίζειν, ὃς ἔτι καὶ νῦν ματρωνίκια καλῶσι. Anastasius in Symmacho. Et cameram fecit, & matronéum.

ΜΑΥΚΑ.

Μαύκα. Meretrix. E Flādrico, *Macke.* Nicetas in Andronico Comneno lib. II. τὴν μαύκαν μαραπικὴν, ἧς ἐνεθυσίᾳ τῷ ἔρωτι, καὶ πεσπαθῶς εἶχεν ἀνδρόνικος, ὡς ἀδὲ πάλαι τῆς λαμίας ὁ πλιορκητὴς δημήτριος.

ΜΑΥΡΙΣΚΙΟΝ.

Μαυρίσκιον. *Moresque.* Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. βηρύθαις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρισκίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοβαρβάλοις. Malè dirimitur in MSto. tu coniunge. Nam μαυρισκίοις est adjectiuum, ut loquuntur Grammatici, & ὑπηρέτης δίκλων additur τοῖς ἀκοντίοις. Veteres μαυρήσιον dixissent. Porrò μαυρίσκιον ἀκοντίον est, *Maurusia arundo* Silij.

Loricæ interdū Maurusia pendet arundo.

Horatius.

Non eget Mauri iaculis. ----

Corrigendus est per occasionem Iornandes de reb. Get. *Conuenitur itaque in campos Catalaunicos, qui & Mauriscij dicuntur.* Hodiè editur corruptè. *qui & Mauricij.*

ΜΑΥΡΟΣ.

Μαυρὸς. Niger. Corona pretiosa. μαύρο. *Nigrum.* μέλαν. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. τῆς λευκῆς θέας ἀναχωρῶν, τῷ ὑ μαυρῷ πεσπεγγίζων χρώματι, εὐπρεπείας καὶ ὅτως εἶχετο. Glossæ Græcobarbaræ. μέλαν. μαῦρον. σκοτεινὸν. Alexius Rharturus Doctr. III. ὁ ἥλιος θέλει γδύει φησὶν ὡσὰν σακὴ τρίχινο μαῦρος, καὶ ἡ σελήνη ὡσὰν αἷμα.

ΜΑΦΟΡΙΟΝ.

Μαφόριον. *Maforte.* Vestis muliebris. Achmes cap. CCLXV. ἐὰν ἴδῃ γυνὴ ὅτι μαφόριον αὐτῆς ἦρθη ἀπ' αὐτῆς βίᾳ φοβεῖται, ἢ ὅτι κατέκοπη ὅλον, ἀποθανεῖται ὁ ἀνὴρ

ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ χωρίζεται, ἀπ' αὐτῆς τέλεον. Et passim toto illo capite. Suidas. κρήδεμον, κεφαλόδεσμιον, ἢ μαφόριον. Occurrit quoque apud Palladiũ Hist. Laus. in vitâ Ammę Taor. Neque mulierum tantùm fuit, sed & monachorum. Glossæ Arabicolatinæ. *Maforium, fascialis*, (lego, *facialis*. i. e, φακιόλιον,) *id est angustum pallium, quo vtuntur monachi, collum pariter atq; humeros tegens.* Apud Cantacuzenum quoque lib. I. cap. XLI. vbi Patriarchę habitum describit, invenies, τὸ λεγόμενον μαφόριον. Nec caussa erat cur ὠμοφόριον restituere vellent viri docti. Ad confirmationem addam locum è Synodo adversus Chrysostomum. συγκροτήσας σωέδριον παντὸς τοῦ κλήρου ἔχησε τρεῖς διακόνους, ἀκάκιον, ἐδάφιον, ἰωάννην, κατηγορήσας ὡς τὸ μαφόριον αὐτοῦ κλέψαντας.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Μαχαιρόπουλλον. Gladius. Græcobarbaræ. ξιφίδιον μικρὸν. ἢ ξυραφόπουλλον. ἢ μαχαιρόπουλλον.

ΜΑΧΑΙΡΟΦΟΡΟΙ.

Μαχαιροφόροι. Milites stationarij, qui gladios gestabant, cùm alii vel hastas, vel claves, vel secures. Menander in Eclog. de Legat. πρὸς τοῖς καὶ πρεσβευόμενον Βαλεντῖνον (εἷς δέ ἐστι τῶν βασιλικῶν μαχαιροφόρων) προυτρέπετο τὸ φῦλον, &c. Iterum alio loco. σὺν τῷ καὶ θεοδώρου ἕνα, ἕνα τῶν βασιλείων μαχαιροφόρων, ἀξίωμα ἐκ αὐτοῦ στρατηγοῦ πειθεῖς. Alibi ξιφηφόρους appellat, ut & Nicetas, qui etiam alibi δορυφόρους. Erant autem gladij hi ex vnâ duntaxat parte acuti. Apparet ex Niceta in Alexio Man. F. οἱ μὲν δορυφόροι τὰ ἀπὸ τῶν ὤμων ἐπρότηκτα ξίφη ὡς καθιζόμενοι κατέλυσαν. Arriano dicuntur, οἱ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, Dissert. lib. I. cap. XXX.

ΜΑΧΕΡΗ.

Μαχέρη. Corona pretiosa. μαχέρη. *Gladius.* μάχαιρα.

ΜΕΓΑΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Μεγαδομέστικος. *Magnus domesticus.* Anonymus De bello sacro.

πρὸ τοῦ τὸν πέντε ἔρχον ὁ ὡς ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τοῦ μεγαδομέστικου.

VVilhelmus Tyrius De bello sacro, lib. II. cap. V. *Plurimum honoratus, & Megadomestici dignitate (quem nos maiorem Seneschallum nominare cõsuevimus) fungeretur officio.* Perperam *Miga Demastocos* scribitur in Itinerario Beniamini. Corrige, *Megadomesticos.*

ΜΕΓΑΔΟΥΚΟΣ.

Μεγαδοῦκος. Magnus Dux. Vt μεγαδομέστικος. Magnus domesticus. Perperam est, quod *Makdocos* legitur in Itinerario Beniamini.

ΜΕΓΑΘΥΜΟΙ.

Μεγάθυμοι. Cohortis nomen. Cedrenus. ἐξέρχον ὁ κατὰ τὸ βυλγάρων, συνέλαβε δὲ τοῖς θεσσαλονικεῦσι τὸ τάγμα τῶν μεγαθύμων.

ΜΕΓΑΛΛΙΤΤΕΡΟΝ.

Μεγαλλίττερον. Maius. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδρόπρον. μεῖζον. μεγαλλίττερον.

ΜΕΓΑΛΟΛΟΓΙΤΑΙ.

Μεγαλολογῖται. Vide τελικάβαλλοι.

ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΟΣ.

Μεγαλόσχημος. Monachus. Vide infra, μοναχὸς.

ΜΕΓΑΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Μεγαλωϊσκειν. Augeri. Crescere. Glossę Græcobarbaræ. ἀδρεῖν. αὔξεσθαι φυτὸν. νὰ ἀναγιόννεται φυτὸν. ἢ νὰ μεγαλωϊσκει. Iterum alibi. αὐξαίν. ἢ ἀναγιόννει. ἢ μεγαλυνίσκει.

ΜΕΓΑΡΑΔΙΟΝ.

Μεγαρέδιον. Vide καυικὸν.

ΜΕΔΟΣ.

Μέδος. *Medo*. Hydromeli. Nos **Mede** appellamus. Priscus in Eclog. de Legat. ἐχορήγουν ἢ ἡμῖν καὶ κώμους τροφαὶ αὐτὴ μὲν σίτου κέγχρου, αὐτὴ δὲ οἶνος ὁ μέδου ἐπιχωρίως καλούμενου. Tageno de Expedit. Frederici I. in Turcas. *Similiter omnes principes à prædicto Comite vino, medone, & animalibus multum honorati fuerunt*. Andreas Presbyter in Chronico Bavariæ. *Commendansq; donum suam Apostolorum principi, reliquit in eâ imaginem, & ipse abijt ad bibendum medonem*. De hoc ipso intelligendus Andreas Abbas de Vita Othonis Episcopi Babeberg. lib. II. cap. I. *Vinum nec habent, nec quærunt, sed melleis poculis ex cereuisia accuratissimè confectâ vina superant Falernica*.

ΜΕΘΥΣΤΑΔΕΣ.

Μεθυστάδες. Ebrij. Temulenti. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροθώρακες. μέθυσοι. μεθυστάδες.

ΜΕΙΡΑΧΙΑ.

Μειραχία. Distributio. Glossæ Græcobarbaræ. διανομὴ. διόμοιρα. διομερισμὸς. μειραχία.

ΜΕΛΑ.

Μέλα. Podagra. Glossæ Græcobarbaræ. τῆς ποδάγρας, ἢ ποδαλγίας, ἢ μέλας. Iterum alibi. ἀσεμφῆ ποδάγραν. τὴν ἀμεταχίνητον ποδάγραν. τὴν μέλαν ὁπὸ δὲν μεταχινεῖ).

ΜΕΛΑΨΟΝ.

Μέλαψον. Demetrius Cōstantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XIII. σινοπίδιν ὀλίγον, τουτέστι μέλαψον, καὶ ἀπ' αὐτὸ ὀφὰς τρεῖς εἰς ἡμέραν, καὶ εἰς τὸ σινοπίδιν βάλλων, αὖπω σώσεις.

ΜΕΛΙΓΓΟΣ.

Μέλιγγος. Nicetas de reb. gestis post. Excid. Vrbis. μήπι ἀσραγάλες ὅπι τὲς μελίγγες ἡμῶν ἦντες.

ΜΕΛΙΣΟΧΟΡΤΟΝ.

Μελισόχορτον. Herbę genus, quę alias μελισόφυλλον. Occurrit apud Myrepsum de Antid. cap. LXXIV. Etiam μελισοβόταvον dicebatur.

ΜΕΛΙΣΣΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Μελισοβότανον. Idem quod μελισόφυλλον. Scholiastes Theocriti Idyll. IV. μελίσσα, εἶδος καὶ αὐτὴ βοτάνης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισοβότανον.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΙΟΝ.

Μελιτζάνιον. Italicum *Melensane*. Malum insanum. Galli dicunt, *Pomme d'amour*. Occurrit apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. LXXXIX. Fuchsius non explicat. Hinc compositum, ἀγριομελιντζαία; de quo suprà suo loco.

ΜΕΛΙΧΙΑΙ.

Μελιχίαι. Apes. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. τὰ κηρία τῶν μελιχίων.

ΜΕΛΚΗ.

Μέλκη. Lac. Teutonicum nostrum,

Melcke. Paxamus Geoponic. lib. XVIII. ἡ καλουμένη μέλκη αὐτοχέδιος καὶ καλλίων ἔσται, ἐὰν κεραμείοις ἀγγείοις καινοῖς ὄζῳ ἐμβάλλεις θριμύ. Est itaque illud lac, quod ὀξύγαλα veteres appellabant. Posteà ibidem. ἐν τῇ ὑστεραίᾳ ἔξεις πολλῷ καλλίους μέλκας τῇ πολλῇ τέχνῃ καταςκευαζομένων. Exstat quoq; apud Galenum, & Paulum Æginetam.

ΜΕΛΛΑΚΙΟΝ. ΜΕΛΛΑΞ.

Μελλάκιον. Puer. μελλόπαις. Palladius Hist. Laus. in Nathanaële ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν τῷ μοναχῷ τὸ μελλάκιον, καὶ ἄρτους ἀποφέρω. Apud Theodorum Studitam in Testamento scribitur μιλλάκιον. Facilis est restitutio in μελλάκιον. Valdè illic se torquet eruditissimus Levineius. Diminutum est à μέλλαξ. Glossæ Græcolatinæ. μέλλαξ. *Adultus. Adulescens.*

ΜΕΛΛΟΠΡΟΞΙΜΟΣ.

Μελλοπρόξιμος. Vide προξιμος.

ΜΕΛΟΥΡΙΑ.

Μελουρία. Viscum. Exstat in Turcograciâ Crusij.

ΜΕΜΒΡΑΝΗ.

Μεμβράνη. *Membrana.* Suidas. περγαμηναὶ, αἱ μεμβράναι, αἱ δέρρεις. Gelasius in Syn. Nic. εὑρηκὼς αὐτὰ ἐν βίβλῳ ἀρχαιοτάτῃ ἐγλεχαμμένα ἐν μεμβράναις ἅπαντα ἀπαραλείπτως ἐχούσης. D. Paulus ad Timoth. epist. II. cap. v. ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Balsamon de Chartoph. & Protecd. ἵνες παρωνυμίζουσι τὸν χαρτοφύλακα βέλουσιν εἰπεῖν τοῦ φυλάττειν μεμβράνας, ἤτοι κωδίκια.

ΜΕΝΑΥΛΟΝ.

Μέναυλον. Pro, βέναυλον. *Venabulum.* Leo in Tacticis. μέναυλον, εἶδός ἐστιν ἀκοντίου. Iulius Aphricanus De Appar. Bell. καὶ τὰ πρὸς καταςκευὴν δρεμάτων, οἷον σκηταρείων, μεναυλίων, &c. Constantinus in Tacticis. ὅτω δὲ πάντες οἱ καβαλλάριοι οἱ καθάφρακτοι καὶ οἱ μὴ καθάφρακτοι οἱ μὲν εἶχον σκηταρία, οἱ δὲ μέναυλα. Scholiastes Nicandri Theriacis. αἰγανέη, τὸ ἀκόντιον, ἀπὸ μέρους τοῦ αἰγείου ἱμάντος, ὃν ἐξαγκυλόμενοι βάλλουσι. λέγουσι δὲ τὸ μέναυλον τὸ ἀναιρεῖν τὰς θήρας.

ΜΕΝΕΓΕΤΑ.

Μενεγέτα. Hispanicum *Melligreta.* Cardamomi genus, quod *Granum paradisi* vocatur officinis. Occurrit apud Myrepsum de Antidotis, cap. XXII.

ΜΕΝΙΣΚΕΙΝ.

Μενίσκειν. Pro μένειν. Manere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγελαίας. ἀγραύλας. ἐκείνας ὅπου μενίσκουν εἰς τὰς κάμπους.

ΜΕΝΣΑΛΙΟΝ.

Μενσάλιον. *Mensale.* Glossę Basilicorum. μενσάλιον. κάλυμμα τραπέζης. Idem est μινσάλιον. Hodiè μεσάλη dicunt. Vide infra.

ΜΕΝΣΟΥΡΑ.

Μενσοῦρα. *Mensura.* Glossæ Basilicorum. μενσοῦρα. μέτρον.

ΜΕΝΣΩΡΕΣ.

Μένσωρες. *Mensores.* Glossæ Basilicorum. μένσωρες, οἱ τὰ φουσάτα μετρῶντες, οἱ νῦν μενσουράτορες.

ΜΕΝΤΖΟΛΟΥΝΕΤΟΝ.

Μεντζολουνέτον, Italicum, *Meza lunetta.* Semilunula. Phortius περὶ ἐρωτ. πραγμ. lib. I.

πρωμαχόντας καβαλλέτα
πάσῃ καὶ μεντζολουνέτᾳ.

ΜΕΡΑ.

ΜΕΡΑ.

Μέρα. Pro, ἡμέρα. Dies. Corona pretiosa. καλὴ μέρα. *Bonus dies.* καλὴ ἡμέρα. Anonymus de Vulpe & Lupo.

τὼ μίαν μερὴν ἔ λιβαδιὰ ἤτοναι ἄπας μέρα.

ΜΕΡΓΙΑ.

Μεργία. Pars. Glossæ Græcobarbaræ. ἐπορεύθη εἰς τὰ ἄλλα μέρη. ἔπιγεν εἰς τὴς ἄλλαις μεργιαῖς.

ΜΕΡΕΑ.

Μερέα. Pro, μέρος. Pars. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβελκλον. λύσκωφον. ὅπα ἀγελακὰ ἀπὸ τὼ μίαν μερέαν. ὅπερ ἀκάει ἀπὸ ἑνὸς μέρας.

ΜΕΚΡΕΔΙΝΟΣ.

Μερκεδῖν. Glossæ Basilicorum. μερκεδῖν, ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα. Sed non est; nam mensis erat XXII. dierum, non dies vnus. Plutarchus in Numâ. ἐπήγαγε παρ' ἐνιαυτὸν ὅλῃ τῷ Φεβρουαρίῳ μῆνι τὸν ἐμβόλιμον, ὑπὸ ῥωμαίων μερκεδῖνον καλούμενον, ἔκθοσι ἢ ὀγδοῖν ἡμερῶν οὖσα. In Iulio Cæsare appellat μερκεδόνιον. Suidas loci nomen facit. μερκηδῖνον. τόπος τις.

ΜΕΡΚΙΟΝ.

Μερκίον. Gallicum, *Merché*. Forum. In Diplomate Andronici Iunioris, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. ἰσάζοντας μὲν οἱ ἁλιωθέντες μονεμβασιῶται ἐν τῷ μερκίῳ τῆς θεοφυλάκτου κωνσταντινουπόλεως, ἕ ἵνα δίδωσιν ὅσον αὐωτέρω διορίζεται ἡ βασιλέια μου. Latini *Mercatum* dicunt. Apud Agobardum De Insolent. Iud. *Mercatura dicitur, maximè cùm & supra dicti missi, ne sabbatismus eorum impediretur, mercata, quæ in sabbatis solebant fieri, transmutari præceperint.* Gulielmus Episcopus Parisiensis in Addit. *Prohibetur Sacerdotibus ne mercata frequẽtent.* Apud Anonymum De Form. cap. XLV. scribitur, *Mercada.*

ΜΕΡΜΙΓΚΑΣ.

Μέρμιγκας. Pro μύρμηξ. Formica. Corona pretiosa. μέρμιγκας. *Formica.* μύρμηξ.

ΜΕΡΟΔΙΕΣ.

Μερόδιες. Boni odores. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΕΡΟΜΑΝ.

Μέρομαν. Mansuetudo. Glossæ Græcobarbarę. ἀπίθασον. αὐήμερον. ἄχριον. ὅπ ὃν ἔχει ἡμερότητα, ἢ μέρομαν.

ΜΕΡΟΣΤΡΑΤΟΝ.

Μεροστράτον. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἀκούᾳ βλέπῃ ἕ μακρὰ σταυὼτα μεροστράτα.

ΜΕΡΣΙΝΙΟΝ.

Μερσίνιον, sive μερσίνιν. Funis. Glossæ Græcobarbarę. αὕτη μὲν ἡ μήλινθος ὀδὲν ἔσασε. ἦλθεν, ἕτον τὸ μερσίνιν ὃν ἐσβίλαβεν.

ΜΕΡΤΙΑ.

Μερτία. *Myrtus.* Corona pretiosa. μερτία. *Myrtus.* μυρσίνη.

ΜΕΡΤΙΚΟΝ.

Μερλικὸν. Pars. Partim. Glossę Græcobarbaræ. τὼ γλῶ ὁπ ὃ μὲν ἕνι ἴση, παρὃ μερλικὸν ψηλὴ, ἢ μερτικὸν χαμηλὴ. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ μερλικὸ φοβᾶσθαι, κεῖχε ζηλία μεγάλη.

ΜΕΣΑ.

Μέσα. Intus. Corona pretiosa. μέσα. *Intus.* ἔσω. Ioānes Glycas de Van. Vitę. σὺν λέγεσιν τὸ ᾠόδη μας εἶναι εἰς τὸν τάφον μέσα.

ΜΕΣΑΓΚΟΝΟΝ.

Μεσάγκωνον. In Lexico Stephani. αὐτίον, τὸ καινόμον τὸ μέσον ἢ ἰσᾶ βαλλόμενον, ὅπερ καὶ μεσάγκωνον λέγεται.

ΜΕΣΑΖΩΝ.

Μεσάζων. Dignitatis nomen. Ad eum deferebant lites suas componendas, qui jure agere inter se nollent. Chronicon Constantinop. καταλαβόντες τὸν μέγαν δοῦκαν, τὸν μέγαν δομέστικον, τὸ πρωτοσπάθαρα ὃν καὶ καυκυζωᾶ ἢ μεσάζοντα. Apomasar in Mysterijs. τῶν πικυλίκων, καὶ γελοιαστῶν, ἐ μεσαζόντων, ἐ οἰνοπωλῶν ζημίαν. At miror certè cur cum talibus componat. Ecce in Chronico vides patrem Protostratoris. Et ὁ μέγας quoque dicebatur. Alibi in eodem Chronico. τὸν καβασίτλιν, καὶ πᾶσαν τὴν γλεαὶ αὐτᾶ, τὸν μέγαν μεσάζοντα, τὸν πρωτοβεστιάριον.

ΜΕΣΑΛΗ.

Μεσάλη. *Mensale.* Mappa. Corona pretiosa. μεσάλη. *Mappa.* τραπεζομανδηλον. Occurrit quoque in Turcogræciâ Crusij. μεσάλι. *Mantile.*

ΜΕΣΑΡΝΟΝ.

Μέσαρνον. Dimidium agni. Tributi genus. In Novellâ Isaacij Comneni. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχοντος εἴκοσι καπνὰς, τὸ δίμοιρον ἢ νομίσματος, ἐ αὐτὶ τῶν δύο ἀργυρῶν ἀργυρᾶν, μέσαρνον ἓν, κριθῆς μόδια τέσσαρα.

ΜΕΣΕΝΑ.

Μεσένα. Tecum. Ioannes Glycas de Van. Vitæ.

ἡμεῖς νὰ πολεμίζωμεν μεσένα δὲν τορρᾶμεν.

ΜΕΣΗ.

Μέση. Forum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγορὰ, ἡ μέση. Quia nimirum plerumque in medio vrbium. Occurrit mox iterum. εἰς τὴν μέσην, ἢ ἀγορὰν, ἢ φόρον.

ΜΕΣΙΚΑΛΗ.

Μεσικάλη. Herbę genus. Demetrius Constantinop. in Hieracosophio. σκελίδας τρεῖς σκορόδα ἕψησον μὴ σπέρμα βοζάνης τῆς λεγομένης μεσικάλης.

ΜΕΣΙΜΕΡΙ.

Μεσιμέρι. Meridies. Cyrillus in Lexico. μεσημβρία. μεσιμέρι.

ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ.

Μεσιτικὸν. Aes quod pro loco in foro mercibus vendendis soluebatur: nam μέση forum dicitur, ut ostēdimus. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανισικᾶ, μεσιλικᾶ, ζυγαστικᾶ, μετρειλικᾶ.

ΜΕΣΟΓΙΑΛΟΣ.

Μεσόγιαλος. Vide γιάλος.

ΜΕΣΟΚΑΙΡΙΤΗΣ.

Μεσοκαιρίτης, sive μεσοκερίτης. Homo mediæ ętatis. Occurrit apud Myrepsum lib. De Decoctis. cap. III. Anonymus de nuptijs Thesei.

μεσοκερίτης ἄνθρωπος, βεῖχαρ ἓν δόμα.

ΜΕΣΟΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Μεσοκάτεργον. Vide κάτεργον.

Μεσομερίζει. Meridiatur. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμολγάζει. μεσημβρίζει. μεσημερίζει.

ΜΕΣΟΜΗΝΙΟΝ.

Μεσομηνιόν. Gloſſæ Latinogræcæ. Idus. μεσομηνιόν.

ΜΕΣΟΝΗΣΤΙΜΟΣ.

Μεσονήσιμος. Quarta ſeptimana quadrageſimæ, cuius dominica vulgo, Lætare. In Liturgiâ Præſanctificatorũ. τοῦτο μόνα λέγοντες καὶ μέχρι καὶ τῆς τρίτης καὶ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. ἀπὸ δὲ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμου, μέχρι τοῦ εἰπεῖν τὸ, ἵνα καὶ αὐτοὶ. λέγουσι καὶ τοῦτο τὸ Δοξολογικά. Et poſteà. ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμου. In Conſtitutione quadam Manuelis Comneni vocatur, ἡ μεσότης τῆς νηστείας.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μεσονυκτικὸν. Hymnus, quem mediâ nocte canebant. Anthos. τὸ μεσονυκτικὸν (ψάλλε) μετὰ εἰπεῖν ὁ χριστὸς, γενόμενος καὶ προσεύχεσθε, ὅτι δεν ἠξεύρετε ποία ὥρα ἔρχεται ὁ κύριος. καὶ πάλιν. ὅτι ἰδοὺ τὸ μεσονύκτιον κραυγὴ γέγονεν. ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται. Occurrit quoque apud Philotheum in Diaconico.

ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Μεσοπεντηκοστὴ. Septimana quarta poſt Paſcha. cuius dominica vulgo, Cantate. Apud Ioannem Curopalatem in Michaële Paphlagone. ἡμέραν ἢ τετάρτην, καθ' ἣν ἐώθαμεν ἐκτελεῖν τὴν μεσοπεντηκοστὴν, καταγνόντες ὁ κεκαυμένος τὴν ἀμέλειαν, &c. Typicum Sabæ, cap. XLIX. τῇ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος τῆς μεσοπεντηκοστῆς, ἐπ' ἐρας, εἰς τὸ, κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχηρὰ ἓξ, καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

ΜΕΣΦΙΛΟΝ.

Μέσφιλον. Pro, μέσπιλον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἢ μήλου. ἢ μεσπίλου. ἢ μεσφίλου.

ΜΕΣΩΡΙΑ.

Μεσώρια. Intervalla, ac veluti pauſæ horarum canonicarum. Menologium. καταλιμπάνομεν καὶ τὰς ὠδὰς, καὶ τὰ μεσώρια, καὶ τὴν στιχολογίαν τῶν ὡρῶν, καὶ τὰς μετανοίας. Vide Horologium.

ΜΕΤΑΒΑΛΜΑΝ.

Μετάβαλμαν. Pro, μεταβολὴ. Gloſſæ Græcobarbaræ. μεταβολὼ. ἢ μετάθεσιν. ἢ μετάβαλμαν.

ΜΕΤΑΒΑΛΤΟΣ.

Μετάβαλτος. Pro, μεταβλητός. Inde compoſitum, κακομετάβαλτον. De quo vide ſupra.

ΜΕΤΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Μεταλλίζειν. In metallum damnare. Gloſſæ Baſilic. corrigendæ ſunt. ὃς καὶ μεταλλίζεται, ἢ ἐξορίζεται, ἀπὸ τὴν ποιότητα δ' ἀποσώπα. Hodie editur, ματαλλίζεται.

ΜΕΤΑΜΕΝΑ. ΜΕΤΑΣΕΝΑ.

Μεταμένα. Mecum. Corona pretioſa. ἔλα μεταμένα. *Veni mecum.* Sic μεταστένα, ſive μεταστέναν. Tecum. Anonymus de Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

λέγε, φασόλον ἀπιοσὸν ἀ θέλω νὰ τὸ σύρνης.

ἄνθρωπος μόνος ἐκαβὸν ἔπαρε μεταστέναν.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΝΕΙΝ.

Μεταμορφώννειν, Vide, μορφώννειν.

ΜΕΤΑΝΟΙΑΙ.

Μετανοίαι. Inclinationes. Reverentiæ, ut vulgò loquuntur. Philotheus in Diaconico. ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς σὺν τῷ διακόνῳ, καὶ ποιῶσι μετανοίας τρεῖς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου χριστοῦ. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. IV. εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης νηστείας ἔτι μετανοίας ποιοῦμεν. Sophronius in vita Mariæ Ægyptiæ. βαλόντα τὴν μοναχοῖς συνήθη μετάνοιαν, καὶ λαβόντα εὐχὴν, ἠρώτησε ταῦτα. Harum autem aliæ μεγάλαι dicebantur, aliæ μικραί. Horologium. λέγει δὲ πρῶτον ἐκ τέλους, ποιῶν μετανοίας μεγάλας μὲν τρεῖς, μικρὰς δὲ δώδεκα. Ibidem. καὶ ἐὰν ἐστὶ παταραγκτὴ, ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες τὴν προγεγραμμένην εὐχὴν, ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ. ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ἑνδεκα, εἶτα καὶ τὴν πλησίαν. Magnæ erant cum quis toto corpore, sine genuum tamen inflexione, ad terram ferè vsque se inclinaret: μικραί, cum tantùm cervicem, & caput, aliquo vsque. Videnda Turcogræcia Crusij. pag. 205. In festo autem, quod troparium habebat, non fiebant hujusmodi μετανοίαι in ecclesiâ, sed in cellis suis quisq; eas faciebat. Menologium. ἐὰν δὲ τύχῃ ἑορτὴ ἔχουσα τροπάριον, εἰς τὸ ὄρθρον ψάλλομεν ΑΛΗΘΩΤΙΑ, καὶ τὸ ἦχον τροπαρίου τοῦ ἁγίου. Ϛ αὐτὶ τοῦ τελαδικῶν ψάλλομεν τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου, ὁ ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ὁ ψάλλεται, ἐνδε μετάνοια ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνου, ἀλλὰ ἐν ταῖς κέλλαις ἡμῶν ἕκας Ϛ αὐτὰς ποιεῖ.

ΜΕΤΑΞΑ.

Μέταξα. *Metaxa.* Suidas. σημαίνει ἡ μετάξα ἐσθῆτα, ἐξ ἧς ἐκώθωνον τὸν ἐσθῆτα ἐρράζεσθαι, ἀντὶ πάλαι μὲν ἔλεγον μηδικὸν σκάλαν, τὸ δὲ νῦν σηρικὸν ὀνομάζουσιν. Hesychius. σῆρες, ζῶα νήθοντα τὴν μετάξαν. Menander in Eclog. de Legat. ὡς αὐτοῦ ἐκεῖσε ἀπιόντος οἱ συγκαίται ὤνιον ἐφάρχοντο τὴν μετάξαν τῶν μήδων. Occurrit illic pluries. Auctor innominatus apud Suidam. ὅτι δὲ ἰσχνιανοῦ πρὸς αἰθίοπας πρεσβεύοντα ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μετάξαν ἐξ ἰνδῶν, &c.

ΜΕΤΑΞΑΡΙΟΣ.

Μεταξάριος. *Metaxarius.* Basilic. Eclog. XXV. ἐὰν ἐργυροπράτης, ἢ μεταξάριος, ἢ ἄλλος οἷος δήποτε ἔμπορος πραγματεύσηται ἴδιον ἢ ὄν, ἢ συγγενῆ, &c. Reperitur quoque lib. VIII. Cod. de Pign. & Hypoth.

ΜΕΤΑΞΙΑΤΙΚΟΝ.

Μεταξιατικὸν. Tributum, quod metaxarij solvebant. Occurrit in Diplomate Andronici junioris apud Phrantzen lib. III. cap. XXIV. ἐξοπρασίαι, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, μιλιαλικοῦ, ἐργαστηριακοῦ, μεταξιατικοῦ.

ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ.

Μεταξωτὸς. *Metaxatus.* Sericus. Balsamon ad Concil. VII. Can. XVI. ἀλλ' ἐσθῆτα σηρικὴν, ἤγουν μεταξωτήν. Anonymus de nuptijs Thesei.

μεταξωτὰ πολύπλοκα γλαυκάσαιον τὴν βάνναν,
ὡς ἔπεσε τὸ καθ' ἑνὸς, ----

ΜΕΤΑΣΕΝΑ.

Μεταξένα. Tecum. Vide supra, μεταμένα.

METATA.

Μετάτα. *Metata.* Vide μιτάτα.

METATΩPION.

Μετατώριον, ſive μιταλώριον. *Metatorium.* Euchologium. μὴ τὸ ψάλλειν τὼ τριθέκτω κατέρχεσθαι ὁ ἀρχιώτατος πατριάρχης ἐν τῷ μεταλωρίῳ, ἤγουν τῷ Δεκανικῷ, ἐξέρχεται εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον. Vide μιταλώριον.

METAΦERMAN.

Μεταφέρμαν. Tranſlatio. Gloſſæ Græcobarbaræ. κατὰ μεταφορὰν, ἢ μεταφέρμαν.

METENE.

Μετενὲ. Veſtis breuior. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

METZITION.

Μετζίτιον. Templum minus. Theodoſius Zygomala in epiſt. ἱμαρέτιον, καὶ μετζίτιον ναοὶ ἀγαρλιῶν εἰσὶν ὧν ἐκεῖνο μὲν μέγα. τοῦτό δὲ μικρὸν. Idem eſt quod μασγίδιον, de quo ſupra.

METOXION.

Μετόχιον. Germanus in Sancito. κἂν δὲ θεμελαύρια τυχὸν τυγχάνωσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια. Iterum. ἔτι θεμὲ τῆς πατριαρχικῆς ἐσίας ὅλων μετοκίων. Poſteà. θεὸς δὲ ἔστ κτητείων, μετοχίων τε, καὶ παλαιείων. Manuel Patriarcha in Solutionibus. ἐκατοῦηναι εἰς μετόχιον τῆ ἐν τῷ θέματι τῶν σερβίων πατριαρχικῆ μονῆ. Iterum. ὁ δὲ ἐκδεδωκὼς τοῦτο τοῖς μοναχοῖς εἰς μετόχιον, τὼ χρηματικὼ μόνω θεωτοτέαν ἐκδοσιν ἐδώσατο.

METPHTIKION. METPIATIKON.

Μετρητίκιον. Aes menſuraticum, quod pro mẽſurâ ſolvebatur. In Conſtitut. quâdam Man. Comneni. ἀλλ' ἐδὲ δικαιώματα ἐπὶ τούτοις ἐπιζητεῖν, ἢ καπνικὸν ἀναλαμβάνειν, ἢ μετρητίκιον, ἢ ἕτερόν τι οἱονδήποτε Φορολόγημα, εἰς κέρδος τοῖς ἀποχραφεῦσιν ἐπινοούμενον. Et poſteà. πλὴν ἡ τριαύτη θεοφάσις οὐκ ἐξέστω τοῖς δηλωθεῖσιν ἀποχραφεῦσιν ἢ καπνικὸν ἀπαιτῆσαι, ἢ μετρητίκιον, ἢ χρέων ὅλοσιν, ἢ ἑτέραν ὁποιανδήποτε ἔσπραξιν. Vocabant etiam μετριατικὸν. occurritque in Diplomate Andronici, quod exſtat apud Phranzen, lib. III. cap. XXIV. Verba produximus in βίγλα: illic vide.

METPIOTHΣ.

Μετριότης. Hâc voce vtebantur patriarchæ & epiſcopi de ſe loquentes, aut ſcribentes. Siſinnius in Sancitis. Διὰ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς ἀθεμίτοις θεαλογοῦσι σιωοικεσίοις, &c. Lucas Patriarcha. ἡ τίνων μετριότης ἡμῶν, τοῦτο μὲν, τοῦ θείου νόμου ὑπερμαχοῦσα, τοῦτο δὲ, καὶ τῶν ὕστερον καθαιρεθέντων πατρικῶς κηδομένη. Theodoſius Patriarcha. ἠξίωσε τὼ ἡμῶν μετριότητα καὶ ἱερὰν ἀδελφότητα μαθεῖν. Neque elatius quoque antiqui Galliarum reges. Ludouicus Pius apud Anſegiſum lib. II. cap. II. *Quoniam complacuit diuinæ prouidentiæ noſtram mediocritatem conſtituere.*

METΩΠION.

Μετώπιον. Frontale. Armatura frontis equi. Conſtantinus in Tacticis. σελινάδια σιδηρᾶ μὴ καρφίων αὐτῶν, σκέλια, ῥινία, μετώπια ἱππαρίων, ἡνιάρια ἱππαρείων, ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κεντάκλων. Poſteà θεομετώπιον appellat. τὰ δὲ ἱππάρια ἐξαιρέτως τῶν ἐρχόντων, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπι-

ἀπιλέκλων, ἐχέτωσαν τετραετώπια, καὶ σηθάρια, ἢ σιθῆρᾶ, ἢ ἀπὸ κενδέκλων, ἢ νόμισκα.

ΜΗΔΕΝΑΣ.

Μηδένας. pro μηδεὶς. Glossę Græcobarbaræ. ἀπὸ τ ὁποίας ὕλης, ἢ ἀπὸ τ ὁποίας δάσους, ἢ τ̃ πτ σωδένδρ, μηδένας πτὲ ἔκοψεν ξύλα.

ΜΕΧΙΑΚΟΣ.

Μεχιακὸς. Medius. Glossę Græcobarbaræ. μέσ ☉. ἢ μεχιακὸς.

ΜΗΖΗΘΡΑ.

Μηζήθρα. Caseus Laconicus. Demetrius Zenus Batrachom.

ἀλλὲ νεόπηκτον τυρὴ, πτκάμνεν μὲ τ̃ γάλα,
ἀλλὲ μηζήθραις ἀπαλαῖς, ☪ τὰ τυρία τ̃ ἄλλα.

Hodiè enim Lacedæmon *Misistra* dicitur.

ΜΗΛΙΑΡΙΟΝ.

Μηλιάριον. *Miliarium*, Glossę Basilicorum. μηλιάριον, θερμηρὸν ἀγγεῖον.

ΜΗΛΟΝ.

Μῆλον. Nummi genus ove signati. Iustinianus Novell. CV. τ̃τον ἐφίεμεν αὐτὸς ῥίπτειν ἔν τε τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, ☪ μήλοις, καὶ καυκίοις. Et mox iterum. τὸ μὴ συγχωρεῖν ἡμᾶς τοῖς ἐνδοξοτάτοις ὑπάτοις χρυσίον ῥίπτειν, ἢ ☪ μεῖζον, ἀλλ' ἐν μιλιαρησίοις τε, καὶ μήλοις, ☪ καυκίοις.

ΜΗΝΑΣ.

Μῆνας. Pro μὴν. Mensis. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ γυναῖκα ὀπ̃ θεωρεῖ καθημερινὸν, ἤγουν κατὰ μῆνα τὰ σωνήθειά της. Iterum alibi. μὴν. ὁ μῆνας. Achmes cap. CCLI. ἐὰν δὲ ἔφαγεν ἕνα, εὑρήσει ἡμέραν μίαν, ἢ μῆνα, ἢ ἐνιαυτὸν ἀγαθὸν. Anthos. εἰς τὰς χιλίας πεντακοσίας τεσσαρες τ̃ μῆνα τ̃ ἰανναρίου ἔκαμεν οἱ βενέλικοι ἀχάπη.

ΜΗΝΙΑΙΑ.

Μηνιαῖα. sive μηναῖα. Cantica in ecclesiâ cani solita. Gennadius περὶ τ̃ς ἀπολαύσ. τ̃ων ἁγίων. cap. IV. ἐν ἡμῖν δὲ ☪ μάλα καλῶς σώζον ☪ ἄδοντες μὴ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν, καὶ μηνιαῖα, ☪ τριῴδια, ☪ λόγοι. Triodium. ὀφείλει τοίνυν τὸ ☪ μηναῖς σωναξάριον ἐν τ̃ ἑβδόμῃ πρῶτον ὡς ἔθ☉ ἀναγινώσκεσθαι. Iterum περὶ δὲ μηναῖς τὴν ἀναλυθίαν ψάλλομεν εἰς τὰ ἀποδέιπνα τ̃ θεσσαρακοστ̃ ἑπτέρας. In Liturgiâ Præsanctificat. ψάλλει τὸ ἰδιόμελον ☪ τριῴδιν τ̃ ἡμέρας, καὶ τὰ μαρτυρικὰ, ☪ ☪ μηναῖς. Et apud Ioannem Metropol. Euchaïtēsem exstāt Iambi:

εἰς τὰ δωρηθέντα μηναῖα εἰς εὐχαίτην.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟΝ.

Μηνιαλικὸν. Tribui genus, de quo amplius inquirendum; non enim liquet satis quale fuerit. An menstruū dicemus? videtur suadere vocis etymon. Sed qui dederunt, & quâ de caussâ? Meritò ampliamus. Occurrit autem in diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzem lib. III cap. XXIV. καστροκλισίας, καπετροκλισίας, μαγγερίας, ἀνεμιαύλια, ἐξοπεσασίας, κοσμιαλικοῦ, καπηλιαλικᾶ, μηνιαλικᾶ.

ΜΗΝΙΣΤΕΡΙΟΝ.

Μηνιστέριον, sive, μενιστέριον. *Ministerium*. Mensa in qua posita conuiuij poscula. Glossæ Latinogræcæ. *Abaci. Delficæ*. μηνιστερία. Ita corrigo. Et alibi *Delficæ*.

Delfica. μενισέριον. Ita rectè docti viri reſcribunt, pro *Deluca:* ſed μλωισέριον, aut μενισέριον, mutari non debet. Neque ſemper pro mensâ accipiebatur, verùm etiam pro ipſis vaſis menſalibus, atque vtenſilibus. Lampridius in Alexandro Severo. *Ducentarum librarum argenti pondus miniſterium eius nunquam tranſiit.* Luitprandus in Legat. *Divites ſunt, pauperes ſunt: divites aureis, quibus plena luditur arca: pauperes miniſteriis, ſive vtenſilibus.* Ita corrigo: hodiè perperam editur, *miniſtris.* VValafridus Strabo De Reb. Eccleſ. cap. XXIV. *Vrbanus XVIII. Papa omnia miniſteria ſacrata fecit argentea.* Anaſtaſius in Sixto. *Conſtituit ut miniſteria ſacrata non tangerentur niſi à miniſtris ſacratis.*

MHNTZIBHPIA.

Μλωτζιβηρία. Fraus. Corona pretioſa. μλωτζιβηρία. *Fraus.* φενακία.

MHNYMA.

Μλώυμα. Vocatio. In Patriarchæ creatione id duplex erat, vnum μικρὸν, alterum μέγα. Malaxus in Hiſtor. Patriarch. καὶ ὡς ἔδωκαν αὐτῷ τὸ μικρὸν μλώυμα, ἵνα τὸν ἐκάμεν πατριάρχλω. Et poſteà. καὶ φανικῶς αὐτῷ ἔκαμαν αὐτὸν πατριάρχλω, δώσαντες αὐτῷ καὶ τὸ μέγα μλώυμα. Et occurrit illic pluries. Erat autem vocatio, quæ bis fiebat à præſulibus congregatis. Theodoſius Zygomeus in epiſt. ἔθος ἐστί, τὴν προσκαλεῖσθαι τὴν συνόδου δεύτερον τὸν μέλλοντα πατριαρχεύειν. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. hanc vocationem σφαγῖδα appellat. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἀρχιερεῖς χειροτονοῦντες σφαγιζόμενοι ἐν δευτέρᾳ, τῷ μὲν πρώτῳ σφαγῖδα καλοῦσι μικρὰν, τῷ δὲ δευτέραν μεγάλλω.

MHΣEBEIN.

Μησέβειν. Pro, μισεύειν. Diſcedere. Abire. Corona pretioſa. μησέβειν. *Diſcedere.* ἀπαίρειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔρχεται. παγαίνει. μισεύει. ἀποδημεῖ. Hinc μισέμαλον. Diſceſſus. In ijſdem Gloſſis. τῆς ἀναχωρήσεως, ἤγουν τοῦ μισεμάτου.

MHTZIKOPYΔON.

Μητζικόρυδον. Vide ματζικόρυδον.

MHTH.

Μήτη. Caput. Vertex. Truncatum ex Italico *Sommita.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκρώρεια ἔνι ἡ κεφαλή. ἡ ἡ μέτη. ἡ ἡ μήτη. Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ. τὰ μάτια κάνα ζὰ γλυκία, κ' ἡ μῆλ' ἡ κονίλλά της.

Corona pretioſa *Naſum* exponit. μήτη. *Naſus.* ῥίνα. Sed illic rectius erit μίτη, aut μίτυς. Vide infra μίτυς.

MHTPOΠOΛITHΣ.

Μητροπολίτης. Epiſcopus Metropolitanus, qui primas tenebat inter reliquos, quorum etiam creandorum jus habebat, ſicuti ipſe à Patriarchâ loci creabatur. Barlaam De Papæ primatu, cap. VI. τῆς μὲν γὰρ χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων τοὺς ἐν ἑκάστοις μητροπολίτας ἔχειν τὸ κῦρος, τούτους ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν χειροτονεῖσθαι, ὑφ' οὓς ἕκαστος ἀνήκετο τρόπος, οἱ νόμοι ἐθέσπισαν.

MHTPOΦAMHΛIOΣ.

Μητροφαμήλιος. *Materfamilias.* Metrodorus in Martyrio S. Dionyſij. καὶ εὑρεῖν μέγα τρεῖλον οἰκοδομῶν ἐσφέγγισεν, ὥστε θαυμασιωτάτην τὴν μητροφαμήλιον γυναῖκα ἀχωρὶς ἀξίας πιστεύομεν.

MIAZEIN.

Μιάζειν. Pro, ὁμοιάζειν. Æquare. Imitari, Similem esse. Anonymus de Vulpe & Lupo.

ἐλίνομαι τὰ ῥάσα μου, κουρέβομα παλί μου,
βασὸ σαυρὸν ἐ παλερμὰ, φορῶ καὶ τὸ μαλί μου,
κὴ δείχνο μεγαλόχημη, ἐ μιάζω σαν γεμένη.

MIALOΣ.

Μιαλὸς. Cerebrum. Corona pretiosa. μιαλὸς. *Cerebrum.* ἐγκέφαλος.

MIΓA.

Μίγα. Pro μῦα. Corona pretiosa. μίγα. *Musca.* μῦα.

MIEPETΣ.

Μιερεὺς. Sodalis. Socius, Petrus Siculus. μαθηταὶ δὲ τότε ὑπῆρχον μυστικώτεροι μιχαὴλ, κὴ ὁ κανάκαελς, ἐ ἰωάννης ὁ ἀόρατος, κὴ τρεῖς μιερεῖς. Et posteà. ἔτι τίνων οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, οἱ κὴ συνέκδημοι παρ' αὐτοῖς λεγόμενοι, ὡς μιερεῖς ἦσαν.

MIZON.

Μίζον. Pugio. In Lexico Stephani. ἐγχειρίδιον. ξιφίδιον. μίζον.

MIKROYΛAIKOΣ.

Μικρύλλικος. Vide, ὑστερότζικος.

MIKROYΛOΣ.

Μικρὸλλος. Pro, μικρὸς. Anonymus De nuptijs Thesei.

----δρχήνησε νὰ πλδίση
τοῦτα τὰ μαῦρα πέλαγα μὲ βάρκα γὴ μικρύλλα.

MIKROYTZIKOΣ.

Μικρότζικος. Vide, ὑστερότζικος.

MILEIN.

Μιλεῖν. Corona pretiosa. νὰ μιλεῖν. *Loqui.* ὁμιλεῖν. Glossæ Græcobarbaræ. λέγειν. νὰ λέγῃ. νὰ μιλεῖν.

MILIA, MILIARIA.

Μίλια. *Millia. Milliaria.* Glossę Latinograecæ. *Decimus lapis.* δέκατον μίλιον. Suidas. μίλιον, μέτρον γῆς. Simeon Sethi De Placitis Philosoph. ἀπέχουσι δὲ ὅσων χιλίων μιλίων ἀφάσημα ἀπὸ τῆς γῆς αἱ λεγόμεναι τῶν μακάρων νῆσοι. Metaphrastes in Vita S. Theclæ. ὅρος τοῦτο χρηματίζει καλαμῶν ἑνὶ μιλίῳ ἀπὸ τῆς πόλεως. Occurrit quoque apud Basilium Magnum Hom. in Psalm. 1. Dicebant etiam, μιλιάρια. Glossæ Græcolatinæ. μιλιάριον. *Miliarium.* Nisi tamen de miliario balnei accipiendus iste locus. Ambiguum est. Non tamen in epigrammate isto Nicarchi Antholog. lib. 11.

ἠγοράσας χαλκῆν μιλιάριον ἡλιόδωρε
ἧ ὠνεῖ τὸν θερμὸν ψυχρότερον βορέου.

Hîc manifestò loquitur de balneari.

MILIARISION.

Μιλιαρίσιον, *Miliarisium.* Numismatis pars XII. complectens folles XXIV. Et corrigendus. Suidas. μιλιαρίσιον, τὸ ἧ νομίσματος δωδέκαλον. Malè hodiè editur, δέκαλον. Scholiastes Basilic. Eclog. XXIII. χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἓν κεραλιόν φόλλεις εἰσὶ δώδεκα, ἤτοι μιλιαρίσιν τὸ ἥμισυ. τὰ δὲ ἓν ἑ κεράλια, εἰσὶ νομίσματος ἥμισυ. τὸ δὲ ἀκέραιον νόμισμα ἔχει μιλιαρίσια ἑ, ἤτοι κεράλια κδ'. Glossæ Basilic. κζ' νόμισμα λαγχαὺ μιλιαρίσια ἑ. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. XIV. in epistolâ Chrosroæ. σωνεύδομεν ἀνῆ,

ἀπ' αὐτῶ τῶ ἡμῶ μὴ σωλῆνα περαιτέρω τῶν τριακοσίων ὀργυιῶν μιλιαρισίων πεντακισχιλίας πέμψαι. Achmes cap. CCLVII. ἐὰν ἴδῃς ὅτι εὗρε μιλιαρίσια, ἢ ἔλαβε φόρον γνωρίσμα, λόγοι σκληροὶ κινηθήσονται ἐν μέσῳ αὐτῶν. Et ibi aliquoties. Iustinianus Novell. CV. τὸν ἐφίεμεν αὐτὰς ῥίπτειν ἔν τε τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, καὶ μήλοις. Cedrenus etymologiam trahit à militiâ. μιλιαρίσια δὲ, ἀπὸ μιλιτίας, ἤγουν στρατείας. ὁ γὰρ σκιπίων δι' ἐνδείας χρυσίου τοῖς στρατιώταις τὰ μιλιαρίσια καταασκεύασας ἀπέδωκε. Idem facit Epiphanius lib. De Mens. & Pond. τὸ δὲ ἄργυρον, τοῦτό ἐστιν ὃ οἱ ῥωμαῖοι μιλιαρίσιον καλοῦσιν, ὃ ἑρμηνεύεται στρατιωτικὸν δόμα. Et Glossæ Basilicorum. μιλιαρίσιον, στρατιωτικὸν φόρον.

ΜΙΛΛΑ.

Μίλλα. Idem quod μύλλα. Adeps. Vtroq; modo scribitur. Vide μύλλα.

ΜΙΛΜΙΛΛΙΣ.

Μιλμίλλις. Rubrica. Glossę Latinograecæ.

ΜΙΜΩ.

Μιμὼ. Simia. Suidas. πίθηξ, ἡ μιμὼ. Moschopulus. μιμὼ, ζῶον. Achmes cap. CXXXV. εἰ δὲ ἐφίλησε πίθηκον, ἤτοι μιμὼ, ἐχθρὸν πολύτροπον ἀδιάλυτον γνωρίσῃ. Item cap. CCLXXXII. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπολέμησε μιμοῖ οἰκεία, ἐχθρὸν πολύπλοκον, ἢ πονηρὸν, καὶ ὀλιγοδιάμονα θεάσεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Et passim toto illo capite. Ratio nominis est in istis verbis Nemesij de Nat. Hom. cap. II. πᾶς πίθηκος ὁμοίως μιμεῖται.

ΜΙΝΣΑΛΙΟΝ.

Μινσάλιον. *Mensale*. Mappa. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἡ προσαγορία ἣ αὕτη φέρει) ἀπὸ τοῦ μίνσα, τοῦ καθ' ἕλλιωας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν ἰταλὴν γλῶσσαν τὸ πεπραγματευόμενον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεσμόν. κατὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἐν τῇ τραπέζαις ἐφαπλούμενα ὀθόνια μινσάλια λέγονται, οἷα πρὸς κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μινσῶν ἱδρύμενα. Codinus. μετὰ τὸ ἐπαρθῆναι τὸ μινσάλιον, καὶ δομεστικὸς κομίσαντος ἄρτον ἐν παναγιαρίῳ, ὁ βασιλεὺς εὐθέως ἀνίσταται. Et posteà. κρατῶν καὶ μανδύλιον, ἐπεὶ προαπῆρεν, ὡς ἔρηται μινσάλιον.

ΜΙΝΣΟΣ.

Μίνσος. vel μίσος. *Missus*. Ferculum. Codinus. δίδωσι μίνσον ἀπὸ τῆς τραπέζης μέχρι καὶ δ' τόπε ἐν ᾧ ἵστα) κατὰ τὸ τόπον αὐτῶ ἱστάμενα δι' ἐκεῖσε βασιλικὰ παιδόπαλα ἀπαίρουσι τοὺς μίνσους ἐκ τῶν χερῶν αὐτῶν. Ioānes Episcopus Citri in Resp. ἡ δὲ προσαγορία αὕτη φέρει) ἀπὸ τοῦ μίνσα, τοῦ καθ' ἕλλιωας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν ἰταλὴν γλῶσσαν τὸ πεπραγματευόμενον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεσμόν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

εὑρέθη τράπεζα λαμπρὰ, λαμπρῶν βρωμάτων πλῆθος.
Φιλότιμος ἡ τράπεζα, πολυτελεῖς οἱ μίνσοι.

ΜΙΝΣΟΥΡΑΤΩΡ.

Μινσουράτωρ, sive, μισουράτωρ. *Mensurator*. Nicephorus φεὶ φέρε δρ. πολ. cap. XVI. οἱ δὲ προτρέχοντες τοῦ λαοῦ τῶν πολεμίων καταλαβεῖν τὸν τόπον πρὸς τὸ εὐτρεπίσαι τὰ ἑαυτῶν ἄπληκτα, ὡς εἰώθασι μισουράτορας ἔθιζον τοῖς ῥωμαίοις καλεῖν. Leo in Tacticis. μήσωρες δὲ λέγονται οἱ τὰ ἄπληκτα ἤτοι τὰ φουσάτα μετρῶντες καὶ καθιζῶντες, ὡς μισουράτορας

καλῶσιν. Constantinus. αὖ δὲ εὑρίσκεις εἰς πόσας ἡ ὁδὸς τὰς ἔστι εὖ γινώσκεις, ἔστι ἄλλως· ὃν δὲ χρατᾶ, ἢ οὐκ ἔχεις ἐντὸς πύας τινὰς δουκάτορας. ἀπόδολον τὰς μινσορίτορας, ἵνα προλαμβάνωσι περὶ μιᾶς ἡμέρας εἰ οὐκ ἐσὶ φόβος ἐχθρός. οἱ μινσορίτορες γὰρ ὀφείλουσι χωρίζειν τὸ ἄπληκτον ὅπου μέλλεις ἀπληκεύσαι, καὶ διδόναι τόπον ἑκάστῳ πάγματι ὅσος δέκει αὐτῷ εἰς ἄπληκτον.

MINΣOΥPION. MINΣΩPION.

Μινσόριον, sive μινσώριον. *Missorium.* Constantinus Them. Orient. I. ἐγλύφετο δὲ ἐν τοῖς κάτω χρόνοις ἄλλος τις στρατηλάτης τῷ ἀξίαν πατρίκιος, τὄνομα ἰορδάνης, ὅτινός εἰσι τὰ δέγυρα μινσόρια τὰ αὐάγλυφα, ἅπερ κεῖται ἐν τῷ βασιλικῷ βεσιαρίῳ. Et Anthologię lib. IV. legitur Epigramma, cuius inscriptio est. εἰς μινζώριον ἔχον τὰ δώδεκα ζώδια, καὶ ἕτερα. Iterum aliud. εἰς μινσώριον ἔχον ἀφροδίτῃ καὶ ἔρωτας. Gregorius Turonensis lib. VII. cap. IV. *Reliquos verò thesauros, qui apud villam Calem remanserant, in quibus erat missorium illud aureum, quod nuper fecerat, thesaurarij levaverunt.* Fredegarius Chron. cap. LXXIII. *Huius beneficij repensionem missorium aureum nobilissimum Dagoberto dare promittit.* Aimoinus lib. III. cap. LVIII. *Cumq; missorio aureo, quem idem rex magnis fabricaverat impensis, ad Childebertum regem se contulerunt.* Flodoardus Hist. lib. I. cap. IV. *Post conditum testamentum, imò signatum occurrit sensibus meis, ut Basilicæ domnorum martyrum, Timothei & Apollinaris, missorium argenteum* VI. *librarum ibi deputem.*

MIΣA.

Μίσα. *Missa.* Corrige Constantinum in Tacticis. ἀφ' ἧς δοθῶσιν αἱ μίσαι τῆς ἑσπέρας, ἕως ἂν δοθῇ πάλιν τὸ σημεῖον. In MSto. erat, αἱ μίναι. Perperam: nam μίνσα est *Mensa.*

MIΣEMATON.

Μισέμαλον. Discessus. Vide, μησέβειν.

MIΣEP.

Μισὲρ. Italicum, *Messer.* Dominus. Anonymus De bello sacro.

μισὲρ γκλιαμὸν, τὸν ἔλεγαν, τὸ Πίκολο ἀλαμανός.

Occurrit illic sæpe, & exstat quoque in Turcograecia Crusij.

MIΣEΥEIN.

Μισεύειν. Vide, μησέβειν.

MIΣHTIAPHΣ.

Μισητιάρης. Inimicus. Glossę Graecobarbaræ. ἀπεχθὴς. μισητιάρης. ἐχθρός. Iterum alibi. ἀστόνδας τὰς μνησικάκους καλεῖ. τὰς μισητιάρλδες κράζῃ.

MIΣΘAPNOΥTZIKOΣ.

Μισθαρνούτζικος. Pro, μίσθαρνος. Vt ὕστερος, ὑστερούτζικος, μικρὸς, μικρούτζικος: & talia. Anonymus de Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ὡσὰν ἦν ὁ μισθαρνούτζικος ἔφυγεν ἀπὸ τούτους,
μόλις ποτὲ παρελθόσων τῶν ἡμερῶν ὧν εἶπον.

MIΣIBIΛIA.

Μισιβίλια. *Missibilia. Missilia.* Iustinianus Novell. LXXXV. καὶ τὰς τε καλουμένας ζιβωίας, ἤτοι μισιβίλια.

MIΣKEΛΛOΣ.

Μίσκελλος. *Miscellus.* Hesychius. μίσκελ-

μίσκελλος, εὐπαλὴς καὶ μέλας οἷον. In oculis habuit fortaſſis locum Varronis De Re Ruſt. lib. I. cap. LIV. *Videas à quo genere vuarum, à quo loco vineti incipias legere: nam & præcox, & miſcella, quam vocant nigram, multò antè coquitur.*

ΜΙΣΟΔΟΥΛΟΣ.

Μισόδουλος. Herbæ genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij, lib. I. cap. IX. λαβὼν μισόδουλον βοτάνιον, εἴτε ξηρὰν, εἴτε χλωρὰν, λείαν καλῶς.

ΜΙΣΟΣ.

Μίσος. Vide μίνσος.

ΜΙΣΣΙΚΙΟΣ.

Μισσίκιος. *Miſſicius.* Miſſus. Rude donatus. Gloſſæ Baſilicorum. μισσίκιος, παλαιὸς ῥαπτὸς ἀπολυθείς.

ΜΙΣΥΣΚΛΗΖΕΙΝ.

Μισυσκλήζειν, ſive, μισυσκλίζειν. Perturbare. Percellere. Gloſſæ Græcobarbaræ. θέλεις παράξαι ⁊ μισυσκλήσαι τὴν ψυχήν σου. Iterum alibi. ἀς παράτ-ζουσιν. ἀς ζίζουσιν. ἀς μισυσκλίζουσιν. ἀς λυπῆσιν.

ΜΙΤΑΤΟΝ.

Μιτάτον, ſive μετάτον. *Metatum.* Baſilic. Eclog. VI. οὐκ ὀφείλει μετάτις τὴν ἐπαρχίαν βαρεῖν ὁ αὐθύπατος. Paſſim illic occurrit. Harmenopulus. lib. II. Tit. V. οἱ ὁπλοποιοὶ, ἀρχιατροὶ, γραμμάτων διδάσκαλοι, ζωγράφων παιδοτρίβαι, ⁊ βάρεις τῶν μιτάτων ἐλεύθεροι διατηρεῖσθωσαν. In Conſtitutione quâdam Tiberij. τῶν σωμάτων τε καὶ μετάτων, καὶ ἀγγαρειῶν, καὶ ὁδοῤῥωσιῶν, ⁊ γεφυρῶν, &c. Propriè autem ita Conſtantinopoli dicebatur ſynagoga Sarracenorum. Nicetas in Iſaacio Angelo. τῷ τὲξ ἄγαρ συναγωγίῳ λάθρα συνειστρέχουσιν, ὅ φησι μιτάτον ἡ δημώδης διάλεκτος.

ΜΙΤΑΤΩΡ.

Μιτάτωρ. *Metator.* Suidas. μιτάτωρ, ὁ προαπτελλόμενος ἄγγελος πρὸς ⁊ ἄρχοντος. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΜΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μιτατώριον. *Metatorium.* Theodorus Anagnoſta Eclog. II. οἱ ἐπίβουλοι εὐφημίᾳ τινὶ κοσμούμενοι παρεσκεύασαν ἔμπροσθεν τοῦ μετατωρίου ξύλον καὶ αὐτὸ γυμνῶσαι.

ΜΙΤΟΛΙΝΟΝ.

Μιτόλινον. Filum è lino. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CLXII. καὶ πάλιν ἔσωθεν ⁊ περωνίᾳ ἄλλο προδέσμιον μιτόλινον.

ΜΙΤΕΑ.

Μιτέα. Affectio, vel, vulnus naſi. In Orneoſophio caput eſt, quod inſcribitur. περὶ πληγῆς ὀρνέου, ὅταν ἔχῃ μιτέαν, ἢ ὀνυχέαν.

ΜΙΤΗ. ΜΙΤΥΣ.

Μίτη. Naſus. Vel μίτυς. Orneoſophiõ. κεφάλιν μικρὸν ⁊ πλατὺ, ἡ μίτη αὐτῆς λεπτή. Moſchopulus. ῥὶν, ἢ μίτυς. In Canonio Mathematico Adeſpoto. ἡ μίτυς, εἰς κέρδος. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἔφιππος τὴν μίτυν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πλάγια. Et ſæpiſſimè occurrit ibidem. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἐκεῖνοι γὰρ ἐγγίζοντ' μᾶλλον εἰς τὴν μίτυν
⁊ καλλιμάχου ⁊ νεκρὸς, ⁊ παρθένος αὐέξη.

MNHMAI.

Μνήμαι. Memoriæ. Exequiæ. Basilic. Eclog. IV. ἀλλὰ μηδὲ τοσφάσῃ τῶν περὶ τὴν ὁσίαν πραττομένων, ἃς δὴ μνήμας καλοῦσιν. Vide Iustiniani Novell. CXXXIII. Sed & anniversarios Sanctorum dies ad colendam eorum memoriam institutos ita vocabant. Codinus. κατὰ τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου σημειοῦται. Et, κατὰ τὴν δ' μεγάλου χρυσοστόμου μνήμην. Et ibi aliquoties. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ἡ σεπτολικῆς κατ' αὐτὰς πλειστῆς ἀγομένης, ἡ μνήμης ἐνδόξου μάρτυρος πελαμένης. Optatus contra Parmenianum, lib. II. *Reatum putas memoriis Apostolorum & sanctorum omnium communicasse.* Balsamon ad Marcum Patriarcham, Resp. LV. τὰς τῶν ἁγίων μαρτύρων μνήμας ποιεῖν ἐν ταῖς σαββάτοις καὶ ταῖς κυριακαῖς. Legebantur in his passiones Martyrum, idque ex decreto Synodi Carthaginensis. Eius Canon XLVI. τὰ πάθη τῶν μαρτύρων ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων ἀναγινωσκέσθωσαν.

MNHMOYPION.

Μνημόσυνον. Monumentum. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὅπου δὲν θέλη νάχουσι μὲ ὑμᾶς μνημόσυνα.

MNΩΔΗΣ.

Μνώδης. Valdè. Multum. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγαν. πάνυ. πολλὰ μνώδης. πολὺ. μεγάλως, λίαν.

MOΔΕΡΑΤΩΡ.

Μοδεράτωρ. *Moderator*. Basilic. Eclog. VI. Titulus est περὶ τοῦ μοδερατώρος, τῆς τέξιν ἁρμοσοῦ ἐλεγοπάντος. Item alter. περὶ δ' μοδερατώρος ἀραβίας. Iustinianus Novell. XX. ἑνὸς δ' μοδερατώρος γενότος, κεκοσμημένης ἐς αὐτὸ τῇ τῶν πεπολιτευμένων ἀξίᾳ. Invenio hâc dignitate duos: vnum Helenoponti, alterum Arabiæ; de vtroque in Basilicis sunt Tituli, quos jam citavi. De priore autem vide Novell. XXVIII. de posteriore, CII.

MOΔΗΣ.

Μόδης. Pro, μόδιος. *Modius*. Arithmetica Adespota. ὁ θαλάσσιος μόδης ὀφείλει χωρεῖν σίτου καθαροῦ κ' ξύπτας πεντακόσια.

MOΔΙΟΛΟΣ.

Μοδίολος. Vestis Imperatricis. Cedrenus. ἔφασαν ἐπιπλοῦς λόγον, ὅτι σκεπανὸν, ἐς περὶ σκεπάζει, ἅπερ ἡ δ' τυράννις σύζυγος περιβάλλοιτο τὸν βασιλικὸν μοδίολον. Quæ totidem verbis apud Ioannem Curopalaten in Hist. Chronicon Constantinopolitanum. ἡ σὺν λεγομένη τύχη τῆς πόλεως μὲ μοδιόλου ἴσως ἐν τῇ ἀναπλικῇ ἀψίδι. Scilicet nomen datum fuerit à similitudine modioli, vasis potorij: ut τυμπάνιον à tympani.

MOΔΙΣΜΟΣ.

Μοδισμὸς. Certus modiorum numerus. Harmenopulus in Leg. Naval. σὺν εἶναι τὸν χιλιάδα δ' μοδισμὸν χρυσίων πεντήκοντα, μὲ τῆς ἐξαρτίας αὐτοῦ.

MOΔΟΣ.

Μόδος. *Modus*. Glossæ Græcobarbaræ, ἀντὶ τοῦτο λογίου κ' μόδου ἐς τρόπου καλεῖται, ἢ πράξεται. Simeon Hieromonachus in Epist. μίαν χαρὰν σου πρέσβυ ἀνέβαμα με ἐτοῦτο, καὶ θεόκαλῶ σε πολλὰ, ἂν ἐβρεθῇ μόδος νοῦ, τὸν ἐπέρνεις εἰς

εἰς τὰ χέρια σ' ἀφέντης με ἀνδρέα, ὁπὰ ἐβρήσκε).

MOIAZEIN.

Μοιάζειν. Similem esse. Glossę Græcobarbaræ. ὅμοιον. ὁμοιαστὸν. μοιαστὸν. ἔπα ὁμοιάζει, ἢ μοιάζῃ. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἐβλέπω ἂν ὅλοι μοιάζετε ὁ ἕνας με τὸν ἄλλον.

MOIASTOS.

Μοιαστὸς. Æqualis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀντίχυρα. ἰσοδώματα. ὁπᾶ ἔχασιν ἴσλω τὴ ὁμοίαν ἢ ἴχιαν τὴ μοιαστὼ σλώαμιν. Et mox. ἴσ☞. ὅμοι☞. αὐτίτυπ☞. ἢ ἐναντι☞. ἴχι☞ μοιαστὸς.

MOLOXA.

Μολόχα. Pro μαλάχη. Corona pretiosa. μολόχα. *Malua.* μαλάχη.

MONADA.

Μονάδα. Pro μοναὶ. Corona pretiosa. μονάδα. *Vnitas.* μοναὶ.

MONAXOS.

Μοναξὸς & μοναχὸς. Solus. Occurrit sæpè apud Anonymum de nuptijs Thesei.

MONAYTA. MONAYTIS.

Μοναῦτα, sive μοναυτὶς. Subito. Statim. Glossę Græcobarbaræ. ἀθρόως. ἐξαίφνης. μοναῦτα. μοναυτὶς.

MONAXA.

Μοναχὰ. Solummodò. Duntaxat. Sbirus in Epist. ἐγὼ δὲν ἔλαβα καμία σε χαφὴ, ἀδὲ ἀπόκρισι καμία, ἐς ὅπως γραφαῖς ἔπεμψα τ' ἀφεντία σε, μοναχὰ τὴν ἄνω. Glossæ Græcobarbaræ μόνως. μοναχὰ. κῆ μόνας.

MONAXIAZEIN.

Μοναχιάζειν. Deserere. Relinquere. Hinc compositum, ἐξεμοναχιάζειν. Et ἐξεμοναχιασμένος. Solus. Desertus. Ioannes Glycas De Van. Vitę.

κῆ τέρα πῶς ἐμείνετε ἐξεμοναχιασμένα.

MONAXEION.

Μοναχεῖον. *Monachium.* Sodalicium monachorum. In l. *Generali.* XIII. C. de Sacros. Eccles. *Ecclesiæ, vel martyrio, vel clero, vel monachio, vel pauperibus.*

MONAXOS.

Μοναχὸς. Monachus. Solitarius. Dionysius Areopagita. μοναχοὶ ἢ ἔπι καλονομάζοντα, οἷς ἔργον ἀπεκθημεῖν ἓ σώμα☞, καὶ ζῶντας πιθάνα, ἓ σώφρονι μανίᾳ πνὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα. Ioannes Geometra in Paradiso, epigramm. LXIX.

ὀργὴ, ἓ θυμὸς, μοναχοῖς ξένα. εἰ γὰρ χριστὸς ἦπ☞, ἦπον αἰ εἶεν ἐν οἷσι μένει.

Palladas Antholog. lib. II.

εἰ μοναχοὶ, τί τόσοι σλὲ; τόσοι ἢ πῶς πάλι μᾶνοι;

ὦ πλῆθος μοναχῶν ψαλαμένη μονάδα.

Hesychius Presbyter ἀντιῤῥητικῶν, Cēt. II. cap. LVIII. ὅτες ἀληθινὸς τῷ ὄντι μοναχὸς, ὁ νῆψιν κατορθῶν. κῆ ὅτος ἀληθινὸς νηφάλιος, ὁ ἐν καρδίᾳ ὢν μοναχὸς. Eunapius in Æ desio. εἶτα ἐπῴκησον τοῖς ἱεροῖς τόποις τὸς καλομένους μοναχὸς, ἀνθρώπους μὲν κῆ τὸ εἶδ☞, ὁ ἢ βί☞ αὐτοῖς συώδης. Rutilius in Itinerario, lib. I.

Processu pelagi iam se Capraria tollit;
Squalet lucifugis insula plena viris.
Ipsi se monachos Graio cognomine dicūt,
Quod soli nullo viuere teste volunt.

Habi-

Habitus porrò eorum erat duplex: primus, τὸ μικρὸν σχῆμα dicebatur; ſive τοῦ μανδίου: alter, τὸ μέγα: &, ἀγγελικὸν. Diſces ex Euchologio, quod utriuſque ἀκολουθίαν tradit. Meminit & μεγάλου Phranzes lib. III. cap. xxx. *In tam grauĕ morbum, quod non putâram, incidi, ut perfectè monachus* μεγάλου σχήματος *factus ſim.* Et ex hoc ordine qui erant μεγαλόσχημοι appellabantur: itaque in eodem Euchologio, vbi de exequijs monachorum agitur, leges. ἐπιβάλλει αὐτὸν τὸ κουκούλλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι. Malaxus in Hiſt. Patr. ἔγινε δὲ εἰς τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ μεγαλόσχημος, καὶ ἐμετονομάσθη Ἰωάννης. Anonym. De Vulpe & Lupo.

καὶ δείχνω μεγαλόσχημη, ἢ μιάζω σὰν γυμένη.

Cedreno οἱ μεγάλοι dicuntur. ἰσάκιος τὶς μοναχὸς τῶν μεγάλων κρατήσας τὸ χαλινὸν τοῦ ἵππου ἐλάλει, ἔφη πρὸς αὐτὸν. Primitus liberè vivebant, ſine ullâ regulâ, quam primus illis præſcripſit B. Benedictus. Clare Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. *Ante tempora B. patris huius Benedicti, nullâ certâ regulâ confirmati monachi, diversâ incertitudine & inſtabilitate hâc & illâc vagabantur, certo magiſterio & certâ locatione carentes. Quapropter ipſe vitia inſtabilitatis morum illorum deſcribens, ut vita eorum à fidelibus monachis devitetur, monet.* Sic canonicis B. Auguſtinus. Hinc illud apud Anſelmum Anelburgēſem epiſcopum in Epiſt. *Nec monachos qui ſub regulâ S. Benedicti militant; nec canonicos, qui ſub regulâ Auguſtini vitam Apoſtolicam gerunt, imitantur.* Ad militiam quoque illos vocavit Imperator Valens. Ado in Chronico. *Valens lege latâ ut monachi militarent, nolentes fuſtibus iuſſit occidi.*

MONH.

Μονὴ. Monaſterium. Codinus de Offic. Conſtantinop. κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων τῆς θεοτόκου ἀπέρχεται εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ λιβός. Et errat interpres, qui *Aedem* reddit. Occurrit ſæpè & illic, & apud alios Scriptores.

MONHTA.

Μονήτα, & μονίτα. *Moneta.* Gloſſæ Latinogręcæ. *Cuſsionis.* τῆς μονήτης. Harmenopulus lib. VI. Tit. XIV. μονήτα δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον, ἢ βελλωτήριον. Michael Attaliates Pragmat. Tit. LXXVIII. οἱ ἀπὸ μετάλλου, ἤγουν μονήτας βασιλικῆς κλέπτοντες, μεταλλίζοντας, ἢ ἐξορύζοντας. Baſilic. Eclog. VII. ἢ μονήταν πλαστὴν καὶ δεξάμενος. Iterum occurrit Eclog. LIV. LX. Corrigendæ ſunt eorum Gloſſæ. μονίτα, τὸ τυπάριον νομίσματος. Malè editur, μονιτάτος, τυπάριον.

MONHTARIOS.

Μονητάριος. *Monetarius.* Suidas. μονητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνίται. Heſychius. μονητάριος, τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. Vetus inſcriptio:

ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ.
ΤΟ
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΓΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΡΙΟΝ.

Baſilic. Eclog. VI. μηδεὶς ἔμπορος, ἢ μονητάριος, ἢ τελώνης, ἢ ἀπὸ εὐπλοΐας ὁρμίας, ἀπιχθρεύτω γίνεσθαι ἀξιωματικῆς. Iterum. LIV. οἱ μονητάριοι τῇ ἰδίᾳ τύχῃ κεκόσμηνται. ἢ ἐδεὶς τοῦ ἀξίωμα ἐλαττωθῇ.

MONO-

MONOBAMBYLON.

Μονοβάμβυλον. Simplex conclave palatij ſecretius, in quo congregabatur clerus Patriarcham nouum electurus. Codinus eius meminit. ὁ δεύτερος ὀσιάριος, κρατῶν τὸ μονοβάμβυλον. Ante hoc erat aliud, in quod promiſcuè cõueniebant omnes, qui cuperent ſtatim ſcire quem clerus Patriarcham creaſſet: & illud δίβάμβυλον dicebatur. Inuenio eius mentionem apud Phranzem lib. III. cap. XIX. *Secundum hæc Patriarcha cum lampadibus ad dibambula, ſiue atrium, deſcendebat, paratumq; inueniens equum aſcendebat.* Sed ego potius δίβάμβηλον, & μονοβάμβηλον ſcribendum cenſeam, à *velo*. De vtroque intelligi debet Anaſtaſius in Silverio. *Tunc fecit beatum Silverium Papam venire ad ſe in palatium Pincis, & ad primum ac ſecundum velum retinuit omnem clerum.* Collatio Carthag. II. *Quoniam in hodiernum diem comperendinata cognitio eſt, & pro velo ſunt utriuſque partis epiſcopi, ſi iubet ſublimitas tua, intromittentur.*

MONOBANAON.

Μονόβανδον. Cohortes ſub vnum ſignum redactæ conflictus tempore. Vide Gloſſarium Rigaltij.

MONOBOLON.

Μονόβολον. Curſus. Photius in Nomocan. cap. XXIX. μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, & κοντομονόβολον. Balſamon in Scholijs. γίνωσκε δὲ, ὅτι μονόβολον λέγεται ὁ δρόμος.

MONOIKIA.

Μονοίκια. Balſamon ad Concil. IV. Can. XVII. ὠρίσθη ἓν κατέχειν ἀμάχως τὰς ἐπισκοπὰς πρὸς ὃ τὰ τελακουπαετίκια νεμηθεῖσας παρ' αὐτῶν ἐνορίας ἀδιάσως, κἂν ἀγροικικοὶ ὦσιν, ἤτοι μικραὶ, αἱ & μονοίκια λέγονται, ἤτοι ἐγχώριοι, ἤτοι πολλὰς κατοίκους ἔχουσαι.

MONOKABALLOI.

Μονοκάβαλλοι. Gloſſæ ineditæ Latinogræcæ. *Singulator.* ἱππασὴς κέλης. μονοκάβαλλος. Vide, τρικάβαλλοι.

MONOKONTIA.

Μονοκόντια. Tela Iſaurica. Iuſtinianus Novell. LXXXV. καὶ τὰς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἢ ἀχῆμα γινομένας λόγχας, καὶ τὰ ὑπὸ ἰσαύρους ὀνομαζόμενα μονοκόντια.

MONOKOSMON.

Μονόκοσμον. Vide κόσμον.

MONOKOURSA.

Μονόκουρσα. Excurſiones quæ à ſolis equitibus fiebant. Nicephorus ὑπὲρ ὑδατρ. πολ. cap. IX. τὰ τῶν πολεμίων κοῦρσα, τὰ λεγόμενα μονόκουρσα, ἀπὸ τῆς ἰδίας χώρας ἐξερχόμενα πεζῶν ἄνευ. Et mox. ὡς ὅπαπαν γὰρ τὰ μονόκουρσα μετ' ὀλίγος καὶ ἐκλεκτοῦ λαοῦ πρὸ ἐξέλθοιεν ποιοῦνται.

MONOXYLA.

Μονόξυλα. Lintres è ſolido ligno. Leo Conſtitut. XVII. ἐστὶν ἔθος πολλὰς γεφύρας γίνεσθαι ἢ διὰ μικρῶν πλοιαρίων τῶν λεγομένων μονοξύλων. Cedrenus. πλοίοις ἐγχωρίοις τοῖς λεγομένοις μονοξύλοις. Priſcus in Hiſt. Goth. ἐκεῖθεν βάρβαροι πορθμεῖς ἐν σκάφεσι μονοξύλοις, ἅπερ αὐτοὶ δένδρα ἐκτέμνοντες καὶ διαγλύφοντες κατασκευάζουσιν, ἐδέ-

χοντ ἡμᾶς. Simocatta Hiſt. Mauric. lib. VI. cap. IX αἰτεῖ τι μονοξύλων πλήθη ἀπὸ τέτου ἐλᾶν. Vegetius lib. III. cap. VII. *Commodius repertum eſt, ut monoxylos, hoc eſt, paullò latiores ſcaphas, ex ſingulis trabibus excavatas, pro genere ligni & ſubtilitate leviſſimas, carpentis ſecum portet exercitus.*

ΜΟΝΟΠΑΤΙΟΝ.

Μονοπάτιον. Semita, per quam vni tantùm patet inceſſus. Errant viri docti, qui Tacticum vocabulum faciunt. Michael Attaliates Pragmat. Tit. II. ὁδοὶ δέ εἰσιν, ὅτι ἔχω μονοπάτιον, ἢ πλατεῖαν ὁδόν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγεσήμων. ὁδὸς λεπτὴ. μικρὴ τράπα. μονοπάτιν.

ΜΟΝΟΧΕΡΙΟΝ.

Μονοχέριον. Armilla vnius brachij. ſicuti δεξιοχέριον. de quo ſupra. Gloſſæ Græcolatinę. μονοχέρια, *Manuales.* Ita corrigo: nam nauci eſt, quod hodiè editur. μανοχέρια, *Mamillares.*

ΜΟΡΤΑΡΙ.

Μορτάριον. *Mortarium.* Exſtat apud Cruſium in Turcograciâ.

ΜΟΡΦΙΑΜΑΞΟΝ.

Μορφιάμαξον. Egregius currus. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀπάνω σε μορφιάμαξον, πλὴ ἔσυρναν οἱ ταῦροι
ἐκ πλὴ πρνάριαν πέσαρες, ἦλθεν ὁ ἀχαμέμνων.

ΜΟΡΦΩΝΝΕΙΝ.

Μορφώννειν. Formare. Pro, μορφᾶν. Hinc compoſitum, μεταμορφώννειν. Gloſſę Græcobarbaræ. νὰ ἀλλάξωμεν πλὴ σύγκρισιν. ἢ νὰ μεταμορφωννόμεθα.

ΜΟΡΦΟΚΑΜΟΤΟΝ.

Μορφοκάμωτον. Pulcrè elaboratum. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς τ' ζερβόν τε τὸ πλευρὸν ἐκρέμετον σκετάρη
μέγα καὶ μορφοκάμωτον μὲ πολλῆς τῆς τέχνης.

ΜΟΣΚΑΡΑΣ.

Μοσκαράς. Italicum, *Maſcarato.* Corona pretioſa. μοσκαράς. *Ioculator.* γλωττοποιὸς. Iterum alibi. μοσκαράς. *Larua.* μορμολύκειον. Anonymus de nuptijs Theſei.

παιγνίδια εἶχαν ῥιφνητὰ, καὶ μοσχαράδες τόσες.

ΜΟΣΤΡΟΝ. ΜΟΣΤΡΟΣΟΝ.

Μόστρον. *Monſtrum.* Et, μόστροσον. *Monſtroſum.* Gloſſæ Baſilicorum. μόστρον, φανερὸν. μόστροσον, τὸ ἔχον ἀνθρώπε ἢ ἑτέρε ζώε μορφὴ.

ΜΟΣΧΑΡΗ.

Μοσχάρη. Pro, μοσχάριον. Vitulus. Corona pretioſa. μοσχάρη. *Vitulus.* μόσχος.

ΜΟΣΧΟΣ.

Μόσχος, vel μῦσχος. *Muſcus.* Aromatis genus. Nicetas in Iſaacio, lib. III. καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσταμάτων παντοῖα, μόσχος, ξαπέλια, ἄμπαρ. Achmes cap. XXVI. ἠλείψατ μόσχῳ ἢ γαλαίῳ πρὸς τὸ ὐωδᾶν. Et poſteà. ἐδέξατο πλέξιν ἐν σκούτι τινὶ μόσχον, ἢ ἄλλω τινὰ σώφετον ὐωδίαν. Euchologium. Βαλσαμελαίε ὅσον δίδωσιν ἡ εὐπορία, ἐν ᾧ καὶ μόσχε ἐξάγια δύο. Gloſſæ Latinogræcæ. *Muſcus.* Βρύον. φῦκος. μῦσχος. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ πῶς εἶναι οἱ μόσχοι οἱ πλειστοὶ, ἢ πῶς εἶναι ἡ εὐωδίες σας.

Diodorus

Diodorus Euchyon Polychemię lib. I. cap. XXIII. *Admiſceatur ambræ vel moſchi ſubtiliter pulueriʒati modicum.*

ΜΟΣΧΟΣΙΤΑΡΟΝ.

Μοσχοσίταρον, Fęnum Græcum. Exſtat apud Myrepſum lib. de Vnguentis, cap. XCII.

ΜΟΥΓΙΑ.

Μόγια. Mus. Gloſſæ Gręcobarbarę. αὐδίκτης. τὸ ἀναριπίομενον τῆς μυάγρας ξύλον. τὸ ξύλον ᾧ παγιδίʒ ὅπʒ πάννʒν τὰς μύας, ἢ μόγιας.

ΜΟΥΓΚΑΡΙΖΕΙΝ. ΜΟΥΓΚΡΙΣΜΟΣ.

Μυγκαρίζειν. ſive, μουγκρίζειν. Mugire. Gloſſę Græcobarbaræ. μυκᾶπʒ. Φωνάζει. μουγκαρίζʒ. Anonymus De nuptijs Theſei.

μουγκρίζοντας καὶ τρέχοντας ὡσάγη μὴ θάρσʒ.

Hinc μυγκρισμὸς. Ibidem alibi.

ποία λέαινα ἢ λύκαινα τὰς κάμπʒς τὰς εἰρκάνας
ὅπʒ τὰ παιδία τῆς πάπειες σκὼ κοίτιω ἐχεύρίσκη,
ἐκ μὲ μανία καὶ μυγκρισμὸν ἀνέγνωση ὡσάγη,
ἐδῶ καὶ κεῖ μὴ θυμᾶ ἄνω καὶ κάτω τρέχʒ.

ΜΟΥΖΑΚΙΟΝ.

Μωζάκιον. *Moſaicum.* Muſivum opus. Codinus. ἔχοντα ἀέτʒς μαρμαριταρέανς ἐκ πλαγίων τε καὶ ὄπὶ τῶν ταρσῶν, ἤτοι ἐπάνω ὡσοδημάτων τῶν μωζακίων.

ΜΟΥΛΑ. ΜΟΥΛΟΣ.

Μῶλα. *Mula.* Et, μῶλος. *Mulus.* Niceras in Alexio Comneno, lib. I. μὴ δὲ ἵνα ἀλογεφέξαι τὸ κόλουρον μοῦλαν, ἢ ἔπποκος λῶ, τὸν σεβαστοκράτορικὸν ἀπεβάλετο στέφανον. Baſilic. Eclog. XIX. ἐὰν ἵππος ὀσφρανθῇ μῶλαν, ἡ ὄλε λακτίση ἐκ κλάση τινὰ, ὁ ὄλεστότης αὐτῆς ἐνάγεται. Iterum. XLIV. τῷ λεχάτῳ τῶν βορδονίων καὶ αἱ μῶλαι ἀπειέχονται. Et poſteà. ὁ τῶν μώλων κόσμος ὅτι μὴ ἐν ἀργενταρίῳ ἀπόκειται. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγονόμοχθος, ἡμίονος, βόρδος, βορδόνιν, μῶλος, μῶλα. Et in Hippiatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma eſt. *μάλαγμα, τὸ καλούμενον ἄμβλα μῶλα.*

ΜΟΥΛΑΡΗ. ΜΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Μυλάρη. ſive, μυλάριον. Diminutum à μῶλα. Parua mula. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἐστὶ ἐξήκοντα ἐκ ἔτʒ ναός, καὶ τὸ μυλάριον ἐκαβαλλίκευσε. Gloſſæ Græcobarbarę. ζευγάριν τῶν μυλαρίων, ἤγουν δύο μυλάρια. Gloſſę Græcolatinę. μυλάριον. *Muſcella.* Corrige, *Mulcella*, pro, *Mulicella.* Eſt ὡσκαρισκὸν. Corona pretioſa. μυλάρη. *Mulus.* ἡμίονος.

ΜΟΥΛΙΚΟΝ.

Μυλικὸν. *Mulinum.* Cedrenus. ἧς ἐκ μέσου αὐλῆς ζῶον μυλικὸν ἀπαύλαν λαλᾶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ.

ΜΟΥΛΙΩΝ.

Μουλίων. *Mulio.* Baſilic. Eclog. XIX. ὁ μουλίων, ἐὰν δι' ἀπορίαν καὶ ἀδένειαν δὴ κράτησε τῶν μουλῶν.

ΜΟΥΛΚΙΑ.

Μήλκια. Poſſeſſiones. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ σκεύη πολύτιμα καὶ διάφορα ἐπωλήσατο χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ κτήματα πολλὰ, ἤγουν μήλκια, διατροφὴν τῶν καλογήρων.

ΜΟΥΛΛΩΜΑΝ. ΜΟΥΛΛΩΝΝΕΙΝ. ΜΟΥΛΛΩΤΟΣ.

Μουλλωτὸς, Mutus. Gloſſę Græcobarbaræ. ἀβάκης, χωλὶς φωνῶ, μυλλωτὲς. Sæpe illic occurrit. Et μουλλώννειν. Tacere. μούλλωμαν. Silentium. Ibidem.

ΜΟΥΛΤΟΝ.

Μοῦλτον. *Tumultus.* In Conſtitut. Conſtantini Porphyrogennetæ. τῆς μέλλουσιν ἡ ἐπιβουλαῖς ἀπό γε ἕ νῦ ἐπιχειρεῖν, ἢ μέλτω, αὐάθεμα. Achmes cap. CLIV. ἐπεὶ ἡ ὁδός σε μεῖ' αὐτὸ μίλιον ἰῶ, ἐ μὴ παρέλθῃ ὁ μεὶς ἔτ, ἢ σφαγήσῃ ἐν πολέμῳ μέλτε. ἢ ἐγμέτ μοῦλτον ἀρεάβων, ἢ ἐσφάγη ὁ ἰδὼν πρὸ πλάτης τὲ μίλιος. Hinc μελτάριοι. *Tumultuarij.* Seditioſi.

ΜΟΥΝΕΒΡΟΣ.

Μύνεβρ, *Flagellum.* Per literarum commutationem. Pro, βύνδρ. Sic, μέναυλον, pro βέναυλον. μυρτάτοι, pro βυρτλάτοι, ſive βυρτάτοι. & talia. Gloſſę Græcobarbaræ. ἄβδης, μάσιξ, βύνευρ, μένεβρ, σκυρτζία. Vel μύνευρ quoque. In ijſdem Gloſſis alibi. ἀβεισίω, μασιγίαν. σκῆνον ὅπε δέρει τὲς παιομένες μετὸν βύνευριν, ὃν ἄλλοι μύνευρον λέγουσι. Sic ναρμωνίωσι, pro ναρβωνίωσι, *Narbonenſis.* Pæanius in Metaphraſi Eutropij, lib. IX. δέχεται ὁ τὼ βασιλείαν κάρ ὁ ναρμωνήνσι γάλλων δὲ ἠνὴ πόλις. Ita corrigo. Malè hodiè editur, κάρ, αἰνὲρ. μωνήσι.

ΜΟΥΝΖΑ.

Μῦνζα. Fuligo. Exſtat in codice Barbarogræco Nicetæ, μῦνζα μαυριασμῦ. & exponitur, ἀσβόλη.

ΜΟΥΝΗ.

Μυνὴ. Membrũ muliebre. Corona pretioſa. μυνὴ. *Cunnus.* αἰδοῖον γυναικὸς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἦς γυναικὸς τὸ αἰδοῖον, ὅπερ καλῶσι μυνὴν.

ΜΟΥΝΟΥΧΙΣΕΙΝ.

Μυνουχίσην. Caſtrare. Corona pretioſa. μουνεχίσειν. *Caſtrare.* εὐνουχίσαι.

ΜΟΥΡΜΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Μυρμυρίζειν. *Murmurare.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμφάῦον, ψιθύριζον, ἐμυρμυρίζασιν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἢ μουρμυρίζῃ λέγᾳ ἕ μὴ γλυκία τὰ λόγια.

ΜΟΥΡΟΝ. ΜΟΥΡΕΑ.

Μόρον. Pro, μόρον. *Morum.* μορέα. *Morus.* Anonymus de nuptijs Theſei.

Τόπες εἶδεν σε μία μερία τὴν πύραμον ἠδὴ ἥσθη,
ὅπηλο αἱμαλόβαψε τὰ μόρα τὲ μορέας.

ΜΟΥΡΤΑΤΟΙ.

Μυρτάτοι. Stationarij Imperatoris. Codinus. καὶ μὴ τάτες ἕτεροι, πεζοὶ μὲν ἢ ἔτι, ὀνομαζόμενοι μυρτάτοι, τάξα ἕκας φέροντες. Vide ſupra μυρτάτοι.

ΜΟΥΡΤΖΟΥΦΛΟΣ.

Μύρτζυφλος. Supercilioſus. Niceta in Iſaacio & Alexio. μόνος δ' ἐκ πάντων δῆκας ἀλέξιος, ὃς ἐκ ἔσωσε τὰ θαμὰ τὰς ὀφρὺς, ἢ οἷον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπικρέμασθαι, πρὸς τῶν σωφρόνων ἐπωνόμασε μύρτζυφλος. Aliter longè explicat Guntherus Monachus in Hiſt. Conſtantinop. *Conſilijs quorundam peſſimorum, maximè autem cuiuſdam cognati ſui, nobilis quidem viri ſed perfidi, qui* MVRTIPHLO, *id eſt,* FLOS CORDIS, *in illâ gente vocabatur.* In Chro-

nico

nico Monachi Altiſſiodorenſis *Marculfus*, & *Morculfus*, ſcribitur, ſed perperam. Reſtituendum eſt, *Morcuſlus*. Occurrit illic bis ter.

ΜΟΥΣΑ. ΜΟΥΣΑΚΙΟΝ. ΜΟΥΣΙΟΥΝ.

Μῶσα. *Muſa*. Teſſella variè picturata. Euchologium. ὧν ὅλε ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκδοφύλαξ μόσας τε καὶ δισκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα. In Liturgiâ veteris Eccleſiæ magnæ Conſtantinop. καὶ μετὰ τοῦτο πάτε ἴδια χείλη, καὶ τὸ ἱερὸ ποτήριον, τῷ ἐν χερσὶ καλύμματι ἀποστομώσας, καὶ αὐτὸ πᾶν ὡσαύτως τὸ χεῖλος ἔξω τὸ ποτήριον ἀπασαύμενος, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸν τε ἅγιον δίσκον, καὶ τὸν λεγομένων μῶσον. Typicum Sabę, cap. XLI. ἀπαγορεύσιν αὐτῷ παντελῶς, καὶ πρῶτον μὲν σύρσιν αὐτῷ διὰ μόσης καθαρωτάτης. Hinc μουσάκιον, *Moſaicum*. *Moſaicum*. ſive μουζάκιον. Apud Codinum. Et μουσᾶν. Opus muſivum facere: Vnde μουσίωμα apud Codinum in Orig. Conſtantinop. ἐν ᾧ τῷ καιρῷ ἐμουσιώματος ἔλειψε τὴ δεσπίνη χρυσίᾳ ποσότης.

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Μουσουλμανίζειν. Muſulmanicam religionem profiteri. Balſamon ad Concil. I. Can. XIX. ἀφόγουσι πολλὰς μουσουλμανίσαντας ἐκεῖνοι, καὶ μὴ ἀναβαπτισθέντας, ἀλλὰ μυρωθέντας μόνον. Petrus Chartophylax in Quæſt. Eccleſ. εἰς ὕδωρ κρατηθεὶς, καὶ μαγαρίζας, καὶ ἐν κοίτῃ γενόμενος, μήπω ᾖ μουσουλμανίσας, μυρώσατω, ἢ τὰς εὐχὰς τῆς μιαροφαγίας λαμβάνει, καὶ κοινωνεῖ.

ΜΟΥΣΟΥΛΟΝ.

Μόσυλον. *Muſulum*. Cinnamomi genus Muſulo vrbe advecti. Simeon Sethi De Cib. Facult. ἄρεσον ᾖ (κινάμωμον) τὸ λεγόμενον μόσουλον, ἤτοι τὸ ἀπὸ μουσύλου πόλεως.

ΜΟΥΣΟΥΜΗΤΗΣ.

Μουσυμήτης. Anonymus de nuptijs Theſei.

καὶ μουζυμήτης, ἓ λαγὸς πλατύνια μεμερόμενα,
λαφόπλα, καὶ ἄλλα ζᾶ ἐκεῖσαν μαζομένα.

ΜΟΥΣΟΥΡΙΟΝ.

Μουσύριον. Epiſtola Sultani. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. συνεχώρησε δ' ἓν ὅμως διὰ σελβανικῆς γράμματος, ὅ φασιν οἱ τύρκοι μουσύριον, ὅσις ἂν ᾖ, τ' ἴσον τῷ ἐκείνῃ ἐχέτω ἰσοποιήσαντος ἀδεῶς.

ΜΟΥΣΠΟΥΛΟΝ.

Μόσπυλον. *Meſpilum*, Moſchopulus. μέσπιλον, τὸ κοινῶς μόσπυλον.

ΜΟΥΣΤΑΚΙΟΝ.

Μουσάκιον, ſive μουζάκιν, & μυζάκιν. Italicum, *Moſtaccio*. Gallicum, *Mouſtache*. Hiſpanicum, *Moſtazo*. Veteribus Græcis μύσαξ dicebatur. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἡ πώγων τῶν τοξικῶν βελῶν, ἤγουν γνώμον, ἢ μυζάκιν, ἢ μουζάκιν τ' βελῶν, ἢ ὀιστῶν, ἢ ζαγάρων. Apud Athenæum lib. XIV. accipitur pro muſtaceo libo ex œnomelite.

ΜΟΥΣΤΑΚΟΣ.

Μουσακὸς. Locuſta. Alexius Rhartturus Doctr. VII. η'. ἔδωσε μουσακὸς πολλὰς. θ'. ἔδωσε σκότος εἰς τὰς αἰγυπτίας.

ΜΟΥΣΤΟΣ.

Μῦς. *Muſtum*. Moſchopulus.

γλεῦκος, ὁ νεὸς οἶν Θ, ὁ κοινῶς λεγόμεν Θ μῶς Θ. Diophanes Geoponic. lib. IX. γλεύκους, πυπίσι, ἃ καλυμένα μῶσα ξέσας ἡ. ἐλαίᾳ ξέσας ϛ'. καὶ ἴρεως φανερὸν μέρ Θ καθαδήσας, ἀπόθε εἰς κεφάμιον. Corona pretiosa. μῶς Θ. *Mustum.* γλεῦκ Θ.

ΜΟΥΣΧΟΣ.

Μοῦσχ Θ. Vide μόσχ Θ.

ΜΟΥΤΑ. ΜΟΥΤΕΥΕΙΝ.

Μῶτα. Cavea, Aviarium. Italicum, *Muta*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIX. καὶ εἰς τὼ μῶταν ἀπόλισον (scribo, ἀπόκλεισον) ἕως ἑβδομηκονταέξ ἡμέρας. Iterum cap. LIII. πρὶν αὖ εἰς μοῦσαν βάλλης, τὼ κεφαλὼ αὐτὸ σκπίναζον, καὶ μὴ ὕδατ Θ λυπλωαρίᾳ ἀπόωλωε, καὶ ἅτως εἰσάγαγε εἰς τὼ μῶταν, καὶ βάλλε ἄμμον εἰς τὼ μῶταν, ϵ κιστήριον, ἵνα τρίβη τὼ μῶταν του. Fridericus II. Imp. De Venat. lib. II. in Prolog. *Quædam in conseruando sanas, etiam quando iam mutant pennas, vt domuncula, quæ dicitur muta.* Hinc μωτεύειν, In mutam includere. Ibidem. ἐαν δὲ βραδύνῃ εἰς τ' μουτοῦσαν, δέρμα ὄφεως τρίψας, ϵ εἰς κρέας ἐμβαλὼν, φαγέτω.

ΜΟΥΤΑΤΟΣ.

Μωτάτ Θ. *Mutatus.* In mutam inclusus, Demetrij Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. XLI. inscribitur. Ἀφόρισμα περὶ φυλακῆς μωτάτων ἱεράκων.

ΜΟΥΤΖΟΝΝΟΝ.

Μούτζοννον. Labrum. Hinc γραβομούτζονν Θ, de quo infra.

ΜΟΥΤΛΟΝ.

Μῶτλον, *Mutulus.* Occurrit apud Eustratium in Aristot. Ethic. lib. x. Sed errat, quod triglyptos exponat.

ΜΟΥΤΤΗ.

Μόττη. Caput. Glossę Græcobarbarę. ἐξοχαῖς, ἢ κορυφαῖς, ἢ μόττοις, ἢ κεφαλαῖς. Iterum. ἀκρώρεα ἔνι ἡ κεφαλὴ, ἢ ἡ μόττη. Et alibi. ἐξοχαῖς, ὑψηλαῖς μόττοις τῶν ὀρεων.

ΜΟΥΤΟΝΝΕΙΝ.

Μουτόννειν. Ridere. Glossę Græcobarbaræ. ἀγελάσως. χωρὶς γέλασμα, ἢ γελοῖον. ἀπομυττόμενα.

ΜΟΥΤΟΤΟΣ.

Μουτόδος. Acutus. Aculeatus. Glossę Græcobarbaræ. σκεθρὸν. μουτόδον, ἢ κεντρωδὲς.

ΜΠΑΙΛΑΤΟΝ.

Μπαΐλάτον. *Baiulatus.* Anonymus De bello sacro.

τὸ δὲ μπαΐλάτον ϵ μοραίος, τὼ αὐθεντία ϵ τ' πε, αὐτὸς τε ἐπαρέλαβεν. ----

Iterum alibi.

εἰς τ' το ἐπαρέλαβεν ὁ ῥὲδος τ' μπαΐλάτον. Anonymus de Investit. Episcop. Regni Teuton. *Baïlam* dixit. *In testamento relictus sub baïlâ seu tutela Vrbani IV. & Manfredi principis Tarentinensis.* Et mox. *Sed ipse Papa & princeps lictam baïlam seu tutelam minus fideliter gessere.*

ΜΠΑΙΟΥΛΟΣ.

Μπαΐλος. *Baiulus.* Venetorum apud Imperatorem Constantinopolitanum commerciorum caussâ legatus; quo nomine etiam hodiè appellatur. Gregoras lib. IV. οἵγε μέντοι κ' χρόνος πᾶσι ἄρξειν

ἄρχειν ἀποστελλόμενοι τότων, ὁ μὲν ἐκ Βενετίας καλεῖτω μπαΐλον, ὁ δὲ ἐκ πίστης κόνσυλον. Codinus de hoc ipso. ὅταν ἓν ἔλθῃ λυπάϊλον, καθ' ἑαυτὸν μὲν πρώτην ἡμέραν προσκυνήσῃ μέλλει, γονατίζει μόνον ἕως τῶν κνῆ οἱ μεθ' αὑτόν. Corrigo, & literam tranſpono. ὅταν ἔλθῃ ἰλ παΐλον. Nam ἰλ παΐλον, eſt. *Il Baiulo.* Purus putus idiotiſmus Italicus, quem viri docti non animadverterunt. Phranzes Chronici lib. III. cap. 1. *Primum quidem de Venetis Bailo Hieronymo Mino cuſtodiendum & providendum palatium cum omni gazâ committitur.* Platina in Gregorio XI. *Dum Famaugustæ coronationis ſuæ pompam duceret, & adeſſet Genuenſis & Venetus Baiulus, (ita enim appellant mercatorum prætores.) velletq; vterq; ad dexteram regis incedere, tantus repentè tumultus exortus eſt,* &c. Sed impropriè etiam Genuenſibus Baiulum attribuit, qui Poteſtatum habebant, ut infrà dicemus. Sed & Catelani Baiulum habebant. Phranzes loco citato. *De Catelanis Bailo Petro Iuliano pars quæ dicitur Bucoleontis vſque ad Contoſcalium iuenda datur.* Aut commune potius nomen fuit. Auctor incertus in vitâ Ludovici Pij. *Huius legationis baiulus fuit Theodorus Nomenculator, qui negotio peracto,* &c.

ΜΠΑΛΛΑ.

Μπάλλα. Italicum, *Palla.* Corona pretioſa. μπάλλα. *Pila.* σφαῖρα.

ΜΠΑΛΛΟΤΑ.

Μπαλόττα. Italicum. *Ballota.* Sors. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἐκεῖ βαλὼ ἐποίκασι νὰ ρίξωσι μπαλόττα, διὰ νὰ κάμουν ναύκλερον, νὰ πίσωσι καὶ τοδόπα.

λοιπὸν ὁ λύκος νὰ γένῃ ναύκλερος, ἐὰν τυχένῃ

τοδόττας ὁ κυργάδαρος μπαλόττα τοῦ εὐγένῃ.

ΜΠΑΛΛΟΤΙΑΖΕΙΝ.

Μπαλλοπάζειν. *Ballotare.* Sortẽ mittere. Ex idiotiſmo Italico. Gloſſæ Græcobarbaræ. πὲ γενήματα ἐὰν ἄσπρα κυάμια, ἴσως κεκιὰ, εἰς τὸ ὁποῖον ἢ μὴ ὁποῖα ἐψηφίζασιν, ἢ μπαλλοπιάζουν, καὶ χειροτονῆσιν. Et ſine μ alibi. ἀλληκτὶ πράσσῃ τι, ἄνθρ κλήρῳ κάμνῃ ἤγουν ποιεῖ τύποτις. χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον ἢ πάλον, ἤτοι παλοττατζιῆν. Eſt autem illic παλοττατζιῆν more corrupto ſcribendi, παλοτατζίων. *Ballotatio.* Per occaſionem corrige Gloſſas Iſidori. *Paliludius, qui palotello ludit.* Hodiè editur, *polotello.* Italicum eſt, *Pallotella.*

ΜΠΑΛΟΜΑΤΑΡΗΣ.

Μπαλοματάρης. Sartor. E Flandrico, **Palmentier.** Corona pretioſa. μπαλοματάρης. *Reſarcitor.* ἀκέσης. Hinc Βαλμαδική, Ars ipſa: apud Nicetam. τζαγαρική, Ῥαπτική, καὶ βαλμαδική.

ΜΠΑΡΑΚΑ.

Μπαράκα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ ποίτη δὲν ἐπόλασε, ἀμ' εἶχε μία μπαράκα.

ΜΠΑΡΑΤΙΟΝ.

Μπαράτιον. *Imperatum.* Mandatum. Literæ quibus publicum aliquod munus ſuſcipiendum imperatur, ac committitur. Hodiè vulgò *Commiſsio* appellatur. Occurrit non ſemel apud Malaxum in Hiſt. Patriarch.

ΜΠΑΡΜ-

ΜΠΑΡΜΠΕΡΙΣ.

Μπαρμπέρις. Italicum, *Barbiero*. Corona pretiosa. μπαρμπέρις. *Barbitonsor*. κερεὺς.

ΜΠΑΡΟΥΝΙΑ. ΜΠΑΡΟΥΣ.

Μπαρωνία. *Baronia*. Baronatus. Anonymus De Bello sacro.

ἀπαύτου ἐδόθη ἡ μπαρωνία μισὲρ μαΐκ ἐκείνε.

Iterum alibi.

νὰ ἔχει μερίδαν ἡ αὐθεντία σὲω μπαρωνίαν ἀκόβε.

Et, μπαρὸς. *Baro*. Idem auctor ibidem.

ἀπαύτου ὡάλη ἔγραφεν τσίτ μπαρὸς ἐκεῖνο.

μισὲρ γκλιαμὸν τὸν ἔλεγαν, τὸ Ἀπίκλιω ἀλαμάνο.

ΜΠΑΡΠΟΥΤΑ.

Μπαρπούτα. Anonymus de nuptijs Thesei.

καὶ ἰὸς μπαρπούτα βάσκιζε, ἰὸς ἔλμον τὸ κεφάλη.

Iterum alibi.

ἄλλοι ἰωες τὸ ἔλμον τους, καὶ ἄλλοι τὸω μπαρμπέταν.

ΜΠΑΣΙΑΣ.

Μπασίας, sive ὡασίας. *Bassa*. Dignitas primaria inter Turcas, qualis Mareschallorum. Sæpissimè occurrit in Chronico Constãtinopolitano. Phrãzes lib. III. *Cumq; Glarantzæ essemus, sæpius scripsimus ad eos qui cum Pasiate egerunt*. Ita rescribo. Hodiè editur, *cum Padiate*. Idem mendum est apud Nicetam in Man. Comneno.

ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ.

Μπαστάρδο. Spurius. Italicum, *Bastardo*. In Glossis Græcobarbaris. ἐγέννησεν ἢ ἔκαμεν τὸ ὡεικλῶ τὸ νόθον ἤγουν μπαστάρδον καθ' ἰταλὸς. Aimoinus lib. V. cap. L. *Contra Wilhelmum bastardum proditionis auctorem ire accelerat*.

ΜΠΕΓΛΕΡΜΠΕΙΣ.

Μπεγλερμπεὶς. Chronicon Constantinop. ἰὼ ὃ πεωλοσράτωρ, ὃς παρ' αὐτοῖς λέγεται μπεγλερπεὶς, ὁ ἀπὸ θυγατρὸς γαμβρὸς αὐτοῦ. Occurrit illic pluries.

ΜΠΕΝΕΔΕΤΑ.

Μπενεδέτα. Vulgatum. *Benedicta*. Caryophyllata. Apud Myrepsum lib. De Antidotis, cap. CCCCXLVII. μπενεδέτα λαζατίβα. *Benedicta laxativa*. Iterum occurrit lib. De Vnguentis, cap. LXI.

ΜΠΕΡΠΕΝΑ.

Μπερπένα. *Verbena*. Exstat apud Myrepsum lib. De Drosatis. cap. XLII.

ΜΠΗΝΤΑ.

Μπλούτα. *Vitta*. Corona pretiosa. μπλούτα. *Vitta*. ταινία.

ΜΠΟΛΙΑ.

Μπόλια. Velum. Gallicum, *Voile*. Corona pretiosa. μπόλια. *Velum*. ὡεπέτασμα.

ΜΠΟΜΒΑΡΔΑ.

Μπομβάρδα. *Bombarda*. Chronicon Constantinop. εἶχον γὰ μπομβάρδας κὴ τσφέκια πολλὰ, κὴ ῥίψαντες πάντα ἐχώσετο καπνὸς μέγας, κὴ κρότο μέγας.

ΜΠΟΜΒΥΞ.

Μπόμβυξ. Bombyx. Exstat in Corona pretiosa.

ΜΠΟΡΕΤΟ.

Μπορετὸ. Possibile. Corona pretiosa. μπορετὸ. *Possibile*. *Δυνατὸν*.

ΜΠΟΣΚΟΣ.

Μπόσκος. Italicum, *Bosco*. Corona pretiosa. μπόσκος. *Sylva*. *Ὕλη*.

ΜΠΟΣΤΕΛΕΝΟ.

Μποστέλλω. *Postilena*. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἡ σέλα τῆ ὁλόχρυση, κίολο τὸ σιληβάρη,
γ' ἀνστέλλω μποστέλλω με τὸ μαρχαειτάρη.

ΜΠΟΤΕΣΤΑΣ.

Μπεστὰς. Italicum, *Podeſtá*. Dignitatis genus. Georgius Logotheta in Chronico. ἐκ βενετίας εἰς τὸν κωνσταντίνε ἀφίκοντο μποτεστάς τε, καὶ ἄλλοι. Apud alios Scriptores dicitur ποτεστάς. Et apud ipſum hunc Logothetam ita ſcribitur non multo poſt.

ΜΠΟΥΚΟΥΝΙΑ.

Μπουκούνια, *Buccella*. Anonymus De Vulpe & Lupo.

δὲν ἔδιδα ποτέ τινὸς ἀπὸ αὐτὴ μπουκούνη.

Exſtat item in Turcograeciâ Cruſij.

ΜΠΟΥΛΙΤΗΡΙ.

Μπουλιτῆρι. Operculum. Exſtat apud Cruſium in Turcograeciâ.

ΜΠΟΥΛΠΕΡ.

Μπούλπερ. *Pulvis*. Phortius.

νὰ γεμίσῃς φλασκία
μπούλπερ ἀπ' ἀρτελαρία.

ΜΠΟΥΡΔΕΛΛΩ.

Μπουρδέλλω. Italicum, *Bordello*. Corona pretiosa. μπουρδέλλω. *Lupanar*. πορνοσοκεῖον.

ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ.

Μπούσουλα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

βλέπε καλὰ τὴν σράλα σε, γύρε τὴν μπούσουλά σε,
νὰ μὴν σ' ἀρπάσῃ σρατήσουμε.

ΜΠΟΥΦΟΥΝΟΣ.

Μπούφουνος. Italicum, *Buffone*. Corona pretiosa. μπούφουνος. *Mimus*. *Γυμελικὸς*. Anonymus De nuptijs Theſei.

τότε πολλὰ χαρίσματα ὀρδινίασαν κηφέραν,
νὰ δώσουσι δὲ καθ' ἑνὸς πᾶσα γρία ἀνθρώπε,
ὅσοι κιανέτυχαν ἐκεῖ, μασόροι καὶ μπεφόνοι.

ΜΠΡΑΤΖΟΣ. ΜΠΡΑΤΖΑΔΑ.

Μπράτζος. Italicum, *Braccio*. Brachium. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἰσόπηχυ, ὁπῆ ἔνι μίαν πηχὼ μακρὺν, ἢ μίαν ἀγκῶνα, ἢ ἕνα μπράτζον. Atque hinc μπρατζάδα. Clypeus, ab eo quod brachio geſtetur. In ijſdem Gloſſis. τὸ μανίκιν δὲ σκεπαρίε, ἤγουν τάργας, ἢ μπρατζάδας.

ΜΠΡΟΣΤΑ.

Μπροστὰ. Ante. Gloſſę Græcobarbaræ. φέρνεται ὁμπρός ἢ μπροστὰ εἰς τὴν ἄρματιν με λαμπάδες. Occurrit iterū alibi.

ΜΠΡΟΥΝΤΖΟΝ. ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟΝ.

Μπρούντζον. Italicum, *Bronzo*. Aes. Phortius περὶ σρατ. πραγμ. lib. 1.

κάρβουνον, καὶ σιδηρίον,
μπρούντζον, ἢ χαλκὸν, ἢ σίδηρον.

Inde μπρούντζινον. Æneum. Anonymus De Vulpe & Lupo.

λαμπάρδες νάχει μπρούντζινες, τραφέκια γεμισμένα.

ΜΠΡΟΥΣΚΟΣ.

Μπρῦσκος. *Bruſcus*, ſive *Ruſcus*. μυάκανθα. Occurrit apud Myrepſum, lib. De Antidotis, cap. XXIX.

ΜΥΑΔΙΚΟ.

Μυάδικο. Flabellum. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΜΥΙΑΙ.

Μυίαι. Ita rectè emendat eruditiſſimus amicus noſter, Nicolaus Rigaltius. Vide ejus Gloſſarium. Sunt autem ſagittæ minuſculæ.

ΜΥΛΛΑ.

Μύλλα. Adeps. Axungia. Gloſſæ Græcobarbaræ. σέαπ, τῷ πάχει, εἰς τὸ πάχος, ἢ μύλλαν, ἢ ξίγλιν. Scribitur etiam μίλλα.

ΜΥΛΩΝΙΣΣΑ.

Μυλώνισσα. Molitrix. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλετρὶς. μυλωθρὸς. μυλώνισσα. ὅπερ ἀλέθει τὰ ἄλφιτα.

ΜΥΟΣΚΑΤΟΝ.

Μυόσκαλον. Stercus murinum. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXVII. ἢ μέλι ἀπεφυσμένον μὴ κρέατος ζεστὸν, ἢ μυοσκαλον εἰς ὑδρόμελι τρίψας.

ΜΥΡΗ.

Μυρὴ. Pro, μηρὸς. Corona pretioſa. μυρὴ. *Crus*. κνήμη. Iterum alibi. μυρὴ. *Coxa*. ἰσχίον.

ΜΥΡΟΔΑΤΟ.

Μυροδάτο. ſive μυροδάτον. Odoriferum. Corona pretioſa. μυροδάτ. *Odoriferum*. Ὄσμον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνθοσμίας οἶνος. κρασὶν μυροδάτον.

ΜΥΡΟΔΙΑ.

Μυροδία. Odor. Corona pretioſa. μυροδία. *Odor*. ὀδμὴ.

ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ.

Μυροφόροι. Ita vocabantur tres Mariæ, quæ coëmptis aromatibus ad ſepulcrum Chriſti acceſſerunt, ut eum ungerent. In Macariſmo quodam veteris Eccleſiæ Orientalis. μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ ὁ θεὸς λίαν πρωΐ. Germanus in Hiſt. Eccleſ. αἰνέσεις (ὁ ἄγγελος) ἀνάστασιν τοῦ κυρίου τῶν μυροφόροις. Et apud Græcos Dominica tertia poſt Paſcha vocatur, ἡ κυριακὴ τῶν ἁγίων μυροφόρων. Vide Typicum Sabæ, cap. XLVIII.

ΜΥΡΤΑΙΤΗΣ.

Μυρταΐτης. Codinus De Offic. τὸν δὲ μεγάλε μυρταΐτε, ἤτοι τὸν μὲν καββάδιον, καὶ τὸ κόκκινον σκαραμάγγιον αὐτοῦ. Viri docti putant fuiſſe magnum præfectum τῶν μυρτάτων, de quibus paullò ante diximus. Sed falluntur: nam in eodem Codino eſt. τὸ δὲ μεγάλε μυρταΐτου ὑπηρέτημα ἀνεπίγνωστόν ἐστιν. Immò præfectus eorum σρατοπεδάρχης dicebatur. Idem Codinus alibi. τὸ τοῦ σρατοπεδάρχε τῶν μυρτάτων, οἷα τὸ τοῦ σρατοπεδάρχε τῶν τζαγγάρων. Iterum. καὶ ὁ τῶν μυρτάτων σρατοπεδάρχης ὁμοίως. Itaque de eorum errore ſatis liquet.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ.

Μυσικοὶ. Senatores ſecretioris conſilij; non Secretarij, quod volunt viri docti. Codinus. ἡ δὲ μυσικοῦ ὑπηρεσία νοεῖται καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ ὀνόματος. Achmes cap. XIV. μυσικὸς ἔσω τῷ φαεινῷ, καὶ

καὶ πρῶτος τῶν ἀποκρύφων μυστηρίων αὐτός. Ioannis Tzetzæ epistola exstat, quæ inscribitur, τῷ μυστικῷ κυρίῳ νικηφόρῳ τῷ σερβιλίῳ. Apud Suidam in Ἑλλάδιος Auctor innominatus. ὑποβάλλει τοίνυν τοὺς ἁλόντας μυστικοὺς, τὴν γυναικωνῖτιν λέγω φάλαγγα, οἵπερ εἰσὶν ἀεὶ τῶν φαύλων πράξεων ἐμπύρδυμα, κατηγορήσας ἐν μελετίᾳ κβ' βασιλέως ἐμμελετᾶν. Catalogus Patriarch. Constantinop. νικόλαος ὁ ἀπὸ μυστικῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέοντος. Supplebimus per occasionem lacunam Zonaræ in Leone Philosopho. τοῦ αὐτωνίου τῷ θρόνῳ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐπιζήσαντος ἔτη * καὶ μεταθεμένου τὴν ζωὴν, ὁ μυστικὸς νικόλαος πατριάρχης κεχειροτόνητο. Deest hîc numerus annorum Antonij istius Cauleæ (nam hoc illi cognomentum, ut discimus ex præcedentibus quoque verbis) cui successit Nicolaus. Ego restituo. ἐπιζήσαντος ἔτη β'. ϛ'. Duos enim annos iste Cauleas patriarchatum tenuit. Clarè ecce Catalogus Patriarcharum, quem jam citavi, αὐτώνιος ὁ καυλέας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λέοντος ἔτη β'.

ΜΥΣΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Μυστογράφος. Qui τῆς μυστικῆς est ab actis. Ioannes Metropolit. Euchaitensis in Iambis.

μυστογράφος χθὲς δ' ἡμῖν νεανίας,
ϛ' σήμερον πάρεσιν ἐξάκλωρ νέος.

ΜΥΣΤΡΙΟΝ.

Μυστρίον. Eustathius ad Iliad. γ'. Ψωμοί εἰσι κοῖλοι, οἷον μύστρα καθ' ἃ ἄλιον διοχύσιον, τετέσι μυστρία, εἰπεῖν ἰδιωτικῶς.

ΜΥΤΖΟΚΟΚΚΟΝ.

Μυτζόκοκκον. Euchologium. καρποβαλσάμου λίτρας ϛ'. κυπρέως λίτρας έ. μυτζόκοκκα λίτρας γ'.

ΜΩΡΑΛΙΟΝ.

Μωράλιον. Italicum, *Moraglia*. Postomis. Suidas in Etymologico βασέρνιον interpretatur. μωράλιον. βασέρνιον.

ΜΩΡΩΣΟΣ.

Μωρωσὸς. *Morosus*. Hesychius. μωρωσὸς, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγώς.

ΝΑΒΙΑ.

Νάβια. *Navia*. Suidas. νάβια. τὸ παρ' ῥωμαίοις τὸ πρῶτον. Φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεσῶσθαι τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκὴ ναῦς γὰρ καὶ νάβια ἐγγύς. Vtrobique νάβα editur, corruptè. Macrobius Saturnal. lib. I. cap. VII. *Servavit & in hoc Saturni reverentiam, ut quoniam ille naui fuerat advectus, ex vnâ quidem parte sui capitis effigies, ex alterâ verò navis exprimeretur, quò Saturni memoriam in posteros propagaret. Ita fuisse signatum hodiéq; intelligitur in aleæ lusu, cum pueri denarios in sublime iactantes,* CAPITA AVT NAVIA, *lusu teste vetustatis exclamant.* At verò Suidas non satis intellexisse videtur, dum τὸ πρῶτον interpretatur. Ipsam potius navem significabat, ut ex citatis Macrobij verbis est observare. Paulus Festi abbreviator. *Navia, lignum cavatum ut navis, quo in vindemijs vti solent.* Ergo nihil aliud fuerit quàm μονόξυλον.

ΝΑΖΗΡΑΙΟΙ.

Ναζηραῖοι. Genus monachorum apud Turcas. Laonicus Chalcondyles

lib. VII. αὐτὸν οἴχεσθαι εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἀκροώμενον σὺν τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς καλουμένοις ναζηραίοις. Suidas. ναζηραῖος, ὁ θεῷ κεχωρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος, ὁ μοναχός.

NAHMOYN.

Ναήμων. Esse. Corona pretiosa. ναήμων. Esse. εἶναι.

NANTIZEIN.

Ναυτίζειν. Gallicum, *Nantir*. Occupare. Auferre. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ναυλίσωμε τὰ σάμενα ἐξ τα ὡς βασῆμε.

NAΠTHΣ.

Νάπλης. Pro, ναύτης. Anonymus De nuptijs Theſei.

----- ὁ ποσθὼν δὲν κάμνη
ὅπου φεσκόνη θάλασσαν, ἔτζη ἔκαμνον
οἱ νάπλαις.

NAPΘHΞ.

Νάρθηξ. Ferula. Locus extra eccleſiam, vbi ſtabant οἱ ἀκροώμενοι. Triodium. ἀπὸ τὴν τῆς κυριακῆς ἐρχόμεθα ἀναγινώσκειν μὴ τὸν ἐν τῷ νάρθηκι ἀπόλυσιν τῆς λιτῆς τὰς κατηχήσεις ἢ ἁγίε πατρὸς θεοδώρου ἢ σουδίτου. Euchologium. καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι ἀποτίθεται τὰ σωθὴν ἱμάλια. Hic in exequijs ponebantur etiam funera ſimplicium monachorum. Idem Euchologium. καὶ μετὰ τοῦτο ἄρωντες οἱ ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὸν ἐκκλησίαν, καὶ εἰ μὲν ἱερεύς ἐστιν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφὸς, τίθεται τὸ τοῦτο λείψανον ἐν τῷ μέσῳ ἢ ναοῦ. εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ νάρθηκι. Elegans eſt locus apud Theorianum in Legat. Armen. quem produximus ſupra in ἀκροώμενοι. Illic vide.

NAPTEIN.

Νάρτειν. Euenire. Accidere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὅπως δὲν προβλέπῃ. ὁ ἄνθρωπος ὅπως δὲν θωρεῖ τὸ πρᾶγμα ὅπου μέλλῃ νάρῃ, προτίθεται θεοῦ τὸ νάρτη.

NATAΛIA.

Ναπάλια. *Natales*. Balſamon ad Photij Nomocanonem. ναπάλια ἢ εἰσι τὰ τῶν βασιλέων γενέθλια, ἃ ἡ τούτων ἀνάῤῥησις. Radulphus Flaviacenſis ad Leviticum lib. IV. cap. I. *Cum putantur conſumpti (iuſti) oriuntur ut Luciferi. Inde eſt quod ſanctorum obitus Natalitia vocari Eccleſiaſticus vſus obtinuit: quia quod ſunt infanti angustiæ materni vteri ad huius aëris libertatem, hoc eſt iuſtis huius converſationis ærumna ad futuræ gloriæ amplitudinem.* Guigo in Meditat. cap. IV. *Si ille aut ille tantum laboraret propter Deum, quantum laborat propter mundum, natale eius tanquam martyris ageretur.* Haimo in Homilijs. *Mos inolevit in ſanctâ eccleſiâ, ut dies quibus ſancti Dei exierũt à præſenti ſeculo, nõ dies mortis, ſed dies natiuitatis appellentur.* Hericus monachus De Vitâ S. Germani. lib. IV.

Hoc ſcitote prius mundo clarescere feſtũ
Quatuor ante dies; hæc ſunt natalia ſancti.
His martyr factus fœlici ſorte calendis.

Hiſtoria VVinebaudi abbatis. *Cum in natalitiis ſanctorum à cellula egrederetur, vultu hilari & claro eloquio fratres corroborabat.*

NATΓAΛEIN.

Ναυγάλειν. Haurire. Promere. Corona pretiosa. σύρε, ναυγάλεις κρασὶ. *Hauri vinum.* ἴδι ἀρυσόμενον οἶνον.

NAYKEΛIA. NAYKΛAI.

Ναυκέλια, & ναύκλαι. *Naviculæ. Navicu-*

Naviculæ. Vide Gloſſarium Nicolai Rigaltij.

NAXAN.

Νάχαν. Cum. Quando. Gloſſæ Græcobarbaræ. *νάχαν φαλιάσῃν, ἢ νάχαν σφάλλειν.*

NEKESSARIOS.

Νεκεσσάριος. *Neceſſarius.* Theophilus Inſtitut. lib. II. cap. XIX.

NEMITZOI.

Νεμίτζοι. Milites barbarici, Imperatori ſeruientes. Anna Comnena Alexiad. lib. II. *ὡς δὲ ἐνταῦθα μὲν ἐφεσάναν τὰς ἀθανάτους λεγομένας ἐμάνθανεν, ἐκεῖσε δὲ τὰς ἐκ τῆς θάλης βαρβάρους, ἀλλαχόσε δὲ τὰς νεμίτζας, ἔθνος καὶ τοῦτο βαρβαρικὸν, καὶ τῇ βασιλείᾳ ῥωμαίων ὑπήκοον: φησὶ πρὸς δὲ ἀλέξιον, θεραπόντων, μήτε τοῖς βαράγγοις ἐμβαλεῖν, μήτε τοῖς ἀθανάτοις προσεμβαλεῖν, τῶν δέ γε νεμίτζων ὑποπτερώμενον ἴσως ἐκ πόρρω βάλλειν σκοπὸν.*

NEOTTZIKOS.

Νεόττζικος. Iuvenis. Anonymus De bello ſacro.

ἄνθρωπος ἦτον νεόττζικος χρόνων ἐκατὸν πέντε.

Et alius De nuptijs Theſei.

νεοττζικήτον τρυφερὴ ἀκόμη κορασίδα.

NERADES.

Νεράδες. Nymphæ. Gloſſæ. Græcobarbaræ. *ἀγρωσίναι. νύμφαι ὄρειοι. νεράδες ὀρειναὶ.*

NERANTZION.

Νεράντζιον. ſive νεράτζιον. Italicum, *Nerancio.* Malum Medicum. Nicandri Scholiaſtes ad Alexipharmica. *μῆδον τὸ μᾶλον. ἔστι δὲ τὸ μηδικὸν μῆλον, ὅ ἐστι νεράντζιον.* Stamatius in Epiſt. *ἐξέκοψαν τὰς ῥίζας τῶν δένδρων μὲ τῶν νεραντζίων, καὶ ἐχάλασαν τὸν τοῖχον ἔως πεζολαίδ μὲ.* Apud Myrepſum lib. de Emplaſtris, cap. CXC. eſt *νεραντζέα.* Fuchſius vocem non intellexit. Anonymus de Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ νεραντζέαν ἔβλεπεν ἐκ τὸ δένδρον ἐκεῖνον,
ὡς ἄνθρωπος ἀναίσθητος, ὥσπερ φρονημένος,
καὶ τὸ δακτυλιδόπελον εἰς τὸ νεράντζη δωύει.

Apud Cruſiũ in Turcograecia *νεραντζί* explicatur, *color flavus*: Apud Latinos Barbaros *Arantium* vocatur. Diodorus Euchyon Polychemiæ lib. I. cap. XI. *Caro Perſicorum, & medulla oſſium eorundem, aqua roſarum, pulpa pomorum arantiorum.*

NERVOS.

Νέρβος. *Neruus.* Chryſoſtomus in Acta Apoſt. Serm. XXXV. *ἠσφαλίσατο, φησὶν, εἰς τὸ ξύλον, ὡς ἂν εἴποι τις, εἰς τὸν νέρβον.*

NERON. NEROKARDAMON. NEROSELINON.

Νερὸν. Aqua. Gloſſę Græcobarbarę. *ὕδωρ ἀθροισὸν, καὶ συλλεκτὸν. νερὸν σωρευμένον, καὶ σωαγόμενον.* Occurrit iterum alibi. Apud Myrepſum lib. De Antidotis, cap. IOV. *μὲ νερὸ καμπίσης.* Itẽ capp. IO. & IOXI. *νερὸν τῆς ζωῆς.* Ita vtrobique corrigo, & lego: *ἀντίδοτος ἡ λεγομένη λατινιστὶ ἄγουα βίτε, γραικιστὶ νερὸν τῆς ζωῆς.* Ecce, *ἄγουα βίτε*, eſt, *Aqua vitæ.* Vir eruditiſſimus, Leonhartus Fuchſius, interpretatur, *Iugem vitam:* ſed errat toto cælo. Sic apud eundem, lib. de Droſatis, cap. LII. *νεροκάρδαμα*, &, *νεροσέλινα*, ſive, *νεροσέλινα*;

σέλινα: sunt, *Aqua nasturtij*, &, *Aqua apij*: vbi itidem miris modis se torquet: & modò νέρο accipit pro radice, & à νέρτερος deducit; modò pro recenti, ut sit νεαρὸς. Cyrillus in Lexico. κρηνὸς, τὸ σελινάειν (lego, σιλωάειν) ὅπου τρέχει ἀπ' αὐτοῦ τὸ νερὸν. Constantinus de Administr. Imp. καταλαμβάνουσι τὸν ἔκλον φεραμὸν μὲν ῥωσιστὶ λέαπι, σκλαβινιστὶ δὲ βερόντζη, ὅ ἐστι βρόσιμα νερᾶ. Sed νεροσέλινον etiam interpretari licet, *Apium palustre*: quod veteribus, ὑδροσέλινον. Demetrius Zenus in Batrachom.

κιαπὸ τὰ νεροσέλινα ἐβάλαν γιαμανίκια.

ΝΕΡΟΚΟΥΒΑΛΙΣΜΑΝ.

Νεροκυβάλισμαν. Scaturigo aquæ. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

Καὶ τὸ νεροκυβάλισμαν ἔπαυσην ἀπὸ τότε.

ΝΕΡΟΚΡΑΤΙ.

Νεροκράπι. Olla cuprea aquę. Occurrit apud Crusium in Turcograeciâ.

ΝΕΡΩΤΙΚΟΣ.

Νερωτικὸς. Aquosus. Aquis abundans. Glossæ Græcobarbaræ. τόποι δασεροὶ, ἢ νερωτοὶ, ὅπου ἔχουν πολλὲς βρύσες.

ΝΕΥΡΙΚΟΝ.

Νεῦρικὸν. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν σκοπελώπια καὶ σηκάρια ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κεντύκλωνα, ἢ νεῦρικα, ἵνα σκέπωνται τὰ ζῆα καὶ οἱ τοξόται αὐτῶν.

ΝΕΦΑΡΙΟΣ.

Νεφάριος. *Nefarius*. Passim apud Iureconsultos Græcos.

ΝΕΦΕΛΗ.

Νεφέλη. Vitium oculi in accipitre. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. XLVIII. Τὰς δὲ πολλοῖς γινομένας αὐτῆς ἐν ὀφθαλμοῖς ἱεράκων παρεμποδίσας εἰς τὸ ὁρᾶν, οἱ μὲν νεφέλας καλοῦσιν, οἱ δὲ λεύκωμα.

ΝΗΣΑΝΤΖΗΣ.

Νησάντζης. Dignitatis genus. Chronicon Constantinop. ἅμα δὲ τὸ ἐλθεῖν ἀπέκτεινε τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, τὸν σκευπρεπέ, τὸν μποστανζίπασι, καὶ τὸν καυλιεσκέρη, τὸν πρώλιν νησάντζιν.

ΝΗΣΙΤΖΙΝ.

Νησίτζιν. Pro, νησίδιον. Insula. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν καλὸν τὸν εὔμορφον
τὸν τόπον,
Τὸ καλοξενοχάραγον ἐκεῖνο τὸ νησίτζιν.

Iterum.

Ἡ τὸ νησίτζιν τὸ καλὸν, τὸ εὔμορφον ἐκεῖνο.

ΝΗΣΤΙΚΑΔΑ.

Νηστικάδα. Ieiunium. Inedia. Glossę Græcobarbaræ. ἀγυδίας, ἀτροφίας, νηστείας, νηστικάδας, ἀφαγίας.

ΝΙΒΓΕΙΝ.

Νίβγειν. Pro, νίπτειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπονίπτει. καθαρίζει. νίβγει.

ΝΙΒΕΣ.

Νίβες. *Nives*. Suidas. νίβα, χιόνα. Hesychius. νίβα, χιόνα, ἢ κρήνην.

ΝΙΚΑΡΙΟΝ.

Νικάριον. Cedrenus. ἐν τοῖς νικαρίοις τῶν νομισμάτων ὑποκείμενα ῥωμαϊκὰ γράμματα δηλοῦσι τοῦτο.

ΝΙΚΟΚΥΡΙΑ.

Νικοκύρια. Substantiæ. Facultates. Bona.

Bona. Gloſſæ Græcobarbarę. ἐωλήθυνε τὴν ὐσίαν τυ. ἢ ἐπόλλωνε τὰ καλά τυ, ἢ χήματα. ἢ ἐπίνοσεν τὰ νικήρατά τυ.

NISTIA.

Νισιὰ. Pro, ἑσία. Gloſſę Græcobarbaræ. εἰς τὸ πῦρ. εἰς τὸ λαμπρὸν. ἢ εἰς τὴν σίαν. ἢ νισιὰν. ἤγυν ἑσίαν.

NITZELOS,

Νίτζελ☉. *Nigellus.* Vide infra παλτζέμε.

NOBATEYEIN.

Νοβαλεύειν. *Novare.* Gloſſę Baſilic. ἐνοβάτισεν. ἀνεκαίνισεν. ἀνέψηλάφησεν.

NOBELA.

Νοβέλα. *Novella.* Res noua. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

ἢ νοβέλα πάθασι, ἢ πῶς ἐντροπασήκαν.

NOBERONIKIA.

Νοβερονίκια. Veſtes pellicęæ. Mauricius. γουνία, ἤγουν νοβερονίκια ἀπὸ κεντάκλων πλατέα πάνυ.

NODOPAKTON.

Νοδοπάκτον. *Nudum pactum.* Gloſſæ Baſilic. νοδοπάκτον, ψιλὸν σύμφωνον.

NOEMBRIOS.

Νοέμβριος. *November*, Menſis. Occurrit paſſim.

NOMEGKOYLATWR. NOMEGKLATWR.

Νομεγκυλάτωρ, ſive νομεγκλάτωρ. *Nomenculator. Nomenclator.* Gloſſæ Baſilicorum. νομεγκυλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός τινα φωνῶν, ὁ ἀνθρωπίνην κράκτης. Corrigendus eſt Theophilus ad Autolycum extremo lib. III. εἰ γάρ τις βέλτιον μαθεῖν, ἐκ τῶν ἀναγραφῶν διρήσει ὧν ἀνέγραψε χρύσερ☉ ὁ νομεγκλάτωρ, ἀπελεύθερ☉ γινόμεν☉ μ. αὐρηλίυ ἀήρυ. Perperam hodiè editur. χρύσερ☉, ὃν ὁ μὲν κράτωρ, ἀπελεύθερ☉ γινόμενος μαυρηλίυ ἀήρου. Erant Nomenclatores inter officiales præfecti vrbis. Vide Notitiam Imperij. Poſteà quoque inter Eccleſiaſticos locum habuerunt. Annales Francici. *Huius factionis fuere principes Paſchalis nomenclator, & Campulus ſacellarius.*

NOMODOTHS. NOMIKOS.

Νομοδότης. Apud Codinum exponitur primicerius Lectorum. Hæc verba ſunt. ὁ νομοδότης, ὁ καὶ ὁ πριμμικήριος τῶν ἀναγνωστῶν. Falluntur viri docti, qui præceptorem interpretantur Muſicorum, & Pſaltarum. Etiam νομικὸς dicebatur, ut diſcimus ex Catalogo eiuſdem Codini. Sed hic duplex erat: eccleſiaſticus, & palatinus. De eccleſiaſtico iam dictum eſt: palatinus verò non alius erat quam tabellio. Suidas nos docet. ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ αὐτὸς τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. Aut etiam legum ſive iuris peritus. Homilia Scholaſtica Vetus. ὀφῶμεν δικολόγῳ πιμικῷ, καὶ τοῖς συνηγόροις, καὶ τῷ νομικῷ, ἵνα ἀσφαλέστερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. Modeſtinus Excuſat. lib. IV. καὶ κερβίδιος σκεβόλας, καὶ παῦλ☉, καὶ δομίτιος ἐλπιανὸς, οἱ κορυφαῖοι τῶν νομικῶν γράφασι, φάσκοντες, ἔτως δεῖν ταῦτα αὐτὰ φυλάττειν. Scholiaſtes Harmenopuli lib. V. Tit. VIII. Οἱ νομικοὶ αὐτὸ γράψαν, τὸ οἰκέτῃ ἔνοχον ὄντα ληῒ μοιχείᾳ ἐκ ἰσχυρῶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐλευθεροῦσθαι. Quod porrò ad τὸν νομοδότην attinet, hic

νομο-

νεμποδότης scribitur apud Ioannem episcopum Citri in Responsis.

NONIS.

Νονὶς, Monialis, Idem quod νόννα. De quâ voce infrà. Apud Palladium in Hist. Laus. De Virginè Romanâ. εἶπον τῇ παρθένῳ, ὅτι μονάζων μὲ ἀναλκαίως σοι θέλει σωτυχεῖν. ἐλεδώκει ἢ αὐτῷ ἀποκρίσιν ἡ νονὶς, ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἐδενὶ σωεπετύχηκεν. In MSto. est. ἠνόνις. Malè Hervetus, veluti non intellectum, in versione suâ omisit.

NONNAI.

Νόνναι. sive, νόναι. *Nonæ* mensium. Theodorus Anagnosta Eclog. I. ἐπ' αὐτὰ εἰσῆλθον ἐν κωνσταντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀνδρέα καὶ λουκᾶ μετὰ πέντε νόννων μαρτίων. Eusebius Hist. Eccles. lib. VIII. ἐλυπέρα ξανθικὲ, ἥτις ἐστὶ μετὰ τεσσάρων νόννων ἀπριλλίων. Suidas. νόνναι τὲ μιλῶς, αἱ δηὺς μὴ τὰς καλάνδας. Vide ineptissimam nominis originem in εἰδοὶ. Corrigendus est Moschopulus. νόναι δηλαδὴ ῥωμαίοις πληθυντικῶς αἱ μὴ τὰς καλάνδας ἐννέα ἡμέραι. Perperam editur. πληθυντικῶς ἀεὶ.

NONNAI.

Νόνναι. *Nonæ*. Moniales. Xiphilinus in Domitiano. πολλάκις δὲ καὶ τὰς ἀγῶνας νύκτωρ ἐποίει, καὶ ἐστιν ὅτε καὶ νόννας καὶ γυναῖκας συνέβαλε. Nō rectè Moschopulus. νόννα, κύριον. Nihilo enim magis proprium est, quàm μοναχὸς. Hieronymus ad Eustochium. *Maritorum expertæ dominatum viduitatis præferunt libertatem, castæ vocantur, & nonnæ.* VValafridus De Vita S. Galli, lib. I. cap. XVI. *Cur filiam tuam, quam nonna illa de te concepit & genuit, non fecisti tecum venire?* Flotilda in Visionibus. *De quo cum requisisset, audivit quod fieri nonna deberet.*

NOΞA. NOΞΑΛΙΑ. NOΞΑΛΙΩΣ.

Νόξα. *Noxa*. νοξαλία. *Noxalis* actio. νοξαλίως. *Noxaliter*. Crebra hæc apud Iureconsultos Græcos.

NOΣΟΝΑΡΙΟΣ.

Νοσσυάριον. Sponsa. Glossæ Basilicorum. νοσσυάριον, ἡ νύμφη.

NOΣΤΑ. NOΣΤΟΣ.

Νοστὶ. Recenter. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβλης. νεοργὴς. νοστὶ φλιασμένη. Et νοστὶς. Recens. Nouus. Eędem Glossæ alibi. καινὰ. νοστὶ. καινέργια.

NOΣΤΙΜΑΔΑ.

Νοστιμάδα. Decor, qualis propriè in iuuentâ. Glossæ Græcobarbaræ. μηδὲ δμορφίαν. μηδὲ νοστιμάδαν. μηδὲ δπηρέπειαν.

NOTAI. NOTΑΡΙΟΣ.

Νόται. *Notæ*. & νοτάριος. *Notarius*. Grammatici Græci passim. Michaël Anchialus in Synodico. ἔτι δὲ καὶ ὑπογραφῆς τῶν λογιωτάτων βασιλέων καὶ πατριαρχικῶν νοταρίων. Iulianus in epist. ad Ecdicium. ἡμεμὼν δὲ τῆς ζητήσεως ἔσω σοι ταύτης ὁ νοτάριος γεωργίος. Leo Papa in epist. ad Leonem Imp. οἷς δλικὸν τὸν νοτάριον τὸν ἡμέτερον, ὃ τῷ πίστιν ἐδοκιμάσαμεν, σωεζεύξαμεν. Petrus Siculus. ἀλλὰ πάντες ἴσοι ὄντες ἔχουσι δὲ καὶ ὑποβεβηκότας μιερεῖς, νοταρίους παρ' αὐτοῖς ὀνομαζομένους. Scholiastes Hermogenis περὶ ἰδεῶν. Sect. I. γραμματικύφων,

πυκνότερον, οἱονεὶ νοταριῶν. Sed Notariorũ primùm duo erãt genera. Hi ipſam artem factitabant; illi profitebantur, & adoleſcentes docebant, atq; νοταρίοι παιδοδιδάσκαλοι dicebantur. Et hi feſtum Sanctorum Notariorum celebrabant, cum larvis perforum curſitãtes, quod poſteà Lucas Patriarcha ſuſtulit. Balſamon ad Concil. VI. Can. LXII. τὰ μέν τοι γινόμενά ποτε ἀπρεπῆ ὑφ' ὧν τῶν νοταρίων παιδοδιδασκάλων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων, μὴ προσωπείων σκωπτικῶν διερχομένων τὴν ἀγορὰν, ὑπό τινων καταρρήθησαν καθ' ὁρισμὸν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου κυροῦ. Eorum verò qui artem factitabant tria rurſus erant genera. Hi palatio inſerviebant, iſti militiæ, illi eccleſiæ, & πατριαρχικοὶ nuncupabantur; fitque eorum mentio in Synodico Michaëlis Anchiali anteà à nobis citato: item in altero Alexij Patriarchæ. ἐκ τοῦ θείου θέσθαι, τῇ ἡμῶν ἀναφέρειν μετριότητι, ἢ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ χαρτοφύλακι, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν εὐλαβεστάτοις ἀρχόντοις, καὶ πατριαρχικοῖς νοταρίοις. Et hi chartophylacibus operam navabant. Apparet ex verbis proximè prolatis, & Sancito quoque Nicolai Patriarchę. ἐπιπλέον τοῖς τε κατὰ καιρὸς χαρτοφύλαξι, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν νοταρίοις, ἔθεσπισεν τὸν παρόντα τύπον διατηρεῖν. Erantque numero duodecim. Balſamon de Chartoph. & Protecd. τὸ δὲ πρωκαθῆσθαι τοῦτον (τὸν χαρτοφύλακα) δωδεκάδος πατριαρχικῶν νοταρίων αὐτοπρίαν ἐχόντων πρὸς θήσεις ἀκροατὰ συνελθόντες; Ac primitus quidem ſupra ſeptem non erant, ex inſtitutione Clementis. Anaſtaſius in vitâ eius. *Fecit ſeptem regiones dividi Notarijs fidelibus eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſollicitè & curioſè vnuſquiſq; per regionem ſuam diligenter perquirerent.* Dicebanturque *Regionarij*. Vide infrà, ῥεγιωνάριος. Atque hos exſtimulabant totidem ſubdiaconi, in eam rem inſtituti à Fabiano Pontifice. Idem Anaſtaſius in vitâ eius. *Fecit ſeptem ſubdiaconos, qui ſeptem Notarijs imminerent, ut geſta Martyrum in integro colligerent.* Tamen etiam primum hoc Fabiano tribuit Lectionale, vbi de eo. *Hic regiones diviſit diaconibus, & ſeptem ſubdiaconos, qui ſeptem notarijs imminerent, ut geſta Martyrum fideliter in integro colligerent.* Iam eorum, qui in militiâ, munus ſatis clarè percipimus ex iſtis Cantacuzeni lib. I. cap. XXXV. *Notarios legere, qui in indices referrent, quantum militum indigenarum ad redditus capiendos deſtinatum eſſet.* Regino in Chron. *Miſit itaque rex Erchambaldum Notarium in Liguriam ad naves parandas.* Sozomenus lib. IV. cap. X. μὴ δὲ τοῦτο βασιλικός τις ταχυγράφος ἐκ τοῦ πάγματος τῶν καλουμένων νοταρίων ἀποχαλεὶς διωρῆσαι πολλὰς ἀλεξανδρέων ἐβασάνισε. Et hi νοτάριοι βασιλικοὶ dicebantur. In verbis Sozomeni citatis. βασιλικός τις ταχυγράφος ἐκ τοῦ πάγματος τῶν καλουμένων νοταρίων. Apomaſar in Myſterijs. ἐν τῷ τρίτῳ ὀνίνησι τὰς λεγομένας νοταρίας βασιλικάς. Hos ipſos μεγιστᾶνας appellat ibidem. ἀνάπαυσιν μεγάλων ἀνθρώπων, ἀποπλωσιν τῶν μεγιστάνων νοταρίων. Ita aliquoties illic: & alibi μεγάλας quoq; ἐκπλωσίν τινος τῶν μεγάλων νοταρίων. Obſerva autem in Sozomeni verbis, τὸ

τῶν νοταρίων πάγμα. Itaque tribuni etiam illis ſui, cum primicerio, & adiutore. In Notitiâ Conſuetudinum. τῷ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβένων νοταρίων νομίσματα κδ'. τῷ αὐτοῦ βοηθῷ νομίσματα γ'. Iuſtinianus Novell. VIII. τῶν λαμπροτάτων τριβένων τῶν περιλοιπῶν καὶ νοταρίων. Marcellinus Comes in Chronico. *Anaſtaſius Imperator donatiuum Illyricianis militibus per Paulum tribunum notariorum erogandum miſit.* Atque hi ſunt ijdem, qui τριβένοι νοτάριοι alijs dicuntur. Zoſimus. συνεχῶς τοῦτῳ καὶ ἰωάννης, τῶν βασιλικῶν ἀπογραφέων, ὃς τριβένος καλεῖται, ἄρχων γεγονώς, οἷα γνώριμος ἀλλαρίχῳ καὶ πρόξενος. Et apud Iſidorum Peluſiotam lib. II. epiſt. CCXCI. inſcriptio eſt. Σεριήνῳ τριβένῳ νοταρίῳ. Obſerva autem dignitatem, nam λαμπρότατοι dicuntur in Notitiâ & Novellâ citatis. Cyrillus in epiſtolâ ad Acacium. ἀπεφάλη τοῦτο αὐτὸ καλορθώσων ὁ κύριός μου ὁ θαυμασιώτατος τριβένος καὶ νοτάριος δεκέολα. Et hi quidem notarij ijdem cum ſcriniarijs, de quibus infra. Palatini autem erant illi, quos nos hos hodiè *Publicos* appellamus; interque hos dignitate primus ὁ πρωτονοτάριος. Codinus. πρωτονοτάριος ἤλιος καὶ ἀπὸ ἐνόματος, πρῶτος τῶν νοταρίων. Et hic, ἄρχων τῶν ἀπογραφέων vocatur ab Achmete Onirocrit. cap. LXII. Et πρωτεύτης τῶν βασιλικῶν ἀπογραφέων, à Socrate lib. VII. cap. XXIII. De eo plura infra ſuo loco.

NOTIA.

Νοτία. Humor. Corona pretioſa. νοτία. *Humiditas.* νοτὶς. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰαθυμίασις. νοτία.

NOTOBOLIA.

Νοτοβολία. Nebula. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμίχλη. νοτοβολία. καταχνία. Occurrit illic pluries.

NOTMBATETEIN.

Νυμβατεύειν. Legare. Gloſſæ Baſilicorum. νυμβατεύεσθαι, λεγατεύεσθαι. Sed legendum cenſio, νυνκυπατεύειν. Id eſt, *Nuncupare*.

NOTΔEON.

Νότδεον. Occurrit apud Myrepſum De Antid. cap. XCI. Fuchſius interpretatur, Apium.

NOTMERA.

Νούμερα. *Numeri.* Cohortes. Suidas. στείραι, πλήθη στρατιωτῶν, φάλαγγες, νούμερα, λεγεῶνες. Oecumenius ad Acta Apoſt. cap. XV. καὶ τὴν ἀξίαν ἐδήλωσεν, ἐκ σπείρης εἰπὼν τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς. σπεῖρα δέ ἐστιν ὃ καλοῦμεν νῦν νούμερον. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij Patriarchæ Conſtantinop. λέων ἐκεῖνος ὁ λαλάμων ὀπινομαζόμενος, τῶν νουμέρων ἡγούμενος ὢν, ὅπου ποτὲ αὐτὸς τοῖς ῥαπίσμασι κατέκοψε τὰς σιαγόνας, ὡς δύο μύλας ἐκεῖ τοῦ ἱερωτάτου γέροντος ἐκπεσεῖν. Quem locum viri doctiſſimi fruſtra vitij ſuſpectum habent. Item ἀριθμὸς appellabant καὶ τὸ ἰσοδυναμοῦν. Itaque leges apud Zonaram Annal. III. ἅπαν τριβένον ἀριθμῷ τῆς ἀπορίας ἀνακληθέντα ἐποίησεν. Hęc eruditiſſimo Interpreti olim in mentem non venerunt. Apollonius preſbyter de Excid. Hieroſol. lib. II.

---laudavit ineptus
Verba ducis vafri numerus, ſorteſque recepit
Compoſitas.----

Et

Et olim insignem locum Iulij Cæsaris correximus restitutione hujus vocis, Animaduers. Miscell. lib. I. cap. XIV.

ΝΟΥΝΤΕΣΑΡΚΑ.

Νευτσάρκα. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsum lib. De Purg. cap. XLI.

ΝΟΥΡΑ. ΝΟΥΡΑΣ.

Νουρά. Cauda. Glossæ Græcobarbaræ. κευτούρα. Ἀφὶ ἔχει σιμὰ ὀρὰν, ἤγουν κευτὰ νυρὰν. Iterum alibi. κέρκος, ὀρὰ, νυρὰ. Item, νυρὰς. Ibidem. ἀκρωρὰ, ὀρά, νυράδες.

ΝΤΑΜΑ.

Ντάμα. sive, Τάμα. Gallicum, *Dame*. Domina. Anonymus De bello sacro.

γυναῖκαν δ' ἐδώκασιν τὰ ντάμα μαρχείταν.

ΝΤΑΡΔΟΥΝΗ.

Νταρδούνη. Italicum, *Dardo*. Corona pretiosa. νταρδούνη. *Iaculum*. ἀκόντιον. Haimo in Homilijs. *Ex omnibus gentibus erant scholæ in Româ. Quidam exercebantur sagittis, ut fierent sagittarij: quidam verò cum dardis & cæteris exercitijs.*

ΝΥΚΤΑ.

Νύκτα. Pro νὺξ. Corona pretiosa. νύκτα. *Nox*. νὺξ. Nicetas in Man. Comneni, lib. VI. Ἀπὸ Φανείνων δὲ ἐκ τ' ὄπισθεν νύκτας βαρβάρων ἵππων, καὶ βοσαύλων, μὴ ἀναμείνας ἤ τὸ πλῆθος τ' ἐπιόντων, &c.

ΝΥΚΤΕΡΙΔΑ.

Νυκτερίδα. Pro νυκτερὶς. Corona pretiosa. νυκτερίδα. *Vespertilio*. νυκτερὶς.

ΝΥΜΦΙΤΖΑ.

Νυμφίτζα. Stellio. Suidas. ἀσκαλαβώτης, ζῳύφιον ἐοικὸς σαύρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπον. ἡ καὶ ὁ πολικὸς. καὶ ἡ κοινῶς λεγομένη νυμφίτζα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγάπλης, σίντης, βλαπλικὸς, ὀπὲ βλάπλει. ἡ ἀσκαλαβώτης, πολικὸς, νυμφίτζα. Et alibi. ἀσκαλαβώτης, χαλεώτης, καλαβώτης, πολικὸς, νυμφίτζα. Cyrillus in Lexico. ἀλλὼ, ἡ νυμφίτζα, καὶ ἡ κάτζα.

ΝΥΦΗ.

Νύφη. Pro νύμφη. Corona pretiosa. νύφη. *Nurus*. νύμφη. Hinc γενόνυφος, Pro, νεόνυμφος. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὅταν αὐτὸς ἐκάθελον με τὰ γενόνυφον τε.

ΝΥΧΙΑ.

Νύχια. Pro, ὀνύχια. Vngues. Anonymus De nuptijs Thesei.

Τὰ νύχιά τε τὰ δόντιά τε ὅλα τὰ ξακονίζει.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Τὰ νύχια εἶχαν ζύμηλα σὰν τὰ χέρσιν οἱ γάτας.

ΝΩΒΕΛΛΙΣΙΜΟΣ.

Νωβελλίσιμος. *Nobilissimus*. Olympiodorus. ζῶντες μὲν ὀνομάζε νωβελλίσιμος γίνεται, βιασαμένης τῆς πλακιδίας τὸν ἀδελφὸν. Et posteà. καὶ ἐπαναλαμβάνει αὐτὴ μὲν τὸ τῆς αὐγούστης, ὁ δὲ ἀλεξιανὸς τὸ τὲ νωβελλισίμου ἀξίωμα. Cedrenus. κωνσταντῖνον τὸν δομέστικον μεγαλαλεσάμενος τῆς ὑπερορίας, καὶ νωβελλίσιμον τιμήσας, εἶχε μεθ' ἑαυτόν. Non exiguæ autem dignitatis hoc genus fuisse apparet ex locis jam citatis: & Imperatores quoque filiorum minores eâ ornabãt. Zonaras in Constantino Copronymo. ἀκόλας δὲ ὃν καὶ τρεῖς γυναῖκας ἀγάγετο, καὶ ἐκ μὲν τῆς πρώτης ἔσχε παῖδα λέοντα, ὃν δὴ

ἐκ τῆς βασιλείας ὀνόματι κατηξίωσεν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων χρισοφόρον, νικηφόρον τε, καὶ νικήταν, καὶ τὰς μὲν δύο καίσαρας ἔστεψε, τὸν δὲ νικήταν ἔστεψε νωβελλίσιμον. Olympiodorus. ἔτι δύο παῖδας ἔσχε, κώνσταντα καὶ ἰουλιανὸν. ὧν τὸν μὲν κώνσταντα καίσαρα χειροτονεῖ, εἶτα ὕστερον καὶ πρὸς αὐτὰς ἡμέρας καὶ τὸν ἰουλιανὸν νωβελλίσιμον. Et fratres etiam. Idem Zonaras in Leone. τῷ δὲ μεγάλῳ σαββάτῳ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐνδόκιμον νωβελλίσιμον ὁ βασιλεὺς προεβάλλετο. Et de nepotibus locus eſt apud Marcellinum Comitem in Chronico. *Anno regiæ Vrbis conditæ* CXCVII. *Iuſtinus Imperator Iuſtinianum ex ſorore ſuâ nepotem, jamdudum à ſe Nobiliſſimum deſignatum, regni quoq; ſui ſucceſſorem creavit Kalendis Aprilis.* Et vel hinc quoque dignitatis magnitudo apparet, quod cùm crearetur, ad inſtar Imperatoris ac Cæſaris coronaretur, etſi alio ſine dubio coronæ genere. Ecce in verbis Zonaræ, quæ citavi. καὶ τὰς μὲν δύο καίσαρας ἔστεψε, τὸν δὲ νικήταν ἔστεψε νωβελλίσιμον. Veſtis illi quoque purpurea (obſerva colorem Imperialem) & aureo limbo ornata. Zoſimus lib. II. de Conſtantio, & Anaballiano. ἐνθῆτι χρώμενοι κοκκοβαφεῖ καὶ περιχρύσῳ, τῆς τὸ λεγομένης νωβελλισίμης παρ' αὐτὸ κωνσταντίνῳ τυχόντες ἀξίας. Et erat Cæſarum ipſorum quoque titulus. Nazarius in Panegyrico Conſtantini. *Nobiliſſimorũ quoq; Cæſarum laudes exequi velle ſtudium quidem dulce, ſed non & cura mediocris eſt.* Incepit hoc nomẽ Conſtantini & Licinij temporibus. Itaq; in Faſtis Capitolinis exſtat. *Fl. Valerius Criſpus Nobiliſſimus Cæſar.* Et deinceps aliquoties illic eſt videre. Sic filiæ quoq; *Nobiliſſimæ* dicebantur. Ecce in Reſcripto Imppp. Arcadij, Honorij, & Theodoſij, quod exſtat Cod. Theod. lib. x. Tit. xxv. *Ad omnem fraudem amputãdam, procuratores per ſingulas quaſq; provincias nobiliſſimarum puellarum filiarum mearum,* &c. Sed ipſę quoq; Auguſtæ ita indigetabantur. Amalarius in Epiſt. ad Ludovicum Pium. *Iudith orthodoxæ nobiliſſimæ atq; prudentiſſimæ Auguſtæ ſalus per multos annos.* In Deſcriptione Vrbis Conſtantinop. invenio in regione primâ, *Domum Nobiliſſimæ Marinæ.* Rurſum in nonâ, & decimâ, *Domum Nobiliſſimæ Arcadiæ.*

ΝΩΘΕΙΝ.

Νώθειν. Vide, γνώθειν.

ΝΩΤΑΡΙΟΣ.

Νωτάριος. Baiulus. Gloſſæ Baſilicorum. νωτάριος, ὁ βαρυδασάκτης.

ΞΑΘΟΣ.

Ξαθὸς. Pro, ξανθὸς. Flavus. Sicuti ἄθθος, pro ἄνθος, & talia. Hinc in Gloſſis Græcobarbaris. ποικιλόθριξ, ὁμορφομαλλᾶσα, ξαθομαλλᾶσα.

ΞΑΜΗΤΟΣ.

Ξάμηθος. Pro, ἐξάμιτος. Vide illic.

ΞΑΜΙΛΙΑ.

Ξαμίλια. Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin. φεῦ σοι πελοπόννησος πολεμηθεῖσα. ἐχ ὡς ξένος κίνδυνος, ἀλλ' οἰκεῖος. ὡς πολεῖσι κόλλα μένουσιν ἐν ξαμιλίοις.

ΞΑΝΑΣΤΡΟΦΑ.

Ξανάστροφα. Retrorſum. Exſtat in Turcograecià Cruſij.

ΞΑΝΘΗ-

ΞΑΝΘΗΣΑΡΙΟΝ.

Ξανθησάριον. Apud Myrepsum lib. De Decoctis, cap. XIV. Puto rescribendum, ξανθοκάρυον, ut est cap. XVII.

ΞΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Ξανίσκειν. Pro, ξαίνειν. Glossæ Græcobarbaræ. Ξαίνει. Ξανίσκει.

ΞΑΡΙΟΣ.

Ξάριος. Leontius De sphærâ Arati. Ἁψομέν τε λαδικῷ λίνι ἐὶ τύχοι, καὶ ξαρίῳ κεφαλῇ, ὡς τὸ μὴ τὴν χρῖαν δύχερῶς ἀπαλειφθῆναι δυνάσθαι.

ΞΑΡΤΙΟΝ.

Ξάρτιον. Glossæ Græcobarbaræ. Ἀκροσόλια. τὰ ἄκρα τῆς νηὸς. τὰ ξάρτια.

ΞΕΝΑΛΙΟΝ. ΞΕΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξενάλιον. Quod hospitibus datur. Veteres ξένιον dicebant. Constantinus De Administr. Imp. οἱ δὲ τριῆροι κατζιναλῖται ἄπληστοι ὄντες, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀπανίων ὀξεῖς ἐπιθυμηταὶ, ἀναίδην ἐπιζητοῦσι ξενάλια ἱκανὰ. Hinc ξεναλίζειν. Dona hospitalia dare. Malè Suidas interpretatur, σωματροίζειν.

ΞΕΝΙΑ. ΞΕΝΙΔΙΟΝ.

Ξενία. Hospitium. Tugurium. Apud Palladium Hist. Laus. in Chronio. καὶ εὗρεν κάλλιστον ὕδωρ ἀπέχον εἰς βάθος ὀργυιὰς ἑπτὰ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ ξενίαν μικράν. Item ξενίδιον. Apud eundem alibi in Eulogio. ἐνεγκὼν ἓν ὄνον ἐκεῖνος ἐπῆρεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆνεγκεν εἰς τὸ ἴδιον ξενίδιον. Et mox. ὡς δὲ πρωΐα ἐγένετο, ἐπῆλθεν ὁ πεῖας εἰς τὸ ξενίδιόν σε λαβών με.

ΞΕΝΟΚΟΥΡΙΤΗΣ.

Ξενοκουρίτης. Qui alibi tonsuram accepit: id est, alterius monasterij monachus. Lucas Patriarcha in Synodico. ἐνορίας καὶ τὰ τυπικὰ τούτων διορίζοντας, ξενοκουρίτῃ μὴ γίνεσθαι καθηγούμενον. Balsamon ad Concil. VII. Can. XXI. καὶ μάθῃς ὅπως οἱ ξενοκουρίται κολάζονται, καὶ οἱ τούτους δεχόμενοι.

ΞΕΝΟΧΑΡΑΓΟΝ.

Ξενοχάραγον. Descriptu admirabile. Rarū. Anonymus De nuptijs Thesei. γαῦ τυχόντος ἔγινε ξενοχάραγον πρᾶγμα.

ΞΕΠΤΕΡΙΟΝ.

Ξεπτέριον. *Accipiter*. Anonymus De nuptijs Thesei.

γερᾴκια, καὶ ξεπτέρια, πετρίτες, καὶ φαλκόνια.

ΞΕΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Ξερανίσκειν. sive ξηρανίσκειν. Pro, ξηραίνειν. Glossę Græcobarbaræ. ἀζειρεῖ. ξηραίνει. ξερανίσκει. Et alibi iterum. ἀζῶ. ξηραίνω. ξηρανίσκω.

ΞΕΡΑΧΙΑ.

Ξεραχιὰ. Glossę Græcobarbarę. ἄζη. ξηρασία. ξεραχιὰ. κονιορτὸς.

ΞΕΡΟ.

Ξερὸ. sive, ξερὸν. Pro, ξερὸν. Siccum, Corona pretiosa. ξερὸ. *Siccum*. ξηρὸν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀζαλέας. ξηρὰς. ξερὰς. Et occurrit illic pluries.

ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟ.

Ξεροπόταμο. Torrens. Corona pretiosa. ξεροπόταμο. *Torrens*. χείμαρρος. Exstat quoque apud Nicetam, ξηροπόταμος.

ΞΕΡΟΤΥΓΑΝΟΝ.

Ξεροτύγανον. Quasi, ξηροτήγανον.

Gloſſæ Græcobarbaræ. πόπανον. λαλάγιον. ξεροτύγανον.

ΞΕΤΡΕΧΕΙΝ.

Ξετρέχειν. Fugere. Effugere. Euadere. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὡς ἂν ἐχθροὺς θανάσιμους πάντοτε μας ξετρέχεις.

ΞΕΦΟΥΝΤΟΜΕΝΟΝ.

Ξεφουντομένον. Phortius φεῖ φρᾶ. πραγμᾶ. lib. 1.

ἢ βάτζα ξεφουντομένα
ἐκ χώμα & γεμωσμένα.

ΞΕΨΥΧΕΙΝ.

Ξεψυχεῖν. Exanimari. Animo delinquere. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

δὲν ἔρχε) ἀπὸ φόβε τε χεδὸν νὰ ξεψυχήσῃ.

ΞΗΓΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξηγαλίζειν. Emulgere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμοργίδα. ἐξεσβηκῆαι τὸ γάλα. ξηγαλισμένῳ.

ΞΗΔΙΑΛΥΖΕΙΝ.

Ξηδιαλύζειν. Soluere. Exoluere. Gloſſę Grȩcobarbaræ. ἀναλύϛ. ξηδιαλύζει.

ΞΗΔΙΝ.

Ξήδιν. Acetum. Gloſſæ Grȩcobarbaræ. ὄξ&. ξήδιν. Scribitur etiam ξίδιν. Et occurrit ibidem pluries. Corona pretioſa. ξήδι. *Acetū.* ὄξ&. Anonymus De Vulpe & Lupo.

νὰ φὰς τ' μαρελόφυλον ἐκεῖνο χωρὶς ξίδη.

ΞΗΔΥΝΑΜΩΝΕΙΝ.

Ξηδυναμώνειν. Imbecillum eſſe. Non poſſe. Gloſſę Græcobarbarę. ἀδυνατεῖ. ξηδυναμώνϛ. ἀδενεῖ. ἀρωστᾶ. Inde ξηδυνάμωμα. Imbecillitas. In ijſdem Gloſſis alibi,

ΞΗΖΟΥΡΩΝΝΕΙΝ.

Ξηζουρώνειν. Mundare. Purgare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπορυπᾶπ. καθαίρε). ξηζουρώννε).

ΞΗΚΑΘΑΡΗΣΙΣ.

Ξηκαθάρησις. Solutio. Liberatio. Gloſſę Grȩcobarbaræ. δ' ρίσκει τὴν λύσιν, ἤγουν τὴν ἀφάλυσιν, ἢ ξηκαθάρησιν. Iterum mox. δὲν εὑρίσκει ἀφάλυσιν, ἢ ξηκαθάρησιν.

ΞΗΚΟΚΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξηκοκκαλίζειν. Exoſſare. Gloſſę Grȩcobarbaræ. ἀρθρέμβολα, ὀνόματα βασιλικῶν, ὡσὰν τ' ἐξαρθρῶν τὸν ἐμβαλλόμενον. ἀφατὶ ξηκοκκαλίζων ἐκεῖνον ὁπᾶ ναπτέση εἰς ἐκεῖνα.

ΞΗΚΟΚΚΗΝΙΑΖΕΙΝ. ΞΗΚΟΚΚΗΝΙΑΣΜΑΝ.

Ξηκοκκινιάζειν, ſive, ξηκοκκινιάζειν. Cocco tingere. Atq; inde, ξηκοκκινίασμαν. Tinctura coccinea. Color coccineus. Gloſſę Græcobarbarę. ἀπεβάλοσεν. ἐξεπύρωσεν. ἢ ἀπέσβεσεν. ἔχασε τὴν ὄψιν & τὴν πύρωσιν. ἔσβεσεν ἡ ὡρὰ τάτην & ξηκοκκινίασμαν.

ΞΗΛΑΡΙΟΝ.

Ξηλάριον. Pro ξυλάριον. Navis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδρυα, ὡλοῖα μονόξυλα. ξηλάρια ὀπᾶ ἕνι φλιασμένα ἀπὸ ἕνα ξύλον μόνον.

ΞΗΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Ξηλείβγϛ. Pro ἐξαλείφϛ. Delere. Perdere. Gloſſę Grȩcobarbaræ. χαλῶντα, ἀφανίζοντα, ἐξαλείφοντα, ξηλείβγοντα.

ΞΗΛΙΜΜΟΣ.

Ξηλιμμὸς. Defectus. Interitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. χαλεπὸν κ' δεινὸν ὄλεθρον, κακὸν ξηλιμμὸν.

ΞΗΛΙ-

ΞΗΛΙΜΟΥΤΤΑΝ.

Ξηλιμωτ͂αν. Exoriri. Apparere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναπλλει. ἀναφαίνεται. φαίνεται ἀπαίνω. ξηλιμωτ͂α.

ΞΗΜΕΡΟΝΗ. ΞΗΜΕΡΟΜΑ.

Ξημερόνη. Diescit. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ σκότος πάντα γίνεται, καὶ πάλι ξημερόνη.

Hinc ξημέρομα. Diluculum. Idem alibi.

πρὶν φῶς τὸ ξημέρομα δὲν ἤσε μησεμένος.

ΞΗΠΕΦΤΕΙΝ.

Ξηπέφτην. ſive, ξιπέφτειν. Pro, ἐκπίπτειν. Excidere. Glossę Græcobarbaræ. ἀλόντα. κλοπέντα. Δραπεσόντα. ἐκεῖνον ὅπου ξιπέφτει τὸ πάννε εἰς κλεψίαν. ἢ ὅπου ἐξέπεσε καὶ ἐπιάσθη εἰς μοιχείαν καὶ κλεψίαν.

ΞΗΠΟΔΗΜΕΝΟΣ. ΞΗΠΟΔΗΤΟΣ.

Ξηπόδητος. Diſcalceatus. Glossę Græcobarbaræ. ἀνυπόδητος. γυμνόπους. ξηπόδητος. ὅπου ἔχει τὰ πόδια γυμνὰ. Alibi quoque in ijſdem Glossis repetitur, ξηποδημένος.

ΞΗΠΟΛΗΤΟΣ.

Ξηπόλητος. Idem quod ξηπόδητος. Glossę Græcobarbaræ. ἀνυπόδητος, γυμνόπους, ξηπόδητος, ξηπόλητος, ἀνυπόδητος.

ΞΗΡΙΖΩΝΝΕΙΝ.

Ξηριζώννειν. Eradicare. Glossæ Græcobarbaræ. καταιγίζει, Δράσπα, ἀναπα, ξηριζώννει.

ΞΥΡΟΜΥΡΟΝ.

Ξηρόμυρον. Roſmarinum. Glossę Latinogræcæ.

ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Ξηροπόταμος. Torrens. Glossæ Græcolatinæ.

ΞΗΡΟΣΤΗΜΑΝ.

Ξηρόστημαν. Medela. Glossæ Græcobarbaræ. θεραπείαν. ἰατρείαν. ἴασιν. ἴατρευμα. γιάτρεμαν. ξηρόστημαν. Et mox. θεραπεία. ἰατρεία. ἴαμα. γίαμαν. ξηρόστημαν.

ΞΗΣΤΟΜΑΤΗΣ.

Ξηστομάτης. Memoriter. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ μνήμης λέγει. ἢ ἀπὸ στόματος. καὶ ξηστομάτης.

ΞΗΣΤΡΕΜΜΑ. ΞΗΣΤΡΕΜΜΑΤΟΝ.

Ξήστρεμμα. ſive, ξηστρέμματον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναστροφῆς. ξηστρεμμάτου. ἢ ξηστρέμματος.

ΞΗΣΤΡΙΑ.

Ξηστρία. Serenitas. Glossæ Græcobarbaræ. αἰθρία. ξηστρία. Et occurrit illic pluries.

ΞΗΤΡΙΧΩΝΝΕΙΝ.

Ξητριχώννειν. Pilos evellere. Depilare. Glossę Græcobarbaræ. ἀσκὸν τίλλειν, νὰ ξηλειχώννῃ τὸ ἀσκίν.

ΞΗΦΑΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Ξηφαντόννειν. ſive, ξιφαντώννειν. Luxuriari. Glossæ Græcobarbarę. ἀγαθοδαιμονισμὸς. οἱ ὀλιγοπλοῦντες, ὅπου ξηφαντόννουν ὀλίγον. Iterũ alibi. τρυφᾷ. σπαλαλᾷ. ξηφαντώννει. Ioãnes Glycas De Van. Viræ.

καὶ με γεράκια καὶ σκυλία πάντοτε ξεφαντόναν.

ΞΗΦΟΡΤΩΝΝΕΙΝ.

Ξηφορτώννειν. Exonerare. Occurrit in Glossis Græcobarbaris. κεφίζειν. νὰ ἀλαφρυνίσῃ. νὰ ξηφορτώννει.

ΞΗΦΩ-

ΞΗΦΩΤΙΣΜΑ.

Ξηφώϊσμα. Ortus. Detectio. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰαλολαγή. ἀνακαλύμματα. ἀποσκεπάσματα. ξηφωϊσμάτα.

ΞΗΧΩΡΙΣΤΕΙΝ.

Ξηχωρισθῆναι. Segregare. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

Ἐξ οὗ σμεν τῆς ἀπολαύσεως ἃς τῆς ξηχωρισθῶμεν.

ΞΙΓΓΗ.

Ξίγγη. Adeps. Vide ἀξέγγιον.

ΞΙΔΙΝ.

Ξίδιν, ſive ξήδιν. Pro ὀξίδιον. Acetum. Vide ξήδιν.

ΞΙΕΙΝ.

Ξίειν. Pro ξέειν. Corona pretioſa. ξίειν. *Scalpere.* ξέειν.

ΞΙΛΟΝΝΕΙΝ.

Ξιλόννειν. ſive, ξιλλώννειν. Miſcere. Perturbare. Confundere. Gloſſę Græcobarbaræ. νὰ συγχήζῃ. νὰ ξιλόννει. νὰ ἀνακατέννῃ.

ΞΙΛΛΩΝΝΕΙΝ.

Ξιλλώννειν. Vide ξιλόννειν.

ΞΟΔΙΑΣΜΑ.

Ξοδίασμα. Vide, ξωδιάσμα.

ΞΟΛΟΘΡΕΜΜΟΣ.

Ξολοθρεμμὸς. Pro, ἐξολόθρευμα. Gloſſę Græcobarbaræ. ἀφάνισις. ἀφανισμὸς. ἐξολόθρευμα. ξολοθρεμμὸς.

ΞΟΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ξομακρίζειν. Longè diſtare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀφεσάναι, νὰ ξομακρίζει. νὰ ἀπομακρωθῇ.

ΞΟΜΠΛΙΑΣΜΑ. ΞΟΜΠΛΙΝ.

Ξόμπλιν. *Exemplum.* Gloſſę Græcobarbaræ. ξόμπλιν, ἢ παράδειγμα. Occurrit illic pluries. Item ξομπλίασμα. Eędem Gloſſæ. παράδειγμα, & ξομπλίασμα. Iterum alibi. αἰνίγματα, ζητήματα, πεκμήρια, γυρεύματα, ξομπλιάσματα. Truncata vox eſt, ut apparet, & plenius quoque proferebãt. ἐξομπλίασμα. Ibidem. αἰνιττόμενος, δι' αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν. ὁπὸ λέγῃ με παραβολαῖς, καὶ αἰνίγματα, ἢ ἐξομπλιάσματα.

ΞΟΝΙΟΝ.

Ξόνιον. Pro, ἀξόνιον. *Axiculus.* Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ πήγματα ἔξ αὔω τῆς ἁμάξης, τὰ ὁπῖα θέτ|ευν) ὁμοῖος εἰς τὰ ξόνια, ὁπὸ συρέφευτα εἰς αὐτά.

ΞΟΡΙΔΕΣ.

Ξόρειδες. Venatores. Beſtiarij. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. v. ἐ οἱ τῶν θηρῶν πευτανεῖς, ξόρειδες ὕτω καλέμενοι.

ΞΟΣΤΕΓΟΝ.

Ξόστεγον. Pro, ἐξόστεγον. Protectũ. Suggrũda. Anonymus De nuptijs Theſei.

οἱ ῥίμνες, ἐ τὰ ξόστεγα, καὶ οἱ ψηλοὶ τειχολίονες,
τὰς ἄρχοντες ἐγέμασι, με τῆς ἀρχοντοπασᾶς τας.

ΞΟΥΡΑΦΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ξυραφόπουλλον. Nouacula. Gloſſæ Græcobarbaræ. ξιφίδιον μικρὸν, ἢ ξυραφόπουλλον, ἢ μαχαιρόπουλλον.

ΞΟΥΣΙΑ.

Ξυσία. Pro, ἐξυσία. Poteſtas. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀφ' ὧν τας ἔδοσε ξυσία καθολικὴ, ὡς πρέπῃ.

ΞΥΓΑΒΔΙΑ.

Ξυγάβδια. Calceamenti genus. Suidas.

das. ξυελίδες, καμπάκια, ξυγάβδα, ἢ ἄλλο πᾶσδημα διάφορον.

ΞΥΛΑΒΙΟΝ.

Ξυλάβιον. Oppiani Scholiaſtes Halieut. II. πυραύγη, ὡ ξυλάβιόν φασιν οἱ χαλκεῖς.

ΞΥΛΑΛΟΓΟΝ.

Ξυλάλογον. Ligneus equus. Fabricæ genus. Nicetas in Alexio Comneno, lib. II. πλεγμάλιον ἐοίκει ἐκ λύγων συγκείμενον, ὅ φασιν ἡ δημώδης φράσις ξυλάλογον, σύγῳ ζωστῷ εἰς τὸ διαμπερὲς σκεπόμενον διαζωσάμενος, τὸ σχέδιον ἐκεῖνο ἥρτησον ἑαυτοῦ.

ΞΥΛΑΛΟΗ.

Ξυλαλόη. Lignum aloes. Veteres ἀγάλλοχον vocabant. Simeon Sethi De Cib. Facult. ξυλαλόη ξύλον ἐστὶ δένδρου. γίνεται δὲ ἐν διαφόροις τόποις τῶν ἑῴων.

ΞΥΛΑΡΑΚΙΟΝ.

Ξυλαράκιον. Pro, ξύλον. Lignum. Cõſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij. ἐγλάκησε με τὸν χαρὰ, καὶ φέρε ξυλαράκια.

ΞΥΛΕΤΙΝΟΣ.

Ξυλέτινος. Ligneus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ποδήματα ξύλινα. ποδήματα ξυλέτινα.

ΞΥΛΙΝΑΔΕΣ.

Ξυλινάδες. Lignatores. Lignarij mercatores. Synod. Conſtantinop. VIII. Act. VIII. θεωρημένων σκυλέων, ἰχθυοπρατῶν, ξυλινάδων, βελονάδων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τοιούτων.

ΞΥΛΟΒΟΛΟΝ.

Ξυλόβολον. Locus vbi ligna reponuntur. Gloſſæ Græcolatinæ. ξυλόβολον, ἡ ξυλοθήκη. *Cella lignaria. Lignarium.*

ΞΥΛΟΓΑΤΑ, ΞΥΛΟΚΑΤΑ.

Ξυλογάτα, ſive ξυλοκάτα. Ligneus catus. Muſcipula. Laonicus Cretenſis, ad Batrachom. παγίδα ποιήσαν, ξυλοκάταν λυπηράν. Demetrius Zenus.

τὸν γάτον, καὶ τὸν γέρακα, θεῖσια τοῖς τρομάσω,
καὶ κείνῳ τῷ ξυλογάτᾳ, ὁλόιμας τῷ μισεμμαι.

ΞΥΛΟΓΛΥΚΟΝ.

Ξυλόγλυκον. Gloſſæ Latinograecæ. *Siliqua.* κεράτιον, καὶ κυάμη καὶ φασήλη λοβοί, καὶ ξυλόγλυκον. Nihil aliud eſt quàm glycyrrhiza.

ΞΥΛΟΚΑΣΙΑ.

Ξυλοκασία. *Caſia.* Euchologium De Confect. S. Vnguenti. κέρακος λίτραν ά. πεπέρεος μακρὸς λίτρας ϛ'. ξυλοκασίας λίτρας γ'.

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ξυλόκαστρον. Propugnaculum ligneũ in dromonibus grandioribus. Baſilius in Naumachicis. ἵνα δὲ καὶ μειζόνων πλοίων δρομώνων, ἐν ναῦ εἶναι χρὴ, οἷς ὄπισθεν τὰ λεγόμενα πάντως ξυλόκαστρα. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ παραθὺς δὲ ὄρνυτε ξυλόκαστρα νέα ποίσεν.

ΞΥΛΟΚΟΚΚΟΝ.

Ξυλόκοκκον. Interius ſiliquę granum. Orneoſophion. πλύνε βαμβάκιον μὴ οἴνῳ καλῷ, καὶ βάλε ἐντὸς ὃ βαμβακίῳ θηλειακῷ ξυλόκοκκον ἕν. Occurrit quoque apud Myrepſum.

ΞΥΛΟΚΟΝΤΑΡΙΟΝ, ΞΥΛΟΚΟΝΤΙΟΝ.

Ξυλοκοντάριον, & ξυλοκόντιον. Bacillus ad impellendos equos. Anonymus De Caſtrametat. ἐφίππους δὲ ἅπαντες, ξυλοκόντια κατέχοντας πάνυ κοντὰ, ὡὸς τὸ ἀπατῆσαι τὸς πολεμίους. Apud Nicetam in Alexio, lib. III. ξυλοκοντάρια, ἢ ἐγκεφάσματα τῶν ἀλόγων.

ΞΥΛΟΚΟΥΜΒΑΡΑ.

Ξυλοκουμβάρα. Euſtathius ad Iliad. ε'. εἴη δ' αὖ ἴσως τοιοῦτον πλοῖον ἡ κοινῶς ὀνομαζομένη ὡὸς ἴνων ξυλοκουμβάρα, ὡς δῆθεν ἐκ πλάδος φθορᾶς ἡ κύμβη.

ΞΥΛΟΠΕΔΗ.

Ξυλοπέδη. Gloſſæ Latinogræcæ. *Nervus.* ξυλοπέδη.

ΞΥΛΟΣΚΑΜΝΟΝ.

Ξυλόσκαμνον. Ligneum ſcamnum. Theognoſtus De cauſsâ Ignatij. μικρὸν κατέπαυσε τὸν θυμὸν, καὶ εἰς ξυλόσκαμνον καθεδεῖσά με ἐκάλεσε.

ΞΥΛΟΣΟΥΒΛΟΣ.

Ξυλόσυβλος. Qui ſubularum ligna parat. Ioannes Tzetzes Chil. XI.

πετροβαλασκοπάπυτζον, τζαγγάριον, ξυλόσυβλον.

ΞΥΛΟΣΠΙΤΙΟΝ.

Ξυλοσπίτιον. Ligneum hoſpitium. Domuncula è ligno. Tugurium. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. πολλοὶ δὲ τὸ πατρίδος ἄγχιστα πηξάμενοι ξυλοσπίτια, ἅτε δοκοῦν τῷ πέρσῃ, ὡποσέμενον θέλειν ἐποδῦσαι ζυγόν.

ΞΥΛΟΣΤΑΣΙ.

Ξυλοστάσι. Locus vbi ligna reponuntur. Occurrit apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΞΥΛΟΤΖΗ.

Ξυλότζη. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

---- μόνον ὡς σὺν κεμάτῃ
Ξυλότζης ὑπομείναμεν, τῷ δυσωδίαν γεμάτῃ.

ΞΥΛΟΤΖΟΥΝΙΠΕΡΙ.

Ξυλοτζουνίπερι. Lignum iuniperi. Occurrit apud Myrepſum De Antidotis, cap. CCCCXII.

ΞΥΛΟΤΡΟΥΛΟΝ.

Ξυλότρουλον. Ligneâ trullâ exſtructũ. Codinus in Orig. Conſtantinop. Περὶ δρομικλοῦ ἐκκλησίαν, ξυλότρουλον, ξυλότρουλον, κλιθεῖσαν πλάδι ἐκ μεγάλης κωνσταντίνου καὶ ἑλένης.

ΞΥΛΟΧΑΡΤΙΟΝ.

Ξυλοχαρτίον. Lignea charta. Liber. Codex. Euſtathius ad Odyſſ. φ'. ἐγίνοντο γάρ φασιν ἀπὸ βύβλων αἰγυπτίων ὡς οἷα παπύρων ὑδροχαρῶν, καθ' οὓς τότε μεθώδευον, ὑποκείμενα τῆς γραφεῦσι χαρτάρια. ὁποῖα ἴσως καὶ τὰ ὕστερον ἰδιωτικῶς λεγόμενα ξυλοχάρτια.

ΞΥΝΟΝ.

Ξυνὸν. Acerbum. Corona pretioſa. Ξυνὸν. *Acerbum.* σρυφνὸν.

ΞΥΝΤΟΣ.

Ξυντὸς. Acutus. Aculeatus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ξυντὰ, ἤγουν κεντρωτὰ, ἢ σκεθρωτά.

ΞΥΠΝΙΖΕΙΝ.

Ξυπνίζειν. Excitari è ſomno. Euigilare. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὁπόταν σε ἰδεῖ εἰς τὸν ὕπνον τὸ σωτῆρμα
ἂν δὲν ξυπνίσῃ.

ΞΥΡΑΦΗ.

Ξυράφη. Novacula. Corona pretioſa. ξυράφη. *Novacula.* ξυρὸς.

ΞΩΔΙΑΣ-

ΞΩΔΙΑΣΜΑ.

Ξωδίασμα. Expēſæ, Sumptus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναλωμάτων, ἐξόδων, ἀναλωμάτων, ξωδιασμάτων. Scribebant etiam ξοδίασμα. Verbū eſt, ξοδιάζειν. Occurit pluries in ijſdem Gloſſis.

ΞΩΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ξωμακρίζειν. Peregrè proficiſci. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπέρχεται. πάγει ξοπόμαρα. ξωμακρίζει.

ΞΩΜΕΝΕΙΝ.

Ξωμένειν. Pro, ἔξω μένειν. Emanere. Occurrit in Gloſſis Græcobarbaris.

ΞΩΠΕΤΑΣΘΟΝ.

Ξωπέταθον. Aulæum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπὸ τῶ ξωθῶλωμαι τῆς θύρας. ἦγουν ἀπὸ τὸ ξωπέταθον τῆς πόρτας.

ΞΩΠΟΡΤΗΣ.

Ξωπόρτης, & ξωπόρτιον. Pro, ἐξωπόρτης, & ἐξωπόρτιον. Porta, ſive janua exterior. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγγάπιδες, αἱ περὶ τῶν θυρῶν θεραπεία: ἡ δέλθωσις ἀπὸ ἕνι εἰς τὸ ξωπόρτιν. Et mox iterum. ἀγγάβος, ὁ περὶ τῶν θυρῶν ἑως βωμὸς ἐν σχήματι κίονος τὸ θυσιαστήριον ὅπου τίκτει ὁμοίως δὲ ξωπορτία. Vel plenè quoque efferebant. In ijſdem Gloſſis. ἀμπύρον, πυλῶνα, ἐξωπόρτιν, πόρταν μεγάλην τοῦ τείχους τῆς χώρας, ἢ αὐλῆς μεγάλης.

ΟΒΡΥΖΟΝ.

Ὄβρυζον. *Obryſum.* Purum putum. Etymologici Auctor. ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζεται ὁ χρυσὸς, καὶ αν τι ὄβρυζος, κἂν τι κίβδηλος ᾖ. Scholiaſtes Thucydidis lib. 1. χρυσίου ἀπέφθου, πολλάκις ἐψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Et corrigendus Conſtantinus Manaſſes.

ἔστιλβεν ἥλιος λαμπρὸν ὡς ὄβρυζον χρυσίον.

Perperam eſt in MSto. ὡς ὄβροιζον.

ΟΔΩΝΙΑ. ΟΔΩΝΑΡΙΑ.

Ὀδώνια. *Vdones.* Epiphanius κεφ' καθαρῶν. τὰ δὲ ἄλλα πέδιλα, ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγονημένα, ἃ ὠδόπουν ὀδώνια κέκληκε, ἢ βράκα χερσὶ πειλήσασι, σκυλυλίοις δὲ τοῖς ποσὶν. Gloſſæ Baſilicorum. ὀβδονάρια (ſcribe ὀδονάρια) τὰ πειαπλόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα ἃ λέγεται ποδόπανα.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΜΕΓΑΣ.

Οἰκονόμος μέγας. Magnus Oeconomus. Ordinis Eccleſiaſtici munus, quod nobis deſcribit Codinus. ὁ μέγας οἰκονόμος, κρατῶν πάντα τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας, καὶ πᾶν τὸ εἰσερχόμενον ἐξ αὐτῶν. καὶ οἰκονομεῖ τῷ δεχιρεῖ, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. Pachymerius. μέγας οἰκονόμος, ὁ πᾶσαν οἰκονομίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἔχων. Balſamon De Chartophyl. & Protecd. ἔχει τὰ ἐκκλησιαστικῶν κλημάτων τὴν πρόνοιαν ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Adminiſtrabat igitur prædia omnia eccleſiaſtica, & illorum reditus. Erat autem cleri totius poſt Patriarcham primus. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ μὴ τὴν πλείωσιν δὲ ἐστερεῖτο, ὁ πρωτος μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ ἐν ἱερεῦσι κύριος ἀναστάσιος, ὡς πρῶτος τῶν κληρικῶν, ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐξεφώνησε μεγαλοφώνως τὸ μέγα μυστήριον. Eſt hoc item videre ex Codini indice, & Reſponſis Ioannis epiſcopi Citri. De-

ſignari verò hic ſolebat ab Imperatore. Paret ex Zonara in Romano Argyropulo. γέγονε γὰρ ποτε τῆς δὲ ἡδὲ λόγου ἐπωνύμου σοφίας μέγας οἰκονόμος, ἐπεὶ τῷ βασιλεῖ ἀνεῖτο πρόσθεν οἰκονόμους τῆς ἐκκλησίας ταυτησί προχειρίζεσθαι. Et obtinuit vſque ad imperium Iſaacij Comneni, qui primus poteſtatem illam & jus omne in Patriarcham transtulit. Zonaras in ejus vitâ. μέχρι τότε τοῦ μεγάλου οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὲν καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τῶν πατριάρχου ἔθετο ἐξουσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖν τὸ δημόσιον.

ΟΙΚΟΣ.

Οἶκος. Lectio in eccleſiâ vſitata. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσ. τ' ἁγίων. cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκος. καὶ συναξάρια. Typicum Zabę, cap. XXXV. ἀναγινώσκομεν ἀπὸ τῶν οἴκων ἓξ. ἰσάμεθα ἓν εἰς τὴν τούτων ἀνάγνωσιν. οἱ αὐτοὶ ἦ οἶκοι εἰσὶ κζ' ἁ, β', ἤγουν κδ'. ὁ λέγοντα πρὸς τὸν ἱερέως. ἄγγελος πρωτοκύτης. καὶ μὴ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἓξ οἴκων, πάλιν τὸ κοντάκιον. Fuiſſe autem numero XXIV. apparet ex verbis citatis, & ſequentibus eiuſdem capitis, ſatis clare; nam poſtquam ter VI. commemoravit, addit demum. ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, καὶ τὸν καταλειφθέντας ἓξ οἴκους. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. VI. ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς.

ΟΙΝΑΡΙΟΝ.

Οἰνάριον. Taberna vinaria. Balſamon ad Concil. I. Can. XVIII. σημείωσαι ἓν τὸν κανόνα λέγει τοὺς ἱερωμένους τοὺς ἐμπορευομένους οἰνάρια, καὶ βαλανεῖα πωλοῦντας.

ΟΚΝΑ.

Ὀκνα. Foramen dolij. Exſtat in Turcograeciâ Cruſij.

ΟΚΝΙΑΡΙΔΗΣ.

Ὀκνιαρίδης. Malus. Ignauus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβλεπὴς, ὀκνιαρίδιν, φαῦλον, κακὸν.

ΟΚΝΙΑΡΙΚΑ.

Ὀκνιάρικα. Segniter. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμελῶς. ὀκνηρῶς, ἢ ὀκνιάρικα.

ΟΚΤΑΠΟΔΗΣ.

Ὀκταπόδης. Polypus. Stamatius in Epiſt. ἔλαβα τὸ ζευάρι, ὁπὸ μας ἀπέστειλες, καὶ πικταπόδη, καὶ τὰ σφογκάρια.

ΟΚΤΑΠΟΔΙΟΝ.

Ὀκταπόδιον. Flammeum Imperatoris, habens multas imagines hierarcharum, cum octo lingulis. Codinus. τὸ δὲ ἕτερον, εἰκόνας ἔχον πολλὰς θείας ἱεραρχῶν, ὀκτάγλωσσον, ὅπερ καλεῖται ὀκταπόδιον.

ΟΚΤΩΗΧΟΣ.

Ὀκτώηχος. Vide ἦχος, & μάρων.

ΟΛΑΝΤΑΜΑ.

Ὁλαντάμα. Omnes ſimul. Gloſſæ Græcobarbarę. ὁμοῦ πάντες. ὅλοι ἐν τῷ ἅμα. ὁλαντάμα. Et alibi. ὁλαντάμα, σωρεμένα.

ΟΛΙΓΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Ὀλιγούτζικος. Pro, ὀλίγος. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς ὀλιγούτζικον καιρὸν ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν,
ὁπόταν ἡ ἱππόλυτα μὲ ὅλα τὰ κεράσια.

ΟΛΛΙ-

ΟΛΛΙΓΑΝΕΙΝ. ΟΛΛΙΓΟΣ.

Ὀλλιγάνειν. Minuere. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ μικρύνει. νὰ ὀλλιγάνῃ. Sic dicebant ὀλλίγω, pro, ὀλίγω. Occurrit quoque in ijſdem Gloſſis.

ΟΛΛΟΣ.

Ὅλλος. Vniverſus. Omnis. Pro, ὅλος. Alexius Rharturus Doctr. II. δίδει νόμον, ἤθη καλὰ, ἐλπίδα ἀγαθὴν, ἕξεις ὠφελίμους, καὶ ὥσπερ ὅταν ὁ κύριος ἔχῃ ὀφειλὴν ἕναν εἰς τὸ σπήτι, ὅλλοι τὸν φοβοῦν, ὅλλοι τὸν ὠφελοῦσιν. Et occurrit illic ſæpè. Gregorius Dialogus De vitâ Sanct. lib. I. ἀπέλθετε, καὶ ἀπὸ τὸ πιάτον ἐλαίῳ βάλλετε εἰς ὅλα τὰ πηγάδια. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἐν ὅλοις τούτοις τοῖς καλοῖς καὶ φιλοτίμοις ὡσὰν
ἄνθρωπος ὁ παρέτρεχεν, ὃν καὶ ὅλων ἀνθρώπων φύσις.

ΟΛΟΒΟΥΡΚΟΤΟΣ.

Ὁλοβούρκωτος. Vide, βουρκόννειν.

ΟΛΟΜΟΝΑΞΟΣ. ΟΛΟΜΟΝΑΧΟΣ.

Ὁλομόναξος. &, ὁλομόναχος. Vtroque modo ſcribitur. Solus. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ μίαν ἡμέρα κίνησε, ὡς ἦτον μαθημένος,
πενθερὸς ὁλομόναξος εἰς τὸν γιαλὸν ὑπάγει.

Occurrit illic pluries.

ΟΛΟΠΛΟΥΜΟΝ.

Ὁλόπλουμον. Totum plumeum. Gloſſæ Græcobarbaræ. παμπόικιλον, ὁλόπλουμον, ὁπὸ ἔνι ὅλος πλουμιστός.

ΟΛΟΠΤΩΧΟΣ.

Ὁλόπτωχος. Omninò egenus. Pauperrimus. Beſſarion in epiſt. ἀμὴ ἂς ἐνθυμηθῇ, ὅτι εἶναι διωγμένοι ἀπὸ τὸν τόπον τῶν, ὀρφανοὶ, ξένοι, ὁλόπτωχοι.

ΟΛΟΡΘΑ.

Ὁλόρθα. Rectà. Orneoſophion. καὶ ἄλλα κάθιστα ὁλόρθα. Anonymus De nuptijs Theſei.

κιαπαύτα ἐκατέβησεν ὁλόρθα τὸ βυζαντιον.

Occurrit illic pluries. Sed & λόρθα dicebant, pro codē. Idem Auctor alibi.

ἐλὼ θήβαν λόρθα πήγενε μεμάτος τῆς πικρίας.

ΟΛΟΤΕΛΑ.

Ὁλότελα. Omninò. Plenè. Beſſariō in epiſt. ἂς ἀποσκεπάζωνται καὶ αὐτοὶ τὰ καπάσιν τὴ ὁλότελα, ἢ πολλὸν, ἢ ὀλιγώτερον, ὡς πρὸς τὰς ἀνθρώπους.

ΟΛΟΧΑΡΟΣ.

Ὁλόχαρος. Gratioſus. Gloſſę Græcobarbaræ. χαρίεις. χαριτωμένος. ὁλόχαρος.

ΟΛΠΙΔΑ.

Ὁλπίδα. Pro ἐλπὶς. Spes. Anonymus De bello ſacro.

νὰ ἔλθω ἐδὼ μιμηλικὰ εἰς χάρος καὶ ὁλπίδαν.

ΟΜΑΣΤΙΑ.

Ὁμάσια. Oculi. In Canonio Mathematico Adeſpoto. τὰ ὁμάσια, κέρδος πολὺ. Neſcio an ὀμάπα legendum, pro ὀμμάπα.

ΟΜΑΤΖΙΟΝ.

Ὁμάτζιον. *Homagium*. Fides. Anonymus De bello ſacro.

νὰ κάμνῃ τὰ ὁμάτζια εἰς τὸν πρίγκιπα ἐκεῖνον.

Iterum.

νὰ ᾖ φλάβη τῶν λιζίων ὁμάτζια τὰ χρεωστῦσι.

Carolus IV. Bullæ Aureæ cap. XXIII. *Terræ diſtrictus, homagia, vaſallagia, & alia quævis ad ipſa ſpectantia, ſcindi, dividi, ſeu quâvis conditione dimembrari non debeant.* Thvvrocz Chron. Hung. cap. XXXIV. *Popularis conditio gravi premebatur cenſu; nec eidem crebra homagiorum ſolutio pacẽ redimebat.* Leonhartus Preſbyter in Chron. Bavar. *Civitates autem Bavariæ, quarum principalior fuit Amberg, puero homagium fecerunt, procurante patre ejus.* Ivo *Hominatum* appellat, Epiſt. LXXXVII. *Dicitur etiam quod milites illos, qui beneficia monaſterij habent, tanquam eos tibi reſeruãs, hominatum facere Abbati non permittis.* Alijs *Hominium* dicitur.

OMAYPH.

Ὁμαύρη. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὁμαύρῳ παλαιᾷ μὴ χαλκῶν ῥιζοκοικέλων. Iterum. ὁμαύρῳ λωρωμένῳ καὶ ἀλεδεμένῳ σιδήρῳ.

OMBPOΔEKTHΣ.

Ὁμβροδέκτης. Ciſterna. Hero in παρεμβολαῖς. ὡσαύτως καὶ φροντίζειν καὶ τῆς ὕδατος ἀφθονίας, καὶ ἐμπιμπλᾶντες ὁμβροδέκτας, καὶ τὰ ἀγγεῖα πάντα.

OMHΔEION.

Ὁμήδιον. Piſcis genus. Achmes cap. CCCIII. εἰ δὲ ἴδοι ἐθέλειν ὁμήδεια, ἢ ὄρφα, ἢ τῶν ὁμοίων τρίγλων, εὑρήσει νόσον. Ita corrigo. Hodiè enim corruptè legitur ὀθιονομήδια. Sequitur ſtatim eodem capite. εἰ δὲ ἐθέλη ὁμήδια. Oppiani Scholiaſtes Halieut. I. κήμῃσι, ὁμηδείοις, κηφαλίοις.

OMMATH.

Ὁμμάτη. Oculus. Corona pretioſa. ὁμμάτη. *Oculus.* ὀφθαλμὸς.

OMOKHNΣOI.

Ὁμόκλωσι. Eundẽ cenſum ſoluẽtes. Baſilic. Eclog. LVI. εἴποτε συμβαίη ἀπὸ ἑκατοντάδος κλήσεως ὁμοδούλων ἢ ὁμοκλώστων γνήσιος, ἐξ ἐκείνης δὲ χρόνος καθεύομενος τῷ ἀποδόντι ἀπαλλαγὴς ὑπὲρ αὐτῆς τῶν δημόσια. Occurrit etiam non ſemel Novell. CXXVIII.

OMOΛOГHTAΣ.

Ὁμολογητὰς. Pro, ὁμολογητὴς. Confeſſor. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὃς λῶν τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ὁ ὁσῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ κάνους ὁποὺ ὀνομάζουν καὶ κράζουν ὁμολογητάδες.

OMOPΦIA. OMOPΦION.

Ὁμορφιὰ. Pulcritudo. Ornatus. Gloſſę Græcobarbarę. ἀγλάϊσμα, καλλωνὴ, ὁμορφιὰ, κόσμος, καλλώπισμα. Iterũ. ἀγλαΐα, τῷ κάλλει, εἰς τὸν ὁμορφιά. Et, ὁμορφὸς. Pulçer. Corona pretioſa. ἕνι πρᾶγμα ὁμορφὸν. *Res pulcra.*

OMOPΦIZEIN.

Ὁμορφίζειν. Ornare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ποικίλλων. καλλωπίζοντας. ὁμορφίζοντας.

OMOPΦOMAΛΛEIN.

Ὁμορφομαλλεῖν. Pulchros crines habere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ποικιλόθριξ. ὁμορφομαλλοῦσι. ξανθομαλλοῦσι.

OMΠPOΣ.

Ὄμπρὸς. Ante. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ θυσιαστήριον ὁποὺ στέκει ὄμπρός τὸ ξωπορτίν.

OMΠPOTITTEPA.

Ὁμπροπίπερα. Idẽ quod ὁμπρόπιπερα, de quo

de quo ſtatim. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄνω πρόθεσις. χωρὶς ϑέσιν ὀμπροτέρεμα. χωρὶς νὰ ἔχῃ ὀμπρότερα ϑέσιν.

ΟΜΠΡΟΤΤΕΡΑ.

Ὀμπρότερα. Anteà. Primùm. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγάθυζα ἢ δῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον. ἢ δῆλος ἐκεράζεσον ὀμπρότερα.

ΟΜΦΙΚΙΟΝ.

Ὀμφίκιον. *Officium.* Pro, ὀφφίκιον. Sic μαμπάελον, ταμπάελον, & talia dicebant, pro μαπωάελον, ταπωάριον. Nicetas in Alexio Comneno lib. 1. ὁ βεχεῖς δὲ καὶ τῶν αἷμα βασιλεῖ ἐγκιζόντων, καὶ οἷς τὸ ὑπερήφανα τῶν ὀμφικίων αὐέκεντο.

ΟΝΟΘΗΛΕΙΑ.

Ὀνοθήλεια. Aſina. Demetrius Conſtãtinop. Hieracoſophij lib. 11. cap. 1x. γάλα ὀνοθηλείας, ἔλαιον ῥόδινον. ἔτω δὲ πλέον τὸ γάλα. ἐς ταῦτα ἔμβαλον εἰς χαλκοῦν.

ΟΝΟΣΚΟΡΔΟΝ.

Ὀνόσκορδον. Allij genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. 1. cap. LXXXIX. λαβὼν τὸ λεγόμενον ὀνόσκορδον, λέγει ἐν ἰγδίῳ.

ΟΝΤΑΝ.

Ὀνταν. Cum. Quando. Pro, ὅταν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβυδοκόμας. ὁ δὴ τῷ συκοφαίνειν κομῶν. ὁπᾶ γινίσκεται ἢ κρατῇ μεγάλως ὀνταν συκοφαίνει.

ΟΝΤΧΕΑ.

Ὀνυχία. Affectio, vel læſio vnguiũ. In Orneoſophio caput eſt, quod inſcribitur. περὶ πληγῆς ὀρνέου, ὅταν ἔχῃ μιλέαν, ἢ ὀνυχίαν.

ΟΞΟΔΟΣ.

Ὀξοδος. Sumptus. Impenſa. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναλώματα. δαπανήματα. ἔξοδοι. ὀξόδοι. ἐξοδιάσματα. Occurrit iterum alibi in ijſdem Gloſſis.

ΟΞΥΓΙΟΝ.

Ὀξύγιον. Vide ἀξέγιον.

ΟΞΥΜΗΤΟΝ.

Ὀξύμητον. Cuſpis. Corona pretioſa. ὀξύμητον. *Cuſpis.* γλωχὶς.

ΟΞΥΤΑΡΙΟΝ.

Ὀξυτάριον. Acetabulum. Vaſculum aceti, ad intingendum appoſitum, quod veteres ὀξύβαφον dicebant. Martyrius de V. & B. è quo excerpſit Caſſiodorus librum de Orthographiâ. *Bam etiam vocalibus alijs interuenientibus in primâ ſyllabâ nullius nominis enunciari cognoui, niſi in gloſſematibus, Bammum,* ὀξυτάριον. *Atque Bambalo,* ψελλισὴς.

ΟΠΕΡΑΙ.

Ὀπεραὶ. *Operæ.* Gloſſæ Baſilicorum. ὀπεραὶ, οἱ καρποὶ τῶν οἰκετῶν. Et, ὀπέραις, ἐργασίαις ἐκ τῶν χειρῶν. Iterum. ὀπέραις, ὁ δῆλος εἰς φυσικὴν ὑπηρεσίαν.

ΟΠΕΡΑΤΟΣ.

Ὀπεράτος. *Operator. Operarius.* Gloſſæ Baſilicorum ὀπεράτος, ἐργασὴς. Sic ἐξωλωράτος. *Explorator.*

ΟΠΙΝΙΟΝ.

Ὀπινιὸν, *Opinio.* Gloſſæ Baſilicorum. ὀπινιὸν. ἡ ὑπεσαλμένη καὶ μετ' ἐνδοιασμὸς ἀπόκρισις.

ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ.

Ὀπισθάμβωνος. Qui poſt ambonem eſt. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. XLI. μὴ δὲ τὼ ὀπισθάμβωνον ἀχλὼ γίνεται ὁ νιπτὴρ κὴ τὼ τάξιν αὐτῦ.

αὐτῷ. Occurrit passim in Liturgijs & Ritualibus Græcorum.

ΟΠΙΣΘΕΛΗ. ΟΠΙΣΘΕΛΙΝΗ.

Ὀπισθέλη. *Postela.* & ὀπισθελίνη. *Postilena.* Glossæ veteres Latinogræcæ corrigendæ sunt. *Postilena*, ὀπισθία, ὀπισθέλη. Hodiè editur, ὀπισθένη. Sed manum tamen inhibeo, nam *Postena* dixisse videntur ævo barbaro. Thvvrocz in Chronico Hung. *Corrigiarumq; cinguli ac frena, & similia alia, cum thenijs & postenis sericæ substantiæ contexta fuerunt.* Ergo ὀπισθένη est ad illam formam. At ὀπισθελίνη occurrit apud Mauricium Strateg. lib. 11. cap. 11. μικρὰ τυφία μὴ τῶν ὀπισθελίνων καὶ αὐτελίνων τῶν ἵππων. Et apud Leonem Constitut. VI. καὶ τυφία εἰς τὰς ὀπισθελίνας τέσσαρα, καὶ εἰς τὸ κορυφάδιον ἵππου τυφίον. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ μικρὰ τυφία, ἤγουν διέλλια, εἰς τὰς ὀπισθελίνας τῶν ἱππαρίων. Ita corrigo. Perperã est in MSto. ἤγουν διέλλια. Quid autem διέλλιον sit, supra à nobis dictum est.

ΟΠΙΣΘΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ὀπισθοκύρβιον. Posterior crepido sellæ. Mauricius Strateg. lib. I. cap. 11. ἵνα ἐν καιρῷ δὲ πολέμου, καὶ ἐν καιρῷ κύρσων, ὄπισθεν τῶν ὀπισθοκυρβίων καθὰ τὰς ψοίας τῶν ἵππων βαστάζωνται. Vide κύρβη.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΑΞ.

Ὀπισθοφύλαξ. Vide φύλαξ.

ΟΠΝΑ.

Ὀπνὰ. Spiritus. Glossæ Græcobarbaræ. πνευσικὸν, ὀπνᾶ πνεῖ, καὶ αὐαπνεῖ, ὀπνᾶ πέρνῃ, ἢ διδεῖ ὀπνὰν. Et alibi. αἰαπνοὴ, ὀπνὰ.

ΟΠΤΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀπτανάριος. Glossæ Græcolatinæ ὀπτανάριος. *Assator. Coctarius.*

ΟΠΤΙΜΑΤΟΙ.

Ὀπτιμάτοι. *Optimates.* Vide Glossarium Rigaltij.

ΟΠΤΙΩΝ.

Ὀπτίων. *Optio.* Procopius De bello Vandal. lib. I. τῶν δὴ ὑπασπιστῶν τριακοσίους ἀπολέξας ἄνδρας, ἀγαθὸς τὰ πολέμια, ἰωάννῃ παρέδωκεν, ὃς οἱ ἐπεμελεῖτο τῆς περὶ τὴν οἰκίαν δαπάνης, ὀπτίωνα τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Sed legendum est, περὶ τὴν ἀκίαν, ut supra monui. Iustinianus Novell. CXXIX. καὶ τὰς μὲν ἑκάστου πάγμα ὀπτίωνας ἀποδέχεσθαι τὰ εἰωθότα δίκα τινὸς ἀφαιρεθῆς, καὶ ῥογάδειν πρὸς ἐξάρχοις, καὶ τῆς τραπεζώτιδος τὰς ἐν εἴδει χορηγουμένας ἀννόνας. Invenies quoque Novell. CXVI. Cyrillus in Lexico obsidem interpretatur. ὀπτίωνα ὄψιτα.

ΟΡΑΣΕΙΣ.

Ὁράσεις. Visiones. Erant libri Græcorum pariter & Saracenorum, in quibus tradebatur, quot annos Imperatorum quisque esset victurus, & quę imperante illo etiam eventura. Luitprandus in Legat. *Habent Græci & Saraceni libros, quos ὁράσεις, sive visiones Danielis vocant; ego autem Sibyllinos, in quibus scriptum reperitur, quot annis Imperator quisque vivat, quæ sint futura eo imperante tempora; pax, an simultas; secundæ Saracenorum res, an adversæ.* De his ipsis libris loqui censeo Gregoram lib. VIII. vbi de secreto Imperatoris cum Logothetâ congressu agit.

agit. ἐπεὶ δὲ εἰς τὼ ὑστεραίαν ὁ μέγας ἀφίκετο λογοθέτης πρὸς τὸν βασιλέα, ἄτιμα μὲν αὐτοὶ καθ' μόνας ἐκοινολογήσαντο πρὸς ἀλλήλας τότε μὲν ἐδόκεις ἔγνω τῶν πάντων, ἐκ σημείων μέν τοι τινῶν ἐσχάζεσθαι ἡμῖν ἐξεγένετο ὕστερον, ὡς βιβλία τινὰ χρησμολογικὰ ἐθεάζοντο, ἐν οἷς τινὰ τῶν μελλόντων ἀσαφῶς τε καὶ αἰνιγματωδῶς παρ' ὅτων δὴ ποτε ἐξετέθησαν. Iterum lib. IX. extremo. εὑρῆσθαι γὰρ ἐκ πολλῶν βίβλων τῶν βασιλεῖ γράμματά τε αἰνιγματώδη καὶ ἄμυδρά τινα δι' εἰκόνων γνωρίσματα φέροντα τῶν μελλόντων ἀεί. Vbi obſerva per literas obſcuras & imagines libros illos conſcriptos fuiſſe. Confirmat Zonaras in Leone Armenio. ἀλλὰ καὶ τί φασι τῇ τῶν ἀνακτόρων βιβλίον ἐναποκεῖσθαι, ἐν ᾧ καὶ χρησμοὶ περὶ τῶν βασιλέων ἦσαν, καὶ μορφαὶ ἐνεγράφοντο αἰνιγμάτων τε καὶ θηρῶν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ καὶ λέων θὴρ ἐχρωματίσθη, ᾧ καθ' νῶτον τὸ στοιχεῖον τὸ χ. ἐγκεχάραγτο. αὐτὴ δ' ἰδοὺ ὅπισθεν τῷ θηρὸς, δόρατι διὰ μέσου τοῦ χ. διελαύνων τὸν λέοντα. Circumferebantur etiam αἱ ὁράσεις τῶν ἁγίων παύλων. Marcus Patriarcha Alexandrinus in Quæſitis. βιβλία διάφορα εὑρίσκονται εἰς αὐλαϊκὰς ἀγνοίας χώρας. κἀγὼ μὲν ὀνομάζονται διδασκαλίαι τῶν ἁγίων ἀποστόλων. τὰ δὲ, ὁράσεις τῶν ἁγίων παύλων.

ΟΡΒΙΚΛΑΤΟΝ.

Ὀρβικλάτον. *Orbiculatum.* Iulius Africanus De Appar. Bell. κἀγὼ μῆλον τὸ ῥωμαϊκὸν ὀρβικλάτον καλούμενον ἅμα μέλιτι ἀγοτύλαις ἑκκαίδεκα.

ΟΡΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀργανάριος. *Organarius.* Gloſſæ Græcolatinæ. ὀργανάριος. *Organarius. Fiſtularius.*

ΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ὀρδινάριος. *Ordinarius.* Baſilic. Eclog. XL. ἡ διὰ τὼ ἀνηβόταλα διακαλοχὴ, ὥσπερ καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν παίδων ὀρδιναρίαι διακαλοχαὶ, εἴσω ἐνιαυτῷ παρέχεται. Iuſtinianus Novell. XX. ἀρχὼ αὐτὼ ὀρδιναρίαν ἐμβαθμον ποιήσαντες. Et pluries tam illic, quàm apud reliquos Iureconſultos Græcos.

ΟΡΔΙΝΑΤΙΩΝ.

Ὀρδινατίων. *Ordinatio.* Arrianus in Epictetum. lib. III. cap. XXIV. ἔτι σοὶ τύραννος ἔσαι τις, ἢ δορυφόρος, ἢ καζαιλανοὶ, ἢ ὀρδιναλίων δήξεταί σε.

ΟΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Ὀρδινεύειν. *Ordinare.* Mauricius lib. I. cap. V. ὀρδινεῦσαι εἰς ἀκίας παλαιάς τε καὶ νέας. Item. δεῖ ἕκαστον ἄρχοντα τὸ ἴδιον τάγμα ὀρδινεῦσαι. Iterum. εἰ δὲ ἔλαττον, τὸ τρίτον ἐν ἑκάστῳ ἀριθμῷ, καὶ εἰς δεκάρχας ὀρδινευθῆναι αὐτὰς.

ΟΡΔΙΝΙΑ.

Ὀρδινία. *Ordo.* Leo Conſtitut. III. τὼ δὲ τοιαύτῳ ὑπηλογὼ ὀρδινίαν ποιεῖσθαι ἐν τοῖς κοντοβερνίοις. Anonymus De nuptijs Theſei.

κἀγὼ μὲ τοιοῦτον ὀρδινία τὸν τόπον της ὀρθόνη ὅτι καλὰ ἐκάθηκεν. —

Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

ἀλλὰ σεμνῶμε σ' ὀρδινία, καὶ μὴ ἀπαμελῶμε.

ΟΡΔΙΝΙΑΖΕΙΝ.

Ὀρδινιάζειν. *Ordinare.* Arſenius in epiſtolâ ad Zygomalam. ἀμὴ ἂν δόσι ὁ θεὸς, εἰς τὸν καιρὸν θέλομε τες ὀρδινιάζη κατὰ τὼ τάξη τὲς, κἀγὼ θέλομε τ' ἐσήλη.

ΟΡΔΙΝΙΟΝ. ΟΡΔΙΝΟΝ.

Ὀρδίνιον, sive, ὄρδινον. *Ordo.* Theocriti Scholiastes Idyll. x. ἄυλακα, τὸν ὄγμον φησὶ, τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Macarius Xinus adversus Saracenos. καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις ὅρκον πεποίηται. μὰ τῆς ἀπολλυομένης ὀρδίνης. Leo Constitut. III. Φύλακας τῶν ἀκίων, ἤγουν τὰ καλὰ τὸ πάχος τῆς πλαγιάξεως ὀρδίνων. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. ὄγμον, τάξις, καὶ ὄρδινον. Constantinus in Tacticis. λοχαγὸς δὲ λέγεται ὁ πρῶτος τῶν ἴλης, ἤγουν τῶν ὀρδίνης, κατὰ τὸ βάθος.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ὀρθοδοξία. Apud Codinum invenio Dominicam τῆς ὀρθοδοξίας. Cedrenus τὴν τῆς ὀρθοδοξίας πανήγυριν appellat: Ioannes Curopalates ἑορτὴν. Erat autem illa Dominica, quâ finiebatur prima septimana quadragesimæ, ut discimus ex Typico Sabæ, Triodio, & Gregora. Ergo errant docti viri, qui reijciunt in XXI. Maij. Institutio est à Michaële Imperatore, & ejus matre Theodorâ, ob restitutionem imaginum. Philotheus in Homiliâ in primam Quadragesimæ Dominicam. τῇ κυριακῇ ταύτῃ ἡ πρώτη τῶν νηστειῶν ἡ τῆς χριστοῦ ἐκκλησία ἑορτάζειν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν, ἤτοι τὴν ἀναστήλωσιν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων, γενομένην ἐπὶ μιχαὴλ βασιλέως, καὶ θεοδώρας τῆς τότε μητρὸς τῆς μακαρίας βασιλίδος, καὶ τοῦ ἁγίου μεθοδίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Pluribus describit Triodium, in huius dominicæ synaxario. Itaque processio tunc fiebat cum crucibus & imaginibus, in memoriam institutionis. Typicum Sabæ. λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῶν ἁγίων σταυρῶν ξύλων καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων. Et prædicabatur tunc memoria orthodoxorū Imperatorum & Patriarcharū. Gregoras lib. VIII. ἦκε τὴν πρώτης ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ὁπότε δὴ καὶ ἔμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων ὁμοῦ καὶ πατριαρχῶν. Legebatur item Decretum Synodale Typicum Sabæ. ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὠρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ ζωοδόκον. Fiebatque id præsente Imperatore, & quidem adstante. Clarè notat Codinus de Offic. ἀπέρχεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν καὶ καλὰ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ὅτι δὴ ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν, ἵστανται. τῆς εὐφημίας δὲ λεγομένης, κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁπλοῦ. Iconomachis autem tunc in pœnam imposuit Michaël, quem dixi, Imperator, ut a templo B. Mariæ in Blachernis cum facibus irent ad S. Sophiæ, & sibi mutuò in aurem insusurrarent, ἀνάθεμα. Ioannes Curopalates in eius Vitâ. καὶ καὶ οἱ συκοφάνται ταῖς πεποιημέναις ποιναῖς παρεδόθησαν εἰ μὴ ἀνεξικάκως ὁ πατριάρχης ἀφεθῆναι τούτοις τὸ ἔγκλημα ἐζητήσατο, τὸν οἰκεῖον ἀπότιμον μισθὸν ἕκαστον λαβόντες, καὶ τιμωρίαν. τοῦτο μόνον εἰς ἐκτίσιν καλὰ τὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἑορτὴν μετὰ λαμπάδων ἀπὸ τοῦ ἐν βλαχέρναις παναχράντου ναοῦ πρὸς τὸν θεῖον τῆς ἁγίας Σοφίας ἀφικνεῖσθαι νεών, καὶ τὸ, οἰκείοις ἐνηχεῖσθαι ὠσὶν, ἀνάθεμα. ὁ καὶ μέχρι τοῦ αὐτῶν ἐταμιεύθη ζωῆς. καὶ ἡμῶν εἰκονομάχων αἵρεσις τοιοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον τῆς καταλύσεως. Fusissimè narrat quoque Triodium.

ΟΡΘΟΠΛΩΡΟΣ.

Ὀρθόπλωρος. Vide πλῶρα.

OPINO-

ΟΡΙΝΟΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙΝ.

Ὀρινοπετροβούνιν. Monticulus lapideus. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων μας, καὶ τῶν συρτῶν μας μόνον
ὡς ἄνδρες ἀναδράμωμεν ὀρεινοπετροβούνιν.

ΟΡΙΤΖΑ.

Ὀρίτζα. Anonymus De Amor. Lybiſtri & Rhodamnes.

καὶ μετὰ ὀρίτζαν ὀλίγιν ἀπεχαρέτιζαί με.

ΟΡΚΙΩΛΙΟΝ.

Ὀρκιώλιον. *Vrceolus.* Euchologium. εἶτα φέρει ὁ χαρτελάριος ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΟΡΝΗΣ.

Ὄρνης. *Vrna.* Cedrenus. γενεθλίοις δὲ ἱππικῆς ἀγομένοις, καὶ τῶν μερῶν φερόντων στολὰς ζωλιωτὰς ἀπὸ βλατίου ὀξέως, καὶ χλαμύδας πορφυρᾶς τῆς βασιλικῆς, ἔπαυσε ταύτας φορεῖν, διὰ τὸ μὴ εἰς ἀκαίρους χρείας δαπανᾶσθαι τὰ χρήματα, ὀρίζας δακτυλίους ὄρνας ἐν ταῖς στολαῖς αὐλῶν κόσμου χάριν φορεῖν. Quem locum viri docti non intellexerunt. Certè Latini corruptâ jam lingua, ut illo ævo, *Orna* quoque dicebant. Obſervo ecce in Querulo. *Euclio aurum in ornam congeſsit olim, quaſi buſta patris, doribus inſuper infuſis, tituloque extrà addito. Navem aſcendens ornam domi fodit, rem nulli aperuit.*

ΟΡΝΙΒΩΡΕΣ.

Ὀρνίβωρες. Milites viliores, & quorũ facilis jactura, ut ait Poëta, qui in prima acie quandoque hoſti opponuntur, ut in illos vires ſuas frangat. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XI. εἰ δὲ μέρος γυμνάζεται, μηδένα ἔμπροσθεν περιπατεῖν, εἰ μὴ τὰ μέρη ἄρχοντα καβαλλάριον μετὰ μανδατόρων δύο, στρατιώτου ἑνὸς, ἢ παθίου (ſcribo, παθαρίου.) ἑνὸς, καὶ τοὺς ὀρνίβωρας, μέχρις ἂν πλησίον τὸ ζυμβολῆς γένηται ἡ προβάταξις. τότε δὲ εἰσέρχεσθαι ἐν τῇ προβολῇ, ἤτοι ἀζφαλῶς, καὶ μὴ ζυμπλέκεσθαι αὐτὸν πολεμίοις, μηδὲ τοὺς ὀρνίβωρας, διὰ τὸ γυμνοὺς αὐτοὺς εἶναι.

ΟΡΝΙΘΑ.

Ὄρνιθα. Gallina. Corona pretioſa. ὄρνιθα. *Gallina.* ὄρνις.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΑΙΤΖΙΑ.

Ὀρνιθοπουλλίτζια. Avium pulli. Aviculæ. Aves. Conſtantinus Aſynkitus in Viatico. καὶ ὀρνιθοπουλλίτζια, καὶ πέρδικας, καὶ ὅμοια.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΟΝ.

Ὀρνιθόπουλον. Avis. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XXVII. ὀρνιθόπουλον ζεσὸν τρεῖς ἡμέρας αὐλῷ δός, καὶ τὰ σκληρὰ ἀνάλυσε.

ΟΡΝΙΦΟΓΙΤΟΝ.

Ὀρνιφόγιλον. Gallinarium. Reperitur in Cruſij Turcograecia.

ΟΡΝΟΛΗΣ.

Ὀρνόλης. *Vrnula.* Homilia Scholaſtica Veius. ἐπιτεθεὶς δὲ ἔλαβεν ὠμόλινον, ἐπιτεδόθη καθαρὸν. προσλωέχθη ὕδωρ πρὸς τλὼ ὄψιν εἰς ὀρνόλλω.

ΟΡΤΟΝ.

Ὄρτον. Erectè. Rectè. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνιστάμενος. στέκονλας ἐπάνω. ἐπειδὴ στέκει ὀρθὸς, ἢ ὄρθιον, ἢ ἀνανέω.

ΟΡΤΥΚΗ.

Ὀρτύκη, Pro, ὄρτυξ. Corona pretiosa. ὀρτύκη. *Coturnix.* ὄρτυξ.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ.

Ὀρφανοτρόφος. Orphanorum curator. Theodorus Anagnosta Eclog. I. ἀνατολίῳ τελευτήσαντος γεννάδιος προχειρίζεται πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας, ἀκακίῳ τῷ ὀρφανοτρόφῳ ζυμψήφῳ γενομένῳ. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij Patriarchæ. καὶ νικηφόρον μὲν νικαίας μητροπολίτην ὄντα βιάζεται ψηφίσασθαι ὀρφανοτρόφον εἶναι. Magna autem huius muneris dignitas, adeoque frater Imperatoris, Michaëlis Paphlagonis, eâ ornatus legitur apud Zonaram. Desijt autem sub postremis Imperatoribus. Codinus. ὀρφανοτρόφος· ἐπὶ μὲν φροντίζων καὶ ἐπιμελόμενος πάλαι τῶν ὀρφανῶν, νῦν δὲ εὐδαιμῶς κέκτηταί τινα ὑπηρεσίαν.

ΟΡΧΟΜΑΙ.

Ὄρχομαι, Pro, ἔρχομαι: vt ὄξος, pro ἔξος. & talia. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ μία τὼ ἄλλω φιλάνουλα ἡ λύπη δὲν σκολάζει,
εἰμὴ ἕναν ὁπὸ ὄρχεται καιρὸς, πολλάκις καὶ διπλάζει.

ΟΣΚΑΡΙΟΣ.

Ὀσκάριος. Rufus. Theocriti Scholiastes Idyll. IV. τὸ δὲ γὰρ καθ' ἡμᾶς πύρριχος, ὀσκάριος.

ΟΣΚΙΑ.

Ὀσκία. Vmbra. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ σκιὰ τοῦ δένδρου, ἢ ἡ ὀσκία.

ΟΣΠΗΤΙΟΝ.

Ὀσπήτιον, sive, ὀσπίτιον. *Hospitium.* Suidas. οἰκία, τὸ ὀσπήτιον. Iterum. ὀσπήτιον, τὸ οἴκημα. Nicetas in Alexio lib. III. τὸ τοιοῦτον ἔρυμα δὴ τὸν πρόσακον ῥωμαῖοι μὲν παρεῖδον βλαχάρων ἀφροντιστήσαντες, καὶ κατέλιπον ἔρημον. ὁ δὲ χρύσος ἐπιποιήσας εἶχε καλὰ ῥωμαίων ἀπρόσμαχον ἀκέραισμα, ἢ ὀσπίτιον ἀφρόντιστον. Iterum sub finem libri. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δὲ λαβόμενοι οἱ πολέμιοι τῶν τειχισμάτων, βάλλουσιν ἴσια εἰς τὰ ὀσπίτια. Simeon Hieromonachus in epistolâ ad Zygomalam. πολλὰ ἐξομονάσι τοσπίτι μου, καὶ ἔχω ἀδυνάτου φαμελία. Passim occurrit.

ΟΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Ὀσπιτικὸς. Ignauus. Qui semper domi desidet. Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. καὶ τοιούτοις ἔργοις ἑαυτὸν περιανθίζας, ἐπὶ μακρὸν ὀφθεὶς ὀσπιτικὸν καὶ ἀπόλεμον, εἰς ζυζαύτιον ἐπανέδραμε.

ΟΣΠΡΑΤΟΥΡΑ.

Ὀσπρατοῦρα. *Ospratura.* Munus coëmendorum leguminum. In l. ult. § 19. ff. De Muneribus. *Elæmporia, ut ospratura, apud Alexandrinos patrimonij munus existimatur.*

ΟΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ὀστιάριος. *Ostiarius.* Apud Suidam. οἱ ῥωμαῖοι τὰς θύρας ὠστίας φασὶ, κατὰ ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν χρέφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀπὸ τοῦ ἐξωθεῖν τὸν εἰσερχόμενον. ἔνθεν ὁ ὠστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας, ὁ ὠθίζων τὰς εἰσιένας βλωμούς. Scribe ὠσία. Sic apud Aristophanis Scholiasten ad Plutum. καὶ ῥωμαῖοι ὠσία τὰς θύρας φασὶ, ἀπὸ τοῦ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. Sed verò o cerebrum Grammaticorum.

rum. Alibi in eâdem farragine Glossarum Suidæ. ὁσία δὲ ἡ θύρα παρὰ ῥωμαίοις, διὰ τὸ ο μικρόν. ὅθεν καὶ ὁσιάριος ἐξ αὐλῆς τὸ ἀξίωμα. Erat autem inter munera ecclesiastica. Balsamō De Chartophyl. & Protecd. ὁ χαρτοφύλαξ ἐκ ἐστὶν, ὥς τινες λέγουσι, φύλαξ τῶν σκηρέτων, καὶ θυρωρὸς. τοῦτο γὰρ τῶν ὁσιαρίων ἀρχαῖον ἐπάγγελμα. Codinus in Orig. Constantinop. ὁ τόπος τοῦ ἄμβωνος, ἕως τῆς μέσης τοῦ ναοῦ, ὑπῆρχεν οἷπερ αὐτιόχου τινὸς ὁσιαρίου. Et erant quidem tres numero. Ioannes Episcopus Citri in Resp. μετ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς ὁσιάριοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς ἄρχοντες τῶν ἐκκλησιῶν. Codinus De Offic. duos tantum ponit; primum, qui januam custodiat in electionibus publicis: alterum, qui præsit monobambylo. Tertium autem appellat λομέσικον τῶν θυρῶν, in nono demum quinario, cum duos illos in sexto collocet. Sed ternarius hic numerus intelligēdus duntaxat est de muneris diversitate, nam certè in personis erant longè plures, & in ecclesiâ maiore ad centum redegit Iustinianus Novell. 111. Locum producimus in κλῆρον. itaque non iteramus: illic vide, si tanti est. Pōsteà iterum restrinxit Heraclius, & reduxit ad LXXV. Apparet ex eius Novellâ, quæ est De Num. Cleric. In Blachernis erāt tantum VI. Discimus ex eâdem Novellâ, circa finem.

ΟΣΦΡΑΔΙΟΝ.

Ὀσφράδιον. Olfactorium. Eustathius ad Iliad. ά. ὅτω τις τῶν ἐπιτρίπλων κολάκων τὸ ἀρσενόη, ἥρως ἂν ἀνεγραμμάτιζεν, ἀκαλλῶν θωπευτικῶς τὸν βασίλισσαν ἀρσενόλιν ὡς πρέπουσαν εἶναι ἥρως ὀσφράδιον. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. ἔ χάριν καὶ καλῶ ἐν γυναιξὶ καλωνόμαζεν ὁ θεὸς μητρὸς αὐτῆς θεῖος ὁ αὐτοκράτωρ μανουὴλ, καὶ οἷον τὶ τῶν ἐκ τοῦ γένους ὀσφράδιον.

ΟΤΟΝΙΚΑ.

Ὀτόνικα. Glossæ Basilicorum. ὀτόνικα, ἱμάτιον γυναικεῖον ποικιλτόν. Sed legendum censeo, τόνικα. Est purum putum Latinum, *Tunica*.

ΟΥΓΚΛΑ.

Ὄυγκλα. *Vngula*. Apud Myrepsum, lib. De Antid. cap. CXIX. ὄγκλα καβαλίνα. *Vngula caballina*.

ΟΥΕΛΑΡΙΟΣ.

Ὀυελάριος. *Velarius*. Inscriptio Vetus.

ΑΝΤΙΠΟΛΟΙΣ. ΚΑΙ. Ο. ΠΟΛΙΤΑΙ-
ΤΟ.
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΤΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΡΙΟΝ.

ΟΥΖΑΡΕΙΝ. ΟΥΖΑΡΙΖΕΙΝ.

Ὀυζάρειν, sive, ὀζαρίζειν. Italicum, *Vsare*. Vti. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ ὁποῖα σωληθίζουσιν εἰς τὰ κάτεργα, ἢ ὀζάρουσιν εἰς τὰ πλοῖα ὅπου ἔχουν κοπιὰ. Et alibi ibidem. καὶ τὴν μίαν ἀπὸ τάταις ἐσωλήθιζεν ὁ περικλῆς, ἤγουν ὀζάριζεν.

ΟΥΙΖΗΡΙΟΙ.

Ὀυϊζήριοι. Apomasar in Apotelesmatis. διαφοραὶ τῶν ἐξουσιαστῶν μεταξὺ καὶ στρατιωτῶν, καὶ τῶν τυζηρίων, ἤτοι τῶν οἰκοδεσποτῶν τῶν ἁρμάτων. Legendum est, τῶν ὀϊζηρίων. Occurrit incorruptius paullò post. καὶ διαφορὰς μεταξὺ ὀζηρίων καὶ βασιλέων. Iterum.

βλάβλω ὑπιφέρει τοῖς ἰζηλοῖς ὡς ἀπὸ τῶν βασιλέων. Sunt autem *Visiri*, qui & ἐξηλοῦς Græcis recentioribus, ut alibi annotavimus.

ΟΥΙΚΑΡΙΟΣ.

Οὐϊκάριος. *Vicarius*. Vide βικάριος.

ΟΥΙΛΙΟΝ.

Οὐϊλίον. *Villa*. Basilic. Eclog. LVI. ζημιανέζας τῷ τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν οἰδῶν, ἃ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι ἰϊλίων, εἴτ' ἂν κεντηρείων. Iustinianus Novell. CXXVII. ὑπὲρ ἑκάστε ἰύγε, ἢ ἰϊλίε, ἢ κεντηρείων, ἢ ἄλλων οἵων δήποτε ὀνόματι.

ΟΥΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Οὐινδικατίων. *Vindicatio*. Crebrum est apud Iureconsultos Græcos.

ΟΥΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Οὐίνδικτος. *Vindicta*. Suidas. ἴνδικτος. Deinde, quod solens facit, producit verba Auctoris cujusdam innominati. ὁ καὶ ἴνδικτον ἐλευθερώμενος. Apud Theophilum est, ἰνδίκλα.

ΟΥΛΑΚΙΣ.

Οὔλακις. Corona pretiosa. ὐλάκις. *Cursor*. δρομεὺς. An non rectius? ὁ λάκις. Italis est, *Lacaio*. Gallis *Lacquay*. Vides manifesta vestigia vocis exoticæ. Videndus est Laonicus Chalcondyles lib. IX.

ΟΥΟΝ.

Οὐον. *Uva*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XIII. τούτοις καὶ τὰ κάσανά ἐστιν ὠφελήσια, καὶ μέσπιλα, καὶ ἃ παύ πέπερα. Actuarius περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. V. ἃ δὲ παύ σύφορα ἐν ὀπώρᾳ, καὶ κάρυα, καὶ μέσπιλα, ἐν φαρμάκου μοῦ λόγῳ λαμβανόμενα, παύ χρήσιμα.

ΟΥΡΙΜΟ.

Οὐριμο, Pro, ὥριμον. Corona pretiosa. ὅριμο. *Maturum*. πεπαιομένον.

ΟΥΣΙΟΝ.

Οὐσίον. *Hosa*. vt λωρίκιον, *Lorica*. & talia. Est dictio ab Alemanis petita. Sunt autem ὑσία propriè Gallorum *Brodequins*. quod inde facile est colligere, quia inter τὰ λωρωτὰ ἱμάτια ponit Achmes cap. CCXX. καὶ τὰ λεγόμενα ὑσία εἰς αὐώτερον πλῆτον τῶν εἰρημένων παύτων κεῖνται. Iterum. εἰ δὲ ὑσίον γαλαῖζον, ἢ βένετον, εὑρήσει πλῆτον διὰ χαραγματος ἀργύρου ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Et aliquoties in illo capite. VVarnefridus de Gest. Longobard. lib. IV. cap. XXIII. *Calcei eis erant ad summum pollicem penè aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Postea verò caperunt borrigis uti, super quas equitantes tubragos birreos mittebant*. Monachus Sangallensis De Gestis Caroli Magni. li. II. *Cumque omnes ad obsequium domini cuncti hosas suas vellent extrahere, ille prohibuit*. Cave autem putes esse Gallorum, *Housse*. Thvvrocz in Chronico Hung. *calicas solutares* appellat. *Corpus ipsius splendidissimum tunicâ scarletinâ, ac etiam caligis solutaribus gemmis pretiosissimis contextis*, &c. Godefridus Villahardovinus Hist. Constantinop. lib. IV. *Morchusles chauca les hueses vermeilles par laie & par conseil des autres Grex, si se fist Empereor*. Iterum lib. VI. *Enuoia les hueses vermeilles, & les dras Imperials d'Empereor Baudovin*.

ΟΥΣΟΝ. ΟΥΣΙΔΙΟΝ.

Οὖσον. *Vſus.* Gloſſæ Baſilic. ἄσον, δίκαιόν τι. Hinc ἀσίδιον, diminutiua forma. Eædem Gloſſæ. ωεκάλιον, ὡσανεὶ μικρὸν ἀσίδιον.

ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΙΑ.
ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΥΕΙΝ.

Οὐσουκαπιτεία. *Vſucapio.* Balſamon ad Photij Nomocan. Tit. II. cap. I. ἐνομοθετήθη μὴ περικόπτεσθαι τῷ ἀσυκαπιτείαν. Et ἀσυκαπιεύειν. *Vſucapere.* Frequens apud Iureconſultos Græcos.

ΟΥΣΟΥΦΡΟΥΚΤΟΣ.

Οὐσούφρουκτος. *Vſusfructus.* Iuſtinianus Novell. VII. Ἀπαιτέσει ωράγματος ἐκκλησιαστικῆς χρῆσιν, ἤτοι τὸν καλούμενον ἀσύφρυκτον, ἐπὶ ῥητόν τινα χρόνον. Occurrit paſſim.

ΟΥΤΙΛΙΟΣ.

Οὐτίλιος. *Vtilis.* Paſſim apud Iureconſultos Græcos reperitur.

ΟΦΑ. ΟΦΕΛΛΙΟΝ.

Ὀφὰ. *Offa.* Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. VIII. διὰ σκυλοπέλυ δώσεις ὀφὰς τρεῖς μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς δευτέραν ὀφὰς πέντε, καὶ εἰς τὴν τρίτην ὀφὰς ἕπτα. Hinc ὀφέλλιον. *Offella. Offula.* Gloſſæ veteres Græcolatinæ. ὀφέλλιον. *Ofella.* Et obſerva, *Ofella*, vnico F. Ita ſcribebant Latini Barbari, vnde & Græcum Barbarum, vno φ. Kempo Theſſalienſis.

Ferculum ſplendens, & ofella dulcis
Grata fuerunt Domini. —

Iterum mox.

Dicito tandem mea quo locorum
Permanes, fallax quæ & ofella nobis
Detinet.

Et ſic conſtanter apud Apitium quoque de Re Culin. lib. VII. cap. IV.

ΟΦΘΟΣ.

Ὀφθὸς, ſive, ὀφτὸς. Pro, ἐφθὸς. Coctus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐφθὸν ἄλευρον. ἀλεύρην ὀφθὸν, ἢ ὀφτὸν.

ΟΦΙΟΚΕΦΑΛΟΣ.

Ὀφιοκέφαλος. Accipitris genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. II. δεῖ τὸν ἁπλεγόμενον ἱέρακα ἐν πρώτοις τὸν νεανίσκον ἁπιζητεῖν. ἔπεσθαι τὸν λεγόμενον ὀφιοκέφαλον. εἰσὶ γὰρ οἱ μικρὰς τὰς κεφαλὰς ἔχοντες, καὶ ὁμοίας ὄφεων.

ΟΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

Ὀφφικιάλιος, & ὀφφικιάλις. *Officialis.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ὠνεῖσθαι ἐψηφίζασιν, ἢ μπαλλωτιάζειν, καὶ ἐχειροτονῆσαι οἱ ἀθλιώτατοι καὶ ἄλλοι ωροτίθεσθαι τὰς ὀφφικιάλιδας, καὶ ἄρχοντας. Occurrit illic pluries. Moſchopulus. ἐπὶ τίνος δὲ λέγεται, δῆλον. ἀπὸ τούτου ὀφφικιάλιος. Lucas Patriarcha in Sancito. τὸ δὲ ζωηγορῆσαι κληρικὸν, ὡς οἱ κοσμικοὶ ὀφφικιάλιον, καὶ δέξασθαι σφραγῖδα λαϊκὴν, μισεῖται καὶ κωλύεται. Apud Codinum. ἕως ὧδε τὰ τῶν ὀφφικιαλίων τῶν βασιλέων κωνσταντινουπόλεως ὀνόματα. Et Baſilic. Eclog. VI. Titulus eſt, ωερὶ παυλοίων ὀφφικιαλίων.

ΟΦΦΙΚΙΟΝ.

Ὀφφίκιον. *Officium.* Moſchopulus. ὀφφίκιον, διὰ δύο φφ. ἐστὶ μὲν ἡ λέξις ρωμαϊκὴ. Adrianus pontifex in epiſtola ad Baſilium Achridenum. ἐπὶ τῷ παρερχομένῳ δόξαν ἐκζητοῦμεν, οἱ τὸ ωοιμαίνειν ἐδεξάμεθα ἐκ τοῦ ὀφφικίου. Cabaſilas in Quæſitis. εἰ ἐκ ἀδείας ἐστὶ τῷ ἀρχιερεῖ ἐπάνω τῶν ωεφσοδευσάντων, μηδὲν δὲ ἔχόντων, ὀφφίκια τιθέναι τινὰς, μηδὲν μηδ' αὐτοὺς ἔχοντας

ἔχουσας ὀφφίκιον. Gloſſæ Latinogræcę. *Fungitur officijs.* κέχρηται ὀφφικίοις.

ΟΧΕΙΡΟΣΦΙΚΤΑΤΟΝ.

Ὀχειροσφικτάτον. Anonymus De Amor. Lybiſtri & Rhodamnes.

ἠκόρη ἀν ϖροέξενϖ, καὶ τὸ ϖροέξενόν της
κρατεῖ ὡς τὴν ἐνδέχεϑαι καὶ ὀχειροσφικτάτον.

ΟΧΙ.

Ὄχι, Pro, ἔχι. Non. Corona pretioſa. γιὰτὶ ὄχι. *Cur non.* διὰ τὶ ὄ. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τῆς φύσεως καὶ ϛανικῶς ὄχι ἀϖὸ ϑελημάϛϖ.

ΟΨΕΣ.

Ὀψὲς. Heri. Corona pretioſa. ὀψὲς. *Heri.* χθὲς.

ΟΨΙΚΕΥΕΙΝ.

Ὀψικεύειν. *Obſequi.* Obſequium præſtare. Sequi in comitatu. Suidas. δημηγευομονὸς (ita corrigendum ſupra admonui.) ὀψικευόμϖ. In Synodo Florentina. ὁκ τῶ παλαιῖϛ ἐξελθόντες, καὶ τῶν ἵππων πάλιν ἐπιβαίντες, τῷ ϖατριάρχῃ ἀπήλθομϖ ὀψικεύοντες ἕως τῦ ἑτοιμασμένϖ αὐτῷ οἴκϖ. Euchologium. ϛαζόντϖ τῦ ϖρωτοιερέως τὸ μῦρον μετὰ τῦ ἁλαβάϛρϖ κεκαλυμμένον μετὰ δισκοκαλύμματϖ ἔμϖροσθεν τῶν ἁγίων μυϛηρίων, καὶ ὀψικευομένϖ ὑϖὸ τῶν διακόνων. Baſilic. Eclog. XLIX. τῦ ϖᾶζαι αἰδῶ καὶ τιμὴν ἔχειν τὸς ἀϖελευθέρους ϖρὸς τὸς ϖάτρωνας, καὶ τῦ ὀψικεύειν αὐτὸς.

ΟΨΙΚΙΟΝ.

Ὀψίκιον. *Obſequium.* Comitatus. Cõſtantinus Porphyrogenneta, Them. Orient. IV. τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον ὀψίκιον ϖᾶσιν ἔχει γνώριμον τὴν ϖροσηγορίαν. ὀψίκιον γὰρ ῥωμαϊϛὶ λέγεται, ὅϖερ σημαίνει τῇ ἑλλήνων ϕωνῇ τὸς ϖοϱευομένους ἔμϖροσθεν τῦ βασιλέως ἐϖ' εὐϖαξίᾳ καὶ τιμῇ. Agrætius De Orthographia. *Circum pedes ſunt obſequia ſervorum, Ante pedes amicorum.* VVarnefridus De Geſt. Longobard. lib. I. cap. XX. *Illa multitudinem virorum, & nobilem comitatum aſpiciens, interrogabat quis iſte eſſe poſſit, qui tam ſublime obſequium haberet.* Et thematis quoq; nomẽ erat, nomine hinc tranſlato. In Conſtantini verbis ſupra productis. τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον ὀψίκιον ϖᾶσιν ἔχει γνώριμον τὴν ϖροσηγορίαν. Diaconus in Theodoſio. *Ex proprio ſtolo miſit taxatos velocibus ſcaphis, & ex themate Obſicio apud Rhodum amnem colligi iuſſit.* Corrigẽdus Georgius Logotheta in Chron. τότε γὰρ ἅϖαν θέμα ὀψικίϛ, καὶ αἰγαίϛ, & αὐλὸ δὲ τὸ ἀϱχαμύτιον, τῶν ἰταλῶν ἐγεγόνει. Perperam in MS. erat, θέμα ψικίϛ. Vel certè ψίκιον truncatè dixerunt, pro ὀψίκιον, vt multa talia.

ΟΨΙΣ.

Ὄψις. *Obſes.* Nicetas in Iſaacio, lib. II. βασιλεὺς δὲ χολωθεὶς, αὐτὶ μοὶ τ' ἡμιτῶν τῦ ϑήλυ ταβελλίονας ἀϖέϛελεν ὄψιδας. Anonymus De bello ſacro.

ναὶ ϛέκελε μεδὰ τιμῆς ὄψιδα εἰς τὸ κάϛρο.

Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ ἀναλαμβάνεϑαι ἐκεῖϑεν ὁμήρους, ἤτοι ὄψιδας, καὶ ἀποκρισιάριον. Cyrillus in Lexico. ὀπλίονα, ὄψιτα.

ΟΨΩΝΑΤΩΡ.

Ὀψωνάτωρ. *Obſonator.* Stipendiarius. Gloſſæ Græcolatinæ veteres. ὀψωνάτωρ. *Stipendiarius.*

ΟΨΩ-

ΟΨΩΝΙΟΝ. ΟΨΩΝΙΖΕΙΝ. ΟΨΩΝΙΣΜΟΣ.

Ὀψώνιον. *Obsonium.* Stipendium. D. Paulus ad Rom. cap. VI. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος. Et ad Corinth. I. cap. IX. τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Can. Apost. XLI. εἴ δέ τις στρατιώτης ποτὲ κατὰ πολεμίων ἰδίοις ὀψωνίοις ὅπλα καταφέρεται. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἅμα δ' ἀποκομίζοντα καὶ τὰ τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἱππέων ὀψώνια. Dositheus lib. III. καὶ ἐὰν καλὸς στρατιώτης ἔσῃ, τρίτῳ ὀψωνίῳ δωρήσῃ εἰς τὸ πραιτώριον μεταβῆναι. Hinc ὀψωνίζειν. Merere. Militare. Et ὀψωνισμός. Stipendium. Ioannes Curopalates in Eudociâ. τῷ ὀψωνισμῷ ἐνδεικνύμενος, καὶ τῶν σωμάτων παρεχομένων αὐτοῖς σιτηρεσίων στερόμενοι.

ΠΑΓΑΝΕΥΤΑΙ.

Παγανευταὶ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXCIV. τῶν δὲ παγανεύτων, καὶ αὖθις διερευνώντων, εἰ πέρδικες αὐανθήσεσι, δεῖ σοι μακρόθεν λύειν τὸν ἱέρακα καλόπιθεν αὐτῶν.

ΠΑΓΑΝΟΣ. ΠΑΓΑΝΕΥΕΙΝ.

Παγανὸς. *Paganus.* Suidas. παγανοὶ, ἀστρατεύτοι. Hesychius. παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων. Constantinus De Administr. Imp. παγανοὶ τῇ τῶν σκλαβῶν διαλέκτῳ αἰχμάλωτοι ἑρμηνεύονται. Dorotheus Doct. II. λέγει μοι ἐκεῖνος, ἔχω ἐμαυτὸν ὡς ἕνα παγανόν. Hinc παγανεύω. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij. ἀπῆλθον, ὡς εἰ μὴ παγανεύων ἐν μοναχικῷ τῷ σχήματι προῆλθοι, θάνατον ἐπηρτῆσθαι τῷ ζημίᾳ CXCIV. καὶ ὡς τῶν παγανευτῶν τὸ θεώρημα, εἰ ἅμα τῇ πήσῃ ἐκείνων προθυμήσαι καὶ ὁ ἱέραξ, &c. Et mox. εἰ δὲ μήπω τὰς πέρδικας στοχάζηται, καὶ ἅμα τῇ φωνῇ τῶν παγανευτῶν ἀπολύσῃς, ἀστοχῶν τὸ θήραμα θλιβήσεται.

ΠΑΓΑΡΧΟΙ.

Πάγαρχοι. Pagorum præpositi. In Iustiniani Novellis, & Edicto XIII.

ΠΑΓΕΙΝ.

Πάγειν. Corona pretiosa. νὰ πάγει. *Ire.* πορεύειν. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

νὰ συμπονήσῃς καὶ ἔπαθα, νὰ πάγῃς εἰς τὴν Φαδέλαν.

Alius De nuptijs Thesei.

καὶ λεύθερον τὸν ἄφηκεν νὰ πάγῃ ὅπου θέλῃ.

Glossæ Græcobarbaræ. ἀναχωρεῖ. ὑπάγει. πάγει. μισεύει. ἀποδημεῖ.

ΠΑΓΕΝΝΕΙΝ.

Παγέννειν. Errare. Vagari. Circumire. Glossæ Græcobarbaræ. πλανᾶται, ἢ ῥέμπεται, ἢ παλιαρίζει, ἢ παγέννει. Occurrit illic pluries. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὡς πᾶμεν σὺν φρονίμως, ἀφ' ἧς ἡ ζωὴ παγένει.

ΠΑΓΙΔΑ.

Παγίδα, Pro, παγὶς. Corona pretiosa. παγίδα. *Laqueus.* παγὶς.

ΠΑΓΙΝΗ.

Παγίνη. *Pagina.* Suidas. κανόνιον, ἔτω καλεῖται ἡ οἱασδήποτε γραμματεία, κἂν πολλόνων τυγχάνῃ πυχίων, ἢ σίχων, ἢ παγινῶν. Hinc compositum, διπάγινον, τετράγινον. Eustathius ad Iliad. ι. ὅτι δέ ποτε καὶ ἡ ἐν βίβλοις γραφὴ ἔτως ἐτάττετο ἐμόνον σπουδῆς ἕνεκα πλατυσθῆναι σχηματιζομένη,

ἀλλὰ καὶ πυργηδὸν καθ᾽ βάθος, ὅθεν ἐξεύρηται, καὶ τὰ κοινῶς διπάγινα λεγόμενα, & τριπάγινα, ἑτέρωθέν ἐσι γνῶναι. Ita restituo, nam perperam hodiè editur, διπάγια καὶ τριπάγια.

ΠΑΓΚΟΣ.

Πάγκος. Italicum, *Banco*. Argentaria. Scamnum. Synodus Florentina. ταῦτα τῶν καρδιναλίων εἰπόντων, ὥρισεν ὁ βασιλεὺς διὰ γραμμάτων καὶ βύλλων βεβαιωθῆναι πάντα, καὶ δοθῆναι εἰς ἀναπλήρωσιν πάντων πάγκους τρεῖς τῆς βενετίας, καὶ γενέας, καὶ τῆς φλωρεντίας. Siffridus Presbyter Epitom. lib. 1. *Dum iter pergens in quâdam ecclesiâ hospitatus fuisset, & sessus super bancum quiesceret*, Pontificale Romanum. *Presbyteri verò ordinati retrò pontificem, vel hinc & inde, vbi magis commodum erit, in terrâ genu flexi habeant libros coram se super scabellis seu bancis ordinatis*. Leonardus Presbyter in Chron. Bavar. *Super bancum iuxta caminum considens puerum suis supra genibus statuit*.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΡΙΟΣ.

Παγκρατιάριος. Qui veteribus, παγκρατιαστής. Glossæ Benedicti. *Pancratiarij*. παγκρατιάριοι.

ΠΑΓΧΡΗΣΤΟΝ. ΠΑΓΧΡΗΣΤΑΡΙΟΣ.

Πάγχρηστον. Crustula. Saluianus De Prouid. lib. VI. *Infantes quoque, vt omnes ferè parvulos, quos morigeros minæ & ferulæ non efficiunt, interdum* πάγχρηστα *atque blanditiæ ad obedientiam trahunt*. Nam quod παιδικὰ restituere vult Brassicanus, vir sanè doctus, planè nihil est. Hinc παγχρηστάριος. Dulcearius. Apud Arnobium. lib. II.

ΠΑΓΩΝΗ.

Παγώνη. *Pauo*. Corona pretiosa. παγώνη. *Pauo*. ταὼς.

ΠΑΖΑΡΗ. ΠΑΖΑΡΙΟΝ.

Παζάρη, & παζάριον. Forum. Ex Italico, *Bazaro*. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ παζάρια, φόρους, ἔτι τε πάντα τὰ σκιάσματα. Malaxus in Hist. Eccles. λέγοντες & ᾠδοῦντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ. τὸ πὶτ παζάρη καίεται, καὶ τὸ πεζεσένη. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ εἰς τὸ παζάρη ὑπάγειναι, κιαυτὶν & μετὰ κεῖνον.

Occurrit quoq; in Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΘΑΙΝΕΙΝ.

Παθαίνειν. Pati. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκεῖνο & ὅπερ ἔπαθε πολλά. ἢ πανθάνει. ἢ παθθάνει.

ΠΑΘΙΑΣΜΑ.

Παθίασμα. Passio. Morbus. Glossæ Græcobarbaræ. βεβῶνες. πάθη. παθιάσματα. νοσήματα.

ΠΑΙΓΝΙΔΙ.

Παιγνίδι. Ludus. Corona pretiosa. παιγνίδι. *Ludus*. παιγνίον.

ΠΑΙΓΝΙΩΤΑΙ.

Παιχνιῶται. Lusores. Codinus De Offic. μεταξὺ δὲ τούτων δηλ τῶν τῷ κλήρῳ καὶ αὐτῶν δὲ τῶν φλαμούλων, ἴσανλα πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκλαὶ, βεκινάτορες, αὐλακαέσται, καὶ σκυλισταί. Chronicon Constantinop. ἡ δὲ ἀποῤῥήσασα σκάλει τινὰς τῶν παιγνιωτῶν τῷ ἱππροδρομίῳ. Harmenopulus lib. IV. cap. VI. ᾠδὲ ὁ δημόσιος παιγνιώτης, ἢ ὁ υἱὸς αὐτῷ, γυναῖκα ἢ θυγατέρα ζυγηλητικῷ.

ΠΑΙΔΑ-

ΠΑΙΔΑΚΙΟΝ.

Παιδάκιον. Puer. Ioannes Glycas, De Van. Vitæ.

ὥσπερ παιδάκια μας γλυκία, γονεῖς ἠγαπημένοι.

Apud Hesychium inuenio, παιδάκιμα. μειράκια. Puto rescribendum.

ΠΑΙΔΕΜΕΝΟΣ.

Παιδεμβόν. Pro, πεπαιδευμβόν. Corona pretiosa. παιδεμβόν. *Eruditus.* πεπαιδευμβόν.

ΠΑΙΔΕΝΕΣ.

Παίδενες. Puellæ. Virgines. Glossæ Græcobarbaræ. νέαι, καὶ ἀπαλαὶ. νοσσὲς. ἢ παίδενες.

ΠΑΙΔΙΝΕΚΡΟΝ.

Παιδινεκρόν. Abortus. Glossæ Græcobarbaræ. ἔκτρωμα. παιδίον νεκρὸν. ἄωρον. παιδινεκρόν. ὅτε ἐπέθανεν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τὄ.

ΠΑΙΔΙΤΖΙΝ.

Παιδίτζιν. Pro, παιδευτὴς. Doctor. Magister. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἀλλὰ μεγάλην δυνάμιν ἔχω τῆς ἰατρείας,
ὁ χρόνος γὰρ παιδίτζιν μου. —

ΠΑΙΔΙΟΝΝΕΙΝ.

Παιδιόννειν. Inde compositum, ἀξαναπαιδιόννειν, de quo supra.

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Παιδόπουλλον. Puer. πῶλος, sive, πῶλλον, semper dictionem ὑποκορίζει. Talia plurima occurrunt apud Codinum, Nicetam, alios.

ΠΑΙΖΟΥΡΑ.

Παιζούρα. Peditatus. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἔδιδε πολλὰ ἀλάρμαλα λαμπρὰ, ἢ σκευασμένα,
ἔτε μεγάλα ἄλογα, ἔτε πολλὴ παιζούρα.

ΠΑΙΝΕΜΕΝΟΣ.

Παινεμβόν. Laudatus. Phortius περὶ σεβ. πραγμ. lib. 1.

τὰ πολλὰ πεθυμημβόν,
εὐγενεῖ, καὶ παινεμένῳ,
ἰακώβῳ τῷ λασκάρῃ,
εὐζωνίῳ παλικάρῃ.

Et mox iterum.

κλάδος τῶν γεγεννημένων
ἀξίων καὶ παινεμένων.

ΠΑΙΤΙΤΑ.

Παιτίτα. *Petita.* Petitiones. Glossæ Basilicorum. παιτίτα. γνώρισμα αἰτήσεως. Suidas. παιτίτα, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. Σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως. Auctor apud eum innominatus. χρυσάφιον δὲ ὁ πραιπόσιτος παιτίτα ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα. Ammianus lib. XXII. *Annuum stipendium graue, absque fructuosis petitionibus multis refutata, nihilominus tamen mulierem non desinebat incessere.*

ΠΑΚΑΚΑΣ.

Πακακᾶς. Rana. Theodosius Zygomala in Epist. τὰ σῦκα σῦκα λέγουσι· τὸν βάτραχον, πακακᾶν.

ΠΑΚΤΕΥΕΙΝ.

Πακτεύειν. *Pacisci.* Conducere. Michaël Attaliates Pragmat. Tit. XIII. ἔστι δὲ, ὅταν τις οἶκον ἴδιον, ἢ ἀγρὸν πακτεύσῃ

πρός τινα, ἐφ ᾧ λαμβάνειν ἐτήσιον πάκτον. Balsamon ad Concil. I. Can. XVII. σημειώσαι δὲ τὸν κανόνα διὰ τὰς ἱερωμένας τὰς ἐμπορευομένας οἰνάρια, καὶ βαλανεῖα πακτεύοντας. Crebrum est apud Iureconsultos Græcos. Est autem è Latinobarbaro, *Pactare*. Carolus IV. in vita sua. *Et cum ibi exercitus diuſtetiſſet, pactaverunt illi de caſtro cum eis.*

ΠΑΚΤΙΩΤΗΣ. ΠΑΚΤΙΩΤΙΚΟΣ.

Πακτιώτης. Fœderatus. Tributarius. Constantinus de Administr. Imp. καὶ λοιπῶν σκλάβων, οἵτινές εἰσι πακτιῶται τῶν ῥῶς. Et πακτιωτικὸς. Apud eundē Constantinum. καὶ ἐνίοτε μὲν ὡς διὰ τῶν ποταμῶν ἀποκινδυνεύοντες κατέρχονται εἰς τὸ βιτετζέβη, ὅπερ ἐστὶ πακτιωτικὸν κάστρον τῶν ῥῶς.

ΠΑΚΤΟΝ.

Πάκτον. *Pactum*. Cedrenus. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐζήτησαν οἱ Βάλγαροι πάκτα διὰ τὰ κάστρα. Chronicon Constantinop. ἠρπάγη δὲ εἰς πάκτον διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ἀργυρᾶν εἶναι ἀπὸ κασσίτερος.

ΠΑΚΤΟΥΝ.

Πακτῶν. Idem, quod πακτεύειν. *Paciſci*. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Pepigit*, ξυνέθετο, ξυνεθέξατο, καὶ ἐπάκτωσεν.

ΠΑΚΤΩΝΕΙΝ.

Πακτώνειν. Idem quod πακτῶν. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. ἵππους ἐξέπεμπεν, ἵνα ὠνίοις ταῦτας τοῖς βαλομένοις περβάλλων, ἢ τοῖς ἐκ περιόδων πακτώνων, ἀλλὰ δῶρον τὰς ἀρχαιρεσίας καὶ ἀπιλέγδιν παρεχόμενος.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Παλαιόκαστρον. Vrbs vetuſtate collapſa. Constantinus De Administrat. Imp. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς τῶν παλαιοκάστρων κτίσμασιν εὑρίσκονται καὶ σκληνιῶν γνωρίσματά τινα, καὶ σαυροί.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ.

Παλατῖνος. *Palatinus*. Miniſter patriarchæ, qui eius nomine in palatium ad Imperatorem ultrò citróque commeabat, & ſermones ac voluntates cōmunicabat. Nicetas in Alexio Man. F. τῷ πατριάρχῃ σείλαι ὡς εἰς τὸν δέσποιναν τὸν ἑαυτῷ ὑπηρέτην, ὃς ἐκ τῶ παλλάδιον εἰς τὰ ἀρχεῖα, καὶ διαπραγμεύσῃ τοῖς βασιλεῦσι τὰ βουλεύσεα, καὶ τὰς ἀποκρίσεις κεῖθεν αὖθις μεταφέρειν, παλατῖνος ὠνόμασαι. Erant quoque milites, & eorum Schola, cuius multa paſſim mentio. Panes item, qui populo donari à Constantino Magno ſoliti. Suidas. παλατῖνοι, εἶδος ἄρτων, ὃς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, ἅτινας ὀνομάζας αὐλὸς, οἷα ἐκ τῶ παλατίου χορηγούμενοι. Glossæ Basilic. παλατῖνοι, εἶδος ἄρτων, ὃς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, οἷα ἐκ τῶ παλατίου χορηγούμενοι. Codinus in Orig. Constantinop. de hoc ipſo Conſtantino loquens. ἐφιλοτιμήσατο δὲ καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἓν ἕκαστον ἔτος παρέχων ἄρτους ἡμερησίους, ὀνομάζας αὐτοὺς παλατίνους, τοὺς ἐκ τῶ παλατίου χορηγουμένους. Ita reſtituo illum locum. Hodiè corruptè editur, παρέχων αὐτοὺς, ἡμερησίους ὀνομάζας αὐλοὺς παλατίνους.

ΠΑΛΑΤΙΟΝ.

Παλάτιον. *Palatium*. Thomas Magiſter. Βασίλεια κρεῖττον ἢ ἀνάκτορα, τὸ δὲ παλάτια ἀδόκιμον. In Encomio Pantaleonis Martyris.

ὃς τοὺς

ὃς τὲς νόσῳ καμνούσας ἐν παλατίῳ θάλπων, περισαυσῶν, ἐυμφυῶς περσεννέπων.

Eusebius De vitâ Constantini lib. IV. ἔνδον γάρ τοι ἐν αὐλῇ παλατίῳ καλῷ τὸ μεσόδομον τῶν βασιλείων, &c. Codinus. περιζεύει δὲ καὶ ἔτος ἐν τῇ τῶ παλλατίε αὐλῇ. Glossæ Græcolatinæ. παλάτιον. *Palatium.*

ΠΑΛΑΦΡΙΟΝ.

Παλαφρίον. Gallicum, *Palefroy. Paraveredus.* Anonymus De nuptijs Theseï.

Φαρία ἐκαβαλλίκευσαν καὶ πόσε παλαφρία.

ΠΑΛΕΙΝ.

Παλεῖν. Luctari. Pro, παλαίειν. Glossæ Græcobarb. παλαίει. παλεῖ. ἢ παλιόννει.

ΠΑΛΙΓΚΑΠΗΛΑΡΙΟΣ.

Παλιγκαπηλάριος. Vide καπηλάριος.

ΠΑΛΙΚΑΡΑΚΗ.

Παλικαράκη. Pro, παλικάριον. Iuvenis. Adolescens. Puer. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

γιαλί το ναξαζόμβος ὃ νίον παλικαράκη.

ΠΑΛΙΟΝ.

Παλίον. Vide γενάχιον.

ΠΑΛΙΟΝΝΕΙΝ.

Παλιόννειν. Luctari. Pro, παλαίειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἢ μάχεσθαι. ἢ παλαίει. ἢ παλιόννει μὲ ἄλλον.

ΠΑΛΙΟΤΑΔΕΣ.

Παλιοτάδες. Luctatores. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ παλαισταὶ. οἱ παλιοτάδες.

ΠΑΛΙΟΥΡΟΚΟΚΚΟΝ.

Παλιουρόκοκκον. Paliuri granum. Orneosophion. ἢ παλιουρόκοκκα τρίψον, καὶ δὸς μετὰ κρέατος.

ΠΑΛΙΩΝ.

Παλίων. *Palus.* Mauricius Strategic. lib. XI. cap. III. πρὸς δὲ τὰς παλίονας, ἤτοι ἐμβόλους, τὰς προταγομένους, ἅρπαγες, πίσσα, καὶ πῦρ, &c.

ΠΑΛΛΙΟΝ.

Παλλίον. *Pallium.* Etymologici Auctor. λέγεται δὲ ἀμπεχόνη αὐτὴ τὸ περιβολῆς ἱματίε, ἤγουν παλλίον. Hesychius. ῥῆγεα, παλλία βαπτά. Item. τριβώνιον, παλλίον, περιβόλαιον. Suidas. ἀμπεχόνιον, παλλίον, λεπτὸν ἱμάτιον. Gregorius Nazianzenus in Testamento. βάλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμισον ἓν, στιχάριον ἓν, παλλία δύο. Glossæ Græcolatinæ. παλλίον. *Pallium.* Accipiebant etiam pro stragulo. Basilic. Eclog. II. τῷ ὀνόματι τ στρωμνῆς πᾶσα ἐσθῆς περιέχεται, καὶ τὰ στραγλία, καὶ τὰ παλλία, ἃ παῦ ὁ περιβαλλόμεθα. Epiphanius contra Meletianos. ἱμάτιον σκεπαζάσας, τέστι λωδίκιον, εἴτ' ἓν παλλίον. Glossæ Latinogræcæ. *Gausapa.* βαρβαρικὸν παλλίον. Eutropius lib. IX. *Milites, qui eum sequebantur, fœtore commoti, diductis lecticulæ pallijs, post aliquot dies mortem eius notam habere potuerunt.*

ΠΑΛΜΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Παλμουλάριος. *Palmularius.* Suidas. παλμουλάριος, ὄνομα κύριον. Antoninus Imp. τ εἰς ἑαυτὸν, lib. I. ὧδε τῆ τροφέως, τὸ μήτε πράσινος, μήτε βενέτιανος, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκυτάριος γενέσθαι.

ΠΑΛΟΣ.

Πάλος. *Palus.* Glossæ Græcolatinæ. πάλος. *Palus.* Martyrologium in Passione Acacij. τότε θυμωθεὶς ὁ ἄρχων πρὸς τινὰ τάξιν λέγει. πήξατε τέσσαρας πάλους, καὶ ἐκεῖ ἐνδήσαντες αὐτὸν νεύροις ὠμοῖς

χρήζαθε. Harmenopulus in Leg. Georg. ἐαύ τις βὰς ἢ ὄν & θέλων εἰσελθεῖν ἐν ἀμπελῶνι, ἢ κήπῳ, ἐμπαρῇ ἐν τοῖς τῆ φραγμῆ πάλοις, ἀζήμι & ἔσω ὁ τ ἀμπέλα & τ κήπα κύρι &. Vel etiam *Pila*. ex Italico, *Palla*. Glossæ Græcobarbaræ. κάμνει, ἤγουν ποιεῖ τίπτες χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον, ἢ πάλον, ἤτοι παλοπατζιῶν. Et observa illic παλοπατζιῶν, de quo supra in μπαλοτιάζειν. Illic vide.

ΠΑΛΟΥΔΙΝ.

Παλῆδιν. Pro παλέδιον. Saccarum cannarum. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ ἰρῶν γλύκυσμα ζαχαρικωικὸν, τὸ λεγόμενον παλῆδιν, εὑρήσῃ θλίψιν, & νόζον. Vsurpabant etiam pro palude. Vide locũ Mauricij, quem Rigaltius produxit.

ΠΑΛΟΥΚΙΝ. ΠΑΛΟΥΓΗ.

Παλέκιν, sive, παλήκιον. *Paxillus*. Paruus palus. Cyrillus in Lexico. ῥόπαλον, παλέκιν, ἢ κοντοράβδιν. Gregorius Dialogus De Vitis Sanctorum lib. I. καὶ ἰδὼν τὸν ὄφιν ἠπλωμένον φοβηθεὶς ἐκρεμάσθη ἀπὸ τῆ ποδὸς τὸ παλούκιν. Idem est παλούγη, apud Crusium in Turcograeciâ.

ΠΑΛΩΤΑΡΙΣΜΑ.

Παλωτάρισμα. *Ballotatio*. Italicum. Glossæ Græcobarbaræ. ἢ ψῆφον, ἢ παλωτάρισμα.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΡΙΟΝ.

Παναγία. Panis sacer, à sacerdotibus consecratus. Et παναγιάριον, arcula in quâ panis ille repositus. Codinus. τὸ δὲ παναγιάριον ἐπὶ τῆς τραπέζης λαϐὼν, ἐπαίρω τίθησι τῆς τραπέζης, καὶ ὑψῶν παναγίαν δίδωζιν αὐτῷ τῷ δομεστίκῳ, ἔτ & δὲ τῷ βασιλεῖ. Et paullò antè. τοῦ δομεστίκα τῆ δομεστικίᾳ κομίζαντ & ἄρτον ἐν παναγιαρίῳ, ὁ βασιλεὺς εὐθέως αἰτήσαται.

ΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Παναρίον. *Panarium*. In Inscriptione librorum Epiphanij. Ἐπιφανίᾳ ἐπισκόπᾳ κωνσαντείας τῆς κύπρᾳ κατὰ αἱρήζεων ὀγδοήκονται, τὸ ἐπικληθὲν παναρίον, εἴτ ἔγκιβώτιον. Oecumenius ad epist. Judæ, cap. I. ἐκ τῆ πεπονημένᾳ τῷ μακαρίῳ τῷ κύπρᾳ περὶ τέτων, ὃ καὶ παναρίον ἐκάλεσε, τὴν γνῶζιν εἰληφότες. Arethas ad Apocalypsim, cap. III. τίνος δὲ ἦζαν τὴν αἰχρεργίαν, Ἐπιφανίᾳ τῆ ἐκ κύπρᾳ θείᾳ ἀνδρὸς ἡ τῶν παναρίων αὐτῆ εἴβλ & δηλώσει. Iterum, cap. VI. τίνα δὲ ταῦτα πολλάκις ἡμῖν εἰρῆζαι τὴν τῶν παναρίων βίβλον παρισᾶν.

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ.

Πάνδεκτον. Linteamen. In Lexico Stephani. ὀθόνη, πάνδεκτον.

ΠΑΝΔΡΕΜΕΝΟΣ.

Πανδρεμῆ & . Nuptus. Corona pretiosa. πανδρεμῆος. *Nuptus*. μνησὸς. Ioannes Glycas De Vanitate.

παιδία, καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίτζια, πανδρεμῆες

Sæpè occurrit etiam in Glossis Græcobarbaris.

ΠΑΝΘΑΝΕΙΝ.

Πανθάνῃν. Pati. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκεῖν & ὅπω ἐπαθε πολλὰ. ἢ πανθάνῃ. Iterum alibi. πάχετιν, ἢ πανθάνετιν.

ΠΑΝΘΕΩΤΑΙ.

Πανθεῶται. Ministri Domestici mensæ. Anonymus De Castramet. κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἀνατολικώτερον τῆ τῆς τραπέζης οἱ πανθεῶται.

ΠΑΝΙΟΝ.

ΠΑΝΙΟΝ. ΠΑΝΟΝ, ΠΑΝΝΟΣ.

Πανίον. *Pannus.* Manuel episcopus Bellensis in Quæst. ἐκ τῦ πανίε τῦ ἐποτραφέντ@ καὶ περιελήζαντ@ τὴν πεδάπεζαν. Demetrius Pepagomenus De Podagrâ, cap. XL. καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ἐπιτιθέμενον μετὰ πανίε, ἢ ὁμαλῶν. Fronto Geoponic. lib. XIX. κύων δὲ σοι ἀκολουθήσει, ἐὰν κυνὸς ἑτέρε χωρίον εἰς πανίον ἐνδύσας προσφάγης αὐτόν. Apud Myrepsum lib. de Morb. Muliebr. cap. XXIII. πανίον σε πόζον legitur. Male. Fuchsius, πόγγον ἁπαλόν, rescribit ex Paullo Aeginetâ. Non rectè. Potius legerim, πανίον πογγόσον. *Panniculum spongosum*, id est, mollem. Et hoc minus abit à vestigiis priscæ lectionis. Occurrit quoque apud Suidam, & Codinum. Etiam πανὸν dicebant. Nicetas in Andronico, lib. II. ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐνδεδυλιμένον ἀπαρον πανὶν μετὰ λωρίων ἕως κάτωθεν γονατιζόμενον. Item πάνν@. Dion De appellatione Pannoniorum, lib. XL. ὀνομάζονται ἕτως ὅτι τὰς χλαίνας τὰς χειριδωτὰς ἐξ ἱματίων τινῶν εἰς πάννας διπλοχωρίους πως καὶ κατατέμνοντες καὶ περιζωννύονται συρράπτουσιν.

ΠΑΝΝΑΔΑ.

Πανναδα. Italicum, *Panada.* Aqua cum pane infriato. Maza. Glossæ Græcobarbaræ ἀναγερὶς, μάζα, σημηδία, ζέστα, πανναδα.

ΠΑΝΟΠΡΑΤΗΣ.

Πανοπράτης. Qui vendit pannos. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. ἐμόνον τοίνυν οἱ ἐν τριόδοις καὶ ἀγοραῖς, καὶ καταλλάκται, καὶ πανοπράται, σεβασοὶ ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ & σκύθαι καὶ σύροι ὤνιον ἀργυρίων ἔυραντο τὸ σεβάζεσθαι.

ΠΑΝΟΣ.

Πανὸς. *Panis.* Athenæus lib. III. πανὸς, ἄρτ@. μεσσάπιοι καὶ τὴν πληθυσμονὴν πανίαν, καὶ πανία τὰ πλήσματα. Ineptit Florus Magister in Exposit. Missæ, qui πανὸν puram Græcam dictionem censuit esse. Hæc ejus verba sunt. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè. Quâ petitione nostrâ sufficientiam quotidiani victus petimus, nomine panis totum significantes; quonam* πανὸς *Græcè, Latinè dicitur* Totum *id sacramentum, quod in hoc quoque tempore necessarium est, non tamen ad huius temporis, sed ad illam æternam felicitatem assequendam.*

ΠΑΝΟΥΚΛΑ. ΠΑΝΟΥΚΛΙΟΝ. ΠΑΝΟΥΚΛΟΝ.

Πανύκλα, πανύκλιον, & πανύκλον. *Pannucula. Panniculus.* Glossæ Græcolatinæ. πανύκλα. *Panicula.* Item Servij. *Pannucla.* πανύκλιον. Hesychius. πλωίον, πανύκλιον, ἢ ἄτρακ@, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη. Occurrit etiam apud Alexandrum Trallianum lib. IV. cap. II. & Myrepsum lib. De Emplastris, cap. I. Sed & pro peste accipitur. Corona pretiosa. πανύκλα. *Pestis.* λοιμὸς.

ΠΑΝΤΑ.

Πάντα. Corona pretiosa. πάντα. *Continuò.* ζωεχῶς.

ΠΑΝΤΕΧΕΙΝ.

Παντέχειν. Obuiare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναπάντητον. ὁ μηδενὶ ἀπαντᾷ. ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἀπαντᾷ κανενῦ. μηδὲ παντέχει κανένα.

ΠΑΝ-

ΠΑΝΤΟΤΙΝΟ.

Παντοτινὸ, sive, παντοτινὸν. Corona pretiosa. παντοτινὸ, *Perpetuum*. αἰώνιον. Glossæ Græcobarbarę. ἀένναον. ἀεὶ ὄν. διὰ παντὸς. παντοτινὸν. Hinc adverbialiter, παντοτινά. In ijsdem Glossis. τρέχοντα παντότε, ἢ παντοτινά. Iterum. ἀειγενέθων. διὰ παντὸς ὄντων. ἐκείνων ὅπερ ἐνι παντοτινά.

ΠΑΝΤΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Παντερίζειν. Vagari. Glossæ Græcobarbaræ. πλανᾶται. ῥέμβεται. παντερίζει.

ΠΑΝΤΟΦΑΡΥΓΞ.

Παντοφάρυγξ. Gulosus. Vorax. Helluo. Eustathius ad Odyss. σ'. ὥσπερ ἀπλήστου σκῶμμα ὁ γάστρις, ὅτου καὶ ὁ γαστρίμαργος, καὶ ὁ γαστρόπληξ, καὶ ὁ παντοφάρυγξ.

ΠΑΝΥΠΕΡΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Πανυπερσέβαστος. Dignitatis nomen. Anna Comnena lib. VIII. τὸν ἐμὸν καίσαρα νικηφόρον τὸν βρυέννιον τῷ τῦ πανυπερσεβάστου τότε τελιμήνιον ἀξιώματι, ἐζήτει θεάσασθαι. Origo ab Alexio Comneno est, qui primus ea ornavit Michaëlem Taronitam. Zonaras testatur in vita eius. τὸν μὲν ἓν ταρωνίτην τῇ πρώτῃ ζωσεζευγμένον τῇ ἀδελφῇ, πάνυ σφόδρα μὴν πρὸς τὴν μητρὸς, καὶ πρὸς αὐλῶν τιμώμενον, πανυπερσέβαστον ὠνόμασαν, καὶ τοῦτο καινίσαντες τὸ ἀξίωμα. Et fecit parem esse Cæsari, idque permansit ad Andronicum usq; iuniorem, qui Ioannem Cantacuzenũ cum Magnum Domesticum creasset, Panhypersebasto æqualẽ primo, mox quoque, mortuo avo Andronico seniore, inferiorem statuit. Codinus clarè lib. De Offic. aulæ Constantinop. καὶ τοῦτο δὲ (τῦ πανυπερσεβάστου) ἀξίωμα ἐκλῶ. ἀλλ' ὁ αὐλὸς βασιλεὺς ἀλέξιος πρῶτος ὑπενόησε. θέλων γὰρ ὡς αὐτὸς τιμῆσαι καὶ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν αὐλῆ, μιχαὴλ τὸν ταρωνίτην, ἐποίησεν αὐλὸν ἰσοστάσιον καὶ συνθρονον τῷ καίσαρι, μήτε ὑποβιβάσας αὐλὸν τότε, μήτε ἀναβιβάσας. ὁ γὰρ μέχρι τινὸς ἔτω ἐπεκράτησεν, ἕως τὸ βασιλεύσας τῦ δευτέρου ἀνδρονίκου τῦ παλαιολόγου. ἔτος γὰρ δὴ ὁ βασιλεὺς τιμήσας τὸν πανσεβαστὸν ἰωάννην (ὃς ἐγεγόνει καὶ βασιλεὺς ὕστερον) μέγαν δομέστικον, πρῶτον μὲν ἰσοστάσιον τῷ πανυπερσεβάστῳ τῦτον ἐποίησεν, ὕστερον δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐλῆ τῦ πάππου ὑπεβίβασε τὸ ἀξίωμα τῦ πανυπερσεβάστου, καὶ ἔταξεν αὐλὸν εἶναι ὑπὸ τὸν μέγαν δομέστικον, ἀναβιβάσας τὸ τῦ μεγάλου δομεστικοῦ ἀξίωμα. Andronicus autem senior etiam evexerat, & vestes ei atq; calceos Imperatorios item cum ornamentis Imperialibus concesserat. Gregoras de eo lib. VII. ἐτελιμήκει δὲ αὐλὸν εὐθὺς τῦ πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, ὃ νυῦν καὶ αὐτὸ διὰ τέλους πρὸς αὐτὸν στοργὴν ἐνδοξότερον, ἢ πρότερον εἶχε, πολλῷ καλλωπίζατο. ἐνδύματα γὰρ καὶ πεδίλοις αὐλῆ, καὶ ὅσα καὶ τὸν ἵππον τῦτο κοσμεῖ κιρρόις τοῖς ἅπασι χρῆσθαι κεχάρισται, ἵν' ἢ διασημότατος ἐν τοῖς περὶ τὸν βασιλέα εὐγενέσι.

ΠΑΝΦΟΡΕΜΑ.

Πανφόρεμα. Totum pallium Patriarchæ. Reperitur apud Crusium in Turcograecia.

ΠΑΞΑΜΑΔΙΟΝ. ΠΑΞΑΜΑΞ.

Παξαμάδιον, sive, παξαμαξ. Buccellatum. Suidas. παξαμαξ, ὁ δίπυρος ἄρτος. ἐστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκὴ. Et alibi. δίπυρος ἄρτος, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμαξ. Isidorus in Glossis. *Paximatium, panis subcinericius.* Tzetzes Var. Hist. Chil. II.

μὴ γὰρ

μὴ γὰρ τὸ παξαμάτιον ῥάζαν ἀλλ' ἄζαν λέγε.

Luitprandus in Legat. *Soli mensulæ assident nudæ, paximatium sibi apponentes.* Columbanus de Reg. Monach. cap. v. *Olera, legumina, farinæ aquis mixtæ, cum parvo pane paximate, ne venter oneretur, & mens suffocetur.* Vide illic Notas eruditissimi amici nostri, Melioris Goldasti, & Glossarium Rigaltij.

ΠΑΟΝΙΟΝ.

Παόνιον. *Pauo.* Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὅπλεικτικός τε ὢν ὥσπερ παόνιον τὸ φιλόκοσμον, ἢ ὥσπερ ἐκ πασᾶ νυμφίᾳ, καὶ ὡς ἐκ λίμνης περικαλλοῦς ἡλιᾳ προϊὼν παθεκάστω τῶν ἀνακτόρων.

ΠΑΠΑΓΑΣ.

Παπαγᾶς. Italicum. *Papagallo.* Corona pretiosa. παπαγᾶς. *Psittacus.* ψιττακὸς.

ΠΑΠΑΔΙΑ.

Παπαδία. Sacerdotissa. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγον, ἱέρειαν, παπαδίαν, πρεσβύτερον. Iterum. ἀγωγὸς, ἢ παπαδία τῆς ἀρτέμιδος.

ΠΑΠΑΛΗΘΡΑ.

Παπαλήθρα. Papalis tonsura. Constantinus in epistolâ ad Silvestrum. ὑπὲρ τὴν κεφάλην, ἤτοι τὴν παπαλήθραν, ἣν εἶχε πρὸς δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πέτρου, ἐκ ἤθελε βαστάζειν κεφάλην ἐκ χρυσίου, ἢ μαργαριτῶν. Balsamon ad Syn. in Trullo, Can. XXI. διορίζεται ὁ κανὼν κείρεσθαι κατὰ κληρικὸς τὴν κεφαλὴν, ἤγουν ἔχειν παπαλήθραν, καὶ ἐνδύεσθαι σχῆμα μοναχοῦ.

ΠΑΠΙΤΖΑ.

Παπίτζα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ ὅσους παπίτζες, καὶ ὄρνιθες, χλωάρια καὶ αὖ βρεθῶσι,
ὅλα σκολόννω πνιγοτὰ. —

ΠΑΠΛΟΜΑ.

Πάπλωμα. Teges. Exstat in Turco-græciâ Crusij.

ΠΑΠΟΥΛΟΝ.

Πάπυλον. *Papula.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. XVIII. ἐὰν ὁ ἱεραξ ἔχῃ καρφία, ἔτως αὐτὸν γνώσῃ. ἐνίοις ποσὶν αὐτοῦ ἔχῃ πάπυλα ὀξέα.

ΠΑΠΟΥΤΖΗ. ΠΑΠΟΥΤΖΙΟΝ.

Παπούτζη, & παπούτζιον. Solea. Calceus. Corona pretiosa. παπούτζη. *Calceamentum.* Iterum. παπούτζια. *Calceamenta.* πέδιλα. Codinus. ἔτι δὲ καὶ κάλτζας τοιαύτας μετὰ παπουτζίων μελάνων. Item. περιοιμάζουσι πλωχὸς δώδεκα, καὶ ἐνδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤγουν χιτῶνας, καρτζιβεράκια, (ita corrigendum supra monuimus) ἢ παπούτζια. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκρόζυρα, ὑποδήματα γυναικεῖα, παπούτζια τῶν γυναικῶν. Iterum alibi. τὸ ὑποδήμα, ἤγουν τὸ παπουτζίων. Hinc compositum, περιομαχασκοπάπουτζος, qui pedibus impositū lapidem eiaculans pugnat. Ioannes Tzetzes Chil. XI.

περιομαχασκοπάπουτζον, τζαγγάριον, ξυλόσκυλον.

ΠΑΠΠΑΣ.

Πάππας. *Papa.* Iustinianus Novell. CXXXI. διὰ τοῦτο θεσπίζομεν διὰ τὰς αὐτῶν ὄρους τὸν ἁγιώτατον πρεσβύτερος ῥώμης πάππαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων,

ρέων. Iulius Metaphraſtes in Vita Arſenij. ὃς πάλιν τῷ πρωτοβρεύοντι τῆς κατὰ ῥῶμλω ἐκκλησίας, πάππαν αὐτὸν σωΐηθες ὀνομάζειν, ἐγχειρίζει τλὼ ἔρευναν. Conſtantinus Manaſſes in Chronico.

τῶν ἄλλων τε πρωτάρχ& τῶν ἱεροπόλων λέων
πάπας κατονομάζεται τῇ τῶν ῥωμαίων γλώσῃ.

Neque in eccleſia Latina tantum hoc nomen erat, ſed in Græca quoque. Itaque in Antholog. lib. III. epigramma legitur, cuius hæc inſcriptio. σωφρονίᾳ πατριάρχᾳ ἱεροσολύμων εἰς τὸν τάφον ἰωάννᾳ πάππα ἀλεξανδρέως. Et notus eſt inter eccleſiaſtica Conſtantinopolitana officia ὁ πρωτοπαπᾶς, de quo nos infra.

ΠΑΠΠΙΑΣ.

Παππίας. Pater. Conſtantinus Laſcaris Grammat. lib. III. τὰ εἰς ᾶς καθαρὸν ἰζοσύλλαβα ἀλλὰ βαρύτονα κοινῶς εἰς ᾶ ποιῦζι τὸν γενικλὼ. οἷον ὁ αἰνείας, τᾶ αἰνείᾳ. ὁ παππίας τᾶ παππίᾳ. Palladius Hiſt. Lauſ. in Paullo Simplice. καὶ δύνοντ& τᾷ ἡλίᾳ λέγει αὐτῷ ὁ αὐτώνι&. παπία θέλεις φάγωμλ ἄρλᾳ κλάσμα. Paullus Monachus Collectan. lib. I. μετ' ἒν ἡμέρας τινὰς ὁρῶ τὴν παναγίαν θεοτόκον ἐλθῦζαν πρός με, καὶ λέγῦζαί μοι. τὶ λυπεῖς καὶ ἀδημονεῖς παπία; In aulâ Conſtantinopolitana erat quoq; dignitatis nomen, & cum epitheto dicebatur, ὁ μέγας. Sed hæc deſierat jam temporibus Codini, qui & incognitum ſe habere fatetur qualis fuerit, his verbis. ὁ μέγας παππίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρεσίαν ἀνεπίγνωσον, νυὶ δὲ ἀδημίαν. Nos tamen ſcimus; erat enim cuſtos palatij. Conſtantinus Manaſſes in Chronico.

— γυμνοὶ δὲ κεκρυμμλόν
πρὸς τὸν τῶν οἴκων φύλακα τῶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις,
παπίαν λέγομλ αὐτὸν κατὰ ῥωμαίων γλώσαν.

Itaque habitabat quoque in palatio. Obſervo ex Ioanne Curopalate in Michaele Rhancabe. οἷς ἅπαζι διεματέμλ& ὁ βασιλεὺς ἐπάλλετό τε τῷ δίεει, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκυμαίνετο. διὸ καὶ ἄχρυπν& διετέλει παρ' ὅλλω τὴν νύκτα. ζοφώτερα τοίνυν ἢ βασιλικώτερα ἐβελευζάμλ&, τὴν ὀπὶ τὸν παπίαν φέρῦζαν πυλίδα διαῤῥήξας κατεσκόπει τὰ ἔνδλον. Et erat inter dignitates primarias; Itaque Palæologus aliquis, ex Imperatorum ſanguine, Magnus Pappias legitur apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXVI. Militiam quoque obibat, & copias ducebat. Ecce apud eundem, lib. II. cap. XXVII. *Dextrum cornu Protoſtrator ſiniſtrum Zamplaco Magnus Pappias tenebat, medio agmine Imperator ipſe emicabat.*

ΠΑΠΠΟΤΔΟΣ.

Παππῶδλ&, pro, πάππ&. ut ἀρκῶδλ&, pro, ἄρκ&. Bartholemaus Monachus in Elencho Agareni. ὅτ& ὁ βί& αὐτῦ, καὶ τῶν παππῶδων αὐτῦ, ὡς ἤκῦζας ὦ μακαλμαίε.

ΠΑΠΥΛΑΙΩΝ.

Παπυλαιῶν, ſive, παπυλεῶν. *Papilio.* Tentorium. Suidas. παπυλαιῶν&, σκηνῆς, ἤτοι τέντας. Vrbicius. βαζαγαὶ παπυλαιώνων, ἀχολίαι περὶ τλὼ τάτων καλάπηξιν. Cedrenus. βελιζάρι& δὲ ἐπὶ τὸν πρεσβευτλὼ ἐγγὺς ἐρχόμλον. ἔγνω, τὸν πα-

παπυλεῶνα ἐπηξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. Fasti Siculi. Περὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐξέφαγη ὑπὸ τῦ στρατῦ ἀλέξανδρος αὔγουστος· ὡς ἐστὶν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα. Occurrit quoque apud Procopium Pers. lib. II.

ΠΑΡΑΒΑΛΜΑ.

Παράβαλμα. Excrementum. Orneosophion. ἡ βλάβη τῶν ὀρνέων γίνεται διὰ τρεῖς αἰτίας. διὰ πολυφαγίαν, διὰ ἀπαστρίαν παραβάλματος, καὶ διὰ χολὴν, ἤτοι κόπον.

ΠΑΡΑΒΑΝΔΙΤΑΙ.

Παραβανδίται. Vide κόμης.

ΠΑΡΑΒΟΛΑΝΟΙ.

Παραβολανοί. Qui ad curandos ægros deputabantur. Vide l. *placet.* XVII. & l. *parabolanos.* XVIII. Cod. de Episc. & Cler. In Codice autem Theodosiano, legg. XLII. XLIII. *Parabalani*, & *parabaiani*, mendosè editur.

ΠΑΡΑΓΑΔΗΣ.

Παραγάδης. Rete. Glossæ Græcobarbaræ. Ζαγήνην. δίκτυον. παγίδιον. παγάδιον. ἁρπαλεῖον ἁλιευτικὸν.

ΠΑΡΑΓΑΥΔΙΣ.

Παραγαῦδις. Vestis genus. Fasti Siculi. Φορέσας στιχάριν ἄπρον, παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλεκμία. Vide Notas V. Cl. Isaaci Casauboni ad Trebellium.

ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΥΕΣΘΑΙ.
ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΙΑΙ.

Παραγγαρεύεσθαι. Parangarijs onerari. Apud Iureconsultos Græcos. Sic παραγγαρείαι. *Parangaria.* Apud eosdem.

ΠΑΡΑΓΙΑΛΙΝ.

Παραγιάλιν. Littus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγιαλὸς. ἡ παραθαλασσία. τὸ παραγιάλιν. Iterum alibi. ἀκτὴ. ἤγεν παραγιάλιν.

ΠΑΡΑΔΑΡΤΑΔΕΣ.

Παραδαρτάδες. Miseri. Glossæ Græcobarbaræ. ταλαίπωροι. ὅπερ ποιοῦσιν πολλὰ. παραδαρτάδες.

ΠΑΡΑΔΕΙΧΙΟΝ.

Παραδείχιον. Hortus. Glossæ Græcobarbaræ. κῆποι. παραδείσια. παραδείχια. περιβόλια.

ΠΑΡΑΔΕΡΝΕΙΝ.

Παραδέρνειν. Affligi. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. ἐχάωσαν τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ παραδέρνει, καὶ ἔπεσον εἰς νόημα ἀνίσιον. Glossæ Græcobarbaræ. ταλαιπώρες. παραδαρτάδες. ὅπερ παραδέρνει ἡμέραν καὶ νύκτα.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Παραθηκάριος. Depositarius. Extat apud Harmenopulum lib. I. Tit. IX. Eius Scholiastes. ὁ νόμος ἀπ' αὐτῦ τῦ παραθηκαρίου δηλαδὴ ἐκ ἀπαιτεῖ μεγάλην ἐπιμέλειαν.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΕΙΟΝ.

Παραθηκαρεῖον. Repositorium. Glossæ Basilicor. ῥεπωσιτόριον. παραθηκαρεῖον.

ΠΑΡΑΘΥΡΙΓΖΗ.
ΠΑΡΑΘΥΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Παραθυρίτζη, Pro, παραθύριον. Anonymus De nuptijs Thesei.

πεθυμισμὸς ἄνοιξε μικρὸν παραθυρίτζη.

Idem eſt παραθυρόπυλον. Apud eundem Auctorem.

πολλαῖς φοραῖς ταμάτια της εσίκονε καὶ θόρυε
πρὸς τὸ παραθυρόπουλον πε τὸ ἐαὶ ἠκόθη.

ΠΑΡΑΚΑΜΠΑΝΙΣΜΑΤΑ.

Παρακαμπανίσματα. Iniuſtæ ponderationes. Vide, καμπανὸς.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΜΑΤΑ.

Παρακαλέσματα. Rogationes. Corona pretioſa. παρακαλέσματα. *Rogationes.* ἀξιώσεις.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΝ.
ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Παρακελλάριον. Minor cella grandiori alicui adjuncta: & παρακελλάριος, ejus præfectus. Apud Græcum quidem auctorem necdum inveni, ſed video vti Anaſtaſium Bibliothecarium aliquoties in Hadriano, Gregorio IV, & Zacharia.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΟΝ.

Παράκελλον. Idem quod παρακελλάριον, de quo anteà. Balſamon ad Concil. VI. Can. XCVII. καὶ διὰ κατασκευῆς παρακέλλων, ἤγουν μαγειρείων, ἢ ἄλλων τοιούτων.

ΠΑΡΑΚΕΡΚΕΤΑ.

Παρακέρκετα. *Adcircitationes.* Circitationes aliæ poſt alias. Iulius Africanus De Appar. Bell. ἐδέποτε γὰρ ἅμα πάντες ὁμονοήσουσι πρὸς πρόδοσιαν οἱ φύλακες, ἀλλὰ πάλιν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ πρὸς βαθὺν ὕπνον κατενεχθῶσι. καὶ μάλιστα ἐὰν κέρκετα καὶ παρακέρκετα ὑπονοηθῇ, ἄλλα μὲν περὶ πρώτην φυλακὴν τ νυκτὸς, ἄλλα δὲ περὶ δευτέραν, καὶ ἑτέρα περὶ τρίτην. Occurrit quoque apud Heronem in παρεκβολαῖς.

ΠΑΡΑΚΛΑΔΙΟΝ.

Παρακλάδιον. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. cap. IX. κἀκεῖσε ἀναπαυσάμενοι πάλιν ἀποκινοῦντες ἔρχονται εἰς τὸν σελινὰν, εἰς τὸ τῶ Πανεβίς ποταμῶ λεγόμενον παρακλάδιον. Nihil eſt aliud, quam quod *Diuergium* appellat Siculus Flacus De Condit. Agr. & Auctores de Limit.

ΠΑΡΑΚΟΙΜΩΜΕΝΟΣ.

Παρακοιμώμενος. Accubitor. Nicetas in Ioanne Comneno. ὃν καὶ τῷ τῶ παρακοιμωμένῳ τετίμηκεν ἀξιώματι. Frequens paſſim mentio nominis huius in Hiſtoria Conſtantinopolitana. Corrige Luitprandum de Reb. Europ. lib. II. cap. VII. *Ad tuendum palatium, tutandamque rem privatam, vt iſtic moris eſt, ennuchum officio Paracimomenon dedit.* Non rectè editur, *Parachimmenon.* Erant autem duo: hic τῆς ζωνδόνης, id eſt, annuli Imperatorij; ille τῶ κοιτῶνος, ſive cubiculi, dicebatur. Sed dignitas maior priori, qui & abſente Protoſtratore gladium Imperatoris ferebat, adeoque ipſi ſanguine proximi Imperatori ea ornabantur. Clarè apud Nicetam loco citato. καὶ φροντίσας τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐπεβάλλετο ὁμοῦ καθ' ἅμα οἱ παρεισεγγιζόντων, τὸν κομνηνὸν ἰωάννην, ὃν καὶ τῷ τῶ παρακοιμωμένῳ τετίμηκεν ἀξιώματι, καὶ τὸν ταραντίνου ὄντα πρωτοβεστιάριον. De hac enim præfectura capienda iſta verba ſunt. Militaria autem munia quoque obibat, & cum exercitu quandoque mittebatur. Ecce apud eundem Nicetam

cetam in Alexio Comneno. lib. 1. Pſeudo alexio turbãti apud Ancyram obuiam mittitur, τὶς ἐκτομίας, ᾧ τὸ πίλλω ἠνοιγολίτης, ἄρτι πρὸς βασιλέως παρακοιμώμενος τιμηθείς. Poſterior reliquis cubicularijs præerat, habens ſub ſe quoque τὸν παρακαθημένον τῆ κειτῶν, ut vocabant. Manebat autem intrà palatium, & gladium item Imperatoris portabat, abſente fundæ Accubitore. Hæc nos docet Codinus de Offic. aulæ, pag. 61. 63. Iuo *Concubitores* interpretatur, lib. IV. de Privileg. & Dignit. Rom. Eccleſ. *Quemadmodum Imperialis potentia diverſis officijs cubiculariorum, nec non & oſtiariorum, atque omnium concubitorum ornatur*. Ita corrigo. Hodie editur, *ordinatur*. Xylander apud Cedrenum, τὸν παρακοιμώμενον interpretatur, *Cubicularium*. Non ſatis circumſpectè.

ΠΑΡΑΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Παρακοντάκιον. Non rectè dixerim quid ſit, etſi divinem. Vellem ſcire interpretationem Pigafettæ, quam in ſuo Gloſſario laudat Rigaltius.

ΠΑΡΑΛΑΥΡΙΟΝ.

Παραλαύριον. Aedicula lauræ adjuncta. λαῦρα autem quid ſit, ſupra oſtendimus. Germanus in Sancitis. καὶν παράσειον, ἢ μοναστήριον, καὶν παλαύριον, καὶν οἶκ εὐκτήριον. Iterum. καὶν καὶ παλαύρια τυχὸν τυγχάνεσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια.

ΠΑΡΑΜΑΝΤΙΟΝ.

Παραμάντιον. Diplois. In Lexico Cyrilli. διπλόϊς, τὸ παραμάντιον.

ΠΑΡΑΜΗΡΙΟΝ.

Παραμήριον. Gladiolus in femore pendulus è Zona, vnde *Parazonium* Iſidoro dicitur. Iuſtinianus Nov. LXXXV. ὠνεῖσθαι τόξα καὶ βέλη, πάσθας τε καὶ ξίφη, ἅπερ καλεῖν εἰώθασι παραμήρια. Heſychio eſt παραζώνη, & παραζωστρὶς. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΠΑΡΑΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Παραμονάριος. Adminiſter monaſterij. Balſamon ad Concil. IV. Can. 11. οἱ δὲ οἰκονόμοι, οἱ χαρτελάριοι, οἱ παραμονάριοι, καὶ ἕτεροι προβάλλονται. Gennadius in epiſtolâ encyclia. προβάλοιτο δὴ χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ παραμονάριον, ἢ ὅλως τινὰ τῆ κλήρε, δι' αἰσχροκερδίαν οἰκείαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ.

Παραμονὴ. In Eccleſiâ vulgò *Vigilia* dicitur. Profeſtum. Codinus De Offic. τῆ κδ' τῆ δεκεμβρίε μηνὸς, καθ' ἣν ἡ τῶν χριστογέννων παραμονὴ, τῆ βασιλέως, &c. Vbi errat, ut ſæpè in iſto opere explicando, Interpres, cum interpretatur *feriam ſtativam*. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XI. εἰ τύχη ἡ παραμονὴ τῶν φώτων, σάββατον, ἢ κυριακὴ. In aulâ erat ſtatio. Apud eundem Codinum alibi. ἐν τῆ αὐλῆ δὲ τῆ παλλατίε στασιῶται ὀνομαζόμενοι ἔτω παραμονὰι, ἔχοντες ἄλογα. Et mox. αἱ μὴν τοι παραμονὰι μετὰ σκιαδίων.

ΠΑΡΑΜΠΡΟΣ.

Παραμπρὸς. Ante. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγημα. τὸ πρόϊον τῆ βασιλέως τάγμα. ἡ κοντοσαβλία ὅπε πάγει παραμπρὸς τῆ βασιλέως.

ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΙΑ.

Παραπετάσια. Aedificij genus. In l. *ædificia*, 39. C. Th. de Operib. Publ. *Aedificia, quæ vulgi more* παραπετάσια *nuncupantur, vel si qua alia opera publicis manibus vel privatis sociata cohærent, ut ex his incendium vel insidias vicinitas reformidet, aut ānguſtientur ſpatia platearum, vel minuatur porticibus latitudo, dirui ac proſterni præcipimus.* Corrigè Codicem Iuſtiniani eodem Titulo, lib. 13. vbi corruptè editur, *parareſia*.

ΠΑΡΑΠΕΤΟ.

Παραπέτο. Italicum. *Parapetto*. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. 1.

μεθ' ἅνω καβαλλαρείας,
μετὸ παραπέτο μίας.

ΠΑΡΑΠΟΡΤΙΑ.

Παραπόρτια. Portæ paruulæ alijs maioribus adjunctæ, quales in vrbibus ac arcibus videmus. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. ὁ δέ γε πανταχόθεν τὰς ἐν τοῖς τείχεσι διαζωσθήσας, καὶ παραπόρτιον ἀναπεπταμένον εὑρὼν, δι' αὐτῆς ἐξέθορεν εἰς τὸ στράτευμα. Hero in παρεκβολ. τῆς δὲ λαᾶς καλὰ τὸ ἐχθρὸν ἐξορμῶντος εἴτε διὰ τῶν παραπορτίων, εἴτε διὰ τῶν ὑπονομείων, &c. Conſtantinus in Tacticis. ἐχέτω δὲ τὸ περίφραγμα τῆς φοσσάτου πύλας τέσσαρας τὰς μεγαλωτέρας, καὶ δημοσίας, παραπόρτιά τε μικρὰ πλεονάκις.

ΠΑΡΑΣΙΜΟΣ.

Παράσιμος. Corona pretioſa. Παράσιμος. *Mutilatus*. κολοβὸς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Παρασκευὴ. Dies Veneris. Corona pretioſa. Παρασκευὴ. *Dies Veneris*. Syneſius epiſt. IV. ἡμέρα μοὶ ἦν ἐν ᾗ, δεῦ τινας ἄγουσιν οἱ ἰσθμαῖοι παρασκευήν. Marcus Patriarcha Quæſt. Can. LII. ὁ καθαλύων διὰ κρέατος, τυρῦ, καὶ ὠοῦ, τὰς τεσσαράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τοῦ ὅλου χρόνου, συγγνωστός ἐστι ἢ οὐ; Occurrit quoque apud Balſamonem, Codinum, Nicetam, alios. At dies crucifixionis Chriſti ἡ μεγάλη dicebatur. Codinus De Offic. τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ ψάλλονται αἱ ὧραι μετὰ τῶν προσαρείων. Vel ἁγία quoque. Theodorus Anagnoſta Eclog. II. αὐτοῦ μὴ δεχομένου τὸ σύμβολον ἅπαξ τοῦ ἔτους λεγόμενον πρότερον ἐν τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ τοῦ θείου πάθους.

ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΖΩ.

Παρασρατίζω. De ſtratâ, id eſt, via decedo. Exſtat in Turcograecia Cruſij. Vide infra, στράτα. Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

καὶ ὅλοι παρασρατίζεσι ταφέντι νὰ περάσῃ.

Anonymus De Vulpe & Lupo.

— θύελε τὴν μπέσαλά σε
νὰ μὴ παρασρατήζομε.

Occurrit quoque dictio *Paraſtratica*, in Notis Tullij Tyronis ac Senecæ, Comment. IV. cap. I.

ΠΑΡΑΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Παρασυναγωγὴ. Falſa Synagoga. Illicitus conuentus. Nicetas De Fide Orthod. lib. V. interprete Morello. *Id conſecutus eſt, vt & martyrij coronâ exciderit, & à diuis patribus, qui Niceam conuenerant, eo nomine condemnatus ſit, quia ſeor ſum paraſynagogas conuocaret.*

ΠΑΡΑΣΥΡΤΑΤΟΙ.

Παρασυρτάτοι. Equites ἁπλοκάβαλλοι, & τριπλοκάβαλλοι. Vide συρτὰ.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΤΙΤΛΟΝ.

Παράτιτλον, ſive, πρότιτλα. Summa rerum ad Titulos appoſita. Commentarius. Explicatio. Iuſtinianus in epiſtolâ ad Tribonianum, quæ Pandectis præfixa legitur. *Sufficiat per indices tantummodò, & titulorum ſubtilitatem, quæ πρότιτλα nuncupantur, quædam admonitoria eius facere.* Iterum in alia ad Senatus, & omnes populos, quæ illam ſequitur. *Si qui forſitan per titulorum ſubtilitatem adnotare maluerint, & ea, quæ πρότιτλα nuncupantur, componere.* Et eſt liber Photij, hoc titulo. πρότιτλα. Φωτίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῆς πρὸς μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα βουλγάρων ἐπιστολῆς, περὶ τῶν ἐπὶ τὰ οἰκουμενικὰ συνόδων. Exſtat MS. in Bibliotheca Sereniſſimi Electoris Palatini. Firminus De Mutat. Aëris, cap. I. *Supertitulum* appellat. *Hæc particula non eſt niſi ſupertitulus tabulæ præcedentis.* Claudius Taurinenſis *Supercapitulum* appellat, in Apologetico adverſus Theodemirum Abbatem. *Epiſtolam tuam, cum adiunctis ſupercapitulis, plenam garrulitate atque ſoliditate, per quendam accepi ruſticum portitorem.*

ΠΑΡΑΤΟΝ.

Παράτον. *Paratus.* Apparatus. Suidas. πρόπον, ἡ πρόπασκευὴ, πρὸς ῥωμαίους. Iterum alibi. παράτον γὰρ πρόπασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις.

ΠΑΡΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Παράτουριον. *Paratura.* Heſychius. παρατούριον, ἀντιπάνον. κράσπεδον. Tertullianus De Virg. Vel. *Manifeſtæ paraturæ circumferunt totam mulieritatem.* VVarnefridus in Vita Carol. Magni. *Erat antiquorum ornatus vel paratura Francorum, calceamenta forinſecus aureata.*

ΠΑΡΑΥΓΑΛΜΑ.

Παραύγαλμα. Oppoſitio. Comparatio. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀντιπαράθεσις. ἀντίταξις. ἐναντίον πρόπαύγαλμα.

ΠΑΡΑΦΟΣΣΑΤΕΥΕΙΝ.

Παραφοσσατεύειν. Caſtra juxta metari. Theophanes in Chronographia. κἀκεῖ παρὰ τὸν βαρδονάζων πόταμὸν πρόπαφοσσατεύει.

ΠΑΡΔΟΒΑΛΛΟΙ.

Παρδόβαλλοι. Pardorum non curatores, ut volunt viri docti, ſed venatores. Hoc ipſum nominis etymon loquitur. Martialis in Spectac. epigr. xv.

Et volucrem longo porrexit vulnere pardum.

Codinus. ἰσέον δὲ καὶ τοῦτο, ὡς οἱ παρδόβαλλοι, ὁπλοῖκα φέρουσι τοὺς πάρδους, ἱππόται εἰσέρχονται εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἱππόται ὁμοίως ἐξέρχονται.

ΠΑΡΕΙΝ.

Πάρειν. Rapere. Abducere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐπειδὴ νοὶ τὸν πάρσιν εἰς τὴν κρίσιν.

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ.

Παρεκκλήσιον. Sacellum. Chronicon Conſtantinop. ἐνέβαλον ἐν τῷ παρεκκλησίῳ μετὰ τὸ κιβωτίον τοῦ ἐσφραγισμένου.

ΠΑΡΕΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Παρεπονεμένος. Afflictus. Miſer. Anonymus De Vulpe & Lupo.

παύτοσε κακοπάσχων, καὶ παρεπονεμένος.

ΠΑΡΕΣ-

ΠΑΡΕΣΧΑΡΙΤΗΣ.

Παρεσχαρίτης. Ita in naui dicebatur, qui foci custos erat. Harmenopulus in Leg. Naual. παρεσχαρίτης μισθὸς, μέρος ἥμισυ. Eustathius ad Odyss. ζ. περὶ δὲ ἐσχάρας, ἣ παρώνυμος ὁ κοινῶς παρεσχαρίτης λεγόμενος, δηλοῦσι μὲν καὶ ἐν ἄλλοις.

ΠΑΡΕΥΓΑΣΙΣ.

Παρεύγασις. Vide ἔυγασις.

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ. ΠΑΡΘΕΝΩΝΕΣ.

Παρθενεῖα. Monasteria virginum, Moschopulus. παρθένος. παρθενεύω. παρθενία. παρθενεῖα δηλ, τὰ μοναστήρια. Quæ totidem verbis Basilius περὶ χαμματ. γυμνασ. Item παρθενῶνες. Theodorus Studita in Canone Epinicio. ἀνοιγέσθωσαν τὰ ἀσκητήρια, καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπίζεσθε τὰ λείψανα. Agathias lib. v. οἱ δὲ καὶ εἰς ταύτας ἐξύβριζον ἀφαιρέμενοι τὰ ἱερὰ παρθενῶνος, καὶ ἀπρεπῶς αὐταῖς περὶ βίαν ξυγκυλινδέμενοι.

ΠΑΡΙΠΠΑΡΙΑΤΟΙ.

Παριππαριάτοι. Equisones. *Parafrenarij* vulgò. Nicephorus περὶ στρατηγίας πολέμου, cap. XI. τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τοὺς παριππαριάτους καταλιμπάνων μετὰ τῶν σκηνῶν. Iterum cap. XV. τοὺς παριππαριάτους καὶ ἀναγκαίους διαχωρίζων. Corrige cap. XXII. καὶ τοὺς μὲν παριππαριάτους, καὶ τοὺς ταγοὺς τῶν ἵππων ἀποφερομένους, μήκοθεν ἀποστέλλειν ἐν ὀχυρῷ τόπῳ. Perperam est in MS. τοὺς μὲν παριππαριάτους.

ΠΑΡΚΑΤΕΥΑΖΕΙΝ.

Παρκαλευάζειν. Considerare. Attendere. Glossæ Græcobarbaræ. παρκαλευάζεσθαι. λογιάζεσθαι. ἐννοιάζεται. Vel etiam, Minuere. Demere. Eædem Glossæ alibi. νὰ μειῶνται, νὰ ἐλαττῶσι, καὶ νὰ παρκαλευάζουσι τὴν ῥυπαρείαν, καὶ ζώρᾶν.

ΠΑΡΚΑΤΩΤΕΡΟΣ.

Παρκαλώτερος. Minimus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ μὲν ὕπνος τὸ ἐλάχιστον. εἰς τὸν ὕπνον τὸ παρκαλώτερον.

ΠΑΡΜΗ.

Πάρμη. *Parma*. Polybius. καὶ τοῖς μὲν νεωτάτοις παρήγγειλαν μάχαιραν φορεῖν, καὶ ῥόζφους, καὶ πάρμας. ἡ δὲ πάρμη καὶ δυνάμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ, καὶ μεγέθος ἀρκοῦν εἰς ἀσφάλειαν. Suidas. πάρμαι, δερματινοὶ θυρεοί. Et Auctor apud eum innominatus. τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ ῥωμαῖοι.

ΠΑΡΟΦΘΑΛΜΙΣΤΗΣ.

Παροφθαλμιστὴς. Præstigiator. Nicetas in Man. Conneno, lib. III. ἀνὴρ τῆς ἄγαν ἀπογόνους, ὃς ἐδόκει μὲν παροφθαλμιστὴς τὸ πρῶτον, ὡς δ' ὕστερον ἔδειξε, ταλαίπωρος ἀθρώπων.

ΠΑΡΠΑΤΕΙΝ.

Παρπατεῖν. Pro, περιπατεῖν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀεροβατεῖν. εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. νὰ περιπατεῖ εἰς τὸν ἀέρα. νὰ παρπατεῖ εἰς τὸν ἄνεμον.

ΠΑΣΙΑΣ.

Πασίας. *Bassa* Turcarum. Vide μπασίας

ΠΑΣΤΑΖΙΕΣ.

Παστάζιες. Panes dulciarij. Galli dicunt. *Pastés*. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΣΤΕ-

ΠΑΣΤΕΛΙΟΝ.

Πασέλιον, sive, πασέλιν. Quod alij incorruptius πασῖλος & πάσιλλος dixerunt. *Pastillus*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CXXX. ὄροβον ἓν λειώσας, καὶ φυρήσας μέλιτι, καὶ ὡς πασέλιον ποιήσας, δὸς αὐτῷ. Apud Myrepsum lib. de Mal. Muliebr. cap. II. pro, καὶ ποιήσας πατέλιν, rescribas κ. π. πασέλιν. Nam quod Fuchsius vult restituendum, καὶ ποιήσας παντελῶς, non est nauci.

ΠΑΣΤΙΛΟΣ. ΠΑΣΤΙΛΛΟΣ. ΠΑΣΤΙΛΛΟΥΝ.

Πασῖλος, sive, πάσιλλος. *Pastillus*. Photius in Bibliotheca. ἐν θρόνῳ ἀποδύεσθαι, καὶ ἐνδύεσθαι, καὶ πασῖλον τρώγειν. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. VII. καὶ ποίησον πασίλλους, εἶτα μέλι, καὶ ἔψημα, καὶ ὠὰ μίξας, ἐν ταύτῃ τῇ μίξει τὰς πασίλλους βάψας ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου. Iterum cap. XXII. κόψον, καὶ ποίησον πασίλλους ὡσεὶ ὠά. Alexander Trallian. lib. I. cap. XIII. καλῶς μὲν ἓν κενεῶσι καὶ οἱ πάσιλλοι διαμασώμενοι, οἱ ἔχοντες ὑσώπου, καὶ γλήχωνος, ἢ πεπέρεως. Corrigendus est Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CI. καθάρας τὸν ἱέρακα διὰ τῆς ζωοχαρᾶς δόσεως τοῦ πασίλου, πρὸς τὸ ἀποῤῥιφῶσαι πᾶσαν ῥυπαρίαν λίθου ἐγκεφάλου. In MS. perperam est, παθίλου. Atque hinc πασιλᾶν, apud Alexandrum Trallianum lib. V. cap. IV. εἶτα τὸ μέλι πασιλώσας ἕνωσον, & ποιήσας κοκκία, δίδου πρωΐ καὶ ὀψὲ.

ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ.

Πασρικὸς. Corona pretiosa. πασρικὸς. *Mundus*. καθαρὸς.

ΠΑΣΧΑΛΙΚΟΣ.

Πασχαλικὸς. Qui libenter festum colit. Marcus Hieromonachus in Resp. εἰ δέ τις ἴσως λίαν ἐστὶ πασχαλικὸς καὶ φιλέορτος, εἰ βούλεται καὶ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς, τὸν τοιοῦτον κανόνα ψαλλέτω.

ΠΑΤΕΛΙΣ.

Πατελὶς. Genus ostrei. Scholiastes ad Oppiani Halieut. lib. I. λεπάδες εἰσὶ ζῶα ἐλάττονα τῶν ὀστρέων, ἃ φασι πατελίδας.

ΠΑΤΕΛΛΑ. ΠΑΤΕΛΛΙΟΝ.

Πατέλλα. *Patella. Patina*. Iul. Pollux. lib. VI. cap. XII. τὰς δὲ καλυμένας πατέλλας λεκανίδας ὀνομαστέον, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου εἶεν. Glossæ Græcolatinæ. πατέλλα. *Patina*. Dicebant etiam πατέλλιον. Eustathius Iliad. Ε. ἐκ δὲ τῶν ὁμηρικῶν πελάνων καὶ ποτήρια σκυφέλλα, καὶ πλατέα, οἷα καὶ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια. Pollux libro citato, cap. XIII. εἴη δ' αὖ ἡ πατάνη λοπάδιον σκυφέταλον, ὃ νῦν ἴσως ἀπὸ τούτου καλοῦσι πατέλλιον. Recentiores πατέλλιν scribebant, ut infinita talia. Alexander Trallianus lib. V. cap. IV. ἐπίβαλλε ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἰς μέγα καθαρὸν πατέλλιν.

ΠΑΤΕΡΑΣ.

Πατέρας, Pro, πατὴρ. Corona pretiosa. πατέρας. *Pater*. πατὴρ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβεραὰμ. πατέρας. διαβάτης. ἢ πατέρας ὑψηλὸς. Græci recentiores in ηρ desinentia in ερας vel ηρας resoluunt: Sic ζωτήρας infra, pro ζωτὴρ. Et θῆρας pro θὴρ scribitur apud Polyænum lib. I. ἡρακλῆς τῷ ἀλκῷ τοῦ ἐρυμανθίου συὸς φοβηθεὶς δόλῳ τὸν θῆρα εἷλεν.

ΠΑΤΕΡΙΖΑ.

Πατερίζα. Sceptrum patriarchæ. Exſtat in Turcogræcia Cruſij.

ΠΑΤΖΟΣ.

Πατζός. Curtus. Oppiani Scholiaſtes Halieut. 1. *Ζμοὶ, μικροὶ, πατζοὶ τὴν ἡλικίαν.* Et veſtigium vocis exſtat in λαπατζᾶς,

ΠΑΤΖΟΥΝΑΡΙΟΝ.

Πατζουνάριον. Vaſis genus, inſtar acini. Moſchion De Morb. Muliebr. cap. CXVI. *ἐνίοτε ὕδωρ, οἶνον πολλάκις, εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ὁμοιότητα ῥαγὸς πεπλασμένον καὶ τετρημένον, ὅπερ οἱ ἀρχαιοικοὶ σαφυλίδια προσαγορεύουσιν, ἢ πατζουνάριον.*

ΠΑΤΙΦΡΕΣ.

Πατίφρες. Duo illa ligna, quæ pedibus texentis calcantur. Reperitur apud Cruſium in Turcogræcia.

ΠΑΤΟΣ.

Πάτος. Gaza. Theſaurus. Apud Nicetam in Alexio Duca pro, *ὥσπερ ὁ πλοῦτος ἅπας ὁ ἱερὸς*, codex Barbarogræcus habet. *ὥσπερ καὶ πάτος ἅπας ὁ ἱερὸς.* Et mox pro, *τὸν τῆς ἐκκλησίας θείγκον*, in eodem eſt, *τὸν θεῖον πάτον.* In Querolo. *Si dives fueris, patus appellaberis; ſic noſtra loquitur Græcia.*

ΠΑΤΟΥΝΑ.

Πατοῦνα. In Canonio Mathematico Adeſpoto. *ἡ πατοῦνα, εἰς εὐτυχίαν.* Iterū. *ἡ πατοῦνα, εἰς ὑγείαν.*

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Πατριάρχης. Huius ſumma in eccleſia Orientali erat dignitas, ut in Occidentali Pontificis. Simocatta Hiſt. Maurſc. lib. VIII. cap. IX. *ἐπέστησαν δέ τε καὶ τὸν ἱεράρχην τὸν τῶν Ἰουδαίων καιρῷ, ὃν πατριάρχην ζώντες Ῥωμαῖοι ἀποκαλοῦσιν.* Et erant numero quatuor: Alexandrinus, Antiochenus, Hieroſolymitanus, & Conſtantinopolitanus, qui inter reliquos primas tenebat, & *οἰκουμενικὸς* dicebatur. Hæc eſt obſervare ex Codino. Iſidorus Orig. lib. VII. cap. XII. tres tantùm recenſet, Hieroſolymitano omiſſo. Conſtantinopolitanus autem confirmari neceſſe habebat à Metropolitano Heracleenſi; idque factum jam à temporibus Severi Imperatoris, qui Byzantium Heracleæ ſubjecit. Glycas Annal. lib. IV. *Vſus obtinuit, vt Patriarchæ Conſtantinopolitani confirmatio ad Heracleæ ſpectet antiſtitē.* Barlaam de primatu Papæ. cap. VII. *ἕκαστος γὰρ τῶν πολεμαρχῶν ἐψηφίζετο μὲν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, ἐχειροτονεῖτο δὲ ὑφ' ἑνὸς αὐτῶν, ὅπερ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἔτι γίνεται. οἷον ὁ μὲν ἡμέτερος πατριάρχης* (intelligit Conſtantinopolitanum.) *ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἡρακλείας, ὁ δὲ ἱεροσολύμων, ὑπὸ τοῦ καισαρείας. ὁμοίως δὲ οἱ λοιποί.* Balſamon ad Concil. II. Can. III. *ἡ πόλις αὕτη τοῦ ζυγοῦ οὐκ εἶχε τιμὴν ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ μᾶλλον μητροπολίτου ἡρακλείας ἐχειροτονεῖτο ποτὲ ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ.* Eo demortuo, & ſede vacante, faciebat Cæſarienſis. Narrat ibidem Balſamon. *εὕρηται δὲ ἐν τῷ χρονικῷ τοῦ σκυλίτζη, ὅτι ἐχειροτονήθη πατριάρχης σέφανος σύγκελλος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως κυροῦ λέοντος τοῦ σοφοῦ παρὰ τοῦ καισαρείας, διὰ τὸ μετελευθῆναι τὸν ἡρακλείας.* Sed an per totum Orientem jus

jus eccleſiæ dixit Conſtantinopolitanus? Non. Nam ecce archiepiſcopi Bulgariæ & Cypri, alijq; nonnulli Metropolitani, eum non recognoſcebãt, vt ſupra tradidimus in αὐτοκέφαλοι. In Armenia quoque epiſcopus non ab eo ordinabatur, ſed ab Archiepiſcopo Cæſareæ Cappadociæ primum, deinde labente imperio ab Amera Syriæ. Nicon de Relig. Armen. *Cum magnus Gregorius, qui fuit Armeniæ epiſcopus, caviſſet Armeniæ epiſcopum à nullo alio eſſe ordinandum, quàm ab illius temporis Cæſareæ Cappadociæ archiepiſcopo, vti ipſe quoque ordinatus eſt, & horrendæ execrationes, & anathema ſit intentatum qui aliter faciunt, hæc quidem illi tranſgrediuntur: à Syriæ autem Amera vniuerſalis eorum epiſcopus ordinatur.* De primatu autem contentio fuit inter Romanum Pontificem & Patriarcham Conſtantinopolitanum, ſed decidit Iuſtinianus, & Romæ Conſtantinopolim ſubjecit. Patet ex Novell. CXXXI. θεσπίζομεν κατὰ πάντας αὐτῶν ὅρους τὸν ἁγιώτατον τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης πάπαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. τὸν δὲ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας ῥώμης δευτέραν τάξιν ἐπέχειν μετὰ τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Quæ verba profert etiam Nilus de primatu Papæ, lib. II. Fecit idem Phocas rogante Bonifacio. VVarnefridus de Geſt. Longobard. lib. IV. cap. XXXVII. *Focas, rogante Papâ Bonifacio, ſtatuit ſedem Romanæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ caput eſſe omnium eccleſiarum, quia Eccleſia Conſtantinopolitana primam ſe omnium eccleſiarum ſcribebat.* Denuò ſub Balduino Flandro, capta Vrbe. Exſtat apud Godefridum Monachum in Annalibus epiſtola Comitis de S. Paulo, & in eâ hâc de re iſta verba. *Hoc equidem vos ſcire volo, quod eo vſque in negotium Salvatoris proceſſimus, quod Orientalis eccleſia, cuius olim metropolis erat Conſtantinopolis, cum Imperatore & vniuerſo imperio eius capiti ſuo Romano Pontifici, ſicut fuit antiquitus renodata, Romanæ eccleſiæ ſeſe eſſe filiam recognoſcit, & vult de cætero eidem more ſolito humiliato capite devotus obedire. Ipſe etiam eiuſdem eccleſiæ Patriarcha huic aſpirans operi, & applaudens, ſuæ dignitatis pallium à ſummo Pontifice recepturus Romanam ſedem vlterius adibit.* Atque hoc accidit anno MCIII. Hâc ipſâ de re ſunt iſta quoque verba Georgij Logothetæ in Chronico. ἠνάγκαζε τὸν πάντας τῇ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ὑποκύψαι ὑποταγῇ. ἐντεῦθεν καθείργνυντο μοναχοὶ, ἱερεῖς ἐδεσμεῖντο, καὶ ναοὶ ἅπαντες ἐγκέκλειστο. καὶ ἓν ἐν αὐτῷ δυοῖν θάτερον. ἢ ὁμολογήσειν, καὶ λέγειν, καὶ πιστεύειν, τὸν πάπαν πρῶτον ἀρχιερέα, καὶ τότε τὸν μνήμιον ἐν ἱεροτελεσίαις ἐκφωνεῖν, ἢ θανάτου εἶναι τῷ μὴ ἐξεπραξαμένῳ τὸ ἀπιτίμιον. Sed ſtatim diſſiluit hæc concordia, quam tamen reſarcierunt paullo poſt in Concilio Romano, anno MCCXV. Vide eundem Godefridum, loco citato. Verùm iterum per æmulationem poſtea excutere jugum, & primatum ſibi vindicare, Conſtantinopolis voluit, duravitque ea contentio ad tempora vſque Michaëlis Palælogi, ſub quo vnitæ denuò eccleſiæ, etſi neque iſta vnio perſeveravit. Capita verò eius tria erant. Primùm, ut in hymnodijs

Papæ cum quatuor Patriarchis mentio fieret : alterum, ut liceret cuivis Romam veterem provocare: tertium, vt illi in omnibus principatus deferretur. Phranzes Chronici lib. I. cap. VI. *Michael, cùm quid ageret non videret, ad Alexandrum* IV. *Pontificem super Ecclesiarum pacificatione legatos ire iussit, modò is Caroli expeditionem impediret. Pontifex legationem benignè admisit, & quod peteretur facturum spopondit. Concordia capitibus tribus circumscripta ac definita est. Primum fuit, vt in sacris hymnodijs Papa cum quatuor Patriarchis nominaretur : alterum, vt esset integrum Romam tanquam maius tribunal appellare : postremum vt Papæ in omnibus concederetur principatus.* Gregoras lib. v. γέγονεν ἡ κοινωνία ἐφ' ὅρῳ τριῶν κεφαλαίων. ἑνὸς μὲν, τῷ ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνῳδίαις τὸν πάπαν εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύεσθαι ὁμοῦ τοῖς ἑτέροις τέτταρσι πατριάρχαις. δευτέρα δὲ ἐκκλήτου, τοῦτο δέ ἐστι, ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ καθάπερ εἰς μεῖζον καὶ τελεώτερον αὐτοῦ ἐφεῖναι δικαστήριον τὸ τῆς παλαιᾶς ῥώμης. καὶ τρίτου, τὸ πρωτεύειν ἐν ἅπασι. Vide quoque Pachymerium Hist. lib. v. & Manuelem Calecam contra Græcos, lib. IV. cap. v. Ad primum caput quod attinet, eius meminit Bessarion in epist. ἕνεκα χρεία νὰ προσέχωμεν εἰς τοῦτο, νὰ μηδὲν φεύγωμεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν λατινικὴν διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ πάπα. Patriarchæ autē Græcanici designandi ritum omnem discès ex Codino De Offic. pag. 211. Malaxo in Hist. Patriarch. & Phranze Chron. lib. III. cap. XIX. Sed & in Occidentali ecclesiâ antiquitus fuerunt, primò vnus tantùm, isque Aquileiæ : at mox sub Phoca etiam Gradis ordinatus alter, cœperunt-que ita duo esse. Vide VVarnefridum De Gest. Longobard. lib. IV. cap. XXXIV. Deinde verò etiam additus Foroiulienſis, cuius meminerunt Annales Francici Fuldenses anni DCCCI. & VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXV. Postremò nunc quartus quoque accessit Moscoviæ, vt notum est. Primitus eis dignitas par cum Cardinalibus; itaque in consessu publico locus inter illos promiscuè habitus : sed posteà imminuta est, & post eos collocati sunt, ante episcopos. Vide librum Cæremon. Rom. Eccles. lib. I. Sect. III.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πατρίκιος. *Patricius.* Non nobilitatis tantùm nomen, vt apud veteres Romanos, sed etiam dignitatis, & præfecturæ. Apud Suidam in γραμματεῖα βασιλικὰ τιμὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρήσασα. auctor innominatus. Procopius De bello Vandalic. lib. I. καὶ μὴν λέγεσιν ἰωσιανῷ βουλομένῳ εἶναι, εἴς τε βασιλέα ἀναγραφόν σε ποιήσασθαι, τιμῆς μεταλαχόντα τῆς αὐτοῦ, ἣν δὴ πατρικίων καλοῦσι. Malchus in Byzanticis. ἀδαμαντίου δὲ τῶν τοῦ βασιλέως τιμῶν ἀπομνημονεῦσαι, καὶ ὅτι πατρίκιον καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ποιήσας, ἃ τοῖς πολεμίοις καμοῦσι ῥωμαίοις γέρα ἐστὶ, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐκράτησεν. Dixi etiam præfecturæ nomen; & hoc verum est. Ecce, Victor Tunnunēsis in Chrōnico. *Smaragdus Tyrannus gentium multitudine ordinata, Solomoni magistro militiæ ac patritio Africæ, ducique Romanæ militiæ ducibus illicò occurrit.* VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. III. cap. III.

Ama-

Amalus patricius provinciæ, qui Guntramno Francorum regi parebat, contra eos exercitum duxit. Hericus Monachus De vita S. Germani, lib. VI.

Volusianus erat præcelso nomine quidam, Vrbis patricio, toti dilectus & vrbi.

Origo dignitatis huius à Constantino Magno. Nicephorus Gregoras in vita S. Theophanonis Imp. ἐπεὶ δὲ κωνσταντῖνος ὁ μέγας μετὰ τῆς βασιλείας, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀξίας εἰς βυζάντιον μετενήνοχε πᾶσας, ὥσπερ ἐμοῖ καὶ τὸ τῶν πατρικίων ἀξίωμα. Atque hic primus ea ornavit Optatum. Zosimus lib. II. ζωναναιρεθῶσι τούτῳ καὶ ὁπλάτον τῶν δορυφορικευείας, ὃς τῶν δορυφόρων ἀνῆκε τῆς ἀξίας τελευτήσαντος τῆς πατρικίας, πρώτῳ ταύτην ὑπενοήσαντος τιμὴν, ἣ προκαθῆσθαι τοὺς ταύτης ἠξιωμένους τῶν τῆς αὐλῆς ἐπάρχων νομοθετήσαντος. Sedebat verò patricius supra prætorij præfectũ, vt discimus ex citatis Zosimi verbis: & in ecclesia episcopis quoque præponebatur. Luitprandus in Legat. *Bulgarorum ille Apostolus, quanquam, vt dicis, & verum est, tonsus, illotus, & catenâ aneâ cinctus sit, patricius tamen est, cui episcopum præponere, Francorum præsertim, nefas decernimus.* Immò ipsis patriarchis pares censebantur, quippe proximi ab Imperatoribus. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXXI. *Comparetur Papa Romanus Augustis & Cæsaribus: Patriarchæ verò Patriciis, qui primi post Cæsares in imperijs fuisse videntur.* Itaque vt Imperator ἀπεσημοφόρος dicebatur, & ecclesiæ præerat, rebusque ecclesiasticis, veluti supremum caput; ita Patricius aliquis eius locum tenebat, & ὑπερκλησίων hac de re appellabatur. Accipimus ex Disput. Gregentij. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον θεαζάμενος τὸν ἐρβαῦν, αὐάλοχος αὐτῷ γενόμενος ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ λέοντα μετωνομάσας, ἵνα τῆς συγκλήτου αὐτῷ τοῦτον ἀπέφηνεν, ὑπερκλησίονα αὐτῷ ποιήσας, ὃν οἱ ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ καυκλείονα προσαγορεύουσι. Patriarcha tamen, aut si quis archiepiscopus, per honorem & reverentiam, etsi in pari dignitate, prior nominabatur. Observo apud Nicetam Paphlagonem in vita Ignatij Patriarchæ. ἐντεῦθεν ὑπογραφαὶ καὶ φωναὶ καυονικῶν τε προσώπων καὶ πολιτικῶν, μητροπολιτῶν καὶ πατρικίων. Item Cancellarios quoque suos habebat. Clarè videmus apud Cassiodorum in Instit. Divin. Lect. *Hunc subsecutus est suprascriptus Marcellinus Illyricianus, qui adhuc patricij Iustiniani fertur egisse cancellos.* Et de Narsete patricio narrat Agathias lib. I. ναρσῆς δὲ ἀπὶ ῥάβενναν ἰὼν, μόνους ἐπήγετο τοὺς ἀμφ' αὐτὸν θεραπευτάς τε καὶ δορυφόρους, καὶ ὅσοι τῆς ἀρχῆς ὑπηρέται ἐτύγχανον ὄντες. οἷς δὲ τὰ ἀρχεῖα ἐπεφρόντιστο τῆς ἄλλης εὐκοσμίας περὶ, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλομένοις ὡς αὐτὸν εἰσιτητέα εἶναι. τούτους δὲ ἔθος ῥωμαίοις ἐκ τῶν κικλίδων ἐπονομάζειν. Et posteriore quoque ævo, ab hac eorum tanta dignitate Imperatoriæ proxima, Occidentales *Patricios Romanorum* dixerunt, quos nunc *Reges* appellare mos est. Observo ex VValthramo De Investit. Episcop. *Adrians Papa; collaudantibus Romanis, & plenâ synodo primatum, archiepiscoporum, abbatum, ducum, & principum acclamante. Carolo Magno, eiusque successoribus futuris, sub anathemate concessit patriciatum Roma-*

num. Item ex Anastasio in vitâ Hadriani. *Cupiens divisionem in regno Francorum immittere, ipsumque beatissimum Pontificem à charitate & dilectione excellentissimi Caroli regis Francorum & patricij Romanorum separare.* Atque clarissimus locus est apud Adelmum in Annalibus Francicis, in rebus Caroli Magni, anni DCCCI. cùm Imperator renuntiaretur: *Leo papa coronam capiti eius imposuit, cuncto Romanorum populo acclamante,* KAROLO AVGVSTO A DEO CORONATO MAGNO ET PACIFICO IMPERATORI ROMANORVM VITA ET VICTORIA. *Post quas laudes à Pontifice more antiquorum principum adoratus est: ac deinde omisso* PATRITII *nomine* IMPERATOR & AVGVSTVS *appellatus.* Et in Chronico Laurishamensi. *Otto Dei gratiâ Rex Francorum & Longobardorum, ac Patricius Romanorum.* Hinc illud Metelli in Quirinalibus, de Quirino, qui Cæsare patre natus sæculo renuntiauerat.

Margarita nitens, & precio bona,
Spreuit patricij munia nominis.

Decreuit autem id Stephanus Papa, cum patrocinium postularet à Pippino adversus Haistulfum regem Longobardorum. Venericus, sive VValthramus est, in Apologia Henrici IV. *Legitur Stephanum Papam venisse ad regem Pippinum, & postulasse patrocinium eius contra Haistulfum regem Longobardorum, ac ipsius patronicij gratiâ decreuisse, quemlibet deinceps regem Francorum esse patricium Romanorum.* Sed vt ad Orientale imperium reuertar; non semper ibi illis sua dignitas constitit, quippe cùm aliquando ante eos fuerit Magister Officiorum, vt ostendi in μάγιστρος. Theodosius iunior legem tulit, ne cui eunucho hæc dignitas conferretur. Cedrenus de eo. νόμον ἐξέθετο, μὴ εἰσέρχεσθαι εἰς πατρικίαν ἀξίαν εὐνοῦχον. Apud Suidam in εὐνοῦχος auctor innominatus. ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. Sed non obtinuit: nam ecce iterum apud eundem Cedrenum in Basilio Macedone. εὐνοῦχος τε ἦν, καὶ σκύθης, καὶ τῇ τῶν πατρικίων ἀξίᾳ τετίμητο. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Cumque Constantinopolim venirem, Christophorus patricius eunuchus, qui Nicephori vicem eodem gerit, mihi mandavit, non posse me tunc recedere.* Et horum liberos torqueri aut puniri à carnifice illicitum, nisi jussu Imperatoris. Martyrologium in passione Mamantis. ὁ διὲκολάζειν ἕτοιμος ὢν αὐτὸ τῶν πατέρων εἵρητο ἀξιώματος. ὃ γὰρ ἐφίετο πατρικίων παῖδας ὑβρίζειν, εἰ μὴ βασιλεὺς ἐπιτρέψειεν.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΤΗΣ.

Πατρικιότης. *Patriciatus.* Iustinianus Novell. XXXVIII. καθ' ὅλων τῶν μεγίστων ἀξιωμάτων κτῆσιν, πατρικιότητός τε, καὶ ὑπατείας, καὶ ἐπαρχότητος. Constantinus Manasses in Annal.

τῷ τῆς πατρικιότητος καταπλούτων ἀξίαν.

ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΑΛΙΚΙΟΝ.

Πατριμονιαλίκιον. *Patrimonialitium.* Glossæ Basilicorum. πατριμονιαλίκιον, πατρικὴ οὐσία.

ΠΑΤΡΙ-

ΠΑΤΡΙΜΩΝΙΑΛΙΩΣ.

Πατριμωνιάλιος. *Patrimonialis.* Apud Iureconsultos Græcos.

ΠΑΤΡΙΜΩΝΙΟΝ.

Πατριμώνιον. *Patrimonium.* Cedrenus. Τὰ δὲ λεγόμενα πατριμώνια τῶν ἐν ῥώμῃ ναῶν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποσόλων. Iustinianus Novell. CII. μήτε τῷ θείῳ πατριμονίῳ, ἢ τοῖς θείοις ἡμῶν πριβάτοις, ἢ αὐλῷ τῷ θείῳ ἡμῶν οἴκῳ. Et Iustinus Novell. I. ἢ καὶ τ̃ θείων ἡμῶν θησαυρῶν ἱερωτάτης ἡμῶν ταμείας, ἢ τ̃ θείας πατριμωνίας. Vide supra in λαργιτίωνες.

ΠΑΤΡΟΚΛΑΟΝ.

Πάτροκλον. *Patrocinium.* Excusatio. Prætextus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. καὶ ἄλλοτε μὲν καθ' ῥωμαίων ἐμεχανήσαντο, τότε δὲ πρόφασιν εὑρηκότες, ὃ δὴ λέγεται πάτροκλον, τῶν οἰκείων θρεμμάτων ἀπαγωγὴν καὶ κάκωσιν ἑαυτῶν, εἰς ἀποστασίαν λαμπρὰν ἀνεσκίρτησαν. Constantinus Manasses in Annal.

πάτροκλον δὴ θεν πρόφασιν εὔλογον εὑρομένη.

Zonaras in Basilio Macedone, ἐκείνῳ ζῶντι, τῷ θώκῳ τῷ θείῳ ἐπιβαλεύσαντι, πάτροκλον ἔστο πρόφασιν προβαλλόμενοι. Occurrit quoque apud Annam Comnenam lib. III. semel iterumque: sed corruptè πρόκλον, pro πάτροκλον. Id quod obseruauit quoque Hœschelius. Incorruptum exstat ibidem lib. VIII. οἱ δὲ ἀνθρώπων αἵματι λαφύξαι ἱμειρόμενοι, καὶ κρεῶν ἀνθρωπείων ἐμφορηθῆναι, καὶ λέαιναν πολλῷ ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐπισωπάξαι, πάτροκλον τοῦτο εὑρηκότες, καθ' τῶν ῥωμαίων παντρατὶ χωρῆσαι ἐβουλεύοντο. Censeo originem esse à prouerbio, πατρόκλειος πρόφασις. De quo Diogenianus Cent. VII. Proverb. XLVII. Inde corruptum postea, πάτροκλος πρόφασις, & simpliciter quope deinde, πάτροκλον.

ΠΑΤΡΟΚΟΛΟΣ.

Πατροκόλος. Iulianus in epistolâ ad Byzantios. τὴς βουλευτὰς πάντας ὑμῖν ἀποδεδώκαμεν, καὶ τὴς πατροκόλας, εἴτε τῇ γαλιλαίων ἑαυτὴς ἔδοξαν θρησκείᾳ, εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσαιντο διαδρᾶναι τὸ βουλευτήριον.

ΠΑΤΡΩΝ.

Πάτρων. *Patronus.* Hesychius. πάτρωνες, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων, καὶ ἐκτείτου οἱ κρινόμενοι βοηθοὶ προσγινόμενοι. Theophilus ad Autolycum lib. III. μέχρις τελευτῆς τ̃ ἰδίου πάτρωνος αὐτοκράτορος ἠρξε. Occurrit sæpè in Iurisconsultorũ Græcorum libris, & Veteribus Inscriptionibus.

ΠΑΤΡΩΝΕΥΩ.

Πατρωνεύω. *Patrocinor.* Glossæ veteres.

ΠΑΤΡΩΝΙΣΣΑ.

Πατρώνισσα. *Patronissa.* Glossæ, & Harmenopulus lib. V. Tit. III.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Πατρωνίκιον. *Patronicium.* In Nou. Tiberij. καὶ πρεσβείαν αὐτοῖς ἀποπέμπειν, ἢ τὸ λεγόμενον πατρωνίκιον ἀπὸ χωρίων τινῶν ἐλευθερικῶν.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΟΝ.

Πατρωνικὸν. Quod ad patronum attinet. πατρωνικὸν δίκαιον, Ius patronatus. Suidas.

Suidas. παραφωνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ παρεφάτου δίκαιον. Obvium est apud Iureconsultos Græcos.

ΠΑΥΓΕΙΝ.

Παύγειν. Pro, παύειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπόληγε. παύε. παύε. παύγε. καῖ παυε.

ΠΑΥΣΑΝΑΙ.

Παυσάναι. Inducias. Luitprandus in Legat. *Pausanas exigit, quas nec te exigere, neque nos concedere ratio ipsa compellit.*

ΠΑΦΙΛΟΣ.

Πάφιλος. Acus ligulæ. Exstat in Turcograeciâ Crusij.

ΠΑΧΙΑΤΙΚΟΝ.

Παχιατικὸν. Tributi genus, quod pro adipis ponderatione datum. Occurrit in Diplomate Andronici iunioris apud Phranzẽ lib. III. ca. XXIV. Verba protuli in βίγλα illic videbis.

ΠΑΧΝΙΖΕΙΝ.

Παχνίζειν. Pinguem reddere. Orneosophion. ἡ ἐρὰ αὐτῆ ἀπλωμίσῃ, ὡς αὖ παχνισμθῇ.

ΠΑΧΥ.

Παχὺ. Corona pretiosa. παχὺ. *Pinguedo.* λίπος.

ΠΑΨΑΔΙΟΝ.

Παψάδιον. Chronicon Constantinop. ἐκατωκάτω δὲ τῆ κιόνος τοῦ φόρυ ἐτέθη καὶ τὸ παψάδιον στοιχεῖον, καὶ ἕτερα σημειοφορικὰ πολλὰ. Investigandum quid sit.

ΠΕΓΝΕΡΑΤΙΚΙΟΣ.

Πεγνερατίκιος. *Pignoratitius.* Glossæ Basilicorum. πεγνερατικία. ἀγωγὴ περὶ ἐνεχύρων.

ΠΕΓΝΗΔΙΟΝ.

Πεγνήδιον. Pro, παιγνίδιον. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τότες ἀρχιωήζας, τρουμπέτες, καὶ πεγνήδια.

ΠΕΔΑΤΟΥΡΑ.

Πεδάτουρα. *Pedatura.* Mauricius Strateg. XI. εἰ δὲ δῆμός ἐστιν ἐν τῆ πόλει δέον κἀκεῖνον συμμίξαι ἐν ταῖς τῶ τείχους πεδατούραις τοῖς στρατιώταις. Glossarium Rigaltij.

ΠΕΔΕΝΕΣ.

Πέδενες. Pedissequæ. Ancillæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβραι, νέαι, δῆλαι, πέδενες, σκλάβες. Idem est, παίδενες, de quo supra.

ΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Πέδικλον. *Pedicula. Pedica.* Mauricius. λωρόζοκκον, πέδικλον, σελοπάγιν. Exstat quoq; apud Leonem. Hinc πεδικλῶ. Impedire, Pedicas immittere. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ὁ δὲ κυρέσης εἶχε Φορείδα παὺ θαυμασὴν, περιέχουσαν μετὰ τῶ αὐέμου, μεθ' δύο ζυγίων σιδήρων πεπεδικλωμθίλω.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΝ.

Πέδουκλον. *Pedungula.* Vngula pedis. Achmes in Introduct. in Mathem. μορφὴ ὡς συάγρου, ὁ δόντες ὡς τείβολοι, ἔχων πέδουκλα ἀλόγων.

ΠΕΔΟΥΛΙΟΝ.

Πεδούλιον. *Pedulis.* Glossæ Benedictinæ. πεδούλια, ποδῶν καλύμματα. τινὲς δὲ ἄρθρα ἡρμήνευσαν. Interpres Iuvenalis Sat. I. *Pedules novos in braccis, quos pedules dicunt.* Glossæ Isidori. *Pedana, pedulis nouus, qui caligæ assuitur.*

ΠΕΝΕ-

ΠΕΖΕΣΤΕΝΗ.

Πεζεστένη. Forum pretiosissimarum vestium. Malaxus in Hist. Eccles. λέγουσες, καὶ βοῶσες μεγάλῃ τῇ φωνῇ. τὸ ποὶ παζάρη καίεται, καὶ τὸ πεζεστένη.

ΠΕΖΕΙΝ.

Πέζειν, Pro, παίζειν. Ludere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγελαίας. ἀχραύλης. ἐκείναις ὅπε μιωίσκεν εἰς τὲς κάμπες. ἢ ὅπε πέζειν τὸ πηδιάβλιν. Huic πέξιμον, de quo infra.

ΠΕΖΟΥΛΙΟΝ.

Πεζούλιον. *Pessulus*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγάτισες, αἱ περὶ τῶν θυρῶν θεραπεία. ἡ σβέλευσις ὅπε ἕνι εἰς τὸ ξωπόρτιν, ἴσως τὰ πεζούλια. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἢ εἰς μεγαλεῖον, ἢ εἰς πεζούλιον κτησμῶν, καὶ εἰς τόπον ὅμοιον φασκελαείε.

ΠΕΖΟΥΝΙΟΝ.

Πεζούνιον. Pullus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀηδόν & νεοσὸς. πεζούνιον.

ΠΕΘΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πεθανίσκειν. Mori. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθάναλοι. ὅπε δὲν γεύονται τὸν θάνατον. ὅπε δὲν πεθανίσκεν.

ΠΕΘΕΡΟΣ.

Πεθερὸς, Pro, πενθερὸς. Corona pretiosa. πεθερὸς. *Socer*. Iterum. πεθερὲ. *Socrus*. πενθερὲ.

ΠΕΚΟΥΛΙΟΝ.

Πεκούλιον. *Peculium*. Glossæ Græcolatinæ. πεκούλιον, ὑσία ὑπεξουσίε, ἢ σβέλε. *Peculium*. Greg. Nazianz. in Testamento. τὲς ἐν οἰκέτας, ὲς ἠλευθέρωσα, βέλομαι καὶ νῦν ἐπ' ἐλευθερίας μένειν, καὶ τὰ πεκούλια αὐτοῖς πωῦτα μένειν βεβαίως. Mandatum Vicariorum. μήτε θελήματιν οἰκείοις ἀκολυθῆντας, μήτε τῇ ἰδίᾳ κτήσει, ἢ τοῖς λεγομένοις πεκουλίοις, περισέχοντας. Passim occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum.

ΠΕΛΑΓΟΛΙΜΗΝ.

Πελαγολιμῶ. Leo Tactic. Constit. XX. ἱσορήσω σοι καὶ ἕτερον ναυτικὸν σόλον στρατήγημα. ὅταν γὰρ εἰς τόπες λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις τινὰ ὑποβάσιν μέλλης ποιήσασθαι, ἐὰν ἄτυχή σι καιρῷ ναυτικῆς στρατείας, σάκκες πολλὲς γεμίσας ἄμμε, καὶ τοῖς σχοινίοις περισφίγξας, ὑπὸ ἑκάστε δρόμων & σκρεμάσεις τὲς ἀγκύρας, οἱονεὶ σιδηρᾶς ἀγκύρας. καὶ ἄτω τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως καθὰ τὸν τόπον τῆς νυκτὸς ἐπελθὼν, τινὰ σεβεληνιμένα σοι καθορμιὰ ποιήσεις. Anna Comnena lib. IV. ζωαρτίζαντες τὰ μείζονα τῶν πλοίων, καλωδίοις τε δεσμήσαντες, καὶ τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα σωαωαρτίζαντες. Et lib. VI. περὶ τὸν λιμένα τῆς κορυφῆ τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ζωαωαρτίζαντες, τὰ μικρὰ τέτων σκάφη εἰς μέζον ἤλαζαν.

ΠΕΛΑΘΗΚΗ.

Πελαθήκη, sive, πελατίκη. Clava Turcica. Exstat in Turcograecia Cruſij. Censeo depravatum ex ἀπελατίκιον. Vide illic.

ΠΕΛΑΡΠΑΚΙΣ.

Πελάρπακις. Beglierbegus. Dignitatis nomen. Georgius Logotheta in Chronico. τῷ μεγίσῳ στρατοπεδάρχῃ τῶν περσικῶν στρατευμάτων, ὃν πελάρπακιν οἴδασι βλαχαλεῖν, ξωπεὶ καθὰ τινὰ ὅλον. In Chronico Constantinop.

ſcribitur. μπεγλερμπεῖς. Vide ſupra.

ΠΕΛΕΓΡΙΝΟΣ.

Πελεγρινὸς. Ex Italico, *Rellegrino. Peregrinus.* Hadrianus Papa in epiſt. ad Baſilium Imp. quæ exſtat in Synod. Conſtantinop. VIII. Act. VII. Ὧδε τὰς τῶν ἀποστόλων φλιὰς ὡς ἀπόδημος καὶ πελεγρινὸς ἔζησε. Anonymus De bello ſacro.

Θρλῶν καὶ θλίψις ἐγίνετον εἰς ὅλους τοὺς πελεγρινούς.

ΠΕΛΕΚΑΝΙΚΟΣ.

Πελεκανικὸς. Fabrilis. Gloſſæ Græcobarbaræ. πρωτόμαστρος τῆς πελεκανικῆς, ἤγουν τῆς τεκτονικῆς τέχνης.

ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ.

Πελεκάνος. Faber. Gloſſæ Græcobarbaræ. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἀργαλεῖον τοὺς πελεκάνους. Et alibi iterum. ἀρχιτέκτων. ὁ πρῶτος, ἢ ἡ ἀρχὴ τοὺς τέκτονας. ἤγουν τοὺς πελεκάνους.

ΠΕΛΕΛΑΔΑ, ΠΕΛΕΛΟΣ.

Πελελάδα. Stultitia. Corona prætioſa. πελελάδα. *Inſania.* μωρία. Et πελελὸς. Stultus. Eadem Corona. πελελὸς. *Fatuus.* σκαιὸς. Anonymus De nuptijs Theſei.

— ἐπεβλεψε μὴ κρίσῃ
σὺ ὄρεξιν τοῦ πελελοῦ τὸ πονεμὸν
ἀρκήτα.

Scribitur πελλὸς in Gloſſis Græcobarbaris. ἀβέλτερος. μωρὸς. λωλὸς. πελλὸς. Atque inde πελλάρα, quæ πελελάδα in Corona. Eædem Gloſſæ. ἀβελτερία. μωρία. πελλάρα. λωλάρα.

ΠΕΛΛΑ.

Πέλλα. Inter inſtrumenta naualia ponit Conſtantinus De Adminiſtrat. Imp. τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλα καταλύοντες, ἐξ αὐτῶν βάλλουσι καὶ πέλλας καὶ σκαρμοὺς εἰς αὐτὰ, καὶ λοιπὰς χρείας.

ΠΕΛΛΑΝΕΙΝ. ΠΕΛΛΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πελλαίνειν. Stulteſcere. Gloſſæ Græcobarbaræ. μωραίνει. νὰ μωραίνει. νὰ λωλαίνει. νὰ πελλαίνει. νὰ γένῃ μωρὸς. Item. πελλανίσκειν. Eædem Gloſſæ alibi. μωρίζει. ἀφορμίζει. λωλανίσκει. πελλανίσκει.

ΠΕΛΛΟΝ. ΠΕΛΛΟΡΑΦΟΣ.

Πέλλον. *Pellis.* Heſychius. καρβατίνη, μόνη, πέλλον. Hinc πελλοράφος. *Pellarius.* Sutor. Gloſſæ Latinograecæ. *Pellarius.* πελλοράφος.

ΠΕΛΛΟΣ.

Πελλὸς. Stultus. Vide, πελελὸς. Inde πελλάρα. Ibidem.

ΠΕΜΠΙΝΕΛΕ.

Πεμπινέλε. *Pimpinella.* Sideritis. Herbæ genus. Occurrit apud Myrepſum De Antid. cap. XCIX.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη. Dies Iouis. Nicephorus Homologeta in Can. ὃ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, ὅτε τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἀμωμον, καὶ τὰς πέμπτας φυλάττειν. Et ἡ μεγάλη πέμπτη dicebatur, quæ Paſcha antecedebat. In Liturgia Baſilij Magni. εἰ δέ ἐστιν ἡ μεγάλη πέμπτη, ψάλλ. Codinus. καὶ τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ αἱ ἁγιωσύνεται τοῦ τέσσαρα εὐαγγέλια.

ΠΕΝΘΕΚΤΗ.

Πενθέκτη. Quintoſexta. Ita Synodus

dus dicebatur, quæ in Trullo habita. Balſamon De Privileg. Patriarch. ὥρισεν ἡ ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ μεγάλου παλατίου ζυγαῖα θεία καὶ οἰκουμενικὴ ἁγία σύνοδος, ἡ καὶ πενθέκτη λεγομένη, ταῦτα ῥητῶς. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Monachas porrò eodem loci incolentes, ad ſanctiſſimi Prophetæ & præcurſoris monaſterium in Trullo recedere voluit, vbi imperante Iuſtino Rhinotmeto ſancta ſynodus quintoſexta celebrata eſt.* Simpliciter ἕκτη apud Zonaram in Scholio ad Can. Apoſt. V. ἡ ἐν τῷ τρούλλῳ ζ ὠοδος, ἡ λεγομένη ἕκτη. Iteratque eadem ad Canones LX. LXXX. & in Orat. πρὸς τὸν τοῦ Φουσικλεῖ τῆς γονῆς ἐκρολεῖ μίασμα ἠγορμένους.

ΠΕΝΘΟΣ. ΠΕΝΘΙΜΟΣ.

πένθος, & πένθιμος. Significatio nota. Sed notandum diſcrimen quod ſtatuunt Iureconſulti Græci poſterioris ævi; quibus aliud eſt, ἐν τῷ πένθει τεκεῖν; aliud, ἐν τῷ πενθίμῳ. Prius enim de mulieribus honoratis, aliud de non honoratis, vſurpant. Scholiaſtes Baſilic. Eclog. XXVIII. τὸ μὲν πένθος, ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐντίμων αὐθεντῶν λέγεται. τὸ δὲ πένθιμος, ἐπὶ τῶν ἀτίμων. ἡ μὲν ἐν γυνὴ τῷ ἀτίμῳ, ἐφ' ἧς ὁ πένθιμος χρόνος λέγεται, μετὰ τὸ τεκεῖν ἐ κωλύεται γαμεῖσθαι. ἐ γὰρ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τελευτήσαντος, περὶ τοῦ γεννῆσαι, ἐκωλύετο αὐτὴ γαμεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς γονῆς σύγχυσιν. ἡ δὲ τοῦ ἐντίμου γυνὴ, ἐφ' ἧς τὸ πένθος λέγεται, κἂν τέκῃ, ἀλλ' ἐν τὸν χρόνον ὀφείλει φυλάξαι, ἐσεὶ ἐ διὰ μόνλυ τὴν σύγχυζιν τῆς γονῆς κωλύεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τελευτηκότος.

ΠΕΝΝΟΝ.

Πέννον. *Penna.* Heſychius. πέννα, πτερά.

ΠΕΝΟΛΗΣ. ΠΕΝΟΛΙΟΝ.

Πενόλης. *Penula.* Gloſſæ veteres Græcolatinæ. Sic ὀρνόλης. *Vrnula.* & talia. Item πενόλιον. Faſti Siculi. ἔκρυζεν αὐτῷ καλὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ σήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐλοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΟΦΥΛΑΞ.

Πεντηκοντοφύλαξ. Vide φύλαξ.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Πεντηκοσάριον. Gennadius περὶ ἀποκαλύψ. τῶν ἁγίων cap. IV. ᾄδονται μετὰ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν καὶ μιωιαῖα, καὶ τελώδια, καὶ λόγοι, καὶ μεταφράσεις, καὶ πεντηκοσάρια, καὶ στιχηρὰ, καὶ τροπάρια. Et in eccleſia Græca liber eſt, cui Titulus. πεντηκοσάριον, περιέχον πᾶσας τὰς αὐτῷ πρεπούσας καὶ ἀναγκαίας ἀκολουθίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ζωηφόρου μεγάλης κυριακῆς τῆς ἐγέρσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ, μέχρι τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

ΠΕΝΤΣ.

Πένυς, Pro, πένης. Pauper. Gregorius Lecapenus De Conſtruct. ἰστέον ὅτι ἄλλο ἐστὶ τὸ βαρβαρίζειν, καὶ ἕτερον τὸ σολοικίζειν. καὶ τὸ βαρβαρίζειν μὲν γάρ ἐστι, τὰ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, εἴτε περὶ τόνον, περὶ γραφὴν, &c. γραφὴν, ὡς ὅταν τις τὸ πένης διὰ τοῦ υ γράφῃ, ὀφείλων διὰ τοῦ η γράψαι.

ΠΕΞΙΜΟΝ.

Πέξιμον. Luſus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄυλησις μαλακὴ τοῦ ἀγάθωνος. πέξιμον τοῦ πηδιαβλίου τοῦ ἀγάθωνος.

ΠΕΞΟΝ.

Πεξὸν. *Plexum.* Gloſſæ Latinogræcæ. *Proſa, pexa tunica.* πεξὸν ἱμάτιον.

ΠΕΡΒΟΛΙΝ.

Περβόλιν. Idem, quod περιβόλιον. Septum. Hortus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁ κῆπος. τὸ περιβόλιν. ἢ περβόλιν.

ΠΕΡΓΟΥΛΑ. ΠΕΡΓΟΥΛΟΝ.

Πέργυλα. *Pergula.* Sive, πέργυλον. Gloſſæ Baſilicorum. πέργυλα, ὑπερῶον. Heſychius. πέργυλον, ὀρνιθάριον.

ΠΕΡΔΙΒΕΛΑ.

Περδιβέλα. Planulæ. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΠΕΡΔΙΚΟΠΙΑΣΤΗΣ.

Περδικοπιάστης. Perdicum venator. Anonymus De Vulpe & Lupo.

γιατὶ ἔναι μέγας κυνηγὸς, μέγας περδικοπιάστης.

ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΣ.

Περεγρῖνος. *Peregrinus.* Gloſſæ Baſilicorum. περεγρῖνος, πάροικος, ξένος, παρεπίδημος.

ΠΕΡΗΝΟΣ.

Πέρλως. *Perennis.* In Inſcriptione veteri.

ΠΑΣΙ.
ΚΡΑΤΗΣ. ΚΑΙ. ΜΗ.
ΝΟΔΩΡΟΣ. ΥΙΟΙ.
ΑΥΤΟΥ. ΠΗΡΗΝΟΙ
ΜΝΗΜΗ. ΤΗ. ΧΑ.

Vbi, περλώοι μνήμη, nihil aliud eſt, quàm quod in Latinis epitaphijs, *Perenni memoriæ.* περλώοι autem pro περλώῳ eſt, corrupto poſterioris ævi more, quo ο & ω confundebant, ι ſubſcribendum adſcribebant.

ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΝ.

Περιβόλιον, ſive, περίβολος. Hortus, & ſeptum, cui incluſæ feræ ad venationem. Moſchopulus. κῆπος, ὁ τῶν λαχανίων, καὶ τῶν δένδρων. ἤγουν ὁ παράδεισος, καὶ τὸ νῦν κοινῶς λεγόμενον περιβόλιον. Achmes cap. CLI. διεξάξαλο ἐκεῖ ζωγιὰ δένδρα τῶν περιβόλων αὐτῶν. Luitprandus in Legat. *Nicephorus in eâdem cænâ me interrogavit, ſi vos perivolia, id eſt, briolia, vel ſi in perivolijs onagros, vel cætera animalia haberetis. Cui cùm vos briolia, & in briolijs animalia exceptis onagris habere affirmarem: ducam te, inquit, in noſtrum perivolium, ſatis magnum, montuoſum, fructuoſum, omninò amœnum.*

ΠΕΡΙΓΙΑΛΙΟΝ.

Περιγιάλιον. Ora maritima. Vide γιαλὸς.

ΠΕΡΙΘΑΛΑΣΣΟ.

Περιθάλασσο. Littus. Corona pretioſa. περιθάλασσο. *Littus.* ἄκτη.

ΠΕΡΙΚΛΟΥΒΙΖΕΙΝ.

Περικλωβίζειν. Vide κλῶβος.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΗΣ.

Περιοδευτὴς. Luſtrator. Circitor. Ita vocabatur cuius munus eſſet circumire per omnes vniverſæ regionis eccleſias, & inquirere de illarũ ſtatu. Gennadius in Encyclio. ἴδιτοίνυν ἐὰ πάνυ θεοσεβὲς εἶναι, πάνυ τὸν ὅντινα ἂν αἱρισκόμενον ἐπὶ τοιούτῳ τινὶ ἐπίσκοπον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδεύτην, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, &c. Et obſerua locum illi in ordine eccleſiaſticorum poſt chorepiſcopum. Synod. Laodic. Can. LVI. δεῖ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν ταῖς χώραις καθίσαθαι

σαθαι ἐπισκόπως, ἀλλὰ περιοδευταὶς. Sed nimis generale hoc, & laxum. Strictius, & propriè Ioannes Episcopus Citri post τὸν νομοδότην recenset. Locus est in eius Resp. ad Cabasilam. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι ὀφφίκια, ἅπερ μάλιστα τοῖς ἱερεῦσιν ἁρμόζουσιν. ὁ ἐπὶ τῶν κατηχήσεων, ὁ ὀρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἔκδικοι, ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ὁ νομοδότης, καὶ ὁ περιοδευτής. Balsamon in Comment. ad Synod. Laod. περιοδευταὶ δέ εἰσιν οἱ σήμερον προβαλλόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν ἐπισκόπων ἔξαρχοι. ἤτοι γὰρ περιοδεύουσι καὶ ἐπιτηροῦσι τὰ ψυχικὰ σφάλματα, καὶ καλαρτίζουσι τὰς πίστεις. Mirum est Codinum in Catalogo officiorum Ecclesiasticorum nullam omninò huius mentionem facere.

ΠΕΡΙΠΛΟΚΑΣ.

Περιπλοκαὶ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIV. μασίχλω, καὶ λίβανον ἀρρενικὸν. ἄνθος περιπλοκάδι. ἐκ πάντων αὐὰ ὑγίαν μίαν.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Περιστερόπουλον. Columbæ pullus. Columba. Rhazes de Peste, cap. IV. καὶ τὰ θερμὰ ἀρτύματα, καὶ τὰ δαυκία, καὶ τὰ περιστερόπουλα, καὶ τὰ ὕεια κρέα. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. VIII. καὶ θρέψεις περιστερόπουλον ζεστὸν, ἢ πουλικὸν.

ΠΕΡΙΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Περιτριγυρίζειν. Vide infra, τριγυρίζειν.

ΠΕΡΙΤΗΣ.

Περίτης. Avis venaticæ genus. Orneosophion. ὁ περίτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακροδάκτυλος, μακρόλαιμος.

ΠΕΡΙΦΟΡΑΡΙΟΣ.

Περιφοράριος. Circũforaneus. Agyrta. Circulator. Glossæ Latinogræcæ. *Circumlator.* περιφοράριος. Et Græcolatinæ. περιφοράριος. *Regula.*

ΠΕΡΙΧΑΡΟΣ.

Περίχαρος. Corona pretiosa. περίχαρος. *Facetus.* ἐυτράπελος.

ΠΕΡΙΧΕΡΙΟΝ.

Περιχέριον. Veteres περίχειρον dicebant. Glossæ Latinogræcæ, *Armillæ.* περιχέρια.

ΠΕΡΙΧΥΤΗ.

Περιχυτὴ. Lucta. Photiusin Nomocan. cap. XXIX. μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, καὶ κιωλανὸν κόντακα χαρὶς πέρπης, ἢ περιχύλλω. Balsamon in Scholijs. περιχύλη, ἡ πάλη.

ΠΕΡΝΕΙΝ.

Πέρνειν. Ferre. Pro, φέρνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγγαρος, σκευοφόρος. φορτηγὸς. ὁ πᾶ βασὰ τ' ἀγκεῖα. ὁ πᾶ βασᾶ καὶ πέρνει τὸ φορτίν. Ioannes Glycas de Van. Vitæ.

καὶ τῆς ζωῆς τὸν πολέον κερὸν πέρνουσιν μὲ τὰ μαῦρα.

ΠΕΡΝΙΑ.

Περνιὰ. Ilex. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκυλον. ὁ τῆς πρίνυ καρπὸς. ὁ καρπὸς τῆς πρινιᾶς, ἢ περνιᾶς.

ΠΕΡΣΕΚΟΥΤΙΩΝ.

Περσεκουτίων. *Persecutio.* Iustinianus Novell. CXXXV. ἐ γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων πέπονθε περσεκούσιον καὶ ἐπιδίδοσθ λιβέλλους τ οἰκείων πραγμάτων αὐτῆ.

ΠΕΡΣΙΜΟΥΛΟ.

Περσίμυλο. Petroſelinum. Corona pretioſa. περσίμυλο. *Petroſillum.* περοσέλινον.

ΠΕΡΣΟΝΑΛΙΑΙ.

Περζοναλίαι, ſc. ἀγωγαὶ. *Perſonales* actiones. Novell. CXXXVI, & Iureconſulti Græci paſſim..

ΠΕΡΤΖΗΝΗ.

Περτζηνὴ. Gallicum, *Pertuiſane.* Haſta velitaris. Tragula. Cyrillus in Lexico. Χειρομάχιν, κονταρία μετὰ ἀγκυλίφια, ἤγουν περτζηνή.

ΠΕΣΙΜΟΝ.

Πέσιμον. Caſus. Vide εὔγαρμαν.

ΠΕΣΚΕΣΙΟΝ.

Πεσκέσιον. Tributi genus, quod Imperatori Turcico ſoluunt Patriarchæ Conſtantinopolitani. Chronicon Conſtantinop. δάς πεσκέσιον φλωρία χιλιάδας δύο. Tamen Amurathes capta Vrbe immunitatem conceſſerat. Phranzes Chronici lib. III. cap. XIX. *Dedit etiam literas Patriarchæ cum ſubſcriptione auctoritatis regiæ, quibus illi à vexationibus cavit, rebellari vetuit, & quicquam tributi nomine ab eo exigi, vim à quoquam adverſario & inimico inferri interdixit, & ut à vectigalibus, & publicis contributionibus ipſe, omneſque ſucceſſores, ſubiectique Epiſcopi in perpetuum vacarent mandavit.* Primus dedit Simeon Hieromonachus Trapezuntius, ut Patriarchatu potiretur; eratque florenorum quingentorum; poſtea verò ad tria vſque millia excrevit. Mox tamen iterum ad duo reductum fuit, ut diſcimus ex Malaxo in Hiſtor. Patriarch.

ΠΕΣΟΣ.

Πεσὸς. Vide, πινσὸς.

ΠΕΤΑΛΟΝ.

Πέταλον. Lamina aurea, quam in fronte Pontifex geſtabat. Gloſſarium Arabicolatinum. *Petalum, aurea lamina, in fronte Pontificis.* Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. III. cap. XXXI. ἰωαννης ὁ ἐπὶ τὸ ϛῆθος τῶ κυρίε ἀναπεσὼν, ὃς ἐγεννήθη ἱερεὺς, τὸ πέταλον πεφορηκὼς, & διδάσκαλος. Iterum lib. IV. cap. XXIV. ijſdem verbis. Arnoldus abbas Bonævallis. *Præter hæc laminam auream, quem petalum vocant, fronti habebat inſertam.* Beda De Tabernac. lib. III. cap. III. *Et lamina aurea ſuper cidarim, quæ titulo nominis Domini cæteris altior omnibus eminebat.* Et cap. IX. *Induatur fœminalibus lineis, tunicâ lineâ, ſuperhumerali, rationali, baltheo, tiarâ, petalo aureo.* Inſcriptum autem erat nomen Dei, ut videmus in priore loco Bedæ, quem produxi, & ex Ariſtea DCLXXII. Interpretibus. ἐπὶ δὲ ταύτης τῶ ἀμίμητον μίτραν, τὸ καθηγιασμένον βασίλειον, ἐντυπῶν ἐπὶ πετάλῳ χρυσῷ γράμμασιν ἁγίοις τὸ ὄνομα τῦ Θεῦ, καὶ μέσον τῶν ὀφρύων δόξη πεπληγωμένον.

ΠΕΤΖΙΜΕΝΤΑ.

Πετζιμέντα. *Impedimenta.* Sarcinæ. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ ἔτως εἰπόντες αὐλὰ (τὰ μονόξυλα) εἰς τὸν ποταμὸν, & τὰ πετζιμέντα αὐτῶν ἐμβλησκόμενοι, εἰσέρχονται, καὶ αὖθις ὑποπλέζιν.

ΠΕΤΖΙΟΝ.

Πετζίον, ſive, πετζίν. Italicum, *Pezzo.* Pellis.

Pellis. In Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. διὰ τοσζφαγίων πασῶν, ἢ γομελίων, ἢ πετζίων, ἢ παπίε, ἢ λινοκόκκε. Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. οἱ μὲν τοίνυν τὰ πλοῖα φέρουλες ἔσησαν κατέναντι τῶν πετρίων, βοείοις πετζίοις φραξάμενοι ταῦτα, ὡς εἶεν πυελὰ δοκήσα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπλεμεῖν τὸ ἀπικεφάλαιον δέρμα, σὺν θελξὶ. νὰ κερεύση. τὸ πετζὶν ὅπως ἔνι ἀπαιώ εἰς τὸν κεφαλὸν, μὲ ταῖς τρίχας.

ΠΕΤΗΝΑΡΙΟΝ.

Πετλωάριον, sive, πετλωάριν. Volucris. Auis. Glossæ Græcobarbaræ. πτελλὶν, ἤτοι πετλωάριν.

ΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ.

Πετιλεύειν. *Petere.* Glossæ Basilic. ἐπετίτευσεν. ἀπῄτησεν.

ΠΕΤΙΤΟΝ.

Πέλιτον. Regio. Via. Eustathius Iliad. υ. τόποι λιβυκοὶ νομοὶ ἐγχωρίως λέγονται, καθὰ τὶς αὖ εἴποι ῥεγεῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ ἐνοδίαι, ἢ πετίται. Iulianus in Orat. De Regno. οἰκεῖται δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν ἄλλων. ὅρη δέ ἐσι ταῦτα παμμιγῆ (*f.* παμμεγέθη) ἐπαπορρωγῆ. ἐν αὐλοῖς πέταλα (sive πέλτα) μόλις ἁμάξῃ μία ἐπ ὀρικῷ (*l.* ὀνικῷ) ζεύγη τὸν ὑπέρβασιν βιαζομένοις ξυγχωρῆται.

ΠΕΤΡΑΡΕΙΑ.

Πετραρεῖα. *Petraria.* Vide τετραρεῖα.

ΠΕΤΡΙΤΗΣ. ΠΕΤΡΙΤΑΡΙΟΣ.

Πετρίτης. Auis venatricis genus. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς τέτιον τρόπον πήγενε ἐμηλία κυνηγόντας.

πετρίτων ἐς τὸ χέριν της βασόντας ἡ κερτέζα.

Iterum alibi.

εἶχαν γερέκια, καὶ σκυλία, πελίτας ὅσες θέλεν.

Hinc πελριλάριος. Occurrit apud Nicetam, lib. III. De rebus Alexij Angeli.

ΠΕΤΡΟΚΟΛΛΑ.

Πετροκόλλα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀχαλμαλίτης. λίθος κόλλα. πετροκόλλα.

ΠΕΤΡΟΧΕΛΙΔΩΝ.

Πετροχελιδὼν. Eustathius ad Odyss. δ'. χελιδόνας τινὰς, ἃς οἱ ἰδιῶται πετροχελιδόνας φασὶν, ἐκεῖνοι καλοῦσιν ἄπαλας.

ΠΕΥΚΙΑ.

Πεύκια. Tapetes. Aulæa. Corona pretiosa. πεύκια. *Aulæa.* τάπητες.

ΠΕΦΤΕΙΝ.

Πέφλειν. Pro, πίπτειν. Cadere. Glossæ Græcobarbaræ. πίπει, ἤ πέφτει.

ΠΗΓΑΔΗ.

Πηγάδη. Puteus. Cisterna. Corona pretiosa. πηγάδη. *Cisterna.* Φρέαρ. Glossæ Græcobarbaræ. ἐυγάλλει, ἢ σύρνει, καὶ γεμίζει νερὸν, ἤγουν ὕδωρ, ἀπὸ τὸ φρέαρ, ἢ λάκκον, ἢ πηγὴν, ἢ πηγάδιν. Theodosius Zygomala Theomatopist. XXIII. καὶ γλυκοτέρα ἤθελε λείψειν νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδη, καὶ ἀπὸ ταῖς βρύσαις, παρὸ ἀπὸ ἐσέναν ὕλη τῶν λόγων.

ΠΗΓΑΝΕΛΑΙΟΝ.

Πηγανέλαιον. Oleum rutæ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIV. πηγανελαίῳ κοχλιάρια δύο.

ΠΗΓΕΛΒΙΟΝ.

Πηγέλβιον. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ ἄμωαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τέτε πηγαὶ, καθάπερ πηγελβίε, καὶ ἀσφάλτε, καὶ θείε.

ΠΗΓΟΥΝΑ.

Πηγόνα. Pro, πωγὼν. Barba. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia. καὶ τὸ πηγόνη τοβρέξε με ὄρεξιν μεγάλη. Sed legendum, πωγόνη. Vide πωγόνιον.

ΠΗΔΙΑΒΛΙΟΝ.

Πηδιάβλιον. Tibia. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄυλησις μαλακὴ τῆ ἀγάθων. πέξιμον τῆ πηδιαβλίε τῆ ἀγάθων. Iterum alibi. ἀγλευκὲς, αὐλὸς, πηδιάβλιν. Et occurrit illic pluries.

ΠΗΚΤΗΣ.

Πήκτης. Structor. Quadratarius. In l. *Artifices.* 1. C. de Excuſ. Artific. *Quadratarij, quos Græco vocabulo* πήκτας *appellant, ſtructores.* Zonaras Annal. III. ἑτέρα δ' αὖθις ἐπιβελὴ μηνύεται τῷ βασιλεῖ, ὡὼ ἐμελέτα ὁ πήκτης βασίλειον. Sed illic eſſe legendum, ἐπείκτης, ſupra docuimus ex Cedreno.

ΠΗΜΕΝΤΑΡΙΟΣ.

Πηγμενταρίον. *Pigmentarius.* Olympiodorus in Platonis Gorgiam, cap. 1. ὁ μὲν ἰατρὸς ἐπιτάττει, ὁ δὲ πηγμενταρίος διακονεῖ τὰ πρὸς τὸ χρέαν ἐυτρεπίζων. Et occurrit ſemel itrumque mox cap. XLII. Gloſſæ Baſilicorum. πηγμυτάριον, πρωτετῶς διδὲς τὸ κώνειον, ἢ σαλαμάνδραν. Balſamon ad Concil. VI. Can. XCI. κατέχεται τῷ περὶ αὐδροφόνων νόμῳ καὶ ὁ πηγμενταρίος πρωτετῶς διδές τινι κώνειν. Eadem idem ad Photij Nomocan. Tit. VII. cap. XXV. In Lexico Stephani. μυρεψῶ, πιμεντοπωλίε.

ΠΗΝΙΟΝ.

Πηνίον. *Penus.* Gloſſæ Græcolatinæ. πηνίον. *Penus. hæc Penucula.*

ΠΗΡΟΥΝΙΟΝ.

Πηρόνιον. Fibula. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀέτας, πόρπας, περόνας, πηρόνια, πρότζες.

ΠΙΑΝΝΕΙΝ. ΠΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Πιάννειν. Prehendere. Capere. Theodoſius Zygomala Thematoepiſt. v. ἀπὸ τόρα πιάνοντας τὸ κοντίλη τὸ χέρη, ἐχέριζα νὰ σε χεάψω. Gloſſæ Græcobarbaræ. λαμβάνειν, ἤτοι πιάννειν, τὰ σῦκα. Hinc, πιασμὸν. Corona pretioſa. πιασμὸν. *Deprehenſius.* εἰλημμένος.

ΠΙΑΝΟΝ.

Πίανον, Pro, πήγανον. Ruta. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγονον. πίανον. πήγανον.

ΠΙΓΑΔΙ.

Πιγάδι. Idem quod πηγάδη. Corona pretioſa. πιγάδι. *Puteus.* Φρέαρ.

ΠΙΓΚΕΡΝΗΣ.

Πιγκέρνης. *Pincerna.* Item, πικέρνης. Gloſſæ Græcolatinæ. πιγκέρνης. *Pocillator.* Codinus. τὰ τῆ πικέρνη πάντα εἶα τῆ μεγάλε πριμμικηρίε, ἄνευ δὲ δικανικίε. καὶ τὰ τῆ κεροπαλάτε ὅμοια τοῖς πικέρνη, καὶ ἄνευ δικανικίε. Obſerva obiter Imperatoris pincernam dignitate ſupra Curopalatem fuiſſe, quod & clarè apparet ex aliâ eiuſdem recenſione, quã facit pag. 13. ὁ μέρας δηλαδὴ δομέστικος μετὰ τὸν καίσαρα ἀρχὴ, ὁ καθεξῆς οἱ λοιποὶ

πολὶ ὁ παντυπερσέβαστος, ὁ πρωτοβεστιάριος, ὁ μέγας δρόξ, ὁ πρωτοσεκρέτωρ, ὁ μέγας σεκρετοπεδάρχης, ὁ μέγας πελλικήριος, ὁ μέγας κοντοσαΰλ, ὁ μέγας λογοθέτης, πρωτοσέβαστος, ὁ πικέρνης, ὁ κυροπαλλάτης, ὁ πρωτοκομιτλίων τῆς Φενδόνης. Vides ordinē. Nec circa pocula tantùm occupabatur, sed copias quoque ducebat, & militare munus obibat. Ecce apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXIX. *Imperator pincernâ Philantropæno ad Mitylenem pedestri & equestri manu obsidendam relicto, Phocæam cursum intendit.* Et cap. XXXIV. *Ioannem Pincernam, & Monomachum illic cum copijs contendere iussit.*

ΠΙΔΕΞΙΟΣΥΝΗ.

Πιδεξιοσύνη. Dexteritas. Solertia. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἡ σκόπα γὰρ τὰ πράγματα μὲ τὴν πιδεξιοσύνη.

Glossæ Græcobarbaræ. ὑψηλὰ. ψηλοκοπημένα μὲ πιδεξιοσύνη.

ΠΙΘΑΜΗ.

Πιθαμὴ, Pro, πιθάμη. Corona pretiosa. πιθαμὴ. *Palmus.* πιθάμη.

ΠΙΘΙΚΙΟΝ.

Πιθίκιον. Athenæus De Mach. Bell. ὃ ἦν ἐν τῇ ἐφάρᾳ τῇ ἐπερειδομένῃ ταῖς ὀλκάσιν ἁρπάζειν μέζον τὸ λεγόμενον πιθίκιον.

ΠΙΚΝΑΔΕΣ.

Πικνάδες. Corona pretiosa. πικνάδες. *Lenticulæ.* φακοὶ.

ΠΙΚΟΥΤΖΟΥΛΟΝ.

Πικούτζουλον. Pro, ὑπικούτζουλον. Camasius. Psellus De Grammatica.

κάμαζον, τὸ πικούτζουλον. κέπφος, εἶδος ὀρνέου.

ΠΙΚΡΑ.

Πίκρα. Corona pretiosa. πίκρα. *Anxietas.* περιαλγεία.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ.

Πικραμένος. Amarus. Acerbus. Tristis. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ταῦτα μ' ἀναγενάσματα, μὲ πάκρυα, μὲ πόνους,
πέρνων τὴν ὁλοερὴν ζωὴν καὶ πικραμένους χρόνους.

ΠΙΚΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πικρανίσκω. Indignari. Aegrè ferre. Offendi. Glossæ Græcobarbaræ. ὅπως πικρανίσκουσιν, ἤγουν πικραίνονται.

ΠΙΚΡΥ.

Πικρὺ. Corona pretiosa. πικρὺ. *Amâgum.* πικρὸν.

ΠΙΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Πιλατίκιον. Sceptrum Imperatoris, ad instar pili, atque inde nomen. Itaque falluntur viri docti, qui etymon ab Oriente petunt. Codinus. ὁ πρωτοβεστιάριος πιλατίκια, ἤγουν σκῆπτρα, κρατῶν ἀστηριγμένα γε ὄντα κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ. Iterum. ὁ πρωτοβεστιάριος ἐμφανίζει αὖθις τὰ πιλατίκια, τὴν τοῦ βασιλέως δεικνύων ἑτοιμασίαν. Et tertio. μετὰ γὰρ τὸ ἑτοιμασθῆναι τὸν βασιλέα, καὶ στεφθῆναι, ὁ πρωτοβεστιάριος ἐμφανίζει πάλιν ἐκ τρίτου τὰ ὑπλατίκια. Manifestò legendū, τὰ πιλατίκια. Hoc autem, ut alia quædam à Medorum rege assumpserat Imperator, habebatque cum Iudicibus commune. Erat verò contextum è corallio, fimbriatumque, & ex collo gestabatur. Idem Codinus alibi. ὑπὸ

δὲ τραχήλων τῶν κελτῶν ἐκρέμασθο δύο τινα διὰ σιδηρίων πιλατίκια λεγόμενα, ἅπερ εἰσὶ μαργέλλια μεθ' σύρματος, τὸ μὲν μῆκος πυθαμῆς ἔλαττον, τὸ δὲ πλάτος παλαμιαῖον. ἅτινα ὁ τῶν μέδων ἐφόρει βασιλεύς, ὁμοίως καὶ οἱ κελται.

ΠΙΛΟΣ.

Πίλος. *Pilum.* Suidas. ἐστὶ δὲ πίλος ὁ τάγμα, πρῶτος πίλος καλέμενος.

ΠΙΛΟΦΟΡΟΣ.

Πιλοφόρος. *Pilifer.* Pilanus. Pilũ gestans. Petrus. Patric. De Legat. δεκέβαλος πρὸς τραϊανὸν ἔπεμψε πρέσβεις πιλοφόρους. ἔτοι γάρ εἰσι παρ' αὐλοῖς οἱ τιμιώτεροι. πρότερον γὰρ κόμητας ἔπεμπον, ἐυγενεστέρους παρ' αὐλοῖς δοκοῦντας εἶναι.

ΠΙΓΜΕΝΟΣ.

Πιγμένος. Firmus. Srabilis. Glossæ Græcobarbaræ. βέβαιος, πιγμένος, ἢ ἐμπιγμένος, ἢ στερεὸς.

ΠΙΝΑ.

Πίνα. Fames. Corona pretiosa. πῖνα. *Fames.* λιμὸς. Item, *Penna.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CLI. τὰς γεμίσας πίνας τρύπα, καὶ μεθ' οἴνου παλαιοῦ ἀπὸ πλυνε τὸν τόπον. Item, cap. CLXII. ἔπειτα πτύξας ἐυφυῶς τὸν ἱέρακα, τέμε αὐτοῦ πρόσεχῶς τὸ κλαθέντος πτερὸν τῷ πίναν.

ΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Πινάκιον. Quadrans medimni. Zonaras in Michaele Ducæ F. σίτου γενομένης εὐθηνίας ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τούτου, ὡς μὴ ὅλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδοσθαι, ἀλλὰ μόνον πινάκιον, ὅ ἐστι μεδίμνου τὸ τέταρτον.

ΠΙΝΝΕΙΝ.

Πίννειν. Pro, πίνειν. Bibere. Glossæ Græcobarbaræ. γεύεσαι, ἢ γεύγεσαι, ἢ πίννεσθαι. Iterum alibi. πίννειν, ἢ βρέχεσθαι.

ΠΙΝΟΛΙΑ.

Πινόλια. Pinus. Exstat in Turcograecia Crusij.

ΠΙΝΣΟΣ.

Πινσὸς. *Pinsus.* vel, *Pisus.* Sed non est leguminis genus, ne quid erres. Codinus in Orig. Constantinop. τῶν δὲ πινσῶν ὑψωθέντων, καὶ τῶν μεγάλων κιόνων καθέντων, ἔμελλεν μεθ' αὐτῶν καὶ τὰς ῥωμαΐας κίονας σῆσαι. Iterum. καὶ ἀναλαβόντες εἰς τὰς πινσὰς μέχελ τῶν κατηχουμένων, προσέταξε στρατήγικος ὁ μάγιστρος, &c. Cedrenus. σωιδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλας πινσὰς, καὶ ἐδέξατο τὸν τρόπον, καὶ ἕτως ἐκτίθη. Scribitur etiam πισὸς. Suidas. πισὸς, καὶ πινσὸς. πεσὸς δὲ ἡ ἀπὸ κοπίου. Locus autem Procopij lib. De Ædific. Iustin. καθὰ δὲ τῷ τοῦ νεὼ μέσῳ λόφοι χρυσοειδεῖς ἐπανεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πεσοὺς. Apud Harmenopulum est ποσὸς. lib. II. Tit. IV. § 40. & 50. Vbi valdè æstuãt viri docti. Glossæ Græcolatinæ. ποσὸς, *Pisus.* Errat autẽ vehemẽter interpres Harmenopuli, qui interpretatur, *Bitumen.* Procopius clarè ostendit quid fuerit, nec alio interprete opus est.

ΠΙΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Πιντόννειν. Abundare. Glossæ Græcobarbaræ. πλεονάζομαι. πολλυνίσκομαι. πιντόννομαι. Vel, Portare. Eædem Glossæ. νὰ φέρνει. νὰ πιντόννει. Occurrit illic pluries.

ΠΙΟ-

ΠΙΟΤΟΝ.

Πιοτὸν. Pro, ποτὸν. Poculentum. Gloſſæ Græcobarbaræ. Τὰ ποτὰ σιτία δεχομένη. ὅπερ δέχεται καὶ λαμβάνει τὰ φαγιὰ καὶ τὰ ποτά. Occurrit etiam alibi in illis ipſis Gloſſis.

ΠΙΠΠΙΑΛΙΖΕΙΝ.

Πιππιλλίζειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐτλεῖ. πιππιλλίζει. γεμώννϕ. γεμίζϕ.

ΠΙΡΙΟΝΗ.

Πιρίονη. Serra. Exſtat in Turcogræcia Cruſij.

ΠΙΡΟ.

Πίρο. *Spina.* Apud Cruſium in Turcogræcia.

ΠΙΣΙ.

Πίσι. Pro, πίστις. Fides. Simeon Cabaſilas in Epiſt. τούτων δὲ (τῶν διαλέκτων) ἁπασῶν ἡ τῶν ἀθλιωμένων χειρίστη. Βελόμθοι γὰρ εἰπεῖν, ἰδὲ πίστις, ὑπάρχη, καὶ ἑλλήνων διαλεκτοσύνη, λέγουσιν αὐτὶ τούτων. ἐπὰ πίζι, ἐπὰ ζολὴ, ἐπὰ ῥωμαϊκὴ κεῖσι.

ΠΙΣΚΙΝΑ.

Πισκίνα. *Piſcina.* Baſilic. Eclog. XIX. εἰ δὲ ἐν ταῖς πισκίναις ἰχθύες ἢ εἰσὶ τοῦ οἴκου, ἢ τοῦ ἀγροῦ, ὥσπερ μηδὲ τὰ λοιπὰ ζῶα. Iterum LVIII. λέγει ὁ πράιτωρ μὴ κωλύεσθαι τὸν ἄνευ αἰτίας χρησάμθον ἐν τούτῳ ἕτει τῷ ὕδατι τῆς πηγῆς, ἢ τοῦ ὑδατοσασίου, ἢ τοῦ φρέατος, ἢ τῆς πισκίνας, ὡσαύτως κεχρῆσθαι. Gloſſæ. πισκίνα, κιστέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα. Moſchopulus. κρήνη, ἡ κοινῶς πισκίνα. Scribitur Φυσκήνα apud Anonymum De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἡ κόρη τὸν καλλίμαχον ὡς οἶδε πολέμεντα,
καὶ κόψαντα τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος
εἰς τέλος,
δράπει ξυσὴν ὁλόχρυζον ὑπάμωσος τὴν φυσκήναν,
νερὶ νὰ φέρει πρὸς αὐτὸν, ἰτὰς χεῖρας του νὰ νίψει.

Alibi quoq; βισκήνα ſcribitur pro eodem in illo ipſo Poëmate.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Πίσκοπος. Pro, ἀνώνυμος. Anonymus De bello ſacro.

— εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα
καρσλιναλέξες ἀπέθηλεν λεγάτους καὶ πισκόπους
τὸν ῥῆγαν τῆς Φράντζας τε, καὶ τόπους τὸς ἑτέρους.

Et alius De Vulpe & Lupo.

καὶ γίνομαι καλόγερος, τὰ ῥοῦχα μὲ μαυρίζω,
καὶ πάγο σαὶ ἡγέμονος, σὰν πίσκοπος γυρίζω.

ΠΙΣΤΑΚΕΛΑΙΟΝ.

Πισακέλαιον. Oleum piſtacinum. Simeon Sethi De Cib. Facult. εἰ δὲ βέλεται φασίτις ἐλαίῳ ἀμυγδαλελαίῳ ἢ πισακελαίῳ γεῦσιν περιθεῖναι, τὸ ἔλαιον ἐψησάτω μετ' ὕδατος τριπλασίου.

ΠΙΣΤΟΣ.

Πίστος. *Piſtus.* Panis genus. Mauricius Strateg. lib. II. ἑτέρας ἀμάξας ὡσεὶ δέκα ἢ εἴκοσι βασταζούσας πίτυρα, ἢ βυκελάτα. Iterum lib. VI. εἰς τὴν τέντων, ἤτοι καμάρδαν, ἔχειν καὶ δαπάνιον βυκελάτα, ἢ πίτυρα, ἢ ἄλλα τινὸς εἴδους ἐλαφρᾶ. Leo Conſtitut X. δαπάνιον ἔχειν ἢ παξαμαδίου, ἢ πίτυρα, ἢ ἄλλα τινὸς εἴδους ἐλαφρᾶ. Viri docti putant legendum, εἴδους ἀλεύρου. Sed nihil omninò mutandum.

Vides enim eadem dicere verba Mauricij ac Leonis. Et in Gloſſario veteri. βακελάτα, ἄρτα ἐλαφρᾶ, ὃς λέγεται κολλίκιον.

ΠΙΣΩ.

πίσω. Pro, ὀπίσω. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὸ τί με μὴν ἔοικες εἰς τὸν καιρὸν τὸν πίσω.

ΠΙΤΕΡΑ.

πίτερα. Pro, πίτυρα. Gloſſæ Græcobarbaræ. λίπος, καὶ πάχος, & πίτυρα, ἤγουν πίτερα. Occurrit mox iterum.

ΠΙΤΖΟΣ.

πιτζὸς. Orneoſophion. τὰ φαλκώνια τὰ ἐξωπίασα κρεάτινα παρ' ὃ τὰ πωλότροφα. ὀφείλῃ δὲ εἶναι πιτζά.

ΠΛΑΓΙΑΡΙΟΣ.

πλαγιάριος. *Plagiarius*. Gloſſæ Græcolatinæ. πλαγιάριος. *Plagiarius. Fragana*. Gloſſæ Baſilicorum. πλαγιάριος, ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.

ΠΛΑΓΙΑΥΛΙΖΕΙΝ.

πλαγιαυλίζειν. Euſtathius ad Iliad. σ'. ἦν δέ τις καὶ πλαγίαυλος. ὅθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα τὸ πλαγιαυλίζειν εἴληφε.

ΠΛΑΚΟΠΙΤΤΑ.

πλακοπίτα. Placenta. Vide, μαρζάπας.

ΠΛΑΚΟΥΝΤΑΡΙΟΣ.

πλακουντάριος. *Placentarius*. Gloſſæ Græcolatinæ. πλακουντάριος. *Placentarius. Dulciarius*.

ΠΛΑΝΤΑΣΣΕΙΝ.

πλαντάσσειν. Rumpere. Nicetas in Iſaacio Angelo lib. 11. πολλοὶ δὲ καὶ αὐτόκλητοι καὶ αὐτίπροικοι εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπανήλθεσαν, τῇ ζωηλασίᾳ τῶν δρόμων πλαντάσσοντες τὰ ὄχήματα.

ΠΛΑΤΓΟΣ.

πλατγὸς, Pro, πλατὺς. Latus. Gloſſæ Græcobarbaræ. φάραγγες, ἤ τόποι πλατεῖς. φαράγγια, ἢ πλατγοὶ τόποι.

ΠΛΑΤΖΑ.

πλάτζα. Locus. Ex idiomate Alemannico, & Galiico. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἐδῶ στὴν πλάτζαν τότην γὰρ ἔβαλαν οἱ θεοί μας.

ΠΛΑΤΖΑΡΙΟΣ.

πλατζάριος. Idem quod πλατιάριος. Anonymus De Arte Perſica. ζημαίνει δὲ καὶ πανηγυράτορα, & πλατζαρίης, καὶ μάγειρας. In Gloſſis Baſilic. inuenio, πλατζάριος, κεμμερκιάριος. Et mox, πλατιάριος.

ΠΛΑΤΙΑΡΙΟΣ.

πλατιάριος. Commerciarius. Gloſſæ Baſilic. πλατιάριος. κομμερκιάριος.

ΠΛΑΤΟΝΙΟΝ.

πλατόνιον. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ μεζεμήταις, καὶ λαγὲς, πλατόνια μεσομήα,
λαφόπλατα, καὶ ἄλλα ζᾶ ἐκεῖνε μαζομήα.

ΠΛΕΜΕΝΟΝ.

πλεμήον, Pro, πεπλεγμένον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβλαβήνιον, σιερὰ πλεκομήη. ἄλυσις πλεμένη. Anonymus De nuptijs Theſei.

μαλία του ὁλόξανθα, σγουρὰ, λιανοπλεμένα.

ΠΛΕ-

ΠΑΕΜΟΝΗ.

πλεμόνη. Pulmo. Corona pretiosa. πλεμόνη. *Pulmo.* πνεύμων.

ΠΛΕΞΙΔΑ.

πλεξίδα. Capillus. Corona pretiosa. πλεξίδα. *Crinis.* πλόκαμος. Occurrit quoque apud Crusium in Turcogræcia. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὁλοχρυσάχε τὰ μαλία σκεῖνα δειπνολομμία
ἀπαύω τὸ κεφάλιν της χωρὶς καμία πλεξίδα.

ΠΛΕΞΙΜΟΝ.

πλέξιμον. Catena. Torques. Glossæ Græcobarbaræ. ἁλύσιον. τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον. τὸ πλέξιμον ὅπερ βάλλουσιν εἰς τὸν λαιμὸν. ἁλυσίδιον ἀργυρὸν, ἢ χρυσὸν.

ΠΛΕΡΟΜΑΝ.

πλέρομαν. Merces. Vide, πληρωμὴ.

ΠΛΗΓΑΤΟΙ.

πληγάτοι. *Plagati.* Vulnerati. Ruffus in Legg. Milit. εἰ δέ τινας αὐτῶν μαχομένους ξυμβῇ γενέσθαι πληγάτους, ἐλευθέρους τὲς τοιούτους φυλάττεσθαι τῶ τοίχου ἀπιτιμίου. Item. εἰ δὲ ξυμβῇ τινας ἐξ αὐτῶν, ὡς εἰκὸς, πληγάτους ἐν αὐτῇ τῇ ξυμβολῇ γενέσθαι, σκεύους ἐλευθέρους εἶναι τῶ τοιούτου ἐγκλήματος.

ΠΛΗΓΟΜΑΤΙΑ.

πληγοματιὰ. Vulnus. Glossæ Græcobarbaræ. βαζανισμῶν. πληγοματιῶν. καρπωματιῶν.

ΠΛΗΓΟΝΕΙΝ.

πληγόννειν. Percellere. Ferire. Vulnerare. Glossæ Gtæcobarbaræ. αἰεπίπληκλον. ὅπου πόλε δὲν πληγόννεσαι. ἄκακον. Iterum. ἄτρωτος. ὁπῶ δὲν πληγόννεσαι.

ΠΛΗΘΥΝΙΣΚΕΙΝ.

πληθυνίσκειν. Pro, πληθύνειν. Glossæ Græcobarbaræ. πληθυνίσκει. πλυνίσκει.

ΠΛΗΝΑΡΙΟΝ.

πλιναέριον. *Plenarium.* Basilic. Eclog. LVI. ὑπὲρ δὲ τῶν δημοσίων χωτελειῶν τας ἀποχας, ἤτοι ἀμεερμνίας μερικας τε καὶ πλιναερίας πᾶσι τρόποις ἀφεῖται τῶν τε δημόσια ὑποδεχομένων γίνεσθαι διορίζομεν. In Edicto Iustiniani XIII. καὶ τὸν ὑπ' αὐτῷ πλιναερίαν παρ' αὐτῶ παραχθῆναι.

ΠΛΗΡΩΜΗ.

πληρωμὴ. Merces. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθήτευτος. ὁ μηδενὶ ἅπτι μισθῷ δουλεύων. ὅπερ δὲν δουλεύει κανένος ἀνθρώπου διὰ πληρωμὴν, ἢ πλέρομαν.

ΠΛΗΤΤΕΙΝ.

πλήττειν. Pro, πλήσσειν. Vt multa talia. Demetrius Chalcondyles in Erotematis. πλήσσω, ἢ πλήττω, ἢ πλήτγω, πλήξω, πέπληγα.

ΠΛΙΘΘΑΡΙΟΝ.

πλιθθάριον. Later. Glossæ Græcobarbaræ. φραγμοὶ πλατεῖς ἀπὸ πλίνθου. φραγμοὶ πλατεῖς περιτεφανωμένοι ἤγουν περιγυρισμένοι μὲ πλιθθάρια.

ΠΛΙΣΣΕΙΝ.

πλίσσειν. Dolere. Tristari. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ λυπηθῶμεν. μακάρι νὰ θέλαμεν πλίξειν. ἢ νὰ ἠθέλαμεν θλιβῆν. Iterum alibi. αἰτᾶσθαι. λυπεῖσθαι. νὰ θλίβεσαι. νὰ πλίσσει.

ΠΛΟΚΑΔΙΑ.

πλοκάδια. Crates. Inter instrumenta bellica. Laonicus Chalcondyles lib. VII. ἐστρατοπεδεύετο καὶ τηλεβόλους τε

καὶ πλοκάδια κατασκευαζόμενα ἐπὶ ἡμέρας τινας.

ΠΛΟΥΜΑΚΙΟΝ.

Πλουμάκιον. *Plumacium.* Gloſſæ Græcolatinæ. πλουμάκιον, πλουμίον, *Plumacium.* Gotfridus Viterbienſis Chron. Part. IX.

Vltimus Aſſyriæ rex nomine Sardanapala
Fecerat ex plumâ plumacia clauſus in aulâ.

Anaſtaſius in Sergio. *In quo interius plumacium ex holoſerico ſuper poſitum, quod ſtauracis dicitur, invenit.* Gulielmus Brito circumloquitur, Philippeid. lib. III.

— plumiſque tumentia ditis
Ornamenta thori, diverſorumq; colorum
Ridentes panni. —

ΠΛΟΥΜΒΑΤΙΖΕΙΝ.

Πλουμβατίζειν. Plumbatis vincire, ac cædere. Baſilic. Eclog. VII. τῆς τιμωρίας τὸ εἶδος, ἵνα μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμενος, τεταῖς κλοιοφορῶν, ἢ πλουμβατιζόμενος, διλωκῶς εἰς τὸ μέταλλον ἐκπέμπηται. Corrige Gloſſas. πλουμβατίζεται, ὀξυλάτοις βέλεσι καλαστίζεται. Male editur, πλουμαλίζεται. Exponit prætermentem Baſilicorum, ſed tamen etiam rectè. Vide πλουμβάτον.

ΠΛΟΥΜΒΑΤΟΝ.

Πλουμβάτον. *Plumbata.* Flagellum, cuius lora plumbum in extremo innexum habebant. Suidas. πλουμβάτοις, μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν. Onomaſticon Vetus. *Plumbatæ.* μολιβδωταί. Pſellus, περὶ γραμματικῆς, corrigendus eſt. πλουμβάτον, τὸ μολίβδινον. τὸ σήπομαι, πλαδόω.

Perperam erat in MS. πλούμτον, τὸ μολίβδιον. Anaſtaſius in Cornelio. *Decius iracundiâ plenus iuſſit os beati Cornelij cum plumbatis cædi.* In l. *Nemo* 2. C. de Exact. Trib. *Nemo carcerem, plumbatarumque verbera aut pondera expaveſcat.* Iterum in l. *Quilibet* 40. C. de Decur. *A judicibus ordinarijs plumbatarum ictibus ſubijciatur.* Honorius Serm. de S. Laurentio. *Cùm invictus Chriſti miles hoc ſupplicio non ſuperaretur, immò de pœnis, ut de epulis gratularetur, plumbatis cæditur.* Iterum Serm. de S. Cæcilia. *Et ipſe Deo credidit, & mox iuſſu præfecti plumbatis cæſus pro Chriſto occubuit.* Sed ſciendum eſt, plumbatas duplices fuiſſe; nam aliæ flagella erant, & de ijs jam diximus: aliæ collaria, & compedes plumbo graves. Hinc nimirum in l. *Nemo*, quam citavi, *plumbatarum pondera*, nam complectitur vtrumque genus; & ad prius *verbera* referri oportet. Eodem modo *plumbea pondera* dixit Ammianus lib. XXIX. *Intenduntur eculei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus, reſultabant omnia truculentæ vocis horroribus, inter catenarum ſonitus tene, claude, comprime, abde, miniſtris officiorum triſtium clamitantibus.* Et de ijſdem loquūtur Baſilica. μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμενος, ταῖς κλοιοφορῶν, ἢ πλουμβατιζόμενος. Vide ſupra πλουμβατίζειν, illic locum integrum adſcripſimus. Porrò plumbatę pertinebant ad homines genere aut dignitate præſtantes, vt equuleus ad plebem. Prudentius in Romano.

Incen-

Incenſus his Aſclepiades iuſſerat
Euiſcerandum corpus eculeo eminus
Pendere, & vncis vinculiſque creſcere.
Apparitores ſed furenti ſuggerunt,
Illum vetuſta nobilem proſapia,
Meritiſque multis eſſe primum ciuium.
Iubet amoueri noxialem ſtipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.
Tundatur, inquit, terga crebris ictibus,
Plúboque ceruix verberata extuberet.
Perſona quæque competenter plectitur,
Magnique refert vilis an ſit nobilis.
Gradu reorum forma tormentis datur.

ΠΛΟΥΜΒΟΣ.

Πλέμβος. *Plumbum.* Gloſſæ Baſilic. πλέμβος (ita corrigo, pro, πλεμος.) ὁ μόλιβδος.

ΠΛΟΥΜΜΑΡΙΚΟΝ.

Πλεμμαρικὸν. *Plumaricum.* Plumis variegatum. Iſaacius Tzetzes ad Lycophronem. τὰς ἀπλῶς βεβαμμένας οἷα ποικίλων βαφῶν, καὶ πεποικιλμένας, ἢ πλεμμαρικὰς λέγει. Id quod *Plumans* dicit Vopiſcus. *Laneas tunicas purpurâ micantes, & plumante difficultate pernobiles.*

ΠΛΟΥΜΜΙΖΕΙΝ.

Πλεμμίζειν. Inde πλέμμισμα, & πλέμμισμαν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον διαθέσωσον. ἀπτικάμιζον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πλέμισμαν ἔχει καὶ ὑπὸ τὰ δύο μέρη τὴν αὐτὴν θεωρίαν.

ΠΛΟΥΜΜΙΟΝ. ΠΛΟΥΜΜΙΝ.

Πλεμμίον, ſive, πλέμμιν. *Pluma.* Gloſſæ Baſilic. πλεμία, ποικίλτα ὑφάσματα. Gloſſæ Latinogræcæ. *Pluma.* πίλον. πλέμμιν. Neque mutare quicquam viri docti debebant; vtroque enim modo ſcribebant, ut infinita talia. Faſti Siculi. Φορέζας ϛιχάειν ἄστρον, ϖδαγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλεμμία βαζιλικά. Vbi attende, πλεμμία βασιλικά. Procopius illuſtrat ſub initium lib. III. De Ædific. Iuſtiniani. χιτῶν ἐκ μεδάξης ἐγκαλλωπίσμαζι χρυσοῖς πανταχόθεν ὡραϊσμθύοις, ἃ δὴ νενομίκαζι πλεμμία καλεῖν. Dicebant etiam πλέμμον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. XLIIX. τίμων τὰ περὶ αἱμάσει, πλέμον δὲ ἐυρίσκεις ἔχοντα περὶ τὰς εἵνας αὐτῶ.

ΠΛΟΥΜΙΣΜΑΝ.

Πλέμισμαν. Vide πλεμίζειν.

ΠΛΟΥΜΜΙΣΤΟΝ.

Πλεμμιϛὸν. *Plumatum.* Plumis refertum. Ornatum. Gennadius in Explicat. Ramplii. οἱ πλεμμιϛὴν παλαιὰν ϵ τὴν χροιὰν καινῆϛαν. ὁ πλεμμιϛὴν καὶ σύμμορφον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβάκχευϛον, μανίκιν λινὸν πλεμμιϛὸν. Item. πλεμισμθύον. Ibidem. εὖ πεποικιλμένον, καλὰ πλεμισμθύον, ἢ καλλωπισμένον. Anonymus De nuptijs Theſei.

κιαπετὴν ἄλλη τεμερία ἐμιλία πλουμισμθύη.

ΠΛΟΥΜΜΩΔΙΑ.

Πλουμμωδία. Fimbriæ ornatus, & variegatio. Occurrit in Turcogræcia Cruſij.

ΠΛΟΥΤΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Πλετινίσκειν. Diteſcere. Gloſſæ Græcobarbaræ. καλοελζηκεύεις, καὶ πλετίζεις, ἢ πλετινίσκϛ.

ΠΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πλυνίσκειν. Pro, πλύνϛν. Lauare. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ λούει. ἰὰ πλυνίσκει.

ΠΛΥΝΟΚΟΛΟΣ.

Πλυνοκόλ@. Qui nates lauat. Vide κόλ@.

ΠΛΩΡΑ.

Πλῶρα. Pro, πρῶρα. *Prora*. Mutatur ρ in λ, vt in pluribns talibus. Conſtantinus De Adminiſtrat. Imp. τᾶτο δὲ ποιᾶζιν οἱ μὲν πλῶραν, οἱ δὲ μέζον, οἱ δὲ καὶ εἰς τὸ πρύμναν μετὰ κονταρίων κοντευόμθοι. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ πρὸς τὸ σίτειαν ἔδειξαν τᾶῖς πλώραις τ καλέργων.

Et alter De Mulo, Vulpe, ac Lupo.

ϗ θέλη ναν ἡ πλῶρα μας μέσα ςὸ πρεμνύλάνα.

Hinc compoſitum, ὀρθόπλωρος. Conſtantinus, quem citaui. ἐν τᾰτῳ ἓν τῷ Φραγμῷ σκαλώνᾶζιν ἅπανΘα εἰς τὴν γῆν ὀρθόπλωρα.

ΠΝΕΥΜΑΚΑΡΗΣ.

Πνευμακάρης. Suſpirioſus. ἀθματικὸς. Occurrit apud Myrepſum De Antidotis, cap. 1. Sed corrigendum, πνευμακάρους, pro πνεῦμα καρδίας. Eadem forma dicebant Φοβικιάρης, & talia.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

Πνευμάτικὸς. Preſbyter auricularius. Vulgò, *Confeſſarius*. Corona pretioſa. πνευματικὸς. *Confeſſor*. ἐξομολογιτὴς. In Synodo Florentina. ἔτι δὲ καὶ ἱερεῖς τᾶ βασιλέως, καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτᾶ ὁ μέγας πρωτοσύγγελ@ κύρις χεηγόρι@. Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ.

κεράζᾶζιν τὰς πνευματικὰς, ζυνάσᾶν τὰς παπάδες.

ΠΝΙΜΕΝΟ.

Πνιμένο. Pro, πεπνιγμένον. Corona pretioſa. πνιμένο. *Suffocatum*. πνικτὸν.

ΠΝΙΞΙΜΟΝ.

Πνίξιμον. Laqueus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγχόνη. πνιξετὸς. πνίξιμον. Φᾶρκα.

ΠΟΓΝΙΖΑ.

Πόγνιζα. Lagena. Reperitur in Turcograecia Cruſij.

ΠΟΓΟΥΝΙΝ.

Πογούνιν. Barba. In Canonio Mathematico Adeſpoto. τὸ πογούνιν, ἀγαθὸν τέλ@. Iterum. τὸ πογούνιν, εἰς μανδλάτα. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

ϗ τὸ πογένη το ζρέξε με ὄρεξιν μεγάλη. Ita corrigo. Perperam editur, πηγένη.

ΠΟΔΑΛΙΑ.

Ποδάλια. *Pedalia*. In Etymologico Suidæ. πέδιλα, ποδάλιά τινα.

ΠΟΔΑΡΟΥΛΙΟΝ.

Ποδαρούλιον. Scabellum pedum. Nicetas De reb. poſt excid. Vrbis. τὰ δὲ τᾶ χριςᾶ καὶ τῶν ἁγίων θεῖα εἰκάσματα εἰς ποδαρούλια καὶ ζουπωπέδια κατεσκεύαζον. Euſtathius ad Odyſſ. ή. Ποδαπέδιλα δὲ ἀπ' αὐτᾶ καὶ ἡ ποδὸ τᾶ σπίδια αὐθμακ@, ἢ καὶ αὐδράχλη, ὡς ἐκεῖν@ λέγει. δηλοῖ δὲ, τὸ ἰδιωτικῶς γυναικεῖον ποδαρούλιον.

ΠΟΔΕΑ.

Ποδέα. Miniſterium. Vtenſilia. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. 1. οἰκήματα κατήρειψαν, τὸν ἐνδὸν πλᾶτον περιεβάλοντο, ἱερὰ αὐηρεύνησαν φρονῖςήρια, ποδέας ἀφείλοντο τῶν ἁγίον. Iterum lib. III. καὶ

καὶ τὸν ἐν αὐλαῖς περιώνυμον ναὸν, ὃς νέα μονὴ κικλήσκεται, θείας πάσης ποδέας ἐψίλωζε. Apud Codinum in nono quinario officiorum ecclesiasticorum inuenitur, ὁ ἅπτὶ τῆς ποδέας.

ΠΟΔΗΜΑΤΑ.

Ποδήματα. Pro, ὑποδήματα. Calcei. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσκέραι, ὑποδήματα ἀθλικὰ, ποδήματα, ἢ ποδήσια, ἢ ποδηχιὰ ἀθλιῶν. Iterum alibi. ὑποδήματα κοῖλα. ποδήματα τρογκύλα.

ΠΟΔΗΧΙΑ.

Ποδηχιὰ. Calceamentum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλόδημα, ὑπόδημα, ποδηχιὰ, ὑποδησία.

ΠΟΔΙΓΗΣΙΟΝ.

Ποδιγήζιον. Glossæ Basilic. ποδιγήσιον, νόμισμα ὑπὸ γῆς ἐρρωμμόν.

ΠΟΔΙΝΟΝ.

Πόδινον. Pedule. Calceus. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ παπετζίων, ἢ ποδίνων.

ΠΟΔΟΚΟΙΛΟΝ.

Ποδόκοιλον. Concavitas pedis. Glossæ Græcolatinæ. ποδόκοιλον. *Aqualegelle.* Sed quid dictio ista Latina sibi velit, non video.

ΠΟΔΟΛΟΥΡΑ.

Ποδόλυρα. *Pedum lora.* Pedicæ. Achmes cap. CCLXXXVII. ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ, ὅτι ὁ ἱερεὺς αὐτῆς καταλιπὼν τὰ ποδόλυρα ἀπωλέσθη, ὁμοίως ὑποβήσεται αὐτῷ.

ΠΟΔΟΠΑΝΑ.

Ποδόπανα. *Pedum panni.* Glossæ Basilic. ὀδοναέρια. (ita supra monui legendum, non ὀδολοναέρια.) τὰ περιαπόμματα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδόπανα.

ΠΟΔΟΡΤΙΟΝ.

Ποδόρτιον. Vestis ad pedes usque demissa. ποδήρης. Achmes cap. CCXVII. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι περιεβάλετο ποδόρτια νέα, εὐωδίαν ἔχοντα, μιαθοποιήσει πλοκὴς ἐκ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Et passim illo capite. Interpres Iuuenalis Sat. 1. *Pedules novos in braccis, quos pedortes dicunt.* Hodiè illic editur, *pedornis.*

ΠΟΔΟΨΕΛΛΟΝ.

Ποδόψελλον. Pedica. Glossæ Græcolatinæ. ποδόψελον. *Pediculum.* Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΟΔΥΜΩΤΑΝ.

Ποδύμωταν. Calcei. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΟΘΕΝΕΙΝ.

Ποθένειν. Mori. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθάναλοι. ὅπως μὲν γεύσηται τὸν θάνατον. ὅπως δὲν ποθένσιν.

ΠΟΙΕΙ.

Ποίει. Italicum, *Poi.* Posteà. Anonymus De bello sacro.

ποίει σιὼ ντέντων ἔρχονται ὅπως ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
τῦ βασιλέως ἀδελφῦ τῦ μεγαδομεστίκυ.

ΠΟΙΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ποινᾶλίζειν. *Punire.* Pœnâ afficere. Cedrenus. ὑποτάξας δὲ τὰς ἁρμηνιακὰς πολέμῳ τὰς ἄρχοντας αὐτῶν ἐποινάλιζεν. In παρεκβολαῖς Heronis. καὶ ἐὰν πρόχωρῶσί τινα οἱ τοιοῦτοι ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐλισμῶν σκυλεύειν, ἵνα ποινᾶλίζωνται.

ΠΟΙΝΑΛΙΟΣ.

Ποινάλιος. *Pœnalis.* Apud Iureconsultos Græcos passim occurrit.

ΠΟΙΟΥΛΚΟΣ.

Ποιούλκ. Iulius Africanus de Appar. Belli. ὕπλιον εἰς ποιούλκους ἐμβάλλεται, καὶ εἰς παράταξιν κέφοις ἀνθράζι δίδοται.

ΠΟΚΑΜΙΣΟ.

Ποκάμιζο. Vide ὑποκάμιζον.

ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΔΕΣ.

Πολεμιστάδες. Bellatores. Gloſſæ Græcobarbaræ. καὶ κεπηλάτες, καὶ πολεμιστάδες. Iterum alibi. ἀγωνιστὰς. πολεμιστὰς. πολεμιστάδες.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Πολιτικὴ. Meretrix. Corona pretioſa. πολιτικὴ. *Amaſia.* ἑταῖρα. Gloſſæ Græcobarbaræ. Exſtat quoque in Turcogræcia Cruſij. δύο ἑταῖραι, δύο ἦσαν ἢ ἦτον πολιτικαὶ. Conſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij.

καὶ ἀνοίχε λύπη ἡ πολιτικὴ, νὰ μέχεξεπαλήσει.

ΠΟΛΛΑΡΟΣΤΗΤΟΣ.

Πολλαρόστητος. Valetudinarius. Gloſſæ Græcobarbaræ. νοσώδης. πολλαρόστης. ὅπου ἀροστοῦ συχνά.

ΠΟΛΛΟΦΗΜΙΣΤΟΣ.

Πολλοφήμιστος. Celebris. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγακλυτὰ. ἄγαν ἔνδοξα. πολλαδοξασμένα. πολλοφήμιστα.

ΠΟΛΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πολλυνίσκειν. Abundare. Gloſſæ Græcobarbaræ. πλεονάζομεν. πιντόννομεν. πολλυνίσκομεν.

ΠΟΛΛΥΞΕΥΡΟΣ.

Πολλύξευρος. Aſtutus. Verſipellis. Gloſſæ Græcobarbaræ. πολλύξευρον. πανοῦργον.

ΠΟΛΛΥΠΟΔΙΝ.

Πολλυπόδιν. Polypus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁ θαλάσσιος πολύπους. τὸ πολυπόδιν τῆς θαλάσσης.

ΠΟΛΟΜΑΝ.

Πολομᾶν. Facere. Laborare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄπρεπα κάμνεις. κακὰ ποιεῖς, ἢ πολομᾷς.

ΠΟΛΠΙΖΕΙΝ.

Πολπίζειν. Pro, ἀπελπίζειν. Deſperare. Ioannes Glycas De Van. Vitæ. θὲν εἶναι αὐτοὶ πολπίζαμεν νὰ μᾶς γηροθροφήσεν.

ΠΟΛΥΒΕΡΓΙΑ.

Πολυβέργια. Vide, βέργη.

ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ.

Πολυέλε. Menologium. εἰς τὰ καθίσματα τῆς ψιχολογίας καθίσματα ἀνασάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. ἀ ἄμωμ, ἡ ὑπακοὴ, ὁ πολυέλε, καὶ καλίσματα τὰ ἁγίε. Typicum Sabæ, cap. IV. προσιθέαμεν θὲ καὶ τὸν πολυέλεον εἰς τὴν ἀγρυπνίαν.

ΠΟΛΥΚΑΝΔΗΛΑ.

Πολυκάνδηλα. Candelabra templorum, in quibus multæ candelæ collocari poſſunt. Cedrenus. θισκοπατήριον γὰρ προσήνεγκε τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ πολυκάνδηλα τὰ πρώην λίαν ὑπερελάμπαντα. Ita legendum, non πολυκάνδυλα. Arithmetica Adeſpota. πολυκάνδηλον ἔχον ὑάλια ιβ'. εἶχε θὲ καὶ ἡ ἡμέρα ὥρας ιβ'. Anaſtaſius in Leone III. *Et polycandelum porphyreticum pendentem in pergula ante confeſſionem in catenulis aureis.* Landulphus Sagax in Heraclio. *Accepit etiam*

etiam ecclesiæ magnæ multas candelas ferentia, simul & alia vasa ministratoria. Interpretatur, multas candelas ferentia, quæ in Græco textu πολυκάνδηλα invenerat.

ΠΟΛΥΚΟΜΠΙ.

Πολυκόμπι. Equisetum. Exstat apud Crusium in Turcogræcia.

ΠΟΛΥΚΤΩΡ.

Πολύκτωρ. *Pollector.* Qui pollucebat. Suidas. πολύκλωρ, ὄνομα κύριον. Sed errat, & vocem Latinam non intellexit.

ΠΟΛΥΣΤΑΥΡΙΟΝ.

Πολυσταύριον. Vestis patriarchalis, cui multæ cruces intertextæ, vnde nomẽ. Idem quoque φαινόλιον dicebatur. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. xxxvii. ὁ δοθεὶς ὑπισκόπῳ τινὶ τὰ τοῖς πατριάρχαις φιλοτιμηθέντα διὰ ἐνδυμενίας χαρίσματα, σάκκῳ δηλονότι, καὶ πολυσταύριον. τάτες γὰρ ὑπὸ τῶν κυδαίνεσθαι δέδοκται, ὡς καὶ ἀναφερομένες εἰς τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ ἱερὰ πολύτιμα καὶ λαμπρὰ πολυσταύρια φαιλόνια, στιχάρια, ὠμοφόρια. Sed hæ cruces intertextæ tantùm penulæ albæ, quamvis posteà etiam nonnulli purpureæ facere inceperint; quod damnatum. Inde Constantinus Cabasilas in Quæsitis. εἰ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τιθέναι καθάπερ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τὰς ποταμὰς, ἐν δὲ τῷ φαινολίῳ σταυρὰς. Demetrius Chomatenus in Resp. τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρᾶ ἀρχιερατικὰ σχήματα ἀπλᾶ βέλεται εἶναι, καὶ χωρὶς ἐπιθήκης τῶν εἰρημένων πολαμῶν ἢ σταυρῶν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ.

Πολυχρόνιον. Imprecatio vitæ diuturnæ, quæ fiebat Imperatori Constantinopolitano. Codinus. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται, καὶ πολυχρονίζουσι, ψάλλοντες καὶ μετ' αὐτὸ τὸ κοντάκιον, ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ πάλιν τὸ, πολυχρόνιον. Ita autem hæc interpretatio dicebatur à primâ voce formulæ, quæ erat. πολυχρόνιον ποιήσῃ ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Codinus iterum. καὶ ὁ ψάλτης μὲν ἐκ δευτέρου τὸ προπάριον, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν θεοπροσκλητον, καὶ θεοφρούρητον, βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. εἶτα ἐπευφημίζειν ἡ ὑπάτασις λέγουσα, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Atque hoc est, quod πολυχρονίζειν, & πολυχρόνισμα vocatur aliquoties apud eundem Scriptorem. Sed hæc in liturgia duntaxat, & salutatione aliqua solenni obtinebant; at in processibus, & acclamationibus, simpliciter dicebant, πολλὰ ἔτη. Luitprandus in Descriptione Legationis suæ ad Nicephorum Phocam, vbi de processu. *Et cantabatur,* μέσῃ, *id est, principi,* νικηφόρῳ πολλὰ ἔτη. *id est, plures anni sint.* Cedrenus. ἐυφήμησαν ἐν τὰ μέρη, ἀνάστασίας ἀυγούστης πολλὰ τὰ ἔτη. Nec Imperatoribus tantùm, aut Augustabus hæc acclamabant, sed & Patriarchis: Euagrius lib. II. cap. XLVII. λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. πατριάρχα πολλὰ τὰ ἔτη. Cedrenus. ἔφη μεγάλῃ τῇ φωνῇ, κωνσταντίνε οἰκουμενικὲ πατριάρχα πολλὰ τὰ ἔτη.

ΠΟΜΟΝΗ.

Πομονὴ, Pro, ὑπομονὴ. Tolerantia. Patientia. Simeon Hieromonachus in epiſt. κὴ τόρα δλὲν ἔχο τὶ πὶ, μόνο δλόξα τὸ θεῶ, κὴ νὰ μὲ δίδι πομονὴ.

ΠΟΜΠΗ.

Πομπὴ. *Pompa.* Comitatus, qui pompæ ac magnificentiæ cauſa cum Imperatore progrediebatur. Gregorius Dialogus epiſt. II. ad Leonem Iſaurum. ἐαύ τις ἄρη ὀκ σε βᾶς βασιλικὰς ἐνδύσεις, τὴν πορφύραν, τὸ διάδημα τ̃ κεφαλῆς, τὴν ἀλυσγίδα, τὰς τάξεις τ̃ πομπῶν, ὅλως μέλλῃς θεωρεῖσθ πρ̃ τ̃ ἀνθρώπων ἄρχημα, κὴ ἄμορφα, κὴ ἐδαμινὸς. Gotfridus Viterbienſis Chron. Parte XIV.

Vidit, & obſtupuit rex, totaque pompa ſuorum.

Ionas De Cultu Imag. lib. II. *Imperatorem regalis pompa præcedit.* Et præfectus hic aliquis, qui ſcilicet obſervaret, ne quis ordine & loco non ſuo incederet præter dignitatem. Ecce apud Agathiam lib. I. εἵπετο δὲ οἱ κὴ ζανδαλαῖς ὁ τῶν οἰκοτρίβων ὀπαδῶν πρωτοστάτης. Atque hic poſtea κόμης τῆς πομπῆς dici cæpit. Idem Gregorius epiſt. I. ad eundem Leonem. νεζεύξιν γὰρ ὁ τότε κόμης τῆς πομπῆς αὐτ̃ πληροφορηθεὶς ὀκ τῶν σικελίας ἐπισκόπων. ὅτι αἱρετικός ἐσιν, ἔσω εἰς τὸ ἱερὸν τὸν βῆφον αὐτ̃ ἐποιήσατο. Ordinem autem in comitatu, & dignitatem fuiſſe, certum eſt; & cognoſcitur clarè ex illo loco Conſtantini Them. Orient. IV. ὀψίκιον γὰρ ῥωμαϊστὶ λέγεται, ὅπερ σημαίνει τῇ ἑλλήνων φωνῇ τὰς πορευομένους ἔμπροσθεν τ̃ βασιλέως ἐπ' εὐταξίᾳ κὴ τιμῇ.

ΠΟΜΠΙΑΖΕΙΝ. ΠΟΜΠΙΑΣΜΑ.

Πομπίαζειν. Vide infra, πομπεύζειν. Inde, πομπίασμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. πομπᾶς. ἀτιμίας. ἀτιμασίας. πομπιάσματα. ἀτιμάσματα.

ΠΟΝΤΗΣ.

Πόνης. *Pons.* Procopius De Ædific. Iuſtiniani, lib. IV. πόνην τὴν γεφύραν ῥωμαῖοι τῇ λατίνων καλ̃σι φων̃ῇ.

ΠΟΝΤΙΖΕΙΝ. ΠΟΝΤΙΣΜΑ.

Ποντίζειν. Inquinare. Maculare. Hinc πόντισμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. μολυσμὸς. μιασμὸς. μαγάρισμα. πόνησμα. ζέρωμα. Occurrit illic pluries.

ΠΟΝΤΙΚΙΝ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΑΓΙΔΑ.

Ποντίκιν, ſive, ποντίκιον, & ποντικὸς. Mus Ponticus. Moſchopulus. μ̃ς, ὁ κοινῶς ποντικὸς. Rhuzanus in Paraph. Vaticin. ἔφαγε τὸ μιαρὸν ποντίκιν τὸ ζαφάγιν τ̃ς καυδλ̃λας, κὴ ἐτζακίσθη ἡ καυδλ̃λα. Corona pretioſa. ποντικοὶ. *Mures.* μύες. Alexius Rharturus Doctr. XIV. τὸ ψωμὶ, ἕως εἶναι εἰς τὸ σενδ̃κιον, κινδυνεύῃ κὴ ὑπὸ κλέπτην, κὴ ὑπὸ ποντικὲς. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſoohij lib. II. cap. VIII. κὴ θρέψας περισερὸν πόλεμον ζητὸν, ἢ πονλικὸν. Hinc, πονλικοπάγιδα. Muſcipula. Apud Cruſium in Turcogræcia.

ΠΟΝΤΙΛΙΟΝ. ΠΟΝΤΙΛΟΥΝ.

Ποντίλιον, & πόντιλον. *Ponticulus. Pontem.* Leo Conſtitut. XV. αὐτίκειται δλὲ ταῖς τοιαύταις βολαῖς κιλίκια πρεμάμφια ἔξωθεν τ̃ τείχους κατὰ τὰς προμαχῶνας, ἢ σάρκινα, ἢ χοινία εἰλιγμένα, ἢ πόντιλα, ἤτοι ξύλα πρεμάμφια. Totidem pænè verbis

verbis Mauricius Strateg. lib. XI. cap. III. Hinc ποντιλᾶν. Ponte ſternere. Mauricius lib. I. cap. II. ποντιλῶσαι, ἤτοι καταστρῶσαι, παύτων ἐν ἑτοίμῳ ὄντων τῶν τε χοινίων, καὶ τῶν ποντίλων.

ΠΟΝΤΟΓΕΦΥΡΑ.

Ποντογέφυρα. Pons è pontonibus conſtructus. Mauricius lib. I. cap. II. εἰ μὲν γεφυρῶζαι χρεία, τοτέτι ποντογέφυραν ποιῆζαι, δέον ἀπὸ τῆς ἰδίας ὄχθης ἄρξασθαι. Locum produxit in Gloſſario ſuo Rigaltius.

ΠΟΠΙΝΑ.

Ποπίνα. *Popina*. Harmenopulus lib. VI. Tit. II. εἰ δέ τις εὕροι αὐτὸν ζωτυχαίνοντα τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γαμετῇ, εἰ μὲν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, ἢ τὸν ταύτης τῆς γυναικὸς, ἢ τοῦ μοιχοῦ, ἢ ἐν ποπίναις, ἢ ἐν πορνείοις, εἶναι ἄδειαν τῷ ἀνδρὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τοῦτον ἀνελεῖν. Vide totidem verba Novell. CXVII. Sed vtrobique mendosè legitur, πορνίναις. Gloſſæ Baſilicorum. ποπίνα, καπηλεῖον.

ΠΟΡΑΛΕΥΡΟ.

Ποράλευρο. Farina ex vinaceis. Exſtat apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΠΟΡΔΟΚΟΠΑΝ.

Πορδοκοπᾶν. Pedere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδὲ ἀγενακτὶ πορδόμῳ οἶκοι μένεις. πορδοκοπᾶς ἢ κλάννεις μὲ ἀναγέναγμαν, μὰ διὰ τοῦτον δὲν θέλεις μένειν εἰς τὸ σπήτιν.

ΠΟΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Πορειατικὸν. Tributum, quod pro mercibus ſoluebatur vbi evehebantur. In Diplomate Andronici junioris apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. ἀπό τε τῆς ἀπαιτήζεως τοῦ κομερκίου, τοῦ διαβατικοῦ, καὶ τοῦ πορειατικοῦ. Et poſteà. μηδὲ ἕνεκεν πορειατικοῦ διδόντες τὸ τυχὸν.

ΠΟΡΙΚΟΝ. ΠΟΡΙΚΟΠΩΛΙΣΣΗΣ.

Πορικὸν. Fructus. Corona pretioſa. πωρικὸν. *Fructus*. καρπὸς. Depravatum ex ὀπωρικὸν. Hinc πωρικοπωλίσσης, qui fructus in foro vendit. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. καὶ τὰς ἀρχὰς πρῶταλεν εἰς ἐξώνησιν, ὡς τὰς ὀπωρίσσας οἱ πορικοπωλίσσας.

ΠΟΡΝΟΝ.

Πορνὸν. Manè. Gloſſæ Græcobarbaræ. πρωΐ. ταχιὰ. πρωνὸν. ἄλλως πορνὸν.

ΠΟΡΤΑ.

Πόρτα. *Porta*. Etymologici Auctor. πόρτα, παρὰ τὸν πόρον τηρεῖν. Vide ineptiam Græculi magiſtri. Nicetas in Man. Comneno lib. V. τὰς πόρτας ἀζφαλίζαντες, καὶ μετ' ἀσβέστου κτίζαντες. Mauricius lib. VII. cap. IX. καὶ ἓν μὲν βάνδον μετ' αὐτῶν ὀφεῖλον σκυλεύειν, καὶ τὰς πόρτας τοῦ φοσάτου φυλάττειν. Leo Conſtit. XI. δεῖ τοὺς χρησίμους τῶν τειβένων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταγμάτων, εἰς τὰς πόρτας τοῦ φοσάτου ἀφορίζεσθαι. Poſteà ita quoque vocati ſunt ſtipatores Imperatorum Turcicorum. Chronicon Conſtantinop. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὡς ἀδελφὸς βάλεται βασιλεῦσαι, καὶ ἄκοντος τοῦ πατρὸς, ἐξῆλθε τῆς πόλεως μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οὓς λέγουζι πόρτας. Et alibi. ἐγένετο δὲ μέγας ἀφανισμὸς εἰς τοὺς ἀγαρηνούς. ἔμεινε δὲ ὁ ἀνθέντης μετὰ τῆς πόρτης του μόνης. Occurrit autem illic pluries. Inſtituit id

Othomannus I. circiter annum c I ↄ. c c c. Tradit Laonicus Chalcondyles lib. I.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΝ.

Πορτάριον. *Portula.* Ianua. Gloſſæ Græcobarbaræ. πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥομανίζιν, ξωπόρτιν, πορτάριν.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΣ.

Πορτάριος. *Portarius.* Conſtantinus in epiſtola ad Silveſtrum. διὰ πολλῶν ὀφφικίων κεκόσμηται, ἤτοι κουβικουλαρίων, πορταρίων, ἐξκουβιτώρων. Anonymus De bello ſacro.

καὶ τὸν πορτάρη πιάζετε, καὶ ἐλίψατε τὸν ἔξω.

Item alius De Amor. Callimachi & Chyſorhoes.

πορτάριν εἰς τὴν πόρταν τῶ κανελὴ ἐβλὲν ἔθηκεν.

ΠΟΡΤΟΜΟΡΦΟΣ.

Πορτόμορφος. Qui imaginem fert, aut ſignum. Imaginarius. Signifer. Gloſſæ Latinogræcæ. *Imaginarius.* πορτόμορφος. Hodie editur, πρωτόμορφος. In veteri Onomaſtico eſt. *Imaginarius.* σημαφόρος. Hoc emendationem noſtram confirmat.

ΠΟΡΤΟΣ.

Πόρτος. *Portus.* Clemens De reb geſtis S. Petri. εἰς πόρτον καλὰς πυκνότερον ἐπυνθάνετο, πότις ἴδοι ἢ ἀκούσαι ἐκ τῶν τεσσάρων ἐνιαυτῶν ἀπαντῆσαν ναυάγιον. Et mox. αὐτὸς δὲ μακρύνων εἰς πόρτον καλὴν ἦλθε, καὶ εἰς πλοῖον ἐμβὰς, εἰς ἀπάντησιν ἐκείνων ἐξέπλευσε. Cedrenus. εἰσῆλθε πλοῖον ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πόρτον ῥώμης. Ita corrigo. Malè hodiè editur, εἰς τὴν πόρτην. Ioannes Tzetzes Chil. VIII.

καὶ βαρβησόλας πολεμὸς, καὶ πόρτα, —

Heſychius. ῥέας πόρτα, πρὸς τὸν ἀδριατικὸν κόλπον. Marcianus in Periplo. καλὰ λήγει δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπὶ τὸν προερημωμένον ναὸν τῆς ἥρας, ἤτοι Ἑλωνα τὴν πόλιν, ἢ πόρτον μάγνον. Occurrit etiã apud Sozomenum lib. IX. capp. VI. VIII. & Nicephorũ Calliſtum Hiſt. Eccleſiaſt. lib. IV. cap. XXXI. Sed & pro πόλις, ſive pulte, vſurpabant. Gloſſæ Græcobarbaræ. πόρτα, ἢ πόλτα. Et alibi. ζυτόπολτα. ζυθοπόρτα.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΗΣ.

Πορφυρογεννήτης. In purpura genitus, patre jam Imperatore. Clarum ex Zonara in Conſtantino Duca. Ἰλὴ μὴν βασιλείαν αὐτῷ καταλέλοιπε τρισὶν ἡβῶσιν, ὅς αὐτῷ ἡ ζωὴ οἰκεῖα εὐδοκίᾳ ἐγένετο, τοῖς μὴν δύο τὸν μιχαὴλ καὶ τὸν ἀνδρόνικον ἰδιωτεύοντας ἔτι, τὸν δὲ κωνσταντῖνον βασιλεύοντι, καὶ αὐτῇ αὐγούστᾳ ἀναῤῥηθεῖσα. ὅθεν ἔτι μὴν πορφυρογεννήτης λοιὸς, ὃν αὐλίκα καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς ἀξιώμασι κεκόσμηται. Nicetas in Man. Comneno lib. V. τὸ δὲ λεπτοίνης πρὸς τὸ τεκεῖν ἐλθοῦσης, ὠκονομήθη μὴν ἡ πορφύρα, ἐπ' ἠυτρεπίσθη πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῆς γεννήσεως. Themiſtius Orat. VI. quæ eſt ad Valentinianum junior. πρῶτον γὰρ μὴ τέως τῆς εὐδαίμονος οἰκίας ἐπαρχαινούσης ἐν ἀλκυρίδι. Et Cantacuzenus in epiſtola ad Nilum, de Conſtantino, quem πορφυρογεννήτην vocant. καὶ κωνσταντῖνον τὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ τεχθέντα. Alij a domo deducunt, cui πορφύρα nomen. Anna Comnena lib. VI. τὴν βασιλίδα καλὰ τὸ ἀφορισθὲν πάλαι ταῖς τικτούσαις τῶν βασιλίδων οἴκημα ἐπὶ ταῖς ὠδῖσιν εὑρηκὼς. πορφύραν τοῦτο ἐνεκα-

ἀνέκαθεν ὀνομάζεσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ τῶν πορφυρογεννήτων ὄνομα εἰς τὴν οἰκειμένην διέδραμε. Luitprandus de Reb. Europ. lib. 1. cap. 11. *Conſtantinus Imperator Auguſtus, ex cuius nomine Conſtantinopolis eſt ſortita vocabulum civitas, domum iſtam ædificari iuſſit, cui Porphyra nomen impoſuit, voluitque ſucceſſuram nobilitatis ſuæ ſobolem iſtic in lucem prodire, quatenus qui ſuo ex ſtemmate naſcerentur luculentâ hâc appellatione Porphyrogeniti appellarentur.* Meminit quoque palatij τῆς πορφύρας Conſtantinus Manaſſes in Annalibus.

ΠΟΣΚΑΔΑ.

Ποσκάδα. Italicum. *Imboſcata.* Inſidiæ. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΠΟΣΤΑΤΙΚΟ.

Ποσατικὸ. Poſſeſſio. Corona pretioſa. ποσατικὸ. *Poſſeſſio.* κτῆμα.

ΠΟΣΤΕΛΙΝΟ.

Ποστέλινο, ſive, μποστέλινο. *Poſtilena.* Vide illic.

ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ.

Ποστοῦμος. *Poſthumus.* Gloſſæ Baſilic. ὁ ποστοῦμος, ὁ μεταγενέστερος. Eædem alibi corrigendæ ſunt. καὶ τότε μᾶλλον ὅτε ἐν τοῖς κληρονόμοις καὶ ποστοῦμος εὑρίσκεται, καὶ ἄδηλον εἰ τέχθη καὶ κληρονομήσῃ. Hodie editur, καὶ ποστούμου. In iiſdem quoque ποστούμος ſcribitur. ποστούμος, ὁ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθείς.

ΠΟΤΑΓΗ.

Ποταγὴ. Pro, ὑποταγὴ. Subiectio. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ κάμαζιν εἰς ποταγὴν τινὸς νὰ μηδὲν εἶναι.

ΠΟΤΕΣΤΑΤΟΣ.

Ποτεσάτος. *Poteſtatus.* Prætor. Italicum, *Podeſta.* Codinus De Offic. ὁ δέ γε ποτεσάτος τῶν γενναίτων, καὶ ἔστος εἰς τὸν καιρὸν τῆς ποκύψεως ζὴν τοῖς μετ' αὐτὸν ἄρχεσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων εὐελσκόμιος ποσκαρτερεῖ μέχρι καὶ τῆς τραπέζης. Iterum. καὶ δίδωσι ἀπὸ χειρὸς τῷ ποτεσάτῳ κολίκιον, καὶ ἀπέρχεται. Nicephorus Gregoras lib. IV. οἵ γε μὴν κατὰ χρόνους τακτοὺς ἄρχειν ἀποστελλόμενοι τούτων, ὁ μὲν ἐκ Βενετίας καλεῖται μπαΐλος. ὁ δὲ ἐκ πίσσης, κόνσυλος. ὁ δὲ ἐκ γενέας, ποτεσάτος. Iterum lib. VII. ἦκει δ' ἅπαξ τούτοις καὶ ὁ τῶν ἐν τοῖς γαλάτᾳ λατίνων ποτεσάτος πρὸς τὸν ἑλληνοπούλου αὐλόκληρος ῥωμαίοις σύμμαχος. Georgius Logotheta in Chronico. οἱ δὲ ἀπελθόντες εἰς δαφνουσίαν λατῖνοι, καὶ ὁ ποτεσάτος, ἐωσεὶ μή τι δράσαι ὅλως ἰσχύοντες, &c. Radeuicus De reb. Frid. 1. Imp. lib. II. cap. x. *De principibus quoq; ad ordinandos in ciuitatibus conſules ſeu poteſtates alium alio dimittit.*

ΠΟΤΗΡΙ.

Ποτήρι. Corona pretioſa. ποτήριον. *Calix.* ποτήριον.

ΠΟΥΒΛΙΚΙΖΕΙΝ.

Πουβλικίζειν. *Publicare.* Detegere. Corrigendus eſt Leo in Tacticis Conſtitut. XVIII. Vide illic meas Notas. Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. χρὴ, ἐὰν ὀλίγος ἐστὶν ὁ στρατὸς, μὴ ἁπλῶς διὰ τῶν οἰκειμένων πορεύειν αὐτὸν, μηδὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ, μηδὲ ἐν τῇ πολεμίᾳ, ἵνα μὴ διὰ κατασκόπων ἔκδηλος γενόμενος τοῖς ἐχθροῖς πουβλικισθῇ, ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων παρέρχεσθαι. Falluntur viri docti, qui cenſent idem eſſe, quod publicâ quaſi pugnâ, & vniuerſis copijs confligere. Hinc compoſitum, προπουβλικίζειν.

Leo

Leo in Tacticis. ἅπερ προπυβλικίζεσθαι ἐν ταῖς γυμνασίαις ἐ ξυμφέρει.

ΠΟΥΒΛΙΚΟΝ.

Πύβλικον. *Publicum.* Ruffus in Leg. Milit. οἱ δὴ μοιχεῖα, ἢ ἐν ἄλλῳ ἐγκλήματι πυβλίκῳ καταμελήθέντες, ἢ εἰσὶ δεκτοὶ, βυλόμβοι στρεβλευθῆναι. Et apud Iureconsultos Græcos passim.

ΠΟΥΓΓΗ. ΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Πυγγὴ, & πυγγίον. Sacculus. Crumena. Gallicum, *Poche.* Glossæ Græcobarbaræ. μάρζιππον· πλεκτὸς, πυγκιὸν πλεκτὸν. Iterum. ἀσκοπήρα, μαρσύπιον, ζακκοπάθνιον, πυγκιόν. Phortius περὶ στρατ. πραγμαν. lib. II.

πλησμόνε δὲ τῷ πυγκίῳ
μπέλπερης νὰ τὸ κυλίσης.
πρῶτον δὲ νὰ ἐγροικήσῃς
τὸ πυγκίον νὰ γεμήσῃς.

Cyrillus in Lexico. μαρσίπιον. ζενδέκιν. ἢ πυγκὶν. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXI. φυλακτήριοι δὲ λέγονται οἱ καὶ ἀπάτιν δαιμονικὸν διδόντες τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἀπατωμένοις δόγματά τινα ἐκ σημείων νημάτων ὑφασμένα, ἃ πυγγία λεγόμενα, ἔχοντα ἔσωθεν ποτὲ μὲν γραφὰς, ποτὲ δὲ ἕτερα ψεύδη τινὰ ἃ περιτυχόντα. Et legendum erit πύκκον, pro πύκλον, apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLVIII. fortasse etiam πύκκυς, pro ποιύκλυς, apud Iul. Africanum, De Appar. Bell. Vide locum supra in ποικίλκω. Observa autem, per γγ, & γκ scribi, nam & γ & κ indifferenter ponunt recentiores Græci. Sic σκαφάμαγγον, σκαφάμακον, de quo infra. ζαφάγκης, pro ζαφάγγης, apud Polynæum lib. I. Non monerem hoc, nisi viderem viros magnos disputare.

ΠΟΥΛΑΡΙΝ.

Πυλάριν. Pullus equinus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰτναῖα πῶλ. ἡ μεγάλη ἵππος. τὸ μεγάλον πυλάριν. In Lege Salica, Tit. XL. *Poledrus* dicitur.

ΠΟΥΛΒΙΝΑΡΙΟΝ. ΠΟΥΛΒΙΝΟΝ.

Πυλβινάριον. *Pulvinarium. Pulvinar.* Glossæ Servij. *Pulvinus.* πυλβινάριον. Item, πύλβινον. Arrianus ad Epictetum lib. III. cap. XXIII. δεῖ τιθῶσαι χύλια βάθρα, καὶ ὑποδεκληθῶσαι τὰς ἀκροθώμους, καὶ ἐν κομψῷ σολίῳ ἢ τριβωνίῳ ἀναβαίνοντα δὴ πύλβινον διαρράψαι πῶς ἀπέθανε. Corrige Erotianum in Lexico Hippocratis. σκύτιον ὑποκεφάλαιον, δερμάτινον προσκεφάλαιον, ὅπερ καὶ πύλβινον. Malè hodiè editur, πύλβιον.

ΠΟΥΛΙΑ. ΠΟΥΛΛΟΙ.

Πυλία. *Pulli.* Occurrit in Glossis Græcobarbaris non semel. Et πῶλλοι. In Lexico Stephani. νεοσσοῖς. τοῖς πώλλοις. τοῖς τέκνοις. In Demetrio Constantinop. Hieracosophij, lib. I. cap. XLII. inscribitur. διάχεισμα προφυλακτικὸν πώλων ἱεράκων.

ΠΟΥΛΠΕΡ.

Πῶλπερ, sive, πῶλβερ, & πύλβερις. *Puluis.* Vide supra, μπῶλπερ. Ioannes Tzetzes Chil. V.

αὐτῷ λέγω τῷ ἄσβεστον τῷ πᾶσι θρυλλουμένῳ.
πύλβεριν δὲ τῷ ἄσβεστον ἐκ τῶν χαλασμάτων.

In Hippatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma est, πυβέλ κυδριγάριον. Corrige, πύλβερ. Notus est, *Puluis Quadrigarius,* ex libris Mulomedicorum.

ΠΟΥΛ-

ΠΟΥΛΠΙΤΟΝ.

Πούλπιτον. *Pulpitum.* Gloſſæ veteres Græcolatinæ. πούλπιτον. *Pulpitum. pavimentum.*

ΠΟΥΜΠΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Πουμπουρίζειν. Sonare. Prædicare. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐλὸς αὐλὸν αὐλεῖ. τοῦτο ἤγουν πηδιαυλίζει τὸν ἑαυτοῦ. ἢ διαλαλέῖται, ἢ πουμπουρίζεται, ἢ πομπιάζεται καὶ κυδωνίζεται.

ΠΟΥΝΙΑΛΩ.

Πουνιάλω. Italicum, *Pugnale.* Corona pretioſa. πουνιάλω. *Pugio.* ξιφίδιον.

ΠΟΥΠΙΛΟΣ.

Πούπιλος. *Pupillus.* Frequens eſt apud Iureconſultos Græcos.

ΠΟΥΡΝΟΣ.

Πόρνος. Dies. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἕνα πόρνον ταχύτζικα ἐγέρθηκεν ἡ κόρη.

Anonymus De Vulpe & Lupo.

πᾶζα πόρνον ἐφόρτονε τὸν γάϊδαρον ἐκεῖνον.

ΠΟΥΤΑΝΑ.

Πουτάνα. Italicum, *Putana.* Corona pretioſa. πουτάνα. *Meretrix.* πόρνη. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ σὲν μὲ λέγεις κῆσουνε πουτάνα καὶ μεθύσεα.

ΠΟΥΤΖΙΝΔΟΡΟΝ.

Πουτζινδόρον. Navigij genus apud Venetos. *Bucentoro.* In Syn. Florent. ἦλθεν ὁ δόξ μετὰ τιμῆς μεγάλης, μετὰ ἀρχόντων καὶ ζυμβόλων αὐλῆ, καὶ ἑτέρων ἀρχόντων πλείσων, εἰς τὸ εὐτρεπισμένα πουτζινδόρα, ὁ ἐν ἐσκεπασμένον ἐρυθροῖς σκεπάσμασι, καὶ χρυσᾶ λεονταρία ἐν τῇ πρύμνῃ εἶχε.

ΠΟΥΧΟ.

Ποῦχο. Puluiſculum palearum. Reperitur apud Cruſium in Turcogræcia.

ΠΟΧΕΡΟΣ.

Πόχερος. Pro, ὑποχείριος. Subditus. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ μετὰ σεντυκόπλα μησέβγαν οἱ ποχέροι,
καὶ πρὸς τὸ μέγα θέατρον ἐπήγασι τῆς ὥρας.

ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΩΡ.
ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΕΥΕΙΝ.

Πραεβαρικάτωρ. *Prævaricator.* Gloſſæ Baſilic. πραεβαρικάτωρ, ὁ τὴν ἰδίαν αἰτίαν πρόδιδὸς. Malè πραεβαϊκάτωρ ſcribit Balſamon De incenſis Patriarchæ die Catechet. explicans dictionem βάϊον. Καὶ πραεβαϊκάτορας λέγομεν τὰς ποικιλομένας καλὰ τὴν ἴριν ζωεργὰς, καὶ προδιδόντας τὰς πρόζυγας. Hinc, πραεβαρικατεύειν. Gloſſæ citatæ. πραεβαρικατεύει. τὰ ἀληθῆ ἐγκλήματα ἀποκρύπτει.

ΠΡΑΙΔΑ.

Πραΐδα. *Præda.* Baſilius Magnus De Exercit. Grammat. πραΐδα, ἡ ληϛεία. Etymologici Auctor. λεῖα, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραΐδα. Achmes cap. CCLXXVI. ἐχθροὶ τοιοῦτοι ἐλεύζονται ἐν τῷ λαῷ αὐλῆ, καὶ ἀναλόγως τ' πραΐδας διαφθερεῖ αὐλὸν. Cōſtātinus Porphyrogēneta Novell. VIII. ἀλλὰ τυχὸν αὐθαίρετῳ ἀναρχία, ἢ πραΐδα, ἢ ἁρπαγὴ, ἢ τι τῶν τοιούτων ἐπεράχθη.

ΠΡΑΙΔΕΥΕΙΝ.

Πραϊδεύειν. *Prædari.* Baſilic. Eclog.

LVII. ἐαύ τις συμφερτειάζῃ βαρβάροις εἰς τὸ πραιδευθῆναι ῥωμαϊκὸν ἔδαφος, ἢ μεῖα τὸ γενέσθαι τῷ πραΐδαν διέλῃται μετ' αὐτῶν, ζῶς καιέσθω. Etymologici Auctor. λῃστοί, οἱ ἐκ λείας ἢ ληϊσείας κτήσοι, ἀπὸ τῦ λῃΐζω, τὸ πραιδεύω. Hesychius corrigendus est. ἀπρονόμευτος, ὁ πραιδευθείς. ἡ προνομὴ γὰρ ἡ ἀπὸ τῆς χώρας ἁρπαγή. Hodie editur mendose. ἀπρονομὴ γὰρ. Item Constantinus Tacticis. ἵνα πρόαγγέλης ἑνὸς ἑκάστε τάγματος ἄρχοντα ἵσασθαι, καὶ φυλάττειν, πρὸς τὸ μὴ πραιδευθῆναι τὰς τοιάτας τόπους, ἕως αὖ ὁ λαὸς διαβῇ. καὶ τότε ὀφείλεις πρόδιδόναι ἅτως ἀπραιδεύτως τὰς τόπως τῷ ἐρχομένῳ ὀπίζω αὐτῦ ἄρχοντι. Perperam in MS. ἅτως ἀπρόδιδεύτως. Et Cantacuzenus adversus Saracenos Apolog. 1. ἐπεὶ γὰν εἰδωλολατρᾶντες ἦσαν, καὶ παροργίζοντες τὸν θεὸν, παρέδιδε μῶ αὐτὰς εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ πραιδεύσεις, διὰ τὰς καλὰς αὐτῶν. Hodie editur, καὶ παιδεύσεις.

ΠΡΑΙΚΟΥΛΑ.

Πραίκυλα. Machina. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ἔτι δὲ τούτοις τῷ τάφρον ἐμπλήσας ἀφυσγέλῃ διὰ τῷ τῶ λίθων σέρησιν, τάς τε περιβόλως πραικύλας περιῆσήσας, (τέσσαρες δ' ἦσαν αὗται) τὰ τείχη καθασείαν ἐπέταλεν.

ΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΣ.

Πραιπόσιτος. *Præpositus.* Theophylactus Simocatta Histor. Mauric. lib. IV. cap. XV. εὐνῆχον εἰς τῷ βασιλικῷ σθρυφοείαν ζωηλαγμένον κορυφαιόταλον (ὃν περιωπόζιτον εἴθισο ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν) ἀνὰ τῷ μαρτύρων πόλιν ἐξέπεμψε. Himerius. νάρκισσος ὁ περιπόσιτος δίδωζι ἐράπισμα, εἰπὼν, τῷ ἡλίῳ ὡς ἡλίῳ ἀποκρίνε σκότος ὑπάρχων. Constantinus Them. Orient. I. καὶ ἄλλη ἄλλως ὠνόμασμένη, ὑπὸ δᾶκα καὶ ἡγεμόνα τυγχάνεζα, πολλάκις δὲ περιπόσιτον. Moschopulus. περιπόσιτος, ἀξίωμα. De dignitate autem elegans locus est apud Harmenopulum lib. IV. Tit. περὶ ἀξιωμάτων. οἱ περιπόσιτοι τῷ αὐλῷ ἔχουσιν ἐξουσίαν τοῖς γενομένοις ἐπάρχοις περιτειχίων, ἢ πόλεων σταλησλάταις, καὶ ἐν ταῖς προσκυνήσεσι ταῖς βασιλικαῖς γινομέναις, καὶ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις τάξεσιν, ἵνα καλὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ὃν ὁ χρόνος δίδωσι, προτιμῶνται.

ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΝ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΑΛΙΟΝ.

Πραίσεντον. *Præsens.* Cohortes aliquot hoc nomine. Euagrius lib. IV. cap. III. Ὁ τῷ δόλῳ προσωπεῖον ἀνεξέλεγκτον περιθεὶς, σταλησὸν αὐτὸν ἑνὸς τῶν καλουμένων πραισέντων ἀναδείκνυσιν. Iustinianus Novell. XXII. ἐπιφέρῃ τὸ ἰσότυπον τζίτζα τῷ ἐνδοξοτάτῳ σταλησῷ τῦ θείε πραισέντε. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. I. cap. VII. διά τοι τῦτο ὁ στρατηγὸς ὑπὸ τῦ αὐτοκράτορος αὖθις χειροτονηθεὶς ἀποστέλλεται, καὶ ῥωμαϊκῆς ἀξίας λαμπρύνεται τῷ τε τῦ πραισέντε τὴν πρὸς ῥωμαίους λεγομένῳ ἑνοπλον ἡγεμονίας τιμὴν ἀποφέρεται. Marcellinus Comes in Chronico. *Pacatus magisterque Præsentis militiæ factus, Consul quoque designatus, creditam sibi ripensis Daciæ partem Mæsiæque cum suis satellitibus pro tempore tenuit.* Erant autem equites pariter & pedites, dispositique per Orientem & Occidentem, ut discimus ex Notitia Imperii. Hinc πραισεντάλιοι, milites qui ἐν τῷ πραισέντῳ merebant. In Iustiniani Edicto XIII. καὶ τὸν ἐνδοξότατον στρατηγὸν τῶν πραισεντάλιων. Et inter domesticos numera-

merabantur. Apparet ex *l. lege.* 4. C. de Domeſt. & Protect. *Si quis virorum fortium præſentalium domeſticorum in ſcholâ equitum primicerij locum adeptus diem inter eâ ſupremum clauſerit.*

ΠΡΑΙΣΙΔΟΣ.

Πραίσιδος. *Præſes.* Non recte Moſchopulus. πραίσιδος, ὄνομα κύριον. Sic quoque Baſilius de Exercitat. Grammat.

ΠΡΑΙΤΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Πραιτερεύειν. *Præterire.* Gloſſæ Baſilic. καὶ λέγεσιν ἀδίκως (ita ſcribo, non ἀδίκως.) ἑαυτὸς ἐξηρεδάτας γενέσθαι, ἤγουν ἀποκλήρους, ἢ πραιτερειτευθῆναι. Item alibi. πραιτερειτευθῆναι, ἤγουν ἀμνημονεύτους ἐαθῆναι.

ΠΛΑΙΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πραιτεντοῦρα. Vide πρετεντοῦρα.

ΠΡΑΙΤΕΞΤΑ.

Πραιτέξτα. *Prætexta.* Theophilus in Inſtitut. Tit. de Iniurijs. Corrigendæ obiter Gloſſæ Baſilic. in quibus perperam editur, πραιτεξτάτα, φόρεμα ῥωμαϊκὸν. Scribe, πραιτέξτα.

ΠΡΑΙΤΟΥΡΑ.

Πραιτοῦρα. *Prætura.* Olympiodorus in Hiſt. μάξιμος εἰς τῶν εὐπόρων εἰς τὴν τοῦ πραιτοῦραν τεσσαρακόντα καταβάλλετο κεντηνάρια. Inuenies quoque apud Suidam.

ΠΡΑΙΤΟΡ.

Πραίτωρ. *Prætor.* Moſchopulus. πραίτωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν. Anonymus in Ariſtotelis Rhetoric. lib. 1. ἐν δὲ ῥώμῃ καῖσαρ αὔγουστος, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν εὐγενῶν ὕπατοι ἢ πραίτωρες. Socrates lib. v. cap. VIII. ἦν δέ τις νεκτάριος ὄνομα, ζυγκλητικὸς μὲν γένους, ἀπιθανὴς δὲ τὸν τρόπον, δι' ὅλου θαυμαζόμενος, καί τοι τὴν τοῦ πραίτωρος χειρίζων ἀρχήν. Duplex erat; Thematis, & populi. De priore Leo in Tacticis. ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος, καὶ ὁ χαρτουλάριος, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ πραίτωρ, ἤγουν ὁ τοῦ θέματος δικαιοπράτης, &c. Poſterior ſub poſtremis Imperatoribus deſijt. Codinus de Offic. ὁ πραίτωρ τοῦ δήμου ἐστὶν ἔχει ὑπηρεσίαν τινά.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Πραιτωριανὸς. *Prætorianus.* Pæanius in Metaphraſi Eutropij, lib. VIII. ἀλλ' ὀγδοηκοστῇ τῆς βασιλείας ἡμέρᾳ στρατιωτῶν ὑπεξήγαγε σάσις τῶν καλουμένων πραιτωριανῶν.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ. ΠΡΑΙΤΩΡΙΔΙΟΝ.

Πραιτώριον. *Prætorium.* Ioannes Patriarcha Hieroſolym. de Azymis. πρῶι ὁ ἰωάννης εἴρηκεν ὅτι καὶ αὐλὸς ἐκ εἰς τὸ πραιτώριον. Georgius Hamartolus in Michaele Imp. προσάξαντος βασιλέως ἀπέκλεισεν ὁ ὕπαρχος ἐν τῷ πραιτωρίῳ. Phlegon de Mirab. & Long. φαῦστος καίσαρος δοῦλος ἐκ γαβίνων ἀπὸ πραιτωρίᾳ παλλαντιανῇ ἔτη ρλς', ὃν καὶ αὐλὸς ἐθεασάμην ἀδριανῷ τῷ καίσαρι ἐπιδεδεχθένα. Hinc, πραιτωρίδιον. *Prætoriolum.* Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXII. ἡ γυνή, ἡ παιδία, ἡ πραιτωρίδιον, ἀλλὰ γῆ μόνον, καὶ ἔρανος, καὶ τριβωνάριον.

ΠΡΑΙΦΕΚΤΟΙ.

Πραίφεκτοι. *Præfecti.* Erant numero duodecim, & conſulibus operam navabant in legendo extraordinario milite. Suidas. πραίφεκτοι, δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων,

οἱ τοῖς ὑπάτοις τὰς ἐπιτηδειοτάτας πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων ξυμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδιναείους, ὁ μεθερμηνεύομεν ἐπιλέκτους. Quæ totidem quoque verbis Glossæ Basilicorum. Polybius. ἀθροισθέντων δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων ὁμοῦ τοῖς ῥωμαίοις, τὴν μὲν οἰκονομίαν καὶ τὸν χειρισμὸν ποιεῖται, τάττων αὐτῶν οἱ καθεξάμενοι μὲν ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, προχειρευόμενοι δὲ πραίφεκτοι, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντες. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. Β. ΟΥΛΠ... ΝΑ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. Δ. ΓΑΛΛΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. ΔΑΡΔΑΝΩΝ.
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΞΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ

ΠΡΑΙΦΕΚΤΩΡΙΑ.

Πραιφεκτωρία. *Præfectura.* Iustinianus Novell. XXXVIII. πραιφεκτωρίας γὰρ τὰς σεμνηγίας ὁ νόμος ἐπίσταται.

ΠΡΑΚΤΕΙΟΝ.

Πρακτεῖον. Glossæ Basilic. σατίονες. τὰ πρακτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν.

ΠΡΑΜΑ.

Πρᾶμα. Opus. Glossæ Græcobarbaræ. πρᾶγμα, ἢ πρᾶμα, ἢ ἔργον. Anonymus De nuptijs Thesei.

καλάσεν ὅτι ἐσκευάθηκεν ἐκεῖ θαυμάζιον πρᾶμα.

Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

διατὶ ὁ καιρὸς τὰ πρᾶματα καθημερνῶς διόχνη.

ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ. ΠΡΑΜΑΤΙΑ.

Πραματεύτης. Corona pretiosa. πραματεύτης. *Mercator.* ἔμπορος. Sic πραματία. Ibidem. πραματία. *Merces.* ἐμπορία.

ΠΡΑΝΔΙΟΠΡΑΤΑΙ. ΠΡΑΝΔΙΟΝ.

Πρανδιοπράται. Prandiorum venditores. Balsamom ad Marcum Patriarcham Alexandr. Resp. XXIV. καλαλάκται τυχὸν γενόμενοι, ἢ πρανδιοπράται, ἢ οἰνοπράται. Iam πράνδιον est Lorum, Fascia, aut Cingulum. Glossæ Isidori. *Prandeum, genus Zonarum.* Constantinus De Administ. Imp. δῆλον ὅτι λαμβάνουσι δὲ τὸ χερζωνίτων τὸν ζυμωθὲν μισθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης διακονίας, καὶ τὸ ζωϊκὸν τῆς δαλείας, καὶ τὰ κόπτα αὐτῶν, οἷον ἐλατία, πραύδια, χαρέρια, σημφόρα. Landulphus Sagax in Iustiniano de Avaribus. *Habebant enim retrorsum comas prolixas valdè, atque perplexas, vinctas prandeis.* Ita rescribo: hodiè editur, *iunctas.* Monachus Sangallensis de Carolo Magno, lib. II. *Tenuissimas illas pediculas, vel tenuiores brandeas, extrahere cœpissent.* Sigebertus in Chronico. *Et sic brandeum altaris, quo consecratum corpus Domini involuerat, particulatim dividebat.* Sed ut dicam quod sentio, puto πρανδιοπράτας apud Balsamonem potius esse caupones, qui convivia vendunt adventantibus: addit enim, ἢ οἰνοπράται. Lector arbitrabere.

ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πραξαπόστολος. Liber D. Lucæ De Actis Apostolorum. Typicum Sabæ. μετὰ δὲ τὴν πλήρωσιν τῶν ψαλμῶν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς λέγων, εὐλογία κυρίε ἐφ' ὑμᾶς παντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. καὶ εὐθέως ἀνάγνωσιν εἰς τὸν πραξαπόστολον. Et alibi. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων εὐλογεῖται ὁ ἱερεύς, καὶ ἀπαρχόμεθα τῶν ἑξαψάλμων. Triodium. Γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν πραξαπόστολον, εἰς τὸν ὄρθρον.

ΠΡΑΤΖΟΣ.

Πραάτζος. *Brachium*. Vide μπράτζος.

ΠΡΑΤΙΚΑΡΕΙΝ.

Πρατικάρδειν. Italicum, *Praticare*. Versari. Conuersari. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγοραζίζειν. ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. νὰ διατρίβῃ εἰς τὴν ἀγορὰν. νὰ πραλικάρῃ. Iterum alibi. ἀιδάνης. διατρίβων. πρατικαρόνλας.

ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΟΣ.

Πρεβεδῦρος, ſive, προβεδῶρος. Exoticum, *Provedidor*. Proviſor. Curator. Anonymus De bello ſacro.

πρωτοβεσιάρλω ἔβαλεν, ὁμοίως καὶ τρεζερίερλω,
καὶ πρεβεδῦρον τ' κάστρων.

Ioannes Bonapheus in epiſtola ad Theodoſium Zygomalam. ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης ἀλεξανδρείας τῶν φιλημένων ἀριθμεῖται τῷ καθαρωτάτῳ προβεδώρῳ ζακύνθου μισὲρ λεωνάρδῳ ἔμῳ.

ΠΡΕΒΕΛΕΝΤΖΙΟΝ.

Πρεβελέντζιον. *Privilegium*. Anonymus De bello ſacro.

τὰ ψιχικὰ τὰ ἔχουζιν μεζὰ πρεβελεντζίων.

ΠΡΕΔΙΚΑΤΩΡ.

Πρεδικάτωρ. *Prædicator*. Demetr. Cydonius interpres Ricaldi contra Mahometē. ἐγὼ τοίνυν, ὁ ἐν τῇ τάξει τ' πρεδικατόρων ἐλάχιστος, τῆς τοσαύτης ζυμφορᾶς ζωαλγῶν τοῖς ἠπατημένοις, &c. Itaque malim reſcribere apud Ioannem Cantacuzenum Contra Mahometem Orat. I. τὶς τῆς τάξεως τῶν πρεδικατόρων, ἤτοι τῶν κηρύκων, εἰκαλδὸς ὄνομα αὐτῷ, ἀπελθὼν εἰς τὴν βαβυλῶνα, ἔνθα τὸ μυστήριον καὶ τὸ μυσήριον τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται, καὶ φιλοπονήσας εἰς ἄκρον, ἐξήσκησε τὴν τῶν ἀράβων διάλεκτον. Hodiè editur, τῶν προδικατόρων.

ΠΡΕΙΟΥΑΤΟΣ.

Πριβάτος. *Privatus*. Vide, πριβάτος.

ΠΡΕΚΟΚΚΙΑ.

Πρεκόκκια. *Præcocia* mala. Aetius lib. I. μηλέα ἀρμενιακὴ. ταύτης καὶ τὸ δένδρον καὶ τὸν καρπὸν πρεκόκκια καλοῦσιν. Dicebant etiam κεκόκκια. Vide ſupra.

ΠΡΕΠΑΤΩΡΕΣ.

Πρεπάτωρες. Anteceſſores. Mauricius lib. II. cap. XII. δεῖ ἀφορίζειν καὶ ἀνικένζωρας, ἤτοι πρεπάτωρας, τοσούτους τοὺς ὀφείλοντας προλαμβάνειν, καὶ ὁδοὺς προγινώσκειν, καὶ ὅπου καὶ ἀπαντήσει ὁδηγεῖν τὸν στρατόν.

ΠΡΕΣΑ.

Πρέσα. Italicum, & Gallicum: *Preſſa*. *Preſſe*. Multitudo. Turba. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀπετοὺ πρέζαν τὴν πολλὴν, κὲκ τοὺς πολλοὺς τοὺς κόλπους,
οἱ δύο τοὺς ἐχορήσασι ὁ παλαμὼν κιαρκήτας.

Et mox iterum.

ἤτοι ὁρδινία εἶχασι, μόνον ἐτέχαν ὅλοι τὸν τόπον ὅπου ἔβλεπαν τὴν πρέσαν τὴν μεγάλην.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΝ.

Πρεσβύτερος. Sacerdos. Malchus in Byzanticis. ἤδη δὲ ὁρμωμένοις, ὁ προτοῖς ἀδαμαντίοις προαπεσταλμένος ἱππεὺς ἀπαντᾷ, τὸν τῶν καρβάρων ἔχων ἱερέα, ὃν οἱ χριστιανοὶ καλοῦσι πρεσβύτερον, ὡς πίστιν τῆς ἀδείας αὐτῷ ὑποθήσοντα. Syneſius ad Theotimum epiſt. LXVI. τῇ δὲ ἡλικίᾳ ζυμπροϊούσης τῆς μοναδικῆς καλοῦ τὸν

βίον ἐνστάσεως ἠξιώθη μὴν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δὲ τῆ πρεσβύτερον εἶναι. Ammianus lib. xxxi. *Et dum neceſſaria parabantur ad decernendum, Chriſtiani ritus presbyter, ut ipſi appellant, miſſus à Fritigerno legatus, cum alijs humilibus venit ad caſtra principis.* Hinc πρεσβυτέριον, ipſe ordo. Ignatius in epiſtola ad Trallianos. ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς ἀποστόλοις Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν ᾧ διάγοντες ἐν αὐτῷ εὑρεθησόμεθα. Apud Suidam legitur, πρεσβυτεριόν. Preſbyterorũ autem in magnâ eccleſiâ Conſtantinopoli numerus erat ſexaginta. Vide Iuſtiniani Novell. III. Sed non obtinuit. Nam ecce ſub Heraclio legitimus numerus LXXX. Vide eius Novellam, quæ eſt de Num. Cleric. In templo Blachernarum erant XII. Conſtat ex eadem Novella. Et legitimum illis obeundi muneris tempus anni quatuor, ex conſtitutione Synodi Conſtantinop. VIII. Can. V. πρεσβιβαθήτω εἰς τὸν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τὸ ἀναγνώστου ἑαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τῆ ὑποδιακόνου δύο, καὶ ἐν τῷ τῆ διακόνου τρεῖς, καὶ τέσσαρας ἐν τῷ τῆ πρεσβυτέρου.

ΠΡΕΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πρετεντοῦρα. *Prætentura.* Gloſſæ Baſilic. πρετεντοῦρα. πρόσταξις. Ammianus lib. XXVIII. *Caſtra limitéſque vigilijs tuebatur, & prætenturis.* Et lib. XXIX. *Ibique inventum caſu Romanum leniter alloquutus miſit ad vigilias ordinandas & prætenturas.* Gloſſæ Latinogræcæ. *Prætentura.* πρόβολη. ὑπτείχισμα.

ΠΡΙΒΑΤΑΡΙΟΣ.

Πριβατάριος. Cedrenus in Baſilio Romani F. ὑπενύζαντος δὲ τῆ βασιλέως ἡρμόζετο γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ πρώτου τῶν πριβαταρίων τοῦ ναοῦ τοῦ ἀθλοφόρου Δημητρίου, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἔσχε δύο. Appellat πριβαταρίους, quos Latini *Præbendarios.*

ΠΡΙΒΑΤΟΝ.

Πριβάτον. *Privatum.* Ærarium Imperatoris. Item πριβάτον ſcribebant. Suidas. πριβάτον, ῥωμαϊκὴ λέξις. Malchus in Byzanticis. ἀλέξανδρον δὲ ποιεῖ τῶν πριβάτων κόμητα. Theodoretus Hiſt. Eccleſ. lib. III. cap. XII. κόμητα πριβάτων τὸν τοιοῦτον προσαγορεύειν εἰώθασι ῥωμαῖοι. Inſcriptio Vetus.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ
ΕΠΙΤΡΟΠΩ. ΠΡΕΙΟΥΑΤΗΣ.

Etiam ergaſterium ſignificat. Heſychius. πριβάτον, τὸ τοῦ ἐργαστηρίου. Ponitur quoque pro balneo. Prochorus de reb. geſt. S. Ioannis Euangeliſtæ. ᾧ δὲ πριβάτον ἀνὰ μέσον τῆς οἰκίας, καὶ εἰς ἐκ τῶν ἱερέων, εἰσελθὼν ἐν τῷ πριβάτῳ λάσθαι, ἀπεπνίγη. Vide ſupra in λαγυνίωνες.

ΠΡΙΒΙΛΙΓΙΑ.

Πριβιλίγια. *Privilegia.* In Reſcripto Valentiniani ad Nicomedienſis. ἡ περὶ τὰ πριβιλίγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας παλαιὰ ὑπάρχοντα ἀρχαῖα ζωηθεῖα φυλαχθήσεται. Gloſſæ Baſilicorum magis Latinè per ε ſcribunt. πριβιλέγια. θεσμία.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΔΕΣ.

Πριγγιπάδες. *Principes.* Vt ἡγεμάδες, δεκάδες, κονταράδες, & talia. Anonymus De bello ſacro.

ἐνταῦ-

ἐνταῦθα ἐνώθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸς πριγγιπάδας.

τὸς κεφαλάδας, καὶ ἀρχηγὸς τῦ φραγγικῦ φυσάτυ.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΤΟΝ.

Πριγγιπάτον. *Principatus.* Anonymus De bello sacro.

ὁπῦ ἐκρέτησαν οἱ ῥωμαῖοι μέχρι εἰς τὰ πριγγιπάτα.

Constantinus de Administr. Imp. τὸ δὲ σαλερινὸν ὠκίαθη ὅπι τῦ σικάρδι, ὅτε διεμέρισαν οἱ λογγοβάρδοι τὰ πριγγιπάτα. Sic *Principatum* tunc Latini quoque neutro genere efferebant. Observo apud Glabrum Rodulphum Hist. lib. 1. cap. v. *Illorum quippe ducaminis principatum fuit metropolis civitas Rhotomagorum.*

ΠΡΙΓΓΙΠΙΣΣΑ.

Πριγγίπισσα. *Principissa.* Apud Cantacuzenum lib. 11. cap. XXXIII. εἰς τὴν τάρεντον κρατῆσαν πριγγίπισσαν.

ΠΡΙΓΚΙΨ.

Πρίγκιψ, sive, πρίγγιψ. *Princeps.* Suidas. πρίγκιψ, ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως. Constantinus Porphyrogenn. Them. Orient. 1. οἱ δὲ τῶν ῥωμαίων βασιλέων γενόμενοι εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ διοικήσεις, καὶ τὰς καλουμένας κονσιλαρίους, τουτέστι βουλευτάς, ἦσαν δὲ καί τινες αὐτῶν πρίγγιπες. Nicetas in Ioanne Comneno. τῦτο αἰτησαμένῳ τῦ τῆς αὐτοκράτορος πρίγγιπος. Et Basilic. Ecclog. VI. Titulus est περὶ πριγκιπατος, καὶ μαγιστριανῦ, καὶ ἑτέρων τινῶν στρατευομένων. Datus autem hic titulus fuit hereditarius Peloponnesi regulo à Constantino Magno, teste Gregora lib. VII. Itaque observare est apud Phranzem Chron. lib. 1. cap. IV. τὸν τῆς σικελίας ῥῆγα μαφρὲ, καὶ τὸν τῆς πελοποννήσου καὶ ἀχαΐας πρίγγιπα. Sed accipitur quoque pro præfecto carceris. Martyrologium in Passione Glyceriæ. εἶπεν ὁ ἡγεμὼν τῷ πρίγκιπι, δεξάμενος τὸν δακτύλιον τῦτον ἀπελθὼν σφράγισον τὴν φυλακὴν ὅπῦ ἐστὶν ἡ μάγος ἐκείνη. Et in Pass. Mocij. θαλάσσιος δὲ ὁ πρίγκιψ τῦ αὐθυπάτυ θυμομαχήσας κατ' αὐτῦ ἀπέθετο αὐτὸν ὅπι τῆς εἱρκτῆς. Dicebant etiam πριγκιπος. Rhuzanus in Paraphasi Vaticin. ἐάν σοι τὸ ἔθνος τῆς λεμπαρδίας, ὅτι οἱ πρίγγιποί σε ἀποθανῦνται. Item. πριντζιπος. Vide ἀμπαταδῆρος.

ΠΡΙΕΚΙΟΝ.

Πριέκιον. Serra. Constantinus in Tacticis. δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πριέκια, σκέπαρνα, τριβόλια ἀποδεδεμένα μετὰ ζφηκωμάτων. Nisi legendum, πελέκια: quod magis censeo.

ΠΡΙΚΑ.

Πρίκα, Pro, προῖκα. πεῖξ. Dos. Nicanor in Epist. ἡ γυνὴ αὐτῦ προευθεῖσα πᾶσαν τὴν πρίκαν, καὶ τὴν προγαμιαίαν δωρεὰν, ἐξωτερικῶς ἔλαβεν.

ΠΡΙΜΑ.

Πρίμα. Pro, πρύμνα. Puppis. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸν δρόμον ἀρχωνήσασι, κύπαν εἰς τὴν ἀθήνα

τὸν πλέον καιρὸν τὰ κάτεργα, ἄνεμον εἶχαν πρίμα.

Et alius de Vulpe & Lupo.

εὐθὺς

εὐθὺς σκάμμαν ἄρμμα, τὸ πέλαγ & εὐγίκαν,
καὶ μαζόντικαν, ἤγουν τρεῖς σὺν πέμμαν αὐεβήκαν.

ΠΡΙΜΙΓΓΙΑΙΟΝ. ΠΡΙΜΙΓΓΙΑΙΟΣ.

Πεμιγγίλιον. Suidas. πεμμιγγιλίων, τιμῶν, ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ τροφίμων. Sed legendum cenſeo, πεμιλιγίων: nam *Primilegium* etiam Latini dicebant, quod tamen reprehendit Caper de Verb. Dub. *Privilegium quod privet legium: non Primilegium.* Niſi indifferenter ita protuliſſe volumus, ut φελόνης, φενόλης, & talia. Certe etiam in Gloſſis Baſilicorum invenio. πριμιγγίλι&, ὁ πρῶτ&, ἢ ὁ πλήρης.

ΠΡΙΜΙΠΙΛΑΡΙΟΣ.

Πριμιπιλάρι&, ſive, πριμοπιλάρι&. *Primipilarius.* Suidas. πεμποπιλάρι&, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις. Baſilic. Eclog. LVI. ὁ ἐξαργυρισμὸς τῶν εἰδῶν παρεχομένων τῷ πριμιπιλαρίῳ καθὰ τὴν τῶν ἄλλων εἰδῶν τάξιν γινέσθω. Phlegon de Mirab. & Long. ἰσλία μοδεσίνα, πόλεως κορσιόλων, πριμοπιλαρίς ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι οὖσα, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι.

ΠΡΙΜΙΠΙΛΟΣ.

Πριμίπιλος. *Primipilus.* Baſilic. Eclog. IX. τὸ χρεωστούμενον εἰς πριμίπιλον παντὸς τοῦ ἰδιωτικῶν χρεῶν προσήμαται. Harmenopulus lib. III. Tit. V. καὶ καλῶς εἶπεν ἀπὸ μόνης τῆς πριμιπίλης καλέσεται.

ΠΡΙΜΙΤΙΒΟΣ.

Πριμίτι&. *Primitivus.* Et inter nomina propria. Doſitheus lib. III. ἑρβικῇ λέγοντ&, πριμίτιβον ἐλευθερῶσαι θέλοντα.

ΠΡΙΜΜΙΚΗΡΙΟΣ.

Πριμμικήρι&. *Primicerius*: id eſt, primus in ceram & tabulas relatus. primumq; locum obtinens. Hoc nomine dictus, quiſquis ordinis ſui primus. Suidas. πριμμικήρι&, ὁ πρῶτ& τάξεως τυχών. Moſchopulus. πριμμικήρι&, ἄρχων τις. In Conſtitut. Heraclij. μηδενὸς ἑτέρου, πλὴν τῶν ἐν ἑκάστῳ τάγματι λεγομένων πριμμικηρίων. Adelmannus in epiſtola ad Berengarium. *Sciens familiarum tuum dominum Paulinum Metenſem primicerium tibi propriorem, tibique aliquando viciniorem eſſe.* Apud Codinum legitur, primicerius aulæ, Lectorum, Bardariotarum, tabulariorum, Barangorum, notariorum, &, qui ſupra omnes, ὁ μέγας. Hanc dignitatem Bœotiæ Thebarumque princeps hereditariam accepit à Conſtantino Magno, teſte Gregora, lib. VII. Atque inde ſub poſtremis Imperatoribus truncato eum nomine μέγαν κήριον appellarunt. Idem Gregoras loco citato. τὸν γάρ τοι τῆς Βοιωτίας καὶ Θηβῶν ἀρχηγὸν αὐτὶ μεγάλης πριμμικηρίας μέγαν κήριον ὀνομάζουσι νυνῖ, εἰς τοῦτο παρῃωχθέντες ἐκ τοῦ παρῃωχθῆναι τὴν πρώτην συλλαβήν. Ita corrigo, nam mendoſe hodie eſt. μέγαν κύριον. Iterum poſteà eodem libro. ὁ τήν τε τῶν Ἀθηνῶν καὶ Θηβῶν διέπων ἀρχήν, καὶ τὴν χώραν ἐκείνην ἔχων ἀπασαν, ὡς δὴ καὶ μοι, ὡς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ἐπωνόμασε πριμμικήρι&· τῆς δὲ λέξεως ἐκείνης τὸ δὴ μὲν διαφθαρείσης μέγας ἐλέγετο κήρι&. Perperam illic quoque editur, κύρι&. Sed cautè legendus hic locus, ne te impediat: diſtinguendus enim Athenarum & Thebarum princeps, quorum poſtremo tantum magni

εὐθὺς σκάμναν ἄρμα, τὸ πέλαγος εὐγίκαν,
καὶ μαζόντικαν, ἢ τοὶ τρεῖς τλὼ πείμαν αὐεβήκαν.

ΠΡΙΜΙΓΓΙΑΙΟΝ. ΠΡΙΜΙΓΓΙΛΙΟΣ.

Πεμιγγίλιον. Suidas. πεμιγγιλίων, τιμῶν, ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ πεθομίων. Sed legendum censeo, πεμιλιγίων: nam *Primilegium* etiam Latini dicebant, quod tamen reprehendit Caper de Verb. Dub. *Privilegium quod privet legium: non Primilegium.* Nisi indifferenter ita protuliſſe volumus, ut φελόνης, φενόλης, & talia. Certe etiam in Gloſſis Baſilicorum invenio. πριμιγγίλιος, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ πλήρης.

ΠΡΙΜΙΠΙΛΑΡΙΟΣ.

Πριμιπιλάριος, ſive, πριμοπιλάριος. *Primipilarius.* Suidas. πεμιοπιλάριος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις. Baſilic. Eclog. LVI. ὁ ἐξαργυρισμὸς τῶν εἰδλῶν παρεχομένων τῷ πριμιπιλαρίῳ καθ' τὴν τῶν ἄλλων εἰδλῶν πρᾶξιν γινέσθω. Phlegon de Mirab. & Long. ἰδλία μοδεστία, πόλεως κορσιόλων, πριμοπιλαρία ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι ἄζα, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι.

ΠΡΙΜΙΠΙΛΟΣ.

Πριμίπιλος. *Primipilus.* Baſilic. Eclog. IX. τὸ χρεωστόμενον εἰς πριμίπιλον παντων τ' ἰδιωτικῶν χρεῶν πεθυμᾶται. Harmenopulus lib. III. Tit. V. καὶ καλῶς εἶπεν ὁ πόνος τὸν πριμιπίλον καλέσεται.

ΠΡΙΜΙΤΙΒΟΣ.

Πριμίτιος. *Primitivus.* Et inter nomina propria. Doſitheus lib. III. ῥητορικὸν λέγοντος, πριμίτιον ἐλευθερῶσαι θέλοντα.

ΠΡΙΜΜΙΚΗΡΙΟΣ.

Πριμμικήριος. *Primicerius*: id eſt, primus in ceram & tabulas relatus. primumque locum obtinens. Hoc nomine dictus, quiſquis ordinis ſui primus. Suidas. πριμμικήριος, ὁ πρῶτος τάξεως τ' τυχόντος. Moſchopulus. πριμμικήριος, ἄρχων τις. In Conſtitut. Heraclij. μηδενὸς ἑτέρου, πλὴν τῶν ἐν ἑκάστῳ τάγματι λεγομένων πριμμικηρίων. Adelmannus in epiſtola ad Berengarium. *Sciens familiarum tuum dominum Paulinum Metenſem primicerium tibi propriorem, tibique aliquando viciniorem eſſe.* Apud Codinum legitur, primicerius aulæ, Lectorum, Bardariotarum, tabulariorum, Barangorum, notariorum, &, qui ſupra omnes, ὁ μέγας. Hanc dignitatem Bœotiæ Thebarumque princeps hereditariam accepit à Conſtantino Magno, teſte Gregora, lib. VII. Atque inde ſub poſtremis Imperatoribus truncato eum nomine μέγαν κήριον appellarunt. Idem Gregoras loco citato. τὸν γάρ τοι τῆς Βοιωτίας καὶ Θηβῶν ἀρχηγὸν αὐτὶ μεγάλης πριμμικηρίου μέγαν κήριον ὀνομάζουσι νῦν, εἰς τοῦτο παρῳχηθέντες ὀπτῶ παρῳχηθῆναι τὴν πρώτην συλλαβήν. Ita corrigo, nam mendoſe hodie eſt. μέγαν κύριον. Iterum poſteà eodem libro. ὁ τήν τε τῶν Ἀθηνῶν καὶ Θηβῶν διέπων ἀρχὴν, καὶ τὴν χώραν ἐκείνην ἔχων ἅπασαν, ὃς δὴ καὶ μόνος, ὡς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ἐπωνόμαστο πριμμικήριος· τῆς δὲ λέξεως ὑπὸ τῶν δήμων διαφθειρούσης μέγας ἐλέγετο κήριος. Perperam illic quoque editur, κύριος. Sed cautè legendus hic locus, ne te impediat: diſtinguendus enim Athenarum & Thebarum princeps, quorum poſtremo tantum magni

ΠΡΟΒΕΔΩΡΟΣ.

Προβεδῶρ. Vide πρεβεδῦρ.

ΠΡΟΒΕΝΤΖΙΑΛΙΟΣ.

Προβεντζιάλι. *Provincialis*. Synodus Florentina. ἀλλ' ἐπιδὴ ἐζήτησεν ὁ χαλκιδόνος νέμ ὁ Βασιλεὺς ἀκῦσαι περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ τοῦ ἀζύμων, ἐξελεξάμεθα τοὺς παρόντας δύο διδασκάλους, τόν τε προβεντζιάλιον φερὶ ἰωάννιν, καὶ τὸν φερὶ ἀμβρόσιον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρόεδρος. In Imperio Orientali οἱ πρόεδροι erant non vnius generis; nam illi ecclesiastici erant, hi palatini: & illorum quidem nomen antiquius. Codinus. ὁ ἡγούμενος, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων, καὶ ἔξαρχος πάσης θρᾴκης καὶ μακεδονίας. Musalon in Sancitis. βασιλέως δικάσαντος ἡμῖν καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ περὶ δὲ συναλλάγματος τοῦ πρόεδρε βάρδα τοῦ ξηρῦ. Tarasius in epistolâ ad Adrianum Pontificem. ἀναγγέλλομεν τοῖς πρόεδροις πᾶσι τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιῶν, ἵνα μὴ παῤῥησίας, καὶ τὸν θεῖον ἀπόστολον, ἔπωμεν, &c. Achmes cap. XXVIII. πρὸς τοὺς προέδρους δὲ ναῦ μυσήμερον ἀναβῆναι ὁμοίως, καὶ τὸν θεὸν θεραπεῦσαι. Michaël Syngelus in Encomio S. Dionysij. πρωτοκαθεδρονημένους προέδρους. Sed palatini non alij erant, quam præsides consilij sanctioris, in quo res status tractabantur. Itaque plurimum apud Imperatores poterant; sæpè verò etiam omnia, maximè Imperatoribus in inferiori adhuc ætate constitutis. Obseruo apud Ioannem Curopolatem in Basilio & Constantino. χῆμα μὲν δὴ καὶ ὄνομα μόνον τοῖς βασιλεῦσι περιεπέθηκε. ἡ δὲ μεταχείρησις τῶν πραγμάτων ἦν τοῦ προέδρου ἐνεργεῖτο βασιλέως, ἦν τὸ νεάζον τῆς ἡλικίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπαλὸν, ἐ μήπω βεβηκὸς τὸ φρονήματος. Primus instituit hanc dignitatem Nicephorus Phocas, eâque ornavit Basilium Accubitorem. Cedrenus. εὐθὺς δὲ βασίλειον τὸν προκαθημώμενον, ὃν νικηφόρος ὁ βασιλεὺς, ἔτι μικρὰ συμβαλλόμενον αὐτῷ περὶ τῆς βασιλείας κατάσχεσιν, πρόεδρον πεποίηκε, μήπω πρότερον ὄντα δὲ ἀξιώματος, πρώτου δὲ αὐτοῦ τότε ἐφθρηκότος, νυκτὸς μεταπεμψάμενος κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς προσελάβετο. Et erant in illâ dignitate plures vno; & qui primas tenebat, ὁ πρωτοπρόεδρος dicebatur: cuius frequens mentio apud Cedrenum, & Zonaram.

ΠΡΟΕΙΣΟΔΙΚΟΝ.

προεισοδικόν. Vestibulum. Palladius Hist. Lausi. in Ioanne Lycopolitâ. ὁ δὴ ἐπεισέλθων. ἀπελθὼν δὲ εὗρον αὐτοῦ κεκλεισμένον τὸ προεισοδικόν. ὕστερον δὲ προσφωνήσαντος οἱ ἀδελφοὶ προεισοδικὸν μέγιστον, ἐν ᾧ ἐχώρουν ἄνδρες ὡς ἑκατόν.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΜΑΙΟΣ.

Προελευσιμαῖος. Officialis, qui iudici aliquò proficiscenti subseruit. In Novellâ quâdam Constantini Porphyrogenetæ. τοῖς δὲ προελευσιμαίοις ἐφίεμεν μὴ τῆς ἄλλης ἧς ἀπολαύουσιν ἐξουσίας, φοιτάτων τε καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοις, ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἐκδικητικῶν.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ.

Προέλευσις. Festa processio. Codinus in Orig. καὶ διερχομένου δὲ βασιλέως εἰς προέλευσιν τῶν ἁγίων, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἐκεῖσε, αὐτῶν λόγον συμπαθείας δὲ μὴ φοβη-

φοβηθῶσι. Luitprandus in Legat. *Secunda, inquit Nicephorus, hora tranſiit;* πρόελευσις, *id eſt, proceſsio nobis celebranda eſt.* In illâ optimates tunicis laceris induti, vulgus verò diſcalceatum incedebat. Sed operæ pretium eſt videre totam deſcriptionem Luitprandi, cuius hæc ſunt verba. *Non pigeat me* πρόελευσιν *ipſam deſcribere, & Dominos meos audire. Negotiatorum multitudo copioſa ignobiliumq́ perſonarum eâ ſolennitate collecta, ad ſuſceptionem & laudem Nicephori, à palatio vſque ad S. Sophiam, quaſi pro muris viæ margines tenuit, clypeolis tenuibus ſatis & ſpiculis vilibus dedecorata. Acceſsit & ad dedecoris huius augmentum, quod vulgi ipſius potior pars ad laudem ipſius nudis proceſſerat pedibus. Credo ſic eos putaſſe, ſanctam eos potius ornare* πρόελευσιν. *Sed & optimates ſui, qui cum ipſo per plebeiam & diſcalceatam multitudinem ipſam tranſierant, magnis & nimia vetuſtate rimatis tunicis erant induti. Satis decentius quotidianâ veſte induti procederent. Nullus eſt cuius atauus hanc novam haberet. Nemo ibi auro, nemo gemmis ornatus erat, niſi ipſe ſolus Nicephorus, quem imperialia ornamenta, ad maiorum perſonas ſumpta & compoſita, fœdiorem reddiderant. Per ſalutem veſtram, quæ mihi meâ carior eſtat, vna veſtrorum pretioſa veſtis procerum centum horum, & eò amplius pretioſior eſt.* Balſamon ad Concil. Ἀφ' ὧν δὲ τῶν ἐν τῇ ὁπωδήποτε γιομέναις πρελεύσεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ θείαις τούτων ἱεροπλεκαλύπτῃ). Imperatores verò, (monebo hoc per occaſionem) ſuſcepto imperio in proceſſu feſto ibant ad templum S. Sophiæ, ibique ab armigero ſagitta ponebatur cui inſcriptum nomen Imperatoris, & annus initi imperij: atque inde ſciebat poſteritas quo quiſque anno imperare cœpiſſet. Luitprandus loco citato. *Igitur falſidicis illis inflatus nœnijs S. Sophiam ingreditur Dominis ſuis Imp. ſe à longè ſequentibus, & in pacis oſculo ad terram vſq́ adorantibus. Armiger huius ſagittâ calamo immiſsâ æram in Eccleſiâ ponit, quæ proſequitur, quo nimirum tempore imperare cæperit, & ſic æram, qui id non viderunt, intelligunt.* Et hic proceſſus habebatur die Pentecoſtes. Obſervo ex eiuſdem Luitprandi verbis. *Septimo autem, id eſt, ipſo videlicet ſancto Pentecoſtes die, in domo quæ dicitur* Στεφανία, *id eſt, Coronaria, ante Nicephorum ſum deductus.* Neque hic tantùm, ſed & alij, ex more ſolenni. Cedrenus. σωήθης δὲ πρελεύσεως γιομένης κϛ' ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας μωκίας, &c. Sic corrigo, malè enim hodiè editur. πρελάσεως γιομένης. Neque ad S. Sophiam ſemper ibant, ſed nonnunquam ad alia quoque templa. Et ecce de S. Mocij legimus in citatis Cedreni verbis. Et hora quidem proceſſui propria ſecunda. Hauſio ex eodem Luitprando. *Secunda, inquit Nicephorus, hora iam tranſijt:* πρόελευσις, *id eſt, proceſsio nobis celebranda eſt.* Video verò antiquum procedendi morem, & in primitivâ jam eccleſiâ vſitatum. Tertullianus ad Vxorem, lib. II. *Vt, ſi ſtatio facienda eſt, maritus de die condicat ad balneas: ſi jeiunia obſervanda ſunt, maritus eâdem*

die conuiuium exerceat; si procedendum erit, nunquam magis familiæ occupatio aduenit.

ΠΡΟΕΡΕΔΕΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Προερεδεγερίδειν. *Pro herede genere.* Theophilus Institut.lib.II. Tit.XIX. ὁ ἐξεφάνεω γραφεὶς κληρονόμω, ἢ ἐξ ἀδιαθέτου ὡς λείπω κληρονόμω δύναται προερεδεγεριτεύειν.

ΠΡΟΖΥΜΗ.

Προζύμη. Corona pretiosa. προζύμη. *Fermentum.* ζύμη.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΟΙ.

Προηγιασμένοι. Præsanctificati panes. Ioannes episcopus Citri in Resp. αἱ τριῶτη παννυχίδες γίνον) μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ πέντε ἡμέραις τ̃ πρώτης ἑβδομάδω τῶν νηστίμων μ̃ τὴν τῆς ἱερουργίας τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν. Nicephorus Homologeta in Can. μ̃ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρόν. Manuel Patriarcha in Sancitis. οἱ παίσαντες ἱερεῖς οἱ τὰς προηγιασμένας θείας ἄρτας πεπιηκότες τὰς ὑπὸ κωῶν &c. Horum liturgia celebrabatur tantùm in Quadragesimâ, ut discimus ex Typico Sabæ, Ioanne Episcopo Citri in verbis iam statim citatis,& libro cui titulus, ἡ θεία λειτουργία τ̃ προηγιασμένων. In illo hæc verba. ἡ θεία λειτουργία τ̃ προηγιασμένων λέγε) ἐν τ̃ τῆς παραμονῆς νηστίμοις ἡμέραις μόνον. Sed eximij erāt dies sabbathi,dominicæ, & Annuntiationis: idque ex decreto Synodi in Trullo habitæ. Eius Canon. LII. δι' ὅλης τῆς παραμονῆς, τουτέστι, καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς ἡμέρας τ̃ εὐαγγελισμ̃, ἡ τῶν προηγιασμένων λειτουργία πλείονα.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Πρόθεσις. Dicam per occasionem de templis Græcorum, quæ in tres partes distincta fuisse sciendum est; in βῆμα, sive ἱερατεῖον, in ναὸν, in πρόναον. Iam βῆμα erat elatior pars templi, sive chorus, nomen habens à gradibus quibus in illud ascendebatur, quod solis sacerdotibus intrare licebat. ναὸς erat ipsum templum: πρόναος vestibulum templi. τὸ βῆμα partim tabulato, in quo ostia erant duo; vnum ad dextrā, alterum ad sinistram; partim velis in vtroque ostio interjectis secludebatur: atque ibi sacra peragebat sacerdos. Porrò duo in eo erant altaria; hoc in medio maius, & ἁγία τράπεζα: illud minus, ad sinistram eius, & πρόθεσις dicebatur. Hæc omnia docet nos Simeon Archiepiscopus Thessalonicensis lib.de Templ.Sacerd. & Mystagog. De priori altari clarè videmus apud Codinum de Offic. pag.155. ἐν μὲν ἦν πάλαι συνήθεια, κ' τὸν πιῶτον εἰσπεύνον εἰσέρχεσθαι τ̃ βασιλέα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἐ θυμιᾶν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, διδόσθαι τε τῆς κληρικῆς ὑπὸ τ̃ βεστιαρίε κ' δωρεὰν χρυσίε λίτρας ἑκατόν. Vbi viderint viri docti, quàm rectè vertant, *sacrum tribunal.* Et frequens passim est mentio, ut & secundi altaris, de quo propriè nunc agimus. In eo sacra sacerdos præparabat.In Liturgiâ Chrysostomi. εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν πρόθεσιν νίπτουσι τὰς χεῖρας. Codinus. ἐρχόμενοι οἱ ἐνδεκα μώτροι τῶν ἀρχόντων τῆς ἐκκλησίας προσκαλέσωνται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ διέρχεται μετ' αὐτῶν εἰς τὸν λεγομένην πρόθεσιν, ἔνθα κεῖ) τὰ ἅγια. Quæ totidem verbis habes apud Cantacuzenū lib.I. cap.XLI.

Vtrumque

Vtrumque τὸ βήματος altare complectitur Ioānes Episcopus Citri in Resp. ὁπότε ἀναφέρει εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωζιν καὶ τῶν ἁγίων λόγων ἔν τε τῇ εἰς τὸν ἁγίαν τράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὸν πρόθεζιν ἐπανόδῳ.

ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΙ.

προκαθημένοι. Nemo debet putare τοὺς πρώτους eosdem esse, qui οἱ προκαθημένοι; nam etsi eadem sit vocis notio, non tamen eadem vsurpatio. Qui fuerint οἱ πρῶτοι paullò ante diximus; nunc dicemus περὶ τῶν προκαθημένων. Invenio inter officia aulica quatuor: nempe, sacri cubiculi, vestiarij, magni palatij, & Blachernarum. Codinus omnes recenset. Prioris mentio exstat etiam apud Cantacuzenum lib. 1. cap. XIX. καλλικρωΐτην τὸν τοῦ κοιτῶνος προκαθημένον. Extra aulam erant quoque in vrbibus. Codinus, quem citavi. εἰσὶ καὶ προκαθήμενοι πόλεων κατ' ἀξίαν αὐτῶν. Et hi non alij quam iudices. Iustinianus Novell. XIII. δεῖ τὸν τῶν τηλικούτων προκαθημένων ἄνδρα εἶναι παντα χόθεν σεμνόν τε καὶ ἀνεπίληπτον. Anastasius Sinaïta de Var. Mod. Sal. & Pœnit. λέγε τότε ὁ προκαθήμενος πρὸς τὸν παῖδα, εἰπέ μοι, νεώτερε, τίνος μέ εἶ; Anna Comnena impropriè posuit Alexiad. lib. 1. καὶ τοῦτο τὸ πρώτου ἱερέως καὶ ταῦτα προκαθημένου τῆς οἰκουμένης ἁπάσης.

ΠΡΟΚΑΣΙΑ.

προκασία. Italicum, *Procacchia*. Portulaca. Glossæ Latinogræcæ. *Portulaca*. ἀνδράχνη. προκασία. Ita restituendum. Ineptum est quod editur. ἀνδεάχνη. ἱπποσυζία.

ΠΡΟΚΑΣΤΡΙΟΝ.

προκάστριον. *Processtrium*. Glossæ Basilic. προκάστρια, οἰκήματα ἐκ τῶν παρεμβολῶν.

ΠΡΟΚΑΥΤΑ.

πρόκαυτα. *Præcauta*. Hesychius. πρόκαυτα. προειρημένα, προηκουσμένα.

ΠΡΟΚΕΝΣΟΝ. ΠΡΟΚΕΣΣΟΝ.

πρόκενσον. *Processus*. Vt ἀντικένσωρ. *Antecessor*. Hoc viri docti non animadverterunt. Ioannes Curopalates in Romano Lacapeno. πρόκενσα δὲ γινόμενα ἐν τῷ τριβουναλίῳ, αἰφνίδιον οἱ βασιλεῖς εἰς τὸ παλάτιον ἐπεστρέφοσαν, ἐπιβουλῆς μιαιφόνου αὐτοῖς. Cedrenus. καὶ πρόκενσα γινόμενα ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεστιαρῖται τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως. Atque hæc in Iustiniano; iterum in Iustino Curopalate. αὖθις ἦν τοῦ βασιλέως ἐπὶ πρόκενσον προϊόντος πλείονες ἐπεβόων. Corrige Chronicon Constantinop. ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ δεκαπρῶτος τῷ δεκαδύο ἐκπίθη ἐπιλεξαμένου καὶ ἐκ τῶν πολιτῶν χιλιάδας ἓξ ὀφίκιον εἰς τὰ πρόκενσα αὐτοῦ. In MS^to. malè est, εἰς τὰ πρόκενα. In Fastis Siculis per ar scribitur. καὶ Φοβηθεὶς λέων ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον μαμᾶν, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεσσον μιᾶς ἓξ. Apud Suidam reperitur vox inexplicata, quales aliæ nonnullæ, πρόκδυσον. Sed πρόκενσον legendum censeo. Sic σάκενσος. *Successus*. Apud Ioannem Damascenum de Fide Orthod. cap. LVIII. ὁ μακάριος κύριλλος ἐν τῇ πρὸς σάκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ. Quod vix est ut monuissem, nisi viderem erasse in interpretando eruditum virum, Iacobum Fabrum

Stapulenſem, dum vertit: *Ad ſui ſtimulatorem.* Debebat, *Ad Succeſſum.*

ΠΡΟΚΛΑΣΤΑΙ.

προκλάσται. Curſores. Leo Conſtit. VII. ἑτέρα δὲ κίνησις, ὥστε διπλώκειν, ὅπ μὲν σὺν ἐλασίᾳ, ὡς κούρσωρας, ὃς οἱ νῦν προκλάσας λέγουσι. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΠΡΟΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ.

Προκομισάριος. *Procommiſſarius.* Suidas. προκομισάριος, ὁ ἐκ προαιρέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. Sed inciderit ille ſine dubio in codicem mendoſum; nam tranſpoſitis literis legendum eſt, κομπρομισάριος. *Compromiſſarius.* Vide ſupra in illâ dictione.

ΠΡΟΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Προκυράτωρ. *Procurator.* Synod. Cartag. Can. XVI. ὁμοίως ἤρεσεν ἵνα ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβύτεροι, καὶ διάκονοι, ἐκλήπτωρες μὴ γίνωνται, ἢ προκυράτωρες. Et paſſim occurrit in libris Iureconſultorum Græcorum.

ΠΡΟΚΤΥΣΙΣ.

Πρόκυψις. Nicetas in Alexio, lib. I. τῆς γὰρ γυναικὸς ἐπιούσης ἡμέρας χρισᾶ, αὐτός τε τὸν διάλιθον στολὴν ἠμφιάζατο, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐπετετάχει τοὺς χρυσοῦφεῖς φιλέδας καὶ πλατυσήμους ἐνδῆται, καὶ ἔξω ἐπάνω τοῦ ὑψηλοῦ ἐξαίφνης φανεὶς, ποιήσας τὸν νῦν λεγομένην πρόκυψιν. Codinus De Offic. ἔχοντας ἐκ πλαγίων καὶ τὰς κνήμας, καὶ ἀπὸ τῶν ταρσῶν, ἀστρὰς διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἄλυσα καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τε τὰς φιππάτας, καὶ τὰς προκύψεις. Iterum. ἀνέρχεται ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς προκύψεως. Et illic aliquoties occurrit. Videant autem viri docti, an rectè *Adorationem* & *Oratorium* ſint interpretati.

ΠΡΟΛΗΓΑΤΑ.

Προληγάτα. *Prælegata.* Gloſſæ Baſilic. προληγάτα, ἀνθιληγάτα.

ΠΡΟΜΑΡΙΣ.

Προμάρις. Gloſſæ Baſilicorum. προμάρις. κῆπος. Sed legendum, πωμάρις. *Pomarium.* Vide infra πωμάριν.

ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Προμετώπιον. Vide ſupra, μετώπιον.

ΠΡΟΜΗΤΑΤΩΡΕΣ.

Προμητάτωρες. *Prometatores.* Iuſtinianus Novell. CXXX. τὰς δὲ προμητάτωρας καὶ ἡμωρίας καὶ ἐξορίαν ὑπομένειν. Anonymus contra Armenios. σέργιός τις διδάσκαλος τῆς ἀρμενιακῆς αἱρέσεως ὑμῶν, εἶχε κώμα καλούμενον ἔτω ἀρτζιβάτζιν. δηλοῖ δὴ ἡ λέξις τὸ προμητάτωρα.

ΠΡΟΜΙΣΚΟΝ.

Προμίσκον. *Promiſcuum.* Gloſſæ Baſilic. προμίσκον. ἁπλοῦν. Ita corrigendum cenſeo. Hodiè editur, προμίασκον. Perperam.

ΠΡΟΜΩΤΗΣ.

Προμώτης. *Promotus.* Suidas. προμώτης, προκόπων, ἀνδρῶν ῥωμαίων. Erant autem equites, & quidē varij. Paſſim occurrunt in Notitiâ Imperij.

ΠΡΟΜΩΤΙΩΝ.

Προμωτίων. *Promotio.* Etymologici Auctor. προμῶτες, ῥωμαϊκὴ ἐστὶν ἡ φωνὴ, καὶ δηλοῖ τὸν προκόψαντα. ὅθεν καὶ προμωνες, αἱ προκοπαί. Lampridius in Diadumeno. *Habete igitur commilitones & promotiones ſolitas, ſed geminatas.*

ΠΡΟΞΙΜΟΣ. ΠΡΟΞΙΜΟΤΗΣ.

Πρόξιμος. *Proximus.* Pro vicario, & optione. Anonymus De Caſtrametat. οἱ δὲ δεκάτωρες μὴ τοῦ πρόξιμος ἔσωσαν ἢ μεθ' ἑπέρας, εἰς ὃν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος πληροφορίαν ἔχει. Iterum alibi. ὁ δὲ πρόξιμος, καὶ ὁ κόμης τῶν βακκίνων, σὺν τοῖς μαγκλαβίτας σηκέτωσαν. Atque hoc in Militiâ. In palatio ita dicebatur, qui ſub Magiſtris. Sic Proximi ſcriniorum, memoriæ, epiſtolarum, ac libellorum. Multa de illis Cod. Iuſtin. lib. XII. Tit. XIX. & Theodoſ. lib. VI. Tit. XXVI. Et *Proximus admiſſionum*, apud Ammianum lib. XXII. *Mamertino ludos edente circenſes, manumittendis ex more inductis per admiſſionum proximum ipſe lege agi dixerat, ut ſolebat.* Hinc μελλοπρόξιμοι qui hanc dignitatem expectabant. Inſcriptio Vetus.

D. M.
M. AVRELIO. AVG
LIB. ISIDORO. MEL
LO. PROXIMO. ARATIO
NIBVS. AVRELI.

Et in l. *hâc.* XIII. C. De Prox. Sacr. Scrin. *Pro tempore viris clariſſimis proximis, & melloproximis, aut eorum adiutoribus, abſentiæ cauſsâ vel offerre de ſuo proprio, aut ex annonis ſeu ſtipendijs quicquam relinquere cogendis.* Vbi & hoc obſerva; inter clariſſimos cenſeri. Hinc προξιμότης. Gloſſæ Baſilic. προξιμότης. ἐγκύτης.

ΠΡΟΟΙΚΟΣ.

Πρόοικος. Gallis vulgò, *Maior domus.* Clariſſimum ex Cedreno in Leone Iconomacho, vbi de regni Gallici ſtatu. ἱστόρηται δὲ ὅτι ἔθος ἦν τὴν ῥηγικὴν Φραγγίας κατὰ χώρας ἄρχειν, καὶ μηδὲν διοικεῖν πλὴν ὅτι ἀλόγως ἐσθίειν καὶ πίνειν, τὴν δὲ τῶν μάϊον μόνα προκαθέζεσθαι ἐπὶ πάντος τοῦ ἔθνους, καὶ προσκυνεῖν αὐτῆς, καὶ αὐτὴν προσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, δωροφορεῖσθαι τε καὶ σιωπᾶσθαι, καὶ αὐτὴν διδόναι αὐτοῖς, ἔχειν δὲ πρόοικον γνώμην αὐτὴ καὶ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ διοικεῖν πάντα τὰ πράγματα. In Conſtantinop. imperio πρόοικοι per vrbes erant, qui in Galliâ, Britanniâ magnâ, & quibuſdam Belgij vrbibus, *Maiores.* Conſtantinus Them. Orient. XII. ὁ γὰρ θωμᾶς ἐκεῖνος, ὁ πρόοικος τῆς αὐτῆς πόλεως, πλικῆτος ὢν ἐπὶ βοσκήμασι πλέοσι, οἷον τὸν μακάριον ἰὼβ ἡ θεία παρίστησι γραφή. Vbi loci non ſe explicat V. Cl. Bonaventura Vulcanius.

ΠΡΟΟΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Προορδινεύειν. *Præordinare.* Leo in Tacticis, Conſtit. XVII. χρὴ μὴ σκοπεῖν πάντα λάσι καὶ τὰς λυσχωρίας προέχειν καὶ διερευνᾶσθαι, ἢ ἔτως προορδινεύειν τὰ βάνδα.

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΖΕΙΝ.

Προπολεμίζειν. Vide, πολεμίζειν.

ΠΡΟΣΘΕΤΤΕΙΝ.

Προσθέτειν. Vide, θέτειν.

ΠΡΟΣΙΝΑΣ.

Προσινᾶς. Anonymus De nuptijs Theſei.

ὦ φίλε μου μυριάκριβε καὶ πολυαγαπημένε,
πρὸς τὸ παρ' αἰεξύπνησες ἐδῶ σε προσινάδα.

ΠΡΟΣΚΑΛΙΕΙΝ.

Προσκλαίειν. Hoc dicebatur de pœnitentibus, qui ſtantes extra eccleſiam ingreſſuros orabant ut preces pro ſe funderent. Baſilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πενταετίαν δεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων. Scholiaſtes. ἤγουν, ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἱστάμενος, καὶ τῶν εἰσιόντων δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι. Quam explicationem ſumpſit ex eiuſdem Can. LVI. Iterum occurrit apud eundem Can. LXXVI. LXXVII. Gregorius Nyſſenus Can. I. ἐγκρατὴς ὁ μὴ βίᾳ προσκλαιέτω.

ΠΡΟΣΚΟΥΛΑΚΕΥΕΙΝ.

Προσκυλκεύειν. Vide σκῦλκα.

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Προσμονάριος. Manſionarius. Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. XXVIII. καὶ χειροτονήσει ὅτι χρήμασιν ὅτι σκοπῷ, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν τῷ κλήρῳ καταριθμημένων, ἢ προβάλοιτο ὅτι χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ προσμονάριον, ἢ ἄλλως τινὰ τοῦ κανόνος. Gregorius Dialogus De Vitâ Sanct. lib. III. ὁ δὲ ἀπόστολος φανεὶς αὐτῇ καθ' ὕπαρ εἶπε πρὸς αὐτὴν, ἄπελθε εἰς τὸν προσμονάριον τῆς ἐκκλησίας, τὸν λεγόμενον σακέλλιον τὸν μανσιονάριον, ὃς αὐτὸς σοὶ τὴν ὑγείαν. Menologium. λίθον δὲ μέγαν ποιήσας βαλὼν πατὴρ ἐβάπτισε τὸν προσμονάριον τῶν εἰδώλων.

ΠΡΟΣΟΨΙΟΝ.

Προσόψιον. Faciale. Nicetas De Reb. poſt Excid. Vrbis. καὶ τὰ χρυσοῦφαντα σεντόνια, σάβανα, καὶ προσόψια. Homilia Scholaſtica Vetus. καπίζετε σάβανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξύστραν, προσόψιον, πόδεκμάγιον, λήκυθον.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ.

Προσφορά. Oblatio. Tales in re divinâ erant quatuor. Prima in memoriam Servatoris noſtri, ſecunda in beatæ Mariæ; tertia in Ioannis Baptiſtæ, Apoſtolorum, Hierarcharum, Stephani protomartyris, & aliorum martyrum: quarta in Archiepiſcopi eius loci. Licet videre in Liturgiâ Chryſoſtomi. Dicebatur etiam ἄρτος, & εὐλογία, & ἀπαρχή. Germanus in Hiſt. Eccleſ. ἡ προσφορά, ἡ καὶ ἄρτος, καὶ εὐλογία, καὶ ἀπαρχὴ λεγομένη.

ΠΡΟΣΦΩΝΑΡΙΟΝ.

Προσφωνάριον. Fiſcella. Sportula. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ὃς μὴ μικρᾷ ἀπέφλεγεν αὐτὼν βόσκειν τὰς καμήλας ἐκ τῶν ἀρράβωνα σωθείσαν, ὅτι φερομένῳ τὸ ὀψώνιον αὐτῆς ἐν προσφωναρίῳ ὅτι ἔμε αὐτῆς. Iterum poſtea. καὶ λαβοῦσα ἐν τῷ προσφωναρίῳ ἐκ τὸ σωθὲν ἑαυτέρας τῶν καμήλων κόπρον, ἐκ ἄνωθεν τὸν μουχαμέτ, ἦλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔμε κυρίᾳ αὐτῆς.

ΠΡΟΣΧΕΙΡΙΑΡΙΟΣ.

Προχειριάριος. Miniſter. Opera. Codinus in Orig. Conſtantinop. ὑπῆρχον δὲ μάϊστορες τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν, ἔχοντες ἀνὰ ἑκατὸν μαθίτας προχειριαρίους.

ΠΡΟΤΖΕΣ.

Πρότζες. Fibulæ. Vide πηρόνιον.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ.

Προτίκτωρ. *Protector.* Gloſſæ Baſilic. πριμοσκουπάριοι, ὑπερασπισταί, οἱ νῦν λεγόμενοι

λεγόμενοι προπίκτορες. Menander De Legat. ὁ δέ γε τῶν μεθορίων λεγόμενος προπίκτωρ (δηλοῖ δὲ φωραὶ ῥωμαίοις τὴν εἰς τοῦτο καλούμενον ἀξίας, τὸν βασίλειον προσκεπασλὼ) ἔτι δέ γε ἔν κατασκόπους καλύβας, &c. Suidas. προπίκτωρ, εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ. Occurrit sæpè apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Erant igitur προπίκτορες non alij quam stipatores Imperatoris. Et legebantur ex his, ac delegabantur, qui militem vagum inquirerent. Vide Cod. Theodos. lib. VII. Tit. XVII. l. X. Instituti autem sunt à Gordiano iuniore, ut auctor est Cedrenus. μεθ' δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν ἰουνίωρ μιλιῶν τρεῖς, ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτον, καὶ προπίκτορας.

ΠΡΟΤΙΤΛΟΥΝ.

Προλιτλοῦν. Vide infra, λιτλοῦν.

ΠΡΟΤΙΤΤΕΡΑ.

Προλίπερα. Prius. Glossæ Græcobarbaræ. ἐγλύεσο προπίπερα φωρὲ νὰ ἔνι ὁ νόμος. ἢ πρὸ τοῦ νόμου.

ΠΡΟΥΜΝΟΝ. ΠΡΟΥΝΟΝ.

Πρᾶμνον. sive, πρᾶνον. *Prunum*. Alexander Trallianus lib. IV. cap. I. ἐν ἀποβολίᾳ δὲ τέτων, καὶ ἀχράδων, καὶ μεσπίλων, καὶ βερβούλων, καὶ κερασίων, καὶ πρᾶνων. Achmes cap. CCXLIII. ἡ δὲ πρᾶμνα, βρήσει φλέγον, καὶ νόσον, καὶ δυσκολίαν ἐν πᾶσιν. Aëtius lib. I. ὀνομάζεται δὲ καὶ τὴν ἀσίαν τὸ φυτὸν τοῦτο πρᾶμνον.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΟΝ.

Προφητεῖον. Templum in honorem Prophetæ cuiuspiam erectum. Theodorus Anagnosta Eclog. II. ὅτι ἀπὸ τοῦ πατριάρχου ἐστωυέχθη ἐν κωνσταντινουπόλει τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου σαμουὴλ, καὶ ἀπετέθησαν ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ πλησίον τοῦ ἑβδόμου. Menologium. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωάξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς κινστέρνης τῆς μωκισίας. Vel etiam textus è prophetarum aliquo desumptus, ac legi in ecclesiâ solitus. Vide Nicolaum Cabasilam de Expos. Liturg. cap. XVII.

ΠΡΟΦΩΝΗΣΙΜΟΣ.

Προφωνήσιμος. Septimanæ nomen. Marcus Hieromonachus in Resp. ὑπεξερωτῶ δὲ τὰς νηστίμων αἱ πρᾶδες καὶ φασκόλαι, αἵτινες δηλαδὴ τὰ Ἀλκαινισίμου ἑβδομάδος, αἱ δὲ δωδεκαημέρου, αἱ τῆς λεγομένης προφωνησίμου ἑβδομάδος, καὶ αἱ τὰ τυροφάγου. Et mox. καὶ τὸν προφωνήσιμον ἢ οἱ αὐτοὶ νηστεύσουσιν ἀρχόμενοι ὥσπερ δὲ λεγομένου ἀρτζιβερίου. Anastasius Cæsariensis episcopus De Artziburio. λελυμέναι ἀπὸ τῶν κανόνων ἓξ ἑβδομάδαι εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἤγουν ἡ προφωνήσιμος, ἣν καὶ ἀρτζιβέριν ὀνομάζομεν. ἡ τυροφάγος. ἡ Ἀλκαινίσιμος. ἡ δὲ ἁγίου πνεύματος, καὶ τὸ δωδεκαήμερον. Quæ verò fuit hæc septimana? Anastasius dicit etiam ἀρτζιβέριον vocatam. Et erat illa quæ τοῦ ἀποκρέω antecedebat. Clare Nicolaus Patriarcha ad Anastasium Sinaïten De Iejunijs.

τὴν ἑβδομάδα ἣν λαλῶ τοῦ πρὸ τῆς ἀποκρέω,
ἣν καὶ ἐπονομάζομεν τοῦ δὲ ἀρτζιβερίου.

Atque hæc alias vocabatur ἡ τυροφάγος, sive, ἡ τυρινή. Sed apertè pugnat ipse Anastasius, quem citavimus, qui vtramque diversam nominat.

ΠΡΟΧΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Προχειράριος. Amanuensis. Glossæ

Latinogræcæ. *Amanuenſis.* πεχειροφόρος. πεχιφεφέρενδος.

ΠΡΩΤΟΠΝΙΟΝ.

πρωτύπνιον. Prima vigilia noctis. Primi ſomni tempus. Palladius De mon. Aegypt. in Apollo. ἕτω διαιτηθέντες ἐκάθηντο ἀκέοντες διδάσκοντος πᾶσας τὰς ἐντολὰς ἄχρι τοῦ πρωτοπνίου.

ΠΡΩΝΟΣ.

πρωνὸς. Vide πρηνὸν.

ΠΡΩΤΑΛΟΓΑΤΩΡ.

πρωταλογάτωρ. Præfectus generalis equitum, quo tamen maior erat, ὁ ἄρχων τοῦ ἀλογίου. Sed vide, ἀλλαξιμάχιον.

ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΕΙΟΝ. ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΣ.

πρωτεκδικεῖον, & πρωτέκδικος. Vide, ἔκδικος.

ΠΡΩΤΕΛΛΑΤΟΝ.

πρωτελλάτον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. IV. καὶ ἐὰν τὸ βασιλισκάριον μακρὰ ἔχῃ ἴσια τοῦ πρωτελλάτου.

ΠΡΩΤΙΝΟΣ.

πρωϊνὸς. Priſcus. Gloſſæ Græcobarbaræ. οἱ παλαιοὶ, ἢ πρωϊνοί.

ΠΡΩΤΟΑΠΟΣΤΟΛΑΡΙΟΣ.

πρωτοαποστολάριος. In Eccleſiâ Orientali doctores erant, qui populo Apoſtolorum ſcripta exponerent, atque illi οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀποστόλων dicti. Codinus. διδάσκαλος τῶν ἀποστόλων, ἑρμηνεύων αὐτόν. Horum primarius πρωτοαποστολάριος indigetabatur, & prophetas quoque prælegendi jus habebat. Idem Codinus. τὴν προφητείαν καὶ τὸ ἀπόστολον ἀναγινώσκει ὁ πρωτοαποστολάριος. Et Hippolyti Metropolitani Chij Epiſtola quædam inſcribitur inter cætera, τῷ νομοφύλακι, ἢ δικαιοφύλακι, τῷ πρωτοσπαθαρίῳ, καὶ πρωτοαποστολαρίῳ, φιλτάτοις.

ΠΡΩΤΟΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

πρωτοασηκρῆτις. *Primus à ſecretis.* Codinus in Orig. Conſtantinop. ἐπὶ τοῦς μὲν ὀκτὼ κίονας τοὺς ῥωμαίους, καθὼς φησι πολίταρχος πρωτοασηκρῆτις ἢ ἀπισπολογράφος ἰουστινιανοῦ, μὴ χεδίων ἀπεχθέσθαι γυναικὸς χήρας. Niceras in Andronico Comneno, lib. II. καὶ ὁπὴ τόμος δὲ θὺς ἐδέχετο τὰ ὑποτυπούμενα, ὑπαγορεύοντος τοῦ πρωτασηκρῆτις. Luitprandus in Legat. *Sederunt cum eo ad diſceptationem veſtram, ſecundum eorum traditionem, ſapientiſſimi viri, Attico pollentes eloquio, Baſilius Paracœmomenus, Protoaſecretis, Protoveſtiarius, & Magiſtri duo.* Dicebant etiam πρωτοσηκρήτης. Et, πρωϊοασηκρήτης. Synodicum cap. CXLVIII. Ἐν τῷ παλαίῳ σιώδου ἀφελῆ ποιησάμενοι, τὸν πρωϊοασηκρήτιν φώλιον πεφεχφέσαντος. Codinus loco citato. καθὼς ἱστορεῖται δύτυχιος πρωτοσηκρήτης ὁ γραμματικὸς, καὶ εὐτρόπιος ὁ σοφιστής. Sed corrigendum eſſe cum cenſeo, lib. De Offic. τὸ δὲ πρωτοασηκρῆτις ὑπηρέτημα δῆλον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, πρῶτος ἀπὸ τῶν σεκρέτων λέγεται. Hodie editur, πρῶτος ἀπὸ τῶν κρετῶν. Conſtantinus Anagnoſta in Hermi jambis.

πόξη καθικόσμητι,
λόγῳ πειθόητε,
κεκοσμημένε φρονήσει,
τῶν σεκρέτων πρώτιστε.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

πρωτοβεστιάριος. Primus præfectus veſtiarij. Georgius Logotheta in Chroni-

Chronico. φονεύεται ὁ παῖς τῷ ἰσακίῳ ἀλέξι ⊙ παρ' ἀλεξίῳ ᾧ δηκᾶ, ὃν πρωτοβεστιάριον ἔτι ⊙ πλίμηκεν. Nicetas in Ioanne Comneno. καὶ τὸν παρωνίτιν χρηάριον ὄντα πρωτοβεστιάριον. Occurrit passim. Vide βεστιάριον. Et πρωτοβεστιαρία, eius vxor. Anna Comnena. lib. VI. πολλὰ δὲ ὡς ἔλεγεν ἡ πρωτοβεστιαρία καὶ μητὴρ αὐτῆς καταμεμψαμένη, ἔφη μετ' ὀργῆς.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΗΣ.

Πρωτοβεστιαρίτης. Vide βεστιάριον.

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ.

Πρωτόγερ ⊙. Dignitatis Ecclesiasticæ nomen. Callistus Metropolitanus Rhodi in Epist. ὁ παπᾶς ἀνδώνιος, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃς ὑπάρχει πρωτόγερος, ἔ ἄλλοι τινές, βέλοντα ἰδιοποιήσασθαι τὰ ἔ σαυροπηγίου πράγματα.

ΠΡΩΤΟΘΥΡΟΝ.

Πρωτόθυρον. Exterior ianua. Chronicon Constantinop. ἀπέφραξε δὲ καὶ τὰς σκάλας ἀπὸ ἔ πρωτοθύρου μέχρι τοῦ καμαλαύκη, καὶ ἔτως ἐπίθεν τὰ νεκρὰ σώματα.

ΠΡΩΤΟΙΕΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Πρωτιερακάρι ⊙. Venationis in aulâ Constantinopolitanâ duo erant magistri: ille avibus præerat, hic canibus. Prior πρωτιερακάρι ⊙, alter πρωτοκυνηγὸς dicebatur. Codinus. ὁ πρωτιερακάρι ⊙ ἄρχει τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν. De canum præfecto statim infra dicturi sumus. Sed estne scire, quo numero falcones eorumque curatores habuerint Imperatores Græci, maximè extremis temporibus? Non certò quidem de omnibus constat; nam alter altero plures paucioresue habuit, prout venationi addictus fuit. Et Andronicum juniorem habuisse plures mille quadringentis scimus, & totidem ferè ministros, qui curarent. Auctor est Phranzes lib. I. cap. XII. *Fuit Andronicus venationis cupidissimus, alebat canes amplius mille quadringentos: aves sive accipitres, supra mille quadringentos: quos qui curarent propemodum totidem numerabantur.* His itaque omnibus præpositus ὁ πρωτιερακάρι ⊙.

ΠΡΩΤΟΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Πρωτοκαγκελλάρι ⊙. *Protocancellarius.* Constantinus Porphyrogenneta Novell. X. παρέχεσθαι νόμισμα ἓν τῷ πρωτοκαγκελλαρίῳ, ἕτερον νόμισμα ἓν καὶ τοῖς δυσὶ νοταρίοις αὐτοῦ ἥμισυ ἕ νομίσματος. Huius quoque partes erant cum Apocrisiario curare clerum palatij. Hincmarus epist. III. cap. XVI. *Apocrisiarius autem, quem nostrates Capellanum, vel palatij custodem appellant, omnem clerum palatij sub curâ & dispositione suâ regebat. Cui sociabatur summus Cancellarius, qui A secretis olim appellabatur.*

ΠΡΩΤΟΚΑΝΟΝΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκανόναρχ ⊙. Primus præfectus Canonum. Vide, κανονάρχης.

ΠΡΩΤΟΚΑΡΑΒΟΣ.

Πρωτοκάραβ ⊙. Gubernator navis. Zonaras in Constantino Duca. πρωτονόμητ δ' αὐτοῖς, μὴ εἶναι τῷ βασιλικῷ τριήρη ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐκείνου διακρόφας, ἃς πρωτοκαράβας ἡ δημώδης λέγει φωνή. Basilius in Naumachicis. ναύαρχος δ' ἂν ὀνομάζοιτο ὁ παρ' ἡμῖν πρωτοκάραβ ⊙. Constantinus De Ad-

miniſtr. Imp. περὶ τὴν αὐδρείαν αὐτῶν, ἢ τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης, ἐπίησεν αὐτὰς πρωτοκαράβους.

ΠΡΩΤΟΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκένταρχος. Primus centurio: id eſt, ipſe centurio; quem primum vocabant, quia ſecundus erat vicarius, ſive optio, quem πρόξιμον κένταρχον appellabant. In Baſilij Porphyrogennetæ Novell. II. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰς τὰς χολαρίκας θεωσὰς ὠνόμασεν. ἡμεῖς δὲ λέγομεν καὶ τάτας θεωσατὰς, προσθέμενοι δὲ πρωτοκενταρχάς.

ΠΡΩΤΟΚΛΕΦΘΗΣ.

Πρωτοκλέφτης. Primarius fur, qui diu furta exercuit. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀρχίκλοπος. ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. ὁ παλαιὸς κλέπτης. ὁ ἀρχικλέπτης. ὁ πρωτοκλέφτης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ.

Πρωτόκολλον. Liber in quo acta à tabularijs perſcribebātur. Baſilic. Eclog. XXII. Ἐὰν μὴ εἰς ἕτερον χάρτην τὰς συμβολαιογράφους γράφειν συμβόλαιον, εἰ μὴ εἰς τὸν ἔχοντα πρόκειμενον τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον. Iuſtinianus Novell. XLIV. εἰς ἐκεῖνον ὃς πρόκειμενον τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον ἔχει. Et poſtea. ταῦτα δὲ πρὸς τὴν πιότητα τῶν χαρτῶν ἡμῖν διωρισμένα, καὶ τῆς ἀπολιμπῆς τῶν καλεμένων πρωτοκόλλων, κρατεῖν ὅπερ τὸ εὐδαίμονος τούτης πόλεως μόνον βουλόμεθα.

ΠΡΩΤΟΚΟΜΗΣ.

Πρωτοκόμης. Vide, κόμης.

ΠΡΩΤΟΚΟΤΡΣΩΡ.

Πρωτοκόρσωρ. Curſorum præfectus. Landulphus Sagax in Phoca. *Cùm enim miſiſſet Protocurſorem, & interrogaret eos, quo præcipiēte hoc fecerint, &c.* De curſoribus autem dictum eſt in κόρσωρ. Illic vide.

ΠΡΩΤΟΚΥΝΗΓΟΣ.

Πρωτοκυνηγὸς. Canum venaticorum præfectus, ſicuti avium πρωτοϊερακάριος. Quo autem numero Imperatores Græci canes aluerint, non propriè ſcimus; ſed de Andronico Iuniore legimus, habuiſſe ſupra mille quadringentos; & miniſtros, qui curarent, fere totidem. Accipimus ex loco Phranzæ, quem produxi in πρωτιερακάριος. Huius quoque munus erat, equum conſcenſuro Imperatore ſtapiam tenere; & veſtes, quæ in venatione feræ alicuius ſanguine reſperſæ erant, dono accipiebat. Codinus. ὁ πρωτοκυνηγὸς ἔχει μὲν ὑπηρεσίαν τοιαύτην ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸν ἵππον ἀναβαίνοντος τὴν σκάλαν κατέχει εἰ μὴ μόνος ἔστιν ὁ παρὼν εὑρίσκεται. ἄρχει δὲ τῶν κυνηγῶν τῶν λεγομένων σκυλομάγων. εἰ δέ ποτε κυνηγεῖ ὁ βασιλεὺς αἰμαχθῶσι συμβῇ τι τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λαμβάνει ἕτερα καὶ' εὐεργεσίαν. Itaque lego apud Cantacuzenum, lib. I. cap. IV. *De quâ impreſsiune advocatum Contophrem Meſotheniæ præfectum venatorum principem conſuluit.* Non dubitamus, quin, *venatorum principem*, in Græco textu fuerit, πρωτοκυνηγὸν. In Imperio Occidentali πρωτοκυνηγοὶ erant quatuor, ἱερακάριος vnus. Hincmarus epiſt. III. cap. XVI. *Poſt eos verò ſacrum palatium per hos miniſtros diſponebatur: per Camerarium videlicet, & Comitem palatij, Seneſcalcum, Buticularium, Comitem ſtabuli, Manſionarium, Venatores principales quatuor, Falconarium vnum*

vnum. Vide moxiterum eâdem epist. cap. XXIV.

ΠΡΩΤΟΚΩΜΙΤΗΣ.

πρωτοκωμίτης. Princeps pagi. Palladius De Mon. Ægypt. in Paphnutio. καὶ πάλιν φωνή τις γέγονε πρὸς αὐτὸν θεία λέγουσα. ἔοικας τῷ τοῦ πλησίον κώμης πρωτοκωμίτῃ.

ΠΡΩΤΟΜΑΝΔΑΤΩΡ.

πρωτομανδάτωρ. *Protomandator.* Primus mandatorum. Cedrenus. ὑπηρέτει δὲ τούτῳ τῷ τοῦ πρωτομανδάτορος πληρῶν δεχλώ.

ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΡΟΣ. ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΩΡ.

πρωτόμαστρος. Primarius magister. Glossæ Græcobarbaræ. πρωτόμαστρος τῆς πελεκανικῆς, ἤγουν τεκτονικῆς τέχνης. Idem πρωτομάστωρ quoque dicebatur. Nicetas in Balduino. πρωτομάστορα καὶ ἐργάτην τῶν μηχανῶν πεπομφότες ἐκεῖσε, τὴν τῆς πετένης κόμητα κόνωνα.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ.

πρωτονοτάριος. Primus notariorum. Erant vero duo genera: hic palatinus, ille ecclesiasticus. In palatio rursus duo erant; ὁ τοῦ θέματος, &, ὁ τοῦ δρόμου. De priore Leo Constitut. III. ὁ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος τῆς πολιτικῆς ἐστὶ διοικήσεως ἄρχων. Posterioris meminit Nicetas in Man. Comneno. Ecclesiasticus autem primus erat ordinis ecclesiastici totius post Exocatacœlos, & pittacia curabat. Codinus. ὁ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος τῶν ἑξωκαταικείων, καὶ εἰς τὰ πιττάκια.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΙΚΙΟΝ.

πρωτοπαπάδικιον. Munus protopapæ: vt δουλολίκιον, δεχονλίκιον, & talia. Neophytus in epistolâ ad Zygomalam. τὰ μὲν πάλαι ἀφ' χρυσοβύλλων καὶ σιγιλλίων καλῶς διακριθέντα καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ὀνομάζομεν πρέπως. Balsamon ad Concil. I. Can. XV. ἐπεχείρησε τὸν θρόνον τῆς διέρκου μεταγαγεῖν εἰς τὸ φιλέα πρωτοπαπαδίκιον.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ.

πρωτοπαπᾶς. Protopapa. Primus Papa. Metrophanes in epist. ad Dionysium Patriarcham. οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ τῆς παπᾶς ἰωάννης χαβαλᾶς, ὁ λεγόμενος πρωτοπαπᾶς, δολίως καὶ κακίᾳ φερόμενος καὶ τοῦ πλησίον παρέπεσε τὸν σὸν παπαγιότητα. Hic princeps erat tribunalis ecclesiastici, & secūdas à Patriarchâ tenebat. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς, ἔνδικος καὶ πρῶτος τοῦ βήματος, καὶ φέρων τὰ διπλᾶ τοῦ ἀρχιερέως. In coronatione Imperatoris legebat primum Euangelium: & in die Lotionis Imperatore pauperes loturo peluim consecrabat, teste Codino. Erat verò in ecclesiæ pariter atque Imperatoris clero. Idem Codinus. ἔχει μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς πρωτοπαπᾶ εἰς τὸν κλῆρον αὐτοῦ, ἔχει δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία. Et qui in Imperatoris clero, faciebat consecrationem in festo Epiphaniæ coram Imperatore, si nimirum Patriarcharum nemo ad manum esset. Vide Codinum pag. 129. Et ad hunc ipsum pertinebant itidem illæ actiones, quas initio commemoravi. Item cùm Patriarcha creatus de manibus Imperatoris pedum accepisset, benedictionem pronuntiabat. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Hoc modo è manibus Imperatoris futurus Patriarcha pedum accipiebat, sedente eo super solio regio, & totâ procerum*

cerum coronâ nudatis capitibus circumstante, Magnus Protopapas palatij benedictionem pronuntiabat. Observa quod appellat, *Protopapam palatij*. Idem Cedrenus facit. λποφαλεὶς ὁ πρωτοπαπᾶς ἔ παλατίε μ῀ τῶν πριίων ξύλων παρεσκευάσι πεφοσκυήσαν῀ας πάν῀ας. Zonaras Annal. III. καὶ ὁ πρωλοπαπᾶς δὲ τῶν βασιλείων συλειανὸς, ὃς ἐλέγε῀ο πρῶτ῀ κῆρυξ τῆς φήμης ταύτης γνέσθαι, ὅπ῀ σωόδε μὴ῀ ἰδεῖν μὴ῀ ἐιπεῖν πρὶ τύτε πεὸς ἵνας ἐξωμόσαν῀ο. Posteà magni quoque cognomento ornatus est, vt licet haurire ex loco Phranzæ, quem citavi.

ΠΡΩΤΟΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πρωλοπατρίκιος. Primarius inter patricios. Malchus in Hist. Byzant. καὶ τόγε ἦ ἄϊχισον ὄνσδος τῶν ῥωμαίων, ὅπ῀ καθέδραν τ῀ πρωτοπαλρικίων ἀποδοθῆναι σκέλλυσε. Marcellinus Comes in Chronico. *Aspar primus patriciorum cum Arnabure & Patritiolo filijs spadonum ensibus in palatio vulneratus interijt.*

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ.

Πρωτοπρεσβύτερ῀. Primus presbyterij. Photius in Paratitlo. καὶ δὴ πέτρον τὸν εὐσεβέσλον πρωλοπρεσβύτερον τῆς κ῀ῥώμλω ἐκκλησίας, Euchologium πρῶλον πρεσβύτερον appellat. ἐκεῖ δὲ ἀπολύσιν αὐτὸν οἱ ἀρχόνλοι, καὶ λαμβάνσιν αὐτὸν δύο πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτ῀, καὶ ὁ δεύτερος.

ΠΡΩΤΟΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρωτοπρόεδρ῀. Primarius præsul. Musalon in Sancitis. σωεδριαζόντων συγκλητικῶν ἀρχόντων, καὶ πολιτικῶν δικαστῶν, ἰωάννε τοῦ μεγάλε δρουγγαρίε τῆς βίγλας, γεωργίε πρωτοπροέδρε ἔ μαγρείτη, ἰωάννε πρωτοπροέδρε ἔ σελομῶντ῀, καὶ θεοφιλεσάτων μητροπολιτῶν ἱκανῶν. Dicitur πρωτόεδρος in Epigrammate, quod præfixum Eustratij Comment. in lib. II. Analytic. Post.

εὐσεβαλίοιο πόν῀ τὸ δὲ πρωτοέδροιο νικαίης.

ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΙΑΡΙΟΝ.

Πρωτοσέβαστος. Prim-Augustus. Zonaras in Alexio Comneno. ἤσλω δ' αὐτῆς καὶ ἑτέρω διπλῶ ἀδελφῶ νεωτέρω τλῶ ἡλικίαν, ὧν τὸν μὲν πρωτοσέβαστον ἐπίμησεν ἐ μέγαν δομέσικον τὸν ἀδριανὸν, τὸν νικηφόρον ἦ σεβαστὸν, καὶ ἔ σόλε δρουγγαρίον. Anna Comnena lib. III. καθ' ἑκάνο δὲ καιρῷ τιμήματι καὶ ὁ πανυπερσέβαστος ἀναδείκνυ῀ο. Hic ministerium nullum habuit sub postremis Imperatoribus. Codinus. ὁ πρωτοσέβαστ῀ ἀδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Id est, hononarium tantùm titulum habebat, neque ullo munere fungebatur. Nam ecce sub Ioanne adhuc Palæologo Man. F. viginti circiter annis ante captam Constantinopolim commemorat Phranzes lib. II. cap. IX. *Misit Imperator legatos Protosebastum Nicolaum Chonitem, & Francopulum Protostratorem, qui hæc ei renuntiarent.* Alexius Comnenus honorem hunc Venetorum quoque duci contulit. Anna de eo lib. VI. καὶ αὐτὸν τὸν δεκα βενετίας τῷ τῶν πρωτοσεβάστων ἀξιώματι μ῀ τὸ ῥόγας ἐπίμησεν. Dignitate erat proximus magno Logothetæ, vt apparet ex ordine, quo recensetur Codinus; & licet colligere quoque

qnoque ex Cantacuzeno lib. III. cap. XXII. *Ex quo huius sui erga Imperatricem studij præmium Protosebasti, posteà Magni Logothetæ dignitatẽ accepit.* Hinc πρωτοσεβασιάριον, dignitas Protosebasti. Codinus. ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἀπὸ τῆ πρωτοσεβάστ τὰ πράσινα φορέματα ἀφελὼν, ἐφόρεσε πῶπα τὸν ἀνεψιὸν αὐτ μιχαὴλ τὸν ταρχανιώτλω λιμήζας πρωτοσεβασιάριον.

ΠΡΩΤΟΣΗΚΡΗΤΗΣ.

Πρωτοσηκρήτης. Vide, πρωτοασηκρῆτις.

ΠΡΩΤΟΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσκριναίριος. *Protoscriniarius.* Qui etiam πρωτομοσκρίνιος, de quo supra. Regino in Chronico. *Legati Romanorum, Azo videlicet Protoscriniarius, & Marinus Sutrienſis eccleſiæ epiſcopus.*

ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

Πρωτοασπαθάριος. *Primiſpatharius.* Harmenopulus lib. IV. Tit. II. δεῖ τὸς ἐν ἀξιώμαλι, μέχρι καὶ τ πρωτοασπαθαρίε, γάμες μὴ συναλλάσσειν, εἰ μὴ πρεικῶα συγχάψαιεν συμβόλαια. Adelmus in Annal. Franc. *Cum quibus & ſuos legatos direxit Michaëlem Epiſcopum & Arſaphium atq; Theognistum Protoſpatharios.* Dignitas ijs magna, & inter *Magnificos* cenſebantur. Eclog. L L. Leonis & Conſtantini, Tit. X. θεωρίσομεν τὸς πρεφανεσάτες ἡμῶν πατρικίες, καὶ δὴ καὶ τὸς μεγαλοπρεπεῖς πρωτοασπαθαρίες, δι' ἐντολέως τὰς χρηματικὰς ἀγωνίζεσθαι δίκας. Gloſſæ Baſilicorum *illuſtres* nominant. ἰλλόστριοι. πρωτοασπαθάριοι. Nicolaus I. in epiſtolâ ad Michaëlem Imp. *Glorioſos* indigetat. *Antequam Michaël glorioſus Protoſpatharius Legatus veſter Romam veniens epiſtolam nobis claritatis veſtræ detuliſſet.* Gerebant etiam aliquando præfecturas provinciarum. Phranzes lib. I. cap. XXXV. *Michaël Imperator paullò poſt per Photium Protoſpatharium & præfectum certior factus, quæ illic à Saracenis agitarentur,* &c. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. τῷ πρωτοασπαθαρίῳ Φωτεινῷ τῶν ἀναπολικῶν στρατηγοῦντι πέ τῆς κρήτης ἅπασα ἀναπήνσι. Sed hæc quoque dignitas poſteà intercidit. Codinus. ὁ πρωτοασπαθάριος λέγεται, ὅτι ἐν μὲν τὸ παλαιὸν πρῶτος τῶν ασπαθαρίων ἐδημοσιεύετο. νυνὶ δὲ δημόσιαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Ita legendum, non, πρῶτον.

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΟΡΙΣΣΑ.

Πρωτοστρατόρισσα. Vxor Protoſtratoris. Phranzes lib. III. cap. III. *Statimq; cum Manuele Palæologo Cantacuzenæ Protoſtratoriſſæ conſobrino egit, eumque ad Seruiæ Deſpotam miſit.*

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΩΡ.

Πρωτοστράτωρ. Codinus. ὁ πρωτοστράτωρ ὀπίσω τότων εὐλογόμενος δηφενδεύει τότες, ἐαν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. Διὰ τότο δὲ πρωτοστράτωρ καλεῖται. Διὰ τὸ προηγεῖσθαι πάντος αὐτὸν στρατ. Vbi obſerva eius munus. Hodie *Mareſchallus* appellatur. Nicetas in Balduino, de Iofredo loquens. μαρίσχαλκος ἐν τάξιωμα ὁ ἀνὴρ, δηλονοῖ καθ' ἕλλησιν ἡ φωνὴ τὸν πρωτοστράτωρα. Præerat item equiſonibus Imperatoris. Zonaras Annal. III. τοῖς οἰκείοις ἱππονόμοις ἐκεῖνον ἐπέστησε. πρωτοστράτωρα δὲ τον οἶδεν ὀνομάζειν ἡ διάλεκτος ἡ κοινὴ.

Ioannes

Ioannes Curopalates in Theophilo. τοῦ περὶ αὐτὸν μιχαὴλ ἱππηλάτου ὁ πρῶτος γενόμενος. πεζοπορώτερα τὴν φασὶ. Itaque & Imperatore equum conſcenſuro, freno eum prehendens, deducebat ad quartam aut quintam uſq; partem aulæ palatij. Codinus. ὅπου ἂν ὁ βασιλεὺς μέλλει τὸν ἵππον περιήσεσθαι, ὁ πρωτοσπάθαρ ἀπὸ τῆς χαλινῆς λαβὼν, σύρει τὸν ἵππον μέχρι τῆς τετάρτης ἢ πέμπτης τῆς τῶν παλλατίων αὐλῆς μέρους. Immò vbique id faciebat. Et obſervo apud Nicetam in Alexio Comneno, lib. 1. ἐξιὼν δὲ τοῦ νεὼ, καὶ μέλλων ἐπιβαίνειν τοῦ ὀχήματος, ὁ μὲν ἵππος περισώζεται πρὸς τοῦ πρωτοσπαθαρίου, ἀπὸ τῆς χαλινῆς ἑλκυσθείς. Prætereà abſente magno Domeſtico geſtabat Imperatoris ſpatham. Codinus. ὁ πρωτοσπάθαρ τοῦ μεγάλου δομεστίκου ἀπόντος, φέρει τὸν τοῦ βασιλέως σπάθιον. Sic venabulum item exeuntis venatum. Obſervo ecce apud Cedrenum. κωνσταντίας δέ ποτε γαμούσης τὸν βασιλέα κῦρ τὸ φιλοπάλιον, προεπορεύετο τότε ὁ πρωτοσπάθαρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον. Et dignitas hæc ſanè inter primarias. Zonaras Annal. III. καὶ πρεσβύτερον καὶ πρωτοσπάθαρα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν. ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐπισήμων, καὶ τῶν οἰκειουμένων τῷ βασιλεῖ. Præficiebatur etiam vrbibus. Cantacuzenus lib. II. cap. XV. *Domeſticus Calamanum Laſcarim Byzantium ad Protoſtratorem præfectum ſuper ſtatu Imperatoris ſignificando miſit.* Iterum cap. XXVI. *Principio Protoſtratorem Synadenum Meſembriam pro præfecto mittit.* Nec vrbibus tantùm, ſed provincijs quoque, vt ex Gregoræ non vno loco diſcimus. Vnde ſub extremis Imperatoribus pro Præſide quoq; & Gubernatore provinciæ accipiebatur. Vides in Chronico Conſtantinop. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπεκτάνθη καὶ ὁ χὰς μεχμέτης, ὁ πρωτοσπάθαρ τῆς ἀνατολῆς. Ergo Imperatoris quoque proſapia eâ dignitate ornabatur. Et ecce tibi aliquem è Palæologis, apud Phranzem Chronici lib. I. cap. IX. *Manum comparat, cui cùm ipſe non adeſſet, ducem Philen Palæologum Protoſtratoris honore prius inſignitum præponit.* Iterum lib. II. cap. VIII. *Marcus Palæologus Iagrus, qui & poſteà Protoſtrator creatus eſt, tunc Protoveſtiarij dignitate fungebatur.* Et Magni quoque titulum accepit. Apud eundem Phranzem libro citato. cap. XVIII. *Francopulus Protoſtrator, filius ſororis Magni quondam Protoſtratoris Nicephori Meliſſeni, Conſtantinopolin venit.*

ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.

Πρωτοσύγκελλος. Protoſyncellus. In Sancito Michaëlis Patriarchæ, τῇ αὐτοχείρῳ ὑπογραφῇ ἐσφραγίδι τοῦ πρωτοσυγκέλλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πιστωθέν. Codinus. οἱ δέ γε ἀρχιμανδρίται, καὶ πρωτοσύγκελλοι, ἀλλὰ δὲ καθηγέμενοι τῶν ἐπισήμων μοναστηρίων. Habuerunt præſidem, & primarium præſidem. Ecce enim πρωτοπρόεδρον invenio apud Ioannem Curopalaten in Michaële Parapinacio. προσελάβετο δὲ δι' αὐτοῦ τὸν ἰωαννίλω τὸν σίδης μητροπολίτην εἰς τὸ τὰ κοινὰ διοικεῖν, εὐνοῦχον μὲν τὴν φύσιν, θρασήτερον δὲ καὶ ἀμφιδέξιον, πρωτοπρόεδρον τῶν πρωτοσυγκέλλων τυγχάνοντα. ἄνδρα πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς σεμνυνόμενον. Et

Et hic erit qui Magni titulum ſub extremis Imperatoribus accepit. Obſervo apud Phranzem lib. II. cap. IX. *Eodem præterea mense ab Imperatore Ioanne ad Papam Martinum legati redierunt, Marcus, inquam, Iagrus, & Stratopedarcha, & Magnus Protoſyngelus.* Qui autem σύγκελλοι fuerint, inter quos hic primus, infra ſuo loco à nobis dicetur.

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ.

πρωτοψάλτης. Primus pſaltarum, qui magno numero, & ad viginti quinque redacti à Iuſtiniano. Verba eius hæc ſunt Novel. 111. θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἐξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. Apud Latinos vocatur, *primicerius ſcholæ cantorum.* Benno in Vitâ Hiltebrandi. *Ioannes, primicerius ſcholæ cantorum, cum omnibus ſuis.* Codinus primũ eum collocat in ſeptimo quinario officiorum eccleſiaſticorum. Cenſebatur verò inter Lectores. Ioannes epiſcopus Citri in Reſp. ἀναγνωστῶν δὲ ὀφφίκια τοῦτα. ὁ δομέστικος ἔν δεξιᾷ χορᾷ, ὁ δομέστικος τοῦ ἑτέρου, λαοσωάκης ὁμοίως, ὁ πρωτοψάλτης λεγόμενος πρωτοψάλτης. Munus eius, redigere in ordinem & numerum cãtiones ac cantores: item in vniverſalibus vigilijs initium facere, dicendo ad antiſtitem vel ſacerdotem præſentem, εὐλόγησον δέσποτα. Idem epiſcopus alibi in ijſdem Reſp. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ ἐν ἐκκλησιαστικαῖς τάξεσι δομέστικος λέγεται, εἴτ' ἔν ἐρχωδὸς καὶ ἀπὸ τῶν μελῳδιῶν τε καὶ μελῳδῶν. οἷα εἰς ῥυθμὸν καὶ τάξιν καθιστῶν αὐτούς τε καὶ τὰ μελῳδήματα, ἐνέργειαν δὲ ἔχει αὐτό τε τοῦτο καὶ τὸ ἐν ταῖς καθολικαῖς παννυχίσι τὰς ἐναρξεις ποιεῖν ἐν τῷ ἐκφωνεῖν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, ἢ τὸν παρόντα ἱερέα, τὸ εὐλόγησον δέσποτα. Signo quoque dato in quibuſdam locis populum ad eccleſiam convocabat. Hinc illud in verbis citatis. λαοσωάκης ὁμοίως, ὁ πρωτοψάλτης λεγόμενος πρωτοψάλτης. Erat autem tantùm in clero Imperatoris, & principem illic locum tenebat. Zonaras in Leone Armenio. ἠρίαινε γὰρ τοῦτον αὐτὸς θεόδοτος, καὶ ὁ τῶν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένων πλωικαῦτα ὢν χορολέκτης, ἢ χοροφύλαξ, ὃν πρωτοψάλτην παρέλαβε καλεῖν ἡ συνήθεια. Vbi loci fallũtur inſigniter viri docti, qui, τοὺς τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένους interpretantur, *cubicularios Imperatoris:* debuerãt, *clerum Imp.* Codinus, ἐν δὲ πρωτοψάλτου ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομέστικον, ὁ ἦ βασιλικὸς κλῆρος καὶ ἀμφοτέρους. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης ἔν βασιλικῇ ἔξαρχος κλήρου, ὁ δέ γε δομέστικος ἔν θεοτοκικῇ. Scito itaque diſcrimen. Qui in Imperatoris clero πρωτοψάλτης, hic in Imperatricis & Eccleſiæ clero, δομέστικος τῶν ψαλτῶν, nominabatur. Atque hoc eſt quod dicere vult Epiſcopus Citri in verbis citatis; in quibus obſerva obiter dextrũ & ſiniſtrum chorum pſaltarum. Auctor eius rei Flavianus Antiochiæ epiſcopus, qui ita diviſit anno Conſtantij XXIII. Cedrenus. τῷ κγ' ἔτει τοῦ κωνσταντίου Φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχείας τοὺς τῶν ψαλτῶν χοροὺς διελὼν ἐν Διοδοχῆς τῷ δαβιτικῷ ἐδίδαξε πρῶτος ᾄδειν μελῳδίαν. Sunt qui Flaviano adjungant Diodorum. Vide ἀντίφωνα.

ΠΤΕΡΝΙΣΤΗΡΟΛΟΥΤΡΟΝ.

Πτερνιστηρόλυτρον. Calcarium lorum, ſive corrigia. Codinus. τὰ σιδηρᾶ τῶν πτερνιστηρολύτρων αὐτῶν, οἷα ἐστὶ τὰ βασιλικά. τὰ δὲ πτερνιστηρόλυτρα δισσόλεα.

ΠΤΩΧΕΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Πτωχεινίσκειν. Mendicare. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ πτωχεινίσκη. νὰ μηδὲν ἔχη νὰ τρώγη.

ΠΤΩΧΙΚΑ.

Πτωχικὰ. Reliqua redituum epiſcopalium, quæ ut ſuperflua mendicis diſtribuebantur. Balſamon ad Can. Apoſt. LIX. ὁ ἐπίσκοπος ὀφείλει μὴ τὴν ἀναγκαίαν αὐτῷ δαπάνην, καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῶν κληρικῶν σωφρονοῦσαν οἰκονομίαν, τὰ περιττεύοντα ἐκ τῶν εἰσόδων τῆς ἐκκλησίας διαδιδόναι πρὸς πένησας. πτωχικὰ γὰρ καλεῖται. Et ibidem Zonaras. τὰ τῶν ἐκκλησιῶν πράγματα ἡ γραφὴ πτωχικὰ ὀνομάζει, καὶ δεῖ ταῦτα διαδίδοσθαι τοῖς πτωχοῖς.

ΠΥΡΑΖΕΙΝ.

Πυράζειν. Corona pretioſa. πυρέζειν. *Perturbare.* ἐνοχλεῖν.

ΠΥΡΑΜΙΣ.

Πυραμὶς. Pileus acuminatus Orientalium. Georgius Logotheta in Chronico. καὶ τὰ μὲν ἐρυθρὰ πέδιλα ἀπεβάλλετο, καὶ τὴν πολυμάργαρον πυραμίδα, εἰς ἣν καὶ λίθος ἐνηρκάθητο κόκκινος. ἃ βασιλικὰ σύμβολα. Iterum alio loco. ἐκπύθην ἐφυσιώθη τὸ τῶν βελγάρων γένος, λείαν πολλὴν ἐκ τῶν βελγάρων ἐληλύθος. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀφαιρημάτων τὰ καιρεώτερα. ἐκ τε γὰρ βασιλέως πυραμίδας ἀνελάβοντο, καὶ φιάλας τ' ἀπίσημων.

ΠΥΡΟΝΝΕΙΝ.

Πυρόννειν. Vrere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐκαύθη ἥλιον θέρεσθαι. νὰ πυρόννεται εἰς τὸν ἥλιον.

ΠΥΡΟΣΤΑΤΗΣ.

Πυροστάτης. Olla. Lebes. Schol. Sophoclis ad Aiacem. χυτρόπους, ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὅ καὶ λάσανον λέγεται. Et corrigendus eſt Demetrius Triclinius. τρίποδ' ἀμφίπυρον. ἤγουν χυτρόπουν, τὸν κοινῶς πυροστάτην, ὅ καὶ λάσανον λέγεται. Malè editur, ὅ καὶ λάσανον λ. Euſtathius ad Odyſ. ρ'. ἐπίσαντος, ὁ καὶ πυρίστης καλούμενος, ὃν δηλαδὴ πυροστάτην οἱ ἀγροικότεροι λέγουσι.

ΠΥΣΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Πυσκαλίζειν. ſive, πυσκαλίζειν. Convocare. Gloſſæ Græcobarbaræ. μαζώνω, συγκροτῶ. πυσκαλίζω. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

τὸν μιθαρνὸν δ' κηπουρὸν τοῦτον ἐπυσκαλίζω.

ΠΩΛΑΡΙ.

Πωλάριον. Pro, πωλάριον. Pullus equi. Equus. Cyrillus in Lexico. πῶλος, τὸ πωλάριον. ὁ ἵππος. Et mox iterum. πῶλος. πωλάριον. καὶ ἵππος.

ΠΩΜΑΡΙΝ.

Πωμάριν. Pro, πωμάριον. vt plurima talia. *Pomarium.* Anaſtaſius Sinaïta De Etymolog. πωμάριν, ῥωμαϊστί ἐστιν ἡ λέξις. πωμάρια γὰρ λέγουσι τὰ κηπία.

ΠΩΜΗΡΙΟΝ.

Πωμήριον. *Pomerium.* Suidas. πωμήριον, τὸ παρὰ τείχος ἐκτένισμα. Dio lib. XLIII. ταῦτά τε ἐποίει, καὶ νόμους ἐσέφερε, τό τε

τὸ τε ϖωμήελον ὅπι ϖλεῖον ἐπεξήγαγε. Occurrit iterum apud eundem in Oratione funebri, quam Cæsari dicit Antonius.

ΡΑΓΑΖΙΟΝ.

Ῥαγάζιον. Italicum, *Ragazzo*. Puer. Famulus. Scholiastes Euripidis ad Orestem. σλόναξ, κάλαμος λεπτὸς ἐν ταῖς ἕλεσι φυόμενος. ἰωνὲς δέ φασι τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ῥαγάζιον.

ΡΑΙΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαιδάριος. *Rhedarius*. Carrucarius. Auriga. Arethas ad Apocalips. cap. XVIII. ῥαΐδη, ἀφ' ἧς καὶ τὸ ῥαιδάριος πέρσιπλαι.

ΡΑΙΔΙΟΝ.

Ῥαιδίον, sive, ῥεδίον, & ῥέδα. *Rhedium*. *Rheda*. Glossæ Græcolatinæ. ῥαιδίον. *Rheda*. Suidas. ῥαιδίον, τὸ φορεῖον. ῥαιδίων, ἁρμάτων. Et iterum alibi. ῥηδίων, καρέχων, ῥαδίων. Corrige ῥαιδίων. Ioannes Theologus Apocalips. cap. XVIII. καὶ κτηνῶν, καὶ ϖροβάτων, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν. Arethas in illum locum. ἵπποις δὲ, καὶ τοῖς ἀφ' ἑτέρων ὀχήμασι, ἃ ἡ παλαιὰ μὲν φωνὴ ἀγνοεῖ. ἡ δὲ τῶν ἑλλήνων δημοσίως ἱπποδάμους, ἢ ἴδιον τῶν ῥωμαίων ῥαΐδη, ἀφ' ἧς καὶ τὸ ῥαιδάριος πέρσιπλαι.

ΡΑΙΚΕΝΤΑΤΟΝ.

Ῥαικεντάτον, & ῥεκεντάτον. *Recentatum*. Apud Alexandrum Trallianum lib. IX.

ΡΑΙΚΤΩΡ.

Ῥαίκτωρ. *Rector*. Suidas. ῥαίκτωρ, ῥαίκτωρος. εἶδος ἀξιώματος. Cedrenus. ἰωάννης τινὰ ἀγύρτην, καὶ μηδενὸς ἄξιον λόγου, λαβὼν τοῦτο ἐπάνυμον, ῥαίκτωρα πεποίηκεν. Constantinus De Administr. Imp. δι' ὑπομνήσεως δὲ κληρικὸς ἰωάννης καὶ ἐξ' συγχώρησιν θεοῦ ῥαίκτωρος γεγονότος.

ΡΑΙΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαιφερενδάριος, sive, ῥεφερενδάριος. *Referendarius*. Inter ecclesiastica officia erat. Iustinianus Novell. VI. Ἀφὲ τῶν καλουμένων ῥαιφερενδαρίων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Munus eius tradit Codinus. ὁ ῥαιφερενδάριος, εἰς τὸ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν βασιλέα, καὶ εἰς μέγαν ἄρχοντα. Corrigendus est Suidas. ῥαιφερενδάριος, ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Malè hodiè editur, ῥαιφενδάριος. Etiam Codinus pag. 197. αὖθις τὸν πατριάρχην ὁ βασιλεὺς προπαγορεύσας, ἀποδύεται ὅπερ εἵπομεν μανδύαν. ἐπαίρει δὲ αὐτὸν σὺν τοῖς τῆς ἐκκλησίας ῥαιφερενδάριον. Nam illic quoque ῥαιφενδάριον editur. In Synodo Florentinâ. ἀνέῳξε ὁ ῥεφερενδάριος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τις, καὶ ἤρξατο λέγειν. Primitus sextus erat in ordine ecclesiasticorum axiomaticorum post Exocatacœlos, de quibus supra suo loco diximus. Ioannes episcopus Citri ostendit in Resp. πρὸς τοὺς ἐξωκατακοίλους δὲ πρῶτός ἐστιν ὁ πρωτονοτάριος. δεύτερος, ὁ ὑπομνηματογράφος. τρίτος, ὁ λογοθέτης. τέταρτος, ὁ καισάριος. πέμπτος, ὁ ἱερομνήμων. ἕκτος, ὁ ῥαιφερενδάριος. Posteà immutatus ordo est, & quartus fuit, ut ὁ λογοθέτης secundus, ὁ καισάριος tertius, ὁ ὑπομνηματογράφος quintus, ὁ ἱερομνήμων sextus. Videmus ex recensione Codini, quæ exstat pag. 5. Nec in ecclesiâ quidem duntaxat hoc officium erat, sed & in palatio, magnâ itidem cum dignitate: siquidem inter *Spectabiles*

habebantur. Basilic. Eclog. II. ἄρχα-φον κέλδυσιν, ἢ καθῆσιν, ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει ὑπὸ τῶν πολιτευομένων ἡμῶν ἐκφερενδαρίων, ἢ ἑτέρᾳ τινὸς διατυπῶσαν. Vide etiam Iustiniani Novell. CXIII. Erant verò plures, adeoque sub Iustiniano quatuordecim numerabãtur; qui compescuit, vetuitque novos suffici, donec ad octauum usque demortui essent, eumque numerum ratum habens excedi in posterum prohibuit. Verba eius inter cætera hæc sunt Novell. XI. μένειν μὲν αὐτὸς (τοὺς πραιποσιτικαίδεκα) νομίζομεν καθάπερ ἐστὶ σχῆμα, μηδένα ἢ προσιθέναι πανταχόθεν ἕως ἂν εἰς ὀκτὼ ἀνδρῶν τὸ τούτων πλῆθος μέτρον, αὐτοὺς διηνεκῶς ὀκτὼ καθεστάναι. Sed non obtinuit, & iterum excesserunt, donec Heraclius corrigeret, qui ad duodecim redegit. Ex eius Constitutione hæc verba sunt. πάντων δὲ φάναι, τοὺς μὲν θεοφιλεῖς εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν πεισάντας, ναυκελλαρίους δὲ εἰς δώδεκα, ἐκδίκους δὲ εἰς δέκα, ἐκφερενδαρίους δὲ εἰς δώδεκα.

PAMMATON.

Ῥάμματον. Pro, ῥάμμα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαθὶς. δέσμη ῥάμματος. δέμμαν δὲ ῥαμμάτων, καὶ δὲ δέμον ὁμοίως.

PAOTSION.

Ῥαόσιον. Talea. Chronicon Constantinop. οἱ δὲ ἀγαρηνοὶ ἦσαν ἀρχάμμαλοι, καὶ ἀμαθεῖς πολλὰ, ὥστε κόπτοντες καὶ χαράκια ποιοῦντες διὰ ξύλων μελίδμων, ὡς ἔστι, ὡς λέγει), φαίνονται ἐν τῇς ταμιείοις, ὅπου οἱ θησαυροὶ αὐτῶν. λέγουσι δὲ τὰ ξύλα ταῦτα, ἅπερ μελίδμων, καὶ αὐτὶ ἀριθμητικῆς εἶχον καὶ λογαριασμὸν (ὡς καὶ νῦν ἔθος οἱ ἀρτοπῶλοι αὐτῶν χρῶν) καὶ ἄλλοι ἀγαρηνῶν) ῥάστια, ἤτοι λογαριθμητον.

PAPANON.

Ῥάπανον. *Raphanus.* Corona pretiosa. ἐράπανον. *Raphanus.* ἐκφανὶς.

PAPATION.

Ῥαπάλιον, sive ῥαπάλιν. Vox nondum mihi intellecta, neq; alibi adhuc lecta. Constantinus De Administr. Imp. τὸ κάστρον τὸ δρεπανίζειν ὀχυρόν ἐστι πάνυ, ἔχει δὲ ῥαπάπιν μέγα ὡς χωρόπολιν.

PAPH.

Ῥάπη. Palea. Exstat in Turcograecià Crusij.

PASA.

Ῥάζα. *Rasa.* Italicum. *Raso.* Vestis genus. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἤτησε, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὅθεν εὑρόντες τινὸς μοναχῷ ἐσθῆτα περιδύσαι μὲν αὐτὸν, καὶ ἀπενδύσαι τὰ μαλακὰ καὶ δεκτικὰ ἀμφία. Constantinus in Tacticis. τὰ δὲ ἱμάτια τῶν στρατιωτῶν, καθ' ὅτε ἄλλα τινὰ ὦσι, καθ' ὅτε ῥάσα, καθ' ὅτε ἄλλα τινὰ, πρέπει εἶναι πλατέα, ἵνα μὴ ἐμποδίζωσι δὲ ἐν τῷ καβαλλικεύειν. Euchologium. ἀκολουθία γινομένη εἰς τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον, καὶ μὴ καμιλαύκιον.

PASAFOREIN.

Ῥασαφορεῖν. Rasa gestare. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. καὶ ῥασαφορῶν πλέις, ἐκ κομνηνῶν ἕλκων τὸ γένος, πῶς αὐτῷ τοῖς εἰρημένοις βασάνοις, καὶ ἐπὶ δὲ παρεχρῆμα συνελεθεὶς, ἀπεστέρηται τῶν φωτός. Et in Euchologio ἀκολουθία exstat, εἰς τὸν ἀρχάγελον ῥασοφορεῖσθαι.

PATIONALIOS.

Ῥατιονάλιος. *Rationalis.* Rationum præfectus. Glossæ Basilic. ῥατιονάλιοι, οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίαις τὰ βασιλικῶν πράγματων προνοοῦντες.

PAYTEIN

PAYΓΕΙΝ.

Ῥαυγήν. Pro, ῥάπτειν. Gloſſæ Græco-barbaræ. ἀκέστρια. ἡ γυνὴ ὅπου ῥάπτει, ἢ ῥαΰγλ.

PAΥΔΗ.

Ῥαυδὴ. Pro, ῥάβδος. Corona pretioſa. ῥαυδὴ. *Baculus.* ῥάβδος.

PAΦΤΗ. PAΦΤΗΣ.

Ῥάφτη. Pro, ῥάπτειν. Corona pretioſa. ῥάφτη. *Sarcire.* ῥάπτειν. Sic ῥάφτης, pro, ῥάπτης. Eadem Corona. ῥάφτης. *Sutor.* ῥάπτης.

PAXΗ.

Ῥάχη. Dorſum. Corona pretioſa. ἔχη. *Dorſum.* μετάφρενον.

PΕΒΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Ῥεβεστίζειν. *Reveſtire.* Induere. Anonymus De bello ſacro.

ἀχάνει τὸ χερόρπιν τε μὲ αὐτὸν τὸν ῥεβεστίζει.

Iterum alibi.

καὶ ὁ ῥῆγας ἐρεβέστιζεν ἐκεῖνῳ τῷ ζαμπέαν

ὡς κληρονόμον φυσικὸς σόλον τὸ πελγαπάτον.

PΕΒΗΘΙΑ.

Ῥεβήθια. Cicer. Detortum eſt ex, ἐρέβινθος. Maximus in epiſtolâ ad Zygomalam. τὰ ῥεβήθια ἔλαβον ἀπὸ τὴν ὠάπα κύελον νικολάον τὸ σκελομπεῖν, τὸ λοιθῆν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

χλορῶν ῥεβίθων ἔχασι φλῶδες εἰς τὰ κεφάλαια.

PΕΓΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥεγλωδάριος. *Regendarius.* Gloſſæ Baſilic. ῥεγλωδάριοι, οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

PΕΓΕΣΤΑ.

Ῥεγέστα. *Regeſta.* Gloſſæ Baſilic. κλωσὸν, ἢ ῥεγέσταν, τῷ ἀπογραφῷ τῶν ἀρχαίων.

PΕΓΕΩΝ.

Ῥεγεὼν. *Regio.* Apud Suidam invenio vocem ſolitariam, ῥεγεῶν. Achmes cap. CLII. ἐὰν ἰδῇ τις ὅτι ἵππος εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, ἢ ἀγρὸν, ἢ ῥεγεῶνα, ἀγωνίσεται ἐν ἀχάλιν, ἐλθὼν ἐκεῖσε ἐξουσιαστὴς μέγας, ἀναλόγως τοῦ ἵππου. Balſamon De Chartoph. & Protecd. ῥεγεὼν τῆς βασιλευούσης πόλεως ἡ περαία τούτης ἐστὶ. Cedrenus. πέμψας καθ' ἕκαστον ῥεγεῶνα τῷ αὐτῷ φωνῷ ἀνεκαλοῦν.

PΕΓΕΩΝΑΡΙΟΣ.

Ῥεγεωνάριος. *Regionarius.* Heſychius. ῥεγεωνάριος. χιλιάρχος.

PΕΓΕΩΝΑΡΧΗΣ.

Ῥεγεωνάρχης. Regionis præfectus; idem qui ῥεγεωνάριος, quem rectè χιλιάρχον interpretatur Heſychius. Codinus in Orig. Conſtantinop. τῇ ε τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς ἐχόρδουν οἱ ῥεγεωνάρχαι ἐν τῷ αὐγουσταίῳ. Reſcribo. τῇ ιέ. Suidas mihi auctor eſt in αὔγουστος, apud quẽ ita legitur. ἀυγουσταῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ιέ τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ ῥεγεωνάρχαι καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρδουν ἐν τῷ αὐγουσταίῳ.

PΕΔΑ.

Ῥέδα. *Rheda.* Gloſſæ Baſilic. ῥέδα. ἅρμα. καρῆχα.

PΕΔΗΜΗΤΟΡΙΑ.

Ῥεδημητόρια. *Redimitoria.* Gloſſæ Baſilic. ῥεδημητόρια. κόσμησις.

ΡΕΔΙΟΝ.

Ῥέδιον. *Rhedium.* Cassianus de Reg. Cœnob. Ægypt. τριβόνοι δύο μὴ πολλῶ κόμπῳ εἰσεληλύθασιν, ῥέδιον ἔχοντες ὁλόχαλκον, καὶ χρυσοχαλίνους ἵππους. Scribitur etiam ῥαιδίον. Vide supra.

ΡΕΚΑΥΤΟΝ.

Ῥέκαυτον. *Recautum.* Acceptilationis species. Iustinianus Novell. CXXX. τὰ δὲ ἐξ ἔθους ῥέκαυτα γίνεσθαι παρὰ τῶν ὀφειλόντων τοῖς ἀποτελέσιν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν δαπανωμένων, κινδυνεύῳ τῶν σὺν αὐτοῖς ὄντων ἐξάρχων, &c. Itaque corrigendus est Suidas. ῥέκαυτον, παρὰ ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος. Hodiè editur, ῥέκαυγον. Item Glossæ Basilic. ῥέκαυλον, ἀποχῆς εἶδος. Hodie est, ῥέκαυδον. Corippus *Cautum* dixit, lib. II.

Tunc posità ratione palam, populoq; vidente,
Debita persoluit genitoris, cautaq; recepit.

ΡΕΚΟΥΠΕΡΑΤΩΡ.

Ῥεκουπερᾶτωρ. *Recuperator.* Glossæ Basilicorum. ῥεκουπερᾶτορες, ἐξισωτὴν ἀνάληψιν δι' ἑαυτῶν ποιούμενοι.

ΡΕΚΟΥΜΕΝΤΑΣ.

Ῥεκομεντᾶς. *Recommĕdatus.* vt vulgò loquũtur. *Commendatus.* Sbirus in epist. ad Zygomalam. καὶ παρακαλῶμεν τὴν ἀφεντιά σου νὰ εἶναι ῥεκουμεντάτη σου.

ΡΕΛΙΓΙΟΣΣΟΝ.

Ῥελιγίοσσον. *Religiosum.* Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. II. cap. I. ἅγια ἐνταῦθα μὴ τὰ ἰδιωλικὰ ἅγια εἴπῃς, ἀλλὰ τὰ μνημεῖα, τὰ καὶ ῥελιγίοσα λεγόμενα.

ΡΕΜΑΤΙΑΡΗΣ.

Ῥεματιάρης. Anonymus De bello sacro.

ἀθενίαν ἤχεν φοβερὴν ἤτον καὶ ῥεματιάρης.

ΡΕΜΕΣΙΩΝ.

Ῥεμεσιὼν. *Remissio.* Glossæ Basilic. ῥεμεσιὼν. ἄφεσις. συγχώρησις.

ΡΕΜΠΕΛΟΣ.

Ῥεμπέλ. *Rebellis.* Corona pretiosa. ῥεμπέλος. *Rebellis.* ἀποστατικὸς.

ΡΕΜΠΙΤΟΣ.

Ῥέμπιτος. Erro. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλαὸς. ῥέμπιτος. πλανημένος. τύφλος. μάζι.

ΡΕΝΤΕΝΑ.

Ῥέντενα. Teli genus. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸ ἕνα χέρι βάζαζε σταυρὸ μ' ἀγλωνάρι,
κεῖς τ' ἄτερον τὸ ῥέντενα βαστᾶ με τὸ δοξάρι.

ΡΕΝΤΕΣ.

Ῥέντις. Reditus. Gallicum, *Rentes.* Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλοι ῥέντις. ἔπαροι λωτράδες.

ΡΕΠΑΝΙΟΝ. ΡΕΠΑΝΙΣ.

Ῥεπάνιον. Sive, ῥεπανὶς. Pro, ῥαφανὶς. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XVI. ἔζαν σινήπιως, καὶ ῥεπανίᾳ. Exstat quoque apud Myrepsum, lib. De Drosatis, cap. XLV. Glossæ Græcobarbaræ. ῥαφανίδες. ῥεπανίδες. Apud Alexandrum Trallianum lib. VII, cap. XX, ῥέφανον scribitur.

ΡΕΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ.

Ῥεπετιτεύειν. *Repetere.* Iureconsultis Græcis vsitatissimum est.

ΡΕΠΛΙΚΑΤΙΩΝ.

Ῥεπλικατίων. *Replicatio.* Glossæ Basilicorũ. ῥεπλικαλίων. αἰαπλοκὴ. αἰάλυσις.

ΡΕΠΟΥΔΙΑΤΕΥΕΙΝ.

Ῥεπουδιατεύειν. *Repudiare.* Glossę Basilicorum. ῥεπουδιατεύει. ἰσοχωρεῖ ἀφίσει. Iureconsulti Greci passim vtũtur.

ΡΕΠΟΥΔΙΟΝ.

Ῥεπούδιον. *Repudium.* Iustinus Martyr Apolog. I. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν ῥεπούδιον δῶρα ἐχωρίθη. Quem locum citat etiam Eusebius Hist. Eccles. lib. IV. cap. XVII. Iustinianus Novell. XXII. δίλόγως ἡ γυνὴ τὸ ῥεπούδιον σέλφε. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. XXV. εὐλόγως ὁ ἀνὴρ, εὐρίσκων τὴν αὐτῆς γαμετὴν, ῥεπουδίῳ λύει τὸν γάμον. Glossæ Basilic. ῥεπούδιον. ἀφαζύγιον. χωρισμὸς γάμων ἀφὲ πιθανῶν.

ΡΕΤΖΗΝΗ.

Ῥέτζιλη. *Resina.* Corona preticsa. ῥετζιλὴ. *Resina.* ῥητίνη. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἢ μὴν τῶτο ῥήσασι πόσα με τὸ σωπάνη, καὶ ἀσβέσο πρὸς τὰς ἕλλωας σμικῷ με τὸ ῥετζιλὴ.

ΡΕΟΥΞΟΡΙΑ.

Ῥεύξορία. *Res vxoria.* Glossæ Basilicorum. ῥεύξορία, ἀγωγὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς πραγμάτων. Item. ῥῆς ἀξορία, ἡ μὴν ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Apud Suidam scribitur, ῥεύζωρία. Corrige.

ΡΕΦΑΝΙΟΝ.

Ῥιφάνιον. Vide ῥεπάνιον.

ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥεφερενδάριος. Vide ῥαϊφερενδάριος.

ΡΕΦΟΥΓΙΟΝ.

Ῥεφούγιον. *Refugium.* Apud Hesychiũ est, ῥεφούγια, ῥέμπα.

ΡΗΓΑΣ.

Ῥηγᾶς. *Rex.* Sic ῥηκᾶς. *Dux.* Et talia. Synodus Florentina. ἐζήτει τὴν πάπαν ὁ βασιλεὺς συνόδου οἰκουμενικὴν γνέσθαι ἐ μόνον τῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ῥηγάδων, καὶ τῶν ῥηκῶν. Bessarion in epist. quæ exstat apud Phranzem. lib. III. cap. XXVII. καὶ μηδὲν τὸ ἔχωσιν ἐντροπὴν ὅτι μεγάλοι ῥηγάδες καὶ βασιλεῖς τὸ πιστὸν.

ΡΗΓΑΤΟΝ.

Ῥήγατον. Regnũ. Vt ῥηκάτον, πριγκιπάτον, & talia. Synodus Florentina. εἰς ὅλας τὰς πάρτες, ἢ εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα τῆς χριστιανῶν ὅπως ἔλθωσι πάντες. Constãtinus De Administr. Imp. ἔστι ἕνα καρδινάλιον μονοκράτορα πάντων τῶν ῥηγάτων. Iterum. ἢ τὸ ἐκράτησεν ὅλον τὸ ῥηγάτον ὁ ῥοδοῦλφος.

ΡΗΓΕΑ.

Ῥῆγεα. Vestes purpurâ tinctæ. Hesychius. ῥῆγεα, παλλία βαπτὰ ἐπὶ ῥωμαίων. βεβαμμένα ἱμάτια. ῥηγεῖς δὲ οἱ βαφεῖς. Apud Manuelem Palæologum legitur. ἔαρος εἰκὼν ἐν ὑφάσμασι πεποικίλσμαι ῥηγικῶ. In Lexico Stephani perperam est, ῥητία, βαπτὰ ἱμάτια. Corrige. Sed Hesychius assignat, itaque inquiramus. An igitur, ῥῆγος, est *Raga?* Cod. Theod. lib. XIV. Tit. X. l. 3. *Intrà vrbem Romam nemo ragis vel tzancis vtatur.*

At

At profectò error eſt; nam *Raga*, ſive *Raca*, eſt *Bracca*: quemadmodum ῥάκη & βράκη dicunt Græci: eſtque in l. 2. eiuſdem Tituli. *Vſum tzangarum adȝ bracharum intrà vrbem venerabilem nemini licet portare.* Viden? *ragæ* illic ſunt, quæ hîc *brachæ*. Apud Suidam mentio nulla Romanorum, ſimpliciter enim dicit. ῥηγᾶις, οἱ βαφῆις. καὶ ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. Iterum. ῥῆγος, τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον. Atque pura puta Græca dictio eſt. Etymologici Auctor. ῥῆγος, τὸ πορφυρᾶν ποικίλαιον. ῥέξαι γὰρ, τὸ βάψαι, ἢ οἷον μεταποιῆσαι. ὅτι δὲ ῥηγᾶις ἔλεγον τοὺς βαφῆις, ἐκ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς ἀνακρέων ποιεῖ, ἁλιπόρφυρον ῥῆγος. ἐκ τοῦδε ἰβύκω, ποικίλα ῥέγματα. Quid igitur cenſebimus? Nihil aliud, quàm eſſe hanc explicationem ab alio aliquo, qui augere doctiſſimum illud & præſtantiſſimum Heſychij Lexicon voluit. Nam eſſe in eo libro non pauca, quæ auctorem mentiuntur, nobis conſtat: quemadmodum & in collectaneis Suidæ. Certè Heſychius in huius vocis explicatione nunquam Romanos in partem vocaſſet, quippe maior fuit viri eruditio. Tamen eſtne quicquam, quo tueri hoc commentum, quicunque tandem eius auctor ſit, poſſimus? Cogitemus. Fortaſſis in animo habuit ſpeciem trabeæ, quæ *Regia* dicebatur, ad diſcrimen *Troſſulæ*, & *Quirinalis*. In Iſidori quoq; Gloſſis eſt. *Limbus clauus in veſte regiâ.* Vel hinc, vel ex ſimili aliquo loco, ille ſciolus errandi anſam arripuerit. Ventilandus erat hic locus Heſychij nō Heſychij, & ille alter è Codice Theodoſiano illuſtrandus per occaſionem.

PHΓENA.

Ῥῆγενα. ſive, ῥῆγινα. *Regina.* Anonymus De bello ſacro.

τοῦτον γὰρ ὁδήγουσεν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Φράντζαν,
ἤυρετο ῥῆγαν τοῦ παρὸς, τὴν ῥῆγενα ὁμοίως.

Alius De nuptijs Theſei.

εἶπαν τὸ πῶς ἐν ἀδελφὴ, κυρὰς γὰρ τῆς ῥηγίνας
ἐμίλια λέγων τόνομά. -----

PHΓAA.

Ῥῆγλα, ſive, εἴγλα. *Regula.* Heſychius. ῥῆγλαι. σίδηρα ὡς ῥάβδοι. Moſchopulus. σκυτάλη. ἡ δεσμάκη, ἢ οἱ κοινοὶ εἴγλαν λέγουσι. Arithmetica Adeſpota. ἡ εἴγλα ὀφείλει εἶναι τροχύλη χειρομένη καὶ πύξινον. Iterum. πρὸ σταλίδι καμπανῦ, ἐκ θαλασσίδ, τῆς εἴγλας. VVarnefridus De Geſt. Langobard. lib. III. cap. IV. *Multos in itinere negotiatione deceperunt, venundantes regulas æris, quæ ita neſcio quomodo erant coloratæ, ut auri probati atq; examinati ſpeciem præberent.*

PHZHKAPHΣ.

Ῥῆζηκάρης. Vide ῥίζικον.

PHMAZEIN.

Ῥημάζειν. Pro, ἐρημᾶν. Vaſtare. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἐκεῖ περνόντας ἔβλεπε ἐκεῖνο τὸ βασίλειο
ἀπετὸς καβοικέμενος ὁλότης ῥημασμένο.

Iterum alibi:

κἐκτὸς πολέμους τὸς κακὸς ὁλότης ῥήμασμένος.

PHΞ.

Ῥῆξ. Minus erat quàm βασιλεὺς, & per

per contemptum à Conſtantinopolitanis dicebatur. Luitprandus in Legat. *Ipſe enim vos non Imperatorem, id eſt,* Βασιλέα, *ſuâ linguâ; ſed ob indignationem* ῥῆγα, *id eſt, Regem noſtrâ vocabat.* Euagrius Hiſt. Eccleſ. lib. II. cap. XVI. μεθ' ὃν ὁδοιπορῶν τὰ ῥωμαίων ἐπιχειρίζεται πράγματα, τῆς μὲν βασιλέως προστασίας ἑαυτὸν ἀφελὼν, ῥῆγα δὲ προσηπτῶν. Helmoldus Chron. Slau. lib. II. cap. XV. *Eſt enim quædam deteſtabilis conſuetudo regi Græcorum, qui etiam propter nimium faſtum diuitiarum ſuarum* IMPERATOREM *ſe nominat.* Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Græcis non eſſe in Synodo de laude Imperatoris, ſed de ſolius Dei tractandum altiſonè reſpondentibus, nomenque Imperiale noſtro Cæſari penitus invidentibus.* Per *Imperiale nomen* intelligit vocabulum hoc Βασιλέως. Itaque ῥῆξ tantum dicebatur, & Imperator Occidentalis, & quivis alius rex, nomine communi, excepto ſolo Bulgaro, qui pariter atque Conſtantinopolitanus Βασιλεὺς indigetabatur, ut ſupra docemus in Βασιλεὺς. Nicetas in Man. Comneno lib. I. ὡς ἐκ τῶν ὤτων ἀναρτῆσαι, καὶ ἐξ τὰς ἀμφορέων λαβὰς ἐνεῖναι, τὸν ὑψηλόφρονα ῥῆγα, καὶ σύστιτον ὑφαλαμβάνειν. Et lib. VII. vbi De Fredelico Imperatore loquitur. ἰταλιώτας ἔν τε πολλάκις ἐξ τοῦ ῥήγος ἀλαμανίας τὸ Φρεδερίκου αὐθώπλισεν. Codinus. ὁ μέγας λογοθέτης λαμβάνει τὰ ὑφαὶ τῆς Βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα ἐξ χρυσόβουλλα πρός τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ πατριάρχας. Suidas. ῥῆξ, ῥῆγος, ὁ τῶν Φράγγων ἡγούμενος. Conſtantinus Manaſſes in Annal.

καὶ παραχρῆμα ἀπόγνους προσφύγῃ τῷ καρδίλῳ.

ἐν δὲ τῶν Φράγγων φύλαρχος ὁ καρδιναλ ἐκεῖνος.

ῥῆγας τοὺς σφῶν καθάρχοντας οἴδασι Φράγγοι λέγειν.

Guitmondus De Verit. Euchariſtiæ, lib. I. *Lege epiſtolam Leodienſis epiſcopi contra Berengarium ad Henricum Francorum regem.* Siciliæ princeps hoc nomen hereditarium accepit à Conſtantino Magno, ut teſtis eſt Gregoras lib. VII.

PHTAIAN.

Ῥητλιᾶν. Germanicum, **Ritlen.** Agitare. Concutere. Propriè de menſuris. Epiphanius de Pond. & Menſ. πολήζας δὲ τὸ μέτρον, καὶ ῥητλιάζας, ὁμολογεῖ ὅτι πεπλήρωμεν.

PHTΩP.

Ῥήτωρ. Qui Scripturas inſtar Oratoris eccleſiaſtici interpretabatur. Codinus De Offic. ὁ ῥήτωρ, εἰς τὸ ἑρμηνεύειν τὰς γραφάς. Et de Orig. Conſtantinop. καὶ ὁ ἐπισκεπτὴς κωνσταντίνου, ἐλευσίς τε λέγεται, ὁ φιλόσοφος, καὶ ῥώμης ὁ ῥήτωρ. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. ὁ τῆς θεσσαλονίκης μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, ἐξ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων ἐκκλησιαστήν. Ioannes Coreſes in Epiſt. ad Metrophanem. προσφρήθω μοι καὶ θεοδόσιος ὁ ῥήτωρ, καὶ ἅπαντες οἱ τῆς σῆς πανηγιότητος οἰκεῖοι. Polybius epiſcopus De vitâ Epiphanij. ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τοὔνομα φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Erant autem plures, primaſque inter hos tenebat ὁ μαΐσωρ τῶν ῥητόρων. Meminit huius Demetrius Chomatenus in Reſp. τοῦ

καὶ φλῶρον Δρακόντα ὄντος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μώσορος τῶν ῥητόρων εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν λυκίων μυρέων ψηφισθέντες. Et hunc ipsum intelligit Codinus in istis verbis. ὃς καλεῖ κατ' ὄνομα, τόν τε πρωτοψάλτην, τὸν δομέστικον, τὸν λαμπαδάριον, καὶ τὸν μώσορα. Item in istis. ὁ μέν τοι πρωτοψάλτης, καὶ δομέστικος λοιπὸν. ὁ λαμπαδάριος δὲ κρατῶν τὸ χρυσοῦν διδάμπτυλον, ὁ μαΐσωρ, καὶ πάντες οἱ ψάλται τορφυρᾶ. Ita verò simpliciter illum appellat, quia alius nemo in toto ordine ecclesiastico μώσορος nomen habebat. Et hic quoque μέγας ῥήτωρ appellabatur. Itaque Hermodori Lestarchi Epistola quædam inscribitur, ἰωαννη τῷ μεγάλῳ ῥήτορι.

PIBΓEIN.

Ῥίβγλν. Pro, ῥῖπτειν. Iácere. Glossæ Græcobarbaræ. κρατεῖ ἀπάνω, καὶ δὲν ῥίπτει ἡ ῥίβγλ κάτω. Inde compositum, ἀποῥίβγλν. In ijsdem Glossis. ῥίπτω. ἀποῥίπτω. ἀποῥίβγω.

PIΓAA. PIΓAOYN.

Ῥίγλα. *Regula.* Vide ῥῆγλα. Hinc ῥίγλᾶν. Regulâ, sive hostorio mensuram impletam æquare. Chronicon Constantinop. ὡρίσθη δὲ τὸ μόδιον κύμβαλον πεπάσκεδζ. εἰς δὲ τῶν ἐμπόρων πέπρακέ λινι σῖτον ῥίγλωτὸν μόδιον. Ita corrigendum censeo. Hodiè est in MS^to. ῥίγλον τὸν μόδιον.

PIZIKON. PIZIKAIOΣ. PIZIKAPHΣ.

Ῥίζικον, sive, ῥίζηκον. Fortuna. Periculum. Italicum, *Risico.* Glossæ Græcobarbaræ. αἶσα. μοῖρα. τύχη. ῥίζικον. Anonymus De bello sacro.

καὶ ἐδὲν ἔχει ῥίζικον νὰ ἔχει καλὸν αὐθέντη.

Item alius De nuptijs Thesei.

---- πάνλοπε θέλει ἦσεν
τὸ ῥίζικό μου τ' κακὸν, πολλὰ νὰ ζ' ὀνειδίζω.

Hinc ῥιζικαῖος. Periculosus. Constantinus De Administ. Imp. μέσον δ' αὐτὰ εἰσὶ πέτρα ῥιζικαῖα, ὑψηλαὶ, νησίων δίκλιν ἀποφαινόμεναι. Ita corrigo. Malè est in MS^to. ῥίζημαῖαι. Et ῥιζικάρης, sive ῥιζικάριος, pro quo ῥηζηκάρης etiam scribitur. Temerarius, Audax, & qui fortunam experitur. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀλήθεια κεῖ πε βρισκόμεν πεῖπερον ῥήζηκάρης.

PIZOKPIKEΛΛON.

Ῥιζοκρίκελλον. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὁμαύριον παλαιὰν μετὰ χαλκῶν ῥιζοκρικέλλων.

PIMAΔA.

Ῥιμάδα. *Rhythmus.* ῥυθμὸς. Constantinus in Inscriptione Historiæ Apollonij Tyrij. διήγησις ὡραιωτάτη ἀπολλωνίου τοῦ ἐν τύρῳ, ῥιμάδα.

PIMNEΣ.

Ῥίμνες. Id est, ῥῦμαι. Anonymus De nuptijs Thesei.

οἱ ῥίμνες, καὶ τὰ ξόσπα, καὶ οἱ ψηλοὶ τοῖχοι.

PIOMΠAPMΠAPON.

Ῥιομπάρμπαρον. *Rhabarbarum.* Alexius Rharturus Doct. VI. τὸ ὠφέλειαν λαμβάνῃ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄῤῥως μασᾶ τ' ῥιομπάρμπαρον, καὶ τὸ πλύει ἔξω. ἐαυτ.

PIΠEN-

ΡΙΠΕΝΣΙΟΣ.

Ῥιπένσιος. *Ripenſis.* Apud Pæanium extat in Metaphraſi Eutropij.

ΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ῥιπτάριον. Miſſile. Iaculum. Oppiani Scholiaſtes Halieut. lib. I. αἰχμάτια, εἰδος ῥιπταρίς ὀπτηδειον εἰς ἄγραν αἰγῶν. Vide Gloſſarium Rigaltij. Hinc,

ΡΙΠΤΑΡΙΣΤΗΣ.

Ῥιπταριστὴς. Iaculator. Conſtantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλὰς, ἤγουν τοξότας, καὶ ῥιπταριστὰς, καὶ σφενδοβολιστάς. Iulius Africanus De Appar. Bell. ὀφείλουσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταρισταὶ, ἔπειτα δὲ ταξάται, καὶ οἱ ῥιπταριστάι.

ΡΙΤΖΟΣ.

Ῥίτζος. Italicum, *Ricco.* Diues. Suidas in Etymologico. ζάλακας. μισθλεπτος. μιαρὸς. μισητὸς. ὅθεν καὶ τὸ ζα ὀπταλικὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ῥίτζον.

ΡΙΦΙΟΝ. ΡΙΦΟΣ.

Ῥιφιὸν. & ῥίφος. Pro, ἔριφος. Hædus. Gloſſæ Græcobarbaræ. εἰς τὴν ὁπωπίαν ἐβάλλησαν τὸ πόδι ἢ ποδάρια τῶν ῥιφίων, διὰ νὰ μηδὲν φεισπαίξῃ. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ τότε ῥίφες καβάσαρες, ὀπόσαν διδυμάρια,
ἐσάλεξαν, κἤφλραντης. ----

ΡΙΨΙΜΟΝ.

Ῥίψιμον. Excrementum. Orneoſophion. τὸ ῥίψιμον αὐτῦ ἔνι καθαρὸν. τὰ ὀμμάτια αὐτῦ ἔνι καλὰ. Et mox. τὸ ῥίψιμον αὐτῦ ἔνι ὁλὸν, τὰ ὄμματα αὐτῦ ἔνι χαυνισμένα, καὶ δακρύουσιν.

ΡΟΒΕΛΕΥΕΙΝ.

Ῥοβελεύειν. *Rebellare.* Anonymus De bello ſacro.

ὁ δρόγγος δὲ ὁ μελιγοῦς ἐκεῖνοι ἐροβέλλωσαν.

Iterum.

ἐκεῖ εἰς τὴν σκλαβωνίαν ῥοβελεμένη διέσκετο.

ΡΟΒΙΝ.

Ῥόβιν. Eruum. Pro, ὄροβος. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἰὸς. φαρμάκιν. καὶ ὄροβος. ῥόβιν.

ΡΟΓΑ. ΡΟΓΑΤΩΡ. ΡΟΓΕΥΕΙΝ.

Ῥόγα. Pro, ῥῶξ. Stellio. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXV. τὴ αὐτὴ κρίσι κρίνεται καὶ ἡ σέρφα, καὶ ἡ ῥῶξ, ἤτοι ἡ λεγομένη ῥόγα, ἡ δὲ ἑρπετὰ τῆς γῆς. Eſt quoque *Roga*, Donatiuum. Honorarium. Stipendium. Suidas. ῥόγα, ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία. Cedrenus. τὴν σωφρονοῦσαν ἀφανομὴν τὰς ῥόγας κελεύσασα γνέσθαι τῶν στρατευμάτων. Beſſarion in epiſtolâ, apud Phranzem lib. III. cap. XXVII. εἰς ῥόγαν τῶν αὐτῶν, καὶ εἰς ἐνδύματα ὑποχρίων τῶν αὐθεντοπέλων. Landulphus Sagax in Tiberio II. *Duxit Anaſtaſiam uxorem ſuam, & coronavit eam Auguſtam, & iactavit rogam multam.* Hinc ῥογάτορες. Stipendiarij. Codinus De Offic. ὁ τῆς αὐλῆς λογαριαστὴς λογίζεται τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ δουλευσκομένους ῥογάτορας. Crebrò occurrit apud Nicetam. Corrigendus eſt inſignis locus in Gloſſis Baſilicorum. ἀννόνα σημαίνει παροχὴν, ῥόγαν, καὶ τὸν ἐτήσιον φανομὴν. Iterum. ἀννόνα παροχὴ, ῥόγα. Perperam editur. ἀγορὰν, & ἀγορᾷ. Item, ῥογεύειν. Stipendia facere. *Erogare.* Codinus.

εἰς δούλωσιν ὑπὲρ ὧν ἐρογεύθη. Chronicon Conſtantinop. τὸν στρατὸν αὐτῆς ἐκεῖσε ἐρόγωσε διπλοῦν ρόγαν τὸν ἕνα χρόνον. Achmes cap. CCLI. εἰ δὲ ρογεύσῃ σάκχαρ πλωχοῖς, λόγῳ καὶ ἔργῳ νηστήσῃ, καὶ διδάξῃ ἀνθρώπους. Hinc ρογεμένος, in Coronâ pretiosâ. ρογεμένος. *Stipendiarius.* μισθοφόρος.

ΡΟΓΑΛΙΑ.

Ρογάλια. *Rogalia.* Dies quibus rogæ ab Imperatore & Patriarchâ populo dabantur. Balſamon De incenſ. Patriarchæ die Catecheſ. ἡ σωθήτως διδομένη ρόγα κατὰ τὸν κυρίως ἀπόκρεω, εἰς τὸν ἐτησίως συβαίνουσαν ἐκκλησιαστικὸν ρόγαν κατὰ τὸν μεγάλου τρίτου κατέπεσε, καθὼς τὰ παλαιὰ λαλοῦσι ρογάλια.

ΡΟΓΟΣ.

Ρόγος. Italicum, *Rogo.* Rogus. Pyra. Anonymus De nuptijs Theſei.

λοιπὸν ἴδε καὶ ἄναψαν ὁλοτελὴς οἱ ρόγοι.

Iterum alibi.

τὸν ἕνα ρόγον ἄναψα διὰ τὸν δεκήδαν πάλι.

In Gloſſis Græcolatinis ρωγίον ſcribitur, ſed tranſpoſitis vocibus Latinis. Hodiè editur, ῥύτις. *Ruga.* Rogus. ρωγίον. Sed vindicandus ordo eſt, ſcribendumque. ῥυτὶς. *Ruga.* ρωγίον. Rogus.

ΡΟΔΑΚΙΝΟ.

Ῥοδάκινο. Corona pretioſa. ῥοδάκινος. *Malum perſicum.* μῆλον περσικὸν.

ΡΟΔΟΣΤΑΜΑΤΑ.

Ῥοδοστάμαλα. Aqua roſacea. Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ. τῶ εἶναι τὰ ῥοδοστάμαλα, ἢ πῶ εἶναι ἡ μυροδίες σας.

Exſtat etiam in Turcograciâ Cruſij.

ΡΟΘΕΣΙΟΝ. ΡΟΘΕΣΙΑΖΕΙΝ.

Ῥόθεσιον. Pro, ὁροθέσιον. Terminus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκρουνοὶ, ὅροι, ὁροθέσια. ῥόθεσια. Hinc ῥοθεσιάζειν. Terminare. Finire. Alibi eædem Gloſſæ. ἐκεῖνοι ὁπῶ ὁρίζειν καὶ ῥοθεσιάζειν ἀφὸ ὄνομα πους ἢ ἀφὸ λόγου πους τὰ δίκαια.

ΡΟΙΔΕΑ.

Ῥοϊδέα. Malus punica. Moſchopulus. ῥοὰ παρ' ἀπλικοῖς, ἡ κοινῶς ῥοϊδέα.

ΡΟΘΕΧΙΟΝ. ΡΟΘΕΧΙΑΖΕΙΝ.

Ῥόθεχιον. Idem, quod ῥόθεσιον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὠδὶ ὁρῶν γῆς. Εἰς τὰ ὁροθέσια. ἢ ῥοθέχια τῆς γῆς. Inde etiam, ῥοθεχιάζειν. In ijſdem Gloſſis alibi. ὁροθεσιάζει. ἢ ῥοθεσιάζει. ἢ ῥοθεχιάζει.

ΡΟΚΚΑ.

Ῥόκκα. Italicum, *Rocca.* Colus. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐτίον γυναικείας ἐστὶ. ἢ καλῶ πρόσωπα τοῦ ὑφαντικοῦ ξύλου & γυναικισίμου, ἴσως τῆς λεκάτης, ἢ τῆς ῥόκκας. Vide, Skelattonem in Lexico. κερκίδες, ῥόκαι γυναικῶν. Corona pretioſa. ῥόκα. *Colus.* ἠλακάτη.

ΡΟΜΦΑΙΑΙ. ΡΟΜΦΑΙΟΚΡΑΤΩΡΕΣ.

Ῥομφαῖαι. Haſtæ, quas tenebant Principes honoratiſſimi ad latus Imperatoris ſtantes, qui numero quatuor

tuor erant, ex vtroque nimirum latere bini; & ῥομφαιοκράτορες dicebantur. Codinus De Offic. δεῖ δὲ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ὁπλωίκα φορεῖ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐν πολέμῃ πατριάρχης, ἢ δεσπότης, ἢ καθ' οἱανδήποτε χρείαν ἄλλην, σωήθειά ἐστι παρείσθαι τούτῳ τέσσαρες ἀπὸ τῶν ἐνδιμωτέρων ἐχόντων τὴν πολιτείαν, ἀνὰ δύο ἐξ ἑκατέρου μέρους, φοροῦντας μὲν ὁπλούρικα χρυσᾶ, σκαράνικα κόκκινα. κατέχοντα δὲ ἐν χερσὶν ἕκαστοι ἀσπίδα ἐρογγύλην μεγαλομένον τὸν βασιλέα ἔχοσαν ἔφιππον, καὶ κοντάριον, ἤγουν δόρυ, κεχρυσωμένον ἔχοντα (lego, ἔχοντα) ξύλον. τὰ μὲν ἓν κοντάρια ἤγουν δόρατα παῦλα ὀνομάζοντα ῥομφαίαν· οἱ δὲ κατέχοντες, ῥομφαιοκράτορες. Obſervare quoque eſt apud Annam Comnenam Alexiad. lib. I. ὁρᾷ τὸν ἱππικόμον τοῦ Βρυεννίου ἵππον ὀπισυρόμενον, τῇ τε ἀλουργῷ ἐφεστρίδι κεκοσμημένον, καὶ καθάπερ τὰ φάλαρα ἔχοντα, καὶ δὴ καὶ τὰς κατέχοντας τὰς ἐξ ἕδρας τοῖς βασιλεῦσι παρεμπεμπομένας ῥομφαίας, ὀπίσθεν αὐτῷ βαδιζούσας. Et mox. καὶ τὰς παρ' ἑκάτερα τοῦ βασιλικοῦ σώματος ἑρπομένας ῥομφαίας.

ΡΟΣΑΤΟΝ.

Ῥοσάτον. *Roſatum.* Apud Alexandrum Trallianum, lib. IX.

ΡΟΤΖΑ.

Ῥότζα. *Rocha.* Rupes. Italicum, *Roccia.* Gloſſæ Græcobarbaræ. πέτρες πετρώδεις, ἤγουν ὁποῦ ἔχουσιν ὀλίγον χῶμα εἰς τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω ἔνι ῥότζα, ἤγουν πέτρα. Diodorus Euchyon Polychemię lib. I. cap. XVII. *Oleum commune, nucum, terebinthinæ, ceræ, thuris, colophoniæ, aluminis rochæ, gummi Arabici.* Et occurrit illic ſæpius. Helias Monachus De Lap. Philoſoph. *Tere in mortario æreo cum tanto aluminis albi, vel rochæ.*

ΡΟΥΒΑΙΟΥΒΟΣ.

Ρουβαΐουβος. Suidas. ρουβαΐουβος, παρὰ ῥωμαίοις ὁ τὴν βοηθὸν βοηθῶν. Sed non dubito quin in mendoſum codicem inciderit; nam συβαΐουβος potius dicebatur, id eſt, *Subadiuua.* In Reſcripto Imppp. Gratiani, Valentiniani, & Theodoſij. *Quod in poſterum cuſtodiendum ita ratum ſit, ut periculum ſe & adiutor & ſubadiuuæ adituros eſſe cognoſcant.* Exſtat Cod. Theod. Tit. De Agent. in Reb. Syneſius epiſt. CXLV. ἀρπακτίων τίς ἐστι τῶν ἡγεμονικῶν σκοπορύφων, πάσχειν ἔχων τῷ βοηθῷ βοηθεῖν. ἡ γὰρ συβαδιύβα λέξις τοῦτο ἑρμηνεύειν πιστεύεται. Quo loco graviter labitur, ut non rarò, interpres Neagorgus. Metaphraſtes in Actis Porphyrij martyris. ἱλάριός τις συβάδιύβα τοῦ μαγιστριανοῦ. In Collat. Carthag. III. *Navigio adiutore numerorum, & Peregrino adiutore ſubadiuuarum officij Domini Viri Clariſſimi, & ſpectabilis Vicarij.* Sæpè occurrit in Notitiâ Imperij.

ΡΟΥΓΑ.

Ρούγα. *Ruga.* Vicus. Platea. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. μίαν ἓν τῶν ἡμερῶν ἦλθεν ζεκχέτης τις, τυτέσιν ἡσυχιαστὴς, εἰς τὴν ρούγαν πινὶ τῶν χαλεπιτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ. Gloſſæ Latinogræcæ. *Ruga.*

ῥῦμη. Eſt autem è Gallico, *Rue*: vt à *Lieue, Leuca*, ſive, *Leuga*. λεύγη. à *Treue, Treuga*, τρεύγα.

ΡΟΥΔΙΟΝ.

Ρουδιον. Piſcis genus. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. I. φυκίδες, λητίναι, ρουδιαι.

ΡΟΥΘΟΥΝΙΑ.

Ρὐθούνια. Vide, ῥωθούνια

ΡΟΥΚΑ.

Ρῦκα. Corona pretioſa. ῥῦκα. *Ruca*. εὔζωμος.

ΡΟΥΚΑΝΙΖΕΙΝ.

Ρὐκανίζειν. *Runcare*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγχαμύζειν. καθαίρειν. νὰ ῥὐκανίσῃ.

ΡΟΥΚΛΟΝ.

Ρουῦκλον. *Ruculum*. Repagulum. Cornix januæ. Gloſſæ Servij. *Repagulum*. κόρακες. τὸ ῥῦκλον. Iterum alibi. *Ruculum*. σκυτάλη.

ΡΟΥΜΑΣΤΟΝ.

Ρὐμαστὸν. Maturum. Exſtat in Turcogræciæ Cruſij.

ΡΟΥΝΤΕΛΛΕΣ.

Ρὐντέλλες. Circuli. Orbiculi. Ex Gallico, *Rondelle*. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ εἴδη, ἤγουν οἱ ῥὐντέλλες τῶν πέντας.

ΡΟΥΣΑΛΙΑ.

Ρουσάλια. Panegyris poſt Paſcha celebrari ſolita. Balſamon ad Concil. VI. Can. XLII. τοιαύτη πανήγυρίς ἐστι καὶ τὰ λεγόμενα ῥὐσάλια, τὰ μὴ τὸ ἅγιον πάσχα ἀπὸ κακῆς συνηθείας ἐν τῇ ἕξει χώρας γινόμενα.

ΡΟΥΣΙΟΣ. ΡΟΥΣΙΩΔΗΣ.

Ρὔσιος. *Ruſſus*. Nonnus Hiſt. lib. I. φαλλὸς δέ ἐστιν ἐκ δέρματος ρουσίου χῆνα αἰδοίῳ ἀνδρὸς. Achmes cap. XLVIII. καὶ ἐαν ἐσι ρουσιον, ἡ γυνὴ τῆς χαρᾶς ἔσται. Iterum, cap. CCXXVI. ἐὰν γὰρ λαβὴν, ἔσαι εὐφόρης. ἐὰν δὲ ῥὔσιον, τῆς χαρᾶς ἔσαι. Gloſſæ Græcolatinæ. ῥὔσιον φάρος. *Vexillum*. Excidit vox, *Ruſſum*. Anthologiæ lib. V. exſtat epigramma, cuius hoc initium.

ἰσλιανὸς ἔτος ἅρμα ρουσίου
ἔχων, ἐνίκα τὰς ἐναντίας δρόμῳ.

Hinc ῥὐσιώδης. *Subruſſus*. Scholiaſtes Homeri, qui Didymi nomen falſo præfert, Odyſſ. IX. μίλτος, πηλὸς ῥὐσιώδης.

ΡΟΥΤΑ.

Ρὖτα. *Ruta*, vel *Rutta*. Manipulus militum. Itali *Rotta*. Alemani **Rotte** dicunt. Nicetas in Balduino Flandro. ἀμέλει δὲ μοῖραν ἓξ καὶ σφᾶς ῥαδάμαντος πρεσκέμψαντος, ὡς ῥὖταν ὠνόμαζον, πᾶν τὸ πρὸς ἰσχύος ἀνεπηγκλήμαζον, τῶν δρᾶν ἐκδεδώκασιν ἐν τῷ τὰς πόλεις ὑπαίθρους τὰς ἀποστάζας. Gulielmus Neubrigenſis, lib. II. cap. XXVII. *Rex ſtipendiarias Bribantionum copias, quas rutas vocant, accerſiuit*. Corrigēdus eſt inſignis locus apud Guillermum Britonem Philippeid. lib. VII.

Accipe ſelectos equites Guillelme trecentos.
Et famulos in equis tria millia ſume clientes,
Mille quater pedites, tecum Lupicarica rutta
Fac eat, ite ſimul tenebroſæ noctis in umbrâ,

Nihili

Nihili eſt, quod hodiè editur, *tecum lupicarica rupta.* Nam Lupicarus vnus eſt è præfectis. Ecce ibidem. lib. VIII.

Verũ burgenſes, & præcipuè Lupicarus,
Cui patriæ curam dederat rex Anglicus omnem,
Elegere magis, &c.

Ergo clara & certa emendatio eſt.

ΡΟΥΦΗΜΑΝ.

Ρούφημαν. Pro, ῥόφημα. Sorbitio. Hauſtus. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chryſorhoes.

καὶ μὲ ποτήριν λίθινον σμαράγδινον ὀκάλι
νερὸν ὡς μόνον ῥούφημαν ἐδὲν τι πλέον τότον.

ΡΟΥΦΙΑΝΟΣ.

Ρούφιανὸς. Italicum, *Ruffiano.* Leno. Ganeo. Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

ἑνας ῥούφιαν & ἔστεκεν ἕτοιμος, καὶ ἀνεβάζει
τὼ πραγμαλίαν τῆς Ταρσιάς, κὲις μίον τὼ ἀγοράζῃ.

Et mox iterum.

μακάελον ἐλέγασιν ἐκεῖνον τὸν ρουφίανον.

Occurrit illic pluries.

ΡΟΥΧΑΡΕΙΟΝ.

Ρουχαρεῖον. *Rucharium.* Codinus. ὁ πρωτοβεστιάριος & λαμβάνων ἀπὸ τῶν τοῦ ρουχαρείου ἀπαρχῶν δίδωσι τῷ βασιλεῖ. Synodus Florentina. ἐν τῷ ῥουχαρείῳ τοῦ βασιλέως ἀπεχράψαμεν τοὺς τόμους. Et differebat à veſtiario. Diſcimus ex Codino. ἡ μέντοι ἀπάνω τῶν βασιλέως ἀεὶ εἰς τὸ ῥουχαρεῖον εὐτιάριον, τὰ δὲ ἀποδήματα εἰς τὸ βεστιάριον.

ΡΟΥΧΙΟΝ.

Ρουχίον. ſive, ρουχον. *Ruchum.* Ex idiomate Germanorum, **Rock**. Codinus. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἤγουν τὸ ῥοῦχον αὐτό, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικόν. Nicetas in Andronico, lib. II. φορῶντα ῥοῦχον χιτῶνα μέχρι καὶ τῶν γονάτων. Iterum in Iſaacio, lib. I. φραγγικὰ ῥοῦχα φορέσαντες, καὶ τζεφέλια. Et pluries illic. Addit I. Capit. Carolin. Tit. XXII. *Et pedules paria quatuor, ruceum vnum, pelliceas vſque ad talos duas.* Ibi *Ruceum* eſt ῥοῦχιον. Helgaldus in Vitâ regis Roberti. *Et exuens ſe veſtimento purpureo, quod linguâ ruſticâ dicitur rocus, vtroque genu fixo in terram, toto de corde ad deum ſupplicem fudit precem.* Vel *Rochetum*, ex Italico. Liber Cærem. I. cap. IV. *Vtuntur croceis obſcuris, & ſubtus parvo capitio ſupra rochetum.* Et ſæpiſſimè illic occurrit.

ΡΥΓΙΤΗΣ.

Ρυγίτης. Vermiculus. Euchologium in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & aruis. μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ἐρυσίβη.

ΡΥΤΗ.

Ρύτη. *Ruta.* Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CXXXII. τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ οἶνον ἀμωμαῖον, μὴ ῥύτης βοτάνης λελειωμένης.

ΡΩΓΙΟΝ.

Ρώγιον. *Rogus.* Gloſſæ Græcolatinæ. ρώγιον. *Rogus.* Ita reſtituo. Vide, ῥόγος.

ΡΩΘΟΥΝΙΑ.

Ρωθώνια. ſive, ῥωθώνια. Corona pretioſa.

ῥώθηνια. *Nares.* μυκτῆρες. Anonymus De nuptijs Theſei.

καπνὸς ἐκ τῶ ῥόθηνια τυς σὺν ὀσφίαν μεγάλη.

Demetrius Zenus in Batrachom.

εὐθὺς ἐκ τῶ ῥουθηνιά τε ἔρδουσιν τὰ μιαλά τε.

ΡΩΜΑΝΙΑ.

Ῥωμανία. Imperium Orientale; ſicuti Conſtantinopolis, imperij caput, ῥῶμη. Apud Theorianum in Legat. Armen. ὥσθ' καλῶ τῶ μεγάλω ἀγιωσύνω σε μεταχειφίσαι τῶ συγχειφῶ τούτω, κὴ δοθῶσαί μοι, ἵνα ἐξελληνισθεῖσαν ἐν ῥωμανίᾳ ἔχοιμεν αὐτῶ.

ΡΩΜΑΝΙΣΙΟΝ.

Ῥωμανίσιον. *Romanenſe.* Obex. Vectis, quo fores obſerantur. In Novellâ quâdam Zenonis. ἔτι δὲ ἀπαιτίζομεν τὰ καλόμενα σολάρια μὴ τὸν παρόντα νόμον μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γίνεσθαι, ἀλλὰ τῷ τῶν λεγομένων ῥωμανισίων οἰκοδομεῖσθαι σχήματι. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸν μοχλὸν ἀφαιρομένους, ἢ σιγνοντας τὸ ῥωμανίζιν τῆς πόρτας. Iterum alibi. ἄορον, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥωμανίζιν. Occurrit quoque Baſilic. Eclog. LVIII.

ΡΩΠΑΚΙΟΝ.

Ῥώπακιον. Suidas. Ἀφροπήια, τὰ παρ' ἡμῖν ῥώπακια. Iterum alibi. ῥώπαξ, ῥώπακος. τὰ ῥώπακια παρ' ἡμῖν. Moſchopulus. ῥῶψ, τὸ κοινῶς ῥώπακιον.

ΡΩΤΑ.

Ῥώτα. Pro, ἐρωτᾶν. Rogare. Anonymus De nuptijs Theſei.

κὴ ἄρχησε νὰ τὸς ῥώτα τὸ θὸ ἐρχονται κὴ πρίνας.

Conſtantinus in Hiſt. Apollonij Tyrij. ἐσήμοσε καὶ ῥώτησεναν ὁ γιαναμάθη.

ΣΑΒΑΘΙΝ.

Σαβάθιν. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LIV. Vide χλωροσαῦρα.

ΣΑΒΑΚΑΘΙΟΝ.

Σαβακάθιον. Sudarium. Suidas. κεκρύφαλον, σαβακάθιον, σουδάριον. Heſychius. κεκρύφαλος, εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων. σαβακάθιον πλεσμότριχον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄμπυκας, κεκρύφαλον, κόσμον γυναικῶν, σαβακάθιον.

ΣΑΒΑΝΟΝ.

Σάβανον. *Sabanum.* Linteum. Hierocles ἱππατρ. lib. I. cap. XXXIV. εἰσπαγόντες εἰς βαλανεῖον, ἢ ποιήσαντες ἱδρῶσαι, καταμάσσιν ἔνδον ξηροῖς σαβάνοις. Gregorius in Dialog. ad Petrum. ἐξερχομένε δὲ αὐτὸ ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ σάβανα αὐτὸ ἐπεδέδωκε. Quæ verba profert etiam Gennadius De Purgat. cap. III. Theodorus Priſcianus lib. II. cap. IX. *Et ſi adhuc doloris moleſtia perſeuerauerit, Phlebotomum adhibebo, perſeuerando tamen frictionibus manibus vel ſabanis calidis.* Apitius De Re Culin. lib. II. *Quùm coctus fuerit, ſavano calido involues gruem.* Victor De Perſecut. Vandal. lib. III. *Illa, quibus eum ſuſcipiens de fonte dudum texerat, ſabana baiulabat.* Et corrigendus eſt Aldhelmus De Laud. Virg. *Qui in ſabanis & ſindonibus baiulabantur ægroti, ſanctorum meritis ſoſpites, & vel compotes ſalubriter abſcedunt.* Hodie editur, *in ſubanis.* Inter-

Interpres Hiſtoriæ Apollonij Tyrij. *Vidit per plateam puerum nudum currentẽ, oleo caput unctum, ſabano præcinctum.* Bonifacius epiſt. x. *Partem thymiamatis & ſabanum pro benedictione.* Vide Auctarium noſtrum ad Librum *De Gloriâ*, cap. XXXII.

ΣΑΒΟΥΡΑ. ΣΑΒΟΥΡΑΤΟΝ.

Σαβύρα. *Saburra.* Arabes *Sauourra*, Turcæ, *Safra* dicunt. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰερμάλιος ναῦς, κύφη σαβύρας, ἐλαφρὴ ἀφ' ἧς ζαβύρας. Gregorius Dialogus De Vitâ Sanct. lib. I. λαβὼν ὁ τοῦτο, καὶ πιήσας εὐχὴν, ἔδωκε τοῖς σωναδελφοῖς ἐπὶ πὼν. ἀπέλθετε, καὶ ἀπὸ τοιούτου βάλλετε εἰς ὅλα τὰ πιθάρια καὶ ζαβύρα ἐστί. Hinc σαβυράτον, ſive σαβυρωτὸν, *Saburratum.* Harmenopulus in Leg. Naval. ἐὰν τὸ ἓν πλοῖον συμβῇ τι παθεῖν ἢ σαβυράτον, ἢ πεφορτωμένον. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰερμάπις ναῦς. καραβεῖν ἀσαβούρωτον.

ΣΑΓΑΛΙΝΟ.

Σαγάλινο. Vox ignota apud Arrianum in Periplo maris rubri. πλοῖα μεγάλα χαλκᾶ ξύλων ζαγάλινο, καὶ δοκῶν, καὶ κεραιῶν, φαλάγγων.

ΣΑΓΓΑΡΟΝ.

Σάγγαρον. Nauigij Barbarici genus. Vide κελανδιόφωνον.

ΣΑΓΗΝΗ.

Σαγήνη. Nauigij genus. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ὅπου αἱ σαγῆναι τῶν τοιούτων ζαβάτων, ὅπου αἱ κονταῦραι, ἐδέποτε καθ' ἡμῶν πρὸς πόλεμον ἐπέρχονται.

ΣΑΓΙΟΝ. ΣΑΓΙΣΜΑ.

Σαγίον. *Sagum.* Amiculum quodvis. Phęmon Cynoſophij cap. XLVIII. ἔτρεχας ἱππείας ἐκ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καύζας, ἄτμησον αὐτὴν ἐκ τέτων, μὴ ζαγίσκεπάσας, ἄχρις ἂν ἐδρώσῃ. Et σάγισμα. Inſtratum equi. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἄλογα αὐτῶν ἐρμαλώμενα μὴ κεφαλαρίων καὶ ζαγισμάτων λωρικαινῶν. Et in Andronico lib. I. σάγισμα ἀλόγου φορᾶν, καὶ τὰ περισότερα τῶν μελῶν ἀνάρμοστα ἔχον. Codinus. ὁ δὲ πανσιάρχης ἀπέρχεται ἱππότης εἰς τὴν ἁγίαν σοφίαν, ἔχων ἱππον αὐτοῦ πεποικεμένον σαγίσματι ἐκ πανίου λευκοῦ μέχρι καὶ κεφαλῆς.

ΣΑΓΙΤΑ.

Σαγίτα. *Sagitta.* Suidas. ὀϊστὸς, βέλος, σαγίτα. Achmes cap. CCXLIX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι σωλὴν βέλη, ἤτοι σαγίτας, καὶ ἀνθρώπων θάνατον μελετήσῃ. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἐκάμαμεν εἰς αὐτοὺς βομβάρδαις, καὶ μὲ τὰ τυφέκια, καὶ μὲ τὰ ζαγίτας. Leo Conſtitut. VI. ἐπέρας ἀμάξας ἐχούσας τοξοβαλίστρας καὶ ζαγίτας ἀπὸν. Poſteà etiam σαΐτα dicere cæperunt. Vide locum Anonymi De nuptijs Theſei in καρδίτζα.

ΣΑΓΙΤΤΟΒΟΛΟΝ.

Σαγιττόβολον. *Sagittæ* iactus. Leo in Tacticis. καὶ χωροῦσι σὺν ἐλασία ἕως ἓν μὲ δὲ ἕτερον σαγιττόβολον. Occurrit illic pluries.

ΣΑΓΜΑΡΙΑ.

σαγμάρια, vel σαμάρια. Impedimenta. Sarcinæ. Suidas. ἀποσκευὴ. ἡ τῶν ὑποζυγίων κομιδή. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τέρδον, τὰ ζαγμάρια. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀποσκευὴ. κατάσημα. τέρδον. ζαμάριον.

ΣΑΓΜΑΡΙΟΣ.

Σαγμάριος, vel Ζαμάριος. *Sagmarius.* Sellam, aut inſtratum ferens. Apud Achmetem Onirocrit. cap. CCXXXVII. inſcriptio eſt. περὶ καμήλων δρομάδων Ζαμαρίων. Vide Rig. Gloſſ. Corrige verò Rigordum in Vitâ Philippi Auguſti. *Ex improviſo de nemoribus egreſſus, militum catervâ armatorum ſtipatus non modicâ, ſagmarios regis Philippi cum denarijs & argento multo & variâ ſupellectile potenter abduxit.* Hodiè non rectum eſt, quod editur, *ſaginarios regis.*

ΣΑΓΜΑΤΟΓΗΝΗ.

Σαγματογήνη. Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ σαγματογῶας, καὶ περιζώματα, καὶ γαυνάκας. Et mox ibidem. καὶ ἡ Ζαγματογώνη, καὶ περιζώματα, καὶ μέλι τὸ καλάμινον, τὸ λεγόμενον σάκχαρι.

ΣΑΓΜΟΣΕΛΙΟΝ.

Σαγμοσέλιον. *Sagma ſellæ.* Anonymus De Caſtramet. ἀναλαμβάνειν τὸ δεῖ ὅπλα σιδηρον καὶ λαβεῖν, καὶ ταγὰς τῶν ἵππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βαστάζομένας εἰς ταχεῖς ἡμιόνους ἢ καὶ ἵππους ἐν τοῖς σαγμοσελίοις. Vide Gloſſ. Rig.

ΣΑΓΩΝΗ.

Σαγώνη. Corona pretioſa. ζαγώνη. *Gena.* Ζιαγὼν.

ΣΑΖΕΙΝ.

Σάζειν. Æquare. Pro, ἰσάζειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁμαλίζειν, ἰσάζειν. νὰ σάζει. νὰ ἰσόννει.

ΣΑΙΤΑ.

Σαῖτα. Vide, σαγίτα.

ΣΑΚΑ.

Σάκα. Equitum genus. Anonymus De Caſtramet. καὶ ὄπιθεν αὐτὸ ἐπακολουθοῦντα ἄρχοντα ἐχέτω μεθ' ἱππέων, ὃς δὴ σάκαν ὀνομάζουσι. Quæ totidem verbis habes apud Nicephorum περὶ παραδρ. πολ. cap. XII. Vide Gloſſ. Rig.

ΣΑΚΕΛΗ. ΣΑΚΕΛΙΟΝ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σακέλη, ſive, Ζακέλιον, aut Ζακκέλλη, & Ζακκέλλιον (indifferenter enim ſcribitur) *Sacculus.* Heſychius. Ζακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. σακέλλιον ὁμοίως. Gildas De Excid. Brit. *Si iuſtificabitur in ſtaterâ iniquus, & in ſacello pondera doloſa, ex quibus divitias ſuas in impietate repleverunt.* Cæſarius Homil. II. De Eleemoſ. *Non de cellario, non de horreo, vel de ſacello, ſed de cordis theſauro profertur.* Greg. Nazianzenus in Iulianum Orat. I. ὡς ἂν ὁ κέρδων αὐτοῖς τεθήσεται, καὶ τὸ σακέλλιον περιβληθήσεται. Ecloga LL. Leonis & Conſtantini. ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν σακελλίου ἀφείλαμεν τῷ τε ἐνδοξοτάτῳ καισαρεῖ, τῇ αὐτηρεφεῖσι, καὶ πᾶσι τοῖς ὅπλ δικασικοῖς κεφαλαίοις καθυπαργοῦσι, τὰς μισθοὺς παρέχεσθαι. Salvianus ad Eccleſ. Cathol. lib. I. *Non pecuniarios theſauros, nec graves metallo aureo ſaccos, habentes quidem multum ponderis, ſed plus tamen iniquitatis.* Atque hinc σακελλάριος, ſive, σακκελλάριος. *Sacellarius. Saccularius.* Sacculi præfectus. Suidas. Ζακέλλιον, βαλαύπιον, μαρσίπιον, ἐξ οὗ καὶ Ζακκελλάριος. Anaſtaſius Sinaïta ex Syria co deducit. ἰδέναι μέντοι ἔχω, ὅτι ἅπερ ἔστι ὀνόματα εἰσὶν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ ἔστι δηλοῦσθαι

δύναται ἐτυμολογηθῆναι, οἷον Σακελλάριος συγκλητικοί. σάκκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται. Balsamon De Chartoph. & Protecd. ἔστι δὲ τοῖς ῥωμαίοις σάκελλον ἔστι τὸ διοικεῖν καὶ φυλάττειν ἐστὶν, καὶ ἡ τῶν κανόνων δὲ φυλάττουσα πατριαρχικὴ Σακέλλη ἐντεῦθεν καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν μετωνόμασται. Et obserua, ita dictum etiam carcerem Patriarcharum. Sed agam de priore significatione. Sacculus igitur hic intelligendus est ærarium, quo eleemosynas asservabant: & Imperatores suo item ærario hanc vocem applicarunt, itaque supra in Eclogis Leonis & Constantini. ἐκ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Σακελλίου ὡρίσαμεν τοὺς μισθοὺς παρέχεσθαι. De sacculo autem eleemosynarum est locus apud Feliciarium De Eleemos. *Interim sacculis, id est, in visceribus pauperum reponamus, quia manus pauperis gazophylacium Christi est.* Et erat duplex: hic maior, ille minor. Maiori præfectus, ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης Σακέλλης, vel, μέγας Σακελλάριος, dicebatur: qui minori. ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς Σακέλλης, vel Σακελλάριος simpliciter: & prior secundus inter Exocatacœlos, alter quintus erat. Ioannes episcopus Citri in Resp. ἀπὸ μὲν παλαιᾶς παραδόσεως πρῶτος μέν ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης Σακέλλης, ἤγουν ὁ μέγας Σακελλάριος. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς Σακέλλης, ἤγουν ὁ Σακελλάριος. Prætereà ὁ μέγας curam habebat monasteriorum omnium tam virilium quàm muliebrium; id est, eleemosynas curabat, quæ monasterijs dabantur; puta testamenta, legata, donationes, & talia. Monasteria autem intelligo tam illa quæ intrà ipsam Constantinopolim sita, quàm quæ Peræ, ex adverso Vrbis; etsi ea, inter istius etiam regiones, & quidem decima tertia censebatur. Discimus hoc ex Balsamone libro citato, τῶν ἔξω πόλιν, καὶ τῶν περαϊτικῶν μοναστηρίων τῷ μέριμναν (τεσσαρεσκαιδεκάτου δὲ ῥητέον τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων ἡ περαία αὐτῆς ἐστὶν) ὁ μέγας ἔχει σακελλάριον. Quem locum non intelligentes viri docti graviter in interpretatione sunt lapsi. Atque substitutum hic sibi habebat, τὸν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Codinus docet. ὁ μέγας Σακελλάριος, κρατῶν τὰ ἀνδρῶα καὶ γυναικεῖα μοναστήρια. ἔχων ὑπουργὸν εἰς τοῦτο τὸν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Minor verò ecclesias obseruabat, & eleemosynas, quæ ibi in priuatorum pauperum vsum dabantur, sacculo suo recondebat. Idem Codinus. ὁ δὲ Σακελλίου, κρατῶν τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας, ἐπὶ τὸ Σακέλλιον. Balsamon emphyteuses addit. τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν, τουτέστι τῶν ἐμφυτεύσεων τῷ διοικησιν ἔχει ὁ σακελλίου.

ΣΑΚΕΛΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Σακελιστήριον. Colum. Moschopulus. τρύγοιπος, τὸ κοινῶς Σακελιστήριον. Oppiani Scholiastes Halieut. 1. ἤτοι, τὸ Σακελιστήριον.

ΣΑΚΕΡΔΩΣ.

Σακέρδως. *Sacerdos.* Etymologici Auctor. Σακέρδως, ῥωμαϊστὶ ἱερεύς. σάκερα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. Σακέρδως ἔστιν ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων. Mirum est, quod dictioni merè Latinæ etymon petierit è suâ Græciâ. Libet ridere inceptiam.

ΣΑΚΗ.

σακὴ. *Saccus.* Corona pretiosa. ζακὴ. *Saccus.* σάκκος. Alexius Rharturus Doctr. III. ὁ ἥλιος ἥλει γῆν φησὶν ὡσεὶ ζακὴ τρίχινο μαῦρος, καὶ ἡ σελήνη ὡσὰν αἷμα.

ΣΑΚΙΤΖΑ.

Σακιτζᾶ. Depopulatio. Ex idiomate exotico. Apomasar in Mysterijs. δηλοῖ ζακιτζᾶ, ἢ ἔχθραν, ἢ θραῦμα κακὸν. Itali *Sacco* dicunt; Galli *Sac.*

ΣΑΚΚΟΠΑΘΝΙΟΝ.

Σακκοπάθνιον. Pera. Mantica. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσκοπήρα. μαρσίπιον. σακκοπάθνιον. Apud Etymologici Auctorem ζακκοπάθιον scribitur. πήρα, τὸ ζακκοπάθιον. ἤτοι σακκίον μικρὸν. Sed Glossarum lectionem defendit Suidas in ἀσκοπήρα.

ΣΑΚΚΟΡΑΦΙΝ.

Σακκοράφιν. Subula. Glossæ Græcobarbaræ. σκελίον. σκαλὼ. σακκοράφιν. Etymologici Auctor. ἀκέστρα, ἡ βελόνη ἡ μείζων, ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν.

ΣΑΚΚΟΣ.

Σάκκος. *Saccus.* Codinus. ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸ στέμμα φορεῖ, εἰ μὴ τὸν σάκκον, καὶ τὸ ἀμάδημα. Iterū. ἢ τοῦτον ἐδὲν ἄλλο φορεῖ, εἰ μὴ τὸ στέμμα ἢ τὸν ζάκκον. Erat etiam vestis Patriarchæ, qui hanc sumebat tribus tantùm temporibus, in Festo nempe Paschatis, Pentecostes, & Natiuitatis Dominicæ. Demetrius Chomatenus in Resp. ὁ σάκκος ἐν τρισὶ μόναις τοῦ ἔτους λαμπραῖς ἡμεραῖς ἐορτῆς τῶν ἑαυτοῦ χρῆσιν παρέχει. ἤγουν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ πάσχα κυριακῇ, ἐν τῇ πεντηκοστῇ, καὶ ἐν τῇ γενήσει τοῦ χριστοῦ. Atque ad solos Patriarchas ex omni ecclesiastico ordine pertinebat. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XXXVII. ὁ δοθεὶς ἐπισκόπῳ νῦν τὸ τοῖς πατριάρχαις φιλοτιμηθέντα διὰ ἐνδυμενίας χαρίσματα, σάκκος ἡμιλονόπι καὶ πλυσταύριον. Dixi anteà vsum illius non fuisse, nisi tribus illis festis primarijs, & hoc verum est: sumebant tamen etiam in jejunijs & memorijs mortuorum, sed purpurei coloris. Atque hoc discrimen fuit. Demetrius Chomatenus loco citato. αὐτὸ γοῦν τοῦτο πληροφορεῖν ἐξαρκεῖ ὡς ὁ χρεὼν εἶναι σάκκον πορφύρεον. καὶ ἅμα ὅτι πένθους εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ τοιαῦτα ἐνθήματα σημαντέον. ἐν μόναις γὰρ νηστίμοις ἡμέραις, ἢ ἐν μνημοσύνοις ἀπελθόντων. Nihilominus nonnulli purpureum faciebant, præter ecclesiæ morem, & decorum. Hinc est illud in Cōstantini Cabasilæ Quæstionibus. εἰ δεῖ ἢ πορφύρεον γνώεσθαι σάκκον. Meminit etiam sacci Chronicon Constantinop. τῆς δὲ θυγατρὸς αὐτοῦ τοὺς κόσμους ἔδωκαν ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ζάκκος ὁ δεχαῖος, ἕως τοῦ νῦν. Maxlaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔνδυσιν αὐτοῦ μὴ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων τοῦ δεκτικῶν, τοῦ πολυτίμου σάκκου, ἢ ὠμοφορίου, καὶ τῶν ἁπλοΐπων. Mysticam eius significationem accipimus ex Balsamone De Privileg. Patriarch. οἱ σάκκοι δηλοῦσι τὸν χλαῖναν τοῦ ὕβρεως.

ΣΑΚΚΟΤΑΙΟΝ. ΣΑΚΚΟΥΛΟΝ.

σάκκυλον. *Sacculus.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIX. ἀψίνθιν ἄχριον μετὰ ἀζαγγίς χοιρείας τρίψας, καὶ ποιήσας σάκκυλον δέρματος

δέρματα & ἀπάλθ, ἃ ἐπιγεγραμμένα μαλάγματα ἀναγεμίσας. Dicebant etiam Ζακκύλιον. Moschopulus. πήρα, τὸ Ζακκύλιον. Balsamon De Chartophyl. & Protecd. ᾗ ἡ τὰς κακύργους δὲ φυλάττουσα πατριαρχικὴ Ζακέλλη ἐντεῦθεν ᾗ οὐκ ἀλλαχόθεν μεθωνόμασεν, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ Ζακκύλιον. Ioannes Diaconus ad Scutum Hesiodi. ἔθειχε δὲ τῷ κεφαλῇ Ζακκύλιον ἀργυροῦν. Et paullò post. ἐκρέμαντο δὲ ἀπὸ τῶν Ζακκυλίων χρυσοῖ χρυσοῖ.

ΣΑΚΟΥΛΑΚΗΣ.

Σακυλάκης. *Sacculus*. Ioannes Maximus in epistolâ ad Theodosium Zygomalam. τὰ ῥεβήθια ἔλαβα ἀπὸ τὸν πάπα κύριον νικόλαον τὸν σκουλουμπρῶ, τὸν λογοθέτῃ, μέσα εἰς ἕνα σακυλάκιν.

ΣΑΚΡΑ.

Σάκρα. *Sacra*. Rescriptum, sive epistola Imperatoris. Irenæus Comes in Epist. ad Orientales. καὶ ἡ γραφεῖσα δι' αὐτῆς πρὸς τὸν στρατὸν σάκρα, καὶ ἔπερα τοιαῦτα. Theodotus Episcopus in Homiliâ in Natalem Christi. τοῦτον τὸν Ζάκραν τὸν λεγομένην τῇ ἰταλῶν φωνῇ, ὑποδεχέσθω ἄπιστός τε καὶ τῆς πόλεως ἐχθρός. Cedrenus. παρεσκεύασε τὸν βασιλέα γράψαι πρὸς κύριλλον Ζάκραν. Menander De Legat. ἐστέρχθη δὲ, ὥστε τὰς λεγομένας τῇ λατίνων βαλέκῳ σάκρας ἐξ ἀμφοῖν τοῖν βασιλέοιν αὐτῇ ἐπικομισθῆναι. Occurrit illic pluries. Landulphus Sagax in Iustino II. *Cum autem susceperisset Imperatoris sacram, osculatus est signaculum*. Et Basilic. Eclog. VII. Titulus est, περὶ σημηθείων διδομένων παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν τοῖς βλακομίζουσι καὶ ἐμφανίζουσι τὰς ἐκ βασιλέως ἀποστελλομένας σάκρας, ἤτοι ἐπαναγνωστικὰ.

ΣΑΚΤΟΣ.

Σάκτος. *Sanctus*. Glossæ Basilicorum: σάκλον. ἅγιον.

ΣΑΚΧΑΡΙ.

Σάκχαρι. *Sacchar*. Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ μέλι τὸ καλάμινον, τὸ λεγόμενον σάκχαρι.

ΣΑΛΑΡΙΟΝ.

Σαλάριον. *Salarium*. Theodorus Prodromus in Lexico. σαλάρια, δηνάρια. Glossæ Basilic. Ζαλάριον, λαπάνη, σῖτον ἡμερήσιον, ἢ μηνιαῖον, ἢ ἐνιαύσιον. κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικῶν. Vide ἀλλάριον.

ΣΑΛΙΒΑ.

Σαλίβα. Teli genus. Codinus. φέρει ἧττον ἀπὸ ἀριστερᾶ μέρους τῆς ζώνης σειρομάσιν, ὃν κοινῶς καλοῦσι Ζαλίβαν. Leo in Tacticis. μαρζομάβυλον ἐλέγετο, ἢ νῦν Ζαλίβα. Anonymus De bello sacro.

σαλίβας ἦχαν τοξικὰς, ὁμοίως ἀπελατικια.

Vide Glossarium amicissimi nostri Rigaltij.

ΣΑΛΙΒΑΡΙΟΝ.

Σαλιβάριον. *Salivarium*. Lupatum. Quia salivam equis moveat. Glossæ veteres Græcolatinæ. σαλιβάριον. *Lupa*. Potius, *Lupatum*. Anonymus De Invent. S. Crucis. ᾗ δὴ μεζακαλεζαμένη ἄνδρα πιστὸν ᾗ ἐπιτήμονα, ἔφη πρὸς αὐτὸν, βασιλέως ἔνταλμα καὶ μυστήριον φύλαξον. λάβε τοὺς ἵππους τούτους, καὶ πίπασόν μοι Ζαλιβάριον ἐν τῷ χαλινῷ τοῦ

ἵππων, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς καθέζεται. Georgius Hamartolus in Chronico. τῶν δὲ ἄλλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἰδίαν ἀπεκεφαλαίωσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ αὐτοῦ. Hodiè σαλυβάρι dicunt. Corona pretiosa. σαλυβάρι. *Capistrum*. ἡνία. Anonymus De bello sacro.

με τ' ἄλλο χέρη βάσαζε τὸ σαλιβάρι κόρη.

ΣΑΛΙΓΑΣ.

Ζαλίγας. Coclea. Corona pretiosa. σαλίγας. *Coclea*. κοχλίας.

ΣΑΛΙΞ.

Ζάλιξ. *Salix*. Hesychius. σάλιξ, ἰτέα ῥωμαῖοι.

ΣΑΛΜΗΤΡΙΟΝ.

Ζαλμήτριον. Italicum, *Salnitro*. Nitrum. Phortius περὶ γραμ. lib. I.

κάρβωνον, ἢ σαλμήτριον,
μαραύτζον, καὶ χαλκὸν, ἢ θίον.

ΣΑΛΜΠΗΓΓΟΝ.

Ζαλμπήγγιον. Pro, σάλπιγξ. Anonymus De bello sacro.

ἔδοκαν τὰ σαλμπήγγια, τὰ φλάμπουρα ἐξαπολόσαν.

καὶ ἀλάγια ἐχόρησαν πέζη καβαλλάρη.

ΣΑΛΟΣ. ΣΑΛΙΟΝ.

σάλος. Saliua. Moschopulus. σίελος, τὸ κοινῶς σάλος. Hinc σάλιον. Glossæ Græcobarbaræ. πίνει πολὺν αἷμα μὲ τὸ σάλιον.

ΣΑΛΤΖΑ.

σάλτζα. Italicum, *Salsa*. Gallicum, *Saulce*. Embamma. Intinctus. Nicetas De reb. post. excid. vrbis, ὥσπερ καὶ ἡ ἐκ σκορόδων σάλτζα τε, καὶ σιναπηρία ἐξ ἄλλων χυμῶν δεμνυσένων τὴν αἴσθησιν.

ΣΑΛΤΖΕΜΕ.

σαλτζέμε. *Salis gemmæ*. Apud Myrepsum De Antidotis cap. XXIX. Latinum G resolvunt in τζ Græcobarbari. Sic ibidem, cap. CCCCXLV. νίτζελος. *Nigellus*. Vel C. quoque. Ita pro *Toxicum* reperies τόσιτζον. Ibidem.

ΣΑΛΥΒΑΡΙ.

σαλυβάρι. Vide σαλιβάριον.

ΣΑΜΑΝ.

σάμαν. Impedimentum. Sarcina. Glossæ Græcobarbaræ. ἀποσκευὴ, καβάσημα, τέρδον, σαγμάριον, σάμαν.

ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ.

σαμάρδακος. *Samardacus*. Morio. Homo ridiculus. Chrysostomus ad Epheſios Homil. XVIII. ἀχ οἶδας τοὺς λεγομένους γελωτοποιοὺς, σαμαρδάκους, ἅτινά εἰσιν οἱ ὑτρόπελοι. Quem locum indicavit mihi Cl. V. Theodorus Canterus. Aliâs terminus bifurcus dicebatur. Latinus lib. De Terminis. *Terminus, ſi bifurcus fuerit, ſamardacus* dicitur. Vocatur etiam *Samartia*, in ijſdem libris.

ΣΑΜΑΡΙΟΝ.

σαμάριον. Vide, σαγμάριον.

ΣΑΜΙΑΤΩΡ.

Σαμιάτωρ. *Samiator*. Cotiarius. Mauricius. σαμιάτωρες, τζοπιοὺς, σαγιλοπιοὺς, ἢ τοὺς λοιποὺς. Vide Glossarium Rigaltij.

ΣΑΜΙΟΥΝ.

σαμιοῦν. *Samiare*. Acuere. Subigere. Constan-

Constantinus in Tacticis. σαγίπας μὴ κακκύρων, ἀπαθῆ ἠκονημένα καὶ σεσαμιωμένα.

ΣΑΝ.

σὰν. Cùm. Quando. Tanquam. Anonymus De nuptijs Theſei.

σὰν ὁ θησεὺς ἐχείκησε ἐκεῖνο τὸ πιζάκη,
τὸς ἄρχοντάς τ᾽ γύρησε.-----

Iterum alibi.

εὐμόρφη σὰν τριανταφίλο, καὶ ὡς τὸ βαμένο ῥόδον.

Constantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

ἡ κόρη ὅπαν ἄκουσε τὸ βάλεπε νὰ κάμη, ἐχάθηκεν τ᾽ αἷμα της, καὶ τρέμε σὰν καλάμη.

ΣΑΝΙΔΑΣ.

Ϛανίδας. Pro, σανὶς. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ἀλλὰ καὶ σανίδας ἐξὶ σοιβασία ἄνωθεν. Ἐ γύρωθεν μασγιδία σανίδας, εἰς ἀπόθεσιν τῶν σανδαλίων ὑμῶν.

ΣΑΝΟΣ.

σανὸς. Fœnum. Corona pretioſa. σανὸς. *Fœnum.* χλοὴ. In Turcograeciâ Cruſij ſcribitur, σανὸ.

ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΙΜΟΝ.

Ϛαξιμοδέξιμον. Cedrenus. βλόμενος βάθρα καὶ τὶω φιάλλω κτίσαι, εἰς τ᾽ τελῶς ἐκεῖ τὸ σαξιμοδέξιμον. Sed quid fuit? an locus publicus, in quo repoſiti omne genus gladij: nam *Saxa*, ſive *Saxi*, dicebantur breves gladij. Gotfridus Viterbienſis Chron. Parte xv.

Ipſe brevis gladius apud illos ſaxa vocatur.

Ita corrigo; nam perperam editur, *ſaxo.* Galfridus Monemutenſis De Orig. & Geſt. Britān. lib. III. cap. III. *Commilitonibus ſuis præcepit, ut vnuſquiſq; longum cultrum intrà caligas abſconderet, & cum colloquium ſecurius tractarent Brittones, ipſe eis hoc daret ſignũ,* nimirum *ſaxas, vnde quiſq; paratus aſtantem Brittonem audacter occuparet, atque abſtractis cultris ocyus ipſum jugularet.* VVitichindus Hiſt. lib. I. *Fuerunt autem & qui hoc facinore nomen illius inditum tradant, cultelli enim noſtrâ linguâ ſahs dicuntur.* Fredegarius Chronici cap. LXIV. *Heraclius equum calcaneo vehementer vrgens, extrahens ſaxum, caput Patricij Perſarum truncavit.* Malè hodiè legitur: *extrahens vxum.* Et habes compoſitum, *Scramaſaxus*, apud Gregorium Turonenſem lib. II. cap. L. *Duo pueri cum cultris validis, quos vulgò ſcramaſaxos vocant, infectis veneno, maleficatis à Fredegunde reginâ, cùm aliam cauſam ſe gerere ſimularent, vtraq; ei latera feriunt.*

ΣΑΠΙΝΙΣΚΕΙΝ.

σαπνίσκειν. Pro, σήπειν. Vide, μαραίνισκειν.

ΣΑΠΙΟΣ.

σάπιος. Corona pretioſa. σάπιος. *Putris.* σηπόμενος.

ΣΑΠΩΝ. ΣΑΠΩΝΙΟΝ.

σάπων. *Sapo.* Gloſſæ Græcolatinæ. σάπων. *Sapo.* Theomneſtus Hippiatr. lib. I. cap. XX. σάπωνος γαλλικῆ λίτραν μίαν, ἀξυγίᾳ παλαιᾷ λίτρας δύο. Item σαπώνιον. Moſchopulus. νίτρον, τὸ κοινῶς σαπώνιον. Bartholemæus Monachus

nachus in Elencho Agareni. ἀπνξίτω εἰς τὸ ἱμάτιον αὐτῦ, καὶ ἐὰν ἔσαξεν εἰς αὐτὸ ἀπὸ ἔ οἴνε, πλυνέτω μὴ σαπωνίε καὶ ὕδατ. Apud Demetrium Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. CXLII. ſcribitur σαπώιν: & cap. CXLIV. σαπένιν.

ΣΑΡΑΓΙΟΝ.

Σαράγιον. Palatium. Chronicon Conſtantinop. μόνον δὲ τὸν νεώτερον υἱὸν αὐτῦ ἰσαάκιον ἔβαλεν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τῷ σαραγίῳ αὐτῦ. Et mox. ἐπαναστρέψας ἦ πάλιν ὁ αὐθέντης ἐν τῇ πόλ, ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν σαράγιον, καὶ καλλωπίζειν πολλὰ τῆς πόλεως. Malaxus in Hiſt. Patriarch. εἶχαν ἦ ἡὲς μέσα εἰς τὸ σαράγη ἔ σελτάνε. Phranzes Chron. lib. III. cap. XXI. *Captiva in ſaraio ſive palatio Ameræ, annos nata quatuordecim, & menſes quinque.*

ΣΑΡΑΚΙΝΟΝ.

Σαράκινον. Genus cucumeris. Citrullũ officinis. Exſtat apud Myrepſum De Antidotis, cap. XXXII.

ΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ.

Σαρακοςὸς. Pro, παραρακοςὸς. Biton in Mechanicis. ὅτι πεντηκοςὸς κανὼν, καὶ ὁ σαρακοςὸς, ἐχέτωσαν κόρακας σιδηροῦς ἀδιαιρέτως παντὶ ἔργῳ σεριμνίας.

ΣΑΡΑΝΤΑ.

Σαράντα. Corona pretioſa. σαράντα. *Quadraginta.* παραράκοντα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἀκούει, βλέπε, καὶ μακρὰ σαράντα μεροσράτα.

ΣΑΡΑΠΤΑΡΗΣ. Hinc

Σαραπτάρης, ſive, σαραπτάριον. Pincerna. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. V. καὶ οἱ οἰνοχόοι λεγόμενοι παρ' αὐτῶν σαραπτάριοι. Iterum alibi. ἐντεῦθεν πυθόμενον ἀμυράθης ὡς ἀλιάζεω τοῦ σαραπτάρη τὸν τε Δατριβὸν τῆς παιδὸς ἐν τῇ πόλει, &c.

ΣΑΡΑΧΟΡΙΔΕΣ.

Σαραχόριδες. Milites Turcici. Laonicus Calcondyles Hiſt. lib. VII. οἱ σαραχόριδες καλόμενοι ὁ ἀχρεῖον λοιπὸς ὅμιλον τῆς λαῆς. Et mox. τότε μὲν δὴ ὡς ἐτάχθησαν οἱ ζαραχόριδες εἰς τὲς ἕλλωνας, ἐπῆρῶντε τε αὐτῶν, ἐ ἐμάχοντο.

ΣΑΡΚΑ.

σάρκα. Pro, σὰρξ. Corona pretioſa. σάρκα. *Caro.* σὰρξ.

ΣΑΡΚΙΝΟΝ.

σάρκινον. *Sarcina.* Mauricius lib. IX. cap. III. ἀντίκειντω τ τοιαύτης βολαῖς κιλίκια κρεμάμενα ἔξωθεν τῦ τείχες κ τὲς πεζομαχῶνας σάρκινα, χοινία ἐλιγμένα, πόλια κρεμάμενα. Leo Conſtitut. XV. ἢ σάρκινα, ἢ χοινία ἐλιγμένα, ἢ πόντια, ἤτοι ξύλα κρεμάμενα.

ΣΑΡΜΑΝΙΖΑ.

Σαρμανίζα. Cunæ. Occurrit apud Cruſium in Turcograeciâ.

ΣΑΣΜΟΣ.

Σασμὸς. Pro, ἰσασμὸς. Gloſſæ Graecobarbaræ. ἔ ὄρες. καὶ ῥοθέσια. καὶ ἰσασμὲς, ἢ σασμὲς.

ΣΑΤΑ.

Σατᾶ. Pro, σὺ. Tu. Theodoſius Zygomala in epiſt. ἄμου ςὸν ἀδελφάτον σε, καὶ εἶπ σε κονσιλιάρη, σατᾶ κάμε τὸ.

ΣΑΤΤΡΙΑ

ΣΑΤΤΡΙΑ.

Σαυτρία. *Satureia.* Cunila. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XLVIII. ἐαὺ ὀιέρᾳξ ἀπ' ὀφθαλμῆ πάχη, λάβε βολάνιν τὴν λεγομένην σαυτρίαν, καὶ ὀπὸβάλσαμον, κάπνισον, καὶ τὸ κακὸν ἀπολεῖς.

ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΟΝ. ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΙΚΟΝ.

Σαχαρικνὸν· *Sacchar Cannarum.* Hinc σαχαρικνικὸν, quod ex eo confectum eſt. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ πρώγει γλύκυσμα σαχαρικνικὸν, τὸ λεγόμενον παλῆδιν, ἐυρήσει θλίψιν, καὶ νόζον, διὰ τὸ χρῶμα ἐ τὸ πῦρ, ἀνάλογον τῆς βρώσεως. Sed corrigendus eſt locus, reſcribendumque: καὶ τὸν πυρὸν.

ΣΑΧΑΡΟΠΟΤΓΓΙΟΝ.

Σαχαροπόγγιον. Iecur. Laonicus Cretenſis ad Batrachom. ἤπατα λευκοχίτωνα, σαχαροπόγγια λευκά.

ΣΓΑΦΦΕΙΝ.

Σγάφφειν. Pro, σκάπτειν. Fodere. Vide, ἀξανασγάφφειν.

ΣΓΟΜΠΟΣ.

Σγομπὸς. Ex Italico, *Gobbo.* Gibboſus. Corona pretioſa. σγόμπον. *Gibboſus.* Θήκυρτον.

ΣΓΟΥΡΟΣ.

Σγρὸς. Italicum, *Scuro.* Obſcurus. Contortus. Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

τέσσαρα δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ ὅλον δηλοῖ τάδε.

τὸ ὑγιὲς, ὁλόκληρον, ὁλέθριον, σγρόν τε.

Vbi labitur vehementer interpres, qui putat eſſe Italorum, *Verdoſcuro.* ſive, *Viride obſcurum.* Noſtram autem interpretationem tuentur Grammatici veteres. Ex ijs vnum Heſychium dabo. ὅλον ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ ἁπαλὸν, ποτὲ δὲ τὸ ὑγιὲς, καὶ ὁλόκληρον, καὶ τὸ ὁλέθριον, κυρίως δὲ τὸ σπυρεραμμένον. Sed τὸ σπυρεραμμένον metaphoricè pro obſcuro ponunt: atque hinc illa dictionis notio. Iterum occurrit poſteà apud eundem Tzetzen.

τὸ ὑγιὲς, ἀκέραιον, ὁλέθριον, σγρόν τε.

Invenio quoq; inter cognomina. Nicetas in Balduino Flandro. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις πρὸς τὰς θερμοπύλας λόχον ὁ σγρὸς λέων ὑποκαθίσας, μηδέν τι καὶ δράσας γενναῖον, φυγὰς ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἀκροκόρινθον ᾤχετο. Truncatè autem σγρὸν, *Obſcurum,* dixerunt; vt μῶλτον, *Tumultus.* Hinc porro compoſitum, σγροπῶλος. Et eſt inter epiſtolas Planudis vna inſcripta, τῷ σγροπώλῳ κυρῷ δημητρίῳ. Item, σγρομάλλης. Et legitur ita cognominatus aliquis ex Palælogis, apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXV. Item σγροπῶλον, in epiſtola Smaragdæ quadam. Et σγρίτζης, eqni nomen apud Annam Comnenam lib. III. Invenio itidem σγρότης. *Obſcuritas.* Oppiani Scholiaſtes Halieut. Η. ἴλον, ἡ σγρότης, ἡ ἐξαύθησις τ γενείων. Et apud Studitam Catecheſi LXXXVIII, σγροφόλης eſt, qui fuſcum colorem habet: vbi loci magnæ tenebræ ſunt, nec mirũ, eruditiſſimo viro, Ioanni Livineio.

ΣΔΟΥΛΟΣΥΝΗ.

Σδουλοσύνη. Pro, εἰς δουλοσύνην. Anonymus De nuptijs Theſei.

πῶς γιανὰ ἔμπῃ σὲ θησέᾳ τὸ ἀπήτη σδουλοσύνη.

ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΩΡ.

Σεβαστοκράτωρ. Hic proximus à Despota, ab Imperatore tertius: & de eo quoque loquentes dicebant, ἡ βασιλεία αὐτῦ. id est, *Maiestas eius.* Ad nullum autem ministerium tenebatur, sed summis tantùm principatibus & præfecturis destinabatur, vti Despota, ac Cæsar. Codinus De Offic. ὁ δεσπότης μὲν, ὁ σεβαστοκράτωρ, καὶ ὁ καῖσαρ, ἀξιωμάτων ὑπηρεσίαν ἔχουσιν, ἐὰν μὴ ταχθῶσιν εἰς ἡγεμονίαν. Et plures simul hoc titulo erant ornati. Ecce apud Nicetam in Ioanne Comneno. τὸν δὲ μετ' αὐτὸν αὐθρόνικον, Ἰσαάκιον τε τὸν ἀπὸ τῷ ἀξ, καὶ τὸν ἐφεξῆς τέταρτον μανουὴλ σεβαστοκράτορα καῖσαρ ὑπεξαίρει τιμαῖς. Coronæ autem ius quoq; habebant. Observo apud eundem Nicetam in Alexio Comneno lib. v. μήτιν διαφορᾷξον τὸν κόλπον μᾶλλον, ἢ ἔποχ ὦ, τὸν σεβαστοκράτορικὸν ἀπεβάλετο στέφανον, ἀπὸ τετραπένδα τῆς κορυφῆς, καὶ αὐτομάτως καταπεσόντα εἰς ἕδαφος. Idque instituerat Alexius Comnenus. Anna lib. III. vbi de eo. ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ στέμματιν ἐν ταῖς πανδήμοις ἡμέραις αὐτὸς στεφανῦσθαι προστέταξε τόν τε σεβαστοκράτορα καὶ τὸν καίσαρα. Dignitatem hanc hereditariam accepit à Constantino Magno princeps Thessaliæ, ut discimus ex Gregora lib. VII. obtinuitque vsque ad tempora Andronici Palæologi, sub quo defecit. Gregoras loco citato. εἶχε γὰρ ἀθενῶς πωικαῦτα τὰ περὶ θετταλίαν πράγματα, τῷ διέποντος κατὰ τὸν ἀρχὸν νέος τε ὄντος τὸν ἡλικίαν, καὶ ἀπείρως ἔχοντος εἰς πραγμάτων μεγάλων διοίκησιν, καὶ ἄλλως νόσῳ δαπανωμένῳ μακρᾷ, ὃ ὅζον ἐδεῖτο τεθνήξεσθαι μᾶλλον, ἢ ἅμα αὐτῷ καταλύσειν τὸν μέχρις αὐτῦ διαδοχὴν τῆς τῶν προγόνων καὶ σεβαστοκρατόρων ἀρχῆς. Atque is, in quo defecit, erat Ioannes Ducas, ut discimus ex eodem Gregoræ libro, sub finem. Tamē Zonaras in Alexio Comneno auctor est, eum hoc nomen tanquam nouum dedisse fratri Isaacio, his verbis. εἶτα ὁ μὲν ἀλέξιος βασιλικὸν ἀναδεῖται διάδημα, τῷ δ' ἰσαακίῳ τὰ πλευτερεῖα νενέμηται τῆς τιμῆς, καινῦ αὐτῦ ἀπεφημισθέντος ὀνόματος, σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπεκλήθη, καὶ ὑπερεῖχε τῦ καίσαρος. Et effuse Codinus. μέχρι τῆς βασιλείας ἀλεξίου τῦ κομνηνῦ τὸ τῦ σεβαστοκράτορος ἀξίωμα ἀκμὴν, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν βασιλέα πρῶτον πάντων ἦν τὸ τῦ καίσαρος. ἔτος δὲ ἀπὸ τὸν μελισηνὸν νικηφόρον τὸ τῦ καίσαρος ἀξίωμα τετίμηκεν. ἦν δ' αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς αὐτῦ, καὶ πρῶτος καὶ τὸν χρόνον, ὁ κομνηνὸς ἰσαάκιος. ἔχρην δὲ τῦτον μείζονι τιμηθῆναι ἀξιώματι. ἕτερον δὲ ἀξίωμα ἦν (ὡς ἔφθημεν εἰπόντες) πλὴν τὸ τῦ καίσαρος. ὠνομάσθη δὲ νέον ἀξίωμα σεβαστοκράτωρ, καὶ ἐφημίσατο τῷ ἀδελφῷ, τὸ τῦ σεβαστοκράτορος δηλαδὴ ὄνομα, πλεῖστον ἀπεσιώπησε βασιλέα τῦτον ποιήσας, καὶ ὑπεβίβασε τῦτο τὸν καίσαρα. Eadem Glycas & Anna Comnena lib. III. Vnde ergo à Constantino è inquies. Solvam nodum. Dedit ille primus hereditarium Thessaliæ principi, sicut alia alijs; sed in palatio inter proceres, circa Imperatorem, nullus hoc nomine. Alexius itaque introduxit in palatium, & fratrem Isaacium eo ornavit.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Σεβαστὸς. Dignitatis genus; Anna Comnena Alexiad. lib. I. ὧν ἀπάντων

των γέρας ἀπέλαβε παρὰ τῆ αὐτοκράτορος τὴν τῆ σεβαστῆ ἀξίαν, σεβαστὸς ἀναρρηθεὶς ὑπ μέσης συγκλήτε. Institutum ab Alexio Comneno patre narrat Anna lib. III.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ.

Σεβαστοφόρος. Dignitatis nomen. Ioannes Curopalates in Constantino iterū Imperatore. ἐξευνέχισε δὲ καὶ ῥωμανὸν τὸν τῆ σεφανε υἱὸν, τὸν μετέπειτα σεβαστοφόρον γενόμενον.

ΣΕΒΕΝΙΝΟΝ.

Σεβένινον. Paullus Monachus Collectan. lib. I. οἱ παλέρες ἡμῶν, καὶ ὁ ἀββᾶς παμβῶ, παλαιὰ πολύῤῥαφα ἐφόρεν, καὶ σεβένινα, νῦν δὲ πολύτιμα φορεῖτε. Vestimenta Σεβένινα sunt τὰ ὑπ σεβεννίε. Est autem σεβέννιον illud corticosum, quod in summa palmula enascitur. Hesychius. σεβέννιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον.

ΣΕΓΟΥΡΟΣ.

σεγέρ. Vide, σιγέρ.

ΣΕΔΑ.

σέδλα. *Sedes*. Suidas. σέδας, καθέδρας. Eadem Hesychius. Scaurus De Orthographia. *Extremo, quod proprium est literarum, quod propinquitate sociari, & invicem succedere, vt cum Fusos Furnos dicimus & Seddam Sellam.*

ΣΕΔΕΤΟΝ.

σέδετον. Fossatum. Suidas. σέδλετον, τὸ φωσάτον. Theophilus de Testam. Milit. ἐν ἑτέροις διατρίβουσι τόποις, ἢ ἐν τοῖς λεγομένοις αὐλοῖς σεδέτοις. Ruffus in Leg. Milit. στρατιώτης ἐν παρεχειμαδίῳ, ἢ κατὰ πάροδον, ἢ εἰς τὰ σέδετα. Glossæ Basilic. exponunt non tantum φωσάτον, sed etiam καθέδραν, & πεδάσφον.

ΣΕΙΡΑΔΙΟΝ.

Σειράδιον. Eustathius ad Odyss. χ'. ὥσπερ διειραὶ δέρη, ἔτω καὶ σειραὶ σέρα τὸ ἰδιωτικόν. καὶ τὸ κοινῶς δὲ λεγόμενον σφράδιον, τ' ὀμηελικῆς ἐστὶ κόμμά τι σφραῖ.

ΣΕΙΡΙΚΟΝ.

σειρικὸν. Intibum. Suidas. σέῤῥεις, εἶδος λαχανε, τὰ παρ' ἡμῖν σειρικὰ λεγόμενα.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΙΣ.

σειρομάστις, vel σειρομάστης, aut σειρομάστιξ. Hesychius. σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηρᾶν, ὅπερ οἱ τελῶναι, πρὸς ἔρευναν ἔχουσι λαβὴν ξυλίνην ἔχον. Iterum. σιρομάστης, λόγχη, δόρυ, ῥομφαία. Eunapius. ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τῆ δόρατι. Georgius Pisides in Hexaëmero.

καὶ πᾶς μὲν ἵππος σειρομάστιγα τρέμει.

Plenissimè exponit Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι σειρομάστιν,
κυρίως δὲ σιδήρεον τὸ τελώνων ὑπάρχει,
ὡς μέγας ὀβελίσκος τις, ᾧ πολήσαντες
τὰς σάκκους
τὰ κλεπτοτελωνήματα νοοῦσι καὶ κρατοῦσι.

ΣΕΙΣΑ.

Σεισὰ. Pro, Σειρὰ. Catena. Glossæ Græcobarbaræ. τὴν σφαῦ, ἤγουν ἅλυσιν.

ΣΕΙΤΙΔΕΣ.

Σείτιδες. Monachorum genus. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. Ἐ τὴν μὲν ἔν ἀρχὴν ἀποδεχόμενος, μετὰ ζιχίδων τῶν παρ' αὐλῶν ναζηραίων, καὶ σειτίδων, καὶ τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέτριβεν.

ΣΕΚΟΥΝΔΙΚΗΡΙΟΣ.

Ϛεκυνδικήριος. *Secundicerius.* Menologium. ὁ μὲν στρατιώτης πριμμικήριος ἐστὶ τῆς χολῆς τῶν γεντηλίων, ὁ δὲ βάκχος σεκυνδικήριος τῆς αὐτῆς χολῆς.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ.

Ϛεκοῦνδος. *Secundus.* Leo in Tacticis. σεκοῦνδοι δὲ, ὁ δεύτερος τῆς ἀκίας, ὁ λεγόμενος ὀπισάτης. Et alibi in ijsdem. καὶ τρεφόμενοι οἱ σεκοῦνδοι, τελέσιν οἱ ὑπὸ τὸν δέκαρχον τεταγμένοι ὀπισθεν ἐξέρχονται διασήματα ἄχρι τῶν βημάτων. Suidas in Etymologico σεκοῦνδος, δεύτερος. Vtitur quoq; Theophilus Anteceſſor.

ΣΕΚΟΥΡΙΟΝ.

Ϛεκούριον, ſive, σεκύρις. *Securis.* Gloſſæ veteres Græcolatinæ. *Secur.* σεκυρεῖν. Corrige, *Securis.* σεκύριον. Item dicebant, τζεκύρη, τζηκύριον, τζεχύριον. Sed de his infra.

ΣΕΚΡΕΤΑΡΙΟΣ.

Ϛεκρετάριος. *Secretarius.* Euagrius Hiſt. Eccleſ. lib. II. αὐέγνω κωνσταντῖνος σεκρετάριος ἀπὸ χέρδης ὀπὶ λέξεως ταῦτα. Ioannes Curopalates in Michaële Parapinacio. εἰς τάξιν σεκρεταρίας τῷ παπῇ τῆς μιχαὴλ ὑπηρετησάμενος. Dacryanus in Spec. Mon. *Statim alios diiudicare & deſpicere incipiunt, ſe ſanctos iam, deiq; ſecretarios exiſtimant.* Et hic idem eſt cum eo, qui ἀσηκρῆτις alias dicebatur.

ΣΕΚΡΕΤΙΚΟΙ.

Ϛεκρετικοὶ. *Secretici.* Secretorum miniſtri, qui ſecretarijs à manu erant, & operam illis in ſcribēdo navabant. Meminit eorum Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. II. ἢ ἐκ τῶν εὐτελεστέρων πρὸς τὰς μικρόν τι ὑπερέχοντας, οἷον ἀπὸ τῶν ἀσρατευτῶν πολιτῶν πρὸς χολαρίας, ἢ σεκρετικὰς. Balſamō De Chartoph. & Protecd. πόσας ἕκας τάτων ἔχει χαρτλαρίας τῆ κόπτα συμμερισας, καὶ πόσας σεκρετικὰς διακονητὰς, ἃ κ ἐςὶ λέγειν καιρὸς.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ.

σέκρετον. *Secretum.* Apud Suidam invenies σέκρετον, ſine vlla interpretatione. Et opus certè non habebat, itaque vocem recenſuiſſe tantum contentus fuit. Harmenopulus lib. III. Tit. IV. βεβαιόθω ἡ πρᾶσις ὀπὶ σερκέτῳ. Apud Heſychium eſt σεήρετων. Corrige, σέκρεῖον. Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. II. καὶν χολαρίος ἐςὶν, ἢ σεκρέτοις ὑπηρετέμενος. Ac primitus quidem ſecularium principum dicebatur. Primus nomen tranſtulit Paulus Samoſatenus epiſcopus, quod ei inter damnationis capita obiectum olim fuit à Synodo Antiochena, cuius epiſtola exſtat apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. XXX. In illa hæc verba. σήκρητον δὲ, ὥσπερ οἱ τῆ κόσμε ἄρχοντες, ἔχων τε καὶ ὀνομάζων. Invenio autem ſecretum varia: rerum privatarum nempe, & publicarum. Secreti privatarum mentio eſt in Conſtitut. quadam Alexij Comneni. ὁ μὲν γὰρ δημόσιος διὰ τῆ σεκρέτε τῶν οἰκειακῶν τὸ τοῖς συμβολαίοις ἐγκείμενον ἐξ ἐπερωτήσεως, &c. Et in altera Man. Comneni. ἀπαιτηθησομένων ἀσυμπαθῶς ἐξ αὐτῆ παρὰ τῆ σεκρέτε οἰκειακῶν, ἐκ πρεσελεύσεως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. XXIX.

XXIX. καθαιρωθὲν ἐν τῷ σεκρέτῳ τῶν οἰκειακῶν κατὰ μῆνα νοέμβριον. Atque hic asservabantur cum alia instrumenta, tum iura quoque Vrbis. Clarum est ex Niceta in Alexio Man. F. σὺν οἷς καὶ τὸ τῆς παντεχνῆ θεοδώρᾳ περικαλλὲς οἴκημα, ἐπάρχῳ ὄντος τῆς πόλεως, καὶ τὸ τῶν οἰκειακῶν διέποντος σέκρετον, τῷ δικαιοσηοτικῷ τε θρόνῳ ἐμπρέποντος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐξήλυξε θρασμῷ τῷ πεσεῖν. τὰ δ' ἐνόντα διηρπασάμθμοι, ἃ δ' αὐτῶν τῶν δημοσίων τόμων ἀπέχοντο, οἱ τὰ δίκαια τῆς πολιτείας ἐξ τῶν πρώην βασιλέων ἔχουσιν ὑπογεγραμμένοι. Secreti publicarum meminit Cedrenus. χάριν τῶν λαμβανόντων ὀφφίκια ἢ ἀξιώματα ἀτελῶν, κατέσρωται εἰς τὰ δημοσιακὰ σέκρετα πρόσαγμα τῆ ἀοιδίμῳ βασιλέως. Balsamon de Privileg. Patriarch. καλὰ τὸν νοέμβριον μῆνα τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνεως ἀπολυθεῖσα, καὶ τοῖς δημοσιακοῖς, καὶ ἐκκλησιαστικοῖς σεκρέτοις καθαιρωθεῖσα. Atque hoc est, quod τῆ γενικῆ σέκρετον appellat Ioannes Curopalates in Leone Basilij F. μετὰ θάνατον γὰρ τῆ λέοντος τυραννήσας ὁ κωνσταντῖνος ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆ γενικῆ σεκρέτῳ. Et hic servabantur publica Imperij. Sed hæc Imperialia: venio iam ad Patriarchalia, quæ item duo, Illud *Sanctius*, hoc *Minus* dicebatur. Prius citatur in Sancito quodam Michaelis Patriarchæ. τῆτο δὲ τὸ ἴσον πατριαρχικῆ σιωδικῶς ἐκτεθέντος χάρτου ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ εὐαγεῖ σεκρέτῳ ἐκδοθὲν, &c. Atque hic custodiebantur decreta Synodalia. De minori locus est in Sancito Xiphilini. πεσκαθημένων ἰωάννου τῆ ἁγιωτάτου οἰκουμενικῆ πατριάρχου ἐν τῷ μικρῷ σεκρέτῳ, &c. Item apud Cedrenum. νικήσας ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ μικρῷ σεκρέτῳ τῆ πατριαρχείου εἰκόνας διὰ ψηφίδων ὕσας ἔξεσε. Et hoc destinatum chartis Patriarchalibus. Præter duo autem illa Patriarchalia, erant quinque alia ecclesiastica: vnum magni Oeconomi, alterum Sacellarij magni, tertium magni Sceuophylacis, quartum Chartophylacis, quintum minoris Sacellarij. Accipimus ex Balsamone De Chartoph. & Protecd. ἐδήσε τοῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀρθοτήσασιν ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐτοκράτορσι καλαμείσαι τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε σεκρέτων εὐαγῆ λογοθεσία, καὶ ἀναθεῖναι τιὴ τέτων διοικησιν διακονηταῖς. ἐδὲ γὰρ ἔδει τὸν πατριάρχιν ἕτως ἀκλεῶς ἐν πᾶσι νομοσολύμον περὶ σκαπάνιν ἀσχολεῖσθαι, καὶ δέλων χορτάσματα. ἔκ τοτε γοῦν καὶ μέχρι τῆ νῦν πρὸς πέντε πεσκαθημένων, τῶν ἐξωκαθακοίλων ἀρχόντων φημὶ, ὡς ἀπὸ πέντε αἱρέσεων ταύτη διεξάγονται. ἤγουν τῆ μεγάλε οἰκονόμε, τῆ μεγάλε σακελλαρίε, τῆ μεγάλε σκευοφύλακος, τῆ χαρτοφύλακος, καὶ τῆ σακελλίε. Sed est monendum, quod turbare alias graviter posset; quia duplex primitus munus sustinebat Carthophylax; judex enim erat in causis ecclesiasticis, in causis verò cleri defensor; duplex etiam Secretum habuit: eorumque alterum τῆ χαρτοφυλακίε, sive χαρτοφυλακικὸν; alterum τῆ ἐκδικείε appellabatur. Mentionem τῆ χαρτοφυλακικῆ facit Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἀνὶ ἐκείνε ἀνέτεται τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἡ ἔκθεσις καὶ αἰάγνωσις τ τῆ χαρτοφυλακικῆ σεκρέτε ὑπομνηματισμῶν. Item Germanus in Sancito quodam. ἀπιγνωσθήτω τοίνυν ὁ παρὼν ὁρισμὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ σεκρέτῳ τῆ ἱερῆ χαρτοφυλακίε, καὶ αὐτιγραφήτω. At

verò τῆ ἀκδικείᾳ mentio eſt apud Balſamonem De Chartoph. & Protecd. πρὸς δὲ χρῆσθαι καὶ ῥήμασι τῆ ἀποκειμένῃ βιβλίᾳ ἐν τῷ σεκρέτῳ τῆ ἱερῆ ἀκδικείᾳ. Poſtea dirempta fuerunt hæc munera, & primum Chartophylaci manſit, alterum in Protecdicum tranſlatum, qui additus eſt ſextus quinque Exocatacœlis. Atque ita ex quinque ſecretis ſex deinde facta ſunt.

ΣΕΛΑ. ΣΕΛΑΡΙΟΝ.

σέλα. *Sella*. Theomneſtus Hippiatric. lib. 1. cap. XXVI. καὶ αὐτὸν τὸν σέλαν τῷ ἵππῳ ἐπίθες, ὥστε μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα ἕτω μεῖναι. Occurrit apud Suidam, Codinum, & alios paſſim. Item σελάριον dicebant. *Sellare*. Achmes cap. CLV. τὰ σελάρια τῶν βασιλέων εἰς πρόσωπον τῶν γυναικῶν αὐτῆ κρίνονται, καὶ εἰς τὸν βασιλείαν αὐτῶν. Cap. CCXXXII. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν ὀλίγῳ, παύλα τὰ σελάρια τῆ βασιλέως κατ' ἄναρ θεωρήματα, εἰς γυναῖκας αὐτῆ κρίνονται. Suidas. σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι, ἕδραι. Anaſtaſius in Stephano I 11. *Et vice ſtratoris uſque in aliquantum locum iuxta eius ſellarem properavit.*

ΣΕΛΕΝΤΙΟΝ.

ζελέντιον. Vide, σιλέντιον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΑ.

ζελινοδρόμια. Libri, in quibus de lunæ curſu, eiuſque prognoſticis tractatur, quod de nomine licet colligere. Vſi ſunt ijs poſterioribus temporibus in eccleſia Orientali nonnulli, ſed rejecti ac prohibiti fuerunt, ut impij. Nicephorus Homologeta in Canon. τὴν ἀποκάλυψιν τῆ παύλε, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, ἃ χρὴ ἀπέχεσθαι, βέβηλα γὰρ παύλα.

ΣΕΛΙΝΑΙΟΝ.

ζελιναῖον. Leo Conſtitut. v. λωρόσυκκα, πέδικλα, σελιναῖα σιδηρᾶ. Videtur idem eſſe cum ſellipungio, ſive ſellæ marſupio, in quo neceſſaria ſibi equites reponebant. Idem Leo Conſtitut. VI. λωρόσυκκον, πέδικλον, σελοπάγγιον. Ecce, iſto loco ponit nunc σελοπάγγιον, quo antea σελιναῖον. Et Mauricius Strateg. lib. 1. ἔχεις δὲ καὶ εἰς ταὶς σέλας σκάλας σιδηρᾶς δύο, λωρόσυκκον, πέδικλον, σελοπάγγιν. In Papia invenio. *Selanijs, tibiis, vel tubis.*

ΣΕΛΙΝΑΤΟΝ.

ζελινάτον. Apiatum. Gloſſæ Latinogræcæ. *Apiatum.* σελινάτον. Dicebant quoque ἀπιάτον, ut ſupra oſtendimus.

ΣΕΛΙΟΝ.

ζελίον. ſive, σελλίον. *Sella*. Achmes cap. CCLXI. τὸ σελίον εἰς ἀξίαν τῆ γυναῖκα κρίνεται. Himerius. ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ εἴδωλα πολλὰ ἐκ τῆς ῥώμης ἥκοντα γεγόνασι. καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ ἀθήνη. Euſtathius ad Iliad. β'. σέλμα γὰρ ἡ καθέδρα, ἐξ οὗ καὶ τὸ σελλίον ἔοικε λέγεσθαι. Sed errat, dum Latinæ vocis etymon in ſua Græcia quærit. Polybius epiſcopus in Vita Epiphanij. Ἐπιφανίῳ παραγόντι διὰ τὸ τότε ἕδησιν ἄπωλες οἱ πλέστοι καθημενοι ἐπὶ σελλίων. Etymologici Auctor. ἐξ οὗ καὶ σέλλα, καὶ σελλίον.

ΣΕΛΛΑΡΙΟΣ.

ζελλάριος. *Sellarius*. Etymologici Auctor. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ

πυξ, καὶ δρομικὸς, ὁ νῦν σελλάριος λεγόμενος. Eustathius ad Iliad. ὁ. τὸν ἄζευκτον ἵππον, καὶ κατά τινας τὸν μονάμπυκα, ὃς νῦν φασὶ σελλάριος λέγεσθαι. Suidas. σκέλης, ὁ σελλάριος.

ΣΕΛΛΑΣΤΡΩΣΙΣ.

σελλάστρωσις. Glossæ Græcolatinæ. σελλάστρωτις. *Sellisternium.*

ΣΕΛΟΠΟΙΟΣ.

σελοποιὸς. *Sellarius.* Hero in παρεκβολ. χαλκεῖς, σελοποιοὺς, χαλινοποιοὺς, ζαγγαρίους, ῥαπτας.

ΣΕΛΟΠΟΥΓΓΙΟΝ.

σελοπούγγιον. Constantinus in Tacticis. σφενδοβόλα μεγάλα, σελοπούγγια μεγάλα, πυρέκβολα, καὶ ὕσκας. Vide σελινάριον.

ΣΕΛΟΧΑΛΙΝΟΝ.

σελοχάλινον. Sella, & Frenum. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. VIII. cap. I. ἀμφιέννυται δὲ καὶ ἀληθινὰ ἱππόσημα, καὶ καβαλλικεύει μετ' ἀληθινοῦ σελοχαλίνου. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XVII. ἐπαίρειν τὸν στρατιώτην ἐξαιρέτως τὸ ἱππάριον αὐτοῦ, σὺν τῷ σελλοχαλίνῳ.

ΣΕΜΕΝΑ.

σεμένα. Pro, εἰς ἐμέ. Anonymus De nuptijs Thesei.

χαρὰ σεμένα τιαπεσθὰ, ἐγλήτωτε ἡ ζωή μυ.

ΣΕΜΝΟΣ.

σεμνὸς. Hymnus ita dictus à prima voce qua inchoabatur; quemadmodum, ἄγιος, ἄμωμος, ἄξιος, & tales. Codinus. ἀρχομένου δὲ ψάλλεσθαι τὸ ὄπισθεν τῆ μεγάλη εἰσόδῳ σεμνὸν, ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμότεροι τῶν δημοκόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦνται τὸν βασιλέα.

ΣΕΝΑΤΟΝ.

σένατον. sive, σίνατον. *Senatus.* Codinus. τὸ σένατον, ὡς οἶμαι, λέγεσιν εἶναι τὸ κωδικέλλων φυλακτήριον. ἐκεῖσε γὰρ οἱ πατρίκιοι ἐλάμβανον αὐτὸς ἕως κωνσταντίνου. Cedrenus. ἐπειδὴ ἐν τῷ φόρῳ πλησίον τοῦ λεγομένου σινάτου ἐγένετο, τῆς μητρὸς νηξάσης αὐτὸν. Zonaras. καὶ κατέκαυσε πρὸς τοῖς ἄλλοις τόν τε ἐν τῷ σενάτῳ καλούμενον μέγιστον οἶκον.

ΣΕΝΑΤΩΡ.

σενάτωρ. vel, σηνάτωρ, & σινάτωρ. *Senator.* Indifferenter his omnibus modis scribitur. Suidas. σινάτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Procopius de Ædific. Iustiniani. ὡς ἥκιστα τῷ ἀρχαγγέλῳ αἰεὶ θαμὰ πρέπον πρὸς σενάτορός τινος, &c. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Script.

μεθ' ὃς οἱ σενάτορες ἦρξαν εἰς χρόνους.

ΣΕΝΔΟΥΚΗ.

σενδούκη. Vide σεντούκιν.

ΣΕΝΤΟΝΗ. ΣΕΝΤΟΝΙΟΝ.

σεντόνη, & σεντόνιον. *Sindon.* Linteamen. Corona pretioſa. σεντόνη. *Linteamen.* σθόνη. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ ἀπλώσῃ, ἢ νὰ ὑπομακρύσει τινὰς τὰ σιτάρια, ἢ τὰ ἀλεύρια, εἰς τὸ σεντόνιν. Nicetas de Reb. poſt Excid. Vrbis. καὶ τὰ χρυσοΰφαντα σεντόνια, σάβανα, καὶ προσόψια.

ΣΕΝΤΟΥΚΙΝ. ΣΕΝΤΟΥΚΟΠΟΥΛΟΝ.

σεντούκιν, sive, σενδούκιον. Arca. Scrinium. Glossæ Græcobarbaræ. αἰσίγφυκιον, νὰ ἀνοίγῃ σεντούκιον. Iterum alibi.

λαρνά-

λαρνάκιν ξυλένον, ἤγουν χαντάκιν, ἢ σενδάκιν. Cyrillus in Lexico. μαρσίπιον, σεντάκιν, ἢ πυγγίν. Corona pretiosa. σενδάκη. *Arca.* λάρναξ. Arithmetica Adespota. ἄνθρωπός τις εἶχεν ὑὰς ὅσους οὖν εἶχεν, καὶ πρᾶγμα ὅσον ὑπῆρχεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοί μὲ ὑπάγλε εἰς τὸν σενδάκιν μου, &c. Hinc σενδακόπυλον. Anonymus De nuptijs Thesei.

κεὶς τέφραν τὸς ἐποίκαμε, ἀπέσω βαλαμβύ τους
εἰς σενδακόπυλα μικρὰ πολλὰ εἰς λίγον τόπον:

Arabes *Sandock*, Turcæ *Sondock* dicunt. Vides itaque originem.

ΣΕΝΤΥΝΑ.

σέντυνα. *Sentina.* Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

καὶ τὸν σεντύνα ἐδιάβηκε τοβρόμου καὶ καθίζει.

ΣΕΡΑ.

σέρα. *Sera.* Claustrum. Eustathius ad Odyss. χ'. ἐφυλάχθη δὲ ἡ λέξις ἐπαρὰ τοῖς ὕστερον. σεραὶ τοίνυν ἐλέγοντό τινες παπλεγμάτια διὰ χοίνων, φυλῶν δηλαδή. ἐνθεῦθεν δὲ εἰλῆφθαι δοκεῖ καὶ ἡ ἰδιωτικῶς σέρα, ἡ τὰς θύρας κλείουσα.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ.

Σεργέντης. Italicum, *Sergente.* Stator. Anonymus De bello sacro.

μόνον δύο καβαλλαρίους, καὶ δώδεκα σεργέντας,
μὲ κάτεργον ἐπέρασεν. —

Iterum alibi.

τὰ ὀφίκια ὅλα ἄλαξεν, πρῶτον τὸς καστελλάνους,
καὶ τὸς σεργέντας τῶν κάστρων, καὶ ἔβαλεν ἐδικούς του.

ΣΕΡΜΩΝ.

σέρμων. Nauis genus. Anna Comnena Alexiad. lib. III. δρόμωνας δὲ τριήρεις ἑτοιμάζων, ἢ διήρεις, καὶ σέρμωνας, ἐφορταγωγὰς ἑτέρας παμπληθεῖς ναῦς ἐκ τῶν παραλίων ἐυτρεπίζων χωρῶν.

ΣΕΣΕΝΑ.

Σεσένα, Pro, εἰς σὲ. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐγὼ νὰ ποίσω τὰ πεινὴ θυσία καλὴ σεσένα.

ΣΕΣΚΛΟ.

σέσκλο. Corona pretiosa. σέσκλος. *Beta.* σεῦτλον. Demetrius Zenus in Batrachom.

καὶ ἀπὸ σέσκλα τρυφερὰ σκάμασι λαειάκια.

ΣΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑ.

Σεσκυπόνδια. *Sesquipondia.* Glossæ Basilic. Σεσκυπόνδια, παρὰ ῥωμαίοις στρατιωτικὰ ἐφόδια. Vide divinationem nostram in ἑξκυβωνδίαν.

ΣΕΥΤΛΟΡΙΖΟΝ.

Σευλλόριζον. Betæ radix. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. II. cap. XXVI. Σευλλόριζον μετὰ σινάπεως τρίψας, καὶ ὀποπιέσας, ἐξ οὗ τὰς ἕλκας καὶ τὸν ἐρανίσκον ἐπάλειφε. Occurrit illic pluries.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ.

Σήλεκτος. *Selectus.* Hesychius. Σήλεκτος. χαμαιδικαστής. Occurrit etiam apud Suidam.

ΣΗΜΑΔΙ. ΣΗΜΑΔΕΥΕΙΝ.

Σημάδι. Pignus. Corona pretiosa. Σημάδι. *Pignus.* ἐνέχυρον. Vel etiam, Signum. Glossæ Græcobarbaræ. αὐτακὲς. Σημεῖον. Σημάδιν. Et σημαδεύειν. Oppigne-

pignerare. Anonymus De bello ſacro.

τὸν τόπον τὸν ἐσημάδευσεν, ὑπέρπυρα ἐδανείσω.

Item alius De nuptijs Theſei.

καὶ παρευθὺς ἠκόυησεν, καὶ γνωρίσε Σημάδη.

Ponitur etiã pro, Signare. Inde, σημάδευμα. Signum. Nota. Gloſſæ Græcobarbaræ. Ἃς χαράξεις τῶν τροχῶν. Ἃ σημαδεύματα τῶν τρεξημάτων. Et, ἀσημάδευτος. Qui notam non habet. Eædem Gloſſæ alibi ἀνήμυκλος. ἀχάρακλος. ἀσημάδευλος. ὅπερ δὲν ἔχει χάραγμα, ἢ Σημάδεμαν.

ΣΗΜΑΙΝΕΙΝ. ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ.

Σημαίνειν. Signum dare ſono nolæ, aut campanæ. Occurrit ſæpe in Rituali bus Græcorum. Et in Typico Sabæ cap. v. eſt, περὶ τῦ πῶς χρὴ Σημαίνειν καθ' ἑκάσω ἡμέραν. Occurrit illic ſæpe. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XXXIV. περὶ δὲ τινὶ ὥραν πρώτιμ τῆς νυκτὸς σημαίνει ταὶς βαρέας τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηρᾶν. Et σήμαντρον. Pulſatio nolæ, campanæue. Ibidem. ὁ ἓν εἰρημένος καυδηλάπης, βαλὼν τινὶ ἐξ ἔθες μεζόνοιαν τῷ ἡγεμένῳ, ἀπέρχεται, ἢ σημαίνει τὸ μέγα σήμαντρον. Triodium. ὁ δὲ καυδηλάπης βαλὼν τινὶ σιωπήσως μεζόνοιαν τῷ πρόσθεν ὥτι ἀπέρχεται, καὶ κρύπτει τὸ σήμαντρον.

ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Σημειοφόρος. Signifer. Vexillifer. Gloſſæ Græcolatinæ. σημειοφόρος. Signifer. Iacobus Diaconus in Vita Pelagiæ. καὶ λέγει μοι ὁ σημειοφόρος, πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπος. Iterum. ἡ δὲ διάκονος ἔκλαιεν αὐλῶς. ὁ δὲ σημειοφόρος ἔλεγεν αὐλῇ, μὴ κλαῖε, ἀλλὰ μᾶλλον εὐθύμει. Gregorius Dialog. De Eleemoſ. Orat. & Oblat. ὁ δὲ σημειοφόρος ἡμῶν πατὴρ βενέδικλος ταῦτα ἀκούσας περὶ τῶν παρθένων, ἐδήλωσεν αὐταῖς, λέγων.

ΣΗΜΕΝΤΟΝ.

Σήμβολον. *Segmentum.* Conſtantinus de Adminiſt. Imp. λαμβάνουσες παρὰ τῶν χερσωνιτῶν τὸν συμπεφωνημένον μιαθὸν ὑπὲρ τοιαύτης διακονίας, καθὰ τὸ ζωῆκον τῆς ἀλκείας, καὶ τῆς κόπης αὐλῶν, οἷον βλατίδια, πράνδια, χαρέρια, Σήμβολα, πέπερι.

ΣΗΜΗΔΙΑ.

Σημηδία. Vide, γρῆα.

ΣΗΣΑΜΟΤΥΡΟΝ.

Σησαμότυρον. Idem quod σησαμὶς. Laonicus Cretenſis ad Batrachom. σησαμίδα, Σησαμότυρον.

ΣΗΣΤΕΡΤΙΟΝ.

Σηστέρτιον. *Seſtertium.* Didymus Claudius De Analog. Rom. τὰ δὲ χίλια Σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πενηκονθὰ δίωάρια ἀργυρᾶ, καὶ δέκα χρυσᾶ.

ΣΙΓΑΝΑ.

Σιγανὰ. Tacitè. Clam. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ σιγανὰ ἐσεφήκε ἔσω τὸν παλαμόνε,

Et mox iterum.

καὶ μετ' αὐλὸν ἐδιάβηκε τὸ παραθύρι κεῖν

πολλὰ κρυφὰ καὶ σιγανὰ γιὰ τινὶ θεὰν νὰ δῶσι.

Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄκλω. ἡσύχως, σιγανά. Occurrit illic pluries.

ΣΙΓΑΝΟΣ.

Σιγανὸς. Tacitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. Ἃ πῆες τᾶτο τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν σκυ-

θρωπῶν, καὶ ὑπερσέμνων, καὶ σιωπηλῶν. διαλέξαι τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τὰς ἱστορίας, καὶ ὑπερηφάνους, καὶ μυλλωδεῖς, ἢ σιγανούς.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ. ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ.

Σιγγίλιον, &, Σιγίλλιον. *Sigillum.* Methodius in Epiſt. ad Zygomalam. τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβύλλων καὶ σιγιλλίων καλῶς διακεκριθέντα τε καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδικία ἀποπαῦσαι πειρᾶται. In Conſtitut. Iſaacij Comneni. καθὼς & ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν ἀναγράφονται. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. ἐν ᾗ ὁ πρωτόκλητος καὶ μαθητὴς τῇ χειρὶ τὸν τῆς ἀθλήσεως διελύυζεν ἀγῶνα, διεδωκὼς περὶ αὐτῶν καὶ σιγγίλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. Moſchopulus. σιγίλλιον, λατινικῶς ἡ Σφραγὶς.

ΣΙΓΙΛΛΙΩΝ.

Σιγιλλίων. *Singilio.* Gregorius Nazianzenus in Teſtamento. ἐλαφίῳ τῷ νοσοῦντι, εὐτρόπῳ ὄντι, βέλομαι δοθῆναι κάμακα ἓν, στιχάρια δύο, παλλία τρία, σιγιλλίωνα ἕνα. Trebellius in Claudio. *Singiliones Dalmatenſes decem, chlamydem Dardanicam mantuelem unam.* Vir magnus legit, *Cingiliones*; & interpretatur parvum cingulum, quo vtebantur equites Dalmaræ. Non poſſum probare. Certè *Singiliones* nihil aliud ſunt quàm ἀπλοΐδες.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ.

σίγιστρον. Arca. Euſtathius ad Iliad. ν'. ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη σορὸς, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι οἷον κοίλῳ ζυγάστρῳ. ἐξ ἧς παρέφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σίγιστρον.

ΣΙΓΝΟΝ.

σίγνον. *Signum.* Suidas. σημαίαι, σίγνα, σφετομαὶ. Iterum alibi. σημαίαι, τὰ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. Scholiaſtes Nazianzeni in Iulianum Orat. 1. τὰ καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις σίγνα καὶ βάνδα, ταῦτα ὁ ἀτθικίζων συνθήματα καὶ βάνδα καλεῖ. Cedrenus. μέζον τῶν ἱστορεῶν λεῖ ἐν τῷ σίγνῳ. Conſtantinus in epiſtola ad Silveſtrum. καὶ πάντα τὰ σίγνα, καὶ βάνδα, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα. Macarius Homil. xv. γίγνεται υἱὸς θεῦ λαμβάνων τὸ ἐράνιον σίγνον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

ΣΙΓΝΟΦΟΡΟΣ.

Σιγνοφόρος. *Signifer.* Gloſſæ Græcolatinæ. σιγνοφόρος. *Manipularius.*

ΣΙΓΝΟΧΡΙΣΤΟΝ.

Σιγνόχριστον. *Signum Chriſti.* ſ. crucifixi. Faſti Siculi. καὶ τὸ σιγνόχριστον τῇ καπελωλίᾳ πεσεῖν, & πολλὰ πλοῖα παθεῖν.

ΣΙΓΟΥΡΟΣ.

Σιγύρος. &, σεγύρος. *Securus.* Corona pretioſa. σιγύρος. *Tutus.* ἀσφαλὴς. Anonymus De Vulpe & Lupo.

κεῖς σε λιμίονα γύρεψε σεγύρον νὰ μας βάλῃς.

ΣΙΔΕΡΕΝΟΣ.

Σιδερένος. Ferreus. Gloſſæ Græcobarbaræ. θώραξ ἔνι ἄρμαλον, ἤγουν ἱμάτιον, ἢ ῥέχον σιδερένον.

ΣΙΔΕΡΕΤΙΝΟΣ.

Σιδερέτινος. Idem quod, σιδερένος. Ferreus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλογχον δόρυ. τὸ ἀσίδηρον δόρυ. κονταρὶν ὅπου δὲν ἔχει ξιφάριν σιδερέτινον.

ΣΙΔΕΡΟ.

σίδερο. Pro, σίδηρος. Corona pretioſa. σίδερο. *Ferrum.* σίδηρος.

ΣΙΔΕ-

ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Σιδερόπυλλον. Ferrum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκίδες, τὰ σιδήρια τῶ βέλους. τὰ σιδερόπυλλα τῆς συγίτης.

ΣΙΔΗΡΟΠΕΔΑΙ.

Σιδηροπέδαι. Ferreæ compedes. Ioannes Curopalates in Michaele Rhancabe. ὁ δὲ μιχαὴλ τῆς ἐκ τῶ παπᾶ φρυεᾶς ἀναθεὶς ἔτι τὰς πόδας ἐν σιδηροπέδαις ἔχων καλεχημμένος, διὰ τὸ τὴν κλεῖν τ σιδήρου ἐν τῷ κόλπῳ τῶ λέοντος φυλάττεσθαι, ὅπως ὡς εἶχε μετὰ τ σιδήρων ἐπὶ τὸν βασιλέα ἐκάθισε θρόνου.

ΣΙΖΕΙΝ.

σίζειν. Pro, σείειν. Quatere. Glossæ Græcobarbaræ. σείει, ἢ σίζει τὴν ἀσπίδα. Iterum alibi. σείεται ἢ σίζεται ἀπαίω καὶ κάτω.

ΣΙΚΑ.

σίκα. *Sica*. Glossæ Basilic. ἡ σίκα, σιδηρᾶ μάχαιρα. Ita corrigo, nam perperã, hodiè editur, ἀσίκα, σ. μ.

ΣΙΚΑΛΙΣ.

σίκαλις. *Secale*. Moschopulus. ὄλυρα, εἴδός τι τ ἀπορίμων, ἡ καὶ ζειὰ καλουμένη. ἡ κοινῶς σίκαλις.

ΣΙΚΑΡΙΟΝ.

Σικάριον. *Sica*. Theodorus Prodromus in Lexico. σικάριον, ἡ μάχαιρα. Cedrenus. Σικαρίους δὲ αὐτοὺς ὠνόμασεν ἀπὸ τῶν σικαρίων, ἃ ἐστι μαχαίρια, ἃ ἐπεφέροντο κρυφῆ.

ΣΙΚΑΡΙΟΣ.

Σικάριος. *Sicarius*. Suidas. σικάριοι, ληστῶν γένος. D. Lucas Act. cap. XXI. ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων. Oecumenius in Comment. Σικάριοι λέγονται λησταὶ ξιφιδίοις χρώμενοι. Isidorus Peluſiota lib. III. epiſt. CXIX. οἱ περὶ θευδᾶν καὶ ἰούδαν τὸν γαλιλαῖον, καὶ τὸν αἰγύπτιον, τὸν τῶν Σικαρίων ἀποστάντα. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Scripturæ.

ἐντεῦθεν αὐέρρωζεν εἰς μέγα πάλιν.
Σικαρίων ὄλεθρος. —

ΣΙΚΛΟΝ.

σίκλον. Glossæ Basilic. σίκλον, τὸ ἔδαφος.

ΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Σικόννυν. Tollere. Auferre. Ferre. Portare. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγγαρος, σκευοφόρος, φορτηγὸς, ὁπᾶ βαστᾶ τ ἀγκεῖα, ὁπᾶ σικόννυ τὸ γομάριν. Et occurrit ibidem pluries. Constantinus de Adminiſtr. Imp. cap. XXXVIII. ὃν δ' ἄρχοντα καθὰ τὸ τ χαζάρων ἔθος καὶ ζάχανον πεποιήκασιν σικώσαντες αὐτὸν εἰς σκουτάριον. Beſſarion in Epiſt. καὶ ἀπέκη ὅταν τὸς εἰπῇ σκεῖνος, νὰ συκοθᾶσιν. Detortum ex ζήκῦν, quæ vox reperitur apud Scholiaſten Homeri Iliad. ί. Eius verba iſta ſunt. ἐπάφρας. ἐπάρας. σηκώσας.

ΣΙΚΟΤΙΟΝ.

Σικότιον. Pro, συκωτὸν. Iecur. Cyrillus in Lexico. λοβὸν ἥπατος, ἄκρον σικοτίου. Corona pretioſa. σικότι. *Iecur*. ἧπαρ. Glossæ Græcobarbaræ. μέρος τι τ ἥπατος. μερικόν τι τ φλαγγιᾶ, ἤγουν σικοτίου.

ΣΙΚΡΙΚΙΟΣ.

Σικρίκιος. Curſor. Eleutherius Zebelenus De Form. & Conſtitut. Corp. οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλοῦν τὸς μεταλλικὸς, τὸς ἐργαζομένους καὶ κανία.

καὶ μεγαλοφώνια, τῷ δὲ σελήνῳ εἰς τὰς περιοδρόμους, καὶ σικελικίνας, ἤγουν ταχυδρόμους, μανδατοφόρους, καὶ ἀποκελσιαρίους.

ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΗΣ. ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Σιλεντιάρης, sive, Σιλεντιάριος. *Silentiarius*. Horum duo ordines: prior vilior, atque idem cum eo, qui in patriarchalibus secretis ὁ ἐπὶ τῶν σεκρέτων dicebatur, & silentium ac quietem populo indicebat. Hinc est in Glossis veteribus Græcolatinis. ἡσυχοποιὸς. *Silentiarius*. Agathias τοὺς ὑπηρέτας τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς appellat lib. v. ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ὑπηρέτας, γένος τε κοσμέμβῳ δόξῃ. Salvianus De Provid. lib. IV. *Pauerit quippe actores, pauerit silentiarios, pauerit procuratores.* Procopius De bello Pers. lib. II. ἔφασκε δὲ καὶ οἱ αὐτῷ τὸ δημόσιον τὰς σωτηρίας ὀφείλειν ἐνιαυτῶν ὀλέκα, ἐπεὶ ἐν τοῖς σιλεντιαρίοις ἐν παλατίῳ ταττόμβῳ, ἐδέν κεκομισμένῳ ἐνθένδε εἴη, ἐξ ὧν δὴ εἰς γλῶ τῷ κολχίδα χοσρόης ἦλθε. Constantinus De Administrat. Imp. διὰ τῶν βήλων ὑπὸ τῶν Σιλεντιαρίων Συρομβύων. Alter ordo erat longè honoratior, præratque secretis Imperatoris. Procopius de Aedific. Iustin. lib. IV. ἐνταῦθα Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ τὴν ὑπουργίαν παρέσχετο, Σιλεντιάρης τὴν ἀρχὴν, σωστὸς μάλιστα. Malchus in Byzanticis. ὁ αὐτὸς λέων βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐν τῇ Θρᾴκῃ βαρβάρους πρεσβευτήν τε λόγιον τὸν σιλεντιάριον. Euagrius Hist. Eccles. lib. III. cap. XXIX. ἀνασασίῳ τὸν στέφανον περιτίθησιν ἄνωθεν μβῳ ἥκοντι εἰς γερουσίαν, ἐν δὲ τῇ λεγομβύῃ τῶν σιλεντιαρίων σχολῇ καταλεγομβύῳ. Itaque necessariò mendum est apud Zonaram, vbi de hoc ipso Anastasio. ἡ ἀριάδνα τὸν δίκορον ἀνασάσιον σιλεντιάριον ὄντα (τῶν χαμαιζήλων δὴ τοῦτο ἀξιωμάτων) εἰς τὴν βασίλειαν ἀνήγαγε. Corrigo. τῶν χαμαιζήλων μὴ τοῦτο. Dorotheus Doctr. XXIII. ἐν τῷ παλατίῳ εἰσὶ μεγάλαι καὶ λαμπραὶ στρατιαὶ, ὧνόθε τὴν σύγκλητον, τοὺς πατρικίους, τοὺς στρατηλάτας, τοὺς ἐπάρχους, τοὺς σιλεντιαρίους. εἰσὶ γὰρ αὗται πολύτιμοι στρατιαὶ. Et inter clarissimos recensentur in l. *Iubemus*. 5. C. de Silent. & Decur.

ΣΙΛΕΝΤΙΟΝ.

Σιλέντιον, sive, σελέντιον. *Silentium*. Pro dissertatione vtebantur. In Disputat. Gregentij. ἐξανέστη ἔν ὁ βασιλεὺς, καὶ διελύθη τὸ σελέντιον. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. ὁ λαμυρῶς ἐπέστελλε μόνον, ἀλλὰ & καθηχήθη ρίως ὤδινε λόγους, ὃς φασι σελέντια, & εἰς κοινὴν ἀνέπνευσεν ἀκοήν. Zonaras in Leone Philosopho extremo. γνοσήσας δὲ ὁ λέων τὸ κοιλιακὸν νόσημα, τοσοῦτον καθεργάσθη τὴν δυνάμιν, ὡς μηδὲ διωνηθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγκλήτῳ περὶ νησείας τὴν ζωηθῆ διάλεξιν, ἣ καλεῖται σελέντιον. Cedrenus. ἅμα αὐτῇ καθεσθεὶς ἐν τῇ μαγναύρᾳ, σιλεντίς γενομβύε, τὴν εὐθυμίαν καθαίρεσιν ἐποιήσατο. Corrige hac ipsa in re Ioannem Curopalatem, apud quem malè scribitur, σενλίς γενομβύε. Landulphus Sagax in Leone. *Silentium contra sanctas ac venerabiles celebravit iconas.*

ΣΙΛΗ.

σίλη. *Sil.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XX. χθμῶνος δὲ ὄντος, περὶ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήρεαν, διδόναι αὐτῷ σίλη.

ΣΙΛΙΓΝΙΟΝ. ΣΙΛΙΓΝΙΣ. ΣΙΛΙΓΝΙΤΗΣ.

Σιλίγνιον, & σιλίγνις. Siligo. Glossæ Græco-

Græcolatinæ. σιλίγνιον. *Siligo*. Ioannes Damaſcenus De ijs qui in fide obdorm. ἐν ἑκτάσῃ αὐλῇ γεγονότος, καὶ ἐκ τῆς οἰκείας περιέξεως καθημιζομένας θεαζομένης, καθιδεῖν λεγέται σιλίγνιον ἐν ἐν τῇ δεξιᾷ τῶν ζυγῶν πλάστιγγι. Palladius Hiſt. Lauſ. in Apollonio. ἐβάσταζεν δὲ σαφίδας, ῥοὰς, ὠὰ, σιλίγνιαν, ὧν ἅπτεσθαι οἱ ἀρρωστοῦντες. Auctor Anonymus apud Etymologicographũ. Ἑφθοῖς, τυρὸν ἑπτιέζας τρίβε. Ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον, διήθει. εἶτα ἅπαλον μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίσεαν, ὅ ἐστιν ἥμισυ μέτρου, καὶ συμπάλαξον εἰς ἓν. Hinc panis σιλιγνίτης. *Siligineus*. Occurrit apud Alexandrum Trallianum libb. I. IX. Simeonem Sethi De Facult. Cib. & Actuarium περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. V. Videndus quoque Euſtathius ad Odyſſ. ξ'.

ΣΙΛΦΗ.

σίλφη. Navigij genus. Suidas. ναξιωτῶν καὶ θαρσοῦντες. πλοῖα ἐπὶ ἔτω λεγόμενα, καὶ θαροῦντες ἐν πλόῳ γενόμενοι. ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη.

ΣΙΜΑ.

Σιμὰ. Prope. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐγγὺς τῆς γῆς. σιμὰ τῆς γῆς. Sæpè illic occurrit.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ.

Σιμικίνθιον. *Semicinctium*. D. Lucas Act. XIX. καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια. Nicetas Paphlago in vita Ignatij. καὶ διὰ τῶν σουδαρίων καὶ σιμικινθίων ἐκείνων τὰ θαυμασιώτατα δρᾶν. Cyrillus in Catecheſi XVIII. σουδάρια καὶ σιμικίνθια τὰ ἔξωθεν ὄντα τῶν σωμάτων ἀποῤῥοὰς τῶν νοσούντων ἤγαγε τοὺς ἀσθενεῖς. Suidas. σιμικίνθια, φακεώλια, ζωνάρια.

ΣΙΜΟΝΝΕΙΝ. ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΕΙΝ. ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΓΕΙΝ.

Σιμόννυν, & σιμοκονεύειν. Appropinquare. Gloſſæ Græcobarbaræ. πλησιάζει, σιμόννυ, σιμοκονεύει. Iterum. πλησίασε, σίμοσε, σιμοκόντευσε. Etiam dicebant, σιμοκονεύγειν. Eædem Gloſſæ alibi. σιμοκονεύει τι. ἢ σιμοκονεύγει τι. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἐγὼ δὲ μόνος Ἑμετρεῖς ἄλλους καβαλλαρίους
ἔλθω σιμώσω πρὸς αὐτὸ ὡς δυνηθῶ τὸ κάστρον.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

βλέποντα σίμωσ' ὁ καιρὸς, κ' ἡμέρες ἐκόντεψαν.

ΣΙΜΟΧΡΥΣΟΛΙΘΑΡΟΝ.

Σιμοχρυσολίθαρον. Gemma auro contra æſtimanda. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὰ σιμοχρυσολίθαρα, καὶ τὰ κεμβὰ σολίδια.

ΣΙΜΠΛΙΚΟΣ.

σίμπλικος. *Simplex*. Apud Myrepſum lib. de Antidotis, cap. LXXVIII. σιμπλικὴ δραγαία.

ΣΙΝΑΤΟΝ.

σίνατον. Vide σένδλον.

ΣΙΝΔΟΝΑ.

Σινδόνα, Pro, σινδὼν. Vt εἰκόνα, εἰκών. Et plura talia. Arrianus in Periplo maris rubri. Ἑπερισώματα, καὶ γαυνάκαι, καὶ μολόχινα, καὶ σινδόναι ὀλίγαι.

ΣΙΝΙΦΟΣ.

σίνιφος. Anonymus De Arte Perſica. αἱρετικὸς, καὶ κακοπιὸς ἀνθρώπους, καὶ μαλενδίτους, καὶ διερρηγμένους, καὶ σινίφους.

ΣΙΝΟΠΙΔΙΟΝ.

Ζινοπίδιον. sive, σινοπίδιν. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XIII. σινοπίδιν ὀλίγον, τέλεσι μέλαψον. Iterum cap. L. χίνε λίτρας έ. καὶ σινοπίδιν ἀγγίας γ'.

ΣΙΝΤΖΙΦΙΟΝ.

Ζιντζίφιον. Zizyphum. Ioannes Maximus in epistola ad Theodosium Zygomalam. περὶ δὲ τὰ ἄλλα πράματα, ὅπως ἔφηκες νὰ μὲ δώσῃ ὁ πάπας κύριος μιχάλης ὁ ἐλεαβέρκος, σιντζίφια, καὶ ἄλλα, δὲν μὲ ἔδοκον τίποτες.

ΣΙΠΟΥΣ.

Ζιπῦς. Onomasticon Vetus. *Sepius.* σιπῦς.

ΣΙΡΟΜΑΣΤΗΣ.

Ζιρομάστης. Vide, σειρομάστις.

ΣΙΣΤΕΡΝΟΝ.

σίστερνον. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Arca.* σίστερνον. An detortum ex *Cisterna.*

ΣΙΤΑΝΙΟΝ.

Ζιτάνιον. Cingulum. Codinus. ἐπὶ δὲ τραχήλε τῶν κελτῶν ἐκρέμαντο δύο τινὰ δι' ἀ Ζιτανίων πιλατίκια λεγόμενα, ἅπερ εἰσὶ μαργέλλια μετὰ σύρματος. Sed scribendum est, διὰ γαϊτανίων. Vide, γαϊτανίον.

ΣΙΤΑΡΙΣ.

Ζιταρὶς. Pica. Suidas. σίτη, ἡ νῦν οἶμαι λεγομένη Ζιταρὶς.

ΣΙΤΑΡΟΠΟΡΤΟΣ.

Ζιταρόπορτος. Puls ex frumento: nam πόρτος pro πόλτος dicebant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθάρη, πυρίνη, πιτανίη, σιτόπολτος, Ζιταρόπορτος.

ΣΙΤΛΑ.

σίτλα. *Situla.* Suidas in Etymologico. σίτλα, σκύφος, κεράμιον, κιστύβιον. Vlpianus in Orat. καλὰ μειδίε. κάδος, γυναικεῖον ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἀρύσεις τ' ὑδάτων. ἢ τὰς νῦν σίτλας. Corrige Gregorium Dialogum de Vitis Sanct. lib. I. τὸ ὕδωρ ἐν πληρωθέντος ἀπῆρε τὸ ἀνδράποδον αὐτῶν ὕδωρ μετὰ ξυλίνης σίτλας. Perperam est in MS. σίκλας. Alexander Trallianus lib. I. cap. II. λαμβανέσθωσαν δὲ σίτλας ἐυκεράτε θερμῷ. In Lexico Stephani. κεράτιδες, αἱ σίτλαι, οἱ σκύφοι.

ΣΙΦΑΡΟΣ.

σίφαρος. Species tibiæ. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. II. βυθιζομένε δὲ τὸ πλοίε, σύμοι παρελθὼν ἐπαίρεις τὸς σιφάρες, εἶδος αὐλῦ.

ΣΙΦΩΝΑΤΩΡ.

Ζιφωνάτωρ. *Siphonator.* Qui siphoni ad proram præerat. Leo in Tacticis, Constitut. XIX. τῶν δὲ πρωρέων ἐλατῶν οἱ τελευταῖοι δύο ὁ μὲν ἔσω σιφωνάτωρ, ὁ δὲ ἕτερος ἀγκύρας βάλλων καλὰ θαλασσαν.

ΣΚΑΛΑ. ΣΚΑΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Ζκάλα. *Scala.* Suidas. κλίμαξ, ἡ κοινῶς σκάλα. Hesychius. σκάλα, κλίμαξ, ἀναβάθρα. Pollux lib. I. cap. IX. ἀποβάθρα, καὶ διαβάθρα, ἢ σκάλαν καλοῦσιν. In Synodo Florentina. καὶ σκάλα μία ἐν τῇ πρύμνῃ, καὶ μία ἐν τῇ πρώρᾳ, τῷ ἀνέρχεσθαι καὶ καθέρχεσθαι τὸς ὑπηρέτας αὐτῆς. Chronicon Cõstantinop. ἐπόιησαν πάλιν σκάλας μετὰ ζυτζίων καὶ σανίδων. Hinc ἐπιζκαλον Constantinopoli. Ioannes Curopalates in Basilio Macedone. καὶ τὸν

τὸν τῆ μάρτυρ☉ ἀκακίᾳ (ναὸν) ἐν τῷ ἐπασκάλῳ πῶσιν ἀπειλῆν☉ ἐπισκευάζας τῆ πλώμαι☉ ἤρωασε. Significat quoque ſcopulum ſub aquis latentem. Ioannes Tzetzes Chil. VII.

ἡ κρυπτομένη κύμασι πέτρα δ' ὑπτιολαίως,
ἐν ᾗ καὶ πεσαράπονται πεσκρεόνλα☉ σκάφη,
ὕφαλ☉ ἔρμα λέγεται, Ζκάλα παρ' ἰδιώταις.

Item navale. Moſchopulus ad Iliad. lib. I. ὅρμ☉, τὸ μέρ☉ τῆ λιμέν☉ εἰς ὃ ἑλκόμεναι αἱ νῆες δέδενται. ὃ οἱ κοινοὶ Ζκάλαν λέγουσι. Atque ita intelligi debet in Novell. CLV. μετὰ πῶν ὄντων ἐν αὐτῇ πεσιτειῶν, καὶ Ζκαλῶν πασῶν. Et in Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. εἰς δὲ τὰς λοιπὰς πάντας τόπους, καὶ χώρας, καὶ Ζκάλας τῆς βασιλείας μου, διαμένουσιν αὐτοτεροι ἀπαιτήσεως κομερκίου πανταχῶς. Et occurrit illic eâ notione bis ter. Erant autem ſcalæ tales Conſtantinopoli numero tres. Deſcriptio Vrbis Conſtantinop. *Auguſteum, Capitolium, Monetam, Scalas maritimas tres.* Et harum vna Timaſij dicebatur, eratque in regione Vrbis quarta; altera Chalcedonenſis in quinta, tertia Sycæna in ſexta. Diſcimus id ex eadem Deſcriptione. Invenio porrò etiam veterem Hebraicam, apud Annam Comnenam, lib. VI. Atque hinc Ζκαλιατικὸν, portorium, quod pro ſtatione navium ſolvebatur. In Diplomate Andronici ſtatim citato. καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανικὰς, ζυγατικὰς, μετριατικὰς, παχιατικὰς, γομεριατικὰς, ὀψωνίου, Ζκαλιατικὰς, βιγλιατικὰς.

ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Ζκαλιστήριον. Sarculum. Theocriti Scholiaſtes Idyll. X. Ζκαλὶς, ἐργαλεῖον γεωργικὸν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον.

ΣΚΑΛΟΜΑ.

Ζκάλομα. Corona pretioſa. σκάλομα. *Ripa.* ὄχθη.

ΣΚΑΛΟΥΝΙΑ.

Ζκαλόνια. Corona pretioſa. σκαλόνια. *Gradus.* βαθμοὶ.

ΣΚΑΛΟΒΑΤΗΣ.

σκαλοβάτης. Hero in παρεκβολ. καλινοποιὸς, τζαγγαρίου, ἐμπᾶς, σκαλοβάτας, κωποποιὸς. Sed legendum, καλαφάτας. Vide, καλαφάτης.

ΣΚΑΛΠΕΤΟΝ.

σκαλπέτον. Italicum, *Scarpetta.* Vdo. Calceus. Apud Nicetam. τενὰ σκαλπέτα φορῶντες λατῖνοι.

ΣΚΑΛΩΝΕΙΝ.

σκαλώναν. Appellere. Exſcendere. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. I. τὸ γὰρ σικελικὸν ναυτικὸν ἔποτε κατὰ χέρσον πεφύκυψεν, ἢ ἐσκάλωζεν, εὐθὺς τοῖς βέλεσιν ὡς ὕδατ☉ ταγόσιν εὐθὺς πανταχόθεν καταντλούμενον, ὡς κέλυφ☉ χελῶναι τὰ τῶν νηῶν ὑπέτρεχε καταστρώματα. Conſtantinus de Adminiſtr. Imp. ἐν τούτῳ δὲ τῷ φρουρίῳ σκαλώνεσιν ἅπανταχοῦ εἰς τὸν γιὸν ὀρθόπορρον, (ita corrigo, malè ὀρθόπλωρα eſt in MS.) καὶ ἐξέρχονται οἱ ὡρισμένοι ἄνδρες φυλάττειν τὸν Ζίγλαν μετ' αὐτῶν. Hinc ἀποσκαλώνω. Conſcendere navem. Diſcedere. Apud eundem Conſtantinum alio loco. λοιπὰ δὲ γένηται καιρὸς (lego, καιρὸς) ὑπτήδεα☉, ἀποσκα-

ἀποσκαλώζαντες ἔρχονται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἀπολεγόμενον ἄπρον.

ΣΚΑΜΑΡΕΙΣ.

Σκαμάρδς. Prædones. Menander de Legat. τῶν ἀβάρων ἀφαμένων, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων, οἱ Σκαμάρεις ἐγχωρίως ὀνομαζόμενοι ἐνεδρεύσαντες ἀφείλοντο ἵππους τε, καὶ ἄργυρον, καὶ ἀποσκευάς. Eugippius in vitâ Severini, cap. X. *Ipse quantocius Istri fluenta prætermeans latrones properanter insequitur, quos vulgus Scamares appellabat.* Papias. *Scamares, spiones legis.*

ΣΚΑΜΝΑΓΙ.

σκαμνάγι. Sellula. Reperitur apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΣΚΑΜΝΕΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΟΣ.

Σκαμνεῖον, vel σκαμνίον. *Scamnum.* Baſilicor. XLIV. τζέσι καὶ κινηλὰ ἄψυχα, οἷον τραπέζα, τραπεζοφόροι οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, δελφῖνες, σβοστέλλια, σκαμνία, κλίναι. Thomas Magiſter. λέγεται δὲ σκίμπους καὶ τὸ σκαμνεῖον. Dicebant etiam σκάμνον. Suidas. σκίμπους, κράβατον, ἢ σκάμνον. Cedrenus. ἵτον ξιφήρη τὸν ἄνθρωπον εἰσιόντα ἰδὼν, ὑπέδυ σκάμνον τινὰ, τὸν πληγὸν βελόμενος ἐκφυγεῖν. In Synodo Florentinâ. ἐκάθισε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δεκάτον ἐξ ἀριστερῶν αὐτῷ παρομοίως τῷ σκάμνῳ τῷ δεσπότῃ.

ΣΚΑΝΤΑΡΗ.

Σκαντζάρη. Cingulum virile. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΣΚΑΠΟΥΛΙΟΝ.

Σκαπούλιον. *Scapula.* Corrige Codinum De Offic. ἀπόνον δὲ ἐχ ἕτως, ἀλλὰ ζαγίσμαλον τῶν τζίππου σκαπουλίων ἀπικειμένου μέχρι τῆς ἡμισείας σκέλους, ἕτω καβαλλικεύειν. Et iterum alibi. καὶ ὄπισθεν τὸ σέλας ἐπάνω σκαπουλίων. Male hodiè vtrobiq; viri docti legũt καπουλίων. Vel *Scapulare* quoque deſignat. Chronicon Conſtantinop. φέρεζαν ἐπὶ ὤμων σκαπούλιον (ita lego, non σκαπούλιον.) καὶ πήγον ἐν τῇ χειρὶ.

ΣΚΑΡΑ.

Σκάρα. Corona pretioſa. σκάρα. *Craticula.* ἐσχάρα. Occurrit quoque apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΟΝ.

Σκαράμαγκον, ſive, Σκαραμάγκιον, & Σκαραμάγκιν: nam ita indifferenter ſcribunt. Veſtis genus eſt. Achmes cap. CXXXI. εἰ δέ τε ἔδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἤτοι Σκαραμάγκιν, ταχὺ ἀποθανεῖται ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Iterum cap. CLVIII. ἐφόρεσε κάμωσα, ἢ τὸ λεγόμενον Σκαραμάγκιον σηελκόν. Et corrige eũdem cap. CCLXVIII. γυνὴ εἰδὴ ὅτι ἐφόρεσε καβάδικιν, Σκαραμάγκιον, ἢ φακεώλιον ἀνδρὸς, χαρήσεται ἐπὶ τῷ αὐθρὶ αὐτῆς. Malè editur, καββαδίκιν Σκαραμαγκίν. Diaconus in Heraclio. *Loricam ipſius auro contextam, & ſcaramangin ipſius detulerunt cum capite ipſius.* Cedrenus. τὰ θραχιόνια αὐτοῦ, καὶ τὰ λαν, παύτα ὁλόχρυσα, καὶ τὸ Σκαραμάγγιον αὐτοῦ. Apud Codinum malè ſemper Σκαράνικον legitur: reſtitue vbique, σκαράμαγκον. Sic in Lexico Cyrilli. τρίζωνες, περιβλήματά τινα. τῶν μὲν ῥηγάρων ἐρυθροί τε καὶ φοινικοῖ, φαιοὶ δὲ τῶν φιλοσόφων. ὡδρόσημον δὲ τοῦτο ἐν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην φορούμενον, ὡς τοῖς πολίταις μέσοις τὸ νυνὶ σκαράμαγκον. Perperam eſt in MS. σκαράμαγλον.

ΣΚΑΡΔΑ.

Σκάρδα. Excubiæ. Custodes. Ex Italico, *Guardia*. Glossæ Græcobarbaræ. κυςωδία. σωτηρία ξένων. ἤγουν κοντοσαβλία. σκάρδα.

ΣΚΑΡΙΟΝ.

Σκαρίον. Pro, ἐχάριον. vt σκάρα, pro ἐχάρα. Vide infra χαρίον.

ΣΚΑΡΜΟΣ.

Σκαρμὸς. Pro, Σκαλμὸς. Apud Constantinum De Administr. Imp. Vide πέλλα.

ΣΚΑΡΟΛΑΧΑΝΟΝ.

Σκαρολάχανον. Vulgatum, *Scariola*. Intubus satiuus. Occurrit apud Myrepsum de Drosatis, cap. LXXI.

ΣΚΑΡΦΙΟΝ.

Σκαρφίον. Constantinus De Administr. Imp. εἴπουσι δὲ & σκαρφία περὶ τῶν πετεινῶν, εἴτε καὶ φαγεῖν, εἴτε καὶ σφάξαι αὐτὰς καὶ ζωντας ἐάσαι.

ΣΚΑΤΑ. ΣΚΑΤΟΠΑΜΠΟΤΛΟΝ.

Σκατὰ. Corona pretiosa. Σκατὰ. *Stercus*. σκώβαλον. Hinc compositum, σκατοπάμπωλον. Ampulla, sive vas ad excipienda alui excremẽta. Glossæ Græcobarbaræ. αἰτναῖον καὶ θαρον, τὸν μέγαν. σκατοπάμπωλον τὸν μεγάλον.

ΣΚΑΥΤΗΣ.

Σκαύτης. Corona pretiosa. σκαύτης. *Fossor*. σκάπτης.

ΣΚΕΒΡΙΟΝ.

Σκέβριον. *Scebrum*, sive *Sceurum*. Granarium. Horreum. Ex Alemannico, **Scheur**. Maximus Cent. II. c. LXXXIV. σωρεύπουλο δὲ τῇ μνήνῃ τῶ χρυσίω & ἡ μνήμη τῶ βαλλαυλίω, καὶ τῶ σκεβρίω, καὶ τῶ κυβικλείω, καὶ τῶν ἐξῆς. καὶ ἡ μὲν μνήμη τῶ χρυσίω ἵνα σωθῇ, εἶχε γὰρ τὸ πάθος. ἡ δὲ τῶ βαλλαυλίω, καὶ τῶ σκεβρίω, καὶ τῶν ἐξῆς, ἀπωλῆ. ὁ γὰρ εἶχε πρὸς αὐτὰ πάθος ὀνῆς. Ingulphus in Hist. *Cæpit, largiente Domino, bonis omnibus abundare, ut tamen in thesauris ac sceuris, quàm in terris ac tenementis ei pro primis amissis postmodum duplicia redderentur*. Ita rescribo. Hodiè editur, *scauris*. Anastasius Bibliothecarius in Sergio. *Missus in locellum, quod scebrum carnale* (lego *chartale*, cum magno Baronio) *vocitatur, in hanc Vrbem Romanam ad confirmandum*. Item dicunt, *scuria*. Lex Alemannorum Tit. LXXXI. *Scuriam vel graneam serui si incenderit, cùm* VI. *sol. componat, & similem restituit*. Sed de hoc, & talibus, locus quoque erit in Glossario Latino-barbaro, quod adorno.

ΣΚΕΔΟΠΟΔΗ.

Σκεδοπόδη. Glossæ Latinogræcæ. *Pedical*. παγὶς. σκεδοπόδη.

ΣΚΕΘΘΕΙΝ.

Σκεθθεῖν. Stimulare. Verberare. Glossæ Græcobarbaræ. κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντῶσι, ἢ σκεθθῖν μὲ τὸ ὁποῖον σκεθθῶσιν ἐκεῖνοι ὅπως ἀροτριάζουσιν τὰ βόδια.

ΣΚΕΘΘΙΝ. ΣΚΕΘΟΒΕΤΙΟΝ.

Σκέθθιν. Aculeus. Stimulus. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ σκέθθιν, τὸ κέντρον τῆ φαλαγγίς. Iterum alibi. ἄκαινα, κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντῶσιν. ἢ σκέθθιν, μὲ τὸ ὁποῖον σκεθθῶσιν ἐκεῖνοι ὅπως ἀροτριάζουσιν τὰ βόδια. Et hinc compositum, σκεθθοβέργιον. Virga aculeata. Alibi in ijsdem Glossis. βέ-

κεντρον. Βακέντριν. Βακεντροβέργια. σκεθοβέργια.

ΣΚΕΘΟΟΤΟΝ.

Σκεθόδον. Acuminatum. Gloſſæ Græcobarbaræ. δυνάδον ξύλον, ἢ σκεθόδον.

ΣΚΕΝΔΥΛΙΟΝ.

Σκενδύλιον. Teli genus. Hero in Βελοποιϊκοῖς. καὶ ἐχισμένῳ ἔσω ἐκ τῆ ἐπικεκαμμένε ἄκρε, ὥστε δίχηλον γενέδαι, καθάπερ τῶν καλαμένων σκενδυλίων.

ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ.

Σκευοφύλαξ. Qui ſacra eccleſiæ vaſa cuſtodiebat. Theodorus Anagnoſta Eclog. II. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοπον μακεδόνιόν τινα τῆς ἐκκλησίας πρεσβύτερον, καὶ σκευοφύλακα. Vnus inter illos dignitate excellebat, qui ὁ μέγας dicebatur. Codinus. ὁ μέγας σκευοφύλαξ, κρατῶν τὰ σκεύη τ' ἐκκλησίας. Balſamon De Chartoph. & Protecd. τῶν ἱερῶν κειμηλίων ἐπιμέλειαν ἔχει ὁ μέγας σκευοφύλαξ. Et de hoc capienda inſcriptio epiſtolæ cuiuſdam Photianæ. ἐυλαμπίῳ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ σκευοφύλακι. Deſignabatur hic ab Imperatore vſq; ad tempora Iſaacij Comneni, qui jus illud omne in Patriarcham tranſtulit. Zonaras in eius vita. μέχρι τότε τῆ μεγάλε οἰκονόμε προχειριζομένε ἐπὶ τῆ βασιλεύονδι, ἀλλὰ μὴ καὶ τῆ σκευοφύλακι, σκῆπτρον δὲ ἔ ἄμφω ἀπὸ τδὲ τῆ πατριάρχε ἔθετο ἐξεσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖν τὸ δημόσιον. Erat vero tertius in ordine τῶν ἐξωκαθακοίλων, ut diſcimus ex Codino, & Ioanne Epiſcopo Citri. Sed ſimplicium ſecuophylacum tres ordines erant: hi enim preſbyteri, illi diaconi, iſti lectores. Atque è preſbyteris quidem quatuor, è diaconis ſex, è lectoribus duo. In Conſtitut. Heraclij. σκευοφύλακας πρεσβυτέρες μὲν τέσσαρας, διακόνες δὲ ἓξ, ἀναγνώστας δὲ δύο. De ſecuophylace preſbytero ecce & in Theodori Anagnoſtæ verbis citatis, & in Catalogo Patriarcharum. τιμόθεος πρεσβύτερος κωνσταντινουπόλεως, καὶ σκευοφύλαξ ἐπὶ ἀναστασίε καὶ ἰωάννε. De diacono, in eodem. κωνσταντῖνος διάκονος τῆς ἁγίης ἐκκλησίας, καὶ σκευοφύλαξ. Porrò & inter palatinas dignitates aliquis hoc nomine in exercitu Imperatoris. Balſamon loco citato. ἔτω καὶ νομοφύλαξ καλεῖται, καὶ σκευοφύλαξ τῶ βασιλικῶ στρατοπέδε.

ΣΚΗΝΙΟΝ.

Σκηνιὸν. Pro, χοινίον. Funis. Gloſſæ Græcobarbaræ. κάμηλοι δὲ ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. κεγκέλλια ἢ κιρκέλλια διὰ τῶν ὀπαίων διαβαίνει τὰ χοινία, ἢ σκηνία.

ΣΚΙΑΔΗ.

Σκιάδη. Pro, σκιάδιον. Corona pretioſa. Σκιάδη. Pileus. πέτασος.

ΣΚΙΑΚΟΝ.

Σκιακὸν. Vmbroſum. Tenebroſum. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐλία χωρία, ὅπε δὲν τῶν κρύει ὁ ἥλιος. σκιακά.

ΣΚΙΓΚΟΣ.

Σκιγκὸς. Perna. Ex idiomate Francorum, ſive Alemannorũ, Schinke. Nicetas in Imperio Andronici. lib. II. De crocodili poſteriori crure vſurpavit per cataceſin. ἀπὸ ζώε κροκοδείλε καταχρηστικῶς λεγόμενον. Theodorus Priſcianus lib. II. cap. XI. *Reparatum eſt & pipere, ſatyrio, & ſcinco, & erucæ ſemine.* Hinc compoſitum,

situm, *Friſcinga*. Sed de hoc in Gloſſario Latinobarbaro.

ΣΚΙΝΟΣΑΠΩΝΟΝ.

Σκινοσάπωνον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſ. lib. I. cap. CXXXIII. καὶ ἀκατίδας, ἤγουν κυβερίδας φελίξας, καὶ τρίψας, καὶ μίξας, εἶτα σκινοσάπωνον. Eſt genus ſaponis, ut apparet.

ΣΚΙΠΙΩΝ.

Σκιπίων. *Scipio*. Gloſſæ Latinogræcæ. *Scipio* Σκιπίων.

ΣΚΛΑΒΑ.

Σκλάβα. Serva. Ancilla. Ex idiomate exotico. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ἀσεβὴς καὶ κακόδοξος ὑπῆρχεν, καὶ λαβὼν γυναῖκας δέκα, καὶ σκλάβας ἑκκαίδεκα.

ΣΚΛΑΒΙΑ.

Σκλαβία. Servitus. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰχμαλωτίζοντα, ὀκεῖνον ὑπὸ φέρει εἰς σκλαβίαν τὸν ἄνθρωπον δουλικῶς. Iterum alibi. ἀγγαρεία, δουλεία, σκλαβία.

ΣΚΛΑΒΙΝΑ.

Σκλαβίνα. Italicum, *Sciauina*. Teges. Corona pretioſa. σκλαβίνα. *Stragulum*. στρῶμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον. ἢ ῥοῦχον. ἢ ἀπενύκλιν. ἢ καρπετιὰ. ἢ σκλαβίνα.

ΣΚΛΑΒΙΝΙΑ. ΣΚΛΑΒΙΝΙΣΚΙΟΝ.

Σκλαβινία. ſive, σκλαβωνία. Enſis genus. Incertus Auctor apud Etymologicographum. ὀκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας ἔφερον τὰς Σκλαβινίας. Hinc diminutum, Σκλαβινίσκιον. Mauricius. βηρύλλας, ἤτοι λακίδια, σκλαβίνισκια. Vide, ἀκλίδια. Nihil aliud eſt, quam Italorum, *Spada ſciauoneſca*.

ΣΚΛΑΒΙΣ.

Σκλάβις. Vide, Σκλάβος.

ΣΚΛΑΒΟΝΕΙΝ. ΣΚΛΑΒΟΥΝ. ΣΚΛΑΒΟΓΕΝΗΣ.

Σκλαβόννειν, & σκλαβῶν. In ſervitutem redigere. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰχμαλατίζοντα, ὁπῶ τὸν σκλαβόννει φανικῶς. Conſtantinus Them. Occident. VI. ἐσκλαβώθη δὲ πᾶσα ἡ χώρα, καὶ γέγονε βάρβαρος, ὅτε ὁ λοιμικὸς θανάτος πᾶσαν ἐβόσκετο τὴν οἰκουμένην. Ita corrigo; nam mendoſum eſt id quod editur, ἐθλαβώθη. Occurrit mox ibidem iterum corruptum. Sic σκλαβογενὴς, apud Annam Comnenam Alexiad. lib. II. καὶ μᾶλλον τῶν ἐρημῶν δύο βαρβάρων σκλαβογενῶν, τῶ τε βοΐλα φημὶ, καὶ τῶ γερμανῶ. Hodiè itidem mendoſè illic editum eſt, θλαβογενῶν.

ΣΚΛΑΒΟΣ.

Σκλάβος. ſive, σκλάβις. Seruus. Italicum, *Sciauo*. Gallicum, *Eſclaue*. Gloſſæ Græcobarbaræ. δοῦλαι, πέδενες, σκλάβες. Iterum alibi. οἰκέτης, δοῦλος, δουλευτὴς, σκλάβος, κόπελλος. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. καὶ ὡς αὐθεντόποιοις χρῆσθαι τοῖς ἐλευθέροις, καὶ ὡς σκλάβοις ἀγοραίοις τοῖς ἀξιωτέροις ἐνίοτε ἄρχειν προσφέρεσθαι. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ὃ τὸν ἔκοψαν, ὅταν τὸν ἐπῆραν σκλάβον ἐδῶ εἰς τὴν κωνσταντινούπολιν. Iterum. καὶ τῆς ὥρας ἐυρῆκε καθήμενος καὶ σκλάβος ἀπάνω τους.

ΣΚΝΙΘΘΕΣ.

Σκνίθες. Vrticæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. κνίδαι. κνιθθες. σκνιθθες.

ΣΚΟΝΤΑΠΤΕΙΝ. ΣΚΟΝΤΗΛΕΙΝ.

Σκονταπτεῖν, &, σκοντηλεῖν. Errare. Peccare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄπλαγτος. ὅτε δὲν ἔπλαγτεν. ὅτε δὲν ἐσκόνταψεν. ὅτε δὲν ἐσκοντήλησεν. ἢ ὅτε δὲν ἔζφαλεν. ἢ ἐφαλίασεν.

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕΝΟΝ.

σκορδαρεσμένον. Corona pretioſa. σκορδαρεσμένον. *Redemptum.* εἰπρεκτόμενον.

ΣΚΟΡΔΟ.

Σκόρδο. Corona pretioſa. σκόρδο. *Allium.* σκόροδον.

ΣΚΟΡΔΟΡΑΣΑΡΙΝ.

Σκορδορέσαρεν. Scordium. Trixago paluſtris. Myrepſus lib. De Antid. cap. XXVII. σκορδορέσαρεν, τὸ λεγόμενον ἰταλικῶς ἄσα φετίδα.

ΣΚΟΡΠΙΩΝ.

Σκορπίων. *Scorpio.* Machina bellica. Onomaſticon Vetus. *Arcubaliſta.* σκορπίων. In Lexico Stephani σκόρπιοι, ἤτοι σκορπίδια, ταῦτα εἴδη εἰσὶν ὅπλων πολεμικῶν. Vide deſcriptionem apud Ammianum lib. XXII. & Vitruuium lib. X. cap. XV. Caper ſagittam eſſe ait libro de Orthographia. *Scorpio bellica res eſt, id eſt, ſagitta, at Scorpius animal.* Pro flagello quoque vſurparunt. Honorius Serm. de S. Laurentio. *Victima Chriſti in cataſtâ extenditur, cùm ſcorpionibus, id eſt, flagellis in modum ſcorpionum aculeatis cæditur.* Sed illa verba, *id eſt, flagellis in modum ſcorpionum aculeatis*, merum gloſſema ſunt, itaque tollenda. Lectionale à flagellis diſtinguit. *Cum comminata ſibi ab Imperatore tormenta nihili penderet, item ſcorpionibus, de hinc fuſtibus aggreſſus, exinde flagellis diræ cæditur.* Et eſt terminus quandoque, ex congerie lapidum. Siculus Flaccus De Condit. Agror. *Alij cõgeries lapidum pro terminis obſervant, & ſcorpiones appellant.* Et mox. *Congeries lapidum acervatim congeſtæ ſunt, quos ſcorpiones appellant.* Apud Auctores de Limitibus ſcribitur, *Scorpiones.*

ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΡΑ.

Σκοτεινὲρα. Caligo. Obſcuritas. Tenebræ. Gloſſæ Græcobarbaræ. σκολεία. σκότος. σκοτεινὲρα. σκοτινίασμα.

ΣΚΟΤΗ.

Σκότη. Iecur. Exſtat in Turcogræcia Cruſij. Detortum eſt ex σικότιον, de quo ſupra.

ΣΚΟΤΟΜΟΣ.

Σκοτομὸς. Cædes. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνδροφονία. φονικὰ, καὶ θάνατοι. καὶ σκοτομοὶ τῶν ἀνθρώπων.

ΣΚΟΤΟΥΛΑΤΟΣ.

Σκοτωλάτος. *Scutulatus.* Arrianus in Periplo maris rubri. φορτία δὲ εἰς αὐτὼ πεζοχωρεῖ, πορφύρα διάφορος, καὶ χλαῖα, καὶ ἱματισμὸς ἀραβικὸς χειρόλαστος, ὅτε ἁπλᾶς, καὶ ὁ κοινὸς, καὶ σκουτλάτος, καὶ διάχρυσος.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ.

Σκοτώνειν. Occidere. Nicetas in Manuel Comneno lib. VI. οἱ δὲ τᾶτον σκοτώσαντες πέρσαι, ὡς εἶδον παρελόντα τὸν αὐτοκράτορα, (ἀδὲ γὰρ ἦν καθεῖν) συγκροτηθέντες εἰς πεῖραν, ὡς εἰς θήραμα μέγα τὸν βασιλέα ἐπῆσαν. Et in Iſaacio Angelo, lib. II. οἱ δὲ ἠγγέλλοντο πᾶσι τῶν ὁπλιτῶν τὰ πε-

τὰ περὶ τὸν λαρδέαν καλατρέχειν χωρία, καὶ πολέσας μὲν σκοτῶσαι, ὀλίγας δὲ ζωγρηθέναι. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἔξελθε σωτόμα τοργὰ σκοτώσης τὸ θηρίον.

ΣΚΟΥΒΙΤΩΡ.

Σκυβίτωρ. *Excubitor.* Glossæ Basilicorum. σκυβίτορες. οἱονεὶ φύλακες ἄγρυπνοι.

ΣΚΟΥΛΙΚΗ.

Σκυλίκη. Pro, σκώληξ. Corona pretiosa. σκυλίκη *Aerugo.* σὴς. Iterum alibi. σκυλίκη. *Vermis.* σκώληξ.

ΣΚΟΥΛΑΙ. ΣΚΟΥΛΑΚΕΥΕΙΝ.

Σκύλαι. *Sculcæ.* Quasi *Exculcitæ.* Excubiæ. nam κῦλαι est *Culcita*: vt supra docuimus. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. VI. cap. IX. τῇ παροιμίᾳ τὰς εὐπραξίας νοθεύσαντες τῆς διαφορᾶς κατεμέλησαν, ἰῶ σκύλαι σωθῆτε τῇ πατρίῳ φωνῇ ῥωμαίοις ἀποκαλῶν. Leo Constitut. XVII. ἐ δέον, ὦ στρατηγὲ, εἰς ἀπείρους τῶν τοιούτων ἀνθρώπους τὰς σκύλας, ἤγουν τὰς διὰ τῶν κατασκόπων τῶν σῶν διακρίσεις καταπιστεύειν. Occurrit illic pluries. Et videtur proprie equitum fuisse. Hinc Papias. *Sculca, in lege pro cabalcada.* Hinc, σκυλκεύειν. Explorare. Leo in Tacticis. ἵνα σκυλκεύωσι καὶ γνώσκωσι μήποτε ἐγκρύπτωνται εἰς ὄλεθρον. Ita emendo. Perperam erat in MS. ἵνα καὶ σκυλεύσηται γνώσκωσι μήποτε. Et compositum, προσκυλκεύειν. Idem Leo alibi. δεῖ γὰρ καὶ αὐτοὺς τοὺς εἰς ἔγκρυμμα ἀπερχομένους προσκυλκεύειν ἀσφαλῶς, καὶ οὕτως ἁρμόζεσθαι τῇ τῶν ἐχθρῶν ἐπιθέσει.

ΣΚΟΥΛΑΚΑΤΟΡΕΣ.

σκυλκάτορες. Truncatè, pro ἐξκυλκάτορες. *Exculcatores.* Excubitores. Constantinus De Administrat. Imp. γνῶμον τοῦτο διὰ τῶν σκυλκατόρων ἡμῶν. πάντας ὑμᾶς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καταζῴξομεν. Occurrit quoque apud Leonem Constitut. XVII.

ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ.

Σκυλλαρίκια. Pro, σχολαρίκια. Inaures. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ πάλιν κοκκία δριμέα, καὶ ἐγκόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκυλλαρίκια, & τὰ ὅμοια. In Turcogræcia Crusij est, σκυλλαρίγια.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ,

Σκυλούκιν. Pro, σκωλήκιον. Vermis. Glossæ Græcobarbaræ. σκώληξ. σκυλούκιν.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ.

σκυλούπανδρον. Scolopendra. Glossæ Græcobarbaræ. ζῶον ὅπερ ἔχει πολλὰ πόδια, ἢ ποδάρια, τὸ ὁποῖον καλεῖται σκυλούπανδρον, ἢ κολόπανδρον.

ΣΚΟΥΛΤΑΙ.

Σκοῦλται. *Auscultæ.* Auscultationes. Excubiæ. Vulgò *Sentinellam* appellamus. Truncata autem vox est, vt μοῦλτον. *Tumultus.* σγερὸς. *Obscurus*: & talia. Mauricius Strateg. lib. VI. cap. II. ἐν μὲν τοῖς κούρσοις, ἢ σκοῦλται, ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ ἀδέσποτα τοὺς στρατιώτας.

ΣΚΟΥΛΤΑΤΩΡΕΣ.

Σκυλτάτωρες. *Auscultatores.* Excubitores. Mauricius lib. IX. ὁ ἐν πείρᾳ σκυλτάτωρ δύναται ἐκ τινων σημείων, καὶ πρὶν ἢ τοὺς πολεμίους θεάσηται, καλανεῆσαι τὸ μέ-

τρον τῆ πλήθυς αὐλῶν. Vide Gloſſarium doctiſſimi Rigaltij.

ΣΚΟΥΠΑ.

Σκῦπα. *Scopæ.* Iſaacius Tzetzes ad Lycophronem. ὀφελτρεύσωσι, σαρώσωσι. σαρὸν γὰρ, καὶ ὄφελτρον, καὶ ὄφελον, καὶ ὄφελμα, ἡ σκῦπα λέγεται.

ΣΚΟΥΡΙΑΖΕΙΝ.

Σκυριάζειν. *Obſcurare.* Denigrare. Anonymus De nuptijs Theſei.

δόλῳ πολλὰ ἀλάρματα λαμπρὰ, ἢ σκυριασμῷ.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΙΟΝ.

Σκυρδύλιον. ſiue, Σκορδύλιον. Piſcis genus, qui Σκόρδυλος, & σκορδύλη alias. Orneoſophion. καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς ἀπὸ σκορδυλίδα αἰγινα πέντε. Et mox iterum. τὰ ὅλα δὲ σκορδύλια δοθήτωσαν αὐτῷ μετὰ κρέατος ὠμῷ.

ΣΚΟΥΡΤΖΙΑ.

Σκυρτζιὰ. *Scortea.* Flagellum è ſcorto, id eſt, corio. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄρδης. μάστιξ. βένευρος. μάνεβρος. σκυρτζιὰ.

ΣΚΟΥΤΑΡΑΤΟΣ.

Σκουταράτος. *Scutatus. Scutarius.* Conſtantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλὰς ἤγουν τοξότας, καὶ ελιπαεῖσας, καὶ Φενδοβολίσας, τὰς ἡμίσεις τῶν σκουταράτων. Occurrit illic pluries.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ.

Σκυτάριον. *Scutum.* Gloſſæ Græcolatinæ. σκουτάριον. *Cetra.* Suidas. Θυρεὸς, ὅπλον, τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον. Occurrit paſſim.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

σκυτάριος. *Scutarius. Scutatus.* Marcus Antoninus τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. I. παρὰ τῆ τροφέως τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς, μήτε παλμυλάριος, ἢ σκυτάριος γενέσθαι.

ΣΚΟΥΤΕΛΑ. ΣΚΟΥΤΕΛΙΟΝ. ΣΚΟΥΤΕΛΛΟΝ. ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

σκυτέλα. *Scutella.* Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ χέλα αὐένας πω πε τες δὲν τρέχω ſὶω σκυτέλα.

Corona pretioſa. σκυτέλα. *Paraplis.* τρυβλίον. Item σκυτέλιον, & σκύτελλον. Codinus. καὶ ὁ πικέρνης αὐλίκα τὸ τῆ οἰνοχόῳ φέρει σκυτέλιον. Nicetas in Murzuflo. τῷ μὲν διέθρυπτον, καὶ τὰς ἐγκαμψίδας κόσμους ἐνεκολπίζοντο, τὰ δὲ εἰς σκυτέλλια ἢ πινάκια ταῖς ἑαυτῶν τραπέζαις παρέφερον οἱ τῆ αὐτοκράτορος ὁδόμοι. Gloſſæ Græcolatinæ. σκύτελλον. *Scutella.* Et Græcobarbaræ. ἄλυσον. τρυβλίον. σκυτέλλιν. Etiam dicebant σκῦτλον. Invenio in Gloſſis Græcolatinis, quas citavi. σκῦτλον. *Scutella.* Apud Cruſium in Turcograeciâ legitur, Σκυτέλι. *Orbiculus.*

ΣΚΟΥΤΕΡΗΣ. ΣΚΟΥΤΕΡΙΟΣ.

Σκυτέρης. ſive, σκυτέριος. Cave confundas cum ſcutario: nam hic longè alius erat, & ferebat ſcutum ac labarum Imperatoris. Codinus De Offic. ὁ σκυτέριος βαστάζει τὸ λαβέλλιον, καὶ τῆ βασιλέως σκυτάριον. Vide, λαβέλλιον. Planudes in epiſtola ad Melchiſedec. δίδοται δ' αὐτῷ καὶ παρὰ τὸν ὁμότιμον ὑμῶν φίλον τὸν σκυτέριον ὑπατολή. Habebat autem dignitatem marchionis. Gregoras lib. VII. ὅπερ ἐν τοῖς ῥωμαίων στρατεύ-

στρατεύμασιν ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τοῦτο δὲ λατίνοις μαρκήσιος.

ΣΚΟΥΤΕΥΕΙΝ.

σκηδεύειν. Scuto defendere. Mauricius lib. 1. cap. XX. τρεῖς ἢ τέσσαρας μὲν ψιλὰς ἀκολουθίας, ὑπιφερομένους καὶ τὰ σκεύη αὐτῶν, ἵνα εἰ χρεία γένηται, σκηδεύωσι καὶ ἀκοντίζωσιν οἱ αὐλοί. Immò ſimpliciter pro Defendere ponit Conſtantinus in Tacticis. πλὴν ἵνα περισσῶσι παρέξω τὴν δύναμιν, φησὶ τὸ φυλάττειν καὶ οἱονεὶ σκηδεύεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

σκῦτλον. Vide, σκυτέλα.

ΣΚΟΥΦΙΑ.

σκυφία. Galericulus. Italicum, *Cuſſia*. Codinus De Offic. ἐκτὸς δὲ φορεῖσι ταῖς τοιαύτας σκυφίας μετὰ κασσιῶν. Corona pretioſa. σκυφία. *Capitium*. κωνῆ. Papias. *Cidaris, mitra, tiara, pileus ſacerdotalis, cuphia*. Anonymus De nuptijs Theſei.

ὡς χιμήζεται φάλκωνας ὅταν ξέβη κλὴν σκύφια.

ΣΚΡΙΒΑΣ. ΣΚΡΙΒΩΝ.

σκρίβας. ſive, σκρίβων. *Scriba*. Sed triplex eſt huius vocis notio. Aut enim ſcribam ſignificat, aut præfectum ſatellitum Imperatoris, aut medicũ caſtrenſem, qui exercitum ſequebatur, militeſque in acie vulneratos curabat, atq; olim ὁπλίτης etiam dicebatur. De ſcriba Gloſſæ Baſilic. σκρίβα. γραφεύς. Et Cõſtantinus Porphyrogenneta Novell. XI. ἐπειδὴ ὁ σκρίβας οὐκ ἐστὶ δίκαιος δικαστὴς, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ αὐτῶν τῶν αὐτιγραφέων ὑποβέβηκε. Harmenopulus lib. v. Tit. XI. σὺν ἀκριβείᾳ δὲ καὶ αὐτὸς ποιεῖν ὑπογραφὴν παρόντος καὶ σκρίβα, ᾧ ἡ ὑπὲρ τούτων φροντὶς ὑπετέτραπτο. De ſatellitum præfecto auctor eſt Suidas. σκρίβων καὶ λατίνως σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος. Quæ totidem pænè verbis habes in Gloſſis Baſilicorum. Theophylactus Simocatta Hiſt. Mauric. lib. I. cap. IV. ξυνωρικεύεσι δ' αὐτῷ καὶ κομψότιλον, ἄνδρα τῶν σωματοφυλάκων τῆς βασιλέως ὑπερφερόμενον, ὃν σκρίβωνα τῇ λατινίδι φωνῇ ῥωμαῖοι κατονομάζουσι. Iterum lib. VII. cap. III. ἕνα τινὰ τῶν τῆς βασιλέως σωματοφυλάκων, ὃν σκρίβωνα ῥωμαῖοι κατονομάζουσι, εἰς τὴν ἑαυτῆς σκηνὴν μετάκλητον ποιησάμενος. Et hâc notione accipi debet apud Anaſtaſium in Vigilio. *Quo audito Auguſta miſit Anthemium ſcribonem cum iuſſionibus ſuis*. Et in Thodoro. *Omnes, qui in conſilio cum ipſo fuerant, imboiatos miſit Ravennam per manus Maurini ſcribonis, & Thomati chartularij*. De medico autem caſtrenſi locus eſt in Leonis Tacticis. δι' ἀποβάτου προσηγορεύοντο τὸ παλαιὸν οἱ νῦν λεγόμενοι σκρίβωνες. οἵτινες δὲ παρακολουθοῦντες τῇ παρατάξει τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τραυματιζομένους ἀναλαμβάνουσι, ὡς ἰατροὶ, καὶ περιποιοῦνται.

ΣΚΡΙΜΙΔΟΡΟΣ.

σκριμιδόρος. Gladiator. Italicum, *Scrimitore*. Corona pretioſa. σκριμιδόρος. *Gladiator*. ὁπλομάχος.

ΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

σκρινιάριος. *Scriniarius*: Suidas. σκρινιάριος, ὁ χαρτελάριος τῆς ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον. Etymologici Auctor. σκρινιάριος τῆς δικικῆς ὑπάρχων τάξεως, λατίνων φωνῇ. ὅ ἐστι νοτάριος ἐκλεγεὶς

ἑλληνικῶς, ἡ χαρτοφύλαξ. Σκρινίον γὰρ τὸ δημοσιακὸν λάρναξ οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι. Sed errat, quod χαρτοφύλακα dicat; debuisset χαρτουλάριον. vt Suidas. Infra ostendemus errorem. Basilicor. Eclog. VI. δίκαιον στρατιωτικῆς πανοπλίας ἔχουσι καὶ οἱ σκρινιάριοι, καὶ οἱ ἐξκέπτωρες τῆς ἐπάρχου πραιτωρίων. Corrupte apud Constantinum Them. Orient. I. legitur, γραμματικοὶ, id quod ante me monuerunt viri docti.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ.

Σκρινίον. *Scrinium.* Glossæ Basilicor. σκρινία, αἱ ἄρκλαι. Iulianus in epistolâ ad Commune Iudæorum. καὶ συνεχῶς παρέδωκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις ὑποκείμενα. Euagrius lib. III. cap. XXXIX. καὶ τῶν καλαμβούων ἰδικῶν σκρινίων τυχεῖν, καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα διαψηφιζόντων. In Notitiâ Consuetudinum. μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τῆς θείας λατερκέλλας. Et observa illic, μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων. Nam tot erant numero. Notitia Imperij. *Magistri scriniorum quatuor, memoriæ, epistolarum, libellorum, epistolarum Græcarum.*

ΣΚΡΙΠΤΟΝ. ΣΚΡΙΠΤΟΦΟΡΟΣ.

Σκριπτὸν. *Scriptum.* Glossæ Basilicor. σκριπτὸν. τὸ γεγραμμένον. Hinc σκριπτοφόρος. Scriniarius. Chartularius. Eædem Glossæ. σκρινιάριοι, σκριπτοφόροι, ἤγουν χαρτουλλάριοι. Ita emendandum censeo: nam nauci non est, quod editur. σκρινιάριοι, σκηπτροφόροι, ἤ χαρτουλάριοι.

ΣΚΡΟΦΕΣ. ΣΚΡΟΦΕΙΟΝ.

Σκρόφες, *Scrophæ.* Glossæ Græcobarbaræ. ἁμαρσίται, αἱ χοῖροι, αἱ σκρόφες. Hinc σκρόφειον, sive, σκρωφεῖον, ſ. κρέας. *Scrofina.* Porcina. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Scrofina.* σκρώφεια. Non rectè editur, σκρώφεα.

ΣΚΥΒΑΛΑ.

σκύβαλα. Magna palea. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΣΚΥΛΗ.

σκυλὴ. Corona pretiosa. σκυλὴ. *Canis.* κύων.

ΣΚΥΛΟΜΑΓΓΟΣ.

σκυλόμαγγος. Magno canum. Codinus de Offic. ἄρχει δὲ καὶ τῶν κωμηγῶν τῶν λεγομένων σκυλομάγγων. Glossæ Latinogræcæ. *Mangos.* κωνοτρόφος.

ΣΚΥΛΟΠΟΥΛΟΝ.

σκυλόπουλον. Canis. Catellus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXIII. ἀπὸ σκυλοπούλου μικροῦ, ἢ ἀπὸ γερανίου, μιὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψεις.

ΣΚΥΝΘΙΛΙΑ.

σκυνθίλια. *Scintillæ.* Chronicon Constantinop. ἔκαιε ἔκαμνεν τὰ καρφία τὰ μικρὰ, τὰ βαταλαρικὰ, ἅπερ λέγουσι σκυνθίλια.

ΣΚΩΛΗΚΟΚΑΜΠΗ.

σκωληκοκάμπη. Vermis genus. Euchologium in Orat. pro hortis, vineis, & aruis. κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκαίθαρος, βροῦχος, ἀκρίς.

ΣΚΥΤΑΡΙΟΝ.

σκυτάριον. *Scutum.* Hesychius. ἀσπίδα. σκυτάριον. ἢ ὅπλον.

ΣΜΑΡΙ-

ΣΜΑΡΙΔΕΣ.

σμαρίδες. Mulieres furiosæ. Moschopulus. μαινίδες, αἱ κοινῶς σμαρίδες.

ΣΜΑΧΗ.

σμάχη. Pro, εἰς μάχλω. In pugna. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐκείνη ὡς τις ἔσλωκα ὅταν τις ἤβρα σμάχη.

ΣΜΙΜΕΝΟΣ.

σμιμμένος. Mixtus. Glossæ Græcobarbaræ. συγκεραστμένον. σμιμμένον. ἢ σμικλὸν.

ΣΜΙΟ.

σμίο. Subitò. Exstat in Turcogræcia Crusij. In Corona pretiosa legitur, ἰσμίο.

ΣΟΒΡΑΚΩΜΗΣ.

σοβρακώμης. Gubernator. Extat in Turcogræciâ Crusij.

ΣΟΒΣΙΔΙΑΡΙΟΣ.

Ϛοβσιδιάριος. *Subsidiarius.* Glossæ Basilicor. Ϛοβσιδιαρία. ἡ ἁρμόζουσι τοῖς νέοις κατὰ τὸ σκρίβα. Ita corrigo. Malè editur. σοβσιάρεια. Iterum alibi. ἐςὶ δὲ σοβσιδιαρία, καὶ ἐντὸς δύο ἐναυτῶν σωματῶν καὶ ἄρχεται καὶ πληρῶται. Etiam illic editur, σοβσιάρεια.

ΣΟΖΑΤΟΣ.

Ϛοζάτος. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐοικε κεῖ ϛῶ δύλευσιν εἰς χρόνον γὰρ σοζάτον,

μὲ τόνος κιαναξεναγμὸς τὸ βασιλέως τῶ κόρτῳ.

Iterum alibi.

ἤδλεν ἦτον πολλὰ μακρὰ ἀπετῶ χόρα ἢ ϛράτα,

τρία μίλια τὸ δλιάσημα, ἀκέρια καὶ σοζάτα.

ΣΟΖΥΓΟΣ.

σόζυγος. Pro, ἰσόζυγος. Glossæ Græcobarbaræ. αὐτίρροπον. ἰσοβαρὲς. ἢ ἰσοδύναμον. ἢ ἰσόβαρον. ἄλλοι χιόβαρον. ἢ σόζυγον. ἤγουν ἰσόζυγον.

ΣΟΚΑΜΙΛΑΥΧΟΝ.

Ϛοκαμίλαυχον. Truncatum, pro, ἐσωκαμίλαυχον. Pileolum interius, quale sub pileo gestāt senes. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ σοκαμίλαυχα, ἔρριξαν κατὰ γῆς.

ΣΟΛΑΡΙΟΝ.

σολάριον. Vide, σωλάριον.

ΣΟΛΔΑΝΟΣ.

σολδάνος. Vide, σελτάνος.

ΣΟΛΔΑΟΣ.

σολδάος. *Solidus.* Italicum, *Soldo.* Theonas in epistolâ ad Zygomalam.

ϛέλλουσί μοι ἐκεῖθεν μετὰ τῶ ἡμετέρου καλογήρου σολδάοι πέντε. Hericus Monachus De Vitâ S. Germani, lib. v.

Bis centum promunt instructo munere soldos.

Dona viro.—

ΣΟΛΔΑΤΟΣ.

σολδάτος. Vide, σελδάδος.

ΣΟΛΔΙΟΝ.

σολδιὸν. Stipendium. Ex Italico, *Soldo.* Glossæ Græcobarbaræ. λαμβάνουσι τὰ ϛάμφα, ἢ καρτζὰ, ἢ σολδιὰ, ἤγουν χρήματα. Iterum alibi. ἀπὸ ϛάμφα, ἢ ἀπὸ σολδιὰ, ἢ ἀπὸ καρτζὰ.

ΣΟΛΕΜΝΙΟΣ.

σολέμνιος. *Solennis.* Suidas. σολέμνιος,

ωδὲ βασιλέως αἰ αφαίρεῖ & δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις. Neq; ecclesijs dun taxat, sed & militibus. Iustinianus Novell. CXXVIII. ἀπικοινωνεῖν τοῖς χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιλωνικοῖς τ̃ πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς τ̃ πόλεων, ἢ ἄλλοις οἱοισδήποτε σολεμνίοις ἢ σκαλαρίοις ἀφωρίσθησαν. Et Edicto XII. πεφάσθ λογοθεσίων πολιτικῶν πόρων, ἤτοι τ̃ καλουμένων σολεμνίων. Ecloga LL. Leonis & Constantini. ὅσα ἐκ βασιλικῆς ῥόγας, ἀννόνων τε, & σολεμνίων τούτοις πεπονημένοις. Tertullianus De Corona Mil. *Est & alia militia regiarum familiarum: nam & castrenses appellantur, munificæ, & ipsæ solennium Cæsareanorum.* Immò & pro quovis honorario ponebant. Glossæ Basilic. σολέμνιον, σύνηθες τὸ διδόμενον παιδευταῖς, ἰατροῖς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Arator lib. II.

— solennia nobis
Cur, precor, ista datis, fragili quos corpore constat
Terrenâ sub lege premi? —

ΣΟΛΗ.

σολὴ. Pro, σολὴ. Theodosius Zygomala in epist. τὰ σῦκα σᾶκα λέγουσι: τὸν βάτραχον, πακακᾶν: & ἄλλα γελοῖα: ὡς καὶ τὴν σολὴν, σολὴν,

ΣΟΛΙΟΝ.

σόλιον. *Solium.* Glossæ Græcolatinæ. σόλια. *Soli.* Scribe, *Solia.*

ΣΟΛΟΝ.

σόλον. Pro, εἰς ὅλον. Anonymus De bello sacro.

ὡς κληρονόμος φυσικὸς σόλον τὸ περιγιγνάτον.

Item alius De nuptijs Thesei.

ἐγὼ νὰ σόλον τὸν κερὸν χεφάλωμα τὸν κόσμον.

ἐδέποτε τὴν δόξασε νὰ μὴ καληγορήσω.

ΣΟΠΕΡΦΕΤΖΙΑΡΙΟΣ.

σοπερφετζιάριος. *Superficiarius.* Glossæ Basilic. ἴν ῥὲμ ἐκτιγείλια ἐτ σοπερφετζιάελα. ἡ διδομὴ τοῖς ἐμφυτεύταις εἰς οἰκοδόμησιν.

ΣΟΠΟΛΙΟΝ.

σοπόλιον. Suburbium. Theodosius Zygomala in epist. τὰ ἔξω τῆς πόλεως περαύλια, ἃ ἐξωπόλια ἔδει λέγειν, σοπόλια λέγουσιν.

ΣΟΠΡΑΒΕΣΤΑ.

σοπραβέστα. Italicum. *Soprauestæ.* Vestis superior. Constantinus in Historia Apollonij Thesei.

καὶ παρ τὴν σοπραβέστα μου μετὰ ζοφοδινίαις ἐκείνας.

ΣΟΡΤΙΑΖΕΙΝ.

σορτιάζειν. Aptare. Glossæ Græcobarbaræ. ἁρμόζων. ἐκεῖνος ὅπου σορτιάζει, καὶ τεργιάζει, ἕνα μὲ ἄλλον.

ΣΟΥΑΛΙΟΣ.

σουάλιος. Arithmetica Adespota. τῆς συαλίας καμπανῆς, καὶ τῆς θαλασσίας, τῆς εἴγλας.

ΣΟΥΒΑΙΟΥΒΟΣ,

σουβαίουβος. *Subadiuua.* Glossæ Basilic. σουβαίουβος, ὁ τῆς βοηθῆς. Βοηθὸς. Vide ῥουβαίουβος.

ΣΟΥΒΛΑ. ΣΟΥΒΛΙΟΝ. ΣΟΥΒΛΙΖΕΙΝ.

σούβλα. *Subula.* Etymologici Auctor. ὀβελισκὸς οἱονεὶ ὀφελισκός τις ὤν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλόμενος. ὀφέλλω γὰρ τὸ αὔξω, & ὀβελὸς. σημαίνει δὲ ἀμφότερα τὰς σούβλας. Nectarius De Eleemos. φλογισμὸς πυρὸς πολυειδὴς καὶ κακότεχνος. ἐφεύρεσι & λέβητες, σούβλαί τε καὶ τήγανα, καὶ ὅσα ποτε ὄργανα θάνα-

θανάτῳ τοῖς χειρισανοῖς ἐπιτίθεντο. Cedrenus. ἑτέρους δὲ ἐπὶ τὰ ζύλινα προσαναρτήσαντες ἐπὶ πυρὸς ὤπτησαν. Etiã dicebant σκλίον. Leo Conſtit. v. λωρόσοκκα, πέδικλα, σελινάρια σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐλῶν, ἐνία, ζύλια. Suidas. ὀπήτιον, τὸ σκλίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Iterum alibi. ἠπήτειον, ζύλιον, ᾧ ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. Moſchopulus. περόνη, τὸ σκλίον. Gloſſæ Græcolatinæ. σκλίον. *Subula.* Atq; hinc σκλίζω. Suidas. ἔπτρεν, ἐσκόλιζεν. Iterum alibi. πτρῶ, τὸ ἀποπτρᾶν ποιῶμαι. πείρω δὲ, τὸ ζύλίζω, καὶ κεντῶ. Rurſum. πεπαρμένον. ἐζυλισμένος. Scholiaſtes Oppiani Halieut. lib. III. πείροις, σκόλιζε.

ΣΟΥΒΛΟΠΟΥΛΟΝ.

ζυλόπυλον. *Subula.* Eſt ἀνακορισικὸν. Qua forma multa talia efferebant. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκροτόρος, τὸς ὀβελίσκους, σκλόπυλα, ζυγλόπυλα.

ΣΟΥΒΡΙΚΙΟΝ.

ζυβρίκιον. *Subricula.* Gloſſæ veteres Græcolatinæ.

ΣΟΥΒΣΕΛΛΙΟΝ.

ζυβσέλλιον. *Subſellium.* Baſilic. Eclog. XLIV. σκαβσέλλια, ζυαμνία, κλίναι, καὶ ὧσιν ἀργυρωμάται, στρώματα, προσκεφάλαια.

ΣΟΥΓΕΣΤΙΟΝ.

ζυγέστιον. *Suggeſtio.* Relatio. Gloſſæ Baſilic. σκγέστιον. ἀναφορά.

ΣΟΥΓΛΑΡΙΟΝ.

ζυγλάριον. *Sigillarium.* Gloſſæ Baſilic. ζυγλάριον. ἐρμαλθοθήκη.

ΣΟΥΓΛΗ. ΣΟΥΓΛΟΠΟΥΛΟΝ.

σύγλη, & ζυγλόπυλον. *Subula.* Non ſemel occurrit in Gloſſis Græcobarbaris. Vide, ζυλόπυλον.

ΣΟΥΔΑ. ΣΟΥΔΑΤΟΝ.

σοῦδα. Foſſa. Leo Conſtit. XIV. περιβαλὼ σοῦλαν βαθεῖαν, καὶν εἰς μίαν μόνην ἡμέραν, ὡς εἴρηται, ὀφείλῃς ἀπληκεύειν. Conſtantinus in Tact. ὄρυσε ἔξωθεν σοῦδαν πλάτ. μὴ ποδῶν ε ἢ κὴ ς'. βάθ. δὲ ποδῶν ζ' ἢ κὴ ή. Item De Adminiſtr. Imp. ἐν ᾧ κὴ σοῦδαν οἱ παλαιοὶ ποιησάμενοι διεβίβασαν τὴν θάλασσαν. Apud Nicetam eſt, σοῦδαν ποιεῖν, pro διαφρεύειν. Galterus Alexandreidos lib. VI. *Sudem* pro ligone poſuit.

Quippe inter primos galeato vertice primus
Fulminat in muros, nunc grandia ſaxa volutans,
Nunc ſude ſuffodiens, nunc frangens arietes portas.

Et VVippo De vita Chonradi Salici. *Nequaquam, niſi ſecuribus & ſudibus, de terra in circuitu gelatâ euelli potuiſſent.* Vel etiam exponi poteſt, *Sudes*: vt σέδα. *Sedes.* Inde σέδατον. *Sudatum.* Vrbicius. βασαγὰ παπυλαγώνων, ἀχολίαι περὶ τὴν τούτων καταπηξιν, φοσάτων ἢ σοδλάτων ἐργασίαι. Eſt autem σοδλάτον, munimentum è valli, è ſudibus fieri ſolitum. Nam ſudibus muniri valla conſueniſſe & olim & nunc, eſt notiſſimum. Ammianus lib. XXXI. *Vbi vallo ſudibus foſſaque firmato, Gratianum impatienter opperiens, Richomerem comitem domeſticorum ſuſcepit.* Beda Hiſt. Anglic. lib. I. cap. VI. *Vallum vero, quo ad repellendam vim hoſtium caſtra muniuntur, fit de ceſpitibus, quibus circumciſis è terrâ velut murus exſtruitur altus*

ſuper terram, ita vt inante fiat foſſa, de quâ leuati ſunt ceſpites, ſupra quam ſudes de lignis fortiſſimis præfiguntur. Hodiè *Paliſſade* vocatur Gallico vocabulo, quo etiam nos vtimur. Guillermus Brito Philippeidos lib. VII. *Palicium* nominat.

Paliciumque triplex, quod erat gaillardica ſubtus
Mœnia, quadratis palis & robore duro
Vſque ſub extremas protenſum fluminis oras.

ΣΟΥΔΑΡΙΟΝ.

σουδάριον. *Sudarium.* Suidas. κεκρύφαλον, σιβακάθιον, σουδάριον. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Plutum. ἡμιτύβιον αὐτὶ τῦ σουδαρίου. Athanaſius Homil. in S. Paraſceven. ἴδωμεν τέως δωροφορῦντα τὸν ἰωσηφ, & τὸν νικόδημον σωτρέχοντα σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ὀθονίοις, καὶ σουδαρίῳ περιειλίσσοντας τὸν τῦ παντὸς κύριον. Iul. Pollux lib. II. cap. XVI. εἴη δ' ἂν κατὰ τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καψιδρώτιον καλύμμον, ὃ νῦν σουδάριον ὀνομάζεται. Vtitur quoque Nonnus in Paraphraſi. Et occurrit paſſim.

ΣΟΥΚΕΣΩΡΙΟΣ.

σουκεσώριος. *Succeſſorius.* Gloſſæ. δὲ ἐδίκτῳ σουκεσωρίῳ. περὶ διαδοχῆς κληρονόμων. Ita corrigo. Hodiè editur, δεεδίκτως, ὁ κεσωρία. De *Edicto ſucceſſorio*, eſt in Pandectis Tit. IX. lib. XXXVIII.

ΣΟΥΚΕΣΤΩΡ. ΣΟΥΚΟΥΣΤΡΑΡΙΟΣ.

σουέσωρ. ſive, σουκέσωρ. *Sequeſter.* Gloſſæ Baſilic. σουέσορ. μεσίτη. Hinc σουκεσεράριος. *Sequeſtrarius.* In ijſdem Gloſſis alibi. κινῆται δὲ αὕτη καὶ σουκεσερᾶριος, ἤγουν μεσιτικῶς. Ita corrigo. Hodie editur, σουκασεσερᾶριος.

ΣΟΥΚΙΝΟΝ.

σύκινον. *Succinum.* Suidas. σύκινοι, καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι. Artemidorus Oniocrit. lib. II. cap. V. σύκινοι δὲ, ἐλεφάντινοι, ὅσοι ἄλλοι δακτύλιοι γίνονται, γυναιξὶ μόναις συμφέρουσι. In Gloſſis Baſilicorum legitur. σύκιν. ὁ ἐυνῦχ.

ΣΟΥΚΟΝ.

σῦκον. Pro, σῦκον. Ficus. Vide ſupra, παπακαῖς.

ΣΟΥΛΑΔΑΔΟΣ.

σολδάδ. ſive, σολδάτ. Miles. Ex Italico, *Soldato*, Quaſi *Solidatus*, aut *Solidarius*. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν νοτσετζιδες, τουτέστι γενίτζαροι, φαναγγικὰ λέγονται σουλδάδοι. Gloſſæ Græbarbaræ. ἀλλότριος. πολέμιος. πολεμικὸς. ξένος. ἤγουν, σολδάτος. μισθωτὸς. Thvvrocz in Chron. Hung. *Quotidie armati Teutonici ſoldati Lodowici de Tarento.* Sigebertus. *Capitales Barones ſuos cum paucis ſecum duxit, ſoldadarios vero milites innumeros.* Schaffinburgenſis in Hiſt. Germ. *Omnia quæ habuit in Thuringiâ ad eum locum dedit monitu Trutmanni ſolitarij.*

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ.

σουλτάνος. *Sultanus.* Codinus. διατάττει τὰ ὡδὲ τῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα πρόσταγματα καὶ χρυσόβουλα πρὸς τερήγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Valens in Aſtronomicis. καὶ αἱ ληφθεῖσαι παρ' αὐτῶν ἀφεθήσονται πόλεις. ὁ δὲ σουλτάνος τῶν περσῶν ἀπολεῖται. Sæpe occurrit apud Nicetam. Apud Cedrenum σουλδάνος.

σλάνος scribitur. Indifferens est. Fredericus II. Imp. De arte Ven. lib. I. cap. XXIII. *De hoc enim genere vnam misit nobis Soldanus Babyloniæ albam pennis & plumis superioribus.* Pontificale Romanum. *Circa Pontificem, aliquàndo ante, aliquando post, equitabat marescallus, sive soldanus curiæ.* Est ex idiomate Arabico, & Turcico.

ΣΟΥΛΦΑΡΑ.

σέλφαρα. *Sulphur.* Exstat apud Myrepsum lib. de Antidotis, cap. CCCIV.

ΣΟΥΜΜΑΡΙΟΙ.

ζεμμάριοι. *Summarij.* Milites cohortis Comitianæ. Vide Iustiniani Novell. XXX. XLIV. Et Iulianum Antecessorem Constitut. LVIII.

ΣΟΥΜΜΟΣ.

σῶμμος. *Summus.* Agathias in Epigramm.

ἐπὶ μὲν ἑπτὰ ἔχεν, μίαν εἶνατος. αὐτὰρ ὁ σῶμμος.

διοσὰς ἀμφιέπων ἶσος ἕλιξ δεκάτῳ.

ὃς δὲ πέλει μετὰ σῶμμον, ἔχεν δύο.

ΣΟΥΜΠΕΡΙΟΝ.

σουμπέριον. Malleus. Morbus iumentorum. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ καλάβρωσιν, ῥωμαϊστὶ δὲ σουμπέριον. ἐστὶ δὲ ἡ ἀρθρῖτις. Sed legendum illic est, σουπέριον. Id est, *Suspirium.* Vegetius Mulomed. lib. I. cap. IV. vbi de malleo arido. *Hunc Suspirium vocant, & insanabilem, nisi ab initio festinâ curatione subveneris.* Observa autem obiter dissidiũ. Vegetius malleo arido attribuit, quod Absyrtus articulari.

ΣΟΥΝΑΡΕΙΝ.

σουνάρειν. *Sonare.* Canere. Constantinus in Historia Apollonij Tyrij.

ἐκράτιεν εἰς τὴν χέρα της μία ἄρπα, καὶ σουνάρη.

Et mox iterum.

ὁ ῥῆγας ὅτ᾽ ἄκουσε πρᾶμα πώδεν ἐθάρη,

τὴν ἄρπαν εἰς τὸ χέρι του τὸ λίθι νὰ σουνάρη.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΑΡΙΟΣ.

σουπερφικιάριος. *Superficiarius.* Glossæ Basilicorum. σουπερφικιάριος, ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΟΝ.

σουπερφίκιον. *Superficies.* Glossæ Basilic. σουπερφίκιον. ὑπερῷον.

ΣΟΥΠΠΕΔΙΟΝ.

σουππέδιον *Suppedium.* Scabellum pedum. Nicetas in Alexio Comneno. ὅπου τινὸς μετεώρου σουππεδίου κατὰ τὸν μάκρωνα παρευρεθέντος σοι αὐτὸς, καὶ περιξήσας τὰς παρεσκευασμένας εἰς πόλεμον, ἔφησε τοιάδε. Et in Isaacio Angelo. ἐχ ἕτοι λέ μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ γένος παρ᾽ ἐκείνοις ὑπάδη μοι ἐ παρενηνεγμένων σουππεδίων τοῖς βασιλεῦσι σωμήδριζον ἅπαντες. Iterum De Reb. post. Excid. τὰ δὲ τῆς χριστῆς καὶ τῶν ἁγίων θεῖα εἰκάσματα εἰς παδαρέλια καὶ σουππέδια καλεσκεύαζεν. Scribebant etiam ζωπέδιον, & ζουπέδιον. In Synodo Florentinâ. ἐκάθιζεν ἐν σωπεδίῳ ὁ τῆς βασιλέως ἀδελφὸς, κύριος δημήτριος, εἶτα οἱ ἄρχοντες, ἐκ ἐν σωπεδίοις, ἀλλ᾽ ἐν τῷ πατώματι. Et corrigendus est Codinus De Offic. ὁ δὲ πατεῖ σοπέδιον τῶν τῷ βασιλεῖ κατὰ γένος προσηκόντων νέων ὑπὸ τῶν ἀσκεπῶν τις δεομὼν

ἀμφοτέρας κατέχει χερσὶν, ὥστε τὸν βασιλέα ἑδραίως πατεῖν. Minus rectè hodie editur, πατεῖ ἰσοπέδιον. In Papia invenio. *Suppedium. Refugium.* In Onomastico Vetere *Suppedaneum* dicitur. *Suppedaneum.* ὑποπόδιον. Et Inscriptio Vetus.

SVPPEDANEVM HOC CVM RISV POS.

Helgaldus in Vita regis Roberti. *Vidit quendam eorum mole carnis gravatum pedes suos depĕdere, ab altâ pietate ductus, à longè quærens suppedaneum repperit unum, quod manibus Deo & hominibus charus apprehendens, illud tanto pontifici offerre non recusavit, & sub pedibus eius ponere non est dedignatus.*

ΣΟΥΡΓΟΥΝΙΔΕΣ.

Σουργούνιδες. Coloni. Chronicon Constantinop. αὐθρώπων δὲ χωρὶς, καὶ οἰκέτας, εἰπεῖν, μενάσης τῆς πόλεως, ἐποίησαξε, καὶ ἕτερον σουργούνιδας λεγομένους, ἤτοι μετοίκους, ἢ παροίκους. Et alibi iterum. καὶ τὸ μέρος ἅπαν οἰκούμενον ἐξ ὧν ἐποίησεν ξένων σουργουνίδων, ἤτοι παροίκων. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Paullò post etiam colonias, quas Turcæ suâ linguâ Surgunides nominant è Capha, Trapezunte, Synopia, Asprocastro ei deduxit.* Malaxus in Histor. Patriarch. διότι ἦφεραν σουργούνιδες ἀπὸ ἄλλα κάστρη, καὶ τὰς κατοίκησαν ἐκεῖ.

ΣΟΥΡΛΑΔΕΣ.

Σουρλάδες. Surulorum sonitus. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τότες ἀρχινήσασι τζαμπαρέτες, καὶ ταμπουρλάδες, καὶ ἄλλα τύμπανα.

Ab eadem origine σουρλισαὶ, de quibus infra.

ΣΟΥΡΟΝ.

Σουρὸν. *Sura.* Metaphoricè etiam in quadrupedibus. Hierocles Hippiatr. lib. II. cap. LXXXVII. ἄτινα γίνεται ἐν τοῖς κυνόποσιν, ἢ σουρὸς λεγομένοις. Nisi legĕdum potius, σφυρὸς. Absyrtus lib. II. cap. CXV. προφέρσι ταὶς ἀπλαὶς εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῶν κυνοπόδων, ἢ λεγομένων σφυρῶν. Ita censeo.

ΣΟΡΟΥΛΙΟΝ. ΣΟΥΡΟΥΛΙΣΤΑΙ.

Σουρούλιον. Instrumentum musicum. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐβλέπαν τὰ ζωγραφισὰ σουρούλια νὰ σημαίνεν.

Hinc σουρλισαὶ. *Surulistæ.* Codinus. ἵσανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βυκινάτορες, αὐλακάρισαὶ, καὶ σουρλισαὶ, ἤτοι καὶ μόνοι.

ΣΟΥΡΦΙΚΙΟΝ.

Σουρφίκιον. *Sulphureum.* Glossæ Basilic. σουρφίκιον. τεαφικὸν.

ΣΟΥΣΑΝΙΟΝ.

Σουσάνιον. Vide, σωζάνιον.

ΣΟΥΦΡΑΓΕΝΑ.

Σουφράγενα. *Suffragines.* Absyrtus Hippiatric. lib. I. cap. LII. ῥεύμασι ἐμπίπτει εἰς τὰς πόδας. ἃ τινες εἶπον σέρας. ἕτεροι δὲ χειράματα. ῥωμαϊστὶ δὲ λέγεται σουφράγενα.

ΣΟΥΦΡΑΓΙΟΝ.

Σουφράγιον. *Suffragium.* Iustinianus Novell. VIII. διὸ ὅτιπερ διδόντες ἢ δὲ προφάσει τῶν καλουμένων σουφραγίων. Et occurrit illic iterum. Glossæ Basilic. σουφράγιον, ὑποστροφὴ, βοηθὸς.

ΣΠΑ-

ΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

σπαθάριος. *Spatharius.* Satelles. Cedrenus. σπαθάριος ὁ σωματοφύλαξ ἐστὶν. Iulius Metaphrastes in vita Arsenij. σπαθάριον δέ τινα τὸν ὑπηρετέμψυον ἔχων, ὃς ἑ εὔνους αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τῶν ἀπορρήτων κοινωνός. Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. ὅπισθεν δὲ αὐτῷ εὐθὺς τὰς σπαθαρίας. Constantinus Porphyrogenneta Novel. II. Τὰ δὲ εὐλελέσερα τῶν μοναστηρίων, ἢ ὅσοι ἀπὸ σπαθαρίων τῶν ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ πόλει διατριβόντων, &c. Adelmus in Annal. *Irene Imperatrix è Constantinopoli misit legatum nomine Leonem Spatharium, pacis confirmandæ gratia inter Francos & Græcos.* Alcuinus epist. IX. ad Nicephorum Imp. *Audito aduentu memorati legati dilectionis tuæ, Arfacij glorioſi ſpatharij, magnopere gauiſi ſumus.* Vbi obſerua, *glorioſum* appellari.

ΣΠΑΘΑΡΟΚΑΝΔΙΔΑΤΟΣ.

Σπαθαροκανδιδᾶτος. *Spatharocandidatus.* Qui nimirum & *Spatharius* erat, & *Candidatus.* Gregorius Dialogus in epistola ad Leonem Isaurum. Τὰ γράμματα τοῦ ὑμετέρας θεοφρυήτε βασιλείας καὶ ἀδελφότητος ἐδεξάμεθα διὰ αὐγουσταλίου σπαθαροκανδιδᾶτου. Et mox. ἀπέσταλκά μοι τὸν ἰσβίνον τὸν σπαθαροκανδιδᾶτον εἰς τὰ χαλκοπρήτια. Constantinus De Administr. Imp. τιμηθεὶς καὶ διαφόρως καὶ παρὰ κανδιδᾶτος, τοῦτο, σπαθάριος, σπαθαροκανδιδᾶτος. Inter epistolas Photij duæ sunt cū hac inscriptione. θεοδότῳ σπαθαρίῳ, κανδιδάτῳ. Corrigendum censeo, σπαθαροκανδιδάτῳ.

ΣΠΑΘΑΡΟΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

σπαθαροκουβικουλάριος. *Spatharius cubicularius.* In Synodo Constantinop. VIII. Act. IV. ἀπὸ δὲ τῶν τοῦ συγκλήτου χρηγόριος σπαθαροκουβικουλάριος.

ΣΠΑΘΑΣ.

σπαθᾶς. Qui gladios facit. Glossæ Græcobarbaræ. ξιφιστὴς, σπαθᾶς, μαχαιροποιός.

ΣΠΑΘΑΤΟΣ.

σπαθάτος. *Spathatus.* Spatha armatus. Iul. Africanus De Appar. Bell. μαχόμενοι δὲ ὅτε μὲν ἱππιδιώκουσιν ὀφείλουσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθᾶτοι, καὶ οἱ ῥιπάριοι.

ΣΠΑΛΙΩΝ.

σπαλίων. Pluteus. Agathias extremo lib. III. οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῆς πλιώξεως ἐπανελθόντες τάς τε σπαλίωνας ἐνέπρησαν, καὶ ὁπόσα ἄλλα πέρσικα μηχανήματα ἀμφὶ τὸ τεῖχος ἐλέλειπτο. Suidas. σπαλίωνες, πλέγματα μηχανικά. Vide quæ apud eum plura.

ΣΠΑΝΟΔΡΟΜΟΣ.

σπανοδρόμος. Hispanicus cursor. Mercator, qui in Spaniam, id est, Hispaniam excurrit, negotiandi causſa. Palladius Hist. Lauſ. in Paësio & Esaia. ἕτερός τις καὶ πατρὶ καὶ ἡσαΐᾳ ὕστερος καλούμενοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον πατρὸς ἐμπόρου σπανοδρόμου.

ΣΠΑΝΤΙΟΝ.

σπαντίον. Achmes in Introduct. in Astrolog. πηλοῦ χρυσίον, καὶ ἀργύριον, καὶ κοκκία δριμέα, σπαντίον τε καὶ πέπερι, καὶ τὰ ὅμοια.

ΣΠΑΡΤΖΑΜΙΑ.

σπαρτζάμια. Nihil aliud sunt, quam σπάρτοι, sive Lineæ. Apud Nicetam in Man.

in Man. Comneno, lib. VII. σπαρτζάμια μεθ' κωδωνίων.

ΣΠΑΣΤΡΕΥΕΙΝ.

Σπαστρεύειν. Verrere. Comere. Ornare. Gloſſæ Græcobarbaræ. μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σαρώνεται, μηδὲ σπαστρεύεται. Iterum. ἀκαλλώπιστος, ἀσάρωτος, ἀσπάστρευτος.

ΣΠΑΦΗ.

Σπαφὴ. Gladius. Occurrit in Turcogræciâ Cruſij.

ΣΠΑΧΙΔΕΣ.

Σπάχιδες. Filij principum in aulâ Turcicâ miniſtrantes. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. V. τούτων δ' αὖθις ἔχονται οἱ σπάχιδες καλούμενοι ἀμφὶ τοὺς διακοσίους. ἔστι δ' εἰσὶν οἱ τῶν ἀρχόντων παῖδες. ὧν τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς κοιτῶνος ἐκβαλὼν εἰς ταύτην αὐτοὺς καθίσησι τὴν χώραν, τοὺς δὲ ἐπιλεξάμενος ἐνταῦθα ἔχει ὡς αὐθρῶν παῖδας ἀγαθῶν γενομένους. Corrigendus eſt Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἀγάδες, φλαμπουράριοι, σπάχιδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Perperam editur, σπάϊδες. Chronicon Cõſtantinop. μεθ' στρατευμάτων, γενιτζάρων, σπαχίδων, καὶ πεζῶν τοξότων.

ΣΠΑΧΟΓΛΑΝΟΙ.

Σπαχογλάνοι. Inter excubitores erãt aulæ Turcicæ. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. IX. τὴν δὲ τραπεζοῦντα εἰς μοίρας διελόμενος, τὸ μὲν παρ' ἑαυτῷ καθεκράτησε, ποιήσας σιλικλαρίους καὶ σπαχογλάνους, ὕστερον εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ.

ΣΠΕΚΛΑΡΙΟΣ.

Σπεκλάριος. *Specularis.* Baſilius Magnus in Hexaëmeron Homil. III. οἵα ἐστὶν ἥτε τῆς κρυσάλλου λίθος, ὃν δι' ὑπερβάλλουσαν τῆς ὕδατος διαφάνειαν σπῆξιν μεταποιεῖσθαι φασίν. καὶ ἡ τῆς σπεκλαρίας φύσις ἐν μεθύσοις ζωισαμένη.

ΣΠΕΚΛΟΝ. ΣΠΕΚΛΟΠΟΙΟΣ.

Σπέκλον. *Speculum.* Suidas. σπέκλον ὑέλιον, τὸ σπέκλον. Baſilic. Eclog. XLIV. ὥσπερ τὰ ἐμβλήματα τῶν ἀργυρέων σκευῶν, καὶ τὰ σπέκλα τῆς οἴκης. Hierocles Hippiatr. lib. II. cap. LXX. ῥοδοδάφνης, χαλκανθης, σπέκλης, ἐς ἀνὰ λίτρας μίαν. Sed illic legendum cenſeo. φέκλης, non, σπέκλης. Iam φέκλον illi eſt, quæ alijs φήκλη. De quâ voce infra. Gloſſæ veteres Græcolatinæ. σπέκλον. *Speculum.* Hinc σπεκλοποιὸς. Eædem Gloſſæ. σπεκλοποιὸς. *Specularius.*

ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Σπεκουλάτωρ. *Speculator.* In Euangelio D. Marci cap. IV. εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἀνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Theophylactus in Comment. σπεκουλάτωρ, ὁ δήμιος, λέγεται σωματιώτης, ὃς πρὸς τὸ φονεύειν τέτακται. Martyrologium in Paſſione Chriſtophori, ταῦτα ἀκούσας ὁ σπεκουλάτωρ, ἔδησεν ἑαυτὸν, καὶ λέγει τῷ σπεκουλάτορι, δεῦρο τέκνον, ποίει τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Suidas. σπεκουλάτωρ, τοῦ δορυφόρου.

ΣΠΕΚΤΑΒΙΛΙΟΣ.

Σπεκταβίλιος. *Spectabilis,* Iuſtinianus Novell. XX. οἷα σπεκταβιλίου, καὶ τῶν θείων ἀκροάσεων ἀξίωμα. Et mox. οἱ σπεκταβίλιοι δικασταὶ κελεύουσιν ἀλλὰ ζωήγοροι μόνον. Et paſſim.

ΣΠΕΡΑ.

Σπέρα. Pro, ἑσπέρα. Corona pretioſa. καλὴ σπέρα. *Bonus veſper.* καλὴ ἑσπέρα.

ΣΠΕΤ-

ΣΠΕΤΖΙΑΛΙΟΣ.

Σπετζιάλιος. *Specialis.* Gloſſæ Baſilic. αὕτη ἁρμόζει μόνοις δεσπόταις ἀναλόγως τῷ ἑκάστῳ ἁρμόζον διενδηκῶσα διὰ τῆς σπετζιαλίας ἐν ἐμφάσει. Alibi in ijſdem Gloſſis ſcribitur, σπεκιάλιος.

ΣΠΕΤΛΟΝ.

σπέτλον. Dorotheus Doctr. III. ὥσπερ λύχνος φαίνων διὰ σπέτλων. Sed legendum cenſeo, διὰ σπέκλων. Intelligit, *Specularia.*

ΣΠΗΤΑΛΕΙΟΝ.

Σπηταλεῖον. Idem quod σπιτάλη. *Hoſpitale.* Xenodochium. Anonymus De bello ſacro.

καὶ ἀφένδη, τὸν ἔλεγαν τὸ ἁγίε ἰωαννε τὸ σπηταλείε. —

ΣΠΗΤΙΟΝ.

Σπήτιον. Pro, ὁσπήτιον. *Hoſpitium.* Domus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδινὰ, τὰ μικρὰ πεφύγματα τὸ σπητίε. Iterum alibi. ἡ οἰκία. ὁ οἶκος. τὸ σπήτιν.

ΣΠΙΓΟΝ.

Σπίγον. Vox ignota, apud Myrepſum, lib. De Purgat. cap. XI.

ΣΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Σπινάκιον. Italicum, *Spinace.* Teutlomache. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ φόρτονέ με λάχανα, σέλινα, καὶ αὐτίδια,
σπινάκια, καὶ μαρόλια, ῥάπανα, καὶ κρεμμύδια.

ΣΠΙΟΛΗΣ.

Σπίολης. Gloſſæ Benedicti. *Babylonicum.* σπιόλης.

ΣΠΙΡΗ.

Σπιρὴ. Corona pretioſa. σπειρὴ. *Granum.* κόκκος.

ΣΠΙΤΑΛΗ.

Σπιτάλη. *Hoſpitale.* Ex Alemanico, **Spital.** Corona pretioſa. σπιτάλη. *Hoſpitium.* ξενικὸν.

ΣΠΙΤΗ.

Σπίτη. Detortum ex ὁσπίτιον. De quo ſupra. Corona pretioſa. σπίτη. *Domus.* οἶκος.

ΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Σπιτικὸς. Corona pretioſa. σπιτικὸς. *Familiaris.* οἰκεῖος.

ΣΠΛΗΝΑ.

Σπληνία. Corona pretioſa. σπληνία. *Lien.* Σπλήν.

ΣΠΛΗΝΟΔΑΠΑΝΟΝ.

Σπληνοδάπανον. Herbæ genus, quæ alias ἄσπληνον dicitur. Occurrit apud Myrepſum lib. De Droſatis, cap. LXXXII.

ΣΠΟΓΓΙΤΟΤΡΑΠΕΖΟ.

Σπογγιτοτράπεζο. Penicillum. Occurrit apud Cruſium in Turcograeciâ.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΛΟΝ.

Σπόρτυλλον. *Sportula.* Ariſtophanis Scholiaſtes ad Nubes. πρυτανεῖα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις σπόρτυλλα. Baſilic. Eclog. VI. ὡς παρ' αὐτῶν ζημιωθέντες κατὰ πρόφασιν τυχὸν τῶν λεγομένων σπορτύλλων. In Conſtitut. Heraclij. ἔτι τε τῷ μέτρῳ τῶν σπορτύλλων αὐτοῖς φυλαττομένων ἀτρώτων. Gloſſæ Latinogræcæ corrigendæ ſunt. *Conceſſiones.* τὰ σπόρτυλλα. Hodiè editur, *Concuſſio-*

nes. Occurrit quoque apud Hesychium, & Suidam. Et hinc καvίσκια, voce quidem purè Græcâ, sed significatione Barbara vsurparunt. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδλωροδόκηΘ· ὅτῳ δλὲν λαμβάνει δλῶρα. ὅτῳ δλὲν δλέχεΘαι καvίσκια. Et occurrit illic pluries. Apud Nicetam in Alexio Angelo, lib. III. καvίσγειον scribitur. καὶ ταῦΘα ϖροδοδὲς τοῖς ϖερὶ αὖμον ἀϖάξασιν ὁμοφύλων μεΘὰ καὶ μοίρας αἰχμαλώτων ῥωμαίων ὥϖερ καvίσγειον καὶ ἀϖόδλοσμα τῷ ἄρχοvτι τῆς ζαγορᾶς ἰωαvvῆ. Constantinus De Administr. Imp. δλιὰ τὸ καὶ ϖρῶτον αὖθρωϖον ἀϖοστεῖλαι μεΘὰ μεγάλης καvισκίας τὸν βασιλέα. Balsamon ad Can. Apost. IV. ὅϖως δλὲ Θὰ ϖῆ ταῖς μvήμαις τῶν ἁγίων καὶ τῶν κατοιχομέvων ϖροσφερόμεvα, καὶ καvίσκια λεγόμεvα, δλιὰ ϖολυειδλῶν ὡϖωρῶν κοσμέμεvα τῷ Θυσιαστηρίῳ ϖροσφέροvται. Inde καvισκεύειv. Donare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀϖὸ τὲς ὁϖοίας μηδλένας ἔδλωκε δλέκατον. ὅϖως δλὲν καvισκεύῃ. Iterum alibi. Θεοῖς ἀvακείμεvον. ἀφιερωμέvον τοῖς Θεοῖς. καvισκεμέvον εἰς τὲς Θεὲς.

ΣΠΟΥΡΓΗΤΑΣ.

σϖέργητας. Corona pretiosa. σϖέργητας. *Passer.* σρεΘὸς. Anonymus De nuptijs Thesei.

τότες ἀϖαίω σὸν vαὸν εἶδλε vὰ ξαϖετάσι.

σϖεργήταις, ϖτερυστέρια.

ΣΠΡΙΖΕΙΝ. ΝΑ ΣΠΡΙΖΗ.

σϖρίζειv. sive, vὰ σϖρίζῃ. Pro, ἀσϖρίζειv. Albicare. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀvγίτζα σὶω ἀvατολὶω ἀρχιώιζε vὰ σϖρίζῃ.

ΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

σσαρακοστὴ. Corona pretiosa. σσαρακοστὴ. *Quadragesima.* τεσσαρακοστὴ.

ΣΣΟΦΟΡΙΝ.

σσοφόριv. Peplus muliebris. Glossæ Græcobarbaræ. ἀvαχαλῶσα τὸv ϖέϖλοv, καὶ τὸv μαΘὸv δλεικvύουσα· ἐκείvη ὅϖως σύρει ἀϖαvώ τὸ ῥῆχος τῆς, ἢ ὅϖως σύρvει τὸ σσοφόριv τῆς, καὶ δλείχvει τὰ βύζιά της.

ΣΤΑ.

στὰ. Pro, εἰς τὰ. Occurrit passim apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΑΒΑΡΟΝ.

στάβαρον. sive, σταύαρον. Seps. Munimentum. Hero in ϖαρεκβολ. ὅτε εἶχεv ἀϖληκεῦσαι, τὰς ὁδὲς τὰς ἐϖὶ τὸ ἄϖληκτον φερέσας τὰς μὲv ἀϖέσκαϖτε, τὰς δὲ στα βάροις ἀϖέφρασσε. Eustathius Iliad. ω. σαυροὶ, οἱ σκόλοϖες, Θ, ὡς ἀλλαχῆ ἐῤῥέθη, Θὰ κατὰ φθορὰv λεγόμεvα σαύαρα, οἷς ὅσα Θ ἐοικίῳ τοίχῳ αὐλὴ φράττεται. Iterũ Odyss. ξ. σαυροὶ, ὀρθὰὶ ἀϖωξυμμέvα ξύλα, τὰ καὶ σαύαρα ϖαρὰ τοῖς μὴ λαλῆσιv εὐγεvέσι. Vide Glossarium Rigaltij.

ΣΤΑΒΛΙΟΝ. ΣΤΑΒΛΟΣ.

σταβλίoν. *Stabulum.* Florentinus Geoponic. XV. τῆ γὰρ σταβλίᾳ καλὰ καιρὸv τὸv ἀέρα μὴ λαμβάvοvΘα, ὥϖερ πvιγμῷ διόλλωσι. Item, στάβλΘ. Hesychius. καρvοσάσιov, στάβλΘ ὅϖως τὸ κάρvειvίσαι. Theomnestus Hippiatr. libr. I. cap. XXXIV. ἔσησα αὐλὸv ἐv στάβλῳ μικρῷ, καὶ ἐv κύκλῳ αὐλῆ ϖερίκαυσα ἀκαvθα.

ΣΤΑΒΟΥΛΑΡΙΟΣ.

σταβλάριΟ. *Stabularius.* Caupo. Glossæ

Gloſſæ Baſilicor. σαβελάριος, ὁ τὸν σάβλον ἄγουσι καπηλεῖον ἐκγυμνάζων.

ΣΤΑΓΓΟΣ.

σάγγος. Corona pretioſa. σάγγος. *Stannum.* κασσίτερος.

ΣΤΑΓΙΟΝ.

σάγιον. Credo idem eſſe quod ἐξάγιον. Natus erit error ex compendio, ſcribendo, σ'. pro, ἐξ. Anonymus De Pond. & Menſ. τὸ ἀσσάριον, ὁλωάριον ἤτοι σάγιον ἓν ἥμισυ. Occurrit illic ſæpè.

ΣΤΑΓΝΟ.

σάγνο. *Stannum.* Apud Cruſium in Turcograeciâ.

ΣΤΑΓΝΟΝ.

σάγνον. *Stagnum.* Procopius Vandalic. lib. 1. τὸ δὲ σάγνον ἐφαίνετο σφίσιν ἐν καλῷ κεῖσθαι. μέτρῳ γὰρ τεσσαράκοντα σταδίων καρχηδόνος διέχει, ἐμπόδιόν τε ὀλίγον εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν στόλον ἅπαντα ἱκανῶς πεφυκέναι.

ΣΤΑΚΤΗ.

στάκτη. Corona pretioſa. σάκτη. *Cinis.* τέφρα.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙΔΑ.

σαλαματίδα. ſive, σαλαματιὰ. Corona pretioſa. σαλαματίδα. *Gutta.* θρόμβος. Gloſſæ Græcobarbaræ. πηγὴ σαγόνων. βρύσις σαλαματιῶν. Obuium illic plus ſemel eſt.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙΖΕΙΝ.

σαλαματίζω. Stillare. Gloſſæ Græcobarbaræ. σάσσω. ἢ σαλάσσω. ἢ σαλαμαλίζω.

ΣΤΑΛΗ.

σάλη. Ex Italico, *Stalla.* Stabulum. Heſychius. σάλη, ταμεῖον κλωῶν.

ΣΤΑΜΑΝ.

σάμαν. Statio. Domicilium. Gloſſæ Græcobarbaræ. οἱ σάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχοντες. ἐκεῖνοι ὁπῶ δὲν ἔχων σάσιμον, ἢ σάμαν, καὶ καλοικίαν.

ΣΤΑΜΑΤΙΖΕΙΝ.

σαματίζειν. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἐγύριζεν τὰ δῶ καὶ κεῖ σαντῶ ἐσαματίζαν.

ΣΤΑΜΑΤΙΚΟΣ.

σαματικὸς. Anonymus De bello ſacro.

σαματικὲς εἰς μίξαν ὅλες μετὰ κονδάρια.

ΣΤΑΜΕΝΑ.

σάμφα. Pecuniæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀσσάρια, ὀβολοὶ, νομίσματα, σάμφα. Occurrit ſæpè ibidem. Corona pretioſa. σάμφο. *Nummus.* νόμισμα. Iterum alibi. σάμφα. *Moneta.* νομίσματα. Anonymus De nupt. Theſei.

ὁμοίως πάλι ἐσκόπησε σάμφα γιανάδῶση
τῶν φυλακάρων. —

ΣΤΑΜΙΟΝ.

σαμιὸν. Pro, σάμνος. Vrna. Hydria. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ κεραμικὰ ἀγγεῖα, ἤγουν σαμιὰ, κορίπια. λαγύνια. πιθάρια.

ΣΤΑΝΙΚΟΝ.

σανικὸν. Violentum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁλωσικῶς σανικῶς. Occurrit illic pluries. Malaxus in Hiſtor. Patriarch. καὶ σανικῶς αὐτῶ ἔκαμαν αὐτὸν πατριάρχω. Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

εἴτουε χεία τὸ θέλημα νὰ φύση τὸ ἁλικό της,
καὶ τὸ θελεν ὁ κύρις της νὰ κάμη σαυικό της.

ΣΤΑΡΗΣ.

ζτάρης. Corona pretiosa. σάρης. *Triticum.* πυρὸς.

ΣΤΑΣΕΙΣ.

ζτάσεις. Partes tres in quas à Græcis dividitur psalmus CXVIII. Licet videre in Psalterio Typicum Sabæ. ψάλλομεν τὰ προλεχθέντα, καὶ τὸ, ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ. καὶ τὸ, ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ. καὶ ἐν τῷ τέλει σάσιν μίαν, μετανοίας δώδεκα. Euchologium. καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη σάσις τῶ ἀμώμε εἰς ἦχον πλαγίε δ. Vel quoque interualla quælibet. Euchologium alibi. ὑπέρχεται ὁ καυδηλάπτης, καὶ κρύει τὰς βαρέας ὅπὶ τὸν σιδηρᾶν, ποιῶν σάσεις τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΔΙΟΝ.

σασίδιον. Locus. Typicum Sabæ, cap. II. ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τὸ καυδηλάπτε ἐξελθὼν τῶ ἁγίε θυσιασηρίε, καὶ ποιήσας μετανοίαν κατενώπιον τῶν ἁγίων θυρῶν, ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς χορὰς πρὸς μίαν, ἀπερχόμενος ἵσαται εἰς τὸ σασίδιον αὐτῦ. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. C. ὀφείλει τοίνυν ὁ ἱερεὺς, ὁπότε μέλλει διακονεῖν, πρότερον ποιεῖν μετάνοιαν ἐν τῷ σασιδίῳ τῦ προεσῶτος. Corrigi debet locus Triodij. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τοῖς σασιδίοις ἡμῶν, ὡς σωηθῶς. Perperam editur, ἐν τοῖς σαδίοις.

ΣΤΑΤΑΡΙΑ.

σαταρία. *Stataria.* Glossæ Græcobarbaræ. ἁμαξις, γένος σαφυλῆς, ἀπὸ ἀσαδενδράδη. γένος σαφυλίε, ὅπερ γίνεται ἢ γινίσκεται εἰς τὸ κληματερὸν, ἤγουν σαταρίαν.

ΣΤΑΤΕΡΗ.

σατέρη. Corona pretiosa. σατέρη. *Statera.* σαθμὸς.

ΣΤΑΤΙΩΝ.

σατίων. *Statio.* Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. XIII. cap. II. ὁ μὲν συμβολαιογράφος ὁ τὸ ἀρραβωνικὸν σύμβολον ἐκτιθέμενος τ̃ ἰδίας σατίωνος μετακινηθήσεται. Iustinianus Novell. XLIV. εἰ δὲ ταῦτα τι περάξαιεν, ἐκπεσοῦνται πάντως τ̃ καλεμένων σατιώνων. Hesychius. σωέδρα, ἡ σάσις, ἢ νῦν σατίωνα λέγουσι. Glossæ Græcolatinæ. σατίων. *Statio.* Et Latinogræcæ. *Officina.* σωέργιον. ἐργασήριον. σατίων. περιποίησις.

ΣΤΑΤΟΥΤΟΝ.

σατοῦτον. *Statuum.* Iustinianus Novell. XVI. καὶ εἰ μὲν ὅπω τὸ τῶν κληρικῶν ἠλαττώθη μέτρον, ἀλλ' ἔτι πλεονάζουσιν ὅσον πρὸς τὸ ἄνωθεν ὡρισμένον, καὶ τὸ καλούμενον σατοῦτον, μηδεμίαν γινέσθω αὐτ' αὐτῦ χειροτονίαν, μέχρις ἂν ὁ ἀριθμὸς εἰς ἑαυτὸν ἀποκαταστήσῃ. εἰ δὲ ἠλάττωται τὸ πλῆθος, ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι, διὰ τὸ μὴ ἐλλιπεῖν τὸ σατοῦτον, ἕτερον αὐτὶ τ̃ τελευτήσαντος εἰσάγεσθαι, &c.

ΣΤΑΥΑΡΟΝ.

σαύαρον. Vide, σάβαρον.

ΣΤΑΥΛΙΣΙΑΝΟΣ.

σαυλισιάνος. *Stabularius.* In Syn. Constantinop. VIII. Act. IX. καὶ ἕτεροι πολλοὶ, οἶδα, εἰσὶν, οἷον βελονάδες, σαυλισιάνοι, ἱπποιατροὶ, καὶ ὅμοιοι.

ΣΤΑΥΛΟΚΟΜΗΣ.

σαυλοκόμης. *Stabuli comes.* Anonymus

mus De Castramet. μεθ' ὃν δὲ τὼ σάσιν τῶν τῆ σαύλε ἀρχόντων, καὶ τῶν σαυλοκομήτων, ἡ μεγάλη ἑταιρεία πρὸς αὐτολας ἀπληκευέτω.

ΣΤΑΥΛΟΝ. ΣΤΑΥΛΟΣ.

σαῦλον. sive, σαῦλος. Stabulum, Thomas Magister. σαθμοὶ καὶ αἱ τῶν θυρῶν ἀγασάδες, ἃ οἱ κοινῶς λεγόμενοι σαῦλοι. Moschopulus. τὰς τοιάτας οἰκίας καλᾶσι νῦν ἱππῶνας, καὶ ἱπποστάσεις. τινὲς δὲ καὶ σαύλας. Basilic. Eclog. LVII. εἰ μὴ ἄρα ὁ σεβασιώτης ἐν τῷ ἐπιλεγέντι παρ' αὐτῆ τρίτῳ μέρει ἔκ ἔχει σαῦλον. Harmenopulus lib. II. Tit. VI. εἰ δὲ σαῦλον εἴη τὸ γινόμενον οἴκημα, ἐν ἀγορᾷ ἀνοίγειν τῆς τῆ γείτονος θύρας, &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΑΤΗΣ.

σταυροπάτης. Periurus. Qui fidem scripto consignatã, & crucis signo firmatam fallit; vel, qui iusiurandũ propositâ cruce datum transgreditur. Synodus Constantinop. VIII. οἱ σταυροπάται τὰς ἰδίας σαυρὰς ἠθέτησαν.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ.

σταυροπήγιον. Diœcesis vniuersa Episcopi, in quâ ille crucis figendæ ius habebat: & ipsa quoq; fixio crucis. Germanus in Sancito quodam. καταμιᾶται ἄρτανα χεῖρα τοῖς ἐπισκοπικοῖς αὐτῆ μοναστηρίοις ἐπιβαλόντα, ἐσὶ δὲ οἷς ἐστ οἰκεία πήξαντα σταυροπήγια, προφάσει τῆ τῶν μονῶν τῆ ἁγίᾳ δηπτρίᾳ ἐν τῇ ἐνορίᾳ κειμήλιον τῆς ἄρτης, παρ' ἐγχωρίᾳ ἐπισκοπῆ ἀνερρθεῖσαν ἐπὶ σταυροπηγίῳ ἑκτίθεσθ. Callistus Metropolitanus Rhodi in Epist. ᾧ δὲ ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐν τῆς σῆς παναγιότητος, ὅπερ ἀκόει καμμιτήριον. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. III. τῷ κωνσταντινουπόλεως προέδρῳ ἔξεσι καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄλλων θρόνων ἐνορίαις, ἐν οἷς ἂν ἐσὶ προκαθιέρωσις, ναῦ σταυροπήγια διδόναι. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. ὡς συσάσης ἐπὶ τῷ σταυροπηγίῳ ἐμῷ. Iterum. ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σταυροπήγια ἀπὸ τῶν μοναστηρίων μου. Sed hæc plenius sunt explicãda. Sciendum nulli ædificare templum vel monasterium vllum licuisse, nisi aduocato prius loci episcopo, qui extensis ad cœlum manibus oratione consecraret locum Deo, defigens inibi signum crucis. Iulianus Antecessor Constitut. LXI. *Nullus audeat ædificare ecclesiam, vel oratorium, antequam ciuitatis episcopus veniat, & ibi vota faciens sanctissimam crucem infixerit, in eodem loco publicè procedens, & rem omnibus manifestam faciens.* Basilic. Eclog. IV. τὸν οἰκοδομεῖν βουλόμενον μοναστήριον, προσκαλεῖν δεῖν φασι τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ποιεῖν σταυροπήγιον. Theophylactus in Epist. ἐνορία τίς ἐσι τῆ καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπισκοπῆ διαφέρουσα, ἐν ᾗ τῶν τις μοναχῶν ἀνεγείρων οἶκον εὐκτήριον, ἐκωλύθη παρ' ἡμῶν, ὡς πρὸ γνώμιον ἡμέτεραν τῆ ἔργου ἀρξάμενος, μήτε τοῖς κανόσι, μήτε τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις ἐγνωσμένα ποιῶν. ὁ δὲ σταυροπήγιον πατριαρχικὸν λαβὼν, ἔφησε καὶ ἄτω τὸ ἔργου ἄρξασθαι. Sed libet ritum omnem plene ostendere ex Euchologio. τὸ δὲ σταυροπήγιον γίνεται ἅτως. ἀναφέρεται τῷ πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν, ἢ πρὸς τὸν ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρός τινα τῶν ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν ναὸν τελεσθῆναι ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ. κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ πατριαρχικοὶ

χικοὶ γραμματικοὶ, ἐν τῷ ἑνὶ μέρει, ὅτως ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ, ΑΓΙΑΣΘΕΝ ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥΔΕ, ΕΝ ΤΗ ΘΕΟΣΩΣΤΩ ΠΟΛΕΙ ΤΗΔΕ, ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΔΕ. ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ, ΠΑΡΑ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μέρει. ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΗΜΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ, ΤΟΝ ΔΕ. ΕΝ ΕΤΕΙ, ΤΩΔΕ. καὶ πέμπτῳ δι ὁ σαυρὸς ἐν ᾧ ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἄνωθεν ἀπόλυσίαν ὅλη τῷ θεμελίῳ. ὅταν δὲ ποιήσει τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι καὶ τὸν σαυρὸν ὄπισθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, προευτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφερῆς οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκῆς, ὡς ὁρᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. His peractis dicebatur hæc præcatio. κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προϋπόσας τὴν ἁβδελυγμίαν τῆς μωσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σαυρὸν τῆς ἀγαπητῆς σου υἱῆς, κύριε δὲ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τῆς τιμίας καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀχράντου ξύλου τοῦ σαυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ παντὸς ἐναντίου. φύλαττον καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Vide quoq; Iustiniani Nov. v. & CXXIII.

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ.

σαυροφόρος. In Synod. Florent. ἐκλεξάμενοι ἓν τόν τε ῥωσίας, καὶ τὸν νικαίας, καὶ δύο σαυροφόρους, τόν τε μέγαν χαρτοφύλακα, καὶ τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην, ἀπέστειλαμεν αὐτοῖς. Et alibi ibidem. συνήλθομεν ἔνδον οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ σαυροφόροι, οἱ ἡγούμενοι, καὶ ἁπλῶς οἱ ἀνατολικοὶ πάντες ἡμεῖς.

ΣΤΑΦΙΔΑ.

σαφίδα. Corona pretiosa. σαφίδια. Vna raba. σαφὶς.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ.

σαφυλόπαστον. Instrumenti genus. Nonus De Morb. Curat. cap. CXXII. ξηρὰ δὲ διὰ σαφυλοπάστου ποιοῦσιν ἀμματίτης λίθος λεῖος, ἢ γῆ σαμία, ἢ λημνία, ἢ βῶλος.

ΣΤΕΙΛΕΙΑΡΙΟΝ.

σειλειάριον. Foramen securis per quod manubrium inseritur. Eustathius Odyss. lib. v. σειλειὸν δ' ἑτέρωθι, τὸ ἐνιεμένου ξύλου εἰς τὴν ἠλυκῶς λεγομένην σειλειὴν, ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου. καὶ φυλάσσεται μέχρι τοῦ νῦν ἡ λέξις, σειλειάριον λεγομένη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἀντὶ σειλειὴ, ἤγουν ὀπὴ, οἱ μὲν παλαιοὶ, ἀντὶ τρῆμα ἑρμηνεύσει.

ΣΤΕΚΕΙΝ.

στέκειν. Stare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγελὸς. ὁ παρὰ τῶν θυρῶν ἕως βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. τὸ θυσιαστήριον ὁποῦ στέκει ὁμοιὸς τῆ ξωπορτίᾳ εἰς σχῆμαν τῆ κιονίς. Bessarion in Epist. καὶ ὡς στέκωνται μετὰ εὐλαβείας, καὶ παρασχῆς, καὶ χωρὶς γέλωτος. Ioannes Glycas De

ὅτι

Van. Vitæ.

ὅτι σε μας δλὲν σέκεται, ὁ χρόνος νὰ μακρώνῃ,
σέκει σεκεῖνον τὸν κριτὴν ὁπῶ μας θέλει κρίνει.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ. ΣΤΕΛΝΕΙΝ.

στελένειν. &, στέλνειν. pro, στέλλειν. Mittere. Simeon Hieromonachus in epist. στελένω τὴν αὐθεντία σε μίαν κάπαν νευτίαν. Stamatius in Epist. στέλνω τὴν αὐθεντία σε δλὰ τὴν ὥραν σιόξυλα τζέκηα πέντε. Hinc compositum, ἀποστέλνειν pro, ἀποστέλλειν. Sophronius Patriarcha in Epist. πλὴν αὐτόθι ἀποστέλνομεν τὰς ἡμετέρας, τόν τε ὁσιώτατον ἱερομοναχὸν καὶ πνευματικὸν, κύριον δλιονύσιον, μετὰ τὸν γεραίσιμον.

ΣΤΕΛΙΟΝΑΤΟΝ.

στελιονάτον. *Stellionatus*. Harmenopulus lib. VI. Tit. XV. καὶ ὁ καταδλικαθεὶς τὸ στελιονάτον, καὶ ἡ πλασαμβύη ἐγκυμονεῖν.

ΣΤΕΜΜΑ.

στέμμα. Pro corona vsurpabant, & diademate. Codinus. δλεῖ δλὲ γινώσκειν, ὅτι ὅπερ καλεῖται νυῦ στέμμα, ὠνομάζετο πάλαι δλιάδλημα. Balsamon. δλικαεῖται ὁ πάπας ρώμης δλιὰ παύτων τοῖς βασιλικοῖς πρωτομίοις μεγαλύνεσθαι αὐευ μόνε τε στέμματος. Achmes cap. CC XLVII. τὸ στέμμα εἰς πρόσωπον βασιλέως κρίνεται καθόλε. Constantinus Manasses.

τί μοι ἐαθὴς πολύχρυσος, ὠῦ τὰ στεμμάτων κάλλη.

Landulphus in Mauricio. *Cum Constantinâ Mauritij coniuge stemma constructum attulerant Imperatori*. Corrigendus est Ioannes Biclarienſis in Chronico. *Aramundarus Saracenorum rex Constantinopolim venit, & cum stemmate ſuo Tiberio principi cum donis Barbariæ occurrit*. Perperam hodiè editur, *cum Sthemate*.

ΣΤΕΜΜΑΤΟΓΥΡΙΟΝ.

στεμματογύριον. Coronæ genus, quæ propria Deſpotarum. Codinus, vbi de deſignatione Deſpotæ ſolenni. ἀναστὰς δὲ ὁ βασιλεὺς ὑποδοτίθησιν οἰκειοχείρως τῇ αὐτῦ κεφαλῇ στέφανον δλιὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μικρὰς τέσσαρας ἔμπροσθέν τε, καὶ ὄπισθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, εἰ ἄρα ὁ χειροτονηθεὶς βασιλέως υἱός ἐστιν. εἰ δλὲ λαμβρὸς τύχοι ὢν, ἔμπροσθεν μόνον. ὃς δλὲ στέφανος καλεῖται καὶ στεμματογύριον.

ΣΤΕΡΑ.

στέρα. Pro, ὑστέρα. Vterus. Gloſſæ Græcobarbabaræ. ἐυγάλλει ἔξω ἀπὸ τὴν στέραν, ἤτοι τὴν μάναν. Iterum alibi. ἄμφικας. ὑστέρας. ἢ στέρας.

ΣΤΕΡΕΜΟΣ.

στερεμὸς. Priuatio. Gloſſæ Græcobarberæ. ἀποστέρησις μιαῦ. στερεμὸς, ἢ στερέψιμον τῦ πλερώματος.

ΣΤΕΡΕΥΓΕΙΝ.

στερεύγειν. Priuare. Auferre. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀφαιρεῖται. λαμβάνει. στερεύει. στερεύγει. πέρνει. πιάννει.

ΣΤΕΡΕΥΕΙΝ.

στερεύειν. Priuare. Vide, στερεύγειν. Vel etiam Tardari. Morari. Posteriorem esse. pro, ὑστερεύειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὑστερίζεσας. βραδυνώσας. ἐκεῖνες ὁπῶ στερεύνεται τὸν καιρὸν.

ΣΤΕΡΕΨΙΜΟΝ.

στερέψιμον. Priuatio. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀφαίρεσις, ἤγουν στερέψιμον τινὸς πεφύκαμεν. Iterum alibi. ἀποστέρησις μισθ. στερεμὸς, ἢ στερέψιμον τῶ πλερώματος.

ΣΤΕΡΙΟΝ.

στέριον. Pro, ἀστέριον. ἀστὴρ. Stella. Anonymus De nuptijs Theſei.

καιρὸς γὰρ ἦτον ἄτυχος, καὶ τῆς νυκτὸς τὰ στέρια
ἐκόμην ἐφαινόντησαν τὸν ἔρωνὸν ἀπάνω.

ΣΤΕΦΑΓΝΑ.

στεφάγνα. Circulus. Exſtat apud Cruſium in Turcogræcia.

ΣΤΕΦΑΝΟΝΝΕΙΝ.

στεφανόννειν. Pro, στεφανῶν. Coronare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβέλλ. στέφει. στεφανόννει.

ΣΤΗΘΑΙΟΝ.

στηθαῖον. Projectum. Moſchopulus. γεῖσον, καὶ γείσωμα, τὸ πρὸ ἔχον τῆ ὑπερθύρᾳ, ἤγουν τὸ κοινῶς στηθαῖον.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ.

στηθάριον. Pectorale. Armatura pectoris equorum. Conſtantinus in Tacticis. Vide, μετώπιον.

ΣΤΗΘΟΚΟΡΥΖΑ.

στηθοκόρυζα. Vide, λαθροκόρυζα.

ΣΤΗΜΙΑΖΕΙΝ.

στημιάζειν. ſive, σιμιάζειν. Italicum, *Stimare*. Æſtimare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄξιον ἡγέμαι, ἤγουν ὅπερ λογίζεται, ἢ λογιάζει, ἢ λογαριάζει, ἢ νομίζει, ἢ ψηφίζει, ἢ στημιάζει ἄξιον. Iterum alibi. θέλει με ψηφίζειν, ἢ θέλει με στιμιάζειν περτιμωτέρω ἀπὸ τὰς ἄλλας.

ΣΤΗΜΙΑΣΤΑΔΕΣ.

στημιασάδες. Aeſtimatores. Cenſores. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀποτιμηταὶ. στημιασάδες.

ΣΤΗΝ.

στὴν. Pro, εἰς τὴν. Occurrit paſſim apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΙΑ.

στία. Focus. pro, ἑστία. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῶνται καθῆ μοναχὰ κοντὰ εἰς τὸ λαμπρὸν. ἢ εἰς τὴν στίαν. ἢ νιστιαν. ἤγουν ἑστίαν.

ΣΤΙΑΤΑ.

στίατα. Oſſa. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ τ' ἄλλα στίατα πᾶ εἶναι αὐτᾶ, δὲν εἶναι ὀκτὰ κορμία τὰς.

Exſtat quoque in Turcogræcia Cruſij.

ΣΤΙΛΒΟΝΝΕΙΝ.

στιλβόννειν. Splendere. Pro, στίλβειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. στίλβει. λάμπει. στιλβόννει. ἤγουν στιλβόννει.

ΣΤΙΛΙΚΙΔΙΟΝ.

στιλικίδιον. *Stillicidium*. Gloſſæ Baſilic. στιλικίδιον, σταγὼν, ὅ ἐστιν ἀπὸ κεφάλων σταλαγμὸς.

ΣΤΙΛΙΠΙΠΙΣ.

στιλιπιπὶς. Paſſer troglodytes. Occurrit apud Myrepſum De Antidotis, cap. LX.

ΣΤΙΛΛΟΝΝΕΙΝ.

στιλλόννειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγεσίφρων. ὁ ἐταράων τὰς ὀφρῦς. ὅπερ ψιλόννει τὰ φρύδια τε. ἢ ὅπερ τὰ στιλλόννει. ἢ ὅπερ τὰ σικόννει.

ΣΤΙΝΝΕΙΝ.

στίννω. Pro, ἱστάναι. Glossæ Græcobarbaræ. Τὰ λῖνα, ἃ ἱστᾶσι πρὸς ἄηραν τ̃ λεόντων. ἤγνυν, τὰ νήματα, ὁπ̃ στίννυσιν νὰ κυνηγήσην καὶ νὰ πιάσην τὲς λιόντες.

ΣΤΙΟΞΥΛΟΝ.

στιόξυλλον. Ligum cremium. Stamatius in Epist. στέλνω τὼ ἀφεντία σε δυὸ ὥραν στιόξυλλα τζεκιὰ πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβοκύρη.

ΣΤΙΠΕΝΔΙΟΝ.

στιπένδιον. *Stipendium*. Glossæ Basilic. στιπένδιον, τὸ τριβᾶτον.

ΣΤΙΠΟΥΛΟΝ.

στιπᾶλον. Glossæ Basilic. στιπᾶλον, τὸ ἰχυρὸν. Inde *Stipulari*.

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ.

στιχάριον. *Stica*. Ita enim Latini appellabant. Glossæ Isidori. *Stica, tunica*. Glossæ veteres Græcolatinæ. στιχάριον. *Tunica*. Glossæ Servij. *Allix*. στιχάριον. Erat autē vestis sacerdotalis. In Liturgia Chrysostomi. ἐλθόντες δὲ (ἱερεὺς & ὁ διάκονος) εἰς τὸ ἱερατεῖον, λαμβάνουσιν ἕκαστος ἐν ταῖς χερσὶ τὸ στιχάριον ἑαυτῶν. Lucas Patriarcha in Sancitis. λέγων αὐτὸν δεκτὸν εἶναι, τὲς μετὰ φαινολίων καὶ στιχαρίων τὰ ἅγια μεταχειριζομένους κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκειν. Et subinduebatur penulæ. Eccc apud Codinum. περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τ̃ παλλατίου ἐκκλησίας μετὰ τ̃ ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σωήθες αὐλῶ στιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐλ̃ καὶ φελόνιν. Color verò illi albus. Accipio ex Fastis Siculus. φορέζας στιχάριν ἄσπρον, σῶ ζαγαθῦλιν, καὶ αὐλὸ ἔχον χρυσᾶ πλεμμία. Germanus in Hist. Eccles. περῶτον μὲν τὸ στιχάριον λευκὸν ὂν τῆς θεότητος τὼ ἀγγέλω ἐμφαίνει, καὶ τ̃ ἱερέως τὼ λαμπρὰν πολιτείαν. Habes eccerationem coloris. Et forma quidem vndulata. Constantinus Cabasilas docet in Quæst. ad Demetrium Chomatenum. εἰ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τεθλῶσθαι, καθάπερ & ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τ̃ στιχαρίῳ τὰς πτυχὰς, ἐν τ̃ φαινολίῳ σταυρὰς. Et hoc est, quod μανδύον μὲν πτυχὰς appellat Codinus in istis verbis. καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς εἰς τὸν προσκύνησιν τ̃ βασιλέως, ὡς εἴρηται, ἐρχόμενοι μετὰ τ̃ ἐχόντων μανδύον μὲν πτυχὰς (Ita lego) προσκυνοῦσιν αὐλόν. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐχάρισε καπάσιον ἐνδυμιὸν, μὲ τὸν καμυχαῦ, ἤγουν μανδ̃ μὲ τὲς πτυχὰς, καὶ ἄλογον ἄσπρον. Et duplex quidem hic color, siquidem significabatur sanguis & aqua, quæ riuuli instar è latere Christi effluxissent. Gregoras lib. VI. cap. 1. οἱ ἀρχιερεῖς βαστοῦν εἰς τὰ μανίλια τὲς πτυχὰς κοκκίνες καὶ ἄσπρες, διότι ἔρρευσεν ἀπὸ τὼ πλευρὰν τ̃ χριστοῦ αἷμα καὶ νερὸν αὐτάμα. Balsamon De Privileg. Patriarch. Τὰ μετὰ πορφύρων στιχάρια δοξάζουσι τὲς κρύνες τ̃ αἵματος, τὲς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας. Erant quoq; trianguli multi intertexti, sive figuræ literæ Γ. sed in solis Patriarchalibus. Balsamon loco citato. καὶ ῥάβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυσταύριον, καὶ διὰ γραμμάτων στιχάριον, τὼ πατριαρχικὴν καὶ μόνων δοξάζουσιν ἁγιότητα. Rationem huius rei reddit ipse postea. τὰ μετὰ πορφύρων στιχάρια δοξάζουσι τὲς κρύνες τ̃ αἵματος καὶ τ̃ ὕδατος, τὲς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας. τὰ ἐν τούτοις τριγώνια, τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ διεστῶτα συνάψαντα. Ita totum locum male diuulsum coniungo: non enim

possunt τῷ φαινολίῳ, sive τῷ πολυσταυρίῳ tribui. Est & alter locus eiusdem ibidem, qui hoc evincit. ὅτε γὰρ σάκκους, ὅτε πολυσταύρια ἐνδιδύσκονται, ὅτε μετὰ γραμμάτων καὶ τριγωνίων στιχάρια. Ità alius. ἐνδιδύσκονται σάκκους, ἢ μετὰ ποταμίων ἢ τριγωνίων στιχάρια. Has autem triangulas figuras, literam r. præ se ferentes, ex re γραμμάδια appellabãt. Vide supra in γάμμα. Erant quoque lora diversa: hæc in manu, illa transversa. Prima designabãt vincula Christi, in quibus ad Caiapham & Pilatũ perductus fuit; altera sanguinem, qui in cruce ex latere eius fluxit. Germanus in Hist. Eccl. τὰ λωρία τῆς στιχαρίας τὰ ἐν τῇ χειρὶ εἰσὶν ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τοῦ χριστοῦ. δήσαντες γὰρ αὐτὸν ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, καὶ τὸν πιλάτον. τὰ λωρία τὰ εἰς τὰ πλάγια, εἰσὶ, τὸ αἷμα τὸ ῥεῦσαν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ χριστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ. Sed plenius distinguendũ est. Erat στιχάριον & diaconorum, & sacerdotum, & patriarchũ, vt apparet ex locis jam citatis. Diaconorum & sacerdotum, erat album: sed tamen quadragesimæ tempore, excepto festo Annuntiationis, Palmarũ, & magno Sabbato, purpureum item gestabant. Codinus. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ διάκονοι πορφυρᾶ στιχάρια καὶ φελόνας φορῶσι, πλὴν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ἑορτῶν βαΐων, καὶ τοῦ μεγάλου σαββάτου Cuius rei hæc ratio. Quadragesima Christianis quasi tempus luctus est, itaque sticharium tunc purpureum ferebant, quia color ille signum luctus. Clarè Demetrius Chomatenus in Resp. πένθος εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ τοιαῦτα ἐσθήματα (loquitur de sacco, & hoc ipso stichario) σήμαντρον. Festo autem Annuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, qui dies lætitiæ erant, non sumebant purpureum. Atque hoc observa obiter. Patriarchæ verò purpureum gestabant; & in illis non luctus signum habebatur purpura, sed principatus; quemadmodum item in Imperatore erat. Id ipsum quoque lector attentus ex locorum jam citatorum collatione deprehendet. Præterea diaconorum & sacerdotum erat fluuiatum, sive vndulatum, vt initio dixi; Patriarcharum autem non item. Constat ex Demetrio Chomateno in Resp. τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρᾶ ἀρχιερατικὰ θεῖα ἐσθήματα ἀπλᾶ βλέπεσθαι εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τῶν εἰρημένων ποταμῶν.

ΣΤΙΧΗΡΑ,

στιχηρὰ. Cantica certa in ecclesiâ. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων. cap. iv. καὶ πεντηκοσάρια, καὶ στιχηρὰ, καὶ τροπάρια, καὶ ἰδιόμελα, ἢ κοντάκια. Cedrenus. καὶ τὸ στιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν βαϊοφόρον. Zonaras in Annal. iii. τὸ κατὰ τὴν βαϊοφόρον ἑορτὴν ἀδόμενον στιχηρὸν. Et varia eiant. Invenio ecce in Typico Sabæ. ἀποστολικὰ, ἀναστάσιμα, μαρτυρικὰ, καὶ ἀποστολικὰ, καὶ ἀλφάβητον, sive, τὰ ἀλφαβητά, τὰ στίχα, τὰ μιμαίᾳ.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ.

στιχοπλόκοι. Apomasar in Mysterijs. καλοσύνην γυναικῶν, εὐσχόχων, στιχοπλόκων, καὶ παγγνιωτῶν, χαροκόπων ἀνδρῶν. Et mox. εὐεξίαν τῶν στιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνδρώπων.

ΣΤΑΙ-

ΣΤΑΙΒΟΝΝΕΙΝ.

σλιβόννειν. Nitere. Splendere. Vide, σιλβόννειν.

ΣΤΟΑ. ΣΤΟΙΔΙΟΝ.

σοὰ. Suffoſſio. Porticus ſubterranea. Vulgò Gallis, & nobis Belgis, à ſimilitudine, *Galerie*. Biton in Mechanicis. ἤ τ' αὖ ἡ γερροχελώνη, ἤ τ' αὖ σοὰ, ἤ τε χελώνη εἰδίως προσαχθείη. Procopius Gothic. lib. II. τινὰς δὲ ἐκέλευσεν ἐν τῷ ὁμαλῷ τιὼ ἀπὸ τῶν ῥάβδων ἐπάγειν σοαὶ. ἄτω γὰρ καλεῖν τιὼ μηχανιὼ νενομίκασι ταύτιω. οἱ δὲ αὐτῆς ἐντὸς ὑποδύντες ἐβάδιζόν τε, καὶ τιὼ σοαὶ ἐφεῖλκον τὰς πολεμίας λανθάνοντες. Et an ſcribēdum *Stois* apud Turpinum, cap. IX. *Septimo menſe aptatis iuxta murum petrarijs & manganellis, & ſtois*. Hodiè editur, *& troÿs*. Arbitrare Lector. Apud Athenæum De Mach. Bell. eſt στίδιον. Hæc eius verba ſunt. περὶ δὲ τῶν ὑπορύξεων καὶ στοιδίων κατασκευῆς, καὶ τῆς περὶ αὐτὰ πραγματείας, οὐ τρόπον δεῖ γίνεσθαι, γεγραφότω πύῤῥῳ ἐν τοῖς πολιορκητικοῖς, ἃ κρίνα τοῖς καλῶς εἰρημμένοις ὑπ' αὐτῶ ἀντιλέγειν.

ΣΤΟΜΑΝ.

στόμαν. Pro, στόμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ ἀναπνεῖ. νὰ πέρνῃ ὀπνὰν ἀπὸ τὸ στόμαν.

ΣΤΟΜΑΧΗ.

στομάχη. Corona pretioſa. στομάχη. *Stomachus*. στόμαχος.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ.

στομομάνικον. Velum muliebre, quo os velatur. Theophilus Protoſpatharius De Hum. Corp. Fabr. lib. IV. ἔοικε καὶ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φιαλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομμένῳ στομομανίκῳ.

ΣΤΟΝ.

στὸν. Pro, εἰς τὸν. Frequentiſſimum eſt apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΟΡΙΑ. ΣΤΟΡΙΣΜΑ.

στορία. Pro, ἱστορία. Anonymus De nuptijs Theſei.

στὸ ὅμοιον ἐφαίνετον στορία τοῦ ἀθλαγκάδε,
ὅταν ἐγίνεσον βοσκὸς, καὶ γέλασε τὸν ἄργον.

Item στόρισμα. Pro eodem. Ibidem.

ὡς ἔδιξνε τὸ στόρισμα σεκεῖνο τό σκουτάρη.

ΣΤΟΥΠΡΟΝ.

στοῦπρον. *Stuprum*. Gloſſæ Baſilic. στοῦπρον. πορνεία.

ΣΤΟΥΡΑΚΙΟΝ.

στυράκιον. Pampinus. Corimbus. Moſchopulus. ἕλιξ, ὄνομα κύριον, καὶ τὰ καλὰ κύκλον στρεφόμμον, ὡς τὰ κοινῶς στυράκια ἕλικες λέγονται.

ΣΤΟΥΣ.

στὺς. Pro, εἰς τὺς. Obuium vbiq; eſt apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ.

στραβάρα. Luſcitio. Vitium oculorum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλαοσκοπιὴ. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. στραβάρα τῶν ἀμματιῶν. Iterum alibi. τυφλάραν. στραβάραν.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΡΑ.

στραβοκαμπούρα. Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin. Conſtantinop.

ἦλθε δὲ καὶ ἡ μάμη τυ ἡ στραβοκαμπούρα πάλι.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΙΖΕΙΝ.

στραβοκολίζειν. Ineptire. Nugari. Anonymus De Vulpe & Lupo.

τί τζαμπανίζης γάδαρε, καί τι στραβοκολίζης.

ΣΤΡΑΒΟΜΑΤΙΑ.

στραβομάλία. Curuatura. Flexus, Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγνῶνος. τὸ καμπῆς τῶν τείχους. τὸ στραβομαλίας τῶν τοίχων.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΤΖΟΥΝΟΙ.

στραβομούτζουνοι. Qui labra habent diſtorta. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκυλόχειλοι. στραβόχειλοι. στραβομούτζουνοι.

ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟΝ.

στραβόξυλον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμφιμήτρια. τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρας μέρους ἐπιτιθέμενα. στραβόξυλα.

ΣΤΡΑΒΟΧΕΡΑΣ.

στραβοχέρας. Qui curua manu eſt. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκυλόχειρ. στραβοχέρας.

ΣΤΡΑΓΑΙΟΝ.

στραγάιον. *Stragulum*. Baſilic. Eclog. II. τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγάια, καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα, τῷ ὀνόματι ἡ τροφῆς ἡ ἐσθὴς, ἃ μὲν τὰ στραγάια περιέχεται.

ΣΤΡΑΠΗ.

στραπὴ. Fulgur. Pro, ἀστραπὴ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀστραπὴ. στραπὴ. Occurrit hæc vox, ſed alia natione, etiam apud Lactantium Statij Interpretem ad Theb. XII. *Exuuijs hoſtium extruebatur regibus mortuis pyra: quem ritum ſepulturæ hodiè quoque barbari ſeruare dicuntur, quam ſtrabas dicunt lingua ſua.*

ΣΤΡΑΠΟΠΕΛΕΚΙΝ.

στραποπελέκιν. Securis anceps. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμφῆκες. στραποπελέκιν. ἢ παθὴν. ἤγουν μάχαιρα. Accipitur etiam pro fulmine. Eædem Gloſſæ alibi. ἀργὴς. ὁ κεραυνὸς. τὸ στραποπελέκιν.

ΣΤΡΑΠΤΕΙΝ.

στράπτειν. Pro, ἀστράπτειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀστροπητὴς. ὁ ὢν ἀστράπτει. ἢ στάπτει.

ΤΤΡΑΤΗ.

στράτη. *Strata*. Platea. Gloſſæ Græcolatinæ. λεωφόρος. *Strata. Itiner.* Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ ἔρριψαν πέτρας ἀπὸ ταῖς στράταις, καὶ ἀπὸ τὰς φόρας. Iterum. καὶ ψάλλουσες αὐλὴν ἔκλαιον ἀπὸ ταῖς στράταις. Sugerius in vita Ludovici Groſſi. *Hugo de Pompona, miles ſtrenuus, caſtellanus de Gortraco* (lego, *Gornaco*) *caſtro ſuper fluuium Matronæ ſito, mercatorum in regia ſtrata equos ex inſperato rapuit, & Gornacum adduxit.* VVarnefridus De Geſt. Longobard. lib. v. cap. XVII. *Cum equeſtri exercitu per ſtratam, quæ antiquitus per mare facta fuerat, inuoiuit.* Balſamon in epiſt. νὰ μηδὲν φεύγωσιν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὸ μνημόσυνον τῶν πάντα, ὡσὰν τὸ ἐποίησαν εἰς τὴν στράταν ὅπου ἤρχεσθε. Burchardus De Excid. Mediolan. *Clauſis per hiemem ſtratis, cùm illi fortiter iam arctarentur, animos principum callidis propoſitionibus attentabant.* Hinc στρατεύω. *De ſtrata*, ſive via, *decedo*. Exſtat in Turcogræcia Cruſij.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΙΚΙΑ.

στρατηλατίκια. Inſignia militaria ducum.

cum. Codinus. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ τὸ ῥοῦχον αὐλῆς, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικὸν, μετὰ ζώνης, ἄνευ τῶν στρατηλατικίων. Viri docti interpretantur, *Lemniscos.*

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ.

στρατιῶται. Milites ſtationarij cum equis, quibus præerat ὁ ἀλογάτωρ. Codinus. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τῶν παλλατίων στρατιῶται ὀνομαζόμενοι ἔτω ὡδαμοναὶ ἔχοντες ἄλογα, ἐφ' ὧν καὶ ἀλογάτωρ. Gregoras lib. VIII. Τῶν περὶ τὸν βασιλέα πελεκυφόρων, καὶ στρατιωτῶν, καὶ ξιφηφόρων καλαδλαρθάνειν μελλόντων. Dicti autem στρατιῶται ab equis, quos στρῶσα appellabant, ut infra dicemus.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ.

στρατοκόπος. Viator. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄλλος ὁδίτης. ἄλλος διαβάτης, ἢ στρατοκόπος.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ.

στρατοπεδάρχης. Præfectus copijs. Quinque erant numero. Primus τῶν μονοκαβάλλων, ſecundus τῶν τζαγγατόρων, tertius τῶν μυρτάτων, quartus τῶν τζακόνων, quintus ὁ μέγας. Quatuor priores ſuas quiſque copias curabant: at quintus vniuerſum exercitum; eique de alimentis, inſtrumentis bellicis, omnibuſque neceſſarijs proſpiciebat. Diſces ex Codino de Offic. pagg. 59. 81. Poſtremus tantæ erat dignitatis, vt ad affinitatem quoque Imperatoris admitteretur. Itaque apud Cantacuzenum lib. I. cap. XVII. Manuel Tagaris legitur duxiſſe Theodoram Aſaninen, Imperatoris conſobrinam. Et dabatur quoque Titulus quibuſdam honorarius, puta conſanguineis Imperatorum, aut alioqui proceribus Imperij: ideoque apud eundem Cantacuzenum libro citato legũtur magni Stratopedarchæ, hic, quem dixi, Tagaris, & quidam Palælogus.

ΣΤΡΑΤΟΡΙΚΙΟΝ.

στρατορίκιον. Gallis. *Le Montoir* Locus editior, è quo Imperatorem in equum ſublevabat ſtrator. Codinus. ἔτω καβαλλικεύειν ἀπερχόμενον ἀλλαχῆ μὲν ἀδαμῶς, ἕως δὲ καὶ μόνα στρατορικίᾳ.

ΣΤΡΑΤΟΤΡΙΑ.

στρατήρια. *Stratoria.* Stragulæ equeſtres. Cyrillus in Lexico. σάγματα, στρατήρια ἀλόγων.

ΣΤΡΑΤΩΡ.

στράτωρ. *Strator.* Qui Imperatorem in equum ſublevabat. Suidas. στράτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Vetus Inſcriptio.

ΒΑCΗΑΗΟΥ. CΤΡΑΤΩΡΟC. ΚΕ. ΔΡΟΥΓΓΑΡΗΟΥ, ΓΕΓΟΝΟΤΟC.

Et Baſilic. Eclog. VI. Titulus eſt, περὶ στρατώρων, καὶ ἑτέρων τινῶν στραλευομένων. Iuo lib. IV. De Dignit. & Privileg. Eccleſ. Rom. *Tenentes frenum equi ipſius pro reverentia beati Petri ſtratoris officium illi exhibuimus.* Quæ Conſtantinus Magnus ad Silveſtrem ſic Græcè extulerat. καὶ κρατοῦντες τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου αὐτοῦ, στράτωρος ὀφφίκιον ἐποιήσαμεν. Cedrenus. κωνσταντῖνος δέ τις στράτωρ τοῦ ἀρταβάσδου, εἰδωλον εἰκόνα τῆς θεοτόκου ἐσῶσαν, λαβὼν λίθον, ἔρριψε καὶ' αὐτῆς. VVarnefridus De Geſt. Longobard. lib. II. cap. XXVII. *Eius equus in portæ medio concidens, quamvis hinc inde ab ſtratore verberibus cæſus, non*

poterat elevari. Iterũ lib. IV. cap. XXVII. *A Focâ, qui fuit ſtrator Priſci Patricÿ, occiditur.* Primus in hoc ordine erat ὁ πρωτοσφάτωρ, de quo ſupra diximus ſuo loco.

ΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

σάφτειν. Pro, ἀσφάπτειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀσφοπηλὴς. ὁπῦ ἀσράπτει. ἢ σράπτει. ἢ σράφτει.

ΣΤΡΑΧΥΔΙΟΝ.

σραχύδιον. Ariſta. Spica. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ εἰς τὸν σάχυν τῦ σίτυ αὖω ὡς κέντρον. ὀκεῖνον ὅπυ σέκεται ἀπαιώ τῦ σραχυδλίυ τῦ σιταρίυ ὡσαὺ κέντρον, ἤγυν σκεθθὶν. Iterum alibi. ὅπὶ τῶν ἀσαχύων. εἰς τὰ σραχύδια.

ΣΤΡΕΜΦΥΛΟΝ.

σρέμφυλον. Pro, σέμφυλον. Moſchopulus. σέμφυλα, τὰ κοινῶς σρέμφυλα.

ΣΤΡΙΓΓΙΖΕΙΝ.

σριγγίζειν. Clamare. Vocare. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

κράζει δλοκῶ καλλίμαχον, καλλίμαχον σριγγίζει.

Et occurrit illic pluries. Item alius De Amor. Lybiſtri, & Rhodamnes.

ἐσρίγγισα εἰς τὸν ἀραυὸν, κὴ ἐλάλυν εἰς νέφη.

ΣΤΡΙΚΤΟΣ.

σρικτὸς. *Strictus.* Suidas. σρικτὸν, ἄτω καλεῖται ὡδὲ ῥωμαίοις τὸ ἐσενωμένον κὴ ἀπλατὲς ὅπὶ πανὸς εἴδλυς, κυρίως δὲ ὅπὶ ὑποδήματος. Gloſſæ Baſilic. σρικτὰ, σερεὰ, ἀναμφίβολος.

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ.

σριφοκάμηλος. Corona pretioſa. σριφοκάμηλος. *Struthio.* σρυθὸς.

ΣΤΡΟΥΜΠΑ.

σρῦμπα. Trochus. Pindari Scholiaſtes ad Olympion. Od. XIII. ῥόμβος, ἡ κοινῶς σρῦμβα, ἥτις κὴ βόμβιξ λέγεται, κὴ σρόμβος. Laccapenus in Schedis Grammaticis. ἐλαύνει τὸν σρόμβον, ἤτοι τῳ κοινῶς λέγῳ σρῦμπαν ὅπὶ παιδιᾶ.

ΣΤΡΟΥΦΝΙΣΜΑ.

σρύφνισμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. σρυφνίσματα, κὴ σεφανώματα, κὴ ἰσάσματα.

ΣΤΡΩΣΙΑ.

σρώσια. Equi ſtrati, paratique ad excipiendum ſeſſorem; qui Imperatori numero ſeptem. Codinus. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἔθος ἐσὶ καθ' ἑκάσην ἑτοίμυς εἶναι ἵππυς ἑπτὰ, οἱ κὴ καλῦνται σρώσια, ἐκδεχομένυς τὸν βασιλέα, καβαλλικεῦσαι οἷον αὖ ἐκ τύτων βάλοιτο.

ΣΤΡΩΤΗ.

σρωτὴ. Sella equeſtris. Gloſſæ Græcolatinæ. σρωτὴ. *Strata.* Iam autem *Strata* illic nihil aliud eſt quàm ephippium. Gloſſæ aliæ Latinogræcæ. *Strata.* ὅπλον ἵππιον.

ΣΤΥΒΗΣ.

σύβης. *Stuppa.* Gloſſæ Latinogræcæ. *Stuppa.* κάνναβις. σύβης. ἄγγαθα.

ΣΥΒΑΛΤΑΡΕΑ.

συβαλταρέα. *Subalterna.* Alternatim. Codinus. τῇ δὲ δικανικίᾳ αὐτῇ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσῆς, τὸ δὲ ἑφεξῆς, συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Iterum. τὸ δὲ δικανίκιον αὐτῇ χρυσοπέρασνον συβαλταρέα.

ΣΥΒΑΛΤΗ.

συβάλτη. Conſtantinus in Tacticis. ὡσὺς

πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχε μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συβάλτας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσεις.

ΣΥΒΒΑΛΜΑ.

σύββαλμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλλῆκα. χλαμύδα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρ. χιτὼν ἢ χλαμὺς πορφυρᾶ. ἢ ἱμάτιον χειμερινὸν. ῥᾶχον κόκκινον. ἄλλοι σύββαλμα τὴν κοκκίνην. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀμὴ ἔτζη τὰ συβάλματα ὑπαὶ τὴ κοσμητήτη.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.

σύγκελλος. Proximus hic antiquitus Patriarchæ erat, & ſucceſſor quoque mortuo; quod tamen ſub poſterioribus Imperatoribus non obtinuit. Cedrenus. ἀνεπλήρωσε δ' αὐτῆ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβείαν ὁ λεγόμενος παρ' αὐτοῖς σεβάσιος. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα πρὸς τὸν παρ' αὐτοῖς χαλυφᾶν, ὅπερ ὁ παρ' ἡμῖν σύγκελλος πρὸς τὸν πατριάρχην πάλαι. ἐκεῖνος γὰρ ἀποθανόντος ἐκεῖνος εὐθὺς εἰς τὸν τούτου θρόνον ἐγκαθιδρύετο. Zonaras Annal. III. ἐκπέπομφε δὲ κἀκεῖνος πρέσβυν πρὸς βασιλέα, ὃν ἐκάλουν ἐκεῖνοι σεβάσιον. ἔστι δ' ἐπὶ παρ' αὐτοῖς, ὅπερ πάλαι παρ' ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. ὡς γὰρ ὁ σύγκελλος τοῦ πατριάρχου θανόντος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀντικαθίστατο, οὕτω καὶ ὁ σεβάσιος τοῦ χαλυφᾶ φθαρέντος τὸν τελευτήσαντα διαδέχεται. Ita reſtituo illum locum valdè hodiè luxatũ: editur enim. ἔστι δ' ἐπὶ παρ' αὐτοῖς πάλαι ἦν περ ὅπερ ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. Atq; erant numero plures, ſed Heraclius ad duos redegit. In eius Conſtitut. hæc ſunt verba. τοὺς μὲν θεοφιλεῖς συγκέλλους εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν περιστήσας. In conventibus publicis ſedebant ante metropolitas; ſed litem ijs illi moverunt ſub Conſtãtino. Ioannes Curopalates in eius vitâ, ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἁγίων πεντηκοστῆς τάραχὴ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λιτουργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν μητροπολιτῶν προκαθίσαι αὐτῶν τοὺς συγκέλλους ἐν τῷ σωθρόνῳ. Horum primus πρωτοσύγκελλος dicebatur. Scribebant autem etiã σύγγελλος, ſive σύγγελος, indifferenter. Exſtatq; μιχαὴλ συγγέλου τοῦ πρεσβυτέρου ἱεροζολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον διονύσιον. Sic in compoſito, πρωτοσύγγελος, de quo ſupra. Σύγγελλος verò eſt *Congellus*, apud Notkerum Balbulum in Martyrologio. *Cum plurimos diſcipulos vel ſocios ſanctitatis ſuæ ſuppares habuiſſet, vnum tamen, congellum ſcilicet, Latinè Fauſti nomine illuſtrem, præceptorem beatiſſimi Columbani, magiſtri domini & patris noſtri Galli, virtutum ac meritorum ſuorum quaſi vnicum, exemplo Iſaac, reliquit heredem.* Falluntur viri eruditi, qui, *Congellus*, nomen proprium cenſent. Vides commutationem κ. & γ. Sic σαράγκης eſt apud Polyænum, qui alijs σαράγγης. Sic *Emigranea* apud Michaelem Scotum Phyſiogn. cap. II. quæ ἡμικρανία Græcis. *Contingit*, inquit, *dolor capitis, qui dicitur ſoda, ſive emigranea.* Et infinita talia.

ΣΥΓΚΟΥΡΑΤΩΡ.

συγκυράτωρ. *Concurator*. Baſilic. Eclog. XVII. ἐκ ἀναγκάζεται ὁ κυράτωρ τῷ συγκυράτορι τοὺς λόγους ἀποδοῦναι τῆς ἰδίας διοικήσεως.

ΣΥΓΚΟΥΡΙΟΝ.

συγκύριον. Avis venaticæ genus. Orneo-

Orneosophion. τὰ συγκύρια τὰ μιτυλωϊὰ κρέα πονα τῶν ἄλλων.

ΣΥΓΝΟΦΟ.

σύγνοφο. Corona pretiosa. σύγνοφο. *Nubes.* νεφέλη.

ΣΥΧΓΑΡΙΑ. ΣΥΓΧΑΡΙΚΕΙΑ.

συγχάρια. Præmia ob nuntiatam publicam lætitiam dari solita. Basilic. Eclog. LVI. Vel munera congratulatoria. Cedrenus. τότε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχάρια τῷ βασιλεῖ μαργαρίτας καὶ λίθους πολλούς. Theophanes in Chronographia συγχαρίκεια appellat. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχαρίκεια τῷ ἡρακλείῳ διὰ τῆ τῶν περσῶν νίκη. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ὡς εἶδον αὐετώταλον τὸν τῆς θεσπούνης ὕπνον
οἱ πρώτιστοι τῷ βασιλεῖ, καὶ φύλακες τῆς κόρης,
καὶ τὴν τῶν θρήνων καὶ κλαυθμῶν καζίπαυσιν ἐκείνων,
τὸ συγχαρίκιν γράφουσιν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα,
πέμπουσι ταύτῃ τὴν γραφὴν μετὰ πομπῆς μεγάλης.

ΣΥΓΧΛΟΣ.

σύγχλος. Herbæ genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CLXXI. λαβὼν βοτάνην σύγχλον καλουμένην, καὶ ζέσας τῷ ὕδατι, καζίπαυε τὰς τόπους τῆ κλάσματος ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ.

συκάμινον. Aristophanis Scholiastes ad Ranas. σῦκον, εἶδος παθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τῆ σώματος, ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΔΕΣ.

συλικτάριδες. Erant inter excubitores aulæ Turcicæ. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. μετὰ δὲ συλικτάριδες ἔνεισι τῶν βασιλέως θυρῶν ἀμφὶ τῶν τριακοσίων, οἱ ἱππεῖς ὄντες ἀπὸ τῶν νεηλύδων ἐπὶ ταύτῃ ᾠκηγίνονται τὴν χώραν. Apud eundem in fine lib. VIII. scribitur, σιλικλάριδες, & lib. IX. σιλικτάριοι.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΩΡ.

συμβουλάτωρ. Corona pretiosa. συμβουλάτορες. *Consiliarij.* σύμβουλοι.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ. ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΙΑ.

συμπένθερος. Consocer. Codinus. ἐπὶ τῆ καινικλείας ἦν ὁ συμπένθερος τοῦ βασιλέως. In cuius loci interpretatione errant viri docti. Hinc συμπενθερία. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. τὸν ὕπαθρον καὶ ἔπηλυν αὐταλλάξασθαι διὰ συμπενθερίαν.

ΣΥΜΠΕΣΜΑ.

σύμπεσμα. Accidens. Casus. Anonymus De nuptijs Thesei.

γιατὸ λεινὸ τὸ σύμπεσμα ἀθλίᾳ τῆ ἀρκήτα
ἡ νύκλα ἐκαλέβαλεν, ἐκρίβεσον ἡμέρα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ.

σωναξάρια. Vitæ sanctorum ac martyrum in compendium redactæ, quæ in ecclesiâ cotam populo legebantur. Gennadius περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κονδάκια, καὶ οἶκοι, καὶ σωναξάρια, καὶ ἐξαποστειλάρια. Idem De primatu Papæ, cap. V. τοῦτο ἐν τῷ σωναξαρίῳ τῆ ἁγίας μαξίμης γέγραπται, καὶ ἀναγνώτω ὁ βυλόμενος τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῆ αὐγούστου. Sæpè est observare in Meno-

Menologio. Duplicia verò erant; & hæc Xanthopuli dicebantur, illa Triodij. Observo ex ipso Triodio. μηνολογος ἐν ἐπιτόμῳ τῶν συναξαρίων τῆ ξανθοπέλε, εἰς ᾧ τὰ τριωδία συναξάρια.

ΣΥΝΑΠΤΗ.

συναπτὴ. In ecclesia Orientali variæ erant precationum formulæ à diacono pronuntiari solitæ, quæ quia connectebantur, & simul pronuntiabantur, συναπταὶ simpliciter vocabantur. Et hæ duplices erant, τῶν εἰρηνικῶν nimirum, καὶ τ αἰτήσεων. Irenicæ verò rursus duæ, & carū una ἡ μεγάλη, altera ἡ μικρὰ dicebatur. Maioris meminit Philotheus De Instit. Diac. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην συναπτήν. Pentecostarium. ὁ διάκονος. ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίε δεηθῶμεν συναπτὴν μεγάλην τ εἰρηνικῶν. Minoris mentio exstat ibidem. καθεκάστην ὠδὴν ποιοῦμεν συναπτὴν μικρὰν, λέγοντες καὶ μίαν εὐχήν. Et apud Philotheum loco citato. μετὰ δὲ τὴν ἀνάτλωσιν ποιεῖ ὁ διάκονος μικρὰν συναπτήν. Formulæ exstant in Euchologio, quas hic transscribam. Prior istis verbis cōcipiebatur.

ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆ σύμπαντος κόσμε, εὐστα θείας τῶν ἁγίων τῆ θεῆ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆ ἁγίε οἴκε τούτε, καὶ τ μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβε θεῆ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆ ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν τῆδε, τῆ τιμίε πρεσβυτερίε, τ ἐν χριστῷ διακονίας, παντὸς τῆ κλήρε, καὶ τῆ λαῆ, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τῆ παλατίε, καὶ τῆ στρατοπέδε αὐτῶν, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆ συμπολεμῆσαι, καὶ ῥυσθῆναι ὑπὸ τὰς πόλεις αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τ ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τ πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τ καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τ σωτηρίας αὐτῶν, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

τ παναγίας ἀχράντε ὑπερευλογημένης ἐνδόξε δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκε καὶ ἀειπαρθένε μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νυῦ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem singulorum versuum chorus respondebat, κύριε ἐλέησον. ad penultimum, σοι κύριε. ad ultimum, ἀμήν. Atque ita habebat irenicorum connexio maior, jam minor hæc ista erat.

ἔτι Ϲ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίε δεηθῶμεν.
αὐτιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κ᾽ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
τῆς παναγίας ἀχράντε ὑπερευλογημένης ἐνδόξε δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκε κὴ ἀειπαρθένε μαρίας, μετὰ πάντων τ̃ ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτὸς, Ϲ ἀλλήλους, Ϲ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χρισῷ τῷ θεῷ πϱοσθώμεθα.
ὅτι σὸν τὸ κϱάτος, κὴ σέ ἐστιν ἡ βασιλεία, κὴ ἡ δύναμις, κὴ ἡ δόξα, τ̃ πατρὸς, κὴ τ̃ ὑ̃, κὴ τ̃ ἁγίε πνεύματος, νυν, κὴ ἀεὶ, κὴ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad priores duos verſus chorus, κύριε ἐλέησον, reſpondebat; ad reliquos, idem quod in magna. Et hanc quidem connexionem, ab eius initio, τὴν σωτὴϱ ἔτι Ϲ ἔτι, ſæpè nominari videbis. Venio nunc ad τὴν τ̃ αἰτήσεων. Eius mētio itidem in Pentecoſtario. Ϲ ταύτης τ̃ ἀναγνώσεως πληρωθείσης, ψάλλομεν τὸ χερσὸς αὐτ̃ η. γ. κ᾽ γένεται ἡ ἐκλεκτὴ. ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς. κὴ τὰ λοιπὰ. εἶτα ἡ σωτὴϱ τ̃ αἰτήσεων. Atque ea quidem iſta erat.

τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, κὴ ἀναμάρτητον πϱοσθῆναι τ̃ κυρίε αἰτησώμεθα.
ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τ̃ ψυχῶν κ᾽ τ̃ σωμάτων ἡμῶν, πϱοσθῆναι τ̃ κυρίε αἰτησώμεθα.
συγγνώμην Ϲ ἄφεσιν τ̃ ἁμαρτιῶν, κ᾽ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, πϱοσθῆναι τ̃ κυρίε αἰτησώμεθα.
τὰ καλὰ κὴ συμφέϱοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, κὴ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, πϱοσθῆναι τ̃ κυρίε αἰτησώμεθα.
τὸν λοιπὸν χρόνον τ̃ ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ Ϲ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι πϱοσθῆναι τ̃ κυρίε αἰτησώμεθα.
χϱιστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, Ϲ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τ̃ φοβερ̃, πϱοσθῆναι τ̃ κυρίε αἰτησώμεθα.
τ̃ παναγίας ἀχράντε ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκε κ᾽ ἀειπαρθένε μαρίας, μετὰ πάντων τ̃ ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτὸς, κ᾽ ἀλλήλους, κὴ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χρισῷ τῷ θεῷ πϱοσθώμεθα.
ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθϱωπος θεὸς ὑπάϱχεις, κὴ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατϱὶ Ϲ τῷ ὑῷ, κ᾽ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νυν, κὴ ἀεὶ, Ϲ εἰς τὺς αἰῶνας τ̃ αἰώνων.

Ad ſingulos verſus reſpondebat chorus πϱόσχε κύριε, exceptis penultimo, & ultimo: illic eadem erat reſponſio, quæ τ̃ εἰρηνικῶν ſupra.

ΣΥΝΔΙΜΜΑΝ.

σύνδιμμαν. Gloſſæ Græcobarbaræ. σύνδεσμος. ἡ σύνδιμμαν.

ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΣ.

συνείσακτος. Mulier adſcititia. Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. xxx. τὰς ἢ συνεισάκτους αὐλῆ γυναῖκας ὡς οἱ αἱρετικοὶ σέβουσι, &c. Syn. Nic. Can. III. ἀπηγόρευσε καθόλου ἡ μεγάλη σύνοδος, μήτε ἐπισκόπῳ, μήτε πϱεσβυτέϱῳ, μήτε διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ τ̃ ἐν κλήρῳ, ἐξεῖναι συνείσακτον ἔχειν. Epiphanius contra Orig. καθηγορᾶσι ἢ σῆθεν τ̃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς ἀγαπητὰς λεγομένας, συνεισάκτους γυναῖκας κεκτημένων. Dionyſ. Monachus in Quæſt. δεύτεϱον τοιοῦτον τὸ ἐϱώτημα, εἰ δεῖ τῷ μέλλοντι ἐχάτης ἐκπνοῆς συνεισάκτῳ γυναικὶ συμφθϱομένῳ μεταδιδόναι τ̃ θείων ἁγιασμάτων, ἢ μή; Photius in Biblioth. ὁ μέγας χρυσόστομος πϱοσηύλικα τὺς ἔχοντας συνεισάκτους τὸ ἔθος ἐξέκοψε.

ΣΥΝΕ-

ΣΥΝΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Συνεπίσκοπος. Coëpiscopus. Capreolus in Epist. ad Synodum Ephesinam. τὲ τῆς μακαρίας μνήμης ἀδελφὲ ἡμεῖς ὲρε καὶ συνεπίσκοπε ἀυγεστίνε τὴν παροικίαν ἰδικῶς ἀπήτει.

ΣΥΝΕΣΤΩΤΕΣ.

Συνεστῶτες. Stantes. Ita dicebantur pœnitentes, qui orantes quidem in ecclesia stabant, necdum tamen ad sacramẽtorum communicationem admittebantur. Basilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πενθεκαιδεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπιπτων, καὶ ἐνὶ συνεστῶς, ἤγεν τοῖς πιστοῖς συνευχόμενος, τὴ ἁγιασμάτων δὲ μήπω ἀξιούμενος, εἰ μὴ μετὰ τᾶτο. Iterum Can. LXXVII. ὁ τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαέτω, δευτέραν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεστῶς τὴ κοινωνίας ἀξιούσθω.

ΣΥΝΗΒΑΣΜΟΣ.

Συνηεασμὸς. Corona pretiosa. συνηβασμὸς. *Pactum.* συνθήκη.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ.

Συνήθεια. Salarium, vel, donum ordinarium. Basilic. Eclog. XXIII. μὴ ἐξεῖναι τε τοῖς δανεισαῖς λαμβάνειν πρὸς τὴ δανεζομένων τινὰ, προφάσει τὴ λεγομένων κεραστίων, ἢ συνηθείων. Mauricius. χορηγεμένας αὐτοῖς χρυσικὰς συνηθείας. Et exstat Novella Isaacij Comneni, περὶ τὴ ὑπὲρ χριστονίας διδομένων συνηθείων. Anfegisus *Consuetudines* appellat, lib. IV. cap. XLVII. *De iniustis occasionibus, & consuetudinibus nouiter institutis, sicut sunt tributa, & tholonei in media via.* Glossæ veteres Latinogræcæ. *Salarium.* ὀψώνιον. παροχὴ. συνήθεια. φιλάθικον.

ΣΥΝΘΡΟΝΟΝ.

Συνθρονον. Subsellium. Ioannes Cropalates in Constantino. ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τ πεντηκοστῆς τάραχὴ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μὴ καθαδεξαμένων τ μητροπολιτῶν προκαθίσαι αὐτῶν τὲς συγκέλλες ἐν τῷ συνθρόνῳ. Euchologium. καὶ τ συνήθες εὐφημίας τελεσθείσης, ἀνέρχονται εἰς τὸ συνθρονον.

ΣΥΝΙΠΠΙΑ.

Συνιππία. Glossæ Græcolatinæ. Συνιππία, ἀγέλη ἵππων. *Equicium.*

ΣΥΝΤΕΚΝΟΙ.

Συντεκνοι. Patres spirituales. Vulgò *Compatres.* Constantinus Cabasilas in Quæst. Διὰ τέτοις δὲ δύναται τὲ συντέκνε αὐτῆ θυγατέρα, αὐταδελφὴν ἔχειν ἀναδεξιμένε αὐτῆ, ἀγάγεσθαι νύμφην τῷ αὐτῆ, ἢ ἀδελφόπαιδι, ἢ πρωτεξαδέλφῳ; Synodicum cap. CXLI. χολάζων δὲ πολυτρόπως ἐφιλιώθη τῷ αὐτοκράτορι, καὶ σύντεκνος αὐτῆ ἐχρημάτιζε τῷ τὲ Βυζαντίε ἀρχιεπισκόπῳ. Cedrenus. καὶ σύντεκνος ἔκτοτε χρηματίζει αὐτῷ. Euchologium. εἶτα ἀλλάσσεται οἱ νυμφόνυμφοι, ἤγεν οἱ κοινῶς λεγόμενοι σύντεκνοι, τὰ δακτυλίδια τ νεονύμφων. Ergo notum est, quod sit συντεκνία apud Theodorum Studitam in Testamento. Negotium facessit locus iste doctissimo interpreti.

ΣΥΝΤΟΝΑΡΙΟΣ.

Συντονάριος. Glossæ Latinogræcæ. *Pedicularius.* Συντονάριος.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ.

Σύντροφος. Comes. Corona pretiosa. Σύντροφος, Comes, συνοπαδὸς. Inde, Συντροφία. Co-

Comitatus. Beſſarion in Epiſt. ὅτι θέλουσιν ἔχειν τὰ παιδία πλείονα σωτηρίαν, καὶ πλείονα βλωσύνην.

ΣΥΡΕΜΒΟΛΟΣ. ΣΥΡΙΓΓΟΕΜΒΟΛΟΝ.

συρέμβολον. ſive, συριγγοέμβολον. Canalis ſubterraneus. Euſtathius Iliad. γ. ἰσέον δὲ ὅτι (σύριγξ) ὁ ῥηθεὶς ὑπόνομος, ὁ καὶ ἔμβολον, συνηθεὶς, ποιεῖ μὴ συριγγοέμβολον. συγκοπεὶς δὲ διὰ τὸ δύσφωνον, λέγεσθαι τοῖς κοινολεκτοῦσι συρέμβολον.

ΣΥΡΝΕΙΝ.

σύρνειν. Pro, σύρειν. Trahere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐξαπολόννει. ταυρίζει. σύρει. σύρνει. Ioan. Glycas De Vit. Vitæ.

καὶ πρὸς τὸν ἄθλιον μὲ πικρὴν μας σύρνουσιν οἱ χρόνοι.

ΣΥΡΤΑ.

Σύρτα. Ad huius vocis explicationem recitandus eſt mos aulæ Conſtantinopolitanæ. Quotidie ſternebantur ſeptem equi, & ex eâ re σρώσια dicebãtur. Horum quem vellet imperator conſcendebat, reliqui ſex, quocunque iret, circumducebantur, & σύρτα inde appellabantur; etymo evidenti. Codinus. ἔθος ἐστὶ καθεπάσω ἑτοίμους εἶναι ἵππους ἑπτὰ, οἱ ἢ καλεῖσθαι σρώσια, ἐκδεχομένους τὸν βασιλέα, καβαλλικεύσαι οἷον ἂν ἐκ τούτων βούληται. οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι ἀκολουθοῦσιν, οἱ ἐκ καλεῖσθαι σύρτα. Aliquoties apud eundem occurrit hæc dictio. Inſtitutus autẽ hic mos primùm ſub Theophilo. Vide rem & cauſam apud eundem Codinum pag. 53. Sed non Imperatorij tantum equi ita dicebantur; immo generaliter omnes alij quorũvis equitum; non τῶν μονοκαβάλλων, qui vno tantum equo vtebantur in militia, ſed τῶν δικαβάλλων, καὶ τρικαβάλλων, qui duos aut tres ſemper circumducebant. Conſtantinus in Tacticis. καὶ τὰ συγμάρια, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰ σύρτα, ἵνα καβαλικεύσῃ μετὰ τὸ τέλεσθ. καὶ γὰρ εἰς μὲν τὰ κάρρα, καὶ τὰς ἄλλας ἀποσκοπὰς, ἔχουσιν οἱ ῥατιῶται τὰ σύρτα μεθ' αὑτῶν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων μας καὶ τῶν σύρτων μας μόνον
ὡς ἄνθρωπος ἀναπαύεσθαι ὁρμοσπερο-βάνιν.

Vnde & ἀποσυρτάτοι, famuli, qui equos illos ducebant. Nicephorus περὶ ἀποσ. πολ. cap. XI. ἀναλαμβάνει δὲ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀποσυρτάτους, καὶ ὁρμᾷ πρὸς τὴν ὁδὸν καθ' ἣν οἱ πολέμιοι διέρχονται.

ΣΥΡΤΟΘΗΛΕΙΑ.

Συρτοθήλεια. Laqueus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὅσε κάμνῃ συρτοθηλείαν, ἤγουν βρόχον, καὶ πνίγει.

ΣΥΣΚΟΥΤΟΝ.

σύσκουτον. Scutorum coniunctio. Leo Tactic. Conſtitut. XIX. μήποτε οἱ ἐναντίοι σύσκουτα ποιήσαντες, καὶ τὰς βοηλασίας ὀπισθεν δεξάμενοι, εἶτα τούτων πληρωθέντων, καὶ τῶν βαλλόντων ἀποκαμόντων, ἀθρόοι ἀναστάντες ταῖς πάθαις καὶ τοῖς μὴ σκούλοις (leg. μεναύλοις) ἀμύνασθαι. Et corrigendus idem eſt Conſtitut. XVIII. καὶ μετὰ τῶν βαλλομένων κατ' αὐτῶν καταπλήρωσιν τὰ σύσκουτα ποιοῦντες καρτερεῖσι. Perperam hodie eſt, ἀ συσκούσθαι ποιοῦντες.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ.

Συστατικαὶ. Litteræ commendatitiæ. Balſa-

Balsamon ad Concil. VI. Can. XVII. χρεία ἐστὶ πάντι κληρικῷ ἔξω χειροτονήτῳ σπάθας ζαφὰς ἁπτόμενον, συρματικὴν σπλασθῆ καὶ ἀπολυτικὴν, ὡς αὐτῇ μὴ χρήσηται εἰς ἁπόσυσσιν τῶν λεγομένων ποθεῖναι αὐτῷ βαθμῶν, τῇ δὲ εἰς τὸ ἀπαρεμποδίστως ἐφ' ἑτέρας ἐκκλησίας κλήρῳ συγκαταλεγῆναι. Vide quoque Can. Apostol. XXXIII. & Zonaram ibidem. Concil. Chalced. Can. XIII ξένους κληρικοὺς, καὶ ἀγνώστους (ita rectè emendat vir magnus, Petrus Pithœus.) ἐν ἑτέρᾳ πόλει δίχα συρματικῶν γραμμάτων τῶν ἰδίων ἁπισκόπων μηδόλως μηδαμῶς λειτουργεῖν. Zonaras in Comment. συρματικαὶ δὲ ἁπιστολαὶ λέγονται αἱ ἐγχειριζόμεναι κληρικοῖς ἢ λαϊκοῖς ἀφωρισμένοις, ἢ ἀγνώστως πανταπασιν ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἀπιοῦσι, καὶ σωιζώσαι τῷ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἁπισκόπῳ τοὺς ἄνδρας, ὡς λυθέντας τῶν ἁπιτιμίων, ἢ πιστοὺς ὄντας. Ingulphus in Hist. *Literam viaticam* appellat. *Quod si absque viaticâ literâ Abbatis loci vestri talis fugitivus repertus fuerit, iuxta demerita legali supplicio subiacebit.*

ΣΦΑΚΤΟΝ.

Σφακτὸν. Capra. Glossæ Græcobarbaræ. αἶγες. Σφακτά. Hinc compositū, ἀγρὶο Σφακτὸν, de quo supra.

ΣΦΑΛΑΓΚΗ.

Σφαλάγκη. Corona pretiosa. Σφαλάγκη. *Aranea.* ἀράχνης.

ΣΦΑΜΕΝΟΣ.

Σφαμένος. Interfectus. Glossæ Græcobarbaræ. Σκοτωμένοι. ἢ θανατωμένοι. ἢ Φονευμένοι. ἢ Σφαμένοι.

ΣΦΕΚΛΗ.

Σφέκλη. Vide, Φήκλη.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΙΣΤΗΣ.

Σφενδοβολιστὴς. Funditor. Constantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλὰς, ἤγουν τοξότας, καὶ ἐλιπαρισὰς, καὶ Σφενδοβολισὰς, τὰς ἡμίσεις τῶν σκεπαράτων.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ.

Σφενδόβολον. Quicquid funda eiicitur. Mauricius. εἰς τὸ εἶψαι μηκόθεν βηρύπας, καὶ Σφενδόβολα. Hinc Σφενδοβολίζειν, & Σφενδοβολιστὴς. De quo iam dictum ex Constantino. Et quidem Σφενδοβολιστὴς est *Fundibularius* apud Radeuicum De Reb. Friderici I. Imp. lib. I. cap. XXXVI. *Fundibularia instrumenta* dixit Sugerius in vita Ludouici Grossi. *Machinas impugnatorias, manganella & fundibularia inchoat instrumenta.* Ita corrigo. Pessimè hodiè editur, *mangumella & fundi baluria.*

ΣΦΙΚΑ.

Σφίκα. Corona pretiosa. Σφίκα. *Vespa.* Σφὴξ.

ΣΦΙΚΤΟΤΡΙΟΝ.

Σφικτόριον. Vestis aliqua interior, quæ astringi solebat. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτῆς τὸ ὑποκαμισοβράκιον, καὶ τὸ Σφικτόριον, καὶ τὸ φακεώλιον αὐτῆς λαβὼν, σωρεδησεν αὐτά. Achmes cap. CCXXXII. εἰ δὲ κοντὰ, καὶ δίκλιν Σφικτορίων, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάθονα εὑρήσει ἀναλόγως. Corrige, δίκλιν Σφικτορίων. Ioannes Tzetzes ad Heliodi ἔργ. β'. χλαῖνα δὲ, καὶ χλανίσκιον, τὸ νῦν καλούμενον Σφικτόριον. καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Idem videtur quod ἀναξυρὶς.

ΣΦΙΚΤΡΑ.

σφίκτρα. Vis. Neceſſitas. Gloſſæ Græcobarbaræ: ἐξ ἀνάγκης. ἀπὸ βίαν. ἀπὸ σφίκτραν. Iterum. ἀνάγκη. βία. σφίκτρα.

ΣΦΟΓΚΑΡΙΟΝ.

Σφογκάριον. Spongia. Stamatius in Epiſt. ἔλαβα καὶ τὸ ζυνάριον, ὅπως μὰς ἀπόσειλες, Ϲ τοπιερόδη, καὶ ἅ σφογκάρια, ἢ ἐυχαριςῶ τῳ ἀφενλία σε πολλά.

ΣΦΡΑΓΙΖΕΙΝ. ΣΦΡΑΓΙΣ.

σφραγίζειν. In Patriarchæ creatione *Vocare* ſignificabat; & σφραγὶς, *Vocatio*. Et erat ea duplex; vna μικρὰ, altera μεγάλη. Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἀρχιερεῖς χειροτονοῦνλες σφραγιζόμενοι ἐκ δευλέρας, καὶ τῳ μὲν πρώτῳ σφραγίδα καλοῦσι μικρὰν· τῳ δὲ δευτέραν, μεγάλῳ. Licebit *Confirmationem* vocare. Malaxus μήνυμα appellat: vide ſupra. Porrò ſciendum duplicem σφραγῖδα in Patriarchæ tantum creatione obtinuiſſe; nam in reliquis præſulibus & antiſtitibus vnica tantum erat. Obſeruo ex eodem Codino. οἱ δὲ ἀρχιμανδρῖται καὶ πρωτοσύγγελοι, ἀλλὰ δὴ ἢ καθηγούμενοι τῶν ἐνδίμων μοναςηρίων, μετὰ τὸ τῳ Ϲφραγῖδα πρὸ τῆ πατριάρχε λαβεῖν, ἀπέρχονται. Præterea etiam Ϲφραγίζειν ponunt pro, *Cruce ſignare*. In Euchologio, in Ordinat. Lectoris. καὶ τρίτον τῳ τότε κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα. Iterum alibi. ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζει αὐτῆ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ ςῆθος. Poſteà clarius dicitur. ἢ κλινάσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν τῆ ςαυρῆ σφραγῖδα. Typicum Sabæ, cap. v. τῇ δὲ μεγάλῃ μ σφραγίζει ὁ πρεσβύτερος ἐξυπνιςὴν ἐν ἐκκλησίᾳ. Anthologium. καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκαλοντάδος, τῆ, κύριε ἐλέησον. σφραγίζοντος τῆ ἱερέως τοῖς ἐνάρξεσι μετὰ τῆ τιμίε ςαυρῆ τρὶς. Pro eodem καταςφραγίζειν vſurpabant. Occurrit pluries in Ritualibus Græcorum.

ΣΦΡΑΝΤΖΗΣ.

Σφράντζης. *Franciſcus*.. Nomen proprium. Exſtat apud Cantacuz. lib. II. cap. xxv. & Gregoram lib. x. Nuper quoque prodijt Chronicon, cuius auctor hoc nomine indigetatur; quod vtinam Græcè, itidem vt Simocattam, nobis dediſſent viri docti; maiores longè gratias illis & deberemus, & ageremus.

ΣΧΑΙΩΜΑΤΑ.

χαιώματα. Ornamenta equorum Imperatorum, è margaritis, & gemmis, circum collũ, & ponè ſellã ab illis geſtari ſolita. Codinus. ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τῆ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρῃ περὶ τὸν τράχηλον, καὶ ὄπισθεν τῆς σέλας ἐπάνω τῶν σκαπελίων (ita legendum ſupra monui.) ἅπερ ὀνομάζεται χαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα.

ΣΧΑΡΙΟΝ.

χαρίον. ſive, σκαρίον. Pro, ἐχάριον. Baſis. Nam ἐχάρα Græcis baſis dicitur, vt teſtatur Vitruuius lib. x. capp. xvii. & xx. Athenæus De Mach. Bell. γίνεται δὲ μὲν μὴ ἐκ τῆ χαρίε πηχῶν μϚ· πλάτ ὃ δὲ, κή. τὰ δὲ σκέλη τὰ ὑπὸ τῆ χαρίε πηγνύμενα δ' τίθενται. Et occurrit illic pluries. Apollodorus in Poliorceticis. καλὰ δὲ τὰς ὀρθοςάτας ἀπὸ τῶν διπλῶν

πλῶν ὑπὸ τὰ πλοῖα ὑπτιάθενται ἕτερα ξύλα τετραγωνίζοντα τὸ χῆμα, καὶ τὸ χαρίον συμπληρῶντα. Accipitur quoque pro machina, qua recens exſtructæ naues in mare pertrahuntur. Euſtathius ad Odyſſ. ή. ἀθήναι δὲ ἢ ἐχάελον ὑποχωρώσας εἶδε, πλοῖ ἔ καθέλκονται νῆες εἰς θάλασσαν, ὅθεν ἡ ἀπερίεργος γλῶσσα ὑποφθείρασα, τὸ καινὸν πλοῖον ὑπὸ σκαρίς εἶναί φησι, βελομένη πάντως ὑπὸ ἐχαρίς εἰπεῖν.

ΣΧΑΤΗΣ.

χάτης. Palladius Hiſtor. Lauſ. in Eulogio. καὶ λοιδορίας λοιπὸν πλείων τὸν ἄνδρα, ὑπολέγων αὐτῷ. χάτα, γλάθον, φαγοκύρι, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας. Sed omnino, σκατογλάτον, legendum cenſeo. Et eſt σκατογλάττων Palladio, qui σκατοφάγος Ariſtophani.

ΣΧΙΔΑΡΙΟΝ.

χιδάριον, ſive, χηδάριον. *Schedarium.* Armarium reponendis ſchedis proprium. Gloſſæ Baſilicorum. χιδάριον, ἀρμάριον. Suidas explicat, δέλτον, πινακίδιον, τιτλάριον.

ΣΧΙΝΗ.

χινὴ. Reſtis. Laqueus. Corona pretioſa. χινὴ. *Laqueus.* ἀχινεδόνη. Alibi ibidem rectius ſcribitur, χοινὴ.

ΣΧΙΣΜΑΔΑ.

χισμάδια. Segmentum. Phortius περὶ γραφ. πραγμαί. lib. II.

καὶ ποίστε χισμάδων μίαν,
νεὸ ἢ κενὸσον μακρίαν.

ΣΧΟΙΝΗ.

χοινὴ. Pro, χοινίκιον. Corona pretioſa. χοινὴ. *Funis.* καλως.

ΣΧΟΙΝΟΠΛΟΚΙΟΝ.

χοινοπλόκιον. Funiculus plexus. Codinus. ὁ δὲ τέταρτος κατὰ τὸν δεύτερον ἐντελυγμένος χοινοπλοκίῳ ἀργυρῷ.

ΣΧΟΛΑΡΙΚΙΟΝ.

χολαρίκιον. Inauris. Moſchopulus. ἐνώτια. κόσμος γυναικεῖος. ἤγουν τὰ κοινῶς χολαρίκια. In Lexico Cyrilli. ἐνώτια, χολαρίκια. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. προσέθηκεν εἰς τὰς τεσσαράκοντα λίτρας καὶ χολαρίκια ζυγὴν μίαν, ἐκτιμηθεῖσαν λίτρας ἐννέα. Et mox. ἀνελάβετο τὰς τεσσαράκοντα λίτρας, καὶ τὴν ζυγὴν τὰ χολαρίκια. Suidas in Etymologico. ἐλλώβια, τὰ ἐνώτια, ὅ ἐστι χολαρίκια.

ΣΧΟΛΑΡΙΟΙ.

χολάριοι. *Scholares.* Baſilic. Eclog. LIV. Titulus eſt, περὶ ἀνόνων διδομένων τῇ κωνσταντινοπόλει, καὶ τοῖς χολαρίοις. Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. II. κἂν χολάριός ἐστιν, ἢ σεκρέτοις ὑπηρετήμενος. Baſilius etiam Porphyrogenneta Novell. II. ἔστι γὰρ ἡ αὐτὸς τὰς σχολαρίας δυναλὰς ὠνόμασεν. Et paſſim fit eorum mentio. Erant autem tanquam cuſtodes Imperatores, & noctu atq; interdiu in aula verſabantur, magnificentiæ & ornatus cauſſa comitantes in publicum prodeuntē. Agathias lib. VI. ἦσαν δὲ μάχιμοι ὡς ἀληθῶς, οὐδὲ μετρίως γοῦν τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ταγμάτων ἐκείνων, οἱ εἰς τὸ διημερεύειν τε καὶ διανυκτερεύειν ἐν τῇ αὐλῇ ἀποκέκριντο, οὕς δὴ σχολαρίας ἀποκαλοῦσιν. ἔστι δὲ γραπτὰ μὲν ὀνομάζονται, καὶ ἐγγεγράφαται τοῖς τῶν καταλόγων βιβλίοις. εἰσὶ δὲ οἱ πολλοὶ ἀσκοί τε καὶ φαιδροέμενες,

καὶ

καὶ μόνον οἶμαι ὄγκῳ τῷ βασιλείῳ ἕνεκα, ἢ ἐν ταῖς πεζόδοις μεγαλαυχίας ἐξευρημένοι. Et primitùs quidem hic ordo dabatur ſolis militiæ peritis, exercitatiſque, præmij loco. Poſteà vero cùm Zeno Iſaurus tribulibus quibuſdam ſuis & familiaribus dediſſet, quorum nulla virtus, aut meritum, nundinatio irrepſit: & emit hunc honorem ignaviſſimus quiſque. Hæc pluribus tradit ille ipſe Agathias loco citato, quo Lectorem ſtudioſum remittimus. Cedrenus auctor eſt inſtitutos eos à Gordiano; ſed nos errare eum oſtendimus ſupra in καυδιδᾶτος. Corrigendum autem obiter Lectionale. *Armatam militiam in adoleſcentiâ ſecutus, inter ſcholares alas ſub rege Conſtantino, deinde ſub Iuliano Cæſare militavit.* Mendoſè editur, *inter ſcalares.*

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ.

σχολαστικὸς. Leontius Mechanicus De Arati Sphæra. ἐτύγχανον γὰρ καὶ τοιαύτῃ τινὰ ζῆσιν ἐρχαζόμενος ἐλπιδίῳ τῷ σχολαστικῷ αὐθρι ἀξιολόγῳ ὁμῶ καὶ φιλομαθεῖ. Suidas. ἀγαθίας, σχολαστικὸς σμυρναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ ποκόπιον ἱστορίαν τὸν καισαρέα. Viri docti numerãt inter eccleſiaſtica officia; & putant eundem fuiſſe, quem hodie Protonotarium appellamus: ſed horum error refutatione non eget. Alij autem volunt eſſe advocatum, & patronũ cauſarum. Atque hoc verum eſt. De Agathia dicit Suidas fuiſſe σχολαστικὸν. Et ipſe Hiſt. lib. 1. teſtatur artem ſuam his verbis. ἀγαθίας μὲν ὄνομα, μύρινα δὲ πατρὶς, μεμνόνι πατὴρ. τέχνη δὲ τὰ ῥωμαίων νόμιμα, καὶ οἱ τῶ δικαστηρίων ἀγῶνες. Iterum lib. III. ἐγὼ γεήμην ἐν τῇ βασιλείῳ σοῦ βιβλίδια πολλὰ δικῶν αἰτάσεως καὶ πραγμάτων ἐξ ἑωθινῦ μέχρι καὶ εἰς ἥλιον καταδυῶν ἐκμελεῖν, καὶ ἀνελίττων. Syneſius epiſt. CV. γενοῦ τῶν τὰς σχολαστικὰς εἰδέναι ταῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι. Et ſic per provincias quoque hoc nomine Iudices dicebantur. Sigebertus in Chronico. *Franco ſcholaſticus Leodicenſium & ſcientia literarum, & morum probitate claret.* VValafridus Strabo De Reb. Eccleſ. cap. XXV. *Quales compoſuerunt Ambroſius, Hilarius, & Beda Anglorum pater, & Prudentius ſcholaſticus Hiſpaniarum.* Vide etiam Syneſij epiſtolas CLV. CLVI. ad Domitianum Scholaſticum. Licet inde quoq; haurire. Papias. *Togiſorium, locus ubi ſcholaſtici diſputant.*

ΣΩΒΑΡΙΟΝ.

ζωβάριον. *Supparium.* Abolla. Achmes cap. CLVIII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι φορεῖ ἀναβόλιον, ἤτοι σωβάριον, εὑρήσει γυναῖκα καλὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῆς. Errat interpres, qui *Sabanum* trãſtulit, quod aliud erat, vt nos ſupra oſtendimus.

ΣΩΛΑΡΙΟΝ.

ζωλάριον. *Solarium.* Suidas in Etymologico. σωλάριον, ἡλιακὸν. Baſilicorum Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τῆς γείτονος, καὶ τὸ ποιῆσαι σωλάριον. In Novella quãdam Zenonis. ἔτι δὲ θεσπίζομεν τὰ καλούμενα σωλάρια μετὰ τὸν παρόντα νόμον μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γίνεσθαι. Vel etiam tributum erat, quod pro ſolo pendebant, qui in publico ædificaſſent. In citatâ Ecloga Baſilicorum. εἰ δὲ μὴ βλάπτει τὸ κτισθὲν, φόρον ὑποτίθησιν αὐτῷ

αὐτῷ, ὃ λέγεται ἀπὸ τῆς ἑσπέρας σωλάριον. Ergo duplex est huius vocis significatio, quam oportet obseruare.

ΣΩΛΕΑΣ.

Ζωλέας. *Solium*. Codinus. τὸ δὲ μεῖζον, ἐν ᾧ κεῖνα, καὶ τὸν σαυρὸν τῆς κιβωρίου, ὁλόχρυσα. τὸν δὲ ἄμβωνα, ἐν τὸν σωλέαν χρυσᾶ. Occurrit pluries apud illum. Cedrenus. ἡ περίλλα τῆς ἁγίας τῆς θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας φερνικὴ ἐσκέπεσε, τόν τε ἄμβωνα, καὶ τὰς σωλέας ἐξ ὀνυχίτου λίθου ὅλας σωρεύσε, καὶ εἰς χῶν ἀπέλεσε. Euchologiũ. ἐξελθόντες δύο διάκονοι ἐκ τῆς ἁγίας βήματος, λαμβάνουσι τὸν χειροτονεῖσθαι μέλλοντα διάκονον, ἑστῶτα ἐν τῷ σωλέᾳ.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ.

Ζωλωάριον. Theca oblonga, ac fistulæ instar, in qua sagittæ recõdebantur. Mauricius. σκευάρια μικρὰ, σωλωάρια ξύλινα μεῖα μικρῶν σαγίτων. Constantinus in Tacticis. σωλωάρια μεῖα μικρῶν σαγίτων, καὶ τ' κεκάρων αὐλῶν. Suidas. σωλεὼ, σωλεῶος, τὸ παρ' ἡμῖν σωλωάριον. Moschopulus. σωλεὼ, τὸ σωλωάριον.

ΣΩΝΝΕΙΝ.

σώννειν. Seruare. Theodosius Zygomala Thematoep. XLVI. ἀλλὰ, αὖ ἐσὺ ἦσε ἥρως, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία, καὶ ἡ καλὴ μαία αὐλῶν, σώννει μὲς καὶ τᾶτο. Glossæ Græcobarbaræ. σώζει. ἐλευθεροῖ. σώννει. ἐλευθερώννει.

ΣΩΠΕΔΙΟΝ.

σωπέδιον. Vide, σκπέδιον.

ΣΟΠΑΝ. ΣΩΠΕΝΝΕΙΝ.

σωπᾶν, & σωπέννυν. Tacere. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

σώπα τὸν λέγει βασιλεῦ, φωάρτι μὴ μεμένα.

Item alius De nuptijs Thesei.

ἀφ' ὧν ἔπαυσε ὁ θησέυς, καὶ σώπασε τὰς λόγυς.

Glossæ Græcobarbaræ. σωπᾶ. μεμλώννει. σωπέννει.

ΣΩΡΕΥΓΕΙΝ.

σωρεύγειν. Cumulare. Glossæ Græcobarbaræ. σωάγω, σωρεύω. σωρεύγω.

ΣΩΣΑΝΙΟΝ.

σωσάνιον. sive, σισάνιον; vtroque enim modo scribebant, vt λώρικον, λάρικον, & talia. Significat autem loricam. Moschopulus. θώρακξ, μέρος τῆς σώματος, καὶ τὸ φολιδωτὸν ὅπλον, καὶ τὸ ἐξ ἀλύσεων. ὃ κοινῶς ἀπὸ τῆς τ' λατίνων γλώττης σισάνιον ἢ λωρίκιον λέγεται. Ioannes Diaconus ad Scutum Hesiodi. θῆκε δὲ εἰς τὰς ὤμους αὐτῆς σωσάνιον, καὶ τοξοθήκλω ἐκρέμασεν εἰς τὰ σήθη αὐτῆς. Corrigendus est insignis locus in Vita Caroli Magni. *Adelfonsus rex Galliciæ & Asturiæ prædatâ Vlyssiponâ, vltimâ Hispaniæ civitate, insignia victoriæ suæ, sosanias, mulos, captiuosque Mauros domno regi Carolo per legatos suos Troiam & Basiliscum hiemis tempore misit.* Editur hodiè, *boanosos, mulas.* Fulcrum emendationi nostræ ab Adelmo in Annal. Franc. *Venere de Hispaniâ legati Adelfonsi regis, Basiliscus & Troia, munera deferentes, quæ ille de manubijs, quas victor apud Olyssiponam civitatem à se expugnatam ceperat, regi mittere curavit. Mauros videlicet septem, cum totidem mulis, atque loricis.* Et alij Annales incerti auctoris. *Hadofinis quoque supradictus rex prædatâ Olyssippona Hispaniæ civitate, insignia victoriæ sua, loricas, mulos, captiuosq; Mauros, per Troiam & Basiliscum legatos suos*

misit. Vides eandem Historiam, & in eâ consensum Scriptorum; ergo recte emendavimus, literis leviter transpositis, & mutatis.

ΣΩΤΗΡΑΣ.

σωλῆρας. Corona pretiosa. σωτῆρας. *Servator*. σωλῆρ.

ΣΩΤΗΡΙΑ.

σωληρία. Sella. Suidas. ἕδραι λέγονται καὶ αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωληρίαι. Et alibi rursum. σέλλαι, σελλάρια, ζωληρίαι, ἕδραι. Constantinus in Tacticis. ἀδιωατὸν (scribo, εἰ δυναῖεν) δὲ, σκεπάσωσαν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν διὰ μικρῶν ὑποκρεμασμάτων ὑπὸ τῶν ἀφελέτερων τῆς σωτηρίας. Et mox iterum. κρεμάσω καὶ τὸ τοιοῦτον τζικάριον μετὰ θηκαρίου δερματίνου εἰς τὸν ζωληρίαν.

ΣΩΦΙΚΑ.

Σωφικὰ. Viscera. Occurrit in Turcograecia Crusij.

ΤΑΒΕΛΛΙΩΝ.

ταβελλίων. *Tabellio*. Suidas. ταβελλίων, ὁ παρὰ τῆ πόλεως χαράφων συμβόλαια. Nicetas in Isaacio lib. II. αὐτὶ μὲν τῶν περιτῶν τῆ βήλα ταβελλίωνας ἔστειλον ὄψιδας. Constantinus Cabasilas in Quæst. τὶ σημαίνει τὸ μὴ ἐλευθεροῦσθαι τὸν δῆλον, ὥσπερ τοῖς δελικοῖς ἐνηλησίοις οἱ ταβελλίωνες ἐγχάρειν εἰώθασι. Auctor incertus apud Suidam in πρίσκος. ἕκαστον αὐτῶν ὑποσφραγίζων αὐτοῖς οἰκείοις χαράγμασιν, ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι ῥωμαῖοι. Frequens est apud Iureconsultos Græcos.

ΤΑΒΕΡΝΑ.

ταβέρνα. *Taberna*. In Lexico Stephani. ταβερνῶν, καπηλείων. D. Lucas Act. cap. XXVIII. ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀπίου φόρου, καὶ τριῶν ταβερνῶν. Atque inde Euthalius De Peregrinat. Pauli. κἀκεῖθεν πεζοὶ αὐτῆλθεν εἰς ῥώμην, ἀπαντησάντων αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀππίου φόρον, καὶ τριῶν ταβέρνας. Scævola in l. XXXIV. D. De Pign. & Hipoth. οἶδας γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι καὶ ἡ ταβέρνα, καὶ οἱ δοῦλοι μου, ἐνεχύρου καλέχονται. Glossæ Basilic. ταβέρνα, ἐργαστήριον.

ΤΑΒΕΡΝΑΡΗΣ.

ταβερνάρης, sive, ταβερνάριος. *Tabernarius*. Anonymus De bello sacro.

πανάρια ἔχετε πολλὰ, πῶς τῷ ταβερνάρη,
ἐπάρατε πολλὰ κρασὶ, καὶ πίνετε μεθ' αὐτοῦ.

ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΝ. ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΣ.

ταβερνεῖον. *Taberna*. Suidas. ταβερνεῖα, καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Et ταβερνεῖος. *Tabernarius*. Caupo. Theodorus Prodromus in Lexico. ταβερνεῖοι, οἱ κάπηλοι.

ΤΑΒΛΑ.

τάβλα. *Tabula*. Suidas. τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. Glossæ Græcolatinæ. τάβλα. *Tabula*. Iterum alibi. μονόχωρος ἐν τάβλαις. *Adunatus*. Apollonius contra Phryges. σοφήτης φιλοκοσμεῖ; σοφήτης τάβλαις καὶ κύβοις παίζει; Vel etiam ταῦλα scribitur. Cedrenus. ὅτος ἐστὶ παλαμήδης, ὁ τὴν ταῦλαν ἐφευρών. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔπαιζαν τὰ ἀζάρια, ἤγουν τὸ ταυλῆ. Ismenius. τῇ λεγομένῃ ταύλα βασιλεὺς ἐδέχετο τὰς ὑπὸ τῶν ἐθνῶν δυνάσας. Corrigendus est per occasionem Florus in Exhortat. ad Moduinũ episcopum Augustodunensem. *Flam-*

Flammea cornuto vibrantum lumina vultu,
Geſtantemque ſacris iura ſuperna tablis.

Malè hodiè editur, *tabulis*. Grammaticuli putantes τὸ *tablis* non eſſe ſatis Larinum, non viderunt ſe facere aliquid contra rationem metri.

TABAIZEIN.

ταβλίζειν. Tabula ludere. Heſychius. κυβεῦσαι. ταβλίσαι. Etymologici Auctor. πεπαίζθαι δὲ, καὶ τὸ ταυλίζειν. Baſilic. Eclog. III. ἀπαγορεύομεν δὲ τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις, καὶ ὑποδιακόνοις, καὶ ἀναγνώσταις, καὶ παντὶ ἄλλῳ οἱωδήποτε ἐναγῆ τάγματι ἢ κλήρῳ καθεστῶτι, ταβλίζειν. Moſchopulus. ἐπεκράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐσιγμένα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Male hodie apud Thomam Magiſtrũ legitur. κύβοι λέγονται τὰ ἐσιγμένα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ πεταυλίζοντες. Vides manifeſto corrigendum eſſe, οἱ ταυλίζοντες.

TABLION.

ταβλίον. *Tabula*. Baſilius De Grammat. Exercitat. κῦβος, τὸ ταυλίον. Nicetas in Iſaacio & Alexio. ζωμεμέθυε δὲ μεθ' ἑαυτῶν, καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία. Sed quid ſunt ταβλία apud Cedrenũ, pag. 15. φορεῖνας χλαμύδας ἐχούσας ταβλία ῥάσια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς ἱσαυρίας χώρας. Et poſteà. ταβλία χούσεα. Iterum. ταβλία πορφυρᾶ. Item in Faſtis Siculis. φορέσας στέφανον ῥωμαίων, καὶ χλανίδιν ἄπορον ὁλοσηρικὸν, ἔχων αὐτὶ πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν ταύλιν. An κλαβία legemus, & *Clavos* interpretabimur? Sic in Gloſſis Iſidori invenimus, *Clavia, borda*. Sed malumus nihil mutare. Ecce lucem ab Anaſtaſio in Pelagio II. *Eodem tempore inveſtivit corpus beati Petri Apoſtoli tabulis argenteis deauratis*. Et in Hormiſda. *Pallia olobera blattea cum tabulis auro tectis de chlamyde vel ſtola Imperiali*. In Leone III. *Et aliam veſtem habentem tabulas chryſoclavas tres*. Et alibi *orbiculos* interpretatur. Atque hinc eſt illud apud Tertullianum De Pallio. *Tunicam longiorem cinctu arbitrante ſuſpenditis, & pallij iam teretis redundantiam tabulata congregatione fulcitis*.

TABLIOPH.

ταβλιόπη. Ita per luſum dicta aleatorum Dea, ἀπὸ τῆς τάβλας nimirum. Palladas in epigramm. Anthолog. lib. II.

παίτων μεζοπόλων ἡ καλλιόπη θεός ἐστι,
σεῖο δὲ καλλιόπη ταβλιόπη λέγεται.

TABLIS.

ταβλὶς. Vannus. Gloſſæ Servij. *Vannus*. ταβλὶς.

TABLISTHS.

ταβλιστὴς. *Tabuliſta*. Aleator. Gloſſæ veteres Græcolatinæ.

TABLOPAROXOS.

ταβλοπάροχος. Qui tabulam luſoribus exhibet. Occurrit in Gloſſis Græcolatinis.

TABOLETA.

ταβολέτα. Pugillares. Italicum eſt, *Tavoletta*. Exſtat in Turcograeciâ Cruſij.

TABOTLARIOS.

ταβελλάριος. *Tabularius*. Metrophanes Archiepiſcopus Conſtantinop. in epiſtola. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς αὐτῆς

χρησιμώτατος. κύριε μιχαὴλ ὁ παυλιώτης, ἔχει τὸ τῆ ταβελλαρίᾳ ὀφφίκιον. Inscriptio Vetus.

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ. ΣΕΒΒΒ
ΑΠΕΛΕΥΘ. ΤΑΒΟΥ
ΛΑΡΙΟΣ. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ
ΠΟΤΡΑΝΑ

Eusebius Hist. Eccles. lib. VIII. τὰς ἐν ἀπάσαις πόλεσι λογιστὰς ἅμα στρατηγοῖς καὶ ταβελλαρίοις ἐπέστερχον τὸ βασιλικὸν εἰς πέρας ἄγειν πρόσταγμα. Glossæ Græcolatinæ. ταβελλάριος. *Tabularius.* Occurrit quoque apud Iureconsultos Græcos.

ΤΑΒΟΥΛΙΟΝ.

Ταβούλιον. Italicum, *Tamburro.* Tympanum. Anonymus De nuptijs Theseï.

ἅρματα, σάκκια, φωναῖς, ταβούλια, καὶ τρομπέταις.

ΤΑΓΗΝΟΝ.

τάγληον. Glossæ Græcobarbaræ. καθέδραν. καθίσλω. κάθισμα. ζαμνὶν. τάγληα. τηγάνια.

ΤΑΒΡΙΖΕΙΝ. ΤΑΒΡΙΣΜΟΣ.

ταβρίζειν. sive, ταυρίζειν. Violentè tractare. Vim inferre. Glossæ Græcobarbaræ. τείνω. ἐξαπλοῖ. ἐξαπλόννω. ταυρίζω. σύρω. σύρνω. Hinc, ταβρισμὸς. Violatio. Stuprario. Apud Nicetã in Murzuflo. ἀνδρῶν οἰμωγαὶ, γυναικῶν ὀλολυγαὶ, ταβρισμοὶ, διαχωρισμοὶ, ἑλκυσμοὶ, ἀνδραποδισμοὶ. Est autem ταβρισμὸς pro ταυρισμὸς, mutato ὑ in β'. vt in pluribus talibus. Evidens est ratio nominis ijs qui sciunt quid sit ταῦρος, & ἀταύρωτος virgo apud Aristophanem.

ΤΑΓΙΖΕΙΝ.

ταγίζειν. Gustare. Edere. Glossæ Græcobarbaræ. πρόβατον γεγευμένον πόας. πρόβαλον ταγιζμένον χόρτα. βοσκημένον βόταια.

ΤΑΛΙΕΡΗ.

ταλιέρη. Orbis. Italicum. *Tagliere.* Corona pretiosa. ταλιέρη. *Orbis ligneus.* κύκλος ξύλινος.

ΤΑΜΟΥΤΖΑ.

ταμούτζα. Simia. Exstat in Turcograecia Crusij.

ΤΑΜΠΑΡΙΟΝ.

ταμπάριον. Pro, ταππάριον. sive, ταβάριον: vt μαμπάριον, ματπάριον. ὀμφίκιον, ὀφφίκιον. Italicum, *Tabarro,* Penula. Chlamys. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. καὶ τῷ μὲν ταμπαρίῳ τὰ ζώματος περιείλησε τὸν λύγον, τὸν δ' ἔτι κρᾶτος πίλον ἐπέθηκεν αὖθις. Occurrit item apud Codinum De Offic.

ΤΑΝΑ.

τάνα. Anonymus De nupt. Theseï. ὅταν τὴν θάλασσα φθάζῃ, καὶ σέβηται τὴς τάνας.

Et alius De Vulpe & Lupo.

— νὰ πᾶμε εἰς τὴν τάνα,
καὶ θέλη ναν ἡ πόλοι μας μέζα στὴν τὴν μυντάνα.

In codice Nicetæ Barbarograeco τάνα exponitur φάτις.

ΤΑΝΑΛΙΑ.

ταναλία. Forceps. Italicum, *Tanaglia.* Corona pretiosa. ταναλία. *Forceps.* πυράγρα.

ΤΑΝΤΖΑ.

Τάντζα. Italicum, *Danza.* Chora. Constantinus in Historia Apollonij Tyrij. καὶ

καὶ πιάνει ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ ἀρχιώνησε τῷ ταύτῃ, με τῷ γενέλα τῇ ψαρᾷ.

ΤΑΞΑΤΙΩΝ.

ταξατίων. *Taxatio.* Apud Iureconſultos Græcos. Sed alia ſignificatione apud Cedrenum. τὰς ἐχθρὰς τρίψας ἐδίωξε, καὶ ἄπαυλα τῆς ἀφελικῆς τὰ κάστρα ἠλευθέρωσε, & καβαλικὸν ταξατίωνα ἴδιον, τῷ Βασιλεῖ ταῦτα ἐδήλωσε. Certè Xylander non ſatis bene *Legatum* interpretatur. Debuerat potius, *Præſidium.* Sic apud Conſtantinum De Adminiſtr. Imp. κρατῆσαι τῆς ἀβιμέλεχ ἐπιστρατεύσαν οἱ ἄραβες τῇ ἀφελικῇ, καὶ ταύτην παρέλαβον. καὶ ὅτι τῆς οἰκείας στρατῆς ταξατίωνα ἐν αὐτῇ καθίσησαν.

ΤΑΞΑΤΟΣ.

ταξάτος. Miles præſidiarius. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ ὁ κῦρις ῥωμανὸς καὶ αὐτὴ ἡ Βασίλισσα ἐπεζήτησε τὸ κάστρον τὸ κετζέον τῆς ἀναλαβέσθαι αὐτὸ, καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτας. Landulphus Sagax lib. XX. *Anno tertio imperij Leontij acie Arabes in Africam mota hanc obtinuerunt, & ex proprio exercitu taxatos in ea quoſdam conſtituerunt.*

ΤΑΞΕΙΔΑΡΙΟΣ.

ταξειδιάριος. Idem quod ταξάτος. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. δηλοῖ δολιότητας τῶν χαραγμάτων, καὶ τῆς χημίας, φόβον ταξειδιαρίων, πολλὴν ὄχλησιν, ἢ πολέμους. Apomaſar in Myſterijs. πλῆθος κλεπτῶν, καὶ ληστῶν, κέρδος ταξειδιαρίων.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ.

ταξείδιον. Præſidium vrbibus aut munitionibus impoſitum. Baſilius Porphyrogenneta Novell. 11. διερχόμενοι τὰ θέματα τῆς Βασιλείας ἡμῶν καὶ πρὸς τὰ ταξείδια ἀπερχόμενοι. Achmes cap. CLX. καὶ ἐὰν ἔχῃ ταξείδιον, αὐανέψει αὐτό. Occurrit apud illum Scriptorem. Vide etiam Gloſſarium Rigaltij.

ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΝ.

ταξιδεύειν. Peregre ire. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπεδήμησεν. ἐπορεύθη. ἐταξίδευσεν. Et occurrit illic pluries. Achmes cap. CLVIII. ἀποδημοῦσαι, καὶ ταξιδεύων, ὅπου τοσοῦτον ὅσον ἐρρυπώθη. Cap. CLXI. εἰς τὸν πλοῦτον ἑαυτῆς θαῤῥοῦσα ταξιδεύσει. Significat quoque, *In Præſidio eſſe.* Anonymus De Caſtramet. ὅπως γνωθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι σώσουσιν τῇ ἁγίᾳ αὐτῆς Βασιλείᾳ. Conſtantinus in Tacticis. δεῖ ἐξοπλισθῆναι τοὺς στρατιώτας διὰ τῶν ἰδίων ἀρχόντων, & ἑτοιμάζειν τὰ ὁπωσήποτε πρὸς τὸν καιρὸν, εἴ τε πολεμήσαι μέλλῃ πρὸς τὸ φρούριον, εἴ τε ταξιδεῦσαι.

ΤΑΞΙΩΤΗΣ.

ταξιώτης. Gloſſæ Græcolatinæ. ταξιώτης. *Apparitor. Officialis.* Theognoſtus De cauſſa Ignatij. ἕτερον δὲ ταξιώτης ἦν, καὶ ὅτι λαϊκὸς τάγματος. Iuſtinianus Novell. v. ἐν τοῖς ταξιώταις τῆς λαμπροτάτης τῆς ἐπαρχίας ἄρχοντος τετάξεται. Illic ſunt *Cohortales.* Et paſſim in Novellis.

ΤΑΠΕΙΝΩΝΕΙΝ.

ταπεινώνειν. Pro, ταπεινοῦν. Humiliare. Gloſſæ Græcobarbaræ. μαλάσσει. μαλακτιανίσκει. ταπεινώνει.

ΤΑΠΙΣ.

τάπις. Vide, γονάκιον.

ΤΑΠΛΑΡΑ.

τάπλαρα. *Tabularia.* Rhuzanus in Paraphrasi. Vaticin. ὅτε ἔλθῃ ὁ ϛαχείτζης, καὶ σωτερίψει τὰ πλαρά τε.

ΤΑΠΥΡΑ.

τάπυρα Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. οἴνῳ πεοκαλελήφθησαν οἱ καὶ ταπύρων οἰνοβαρέστεροι.

ΤΑΡΓΑ.

τάργα. Clypeus. Italicum, & Hispanicum, etiam Gallicum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσπίδων, ἤγουν σκεταρίων, ἢ ὅπλων, ἢ ἁρμάτων, ἢ τάργων. Iterū alibi. τὸ μανίκιν τῆ σκεταρίᾳ, ἤγουν τάργας.

ΤΑΡΓΙΚΑ.

ταργικὰ. Clypeatim. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσπιδὸν. ταργικὰ. μὲ ταῖς τάργαις.

ΤΑΡΙΔΕΣ.

ταρίδες. Dromones. Apud Nicetam.

ΤΑΡΙΟΝ.

ταρίον. Genus ponderis incogniti, apud Myrepsum De Emplastris, cap. XCIV.

ΤΑΡΚΑΣΙΟΝ.

ταρκάζιον. Pharetra. Italicum. *Tarcasso*, sive, *Carcasso*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρδις, πληθυντικῶς φαρέτρας, ταρκάσια, ἰσοδόκας, θελεθήκας. Corona pretiosa. ταρκάση. *Pharetra.* φαρέτρα. Anonymus De nuptijs Thesei.

— κ' ἐυγάναν ταῖς σαΐταις
ἐκ τὰ ταρκάσια τ' ἄμορφα, ϛ μεῖ' αὐλαῖς
δοξέθεν.

ΤΑΡΚΑΣΟΔΟΞΑΡΟΝ.

ταρκασοδόξαρον. Idem quod ταρκάσιον. Pharetra. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἄλλοι ταρκασοδόξαρα γεμάτα ταῖς σαΐταις.

ΤΑΣΙΝΑΡΙΑΙ.

τασιναρίαι. Viri egregij, & selecti speculatores. Anonymus De Castramet. ἐπιλέγεσθαι γενναίους καὶ ἀνδρείους, ὃς οἱ ἀρμάτοι ταζιναρίας καλῶσι. Et corrigendus ille idem est in istis verbis. τὲς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι ταζιναρίας, καὶ καλασκόπους πλείους. Malè hodie legitur. ἤτοι τὰ σινάκια. Nicephorus περὶ στρατηγ. πολ. cap. v. χρὴ τὰς κινήσεις τῶν φοσάτων ἀναμανθάνειν, καὶ τραπεζίτας ἐπιλέγεσθαι γενναίους, ὃς οἱ ἀρμάτοι καλῶσι τασιναρίας. Malè est itidem cap. x. ἐν τῷ τοιούτῳ τοίνυν καιρῷ, ὅτε ἡ ζωάθροισις τῆ φοσάτου μέλλει γίνεσθαι, ζωεχέστερον τὲς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι τὰ σινάκια, καὶ καλασκόπους πλείους τῶν χρησίμων καὶ πιϛῶν. Vide Glos. Rig. in τραπεζίτης.

ΤΑΤΑΣ.

ταλᾶς. *Tata.* Nomen dignitatis in aula; cuius nullum munus erat jam tempore Codini. ὁ μέγας ἄρχων ἐδὲν ὑπηρέτημα κέκτηται. καὶ ὁ ταλᾶς τῆς αὐλῆς ὡσαύτως. Mentio est apud Georgium Logothetham in Chronico, ἀφῆκε θεόδωρον καλαμπάκιν, ὃν καὶ ταλᾶν τῆς αὐλῆς κατωνόμαζεν.

ΤΑΥΛΑ.

ταῦλα. *Tabula.* Vide, τάβλα.

ΤΑΥΛΙΖΩ.

ταυλίζω. Idem quod ταβλίζω.

ΤΑΥΛΩΜΑΤΑ.

ταυλώματα. *Tabulamenta.* Aristopha-

nis

nis Scholiastes ad Equites. τὰς δρυφάκτους, τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα. Et alibi ad Vespas. ἐνταῦθα δὲ τὰ ταυλώματα τὰ δικαστήρια.

ΤΑΥΛΩΣΕΙΣ.

ταυλώσεις. *Tabulationes.* Callisthenes in vita Alexandri. ἐξῆλθον αἱ ταυλώσεις τῶν ἵππων, ἐδοίγησαν δὲ ἀφετῆρες τῶν ἁγωνέλλων, προεπήδησαν πάντες ὀξὺ ἅρμασι κεκραμένοι.

ΤΑΥΛΩΤΟΝ.

ταυλωτὸν. *Tabulatum.* Suidas. δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιεχίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταυλωτὰ καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. Quæ totidem verbis Aristophanis Scholiastes ad Vespas. Agathias pro ipsa tabula lusoria vsurpauit; exstatque Anthologiæ lib. 1. eius Epigramma, εἰς ταυλωτὰ ζωάγρου τοῦ βασιλέως. Ita correxerim. Hodie mendosum est quod editur, εἰς τὰ λυτὰ ζωάγρου τ. β.

ΤΑΥΡΑΙΑ.

ταυραῖα. *Taurea.* Tympanum, quia è pelle taurina. Mauricius Strateg. lib. 1. cap. XVI. σημαίνει βυκίνη, ἢ τῇ ταυραίᾳ ὁ καμπιδόκτωρ, ἢ τῇ φωνῇ.

ΤΑΥΡΙΑΡΙΟΣ.

ταυριάριος. *Taurearius.* Glossæ Latinogræcæ. *Pilæ.* ταυριάριοι. ταυροκαθάπται.

ΤΑΥΡΙΖΕΙΝ.

ταυρίζειν. Vide, ταβρίζειν.

ΤΑΦΑΤΑ.

ταφατὰ. Vestis serica. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΤΑΧΙΑ.

ταχιὰ. Manè. Glossæ Græcobarbaræ. πρωΐ. ταχιὰ.

ΤΑΧΙΟΥΤΖΙΚΑ.

ταχιούτζικα. Pro, τάχα. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἕνα πῶξενον ταχιούτζικα ἐγέρθηκεν ἡ κόρη.

Iterum alibi.

ἀρκήτας καὶ ὁ ταλαμὸν κάθε πρωῒ πορχέτον
ταχιούτζικα μὲ τὸ ἀγγλικὸ λογισμὸς γεμάτοι.

ΤΑΨΙ.

ταψὶ. Patina. Occurrit apud Crusium in Turcogræcia.

ΤΕΑΦΙΝ. ΤΕΑΦΙΚΟΣ.

τεάφιν. pro, θείαφον. Sulphur. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XXIII. καὶ ἀφοδεύει ὡς τεάφιν, καὶ φάγεται ὡς ἀμανιτάριν. Hinc τεαφικὸς. Sulphureus. Glossæ Basilic. σκεφίκιον. τεαφικὸν.

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΟΝ.

τειχομάχιον. Machina bellica, ad muros oppugnandos facta. Niceras in Andronico Comneno. τειχομάχια ἐξῶν, βελοστάσιά τε, καὶ ὀρυκτῆρας ἐπιτεχνώμενον.

ΤΕΛΕΙΩΝΝΕΙΝ.

τελειώνειν. Perficere. Absoluere. Glossæ Græcobarbaræ. ἄληκτον. ἀκατάπαυστον. ὅταν δὲν καταπαύει, ἤγουν δὲν τελειώνει.

ΤΕΜΠΛΟΝ.

τέμπλον. *Templum.* Malaxus in Histor. Patriarch. ὅλον τὸ τέμπλον μὲ τὰ ἅγια

ἅγια θύρη, τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο, τὸ ζεσαθρωμβύον, τὸ ἔυχαλε, καὶ ἐκαμβμ αὐλὸ νεὸν. Et mox. καὶ κάτωθεν τῆ τέμπλε ἡ εἰκόνα αὐτῆ κυρίε ἡμῶν ἰησῦ χριςῆ, μεγάλη καὶ λαμπροφόρη. Anonymus De bello sacro.

μητροπολίτας, ἀρχιερεῖς, τὸ τέμπλο, τὸ πηξάλη.

TENANTION.

Τενάντιον. Torques. Occurrit apud Nicetam in Alexio Angelo. lib. 1.

TENΔA. TENTONNEIN.

Τένδλα. sive, τένδα. *Tenta.* Tentorium. Suidas. παπυλαιῶνες, σκιωῆς. ἤτοι τένδλας. Iternm alibi. τένδλα παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνε. Glossæ Basiliç. τένδλα, τὸ ζφαιρικὸν διατεταμβύον ὕφασμα. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν τένδα τῆ σελτάνε. Occurrit passim apud Codinum, Leonem, Nicetam, alios. Corrige per occasionem Florentinũ Monachum De Expugnat. Accon.

Bacchanalis Africus mare perturbabat,
Euulsa tentoria cuncta laniabat.
Si confratres meitunc ibidem fuissent,
Et tenere dentibus me tendam vidissent,
Horum quidam, reputo, super me risissent.

Hodiè editur, *me tandem v.* Hinc τεντόννειν. Tentoria ponere. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἔτζ' ὅρισε καὶ τένλοσαν ταῖς τέντας ὁ Θησέας.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

δὲν εἶναι αὐτοὶ ὅπῆ τὸ συχνὸ εἰς τὲς κάμπες ἐτενλόναν.

TEPTIAZEIN.

τερτιάζειν. Consonare. Convenire. Concordare. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ ζυμφωνήσεν, νὰ τερτιάσεν, νὰ ὁμοφωνήζεν. Iterum alibi. σύμφωνον. τερτιασὸν. Et compositum, ἀτερτιασὸν. Ibidem. ἄπρεπα, ἀτερτιασὰ. ἀνάρμοσα.

TEPMINON. TEPMENO.

τέρμινον. &, τέρμβο. *Terminus.* Glossæ Basilicorum. προθεσμία, ἡ ῥητὴ καὶ τεταγμβύη ἡμέρα εἰς τὸ δέ τι, ἤγεν συμφωνημβύη; ἢ παρ' ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον. Anonymus De nuptijs Thesei.

μέσα δὲ τῦτο κόντεβε τὸ τέρμβο κ' ἡμέρα,
ὅπως τὲς ἔδωσε Θησεύς. —

TEPNEMENTA.

Τερνεμβύτα. *Torneamenta.* Hastiludia. Occurrit apud Cantacuzenum lib. 1. cap. XLII.

TEPΠΩN.

τέρπων. Arrianus in Periplo maris rubri. προσγίνονται σὺν γυναιξὶν καὶ τέκνοις, βασάζοντες φορτία μεγάλα τέρπονας, ὠμαμπελίνων προσωπήσια. Et postea. καὶ ἁρπάζουσιν ἀπό τινας ἡμέρας, ὑποστρώσαντες ἑαυτοῖς τὰς τέρπονας, & ἀπαίρουσιν εἰς τὰ ἴδια εἰς τὲς ἐσωτέρως τόπως.

TEPTEPIAZEIN.

τερτεριάζειν. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXII. ἱέραξ ὅταν ἄρξη τερτεριάζεσθαι, ἤτοις αὐτὸν περιποιήση.

TEPTIA.

τερτία. *Tertia.* Hesychius. τερτία, ἡ τριτη.

τρίτη. Ita correxi: nam malè hodiè editur, τέρτα.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΡΙΟΙ.

Τεσσαρακοντάριοι. Milites, quorum ſtipendium erat aureorum quadraginta. Cedrenus. μὴ δὲ ταῦτα ἀνήρ τις πολεμικὸς, καὶ φρονήσεως καὶ ἀγχινοίας οὐκ ἄπειρος, τὸ ἐπώνυμον ὀρύφας, στρατὸν ἵνα συνάξει ἀθροίσας βασιλικὴν, τεσσαρακοντάριον τότε καλούμενον, ἐκ δὲ διανεμηθείσας αὐτοῖς ἀνὰ τεσσαράκοντα χρυσίνους.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑ.

Τεσσαρακοστά. Quadrageſima. Dies quadrageſimi à morte ſanctorum, qui celebrari ſolebant. Palladius Hiſt. Lauſ. in Eulogio. καὶ σωίδη δὲ μὲν μακαρίᾳ εὐλογίᾳ τὰ τεσσαρακοστὰ ἐπιπλεῖος, πολὺ δὲ λελωβημένα τὸ σῶμα τὰ τρίτα τῆς ἀδελφότητος. Typicum Sabæ, cap. xxx. Τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὖτε γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὖθ πληρωθῇ. Vide loca Damaſceni, quæ citamus infra in τριτεννά.

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΙΤΑΙ.

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται. Ita dicti Sabbatiani, quod non die Dominicâ, vt reliqui Chriſtiani, ſed quartâ decimâ lunâ, Paſcha cum Iudæis celebrarent. Harmenopulus De Sectis. οἱ περὶ τὸν σαββάτιον τὰ τεσσαρεσκαιδεκατῖται καλοῦνται, ὅτι μὴ κατὰ τὴν κυριακὴν, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τ σελήνης τὸ πάσχα κατ' ἰουδαίων πλάσι.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ.

Τεσσεράριος. *Teſſerarius*. Plutarchus. ἐν δὲ τάξις ἑκατόνταρχος, καὶ βάρμος. ὁ μὲν ἐπὶ ἵππων, ὁ δὲ πεζέταρχος. ἕτω δὲ καλοῦσι οἱ τῶν δορυφόρων καὶ δισπλήρων ὑπηρέσια πλοῦντες.

ΤΕΣΤΑ.

Τέστα. Euchologium. ὧν δὲ ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκευοφύλαξ μόσας τε, καὶ διοκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα, καὶ τέστα ὁ λέγει λεκάνη.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ.

Τεσταμέλι. Paruum mantile. Exſtat in Turcograecià Cruſij.

ΤΕΤΑΡΑΓΜΙΑ.

Τεταραγμία. Ioannes Curopalates in Baſilio & Conſtantino. καὶ τὰς δορυφορικὰς ἐῶσε δὲ τὴν τεταραγμίαν.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ.

Τεταρτηρὸν. Numiſmatis genus à Nicephoro Phoca excogitatum. Cedrenus. ἠλάττωτε δὲ καὶ τὸ νόμισμα, τὸ λεγόμενον τεταρτηρὸν ὀλίνοήσας.

ΤΕΤΙΟΣ.

Τέλιος. Talis. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς τέλιον τρόπον ὁ θησεὺς μιῶες πολλοὺς ἐσάθη.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΑ.

Τετράβηλα. *Tetravela*. Anaſtaſius in Leone III. *Tetrabela rubea alethina quatuor habentia cruces cum gammadijs, & in circuitu periclyſin De Tyrio*. Erant autem vela quadruplicia, quod ipſa vox loquitur, quorum vſus in ſacris. Occurrit ſæpe apud eundem Anaſtaſium.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΥΡΟΝ.

Τετράγγουρον. Cucumis. Suidas. σικύα, τὰ τετράγγουρα. Simeon Sethi De Facult.

cult. Cib. ἀγρύπνια, τὰ λεγόμενα σίκυα. καὶ κοινῶς δὲ τετράγρυπνα. Moſchopulus. σίκυα, οἱ νῦν ἰδίως πέπονες, καὶ τὰ κοινῶς τετράγκουρα. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ τετράγρυπνα, μείζων ἡ κράσις, καὶ πιοτέρα. Et eſt nomen quoque proprium loci. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. τετραγρύπνειν δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκην ἀγγείου.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ.

Τετραγωνάκης. Quadrangulus. Vide, κομπήρης.

ΤΕΤΡΑΔΑ.

Τετράδα. Pro, πρὸς. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. XIX. μὴ τὴν σκληνὴν, εἰ ἐστὶ πράδα, ἢ ψαλτικὴ, αἱ μεγάλαι τρεῖς μεταγνοίαι, καὶ ἀπόλυσις ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, καὶ εἰς τὸ μεσονυκτικὸν, εἰ ἐστὶ πράδα, ἢ ψαλτική. Et ita pluries illic occurrit. Anaſtaſius Cæſareenſis epiſcopus De Artziburio. τὰς δὲ δύο ἡμέρας ἵνα φυλάξωμεν ὡς καὶ πάντων, ἕως πράδαν, καὶ ψαλτικὴν.

ΤΕΤΡΑΔΕΣ.

Τετράδες. Quartæ feriæ ſeptimanarum, ſive dies Mercurij. Balſamon in Reſp. καὶ δὲ τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου (ita emendandum ſupra monui) ἀκινδύνως κρεωφαγήσομεν καὶ τὴν αὐτῆς τετράδα καὶ ψαλτικήν. Iterum paullo poſt. καὶ τὰς τετράδας καὶ ψαλτικὰς ξηροφαγοῦντες. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ὡς καὶ τὰς νηστίμους τῶν ἡμέρων, τετράδα φημὶ καὶ ψαλτικήν, κρεωδόρον αὖπω ψαλτῴδας τράπεζαν. Vel etiam πάρτας dicebantur: & ἡ μεγάλη πάρτη, quæ antepaſchalis. Apud Codinum.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ.

Τετράδια. Excubiæ, quæ conſtabant ex militibus quatuor. Nicetas in Man. Comneno, lib. I. ἀλύσεσι δεσμαῖς κακοχέμενον, καὶ τέτρασι πλευρίοις τραπωλῶν φρουρούμενον. D. Lucas Act. cap. XII. ὃν καὶ πάλας ἔδετο εἰς φυλακὴν ψαλτῴδοῖς τέτρασι τετραδίοις τραπωλῶν φυλάττειν αὐτὸν. Nicephorus ψαλτῴδ. πολ. cap. IX. ἀποστέλλειν δὲ, καὶ τέτρασα ἕτερα τετράδια ἴσκαζ, ἐφίπτους καὶ αὐτοὺς, ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ φοστάτου ἀπ' ἀλλήλων διακεχωρισμένα. Vide Gloſſ. Rig.

ΤΕΤΡΑΔΙΤΑΙ.

Τετραδῖται. Ita dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu quartâ feriâ. Vide Harmenopulum De Sectis.

ΤΕΤΡΑΕΥΑΓΓΕΛΟΝ.

Τετραεύαγγελον. ſive, τετραευαγγέλιον. Liber quatuor Evangeliorũ. Menologium. καὶ ταῖς ἀναγνώσεις τοῦ τετραευαγγέλου, καθὼς ἔχομεν ἔθος τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς τεσσαρακοστῆς. Typicum Sabæ. cap. XXXVIII. ἀναγινώσκει δὲ καὶ τὸ τετραευαγγέλιον τῇ δευτέρᾳ, τῇ τρίτῃ, τῇ τετάρτῃ, καὶ πέμπτῃ. Et mox. εὐτρεπιδένει δὲ ἀναλογίῳ μὲν βλατίῳ, καὶ τεθέντος ἐν αὐτῷ τοῦ τετραευαγγελίου, καὶ πάντων ἱσταμένων ἀσκητῶν, γίνεται ἀνάγνωσις. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. XXXVIII. τελειθείσης δὲ ταύτης ψάλλουσι αἱ ὧραι, μετὰ τὸ σιχολογίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἀναγνώσεων τοῦ πρωϊαευαγγελίου.

ΤΕΤΡΑΚΕΡΑΤΟΝ.

Τετράκερατον. Nummus pendens ſiliquas quatuor. Zonaras Annal. III. τοὺς ἐν κωνσταντινουπόλει δημοσίους ναυκλήρους

κλήρους σωαγαγὼν, ἐδέδωκεν ὑπὲρ ἑκὼ τετρακέρατον τὸ νόμισμα.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΟΝ.

Τετραπόδιον. Menſa quadrupes. Philotheus De Inſtitut. Diacon. καὶ τὰ μὲν μανδήλια πίθεν ὑπὲρ ἑκάτερα τῆς ωεριτρεπιθέντες τετραπόδιε, ἐν ᾧ κεῖται μὴ οἶνος καὶ πένδε ἄρτων δίσκος, ὧν ἔχομεν ἔθος ωροσφέρειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Euchologium. ἴσατω ἔμωροθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τετραπόδιον μὴ ἐνδυτῆς, ἄνωθεν ἢ δὲ τέτραποδις τὸ ἅγιον διαγγέλιον. Typicum Sabæ. καὶ λαβὼν ὑπὸ χεῖρας τὸν τίμιον σταυρὸν γυμνὸν μὴ βασιλικῶν κλάδων, ἴσα ὑπὲρ ἔμωροθεν δὲ τε τετραπόδις βλέπων μὴ ἀναπλάς.

ΤΕΤΡΑΡΕΙΑ.

Τετραρεῖα, ſive, τετραρέα. Machinæ bellicæ genus. Nicetas in Man. Comneno, lib. v. αἵ τε δὴ τετραρεῖαι, καὶ τὰ μαγγανικὰ ξύλα, ὑπ' αὐτῶν ἐπυρώθησαν, γνώμης ἄτερ τῶν στρατηγούντων. In παρεκβολαῖς Heronis. οἱ δὲ μηχανοποιοὶ ωερὶ τὰς μηχανὰς κινήσεις ἔργα, οἷον τετραρείας μαγγανικὰς, καὶ τὰς λεγομένας ἡλακάτας. Sed aut ego valdè fallor, aut apud Nicetam πετραρεῖαι, apud Heronem πετραρέας reſcribendum. Eſtque πετραρεῖα, nihil aliud quam *Petraria*. Godefridus Monachus in Annal. *Nec eſſet aliquis inter eos, qui milites ad ſtipendia & ſariantos ad ſolidum detineret, vel qui petrarias faceret protrahi, nec alia inſtrumenta bellica produci.* Et occurrit pluries apud alios.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ.

τετράρχης. Vide, φύλαξ.

ΤΕΤΡΑΣΣΑΡΟΝ.

Τετράσσαρον. Vide, ἀσσάριον.

ΤΕΤΡΑΦΥΛΛΟΝ.

Τετράφυλλον. Genus pilei Imperialis. Codinus De Imperatore loquens. Φορεῖ δὲ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὸ λοιπὸν αὐτοῦ φόρεμα, ἤτοι ἡ κελυφία, ἢ τετράφυλλον, ἢ ἕτερόν τι ὅμοιον τύπις.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ.

Τετραῴδιον. Hymnus magno ſabbato cani ſolitus: ita dictus quod quatuor partibus conſtaret, quas ᾠδὰς appellabant, vt alibi docui. Hunc anteà à Patriarchâ Thomâ incœptum implevit Marcus Monachus. Cedrenus. ὁ σοφώτατος μοναχὸς μάρκος, οἰκονόμος ὢν τῆς τοιαύτης μονῆς, ὁ τὸ τετραῴδιον τοῦ μεγάλου σαββάτου ἀναπληρώσας δὲ κυροῦ θωμᾶ, πολλὰ καπηδήσῃ δὲ βασιλέως. Ita corrigo; nam perperam hodiè editur, κυρὸς κοσμᾶς: vti etiam apud Ioannem Curopalaten, qui ex mendoſo Cedreni codice verbo tenus exſcripſit. Certè illud κοσμᾶς, rectum eſſe non poteſt; nam Coſmæ quidem nomine Patriarchæ duo fuere, ſed vterq; poſt hæc tempora: prior Hieroſolymitanus, ſub Michaële Ducâ, Nicephoro Botoniate, & Alexio Comneno; poſterior Atticus, ſub Manuele Comneno. Et proclivis error ac lapſus eſt ex nomine θωμᾶ in κοσμᾶ. Sed & Thomæ duo fuere; alter ſub Phocâ Mauricij ſucceſſore; alter ſub Cōſtante Heraclij nepote. Vtri adſignabimus? Hunc Cedreni locum non benè intellexerunt viri eruditi.

ΤΕΥΤΕΝΤΕΡΗΣ.

Τευθεντέρης. Quæſtor Imperatoris Turcici. Chronicon Conſtantinop. ὁ δὲ ἠθέλησεν ὁ τευθεντέρης λαβεῖν φλω-

εἰα χίλια, ὅπι διρέθησαν γεγραμμένα χιλιάδες δύο ἕ δισσούς. Et mox. εἶτα γνώμη τῦ τδ΄ ἐντέρη, τῦ λογαρίασ τῆς βασιλείας ἐκάθησε ἀφ' τὸ δῶναι τὸ τέλος. Malaxus in Hist. Patriarch. μόνον μὲ τὸν λόγον τῦ τδ΄ ἐντέρη, ἀφ' νὰ πληρώση τὸ χαράτζιον.

ΤΖΑΓΑΝΟΣ.

Τζαγανὸς. Cancer. Hispanicum, *Zangano*. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. καρκῖνοι, ἰδιωτικῶς τζαγανοὶ.

ΤΖΑΓΓΑΙ. ΤΖΑΓΓΙΑ.

Τζάγγαι, & τζαγγία. *Tzangæ*. Glossæ Basilic. τζάγγα, τὸ ὑπόδημα. Isidorus. *Zanga, pellis*. Erant calcei propriè Imperatoris. Codinus. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον γένος ὑποδημάτων, ἃ καλοῦσι τζαγγία. ἔχουσι δὲ πλαγίων κατὰ τὰς κνήμας, καὶ ὑπὲρ τῶν ταρσῶν, ἀετὸς ἀφ' λίθων κ μαργάρων, ἅλινα κ φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τε τὰς πανηγύρεις, κ τὰς προκύψεις. Codex Theodosij lib. XIV. Tit. X. *Vsum tzangarum atque braccarum intrà vrbem venerabilem nemini liceat vsurpare*. Et posteà. *Intra vrbem Romam nemo vel ragis vel tzancis vtatur*. Synodus Aurelianensis Can. XXII. *Monacho orarium in monasterio, vel Zancas habere non liceat*. Ornabantur verò aquilis & margaritis. Clarè Codinus in verbis citatis; & Phranzes Chron. lib. III. cap. XVIII. *Corpus exanime invenerunt, id q; ex Imperatorijs calceis agnoverunt, in quibus, ut Imperatoribus consuetum erat, aquilæ aureæ depictæ visebantur*. Fasti Siculi. τὰ τζαγγία, αὖ ἰῶ ἀπὸ τῆς χώρας αὖ ῥόδια περσικῷ χήματι, ἔχοντα μαργαρίτας. Et margaritas quidem primus addidit Diocletianus. Paulus Diaconus Hist. Miscellę, lib. x. in eius Vitâ. *Ornamentum gemmarum vestibus calceis q; indidit*. Color illis russus, vel purpureus. De russo intellexit mus ex Fastis Siculis, & est videre apud Gregoram lib. III. vbi De Alexio. ὃς ἐπιδὴ γονῆς ἄρρεν ἀυτὸς οὐκ ἠμοίρει, ταύτῃ ἐρυθροῖς ὑποδεδέσθαι κρηπῖσι προσετάχθη, ἵν' εἴη αὐτή τε καὶ ὁ ταύτῃ συζυγήσόμενος τῆς βασιλείας ἀφόδου. Basilius Imp. Parænetic. ad Leonem F. cap. LXIII. πορφύρα δέ σε κοσμήσει, ἐαὺ ἡ σωφροσύνη ταύτῃ συνεπανθήσει. κ τῶν ποδῶν σε τὸ ἐρυθρὸν τιμήσει ὑπόδημα, ἐαὺ αὐτῆς πλὴν φλόγα ἕ τόφος καθαπατήσεις. De purpureo Procopius nos docet, De Ædific. Iustin. lib. III. ὑποδήματα μέχρι εἰς γόνυ φοινικᾶ χρώματος, ὃ δὴ βασιλέα μόνον ῥωμαίων τε κ περσῶν ὑποδεῖσθαι θέμις. Zonaras Annal. III. ἐδίδα αὐτῷ τὰ φοινικόχροα πέδιλα, κ περιέπηξεν ὑποδήσασθαι, κ βασιλέα ἀνεῖπε. Nicetas in Ioanne Comneno, lib. III. τὰς πόδας εἰς ἑτοιμασίαν τυραννίδος φοινικοβαφὲς ἀμφιέννυσι πέδιλον. Et observa in verbis Procopij ad genua vsque pertigisse. Habebant quoque jus huiusmodi calceorum reges Bulgariæ, Ioannes Curopalates in Tzimisce. τὸ σχῆμα τῆς βυλγαρικῆς βασιλείας ἐπ' ὄψει τῶν πολιτῶν τὸν βορίσλω ἀποδιδύσκει. τὸ δ' λῶ, στέφανος οὐκ χρυσᾶ, κ λίαν γενναιομένη οὐκ βύσσα, κ πέδιλα ἐρυθρὰ. Georgius Logotheta in Chronico. ἐπὶ δὲ τῶ βυλγάρων κεχειρωμένων, πορφυρίδα τε ὑποδύεσθαι, κ πέδιλα ἐρυθρὰ. Vsurpare quoque Patriarcha voluit sub Isaacio Comneno, sed Patriarchatu propterea ab ipso fuit deiectus. Ioannes Curopalates in eius Vitâ. ἐπεβάλλετο δὲ (ὁ πατριάρ-

πατριάρχης) & κοκκοβαφῆ ὑποβαλεῖν πέδιλα, τῆς παλαιᾶς ἱερωσύνης φάσκων εἶναι τὸ πιῶπον ἔθος, καὶ δεῖν τούτου κἂν τῇ νέᾳ κεχρῆσθαι τὸν ἀρχιερέα. ἱερωσύνης γὰρ καὶ βασιλείας τὸ διάφορον ἀδὲν ἢ κατ' ὀλίγον εἶναι ἔλεγον. ἐν δὲ τοῖς ἡμιωπέροις & τὸ πολέον πάχα & ἐρύθημον. πῶπα δὲ ὁ βασιλεὺς ἐνωθιζόμενος ἐπ' ὀδόντα λαλέμενα, ἔστω δὲ μᾶλλον δρᾶσαι ἢ παθεῖν, &c. Dixi autem anteà aquilas fuisse intertextas; & has Despotæ quoque habebant, sed in calceis sanguinei albique coloris. Codinus. τὰ δὲ ὑποδήματα τῶν δεσπότου χρῶμα ὀξέως & λευκοῦ, ἔχοντα ἀέτους μαργαριτάρεινους. Gesserunt quoque Sebastocratores, sed in calceis cæruleis. Idem Codinus. τὰ ὑποδήματα τῶν σεβαστοκράτορος ἠρεμαία ἔχοντα ἀετοὺς σφραγιστοὺς. Atque illic & hoc nota; sine margaritis fuisse, fimbriasque tantùm habuisse. Dedit hoc illis Michaël Palæologus, ut discimus ex Gregora lib. IV. ὁ δὲ καῖσαρ ἅμα τῷ πενθερῷ τῶν δεσπότου εἰς τὸ τῶν σεβαστοκράτορος ἀνάγειν ἀξίωμα. ἐπὶ δὲ ὑπίσημον τιὼ ἐκ τῶν πενθερῶν διαφορὰν, ὅτι ἐν τοῖς κυανοῖς πεδίλοις & χρυσοῦφεῖς ἀπῷ ἐνηρμόζοντο ἀετοί. Erant ergo tzangæ propriè Imperatoris, Despotarum, Sebastocratoris, & Cæsaris. Cœperant olim alij quoque vsurpare, sed noluerunt Imperatores cum populo formam hanc calceorum communem habere: itaq; vetuerunt Arcadius & Honorius Augusti Rescriptis duobus, vno ad Populum, altero ad Flavianum Præfectum Vrbis. Vtriusque principium ex Codice Theodosiano, jam ante recitavimus. Sed neque in Constantinopolitanâ aut Bulgaricâ tantũ aulâ distincti calcei: quin etiam in Bohemicâ invenio. Ecce apud Cosmam Pragensem in Chron. Bohem. *Posthæc indutus veste principali, & calceamento regali, acrem ascendit equum.*

ΤΖΑΓΓΑΡΙΚΗ.

Τζαγγαρικὴ. Apud Nicetam. τζαγγαρικὴ, καὶ ῥαπτικὴ, καὶ βαλμαδικὴ. Michael Patriarcha in Epist. εὑρίσκε) εἰς χρησιανὸς ἄνθρωπος, ὄνομα γεώργιος, ὃ τὸ ὑπίκλιν ἅγιος, ἐκ πόλεως παλαίας πάτρας, ἐκ τῆς πελοποννήσου, & τζαγγαρικὸν τέχνην ὑπίσα).

ΤΖΑΓΓΑΡΙΟΣ. ΤΖΑΓΚΑΡΗΣ.

Τζαγγάριος. Calcearius, qui tzangas pararet. Codinus. ὁ πῶπα (τὰ τζαγγία) ποιῶν, ὁ τζαγγάριος, ἤγουν σκυτεύς, ὡς ἕτεροι, ἀλλὰ τζαγγὰς ὀνομάζεται. Ita corrigo: malè hodiè editur, τζαγμάριος. Moschopulus. σκυτοτόμος παρ' ἀττικοῖς ὁ σκυτεὺς, ἤγουν ὁ κοινῶς τζαγκάριος. Hesychius. σκυτεὺς, σαγγάριος, καλιγάριος. Vbi σαγγάριος pro ratione scribendi est τζαγγάριος, nam τζ pro σ scribebant & ζ. Ioannes Tzetzes Chiliad. XI.

πετρομαχασκοπάπαν τζον, τζαγγάριον, ξυλόσυλον.

Corona pretiosa. τζαγκάρης. Cerdo. σκυτεὺς. Atque hinc τζαγγαρικὸς. Michaël Patriarcha in epist. καὶ τζαγγαρικὸν τέχνην ὑπίσα).

ΤΖΑΓΓΑΣ.

Τζαγγὰς. Calcearius Imperatoris, cum alij τζαγγάριοι dicerentur. Vidimus in verbis Codini citatis in τζαγγάριος. Occurrit & alibi apud eundem. ἔθος δέ ἐστι καὶ τὰς γυναῖκας ἐν τοῖς

μοναστηρίοις ἑορτὰς, καθὼς εἴρηται, τὸν τοῦ βασιλέως τζαγκαν φέροντα τὸ διβέλλιον πολλῷ σκουτερίῳ ὑπὸ τῶν ὤμων πλάγιον ἀκολουθούντων καὶ ἰόντων τῆς αὐλῆς περαπέρχεσθαι. Et posteà. ὁ δὲ λόγος πρὸς ἕ, πῶς ὁ τζάγκας φέρει τὸ διβέλλιον, καὶ οὐκ ἄλλος, ἀγνοεῖ).

ΤΖΑΓΓΟΣ.

Τζαγγὸς. Italicum, *Zanco*. Sinister. Occurrit in Scholijs ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΡΑ.

Τζάγγρα. Arcus. Vide, τζάγγρος.

ΤΖΑΓΓΡΑΤΩΡ. ΤΖΑΓΓΡΟΤΟΞΟΤΗΣ.

Τζαγγράτωρ. Sagittarius, à tzangris, sive arcibus. In Syn. Florent. εἶτα οἱ τζαγγάτορες ἐφόρουν ἄλλης ἰδέας φορέματα καὶ σημασίας. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. φραξάμενοί τε, ὡς εἶχον, τὰ τείχη τοξόπως καὶ τζαγκράτορσι. Eruditissimus VVolphius interpretatur, *Funditores*; Iunius, *Spatharios*: Neuter rectè. Erant, quod dixi, sagittarij. Discimus id ex Cantacuzeno; & ipse quoque Nicetas clarè docet, cum τζαγγροτοξότας vocat in Alexio, lib. III. οἱ δὲ τὰ τείχεσι πολὺ κρίον κρατυνάμενοι, καὶ τοὺς τζαγγροτοξότας πολλαχῆ βεβιασμένους, ὡς ἀφ' ἑνὸς σωφρονιστηρίου τὴν σύρρηξιν. Phranzes Chron. lib. II. cap. XIV. *Zangratores, genus sagittariorum, alterius generis vestes & insignia habebant*. Mendum est apud Codinum. τὰ δὲ στρατοπεδάρχια τῶν τζαγγατόρων ὁμοίως τῆς δὲ καὶ αὐτά. τὰ δὲ στρατοπεδάρχια τῶν μυρίατων, οἷα τὰ δὲ στρατοπεδάρχια τῶν τζαγγατόρων. Iterum alibi. ὁ τῶν τζαγγατόρων στρατοπεδάρχης φροντίζων ὡσαύτως, καὶ ἐπιμελούμενος τούτων. Rescribo vbique, τζαγγράτορων.

ΤΖΑΓΓΡΟΣ.

Τζάγγρος. Arcus. Cantacuzenus lib. I. cap. XXXVI. *Supra domum turrem ligneam addit, habentem tabulata quinque, in quorum singulis octo starent, qui è Latinis arcubus, tzangros vocant, sagittis iaciendis propugnatores à muro fugarent*. Nicetas in Man. Comneno. lib. IV. οἱ γὰρ ἐκηβόλοι ῥωμαῖοι μὲν τζάγγρων, καὶ ἑτέρων ὅπλων, καὶ τὸ ἄλλο ἅπαν ὁπλικὸν ὠσάμενοι τούτους ἐξέκρουσαν. Phranzes Chron. lib. II. cap. VII. *De summo autem castelli, sive arce, tzangris petebamur quidem infestè, sed non lædebamur tamen*. Apud Annam Comnenam lib. VIII. τζάγγρα scribitur aliquoties. Inde μαγγανοτζάγγρα, apud Heronem in βελοποιϊκοῖς.

ΤΖΑΓΙΟΣ.

Τζάγιος. Pro, ἅγιος. Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

μ' αὐτὸς ἐκείνῳ τῷ φορᾶν θεὸς δὲν ἐ-
θυμάτον,
για τὸν κακὸν τοῦ ὄρεξιν ὅλους τζαγίους
ἐγνάτον.

ΤΖΑΚΚΙΖΕΙΝ.

Τζακκίζειν. Itali, *Saccheggiare*. & Galli, *Saccager*. Prædari. Populari. Rhuzanus in Paraphr. Vaticin. ἔφαγε τὸ μικρὸν πουτίκιν τὸ μαχαίριν τῆς καυδήλας, καὶ ἐτζακίσθη ἡ καυδήλα. Chronicon Constantinop. ὁ δὲ βασιλεὺς βασίλειος ἐτζάκισεν αὐτὸν. Alexius Rhartus in Doctr. VIII. διόπερ ὅταν ὁ ἄνθρωπος τζακίζῃ τὸ βασιλικὸν κάλλον καὶ πόδος αὐτοῦ, χρεία ἔναι ὁδηγὸν νὰ τὸν κομίζῃ εἰς τὸ αὐτὴ του. Hinc τζάκκισμα. Glossæ Græcobarbaræ. κάλαγμα, τζάκκισμα, κλέμμα, κλεψιὰ. Iterum. ἀγριεῖς, θηριώδεις,

θραύσεις, καταζακχίσματα. Et sæpè alibi in ijsdem Glossis.

TZAKONES.

Τζάκωνες. Stationariorum militum septem erant genera. Barangi, Bardariotæ, Cortinarij, Murtati, Spatharij, Stratiotæ, Tzacones. De singulis suo loco diximus, sed soli hactenus Tzacones nobis indicti: nunc itaque operis propositi ordo jubet vt dicamus. Erant autem hastati. Codinus. εἶτα δείσκουπα οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκωνες φέροντες καὶ ἕτοι ἀπελατίκια. Gestabantque cuculiones & clibania cærulea, quæ in tergo ac pectore habebant leones albos cōtra sese erectos. Idem Codinus. αἱ μέντοι θεῖαμοναὶ μὴ σκιαδίων, οἱ τζάκωνες δὲ μὴ καπασίων, φορῶντις δ' ἐπάνω κλίβανα ἠερόνεα, λέοντας ἐπὶ τὸ ζῆθος ἔχοντα ἱσαμένες λευκοὺς, ὀρῶντας αἰλικηὺ κὴ πρόσωπον. ὡσαύτως κὴ ὄπισθεν. Corrigēdus obiter Luitprandus in Legat. *Nec infirmiori animo, eâdem confirmati lectione, haud multò post Magistro Tzaconitæ occurrunt, quem dum in fugam verterent, eius copias omnibus modis contriverunt.* Corruptè editur, *Exacontæ occurrunt*. Simili modo apud Phranzen in Chronico alibi *Examplaco* scribitur, quod rectius *Tzamplaco* lib. III. cap. XXIII. Porrò *Magister Tzaconita* à Luitprando dicitur, qui στρατοπεδάρχης τῶν τζακώνων Constantinopolitanis. Custodiebant verò Imperatorem cùm in castris esset. Iterum disce ex Codino. ὁ στρατοπεδάρχης τῶν τζακώνων ἐπιμελεῖται τῶν εἰς τὰ κάσρα εὐλισκομένων φυλάξεων, οἵτινες τζάκωνες ὀνομάζονται. Sed, inquiet aliquis, Cortinariorum statio in castris fuit. Scio, & distinguo. Cortinarij solam curtem & tentorium Imperatoris custodiebant, at Tzacones prodeuntem per castra deducebant, custodes corporis eius. Hæc differentia est, quam observa. Erant verò Lacones, corruptâ pronuntiatione. Gregoras clarè lib. IV. σωλῶ δὲ τύπτις καὶ στρατὸς ἐν τῆς ὅπλοις θαλάττης, λάκωνες ἅρπ προσελθόντες ἐκ πελοποννήσου τῷ βασιλεῖ, ὃς ἡ κοινὴ θεᾶφθείρασα γλῶσσα τζάκωνας μεῖωνόμασε. Neque audiendi viri docti, qui Hebræam esse vocem putant.

TZAKOS.

Τζάκος. Vide, τζόκος.

TZAKWMAN.

Τζάκωμαν. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἕτοι πρᾶγμα φανερὸν ἄχημον, ἕτοι τζάκωμαν, κόμπλιν, καὶ πλήρωμα ἓ ζητεμένου ἔργου. Ita corrigo; nam malè est in MS^to. κούπλιν. Vide, κόμπλη.

TZAMANDAS.

Τζαμανδᾶς. Pera, in quâ vestes includebant. Thomas Magister. φάσκωλος, ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν.

TZAMPION.

Τζαμπίον. Italicum, *Zampa*. Lexicon Cyrilli. ἅπτυλίδες, τὰ τζαμπία.

TZAMPOUNIZEIN. TZAMPOUNISTHS.

Τζαμπουνίζειν. Corona pretiosa. τζαμπουνίζω. *Nugari*. ληρεῖν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

τί τζαμπουνίζεις χάδαρε, καὶ ἡ σραβοκαλίζης.

Hinc τζαμπουνισὴς. Eadem Corona. τζαμπουνισὴς. *Nugator*. φλυαρὸς.

TZAM-

ΤΖΑΜΠΡΑ. ΤΖΑΜΠΡΕΛΙΑΝΟΣ.

Τζάμπερα. *Camera.* Cubiculum. In Lexico Cyrilli. θαλαμηπόλον, τζάμπερας δοῦλον. Et mox iterum. θάλαμος. οἶκος, οἰκήτων. (lego, ὁ κοιτῶν.) ἡ τζάμπερα. Corona pretiosa. τζάμπερα. *Thalamus.* θάλαμος. Anonymus De bello sacro.

καὶ νὰ τ' ἀνώσῃ τζάμπεραν του, νὰ κήτε τε ἐκεῖσε.

Et alius De nuptijs Thesei.

εἰς τὸ παλάτι ἔσωθεν τὰς ἔβαλαν ἐκείνας

εἰς τζάμπεραν μίαν ὁλόχρυσην. ----

Hinc τζαμπελιάνος. Camerarius. Anglicum, *Chamberlain.* Auctor De bello sacro.

νὰ τὸν δεχθεῖ εἰς τ' κάστρο τὸ μὲ ἔναν τζαμπελιάνον.

ΤΖΑΝΝΟΣ.

Τζαννὸς. Stultus. Italicum, *Zano.* Eustathius ad Odyss. ξ'. ὁ τ' εὐήθη ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν μωρὸν, ὃν ἴσως ἡ κοινὴ γλῶσσα τζαννὸν λαλεῖ.

ΤΖΑΞΙΡΙ.

Τζαξίρι. Ocreæ. Exstat in Turco-græciâ Crusij.

ΤΖΑΟΥΣΙΟΣ.

Τζαούσι. Stipator. Satelles. Apomasar in Mysterijs. ζητητὸν ὡσὰν σωματοφυλάκων καὶ τζαουσίων, τὶ βαληκτόν. Constantinus Porphyrogenneta in Novell. ζεύγνυται ζωῇ τῇ θυγατρὶ ὁ τζαουζᾶ συλιανός. Augerius Busbequius in epist. *Budam venienti pauci Turcæ ex eo genere, quos Chiausos vocant, obviam fuerunt; hi vicem accensorum apparitorumq; implent, & mandata pleraq; omnia seu principis Turcarum seu Bassarum ferunt. est q; in primis honorificum apud eam gentem officium.* Qui præfecti huic ordini, μεγάλοι dicebantur, & comitatum Imperatoris in ordinē cogebant magno primicerio subjecti. Codinus. οἱ μεγάλοι τζαούσιοι εὑρίσκονται εὐλακτοῦντες τὴν τ' βασιλέως σωτηρίαν, ἀπὸ τὸν μέγαν πριμμικήριον ὄντες. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔδραμε τῆς ὥρας μὴ τῶν κληρικῶν, ἢ μὴ τ' μεγάλου τζαούζη τ' βασιλέως. Nimirum Barbaro & Orientali nomine ita appellari posteà cœpit, qui primitus κόμης τῆς πομπῆς, de quo nos supra in πομπή.

ΤΖΑΠΑΡΙΚΟΣ.

Τζαπαρικὸς. Vide, τζαπίον.

ΤΖΑΠΙΟΝ. ΤΖΑΠΠΑ.

Τζαπίον, & τζάππα. Ligo. Ex Italico, *Zappa.* Theocriti Scholiastes Idyll. IV. σκαπάνη ἐστὶ δίκελλα, σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. Moschopulus ad Hesiodi ἔργ. β'. κεφαλῶν μακέλλῃ, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς τζαπίον. Glossæ Græco-barbaræ. δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐργαλοιοῦν τὸν γεωργὸν. τζάππα. Hero in Parecbol. δεῖ ἀποφέρεσθαι τ' σπυρὸν τζαπία, καὶ πυάρια, δι' ἐργασίαν σάδας. Glossæ Isidori corrigendæ sunt. *Sappa, quasi sarcula.* Malè editur, repetitis literis, *Sappappa.* Hinc τζαπαρικὸς. Fossilis. Apud Rhazen De Peste, cap. XI. εἰσὶ τίνων νίτρον χαλκοειδὲς, ἄλας τζαπαρικὸν, ἀδάρκη, καρκίνου κεκαυμένου.

ΤΖΑΡΧΟΙ.

Τζαρχοὶ. Arcubalistæ. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ μελετᾶν πάντα πῶς δεῖ κλίζειν (lego ἀντιτίζειν) μὴ τῶν τοξοβολιστρῶν, ἤτοι τ' τζαρχῶν. Nisi tamē quis censeat

censeat corrigendum, τζαγγρῶν. In quam sententiam est ut inclinem.

TZÁTZIOI.

Τζάτζιοι. Achmes in Introduct. in Astrolog. ἐὰ δέ ἐσιν ὁ ἥλιος, ἡλιοῖ δώσαμιν βασιλέων, καὶ μεγιστάνων τ ὑψηλῶν, ἀπώλειαν τ κακῶν καὶ φθοροποιῶν, πλῆθος τζατζίων, καὶ μυρεψῶν.

TZEKHON.

Τζεκήον. Pro, ζυγίον. Stamatius in Epist. σέλνω τὴν ἀφενλία σε ἀφὸ τὴν ὥραν σιόζυλλα τζεκήα πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβοκύρη. Vbi hoc observandum ligna cremia, quæ veteres appellabant, Constantinopoli posterioribus temporibus ad libram vendi solita.

TZEKOYPION.

Τζεκούριον. Vide, τζικούριον.

TZEAYMOI.

Τζέλυμοι. Solymi. Hierosolymi. Eustathius ad Iliad. β'. ἡλον ἢ ὅλη μέχρι & νυῦ μέρος λυκίας ἐσοπεδοῦν) καὶ οἱ σόλυμοι, ἐρυμνὸν μὲν χωρίον ἔχοντες, βαρβαρικώτερον ἢ τζέλυμοι ἀὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενοι. Eadem iterat ad Iliad. ζ'.

TZENIAZΩ. TZENIASTHS.

Τζενιάζω. Illudo. Decipió. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπαλῶ. γελῶ. τζενιάζω. Hinc, τζενιαστὴς. Planus. Impostor. Eædem Glossæ. ἀπατεὼν. γελαστὴς. πλάνος. τζενιαστὴς.

TZENTOΓAΛH.

Τζεντογάλη. *Centrum gallinæ.* Vulgò, saluia silvestris. Occurrit apud Myrepsum lib. De Vnguentis, cap. LXII.

TZEΠOYNH.

Τζεπούνη. Italicum, *Giupone.* Corona pretiosa. τζεπένη, διπλοΐς.

TZEPΓH.

Τζέργη. Gallicum, *Charge.* Invasio. Apomasar in Mysterijs. δηώσαμιν τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰς τζέργας & χαρκάδας τῶν πε παρθίρων καὶ τέρκων.

TZEPMA.

Τζέρμα. Vitij vel morbi genus in avibus. In Orneosophio caput est, quod inscribitur, περὶ τζέρματος.

TZESTOS.

Τζέστος. *Cestus.* Pro, κέστος. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγυλὶς, λυγὸς. φυτὸν ἱμαντῶδες. ἴσως τὸ πλόκιν, ὅπερ πλέκουν μὲ τοῦ τὰς κέστας, ἤγουν τζέστας.

TZETAIZEIN.

Τζεταίζειν. Balbutire. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὡς καὶ κόμιν διδυσπετίζειν καὶ τὴν ἐκείνου ἀποξανθίζουσαν, καὶ τὸν τῆς γλώττης & παιδὸς καὶ βασιλέως χημαλίζεσθαι τζεταισμόν.

TZEΦETON.

Τζεφέτον. Vel, ζεφέτον. *Zibethum.* Aromatis genus. Nicetas in Isaacio, lib. I. φαγλικὰ ῥοῦχα φορέσαντες, & τζεφέτα. Legitur & ζαπέτια apud eundem in eodem Isaacio, lib. III. & ἠλείφετο μυρίσμασι ῥοδοστεμμάτων παιδία, μόσχος, ζαπέτια, ἄμπαρ, καὶ ἐξωπλίζετο, καὶ ἐκαλλωπίζετο πλεκόμενον. Itidem in Actuario. Trotulas De Pass. Mul. cap. IV. *Super omnia melior est inunctio facta cum Zibeto.*

TZEXOI.

Τζέχοι. Bohemi. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. μὴ δέ καὶ εἰς τοὺς τζέχους τοὺς βοεμίους καλουμένους ἔτι συχνὸν χρόνον τὸν πόλεμον ἀφέροντες μεγάλα κακὰ ἐποίουν ἀλλήλους.

TZHTAPIZEIN.

Τζηταρίζειν. Sagam esse. Incantare. Vnde ἐκτζηταρίζειν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἄναθεμα καὶ τὸν καιρὸν, ἀνάθεμα τὴν ὥραν,
ὅταν αὐτὴν τὴν δέασιναν εἰς τοῦτο τὸ παλάϊν
ἀπήραστιν ἐφέραστιν τὰ μαγικὰ τῆς γραίας,
αὐτὴν ἐξετζηταρίστεν, ἡμεῖς ἀγανακτοῦμεν.

Item alter De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

τὸ πόσα μ' ἐτζηταρίστεν σὸκ ἔλαθέ σ' ὁ πόθος.

TZHKALH.

Τζηκάλη. sive, τζηκάλιν. Olla. In Canonio Mathematico Adespoto. τὸ τζηκάλιν, ἢ τὸ χάλκωμα, ὅταν ἐξάψῃ. Corona pretiosa. τζηκάλη. *Olla.* χύτρα. Exstat in Turcograecia Crusij. Apud Demetrium Zenum in Batrachomyomachiâ scribitur τζηκάλιον.

ἐδ' ἄλλα ὅσα φαγητὰ πυρεάξην μὲ τζηκάλια.

Hinc vox composita, τζηκαλολάγινον, apud Nicetam in Man. Comneno, lib. IV. ἔτυχε γὰν πλέ ἀπὸ μελεώρυ τῶν βασιλείων βλέπων εἰς θάλασσαν, κατήγελο δὲ ἁλιὰς τζηκαλολάγινα ἔχοσα τὰ ἀλώγιμα.

TZHLAPOTPAEIN.

Τζηλαποτρδεῖν. Anonymus De Mulo, Lupo, & Vulpe.

οἱ σκύλοι σαν χρικήσυσι, τζηλαποτρδῶ τὸ φοβοῦμαι,
καὶ δὲν τὺς χρίζω πότες μὰ τρέχονται χορεύγω.

Et mox.

κ' εἰς τὰ ψηλαποτρδίσματα, κ' εἰς τὴν πδεξιοσιώη.

TZHNTZIKAS.

Τζιώτζικας. Corona pretiosa. τζιωτζικας. *Cicada.* τέττιξ.

TZHNTOYAP.

Τζιώτυαρ. Vulgatum, *Zedoaria.* Demetrius Pepagomenus De Podagrâ, cap. XXXIII. ἀγαρικῶ, ζίν, τζιωτάρ, ἀνὰ γράμματα ἓξ.

TZIA.

Τζία. Tibiæ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κουκία κλορὰ ἐφίσασι, τὰ σκέπαζαν τὰ τζία τὺς.

TZIBIKION.

Τζιβίκιον. Ricinus. Didymus, vt malè vulgo inscribitur, ad Odyss. XVII. τινὲς δὲ λέγυσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται κιωρεᾶϊσι. ἐᾶϊσι γὰρ τὺς κιώας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. εἰσὶ δὲ παῦλα τὰ καλέμενα τζιβίκια.

TZIBOTDA.

Τζιβοῦδα. In Chronico Cõstantinop. ἐκ τῶν κατέργων ἐβάλησαν τὴν τζιβοῦδαν. Crusius interpretatur, *celocem.*

TZIKHTZIPH.

Τζικητζιπὴ. Vox ignota. Exstat apud Myrepsum lib. De Morb. Muliebr. cap. XXIII.

TZIKNA.

Τζίκνα. *Cinis.* Glossę Græcobarbarę. τζίκνα. κόνις. τέφρα. κονιορτός.

TZIKNEA.

Τζικνέα. sive, τζυκνέα. Cygnus. Orneosophion. τὺς γηπώρυς, τὸν τζικνέαν, τὴν αὐθυίαν,

αὐθυιαν, καὶ τὰ παιδία, ὀφείλεις ἵνα παρασέχῃς αὐτά. Iterum alibi. τζυκνέα σάρκας, ἢ πελαργὸς, ἢ γηπώρχ, ἢ αἰθυίας, μὴ πολὺ σφοδρὰ βάλλῃς ὀρνέῳ.

TZIKOΛOΣ.

Τζίκολος. *Siculus*. Beſſarion in epiſt. νὰ λέγῃτε νὰ ὑπάγετε εἰς ἄλλην χώραν τὴν λέγουσι τζίκολον, ὁπὸς ἔναι καλὸς ἀνὴρ. Et mox. τὸ τζίκολον εἶναι ἐποεία τις.

TZIKOYPION.

Τζικούριον. Item τζηκούριον, & τζηκούρη. *Securis*. Corona pretioſa. τζηκούρη. *Securis*. πέλεκυς. Leo Conſtitut. v. ρικτάρια, τζηκούρια, καὶ ἕτερα τζηκούρια ἀμφίστομα. Conſtitut. VI. ἢ τζικούρια ἢ βαρδούκια ἔχοντας. Anonymus De nuptijs Theſei.

λοιπὸν αὐτὸς μέ σωτροφία τὸ ἄγριο τὸ παρμένο
Βαρία τζεκούρια βλάσαν, καὶ με θυμὸν μεγάλον.

Apud Nicetã τζυχούρια quoq; ſcribitur in Alexio, lib. II. λέδωκε καὶ τζυχούρια ἀνὰ χεῖρας ὥστε κόπτειν τὰ ξύλα, καὶ ἑστίας ἅπτειν, καὶ θερμαίνεσθαι.

TZIMBΛA. TZIMBΛOΣ.

Τζίμβλα, τζίμπλα. Glaucoma. Cyrillus in Lexico. λήμη. τζίμπλα. Suidas in Etymologico. λήμη, ἡ τζίμβλα. Et τζίμβλος. Suidas ibidem. λημαλέος, τζίμβλος. Item. φιλὸς, ὁ μαδαρὸς τῆς βλεφάρου, ὁ τζίμβλος. In Lexico Stephani. φιλὸς, τζίμβλος. Scribitur quoque per υ.

TZIMOYPION.

Τζιμούριον. Nonus De Curat. Morb. cap. XLIII. ἀναπαύσας ταῦτας, πρῶτον τζιμούριον αἷμα βλῆχρε.

TZINA.

Τζίνα. Fraus. Gloſſę Græcobarbarę. βέλεαρ. δόλος. ἀπάτη. τζίνα.

TZINTZEYPO.

Τζιντζεύρο. *Zingiber* Italicũ, *Zenzero*. Corona pretioſa. τζιντζεύρο. *zingiber*.

TZIΠATA.

Τζιπάτα. In Parecbolis Heronis. ἐπὶ τούτοις κατασκευάζειν καὶ τζιπάτα ἐκτὸς τῶν παρῶν.

TZIΠΠA.

Τζίππα. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ πνεύματα ὁπὸς ἔρχονται ὑποκάτω τὸ λευκὸν τὸ ὀφθαλμὸν ὅτως τὰ λέγουσιν. ἤγουν τζίππαν.

TZIPEMBOΛOΣ.

Τζιρέμβολος. Canalis ſubterraneus, quo aqua in caſtella ducitur, quę res inuenta maximè in vſum obſeſſorum. Euſtathius. συριγγέμβολος, δι' ὃς ὡς ἐπὶ πολὺ ὕδωρ πορίζονται οἱ πολιορκούμενοι, ὃν ἡ παροῦσα ὁμιλία τζιρέμβολον σφοδρὰ λαλεῖ.

TZITAPION.

Τζιτάριον. Citreum malum. κιτρίον. Occurrit apud Myrepſum De Antid. cap. XCIII.

TZITZIΛIANOΣ.

Τζιτζιλιανὸς. *Siculus*. Ex idiotiſmo Italico, *Siciliano*. Gloſſæ Græcobarbaræ. οἱ σικελοὶ, ἤγουν οἱ τζιτζιλιάνοι.

TZITZIPOΣ.

Τζίτζιρος. Nudus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνάμονες. μὴ ἔχοντες ἱμάτια· ἐκεῖνοι ὁπὸς δὲν ἔχουν ῥοῦχα. γυμνοὶ. τζίτζιροι. E Gallico, *Deſchiré*.

TZIXΛA.

Τζίχλα. Pro, κίχλα. Corona pretioſa. τζίχλα. *Turdus*. κίχλα.

TZOTE. TZOTION.

Τζόγε. Res. Gloſſę Græcobarbaræ. τὰ πράγματα, ἤγουν τζόγες. Eſt Gallicum, *Choſe*. Quæ enim Galli per CH. Græcobarbari per τζ proferũt, vt μαρτζάδες, *Marchands*, τζάμπρα, *Chambre*. & talia. Sed & βεβεῖον explicant eædem Gloſſę. νικητήρια. τζόγες. βεβεῖα. Iterum. ἀθλητής. τὸ βεβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. ἢ τζόγια τ νίκης, ὁπῦ θάλλει πάντα. In Leg. Longobard. Rotharis. Tit. CI. *Si quis ſogas fuerit furatus de bove vinitorio, componat ſolid.* VI.

TZOKOS.

Τζόκος. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ δὲ φέρεσθαι τὸν στρατηγὸν τζαπία, καὶ ἀξινορύγια, & πυάρια δι' ἐργασίαν σάγας, ὁμοίως καὶ τζόκους, ἀφ' ὧν κῦ σύγκρισιν ἀρισκομένας πέτρας ἐν τῇ γῇ. Et iterum alio loco. σωαγαγεῖν πλῆθος λαῦ ἀπὸ τῆς χώρας μῦ ἀξινῶν, καὶ τζαπίων, & τζάκων. Vides differentiam ſcripturæ; & inquirendum vtrum ſit rectius, τζόκος, an verò τζάκος.

TZOYBALON.

Τζυβάλον. Stola Perſica. Nicetas in Man. Comneno, lib. VI. ἦσαν τζυβάλα, & πήρας ἐνδὸς ὀὶς πηγεσίμαλλος.

TZOYBARIN.

Τζυβάριν. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, πομπὼ εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ τζυβάριν, ἔννοιαν εἰς τὰς καρδίας πάντων.

TZOYKALION. TZOYKALOALAGINON.

Τζυκάλιον. Olla. Hinc, τζυκαλολάγινον. Olla & patina. Vide ſupra, τζηκάλη.

TZOYKNIS.

Τζυκνὶς. Vrtica. Oppiani Scholiaſtes ad Halieut. II. πλὼ κνίδα, λῶ ἶνες τζυκνίδα. Corona pretioſa. τζυκνίδα. *Vrtica*. ἀκαλήφη.

TZOYLAEBH.

Τζυλάεβη. Genus decocti. Conſtantinus Aſynkitus in Viatico. πίετω τῆς ὀμφακίνης σταφύλης ζυλάπλω κῦ σάκχαρ, ἢ τζυλάεβλω, ἢ ὑδρόμελι.

TZOYRAKION.

Τζυράκιον. Avis venaticæ genus. Orneoſophion. τὰ τζυράκια ὀφείλουσιν εἶναι κονδύλια, πτερύγωνα, πλατυκέφαλα. Et mox. κρείττονα δὲ τζυράκια τὰ μελανικιωλικὰ καὶ μεσιωλικά.

TZOYRIXOAGIOS.

Τζυριχοάγιος. Exſibilator & irriſor ſacrorum: nam pro συρίζειν, Græcobarbari τζυρίζειν dicebant, vt plura talia. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τηρεῖν, μὴ ἐκκλέπτεσθαι, & ἀπατᾶσθαι ὑπὸ
ὅλοις
τῆς τ κλεπτοσυλίων τε καὶ τζυριχοσυλίων.

Iterum.

εἰ λίτρας κλεπτοβόσι τε & τζυριχοσυλίοις
ὅπου ἐνὶ τῷ μήλῳ τε δωρεῖσθαι, καὶ τῇ ῥοᾷ.

TZOYSTRA. TZOYSTRON. TZOYSTRIZEIN.

Τζύστρον. Ludi equeſtris genus. Italicum, *Gioſtra*. Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. *Proinde & cum Imperatore venationes celebrabant, & tzuſtriam, ludi genus, & torneamenta, hoc eſt equeſtres concurſus, ipſi Romanos ante id temporis penitus ignaros primi docuerunt.* Apud Cruſium Turcograeciæ lib. III. legitur, τζύστρα.

τζέρα. Corrige Gregoram lib. x. εἶτα ἡ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἱ δὴ τῆς λατίνοις πάλαι ἀπενόηται γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ὁπότε σχολὴ ἄγοιεν τὸ πολεμικῶν. τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἔνδειξιν ἔχει, ἡ τζέρα ἀφ' ἃ λατίνοις καλεῖται. Malè hodiè editur. ἔχει, κιντζέρα ἀφ' ἃ λ. κ. Cõstantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

καθένας ὁρδινιάζεσον τὴν τζέρα γαναδώση.

Anonymus De nuptijs Theſei.

κονδάρια οὐκ εἶχαν οἱ δύο καλοὶ γραῖται,

γατοῦτο οὐκ ἐδόκαν ὡς τζέρα καὶ κονδάρια.

Hinc τζερείζειν. Idem Auctor alibi.

τὸν πάλεον κερὸν οἱ νεόπηροι ἐπαίζαν ἐτζερείζαν.

Et τζεράρειν. Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

ἡ τύπις ἀπολώνιον θέλει ἔλθη νὰ τζεράρη.

TZOYXOYPION.

Τζουχούριον. Securis. Ex Arabico, *Tchokor*. Nicetas in Alexio lib. II. δέδωκε καὶ τζουχούρια ἀνὰ χεῖρας, ὥστε κόπτειν ξύλα.

TZOXH. TZOXAPIKH.

Τζόχη. *Tocha*. ſive, *Toca*. Calculus. Occurrit apud Ioannem Tzetzen Chil. XII.

ἡσίοδον ὁ πρότερος κἀγὼ λύνας ὁμήρου,
κατὰ λύνας δ' ἰσόχρονον, ὕστερον καθ' ἕτερος.
κἀγὼ ἡμᾶς τὸν τζέτζην, τὰς τζόχας μετὰς μίας
ὀλίγον ὑστερότζικος χρόνοις πεντακοσίοις.

In Auctoribus De Limit. Agror. *Trifinium quàm maximè quando conſtituimus cum ſignis, id eſt cineribus, aut carbonibus, & calce ibidem conſtruximus, & ſuperduximus, & ſuper tocham monticellum conſtituimus.* Iſidori Gloſſæ. *Toca, is calculus dictus eſt, computo ſolo pilis quod ſibi componunt. Calx enim eſt lapis, calculus diminutivum.* Sed locus depravatus eſt, & de emendatione cogitãdum. An verò huc pertinet locus Coſmæ Pragenſis Chron. Bohem. lib. II. *Adornata lapidibus pretioſis, & criſtallinis ſachis.* Legẽdumque potius eſt? *tſochis*, vel *ſochis*. Non exiſtimo; niſi iterum corruptæ alibi Iſidori Gloſſæ, in quibus eſt, *Saga, nomen gemmæ*. Atque hinc τζοχαρικὴ in Diplomate Andronici. ἀφ' ἁπάντων παντῶν, ἢ γομαρείων, ἢ πετζίων, ἢ ταυίς, ἢ λινοκόκκυ, ἢ τζοχαρικῆς.

TZYKAΛAPA.

Τζυκαλάρα. Chronicon Conſtantinop. καὶ τῶν ἀρτοπωλείων οἱ ὀκτὼ κίονες, ἓξ τῶν τζυκαλαρῶν τῆς χαλκῆς ἔχουσιν ἰσορείας πολλάς. Lego, τζυκαλαρείων. Iam τζυκαλαρεῖον nihil aliud eſt quam locus vbi olle vẽdebãtur. τζυκάλη enim, ſive τζηκάλη, aut τζικάλη, (nam tribus his modis ſcriptum invenio) *Olla* eſt, Vide ſupra.

TZYKANIZEIN. TZYKANISTHPION.

Τζυκανίζειν. Pilâ ludere. Achmes cap. CLV. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτῷ, ἤτοι μεγίστῳ ἐλαύνῃ τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζει. εὑρήσει χαρὰν καὶ δόξαν παρ' αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας τῆς σφαίρας, καὶ τῆς ἀγχιστείας ἧς ἔχουσιν. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐτζυκάνιζεν, εὑρήσει ὀρθότητα. Et τζυκανιστήριον, locus

in quo ludebant. Cedrenus. καὶ μέρος ἐν τῷ ἱππικῷ περιβαλόντο, ἕτερος δὲ καθ' ἃ ἐξκάβιτα, τὸ δὲ λοιπὸν τζυκανιστήριον. Constantinus De Administr. Imp. ὁ δὲ τόπος φεραγμὸς τοπικόν ἐστι στενὸς, ὅσον τὸ πλάτος τζυκανιστηρίου. Itaque emendandus est Codinus in Orig. Constantinop. ὁ μὲν εἰς ἦρχετο ἀπὸ τοῦ τζυκανιστηρίου καὶ τῶν μεγάλων, καὶ τῆς ἀκροπόλεως. Malè hodiè editur, εἰσήρχετο ἀπὸ τούτου καινιστηρίου. Ludebãt autem in equis. Achmes clarè ingerit. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ ἵππος αὐτοῦ ὠλίσθαινεν ἐν τῷ παγνίῳ τούτῳ, εἰ μὲν ἔπεσεν, ὀξέως νοσήσῃ. Et in verbis citatis. ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ ἵππι μεγίστῳ ἐλαύνει πλὴ σφαῖραν, ἵππι τζυκανίζει. Imò toto illo capite.

ΤΖΥΚΝΕΑ.

Τζυκνέα. Vide, τζικνέα.

ΤΖΥΜΒΛΑ. ΤΖΥΜΒΛΩΤΤΕΙΝ.

Τζύμβλα. *Glaucoma.* Inde, τζυμβλώπειν. Moschopulus. λήμη, ἡ κοινῶς τζύμβλα. ἀφ' ἧς λημμᾶν, τὸ τζυμβλώπλην. Et apud Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXV. inscriptio est, εἰς τζύμπλαν.

ΤΗΝΙΟΛΙΑ.

Τηνιολία. *Tineola*, Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XIII. ὅταν ἴδῃς τὴν ἱέρακα, ὅλη πλὴ κοιλίαν αὐτοῦ μαλίζῃ, καὶ τὸ κῶλον αὐτοῦ, ἤδη δεῖ σε νοεῖν, ὅτι πηνιολίας ἔχει.

ΤΗΡΩΝ.

Τήρων. Vide, τίρων.

ΤΙΓΝΟΝ.

Τίγνον. *Tignum.* Suidas, & Hesychius. πέπαβρα, πίγνα. Theophilus De Rer. Divis. ἄλλα δὲ καὶ λίθον, ἢ βήπαλον, ἢ κίονα. τῇ δὲ τίγνᾳ περιηγορίᾳ ἄπασα ὕλη σημαίνει.

ΤΙΜΑΡΑΤΟΙ.

Τιμαράτοι. Honorati. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VIII. ὕπαρχοί τε, καὶ ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ τιμαράτοι καλέμενοι, μεγίστῳ ἀποφέρουσι πλὴ περίοδον.

ΤΙΜΑΣΙΑ.

Τιμασία. Pro, ἀλιμασία, sive, ἀλιμία. Opprobrium. Glossæ Græcobarbaræ. ὄνειδος. ἀλιμία. ἀλιμασία. λιμασία.

ΤΙΜΟΝΗ.

Τιμόνη. Clauus. Temo. Italicum, *Timone.* Corona pretiosa. λιμόνη. *Gubernaculum.* πηδάλιον.

ΤΙΝΑ.

Τινὰ. Pro, τὶς. Aliquis. Glossę Græcobarbaræ. νὰ ἀναλογίζῃ λινὰν.

ΤΙΠΟΤΕΣ.

Τίποτες. Corona pretiosa. τίποτις. *Nihil.* οὐδέν. Vel, *Aliquid.* Glossę Græcobarbaræ. οἱ ἐκ διαγωγῆς λι πράτσοντις. ὅπου κάμνουν λι ἄλλες ἀπὸ πλὴ διαγωγλί τους.

ΤΙΡΩΝ. ΤΙΡΩΝΙΚΟΝ.

Τίρων, τήρων, sive, τύρων. *Tiro.* Macarius Homil. XLIII. λοιπὸν περιάλλονται οἱ τίρωνες, καὶ οἱ πένητες, καὶ οἱ ἰδιῶται, καὶ συμβαίνει ὅτι νίκλω σωτηρίαζονται ἐκ τῶν πολεμίων. Man. Comnenus Novella De ferijs. ἡ ζ' τοῦ Φεβρουαρίου, διὰ τὸ μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην θεόδωρον. ἡ ιζ', διὰ τὸν ἀθλοφόρον θεόδωρον τήρωνα. Sed scribendum, ἡ ἡ. Nam octava, Theodoro sacra erat, septima Parthenio episcopo, vt apparet ex Kalēdario Græcorum. Menologium. ἄρτι ἤρξατο τῇ στρατείᾳ τῶν τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ πλὴν πάξιν τὸ πρωτοπο-

ποσίτου βράγκα τυγχάνων, παρ' αὐτῶ εἰς ἐξίσωσιν κατίση. Hic βρίγκας vocatur in Triodio. Hinc ἱρωνικὸν, *Tironicum*. Tributum, quod exigebatur in ſtipendia tironum. Syneſius ad Anaſtaſium epiſt. LXXIX. ὃν ἀπὸ τῶν δεσμωτῶν ὄντα τῷ ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τῶ σταπωλικῶ χρυσίω τῶ καλουμένω ἱρωνικῶ. Et ἱρωνικὸν τάγμα, in Triodio. ἀπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτῶ ἀθλοφόρον θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τῶ ἱρωνικῶ τάγματος πίρωνα ἐπονομαζόμενον.

ΤΙΤΛΑΡΙΟΝ.

Τιτλάριον. *Titularium*. Titulus. Index. Suidas. πλάριον, δέλτος, σχεδάριον, πινακίδιον. Arrianus ad Epictetum lib. III. cap. XXII. ἄγε πρὸς γραμματιστὴν δοῦλαι πινακίδια ἔχοντα γραφεῖα, πτυλάρια, καὶ τύπις κραββάτου ἑτοιμάσαι.

ΤΙΤΛΟΣ.

Τίτλος. *Titulus*. Moſchopulus. τίτλος, ἡ ἐπιγραφή. Suidas. τίτλος ἀφαίρει κεφαλαίου. Heſychius. τίτλος, πυξίον ἐπίγραμμα ἔχον. Cedrenus. τίτλος, κυρίως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων καλεῖται. Euthymius Zygabenus Panopl. Dogmat. Tit. XXVIII. ὅτι δὲ οὐκ ἐστὶν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεὸς ἀπεδείξαμεν ἐν τῶ κζ' τῶν μασσαλιανῶν τίτλω. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Script.

ὁ σωτὴρ, ἦλοι, καὶ γραφῆς τίτλος ἄνω.

Vtitur quoque Nonnus in Paraphraſi.

ΤΙΤΛΟΥΝ.

Τιτλοῦν. Titulum facere. Inſcribere. Vnde compoſitum, προστιτλοῦν. Euſtathius ad Iliad. μ'. ὅτι πρὸς μὲν ἡρῶον μέτρον ἐπιγραφὴ τῆς ῥαψῳδίας αὕτη.

μῦ δὲ μάχη πρὸς τεῖχος. ὁ δ' ἐκθορε Φαίδιμος ἔκλωρ.

ἄλλως ἢ ἀφ' μιᾶς λέξεως ἐπιγράφεται τὴν ὁμαχίαν δ'. ὅτω προστιλωσαίτων τῶν παλαιῶν.

ΤΟΓΑ.

Τόγα. *Toga*. Faſti Siculi. ἔκρισεν αὐτὸν κζ' τῆ δεξιᾶ μέρος τῆς σὴθυος, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτῆς εἰς τὸν τόγαν τεθῆναι.

ΤΟΙΧΑΡΜΑΡΙΝ.

Τοιχαρμάριν. Armarium ad parietem poſitum. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

ἢ τὸ κλειδὶν ἀναλαβὼν ἀπὸ τῶν προσκεφάλων
ἐκεῖνο τὸ τῆ δράκοντος βλέπεις τὸ τοιχαρμάριν,
τὸ τοιχαρμάριν ἄνοιξε. ----

ΤΟΛΛΑΜΠΡΟΝ.

Τολλαμπρὸν. Pro, τὸ λαμπρὸν. Ignis. Exſtat in Turcograecia Cruſij. Conſtantinus in Tacticis. ἡλων μεγκινῆται ἐκ τῆ ἀπλήκτου αὐτῆ, ἐποίησε τοῦτο ὅτω, καὶ ἦψε λαμπρὰ πολλά. Gloſſæ Græcobarbaræ. τόπος ὅπου ἄπτουσι λαμπρὸν, ἤτοι πῦρ.

ΤΟΛΟΙΠΟΝΙΝ.

Τολοιπονὶν. Pro, πλοιπὸν. Gloſſæ Græcobarbaræ. λοιπὸν. τολοιπὸν. τολοιπονὶν.

ΤΟΜΑΡΗ. ΤΟΜΑΡΕΝΟΝ.

Τομάρη. Corona pretioſa. τομάρη. *Cutis*. δέρμα. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὸν ἔδωκες καὶ ἐγίνετον λάφη με τὸ τομάρη.

Hinc τμαρένον. Quod è pellibus confectum. Gloſſæ Græcobarbaræ. σκεπάσματα ἐκ δέρματος, ἤγουν τὰ τομαρένα σκεπάσματα.

ΤΟΞΟΖΩΝΙΑ.

Τοξοζώνια. Zonæ è quibus arcus geſtabant. Vide Gloſſ. Rigaltij.

ΤΟΞΟΦΑΡΕΤΡΟΝ.

Τοξοφάρετρον. Arcus cum pharetrâ. Conſtantinus in Tacticis. δεῖ δὲ ἀναγκάζεσθαι πάντας τοὺς νεωτέρους ῥώμης, ὅσοι οὐκ ἔτι διέβησαν τὰ πεντηκοντούτη ἔτη, φορεῖν τὰ τοξοφάρετρα, κἂν τε καλῶς οἴδασι τοξεύειν, κἂν τε μή. Ita corrigo. Perperam eſt in MSto. τὰ τόξα φαρώτερα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. τοξοφάρετρα δὲ τῶν ὤμων αἰωρούμενα, ἔχοντα κηύκευρα μεγάλα.

ΤΟΠΙΚΟΝ.

Τοπικὸν. Quod veſtibuli nomine dabatur. Michael Attaliates Pragmat. Tit. XCV. ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἐπωχῶν παρ' ἐκείνοις νενομοθέτηται, ἵνα ὁ νομισθεὶς ἀλλότριον πεσθύμενον δι' ἐπωχῶν ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς παρόντος καὶ δεσπότου καὶ τότε, εἴκοσι δὲ ἀπόντος, μὴ ἐκδιώκῃ. πλὴν μηδὲ τὸν δεσπότην ὑστερεῖσθαι καὶ πεσθυμίας κέρδους, ἀλλὰ λαμβάνειν τὸ ἐπιλαγχάνον αὐτῷ τοπικόν. Corrigendus eſt Cantacuzenus Hiſt. lib. II. cap. I. *In ſumptus eius & familiæ de publicis vectigalibus quam τοπικὸν vocant, ferentem in annos ſingulos duodena aureorum millia, & alterum tantum è fiſco decrevit.* Hodiè editur. *quam τίτλον vocant.* Rectius eſt apud eundem lib. IV. cap. XLII. *De publicis Byzantij vectigalibus Topicam nominatam paullo plus dena aureorum millia in annum ferentem attribuit.*

ΤΟΠΙΤΖΙΝ.

Τοπίτζιν. Pro, τόπον. Locus. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

εἰς τὸν ἀφρόδιτον καλὸν τοπίτζιν ἐκπεμπόμενος

ὁ μισθωτός.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ.

Τοποτηρητὴς. Locum tenus. Vicarius. Gloſſæ Græcolatinæ. τοποτηρητὴς. *Vicarius.* Suidas. τοποτηρητὴς, εἶδος ἀξιώματος. Iuſtinianus Novell. VIII. ὁδενὶ δὲ ἄρχοντι πανπελῶς ἐφίεμεν, ἔτι πολιτικῷ, ἔτι στρατιωτικῷ, σκήπτρων ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ἐπαρχίας, ἧς ἄρχει, τοὺς καλουμένους τοποτηρητάς.

ΤΟΡΑ.

Τόρα. Corona pretioſa. τόρα. *Nunc.* νυνῖ. Alexius Rharturus Doctr. II. εἰ δὲ καὶ ἕως τόρα ἐζήζαμεν ξένιν ζωὴν ἢ ἄγνωστον. Et mox. τόρα ὁπὸ πλησιάζουν ἐγγὺς αἱ ἅγιαι αὖται ἡμέραι. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. Σὺ τόρα λέγεις, οὐκ οἶδα αὐτόν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

Σὺ τόρα ἄλλα πειρᾶσαι γεμίζω τὴν κοιλία μου.

Occurrit frequens in Gloſſis Græcobarbaris.

ΤΟΡΑΤΖΗ.

Τορᾶτζη. Pro, τόρα ἔτζη. Ita nunc. Anonymus De nuptijs Theſei.

τορᾶτζη ἐν οὐκ ἠμπορῇ ὀπίσω νὰ βλαστήσῃ,

εἶπε καὶ ἂν ἐγίνεσον λοιπὸν εἰς τίλιον τρόπον.

ΤΟΡΜΗ.

Τόρμη. Regio. Euſtathius ad Iliad. ὡς καὶ τόποι λιβυκοὶ νόμοι ἐγχωρίως λέγονται, καθά τις ἂν εἴποι ῥεγεῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ μᾶλλον ἐνορίαι. Apud Conſtantinum De Adminiſtr. Imp. τέρμα ſcribitur. ὁ δὲ δαβὶδ ὁ μέγας τὴν ἑαυτοῦ χώραν οὐκ ἐδίδου τοῖς βασιλεῦσι, κἂν εἶχε σωρεῖς εἰς τὸν τέρμα τοῦ πεκαμίου.

TOPMON.

TOPMON.

Τόρμον. Occurrit ſæpe apud Heronem De Chiroboliſtrâ, & in βελοπoιικοῖς.

TOPNE.

Τόρνε. Gallicum, *Tournay*, ſive, *Tournoy*. Nicephorus Gregoras lib. x. εἶτα τὰς ἀγῶνας ἐξετέλεσε δηύο, οἱ δὴ τοῖς λατίνοις πάλαι θηνενόλιον) γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ὁπότε σχολὴ ἄροιεν τῶν πολεμικῶν. τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἔνδειξιν ἔχει, καὶ τζόστρα (ita corrigendum jam ſupra oſtendimus.) θρὸ λατίνοις καλεῖται. ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἀγώνων τόρνε προσαγορεύεται. Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. appellat τορνεμέντα, id eſt, *Tornamenta*, ſive *Torneamenta*. Albertus Argentinenſis in Chronico. *Cum enim ad tornamenta, vel probamenta alia venirent, & multitudine egrediebantur, dicebant.* Sed hæc in Gloſſario Latino-barbaro noſtro.

TOPNEMENOΣ.

Τορνεμένος, Pro, πεπορνευμένος. *Tornatus*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ποτήριον πεπορνευμένον. ποτήριν τορνεμένον.

TOPNEΣION.

Τορνέσιον. Gallicum, *Tournois*. Gloſſæ Græcobarbaræ. χρήματα, ἢ σάμενα, ἢ τορνέσια, ἢ καρτζία. Theonas in epiſtolâ. σέλλασί μοι ὀκτὼ ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ἡμετέρων καλογήρων σολδάοι πέντε, ἅ ἐστιν ἐνά εἰσι πολιτικὰ τορνέσια ἑξ. Beſſarion in epiſt. καὶ ὁ μόνον καταγινώσκων) τῶν ἃ μὴ ἴδε βέβλον) νὰ ἐξωλοθρίζωσιν ἕνα τορνέσιον πλέον. Apud Myrepſum lib. De Droſatis, cap. CXVI. τορνέζιον ſcribitur, Fuchſio interpreti non intellectum.

TOPTA.

Τόρτα. Italicum, *Torta*. Placenta. Corona pretioſa. τόρτα. *Placenta*. πλακοῦς. Scribebant etiam τέρτα. Vide infra.

TOPTZA.

Τόρτζα. Fax. Gallicum, *Torche*. Italicum, *Torchio*. Zygomala in explicatione epiſtolæ cuiuſdam. τόρτζαι, φῶς πιέζουσι: κηροὶ τέσσαρες ἅμα κεκολλημένοι.

TOZITZON.

Τόσιτζον. *Toxicum*. Vide, λαουτίβος.

TOYBA. TOYBATΩP.

Τοῦβα. *Tuba*. Inde, τουβάτωρ. *Tubator*. Tubicen. Vide Gloſſarium Rigaltij.

TOYBIA.

Τουβία. *Tubuli*. Tibialia. Achmes cap. CCXLIV. ἐὰν δὲ ἰδῇ ὅτι ἔβαλε τουβία νέα, φήσει νέαν χαρὰν ἐν τῷ πλήτῳ αὐτοῦ, διὰ τὸ ἀπ' αὐτῶν σκέπειν τῶν σκελῶν. Et paſſim toto illo capite. Iterum CCLXVIII. ἐὰν ἰδῇ ὅτι ἐφόρει τουβία, ἢ ὑποδήματα ἀνδρὸς, τὰ τουβία εἰς τέκνον ἄρσεν, τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς θῆλυς κείνοντα. Latini βαρβαρίζοντες etiam *Tubulos* dicebãt. Ecce in Querolo. *Aeſtum veſtitis genibus, brumam nudis cruribus, in ſoccis hieme, cancros in tubulis age*. Et obſervandum eſt: vtebantur ijs in hieme. Iterum ibidem. *Occurrat non venientibus, vtatur ij, in æſtu tabulis anguſtis & novis*. Porrò ita quoque dicebantur metaxæ rubræ, quæ equo Imperatoris circùm talos alligabantur. Codinus. ὧν δὲ τρόπον μὲν σωθῆναι φορεῖν τὸν τοῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ πομπῇ παντηγύρει τοῖ τὸν τράχηλον, ἐξ ὄπισθεν τῆς σέλας ἐπάνω τῶν σκαπουλίων (ita enim legendum ſupra monuimus.) ἅπερ ὀνομάζουσι)

μάζοντα ἀχαιώματα, ἐκ μαρχάρων Ϲ λίθων συγκείμενα. μικρὸν δ' ἄνωθεν τῶν ἀσπαράλων βεβιδεδεμένας μεπάξας ἐρυθρὰς, ἅπερ ὀνομάζουϽ τζβία. νυῦ μὲν τὰ ἄλλα οὐκ ἐισὶ, πὰ δ' τῶν τζβίων γίνεϽ. Quo loco malè πυφία, &, τζφίων, reſtituere tentant viri docti. Hinc χαλκότζβα, de quibus infra.

ΤΟΥΒΟΥΛΟΝ. ΤΟΥΒΛΟΝ.

Τύβλον, ſive, τῦβλον. *Tubulus*. Sipho. Gloſſæ Baſilic. τύβλα, σωλωνάρια. Vel etiam, Later. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ ἤφερεν ἀσβέςιον, καὶ λιθάρια, καὶ κεραμίδες, Ϲ τύβλα. Moſchopulus. ὀπὴ λίθου, τὸ τῦβλον. γράφεϽ δὲ καὶ χῦς ὀράκων τὸ αὐτό. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. παλαίπαιον καπανοήσας ξενόνομον, καθ' ὃν εἴργυλο οἰκίσκον, (πύργος ἢ ἔτου ἰῶ ἐκ τύβλα ἄπας) ὕπῃσι τῦπον. Hodiè τῦφλο dicunt. Exſtat in Turcograecià Cruſij.

ΤΟΥΛΟΝ.

Τῦλον. Iumenta ſarcinas & impedimenta vehentia. Suidas. συγμάρια, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλον, Ϲ βαςάζοντα ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων. Theophylactus Simocatta Hiſt. Mauric. lib. II. cap. IV. τὴν περσικὴν ἀποσκευὴν ἐχυρώσατο, ἵν' σύηδες ῥωμαίοις τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τῦλον ἀποκαλεῖν. Apud Suidam in ἀποσκευὴ legitur τῦρδον. Ita enim verba eius ſunt. ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τῦρδον. Et ſic in Gloſſis Græcobarbaris. ἀποσκευὴ, καβάσημα, τῦρδον, σαμάριον, σάμαν. Commutabant inter ſe λ. & ρ. vt eſt obſervare in multis dictionibus: & nos aliquoties hîc monuimus. Apud Harmenopulum lib. II. Tit. II. mendosè τύφλοις editur, pro τύλδοις; vt rectè obſervarunt Viri eruditi. Vide etiam Gloſſarium Rigaltij.

ΤΟΥΛΟΥΠΑΝΙ.

Τζλυπάνι. Pileus Turcicus. Occurrit in Turcograecià Cruſij.

ΤΟΥΜΠΕΣ.

Τῦμπες. *Tumbæ*. Tumuli. Colles. Gloſſæ Græcobarbarę. ἀνώμαλον, τραχεῖαν, σκληρὰν. τὴν γλῶ ὀπῦ δὲν ἔνι ἴση, παρῦ μερτικὴν ψηλὴ, χ μερτικὴν χαμηλὴ. ἤγουν τῦμπες, Ϲ λαξιὲς.

ΤΟΥΜΠΙΚΕΣ.

Τύμπικες. Suidas. τύμπικες, οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων. Non invenio hanc vocem in toto Latio. Inveſtigemus amplius.

ΤΟΥΝΤΕΣΚΟΣ.

Τζυντέσκου. Teuto. Italicum, *Tudeſco*. Corona pretioſa. τωτίσκου. *Alemannus*. γερμανὸς.

ΤΟΥΡΔΟΝ.

Τῦρδον. Vide, τῦλδον.

ΤΟΥΡΜΑ.

Τῦρμα. *Turma*. Leo Conſtitut. VII. εἰ δὲ τῦρμα γυμνάζεϽ, μηδένα ἔμπροσθεν βαλεῖν, εἰ μὴ ἴδρμαρχον καβαλλάριος. Occurrit paſſim.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΑΤΟΝ.

Τυρμαρχάτον. Turmæ præfectura. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. σκεάτησι ἢ χ' τὸ συμπόσιον, ποιῆσας αὐτὸ τυρμαρχάτον.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΗΣ.

Τυρμάρχης, ſive, τύρμαρχου. Turmę præfectus. Occurrit paſſim.

ΤΟΥΡΜΕ-

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ.

Τυρμένιον. *Turma.* Conſtantinus in Tacticis. προσάσομεν δὲ ἵνα ἕκασον τυρμένιον ἔχῃ τὰ δρέπανα, καὶ ἀξινάρια, διὰ τὸ ἐξ ἀναγκαίας εἶναι τὴν χρείαν αὐτῶν.

ΤΟΥΡΝΕΣΣΕΙΝ.

Τυρνέσσειν. Itali, *Tornare*; Galli, *Tourner* dicunt. Exſtat apud Nicetam in codice Barbarogræco.

ΤΟΥΡΝΕΣΙΟΝ.

Τυρνέσιον. Vide, τορνέσιον.

ΤΟΥΡΤΑ.

Τῦρτα. Italicũ, *Torta.* Erotianus. εἰκὸς ἦ λέγειν (ἄρτον) τὸν ἐν θερμοπωλίᾳ ἐγκρυβέντα ὀπτηθῆναι, ὃν τῦρταν καλοῦσι. Scribebant etiam τύρτα. Vide ſupra.

ΤΟΥΤΙΑ.

Τυτία. *Tutia.* Occurrit apud Rhazen lib. De Peſte, cap. XI. ἐβένος μῆμα, μαμηρὰ, τυτία, αἱμαλίτης. Diodorus Euchyon Polychemiæ lib. I. cap. II. *Plumbi, ſtanni, acachymiæ argenti & auri, tutiæ, ſtoracis non liquidæ.* Nil aliud eſt, quam lapis Lydius, ex idiomate Italico, Gallico, & Hiſpanico.

ΤΟΥΤΟΥΜΦΑ.

Τύτυμφα.) Dolus. Fraus. Inſidiæ. Apud Annam Comnenam lib. II. Alexiad. Ἀπιμελῶς σοὶ αὐτῷ ἐξεγερθέντες, ἐνεδρεὰν καὶ τύτυμφαν ἤδη ἐξέφερον, τὸ ὑπὸ ὀδόντα τεὼς καὶ τὸ κομψοτέρων λαλέμενον.

ΤΟΥΦΕΚΙΑ.

Τυφέκια. Tormenta bellica. Chronicon Conſtantinop. εἶχον γὰρ μπομβάρδας καὶ τυφέκια πολλά. Et mox. καὶ ἀπὸ τὰ βομβάρδαις, καὶ ἀπὸ τὰ τυφέκια, καὶ ἀπὸ τὰ πλήθους τὰ λαὰ, ἐσκοτινίασεν ὁ κόσμος. Anonymus De Vulpe & Lupo.

λουμπάρδες νάχει μαζούντζιγες, τυφέκια γεμισμένα,

ΤΟΥΦΙΑ.

Τυφία. *Tufæ.* Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΤΟΥΦΛΟ.

Τοῦφλο. Vide, τύβελον.

ΤΡΑΒΑΙΑ.

Τραβαῖα. *Trabea.* Suidas. τραβαῖα, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις. Codinus in Orig. Conſtantinop. ἢ οἱ μεγάλοι τραβαίων ταύτης εἰώθασι χρῆσθαι. τραβαῖαι δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.

ΤΡΑΓΟΛΑΣ.

Τραγόλας. *Tragula.* Suidas. τραγόλας, ὄπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ κένταυρος ἄτω βίαιον ἐφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διὰ δ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσπλῶναι. Vide eundem in κένταυρος.

ΤΡΑΓΟΥΔΗ.

Τραγούδη. ſive, τραγούδιον. Corona pretioſa. τραγούδη. *Cantilena.* ᾠδή. Anonymus De nuptijs Theſei.

τότε μὲ λόγια δωνικὰ καὶ μὲ γλυκύα τραγούδια
ἄλαξαν πᾶς φωνήτζες τους. ----

Gloſſæ Græcobarbaræ. τραγούδια, ἢ ὕμνοι, ἢ δοξολογήματα.

ΤΡΑΓΟΥΛΛΟΣ.

Τράγυλλος. Hircus. Caper. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁ τράγυλλος, ἢ ἡ αἶγα.

ΤΡΑΓΩΔΗΤΗΣ.

Τραγωδητὴς. Theocriti Scholiaſtes Idyll. VII. συρικτὴν λέγει, τὸν κιθαρῳδὸν τραγωδητήν.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ.

Τραδιτεύειν. *Tradere.* Frequens eſt apud Iureconſultos Græcos.

ΤΡΑΚΑΔΑ

Τρακάδα. Strues lignorum. Exſtat apud Cruſium in Turcograecia.

ΤΡΑΚΤΑΙΖΕΙΝ.

Τρακτάζειν. *Tractare.* Muſalon in Sancitis. ὁ δὲ χάμαι ἦν ἀωρὶ, διὰ τὸ καὶ τὴν μνησικακίαν νενομοθέτηται γίνεσθαι μέσον τῶν ὁμοζύγων ἢ τῶν μερῶν αὐτῶν, ἃ τρακτάζειν φησί. Menander De Legat. ἡ ἀδελφότης τὸ καίσαρος πέτρῳ μαγίστρῳ τῶν ῥωμαίων καὶ εὐσεβίῳ σκήπτρου καὶ ἐπέτρεψε καὶ ἐξουσίαν ἔδωκε λαλῆσαι καὶ τρακτάσαι. καὶ ὁ ζιχ, καὶ ὁ λεγόμενος ἀπὸ ῥωμαίοις μάγιστρος, καὶ εὐσέβιος, τὰ περὶ τῆς εἰρήνης κοινῶς ἐλάλησαν, καὶ ἐτρακτάσαν τὴν εἰρήνην πεντήκοντα ἐνιαυτῶν. Et ſæpè occurrit apud Iureconſultos Græcos. Nugatur autem ille Græculus, qui ait: τρακτάζω, τὸ λευκαίνω, καθαρίζω. Item alibi. ἐκ δὲ τρώκτης γίνεται καὶ τρακτάσαι, τὸ κακοργῆσαι. Hinc τρακτάτεα in Lexico Cyrilli. τρακτάτεα. σκοπιὰ. ἐξέτασις.

ΤΡΑΚΤΑΤΟΝ.

Τρακτάτον. *Tractatum.* Gloſſæ veteres Latinogræcæ. *Tractibus.* τοῖς τρακτάτοις, καὶ διαλογίαις.

ΤΡΑΚΤΕΥΤΗΣ.

Τρακτευτὴς. *Tractator.* Iuſtinianus Novell. XXVIII. πόστον μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα ἔτως ἔχον, ὡς εἰς τὸν παρόντων ἡμέραν ἐνὶ τρακτευτῇ τῶν δημοσίων φόρων τε καὶ διατυπώσεων χρεῶν τὰς χώρας ἀμφοτέρας. Et in edicto XIII. τὸν κατὰ καιρὸν ἄρχοντα ταύτης τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς τε σκελμαρίας, καὶ τρακτευτάς.

ΤΡΑΚΤΩΡΕΙΑ.

Τρακτωρεία. *Tractoria.* Mandatum, quod curſu publico iter facientibus dabatur à præfecto prætorij. Euſtathius Anteceſſor De Temp. Intervall. τρακτωρείαι ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τῶν ἐπάρχων τοῖς φάσι ζώων δρομικῶν χρωμένοις. Gloſſæ Baſilic. τρακτωρεία, κέλευσις ἐπάρχου, ἢ καὶ κομβίνα. ἤτοι σύστημα τῶν δρομικῶν ζώων.

ΤΡΑΝΑ.

Τράνα. Michael Attaliates Pragmat. Tit. XCV. ἐτυπώθη τὸ ἐν μέσῳ διάστημα ἀπὸ τράνας ἕως τράνας ὀργυιῶν τξέ.

ΤΡΑΝΣΛΑΤΕΥΕΙΝ.

Τρανσλατεύειν. *Transferre.* Gloſſæ Baſilic. τρανσλατευόμενον. μεταφερόμενον.

ΤΡΑΝΤΑΡΙΑ.

Τραντάρια. Idem quod τρακάδες. Nam τράντα eſt *Triginta.* Itali dicunt, *Trenta.* Gloſſæ Græcobarbaræ. τρακάδες λέκα. λέκα τραντάριες.

ΤΡΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τραντάφυλλον. &, τρακοντάφυλλον. *Trantafolium.* Trigintafoliorum flos. Roſa. Chronicon Conſtantinop. καὶ εὑρεθέντα ἐκεῖσε ἐπάνω τὸ σαυρὸ κείνα πέ, καὶ φύλλα, καὶ βασιλικὰ, καὶ τρακοντάφυλλα, καὶ κόσυς, καὶ σάμψυχα, καὶ βάλσαμα, ἐφυτεύθησαν εἰς χάσρας. Ita corrigo. Malè in MSto. erat. καὶ τριάκοντα φύλα, καὶ κόσυς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄβαγνα, ῥόδα, τραντάφυλλα. Anonymus De nuptijs Theſei.

---- ἔλαμπεν ὡς ἀστέρας
καὶ δὲ μαῖς τραντάφυλον, καὶ ῥόδον μυρισμένον.

ΤΡΑΠΕΖΑΡΕΙΟΝ.

Τραπεζαρεῖον. Paullus Monachus Collectan. lib. I. μετὰ γοῦν τὸ παρελθεῖν τὸν καιρὸν δὲ τρυγητοῦ ἀπεδόθη ἀμπελουργὸς εἰς τὸ τραπεζαρεῖον.

ΤΡΑΠΕ-

ΤΡΑΠΕΖΟΚΡΑΒΒΑΤΟΝ.

Τραπεζοκράββαλον. Gloſſæ Baſilic. ἴνσρχλον. τραπεζοκράββατον. Ita corrigo. Hodiè editur. ἴνσρχήλον.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΝ.

Τραπεζομανδήλον. Vide, μεσάλη.

ΤΡΑΠΗΔΑΝ.

Τραπηδᾶν. ſive, τραπωηδᾶν. *Tripudiare.* Saltare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκωλιάζων. ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδὶ. τραπηδόνζα. μὲ τὸ ἕναν ποδίν. Iterum alibi. ἀθυρεύεζ. παίζειν. σκιρτᾶν. νὰ παίζῃ. νὰ σμίγῃ. νὰ τραπωηδᾷ.

ΤΡΑΠΠΑΓΑ.

Τράπαγα. Vide, κότυμβα.

ΤΡΑΤΑΡΕΙΝ.

Τρατάρειν. Italicum, *Trattare.* Tractare. Agere. Theodoſius Zygomala Thematoepiſt. VI. ἐχθὲς τὸ ταχὺ εἶχα ἔννοιαν μεγάλων λόγοσε, ὡσὲ νὰ μὲ τρατάρεις. Iterum XXXVI. σὺ λὲ λὲν ἠξεύρω πῶς με τραζάρεις, ὁπὲ ὐδὲ καμίαν ζαφλὼ σε ἔλαβα.

ΤΡΑΦΟΣ.

Τράφος. Pro, πάφρος; vt δείφος, δίφρος. Foſſa. Scholiaſtes Hermogenis. τιθέντες καὶ τὸ, ἐὰν τὸν τάφρον τραφον εἴπῃς, ἢ τὸν καζευδίαν ἄρτον κεγκευδίαν. Leo Conſtitut. XI. ἀσφαλίζεσθαι ἢ ὀρύγμασιν, ἢ πάλοις, ἢ ὁλοκλήρῳ τοίχῳ, ὃ λέγουσι φόσσα. Iulius Africanus De Bell. Appar. ἔσωθεν λὲ τὲ τράφε, εἰ μέν εἰσιν ἄμαξαι, ἢ ζεβαρα, ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα ἀπσκευάζεσθαι. Corona pretioſa. τράφος. *Foſſa.* βόθυνος.

ΤΡΕΒΑ.

Τρέβα. Inducię. Itali dicũt, *Tregua.* Galli, *Treſue.* Anonymus De bello ſacro.

τὸ κάστρον ἐπολησίασαν, καὶ τρέβαν ἐζήτησαν.

Dicebant etiam τρεύα. Vide infra.

ΤΡΕΖΟΥΡΙΕΡΗΣ.

Τρεζουριέρης. *Theſaurarius.* Anonymus De bello ſacro.

πρωτοβεσιάριον ἔβαλον, ὁμοίως καὶ τρεζουριέριον.

ΤΡΕΜΟΥΝΤΑΝΑ.

Τρεμουντάνα. Italicum, *Tramontana.* Anonymus De Mulo, Lupo, & Vulpe.

καὶ θέλη ναὶ ἡ πλόεμας μέσα σιὼ τρεμουζάνα.

Alius De nuptijs Theſei.

καὶ κεῖθεν με τὸ βόεισμα, ὲ με τὴν τρεμουζάνα,
ἀπέσον τόπον μήσευσαν. ----

ΤΡΕΜΟΥΧΙΑΖΕΙΝ. ΤΡΕΜΟΥΧΙΑΣΜΑ.

Τρεμιχιάζειν. Tremere. Gloſſę Græcobarbaræ. νὰ τρέμει. νὰ τρεμιχιάζει. Iterum alibi. πεφείκασιν. ἐτρεμιχιάσασιν. Hinc τρεμιχίασμα. Tremor. In ijſdem Gloſſis. ἀτρέμας ἠρέμα. ἡσύχως. χωρὶς τρεμιχίασμα.

ΤΡΕΝΑΙΤΙΟΝ.

Τρεναίτιον. Fibula. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. τὸ πόρυ μετεωρίζων, χλαμύδα ἠθημένος ἀσφοτέραν, ὡσὶ τὸν πλεξιὸν ὦμον μετὰ τρεναιτίε ἤτοι βάκλας ἠσφαλισμένην.

ΤΡΕΝΣΙΕΡΑ.

Τρενσιέρα. Italicum, *Trinchéa.* Loricula. Phortius ὡσὶ στρατ. τεχν. lib. II. τὰς τείχας νὰ σημειώσῃς, τρενσιέρας νὰ ἑτοιμώσῃς.

Et mox iterum.

πάιησε καὶ τρευσιέρας
μὴ ζὰς λαμπαδιέρας.

ΤΡΕΞΗΜΑ.

Τρέξημα. Curriculum. Gloſſæ Græcobarbaræ. ταὶς χαραίξεις τῶν τροχῶν, καὶ ὁμοδρομίας. ζὰ σημαδούμαζα τ' τρεξημάτων. ζὰ τρεξήμαζα ὅπὲ ἔτρεξαν ἀνζάμα.

ΤΡΕΞΙΜΟΝ.

Τρέξιμον. Curſus. Gloſſę Græcobarbaræ. ἀχάρρουν. ἄχαν ροὼδη. ὁπὲ ἔχει δυναλὸν ρεῦμα, ἢ τρέξιμον.

ΤΡΕΥΑ.

Τρεύα. Idem quod, τρίβα, de quo paullò ante. Codinus. σὸκ ἐπίησε λάβὰ τοῦτο ἀχάπλω πλείαν, ἀλλὰ τρεύαν, μέχρι λινὸς ὀλίγου καιρὸ. In Fœdere S. Ludouici cum Raimundo Tholoſ. Com. *Nec pacem cum ipſis faciet, vel treugas, ſine aſſenſu eccleſiæ, & noſtro.* Et occurrit illic bis terq;. Frodoardus in Chronico. *Treugæ vel inducię belli inter regem Ludouicum & Hugonem principem vſque ad Synodi tempus Ottone rege mediante diſponuntur.* Simile omninò vocabulum eſt, *Guerra.* Alkindus De Mutat. Temp. cap. VIII. *Cum præfuerit illis Mars, vel Saturnus, & non aſpexerint eos fortunæ, ſignificabunt multitudinem guerræ, & deſtructionem climatum.* Michael Scotus in Phyſiognomic. Proœmio ad Fredericum I. Imp. *Duo ſunt tempora homini viuenti; ſcilicet tempus pacis, & tempus guerræ.* Sed hęc propria Gloſſario noſtro Latinobarbaro.

ΤΡΗΓΗΡΕΙΝ. ΤΡΗΓΗΡΟΝ.

Τρηγηρεῖν, & τρήγηρον. Anonymus De bello ſacro.

τὸ κάστρον ἐτρηγήρησαν, ὡσάυτως καὶ τὴν χώραν,
ζὰ τερπατζέζα ἔσησαν καὶ πάνλα τρηγήρου.

Idem eſt, quod, τριγυρίζειν, de quo infra paullò.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ.

Τριαδικὰ. Hymni, ſive troparia, in S. Trinitatem, qui ſemper echos claudebant cum theotocijs. Licet haurire ex Horologio, & cæteris Ritualibus Græcorum.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τριακονζάφυλλον. Roſa. Moſchopulus. ῥόδον, τὸ κοινῶς τριακονζάφυλλον. Recentiores vt τράνζα dicebãt, & τριάνζα, pro, τριάκονζα: ſic quoque τραντάφυλλον, & τριανζάφυλλον.

ΤΡΙΑΝΤΑ.

Τρίανζα. *Triginta.* Conſtantinus in Hiſtoriâ Apollonij Tyrij.

σύρε νὰ φύγης ἀπεδῶ, πλέω σὲ μιὰ δέκάτης,
καὶ τρίανζα μέρας πέρμενο σὲ δίδω νὰ γυρίσης.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΟ.

Τριανζάφιλο. Roſa. Vide, τραντάφυλλον.

ΤΡΙΒΓΕΙΝ.

Τρίβγειν. Pro, τρίβειν. Terere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγμα. σωτρίμμα. πεάγμαν ὅτὲ τρίβεται μὲ ἄλλον. πεάμα ὅτὲ τρίβεται σμικρὸν μὲ ἄλλον.

ΤΡΙΒΟΥΝΑΛΙΟΝ.

Τριβουνάλιον. *Tribunalium. Tribunal.* Cedrenus. ἐσέφθη κωνσταντῖνος ὁ καβαλλίνος ὑπὸ λέοντος τοῦ παλροὺς αὐτοῦ ἐν τῷ τριβου-

τριβυναλίῳ. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ τριβυνάλιον, ἐφάνησαν παλάθια ἀχειροποίητα ψωμασὶ ἐσκλισμένα. Himerius. ἐν τῷ παλατίῳ τῷ τριβυναλίῳ εὐδοκίας γυναικὸς θεοδοσίου τοῦ ἐκγόνου θεοδοσίου ἔνθα καὶ ὀρχήστρας πλείστας.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ.

Τριβοῦνος. *Tribunus*. Etymologici Auctor. τριβοῦνος, ὁ χιλιάρχης. Theodorus Anagnosta Eclog. 1. μαρκιανὸς, ἰλλύριος τὸ γένος, τριβοῦνος ὢν στρατευόμενος ἀρίστως, ἀνηγορεύθη βασιλεύς. Mauricius lib. VII. cap. 1. τριβοῦνον γενναῖον καὶ φρόνιμον, καὶ ἐν χερὶ μάχεσθαι δυνάμενον. Et occurrit pluries in libris Iuris Græcanici.

ΤΡΙΒΟΥΤΟΝ.

Τριβοῦτον. *Tributum*. Glossæ Basilic. τριβοῦτον. φόρος. πέλος.

ΤΡΙΓΟΝΟΠΟΥΛΟΝ.

Τριγονόπουλον. Pro, τρυγὼν. Turtur. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ τότε τριγονόπουλα ἠφέρασιν καὶ σφαξέτω.

ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Τριγυρίζειν. Circumire. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγαρεύεις. περιέρχη. τριγυρίζεις. Anonymus De Mulo, Vulpe, & Lupo.

καὶ με ζαχάρια καὶ σκυλία τὸ βλάσφημα τριγυρίζη.

Hinc περιτριγυρίζειν. Nicetas in Ioanne Comneno. τὸν ἐκεῖσε περιτριγυριζόμενον πολέμιον διαβάντες. Et in Man. Comneno, lib. II. καὶ τὴν κερκυραίων πᾶσαν περιτριγυρίζων, οἱ περσβάλοι ὅπλα μελῶς καὶ ἐσκέπτετο.

ΤΡΙΘΕΚΤΗ.

Τριθέκτη. *Triſexta*. In eccleſiâ canebantur horæ novem; quarum tertiam & ſextam vocabant dictione compoſitâ τριθέκτην. In Liturgia Chryſoſtomi. ἐν τῷ θεῖα ὁ χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον αὐτίφωνον, ἢ τὴν τριθέκτην. Codinus. ψάλλονται δὲ αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, ἥτε πρώτη, ἡ τριθέκτη, καὶ ἡ ἐννάτη, μετὰ τῶν τροπαρίων.

ΤΡΙΘΥΡΟΝ.

Τρίθυρον. Macarius Homil. XXVII. ὁ γὰρ πολύπλοκος διάβολος ἔχων μάγγανα, καὶ τρίθυρα, καὶ ποικιλίαν πολλὴν, κατέχει τὰς νομὰς τῆς ψυχῆς.

ΤΡΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Τρικάβαλλοι. In imperio Orientali erant agmina foſſati certis locis per regiones diſtributa in Monocaballos, Dicaballos, Tricaballos, & Megaloalogitas. Codinus. ἦσαν ἐν τοῖς κατὰ θέματα τόποις φοσσάτου τάγματα, οἱ μὲν μεγαλοαλογῖται ὀνομαζόμενοι, οἱ δὲ τρικάβαλλοι, καὶ ἕτεροι μονοκάβαλλοι.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΑ.

Τρικέφαλα. Quæ populo die Paſchatis in ſignum lętitiæ ob reſurrectionem Dei Trini à Patriarcha dabantur. Balſamon De incenſis Patriarchę die Cateches. ἀφ' ὧν τῶν ἁγιωτάτων πατριάρχων μετὰ τὴν κατήχησιν θυμιάματα ἔδοσαν, καὶ τὴν βαϊοφόρον κηροὶ καὶ κηρία, καὶ αὖθις κατὰ τὴν μεγάλην πεμπτάδα κηρία καὶ θυμιάματα, καὶ κατὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἀσπασμοὶ καὶ τρικέφαλα.

ΤΡΙΚΛΙΩΝ.

Τρικλίων. Pro, τρικλίνιον. Anonymus De nuptijs Theſei.

οἱ τζάμ-

οἱ τζάμπες οἱ ὁλόχρυσες, ὁπῶσουν μέσα σαύτα

τὰ ἀβδαθύελα ἄμορφα, & οἱ ψηλοὶ τελκλίονες.

Iterum alibi.

οἱ ἔλμνες, κὴ τὰ ξόσεγα, & οἱ ψηλοὶ τελκλίονες.

ΤΡΙΜΠΟΤΤΖΕΤΟΝ.

Τριμπετζέτον. Machina bellica. Anonymus De bello ſacro.

τὰ τελμπετζέτα ἔσησαν κὴ πάντυ τρηγήρα.

Iterum alibi.

ἔδοσαν τὰ σαλπίγγια τ' πόλεμον ἀρχήσαν,

τὰ τριμπετζέτα ἐσύρασιν χύροθεν εἰς τὰς τίχες.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡΙΑ.

Τριμβιράτωρ. *Triumvir*. Faſti Siculi. κὴ ἐγλύοντο οἱ τρεῖς τριμβιράτορες. οἱ ἐδιοίκουν τὰ ῥωμαϊκὰ ὑπάγματα ἕως θανάτου αὐτ. Hinc τριμβιρατωρεία. *Triumviratus*. In ijſdem Faſtis. Διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας, ἤτοι τριμβιρατωρείας, κὴ δημαρχείαν ἔ κοινῶ τῆς συγκλήτυ.

ΤΡΙΠΑ.

Τρίπα. Corona pretioſa. τρίπα. *Foramen*. ὀπή. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἱ τρίπες, ἤγουν ἡ τρίπες τὰς ἀλυπὰς.

ΤΡΙΠΑΓΙΝΟΝ.

Τριπάγινον. Quod in tres paginas diſtinctum eſt. Vide, παγίνη.

ΤΡΙΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Τριπέδικλον. Gregorius Dialogus De Vit. Sanct. lib. II. ὁ παμπόνηρος δαίμων ἐν σχήματι ἰατρῦ εἰς σωφάτησιν αὐτ ἐξῆλθε, τὸ κέρας κὴ τριπέδικλον ἀποφερόμενον.

ΤΡΙΠΟΔΟΝ.

Τρίποδον. Inceſſus equi moderatus. Nos in noſtro idiomate dicimus, **Een Drieſlach**. Leo Conſtitut. VII. μὴ τῶν σκεπαρίων ἐπελαύνειν δίχα κλῶς τριπόδῳ μόνῳ, ἤγουν κινήματι συμμέτρῳ τῷ λεγομένῳ κάλπα, & μὴ βιαίως τρέχειν. Corrige Pelagonium ἱππιατρ. lib. I. cap. XXXIV. κὴ ἀναβάτω ὑπικαθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ δὲ κάλπης γύμναζε, ἤτοι τῷ λεγομένῳ τριπόδῳ. Hinc τριποδίζειν. Gloſſæ Græcolatinæ. τριποδίζω. *Tripedo*.

ΤΡΙΠΟΥΛΙΑ. ΤΡΙΠΟΥΛΙΤΖΑ.

Τριπυλία. Phortius ὠδὴ γραλ. πραγμαλ. lib. II.

μόνον ἐκ τῦ τριπυλίαν

ὡς τῦ ὁμοιοβραδύαν.

Huius diminutiuũ, τριπυλίτζα. Apud eundem, loco citato.

κὴ πόσε τὰς μίαν κάτω

τριπυλίτζαν εἰς τὸν πάτον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.

Τρισάγιον. Triſanctum. Hymni genus. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς ἐκτὸς ναοῦ τῦ θύραν εὑρισκόμενος ποιεῖ εὐλογητὸν, κὴ λέγει τὸ τρισάγιον. Hæcerant verba. ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Malaxus in Hiſt. Patriarch. παροιμιάζων τὰς θείας ἀγγέλους ὁπῦ στέκεται ἔμπροσθεν ἔ φοβερῦ θείυ θρόνυ τῦ οὐρανίυ, κλινόμενοι τὰς κεφαλὰς, κὴ λέγοντες τ', ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, κὴ τὰ ἑξῆς. Et quidem, ἅγιος ὁ θεὸς, referebatur ad Deum Patrem, ἅγιος ἰσχυρὸς, ad Deum Filium, ἅγιος ἀθάνατος, ad Spiritum Sanctum. Ioannes Damaſcenus De Orthod. Fide, cap.

cap. LVII. τὸ, ἅγιος ὁ θεὸς, ὅπερ ἔστι πατρὸς ἐκλαμβάνομεν, οὐκ αὐτῷ μόνῳ τὸ τῆς θεότητος ἀφορίζοντες ὄνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν θεὸν εἰδότες, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ, ἅγιος ἰσχυρὸς, ὅπερ ἔστι τίθεμεν, οὐκ ἀπαμφιεννύτες τῆς ἰσχύος τὸν πατέρα, ἢ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ, ἅγιος ἀθάνατος, ὅπερ ἔστι ἁγίοις πάθεσι πάσχομεν, οὐκ ἔξω τῆς ἀθανασίας πίπτοντες τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. Fusè id etiam Germanus in Hist. Eccles. S. Maximus Mystagogiæ cap. XXIV. mysticam significationem tradit. Διὰ δὲ τῆς τελευτῆς, πάλιν πρὸς τὰς ἁγίας ἀγγέλους ἕνωσίν τε καὶ ἰσοθυμίαν, καὶ πάλιν ἄπαυστον τῆς ἁγιαστικῆς δοξολογίας τῇ θεῇ σύμφωνον εὐτονίαν. Sed illustrandæ vniuersæ rei caussâ historiam recitabo. Anno Theodosij junioris quinto, vel trigesimo, secundum Cedrenum, Landulphum, & Gotfridum Viterbiensem, magno existente terræ motu, & muris corruentibus, quia Amalechitæ intra Vrbem habitarent, & adversus hymnum hunc blasphemias proloquerentur, preces & supplicationes in campo tribunalis Theodosius cum Proclo Patriarchâ instituit; cùm verò, κύριε ἐλέησον, clamarent horis aliquot continuis, adolescentulus quidam in conspectu omnium in aërem sublatus est, audiuitque angelos clamantes, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Quod cùm mox demissus narrasset, omnes eodem modo Trisagium canere cœperunt, & cessauit terræ motus. Codinus in Orig. Constantinop. ὁ δὲ μικρὸς θεοδόσιος εἰς τὸν πέμπτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ σεισμὸς γεγονότος, ἐπὶ τῶν τειχῶν καταπεπόντων, διὰ τὸ τὰς ἀμαλικίτας τὰς κατοικούσας ἐν τῇ πόλει, καὶ βλασφημεῖν σφοδρῶς εἰς τὸ τελευτήσιον. ποιήσας ἐν αὐτοῖς βασιλεὺς πολλὴν ἱκεσίαν καὶ λιτὴν εἰς τὸν κάμπον ἐπὶ τελεταλίῳ μετὰ τοῦ πατριάρχου Πρόκλου. κραζόντων δὲ τὸ, κύριε ἐλέησον, ὅπερ πολλὰς ὥρας, παύσων ὀρῶν ἡρπάγη παιδίον εἰς τὸν ἀέρα. καὶ ἤκουσεν ὁ παῖς τῶν ἀγγέλων μελῳδούντων καὶ ὑμνούντων, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. κατελθόντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ ὁ λαὸς ἕστως ἐμελῴδει, καὶ ἔσχε ὁ σεισμὸς ἔκπαυσιν. Vide autem quam hæc corrupta sint apud Gotfridum Viterbiensem Chron. Parte XVI. *Anno imperij Theodosij junioris trigesimo terræmotus horribilis Constantinopoli fuit: propter quem ibi diuinæ commutationis cantatum est primitus, Agios otheos hisxiros eleison himas: hoc est, sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis.* Narrat etiam Landulphus Sagax, dicitque accidisse horâ tertiâ. Atque ex hâc caussâ, cùm anteà Constãtinopoli tantùm cani soleret, Theodosius suasu Pulcheriæ sororis statuit, vt ab illo tempore in omnibus imperij sui ecclesijs quotidiè caneretur. Landulphus in Theodosio. *Porrò beata Pulcheria super miraculo vnâ cum fratre supra modum admirata, sanxit per vniversum orbem divinum hunc psallere hymnum. Et tunc receperunt omnes ecclesiæ per singulos dies hunc canere Deo.* Gotfridus loco citato. *Hoc canticum dum à toto populo cum Proculo suo episcopo caneretur, illicò terræmotus cessavit. Vnde ab Imperatore & sorore eius Pulcheriâ tunc præceptum est promulgatum, vt hoc canticum per totum orbem de cætero cane-*

retur. Refert quoq; Conſtantinus Manaſſes in Annalibus, & Marianus Scotus in Chronico; qui tamen reijcit in annũ tertium Imperatoris Leonis. Et ſic hymnum hunc cecinit quoque Synodus IV. Chalcedonenſis; quæ habita anno Martiani II. Damaſcenus loco citato. καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἢ καὶ μεγάλῃ ἓ οἰκουμενικῇ πεμπτῃ συνόδῳ, τῇ ἐν Χαλκηδόνι φημὶ, ἔτως ὑμνηθῆναι ὁ τρισάγιος ὕμνος ἐπεδόθη. ἔτω γὰρ τῆς πεπεραγμένοις τῆ αὐτῆς ἁγίας συνόδῳ ἐκφέρεται. Poſteà Imperator Anaſtaſius addere voluit, ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν poſt τὸ, ἅγιος ἀθάνατος. Verùm id cum magno malo & ſuo & Conſtantinopolitanorum. Narrat Victor in Chronico. *Probo V. C. Coſ. Anaſtaſij Imperatoris præcepto, Plato civitatis præfectus & Maximus pulpitum eccleſiæ S. Theodori aſcendentes, & hymno, quem Græci* τρισάγιον *dicunt* ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν *noviter apponentes, dum per forum Conſtantini id pſallentes ad magnam Eccleſiam pergunt, nubes ex improviſo ſuper eos cinerem pro pluviâ emiſerunt, totamq; civitatem atq; provinciam contexerunt. Pro quâ novitate multa mala Conſtantinopolitanæ obvenerunt civitati; multiq; malè ſunt interempti. Praſinorum ſiquidem ſimulq; & Venetorum turbæ adverſum Anaſtaſtaſium Imperatorem unitæ, inter mille iniurias atq; mala incendium in urbem miſerunt, combuſtaq; eſt civitas* ἀπὸ τῆς κιλύης, *quod vocant, uſq; ad forum Conſtantini, ſupra longitudinem plateæ columnarum nonaginta quatuor.* Meminerunt hujus quoque rei Euagrius, lib. III. cap. XLIV. Conſtantinus Manaſſes, & Cedrenus. Theodorus Anagnoſta Eclog. I. factum hoc Petro cuidam aſſcribit, ut & alii. Felix Papa in epiſtola ad Zenonem Imperatorem. πέτρος ὁ πιλόπους ὑὸς τοῦ Δαβίδου ὁ ἀναξίως ἐπαναβήσας τῇ ἀπλοχείων ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ μιάνας τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἰγνατίου τοῦ μάρτυρος, τὸ τρισάγιον λίθῳ νοθεύσας βεβλημένος, ἀφ' οὗ ἔθαψαν ἐν αὐτῇ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, μυρία ἄτοπα ἐφρόνησε. Exſtat apud Gennadium De primatu Papæ, cap. V. Et eius ſectatores θεοπασχίται dicti. Harmenopulus De Sectis. θεοπασχίται, οἱ φεῖ πέτρον τὸν κναφέα τῷ τρισαγίῳ προσέθηκαν τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, παθητὸν τὸ ἀπαθῆ τοῦ θεοῦ πιθύντες θεότητα. Idem eſt apud Cedrenum. Et arripuerunt hoc Armenii. Nicon De Relig. Armen. *Adjiciunt autem ſancto atq; ſanctiſſimo hymno illud: Qui crucifixus es pro nobis, Petri fullonis rabiem ſequentes.* Damnavit Synodus in Trullo habita. Ejus Can. LXXXI. ὁ τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς, προσθεὶς, ἀναθεματιζέσθω. Quare autem tolerari non poſſit, oſtenditur in Harmenopuli verbis jam citatis. Et Theorianum item vitio in Legat. Armen. Atque ex hac occaſione Calandio quidam addidit χριστὲ βασιλεῦ, præmittens iſtis verbis, ὁ σταυρωθεὶς; ne ad Deum Patrem traherentur. Theodorus Anagnoſta Eclog. II. καλανδίωνα λέγε προσθῶμεν τῷ τρισαγίῳ, χριστὲ βασιλεῦ, ἀφ' τὲς προπάτορας, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Sed poſtea iterum ſuſtulit ab exilio Antiochiam reverſus, teſte Cedreno. Et hæſit hæc ſeditio in Eccleſiâ, Orientaleſque, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, addebant: Conſtantinopolitani Occi-

Occidentalesque omittebant: multis verò in locis pro iis verbis dicebant, ἁγία τελὲς ἐλέησον ἡμᾶς. Photius in Bibliotheca. Φησὶ δὲ ὁ ἐφεσίμιος τὴν τριωδίαν ὑμνολογίαν (loquitur de hoc trisagio) τοὺς μὲν ἀναπαλὶν οἰκείους, εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀναφέρειν, καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν ἐξαμαρτάνειν ὅπισω ἀπολουόμενος τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς: τοὺς δὲ τὸ βυζαντίον καὶ τὴν ἑσπέραν νεμομένους, εἰς τὴν ὑπερτάτην καὶ πανίερον πηγὴν τῆς ἀγαθότητος, τὸν ὁμόσσιον τριάδα, τὴν δοξολογίαν ἀνάπαλιν. διὸ μηδ' ἀνέχεσθαι τούτους ὅπισω ἀπολούειν τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἵνα μὴ πάθος τῇ τριάδι προσάψωσιν. ἐν πολλαῖς δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς τὴν εὐρώπην ἐπαρχίαις αὐτὸ τοῦτο, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸ, ἁγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπάγειν. Hoc porrò obiter monendum. Viri docti, τὸ τελεσάγιον interpretantur, *Cantilenam Sanctus, Sanctus, Sanctus.* Nō rectè. Debebant, *Trisanctum.* Nam proprii hoc omninò hymni genus fuit, debetque distingui ab Epinicio, in quo similiter ter ἅγιος canebatur, hunc in modum ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαὼθ. Discimus ex Germani Hist. Eccles. Ergo hæc confundere non oportet, quod fit malè interpretando. Idem error, ut jam recentiores taceam, ab Ansegiso quoque committitur lib. 1. cap. LXX. *Gloria patri cum omni honore apud omnes cantetur: & ipse sacerdos cum sanctis angelis & populi Dei communi voce Sanctus, Sanctus, Sanctus decantet.* In fine Trisagii sigillum faciebat Patriarcha, quo innuebatur omnes de Christo prophetias esse impletas. Germanus in Hist. Eccles. ἡ σφραγὶς ὃν ὁ ἀρχιερεὺς ἔωθε ποιεῖν ἐν τῷ τέλει τῆς τριζαγίου, εἰς πλήρωσιν μὲν καὶ οἱονεὶ ἐπισφράγισμα τῶν περὶ χριστοῦ προηγορευμένων προφητικῶν χαρακτηρίζεται. Posteà eo peracto legebatur liber Apostolicus, & dicebat diaconus, προέχωμεν. Idem Germanus loco citato. μετὰ δὲ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναγινώσκεται βιβλίον ἀποστολικὸν, καὶ λέγει ὁ διάκονος, προέχωμεν. Meminit autem τοῦ τρισαγίου etiam Leo Constitut. XI. καὶ διαλύοντας ψάλλειν τὸν τρισάγιον ὕμνον. Corrigo, καὶ δειπνοῦντας ψάλλειν. Idem Constitut. XII. μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐν ταῖς μίζαις, τὸ τρισάγιον ψάλλεσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν συνήθειαν. Mauricius Strateg. lib. 1. cap. XXII. καὶ τῆς τάβας τρισσάκις σημαινούσης περὶ ἑσπέραν παύεσθαι τῶν πόνων, καὶ δειπνοῦντας ψάλλειν τὸν τρισάγιον. Atque hæc de hymno Trisagio vbertim satis. Vsurpabant quoque pro S. Trinitate. Observo apud Simocattam Hist. Mauric. lib. 1. cap. II. πρὶν ἢ τελευτῆσαι αὐτὸν εἶδεν ὄψιν, λέγουσαν αὐτῷ. τάδε σοι πιθέριε τὸ τρισάγιον λέγει. οἱ τύραννοί τῆς εὐσεβείας ὑπὸ τῆς σῆς βασιλείας ἀφοιτήσουσι χρόνοι.

TPITENNATAI.

Τριπεννάται. Memoriæ mortorum, quæ celebrabantur tertio & nono die. Sed altius hoc repetendum per occasionem. In vetere Ecclesia memorias defunctorum fidelium celebrabant die tertio, nono, quadragesimo, & anniversario. Ioannes Damascenus περὶ τῶν ἐν πίστει κειμ. ἐπεὶ γὰρ αὖ ἡμῖν ἀφορμὴ ἐδεδώκει, τὸ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀναιμάκτου θυσίας ποιεῖσθαι τῶν προκαθευδόντων, ἐπάλιν τρίτα, καὶ ἔννατα, καὶ τεσσαρακοστὰ καὶ τὰς ἐτησίους μνήμας, καὶ τελετάς.

Typicum Sabæ, cap. xxx. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν γένηται ἀδελφὸν σκηνῶσαι πρὸς κύριον, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἀφ' μέσης τῆς ἑβδομάδος, πανυχὶς ὁ γινόμενος τῶν τρίτων αὐθ', ἕως τῆ πρωΐ σκιδῆ ἑσπέρας· τότε γὰρ τελεῖται ἡ παννυχὶς αὐθ'. ὁμοίως καὶ τῷ σαββάτῳ ἡ λειτουργία αὐθ'. τὸ δὲ ἐπὶον σάββαλον γίνονται τὰ ἔνναλα αὐθ', κἂν λαγχάνῃ, κἂν τε μὴ. τὰ δὲ παρασκευὰ αὐτῆ γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐθ' πληρωθῇ. Atque ex his quæ tertio & nono die celebrabantur, τριπεννάτα dicebantur. Idem loco citato. πάσονται δὲ καὶ αἱ πρεῖς τὰς ἀφατυπώσεις τῶν πενήτων ἐγκαφόμεναι μοῖραι, καὶ σὺν ταύταις αἱ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν λειτουργίαι, ὑμνῳδίαι τε, ἐν ψαλμῳδίαι, παρασκευὰ, σὺν τριπεννάταις, καὶ ἐτήσιοι μνήμαι, καὶ τελεταὶ, αἵ τινες οὐκ εἰς μάτην ἐπενοήθησαν. Celebrabant porrò etiam quadrageſimum diem, iſque παρασκευὰ appellabatur. Vide ſupra. Rationem explicatam invenio in Triodio. ἐξιέσαι μὲν γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα τῆς ἀδεμίαν φροντίδα τῶν ἐνταῦθα ἔχει, ἀλλὰ τῶν ἐκεῖσε ἀεὶ φροντίζει. τρίτα δὲ πιέμεν, ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος ἀλλοιᾶται τὸ ὄψιν. ἔνναλα δὲ, ὅτι πᾶσι τότε ἀφαιρεῖ ἡ πλάσις, σωζομένης μόνης τῆς καρδίας. παρασκευὰ δὲ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ καρδία τότε ἀπόλλυται. καὶ ἡ γάνωσις ἔτω φθείρεται. τῇ γὰρ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἡ καρδία ζωγραφεῖται. τῇ δὲ ἐνάτῃ πήγνυται εἰς σάρκα. τῇ δὲ παρασκευῇ εἰς τελείαν ὄψιν ἀφατυπᾶται. ἀφ' ταύτῃ τὸ αἰτίαν τῶν ψυχῶν μενεῖαν πιέμεν.

ΤΡΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Τριτζέριον. Triremis. Moſchopulus. τριήρης, ἡ τρεῖς ἠρεσίας ἔχουσα ναῦς. ἤγουν τὸ κοινῶς τριτζέριον. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. κάπεργα διτζέρια καὶ τριτζέρια πηξάμενος, καὶ φλοίοις προγούλοις φραξάμενος, τὰς φθαλαττίους ἔκπερε φόλεις.

ΤΡΙΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Τριτράπεζον. Tricliniũ. Corona pretioſa. τετρατράπεζον. Cœnaculũ. τρικλίνιον.

ΤΡΙΦΘΙ.

Τρίφθι. Tyrocneſtis. Occurrit apud Cruſium in Turcograecia.

ΤΡΙΧΗΛΑΒΟΣ.

Τριχηλάβος. Volſella. Forpex. Marcellus Sidites in Iatricis.

ἧπαρ δ' αὖτε χολή τε φιλοσκοπέλου θύννοιο
σὺν ἑᾷ ὄρυαξ θαμινὰς τρίχας ἐν βλεφάροισι
νύσσασα εὖτ' ἂν κε τριχηλάβῳ ἐξερύσσας.

In Gloſſis Philoxeni & Benedicti τριχολαβὶς ſcribitur, vt & apud Aëtium, vbi quoque τριχολάβιον invenio.

ΤΡΙΧΟΔΕΣΜΟΣ.

Τριχόδεσμος. Faſcia crinalis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄμπυξ. χαλινὸς. τριχόδεσμος.

ΤΡΙΨΑΛΜΟΣ.

Τρίψαλμος. Typicum Sabæ, cap. xxxviii. σωάπτει δὲ καὶ ἡ πρώτη ὥρα, ἤγουν σιχολογίαν μὲν σὺν ἔχει, ψάλλεται δὲ σωήθως τρίψαλμος. Triodium. ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ πρώτη ὥρα, ἐν ἡ ἐνάτη, ἃ σιχολογεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, ἀλλὰ μόνον ψάλλεται τρίψαλμος, ἡ δὲ τριθέκτη σιχολογεῖται.

ΤΡΙΨΙΜΟΝ.

Τρίψιμον. Intritum. Farcimen. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔμπλεγμα ἐκ πολλῶν κρεῶν. τρίψιμον ἀπὸ πολλὰ κρέατα.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Τριῴδιον. Canticum diviſum in tres partes, quas ᾠδὰς appellabant. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων, cap. IV. ἅ δοντας μὴ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν καὶ μεσωδίαν, καὶ τριῴδια, ἢ λόγοι. Rituale Græcorum. ψάλλομεν τῆς ὀκτοήχε ἀναστάσιμα τρία, καὶ ἀναπολικὰ τρία, καὶ τὰ τριῳδίε ἰδιόμελα δύο. Menologium. δεῖ εἰδέναι ὅτι τὸ μεσεόρτιον τριῴδιον εἰς τὸ ἀποδέκτνον ψάλλε). Sic διῴδιον, quod duas ᾠδὰς contineret. Menologium. ἕτερον διῴδιον, ὁ ἦχος αὐτὸς, ἢ ἀκρόστιχις, τρίτητε.

ΤΡΟΓΙΑΝΟΣ.

Τρογιάνος. *Troianus*. Phryx. Gloſſæ Græcobarbaræ. φρὺξ φρυξίν. κοινὰ εἰς τὰς Τρογιάνας.

ΤΡΟΞΑΛΛΙΔΑ.

Τροξαλλίδα. Pro, τρωξαλλὶς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀδιῤῥ. τρωξαλλὶς. τροξαλλίδα.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΙΑ.

Τροπαιοχία. Geſtamen aliquod capitis proprium Imperatori Conſtantinopolitano. Codinus. ὅτι δὲ τῆς κεφαλῆς φορέματα διάφορα, ποτὲ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον τροπαιοχίαν, ποτὲ δὲ ἰσοτιμάνιον.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ.

Τροπάριον. In eccleſiâ Orientali canebantur certis diebus certi canones. quas in troparia dividebant, plerumque triginta, & nonnunquam aliquando plura, excepto vno Magno Canone, qui ducenta & quinquaginta complectebatur. Triodium hoc nos docet in deſcriptione magni Canonis. Illic pleniſſimè totâ hâc de re agitur; eoq; tectorē ſtudioſum remittimus. In Liturgiâ Chryſoſtomi. οἱ δὲ ψάλλοντες λέγουσι τὰ σωήθη τροπάρια, καὶ τὸ κῦ τὸν ἡμέραν ἁγίαν. In Liturgiâ Præſanctificatorum. εἰπόντος δὲ τὸ χοροῦ τὸ τροπάριον, λέγει ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Quid propriè fuerint, & vnde dicta, explicat Zonaras ad Can. Anaſtaſ. Damaſceni. τροπάρια δὲ λέγονται, ὡς πρὸς τὰς εἱρμὰς τρεπόμενα, καὶ τῷ ἀναφορὰν τῶν μέλους πρὸς ἐκείνας ποιέμενα, ἢ καὶ ὡς τρέπουσα τὸν φονέα τῶν ἀδόντων πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν εἱρμῶν. εἰ μὴ γὰρ πρὸς ἐκείνας ὁ τῶν αὐτὰ ψαλλόντων φθόγγος διήνοιτο, οὐκ ἂν ῥυθμόν ἔσχε τὸ μέλος, οὐδὲ εὐαρμόνιον, οὐδὲ μέλος λέγοιτο, ἀλλ' ἀπηχὲς καὶ ἀνάρμοσον καὶ ἄῤῥυθμον φώνημα. Canebant autem poſt Horas. Codinus. ψάλλονται ἓν αἷ ὧραι, ὡς ἔθος, μετὰ τῶν τροπαρίων. Et paullò poſt. τῶν ὡρῶν καὶ τῶν τροπαρίων ψαλλομένων, πάρεσι μὲν ὁ βασιλεύς. Nonnulla ex his erant quæ fecerant Anthimus & Timocles. Theodorus Anagnoſta Eclog. I. ἄνθιμος καὶ τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταὶ, κατ' ἐξοχὴν διηρέθησαν. Cedrenus tradit eos ſcripſiſſe anno VIII. Leonis magni. Hæc verba ſunt in illius vitâ. τῷ ὀγδόῳ ἔτει ἄνθιμος ὁ τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταὶ, ἐγνωρίζοντο. Eius verò quod poſt ſecundum antiphonum canebatur, auctores credebantur antiquiſſimi Ioſephus & Nicodemus: alij ad Iuſtinianum originem referunt. Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ δὲ τροπάριον, ὁ κατὰ τὸ τέλος τῶν δοξαστῶν αὐτιφώνων, ποίημά ἐστιν ἰωσὴφ ὁ νικητὴς, ἀπαίροντες γὰρ τὸν κύριον πρὸς τὸ ἐν-

παφιάσαι αὐτὸν, ἐμυήθησαν αὐτὸ ἀπὸ τῦ ἡμίν Ϲ ζωοποιῦ σώματος Ϲ κυρίε, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἀχωρίστε θεότητος. ἔνιοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ αὐτὸ τροπάριον ἐκπεφώνηται ἐπὶ Ϲ τῆς θείας λήξεως βασιλέως ἰουστινιανῦ, σφόδρα καὶ αὐτὸ τοῖς συμβόλοις τῆς χριστῦ γεννήσεως ἐφαρμόζον.

ΤΡΟΠΟΔΕΜΕΝΟΣ.

Τροποδεμένος. Versutus. Callidus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνδρεῖος. πολύτροπος. τροποδεμένος. ἐπιβάβελος.

ΤΡΟΥΛΙΟΝ.

Τρυλλίον. *Trulla*. Hierocles ἱππιατρ. lib. II. cap. LXXIV. καὶ ἄρας ἀπὸ Ϲ πυρὸς τὸ τρυλλίον, ἐπίβαλλε τὸ ἄσφαλτον μὴ κινῶν αὐτό.

ΤΡΟΥΛΛΑ. ΤΡΟΛΛΟΝ. ΤΡΟΥΛΛΟΣ.

Τρῦλλα. *Trulla*. Codinus. ἐκεῖ τὸ ἄκρον Ϲ σκιαδίε, ἕως τὸν γύρον τῆς τρύλλας. Basilic. Eclog. LXIV. καυδηλάβρα, λύχνοι, τρύλλαι, χαλκᾶ σκεύη. Glossæ Græcolatinæ. τρῦλλα. *Trulla*. Dicebant etiam τρῦλλος, & τρῦλλον. Codinus in Orig. Constantinop. ἐξ Ϲ ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν φέρεται λόγος, ὅτι ὁ τρῦλλος κιοτάρενός ἐστιν. Et ibidem non semel. Cōstantinus Porphyrogēneta Them. Orient. XIII. ἑκκαίδεκα χαλκισσυδος, ἐν ᾗ τὸ σκευάριον τοῦ μεγαλομάρτυρος θεοδώρε ἐν τῷ τρύλλῳ τῦ ναῦ αὐτοῦ ἀποκρέμαται. Metrodorus in Martyrio S. Dionysij. τόπον οὖθεν ὀφείλοντα φυλάττειν τὰ ἁγίων μαρτύρων τὰ ὀστᾶ, πάσῃ ἐπιμελείᾳ καταζήτησε, καὶ εὑρῶσα μέγα τρῦλλον, οἰκοδομικῶ ἐσφράγισεν.

ΤΡΟΥΛΛΩΤΟΝ.

Τρυλλωτὸν. *Trullatum*. Chronicon Constantinop. τὸν ᾗ τρυλλωτὸν σκεῦλον ἔκπισε μιχαὴλ ὁ υἱὸς θεοφίλε, κεσμήσας αὐτὸν, καὶ καμαρώσας πολυτελῶς.

ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ. ΤΡΟΥΜΠΕΤΑΡΗΣ.

Τρομπέτα. Italicum, *Trombetta*. Tuba. Corona pretiosa. τρομπέτα. *Tuba*. σάλπιγξ. Anonymus De nuptijs Theſei.

καὶ τότε ἀρχίσησι τρουμπέτης καὶ πανήγυρα.

Et τρομπετάρης. *Trombettiere*. Eadem Corona. τρομπετάρης. *Tubicen*. σαλπιγκτής.

ΤΡΥΠΑ.

Τρύπα. Præfurnium. Os furni. Occurrit apud Cruſium in Turcograciâ.

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ.

Τρυφερότης. Mollities. Pro, τρυφερότης. Vide, μαλακὸκοπία.

ΤΡΩΓΑΙΤΗΣ.

Τρωγλίτης. Paſſer. Euſtathius ad Iliad. Β'. Διαζωγραφεῖ τὸν στρουθὸν. ἔοικεν αὖτη εἶναι, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικώτερον τρωγλίτης.

ΤΡΩΝΝΕΙΝ.

Τρώννειν. Vulnerare. Glossæ Græcobarbaræ. ἄτρωτος, ὁπᾶ σὲν τρώννεται. ἢ πληγώννει.

ΤΥΜΒΟΛΟΣ.

Τύμβολος. *Tumulus*. *Tumbula*. Chronicon Constantinop. τότε λεγόμενον τριέξοδον τὸ εἰς τὰ κᾶφα κάτωθεν τῦ ἁγίε μωκίε ἐπάρχον ἐπήρθη, εἶθε καὶ τύμβολοι ἐλλιώων καὶ θρεπανῶν ἐπάρχουσι κεχωσμένοι.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ.

Τυμπάνια. Pilea mulierum Conſtātinopolitanarum tympani formam refe-

referentia. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. ὡσεκάθητο λαμπρῶς διεσκευασμένη λίθοις τε καὶ μαργάροις τὸ τυμπάνιον ἀναδέσασα. Iterum De Reb. Geſt. poſt Excid. Vrbis. τὰ δὲ γυναικεῖα τυμπάνια, καὶ τὰ τῶν ἄλλων καὶ λευκῶν τριχῶν ἀπικροπάφια καθέμαλα, τοῖς ἵπποις ὡειεπίθεσαν. Strabo quoque de mulieribus Hiſpanis narrat lib. III. τυμπάνιον περιχεῖσθαι, ὡσὸς μὲν τῷ ἰνίῳ ὡειφερὲς καὶ σφίγγον τῇ κεφαλῇ μέχρι τῶν παρωτίδων, εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπιασμένον καθ' ὀλίγον.

ΤΥΠΙΚΑ.

Τυπικὰ. Pſalmi CII. & CXLV. quos per vices die Dominico in officio divino chorus canebat. Et priorem quidem pſalmum, τὰ πρῶτα τυπικὰ; alterum, τὰ δεύτερα, appellabant. In Liturgiâ Chryſoſtomi. μὴ τὰ εἰρμικὰ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, ἃ ἐστὶ κυριακή. Et poſteà. μὴ τὰ εἰρμικὰ τὰ δεύτερα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δεύτερον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ τὰ δεύτερα, ἃ ἐστὶ κυριακή. Triodium καὶ ἀναγνώσκον δὲ καταχήσας εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ.

ΤΥΠΩΝΝΕΙΝ.

Τυπώννειν. Pro, τυπᾶν. Gloſſæ Græcobarbaræ. τυπώννει καὶ εἰκονίζει τὴν δόξαν.

ΤΥΡΑΓΝΙΑ.

Τυραγνία. Pro, τυραννὶς. Cruciatus. Dolor. Anxietas. Anonymus De nuptijs Theſei.

Φόβον μόνον καὶ κόλασιν καὶ τυραγνίαν μεγάλην
Θησέως εἶχε ἀπ' αὐτῆς.

ΤΥΡΗ.

Τυρὴ. Corona pretioſa. τυρὴ. Caſeus. τυρὸς.

ΤΥΡΙΝΗ.

Τυρινὴ. Septimana eadem, quæ τυροφάγου. Typicum Sabæ, cap. IV. Τὰς δὲ δύο ἑβδομάδας τῆς τε ἀπόκρεω, καὶ τῆς τυρινῆς, συνιχολογοῦντας εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα δύο.

ΤΥΡΟΒΟΛΙΟΝ.

Τυροβόλιον. Scholiaſtes Theocriti Idyll. XI. παροιὰ, τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια.

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ.

Τυρόγαλον. Serum lactis. Moſchopulus. ὀρρὸς, τὸ κοινῶς καλούμενον τυρόγαλον.

ΤΥΡΟΦΑΓΟΣ.

Τυροφάγου. Septimana quę ſequebatur τὴν ἀπόκρεω. Nicon. De Relig. Armen. *Septimanâ quoque* τῆς τυροφάγου *carne veſcuntur, ieiunantes ſeptimanâ quæ eſt ante* ἀπόκρεω *intenſis ieiunijs, præter panem & aquam nihil aliud guſtantes.* Balſamon in Reſp. ad Marcum Patriarcham Alexandrinum. Ὑπαίξελέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς ἁγιανισίμου, (ita legendum ſupra admonui) καὶ δὲ δωδεκαημέρου. Anna Comnena Alexiad. lib. II. νῦξ δ' ἣν ἡ τῆς τυροφάγου κυριακῆς, καθ' ἣν ἡμῖν πατὴρ τὰ ἐσκέπτετο. Tunc magnum jejunium ſuum agebant Tetraditæ. Idem Balſamon tradit paullò poſt. καὶ τὴν ἑβδομάδα τῆς τυροφάγου νηστεύσειν οἱ τετραδῖται οἱ αἱρετικοὶ νηστείαν μεγάλην. Neque alleluja hâc ſeptimanâ pſallebatur, præterquam feriâ quartâ, & ſextâ.

Trio-

Triodium. τῇ ἑβδομάδι τ᾽ ἀπόκρεω ἀλληλουία ἀ ψάλλομεν. ἐκκόπτομεν δὲ καὶ τ᾽ ἐνκοντάκιον τᾶ ψαλτηρίᾳ ἀπὸ τᾶ ὄρθρᾳ, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν ἑσπερινόν. ὡσαύτως ποιεῖμεν ὅπι τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινᾶς, ἄνθ᾽ τᾶς τετάρτης, καὶ ἕκτης. ἐν δὲ πάντας ψάλλομεν ἀλληλουία, ποιεῦντες καὶ μετανόιας. Institut Heraclius Imperator voti reus, bello cum Choſroe Perſarum rege feliciter peracto. Illud ipſum Triodium alibi. ὠθὲ μέν τοι τῆς τυροφάγου φασί τινες τὸν βασιλέα ἡράκλειον ἐνδέξαι, κρεωφάγον ἔσαν τὸ πρότερον. καὶ χοσρόᾳ δὲ καὶ περσῶν ὅπι ἔξ ἔτεσιν ἐκρατεύσας, ἤυξαλο τῷ θεῷ, εἰ καὶ ἐκεῖνον ἰσχύσε, πάντως μεταμεῖψαι, & μεταξὺ νηστείας & τρυφῆς καθεσῆσαι. Porrò eſu caſei, aut etiam ovorum, pœnitentes ſolvebant jejunium ſuum, puta ſi clerici eſſent; nam alij id carne faciebant. Neſteuta in Nomocane. *Pro communione participes exiſtant ſanctificationis illuminationum, & ſic ieiunium ſoluunt, alij quidem caſeo, & ouis, mundani verò carne.*

ΤΥΡΩΝ.

Τύρων. Vide, πίρων.

ΤΥΦΑ.

Τῦφα, ſive, τᾶφα. *Tufa.* Zonaras in Baſilio Porphyrogennetâ. ἱάρα πανιωθὲς ὀρθία, ἃν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημώδης. Ioannes Tzetzes Chil. VIII.

ὕστερον ἐν τῇ νίκαις ᾗ ἡμῖν οἱ στεφηφόροι
σφαῖς κεφαλαῖς ἐπέθεντο τιάρας, ἤγουν
τύφας.

ΤΥΦΑΑΡΑ.

Τυφλάρα. Cæcitas. Gloſſæ Græcobarbaræ. τρέψιμον τῶν ὀμμαλίων. τυφλάρα. τραβάρα.

ΤΥΦΑΩΝΝΕΙΝ.

Τυφλώννειν. Pro, τυφλοῦν. Occœcare. Gloſſę Græcobarbaræ. χίζει. παραφάσθ. ἢ ὅπερ τυφλώννῃ.

ΥΒΡΙΣΣΙΑ.

Ὑβρισία. Corona pretioſa. ὑβρισία. *Iniuria*, ὕβρις.

ΥΓΡΟΠΙΣΣΟΝ.

Ὑγρόπισσον, ſive, ὑγρόπισσον. Liquida pix. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. VIII. ἰατρεύσεις δὲ ἔτως. ὑγρόπισσον καθαρὸν μὴ μέλι & αὐτὸ δώσεις πεῖν ὀφὰς τρεῖς. Occurrit illic pluries, & variè ſcribitur, modò ὑγροπίσσα, modò ὑγροπίσσιν quoque. Scholiaſtes Nicandri ad Alexiph. ὧν ἡ μὲν ὀσμὴ ὁμοία ἐστὶ πίσσῃ χυτῇ, ὅ ἐστι, τῷ ὑγροπίσσῳ. ἡ δὲ γεῦσις, κεδρίσι.

ΥΔΡΟΜΥΣΤΗΣ.

Ὑδρομύσης. Qui aquæ luſtrali in veſtibulo templi præfectus ineuntes exeunteſque aſpergebat. Eſt epiſtola Syneſij CXXI. quæ inſcribitur, ἀναξιπίῳ ὑδρομύσῃ.

ΥΔΡΟΣΑΤΟΝ. ΥΔΡΟΡΟΣΑΤΟΝ.

Ὑδροσάτον, ſive, ὑδροροσάτον. Aqua roſea. Alexander Trallianus, Nonus, Simeon Sethi, & alij. Scribitur etiam truncatè δροσάτον. Vide ſupra.

ΥΕΛΟΠΙΖΕΙΝ. ΥΕΛΟΠΗ.

Ὑελοπίζειν. Oculos quaſi vitreos habere. Vitium in accipitribus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LXVII. ἐὰν ὁ ἱέραξ ὑελοπίσῃ τὰς ὀφθαλμὰς, ἔτως αὐτὸν νοήσεις. Ipſum vitium ὑελοπὴ dicitur. Et illud caput inſcribitur, εἰς ὑελοπὴ ὀφθαλμῶν.

ΥΙΟΤΗΣ.

ΥΙΟΤΗΣ.

Υἱότης. Filiatio. Vox quâ appellabantur laici, aut inferioris ordinis clerici. Basilius Achridenus in epistolâ ad Hadrianum Papam. τὶ ἔν σοὶ ἡμᾶς ἡ ὑμετέρα ὑπόληψις τοῦ ὑπηνητείου ὑποδέσμου, ἀγνώτατε πάπα; τὶ δὲ ἡ εἰκὼν τῆς ἀποκωλύσεως δραχμῆς; ἡμεῖς γὰρ ὅτε ἐκπεσόντας ἑαυτοὺς τῶν σῶν κόλπων φαμὲν, ὅτε τὴν ὑότητα ἢ τὴν κοιμαντικὴν ἀποφεύγομεν, ἵνα καὶ ὅτως ὀνειδιζώμεθα. Gulielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Hâc allocutione missam celebrans populum admonuit. Filiationem vestram, charissimi, commonemus, vt convenientes ad sacratissimum Dei templum id diligenter pertractare studeatis, ad quod venistis.*

ΥΠΑΓΚΩΝΙΟΝ.

Ὑπαγκώνιον. *Cubital:* Glossæ Græcolatinæ interpretantur, *Cerui cal.* Non satis rectè, ut ipsa dictio loquitur. Romani delinquente imperio, & cùm eo quoque ipsâ linguâ, *Succubitanam* dixerunt. Itaque lego apud Trebellium in Claudio. *Albam subsericam vnam, cum purpureâ succubitanâ.* Succubitanas autem intellige stragulas, qualibus hodiè etiam vti magnates videmus, quorum subsellia ijs instrata. Scio viros magnos aliter sentire de isto Trebellij loco, tamen licet mihi dissentire sine illorum offensâ.

ΥΠΑΚΟΗ.

Ὑπακοή. Menologium. ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ, ὁ πολυέλεος, ὁ καθίσματα ἁγίε. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. LXVI. μὴ τὸ τρισάγιον ἃ λέγομεν τὴν ὑπακοὴν τῆς ἤχε, ἀλλὰ τὸ προεόριον κοντάκιον, ἢ τῆς ἑορτῆς. Occurrit passim in Ritualibus Græcorum.

ΥΠΑΝΔΡΕΜΑΤΟΝ.

Ὑπανδρέμασον. Matrimonium. Conjugium. Glossæ Græcobarbaræ. ὥραν γάμε. καιρὸν ὑπηνήδειον ἢ ὑπανδρεμάτε, ἢ ἁρμασίας.

ΥΠΑΝΤΗ.

Ὑπαντὴ, sive, ὑπαπαντὴ. Festum *Occursus*, quod in ecclesiâ Occidentali *Purificationis* appellatur. Micrologus De Eccles. Observat. cap. XLVII. ὑπαντὴ *nuncupatur obuiatio, quia venerabiles personæ Simeon & Anna eo die obuiauerunt Domino, dum præsentaretur in templo.* Codinus. κατὰ τὴν τ ὑπαπαντῆς ἑορτὴν εἰς τ βλαχερνῶν ναὸν ἀκολουθίαν ἢ τῶν βαϊοφόρων. Videndus quoque Amalarius De Eccles. Offic. lib. IV. cap. XXXIII. Celebrabatur postridiè Kal. Febr. Clarè ecce in Constitut. Man. Comneni. ἡ δευτέρα τ φεβρουαρίε, ἀφ' ἣν τὴν τ σωτῆρος ὑπαπαντὴν. Itaq; error est apud Phranzen Chron. lib. II. cap. X. *Discessimus Calendis Februarij horâ primâ post meridiem festi Dominici, quod* ὑπαπαντὴ *dicitur.* Sed puto culpam esse librarij, quam miror tamen non animaduersam erudito illius interpreti, & editori, Pontano. Institutum verò hoc festum sub Iustiniano, pontifice Pelagio. Siffridus Presbyter Epitomes lib. I. *Sub Pelagio papâ & Iustiniano Imperatore sumsit initium apud Constantinopolim ut* ὑπαντὴ *Domini, id est Purificatio beatæ Mariæ virginis solenniter celebraretur.*

Et quidem anno imperij eius decimo quinto. Landulphus Sagax in vitâ eius. *Anno* XV. *imperij Iustiniani mense Octobri facta est mortalitas Byzantij. Et eodem anno Hypapante Domini sumpsit initium, ut celebraretur apud Byzantium secundâ die Februarij mensis.* Incidit autem hic annus XV Iustiniani in Christi DXLII. Itaq; cum Landulpho congruit Sigebertus, qui in Chronico suo factum hoc dicto Christi anno adscribit. Cedrenus seorsum abit, & originem reijcit in annum nonum sive ultimum Iustini, cui Iustinianus successit. Vide eum pag. 300.

ΥΠΑΤΙΑ.

Ὑπάτια. Nummi Consulares. Hic mos fuit. Consules initio magistratus sui pecunias in populum spargebant. Græci isti recentiores ὑπάτια sc. νομίσματα appellabant. Nec Consules tantùm, sed & Imperatores faciebant in coronatione suâ, vel perfecto aliquo opere insigni. Codinus in Orig. Constantinop. de Iustiniano, cum templum Sophiæ absoluisset. καὶ ἐποίησεν ὑπάτια, καὶ ἔδωκε κεντηνάρια τῷ λαῷ διὰ στρατηγίδος μαγίστρου. Cedrenus ὑπατείας aliquoties nominat. Ad Consules quod attinet, vide l. *Ordinem.* 2. C. De Coss. & non sparg. ab his pec.

ΥΠΕΚΚΑΗΣΙΩΝ.

Ὑπωεκλησίων. Qui Imperatoris partes in ecclesiasticis rebus obibat. In Disputatione Gregentij. ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτὸν τοῦτον ἀπέφηνεν, ὑπωεκκλησίονα αὐτοῦ ποιήσας. Vide πατείμιος.

ΥΠΕΡΠΑΣΙΔΙΟΝ.

Ὑπερπασίδιον. Quasi *Superpassagium.* Locus per quem necessariò transitur. Constantinus in Tacticis. ὅταν δὲ μέλλῃς διαβαίνειν μὲ τὸ στρατὸν εἰς ὀρεινὰς τόπους καὶ στενὰς, καὶ δύσκωλον χώραν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἵνα ποιῇς μέρος ἐκ τοῦ στρατεύματος, καὶ κρατῇς τὰ ὑπερπασίδια, ἢ κλεισοῦρας, ποὺς τὸ μὴ ποιολαβεῖν τοὺς πολεμίους.

ΥΠΕΡΠΛΕΟΝ.

Ὑπέρπλεον. Respondet Gallico, *Surplus.* Est autem tributi genus ab Alexio Comneno excogitatum exactumque. Zonaras. ἐντεῦθεν ἀποχραφεὶς ποιητοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις διαφερόντων τοῖς ὑποκειμένοις ἐπέλλοντο κτήσεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν ὀνομάτων ἐπινενόηντο, τὸ ὑπέρπλεον λέγω, καὶ τὰ ὑπέρπλεα, καὶ ἄλλοτε ἄλλοι ἐπηρείων ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἐσήγοντο.

ΥΠΕΡΠΥΡΟΝ.

Ὑπέρπυρον. Viri docti interpretantur, velum coloris ignei, apud Codinum. ἔνι δὲ καὶ τὸ παραγμένον διδόασι ποὺς τὸ μέγαν πεμμικήριον ἐκ κυελαικοῦ χάλεν δικανικίου ὑπέρπυρον ἓν. Sed errant toto cœlo; nam est nummi genus. Scholiastes Harmenopuli. lib. I. Tit. XV. καὶ ἐνταῦθα γὰρ ἄδηλόν ἐστιν, εἴ τι τῷ πάτρῳ παρ' ἐμοῦ ἠριθμήθησαν τὰ ρ' ὑπέρπυρα, εἴ τε ἐμοὶ παρ' ἐκείνου. Theorianus in Legat. Armen. ἔσωσαν ὡς ἐν ὑποθέσει ἐνταῦθα ὑπέρπυρα τρία, μιᾶς ὄντα φύσεως, χρυσοῦ δηλονότι. Et mox iterum. πόσοι ναῦν εἰσὶ ταῦτα τὰ ὑπέρπυρα; In cuius loci interpretatione labitur ibidem vir eruditissimus, Ioannes Leunclaius, dum τὰ ὑπέρπυρα vertit modò, *ignedum potiora;*

potiora; modò, *ignita*. Corrigendum autem eſt Chronicon Conſtantinop. quod ἀνέκδοτον penes me habeo. ὅπερ λαβὼν ὁ Βασιλεὺς, καὶ θαυμάζας, ἔδωκε τῷ κομίσαντι ὑπέρπυρα ἑκατόν. Malè illic exaratum eſt, ὑπὲρ ἑκατόν. Item VVilhelmus Tyrius De bello ſacro lib. XVIII. cap. XII. *Dotis autem quantitas erat in centum millibus hyperpyrorum iuſti ponderis, exceptis decem alijs eiuſdem monetæ millibus, quos dominus Imperator ad opus nuptialium expenſarum liberaliter contulit: & exacto mundo virginali, in quo tam in auro, quàm in gemmis, veſtibus, & margaritis, tapetis, & holoſericis, vaſis quoque pretioſis, quadraginta millia iuſtâ æſtimatione poterant computari.* Mendosè editur, *centum millibus hyperorum*. Et obſerva illic dotem filiæ Imperatoris Conſtantinopolitani, nempe Iſaacij Comneni. Heſychius alibi laminam eſſe dicit. ἔλασμα, ὑπέρπυρον.

ΥΠΕΡΤΙΜΟΝ.

Ὑπέρτιμον. Tributi genus ab Alexio Comneno inſtitutum, teſte Zonara. Vide verba eius in ὑπέρπυρον.

ΥΠΕΡΤΙΜΟΣ.

Ὑπέρτιμος. Titulus Metropolitani. Sciendum autem Metropolitanorum duos fuiſſe ordines; quorum hi quidem ὑπέρτιμοι & ἔξαρχοι dicebantur, hi verò tantum ὑπέρτιμοι. Videatur Codinus De offic. Conſtantinop. pag. 229. & ſequentibus. Alexius porrò Comnenus Venetorum quoque Patriarcham ὑπερτίμου titulo inſignivit. Narrat Anna de eo lib. VI. ὑπέρτιμον δὲ τὸν παλεάρχῃ σφῶν (Βενετικῶν) ἐξίωσε μὴ τῆς ἀλόγου ῥόγας.

ΥΠΟΒΟΛΟΝ.

Ὑπόβολον. Gloſſæ Baſilic. ὑπόβολόν ἐστι τὸ ὀπὶ τῇ ποσότητι τῆς προικὸς ὑποβαλλόμενον τῷ γαμβρῷ παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ εἰς πλέον ἀναβιβαζομένης τῆς προικός. Vide Harmenopulum lib. IV. Tit. X. Suidas annulum interpretatur. ὑπόβολον, τὸ δακτυλίδιον. Intelligo iſtum, qui in ſponſalibus arrabonis vicem dabatur. Et ita vſurpabant. Non aliter acceperis in LL. Leonis & Conſtantini. ἐὰν οἱ σωαλλάσσοντες νομίμως σωαλλάσσωσι, καὶ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν κεκωλυμένων, τιτίοι δὲ ἀρραβώνων, ἤγουν ὑποβόλων, ἢ δι' ἐγγεγράφων. Ità apud Attaliaten Pragmat. Tit. XXVII. ἀζημίως λύεται ὁ γάμος, ἤδη ὑποβόλου δεδομένου τῷ γαμβρῷ παρὰ τοῦ πατρός.

ΥΠΟΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ὑπογονάτιον. Quod genibus ſubſternebant preces facturi. In Liturgiâ Chryſoſtomi, εἶτα τὸ ὑπογονάτιον λαβὼν, εἰ ἐστὶ πρωτοσύγκελος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει. Etiam ὑπογονάτιον, & γονυκλινὲς nuncupabatur. Sed de his vocibus diximus ſuo loco.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑΡΙΟΣ.

Ὑποδηματάριος. Gloſſæ Græcolatinæ. ὑποδηματάριος. *Calceamentarius. Caligarius.*

ΥΠΟΔΟΧΑΡΙΟΣ.

Ὑποδοχάριος. Auxiliator. Nicephorus περὶ ποδάγρ. πολ. cap. XI. ἐπεὶ δὲ χρόνῳ ὑφῆκεν αὐτὴν, ἀλλ' ὑποδοχαρίους τοὺς παρ' αὐτοῦ καλεῖν ἔφθασε. Et mox. εἰς ἑπτὰς πάλιν ἀναγεῖν ὑποδοχαρίους, τοῦ σφατηγοῦ ἴσως πάλιν μὴ κινήσαντος.

Iterum cap. XXI. καταλιμπανέτω δὲ ἐν ᾧ τόπῳ ἠυλίζετο ἐξ ἄνδρας, ἢ ὀκτὼ, τὰς ὑποδοχαείους καλουμένους, μὴ καὶ ἵνα ὁ ἄρχοντος τῶν χρησίμων.

ΥΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Ὑποθηκάριος. *Hypothecarius.* Balsamon ad Concil. IV. Can. XVII. πᾶσα ἀγωγὴ ποτοσήκουσι σεπτῷ οἴκῳ, εἴτε ποτοσωπικὴ, εἴτε ὑποθηκαρία ἐστὶν, ἐκ ὑπερβαίνετω πατριάρχου ἔτη. Apud Suidam in πρόσκος, Auctor incertus. ὁ νόμος ἐμποδὼν ἴστηλο τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἀπείρους εἰς τριακοντάδιν ποδαγραφῶ ἄγων, ὀλίγας ἢ ἄπλας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πᾶσας πατριάρχου ἑνιαυτῶν μήκει ἐκκρέων.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΒΡΑΚΙΟΝ.

Ὑποκαμισοβράκιον. Subfeminale. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑποκαμισοβράκιον, καὶ τὸ σφικτόρολον, καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβὼν σιωπήσειν αὐτὸ.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ.

Ὑποκάμισον. Subucula. Suidas. ἐπενδύτης, τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Theophylactus Comment. ad Matthæum cap. V. χιτὼν κυρίως τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον ὑποκάμισον. Codinus. ἐνδύσασθαι τοὺς ὑποκάμιζα, ἤγουν χιτῶνας. Occurrit pluries apud Achmetem cappp. CXXXI. CLVIII. CCXXX. Hodiè ποκάμησο dicunt. Corona pretiosa. ποκάμησο. *Interula.* χιτὼν.

ΥΠΟΜΗΝΙΣΚΕΙΝ.

Ὑπομιμνίσκειν. Pro, ὑπομένειν. Ferre. Glossę Græcobarbarę. ἐκεῖνος ὅπερ ὑποφέρει. καὶ ὑπομένει. καὶ ὑπομιμνίσκει. ἢ ὑπομιμνίσκει.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Ὑπομνηματογράφος. Hic perscribendis commentarijs vacabat, eratque duplex: in palatio vnus, alter in ecclesiâ. Palatini mentio est in l. *si quos.* LIX. Cod. De Decur. & apud Procopium in Esaiam. φασὶ δὲ, ὡς τοῦ σοφήτου τὰς ποδαγρικὰς τοῦ θεοῦ λόγους κηρύττοντος παρῆσαν τινες οἱ λεγόμενοι ὑπομνηματογράφοι τὰ λεγόμενα σημειόμενοι. Ecclesiasticus secundum post Exocatacœlos locum tenebat, vt discimus ex recensione Ioannis episcopi Citri, quæ extat in eius Responsis. Sed postea mutato ordine quintus factus est, vt cognoscimus ex indice Codini. Munus eius, quod diximus, & ipsum nomen satis clarè loquitur, & Codinus describit. ὁ ὑπομνηματογράφος εἰς τὸ γράφειν τὰ ὑπομνήματα. Hic idem ægrotante vel absente Chartophylace promulgabat etiam & legebat Regesta. Ioannes Episcopus Citri in Resp. νοσοῦντος μέν τι ἐκ χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος, ἀνὶ' ἐκείνου τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν.

ΥΠΟΝΟΡΙΟΝ.

Ὑπονόριον. Hero in παρεκβολ. ἐκ δὲ λαοῦ καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐξορμῶντος, εἴτε διὰ ποδαγρικὰς, εἴτε διὰ τὴν ὑπονοίας.

ΥΠΟΝΥΜΦΙΣ.

Ὑπονυμφὶς. Paranympha. Suidas. δημιουργὸς ἐκάλουν τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας. Reperitur quoque in Scholijs Aristophanis.

ΥΠΟΠΙΠΤΕΙΝ.

Ὑποπίπτειν. Hoc facere dicebantur pœni-

pœnitentes, qui à communicatione excluſi ſtabant intrà eccleſiam poſt ſuggeſtum, & exibant cum Catechumenis. Baſilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχὸς πενταικαιδεκαετίαν. πόσα ἔτη μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, πόσα δὲ ὑποπίπτων, καὶ ἐν τοῖς στῶσι. Scholiaſtes. ὑποπίπτων, ἤγουν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἐισάρχεται ὄπισθεν τῶν ἀμβώνων, καὶ ἐξερχόμενος μετὰ τῶν κατηχουμένων. Theorianus in Legat. Armen. εἶπα τί φησιν ὁ κανὼν; ἢ ἑπτὰ ἔτη αὐτῷ πεσοῦνται. τοῦτο δέ ἐστιν, ἐντὸς μὲν τῆς ἐκκλησίας εἰσέρχεσθαι, ἐν δὲ τῷ ὄπισθεν μέρει τοῦ ἀμβώνος ἵστασθαι, καὶ ἐξιέναι μετὰ τῶν κατηχουμένων. Nicetas Metropolitanus Theſſalonicenſis in Reſp. μετανοοῦντες δὲ οἰκονομοῦνται δὲ ἐξαετίας, ἢ πενταετίας. τέλα μὲν ἔτη ὑποπίπτοντες, καὶ τὰ λοιπὰ σωθυχόμενοι μόνον χωρὶς προσφορᾶς. Synodus Ancyrana Can. XVI. ὁ ἀλογαμήσας, ἐικοσαετὴς μὲν τελῶν πενταικαιδεκαετίαν ὑποπιπτέτω. Gelaſius in Syn. Nic. δέκα ἔτη ὑποπιπτέτωσαν μετὰ τὸν τῆς ἀκροάσεως χρόνον.

ΥΠΟΣΕΛΛΙΑΚΟΣ.

Ὑποσελλιακὸς. *Subſellaris.* Sellam portans. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. καὶ αὐτὸς δὲ μὴ ὑποσελλιακῷ ἀλόγῳ ἔποχος. ὧν ὑπαιθρίων ἐθεᾶτο τὰ δρώμενα.

ΥΣΚΑ.

Ὕσκα. Hiſpanicum, *Hyeſca.* Fomes. Ignitabulum. Suidas. ὕσκα, ὀψάριον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ. Conſtantinus in Tacticis. σφενδοβόλα μεγάλα, πυρίκβολα, καὶ ὕσκας, Itali dicunt, *Eſca.*

ΥΣΤΕΡΝΟ.

Ὑστερνὸ. Corona pretioſa. ὑστερνὸ, *Exvemum.* ἔχατον.

ΥΣΤΕΡΟΤΖΙΚΟΣ.

Ὑστερότζικος. Poſterior. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

ὀλίγον δὲ ὑστερότζικος χρόνοις τετρακοσίοις.

Tale eſt, μικρότζικος. Paruus. Gloſſæ Græcobarbarę. μικρὸν, ἢ μικρότζικον, ἢ μικρόλλικον.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Ὑψισάριος. Sectę genus. Heſychius. ὑψισάριος, αἵρεσις ὡς φασι τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων. Gregorius Preſbyter in Vitâ Greg. Nazianzeni. καὶ τῶν τῶν ὑψισαρίων ἀποσοβούμενος δεισιδαιμονίαν καὶ πλάνην, γνήσιος μύστης ἀνεφάνη τῆς χάριτος. Et ipſe Nazianzenus in Orat. Fun. in patrem. ὑψισάριοι τοῖς παπποῦς ὄνομα.

ΥΨΩΝΝΕΙΝ.

Ὑψώννειν, ſive, ὑψόννειν. Eleuare. Extollere. Gloſſæ Græcobarbarę. ἄρας. κυφίσας. ὑψώννοντας. φιλόννοντας.

ΦΑΒΑ. ΦΑΒΑΤΟΝ.

Φάβα. *Faba.* Gloſſæ Servij. *Faba.* Φάβα. Etymologici Auctor. ἔτνος ἀδετέρως, ὃ νυῦ φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι ὀνομάζουσιν. Heſychius. φάβα, μέγας φόβος, καὶ τὸ σωθῆς ὀστέον. Pelagonius Hippiatric. lib. II. cap. CV. φάβα ἐψήσας εἰς ὕδωρ λείωσον μετὰ μέλιτος. Habes quoque apud Ariſtophanis Scholiaſten ad Ranas. Hinc φαβάτον. *Fabatum.* Phæmon Cynoſophij cap. XXIV. φαβάτου λευκοῦ τοῦ α. ἐλαίου ξέστου α. ἀξουγγίου ἀλισοῦ τὸ ἴσον. Cyrillus in Lexico. ἔτνος, φαβάτου, ἢ ὀστέου. Latinis Barbaris etiam *Fabana* dicitur. Anonymus in Vitâ S. Carulelphi. *Tantam fabanam coxit, vt per*

totam hebdomadam satis haberet. Perperam est in MS^to. *fabianam*.

ΦΑΒΡΙΚΙΣΙΟΣ.

Φαβρικίσιος. *Fabricensis*. Vide, Φαυρικίσιος.

ΦΑΒΡΙΞ.

Φάβριξ. *Fabrica*. Vt κάλιξ, *Caliga*. Δέλφιξ, *Delphica*. & talia. Iustinianus Novell. LXXXV. σωείδομεν τὸ τῆς ὡπλοποιΐας ἔργον μηδένα μὲν ἰδιώτην ἐργάζεσθαι, μόνας δὲ ἐκείνας τὰ ὅπλα καθασκευάζειν τὰς ἐν τῷ δημοσίαις καθαλεγομένας Φάβριξι. Et mox. ἐν τῷ σκηνίῳ πεπαγμένας τῶν Φαβρίκων.

ΦΑΓΕΝΗ.

Φαγήνη. Dolium. Exstat apud Crusium in Turcograeciâ.

ΦΑΓΗ.

Φαγὴ. Esca. Pabulum. Corona pretiosa. Φαγὴ. *Pabulum*. βορά.

ΦΑΓΗΝ.

Φαγὴν. Mensa. Glossæ Græcobarbaræ. τράπεζα. παῦλα. Φαγὴν.

ΦΑΓΟΚΥΡΙΣ.

Φαγοκύρις. Dominus helluo. In cõvitio dicebatur. Palladius Hist. Laus. in Eulogio. καὶ ἤρξατο λέγειν καθ' αὐτοῦ βλάσφημα, ὡς λοιπὸν πλύνειν τὸν ἄνδρα, ὅπλίγων. αὐτῷ. σκαλογλάβιον (ita corrigendum supra monui) Φαγοκύρι, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας.

ΦΑΓΥΛΙΟΝ. ΦΑΓΥΛΟΣ.

Φαγύλιον, sive, Φάγυλος. *Phaculla*. Marsupiũ. Vber. Sumen. Hesychius. Φάγυλλοι, μαθοὶ, μάρσιππποι. Isidorus in Glossis. *Phaculla, perna, petaso*. Suidas. Φαγύλιον, μαρσύπιον. Corrige Cyrillum in Lexico, apud quem malè est, Φαγάλιον, μαρσύπιον. Hinc compositum, *Phagolidorus*, apud Ethelvverdum in Prologo lib. II. Chronic. *Hortamur in Domino ne nostra spernantur à phagolidoris dicta, sed potius præcipimas regi cælorum gratias reddant*.

ΦΑΙΝΟΥΚΛΟΝ.

Φαίνυκλον. *Fœniculum*. Suidas in Etymologico. μάραθρον, ῥώμυλοι λέγουσιν αὐτῷ Φαίνυκλον, παρ' ὅτι φαιὸν ποιεῖ τὸν ὄκλον, ἤγουν τὸν ὀφθαλμὸν. Sed libetne ridere ineptiam etymi?

ΦΑΚΑΡΙΣ.

Φάκαρις. Fulica. Glossæ Latinograecæ. *Fulica*. λάρος, ἡ Φάκαρις.

ΦΑΚΕΩΛΙΟΝ.

Φακεώλιον, sive, Φακεόλιον, aut Φακιόλιον. Pilei genus. Suidas. Τινὲς δὲ καὶ κίδαριν λέγουσι πεικράνιον πίλινον, ἢ στέφανον, ἢ Φακιόλιον, ἢ πίλον βασιλικῶν περσῶν. Germanus in Hist. Eccles. τὸ πειραχήλιόν ἐστι τὸ Φακεώλιον μεθ' ὃ ἐπιφέρεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως δεδεμένος, καὶ συρόμενος ὄπισθεν. Codinus De Offic. Constantinop. οἱ τῆς ἀρχοντης (φορῶσι) σκαράμαγκα, ita legendũ, Φακεώλια, ἢ καβάδια. Origo hujus gestaminis à Medis est. Idem Codinus. ἡ δὲ ἀπὸ μὲν τῆς τῶν μήδων ἀρχῆς ἔλαβε (ὁ κῦρος) τὸ Φακιόλιον καὶ τὸ ὅπλάριον. Quale autem id fuerit videtur ex verbis istis Achmetis cap. CCXXVI. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρεσε Φακεώλιον, δέρηται ἀξίωμα σραπηγικὸν μέγιστον, ἀναλόγως τῆς σκ μήκους κυκλώσεως τοῦ Φακεωλίου.

ΦΑΚΙΑΛΙΟΝ.

Φακιάλιον. Palladius Hist. Laus. σὺν ἐβόησα

ὀθόνιον ἐφόρεσεν ἐπὶ τὸς φακιαλίς. Vide noſtras illic Notas.

ΦΑΚΑΗ.

Φάκλη. *Facula.* Suidas in Etymologico. Φάκλος, ἀφὸ τὸ φαίνειν καλεῖν. Sed infelix eſt in eruendo etymo.

ΦΑΚΡΗ.

Φάκρη. Cohortis Turcicæ nomen. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. VII. ὁ ἰωαννὴς μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὸν φάκελον, τὰς βιβλίξιδας καλουμένας, ἐπὴλθε ἐπὶ τὴν τῆς ἀσίας στρατηγόν.

ΦΑΚΤΟΝ.

Φάκτον. *Factum.* Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. LXII. ὁ μὲν φάκελον ἀγνοήσας, οἷος αὐ καὶ ἐστιν, ἀξιῶται καὶ νόμους συγχωνεύειν. Sæpiſſimè occurrit apud Iureconſultos Græcos.

ΦΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ.

Φακτουάριος. *Factuarius.* Gloſſæ Baſilicorum. φακτουάριοι, ποιηταὶ, τεχνῖται.

ΦΑΛΙΑ.

Φαλία. Error. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἁμαρτία. σφάλμα. φαλία.

ΦΑΛΙΑΖΕΙΝ. ΦΑΛΙΑΝ.

Φαλιάζειν, ſive, φαλιᾶν. *Fallere.* Errare. Ex Italico, *Fallire.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἐφαλίασε, ἔσφαλε. Iterum alibi. νὰ φαλιᾶ, νὰ σφάλλει. Sic *Fallire* apud Latinos barbaros. Lex Salica Tit. XXIX. *Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit,* &c. Inde verbale, φαλίασμαν. In iiſdem Gloſſis. ἄβλεμα, φαλίασμαν, ἁμάρτημα, σφάλμα.

ΦΑΛΚΙΔΙΟΝ.

Φαλκίδιον. *Falcula.* Leo Conſtitut. VI. κέφινον, κιλίκια, φαλκίδια, τζηκούρια, ματζέκια. Conſtantinus in Tacticis. δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πελέκια, σκέπαρνα, τριβόλια. Suidas in Etymologico. φαλκίδιον, δρεπάνιον.

ΦΑΛΚΙΜΗΝΟΝ.

Φαλκίμιωον. *Farcimen.* Aliquoties monui in hoc noſtro Gloſſario poſteriores Græcos R Latinorum in Λ convertere, & contrà. Eſt autem *Farcimen*, & φαλκίμιωον, morbi genus, in iumentis. Abſyrtus Hippiatric. lib. II. cap. XCVII. ὠδιπώματα δὲ λέγεται, ἃ ῥωμαῖοι καλοῦσι φαλκίμιωα, εἰσὶ δ' ἐκβολαὶ ἐν τῷ σώματι ὁμοίαι δοθῆσι, καὶ μείζονες, ἢ πύῃ, ἢ ἔκρηξιν λαμβάνουσιν αὐτόματα. Ita corrigo. Hodiè editur, φαλκίνιωα, quæ lectio nauci non eſt. Vide Vegetij Mulomedicinam lib. I. cappp. II. VII. XIV.

ΦΑΛΚΟΣ.

Φάλκος. *Falx.* Scholiaſtes Harmenopuli lib. V. Tit. X. ἐστὶ δὴ ἡ λέξις ῥωμαϊκὴ, καὶ δηλοῖ τι παρὰ τὸ φάλκης, ὃ δηλοῖ τὸ δρεπάνιον, καὶ τὸ τμῆμα τὸ ἀπὸ τῆς δρεπάνης, ὃ ἐστὶ θέρος.

ΦΑΛΚΩΝ. ΦΑΛΚΩΝΙΟΝ.

Φάλκων. & φαλκώνιον. *Falco.* Suidas. Φάλκων, φάλκωνος, ὄνομα καὶ εἶδος ἱέρακος. Achmes cap. CCLXXXVII, ὁ ἱέραξ καὶ ὁ φάλκων εἰς δημοσίαν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως κρίνεται. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ ἔπεμψαν ἀντίδωρον αὐτῷ χάριν ξενίων ψυχάρια δύο, φαλκώνια δύο, σκυλλία δύο.

ΦΑΛΣΟΝ. ΦΑΛΣΙΑ.

Φάλσον. *Falſum.* Gloſſæ Baſilic. φάλσα. ψεῦδος. Iterum alibi. ἢ φαλσᾶς. ἢ φαλσῶν. Ita corrigo. Hodiè non rectè editur,

editur, δαφάλσις. Iterum. κερνήλιον ἢ φάλτζης, ἤγουν περὶ πλαστογραφίας. Hodiè editur. κερνήλιον ἢ ελφάτζης, ἤγουν π. π. Hinc φαλσία. *Falsitas.* Anonymus De nuptijs Theſei.

ὡς ἕναν φανερὸν σέμεν τὸν κόσμον μ' ἀληθείας
Ἢ παγγιδίκ ἀνύχημα γεμάτην τ' φαλσίας.

ΦΑΛΣΕΥΕΙΝ.

Φαλσεύειν. *Falſare.* Corrumpere. Synodicum cap. XL. τῆς Ἀφθήκης φαλσευθείσης ὑπὸ εὐσεβίκ τῶ πρεσβυτέρκ καὶ ἀποστόλκ.

ΦΑΜΗΛΙΑ.

Φαμηλία, ſive, Φαμιλία. Familia. Codinus. εὑρόντες ἐκεῖ καὶ τὰς φαμιλίας αὐτῶν, ἐξεπλάγησαν. Diophanes Geoponic, lib. II. τὸ ὄμβελα σωαγέσθω, τὸ εἰς ἡμετέραν Ἑ πάσης τ' φαμηλίας ἐξαρκῆσαι χρῆσιν. Achmes cap. CLIX. οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς φαμηλίας ἐν τῇ χύτρα εἰσὶ. In Conſtitut. quâdam Romani maioris. καὶ τῇ αὐτῇ φαμηλίᾳ, ὁ κῦ τύχῃ, ἀλλ' ἐκ προνοίας δι' ἑαυτῶν ἢ τῶν προσηκόντων αὐτῆς γεγονότες. Et paſſim apud Iureconſultos Græcos.

ΦΑΜΙΛΙΑΡΙΚΟΝ.

Φαμιλιαρικὸν. Aes quod familiæ alendæ nomine dabatur militibus. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. χρὴ ἀναγκάζειν τὰς στρατιώτας, Ἑ μάλιστα τὰς τὸ φαμιλιαρικὰ λαμβανούσας, πάντως παῖδας αὐτῆς ἐκτρέφειν, ἢ δούλους, ἢ ἐλευθέρους, κῦ τὸν ἡγούμενον ἀφαιρεῖσθαι. Rigaltius in ſuo Gloſſario.

ΦΑΜΙΛΙΚΟΣ.

Φαμιλικὸς. *Familiaris.* Et φαμιλικῶς, *Familiariter.* Cedrenus. τὰς μὲν πρωτοβουλίας χερσὶν ὑπασπιστῶν ἐλύετο ὄντας, φαμιλικῶς πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαπέστελλεν. Errant viri docti, qui interpretantur, *additâ cuſtodiâ.* Neque rectius cenſent, qui, *cum familiâ.* Debuiſſent. *habitu familiari,* ſive, *famulari.*

ΦΑΜΙΝΑΛΙΑ.

Φαμινάλια. ſive, Φημινάλια, aut Φιμινάλια. *Feminalia.* Etymologici Auctor. ἀναξυρίδας, φαμινάλια, βρακία. Heſychius. ἀναξυρίδες, φημινάλια, βρακία βαρβαρικά. Apud Suidam ſcribitur, φιμινάλια.

ΦΑΜΩΣΣΑ.

Φάμωσσα. *Famoſa.* Libelli famoſi. Apud Suidam in ἰδιωνὸς auctor incertus. ἀπέσκωπτεν ἕν αὐτὸν ᾠδαῖς, κῆ παρῳδίαις, κῆ τῆς λεγομένοις φαμώσοις, ἀφ' ἑτέρω τῆς νισίβιδος πρόδοσιν. Baſilic. Ecclog. XXXV. ὁ ἄσωτος ἔτι ἀφαιρεῖται, ἔτι μαρτυρεῖν ἐν ἀφθήκῃ δικαίᾳ, ἔτι ὁ ἀφ' Φάμωσον καταδικασθείς. Balſamon ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. XXXVI. τραχύτερον κῦ στρατιωτῶν κινεῖ, γοητῶν τῶν ὑβριζόντων, ἢ τυπτόντων, ἢ πιέντων φάμωσα.

ΦΑΝΑΡΗ.

Φανάρη. Laterna. Corona pretioſa. Φανάρη. *Laterna.* λαμπτὴρ. Exſtat in Turcograecià Cruſij.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ.

Φαναρίον. Speculum. Moſchopulus. ἔσοπτρον, τὸ κοινῶς φανάρι.

ΦΑΝΕΡΩΝΕΙΝ.

Φανερώνειν. Manifeſtare. Pro, Φανερῶν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναφαίνειν. λέγει. νὰ φανερώνῃ.

ΦΑΝΤΙ-

ΦΑΝΤΙΝΑ.

Φαυλίνα. Virgo. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἶπαν τὸ ὡς ἐν ἀδελφὴ κυρᾶς γὸ τῆς ῥηγίνας,
ἐμίλια λέγων τὸνομα ἐκείνης τῆς Φαυλίνης.

Iterum alibi.

καὶ ὡσὲ τὸ τζίμπρα κίνησε ἡ ἔμορφη Φαυλίνα.

ΦΑΡΑΓΓΙΖΕΙΝ.

Φαραγγίζειν. Præcipitare. Detrudere. Gloſſa Græcobarbaræ. ἐκβαλεῖν. ὠθῆσαι. Φαραγγίσαι.

ΦΑΡΑΚΛΩΜΑ.

Φαράκλωμα. Pro, Φαλάκρωμα. Gloſſæ Græcobarbaræ. Φάλακρώματι. εἰς τὸ Φαλάκρωμα. ἢ Φαράκλωμα.

ΦΑΡΑΣ.

Φάραξ. Equus generoſus. Purũ putũ Arabicum. Achmes cap. CCXXXIII. ἵππος ὁ Φάραξ, ὁ δύγλης, εἰς ὕψος καὶ ἀξίωμα κτὶ τὸ τῶν ὀνείρων ἐκείθη κρίσιν. ὁμοίως καὶ ἡ ἵππος ἡ Φάραξ εἰς δύγλη γυναῖκα. Ita corrigo: malè hodiè editur, ἵππος τὸ Φάραξ τὸ εὐγλυές. Occurrit toto illo capite paſſim. Iterum CLII. CLIX. vbi hæc verba. εἶδον καβ' ὕναρ Φάραγγα ξανθὸν ἄχρι μιλίου ἐποχούμενον ἐμὲ ἐκεῖνον. Apud Niceram quoque reſtituendum cenſeo in Iſaacio Angelo lib. I. θέλων γὰρ ὁ καῖσαρ τὸν ἑαυτοῦ νικῆσαι ἀνακαλέσασθαι ἠρμαλώτη, καὶ ἐκβαλλίκδωσεν ἀραβικὸν Φάραγγα. Editur hodiè, ἀραβικὸν Φαλῶ. Anonymus De bello ſacro.

εἶχεν Φλαμέγγους ἑξακοσίους, Ϛ τριακοσίους Φεράγγους,
ὅπου ἦσαν ὅλοι ἐκλεκτοὶ ἐπάνω εἰς τὰ Φαγία.

ΦΑΡΔΥΡΩΘΩΝΟΣ.

Φαρδυρώθωνος. Qui eſt latis naribus. Orneoſophion. μεγαλόμματος, μεγαλόσωμος, Φασόχηθος, Φαρδυρώθωνος. Et mox. πτεράγωνα, γλαυκέφαλα, Φαρδυρώθωνα, μεγαλόμματα.

ΦΑΡΔΥΣ.

Φαρδὺς. Latus. Abſyrtus Hippiatric. lib. II. cap. XV. δεῖ ταῦτα ἔχειν τὸν ἵππον. μακρὸν τράχηλον, μακρὸν κορμὸν, καὶ μακρὰς πόδας, Φαρδὺ ῥῆθος, Φαρδέα ἀναπνευστικὰ, καὶ Φαρδεῖς ἀρμούς. Mauricius Strateg. lib. II. χοὴ κυνία, ἤγουν νδρικὰ, ἀπὸ κεγλάκλων γλατέα παίνω, ἔχοντα μαϊκια Φαρδέα ἵνα νοῦσιν αὐτὰς. Orneoſophion. Φαρδέα τὰ ῥώθωνια αὐτῶν. τὸ σῶμα μέγα. ἡ γλῶσσα μαύρη. Vide Gloſſ. Rig.

ΦΑΣΚΙΑ.

Φασκία. *Faſcia*. Euſtathius in Dionyſium. ἐμήκης κτὶ τὰς παλαιὰς, ὡς ταινία, τουτέστι καθάπερ ὑφάσματος τμῆμα στενὸν κ μεμηκισμένον, ὅπερ ἡμεῖς Φασκίαν Φαμὲν. Moſchion De Morb. Muliebr. cap. XXXIV. καὶ αὐτῷ τῷ γαστέρα, ἐν τῷ βάρει γλέον κρέματα, Φασκίαις ἵνα μελῶς ἐσφιγμένῳ ὑποδέχεσθαι. Helenus Hippiatric. lib. II. cap. LXXVII. καὶ εἰς ὀφθαλμὸν ἵππερίας ἵνα τίθει καὶ ἵνα δέσμῃ Φασκία. Moſchopulus. κυρία, ὁ νηπίων δεσμός. ἤγουν ἡ κοινῶς Φασκία. Occurrit paſſim.

ΦΑΣΚΙΟΝΝΕΙΝ.

Φασκιόννειν. *Faſciare*. Faſcijs involvere. Moſchion cap. LXII. καὶ καθ' ὀλίγον σφικτότερον τῇ χειρὶ αὐτὰς τὰς μαθὰς Φασκιόννειν ἐρχόμεθα. Occurrit iterum ibidem cap. LXVIII.

ΦΑΣΟΣΤΗΘΟΣ.

Φασόστηθος. Qui palumbi pectus habet. Orneosophion. ὁ ωβίτης ὀφείλει εἶναι κοιλοπόδης, μακροδάκτυλος, μακρυλάμνος, μικροκέφαλος, μεγαλόμματος, μεγαλόστομος, φασόστηθος.

ΦΑΥΡΙΚΗ.

Φαυρικὴ. *Fabrica*. Anastasius Sinaïta in Hodego. καθ' ἑτέραν κάθοδον συνήχθησαν εἰς Ἀθάλειαν ὁμοίως ἐν τῇ Φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ.

ΦΑΥΡΙΚΗΣΙΟΣ.

Φαυρικήσιος, sive, Φαυρικίσιος. *Fabricensis*. Cedrenus. Φαυρικίσιοι, οἱ τῶν ὅπλων δημιουργοὶ. Iustinianus Novell. LXXV. εἴ τινες φανεῖεν ἢ δεπετάτοι, ἢ Φαβρικίσιοι Ἀθαπεάσκοντες, ωρονοήσουσιν οἱ κῦ τόπων ἄρχοντες ἡμωρείαις τοὺς τοίχους ωροβάλλειν.

ΦΕΓΓΑΡΗ.

Φεγγάρη, sive, Φεγγάριν, aut Φεγκάριν. Luna. Corona pretiosa. Φεγγάρη. *Luna*. σελήνη. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. ωρὸς ὅπερ οἱ μὲν θεώμενοι ἐξεβόησαν, καὶ εἰς γέλων διεκινήθησαν, τὸν ἐγκρυφιαζομένῳ τῷ στεφάνῳ ωρόσωπον φαλάκραν ὡς ωλησίφωτον Φεγγάριον τότε καλωπιδικότες. Isidorus Metropolitanus Thessalonices in Ephemeridibus. σκόπει ἂν ἀκριβῶς, ὅταν περάσωσι χρόνοι δύο, καὶ μῆνες ἑπτὰ. πλησίον ἡ σελήνη Φεγγάριν ἔσται. Glossæ Græcobarbaræ. ἀϊδής, ἡ σελήνη ωαρὰ χαλδαίοις, τὸ Φεγγάριν. Anonymus De nuptijs Thesei & Æmyliæ.

καὶ πῶς εσωχνοχαίρομεν εἰς ἥλιον καὶ Φεγκάριν.

ΦΕΔΟΥΛΑ.

Φεδούλα. Virgo. Anonymus De nuptijs Thesei.

Ἐμετωνύνιω ἔρχεσον μία ξελάμπεν Φεδούλα,
ἐμίλια ὀνομάζεσον. -----

Et alibi iterum.

ἠσέκ ωολλὰ ἄρεσε ἡ ἔμορφη Φεδούλα.

ΦΕΔΟΥΡΑ.

Φεδοῦρα. Vas ligneum. Occurrit apud Crusium in Turcograeciâ.

ΦΕΚΛΑ.

Φέκλα. Vide, Φήκλη.

ΦΕΛΕΤΡΟΝ.

Φέλετρον. *Feltrum*, sive, *Filtrum*. Leo Constitut. VI. ἀπὸ τῶν λεγομένων Φελέτρων τῆς σέλας. Ita corrigo: nam est Italicum, *Feltro*. In Leg. Baiuuar. cap. VI. *Si quis in exercitu aliquid furauerit, pastoriam, capistrum, frenum, feltrum, vel quæcunq; inuolauerit, & probatus fuerit, si seruus est, perdat manus suas*, &c. Hinringus Lector in Cartâ Investit. *Cavallos quinq; cum saumis, & rusias, & filtros, cum stradurâ suâ, ad nostrum iter ad Romam ambulandum*. Florentius VVigornienſis in Chronico. *Et omnis supellex ad varios vsus, vt sunt cortinæ, stragula, tapetia, filtra, coria, sagmata*. Helmoldus Presbyter in Chron. Sclauorum. *Dedit etiam ei sex domos feltri-nas, secundùm morem terræ illius*. Dionorus Euchyon Polychemiæ lib. III. cap. IV. *Refrigeretur, & per diem quiescat, postea per filtrum distilletur*. Ergo malè est in Leone, τ λεγομένων ἀφελέτρων. Omninò corrigendum.

ΦΕΛΙΑ.

ΦΕΛΙΑΖΕΙΝ. ΦΕΛΙΑΣΤΟΣ.

Φελιάζειν. Congruere. Convenire. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἁρήρ. ἁρμοσα. ἐπεργίασεν. ἐφελίασεν. Hinc Φελιαστὸς. Conveniens. Eædem Gloſſæ. ἀρηρὸς. εὐάρμοστον. καλοπεργίαστον. Φελιαστὸν.

ΦΕΛΟΝΗΣ. ΦΕΛΟΝΙΟΝ.

Φελόνης. *Penula.* Pallium ſacerdotale. Moſchopulus. Φελόνης, ἱερατικὸν ἔνδυμα. Detortum eſt ex Φαινόλης, tranſpoſitis & commutatis literis. Codinus. Φορῶν μὲν τὸ σωθὲν ἀπὸ στιχάριον, Φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ & Φελόνιον. Occurrit quoque apud D. Paulum ad Timoth. epiſt. II. cap. v. Item Φελόνιον dicebant. Gloſſæ Græcolatinæ. Φαινόλης, τὸ Φελόνιον. *Penula.* In Liturgiâ Chryſoſtomi. εἶτα λαβὼν τὸ Φελόνιον, καὶ εὐλογήσας, ἀναπάζεται. Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ δὲ ἀπεζωσμένους τὰς ἱερὰς ἀναπαλαῖν Φελονίοις, δηλοῖ τὸ ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἐν τῷ σαρκὶ ἀπερχόμενος ἅτως εἰη βαστάζων τὸν σαρκὸν αὐτοῦ. Vides hîc myſticam interpretationem, cui conſentit Balſamon De Privileg. Patriarch. τὸ δὲ πολυσαρκίων Φαινόλια δηλοῦσι τὸ τιμίῳ σαρκὶ τοῦ παγκόσμιον δηλοῦν καὶ δύναμιν. Et aliam quoque ab eâ adfert idem Germanus loco citato. τὸ δὲ Φελόνιον ἐμφαίνει τὸν ἀπὸ κοκκίνου πορφύρειον, ὥσπερ τῷ ἱματῷ οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαίζοντες ἐφόρεσαν. Color verò eius purpureus, & albus. Conſtantinus Cabaſilas in Quæſt. εἰ δέον ἐστὶ & ἐν τοῖς πορφυροῖς ἱερατικοῖς ἐνθήμασι πεθλῶσθαι, καθάπερ & ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τὰς πλάμας, ἐν δὲ τῷ Φαινολίῳ σωρούς. Sed diſtinguendum. Purpureus erat Patriarcharum, atq; Epiſcoporũ; albus ſacerdotum, & diaconorum; qui tamen etiam purpureum geſtabant tempore Quadrageſimæ, excepto feſto Annuntiationis, Palmarum, & Magno ſabbato. Codinus docet. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας & μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ Δρόμωνοι πορφυρᾶ στιχάρια καὶ Φελόνας φορεῖσι, πλὴν τῆς & εὐαγγελισμοῦ, ἑορτῶν βαΐων, & & μεγάλου σαββάτου. Erant autem cruces intertextæ, ut obſervare licet ex verbis Cabaſilæ. Primitus ſoli Romani utebantur, poſteà ejus quoque jus impetrarunt Conſtantinopolitani. Fusè narrat Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Videmus Conſtantinopolitanum epiſcopum pallio non uti, niſi Sancti patris noſtri permiſſu. Verùm cùm impÿſsimus Albericus, quem non ſtillatim cupiditas, ſed velut torrens impleverat, Romanam civitatem uſurparet, Romanus Imperator filium ſuum Theophylactum Eunuchum Patriarcham conſtituit: cumq; eum Alberici cupiditas non lateret, miſsis ei muneribus ſatis magnis efficit, ut ex Papæ nomine Theophylacto Patriarchæ literæ mitterentur: quâ auctoritate cùm ipſe, tum ſucceſſores eius, abſq; Paparum permiſſu palliis uterentur. Ex quo turpi commercio vituperandus mos inolevit, ut non ſolum Patriarchæ, ſed etiam epiſcopi totius Græciæ palliis utantur.* Et in occidentali quidem eccleſiâ uſus ejus vetuſtus admodum, redimique ſolebat à Pontifice, donec hoc jus remiſit Archiepiſcopis Leo IX. temporibus Conſtantini Pogonati. Anaſtaſius in vitâ ejus. *Fecit conſtitutum, quod in archivo eccleſiæ continetur, ut qui ordinatus fuerit Archiepiſcopus, nullam conſuetudinem*

pro uſu pallij aut diverſis officiis eccleſiæ perſolvere debeat. Ita corrigo. Malè hodiè editur, *nullâ conſuetudine.* Vide σωήθεια. Nec licebat uti niſi intrà provinciam, in eccleſiâ, ſollennijs miſſarum, & feſtis præcipuis. Pontificiale Romanum. *Nec poteſt Archiepiſcopus vel Patriarcha pallio uti extra ſuam provinciam vel patriarchatum, & non omni tempore, ſed tantùm in eccleſiâ, in miſſarum ſolennijs, in feſtis præcipuis, non in proceſſionib. neq; in miſſis pro defunctis.*

ΦΕΜΕΛΙΟ.

Φεμέλιο. Fundamentum. Exſtat apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΦΕΝΟΥΛΙΝ.

Φενύλιν. *Fæniculum.* Occurrit apud Myrepſum lib. De Antid. cap. XXXIV.

ΦΕΝΤΙΑ.

Φενλία. Pro, ἀφενλία. αὐθεντία. Auctoritas. Anonymus De nuptijs Theſei.

γιὰ τὴν ἐμηλίαν λέγοντας ἀδεκαμία Φενλία
κιαχάπη ἐ πξέπῃ γάρ ποτε, νὰ ἐν με σωτροφία.

Simeon Hieromonachus in epiſt. καὶ διὰ τοῦτο δέομαι, Ϲ ἀνλιβολῶ, Ϲ ἀξιῶ τὴν Φενλία σε, ἵνα μὴ ἀπαξιώσῃς τῆς ἡμῶν αἰτήσεως.

ΦΕΝΤΡΑ.

Φέντρα. Pro, ἀφέντρα. Domina. Anonymus De nuptijs Theſei.

θυμάσαι Φέντρα καὶ κυρὰ καιρὸν ἀπεερασμένον.

ΦΕΡΕΖΕ.

Φερεζὲ. Veſtis Zauſchi, ſive τζαουσίε, exterior. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΦΕΡΜΟΥΛΑΑ.

Φερμοῦλλα. Vide, φορμοῦλλα.

ΦΕΡΝΕΙΝ.

Φέρνειν. Ferre. Pro, φέρειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγάγας. ἀγαγὼν. φέρνονζα. φέρνονζας. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἢ ἀλλὰ ἢ ἂν μας τὲς φέρνουσιν ἐκεῖ ὁπὸ καλοικοῦμεν.

ΦΕΡΟΥΛΑΑ.

Φέρουλλα. *Ferula.* Suidas in Etymologico. φέρουλλα, ἡ κράδια. Quæ totidem verbis Gloſſæ Baſilicorum.

ΦΗΚΑΡΙ.

Φηκάρι. ſive, θηκάρι. Theca. Vagina. Gloſſę Græcobarbarę. ξέγυρὸς θήκη. ξέγυρὸν φηκάρι, ἢ θηκάρι. Occurrit quoq; in Turcogræciâ Cruſij.

ΦΕΥΓΙΟΝ.

Φόυγιὸν. Fuga. Exilium. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀφυγία. τὸ ἀεὶ φυγαδεύεσθαι. τὸ παλοπινὸν φευγιόν. Iterum alibi. στροφὼ. φυγὼ. φόυγιὸν. στρέμμον. στρέμμα.

ΦΗΚΛΗ.

Φήκλη, ſive, φέκλα. *Fœcula.* Fæx. Suidas. φήκλη, τρὺξ κεκαυμένη. Corrige Alexandrum Trallianum, lib. XI. φέκλης, τυτέσι τρυγίας οἴνε κεκαυμένης. Malè editur, σφέκλης. Iulius Africanus De Appar. Belli. μίαν τε ἀψινθίε ἢ τρυγὸς ὀπλὴ, ἣν φέκλαν καλοῦσι ῥωμαῖοι. Apud Æginetam malè itidem σφέκλη ſcribitur.

ΦΗΜΙΝΑΛΙΑ.

Φημινάλια. *Feminalia.* Gloſſæ Græcobarbaræ. βρακομήν, ὁπὸ φορεῖ φημινάλια.

μινάλια, ἤγουν βραχία. Vide, φαμινάλια.

ΦΗΤΙΑΙΝ.

Φητίλιν. In Canonio Mathematico Adeſpoto. τοῦ λιχνάρη τ' φητίλιν ἐαν κλιπᾷ.

ΦΘΕΙΡΑ.

Φθῆρα. Pro, φθὰρ. vt χῆρα, pro, χὴρ. vt talia. Vide, ῥύγίτης.

ΦΘΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Φθειρέες. Gloſſæ Græcolatinæ. φθειράριος, ὁπὶ ἀλόγυ ζώυ. *Ricinoſus.* Corrige eaſdem alibi. φθειράριος. *Pediculoſus.* Hodiè editur, φθειράφι.

ΦΙΑΜΕΤΑ.

Φιαμέτα. Italicum, *Fiametta.* Flammula. Igniculus. Anonymus De nuptijs Theſei.

πυπί ἕναν κείνη ἡ εὔμορφη κ' ἡ ξελάμπη φιαμέτα,
πῶ τὼ καρδίτζα μὺ σφαίξε. ----

ΦΙΒΑΑ.

Φίβλα. *Fibula.* Suidas. πόρπη, ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα. Heſychius. φίβλα, πόρπη, φικίον, περόνη. Etymologici Auctor. πόρπη, ἡ φίβλα, Gloſſæ Græcolatinæ. φίβλα. *Fibula.* Et depravatè, φίλα. Gloſſæ Græcobarbaræ. πόρπης. ἢ φίλαις. ἢ περόναις. ἢ ῥάφαῖς.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΑ.

Φιβλατέρα. *Fibulatura.* Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. παρέχομεν ὑμῖν καὶ ἡμεῖς αἰθριαύτα χρυσᾶν μετὰ τ' χλαμύδ' Βασιλικῆς, τ' φιβλατέρας.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Φιβλατέριον. *Fibulatorium.* Suidas. φιβλατέριον, τὸ βάλλουν περσικὸν. Anaſtaſius in Gregorio III. *Amulas ſuperauratas paria duo pendentes, fibulatoria numero quinque.* Et in Leone IV. *Fibulatoria maioro & minora quinque.* Trebellius in XXX. Tyrannis profert epiſtolam Claudii, in quâ hæc. *Arcus Sarmaticos, & duo ſaga velim ad me mittas, ſed fibulatoria, cum ipſe miſerim de noſtris.*

ΦΙΒΑΙΟΝ.

Φιβλίον. *Fibula.* Gloſſæ Latinograecæ. *Fibula.* πόρπη. φιβλίον.

ΦΙΒΑΟΥΝ.

Φιβλᾶν. *Fibulare.* Suidas. πορπᾶσθαι. φιβλᾶσθαι. Et corrige Heſychium. ἐμπορπᾶσθαι, φιβλᾶσθαι. Hodiè editur, ἐμπορᾶσθαι. Palladius Hiſt. Lauſ. in Eulogio. σωιέβη δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐλθεῖν τὸν μέγαν ἐπ' ἐραν βασιλέαν, ὡς κρόνιος διηγήσατο, ἐμπεφιβλωμένον χλαμύδα δερματίνην.

ΦΙΓΟΣΤΑΛΟΣ.

Φιγόστελος. Equile. Exſtat apud Cruſium in Turcograecià.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑ.

Φιδεϊκόμισσα. ſive, Φειδικόμισσα. *Fideicommiſſa.* Suidas. Φιδεϊκόμισσα, παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τ' μέλλοντος τελευτᾶν. Heſychius. Φειδικόμισσος, ἡ διὰ μαρτύρων πίστις. Greg. Nazianz. in Teſtamento. πλὴν ὧν ἂν ἐν τούτῃ τῇ διαθήκῃ μὴ δοῦναι ἰδικῶς καταλίπω, λεγόντω ἡ Φειδικόμισσα χάριν. Occurrit frequēs in Iureconſultorum Græcorum libris.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑΡΙΟΣ.

Φιδεϊκομισσάριος. *Fideicommiſſarius.* Paſſim apud Iureconſultos Græcos.

ΦΙΔΗ. ΦΙΔΙΟΝ.

φίδη. sive, φίδιον. Corruptum ex ὀφίδιον. Corona pretiosa. φίδη. *Anguis*, ὄφις. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ σὰν ἠξεύρης παύτε τὸ δόντη τοῦ φιδίε
πεῶτα δαγκάνη κάλιναν. ----

ΦΙΚΑΡΙΟΝ.

φικάριον. Theca. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκεῖνα ὁπεῖ τὸ ἀνασικόννεν ἀπάνω οἱ κεφάλοι τ' ἠήκης, ἢ τὰ κεγκέλλια ἢ κιρκέλια ἢ φικαρίε.

ΦΙΚΟΥΛΗ.

φικούλη. Furca tricuspis. Apud Crusium in Turcograeciâ.

ΦΙΛΑ. ΦΙΛΟ.

φιλὰ. Fibula. φιλὸ. Oculus cui fibula inseritur. Exstat vtrumq; in Turcograeciâ Crusij. Vide, φίβλα.

ΦΙΛΕΥΓΕΙΝ.

φιλεύγην. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ φιλοξενεῖ, νὰ φιλεύγη. νὰ ὑποδέχεται.

ΦΙΛΟΚΑΛΕΙΝ.

φιλοκαλεῖν. Ornare. Comere, Verrere. Apud Nicetam in codice Barbarograeco σεσιρωμένη exponitur φιλοκαλημένη. Postea dixerunt etiam φλοκαλεῖν, φρουκαλεῖν, & φρκαλεῖν. De quibus singulis infra suo loco.

ΦΙΛΟΛΒΙΟΝ.

φιλόλβιον. Vide, φόλβιον.

ΦΙΜΙΝΑΛΙΑ.

φιμινάλια. *Feminalia*. Suidas. φιμινάλια, ἀναξυρίδας, βρακία.

ΦΙΟΛΑ.

φιόλα. Corona pretiosa. φιόλα. *Ampulla*. φιάλη.

ΦΙΣΚΟΣ.

φίσκος. *Fiscus*. Glossę Græcolatinæ. φίσκος, ὁ σωλήνορος. *Fiscia*. Corrige, *Fisci A.* id est, *Advocatus*. Psellus in Schol. ad Attaliatæ Pragmat. Tit. XLVIII. καὶ τὸ μὲν πεφαλάσιον τῷ φίσκῳ πεφοσκυρᾶπαι. τὸ δ' ἄλλο πεφαλάσιον ὁ ναναγήπας ἔχει. Vetus inscriptio.

EI. AE. TIC
EKBAAH. THN. MTP
TAAHN. ΔΩCEI
TΩ. ΦICKΩ

Occurrit apud Iureconsultos Græcos, & Grammaticos passim. Hinc ἀποφισκᾶν. *Confiscare*. Dositheus Sentent. lib. III. Διὰ βιβλιδίε λέγοντος ἑνὸς πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι. Sed cõfiscationis quis ritus? Libet dicere per occasionem. Aedibus prædiisque, quæ fisco addicerentur, tabella imponebatur, pannusque subpurpureus. Pannus ipso colore vindicabat illa Imperatori, tabella verò causas legendas præteruntibus exhibebat. Est super hâc re insignis locus apud Agathiam lib. v. ἔνιοι τῷ ὁμίλου διεθρύλλεν ὡς ἄρα ἐπὶ κώπαις εἴη ἀνηρημένος, ἄδικός τε ἐς τὰ μάλιστα γεγονὼς, καὶ πολλὰς ὅσας τῶν οἰκείων ἀφῃρημένος, ὅτι τε αἱ γραπταὶ σανίδες ἐκεῖναι καὶ τὰ ῥάκη τὰ ὑποπορφυρᾶ ἐς τόδε αὖτως ἀπετελεύτησαν, ἃ δὴ πολλὰ τῆς τῶν εὐδαιμόνων οἰκίας ἐμὰ ἐπέβαλλε, πλὴν ἐς βασιλέα εὔνοιαν περιιόντα, καὶ ταύτῃ ἅπαντα ἐσφετερίζετο, βιαζόμενος μὲν ἀνέδην καὶ ἀναρπάζων τὰ βουλόμενος ἀποιχομένων, χαίρων δὲ πολλὰ λέγων τῆς νόμοις, οἱ δὴ τοὺς παῖδας κληρονομεῖν ἐθέλουσι τῆς τῶν φυσάντων περιουσίας.

ΦΙΣΚΟ-

ΦΙΣΚΟΣΥΝΗΓΟΡΟΣ.

Φισκοσωήγορ@. Fiſci advocatus. Heſychius. φισκοσωήγορ@, ὁ ταμείων σωήγορ@. Qui etiam φίσκ@ ſimpliciter dicebatur: in quâ notione Gloſſarij locum paullò ante correxmus. Primus hunc inſtituit Hadrianus. Teſtis Spartianus in eius vitâ.

ΦΙΣΤΟΥΛΑ.

Φίςυλα. *Fiſtula*. Apud Myrepſum De Antid. capp. II. X. καςίας φίςουλα.

ΦΙΤΖΟΠΑΙΓΝΙΔΟΝ.

Φιτζοπαίγνιδον. Pythiorum ludus. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἔτε τὸ φιτζοπαίγνιδον ἀπὸ τῆς δάφνης κλόνυς,
ἢ ἐκ τ' σελινόμορφ@ ςεφάνη τ@ς νέμεις.

ΦΙΤΥΛΟΓΛΩΣΣΟΣ.

Φιτυλόγλωσσος. Orneoſophion. τὰ τζερέικια ὀφείλυσιν εἶναι κοντόψια, τεςάγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυρώθωνα, μεγαλόμματα, φιτυλόγλωσσα.

ΦΚΕΡΕΙΝ. ΦΚΕΡΕΝΝΕΙΝ.

Φκερεῖν. Stillare. Fluere. Gloſſæ Græcobarbaræ. ςαλάσσειν. ἢ ςαλαμαλίζειν, καὶ φκερῶσι, καὶ φκερέννυσι. Dicebant etiam φκερέννειν. Patet in verbis citatis, & alibi in ijſdem Gloſſis Græcobarbaris. ἀέννασος. Ἀλαρρὴς ἀεὶ. ὅπ@ τζέχει πάντ@ τὸ δὲν τζέκει, ἢ δὲν φκερέννει. Iterum alibi. ἀποπατεῖ. νὰ φκερέννει. ἢ νὰ ἀφίννῃ.

ΦΛΑΒΑ.

Φλάβα. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LXIV. τὰς μὲν ἀπὸ τ' καπνὸ γινομένας φλάβας θεραπεύσης ῥᾳδίως.

ΦΛΑΒΕΛΛΙΟΝ.

Φλαβέλλιον. *Flabellum*. Athenæus lib. XIV. ἐαὺ δ' μὴ ἢ κοσκίνια, φλαβελλίοις καινοῖς χρῶ, ἐν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζε].

ΦΛΑΓΕΛΛΙΟΝ.

Φλαγέλλιον. *Flagellum*. Heſychius. σκυτάλαι, βακτηρίαι, καὶ αἱ ἱππικαὶ ἴλαι, καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια, λῶροι.

ΦΛΑΓΕΛΛΟΥΝ.

Φλαγελλῶν. *Flagellare*. Simeon Metaphraſtes De Vitâ S. Theclæ. ἔπαθεν ἔν τιν@ ψυχρῷ καὶ ὁ ἡγεμὼν ἐκπόπως, καὶ τοῖς ὅλοις ἀπορηθεὶς, τὸν μὲν πρῶτον φλαγελλώσας ἐκβάλλει τῆς πόλεως, θέκλαν δὲ πυρίκαυςον ψευδῶς καταδικάζει.

ΦΛΑΓΚΙΟΝ.

Φλαγκίον. ſive, φλαγγίον. Itali, *Fianco*. Galli, *Flanc*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκρῶα, πλάγχνα, φλαγκία, ἔντερα. Occurrit iterum alibi in ijſdem Gloſſis.

ΦΛΑΜΕΓΓΟΣ. ΦΛΑΜΙΩΝ.

Φλαμέγγ@. *Flander*. Italicum, *Fiamenco*. Anonymus De bello ſacro.

εἶχεν φλαμέγγους ἑξακοσίους, καὶ τριακοσίους φράγγους.

Sic φλαμίων, pro eodem. Nicetas in Iſaacio, & Alexio. ἰνὲς τ' φραγγίσκων (ἔτοι δὲ εἰσὶν οἱ πάλαι φλαμίονες κικλησκόμενοι) ποσαίων Ϲ βενετίκων μοίρων ποσάληφότις, &c.

ΦΛΑΜΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Φλαμυλάρι@. *Flamularius*. Signifer. Vide Gloſſ. Rig.

ΦΛΑΜΟΥΛΙΣΚΙΟΝ.

Φλαμυλίσκιον. *Flammulum*. Conſtantinus in Tacticis. ὡμοίως φλάμυλα μεγάλα, φλαμυλίσκια τ' κονταρίων, βαϋδα ἔχοντα

ἔχοντα διαφόρους χροιάς. Leo Constitut. VI. κζ' ὑπὲρ τῶν μήλων, ἤτοι τῶν ὤμων τὰς ζάβας, φλαμυλίσκια μικρά.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ.

Φλάμυλον. Idē quod φλαμυλίσκιον, nisi quod illud est ὑποκοριστικόν. Suidas. σαυρίων, εἶδος σημαίας, ἢ φλαμύλα. Codinus. τούτων γὰρ μήτε πάξιν ἐχόντων, μήτε φλάμυλον ἴδιον, ἀλλ' ἀπλῶς ἕτως ἀπολυμένων, &c. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. καὶ τὰ φλάμυλα, ἅ ἵνα μὴ ἐνεδύσαντο μὴ ὁ πέτρος, μὴ ὁ ἀσὰν, περιβαλόμενοι ἔμπροσθεν τοῦ στρατοῦ αὐτῶν. Occurrit apud eundem pluries.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΕΟΣ. ΦΛΑΜΠΟΡΙΑΡΗΣ.

Φλαμπουράριος. item, φλαμπουλάριος. *Flammularius*. Malaxus in Hist. Patriarch. ἀγάδες, φλαμπουράριοι, ταξίδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Sed ταξιάρχαι illic esse legendum monui supra. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐμβαπτίζει τὸν δρακοντόπουλον φλαμπουλάριος.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΟΝ.

Φλάμπουρον. *Flammulum*. Moschopulus. σημαία, τὸ φλάμπουρον. Codinus. οἱ μὲν εἰς τὰ ἕτερα εὑρισκόμενοι ἄρχοντες, ὡς κεφαλαί, ἴσως τὸ σωθὲν βασιλικὸν φλάμπουρον. Sed scribendum est, ἄρχοντες, ἧτοι κεφαλαί.

ΦΛΑΣΚΗ. ΦΛΑΣΚΙΟΝ. ΦΛΑΣΚΩΝ.

Φλάσκη. Arabicum, *Flaska*. Italicum, *Fiasco*. Corona pretiosa. φλάσκη. *Oenoforum*. οἰνοφόρον. Papias in Glossis. *Flascæ Græcè pro recondendis fialis primùm factæ sunt, unde & dicuntur.* Idem est φλασκίον. Leo Constitut. XII. χρὴ δὲν τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου ἕκαστον στρατιώτην ἐν τοῖς σέλλαις αὐτῶν ὑπάρχειν ὕδωρ εἰς τὰ λεγόμενα φλασκία. Phortius ὠθεῖ στρατ. πραγματ. lib. II.

ξέσας ἐπὶ τὴν φλασκίαν
πηλινὰν μὲν καὶ ῥόγιαν.

Gregorius Dialogus De Vitis Sanct. lib. II. ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς μετ' αὐθρώπου αὐτοῦ εἷς φλασκίαν οἴνου. Item φλάσκων dicebant. Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

ὃν βίκονα ἢ φλάσκονα παίζων ὁ τζέτζης λέγει.

Thvvrocz in Chron. Hungar. cap. LXXXVIII. *Propter timorem h ſlium fecit illam includi per artem tornatoriam in flaſconem.* Andreas Presbyter in Chron. Bavar. *Ignorans quod calliditate quâdam geminus potus in eodem flaſcone ſibi offerretur, confidenter bibens, lethale virus ſuſcepit.* Et corrigendus est Hesychius. ἀρυβάσσαλον, κοτύλη, ἢ φλάσκων. φλάσκων ἢ εἶδος ποτηρίου. Hodiè editur, φάσκων. Item Florentius VVigornienſis in Chronico. *Flaſconem q. vino à ſe benedicto plenum dedit, præcipiens ut tam longè ad bellum procederet, quamdiu illi & ſuis illud vinum non deficeret.* Perperam editur, *Flaxonem q.*

ΦΛΕΒΑ. ΦΛΕΓΑ.

Φλέβα. ſive, φλέγα Corona pretiosa. φλέβα. *Vena*. φλὲψ. Glossæ Græcobarbaræ. αἱμαλίτης. ἡ φλὲψ. ἡ φλέβα, ἡ φλέγα.

ΦΛΙΜΕΛΙΟΝ.

Φλιμέλιον. *Flemen*. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. LI. ἀναγκαῖον δὲ τοῦτο εἰδέναι, ῥύματα εἰς τὰ γόνατα ἐμπίπλοντα, ἅ ἵνα

ἄλινα ῥωμαϊστὶ λέγοντες φλιμέλια, ἃ δεῖ τίμνειν. Hierocles. ἐμπίπλει τῷ γόνατι ῥοῦμα, καλοῦσι δὲ αὐτὸ ῥωμαϊστὶ φλιμέλιον, ὃ δεῖ τίμνειν.

ΦΛΟΚΑΛΕΙΝ.

Φλοκαλεῖν. Verrere. Comere. Ornare. Glossæ Græcobarbaræ. μηδὲ καλλωπίζεσθαι, μηδὲ σαρώνεσθαι, ἤγουν φλοκαλεῖσθαι, ἢ φρυκαλεῖσθαι, ἢ φρικαλεῖσθαι. Occurrit item in Turcogræciâ Cruſij.

ΦΛΟΚΤΙΣ.

Φλοκτὶς. Puſtula. Gloſſæ Græcolatinæ. Φλοκτὶς. *Papula. Puſilla, Peſulla.* Gloſſæ Græcobarbaræ. φλυκταίνας. καυσίματα. φλοκτίδες.

ΦΛΟΥΔΑ.

Φλοῦδα. Circulus latus vimineus. Exſtat apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΦΛΟΥΜΠΕΤΑ.

Φλουμπέτα. Fibula. Corona pretioſa. Φλουμπέτα, *Fibula.* περόνη.

ΦΛΩΡΙΟΝ.

Φλωρίον. *Florenus.* Italicum, *Fiorino.* Beſſarion in epiſtolâ, quæ exſtat apud Phranzen Chron. lib. II. cap. XXVII. πόσα θέλετε ἰδεῖν τὸ ἐπιόλοιπον πόσον ἕνα, καὶ πόσον ἀπομένει ἀπὸ τὰ χίλια Μακεδονικὰ φλωρία. Chronicon Conſtantinop. ἐπέρχεται δοθῆναι τῷ βασιλεῖ φλωρία χίλια χάριν τῶν πατριαρχεύσαντος. Macarius Hieromonachus in Epiſt. καὶ ἔλαβε φλωρία ἑβδομήκοντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῶν ἐπόδεσιν. Malaxus in Hiſt. Patriarch. αὐτὸς ἔδωκε πεσκέσιον φλωρία χίλια. Hodiè φλορὶ dicunt. Corona pretioſa. φλορὶ. *Aureus nummus.* χρυσοῦν νόμισμα. Albertus Argentinenſis in Chronico. *Annuatim debent præſentare ad cameram Papæ unum marmotinum, hoc eſt, denarium aureum, qui benè noſcitur à curiâ, & eſt minoris valoris quàm paruulus florenus De Florentiâ.*

ΦΟΒΕΡΑ.

Φοβέρα. Minæ. Terror. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπειλὴ. ὀργὴ. θυμὸς. Φοβέρα. Φοβέρισμα.

ΦΟΒΙΚΙΑΡΗΣ.

Φοβικιάρης. ſive, Φοβικκιάρης. Vtroq; modo ſcribitur. Timidus. Meticuloſus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβλεμὴς. ἄτολμος. δειλὸς. Φοβικιάρης. ἄχαρος. χαμιλοπιερασμένος. κακὸς.

ΦΟΒΙΚΙΑΣΜΑ.

Φοβικίασμα, ſive, Φοβικκίασμα. Timor. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἡ δειλία. ἡ φόβος. ἡ Φοβικκίασμα.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΙΚΟΝ.

Φοιδεραλικὸν. *Fœderaticum.* Stipendium fœderatorum. Novell. Iuſtiniani CXLVII. & Iuſtini I.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΟΙ.

Φοιδεράτοι. *Fœderati.* Militum genus. Zonaras Annal. III. τερμάρχῃ τοῦ τάγματος τῶν Φοιδεράτων προεχείρισε. Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. εἴτε σταλῶσιν, εἴτε Φοιδεράτοι, ἤγουν ἐπόπτοροι, εἴτε χολάριοι. Baſilic. Eclog. LVII. Ἵνα μὴ ἵνα στρατιώτῃ, ἢ Φοιδεράτον, ἐν τισιν ἰδιωτικαῖς χρείαις ἀπασχολεῖσθαι. Vide Iuſtiniani Novell. CXVI. Sidonius lib. II. epiſt. VIII. *Studet pilæ ſenes, aleæ iuuenes, armis eunuchi, literis fœderati.* Corrigendus eſt Ioannes Curopalates in Michaële Rancabe. ὁ μὲν

λέων ὁ τῶν Φοιδεράτων ἡγεμὼν ἀνεδείχθη πάγματος. Iterum posteà. ἄνδρα νέον καὶ ὁρμητίαν τυρμάρχλω ἀνέδειξε τοῦ Φοιδεράτων πάγματος. Vtrobique perperàm scribitur, Φοιβερᾶτων. Erant autem Gothi. Malchus in Eclog. De Legat. ἀπὸ ζιλώνος. πρέσβεις ἦλθον ἐκ θράκης τῶν ὑπερκόνδων γότθων, ὃς δὴ ὁ Φοιδεράτος οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσιν. Numerus eorum quadraginta millia, datumq; nomen à Constantino Magno. Rem, & causam, tradit Iordanus De Reb. Get. *Dum famosissimam in suo nomine (Constantinus) conderet civitatem, Gothorum interfuit operatio, qui fœdere inito cum operatore, quadraginta suorum millia illi in solatia contra gentes varias obtulere. Quorum & numerus & millia vsq; ad præsens nominãtur in republicâ, id est, Fœderati.* Et renovatum posteà hoc nomen est à Theodosio. Idem Scriptor ibidem. *Cũctus exercitus in seruitio Theodosij imperatoris perdurãs, Romano se imperio subdens cum milite velut vnum corpus effecit, milliaq; illa dudum sub Constantino principe Fœderatorum renouata, & ipsi dicti sunt Fœderati.*

ΦΟΛΑ. ΦΟΛΛΑ. ΦΟΛΗΣ. ΦΟΛΛΙΣ.

Φόλα, sive, Φόλλα, *Follis*. Obolus. Glossæ Græcobarbaræ. ὅμοιος ὀβολὸς. ὁμοιαὴ Φόλλα. Harmenopulus in Legg. Georg. παρεχέτω ὑπὲρ αὐτοῦ ἡμερήσιον χερσίτον ἓν, ἤγουν Φόλας δώδεκα. Iterum ibidem. ζημιούσθωσαν κατὰ τὸν ποσότητα τῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ κλέμμα ἐγένετο, καθ' ἑκάστην ἡμέραν δώδεκα Φόλας. Scribebant quoque Φόλης, & Φόλις, sive Φόλλις, indifferenter. Suidas. ὀβολοί εἰσιν ἃς καλοῦσι Φόλλεις. Moschopulus. ὀβολὸς, ἡ Φόλις. Cedrenus. κέρατα δὲ αἱ δώδεκα Φόλλεις ὠνομάσθησαν. Vide Epiphanium De Mens. & Pond. Marcellinus Comes in Chronico. *Nummis quos Romani Teruntianos, Græci follerales vocant, Anastasius suo nomine figuratis, placabilem plebi commutationem distraxit.* Ita lego: hodiè editur, Romani *Terentianos*. Dicebatur porrò etiam Φόλλις, tributum à Constantino Magno impositum, quod pro facultatibus suis soluebãt viri clarissimi. Sozomenus lib. II. ἀπεγράψατο δὲ ὁ τῶν λαμπροτάτων ὑσίας, τέλος δὴ τοῦτο ὤπινι Φόλλιν αὐτὸς ἐπέθηκεν ὄνομα.

ΦΟΛΒΙΟΝ.

Φόλβιον. Herbæ genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. I. Φολβίᾳ βοτάνης, κόσῳ, σμύρνῃ, ἀρρενικῇ, σάκχῳ ἰνδικῷ, &c. Occurrit illic pluries. Alibi etiam Φιλόλβιον scribitur, vt cap. V. Φιλόλβιον, πέπερι, λίβανον ἀρρενικὸν, κόσον, σάκχος ἰνδικὸν, κρόκου, &c. Sed prius rectius arbitror, & ea constantior scriptura est. Ac sanè videtur esse Italorum, *Foglia molla*, quæ Latinis Beta. Corrigendas quoq; Georgius Logotheta in Chronico. οἱ δὲ ἰατροὶ ἀμυχὰς τῆς ποδὸς ἐποίουν, καὶ Φόλβιον τῇς ἀμυχαῖς ἐνέβαλλον. Hodiè legitur. κὴ ἐΦόλβιον.

ΦΟΝΑΩΜΑΤΑ.

Φονδώματα. *Fundi*. Reperitur apud Crusium in Turcograciâ.

ΦΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Φονεμένος. Interfectus. Glossæ Græcobarbaræ. σκοτωμένοι. ἢ θανατωμένοι. ἢ φονεμένοι.

ΦΟΝΙΑΔΕΣ.

Φονιάδες. Homicidæ. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνδροφόνες. φονιάδες.

ΦΟΡΑΙ.

Φοραὶ. Vices. Corona pretioſa. μία φορὰ. *Semel.* ἅπαξ. Iterum. πόσας φοραῖς. *Quoties.* ποσάκις. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγχέμων. ἀπιδήμι@. ὅπερ θυσιάζ. μίαν φορὰν τὴν μιῶα. Anonymus De nupt. Theſei & Æmyliæ.

πλλαῖς φοραῖς εἰς θύμησιν με φέρνη ὁ λογισμός μου.

ΦΟΡΑΚΙΣ.

Φορακὶς. Vide, κατύλοι.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ. ΦΟΡΕΣΙΑΙ.

Φορέματα. Geſtamina. Veſtes. Codinus. ὑπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ τὰ πρασινὰ φορέματα ἀφελῶν ἐφόρεσε πῶπα τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ. Occurrit illic ſæpè. Item Φορεσίαι. Apud Suidam in αὐτωνῖν@ auctor innominatus. ὡς ἢ συμμάχους παρ' αὐτῶ λαβεῖν, ἢ τ@ σώματ@ φθορᾶς, ἢ τ@ φορεσίας αὐτῶν χεῖρας. Phortius ἐπὶ τοῦ πραγματ. lib. I.

ἐπὶ τὸ ἔχειν φορεσίαν
πρόφασιν καὶ πικιλίαν,
πορφυρίαν ἢ πορφύραν.

Corona pretioſa. Φορεσία. *Habitus.* ἕσμα.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ.

Φορμάρια. *Formula.* Sententia mortis. Suidas. φορμάρια, τοῖς ῥωμαίοις ἀποφάσεις θανάτου. Ammianus lib. XIV. *Oblato pretioſo reginæ monili, id aſſecuta eſt, vt ad Honoratum, tum comitem Orientis, formulâ miſsâ, letali odio, ſcelere nullo contactus idem Clematius, nec hiſcere nec loqui permiſſus, occideretur.*

ΦΟΡΜΟΥΛΑΑ.

Φορμοῦλλα. *Formula.* Gloſſæ Baſilic. Φορμοῦλλα. τύπ@. Ita corrigo: non rectum eſt, quod editur. Φερμοῦλλα. τύπον.

ΦΟΡΟΣ.

Φόρ@. *Forum.* Gloſſæ Latinogræcæ. *Forum.* ἀγορὰ. Φόρ@. Suidas. Φόρ@, τὸ πωλητήριον. ὁ τόπ@ ἐν ᾧ πωλοῦν τὰ ὤνια. Oppiani Scholiaſtes Halieut. II. ἀγορὰ. τὸ πλῆθος. ὁ τόπ@ εἰς ὃν καθέζον. ὁ φόρ@. Occurrit aliquoties apud Codinum.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ.

Φορτικὸς. Corona pretioſa. Φορτικὸς. *Coactus.* βεβιασμέν@.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ.

Φορτώναν. Onerare. Corona pretioſa. Φορτώνη. *Onerare.* Φορτίζειν. Exſtat quoque apud Nicetam.

ΦΟΣΣΑ. ΦΟΣΣΙΟΝ.

Φόσσα. *Foſſa.* Baſilic. Eclog. LVIII. ἔξεστι τῷ γείτονι ποιεῖν φραγμόχωμα, ἢ φόσσας. Iulius Aphricanus De Bell. Apar. ἔξωθεν δὲ τοῦτο τὸ φρούριον καταστέρεον τριβόλοις σωρευθεμένοις, ἢ φόσσας μικρὰς ἐχούσας ἔνδοθεν σκόλοπας, πεδάγρας, ἢ πεδοκλάστας. Gloſſæ Baſilicorum. κάστρον, τυπέσι φόσσαν, ἤγουν ἡμεῖς καλοῦμεν κατσοῦναν. Dicebãt etiam φοσσίον. Schol. Demoſth. in Orat. Cherſoneſ. σιροὺς σκάλλειν οἱ θρᾷκες καὶ οἱ λίθους, ἃ νῦν φοσσία ἰδιωτικῶς.

ΦΟΣΣΑΝ.

Φοσσᾶν. *Foſſare.* Foſſam facere. Apomaſar in Myſterijs. θεμελιατέον, ἐφοσσιστέον, φοσσατέον. Iterum. κωπηγητέον, φοσσατέον, ἑτοιμαστέον.

ΦΟΣΣΑΤΕΥΕΙΝ.

Φοσσατεύειν, sive, Φοσσατεύειν. Exercitum ducere. Bellum gerere. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. ἰδόντες ὁ λαὸς τὸν μαχαμὲτ νικήσαντα, ἐμαζώθη πολὺς λαὸς, καὶ ἐφουσάτευσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ὁ μουχαμὲτ καὶ ἐπάνω τοὺς.

ΦΟΣΣΑΤΙΚΩΣ.

Φοσσατικῶς. Instar exercitus. Militariter. Constantinus De Administr. Imp. ἀπῆραν πάντες φοσσατικῶς, ἐξ ἧς τῆς σκηνὰς ἔστησαν.

ΦΟΣΣΑΤΟΝ.

Φοσσάτον. *Fossatum.* Exercitus. Castra fossâ munita. Moschopulus. Φοσσάτον, ὁ στρατός. Basilius De Exercitat. Grammat. Φοσσάτον, ὁ στρατὸς, καὶ τὸ ὅμοια. Achmes cap. CCC. πλῆθος Φοσσάτου ἀβλαβῶς ἐλάσεν ἐπὶ σκῆνος. Annales Francici. *Alter Saracenus de Africâ legatus Amirâli Abraham, qui in confinio Africæ in fossato præsidebat.* Occurrit passim. Propriè autem ipsam fossam significat. Robertus De Monte in Chronico ita vsurpat. *Rex Henricus fecit fossata alta & lata inter Franciam & Normanniam, ad prædones arcendos.* In Fœdere S. Ludovici cum Raimundo Com. Tholos. *Nec pacem vel treugas sine assensu ecclesiæ & nostro cũ eis faciet, donec diruantur muri, & impleantur fossata.* Andreas Presbyter in Chron. Bavar. *Ratisponæ à portâ S. Petri vsq; ad portam occidentalem fossatum exterius in toto perficitur.* Posteà etiam Φοσσάτον dixerunt, vt λώβικον, λόβικον, & talia. Chronicon Constantinop. ἦλθεν ὁ χαλικπασίας μὲ Φοσσάτα αὐτικρὺ ἐπὶ ἓξ δυτικὰ μέρες τῆς χώρας ἓξ ἀσωμάτου. Iterum alibi. ἀφανίσαντος τὰ Φοσσάτα ὅλα σεως & ἀναπλῆς. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγορ, ἀθροισις, σώρευσις, στρατὸς, Φοσσάτον, στρατεία.

ΦΟΤΕΙΑ.

Φοτεία. Corona pretiosa. Φοτεία. *Ignis.* πῦρ.

ΦΟΤΙΝΓΕΣΤΗ.

Φοτινγέση. Glossæ Latinogræcæ. *Plagiola.* Φοτινγέση.

ΦΟΥΑΛΙΚΛΟΝ.

Φούαλικλον. Genus lusus. Suidas. Φούαλικλον, εἶδος παιδιᾶς. Apud Hesychiũ invenio, Φύαι. ἀλώπεκες. Etan inde ludo nomen? Ergo fuerit lusus aliquis, in quo sese mutuò deciperent vulpi luti astu vulpino.

ΦΟΥΓΝΑ.

Φοῦγνα. Gena. Etymologici Auctor. παρειάς, ὅθεν καὶ τὸ πεφυσιωμένους ἔχειν τὰς γνάθους, ἤγουν τὰς παρειὰς, αἱ καὶ φοῦγναι λέγονται.

ΦΟΥΔΟΥΛΑ.

Φεδούλα. Ancilla. Virgo. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

ἢ κάναν τύχει καὶ ἐμοῦ νὰ ἐργαζεται ἡ Φεδούλα.

Et occurrit illic pluries. Apud Auctorem De nuptijs Thesei semper scribitur Φεδούλα.

ΦΟΥΚΑΡΟΝ.

Φούκαρον. *Fucus.* Hesychius. ἀγχόσυρτζεται. ἐντρίβεται τῆς παρειαῖς οἱονεὶ φυκάρῳ.

ΦΟΥΚΑΣ.

Φουκᾶς. Potus genus. Simeon Sethi De

De Facult. Cib. ὁ λεγόμενος φακᾶς, ἁπλῶς μὲν καθαρσικὸς ζόμενος, ψυχρός ἐστι. σκώληκας λεπτυντικὸς καὶ θερμός.

ΦΟΥΚΤΑ.

Φοῦκτα. Mensuræ gens. Arithmetica Adespota. ὁ θαλάσσιος μόδιος ὀφείλει χωρεῖν σίτου καθαροῦ καὶ ἀπύρου λίτρας τεσσαράκοντα, ἢ φοῦκτας ἕκτοι ἓξ. ἡ χὰρ φοῦκτα, ἢ κυμουλος, ἡ λεγομένη ἀντλητὴ, ἴσησι λίτρας, &c. Alexander Tralianus lib. IV. cap. I. πιτύρου σίτου φούκτιον μίαν, ῥόδα ξηρὰ ὀλίγα, νικολάου φοίνικας πέντε.

ΦΟΥΛΚΑ. ΦΟΥΛΚΙΖΕΙΝ.

Φοῦλκα. Laqueus. Cyrillus in Lexico. ἀγχόνη, βρόχος, καὶ πυγμονὴ ἡ διὰ σχοινίου, ὡς φοῦλκα. Hinc φουλκίζειν, quod malè viri docti interpretantur. *In furcã agere*. Nam hoc est φουκίζειν. In eodem Lexico. ἀπήγξατο, διὰ σχοινίου ἐφουλκίσθη. Cedrenus. ὡς ὁ βασιλεὺς δι' ἀδάμαντος ἐφούλκισε, ἤ ἀπεκεφάλισε. Et occurrit apud eum pluries. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. XXV. τῇ κεφαλικῇ πυρεξίᾳ προσέχετο καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ τὸ ἀποπνίγεσθαι, καὶ τὸ φουλκίζεσθαι. Nihil aliud est quàm *Strangulare*: cave itaque confundas cum φουκίζειν.

ΦΟΥΛΚΟΝ.

Φοῦλκον. Germanicum, **Volck**. Iulius Africanus. δεῖ καθαροχάζεσθαι τὸ καιρῷ καὶ τῆς ὥρης, καὶ φοῦλκα προσεξάγειν τὸ κάσρα. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. ὡσπερεφόνων πρὸς τοὺς σκιωὰς αὐτῶν καὶ τὰ φοῦλκα τούτους φυλάττοντας. Macarius Xinus Adversus Saracenos. ἐποίησε τὸν θεὸν αὐτοῦ τοιοῦτον ὅρκον ὀμνύοντα. μὰ φουλκὶ τῶν φουλκῶν. Vide Gloss. Rigaltij.

ΦΟΥΛΛΕΥΕΙΝ.

Φυλλεύειν. Ferire. Obterere. Calcare. E Gallico, *Fouller*. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ πληγώσῃ. νὰ κρούσῃ. νὰ συρώσῃ. νὰ φυλλεύσῃ.

ΦΟΥΜΙΖΕΙΝ. ΦΟΥΜΙΣΤΟΣ.

Φυμίζειν. Celebrare. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ Διὸς τοῦτο ἄρχησε, λέγε ὦ ἀμφιόνε,
πίπαν τὸν ἐκαζώντησες τὸν φυμισμένον θήβαν,

Hinc φυμιστὸς. Clarus. Celebris. Occurrit ibidem pluries.

ΦΟΥΜΩΣΟΣ.

Φύμωσος. *Fumosus*. Athenæus lib. III. ἐπιδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ἐπιπάσασθαι τῷ κεφάμῳ χόνδρος τις, καὶ ὅταν ὀπτηθῇ ὁ ἄρτος, καὶ ἕλκει χρῶμα ἄριστον, οἷον τῷ φυμώσῳ τυρῷ.

ΦΟΥΝΔΑ.

Φοῦνδα. *Funda*. Ventrale. Glossæ Latinogræcæ. *Ventralis*. κοιλιόδεσμος. φοῦνδα. Itē. *Ventrile*. φοῦνδαν. Vel etiam marsupium. Scholiastes Dionis Chrysostomi Orat. VII. φασκώλια, παιδικὰ βαλάντια, ἐξ ὑφασμάτων λινέων. ἃ καὶ τοῖς βραχίοσιν ἐνδύουσι καὶ τοῖς ζώναις προσιλίσασι. ἃ δὴ καλοῦσιν ὡς βαρβαρικώτερον φοῦνδας. S. Bonauētura in Vitâ S. Frāciſci, cap. VII. *Invenit in viâ burſam magnam, quaſi plena eſſet denarijs tumeſcentem, quam uſitato vocabulo fundam appellãt*. Et mox. *Reuerſus eſt ergo ad fundam cum fratre & iuuene quodam, qui erat in viâ*. Macrobius Saturnal. lib. II. cap. IV. *Cumq; acceſsiſſet ad ſellam, demiſsâ in*

pauperem fundam manu paucos denarios protulit, quos principi daret.

ΦΟΥΝΔΟΣ.

Φοῦνδος. *Fundus.* Iureconsulti Græci vtuntur.

ΦΟΥΡΔΟΥΛΑΗΣΙΝ.

Φουρδουλλῆσιν. Purum putum Gallicum, *Fleur du lis.* Lilium. Græci pronuntiabant incuriosius λ omisso. Glossæ Græcobarbaræ, ἀθθὸς (ita dicebant, pro ἄνθος, vt supra monui suo loco.) μαῦρος καὶ μαλακὸς. ἴσως Φουρδουλλῆσιν. Sed ille Græculus ignoravit lilium in linguâ Gallicâ, nūquam enim aliâs dixisset esse florem nigrum.

ΦΟΥΡΚΑ.

Φοῦρκα. *Furca.* Apud Suidam in ἰλλοῦσον auctor innominatus. Ὥρων ἡ ἰλλοῦσον φθορέα σκρέμασεν ὅπι διδύμε ξύλε, τετέσιν εἰς φοῦρκαν. Harmenopulus lib. VI. Tit. VIII. οἱ πρὸς τὰς πολεμίας αὐτομολοῦντες, καὶ τὰς ἡμετέρας βολὰς ἀπαγγέλλοντες, εἰς φοῦρκαν ἀναρτῶνται, ἢ καίων.

ΦΟΥΡΚΑΛΕΙΝ.

Φουρκαλεῖν. Vide, Φλοκαλεῖν.

ΦΟΥΡΚΑΤΑ.

Φουρκάτα. *Furcata.* Phortius περὶ σταλ. πραγμαλ. lib. II.

ἔπι νὰ ὀρδινιάσῃς
Φουρκάτας νὰ ἑτοιμάσῃς.

ΦΟΥΡΚΗΣΙΣ.

Φούρκησις. Furcæ supplicium. Apud Achmetem cap. LXXXVIII. Titulus est. ἐκ τῶν ἰνδῶν, περὶ ἀνασκολοπήσεως, ἤτοι φουρκήσεως.

ΦΟΥΡΚΙΖΕΙΝ.

Φουρκίζειν. In furcam agere. Furcæ supplicio afficere. Harmenopulus lib. VI. Tit. VI. οἱ ἀπίσημοι λησταὶ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἐπλημμέλησαν, φουρκίζονται. Et in Legg. Georg. ἐαὶ τις κλέπτων ἐν νυκτὶ κλέψας, ἀπελάσῃ ἐκ τῆς μάνδρας τὰ θρέμματα, καὶ θηελάλωται χοίρων, φουρκιζέσθω ὡς φονεύς. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XXVIII. ὁ λησθὼν, καὶ ἐκέδρας πιῶν, ἐν ᾧ κρατεῖται τόπῳ φουρκιζέσθω. Corona pretiosa. Φουρκίσαι. *Suspendere.* κρεμάσαι, Et mox iterum. Φουρκισμένος. *Suspensus.* ἠρτημένος.

ΦΟΥΡΚΙΟΝ.

Φουρκίον. *Furcilla.* Etymologici Auctor. Ὄκρος, τὸ φουρκίον.

ΦΟΥΡΝΑΞ.

Φοῦρναξ. *Fornax.* Epiphanius contra Ebionæos. καμίνους τοίνυν ἔξωθεν τῆς πόλεως πολλὰς κεκοπέναι γνώσῃ τάχα τὸν ἀριθμὸν ἐπὰν, Φούρνακας δὲ ἐπιχωρίως τοὺτους καλοῦσιν. Et mox. Ὃ ἐμοὶ ἑκάστῳ φούρνακι ἐκ ὕδατος.

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ. ΦΟΥΡΝΑΡΙΟΣ.

Φουρνάρης, sive, Φουρνάριος. *Furnarius.* Pistor. Corona pretiosa. Φουρνάρης. *Pistor.* ἀρτοπώλης. Occurrit apud Harmenopulum quoque, & in Eclogis Basiliçorum.

ΦΟΥΡΝΙΚΙΟΣ.

Φουρνίκιος. Furno coctus. Eustathius Iliad. XVI. ἐν δὲ τῷ τριστῷ τόπῳ τὸ φοῦρνον ἐκεῖνος φησὶ καινότερον, ὃ παρώνυμον ἰσορεῖ φουρνίκιον ἄρτον, καθὰ τὸ κλιβάνου τὸν κλιβανίκιον. Hausit ex Athenæo.

ΦΟΥΡΝΙΚΟΝ.

Φουρνικὸν. Furni instar habens. Laqueatum.

queatum. Cameratum. Cedrenus. ἡ τρῆλλα τ' ἁγίας Σ' θεῦ μεγάλης ἐκκλησίας φερνικὴ ἔπι ἔπεσε.

ΦΟΥΡΝΟΣ.

Φοῦρνος. *Furnus*. Erotianus in Lexico Hippocratis. ἵππε, καμίνε. οἱ δὲ φόρνε. καὶ γὰρ ὁ φοῦρνος ἵππος λέγεται. Ioannes Tzetzes Chil. VI.

ἀφαύρυ μύλε ἀλέτρα, καὶ φοῦρναν κολοζώτω.

Athenæus lib. III. ἐπιδαὶ δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποπίσεται τῷ κεράμῳ κόνδρος. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. IV. Βάλε εἰς φοῦρνον, καὶ μὴ τὸ ὀπιθίωμα καλῶς, ἐν ὅλμῳ κόψας ξηρὸν ποίει. Occurrit passim.

ΦΟΥΣΚΑ.

Φοῦσκα. *Fusca*. Moschopulus. Φύσκη, ἡ κοινῶς φοῦσκα. Alexander Trallianus lib. XI. πάρεχε δὲ αὐτῷ τοῦ ἡμέρας διπέπλῳ ὄνλι, ἢ εἰς ῥοσάριν, ἢ εἰς φοῦσκαν. Phæmon Cynosophij cap. VII. ἐὰν δὲ πάνυ καυματόμενος ἔλθῃ ἀπὸ τῆς θήρας, φοῦσκαν μὴ ὑλήκωνος συμμίξας ῥᾶνε εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ. Φοῦσκα δέ ἐστιν ὅξος καὶ ὕδωρ θερμὸν, καὶ ὦα δύο. Illic habes quid sit. Corona pretiosa. *Vesicam* interpretatur, φοῦσκα. *Vesica*. κίστη.

ΦΟΥΣΚΟΛΟΓΟΙ.

Φουσκολόγοι. Glossæ Græcobarbaræ. κατήγορος. καβαλαλητὰ. καβαλαλητάδες. ἢ φουσκολόγοι. ἢ κακολόγοι.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Φουσκυλάριον. Gennadius in Explicat. Ramplij. ἢ εἰς μεγάριον, ἢ εἰς πεζύλιον κτησμένον, καὶ εἰς τόπον ὅμοιον φουσκυλαρίε.

ΦΟΥΣΚΩΝΕΙΝ.

Φουσκώνειν. *Fuscare*. Offuscare. Alexius Rharturus Doctr. VII. Δι' ὃ γῦν ὁ λαὸς Σ' χριστοῦ φρονεῖς ὑπερόγκα, καὶ φουσκώνεσαι τὸ Σ' πνεύματος τῆς σαρκός. In Turcogræciâ Crusij legitur. ἐφούσκωσεν ἡ θάλασσα. *Intumuit mare*. Anonymus De nuptijs Thesei.

----- ὁ ποσειδὼν δὲν κάμνη
ὁπου φουσκόνη θάλασσαν. -----

Glossæ Græcobarbaræ. ἀπ' ἔσω ἢ ἀπὸ μέσα καμένος, ἢ φουσκομένος.

ΦΟΥΣΣΑΤΟΝ.

Φουσάτον. Vide, Φουσάτον.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ.

Φουστάνη. Italicum, *Fustagno*. Gallicum, *Fustaine*. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ φόρεμα ἐποίησε καπάλικο φουστάνη.

Anonymus De nuptijs Thesei.

μὲ φουστάνα καὶ ξάμηλον. ---

Occurrit quoque in Turcogræciâ Crusij, explicaturq; vestis interior muliebris. Andreas Abbas De Vitâ Othonis episcopi Bambergensis, lib. I. cap. XLV. *Quicquid ex privatâ pecuniâ fustani, & purpuræ coëmere poteris, his ïumentis in Pomeraniam diriges.*

ΦΟΥΣΤΙΣ.

Φοῦστις. Biremis. Italicum & Turcicum, *Fusta*. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ δεκάδα ἔκαμε, κάτεργα καὶ φοῦστες δεκαπέντε πεντηκόντα.

ΦΟΥΤΤΑ.

Φοῦττα. Codinus. τὸ δὲ σκαράνικαν αὐτοῦ

αὐτῷ ἐνδεδυμένον κόκκινον χάρδιον (legendum χάσδιον, vt infra ostendam.) ἔχον ὑπὲρ κεφαλῆς μικρὰν φᾶπαν ἐρυθράν. Viri docti interpretantur, *Puellam.* An legendum erit? φᾶκαν. Vt sit illud quod *Fugium* appellat Sugerius in Vitâ Ludovici Grossi. *Circumdantes capiti eius fugium ornamentum Imperiale instar galeæ circulo aureo concinnatum imponunt.* Nugæ. Corrige, μικρὰν τοῦφαν. & in Sugerio, *Frigium ornamentum Imperiale.* Glossę Isidori. *Frigium, mitra.* Sed quando in Sugerium incidimus, libet per occasionem emendare eundem in Vitâ Ludovici F. Grossi. *Tympanis, & anacaris, & alijs similibus instrumentis horribiliter resonabant.* Malè editur, *Tympanis, & macarijs.* Vide supra ἀνάκαρα. Cum verbum illud explicaremus non veniebat in mentem huius loci.

ΦΟΥΤΡΕΥΣ.

Φουρεὺς. Carnifex. Gallicum, *Bourreau.* Corona pretiosa. Φουρεὺς. *Carnifex.* Λήμι☞.

ΦΟΥΧΤΑ.

Φοῦχτα. Manubrium. Glossæ Græcobarbaræ. κώπη, ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. καὶ κοντὸν, τὸ πίασμαν, ἤγουν ἡ φοῦχτα τοῦ σπαθίου. Anonymus De nuptijs Thesei.

Ὁ εἰς τὴν φόχθαν τοῦ σπαθίου πάντα τὴν χέραν τέχε.

ΦΡΑ.

Φρὰ. Italicum. *Fra.* Frater. Gennadius in Orat. De Spiritu Sancto. διελιάσας ἐξέκλινε, τοῦ μὲν προσλεγομένου Φρὰ ἰωάννου Βοῶν☞, φέρειν τὸν ἐφέσου ὧδε. Synodus Florentina, ἐξελεξάμεθα τοὺς παρόντας δύο διδασκάλους, τόν τε ἁγιωτζιάλιον Φρὰ ἰωάννην, καὶ τὸν Φρὰ ἀμβρόσιον.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΖΕΙΝ.

Φραγγελίζειν. *Flagellare.* Basilic. Eclog. LX. καὶ οἱ μὲν δοῦλοι φραγγελιζόμενοι τοῖς δεσπόταις ἀποδίδουσι.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Φραγγέλιον, sive, φραγγέλλιον. *Flagellum.* D. Ioannes Evangelij cap. II. καὶ ποιήσας φραγγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Chrysostomus in Orat. De Circo. λάβε καὶ τὸν καστίδα τοῦ σωτῆρος, καὶ τὸ φραγγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Basilic. Eclog. LVII. οἱ ἵπποι οἱ ἀφωρισμένοι τῷ δημοσίῳ δρόμῳ, οὐδὲ ζύλοις, οὐδὲ ῥοπάλοις τύπτονται, ἀλλὰ μόνον φραγγελίοις ἐλαύνονται. Zonaras ad Can. Apostol. XXVII. τὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἐμπορευόμενος, ὡς εἰς τὸ θεῖον ἁμαρτάνοντας, τῷ φραγγελίῳ τύπτων ἐκεῖθεν ἐξήλασε. Occurrit passim.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΤΗΣ.

Φραγγελίτης, sive, φραγγελίτης. Lictor. ῥαβδοῦχος☞. Georgius Alexandrinus in Vitâ Chrysostomi. ἀνελθὼν ἐν τῷ θρισκοπείῳ κελεύει ἀσφαλισθῆναι τὰς θύρας αὐτοῦ, καὶ τηρηθῆναι παντὸς ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν καὶ φραγγελιτῶν τῆς ἐκκλησίας.

ΦΡΑΓΓΕΛΟΥΝ.

Φραγγελοῦν. *Flagellare.* D. Matthæus Evangel. cap. XXVII. τὸν δὲ ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. D. Marcus cap. XV. ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαρράβαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ. Etymologici Auctor. Φραγελῶ, ἐκ τοῦ Φραγγέλιον, ὃ σημαίνει

ὃ σημαίνει σφρὰν ἐκ χοίνικος πεπλεγμένην. Maximus Planudes in Orat. De Sepult. Dom. ἐφραγελώθης, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ὅλον κατέξανα.

ΦΡΑΜΟΣ.

Φραμὸς. Sepes. Gloſſæ Græcobarbaræ. αἰσανες. Φραγμοὶ. Φραμοὶ.

ΦΡΑΝΤΖΑΖΕΙΝ.

Φραντζάζειν. Scabie Gallicâ laborare. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Ἡ δέρμου λέγλις κῆσγνε πεζάνα, καὶ μεθύσρα,
Ἡ Φραντζασμένη, ἡ λοβὴ, ὃ μία κακὴ μαυλίσρα.

ΦΡΑΤΖΑΤΟΣ.

Φρατζάτος. Anonymus De nuptijs Theſei.

λέγλ τὰς ποίσετε μοναῖς, ἡ πέντες, καὶ Φρατζάτους.

ΦΡΑΧΘΗ.

Φράχθη. Idem quod Φραμὸς. Corona pretioſa. Φράχθη. *Sepes*. Φραγμὸς.

ΦΡΑΥΔΑΤΩΡ.

Φραυδάτωρ. *Fraudator*. Gloſſæ Balſilic. δίδοται δὲ ἡ τοῦ Φραυδάτωρος, ἡγουν τοῦ ὑποσερητοῦ. ἐντὸς δὲ ἐναυτοῦ ἀποκαθίσῃ τὸ πρᾶγμα μὴ τῶν οἰκείων τόκων ὃ καρπῶν, ὡς ἡδυώγαλο λαβεῖν ὁ Φραυδάτωρ, ὑπολογιζομένων τῶν ἀναγκαίων δαπανημάτων.

ΦΡΕΜΗΝΟΡΑΙΟΣ.

Φρεμινορεῖτος. Italicum, *Fra Minore*. Minoriſa. Anonymus De bello ſacro.

Φρεμινορεῖτες ἔρηλεν καὶ δύο καβαλαρίες
ἐν πέπαν ἡ ἀγιώπελον ἐκάσε εἰς τὸν ῥώμον.

ΦΡΕΝΕΣΙΣ.

Φρένεσις. Pro, Φρόνησις. Prudentia. Gloſſæ Græcobarbaræ. Φπνόησιν. ἡ γνῶσιν. ἡ σωέσιν. ἡ Φρόνησιν. ἡ Φρένεσιν.

ΦΡΕΝΙΜΟΣ.

Φρένιμος. Prudens. Gloſſæ Græcobarbaræ. σωεῖος. Φρόνιμος. Φρένιμος.

ΦΡΕΝΤΖΑΤΟΝ.

Φρεντζάτον. Vide, Φραντζάτον.

ΦΡΕΝΩΝΗ.

Φρενώνη. Craſſum cribrum. Apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΦΡΕΡΙΟΣ.

Φρέρι. Gallicum, *Frere*. Frater. Nicetas in Andronico Comneno, lib. 1. ὀψὲ δὲ πρὸς τῶν ἱεροπλυμίλων λυθεὶς, ὃς Φρερίσς Φασὶν, ἔσχεν ἔνθεον τὸν πρὸς τὸν παρρίδα ἐπάνοδον. Gregoras lib. v. τὸ ἐνδόσιμον ἀληφότες τῶν Φρερίων ἵνες ἐλειτέργησαν ἅπαξ ἐν τῷ ναῷ τ βλαχερνῶν. Διὰ χφοτονίαν ἵνος τῶν εἰκείων.

ΦΡΙΔΗ.

Φρίδη. Φρίδιον. Pro, ὀφρύδιον. Corona pretioſa. Φρίδη. *Supercilium*. ὀφρὺς. Anonymus De nuptijs Theſei.

τὰ Φρίδια τέλα μαλιαρᾶ ἐμίαζαν ἀγριαίθρωπον.

ΦΡΟΝΗΜΑΔΑ.

Φρονημάδα. Corona pretioſa. Φρονημάδα. *Prudentia*. Φρόνησις.

ΦΡΟΝΟΣ.

Φρόνος. Pro, Θρόνος. Sella. Exſtat apud Cruſium in Turcogræciâ.

ΦΡΟΥΝΤΖΑΤΟΝ.

Φρυντζάτον. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoes.

Φρυντζάτον θέλω ἄμορφον νὰ πάϊστε εἰς τὸν κῆπον,
καὶ τὸ νερὸν ἐκ μηχανῆς τζίγυρον ἔ Φρυντζάτε.

Et alibi.

πῦτ ὁ τόπ τὸ δένδρον, καὶ τὸ Φρυντζάτον ἔτο,
καὶ τὸ νεροκυδάλισμαν ἔπαυσεν ἀπὸ τότε.

Occurrit illic pluries : scribitur autem indifferenter Φρουντζάτον, & Φρεντζάτον.

ΦΡΥΑΡΙΑ.

Φρυαρία. Herbæ genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XL. Βοτάνῃ τῇ λεγομένῃ Φρυαρίαν τρίψας, καὶ μίξας μὲ οἶνο παλαιὸ, ἐμβάψας ῥέας χοίρειον ζεστὸν, δώσεις τῷ ἱεράκι.

ΦΡΥΔΙΟΝ.

Φρύδιον. Pro, ὀφρύδιον. Supercilium. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβρᾶτες. ὀφρῦς. Φρύδια. Iterum. ἀγεσίφρων. ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. ὅπερ ψιλόννει τὰ φρύδια τινι. Hinc detortum φείδη, de quo paullò ante.

ΦΤΕΡΝΑ.

Φτέρνα. Corona pretiosa. Φτέρνα. *Perna*. πέρνη.

ΦΤΕΡΝΙΣΤΗΡΙ.

Φτερνιστήρι. Corona pretiosa. Φτερνιστήρι. *Calcar*. πέρνιστρον. In Turcogræciâ quoque Crusij invenio, Φτερνιστήρια. *Calcaria*.

ΦΤΕΡΟ.

Φτερὸ. Corona pretiosa. Φτερὸ, *Penna*, πτερὸν.

ΦΤΕΡΟΥΓΙΕΣ.

Φτερύγιες. Corona pretiosa. Φτερύγιες. *Alæ*. πτέρυγες.

ΦΤΗΝΙΑ.

Φτηνία. Corona pretiosa. Φτηνία. *Abundantia*. ἀφθονία.

ΦΤΙΟΝ.

Φτίον. Auris. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνήκοον, ἄνους ἀκοῆς, χωρὶς ἀκοὴν καὶ φτία, ἤγουν ὦτα. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀνηκουσὴ γὰρ εἰς τὰ φτία τ' ἀφέντη πού ἦσέ.

ΦΤΙΑΝΝΕΙΝ. ΦΤΙΑΖΕΙΝ.

Φτιάννω, sive, φτιάζειν. Facere. Parare. Glossæ Græcobarbaræ. ποιεῖ, ἢ κάμνῃ, ἢ πράσσει, ἢ πράττει, ἢ φτιάννει, ἢ φτιάζῃ. Corona pretiosa. νὰ φτιάσῃ. *Præparare*. καταασκευάζειν. Glossæ citatæ. ἄβλης. νεοργὴς. νοσὰ φτιασμένο.

ΦΤΙΑΣΙΔΙ.

Φτασίδι. Corona pretiosa. Φτασίδι. *Fucus*. φύκος.

ΦΤΑΛΙΟΝ.

Φυάλιον. *Velum*. Hesychius. ἄρμενον. Sed Φυάλιον. Ita scribo, non φιάλιον. Sed alibi vice versâ. ξυσὰς, ποτήριον. οἱ δὲ Φυάλη χρυσῆ. Rescribe, φιάλη. Et apud Theophilum Protospatharium De Hum. Corp. Fabr. lib. II. ἔοικε δὲ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φυαλίῳ, ἢ κοινῶς λεγομένῳ στομαωίκῳ. Editur itidem mendosè, φιαλίῳ. Apud Codinum semper Φυάλιν leges, qui tunc erat mos scribendi, ut jam aliquoties notavi-

notavimus. καὶ ὅτε μὲν ταῦτα, ὅτε δὲ ὑπλικείκιον καὶ φακεωλίδα φορεῖ, ἄλλοτε καββάδιον, ἢ φυάλιν. Iterum. ἐὰν δὲ μὴ, τὸ σιώηθες ἱμάτιον αὐτὸ, ἤως ἔνδυμα, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ λεγόμενον φυάλιν. Et alibi. ἐὰν δὲ μὴ, στέφανον ἢ φυάλιν, ὡς προείπομεν. Viri docti interpretantur *Vitream carbasum*; tanquam esset, ἐφυάλον. Non assentior. φυάλιον recentiores Græci crassiore pronuntiatione & πλατυάζοντες efferebant *Velum* Latinorum.

ΦΥΛΑΓΕΙΝ.

Φυλάγειν. Custodire. Cavere. Glossę Græcobarbaræ. αὐλίζεται. φυλάττει, ἢ φυλάττεται. φυλάγει, ἢ φυλάγεται. Bartholemæus Monachus in Elencho Argareni. φύλαγε μὴ ἀποτρίψω τὸν αἰδῶ τῆς ἀνατροφῆς, ἢ φονεύσω σε.

ΦΥΛΑΚΑΡΗΣ.

Φυλακάρης. Custos carceris. Anonymus De nuptijs Theseï.

καὶ ὁρκισμὸν ἐποίησε ἐκεῖ τοῦ φυλακάρη
ἀπκῦλον νάχασι τιμὴν καλὰ νὰ τοῦ φυλάγῃ.

Iterum alibi.

ὁμοίως πάλι ἐσκόπησε χάμενα γιανάδωση
τῶν Φυλακάρων ψέχασι ἐκεῖνον νὰ Φυλάγῃ.

ΦΥΛΑΚΟΝΝΕΙΝ.

Φυλακόννειν. Carceri includere. Anonymus De nuptijs Theseï.

ἢ μέρα τὸ στερξ' ἀληθῶς ἔ νὰ τοὺς Φυλακόσῃ
εἰς Φυλακὴν ψαντολινὴ. -----

ΦΥΛΑΚΤΑΔΕΣ.

Φυλακτάδες. Custodes. Glossæ Græcobarbaræ. γεωργὸς. ἢ φύλακας. ἢ φυλακτάδες.

ΦΥΛΑΞ.

Φύλαξ. Hic in militiâ erat postremus exercitus, & quasi eius custos. & τετράρχης quoque, & ἀραγὸς dicebatur. Leo in Tacticis. τετράρχης ἐστὶν ὁ καὶ φύλαξ, ὁ λεγόμενος ἀραγὸς, καὶ πλάστης ἰσάμενος τῆς ἀκίας. Corrige Anonymum De Castramet. καὶ τὸ εὐώνυμον μέρος πηγύδω ἡ ἔ ἀβεσιαρίε σκιωὴ, καὶ δὲ τὸ δεξιὸν, ἔ ὀπὶ τῆς τραπέζης. ὄπιθεν δὲ ἔ ἀβεσιαρίε, ἡ τοῦ φύλακος, καὶ καθεξῆς κοιλωνιτῶν καὶ ἀβεσιαρίων. Malè hodiè est, ἢ τοῦ φύλακος. Non enim idem est ὁ ἀβεσιαρίς, qui φύλαξ, quod temerè existimarunt viri docti. Nominabatur item ὀπιθοφύλαξ. Vrbicius. τὸ δὲ ὀπὶ τάπις πρὸς τὸ βάθος ἔχαται ζυγὸν, ἀρὰ, καὶ ἀραγία. καὶ ἀραγὸς, ὁ αὐτὸς δὲ ὀπιθοφύλαξ. ἡ σιωήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. Vocatur etiam παγκαλοφύλαξ in Novellâ Alexij Comneni.

ΦΥΛΕΡΕΑ.

Φυλλερέα. Tilia. Pro, φίλυρα. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. xx. ὁ ἢ κέγλος ἔσω ἐκ φυλλερέας, ὁμαλὸς, μήτε λίαν παχὺς, μήτε λίαν λεπτός.

ΦΥΛΑΧΤΟΚΟΤΛΑΡΟ.

Φυλαχτοκόλαρο. Theca cochlearia. Exstat in Turcograecià Crusij.

ΦΥΛΟΝ.

Φύλον. Pro, φύλλον. Folium. Phortius ἀπὸ ἐραὶ. πραγμαὶ. lib. II.

ποίησον ἢ ἀπὸ ξύλον
λάμναν δὴ ψιλὸν ὡς φύλον.

ΦΥΣΙΚΕΥΕΙΝ.

Φυσικεύειν. Eſt φυσιολογεῖν. Leontius De Sphęrâ Arati. ὁ γὰρ ἡσίοδος φυσικεύόμενός φησιν.

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ δ' εἰς γαῖαν ἵκοιτο.

ΦΥΣΙΜΑΝ.

Φύσιμαν. Pro, φύσημα. Gloſſę Græcobarbarę. πνεῦμα. φύσιμαν. ἄνεμον.

ΦΥΣΚΗΝΑ.

Φυσκεύα. Depravatum ex πισκίνα. *Piſcina.* Vide illic.

ΦΥΤΙΛΙΟΝ.

Φυτίλιον. Codinus. ἀπὸ τῶν κυρσαδομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζοντες φυτίλια, ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν τὸν πρωτοσπάθαριον. Viri docti interpretantur, *Futilia.* Sed puto illos falli. Primũ, ἀπὸ τῶν κυρσαδομένων, non eſt, *à curſoribus,* quod exiſtimãt, ſed, *ex rebus in prædâ abductis.* Quæ ſequuntur autem, ἃ ὀνομάζουσι φυτίλια: amplius de ijs inquirendum cenſeo.

ΦΥΤΡΟΥΝ.

Φυτρεῦν. Torquere. Cruciare. Delere. Occidere. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. καὶ ἄλλοι ἄλλοτε πάλιν καὶ πάλιν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁπόσοις εἰπεῖν, ἐπανέστησαν, ἢ ὡς ἁπλῶς ἐφυτρεύθησαν γίγαντες. Vides veſtigium in φυτρεὺς, ſive, φθρεὺς, quod carnificem interpretatur Corona pretioſa.

ΦΩΚΑΔΙΟΝ.

Φωκάδιον. Myrotheca. Gloſſę Græcobarbarę. ἀλάβαστρον. φωκάδιον. μυροθήκη. καννίον. καννὶν.

ΦΩΛΗΤΖΑ.

Φωλήτζα. Nidus. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἔβλεπε ὡσὲ ἐπλίζασι φωλήτζες τὰ ὠελία.

ΦΩΝΑΞΙΜΟΝ.

Φωνάξιμον. Strepitus. Clamor. Gloſſæ Græcobarbarę. ἀνειμένη βοὴ. ψηλωμένη φωνὴ. ἡ κραυγὴ ἀπολελυμένη. ἤγουν φωνάξιμον μεγάλον.

ΦΩΝΗΤΖΑ.

Φωνήτζα. Pro, φωνὴ. Vox. Anonymus De nuptijs Theſei.

---- κὴ με γλυκύα τραγούδι
ἄλαξαν τῆς φωνήτζες τσς. ----

ΦΩΤΑΓΩΓΑΡΙΟΝ.

Φωταγωγάριον. Preces pro illuminatione. Adſcribemus eas ex Horologio Græcorum. λέγε τὰ φωταγωγάρια τῶν ἁγ' τῷ ὀκτώηχον. ΗΧΟC Α.

ὁ τὸ φῶς ἀναπέλλων κύριε τῷ ψυχῷ μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ΗΧΟC Β.

τὸ φῶς σου τὸ ἄϊδιον ἐξαπόστειλον χριστὲ ὁ θεὸς, κὴ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ νοερὰ τῆς καρδίας μου. ΗΧΟC Γ.

ἐξαπόστειλε τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεὸς κὴ φώτισον τῷ καρδίαν μου. ΗΧΟC Δ.

ὁ τὸ φῶς ἀναπέλλων τῷ κόσμῳ σε, τῷ σκοτεῖ ψυχῷ μου ἐπάρχων, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον. ΗΧΟC ΠΛΑΓΙΟΥ Α.

φωτοδότα κύριε ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σε, κὴ φώτισον τῷ καρδίαν μου. ΗΧΟC ΠΛΑΓΙΟΥ Β.

Φῶς

φῶς καταπέμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ΗΧΟC ΒΑΡΥC. διέλαρόν με κύριε πρὸς τὴν ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν τὸ θέλημά σε ἅγιε. ΗΧΟC ΠΛΑΓΙΟΥ Δ. Φῶς ὑπάρχων χρισὸν φώτισόν με ἐν σοι.

ΦΩΤΙΖΕΙΝ. ΦΩΤΙΣΜΟΣ.

Φωτίζειν. Baptizare: &, φωτισμὸς. Baptismus. Iustinus Martyr Apolog. II. καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ λουτρὸν φωτισμὸς, ὡς φωτιζομένων τὴν διάνοιαν τῶν ταῦτα μανθανόντων.

ΧΑΒΑΛΑΔΑΙ.

Χαβαλάδαι. Apomasar in Mysterijs. θυώμιν χαβαλαδῶν, καὶ ἐμφόβων αὐθρώπων.

ΧΑΒΙΑΡΙ.

Χαβιάρι. Salsamentum. Arsenius in Epist. τὸ χαβιάρι, ὅπερ ἔδοσες τῷ γιάκῳ τῷ καλαφάτῃ, ἐλάβαμέν το, καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸ θεῖόν σου.

ΧΑΒΟΣ.

Χάβος. Capistrum. Frenum. Moschopulus. κημὸς, ὁ κοινῶς χάβος, ὁ περιλημβόμενος τῷ στόματι τῶν ἵππων. Iterum alio loco. Φιμὸς, ὁ λεγόμενος κημὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς χάβος. Aristophanis Scholiastes ad Equites. κημὸς, ὁ χάβος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. Legitur *Chamus* apud Honorium Serm. De Inuēt. Crucis, *Constantinus itaq; ecclesiæ impugnator acerrimus illo tempore monarchiam tenuit, quem divina pietas in chamo & freno constringens sibi appropinquare compulit.* Et sic in Martyrologio, in Passione Timothei & Mauræ. λύσατε αὐτὸν ἀπὸ τοῦ χάβου, καὶ δήσαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας χάμον θεῖητε αὐτῷ περιόντες τῆς κεφαλῆς ὅπερ ἐστὶ κίον. Et mox. ὅπερ εἶναι οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ θεικεῖσθαι αὐτῷ τὸν χάμον.

ΧΑΛΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαλασμένος. Corona pretiosa. χαλασμένος. *Destructus.* καθερασμένος.

ΧΑΛΙΦΑΣ.

Χαλιφᾶς. Dignitatis genus inter doctores Turcarum. Ioannes Cantacuzenus Contra Mahometem Orat. I. ἐκ τῶν διδασκάλων αὐτῶν εἷς, χαλιφᾶς τὸ ἀξίωμα. Et mox. καταγνόντες ὅτι κεκρυμμένος χριστιανὸς ἦν, οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ᾧ τόπῳ ἔθαπτον τοὺς χαλιφάδας, ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ χωρίς.

ΧΑΛΚΙΑΣ.

Χαλκίας. Corona pretiosa. χαλκίας. *Faber.* χαλκεύς.

ΧΑΛΚΟΤΟΥΒΟΝ.

Χαλκότουβον. Æneum tibiale. Leo Constitut. VI. ἔχειν δὲ χρομάνικα τὰ λεγόμενα μανικέλλια, καὶ χειρόψελλα σιδηρᾶ, ἢ ξύλινα, καὶ θεικνημίδας ὁμοίως, ἃ λέγεται ποδόψελλα, ἢ χαλκότουβα. Constantinus in Tacticis. κλιβάνια, καὶ κασίδας, καὶ μανικέλλια, καὶ χαλκότουβα, καὶ κοντάρια μακρότερα. Vide quæ supra in τουβία.

ΧΑΜΑΙΖΙΚΙΟΝ.

Χαμαιζίκιον. Instrumenti Musici genus. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. τιθεὶς δ' ὧν ἀεὶ ἐν τοῖς χάμοις καὶ χαμαιζικίοις θεοσέβαλλε, καὶ δὴ καὶ τῷ βασιλεῖ διαπρεπεῖ. Iterum lib. VII. ἔχαιρε καρυκείαις βρωμάτων, καὶ τοῖς θεὸς λύρου καὶ κιθάρας καὶ χαμαιζίκιον ᾠδῶν ἔχουσιν οὐκ ἀπηχθάνετο.

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΙΑ.

Χαμαικερασία. Suboles cerasi. Extat apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. LXXXI.

ΧΑΜΙΚΗΛΑΔΕΣ.

Χαμικηλάδες. Avum genus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὁ μὲν τὰ μιμηλὰ τῶν ῥηθέντων, ἤγουν κίσσας, χαμικηλάδας, ψιττακοὺς, ἓ ἕτερα κερατίζας.

ΧΑΜΙΛΟΝ.

Χαμιλὸν. Corona pretiosa. χαμιλὸν. Imum. χθαμαλὸν.

ΧΑΜΙΛΟΠΤΕΡΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαμιλοπτεριασμένος. Vide, φοβικιάρης.

ΧΑΜΟΒΟΥΝΝΙΟΝ.

Χαμοβούνιον. Colliculus. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὰ κοντὰ σὺν θάλασσαν σε χαμοβούνια πάνω,

Iterum alibi.

ἄλλοι ἐδωναμόσαν τὸ χαμοβούνι κεῖνο.

ΧΑΜΟΓΕΛΩΝ.

Χαμογέλων. Subridens. Anonymus De nuptijs Thesei.

σὰν ὁ θησεὺς ἐχρίκησε κεῖνο τὸ πιτζίκι,

ἐς ἄρχοντάς τε γύρησε χαμογελόντας λέγει.

ΧΑΜΟΣ.

Χάμος. Vide, χάος.

ΧΑΝΙΑΖΕΙΝ.

Χανιάζειν. Diducere. Aperire. Orneosophion. πλύνε βαμβάκιον μὲ οἶνο καλό, καὶ βάλε ἐντὸς ἓ βαμβακίε θηελακιὼ ξυλόκοκκον ἓν, ἓ χανιάζας τὸ ὄρνεον βάλε τὸ βαμβάκιον. Et mox. κάθισον αὐτὸ ἵνα πίῃ νερὸν, καὶ ἔκ τοτε χανίασον αὐτὸ, ἓ βάλε καυλίον κομμάλια σῦκο. Et corrigi debet ibidem. τὰ ὄμματα αὐτὸ ἐνι χανιασμένα, ἓ δακρύουσιν. Hodiè editur, χαννισμένα. Occurrit illic pluries.

ΧΑΝΤΑΚΙΟΝ.

Χαντάκιον. Arca. Scrinium. Glossæ Græcobarbaræ. λαρνάκιν ξυλένον, ἤγουν χαντάκιν, ἢ σενδύκιν. Nicetas in Alexio, lib. III. τετράπλουρον σωπήσι μηχανικὼ ἴσιλον ἓ χαντακίε, συμμηκιζομένω τῷ εὐρέϊ τῆς ταφρε. Iterum in Balduino Flandro, & pro Glossâ ponit. ῥαδιοπλεύσει ὡσεὶ αὐτὼ, χάρακά τι βαλὼν, καὶ βαθὺ χαντάκιον ὀρωρυχὼς. Sic in Glossis Græcobarbaris. τὰ βάθη ἓ χαντάκια. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸν κάμπον ἐδωνάμοσαν μὲ πάλες, μὲ χανδάκια.

ΧΑΝΤΡΕΣ.

Χάντρες. Murenulæ in margaritis. Exstat in Turcograecià Crusij.

ΧΑΟΥΝ.

Χαῦν. In chaos convertere. Obscurare. Confundere. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. ἐχάωσαν τὼ ὁδὸν τὼ ἀληθινὼ, καὶ ἐβρόδερναν, καὶ ἔπεσον εἰς νόσημα ἀνίατον. Occurrit aliquoties apud Achmetem in Oniro-critico, & Nicetam in Isaacio Angelo, lib. I. & Alexio Angelo, lib. II.

ΧΑΡΑΓΜΑ.

Χάραγμα. Moneta. Pecunia. Achmes cap. CCXX. εὑρήσῃ πλοῦτον ἀφ' χαράγματος, ἀνάλογον ἓ πλήθους. Iterum cap. CCXXVIII. εὑρήσῃ πλοῦτον ἀφ' χαράγματος, κ' τὼ θεσαύτησα ἓ τὼ πῆξιν αὐτῆς.

αὐτῆς. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ὀρῶνται τὰ κλισματα, ἐφάνη αὐτῷ εὐθέχος ὡραῖος ἱερηκὼς αὐτῷ, ἱλυπῆ φέρι χαράγματος; λός μοι λινᾶς αὔριον πρωῒ ἐκ τῶν μεγιστάνων σᾶ, καὶ κομίσω σοι χάραγμα ὅσον ἂν βάλοι. Et mox. καὶ λῶ τὸ ἐδαφος πεπληρωμένον χρυσίᾳ χαράγματος. Anna Comnena lib. VIII. εἰς τὸ δαφος κατέρρωσε πάντοῖα εἴδας χρημάτων, ἐξ ἀμφίων, χαράγματός τε χρυσίᾳ, καὶ ἀργύρου, καὶ τῆς καλωτέρας ὕλης.

ΧΑΡΑΤΖΙΟΝ.

Χαράτζιον. Tributi genus. Hieremias Patriarcha in epistolâ quâdam. ἐξ ἀδικεῖ καὶ τὸ ἡμῶν μετριότητα, χρεωστῶν ἤδη χαράτζια τρία, καὶ πρόσπι καὶ φλωρία ἑκατὸν ἕπερα. Chronicon Constãtinop. πεληρωθέντος δὲ ἐξ χρόνε, καὶ μὴ δυνηθέντος δοῦναι τὸ χαράτζιον, ἀδενὸς ὄντος ἐξ βοηθοῦντος αὐτῷ, ὅτε τῶν κληρικῶν, ὅτε τῶ λαῶ, ἐνέβαλεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. Occurrit ibi pluries. Gregorius Metropolitanus Prusę in Epist. καὶ στέλνω τὸ χαράτζιον μα τὸν δεσπότη μας, τὸν εἰωθυμενικὸν. Eleutherius Zebelenus De Significat. Eclypſ. δηλοῖ καῦμα τε τ χωραφίων, καὶ σπορὰν ἀνθρώπων, ζήτησίν τε χαρατζίε τοῦ βασιλέως.

ΧΑΡΒΑΛΟΝ.

Χάρβαλον. Nicetas De Reb. poſt Excid. τὰ χάρβαλα ταῦτα ἐχισμένα ἔχα. Inquiramus quid ſit.

ΧΑΡΕΡΙΟΝ.

Χαρέριον. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. βλαπία, πραύλα, χαρέρια, σήμαντα, πέπερι. Sed legendum cenſeo, χερόμελα. Et erant, quæ πρόχειρα appellant Gloſſæ, id eſt, armillæ. Vide infra, ſuo loco.

ΧΑΡΖΑΝΙΟΝ.

Χαρζάνιον, ſive, χαρτζάνιον. *Scartanea.* Lorum. Achmes cap. CCXXI. ἐὰν αὐτὸς σκῆνος ὁ βασιλεὺς ἔτυψέ λινα μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσῃ ἐξ αὐτὸ πρόφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα ὑπὲρ καύχημα. Iterum cap. CCXLIX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάφονα ἐξ μαγκλαβίᾳ. Thvvrocz in Chron. Hung. cap. XCIX. *Tandem antedicti trini dextrarij ſolennes cum armis & operimentis omnibus ipſorum glorioſiſſimis, ſeu attinentijs, cum ſcartaneâ, curru, ſeu mobili, aut oſtilario regnali,* &c.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Χαριστικάριος. Præbendarius. In Conſtitut. Alexij Comneni. εἰ μέν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ὑπὸ τῆς ἡγουμενείας. εἰ δὲ χαριστικάριος, ὑπὸ τῆς μονῆς. Et poſteà. ἔξει δὲ ἀκώλυτον ὁ ἀρχιώτατος πατριάρχης τὸ τάττειν ἥπερ οἱ χαριστικάριοι καὶ ὑπομνήματα ἔχωσι. Balſamon ad Concil. VII. Can. XIX. ὁ δὲ εὑρισκόμενος λαμβάνων, ἢ καὶ δίδως, εἰ μέν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ὑπὸ τῆς ἡγουμενείας. εἰ δὲ χαριστικάριος, ἐκδιωχθήσεται ὑπὸ τῆς μονῆς.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ.

Χαριστικὴ. Præbenda. Achmes cap. XXV. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι χαριστικὰς ἔλαβε παρ' αὐτῦ βασιλέως, εὑρήσει πλεῖστον ἐς σωτηρίαν ψυχῆς. Malè viri docti interpretantur *Donativum*: nam de præbendâ eccleſiaſticâ capiendum eſſe locum facilè perſuadent illa poſtrema verba. εὑρήσει σωτηρίαν ψυχῆς.

ΧΑΡΚΑΔΑ.

Χαρκάδα. Apomaſar in Myſterijs. *δηλώσαμεν τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰς τζέργας ἢ χαρκάδας τῶν τε περπέρων καὶ τέρκων.* Et mox iterum. *δηλοσωίλω πραγματολῶν, ταξειδαρείων, φόβον τῆς ὁδῦ, δωώμειν τῶν εἰς ζὰς χαρκάδας.*

ΧΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Χαρτάριον. Gallicum, *Quartier.* Scutulum quadratum. Exſtat apud Codinum De Offic. aulæ Conſtantinop.

ΧΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ.

Χαρτιατικὸν. Tributum pro chartis inſtitutum à Nicephoro Logothetâ. Cedrenus. *τρίτη κακόνοια ἐπιβαλόντος πάντας, καὶ ἀναβιβάζοντος τὰ τούτων δημόσια τέλη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικὸν ἕνεκα ἀνὰ κεράτια ϛ'.* Zonaras Annal. III. *ἀπαιτεῖσθαι ἢ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικοῦ (ἐθέσπισε) δὴ τῷ νομίσματι δύο κεράτια.*

ΧΑΡΤΙΟΝ.

Χαρτίον. Idem quod χαρτάριον. Codinus. *καὶ ἡ τέντα αὐτοῦ ὅμοια, οἷα ἐν ἢ ἐν σεβαστοκράτορος, μὴ χαρτίων ἡραιέων ἄνωθεν ἀετῶν.* Anaſtaſius in Sergio. *Trullum verò eiuſdem eccleſiæ fuſis chartis plumbeis cooperuit, atq; munivit.* Et in Gregorio III. *Tectū vetuſtâ incuriâ demolitum purgari fecit ad purum, & cum calce abundantiſsimâ ſeu chartis plumbeis à novo reſtauravit.*

ΧΑΡΤΟΠΥΛΛΟΝ.

Χαρτόπυλλον. *Chartula.* Harmenopulus lib. v. Tit. VIII. *καὶ λέγεται τὸ καθίκελλον, ἤγουν μικρὸν χαρτόφυλλον, ἢ βιβλίδιον.*

ΧΑΡΤΟΤΑΛΑΡΙΟΣ.

Χαρτουλλάριος. *Chartularius.* Onomaſticon Vetus. *Scriniarius.* χαρτουλλάριος. Balſamon De Chartoph. & Protecd. *ὅσους ἔπαρχος τούτων ἔχει χαρτουλαρίους καὶ κόπτει συμμερισὰς, καὶ ὅσους σκρελικὰς διακονητὰς, τοῦτ' ἔστι λέγειν καιρούς.* Baſilic. Eclog. III. *τοὺς οἰκονόμους, καὶ διοικητὰς, καὶ χαρτουλλαρίους τοῦ ὁπωδήποτε ὄντων διαγῶν οἴκων,* &c. Erat autem chartulariorum ordo triplex. Hic in eccleſiâ, ille in palatio, iſte in exercitu occupabatur. In eccleſiâ iterum quinque erant, pro numero *τῶν ἐξωκαβουκλείων*, qui ſinguli proprium habebant. Apparet ex verbis Balſamonis citatis. Qui in palatio, *ὁ μέγας* dicebatur, dignitatemque habebat proximam Protoſtratori, præfectus cum eo equiſonibus Imperatoris. Zonaras in Leone Iſauro. *παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἱππων ἀπιγατοῦντα (χαρτουλλάριον ἡ ῥωμαΐσαι οἱδε τοῦτον λέγειν φωνὴ) πατρίκιον ποιήσας, καὶ στρατηγὸν σικελίας ὀνομάσας, στέλλει καὶ τοῦ ἀποστάτου.* Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. III. *στέλλει δὲ καὶ αὐτῷ ὁ σεβαστὸς κύριος θεόδωρος ὁ χόμνος, χαρτουλλάριος ὢν τῶν ἱππαγωγίμων, ἡτησάτο τὸν πόλεμον συγκροτήσας, καὶ σωμελησάμενος ἀπέκτανεν.* Gotfridus Viterbienſis Chron. Parte XX. *Rege Alboino adhuc in Italiâ manente, Narſes præfectus Italiæ, & Chartularius imperialis, vocat ipſum Alboïnum cum omnibus Lombardis in Italiam.* Vide de ejus munere quæ Codinus De Offic. aulæ Conſtantinop. Erat etiam *ὁ τῶν θείων κελεύων*, cujus mentio exſtat in Ecloga LL. Leonis & Conſtantini, Tit. VII. & Iuſtiniani Novell. VIII. Iſque Imperator

ratori erat a codicillis. Novella citata. παρόντ(ος) δὲ καὶ τοῦ καλὰ καιρὸν μεγαλοπρεπέστατος χαρτοφυλακείου τῶν θείων ἡμῶν οἰκουμενικῶν, τοῦ τοὺς συμβόλους τούτους τοῖς παρ' ἡμῖν ὑπηρετοῦντος. Nec vnus ille, sed tres. Ecce in Notitiâ Consuetudinum. τοῖς περὶ χαρτοφυλακείοις τοῦ θείου ἡμῶν κανονικείου νομίσματα ἐννέα. Et sæpissime illic. Novell. xxv. δεῖ δὲ αὐτὸ παρέχειν πρὸς φάσιν συμβόλων ἔτους, τοῖς περιβλέπτοις χαρτοφυλακείοις περὶ τοῦ θείου κανονικείου νομίσματα ὀκτώ. Qui in exercitu erat, is militem conquirebat, conscribebatque. Leo Constitut. III. ὁ χαρτοφυλάκιός ἐστι πρὸς τῷ τοῦ στρατοῦ καταγραφεῖ τε καὶ ἀναζήτησιν. De hoc ipso Constantinus in Tacticis. ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος, καὶ ὁ χαρτοφυλάκιος.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ.

Χαρτοφύλαξ. Hunc Glossæ, & viri docti, cum Chartulario cõfundunt. Non rectè. Nam sigilli Patriarchalis custos erat, quod etiam in pectore gestabat. Balsamon De Chartoph. & Protecd. τὸ πατριαρχικὸν βελλωτήριον τὸ φορούμενον τῷ χαρτοφύλακι ἀπηωρημένον, ὡς εἴωθε. Sub se habebat τὸν ὑπομνηματογράφον, qui illo vel absente, vel morbo impedito, signabat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τὸ σημειοῦσθαι τὰ πατριαρχικὰ βεμβράνια τῷ χαρτοφυλακικῷ ἀξιώματι ἀπαρεγκλήτως ἐγκεκόλαπται, ὅθεν καὶ παρὼν μὲν αὐτὸς ἐκ ἔξεσιν ὅλως τῷ ἀρχιερεῖ ἑτέρῳ ἀναθεῖναι σημειώσιν οἱανδήτινα, εἰ μὴ πάνυ ἐπείγει διὰ μακρᾶς ὁδοῦ γενέσθαι σημείωσιν, διά τινα καλὰ τόπον ἀναφυεῖσαν ὑπόθεσιν. τοιαῦτα γὰρ οὐ κελεύσει ὁ ἀρχιερεὺς ἀποστέλλειν δικαίῳ αὐτὸς τηρήσοντα σημαινόμενον τοῦ ὑπόθεσιν. νοσοῦντος μὴν τοι τοῦ χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος αὐτοῦ ἐκείνῳ τῷ ὑπομνηματογράφῳ αἰτεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ ζητουμένων ὑπομνημάτισμῶν. Eius munus in partem describit Codinus. Erat nimirum chartis præfectus ad iura ecclesiastica pertinentibus, ecclesiasticarum quoq; causarum omnium iudex, cognoscens de causis matrimonialibus, & clericorum in cæteris defensor. Hæc eius verba sunt. ὁ χαρτοφύλαξ, κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἔχει τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἔκδικος, ὡς δεξιὰ τοῦ ἀρχιερέως χείρ. Balsamon De Chartoph. & Protecd. ὁ καλαπωτὸν φερόμενον, ὁ δὲ ἐξ ὀποπανάκος ὁ δὲ ἐκ φλοιοῦ τινος καλὰ πάντων τῶν ἱερωμένων δικαιοσύνην τοῦ χαρτοφύλακος. Et posteà. ὁ χαρτοφύλαξ καθευθύνει μονομερῶς τὰ τῷ πατριάρχῃ δικαίῳ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήκοντα. Appellabaturque dextera Patriarchæ, vt vidimus in jam citatis Codini verbis. Balsamon addit etiam os. ὁ χαρτοφύλαξ ξεμνολογεῖται παυσυκλεῶς, καὶ καλεῖται τοῦ πατριάρχου σόμα καὶ χείρ. Erãt verò Chartophylaces duo. Prior Patriarchicus, & ecclesiæ archiua servabat, sicuti jam diximus; alter œconomeio inserviebat, & tabulas ecclesiasticorum redituum expensarumque conficiebat, ac curabat. Est mentio huius in Catalogo Patriarch Constantinop. ἰωάννης διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τοῦ οἰκονομείου. Ad priorem quod attinet, apud illum quoque testimonia deponebantur, quę scripta de ijs qui sacris initiari vellent, item hierologiæ. Nonnulli quidem τῷ ἱερομνήμονι has partes tribue-

runt, ſed per errorem. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. τινὲς δὲ τῶν ἀρχιερέων ἐξ ἀπωθρίας τὰς ἐγγραφὰς τῶν μαρτύρων γενομένας περὶ τῶν ἱερᾶσθαι θελόντων ἀνατιθέασι τῷ ἱερομνήμονι, καὶ λανθάνουσι πεφανῶς ἀδικοῦντες τὸν χαρτοφύλακα. τῷ τότε γὰρ ὀφφικίῳ ἐμπέπηκται καὶ ἡ τῆς τοιαύτης διακονίας ἐνέργεια, καὶ ἀδαμῶς ἐκ τότε αὕτη πρόσκαλεύεται, ὥσπερ δὴ καὶ ἡ τῶν ἱερολογιῶν. Dignitas eius erat longè maxima, & in ſupplicatione SS. Notariorum ius habebat cõſcendendi equi Patriarchalis, aureamque in capite tiaram, quæ in Chartophylacio adſervabatur, geſtabat, veluti Cardinalis Patriarchicus. Balſamon ad Photij Nomocan. Tit. VIII. cap. I. ὁ καθ' καιρὸς χαρτοφύλαξ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰδίκτου δικαιοῦται καβαλλικεύειν καθ' ἵππου λίθου τὰ ἁγίων νοσοκομείων τὸ πατριαρχικὸν ἄλογον μετὰ ἐθονίου λευκοῦ. ἔδει δὲ τὸν κεφαλὴν αὐλοῦ, ὡς καββδωαρίου πατριαρχικοῦ, σκέπεσθαι μετὰ τῆς χρυσῆς τιάρας, ἥτις ἦν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Et ius quoq; habebat epiſcopi Conſtantinopolitani. Balſamon ad Concil. VII. Can. IX. ἐπισκοπεῖον δὲ τῆς κωνσταντινουπόλεως τὸ πατριαρχεῖόν ἐστιν. ἐπὶ δὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου διάφορα μὲν σκηπτρα ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ. ἰδικῶς δὲ ἀφωρίσθησαν τῷ σκηπτρῷ τοῦ χαρτοφυλακίου τὰ ἐπισκοπικὰ σήκλα. καὶ ὁ καθ' καιρὸς χαρτοφύλαξ ἐνεργεῖ δικαίῳ τοῦ καθ' καιρὸς ἁγιωτάτου πατριάρχου πάντα τὰ τότῳ αὐήκοντα ὡς ἐπισκόπῳ. ἀφορίζει γὰρ ἐν διορθοῖ τὰ ψυχικὰ ζημιώματα, διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπιτρέπει χαρτοφυλακίου, τὰ τῶν ἱερολεξιῶν πίνακια ἐκλίθεσθαι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τινά. Sic dat poteſtatem figendæ crucis in exſtructione noui templi ex auctoritate Epiſcopali. Balſamon ibidem ad Can. XVII. τούτων ὄντως ἐχόντων, ἐν μὲν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων ἄλλως σταυροφόρον παρὰ τοῦ καθ' καιροῦ χαρτοφύλακος ἐδίδοταί τινι ἔξω τῆς πόλεως ταύτης αἰγεῖαν θέλοντι ναὸν, εἰ μὴ καθ' τὸν πρῶτον καιρόν. In electione epiſcopi, eligẽdo à dextra ſacræ menſæ per tres præſules producto, ipſe à ſiniſtra veniens ſcriptum ei quoddam porrigebat, mox a præſule legendũ. Euchologium. ἐν προσάγεται τούτῳ πρὸς τῶν συμπαρόντων τριῶν ἀρχιερέων ὁ χαρτοφυλακίου μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, (τῆς ἁγίας τραπέζης) ὁ δὲ χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὴ πατριάρχης ἐστὶν ὁ χαρτοφυλακίου, ταῦτα. ΨΗΦΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΤΑΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. εἰ δὲ μητροπολίτης, ταῦτα. ΨΗΦΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ, Η ΠΑΝΤΟΘΕΤΑΣΘΕΝΗ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΑΝΑΠΛΗΡΟΥΣΑ, ΠΡΟΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΔΕΙΝΑ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΣΩΣΤΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΕ. ΕΥΞΩΜΕΘΑ ΟΥΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ, ΙΝΑ ΕΛΘΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. In congregationibus extra Synodum ſeſſionem habebat ante reliquos omnes antiſtites. Balſamon ad Concil. I. Can. XVIII. ὁ καθ' καιρὸν χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας προκάθηται ἐν τοῖς

τοῖς ἔξω τ̃ ζωνόδε ζωνάζεσιν ἐ μόνον τῶν ἱερέων, ἀλλὰ καὶ τ̃ ἀρχιερέων, ὅπο ωεοσάξεως τ̃ ἀοιδίμε ζαζιλέως κυρ̃ ἀλεξίε τ̃ κομνηνο̃. Et huius rei quæstio illi mota fuit ſub Alexio Comneno, qui priſtinæ eũ dignitati aſſeruit. Exſtat ſuper hac re Conſtitutio eiuſdem Imperatoris, in qua hæc verba. ἐπεὶ δὲ νῦν ἡ Βασιλέα με μάθοι ὡς τινες τ̃ ἀρχιερέων αὐτιφιλοτιμούμενοι πρῶτα τὸ τ̃ χαρτοφύλακος ὑποδιδάζαι ωεονόμιον, καὶ κανόνας εἰς μέσον ωεοφέροντες, διὰ τ̃το φιλονικ̃σι μὴ ωεοκαθῆθαι αὐτὸν τ̃ ἀρχιερέων, ὁ ωαλαιὸς λέοι τ̃τες ζυνέρχεσθ καὶ ἁ τινα χρείαν ἔζωεδριάζ̃ν κατὰ ταὐτὸν ωερὶ τ̃ εἰς τὸ ἁγιωζωίλιον σε εἰσελεύσεως, ἐκ ἀναχελὸν τῇ Βασιλείᾳ με ἔδοξε πρ̃γμα, διὰ τοσ̃το χρόνε βασανισθὲν καὶ τοῖς ωρὶν ωατριάρχαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρχιερεῦσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτοῖς τοῖς νῦν ἐκ ἐπ' εὐλόγε ὁρίζσι πράγμασι, διὰ τ̃ ωολυημέρε δεχθὲν ζιωωῆς καὶ τὸ ωαρέλκον ἀθέλητ̃ ἦναι, καὶ ὡς τι τ̃ ἠμελημένων ωροσυρ̃ῶναι. Atque hoc eſt quod Balſamon indicat in poſtremis verbis loco proximè citato. Ad extremum Magni quoque cognomento honeſtatus eſt ab Andronico iuniore. Cantacuzenus Hiſt. lib. II. cap. I. *Chartophylaci, quia maiores (honores) capeſſere nolebat, munus effecit ſpendidius; Magnumque Chartophylacem nominauit, quod epitheton Chartophylaci vſque hodie manet.*

ΧΑΣΔΙΟΝ.

χάσδιον. Viri docti interpretantur, Pilum. Achmes cap. CCXXVI. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τὸ Φανερώλιον ὅπο χασδίᾳ ἰ̃, εὑρήσει ωλ̃τον ωλείονα. Occurrit illic pluries, & iterum cap. CCXLIX. Sed cap. CCXX. χαζίδιον ſcribitur. τὰ δ' ἀω' ἐρίων χαρος, ἢ τῶν ἄλλων, ἤτοι χασείδια λωρωτὰ, εἰς ωλείονα καὶ μείζονα τ̃τον ωάντων τ̃το κρίνεται. Synodus Florentina. ἐκαθέζετο ἐφ' ἵππε ὡραιοτάτε μέλανος καὶ ἐυτρεπισμένε μεθ' ἐρυθρ̃ καὶ χρυσοϋφάντε χασδίε. Anonymus De nuptijs Theſei.

μὲ χάσδια χρυσοράντισα, ωλήσια ὑπὲρ μέτρον,
ἀρχοντικὰ, καὶ ἔμορφα.

ΧΑΣΚΑΧΙΑΖΕΙΝ.

χασκαχιάζειν. Hiare. Gloſſæ Græcobarbaræ. διακεχυμένως γελᾶν. νὰ γελᾷ χασκοχιασμένα. ἤγεν χασκόμυρον.

ΧΑΣΝΑΤΑΡΙΣ.

χασνατάρις. Aerarij præfectus. Chronicon Conſtantinop. ὁ ωλ̃τος αὐθέντης, ἐπεὶ ζῶν ἐδὲν ὠκονόμησεν, ἐγένετο αὐθεντικὸς, γινώσκοντος τ̃ χασνατάρι ἀγαρίων ὅτι κληρόμον ἐκ εἶχεν. Et occurrit mox iterum.

ΧΑΤΟΥΝΑΔΕΣ.

χατσνάδες. Achmes in Introduct. in Aſtrologiam. τὰ ωερὶ τῶν χατσνάδων, ωαιγνιωτῶν τε, καὶ ἐυνούχων, ἐκ τ̃ς ἀφροδίτης.

ΧΕΙΜΟΝΙΑΤΙΚΟΣ.

χειμωνιάτικος. Hiemalis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον χθμερικὸν. μάνδυμα, ἢ μάντισμα χειμωνιατικόν.

ΧΕΙΡΑ.

χεῖρα. Pro, χεὶρ. Manus. Anna Comnena Alexiad. lib. I. ἡ γὰρ τῶ ἄνδρε τούτω καὶ ἄμφω ἦσθω καλῶ καὶ γενναίω, καὶ τά γε εἰς χεῖρα καὶ ωεῖρα ἴσοι, ὥωερ ἐωὶ τρυτάνης ἰσομοροι. Leo in Tacticis, Conſtitut. XVIII.

ἐπὶ τούτοις ϛήσεις καὶ τὰ λεγόμενα κέρατα κατὰ χεῖρα, καὶ ἔμπροσθεν τῆς πρώτης τάξεως.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Χειροβολίστρα. Baliſtæ genus. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. καὶ τειχομαχήσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὥρας τρίτης ἐτεκμήραντο τὸ φυγεῖν, μὴ προσδέξαντες τὰς ἐν τοῖς ἅρμασι κατασκευασμένας χειροβοβίστρας. Et mox. τὰς χειροβολίστρας τὰς διώκοντας ἀνήλισκον. Gloſſæ Græcolatinæ. χειροβαλίστρα. *Falarica.*

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ.

Χειρόβολον. Manipulus. Moſchopulus. ἐστὶ δὲ τὸ δρεπάνιον, τὸ κοινῶς χειρόβολον. Iſaacius Tzetzes ad Lycophronem. ἀμάλη λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν θερισταχύων. In Lexico Cyrilli. *δράγματα, χειρόβολα, δεμάτια.*

ΧΕΙΡΟΛΑΒΗ.

Χειρολάβη. Manubrium. Hero De Chirobaliſtra. καὶ τετρήσθω ἡ α β γ δ χειρολάβη. Et occurrit illic pluries.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Χειρομάγγανον. Machinæ genus. Hero in Parecb. καὶ τὰς λεγομένας ἡλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Χειρομάνικον. Manica. Etymologici Auctor. χειρὶς σημαίνει τὸ χειρομάνικον. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΝ.

Χειρόμυλον. Manualis mola. Conſtantinus in Tacticis. ζύγαγε δὲ καὶ πρίονα, καὶ χειρόμυλα, καὶ ὀρύγια, ζφυρὰς, πυάρια, κοφίνους, κιλίκια. Vocatur χειρομύλη apud Xenophontem Cyropæd. lib. VI. & χειρομύλων apud Dioſcoridem lib. V.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΟΝ.

Χειροσίφωνον. Manualis ſipho, ad jaculandum ignem. Leo Conſtit. XIX. χρήζασθαι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ μεθόδῳ, τῶν διὰ χειρὸς βαλλομένων μικρῶν σιφώνων, ὅπωσθεν τῶν σιδηρῶν σκυταλίων ἢ καὶ τῶν στρατιωτῶν κρατουμένων, ἅπερ χειροσίφωνα λέγεται, καὶ τῆς ἡμῶν βασιλείας ἀρτικατεσκευασμένα. εἴψεσι γὰρ αὐτὰ ἐσκευασμένα πυρὸς κατὰ τῶν προσώπων τῶν πολεμίων. Et obſerua illic, ſiphones iſtos eſſe ab æuo & inuentione Leonis Imperatoris.

ΧΕΙΡΟΣΤΙΟΝ.

Χειρόστιον. Codinus. ὁ πρωτοϊερακάριος ἀρχὴ τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν, φέρει δὲ καὶ χειρόστιον ἀπὶ ζώνης. Viri docti interpretantur, *manicam*. Sed legendum eſt, χειρόρτιον, vt ποδόρτιον. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. ἡ δ' αὐτὴ καὶ χειρόρτιον χρυσοπάσσον ἔχουσα διεχισμένῳ εἰς δάκτυλον κονητίναν εἶχεν ὄρνιθα.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

Χειροτονία. Zonaras ad Can. Apoſt. I. νῦν μὲν χειροτονία καλεῖται, ἡ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἱερᾶσθαι λαχόντος τελεσιεργία τῶν εὐχῶν, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπίκλησις, ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρχιερέα τείνειν τὼ χεῖρε εὐλογοῦντα τὸν χειροτονούμενον· πάλαι δὲ καὶ αὐλὴ ἡ ψηφος χειροτονία ὠνόμασο. Et quæ ſequuntur. Paſſim occurrit.

ΧΕΙΡΟΨΕΛΛΟΝ.

Χειρόψελλον. Inter arma naualia ponit Baſilius in Naumach. δόρατά τε, καὶ δρέπανα, καὶ χειρόψελλα.

ΧΕΛΑΝΔΙΟΝ.

Χελανδιον. Nauigij genus. Cedrenus. ἀπέστειλεν ἐπὶ ἀγχίαλον χελανδια βχ'. βορρᾶ ὃ πνεύσαντος ἀπώλεσαν πλὴν ὀλίγων. Constantinus De Administr. Imp. καὶ βασιλικῆς ἀποστελλομένης κατὰ χελανδίων μύναται καὶ χωρὶς τοῦ εἰς χερσῶν ἀπελθεῖν. Paulus Diaconus in Iustiniano. *Omnes naues, dromones videlicet, trieres, scaphas, chimæras, & linures, vsque ad chelandia collegit.* Luitprandus in Legat. *Interea Grimzonem Adelberti nuntium se adire iussit, quem cum nauali suo exercitu redire præcipit; fuerunt chelandia viginti & quatuor.* Corrige eundem De Reb. Europ. lib. v. cap. IV. *Rogans Imperatorem Romanum, vt naues sibi cum Græco igne transmittat quas chelandia patrio sermone Græci cognominant,* Hodiè editur minus rectè, *chelandria.* Occurrit iterum ibidem corruptum ter quater cap. IV. eiusdem libri. Et emendandus fortassis etiam Interptes Iuuenalis Sat. VI. *Canna, genus nauis, quæ chelandia dicitur: vt sit, chelandia Micipsarum.* Hodiè editur, *gandeia.*

ΧΕΝΟΝΝΕΙΝ.

Χενόννειν. Fundere. Glossæ Græcobarbaræ. χύννασιν. ἢ χενόννασιν.

ΧΕΡΑ. ΧΕΡΙΟΝ.

Χέρα. Pro, χεὶρ. Manus. Anonymus De nuptijs Theseï.

καὶ εἰς τὴν Φέχλαν τῆς παθήσ παύτα τὴν χέραν τέχε.

Occurrit passim apud illos Mixobarbaros. Itē, Χέριον. Macarius Hieromonachus in Epist. καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ὑπῆρχον ἐκ τῆς μητροπολίτης εἰς τὰ χέρια τῆς ζωῆς, ἔλαβεν αὐτά. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια μας τὴν δύναμιν ἔχαζαν.

ΧΕΡΑΡΙΟΝ.

Χεράριον. Armilla. Glossæ dicunt περιχέριον. Constantinus De Administr. Imp. βλατία, πραύδια, χεράρια. Ita corrigendum puto. Hodiè in MS. est περάνδια, χαρέρια.

ΧΕΡΒΟΛΙΑ. ΧΕΡΒΟΛΙΑΖΕΙΝ.

Χερβολιὰ. Idem quod, χέρόβολον, de quo paullo ante. Glossæ Græcobarbaræ. δράγματα. πλέσμη τ' ἀσαχύων. ἀγκάλη. χερβόλια. Hinc χερβολιάζειν. Eædem Glossæ. τὸ σώρευμα, ἢ σώρεμαν, ἢ βένεμαν, ἢ βενάρομαν, ἢ βενάρειν τῶν χερβολιῶν, ἤγουν τ' δραξημάτων, ὁπῶς ποιήνει τὸ χέρειν, καὶ χερβολιάζει.

ΧΕΡΜΑΝΤΙΛΟ.

Χερμαύτιλο. Mantile. Exstat in Turcograeciâ Grusij.

ΧΕΡΝΙΒΟΞΕΣΤΟΝ.

Χερνιβόξεστον. Malluuium politum. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὤχθ δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις κατὰ πότον τὰ ἐν τάφοις βασιλέων ἠωρημένα κυπελλοειδῆ τῷ θέῳ ἀναθήματα ἐκ λίθων τιμαλφῶν ἐξ χρυσίῳ ἀπέφθῳ ἐσκευασμένα, ἐν χερνιβόξεστα περιεφέροντο. Ioan. Curopalates in Theophilo. ἐδέδωκε δὲ καὶ σκεύη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε καὶ λίθων πολυτελῶν κατεσκευασμένα, ἅπερ ἡ κοινολεξία καλεῖ χερνιβόξεστα. Euchologium. κελεύει δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποδύεσθαι τὸν τὸ φελόνιον. ἢ τὸ μανδήλιον, καὶ ἐνδύσασθαι σιχάριον, καὶ ζώσασθαι. κομισθῶσι δὲ χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον.

ΧΕΡΟΥΛΙ.

χερῦλι. Manubrium. Exſtat apud Cruſium in Turcogræcia.

ΧΕΤΙΚΕΡΟΝ.

χετίκερον. Pro, γιδίκερον. Fænum Græcum. Veteres dicebant, αἰγόκερας. Gloſſæ Latinogræcæ. *Fænum Græcum.* τῆλις. χετίκερον.

ΧΗΒΑΔΙΟΝ.

χηβάδιον. Oſtrei genus. Moſchopulus. χήμη, εἶδος ὀστρέου, ἤγγυν τὸ κοινῶς χήβάδιον. Oppiani quoq; Scholiaſtes Halieut. v. verbum poëtæ, χήμησι, interpretatur, χηβαδίοις.

ΧΗΝΑ.

χλῶα. Corona pretioſa. χλῶα. *Anſer.* χλὼ.

ΧΗΝΕΑ.

χλωέα. Herbæ genus. Simeon Sethi De Facult. Cib. καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω εἰ εὐθὺς τῷ ὄρῳ μεταδίδωσι τῆς ἰδίας ποιότητος. ἰδιὰ γὰρ χλωέα ἐρυθρὰ ἔσα, καὶ ταῖς χερσὶν ἐπιτιθεμένη μεταβάλλει τὸ ἕρον ἐπὶ τὸ ἴδιον χρῶμα.

ΧΗΝΟΠΛΟΥΜΑΤΟΝ.

χλωοπλεμάτον. Lectus anſerinis plumis refertus. Chryſoſtomus Homil. in Herodiadem. ὅτε ἄρτον εἶχεν, ὅτε δὲ τράπεζαν, ἀλλὰ κλίνην τὴν τῶν ἡδονῶν ὑπηρέτιν, ἀλλὰ μαλακὰ χλωοπλεμάτα, σκιρτήματα, καὶ χαυνώματα τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων.

ΧΙΝΟΣ.

χῖνος. Pro, ἐχῖνος. Echinus. Gloſſæ Græcobarbaræ. εἶδος ἐχίνων θαλασσίων. θεωρία, ἡ ἰδέα χίνων τῆς θαλάσσης.

ΧΙΑΙΟΝΤΑΣ.

χιλιονταὰς. Pro, χιλιοστὺς, Millenarius numerus. Andreas Hieroſolymitanus De rat. inuen. circ. ſol. κρατεῖ τὰ κάτω τῶν χιλιονταάδων, καὶ ἑκατονταάδων, τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Et occurrit mox iterum.

ΧΙΟΒΑΡΟΣ.

χιόβαρος. Qui eſt æqualis ponderis. Vide, σύζυγος.

ΧΙΟΥΧΑΣ.

χιύχας. Aquila. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὔταρ. ἀετὸς. ἀετὸς, ἢ χιύχας.

ΧΑΗΜΗΤΡΙΖΕΙΝ.

χλημητρίζειν. Pro, χρεμετίζειν. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἀθλὲν ἐχλημητρίζασι τὰ ἄλογα ὡς πρέπει.

Occurrit illic pluries.

ΧΛΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

χλιανίσκειν. Pro, χλιαίνειν. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐαφλύει. αὐαζεῖ. ἀξαναβρέζει. ἢ χλιανίσκει.

ΧΛΙΑΡΟΨΥΧΙΟΝ.

χλιαροψύχιον. Gloſſæ Græcolatinæ. χλιαροψύχιον. *Tepidarium.*

ΧΛΩΡΟΣΑΥΡΑ.

χλωροσαῦρα. Lacerta. Scholiaſtes Theocriti Idyll. II. σαῦραν, τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. Iterum Idyll. VII. καὶ ὁ σαῦρος, ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαῦρα, ὅπου τοῖς φεγγμοῖς ἠρεμεῖ. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. LIV. χλωροσαύρας ζώσας, ἤτοι μύστρους, ἢ σαβάθιν, ἢ ποντικὰς, ἢ πελαργὸν, ἢ τρυγόνα θλώσεις αὐτῷ θλὰ τριῶν ἡμερῶν.

ΧΝΑΡΟΝ. ΧΝΑΡΙΟΝ.

χναρὸν. ſive, χναριὸν. Planta pedis. Veſtigium. Pro, ἰχνάριον. ſive, ἰχνίον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκροβηματίζε. ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμαζιν ἵστασι. εἰς τὰ ἀκρόχναρά σε ςάθω. ἢ εἰς τὰ ἄκρα τ' ἰχνίων σε, ἤτοι χναρῶν σε ςάσω.

ΧΝΟΥΔΙΝ.

χνοῦδιν. Pro, χνοῦς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων. τὸ χνοῦδιν, καὶ τὸ ὑψηλώτατον τῶν καρβώνων.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ. ΧΟΙΜΑΝΔΡΗ.

χειρομάνδριον. Hara. Baſilius Magnus De Grammat. Exercitat. ζυφεὸς, τὸ χοιρομάνδριον. θυρεὸς, τὸ ὅπλον. ἐλινεὸς, ἡ ἀγέλη συκῆ. Moſchopulus περὶ χεδῶν corrigendus eſt. συφεὸς, τὸ χοιρομάνδριον. Hodiè editur, τὸ χειρομάνδριον. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. II. ὡς εἰς χοιρομάνδριον οἱ συφοῤβοὶ τὰς σῦς ἀπαξαπάσας εἰσελῶσιν. Apud Cruſium in Turcograeciâ ſcribitur, χοιμάνδρη.

ΧΟΛΙΑΖΕΙΝ.

χολιάζειν. Iraſci. Corona pretioſa. χολιασμὸς. *Iratus.* ὀργιζόμενος.

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ.

χοντζέτιον. Ratio. Italicum. *Conto.* Gallicum, *Compte.* Hieremias Patriarcha in epiſt. καὶ ἔκρυψε καὶ τὸ χοντζέτιον τῶν δύο ἀμπελίων, ἃ τινα ἠγόρασεν αὐτὸς. Et poſteà. ὅθεν ἀποφαινόμεθα παραινέσαντε αὐτῇ, δῶναι τὸ χοντζέτιον αὐτῆς πρὸς αὐτὸν. Smaragda in epiſt. ὅπερ ἤθελα ἀγοράζειν ἀπὸ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι μὲ χοντζέτιον τὸ τότε καθώ.

ΧΟΝΤΖΙΑΣ.

χόντζιας. Præceptor. Chronicon Conſtantinop. τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ οὐκ ἔλαβεν, ἀλλ' ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς τὸν χόντζιαν αὐτοῦ.

ΧΟΝΤΡΟΣ. ΧΟΝΤΡΟΣΥΝΗ.

χοντρὸς. Craſſus. Hebes. Corona pretioſa. δάκτυλο χοντρὸ. *Pollux.* αὐτίχειρ. Propriè, *Digitus craſſus.* Sic, χοντρὸν μίτο. *Craſſum filum.* Apud Cruſium in Turcograecia. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἔποικαν τὴν θυγατριάλια, ἕνα χοντρὸν ἀλάγη.

Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπαίδευτος. χοντρὸς ἄγροικος. ἀνήξευρος. Hinc χοντροσύνη. Craſſities. Theodoſius Zygomala Themato epiſt. XXXII. τὸ ὀπωῖαν καὶ ἀδικίας καὶ χοντροσύνης ἕνι σημάδη.

ΧΟΡΑΦΗ.

χοράφη. Corona pretioſa. χοράφη. *Campus.* ἀγρὸς.

ΧΟΡΗΣ.

χόρης. Pro, χωρὶς. Sine. Anonymus De nupt. Theſei.

ἐλεμοσύνη νὰ ἐβρῶ χόρης κανένα βάρος.

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ.

χορμάτιον. Apomaſar in Myſterijs. μεγαλεῖον τῶν κακῶν τῶν μὴ ἐχόντων χορμάτια τῆς ἀθεντίας.

ΧΟΡΤΑΝΝΕΙΝ.

χορτάννειν. &, χορτέννειν. Pro, χορτάζειν. Implere. Saturare. Gloſſæ Græcobarbaræ. πληροῦσθ. νὰ γεμίσῃ. νὰ γεμώνῃ. νὰ χορτέννει. νὰ χορτάννῃ.

ΧΟΡΤΑΡΑΚΙΟΝ.

χορταράκιον. Gramen. Anonymus De nuptijs Theſei.

εἰς χορταράκια τρυφερὰ, εἰς δένδρον ἀποκάτω,
εἰς λαλάδια ἔμορφα. —

ΧΟΡΤΕΝΝΕΙΝ.

χορτέννυν. Vide, χορτάννυν.

ΧΟΣΙΑΡΙΟΣ.

χοσιάριος. Effoſſor parietum. Latro. Prædo. Harmenopulus lib. I. Tit. IV. ἡ διάταξις βάλεται τὰς λήσας, καὶ τοὺς ἰσαύρους, ἁρπαγας, φονεῖς, καὶ οὓς χοσιαρίους φασὶ, καὶ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, ἢ ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ τῶ πάχα ἐξετάζεσθαι, καὶ βασανίοις ὑποβάλλεσθαι. Gloſſæ Baſilic. ἴσαυροι, οἱ ἅρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χοσιάριοι.

ΧΟΤΖΑΣ.

χοτζᾶς. Tripes. Ioannes Diaconus ad ἀσπίδα Heſiodi ἐστὶ δὲ τρίπους κρατὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ νῦν βαρβάρως λεγόμενος χοτζᾶς.

ΧΟΥΖΙΟΝ.

χυζίον. Fundibula. Machinæ bellicæ genus. Rigaltius in Gloſſario ſuo profert locum ex Mauricio. Illic vide.

ΧΟΥΜΕΛΗ.

χυμέλη. Potio ex melle. Zonaras ad Can. Apoſt. III. σικέρα δέ ἐστι πᾶν τὸ ἄνευ οἴνου μέθυ ἐμποιοῦν, οἷα εἰσὶν ἃ ὀπτηδεύουσιν ἄνθρωποι, ὡς ἡ λεγομένη χυμέλη, καὶ ὅσα ὁμοίως σκευάζονται.

ΧΟΥΧΙΑΡΗ. ΧΟΥΧΙΑΡΙΟΝ.

χυχιάρη. ſive, χυχιάριον. Italicum, *Cuchiaro.* Corona pretioſa. χυχιάρη. *Cochlear.* δοίδυξ. Theophanes Hieromonachus in Epiſt. διὰ μικρᾶ δὲ ἐνθύμησι θέλω σοι χυχιάρια τρία.

ΧΟΧΛΑΖΕΙΝ.

χοχλάζειν. Mouere. Concutere. Turbare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀναβερασμένη. ἀνακεκινημένη. ἀνακατομένη. χοχλασμένη. Iterum alibi. ἀνέζεννεν. ἀνέβραζεν, ἐχόχλαζεν.

ΧΟΧΛΑΣΤΙΣ.

χοχλάσις. Fuligo. Gloſſæ Græcobarbaræ. μέλαινα καὶ τομφόλυγες. μαύρες καὶ χοχλάσες ὅπου νὰ σικόννυσιν ἀπάνω φλοκτίδες.

ΧΟΧΛΙΟΣ.

χοχλίος. Corona pretioſa. χοχλίος. *Limax.* κοχλίος.

ΧΡΑΔΙΟΝ.

χρᾶδιον. Color. Gloſſæ Græcobarbara. χρωμάτων κρίσις. χώρισμα τῶν χραδίων. Iterum alibi. τὰ χρώματα. χραδία.

ΧΡΕΙΑΚΟΣ.

χρειακὸς. Qui vſui eſt. Miniſter. Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸ ἐφόλκια, τὰ πλοῖα κυβερνήτας καὶ χρειακοῖς ἄρασι χρώμενοι τοῖς κατὰ συνήθειαν καὶ ἐπιγαμβρίαν ἔχουσιν, ἐμπείροις τε ὄντες τῶν τόπων, καὶ τῆς φωνῆς αὐτῶν.

ΧΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ.

χριαζόμενος. Vtilis. Gloſſæ Græcobarbaræ. χρήσιμος. χριαζόμενος.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ.

χρονικὸν. Salarium, quod cuiuſque eccle-

ecclesiæ sacerdotibus certæ domus ijs deputatæ soluunt. Occurrit in Turcogræciâ Crusij.

ΧΡΟΝΟΣ.

χρόνος. Annus. Elias Metropolitanus Cretæ in Resp. ad Dionysium Monachum. τρισκαιδέκατον ἐλαύνουσα χρόνον βάλεται νομίμως αὐδὲ ἑτέρῳ ζυναφθῆναι, καὶ ἱερολογηθῆναι. In Novell. v. Nicephori Phocæ. ἡ τῶν τεσσαράκοντα χρόνων ἀδιαδρομὴ ἀνέγκλητος μὲν καὶ ἀνεκφώνητος διαδεδραμῆσα τὸ δίκαιον ἐπεβεβαίευε. Philes in Histor. Animal.

συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα, καὶ τρίτῳ χρόνῳ.

τρυφοὺς πέρυσι ἀρ' ἀπὸ μητέρος ἄγει.

Constantinus Cabasilas in Quæst. αὐτῆς περισκαρτηρησάσης τῷ τῶ ἀνδρὸς ἄφιξιν χρόνους τρεῖς. Et occurrit passim apud posteriores istius ævi Scriptores. Sic *Tempus* quoque vsurpauit Sedulius Carm. Pasch. lib. I.

Aulica depasto mutans conuiuia fœno,
Pronus ab amne bibit, septenaque tempora lustrans
Omnibus hirsutus siluis & montibus errat.

ΧΡΥΣΑΚΟΝΙΟΝ.

χρυσακόνιον. Lapis Lydius. Moschopulus. λυδία, καὶ ἡ διακεκτικὴ τῶ χρυσῶ λίθος, ἡ καὶ βάσανος λέγεται. καὶ διὰ τοῖς κοινοῖς χρυσακόνιον.

ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΟΝ.

χρυσάργυρον. Tributi genus, quod pro suis pariter & brutorum animalium excrementis dare homines cogebantur. Homines quidem pro se numnium argenteum vnum; pro bubus, mulis, & equis alterum; pro cane atque asino folles sex numerabant. Zosimus lib. II. auctorem facit Constantinum Magnum. ἔτος καὶ τῶ εἰσφορὰν ἐπήγαγε χρυσίου τε καὶ ἀργύρου πᾶσι τοῖς ἀπανταχῆ γῆς μετίοῦσι τὰς ἐμπορίας, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι πανωνίαν προτιθεῖσι, μέχρι καὶ τῶν ἐντελεστάτων. ὁδὲ δυσυχεῖς ἑταίρας ἔξω ταύτης ἐάσας τῆς φθορᾶς. ὥστε ῥᾳδίαν, μέλλοντος τὸ τετραετὲς ἐνίστασθαι χρόνου, καθ' ὃν ἔδει τοῦτο τὸ τέλος εἰσφέρεσθαι, θρηνοῦσι ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ ὀδυρμοῖς. ἐνστάντος δὲ, μάστιγας καὶ βασάνους ἀπιφερομένας τοῖς σώμασι τῶν διὰ πενίας ἑκάστης ζημίαν ὑπενεγκεῖν μὴ δυναμένων. ἤδη δὲ καὶ μητέρες ἀπέδοντο τοὺς παῖδας, καὶ πατέρες ἀπὸ πορνείου θυγατέρας ἐσήσαντο, ἐκ τῆς τούτων ἐργασίας ἀργύριον, τοῖς τὸ χρυσαργύρου πρόκτορσιν εἰσενεγκεῖν ἐπειγόμενοι. Sed omnino negat, & calumniæ hunc Zosimum insimulat Euagrius lib. III. cap. XI. Pendebatur autem singulis quadriennijs. Zosimus testis est loco citato. Euagrius libr. III. cap. XXXIX. & Cedrenus pag. 294. Nemo plenius describit Constantino Manasse.

τοῦ δὲ τὸ πρεπόσμημα τῶ ἀνεμωτάτῳ
ἡ πρόσοδος ἀναίρησις εἰσπράξεως κιβδήλου,
ἣ λέγεται χρυσάργυρον ἀνδραφόσι φιλολόγοις.
τί δὲ, καὶ ποῖον τὸ τεχθὲν, ὁ λόγος ἱστορήσει.
ἄνας ἀνήρ τε, καὶ γυνὴ, παῖς, κόρη τε, καὶ βρέφος,

προσαίτης, ἀπελεύθερος, οἰκέτης, ἐκ οἰκέτης,

ὑπὲρ σκυβάλων κοπρηρᾶ καὶ δυζοσμίας ὕρας

ἓν ἐξ ἀργύρου νόμισμα παρεῖχε τῷ ταμείῳ.

τυτὶ δὲ καὶ τοῖς κτιώσιν ἐπέκειτο τὸ βάρος.

βυσὶ, τοῖς ἡμιόνοις τε, καὶ μοί τοι καὶ τοῖς ἵπποις.

ὑπὲρ ἑκάστου δὲ κωδος, ὑπὲρ τῶν ὀναρίων,

ἐξ φόλλεις κατεβάλλετο τῷ κτιώρι ὁ λεπτόζων.

Sustulit Anastasius Dicorus. Theodorus Anagnosta Hist. Eccles. Eclog. II. ἀναστάσιος ἀνέστειλε τὸ χρυσάργυρον, καὶ τὰ κυνήγια ἔπαυσεν. Et in eo consentiũt omnes Historici. Fecit verò permotus legatione monachorum Hierosolymitarum, & Tragœdia Timothei Gazæi. Cedrenus. πρέσβεις τοίνυν δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τ ἐν ἱεροζολύμοις μοναχῶν, καὶ τιμοθέου τοῦ γαζαίου, ἀνδρὸς τὰ πάντα σοφοῦ, τραγῳδίαν ποιήσαντος ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, ταῦτα ἐξέκοψε. καὶ δὴ τὸν αὐλὸν χρόνον καὶ περίβλεπτον φιλοτιμίαν τῆς πολυταλάντου καὶ πανώλους εἰσφορᾶς τοῦ καλουμένου τετραελληκοῦ χρυσαργύρου κατέλυσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ πυρὶ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἐναυλίον πάντων κατέκαυσε τὰ τοιαῦτα δὲ ζωτελείας καλάγραφα. Quod ad Timothei tragœdiam attinet, de ea testatur quoque Suidas. τιμόθεος, γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ ἀνασασίου δικόρου, εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου.

ΧΡΥΣΑΦΗ.

χρυσάφη. Aurum. Corona prerioſa. χρυσάφη. *Aurum.* χρυσὸς. Phortius lib. 1.

καὶ σίδερον, καὶ χολήμιλον.
καὶ χρυσάφη, καὶ ἀσήμιν.

ΧΡΥΣΕΨΗΤΕΙΟΝ.

χρυσεψητεῖον. ſive, χρυζοεψητεῖον. Fornax in qua aurum coquitur, & conflatur. Suidas. χρυζοεψητεῖον, ἔνθα χωνεύζι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσὸν. Georgius Logothera in Chronico. ἔχειν τῶν κομερκίων ἡμίσειαν μερίδα, καὶ τὸ χρυσεψητεῖον ὡσαύτως, καὶ λοιπῶν μεγάλων πρόσοδον. Vbi obiter obseruandum, auro flando tributum impositum fuisse ab Imperatoribus Cõstantinopolitanis.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ.

χρύσινος. Aureus. Nummus. Glossæ Græcolatinæ. χρύσινος. *Solidus.* Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. μὴ ἐυπορεῖν δὲ λέγειν χρυσίνων, ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμιείων ἀργύρεα σκεύη ἀνελόμενος, παρεκαλέθετο ταῦτα τοῖς χρυσίου ἐυπορῶσι τεμαχίοις. Theodorus Abucaras in Dialogo ad præfectum cursus Emeseni. ἐγὼ γὰρ εἴλεω εἰληφὼς πρό σε χρυσίνους ἑκατὸν, ἐθέλοιμι δέ σοι τούτους ἀποδῶναι τῷ ζυγῷ ᾧ σταθμισάμενος εἴληφα. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τῷ καθ' ἑνὶ ἐλαμβανον δώδεκα τῶν χρυσίνων.

Occurrit passim.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ.

χρυσόβουλλον. Aurea bulla. Frequentissimè vbique occurrit. Himerio χρυσᾶ δέλτοι dicuntur in eâ Eclogâ, quæ est è Propemptico Flauiani. ἔγνω ταῦτα βασιλεὺς, καὶ χρυζᾶ πρόσχημα δέλτοι τῷ

τῷ γνώμῃ ἔφθανον. Sic VVippo De vita Cunradi Salici, *aureas literas*, appellat. *Negationis* (ita lego, non *legationis*.) *tamen cauſam poſtea Imperator Græcorum aureis literis Imperatori Chuonrado reſcripſit*. Vide, κηρόβελλον.

ΧΡΥΣΟΓΑΙΤΑΝΟΝ.

χρυσυγαΐτανον. Vide, γαϊτάνιον.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΣ.

χρυσογράφος. Auriſcriptor. Cedrenus. ἔτος τῷ καὶ χρυσογράφος.

ΧΡΥΣΟΕΨΗΤΕΙΟΝ.

χρυσοεψητεῖον. Vide, χρυσεψητεῖον.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΝ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΚΑ.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΟΝ.

χρυσόκλαβον. Aureis clauis ornatum. Anaſtaſius in Leone III. *Super altare maius fecit tetrauela holoſerica alithina quatuor cum aſtillis, & roſis chryſoclabis.* Et in Benedicto III. *Camiſias albas ſigillatas holoſericas cum chryſoclauo.* Papias. *Chryſoclauus, aurata purpura.* Hinc χρυσοκλαβαεικὸν. Codinus. ὁ ἀὴρ αὐτῇ ἔχει ὀνόματα τῇ Φορβῇ. αὐτὸ χρυσοκλαβαεικὰ. συρμαΐεινα. Iterum. τὸ δὲ τῇ σκαραβικῇ αὐλῇ ἐλάτιον χρυσοκίτρινον, χρυσοκλαβαεικὸν, συρμαΐεινον. Ita corrigendum eſt. Malè hodiè editur, χρυσοκλαδαεικὰ, & χρυσοκλαδαεικὸν. Ergo χρυσόκλαβον eſt *Auriclauum*, quod veteres Gloſſæ purius χρυσόσημον interpretantur. Iuuenalis. Sat. VI.

Aut latum pictæ veſtis conſiderat aurum.

Ad quæ verba Scholiaſtes, *Auro clauas veſtes miratur*. Viri docti reſcribunt, *auro clauatas*. Tu ſine ſcrupulo corrige, *auriclauas*. Sed tamen etiam dicebant, *Auroclauatus*. Vopiſcus in Tacito. *Vxorem gemmis uti non paſſus eſt. Auroclauatis veſtibus item interdixit.* Item in Bonoſo. *Tunicam auroclauatam ſubſericam librilem unam.* Idem eſt χρυσοκλαβάριον, quod χρυσοκλαβάριν pro æui more ſcribitur in Lexico Cyrilli. ἱσεργικὸν, χρυσοκλαβάριν.

ΧΡΥΣΟΞΥΛΟΝ.

χρυσόξυλον. Scholiaſtes Ariſtophanis ad Veſpas. θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Et Theocriti Idyll. II. Ϲ τὸ σῶμα μὲ ὅμοιον ἐγένετο θάψῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσόξύλῳ. Et poſteà. θάψος ἐστὶ ξύλον τι ὃ καλεῖται σκυθάριον. ἐστὶ δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον.

ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΣ.

χρυσόπωλις. Herbæ genus. Ioannes Tzetzes.

πόαν καλῶσι δέ τινα χρυσόπωλιν τῇ κλήσει,
ἡ τὸν χρυσὸν τὸν καθαρὸν χεόμενον τοῖς φύλλοις
δέχεται, καὶ χρωννύεται πρὸς βάθος βεβαμμένη.
αὐ δ' ἐστὶ κίβδηλος χρυσὸς, ὃ δέχεται τοῖς φύλλοις.

Ariſtænetus lib. I. epiſt. X. ὥσπερ δὲ χρυσόπωλις ἡ πόα τῷ χρυσῷ μείρακι ζωὴ πλέτο προσφυῶς.

ΧΥΜΑ.

χύμα. Typicum Sabæ, cap. V. εἰ δὲ τύχη ἀλληλείας, ψάλλεται χύμα. Triodium. ἰσέον ὅτι τὸ, Θεοτόκε παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ μέλους ψάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς κυριακαῖς. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ παρούσῃ. τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἑβδομάδος

χύμα λέγεσθαι. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. IV. ὅτε σιχολογοῦμεν, ὅτε προσάρια ψάλλομεν μετὰ μέλους. ἀλλὰ πάντα τὰ προσάρια, καὶ τὰ θεοτόκια, καὶ τὸ, μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς; χύμα, καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν. Ita autem appellabatur allocutio latronis ad Chriſtum in cruce facta. Apparet ex eodem Marco, cap. XXXIX. ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑννάτῃ, ἄνευ τῆς σιχολογίας, μεθ' ὧν ψάλλομεν τὰ τυπικὰ, χύμα ἤγειρε τὸ, μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Iterum clarè occurrit ibidem, capp. XL. & XLI.

ΧΥΝΝΕΙΝ.

χύννειν. Fundere. Gloſſæ Græcobarbaræ. χέει, ἢ χύννει.

ΧΩΝΗ.

χωνὴ. Infundibulum. Exſtat apud Cruſium in Turcogræcia.

ΧΩΡΑΦΟΒΡΥΣΙΣ.

χωραφόβρυσις. Fons rureſtris. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγροπηγὴ. χωραφόβρυσις. βρύσις τοῦ χωραφίου.

ΧΩΡΓΙΑΤΗΣ. ΧΩΡΙΑΤΗΣ.

χωργιάτης. ſive, χωριάτης. Ruſticus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγρεὺς, ἀγροῖκος, χωργιάτης. Iterum alibi. χωρικὸς, χωργιάτης, ἐργάτης. Anonymus De Mulo, Lupo & Vulpe.

μηδὲν ξυλοζοφῆς πολλὰ ὅτι χωριάτης ἦζε.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

χωρεπίσκοπος. Epiſcopus regionalis. Damaſus epiſt. IV. *Villanum epiſcopum* interpretatur. Gennadius in Encyclio. ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδευτὴν, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ ἄλλον ὅν τινα δήποτε τοῦ κανόνος. Balſamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Reſp. XXVIII. καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χρήμασιν ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ἐν τῷ κλήρῳ καταριθμημένων. Erant autem archidiaconi. Sigebertus in Chronico. *Damaſus papa decreuit, ne quid contra epiſcopos præſumant archidiaconi, qui dicuntur chorepiſcopi, id eſt, regionum vel villarum epiſcopi.* Poſteà ἔξαρχοι dici cæperunt. Scholiaſtes ad Can. IX. Concilij Antiocheni. χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγόμενοι ἔξαρχοι, εἴτε πατριάρχαι εἰσὶν, εἴτε μητροπολίται. Licebat autem illis ordinare Lectores, Subdiaconos, & Exorciſtas; ſed non Preſbyteaos, aut Diaconos. Concil. Antioch. Can. X. τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, ἢ ταῖς χώραις, ἢ τοὺς καλουμένους χωρεπισκόπους, εἰ καὶ χειροθεσίαν εἴληφότες ἐπισκόπων εἰληφότες, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ εἰδέναι τὰ ἑαυτῶν μέτρα, καὶ διοικεῖν τὰς ὑποκειμένας αὐτοῖς ἐκκλησίας, καὶ τῇ τούτων ἀρκεῖσθαι φροντίδι καὶ κηδεμονίᾳ, καθιστᾶν δὲ ἀναγνώστας, καὶ ὑποδιακόνους, καὶ ἐξορκιστὰς, καὶ τῇ τούτων ἀρκεῖσθαι προαγωγῇ, μήτε δὲ πρεσβύτερον μήτε διάκονον χειροτονεῖν τολμᾶν, πλὴν τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐπισκόπου ᾧ ὑποκεῖνται αὐτός τε καὶ ἡ χώρα. Idem ſtatuit Concil. Ancyranum, Can. XIII. Hâc ipſa de re loquitur Capitul. Carolin. IX. lib. I. *In eodem (Antiocheno) concilio, ſimul & in Ancyranenſi, (decretum eſt) vt chorepiſcopi cognoſcant modum ſuum, & nihil faciant abſque licentia epiſcopi, in cuius parochia habitant.* Poterant quoque dare literas εἰρηνικὰς, ſi irreprehenſibiles eſſent, & inculpati. Concilij citati Can. VIII.

VIII. τὰς δὲ ἀνεπιλήπτους χωρεπισκόπους διδόναι εἰρωνικὰς.

ΧΩΡΙΑΤΟΣΥΝΗ.

χωριατοσύνη. Rusticitas. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρῶ πλέων. ἀγροικίας πλήρης. γεμάτ☉ χωριατοσύνης.

ΧΩΡΙΟΠΟΥΛΛΟΝ.

χωριόπουλλον. Regiuncula. Vicus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρίδιον, κωμάριον, χωρίον, χωριόπουλλον.

ΨΑΛΙΔΙ.

ψαλίδι. Corona pretiosa. ψαλίδι. *Forceps.* ψαλὶς.

ΨΑΡΑΓΓΙΟ.

ψαραγγίο. Piscarium. Occurrit apud Crusium in Turcograciâ.

ΨΑΡΑΣ. ΨΑΡΑΡΗΣ. ΨΑΡΗ. ΨΑΡΑΚΗ.

ψαρᾶς. Piscator. Corona pretiosa. ψαρᾶς. *Piscator.* ἁλιεὺς. Item ψαρέρης. sive, ψαρέρις. Glossæ Græcobarbaræ. ἁλιεὺς. ψαρέρης. Iterum alibi. τῶν ἁλιέων χώρα. χώρα τὰς ψαρέρεις. Et ψάρη. sive, ψαρία. Pisces. Eadem Corona. ψάρη. *Pisces.* ἰχθῦς. Iterum. ψαρία. *Pisces.* ἰχθύες. Alexius Rhartus Doctr. XIV. καὶ ἔμεινεν γυμνὸς ἐκ τῆς χάριτ☉ τῦ χριστῦ, καὶ εὐθὺς ἐψυχράνθη, ὡσανὰ τὸ ψάρι ἔξω τῦ ὕδατ☉. Glossæ Græcobarbaræ. ἄδηωνις, ἰχθὺς θαλάσσι☉. ψάριν τῆς θαλάσσης. Item, ψαράκη. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

Ἔπιασαν δίχως ἀπὸ ψυμὴ, καὶ Φάγαν τὸ ψαράκη.

ΨΑΡΕΜΑΤΟΝ.

Ψαρέμαδον. Piscatio. Glossæ Græcobarbaræ. δόρατα θαλάσσια. κονδάρια τῦ γιαλῦ. καμάκια τῦ ψαρεμάτ☉. ἠγεν ὅπως μὲ κάνα ψαρεύσειν.

ΨΑΡΕΥΕΙΝ.

Ψαρεύειν. Piscari. Vide, ψαρέμαδον.

ΨΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ψαρόπουλλον. Piscículus. Glossæ Græcobarbaræ. ἰχθύες πολλοὶ μικροὶ. ψαρόπουλλα πολλὰ.

ΨΕΜΑ. ΨΕΜΑΤΑΡΗΣ. ΨΕΜΑΤΙΝΟΣ.

Ψέμα. sive, ψέμαν. Corona pretiosa. ψέμα. *Mendacium.* ψεῦδ☉. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ὁμνέο σας ἀλήθεια, καὶ δλέν σας λέγω ψέμα.

Glossæ Græcobarbaræ. νὰ τὸ σιμιάσῃ μάταιον καὶ ψέμαν. Hinc ψεματάρης. Eadem Corona. ψεματάρης. *Mendax.* ψεύσης. Glossæ Græcobarbaræ. ψεύσης. ψεματάρης. Et ψεματαρηνὸς. Anonymus De bello sacro.

— νὰ τὸν καταπαίσει.
διὰ λόγους ψεματαρινὲς. —

Item, ψεματινὸς. Glossæ citatæ. πολλὺ. μεγάλον. βαρετὸν. αἰσχάριστον. ψεματινὸν.

ΨΕΝΕΙΝ.

Ψένειν. Vide, ψήννειν.

ΨΕΥΔΟΠΑΤΙΟΝ.

Ψευδοπάτιον. sive, ψευδόπαδον. In Novella Zenonis. φωλαγωγὲς δὲ ποιήσῃ ἀπὸ ἐξ ποδῶν τῦ πάτ☉ εἰς ὕψ☉, μηδαμῶς τὸ καλούμενον ψευδόπαδον ποιεῖν ἐν τῷ αὐτῦ

οἰκήματι τολμήσαντες. Et mox iterum. πάλιν αἱ φῶλαγωγοὶ διὰ τῦ ψευδοπάτυ πολυπλοκωτάτης ζωῆς χρείαν, καὶ τὸν γείτονα κλάψειν. Leo Constitut. XIX. ἄνωθεν δὲ τῦ τοιύτυ σίφων καὶ ψευδοπάτιον ἀπὸ ζανίστων, καὶ αὐλὸ περιτετειχισμένον σανίσιν, ἐν ᾧ σήσονται ἄνδρες πολεμισταί. Rigaltius interpretatur, *Faulx planché*.

ΨΕΥΔΟΦΟΡΟΝ.

Ψευδόφορον. *Falsæfores*. Galli, *Faulse porte*. Sulpitius De Vita S. Martini. *Vidi præterea ad pseudoforum monasterij adductum energmenum, & priusquam ad limen attigerat, fuisse curatum*. Purius est ψευδόθυρον, quod deprauatè *Seudozyrum* scribitur apud Freculphum Chron. Tom. II. lib. I. cap. XIII. *Aegrè per seudotyrum in palatium refugiens furorem excitatæ plebis euaserit*. Iterum illic, lib. IV. cap. III. *In sinum eius, dum in deo deos quærit, tanquam in seudotyrum inducitur*. Corruptissimè editur, *per Scudo Tyrum*.

ΨΗΛΟΣ. ΨΗΛΩΝΕΙΝ.

Ψηλὸς. Pro, ὑψηλὸς. Glossæ Græcobarbaræ. τῷ γλῶ ὁπῶς, δὲν ἔνι ἴση, παρῶ μαρμαρικὸν ψηλή, καὶ μαρτικὸν χαμαλή. Anonymus De nuptijs Theseï.

ἀπέκη ἐξέβλω ὁ θησεὺς κεἰς τὸ ψηλὸν παλάτη,
ἐδιέβη με τῷ ζωτροφία τῦ γέρυ τυ πατρός τυ.

Inde ψηλώνω, pro, ὑψηλῶ. In ijsdem Glossis alibi. ὑψῶται, ψηλώνεται. Et ψήλωμα. Ibidem. ὕψωμα, ἦγεν, καύχημα, ψήλωμα.

ΨΗΜΟΠΟΡΟ.

Ψημόπορο. Corona pretiosa. ψημόπορο. *Antumus*. ὁπώρα.

ΨΗΝΝΕΙΝ.

Ψήννειν. sive, ψένειν. Coquere. Glossæ Græcobarbaræ. βρῶμα διὰ πυρῶν, καὶ γάλακτος ἐψημένον. μαγίρεμαν ὅπυ ψήνεται μὲ τὸ σίγαρι, & μὲ τὸ γάλα. Iterum alibi. ἐνοιάζω καὶ ἤβρεν τὸν φοῦρνον διὰ νὰ ψήννεν τὰ ψωμία. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

κἀκεῖ ὁπῶς ψένει τὸ ψομὶν ὁ ἥλιος, ὡς αὐτὸ λέγεν.

ΨΗΦΙΟΝ. ΨΗΦΙΝ.

Ψηφίον. siue, ψηφὶν. Rostrum auis. Orneosophion. κεφάλιν μικρὸν & πλατύ. ἡ μίτη αὐτῦ λεπτή. χρῶμα δὲ μαῦρον, ἢ καὶ ξανθὸν, ἔχον ψηφίον λεπτὸν, τὸ κρεῖττον. τὸ γὰρ κόκκινον καὶ κιχλάτον τὸ ψηφὶν, ἀδόκιμον. Iterum alibi. μαύρη ἡ γλῶσα αὐτῶν. τὸ ψηφὶν λεπτὸν.

ΨΙΚΕΥΕΙΝ. ΨΙΚΕΥΜΑ.

Ψικεύειν. Pro, ὀψικεύειν; de quo supra. Inde, ψίκευμα. Glossæ Græcobarbaræ. ὑποκόρισμα. τὸ κολάκευμα. ἢ κολάκεμαν. ἢ ψίκευμα.

ΨΙΚΙΟΝ.

Ψίκιον. Pro, ὀψίκιον; de quo supra. Georgius Logotheta in Chron. τότε γὰρ ἅπαν θέμα ψικίς, καὶ αἰγαίς, καὶ αὐλὸ τὸ ἀτραμύτιον, τ' ἰζαλῶν ἐγεγόνει.

ΨΙΛΟΚΑΜΟΜΕΝΟΝ.

Ψιλοκαμωμένον. Tenuiter laboratum. Tenue. Glossæ Græcobarbaræ. λεπτοϋφῆ ἐνδύματα. ἱμάτια λεπτοσκευασμένα. ῥοῦχα ψιλοκαμωμένα.

ΨΙΛΟΝΝΕΙΝ.

Ψιλόννω. sive, ψηλόννω. Pro, ὑψηλῶ. Attollere. Glossæ Græcobarbaræ. ὀφρῦς ἐπαίρων. ὅπυ ψιλόννω τὰ φρύδια τυ.

ΨΙΜΕΝΟ.

Ψιμήν. Corona pretiosa. ψιμήν. Tostum. ὠπτημένον.

ΨΙΡΙΖΕΙΝ.

Ψιρίζειν. Orneosophion. ψιρίζει τὸν καβαλλάριν αὐτοῦ χυνά, τρώγει πολλά, καὶ χωνεύει χώτομον.

ΨΟΥΜΟΠΟΥΛΙΟΝ.

Ψωμοπωλίον. Locus in quo panes venduntur. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρτοπώλιον, ἔνθα ὁ τόπος ὅπου πωλοῦνται τὰ ψωμία. ἤγουν ψωμοπωλίον.

ΨΟΥΜΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ψωμόπωλλον. Panis exiguus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρτίδιον. μικρὸς ἄρτος. μικρὸν ψωμίον. ἢ ψωμίν. ψωμόπωλλον.

ΨΥΛΛΙΤΗΣ.

Ψυλλίτης. Pro, ψύλλα. Vide, ῥωγίτης.

ΨΥΧΑΡΙΑ. ΨΥΧΑΓΩΓΟΣ.

Ψυχάρια. Animalia. Seruuli. Constantinus Porphyrogenneta Novell. v. ὑπὲρ ἀποπλανήσεως ψυχαρίων, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέματι εὑρεθέντος, παρέχει ὁ δεσπότης νόμισμα ἓν. Et postea. εἰ δὲ καὶ τῶν δώδεκα μισθῶν παρελθόντων ἡ ἀναζήτησις τοῦ ἀποπλανήσεως ψυχάριον ἀφορᾷ τὸν κύριον, τότε ἐξεῖναι τῷ εὑρηκότι διαπιπράσκειν αὐτὸ εἰς ἐμφανὲς πρόσωπον. Item De Administr. Imp. Τὰ ψυχάρια διὰ τὸ ξηρὸν διαζεύζουσι μιλία ἓξ ἕως αὖ διέλθωσι τὸν φραγμόν. Anonymus De Arte Persica. ἡ θλῖψις σημαίνει ἰσθμούς, ψυχάρια, μαύρους, καὶ λοιπούς. Sic Latini quoque vsurpabant *Animalia*. Isidorus Orig. lib. xx. cap. xii. *Basterna, vehiculum itineris, quasi viæsterna, mollibus stramentis est posita, a duobus animalibus deportatur.* Vide, βαστέρνιον. Hinc ψυχαγωγὸς, pro plagiario. Glossæ Basilic. πλαγιάριος, ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.

ΨΥΧΗΤΖΑ.

Ψυχήτζα. Pro, ψυχή. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τότες ἡ ψυχήτζα τοῦ ἐξέβη μὲ τοὺς ἀνεκία.

ΨΥΧΙΚΟ.

Ψυχικὸ. Eleemosyna. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΨΩΜΗ.

Ψωμὴ. sive, ψωμὶ. Panis. Corona pretiosa. ψωμὴ. *Panis.* ἄρτος. Alexius Rharturus Doctr. xiv. νὰ μὴ σας τὸ κλέψῃ ὁ ἐχθρὸς, διότι τὸ ψωμὶ ἔως ἕναι εἰς τὸ σεντούκιον κινδυνεύει καὶ ἀπὸ κλέπτην καὶ ἀπὸ ποντικούς. Anonymus De Lupo & Vulpe.

ὅπου ψωμὴ θέλει βρίσκεται ἀθέλει ἀδὲ βρύσῃ.

ΩΜΟΝΝΕΙΝ.

Ὠμόννειν. Iurare; pro, ὀμνύειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρθηναῖος, τόπος ἀθλούντων, ἐν ᾧ πάντες ἀθληταὶ δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. τόπος εἰς τὰς ἀθλήσεις, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ ἀθληταὶ ὠμόννασιν φανερὰ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικόν.

ΩΜΟΦΟΡΙΟΝ.

Ὠμοφόριον. Humerale. Vestis patriarcharum, & episcoporum. Codinus. καὶ μετὰ τοῦτο ἔρχεται ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κατέχων θυμιατόν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τὸ λεγόμενον ὠμοφόριον τοῦ πατριάρχου. Malaxus in Histor. Patriarch. ἐλαττύνει μετὰ τοῦ ἱεροῦ ὠμοφορίου, ὡς μητροπολίτης.

πολίτης. Corrigendus est Theodorus Anagnosta, lib. II. ἐπαίνετόν τι σκεψάμενος ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ τῷ ἐυφημίᾳ ὄντος, τὸ ὠμοφόριον, τὸ ἐπισκοπικὸν ἑαυτῷ ἀφαιρεθλῶσαν ὑπὸ τῷ διακόνῳ προστέταξε. Hodiè editur, τὸ ὁμοφόριον. Hildebertus De Offic. Missæ, vertit, *Humerale.*

— scapulas humerale tegebat
Præsulis intrantis interiora sacri.

Referebat autem figuram agni. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XVI. ἐπιτρέπονται καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι τὸ μὴ ἐπωμάδιον ὠμοφόριον τὸ εἰς τύπον τῷ ἀμνῷ καλλιτεχνηθὲν ἀποτίθεσθαι, μεταχαρίζεσθαι δὲ τῷ ἀληθῶς καὶ ζωοποιῷ τὸ μυστήριον. Plenius apud Ioannicium Hieromonachum in libro qui αὐτῷ inscribitur. τὸ ὠμόφορον, ὅπερ βασὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν ὦμον ἕ, δηλοῖ τὸ πρόβαλον τὸ πεπλανημένον, ὅπερ ὁ χριστὸς ἐκέρδησεν, καὶ ἐβάλετο ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῷ, ὑπάρετο εἰς τὸν ζωὸν τὸν αἰώνιον. διὰ τοῦτο ἔναι τὸ ὠμόφορον ἀπὸ τῷ μαλλῷ τῷ προβάτου τῷ πεπλανημένου. Aliter Balsamon De Priuileg. Parriarch. τὰ ὠμοφόρια δοξάζουσι τὴν ἐκ τῷ ἁδῷ πρὸς ἑρανὸν τῷ πρωτοπλάστου μεταβασιν. Sed profectò video hîc nimiam confusionem inter Græcos illos Doctores. Distinguendum autem est. Nam aliud erat Patriarchale, aliud Episcopale. Priori designabatur stola Aaronis, altera ouicula perdita; habebatque etiam cruces intertextas quæ ita imitãdum esse Christum innuerent. Clarissimè Germanus in Hist. Eccles. τὸ ὠμοφόριόν ἐστι τῷ ἀρχιερέως, καθὰ τὴν στολὴν τῷ ἀαρὼν, ἣν τινες ἐφόρουν οἱ ἐν νόμῳ ἀρχιερεῖς, σταυροῖς μακροῖς τὸν ἐυώνυμον ὦμον περιτιθέντες, καθὰ τὸν ζυγὸν τῶν ἐντολῶν τῷ χειρῷ. τὸ δὲ ὠμοφόριον ὁ περιβέβληται ὁ ἐπίσκοπος, δηλοῖ τὴν τῷ προβάτου δορὰν, ὅπερ πλανώμενον ἐυρὼν ὁ κύριος ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῷ ἀνέλαβε, καὶ σὺν τοῖς μὴ πεπλανημένοις ἠρίθμησεν. ἔχει δὲ ἑ σταυρὸς, διὰ τὸ ἡ τὸν χριστὸν ἐπὶ τ ὤμων βασάσαι τὸν σταυρὸν αὐτῷ. ἔτι δὲ καὶ οἱ θέλοντες καθὰ χριστὸν ζῆν ἐπὶ τῶν ὤμων αἴρει τὸν σταυρὸν αὐτῷ, ὅ ἐστιν ἡ κακοπάθεια. σύμβολον γὰρ τῆς κακοπαθείας ὁ σταυρός. Aliter explicat Nicolaus Cabasilas De sacra Veste. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τιθέμενος μετὰ τὸν φελώνιον τοῖς ἀρχιερεῦσιν, ὃς καὶ ὠμοφόριον λέγεται, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐπισκοπὴν τῶν ὑπὸ χεῖρα σημαίνει, ἣν ὑπέρχονται οἱ ἐπίσκοποι, καθάπερ ἀνέχοντες τὰς ἀρχομένας ταῖς φροντίσιν, ὥσπερ τὰ παιδία αἱ μητέρες, ἃ μὴ πλανᾶσθαι δι ἑαυτῶν βαδίζειν, αὐταὶ προεύχουσιν, ἀναιρέσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων κομίζουσαι.

ΩΟΤΟΣ.

Ὠοτὸς. Corona preciosissima Irenes, quam ei coniux Ioannes Ducas Imperator ex ouorum prouentu dabat. Gregoras lib. II. οἱ ταῖς τῶν ὀρνίθων ἀγέλαις ἐπισατοῦντες ὁπόσα τίκτοιεν ἂν τὰ ὠὰ παῦν ζωαθροίζοντες ἔτος ἐπίπρασκον, ὡς ὀλίγον χρόνον πρὸς τῶν ζωαχθέντων ἐντεῦθεν χρημάτων σέφανον καταστεναθῆναι τῇ βασιλίδι λίθοις καὶ μαργάροις πολυτελέστι δεδιωθισμένον, ὃν καὶ ὠοτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπωνόμασε, διὰ τὸ ἐκ τῆς τῶν ὠῶν πράσεως καταστευάσθαι αὐτόν.

ΩΡΑΙ.

Ὧραι. *Horæ* Ecclesiasticæ. Codinus. ψάλλονται δὲ αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, ἥτε πρώτη, ἡ τριθέκτη, καὶ ἐννάτη, μετὰ τ τροπαρίων. Hieronymus in epistola ad Eustochiũ. *Horam tertiam, Sextam, Nonam.* Dilucalum

culum quoque & Vesperam nemo est qui nesciat. Et in alia ad eandē Eustochiū, in epitaphio Paulæ. *Mane, hora tertia, Sexta, Nona, vespere, noctis medio per ordinem psalterium cantabant.* Achmes cap. LXXII. ὁ μέγας τῶν δακτύλων, εἰς τλὼ ἐυχλὼ τῇ ὄρθρῳ. ὁ δευτερ☉, ἤτοι ὁ λειχανὸς, κρίνεται εἰς τῆς τρίτης ὥρας τλὼ ἐυχλὼ. ὁ μέσ☉, τῆς ἕκτης ὥρας. ὁ ἀπ' αὐτῆ, ἤτοι ὁ τέταρτ☉, τῆς ἐννάτης ὥρας. ὁ ἐλάχιστος, τῆς ἑσπερινῆς ὥρας. Caussas, ob quas institutæ singulæ, tradit Zonaras ad Can. Anastas. Damascenī. ἐννέα δέ εἰσιν αἱ ᾠδαὶ, ὅτι τῆς ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχίας καὶ ὑμνωδίας εἰκόνες εἰσὶ. κατὰ γὰρ τὸν μέγαν ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν ἀρεοπαγίτην ἐννέα τάγματα ἡμῖν ἐγνωρίσθησαν τῶν ἀγγέλων, &c. Ioannicius Hieromonachus in libro qui Anthos inscribitur. Ac primum De Matutina. τὸν ὄρθρον ψάλλομεν, διὰ τὴν ἐναρχομένης παρ' Χριστιανοῖς ὄρθρου βαθέως καὶ δοξάζει καὶ ὑμνῆ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Postea particulatim de singulis. ψάλλεται ἡ πρώτη ὥρα, διατὶ ἔναρξη ἀρχὴ τῆς ἡμέρας καὶ δείκνει μας τὸ φῶς ὁπόταν, ὅπως μας ἐχάρισεν ὁ θεὸς, καὶ ἐυαγγελε μας ἀπὸ τὸ σκότ☉, καὶ ἔβαλε μας εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τλὼ ζωλὼ τλὼ αἰώνιον. ἡ τρίτη, διατὶ ἐν αὐτῇ ἐκάλεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς τοὺς ἁγίους μαθητας, καὶ ἐφώτισέ τους. καὶ ἄλλαξαν τὰς γλώσσας τους, δηλαδὴ νὰ ὑπαῦ, νὰ κηρύξουν πᾶσαν τὴν οἰκουμένλω. ἡ ἕκτη, δηλαδὴ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἔβαλαν εἰς τὸν σταυρὸν τὴν ἕκτλω ὥραν, καὶ ἐσκότωσε ἕως εἰς τὰς ἐννέα, εἶτα ἔδωσε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν θεὸν καὶ πατέρα. ἡ ἐννάτη, διατὶ ἐν αὐτῇ ἔδωσε τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς. Vide item Rupertum Tuitiensem De Diuin. Offic. lib. 1. Initium autem his ab hymnis Alexandrinorum, institutaque earum distinctio circa tempora Theodosij senioris. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXV. *Testis etiam Philo primitiuam apud Alexandrinos ecclesiam inter alia bona hymnos ante galli cantus lucanos celebrasse. Ex his itaque & similibus intelligimus, apud multos Horas, quæ nunc celeberrimæ sunt, obseruatas: sed non ea distributione psalmorum, vel orationum, qua nunc vtimur. Quam & circa tempora Theodosij senioris inchoatam, ac deinceps expletam, multis animaduertimus causis.* Habebant autem singulæ sua μετώρια, de quibus supra. Licet plenè videre in Horologio.

ΩΡΑ ΜΑΙ.

Ὥρα μάϊ. Italicum, *Hor mai.* Iam. Theodosius Zygomala Thematoepist. XXXVI. ἀδὲ καμίαν χαφήν σε ἔλαβα ὥρα μάϊ ἕναν χρόνον.

ΩΡΑΡΙΟΝ.

Ὡράριον. *Orarium.* Diaconi erat, & sacerdotis. Hesychius. ζιμικίνθια, φακιόλια, ζωνάρια, ὡράρια τῶν ἱερέων. Germanus in Hist. Eccles. οἱ δὲ διάκονοι εἰς τύπον τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων ταῖς λευκαῖς τῶν ὡραρίων πέρυξιν ὡς λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα παρέχεσι. Codinus. περὶ τὸ τέλ☉ φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τῶ παλλαδίου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκον☉, φορῶν μὲν τὸ σιώνθες αὐλῷ σιχάριον, φορῶν δὲ ἐπ' αὐτῆ καὶ φελόνιον, ἀ μὴν καὶ ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὡράριον. Vbi grauiter falluntur viri docti, qui *Psalmum oratorium* interpretantur. Atqui nihil aliud est quam *Orarium*, ab ore deducta appellatione, id est, ἐκμαγεῖον τῆ προσώ-

πε: quod quia etiam χειρόμακτρον dicunt Græci, Iſidorus quoque vertit, *Manuale*. Sic enim in Gloſſis eius legitur, *Manuale*, *orarium*. Geſtabatur autem in humero, & eo quidem ſiniſtro. In Liturgia Chryſoſtomi. εἶτα ὑποχωρεῖ ὁ διάκονος καθ' ἑαυτὸν εἰς ἐν μέρος τῆς ἱεραλείας, καὶ ἐνδύεται τὸ στιχάριον, καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀπασάμενος ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Subdiacono verò geſtare non licebat. Cann. XXI. & XXII. Syn. Laodic. ὑποδιάκονος ἱερῶν σκευῶν μὴ ἁπτέσθω, μηδὲ ὠράριον φορείτω. Neque Lectori item, aut Cantori. Eiuſdem Synodi Can. XXIII. ἀναγνώστης, ἢ ψάλτης, ὠράριον μὴ φορείτω.

ΩΡΔΟΝ.

Ὥρδιον. Chronicon Conſtantinop. ἐνθα ἰσάλο καὶ μόδιος χαλκεὺς, καὶ ὥρδον, καὶ δύο χεῖρες χαλκαῖ ἐπὶ ἀκοντίων. Inquirenda eſt ſignificatio.

ΩΡΕΙΑΡΙΟΣ.

Ὡρειάριος. *Horrearius*. Baſilic. Eclog. VI. Titulus eſt, περὶ ὡρειαρίων τῶν καθ' ὑποδεκτῶν καλεμένων.

ΩΡΕΙΟΝ.

Ὡρεῖον, *Horreum*. Gloſſæ Seruij. *Penus*. ὡρεῖον. Moſchopulus. ὡρεῖον, τὸ σιτοθεσχεῖον. Baſilic. Eclog. VIII. ὁ δὲ αὐτὸς χρεώστης μιᾷ ἑβδόμῳ ὡρεῖα βαζιλικὰ ἐχρεώστησε. Et Eclog. LVI. Titulus eſt, περὶ ζωωνῆς ληῆς ἐν ὡρείοις ἀποκειμένης. Cedrenus. καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίαν, καὶ ὡρεῖα, καὶ κινσέρνας. Achmes cap. CCXCIX. εἰ δὲ εὕρῃ τις ἐν ἀλῶνι, ἢ ὡρείῳ αὐτοῦ μύρμηκας, εὑρήσει θλῖψιν, καὶ πωχείαν. In Gloſſis Græcolatinis per aſcribitur. ὁρεῖον. *Horreum*. Occurrit quoque apud alios plures.

ΩΣΓΙΟΝ.

Ὥζγιον. Veluti. Quemadmodum. Gloſſæ Græcobarbaræ. οἱονεὶ. ὥζγιον. ὥσπερ.

Finis cum Deo, cui ſoli honos, & gloria.

OMIS-

OMISSA

Inſerenda, & addenda ſuis locis.

ΑΙΓΕΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Αἰγειοπρᾶτης. Olympiodorus in Platonis Gorgiam, cap. XLII. ὁ ἰατρὸς ἔχει τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐλῷ, οἷον καπήλους διὰ καλὸν οἶνον, καὶ αἰγειοπρᾶτας διὰ τὸ κελεύειν θάλπειν τὸ σῶμα.

Ad ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ.

In fine adde. Ponitur porrò ἀξιωματικὸν pro collegio τῶν ἀξιωματικῶν. Synodicum cap. LXXXVIII. κληρῷ τε, καὶ ἀξιωματικῷ, καὶ λαῷ κωνσταντινουπόλεως, τυπτον ἀκοινωνησίας ἐνθέμενον.

Ad ΑΤΖΑΛΙΝ.

Adde in fine. Latini *Azarum* dicunt. Diodorus Euchyon Polychemiæ lib. 1. cap. II. *Limaturæ argenti puri, æris rubri, ferri, azari, plumbi, ſtanni.* Gallis eſt, *Acier.*

ΑΥΛΑΡΙΟΣ.

Αὐλάριον. *Aularius.* Aulicus. Heſychius. αὐλάριον. αὐλωρὸς. οἰκοφύλαξ. Gloſſæ Iſidori. *Aularius. Aulicus. Palatinus.*

Ad ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ.

Pag. 62. col. b. poſt iſta Balſamonis verba, ἀπὸ φιλοθυμίας βαζιλικῆς ἰδιικῆς τοῦτο τὸ δίκαιον, inſere. De Bulgariæ archiepiſcopo elegans eſt iſte locus Georgij Logothetæ in Chronico. ὁ δὲ βαλχαρίας ἀρχιεπίσκοπος τὸ βασιλικὸν περιτίθησι σχῆμα, καὶ διάδημα, ὡς ἔφασκεν αὐτονόμου ὤν, καὶ μηδενὶ εὐθύνας ὀφείλων διδόναι.

Ad ΒΑΡΔΑΡΙΩΤΑΙ.

Adde in fine. Mendum quoque eſt apud Georgium Logothetã in Chronico. ὁ δὲ διαβὰς τὸν βαρδάριον, ὃν οἱ παλαιοὶ ναξιὸν ὀνομάζουσι, καὶ τῷ λάσκαρι μιχαὴλ ἐνωθεὶς, τῷ βέρροιαν ἐλῄσατο. Reſcribe. ὃν οἱ παλαιοὶ ἄξιον ὀ.

ΒΕΡΒΕΡΙΖΕΙΝ.

Βερβερίζειν. Balbutire. Scholiaſtes Dionis Chryſoſtomi Orat. XI. βαλταερίζειν, τὸ ὑπισχυρμῴως φωνεῖν, ἢ συγκεχυμμένως. ὃ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιῶται φασί.

Ad ΓΑΥΚΟΚΑΛΑΜΟΝ.

Poſt Baſilij Magni verba adde. Nicetas in Alexio Angelo lib. II. ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς αὐτὸς, ὡς ἀπὸ γλυκοκαλάμου σειρίων, τῶν τρυφερῶν χωρίων τῆς θεσπονλίδος μόλις ἀποσπασθείς, καὶ νίκαιαν καὶ θεσσαλονίκην ἀφίκετο.

ΙΝΤΥΒΟΛΑΧΑΝΟΝ.

Ἰντυβολάχανον. *Intubum.* Cichorium. Galenus περὶ εὐπορίστων. κιχώριον, τὸ

ῥωμαϊστὶ λεγόμενον ἰντυβόλαχανον. ἤτοι θήτε πραχοῦ. τὸν κεφαλὴν.

Ad KAPBANION.

Locum è Gloſſis Latinogræcis eò traduxi; ſed nunc retracto. Rectius videtur, ſi legatur. *Carbonum.* ἀσβόλη. Vel, *Carbonium.* Eſt Græcobarbarum, κάρβωνον; &, καβώνιον.

Ad KATAΛOΓOI.

In fine poſt verba Gregoræ adde. Et Georgius Logotheta in Chronico κὴ ἄτω συνελθόντες, ἅμα τῷ ἱερῷ καταλόχῳ, & τῷ πατριάρχῃ, σκέψιν ἔθεντο.

ERRATA

Pag. 157. col. a. l. 25. Theophraſtus. *leg.* Theophylactus. Pag. 515. l. 26. munimentum è valli. *leg.* munimentum valli. *Si quæ reſtant, ea levia ſunt, & literaria tantum; quæ tu pro æquitate tua corriges.*

RERVM

RERVM
In hoc
GLOSSARIO
Memorabilium
INDEX.

A

Acclamatio in coronatione Imperatoris. 5.
Accubita novendecim Constantinopoli. 15
Accubitores duo in aulâ. 404. vtriusque munus. ibid.
Adami liber Revelationum. 41
Adipi ponderando tributum impositum. 416
Adnumiastæ magni munus, dignitas, atq; habitus. 9.10
Aeraria Constantinopoli quot, & quæ. 102. 103
Aëris liberi nomine tributum præsidijs impositum. 10
Aes quod dabatur vigilibus. 83. pro loco in foro vendendis mercibus. 340. item pro mensurâ. 343. & militibus ad alendam familiam. 594
Aggestum quale Imperator siniſtrâ manu gestârit. 13. & cur. ibid.
Agni dimidium pro tributo dari solitum. 340
Alemannorum tributum. 17. a quo impositum. ibid.
Alexius Comnenus tributum Alemannis imponit. 17. & nautis. 34. doctori oecumenico stipendium decernit. 126. Panhypersebasti dignitatē instituit. 400. fratrem Isaacium primum Sebastocratora creat. 490. primus Sebastum instituit. 491. tributa duo nova instituit. dignitatem pristinam Chartophylaci asserit. 62
Alleluia non psallebatur in quadragesima. 42. 585
Allogenis liber Revelationum. 41
Ambonis in ecclesia mystica significatio. 22
Ambrosius primus antiphonas a Græcis ad Latinos transfert. 35
Ameræ quot apud Saracenos. 22. & a quo instituti. ibid.
Ampulla divini cultus duplex. 125
Anastasius Imp. asceteria funeribus curandis instituit. 57. 115. murum longum condit. 85. ad nongentos quinquaginta diaconos addit alios centum quinquaginta. 123. hymno trisagio addere aliquid tentat malo successu. 577. abolet chrysargyron. 628
Andreæ Apostoli Euangelium. 172
Andreas Hierosolymitanus magni Canonis auctor. 216
Andronicus iunior Protovestiarij dignitatem imminuit. 80. etiam magni ducis. 137. & Panhypersebasti. 400. venationis maxime studiosus. 459. Chartophylacem titulo Magni ornat. 621
Andronicus senior citrina eparcho adimit. 164. Panhypersebastum ornat. 400

Anſerinæ plumæ in lectis. 624
Anteceſſorum ordines duo. 32
Anthimus troparia condit. 583
Antiochenus epiſcopus in Cypro epiſcopum ordinare volens inhibetur a ſynodo Epheſina. 62
Antiochiæ dux præfecti in Cyprum mittendi ius habebat. 62
Antiphonæ quid. 35. quando pſalli ſolitæ. ibid. quot numero. ibid. quis inſtituerit, vbi, & quando. ibid. quis primus a Græcis ad Latinos tranſtulerit. ibid.
Antonius Cauleas patriarchatum Conſtantinopoli tenet per biennium. 363
Apocriſiarij qui, & quando nomen eorum inceperit. 43. primitus erant epiſcopi, poſtea diaconi quoque, aut preſbyteri facti. ibid. regebant clerum palatij cum Protocancellario, & Capellani dicebantur Latinis. ibid.
Aquæ luſtrali in templo præfectus. 586
Arcadius reſtituit Maiumæ feſtum. 320. & mox iterum abolet. ibid.
Archidiaconi collarium. 168
Archidiaconus quis, & a quo conſtitutus. 53. in clero eccleſiæ poſtea eſſe deſijt. ibid. quem ſuccenturiatum habuerit. 54. & quod illi munus. ibid.
Archiepiſcopi & Metropolitani quomodo ſe mutuo in literis compellent. 5
Armamentarium proprium ſpolijs & donarijs Barbarorum. 70
Armeniæ epiſcopus a quo ordinari ſolitus. 411
Armenii quando ieiunent. 42. & cur. ibid. hymnum veſpertinum extra eccleſiam canunt. 169. Petri fullonis triſagium ſequuntur. 577
Aſceterium funeribus curandis quot perſonas habuerit. 57. a quo inſtitutum, & confirmatum. ibid.
Atticæ princeps a Conſtantino Magno dignitatem Magni ducis hereditariam accepit. 137
Auguſtinus canonicis regulam præſcribit. 352
Auro flando tributum impoſitum. 28
Auſcultantes extra eccleſiam ſtabant, & ubi. 364

B

BAiulus Venetorum Conſtantinopoli. 358. item Catelanorum. 359
Balduinus Flander capta Conſtantinopoli pontifici Romano defert primatum eccleſiæ. 411
Barangi milites. 69. eorum munus, & arma. 71. habitacula. ibid.
Bardariotæ milites, eorumque munus, arma, veſtes. 70. 71. pileus. 4
Barnabæ Euangelium. 172
Bartholomæi Euangelium. 172
Baſilius Accubitor primus proedrus factus. 450
Baſilius cœnobia inſtituit. 252
Baſilius Porphyrogeneta reſtituit tributum a divitibus pauperum vice ſolvi ſolitum. 20. mox iterum abolere pollicitus, non facit. ibid. 57
Baſternæ ruſſatæ erant.
Benedictus regulam monachis præſcribit. 359
Beneventum primitus imperio Conſtantinopolitano ſubiectum. 184
Birrus veſtis ſervilis. 86
Bœotiæ princeps a Conſtantino Magno primicerij magni dignitatem hereditariam accipit. 448
Bohemiæ regis calcei. 557
Brumalia in cuius honorem celebrari ſolita. 96. a Synodo in Trullo interdicta. ibid.
Bulgariæ archiepiſcopus nemini erat ſubiectus. 62. in proceſſione ſacra quaedam ei fax præferri ſolita. 296. rex communis cum Imperatore Conſtantinopolita-

politano nomen habebat. 73. 473. item calceos, & alia eius insignia. ibid.
Bullæ variæ, & earum distinctus usus. 242. 243

C

CAbades pileo nomen dedit. 197
Cæsareæ episcopus ordinabat Armeniæ episcopum. 411. & patriarcham Constantinopolitanum defuncto Heracleensi. 410
Calandio addit Trisagio quædam, quæ mox iterum resecat. 580
Calcei Imperatoris, Despotæ, Cæsaris, Sebastocratoris quales. 556. 557. item Bulgariæ & Bohemiæ regum. ibid.
Calendaria tributa. 202
Calendaria festa. 202. eaq; sublata. ibid.
Calendarum Ianuariarum celebritas. 202
Camerarij dignitas olim. 213
Camisati, & eorum munus. 209
Campagi qui, & quibus proprij. 209
Cancellarij in palatio quot. 198. patriciorum. 413
Candelabris nondum suspensis templorum encænia fieri non poterant. 144
Candelarum accensor in ecclesia. 211
Candidati milites. 212. eorum scholæ quot, & a quibus institutæ. ibid.
Caniclei præfectus, eiusq; dignitas. 213
Canon quid. 215. 216. unde dictus. ibid. canones in ecclesia varii, & carmine Iambico conscripti. ibid. canonum præfectus, eiusque munus. 214
Canon magnus, quot troparia habuerit. 583
Canstrisii qui, & quot. 215
Capitum & iugorum nomine collatio facta. 180
Capua primitus Imperio Constantinopolitano subiecta. 184
Carcer ecclesiasticus. 114. Patriarchicus. 233. quomodo dictus. 483
Cardinales quando instituti. 222. eorum dignitas, & sessio in confirmatione Imperatoris. ibid. numerus. ibid. rubro galero a quo ornati. ibid.
Carnispivium quando inceperit. 42
Carthaginenses festum celebrant in memoriam Cypriani. 289
Carthaginensis ecclesia ius habebat recipiendi aliquem sine dimissorijs, aut cõmendatitijs. 44
Casei esu ieiunium solvebant pœnitentes. 586
Catalogi militares. 229
Catalogus ecclesiasticus. 230
Catecheticæ tabulæ ubi adservari solitæ. 233
Catechizandis præibant Symbolum, orationẽ Dominicam, & principia Euangeliorum. 232
Catechumenorum ordines duo. 234
Catelani Baiulum suum habebant Constantinopoli. 359
Caupones tributum solvebant. 217
Census nautis impositus ab Alexio Comneno. 34
Census capitibus impositus. 27
Chaganus Turcarum μέγας δεσπότης appellari voluit. 118. 119
Chalcedonensis scala. 503.
Chartæ nomine tributũ exegit Nicephorus Imp. 617
Chartophylacis munus. 619. dignitas 620. ea labefactata, & rursum assert ab Alexio Comneno. 621. Magni cognomento honoratur ab Andronico iuniore. ibid.
Chartularij qui, & eorum ordines. 618 item munera. ibid.
Chlotarij tempore *Maiores domus* originem cepere. 280
Chorepiscopi qui. 603. & eorum potestas. ibid.
Chrysargyrum tributum quale, & a quo institutum. 627. quando pendi solitum. ibid. & a quo sublatum. ibid.
Clarissimi viri pro facultatibus suis tributum

tum pendebant. 604. idque a quo inſtitutum. ibid.
Clerici in clerum recens allecti ſoluebant honorarium. 153. id poſtea reſtrictum, ibid.
Clerus Conſtãtinopoli quadruplex. 247. in clero Imperatoris & Imperatricis quis princeps. 132. 248. clerus Imperatoris ubi habitaverit. 248. & qua de cauſa. ibid.
Clerus a quo primum inſtitutus. 247
Collarium patriarchæ, & archidiaconi. 168. eius myſtica ſignificatio. ibid.
Colobium monachorum quale. 254
Comitatus Imperatoris præfectus. 436
Comites ſuffecti Vicarijs in Iſauria, Galatia, & Phrygia Pacatiana. 84
Comitis Largitionum munus, 27
Comitum varij ordines, & munera. 257
Completorium in eccleſia Orientali duplex. 40
Confiſcationis quis olim ritus. 600
Conſtantinopoli Romam provocare licebat. 412
Conſtantinopolitana eccleſia ius habebat recipiendi aliquem ſine dimiſſorijs, & commendatitijs. 44
Conſtantinopolitanus Patriarcha a quo confirmari ſolitus. 410
Conſtantinus Baſilij frater abolere τὸ ἀλληλέγγυον voluit. 20
Conſtantinus Leonis F. τὰ ἐξαποσταλάρια fecit. 156
Conſtantini Magni corona vbi adſervata. 47
Conſtantinus Magnus exſtruit ærarium publicum. 103. Domeſtici menſæ dignitatem dat hereditariam Ruſsiæ principi. 133. magni Ducis, Atticæ. 137. principis, Peloponneſi regulo. 447. magni Primicerij, Bœotiæ. 448. regis, Siciliæ. 473. Sebaſtocratoris, Theſſaliæ. 490. decanos inſtituit nongentos quinquaginta. 115. item patricios, 413. & Fœderatos. 604. an etiam chryſargyrum. 627. viris clariſsimis tributum indicit. 604. populo panes diſtribuit. 396
Conſulares per provincias quot. 262
Conſules, cum magiſtratum inirẽt, pecunias in populum ſpargebant. 588
Contoſtaulus quis, eiuſque dignitas. 266
Convivium charitatis ergo datum clericis, & pauperibus. 3
Corona deſpotarum propria. 527
Corrector, eiuſque munus. 269
Correctores quot numero. 269. quando inſtituti videantur. ibid.
Cortinarij milites qui. 270
Coſmæ dies feſtus. 28
Cruces in fronte bullæ Imperatoriæ. 243. & in veſte Patriarchali. 435
Crux eulogijs cur impreſſa. 173
Cubiculariorum Imp. Conſtantinop. univerſus ordo. 142
Cuculla monachorũ quid ſignificet. 274
Curatorum duo genera. 278
Curopalatæ munus, & dignitas. 280
Curſus publici mandata. 256. 722
Cypriani feſtum apud Carthaginenſes. 289
Cypri archiepiſcopus nemini erat ſubiectus. 12. in proceſsione feſta qualis ei fax præferri ſolita. 296. & quæ rei myſtica ſignificatio. ibid.
Cyprus in temporalibus Antiochiæ ſubiacebat. 62
Cyri dies feſtus. 28

D

DAmiani dies feſtus. 28
Decani Conſtantinopoli qui, & quot. 115. a quibus ordinati. ibid.
Defenſores decanorum. 115
Defenſores eccleſiaſtici qui, & quot. 148. Politici. 149
Deputati qui, eorumque genera, ac munera. 129. 130
Deſpotæ qui. 118. eorum corona. 527
Diaconiſſæ habebant cohabitantes fratres, vel cognatos. 3. ſed poſtea vetuit Iuſtinianus. ibid.

Diaconorum ordines quot. 123. numerus quis, & a quo inſtitutus. ibid. eorum functionis tempus legitimum. ibid. campagos non geſtabant, niſi permiſſu Pontificis. 209
Dies Solis quando Dominicus appellari cœptus. 289
Diodorus antiphonas inſtituit. 35
Diptycha eccleſiaſtica. 130
Doctores in eccleſia Orientali quot. 126. inter eos quis dignitate maximus. ibid. quæ eius auctoritas. ibid. defuncto Patriarcha docere non poterat. ibid. ſtipendium illi decretum quale, & a quo. ibid. eius locus in ordine eccleſiaſticorum. ibid.
Doctrinæ eccleſiaſticæ præſes erat Imperator. 167
Domeſticorum varia genera. 132
Domeſtici menſæ dignitatem hereditariã accipit Ruſsiæ princeps. 133
Domeſticus Magnus qua dignitate. 133. & a quo ad eam evectus. ibid.
Dominici diei appellatio quam antiqua. 289
Dos filiæ Imperatoris Conſtantinop. 623
Drungarij magni duo. 140
Duces qui appellati in provincijs. 137
Dux magnus, qua dignitate. 137. ſed ea mutatur. ibid. Atticæ principi hereditariam dat Conſtantinus Magnus. ibid.

E

Eccleſiæ Romanæ & Conſtantinop. unio redintegrata aliquoties. 411
Eccleſiam intrare τῆς ἀκροωμένοις non licebat. 16. ubi ſteterint. ibid.
Eccleſiaſticæ doctrinæ præſes erat Imperator. 167
Eccleſiaſticis quoque tributum fumarium impoſitum. 219
Eculeus ad plebeios pertinebat. 430
Encænia urbium, & templorum. 143. quomodo fieri ſolita. 143. 144.
Eparchi dignitas quæ. 164
Epiſcopi quomodo ſe mutuo in literis cõpellarent. 5
Epiſcopi redituum reliqua pauperibus diſtribuebant. 466
Epiſcoporum prima inſtitutio unde. 167
Epiſtolæ dimiſſoriæ, & commendatitiæ; earumque auctoritas. 44
Equi ſtrati Imperatori quot parati. 540 id quando, & unde inſtitutum. ibid. eorum ornamenta. 542
Eſdræ liber Revelationum. 41
Euangelia in eccleſia Orientali olim varia. 171. 172
Euangeliorum principia catechizandis præiri ſolita. 232
Eulogiæ quid. 173. ſtella in ijs, & crux, quid ſignificaverint. ibid.
Eunuchi ne patritij fierent interdictum. 414
Exarchorum dignitas. 156. 157
Exarmatores qui. 64
Excubitorum platea. 69. ſtipendium. 83
Exocatacœli qui, & quot. 161

F

Fabianus pontifex inſtituit ſeptem ſubdiaconos, qui notarios regionarios vrgerent. 369
Faces quæ ante Imperatorem, Imperatricem, Patriarcham geſtabantur. quomodo diſtinctæ. 296. item archiepiſcoporum Bulgariæ, Cypri, & quorundam metropolitanorum. ibid. eius rei myſtica ſignificatio. ibid.
Ferula, locus extra eccleſiam. 364
Feſtum Panis. 89. ſublatum inter Chriſtianos. ibid. anargyrorum. 28. feſta Calendalia. 202. ſublata itidem. ibid. in memoriam Zonæ, & veſtium depoſitarum a B. Maria. 228. Cypriani. 289. Maiumæ reſtitutum, & iterum abolitum. 320. ſanctorum notariorum. 369. occurſus. 587. quando inſtitutum. ibid.
Ficus veneno inquinari ſolitæ. 191

Fimbriæ in extremis veſtibus. 34. e margella. 330
Fiſci advocatũ quis primus inſtituerit. 601
Flagelli manubrium deauratum in ſupplicio nobiliorum. 2
Flauianus antiphonas inſtituit. 35. & protopſaltas. 465
Fœderati milites. 603. eorum nomen, & numerus a quo. 604
In Foro locus vendendis mercibus redimebatur. 340
Francorum haſtæ quales. 4
Fratres ſeſe mutuo appellabant reges ac principes. 8. & eiuſdem monaſterij monachi. ibid.
Fumarium tributum. 218. a quibus ſublatum. ibid.
Funera monachorum ubi poni ſolita. 364
Funerum cura quibus mandata. 57

G

GAlatia pro Vicario Comitem accipit. 84
Galilæa, quod tempus appellatum. 100
Georgius Xiphilinus protonotarium facit Exocatacœlum. 162
Gordianus inſtituit Candidatos. 212. & Protectores. 457

H

HAbenæ pro flagellis uſurpatæ. 2
Hadrianus Imperator primus fiſcum inſtituit. 601
Haſtæ Francorum quales. 4
Hebraica ſcala vetus. 503
Hebræorum Euangelium. 172
Heracleæ metropolitanus ius habebat cõfirmandi Patriarchæ Conſtantinop. 410 idque a quo inſtitutum. ibid.
Heraclius cancellarios XII ſtatuit. 198. referendarios in certum numerum redigit. 468. ſyncellorum numerum reſtringit. 535. ſeptimanam τυροφάγον inſtituit. 586
Heſychaſtæ monachi. 183
Hieromnemonis munus. 189
Hiſtoria Lauſiaca legi in eccleſia ſolita. 299
Honorarium ſolvebant clerici recens in clerum allecti. 153. & hodie Turcarum Imperatori ſoluunt Patriarchæ ac ſacerdotes ante aditum muneris. 152
Honorius tollit irenarcharum creandorum morem. 147. item iconomachos. 145. reſtituit Maiumæ feſtum. 320. & mox iterum abolet. ibid.
Horæ eccleſiaſticæ, earumque inſtitutio, & ratio. 634
Humerale duplex. 634. utriuſque ſignificatio. ibid.
Hyginus Pontifex clerum inſtituit. 247
Hymnus in coronatione Imperatoris. 29
feſti Palmarum. 189. a quo compoſitus. ibid. veſpertinus. 169. iſque duplex. ibid.
Hypapantes feſtum, & quando inſtitutum. 587
Hypomnematographi duo. 590. eccleſiaſtici locus, & munus. ibid.

I

Ianuariarum Calendarum celebritas. 202
Iconomachis quid faciendum fuerit dominica Orthodoxiæ. 386. idque a quo inſtitutum. ibid. 146
Iduum etymologia ridicula. 42
Ieiunia Armeniorum duo. 43
Ieiunia ſeptem dierum quot. 585
Ieiunium magnum Tetraditarum. 35
Ieiunium menſis Auguſti. 43. mutatum, & cur. ibid.
Ieiunium quomodo pœnitentes ſolverint. 586
Ignatius inſtituit Antiphonas. 35
Ignem ſiphonibus eiaculari quis invenerit. 622
Imperator Conſtantinop. manu ſiniſtra geſtabat aggeſtum auro intertextum. 13 & id quare. ibid. domeſticis rogas quot annis

annis dabat. 65. ærarium eius duplex. 102. pecunias ſpargebat in populum die coronationis, & nuptiarum. 165. 588. præerat doctrinæ eccleſiaſticæ. 167 itaque munus quoque docendi habebat in eccleſia. 243. & aliquem ſibi hic ſubſtituebat. 588. quibus bullis, & ad quos vſus. 242. 243. clerum proprium habuit. 247. 248. in imperij initio iuſiurandum Magno Logothetæ dabat. 309. magni Oeconomi deſignandi ius habebat. 480. equitantem quot equi ſtrati ſecuti fuerint. 542. & quando id, atque vnde inſtitutum. ibid. filiæ quid dotis nomine dederit. 589. defuncti ſepulcrum obſeruabant miniſtri conclauis interioris, & quam diu. 237
Indictionis ridicula etymologia. 192
Infantes quadrageſimo die in eccleſiam introducebantur. 149
Innocentius IV. Cardinalibus rubrum galerum tribuit. 222
Inquiſitor ſtatus eccleſiaſtici. 420
Interpretes varij linguarum exoticarum in aula Conſtantinop. 127. 138
Introitus in eccleſia duplex. 148
Ioannis Anargyri dies feſtus 28
Ioannes Ducas vltimus Sebaſtocrator 496
Ioannes Ducas Imp. coniugi Irenæ coronam dat ex ouorum proventu. 634
Ioannes Michaelis Paphlagonis frater prædijs tributum imponit liberi aeris nomine 10
Ioannis Theologi liber Reuelationum. 41
Ioannes Tzimiſces abolet tributum fumarium. 219
Ioſephus troparium condit. 583
Irenarchæ qui. 147. a quibus nominari ſoliti. ibid. mox ſublati. ibid.
Irene Imperatrix coronam habuit ex proventu ouorum. 634
Irenica. 147
Iſaacius Angelus demolitur ærarium publicum. 103
Iſaacius Comnenus ius deſignandi magni Oeconomi tradit Patriarchæ. 380. item magni Sceuophylacis. 560. Patriarcham calceos Imperatorios vſurpare volentem deponit. 556
Iſauria pro Vicario accipit Comitem. 84
Iudæi tributum Imperatori mittebant. 45
Iudici iter facienti officialis aliquis ſubſerviebat. 450
Iugerorum nomine quæ ſolui ſolita. 193
Iugorum & capitum nomine collatio facta. 180
Iuſiurandum noui Imperatoris. 309. cui præſtitum, & vbi. ibid.
Iuſtinianus interdicit diaconiſsis τῶν ἀγαπητῶν cohabitationem. 3. reſtringit numerum lectorum. 16. aſceteria funeribus curandis confirmat. 57. Galatiæ, Iſauriæ, & Phrygiæ Pacatianæ, pro Vicarijs dat Comites. 84. inſtituit numerum diaconorum, diaconiſſarum, & ſubdiaconorum. 123. reſtringit clericorum honoraria. 153. oſtiariorum numerum ſtatuit. 389. Pontifici Romano defert primatum eccleſiæ. 411. pſaltas in certum numerum redigit. 465. etiam referendarios. 468. troparium compoſuit. 583

L

LAbarum, eiuſque figura. 291. 292
Lætitiæ nuntiatæ præmia. 536
Lamina aurea in fronte Pontificis. 422
Lampadarij Imperatoris, Imperatricis, & Patriarchæ. 296
Lanarum vectigal. 108
Largitionum ærarium. 297
Laterculum militare. 229. eius cuſtodia penes quem ibid. eius ſcriniarij. 299
Laudationes eorum qui militiæ fortiter ſe geſsiſſent apud Imperatorem fieri ſolitæ. 27
Lauratum. 292. 293
Lauſiaca Hiſtoria legi in eccleſia ſolita. 299.
Lebetibus ſacris calefaciendis qui deputati. 209

Lectoribus legitimum obeundi muneris tempus ſtatuit Synodus Conſtantinop. 25. eorum numerum Iuſtinianus reſtringit. 26. ordinis dignitas. ibid.
Lectus anſerinis plumis refertus in delicijs. 624
Leo Armenius quomodo interemptus. 248
Leo Byzantius ſcripſit librum, περὶ βησάλων. 82
Leo Iconomachus inſtituit tributum pro reficiendis urbis muris. 127
Leo Philoſophus βασιλεοπάτορ dignitatem primus inſtituit. 73
Leo II Pontifex remittit archiepiſcopis redemptionem pallij. 597
Libri Revelationum varij in eccleſia Orientali. 41
Libri de auſpicijs Calendarum. 202. de fato Imperatorum. 384. de lunæ curſu, eiuſque prognoſticis. 494
Literæ circulares. 145. irenicæ. 147. commendatitiæ. 540
Litibus componendis præfectus. 340
Liturgia panum præſanctificatorum. 452
Logariaſtæ quot, & qui. 308
Logariaſtæ aulæ munus abrogatum. 309
Logothetæ quot, & qui. 309
Logothetæ magni quod munus. 243. 209
Lora in ſtichario Patriarchæ. 530 quid deſignaverint. ibid.
de Lunæ curſu, eiuſque prognoſticis, libri vetiti. 494
Luſus ſcacchiæ. 176
Lychnicum, eiuſque introitus. 313

M

MAgiſter militum cuſtodiebat latercu-lum militare. 229
Magiſtrorum honos, & dignitas. 316. item numerus. 317
Maior domus Gallis quis. 280. 455. & illa dignitas quando nata. ibid.
Maiumæ feſtum ſumptuoſum. 320. damnatum a Synodo in Trullo. ibid. mox reſtitutum, & iterum abolitum. ibid.
Malleus morbus. 323. & eius genera. ibid.
Manicæ ſacerdotis ornatus. 166
Manuel Comnenus abolet tributum fumarium. 219
Marchionum quæ olim dignitas. 300
Marcus monachus tetraodium a Thoma patriarcha inchoatum perficit. 555
B. Mariæ hymni decreti poſt devictum Sarbarum. 12. Θεοτόκε nomen datum a Synodo Conſtantinop. V. 185. veſtis & zona depoſitæ. 228. eiuſque rei memoriæ feſtum. ibid.
Martyres viri & fœminæ quo nomine diſtincti. 322
Mathiæ Euangelium. 172
Matrimonij ſeptennalia celebrari ſolita. 143
Mediatores Conſtantinopoli ad lites componendas ordinati. 340
Memoriæ mortuorum quando celebratæ. 581
Menſarum ſacrarum inſtrata. 32. 154. quomodo facta. 32. ſine illis ſacra fieri non poterant. ibid. quibus menſis inſterni ſolita. 33
pro Menſura pecunia ſolvi ſolita. 343
Mercedinus menſis. 339
Mercibus vendendis in foro locus redimebatur. 340
Mercium tranſvehendarum nomine pecunia ſolvi ſolita. 121
Meſi liber Revelationum. 41
Metatores Imperatoris. 120
Metaxariorum tributum. 342
Metropolitani & archiepiſcopi quomodo ſeſe in literis compellent. 5. eorum ordines duo. 589
Michael Palæologus nouum honorem excogitat ad imminuendam dignitatem Deſpotarum. 118. dat Sebaſtocratori calceos cęruleos cum fimbrijs ſine margaritis. 557. Protoueſtiariũ extollit. 79
Michael Paphlago τοῖς αἰαρχύροις aſceteriũ commune conſecrat. 28

Michael Taronites primus Panhyperſebaſtus. 400
Michael Theophili F. inſtituit dominicam Orthodoxiæ. 386. & cur. ibid.
Militare ærarium. 102. idque duplex. ibid.
Militibus familiæ alendæ pecunia dabatur. 594
Militum cenſus, quando, quomodo, & a quibus factus. 9. 10. iſque duplex. ibid.
Militibus neceſſaria procurare cuius fuerit. 9. eorum univerſus numerus. 229
Militum aulam cuſtodientium ſtipendiũ. 61
Miniſtri interioris conclauis Imperatoris. 237. claves quoque geſtabant cubiculi Deſpotarum. ibid. & Imperatoris defuncti ſepulcrum obſervabant. ibid.
Miniſtri rei domeſticæ. 111
Monachi ad militiam vocati a Valente. 352
Monachi coquinæ munus ſinguli hebdomadatim obibant. 142
Monachi e ſomno excitari ſoliti. 162
Monachorum veſtis, & quid ſignificet. 26. genera duo. 189. habitus duplex. 353. funera ubi poni ſolita. 364
Monaſteria quis inſtituit. 252. quo ritu ædificari ſolita. 525
Monaſterium Studij. 181
Mortuorum memoriæ quando celebratæ. 581
Moſis liber Revelationum. 41
Mulierum Euangelia. 172
Mulierum Conſtantinop. pilea. 584
Munera novæ nuptæ dari ſolita. 186
Murus longus ubi, qualis, a quo conditus, & quare. 84. eius Vicarij quot. ibid.
Myſtici qui. 362

N

NAutarum tributum. 34
Nicephorus Logotheta tributum inſtituit, quod pro pauperibus ſolverent divites. 19. ab eccleſiaſticis fumarium exigit. 219. chartiaticum inſtituit. 617
Nicephorus Phocas primus dignitatem proedri inſtituit. 450. etiam tetarterum. 553
Nicodemus troparium condit. 583
Nicothei liber Revelationum. 41
Nobiliſsimi dignitas quæ. 371. 372. eius corona, & veſtis purpurea. ibid.
Nomenclatores inter officiales præfecti Vrbis. 367
Notariorum genera quot. 369. eorum feſtum. ibid.
Nummus ove ſignatus. 344
Nuptæ novæ poſt primum concubitum munera dabantur. 186

O

OBlationes quot in re divina. 456.
Occurſus feſtum. 587. quando inſtitutum. ibid.
Oeconomi magni munus, & dignitas. 379 eum quis deſignare ſolitus. 380
Officialis iudici iter facienti ſubſerviebat. 450
Officinæ tributum pendebant. 168
Olei conſecratio. 175. eius ἀκολαθία a ſeptem ſacerdotibus pſallebatur. ibid.
Optatus primus patricij dignitatem accepit. 413
Orphanorum curator, eiuſque dignitas. 388
Orthodoxiæ dominica quæ. 386. a quibus, & cur inſtituta. ibid.
Oſtiariorum numerus. 389. a Iuſtiniano reſtrictus. ibid.
Othomannus I inſtituit Portas. 437. 438
Ove ſignatus nummus. 344
Ovorum eſu ieiunium ſolvebant pœnitentes. 586
ex Ovorum proventu corona Imperatricis Irenes. 634

P

PAlæſtinæ eccleſiæ retinuerunt libros Revelationum alias vetitos. 41
Palatini panes. 396

Palatinus miniſter Patriarchæ. 396
Palladij Hiſtoria Lauſiaca legi in eccleſia ſolita. 299
Pallij ſacri pro perſonarum qualitate diverſus color. 597. & quæ eius ratio. ibid. eius redemptionem archiepiſcopis Leo II. pontifex remiſit. ibid. quando eius vſus. 298
Palmarum feſti hymnus ſolennis quis. 189. a quo compoſitus. ibid.
Panes populo dari ſoliti a Conſtantino Magno. 396
Panes præſanctificati, & eorum liturgia 452
Panhyperſebaſti dignitas. 400. a quo inſtituta. ibid.
Panis feſtum, idque ſublatum. 89
Panis præſanctificatus populo poſt miſſam diſtributus. 31
Pannus dependens ſub pileo Patriarchæ. 208
Pannus purpureus ædibus prædijſq; fiſco addictis appendebatur. 600
Panteleemonis dies feſtus. 28
Papæ in eccleſia Græca. 402
Papæ Romani mentio in hymnodijs Græcorum. 411. quando id inſtitutum. ibid.
Papiæ magni quæ dignitas. 420
Paſchatis die quid Patriarcha diſtribuerit. 525
Patriarcha Conſtantinop. quomodo in literis metropolitanos & archiepiſcopos compellet. 5. in ſeptimana ante feſtum Palmarum clericis ſuis dona erogabat. 65. honorarium ſoluit Imperatori Turcico ante aditum muneris. 152. Exocatacælos diaconos facit. 161. eius genuale. 164. & quid ſignificet. ibid. manicale. 166. collarium. 168. pannus ſub eius pileo dependens. 208. carcer, & ſupplicium. 233. quali bulla vſus. 242. & quali ſubſcriptione. 243. eius vocatio duplex. 345. 542. ius deſignandi magnum Oeconomum accipit. 379. item Sceuophylacem magnum. 506. Patriarchæ numero quot. 410. 412. Conſtantinopolitanus a quo confirmari ſolitus. 410. cum Pontifice Romano de primatu bis terque contendit, ſed fruſtra. 411. 412. eius deſignandi quis ritus. 412. Imperatori Turcico tributum ſoluit. 422. in veſtibus eius cruces intertextæ. 435. die Paſchatis quid populo dederit. 575. calceos Imperatorios vſurpare volens deponitur. 556. eius ſigillum quis cuſtodierit. 619
Patricij dignitas quæ. 412. vnde 413. eunuchis interdicta. 414
Patriciorum liberos tormentis ſubijcere non licebat. 414
Patricius Romanorum. 413
B. Pauli liber Reuelationum. 41
Paulus epiſcopus Samoſatenus primus eccleſiaſticorum ſecretum ſibi conſtituit. 492
Peloponneſi regulus titulum *Principis* hereditarium accepit. 447
Pera Byzantij regio XIII. 483
B. Petri liber Revelationum. 41. Evangelium. 172
B. Philippi Evangelium. 172
Phocas Imperator Pontifici Romano primatum decernit. 411
Phrygia Pacatiana pro Vicario accipit Comitem. 84.
Pilæ luſus in equis. 566
Pilaticium ſceptrum a Medorum rege aſſumpſit Imperator Conſtantinop. 425
Pileus Bardariotarum. 4. Imperatoris. 193. mulierum Conſtantinopolitanarum. 584
Pincernæ Imperatoris dignitas, & munus. 424. 245
Pipinus accipit titulum *Patricij* Romanorum. 414
Plumbatæ duplices. 430. ad viros illuſtres pertinebant. ibid.
Pœnitentes quomodo ieiuniũ ſoluerint. 586. eorum ordines quot, & qui. 16.

Ponti-

Pontifices dicti *Apoſtoli*. 46. eos non niſi e Cardinalibus legi decretum in Concilio Romano. 222
PontificiRomano decernitur primatus eccleſiæ. 411. 412
Porphyra palatium. 438
Portæ qui dicti, & a quo inſtituti. 437
Prædijs tributum impoſitum liberi aeris nomine. 10. in confiſcatione tabula & pannus purpureus appendi ſolebant. 600
Præfecti quot, & quid muneris ſuſtinuerint. 443
Præſanctificatorum panum Liturgia. 452
Præſentales cohortes. 442
Prætores duo. 443. eorum poſtremus poſtea eſſe deſijt. ibid.
Prætorio præfectus curſus publici mandata dabat. 572
Precationum formulæ variæ. 537
Preces pro illuminatione.
Presbyteri, eorumque numerus. 446. & legitimum obeundi muneris tempus. ibid.
Primicerij Magni titulum hereditarium accipit Bœotiæ princeps. 438
Principis titulum hereditarium accipit regulus Peloponneſi. 447
Principes eccleſiaſtici, quot, & qui. 54. 55
Privatum ærarium Conſtantinopoli. 102
Proceſſionis feſtæ ritus. 451
Præmia ob nuntiatam lætitiam publicam data. 536
Protecdici quod munus. 148. & ubi exercuerit. ibid.
Protectores qui. 457. a quo inſtituti. ibid.
Protocancellarius cum Apocriſiario regebat clerum palatij. 43. 459
Protonotariorum genera duo. 461
Protonotarius inter Exocatacœlos adſcitur. 162
Protapapæ quod munus. 461
Protopſaltæ quod munus. 465
Protoſebaſti dignitas. 462
Protoſpatharij dignitas. 463
Protoſtratoris munus, & dignitas. 463
Protoſyncellus. 464. magni titulum poſtea accipit. 465
Protoveſtiarij dignitas, munus, & veſtes. 80
Pſalmorum intervalla. 125
Pſalmus XCVIII in tres partes diſtributus. 524
Pſaltarum numerus. 465. a quo ordinatus. ibid.
Pſalterium Græcorum in καθίσματα viginti diviſum. 199
Publicum ærarium exſtruit Conſtantinus Magnus. 198. Iſaacius Angelus demolitur. ibid.
Pueri in magna eccleſia ubi ſteterint.
Puerperæ quadrageſimo a partu die puerum in eccleſiam introducebant. 149
Purpura luctus, & principatus ſignum. 530
Purpureus pānus ædibus aut prædijs fiſco addictis appendi ſolitus. 600

Q

QVadrageſimæ initio ſumma hominū licentia. 42. & rogæ populo tunc datæ. ibid.
Quadrageſimalia mortuorum. 481
Quæſtor laterculum militare cuſtodit. 229
Quæſtoris munus ſub poſtremis Imperatoribus abrogatum. 251

R

RAvennæ archiepiſcopus Pontifici Romano non ſubiectus. 63. poſtea ſe ſubmittit. ibid.
Redemptores tributorum, & vectigalium. 231
Referendarij qui. 467. in certum numerum redacti a Iuſtiniano. 468. item ab Heraclio. ibid.

Regis nomen hereditarium a Conſtantino Magno princeps Siciliæ accipit. 473
Reverentiæ duplices in eccleſia. 342
Rhetores eccleſiaſtici. 473
Romam Conſtantinopoli provocare licebat. 412
Romanus Argyrus abolet τὸ ἀλληλέγγυον. 20
Ruſsiæ princeps magni domeſtici dignitatem hereditariam accipit. 133

S

SAbbatiani ſiniſtrum abominantur. 49
Sacci Patriarchalis quando uſus. 484. quis color, & ſignificatio myſtica. ibid.
Sacellarij qui, & quot. 483
Sacerdotibus ſalarium a certis domibus pendebatur. 626
Salariæ rei præfectus. 18
Sampſonis dies feſtus. 28
Sarbaro devicto hymni decreti B. Mariæ. 12
Scacchiæ luſus. 176
Scalæ Conſtantinopoli quot. 503
Sceuophylacis magni deſignandi ius primitus penes Imperatorem, & quam diu. 506
Sceuophylacum quot ordines. 206. & quis ſingulorum numerus. ibid.
Schiſma de trigamia quando ortum, & ſopitum. 155. eius unio quando, & quoties prælegi ſolita. ibid.
Scholares qui. 543. eorum honos proſtitus a Zenone Iſauro. 544
Scholaſtici qui. 544
Scribones qui. 511
Scriniarij laterculi quot. 299
Scythiani Euangelium. 172
Sebaſtocratoris dignitas. 490. ea cui hereditaria data. ibid. quis vltimus fuerit. ibid.
Sebaſtus quis. 490. a quo inſtitutus. 491
Secreta varia, & quæ. 492. 493
Segmenta panni vice crumenarum. 165
Seneſchalli qui. 280
Septennalia matrimonij celebrari ſolita. 143
Sepulcra Imperatorum a quibus, & quam diu cuſtodiri ſolita. 237
Serenitas, titulus Imperatoris. 100
Sergius Patriarcha ſupplicat Baſilio Imperatori pro abolitione tributi cuiuſdam. 19
Severus Imperator inſtituit ut Patriarcha Conſtantinopolitanus à metropolitano Heracleæ confirmetur. 410
Sigillum Patriarchæ a quo cuſtoditum. 619
Silentiariorum ordines quot. 500
Simeon Hieromonachus primus Imperatori Turcico tributum ſoluit pro Patriarchatu. 422
Sinceritas, titulus præfecti Vrbis. 100
Siniſtra abominabantur Sabbatiani. 49
Siphones ad ignem eiaculandum Leo Imperator primus excogitat. 622
pro Solo tributum pendi ſolitum. 544
Stationariorum militum genera. 559
Stella quare in Liturgia eulogijs impoſita. 173
B. Stephani liber Revelationum. 41
Stephanus Papa ſuppetias petit a Pipino. 414. & donat ei titulum *Patricij* Romanorum. ibid.
Sticharij color, & forma. 529. quæ utriuſque myſtica ſignificatio. 529. 530
Stipendium excubitorum. 83
Stratopedarchæ qui, & quot. 533
Studij monaſterium. 181
Sudarij in Liturgia myſtica ſignificatio 11
Sycena ſcala Conſtantinopoli. 503
Symbolum catechizandis præiri quando ſolitum. 232. poſt Euangelium legebatur. 171. idque quando inſtitutum. ibid.
Syncellorum dignitas, & numerus. 535

Synodus in Trullo vetat brumalia. 96. item feſta Calendaria. 202. & Maiumæ. 320. Chalcedonenſis ſtatuit exarchis iuriſdictionem. 157. Conſtantinopolitana V decernit B. Mariæ nomen τῆς Θεοτόκε. 185

T

TAbula cum panno purpureo ædibus prædijſque fiſco addictis appendi ſolita. 600
Tabulæ catecheticæ ubi aſſervatæ. 233
Templa Græcorum in quot partes diſtributa. 452. quo ritu ædificari ſolita. 525. eorum encænia quomodo facta. 143
Tentorium ante cortem Imperatoris. 54
Tetraditarum magnum ieiunium. 585
Tetraodium a Thoma Patriarcha inchoatum Marcus Monachus abſolvit. 555
Theodoſius cuſtodiam laterculi militaris a magiſtro militum transfert ad quæſtorem. 229. vetat ne eunuchi patricij fierent. 414. ordinem fœderatorum reſtaurat. 604
Theodulphus componit hymnum ſolennem feſti Palmarum. 189
Theophilus Imper. componit hymnum feſti Palmarum in eccleſia Orientali. 189. ſub eo mos equorum ſternendorum natus. 540
Theſſaliæ princeps Sebaſtocratoris dignitatem hereditariam accipit. 490
B. Thomæ liber Revelationum. 41
Thomæ Manichæi Euangelium. 172
Thomas Patriarcha inchoat tetraodium. 555
Tiaram auream quando chartophylax geſtaverit. 620. & ubi ea adſervata. ibid.
Timocles condit troparia. 583
Timotheus Gazæus ſcribit Tragœdiam pto abolendo chryſargyro.
Tirones a catalogis militaribus excluſi. 229
Tironicum tributum. 567
de Tonitruum ſignificationibus libri, ijq; vetiti. 96
Tranquillitas, titulus Imp. 100
Trianguli in ſtichario. 529. 530.
Tributorum ſupremi redemptores. 231
Tributum liberi aeris nomine prædijs impoſitum. 10. a quo. ibid. Alemannonorum. 17. divitum pro pauperibus. 19. eius quis auctor. ibid. quis aboleverit. 20. Iudæorum. 45. pro ſtipendio militum aulam cuſtodientium. 61. pro tranſitu mercium. 121. pro reficiendis Vrbis muris. 127. pro officinis. 168. pro agrorum iugeris. 183. pro cauponis. 217. fumarium. 218. quis id aboleverit. ibid. pro loco in foro vendendis mercibus. 340 metaxariorum. 342. pro menſura. 343. pro adipis ponderatione. 416. pro Patriarchatu. 422. pro euehendis mercibus. 437. pro applicatione & ſtatione navium. 503. pro ſolo ædium. 544. pro ſtipendio tironum. 567. virorum clariſsimorum pro facultatibus ſuis. 604. pro auro flando. 628
Triſagij hiſtoria. 576
Troparia varia. 28. 29. 583
Turcarum Chaganus μέγας δεσπότης appellari voluit. 118. 119
Tympana inferiori parte rotunda. 26
Typica, quinam pſalmi, & cur. 585
Tzauſij munus. 560

V

VAlens Imp. monachos militare compellit. 352
Vaſa ſacra a quibus cuſtodiri ſolita. 186
Vectigal lanarum. 108
Venationis magiſtri. 459. 460
Venenum ficubus immiſceri ſolitum. 191
Venetorum Baiulus Conſtantinopoli. 358

Veſtiariũ interius Imp. 78. eius præfectus. ibid. quos miniſtros habuerit. ibid.
Veſtiarium mutatoriorum. 18. 19
Veſtis Imperatoris. 111
Veſtis magiſtro in creatione data. 317
Veſtis monachorum. 26
Veſtis Patriarchalis multis crucibus intertexta. 435
Vexillum Conſtantinopolitanorum cum effigie draconis. 139. id unde acceptum. ibid.
Vicarij in muro longo quor. 84
Vicarijs ſuffecti Comites, ubi. 84
Vigilum ſtipendium. 83
Vindices provinciarum ad vim & proteruiam militum compeſcendam. 85
Viſiones variorum. 384
Vitæ diuturnæ imprecationes apud Græcos. 435
Vnio eccleſiarum ſub Zenone. 155
Vocationes Patriarcharum duæ. 345

Z

ZAtricium, ludi genus. 175. militiæ imaginem habuit. 176
Zautzas primus βασιλεοπάτωρ. 73
Zeno Imp. edictum condit de unione eccleſiarum. 155. honorem ſcholariorum proſtituit. 544 228
Zonæ B. Mariæ conſecratæ feſtum. 41
Zoroaſtris liber Revelationum. 41
Zoſimæ liber Revelationum. 41
Zoſta, dignitas fœminarum principum. 180
Zoſtriani liber Revelationum. 41
Zupani apud Servios qui. 179

FINIS.

INDEX

INDEX
AVCTORVM GRAECORVM
Hactenus nondum Editorum.

A

Achmetis Introductio in Astrologiam. 23. 43. 58. 94. 106. 109. 207. 214. 240. 284. 294. 322. 328. 394. 416. 509. 519. 561.

Anastasius Sinaita De diverſ. Mod. Salutis & Pœnit. 453

Andreas Hieroſolymitanus De ratione inueniendi circuli ſolaris. 186. 277. 624

Anonymus contra Armenios. 454

Anonymus de Antiquit. Conſtantinop. 109

Anonymus De bello ſacro. 29. 38. 45. 77. 81. 106. 118. 120. 135. 146. 152. 202. 219. 226. 230. 232. 234. 240. 264. 273. 277. 289. 360. 365. 371. 381. 392. 418. 427. 433. 438. 445. 446. 447. 469. 470. 472. 474. 475. 485. 486. 496. 497. 514. 521. 560.

Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorhoës. 69. 116. 138. 152. 177. 200. 206. 221. 232. 235. 236. 267. 270. 287. 292. 306. 319. 325. 342. 347. 348. 349. 365. 366. 381. 387. 365. 427. 438. 466. 479. 501. 509. 534. 536. 540. 562.

Anonymus De Amor. Lybiſtri & Rhodamnes. 98. 134. 169. 173. 236. 282. 387. 392. 393. 534. 562.

Anonymus De Silentio. 58

Anonymus De Paſſione Domini. 232. 259. 282

Anonymus De Arte Perſica. 88. 102. 172. 176. 323. 428. 501.

Anonymus de Vitâ Arſenij. 468

Anonymus De Caſtrametatione. 9. 79. 91. 92. 139. 142. 208. 231. 240. 257. 308. 378. 398. 455. 482. 525.

Antiochi Monachi Pandectes. 83. 216

Apollodori Poliorcetica. 542

Apomaſaris Myſterta. 69. 106. 214. 240. 241. 258. 281. 290. 340. 369. 484. 530. 560. 561.

Einſdem Apoteleſmata. 389

Ariſtides Quintilianus De Muſicâ. 321

Arithmetica Adeſpota. 56. 236. 275. 283. 350. 434. 472. 496. 514. 607.

Athenæi Mechanica. 225. 425. 531. 542.

B

Balſamon ad Canon. Apoſt. 215. 466. 522
Idem ad Concil. 20. 33. 34. 44. 55. 60. 62. 76. 78. 89. 96. 122. 126. 146. 156. 163. 168. 170. 188. 196. 219. 238. 239. 252. 265. 273. 301. 304. 313. 330. 333. 342. 357. 369. 373. 380. 396. 401. 404. 405. 410. 421. 424. 440. 451. 461. 466. 478. 541.
Idem ad Nomocan. Photij. 119. 192. 222. 263. 265. 318. 353. 364. 391. 421. 424. 470. 471. 495. 524. 594. 607.

Baſilacas. 140

Baſilij Patricij Naumachica. 99. 168. 187. 227. 238. 327. 377. 459.

Bitonis Mechanica. 105. 166. 196. 307. 330. 488. 531.

Breviarium Adeſpoton. 332. 261. 289

C

Calliſthenes De Vitâ Alexandri. 197. 551

Canonium Mathematicum. 29. 31. 86. 94. 110. 228. 232. 271. 288. 349. 381. 410. 432. 562. 599.

Caſſianus de Diſcretione. 168
de Reg. Cœnob. AEgypt. 142. 470

Chœroboſcus de Tropis Poëticis. 290

Chriſtophori Patricij Menologium. 192.238
Chronicon Conſtantinop. è quo παρεκβολας ſuas concinnavit Codinus. 15. 18. 31. 50. 58. 75. 76. 91. 127. 142. 156. 163. 166. 181. 184. 187. 189. 191. 198. 217. 221. 223. 227. 231. 232. 268. 275. 276. 281. 282. 285. 289. 290. 350. 394. 396. 416. 453. 474. 476 512. 518.
Conſtantini Anagnoſtæ Hemiambi. 458
Conſtantini Aſynkriti Itinerarium. 176. 238. 254. 274 319. 334 387. 564.
Conſtantini Imp. Tactica. 119. 268. 285. 286. 305. 315. 338. 343. 348. 366. 384. 386. 406. 442. 468. 475. 487. 495. 510. 511. 515. 528. 534. 540. 541.
Conſtantini Manaſſis Annales. 56. 63. 73. 126. 127. 200. 293 309. 322. 379. 402. 414. 415. 473. 527.

E

Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclipſ. 23. 185. 214. 281. 322. 449. 617.
Idem de Formâ & Conſtitut. Corp. Hum. 214. 328. 499.
Etymologicum Suidæ. 49. 50. 52. 67. 85. 88. 91. 111. 127. 129. 131. 159. 163. 194. 223. 255. 277. 282. 311. 322. 334. 363. 475. 492. 502. 543. 544. 592.
Euthymij Zygabeni Panoplia. 110. 567

G

Gennadius in Rhamplium. 50. 260. 273. 382. 417. 431. 474. 559. 609.
Gloſſæ Anonymi. 353 449
Gloſſæ Græcobarbaræ ſingulis paginis ferè pluries.
Gloſſæ Servij. 1. 21. 58. 82. 84. 112. 274. 293. 329. 440. 478. 529.
Gregorij Papæ Dialogi. 313
Eiuſdem de Vitâ Sanctorum. 259. 327. 328. 381. 398. 456. 481. 502. 602.

H

Hero De Chiroboliſtra. 207. 284. 569. 622.
Eiuſdem παρεκβολαὶ. 15. 37. 94. 135. 161. 181. 203. 240. 244. 263. 266. 278. 314. 334. 382. 406. 433. 495. 503. 522. 555. 560.
Eiuſdem βελοποιϊκὰ. 506. 558

I

Iacobus Diaconus de Vitâ S. Pelagiæ. 54 326. 497.
Ioannis Curopalatæ Hiſtoria. 20. 22. 34. 55. 56. 60. 73. 88. 121. 158. 170. 213. 227. 248. 279. 281. 285. 288. 303. 305. 315. 341. 386 393. 402. 450. 453. 464. 491. 492. 493. 499 502. 535. 539. 553.
Ioannes Lydus. 304
Ioannes Patriarcha de Azymis. 559
Iſaacij Porphyrogennetæ Paralipomena in Homerum. 226
Iulius Africanus de Appar. Bell. 1. 77. 166. 225. 293. 338. 385. 404. 434. 440. 475. 519. 573. 598.
Iulius Metraphraſtes. 402. 477. 519

L

Laonici Chalcondylæ Hiſtoria. 5. 10. 18. 21. 24. 86. 152. 175. 178. 187. 223. 238. 258. 363. 376 390. 429. 438. 488. 491. 520 536. 561. 566. 592.
Lecapeni Schedæ Grammaticæ. 534
Lexicon ἀδεσπότου. 218. 282. 311
Lexicon Cyrilli. 4 6. 11. 15. 16. 38. 50. 86. 98. 111. 196. 202. 236. 238. 265. 275. 305. 311. 340. 366. 384 392. 398. 405. 422. 440. 466 476 496. 499. 504. 533. 543. 560. 607.
Lexicon Stephani. 51. 53. 125 138. 193. 268. 270. 308. 310 324. 340. 346. 398. 424 440 471. 502. 508.

M

Macarius Xinus Contra Saracenos. 386. 607.
Martyrologium. 217. 220. 270. 324. 331. 397. 414. 447. 520. 651.
Mauricij Imp. Strategica. 9. 14. 31. 32. 40. 51. 68. 90. 91. 110. 154. 160. 174. 182. 210. 218 225. 244. 257. 260. 268. 276. 279. 282. 292. 325. 331. 335. 367. 384. 385. 387. 397. 416. 427. 437. 239. 445. 486. 488. 494. 507 509. 511. 519. 539. 541.
Maximi Planudis Epistolæ. 213. 489. 510
Michaelis Apostolij Epistola. 182
Moschopulus in Iliada. 520

N

Nicephorus Gregoras De Vitâ S. Theophanonis. 413
Nicephorus Imp. περὶ παραδρομῆς πολέμ. 9. 83. 150. 154. 260. 161. 164. 169. 184. 205 208. 231. 334. 347. 353. 408. 482. 540. 554
Nicolaus Cabasilas de Veste Sacrâ. 108. 634
Eiusdem Expositio Liturgiæ. 36. 173. 310. 457

O

Olympiodorus in Platonis Gorgiam. 424

P

Palladij Historia Lausiaca. 23. 45. 48. 53. 60. 66. 68. 105. 182. 197. 205. 208. 209. 218. 220. 228. 235. 237. 252. 254. 271. 294 300. 303. 313. 321. 322. 323. 338. 368. 373 402. 450. 458. 461. 501. 519. 543. 553. 592.
Eiusdem De Monachis AEgyptijs.
Pantoleon De Mirac. S. Michaelis. 181. 244
Paulli Monachi Collectanea. 45. 105. 109. 177 203. 230. 239. 302. 402. 491. 572.
Petri Chartophylacis Quæst. Eccles. 314. 357
Photij Nomocanonus. 37. 67. 263. 265. 271. 353. 421.
Eiusdem Paratitlus. 407
Polybius De Vitâ Epiphanij. 309. 473. 494
Prochorus de S. Ioanne Evangelista. 165. 256. 446.
Psellus De Grammaticâ. 165. 238. 246. 425. 430.

R

Ruzanus in Vaticinia Constantinop. 74. 219. 273. 322. 323. 333. 372. 436. 447. 531. 558.

S

Scholarius in eadem. 255
Simeon Sethi De Placitis Philosophorum. 346
Sophronius De Vitâ Mariæ AEgyptiæ. 150. 342.

T

Theodorus Prodromus de Accentibus. 77. 306.
Idem de Mensibus. 202
Eiusdem Lexicon. 65. 67. 70. 485. 499
Theophanis Chronographia. 84
Theophylacti Epistolæ. 63. 71. 157. 159. 227. 525.

V

Valentis Astronomica. 516
Victor Presbyter in D. Marcum. 238.

FINIS.

INDEX AVCTORVM

Editorum.

Qui hîc citantur, vel illuſtrantur.

A

Abbo. 121. 241
Abdias. 174
Acacius. 130. 294
Achmes. 4. 41. 46. 60. 70. 75. 76. 77. 78. 81. 89. 91. 92. 99. 110. 126. 137. 175. 178. 179. 193. 196. 204. 207. 208. 210. 234. 249. 261. 277. 278. 279. 286. 302. 308. 311. 313. 314. 318. 322. 325. 326. 327. 328. 332. 344. 347. 354. 356. 362. 370. 382. 390. 394. 398. 420. 433. 441. 450. 457. 469. 475. 476. 471. 481. 482. 489. 594. 504. 527. 541. 544. 554.
Actuarius. 87. 143. 260. 320. 501
Adamantius. 261
Adelbertus. 46
Adelmannus. 8. 448
Adelmus. 414 463. 519. 545
Ado. 352
Adrianus Papa. 391. 418
AElianus. 276
AEmylius Hiſpanus. 284
AEneas Gazæus. 187
AEneas Sylvius 46
Aëtius. 24. 96. 99. 319. 445. 457. 582
Agapetus. 100.
Agathias. 4. 27. 103. 229. 278. 408. 413. 436. 500. 517. 519. 543. 544. 551. 600.
Agathotychus. 261
Agnellus. 3
Agobardus. 339
Agrætius. 392
Aimoinus Monachus. 70. 331. 348. 360
Albertus Argentinenſis. 569. 608
Albertus Magnus 75
Alchimus Auitus. 190
Alcuinus. 519
Aldhelmus. 87. 173. 291. 480
Alexander Aphrodiſeus. 75
Alexander Monachus. 122. 143
Alexander Trallianus. 30. 65. 66. 91. 178. 245. 261. 286. 298. 305. 310. 320. 330. 333. 390. 399. 409. 457. 467. 470. 477. 484. 501. 502. 607. 609.
Alexius Patriarcha. 369.
Alexius Rharturus. 2. 47. 50. 51. 88. 92. 107. 112. 118. 145. 180. 194. 200. 212. 252. 269. 277. 323. 357. 381. 436. 474. 558. 606.
Alkindus. 574
Alypius Preſbyter. 5
Amalarius. 290. 372. 587
Ambroſius. 27
Ammianus. 66. 74. 246. 257. 259. 262. 298. 395. 430. 446. 455. 508. 515.
Amphilochius. 243
Anaſtaſius Bibliothecarius. 2. 59. 63. 75. 79. 84. 88. 92. 94. 98. 101. 116. 130. 144. 171. 181. 196. 209. 210. 222. 228. 247. 254. 259. 335. 345. 353. 369. 404. 414. 430. 434. 494. 505. 511. 533.
Anaſtaſius Cæſarienſis. 53. 142. 457. 554
Anaſtaſius Sinaïta. 299. 466. 482. 596
Anatolius. 202. 261
Andreas Abbas. 45. 337. 609
Andreas Cæſarienſis. 53. 147
Andreas Preſbyter. 337. 602. 606
Anna Comnena. 6. 55. 59. 61. 69. 95. 97. 131.

131. 134 144. 145. 179. 183. 258. 270. 329. 365. 400. 415. 417. 438. 453. 459. 462. 477. 489. 490. 496. 507. 558. 571. 617.
Annales Egmondani. 247
Annales Francici. 367. 412. 606
Anonymi Quæſita. 32. 148
Anonymi Reſponſa. 193
Anonymus De Inuenſtit. Epiſcop. regni Teutonici. 358
Anonymus De Inuent. S. Crucis. 485
Anonymus De nuptijs Theſei. 4. 7. 11. 23. 31. 39. 50. 57. 58. 60. 64. 72. 75. 77. 81. 83. 86. 93. 99. 102. 104. 106. 109. 113. 116. 121. 124. 128. 134. 135. 136. 139. 141. 146. 152. 153. 156. 174. 175. 176. 177. 178. 183. 198. 199. 200. 201. 206. 223. 228. 231. 234. 236. 239. 246. 252. 257. 267. 268. 269. 270. 272. 278. 281. 292. 293. 294. 295. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 306. 307. 310. 311. 312. 315. 319. 339. 340. 342. 346. 350. 354. 355. 356. 357. 360. 361. 364. 365. 371. 373. 375. 376. 377. 380. 381. 385. 393. 395. 397. 403. 404. 416. 418. 423. 425. 428. 429. 431. 432. 439. 441. 444. 445. 455. 470. 471. 472. 474. 475. 476. 480. 487. 489. 495. 496. 499. 501. 510. 511. 513. 514. 518. 522. 523. 528. 531. 535. 536. 553. 560.
Anonymus De Officio Protecdici. 148
Anonymus De Pond. & Menſ. 253. 623
Anonymus De Reb. Bell. 39
Anonymus De Vulpe & Lupo. 21. 57. 62. 98. 108. 159. 175. 195. 201. 206. 277. 286. 294. 304. 307. 311. 314. 339. 346. 352. 356. 359. 361. 364. 367. 374. 394. 401. 406. 407. 427. 432. 441. 447. 481. 498. 521. 532. 559. 562.
Anonymus in Rhetorica Ariſtotelis. 305. 443
Anſegiſus. 125. 134. 155. 317. 343. 539. 581.
Anſelmus. 552
Anthologicum. 32. 49. 137. 191. 272. 309. 348. 402. 478.
Anthos. 24. 42. 231. 289. 325. 341. 344.
Antipater. 195
Antoninus Imp. 40. 76. 397. 510
Antoninus Monachus. 321
Apitius. 111. 291. 480
Apollonius. 19
Apollonius Collatius. 370
Aponius. 15
Apoſtolius. 320
Apſyrtus. 115. 197. 227. 312. 323. 517. 518. 593. 595. 602.
Apuleius. 136
Arator. 514
Arcadius Archiepiſcopus Cypri. 81
Arethas. 76. 204. 294. 398. 467
Ariſtænetus. 629
Ariſteas. 422
Ariſtophanes. 543
Arnobius. 226. 297. 394
Arnoldus Abbas. 422
Arnoldus Preſbyter. 72. 156
Arrianus. 2. 58. 200. 245. 253. 272. 274. 295. 313. 319. 336. 385. 440. 443. 481. 482. 485. 501. 502. 508. 552. 567.
Arſenius. 71. 294. 385. 615
Artemidorus. 78. 82. 86. 516
Athanaſius. 27. 516
Athenæus. 128. 251. 276. 334. 357. 399. 600. 607. 609.
Auctor Collat. Legg. Moſaic. 279
Auctor De Næuis Corp. 319.
Auctor Geoponic. 78. 96. 302. 306. 312. 320.
Auctor Supplementi ad Chron. Sigeberti. 23. 280.
Auctor Vitæ B. Cypriani. 113
Auctores De Lim. Agrorum. 565
Auguſtinus. 166. 313
Aunarius. 3
Auſonius. 270

B

BAlſamon. 5. 8. 32. 41. 42. 43. 47. 49. 62. 64. 94. 121. 132. 141. 143. 149. 152. 158. 164. 166. 168. 181. 209. 243. 291. 296. 302. 338. 350. 369. 379. 389. 419. 435. 441. 444. 456. 469. 476. 483. 484.

484. 485. 492. 493. 494. 506. 527. 529. 532. 554.
Barlaam. 157. 167. 345. 410
Bartholemæus Monachus. 3. 51. 69. 98. 110. 225. 234. 255. 278. 284. 288. 320. 233. 402. 416. 456. 477. 487. 507. 613.
Basilica. 1. 19. 21. 30. 37. 40. 41. 48. 51. 74. 78. 82. 83. 85. 88. 89. 94. 95. 116. 124. 130. 132. 137. 151. 153. 164. 190. 191. 193. 211. 220. 221. 236. 239. 240. 241. 299. 251. 262. 266. 271. 273. 277. 292. 296. 297. 298. 300. 307. 313. 314. 317. 325. 342. 349. 350. 352. 355. 382. 385. 390. 391. 392. 397. 427. 429. 430. 441. 447. 448. 449. 460. 468. 480. 485. 504. 512. 515. 520. 521. 525. 532. 533. 535. 536. 539. 543. 544.
Basilius Achridenus. 6. 250. 587
Basilius Cappadox. 5
Basilius Diaconus. 114. 115
Basilius Imp. 556
Basilius Magnus. 3. 16. 20. 31. 108. 195. 239. 252. 290. 301. 308. 316. 346. 408. 418. 441. 443. 456. 520. 539.
Basilius Seleuciæ Episcopus. 43. 114. 304
Beda. 27. 198. 208. 220. 233. 277. 312. 442. 515.
Benedictus Lenita. 68. 155. 321
Beniaminus. 336
Benno. 465
Berno. 171
Bessarion. 15. 18. 22. 24. 104. 136. 138. 145. 152. 161. 184. 198. 205. 221. 300. 330. 381. 412. 471. 475. 499. 526. 540.
Bonauentura. 607
Bonifacius. 481
Breuiarium Græcum. 5. 28. 40. 41. 156
Bruno. 270
Buggo. 8
Bulla Aurea Caroli IV. 382
Burchardus. 71. 303. 532
Burclas. 293

C

CAEsarius. 482
Callimachus. 186
Callistus Metropolitanus Rhodi. 459. 525
Caper 448. 508
Capitolinus. 117. 209
Capreolus. 539
Carolus Magnus. 20. 35. 56. 173. 630
Carolus IV. 396
Cassianus. 26. 254
Cassiodorus. 197. 214. 269. 280. 315. 316. 413
Catalogus Patriarcharum. 123. 363. 506
Cato. 334
Cedrenus. 9. 19. 20. 28. 35. 39. 41. 42. 50. 51. 56. 71. 72. 73. 84. 85. 86. 90. 94. 99. 100. 101 103. 119. 126. 134 141. 143. 148. 158. 159. 164. 170. 180. 187. 189. 190. 192. 203. 211. 212. 216. 219. 226. 238. 241. 244 248. 252. 257 258. 272. 273. 274. 276 282. 285. 287. 290. 300. 303. 316. 317. 318. 322. 325. 326. 327. 328. 330. 334. 335. 336. 347. 350. 352. 353. 355. 366. 371. 387. 396. 402. 405. 414. 426. 433. 434. 435. 438. 446 450. 451. 455. 457. 461. 462. 464. 465. 467. 469. 475. 485. 487. 493. 495. 498. 499 500. 504. 519. 530. 533. 535. 536. 539. 553. 555.
Charisius Grammaticus. 82
Charisius Presbyter. 305
Chromatius.
Chronica Augustensis. 24. 99
Chronica Aulæ Regiæ. 40
Chronicon Constantinop. 72. 91. 94. 128. 179. 182. 191. 209. 123. 223. 309. 340. 360. 366. 407. 422. 437. 459. 464. 468. 484. 488. 502 520. 255. 558.
Chronicon Laurishamense. 25. 414
Chrysostomus. 11. 22. 28. 29. 115. 130. 134. 147. 166. 168. 173. 225. 252 256. 314. 321 325. 329. 365. 452. 456. 486. 529.
Cinehardus. 110
Claudius Taurinensis. 407
Clemens. 193. 200. 310. 335. 438
Cleopatra. 130
Codex Iustiniani. 19. 28. 74. 124. 136. 147. 180. 215. 246. 252. 254. 279. 280. 293. 317 320. 321. 342. 351. 403. 406. 424. 430. 443 455.
Codex Theodosij. 1. 19. 21. 74. 86. 100. 147. 229. 245. 254. 267. 280. 287. 289. 293. 317.

317.320.321.342.351.403.406.424.430.
443.455.
Codex Theodoſij. 1.19.21.74.86.100.147.229
245.254.267.280.287.289.293.317.372.
403.406.457.471.556.
Codinus. 4.5.9.10.11.12.13.14.15.18.19.
22.26.27.29.30.31.34.37.38.42.44.
53.55.58.61.66.69.70.71.72.74.78.79.
80.81.82.90.91.95.98.99.101.103.105.
109.111.114.120.121.122.125.126.127.
128.129.131.132.134.137.138.139.140.
142.143.144.145.146.147.148.149.150.
157.158.161.162.164.165.166.168.170.
171.173.179.181.182.185.188.189.191.
192.194.195.196.197.200.210.213.214.
215.216.217.224.227.234.235.237.240.
242.243.245.246.247.248.251.252.254.
257.263.266.267.270.273.279.280.281.
282.284.285.286.287.290.291.296.297.
308.309.312.315.316.318.321.326.327.
329.330.345.347.350.352.355.357.359.
362.367.370.378 379.380.386.389.394.
396.397.398.400.401.402.405.407.412.
424.425.426.433.435.439.443.450.452.
453 454.456.458.459.460.462.463.464.
465.466.467.469.473.474 475.477.479.
481.483.484 485.490.495.502.504 506.
510.511.512.516.517.518.527.529.530.
533.534.536.540.541.542.543.555.556.
557.559.569.
Collatio Carthaginenſis. 355.477
Columbanus. 401
Columella. 95
Conradus Epiſcopus. 156
Conſtantinus. 52.57.63.64.93.101.104.114.
116.136.143.202.205.206.207.225.253
267.269.377.397.406.431.444.474.479
480.487.496.514.517.523.558.
Conſtantinus Cabaſilas. 32.55.161.391.434.
484.529.539.597.
Conſtantinus Chiarenus. 247
Conſtantinus Harmenopulus. 10.20.23.49.67.
74.78.92.100.132.154.155.160.174
185.186.191.192.198.227.236.258.260
277.278.287.349.350.352.394.398.403
418.415.426.437.442.446.463.481.492
511.525.527.553.554.
Conſtantinus Laſcaris. 128.222.325.402
Conſtantinus Lichudes. 92
Conſtantinus Magnus. 84.199.263.401.438.
498.533.
Conſtantinus Porphyrogeneta. 2.5.7.11.22.23.
30.45.47.60.61.64.65.68.81.87.88.90.
114.117.120.124.125.132.135.145.150
154.158.159.165.168.175.179.184.185
186.188.190.195.198.200.204.207.221
225.227.237.239.242.247.258.261.262
266.268.270.271.272.281.287.301.303
309.316.317.322.326.330.332.333.348
356.366.373.392.393.396.404.418.422
432.436.441.442.444.447.450.455.459
467.468.471.474.481.492.497.498.499
500.503.505.509.510.511.512.519.522
543.554.560.
Conſuetudines Hannonienſes. 24
Coripus. 115.286.470.
Corona Pretioſa. 3.5.6.9.10.13.16.17.18.22
26.29.36.38.39.40.51.52.55.56.57.59
60.63.64.65.68.72.75.76.87.88.89.92
93.94.95.97.101.102.104.105.106.107
108.109.112.113.114.116.118.124.127
134.139.141.143.145.151.156.159.174
176.177.178.179.180.182.184.185.189
194.197.199.200.201.202.203.205.206
207.208.210.211.212.221.223.224.229
230.232.234.238.239.241.249.250.252
253.255.256.260.261.267.268.273.276
278.283.284.285.286.287.288.292.293
294.296.297.298.300.302.304.306.307
311.312.314.319.320.322.323.328.331
336.339.340.341.345.346.351.355.356
358.359.360.361.362.370.371.373.374
376.378.382 383.388.390.392.393.394
395.398.399.400.401.404.406.409.416
417.418.420.422.423.424.425.426.429
432.434.436.437.439.441.444 449.466
469.470.471.476.478.479.482.484.486
487.488.489.495.496 498.503.504.505
506.507.508.509.510.511.512.513.520
521.522.523.524.526.528.531.534.
536.539.541.543.559.560.561.
Coſmas Hieroſolymitanus. 302
Coſmas Pragenſis. 557.565

Cyprianus. 236
Cyrillus. 172.370.510

D

Dacryanus. 492
Damaſcenus Hypodiaconus. 176
Damaſus. 630
Damogeron. 284
Darmarius. 85.
Demetrius Chalcondyles. 429
Demetrius Conſtantinop. 4.6.7.17.21.47.48 49.52.62.74.77.87.89.109.111.112.139 143.144.151.166.172.175.185.200.207 215.230.235.239.241.244.249.250.253 265.269.272.274.284.286.287.288.291 293.294.297.301.311.312.320.323.337 340.349.358.362.366.383.387.391.393 401.409.421.422.426.431.436.440.458 470.480.484.488.489.496.500.512.507 512.536.611.
Demetrius Cydonius. 445
Demetrius Pepagomenus. 221.399.562
Demetrius Triclinius. 466
Demetrius Zenus. 60.88.93.94.104.113.170 179.194.211.230.248.264.274.285.292 294.295.298.311.344.366.371.377.385 424.432.469.480.496.510.562.
Democritus. 78.176
Demophilus. 204
Deſcriptio Vrbis Conſtantinop. 372.503
Dexippus. 229
Didymus. 268.562
Didymus Claudius. 120.497
Diodorus Euchyõ. 355.365.477.571.596.637
Diogenianus. 415
Dion Caſsius. 128.203.224.399.466
Dionyſius Areopagita. 351
Dionyſius Monachus. 538
Diophanes. 358.594
Dioſcorides. 272.622
Diploma Andronici. 34.108.120.121.168.177 210.217.227.231.258.271.339.340.342 343.344.416.425.437.603.
Dodechinus. 144
Dorotheus. 27.70.89.119.208.214.237.254 255.273.274.393.500.521.
Doſitheus. 128.290.393.448.608

E

Ecloga LL. Leonis & Conſtantini. 18.113 160.230.313.463.482.483.495.514 525.608.
Edictum Cariſiacenſe. 324
Edictum Juſtiniani. 32.49.95.130.153.202 256.297.307.393.429.442.449.514.
Eginhartus. 76.280
Encomium Panteleëmonis. 396
Epiphanius. 16.41.58.113.120.140.146.182 291.210.211.226.250.258.293.307.312 313.347.379.397.398.473.538.604.608.
Erotianus. 109.276.400.571.608
Ethelwerdus. 592
Etymologici Auctor. 4.16.40.52.68.76.78.89 96.98.99.104.136.137.139.167.197.198 204.208.220.221.232.236.242.244 256.272.277.286.288.298.300.302.311 314.315.316.320.379.437.441.442.454 472.483.484.494.507.511.514.
Euagrius. 14.85.95.143.145.155.159.188 235.259.280.289.299.307.312.316.317 325.435.442.473.492.500.512.527.
Eucherius. 125.220
Euchologium. 14.19.25.27.33.37.40.44.47 53.122.130.149.151.154.159.166.173 179.183.184.185.191.203.211.229.230 235.244.271.301.334.343.352.354.357 363.364.377.387.392.462.468.479.512 524.525.537.539.542.553.555.
Eugippius. 504
Eulogius. 262
Eumelus. 107.248
Eunapius. 202.305.332.351.491
Euſebius. 41.77.95.100.145.172.251.254 257.264.292.368.397.492.538.
Euſtathius. 31.45.90.92.114.135.149.158 165.180.186.193.196.197.257.288.314 363.378.389.393.400.408.409.423 428.432.466.491.494.495.496.498.501 522.526.540.543.560.561.608.
Euſtathius Anteceſſor. 256.260.298 449.572.
Euſtratius. 358.462
Euthalius. 546
Eutropius. 270.397

Feſti

F

Fasti Capitolini. 372
Fasti Siculi. 58.78.93.160.162.212.302 307.322.403.419.421.453.498.529.556.
Feliciarius. 483
Felix. 618
Ferrandus Diaconus. 232
Festus. 226.227.240
Firminus. 407
Florentinus Geoponus. 142.204.223.522
Florentinus Monachus. 101.552
Florentius Wigornienſis. 596.602
Florianus. 185
Florus Magiſter. 399
Florus Poeta. 546
Flotilda. 321.368
Franciſcus Domeſticus. 176
Freculphus. 262
Fredegarius. 66.348.358.487
Fridericus II Imp. 517.632
Frodoardus. 348.574
Frontinus. 101
Fronto. 399
Fulbertus. 195.241

G

Galenus. 261.284.338.637
Galfridus Monemutenſis. 487
Galo. 219
Galterus. 515
Gelaſius. 77.230.388.591.
Gemiſtus. 73
Gennadius. 156.183.188.216.300.344.380 405.419 420.480.530.536.610.
Georgius Alexandrinus. 610
Georgius Hamartolus. 443.486
Georgius Lecapenus. 308.419
Georgius Logotheta. 285.300.330.361.392 411.417.439.458.466.556.
Georgius Pachymerius. 32.120.130.150.165 173.300.579.
Georgius Piſides. 132.491
Germanus. 11.22.35.121.168.242.274.310 314.326.329.343.362.405.456.493.525 529.530.579.
Gildas. 482
Glaber Radulphus. 447
Gloſſæ Arabicolatinæ. 86.97.113.174.198 210.224.235.236.254.271.273.279 282.336.422.
Gloſſæ Baſilicorum. 2.6.7.8.9.32.37.67.76.81 83.85.87.88.98.99.101.104.111.115.117 118.119.120.121.125.127.128.131.133 134.140.147.150.152.153.158.159.160 164.169.188.190.191.192.193.197.198 199.209.211.218.225.228.234.235.258 242.249.251.253.255.256.258.260 261.262.264.265.266.276.279.282 293.297.301.302.307.308.315.316 317.320.327.328.329.331.335.338.339 341.344.346.347.349.352.354.367.368 370.372.379.383.389.391.395.396.403 414.416.420.421.424.428.430.431.433 437.439.443.444.446.447.449.453.454 456.463.468.469.470.471.475.485.491 496.499.509.511.512.513.514.515.516 517.518.521.523.528.529.531.534 543.556.
Gloſſæ Benedicti. 169.183.187.394.416.521. 582.
Gloſſæ Græcolatinæ. 30.31.38.40.48.62.67.82 84.85.90.91.94.95.120.139.154.155.158 159.162.166.191.194.202.204.210.211 220.223.224.232.235.237.242.250.254 271.273.274.276.281.286.296.300.304 305.307.311.314.315.319.322.326.330 331.338.354.355.377.385.391.362.397 399.409.415.419.424.426.428.430.435 436.441.446.467.476.478.479.485 492.495.497.498.500.501.514.515 520.524.529.534.539.
Gloſſæ Latinograecæ. 3.16.17.19.21.30.37.38 40.48.67.90.93.102.104.117.121.136 141.144.147.154.155.165.169.182.188 192.195.299.221.223.226.228.249 255.267.282.291.293.298.300.304 308.310.311.312.315.319.326.329 341.344.346.352.378 384.392.396 397 418.421.431.438.446.453.457.477 494.502.507.512.421.529.534.539.
Gloſſæ Iſidori. 2.25.27.68.70.75.90.91.93 98.111.185.259.271.359.400.416.444 472.560.
Gloſſæ Myrepſi. 308
Godefridus Monachus. 99.223.270.331.411 555.

Godefridus Villahardouinus. 46. 137. 138 390
Godefridus Viterbienſis. 38. 99. 292. 430. 436. 487. 579.
Gratianus. 41. 172
Gregentius. 29. 213. 283. 326. 332. 413. 500. 588.
Gregorius Dialogus. 116. 169. 203. 233. 243. 292. 436. 480. 497. 513.
Gregorius Magnus. 85. 209
Gregorius Metropolitanus Pruſæ. 617
Gregorius Nazianzenus. 93. 207. 397. 417. 482 498.
Gregorius Nyſſenus. 124. 125. 456
Gregorius Preſbyter. 591
Gregorius Turonenſis. 25. 58. 87. 131. 133. 134 331. 348. 487.
Guigo. 364
Guitbertus. 110
Guitmundus. 473
Gulielmus Bibliothecarius. 37. 46. 79. 81. 98. 181. 473.
Gulielmus Britto. 430. 478. 516
Gulielmus Neubrigenſis. 478
Gulielmus Epiſcopus Pariſienſis. 339
Guntherus. 213. 356

H

Haimo. 35. 125. 196. 218. 364. 371
Harpocration. 186
Hegeſippus. 119
Helenus. 595
Helgaldus. 479. 518
Helias Metropolitanus Cretæ. 627
Helias Monachus. 477
Helmoldus Preſbyter. 473. 596
Hericus Monachus. 20. 364. 413. 513
Hermannus Contractus. 43
Hermodorus Leſtarchus. 330. 474
Heſychius Flauius. 61
Heſychius Grammaticus. 1. 2. 4. 20. 32. 34. 46. 48. 53. 58. 61. 69. 70. 71. 74. 77. 81. 86. 89. 94. 101 104. 119. 120. 121. 128. 131. 139. 165. 166. 178. 182. 187. 195. 198. 200. 203. 210. 217. 223. 225. 227. 236. 237. 239. 241. 242. 244. 245. 250. 253. 254. 256. 257. 262. 264. 266. 270. 272. 275. 278. 279. 283. 290. 291. 294. 295. 297. 299. 302. 303. 314. 320. 322. 323. 326. 331. 342. 348 352. 363. 366. 393. 395. 397. 399. 405. 407. 415. 418. 420. 438. 442. 449. 453. 469. 471. 472. 480. 482 486. 489. 491. 492. 496. 502. 512. 522. 523. 524. 557. 599. 612.
Heſychius Preſbyter. 351
Hieremias Patriarcha. 296. 617. 625
Hierocles. 83. 323. 480. 518. 520. 602
Hieronymus. 125. 290. 333. 368. 634
Hildebertus. 634.
Hildegardis. 45. 142. 352.
Himerius. 291. 494. 574
Hincmarus. 43. 56. 66. 120. 213. 221. 248. 331 459. 460.
Himingus. 596
Hippiatrica. 22. 92. 355. 440
Hippolytus. 61
Hippolytus Metropolitanus Chij. 458
Hiſmenius. 47. 540
Hiſtoria Apollonij Tyrij. 291. 481
Hiſtoria Auſtralis. 42. 247. 259
Hiſtoria Winebaudi Abbatis. 364
Homerus 39
Homilia Scholaſtica. 165. 367. 387. 456
Honorius. 85. 219. 430. 508. 615
Horatius. 2. 98. 335. **8
Horologium. 135. 148. 156. 159. 173. 341. 442 574. 614.

I

Iaphar. 268
Ignatius. 14. 117. 157. 289. 446
Ingulphus. 102. 505. 541
Innocentius 3
Inſcriptiones. 52. 77. 155. 212. 241. 266. 289. 310. 332. 334. 352. 389. 420. 444. 446. 455. 533. 527
Joannes Biclarienſis. 445
Joannes Bonapheus.
Ioannes Cantacuzenus. 5. 19. 27. 37. 69. 79. 87. 118. 122. 128. 129. 144. 148 165 170. 213 216. 244. 248. 265. 266. 285. 336. 369. 402. 425. 438. 440. 442. 445. 447. 453. 460.

460.463.464.533.542.558.615.
Ioannes Coreſes. 132.473
Ioannes Damaſcenus. 86. 94. 240. 453. 501. 578.580.
Ioannes Diaconus. 195.256.485.545.626
Ioannes Epiſcopus Citri. 15.33.34.53.54. 55. 129 132.144.148.161.162.186.189.209 215.233.263.290.347.368.379.389.421 452.453.465.467.483.493.
Ioannes Evangeliſta. 143.610
Ioannes Garlandius. 187.258
Ioannes Geometra. 351
Ioannes Glycas. 10.14.30.40.48.53. 57.64. 65.74.95.102.106.129. 134. 152. 154. 169.175.201.210.240.249.264 267.268 269.286.292.312. 340. 345. 351. 354. 374.375.376. 378. 388 392. 393.395. 421.425. 432. 434. 476. 591.526. 528. 540.
Ioannes Maximus. 485.502
Ioannes Metropolitanus Euchaïtenſis. 60. 78. 156.179.344.363.
Ioannes Metropolitanus Naupacti. 5.142.525
Ioannes Moſcus. 14.89.173.202.216.303
Ioannes Neſtentes. 586
Ioannes Patriarcha. 299.443
Ioannes Scylitza. 329
Ioannes Theologus. 467
Ioannes Tzetzes. 5.49.82.89.96.110.140.146 164.166.174.183.191.196.212.237.238. 247.249 252.281.334.362.378.400.401. 438.440.489.491.503.541.557.
Ioannicius Hieromonachus. 634.635
Ioaſaphus. 321
Ionas Epiſcopus Aurelianenſis. 86. 139. 291. 436.
Iornandes.
Irenæus Comes. 303.335
Irmbertus. 272.485
Iſaac Argyrus. 8.218
Iſaacius Tzetzes. 52. 76. 116. 164. 212.283. 431.510.622.
Iſidorus Hiſpalenſis. 35. 123. 167. 197. 207. 208.218.241.279.282.303.331.410.
Iſidorus Metropolitanus Theſſalonicenſis. 596
Iſidorus Peluſiota. 132. 171. 242. 269. 291. 370. 499.
Iulianus Anteceſſor. 3. 57. 64. 114.153. 334. 517. 525.
Iulianus Imp. 45.93.133.167.247.320. 368. 415.423.512.
Iulius Cæſar. 371
Iulius Pollux. 39.191.293.328.409.502.516
Iuo Carnotenſis. 8.113.405.533
Iuſtinus Martyr. 123.125.173.471.615
Iuuenalis. 186

K

KEmpo Theſſalienſis. 391

L

LActantius. 532
Lambertus Schafnaburgenſis. 516
Lampridius. 15.67.191.345.454
Landulphus Sagax. 434. 444. 460. 475. 485. 500.527.588.
Laonicus Cretenſis. 31.51.225.232.285.295. 377. 489. 497.
Latinus. 486
Lectionale. 92.165.252.369.508.544
Leges Georgicæ. 4.608
Leo Imp. 20.14.32.39.54.59.68.68.69.73.83 90. 91.130.136.138. 140.157. 160.174. 182.220.249.257.264.266.274.275.281. 301.313.314.319.325.331.338.347.353. 384.385.386.417.427.436.437.439.440. 443.454.455.461.481.485.488. 492.509 511.515.540.
Leo Papa. 368
Leonhartus Preſbyter. 45.382.394
Leontius Mechanicus. 373.544.614
Leontius Scholaſticus. 42.172
Lex Alamannica. 102.505
Lex Baiuvariorum. 596
Lex Burgundorum. 51
Lex Francica. 15.125
Lex Longobardica. 98.564
Lex Ripuaria. 94
Lex Salica. 196.269.275.324.440.593
Libanius. 202

Liber Cæremoniarum. 75. 86. 148. 219. 412. 479.
Liturgia Præſanctificatorum. 11. 147. 341. 344.
Logizus. 295
Lucanus. 13
Lucas Evangeliſta. 117. 499. 501. 554
Lucas Patriarcha. 278. 343. 373. 391. 529
Lucifer Calaritanus. 116
Lucilius. 104
S. Ludovici Fœdus. 573. 606
Luitprandus Leuita. 75. 137. 280
Luitprandus Ticinenſis. 2. 8. 65. 68. 73. 110. 111. 124. 133. 140. 155. 184. 220. 224. 243. 279. 280. 317. 325. 345. 384. 401. 404. 413. 414. 416. 420. 435. 439. 451. 458. 473. 597 597.
Lupus Abbas. 66

M

Macarius AEgyptius. 25. 83. 290. 498. 566. 575.
Macarius Chryſocephalus. 168
Macarius Hieromonachus. 603. 623
Macrobius. 363. 607
Magno. 114
Malaxus. 10. 50. 58. 76. 123. 125. 127. 138. 150. 152. 168. 191. 198. 205. 209. 210. 211. 217. 236. 255. 275. 300. 317. 327. 333. 345. 349. 352. 355. 359. 379. 412. 417. 422. 435 481. 484. 488. 507. 515. 516. 518. 520. 523. 529. 532. 542. 556. 560.
Malchus. 132. 316. 412. 445. 446. 462. 500. 604.
Manaſſes Trecenſis. 218
Mandatum Vicariorum. 417
Manuel Calecas. 412
Manuel Epiſcopus Bellenſis. 399
Manuel Palæologus Imp. 471
Manuel Patriarcha. 33. 343. 452
Marcellinus Comes. 370. 372. 442. 462. 604
Marcellus Empiricus. 99
Marcellus Sidites. 582
Marcianus. 438
Marculfus. 195
Marcus Evangeliſta. 239. 242. 250. 520. 610.
Marcus Exercitor. 247
Marcus Hieromonachus. 19. 78. 122. 169. 185 271. 342. 380. 383. 405. 409. 457. 497. 524. 554.
Marcus Patriarcha. 164. 258. 385. 406. 492
Marianus Scotus. 171. 580
Marinus. 226
Martialis. 71. 98. 124. 407
Martianus Capella. 86
Martyrius. 383
Martyrologium. 81
Matthæus Blaſtares. 22
Matthæus Evangeliſta. 58. 242. 251. 283. 610.
Matthæus Monachus. 155
Maxentius. 149
Maximus. 293. 469. 505
Maximus Monachus. 148. 157. 160
Memnon. 297
Menander Protector. 8. 56. 229. 251. 272. 298. 342. 457. 485. 504. 572.
Menologium. 28. 29. 45. 47. 60. 104. 150. 169. 212. 222. 229. 232. 285. 313. 341. 342. 343. 457. 492. 554.
Metellus. 75. 146. 414
Methodius. 61. 85. 127. 154. 228. 438
Metrodorus. 345. 584
Metrophanes. 260. 461. 547
Michael Anchialus. 233. 278. 368. 369
Michael Attaliates. 32. 159. 352. 354. 395. 568. 572.
Michael Glycas. 26. 196. 410. 490
Michael Patriarcha. 291. 464. 493. 557
Michael Scotus. 68. 535. 574
Michael Syngelus. 147. 450
Micrologus. 171. 587
Miſſale. 148
Modeſtinus. 19. 37. 188. 203. 204. 305. 367.
Modeſtus. 138. 139. 158. 331 357
Monachus Altiſſiodorenſis. 390. 444
Monachus Sangallenſis. 163. 276. 296. 410. 595
Moſchion. 12. 38. 63. 78. 80. 87. 97. 98. 99. 110.
Moſchopulus.

110.146.217.223.234.237.238.239.250.
251.263.267.281.282.284.304.308.311.
319.326.327.330.349.357.368.391.408.
427.436.442.443.448.472.476.480.483.
485.487.497.499.503.513.515.525.528
538.543.554.557.560.
Meſalon. 8.450.462.572

N

Nazarius. 372
Necrologium Trecenſe. 283
Nectarius. 514
Nemeſius. 347
Neophytus. 58.461
Nicanor. 225.321.447
Nicarchus. 75.346
Nicephorus Blemmydes. 192
Nicephorus Calliſtus. 25.135.143.145.147.
264.289.
Nicephorus Chartophylax. 193
Nicephorus Gregoras. 13.42.79.102.118.130
135.137.190.192.219.230.243.248.
263.265.266.285.330.358.384.385.
386.400.412.413.438.439.447.448.
490.510.529.533.542.456.557.559.
611.
Nicephorus Homologeta. 25.32.33.41.43.44.
96.121.172.173.202.418.452.494.
Nicephorus Xanthopulus. 495.499.567
Nicetas Choniates. 4.6.7.11.15.16.17.18.20.
24.26.29.30.34.38.41.43.47.50.58.67.
74.78.79.80.82.88.91.93.96.97.98.102.
103.108.110.112.113.114.120.126.130.
131.133.135.136.137.138.144.146.149
150.162.163.169.175.177.179.181.182.
186.187.188 191.192.195.198.202.204.
205.210.211.213.217.221.225.226.230
231.233.234.235.238.240.243.246.248
249.258.264.265.274.275.276.277.281
283.285.287.291.293.298.301.306.309
313.315.318.319.323.324 325.327.328
329.330.334.335.336.337.350.354.355
356.357.359.371.373.377.378.383.388
389.392.393.396.399.401.405.408.410
414.423.428.432.437.438.442.447.449
454.456.458.459.460.464.468.473.478
479.481.486.490.493.495.500.503.506
507.508.510.515.516.417.519.522.536
554.555.556.557.558.561.562.599.611
614.616.617.
Nicetas Metropolitanus Theſſalonicenſis. 129.
163.591.
Nicetas Paphlago. 190.248.370.388.399.
413.501.
Nicolaus Clemanges. 211.22
Nicolaus Myrepſus. 7.41.36.76.82.101.108
111.113.135.138.139.149.146.153.154
172.171.168.197.210.211.212.215.223
231.253.260.268.295.298.305.306.311
315.319.321.322.327.337.338.349.355
360.362.365.370.371.373.377.378.389
394.399.409.418.432.470.486.488.501
505.508.517.521.528.561.
Nicolaus Patriarcha. 42.211.271.369.457
Nicolaus I Pontifex. 46.463
Nicon. 41.172.411.580.585.
Nilus. 411
Nithardus. 303
Nonnus. 478.516.567
Nonus. 113.178.253.288.294.311.526.563
Notitia Conſuetudinum. 262.269.279.299.
370.542.
Notitia Imperij. 24.70.84.262.269.331.
442.512.
Notkerus Balbulus. 535
Novellæ Alexij Comneni. 8.38.95.125.126.
127.193.170.181.185.231.242.260.280
492.617.
Novellæ Anaſtaſij. 191
Novellæ Baſilij. 72.142.460.543.549
Novellæ Heraclij. 124.145.198.389.446.
468.506.521.535.
Novellæ Iſaacij Comneni. 72.214.340.498.
539.
Novellæ Juſtini. 415
Novellæ Juſtiniani. 2.9.17.19.26.43.49.50.
54.57.64.68.73.77.83.84.85.95.114.
115.123.124.130.149.153.158.159.160
174.177.180.181.183.185.190.192.193
203.214 218.225.226.227.229.235.
239.241.242.248.252.256.257.359.
262.

262.263.267.269.294.299.302.304.310 316. 325. 328. 334. 344. 347.348.350 353.370.382.384.385.389.390.391.401 405.411.414.415.421.442.444.449.454 460.465.467.468.470. 471.503.514.518 520.524.526.
Novellæ Leonis. 74.128.233.241
Novellæ Manuelis Comneni. 28. 47. 63.124. 127. 136. 216. 219. 289. 299. 305.332. 341.343.492.
Novellæ Nicephori Phocæ. 299.305
Novellæ Romani. 305.316.564
Novellæ Theodosij. 155

O

Ocellus Lucanus. * * 8
Odo. 217.219
Oecumenius. 370.398.499
Olympiodorus. 238.241.371.372.443
Onomasticon Vetus. 15.54.197.252.430. 438.502.508.518.
Onesander. 40
Oppianus. 134
Optatus. 125.292.350
Origenes. 3
Orneosophion. 6.7.12.40.44.60.64.87.105 141.151.152.161.163.175. 181. 194.215 228.231.245.265.294.298.306. 323.349 377.381.397.403.416.421. 428.475.510 536.561.595.616.
Otho Frisingensis. 235
Ouidius. 253

P

Pachomius. 71.203
Pæanius. 12.17.62.128.242.300.305 356.443.475.
Palamas. 20.301
Palladas. 261.351.547
Palladius. 166
Pandectæ. 2.46.124.125.274.388.407.516
Papias. 25.149.209.218.220.228.253.494. 504.509.511.518.544.
Passio S. Hilariæ. 320
Paulinus. 93
Paulus Ægineta. 87.338.598
Paulus Apostolus. 322.338.393.597
Paulus JC. 46
Paulus Warnefridus Diaconus. 3.15.31.22.32 42. 46. 68. 94. 143. 144. 149. 181. 185 196.233.282.290.318.390. 392.407.411 412.472.504.532.533.556.
Pausanias. 39
Paxamus. 51.338
Pelagonius. 201.298.409.578.591.609
Pentecostarium. 20.34.157.234.321.327 537.538.
Petrarcha. 292
Petrus Chrysologus. 31
Petrus De Vineis. 24
Petrus Patricius. 426
Petrus Siculus. 172.346.368
Phæmon. 38.266.481.561.609
Phauorinus. 1
Philes. 627
Philippus Presbyter. 135
Philon. 276
Philotheus. 135.157.327.341.342.386. 537.555.
Phlegon. 443.445
Photius. 52.101.112.124.194.195.206.215 225.246.255.272.282.311.327.338.361 374.395.406.440.486.543.
Photius. 35.82.86.90.92.136.150.172.214 280.335.409.519.538.580.
Phranzes. 44.58.76.79.83.99.187.190.213 217.237. 243. 352. 353. 359. 412.419 422. 447. 459. 461. 462. 464.465.488. 489.518.556.558.559.
Phrynichus. 284
Planudes. 57.611
Platina. 185.222.359
Plinius. 267
Plutarchus. 119.195.261.339.553
Polyænus. 409.440.535
Polybius. 115.151.408.444
Pontificale Romanum. 74.148.222.394 517.598.
Pontius. 123
Porphyrius. 41.
Priscus.

Priſcus.
Proclus. 251.316.337.353
Procopius Cæſarienſis. 14.77.78.116.137.226 180
289.384.403.412.426.431.436.495.500 523.531.550.
Procopius Gazæus. 119.229.590
Prudentius. 88.430
Pſellus. 86.600

Q

Querolus. 53.387.410.569

R

Radeuicus. 214.235.315.439.541
Radulphus Flauiacenſis. 35.364
Ratpertus Monachus. 163
Regino. 142.144.206.369.463
Reſcriptum Arcadij & Honorij. 100
Reſcriptum Conſtantini. 100
Reſcriptum Valentiniani. 100.446.477
Rhazes. 178.187.258.324.421.560 482
Rigordus. 606
Robertus De Monte. 69.117.158.160.429.440.491
Ruffus. 635
Rupertus Tuitienſis. 351
Rutilius.

S

Saluianus. 394.482.500
Saxo Grammaticus. 98.318
Sbirus. 31.351.470
Scæuola IC. 546
Scaurus. 491
Scholiaſtes Apollonij. 297
Schol. Arati. 18
Schol. Ariſtophanis. 24.52.81.179.198.207 254.388.516.521.536.615.
Schol. Baſilicorum. 192.260.298.346.419
Schol. Callimachi. 186.234.277
Schol. Cedreni. 101
Schol. Dionis Chryſoſtomi. 272.607
Schol. Euripidis. 230.467
Schol. Gregorij Nazianzeni. 128.291.498
Schol. Harmenopuli. 138.154.367.403.588
Schol. Hephæſtionis. 274
Schol. Hermogenis. 368.573
Schol. Homeri. 59.232 314.478.499
Schol. Iuuenalis. 15.25.117.319.416.433.523
Schol. Myrepſi. 311
Schol. Nicandri. 49.82.174.202.212.338 365.586.
Schol. Oppiani. 2.17.31.50.60.66.77.82.86 90.97.106.202.212.221.249.253.264 274.288.304.306.377.382.386.409.410 475.478.483.489.515.556.558.605.
Schol. Pindari. 97.290.534
Schol. Ptolemæi. 51
Schol. Sophoclis. 466
Schol. Synodi Antiochenæ. 157
Schol. Synodi Cæſarienſis. 234
Schol. Synodi IV. 147
Schol. Theocriti. 7.108.76.197.231.234 235.254.273.308.327.337.386.388.503 560.571.
Schol. Thucydidis. 61.228.319.379
Sedulius. 536.167
Seneca. 167.406.627
Seruius. 75.318
Siculus Flaccus. 101.289.404.508
Sidonius. 70.603
Siffridus Presbyter. 394.587
Sigebertus. 22.35.189.222.444.516.544
Silius Italicus. 335
Simeon Archiepiſcopus Theſſalonicensis. 148 214.452.
Simeon Cabaſilas. 163.312.427
Simeon Hieromonachus. 58.184.210.217.350 388.436.527.598.
Simeon Metaphraſtes. 302.346.600
Simeon Sethi. 3.24.60.122.175.176.178.193 223.236.241.258.288.295.319.357.377 424.427.501.593.606.
Siſinnius. 343
Smaragda. 198.328.625
Socrates. 84.173.216.258.295.317.322 370.443.
Sophronius. 61.217.527
Sotion. 166.192

Sozomenus. 22.35.41.123.146.202.216.237 274.291.332.335.369.438.
Spartianus. 600
Sphachanes. 146.403.616
Stamatius. 60. 220. 284. 380. 527. 529 542. 561.
Stephanus Byzantius. 69.187.262
Stephanus Episcopus Eduensis. 27
Stephanus Presbyter. 46
Stero. 46
Strabo. 585
Stylianus. 43
Suetonius. 305
Sugerius. 532.541.610
Suidas. 4.6.9.14.15.18.19.22.27.28.30.32 34.39.48.50.52.56.58.62. 65. 67.68.76 77.78.80.81.83.84.86.91.101.102.103 104. 110. 111. 114. 119.120.121.128 140.141.144.151.155.157.159.160.169 174.175.178.181.182.187.190.191.194 197.202.203.207.208.209.215.219.226 228.235.236.238.239.242.244.245.247 250.251.253.256.258.259.260.262.266 268.270.271.272.273.284.286.288.290 291.294.295.300.301.302.303.304.305 307.308.310.311.314.315.316.317.319 320.321.324.325.326.334.336.338.339 340.346.352.363.366.367.368. 370.371 373.376.388.389.392.393.395. 396.397 400.402.408.412.414.416.426.430.435 443.446.447.448.449.453.454.466.467 469.470.471.472.473.475.477.480.481 482.484.491.492.494.495.498. 499.501 502.504.510.511.513.515. 516.519.520 533.534.543.553.606.
Sulpitius. 25.109.632
Symmachus Episcopus. 100
Synesius. 8. 61. 67. 103. 145. 406. 445 477. 544.
Synodus. 458.539.594
Synodus aduersus Chrysostomum. 150.336
Synodus Ancyrana. 20.591.630
Synodus Antiochena. 136.157.630
Synodus Aurelianensis. 556
Synodus Bauarica. 324
Synodus Cæsarienſis. 234
Synodus Carthaginenſis. 149.335.350.454
Synodus Chalcedonenſis. 157.163.541
Synodus Conſtantinop. VIII. 25. 67. 123. 144 158.316.377.418.446.519.524.525. 242
Synodus Epheſina.
Synodus Florentina. 100.115.131.135.162 208.231.262 265.275.276.284.392. 394 432.441.450.471.479.502. 504.517.526 558.610.
Synodus Gangrenſis. 382
Synodus Laodicena. 15.67.251.290.332.420 421
Synodus Moguntina. 123
Synodus Neocæſarienſis. 533
Synodus Nicena. 147
Synodus IV. 119
Synodus Salisburgenſis I. 209
Synodus Toletana.
Synodus in Trullo. 63.89.96.122.172.202 320.452.580.

T.

TAgeno. 337
Tarasius. 457
Tertullianus. 3.407.451.514.547
Themistius. 438
Theodoretus. 3.63.230.232.257.297.456 628
Theodorus Abucaras.
Theodorus Anagnosta. 60.67.149.155.187 227.232.237.325.332.349. 368.388.406 457.506 574.
Theodorus Gaza. 139.251.271
Theodorus Presbyter. 181
Theodorus Priscianus. 480.506
Theodorus Prodromus. 148
Theodorus Studita. 338.408.489.534 8343
Theodosius Patriarcha.
Theodosius Zygomala. 26.104.106.191.206 262.263.265.306 329.343.345.395.423 424.488.514.572. 485
Theodotus. 189.251
Theodulphus. 378
Theognostus.
Theomnestus. 94.324.487.494.522 277
Theon.
Theonas. 183.513.569
Theophanes. 22.407.536

Theophanes Hieromonachus. 626
Theophilus Anteceſſor. 10.82.88.160.188 193.223.240.365.390.415.449.452.491 492.566.
Theophilus Epiſcopus. 367
Theophilus Protoſpatharius. 38.187.531.612.
Theophylactus Archiepiſcopus. 234.252.294 321.520.590.
Theophylactus Simocatta. 25.68.119.131.158 240.280.315.332.346.354.410.442.509 511.581.
Theorianus. 16.169.199.275.290.364.480 580.588.
Thomas Magiſter. 18.51.504.525.559
Thwrocz. 24.174.179.382.384.390 516.617.
Tiberius Imp. 192.349.415
Tiberius Mulomedicus. 261
Trebellius. 39.117.209.498.599
Triodium. 11.12.20.29.40.42. 122.134.148 157.169.188.216.294.299.331.332.344 364.386.444.497.533.
Trotulas. 561
Tullius Tiro. 68.204.217.406
Turpinus. 531
Typicum Sabæ. 11.25.28.34.35. 46.71.122. 129.141.142.148.154.160.168.169.173 190.211.230.237.244. 271.285.332.341 358.362.380.386.434.444.497.524.530 542.553.554.555.

V

Varro. 349
Vegetius. 85.92.279.324.354.517.593
Velius Longus. 270
Venericus. 280.414
Veſtius Valens. 259
Victor Tunnunenſis. 130.155.212.316.412. 508.
Victor Vticenſis. 89.190.480
Vincentius Lirinenſis. 185
Vindicianus. 100
Virgilius. 14.151
Vita Ludouici Groſſi. 361
Vita Ludouici Pij. 359
Vita Caroli Magni. 545
Vita Caruelphi. 591
Vitruuius. 508.542
Vlpianus IC. 49
Vlpianus Rhetor. 502
Vniuerſitas Pragenſis. 222
Vopiſcus. 68.431.629
Vrbicius. 100.402.514

W

VVAlafridus Strabo. 22.27.35.332.345 368.412.413.544.
Waltramus. 413
Werimbertus. 196
Wilhelmus Tyrius. 97.133.138.170.179.213 336.589.
Wilramus Abbas. 15
Wippo. 515.629
Witichindus Saxo. 487
Wolkuinus Abbas. 216

X

XEnophon. 622
Xiphilinus. 193.203.498

Z

ZEno Imp. 54.70.480.445.631
Zenobius. 286
Zonaras. 19.20.28.69.71.73.78.79.84.100. 126.133.155.158.164.172.180.189.199 215.219.229.241.248.300.317.363.370 371.372.380.385.400.415.419.424.426 438.459.462.463.464.465.466.494.495 500.506.530.535.541.554.556.603.
Zoſimus. 127.317.370.372.413.627.

FINIS.

INDEX AVCTORVM

Qui hic Emendantur.

A

Abdias. 174
Achmes. 23.81.176.193.196.318. 326.327.382.489.504.541.595.
Aetius. 53
Aldhelmus. 291
Alexander Trallianus. 598
Anastasius Bibliothecarius. 59.181.209.597
Anna Comnena. 415.507
Anonymus De Castrametatione. 550.613
Anthologia. 551
Apomasar. 106.281.389
Apostolius. 311
Apsyrtus. 517.593
Aristides Quintilianus. 321
Arrianus. 2
Artemidorus 78
Auctor Geoponicorum. 306
Augustinus. 166

B

Balsamon. 89.121.441.529
Bartholemæus Monachus. 98
Basilius Magnus. 239
Beda. 208
Beniaminus. 336
Biton. 105
Breviarium. 289

C

Canonium Mathematicum. 381
Cedrenus. 90.141.158.252.288.330. 434.438.
Chronicon Constantinop. 453.504.565.589.
Codex Justiniani. 279.293.406
Codex Theodosij. 403
Codinus. 12.53.93.105.121.161.162.171. 282.284.359.396.458.469.502.504.517 529.557.558.565.602.610.629. 84
Constantinus Magnus. 379
Constantinus Manasses.
Constantinus Porphyrogenneta. 90.188.286. 303.333.348.384.442.474.503.507.512. 568.617.

D

Demetrius Constantinop. 105.200.230. 311.358.409. 466
Demetrius Triclinius. 424
Demetrius Zenus. 203
Dion. 108
Diploma Andronici. 208
Dorotheus.

E

Eleutherius Zebelenus. 23
Epiphanius. 146.201
Erotianus. 440
Etymologicum Magnum. 16.52.167
Etymologicum Suidæ. 67.127.129.159. 331.334. 220
Eucherius. 394
Eustathius.

F

Fasti Siculi. 322
Florentinus Monachus. 552

Florentius Wigornienſis. 602
Florus. 546
Freculphus. 632
Fredegarius. 487

G

Gennadius. 559
Georgius Logotheta. 392.605
Gloſſæ Arabicolatinæ. 97. 174. 254. 271. 273. 279. 336.
Gloſſæ Baſilicorum. 1.2.3.9.31.67.76.77.81. 83.85.87.88.128.134.150.152.158.160. 164.190.208.253.260.261.270.301.308. 327.328.335.341.352.370.379.389.430. 431.439.443.454.475.499.512.513.516 593.605.
Gloſſæ Benedicti. 511
Gloſſæ Græcobarbaræ. 116.264
Gloſſæ Græcolatinæ. 159. 307. 331. 354. 355. 476.492.
Gloſſæ Latinogræcæ. 20. 102. 142. 221. 226. 308 312.344.438 453.512.521.
Gloſſæ Servij. 58.82
Gotfridus Viterbienſis. 487
Gregorius Papa. 85.209.502
Gregorius Turonenſis. 58
Gulielmus Bibliothecarius. 81.181
Gulielmus Britto. 478

H

Harmenopulus. 23.160.198.437.570
Hero. 560
Heſychius. 74. 78. 250. 253. 272. 297. 303. 395.442.449.492.599.602.612.
Hierocles. 518.520
Hippiatrica. 440
Honorius. 508

I

Iacobus Diaconus. 54
Iaphar. 268
Ingulphus. 505
Interpres Iuvenalis. 433.623
Ioannes Biclarienſis. 527
Ioannes Cantacuzenus. 440. 442.445.568
Ioannes Curopalates. 22. 56. 213. 279. 500. 603.
Ioannes Tzetzes. 191
Ionas Epiſcopus. 86
Iornandes. 335
Iſaacius Tzetzes. 52
Iſidorus. 70.75.93.98.109.167.359.560
Iulianus. 423
Iulius Africanus. 440
Iulius Pollux. 293

L

Lampridius. 67
Landulphus. 444
Laonicus Chalcondyles. 258
Lectionale. 544
Leo. 54.63.157.409.504.581.596
Lex Francorum. 15
Lexicon Cyrilli. 305.504.560.592
Lexicon Stephani. 193 270.471
Luitprandus Levita. 66.73.623
Luitprandus Ticinenſis. 68. 140. 279. 404. 559.

M

Malaxus. 520
Marcellinus Comes. 604
Marinus. 226
Mauricius. 14.218.244.292.335.387
Metellus. 75
Monachus Altiſſiodorenſis. 357
Moſchopulus. 267.368.625
Myrepſus. 76.319.365.399.432

N

Nicephorus Calliſtus. 264
Nicephorus Gregoras. 448.465
Nicephorus Imp. 150.160.408.550
Nicetas. 204.230.249.277.360.595
Novellæ Iuſtiniani. 448
Novellæ Tiberij. 192

Novellæ Zenonis. 70

O

Oneſophion. 616

P

Pæanius. 356
Palladius. 302.369.543
Pandectæ. 279
Papiæ. 253
Paulus Ægineta. 598
Paulus Warnefridus Diaconus. 15.42.181.196 282.
Paxamus. 51
Pelagonius. 578
Photius. 519
Phranzes. 360.559
Procopius. 14
Pſellus. 430

R

Radeuicus. 315
Reſcriptum Valentiniani. 100
Rigordus. 482

S

Scholiaſtes Baſilicorum. 298
Schol. Oppiani. 31
Schol. Sophoclis. 267
Schol. Theocriti. 96
Seneca. 167
Stephanus. 187
Sugerius. 532.541.610
Suidas. 13.50.77.84.110.210.140.157.178 219.225.258.346.454.467.470.471. 632
Sulpitius.
Synodus Florentina. 162.515
Synodus Toletana. 209

T

Theodorus Anagnoſta. 181.574
Theodorus Prodromus. 300
Theodorus Studita. 338
Theophylactus Simocatta. 240
Theophilus Epiſcopus. 367
Theophilus Protoſpatharius. 612
Thomas Magiſter. 547
Trebellius. 335.499
Turpinus. 531
Typicum Sabæ. 524

V

Victor Tunnunenſis. 316
Vita Caroli Magni. 545
Vita Karulelphi. 591

W

Wilhelmus Tyrius. 170.213.589 629
Wippo.

X

Xiphilinus. 293

Z

Zenobius. 286
Zonaras. 164.363.424.500

FINIS.

UB WIEN
+AM341631207

books2ebooks.eu

www.books2ebooks.eu

eBooks from your library by

eBooks on Demand

digitised by

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK